

MIC. # L 1011

ABRAHAM BEN SOLOMON

COLLECTED MIDRASHIC AND
LEXICOGRAPHICAL
COMMENTARY ON FORMER
PROPHETS

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

YEMEN: [15--]
YEMENITE SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

אר' בסוף תלתה יומין' ואתם תעבדו חמושים לפני אמיכם שתגוא
 נישאים כל אחד מכם חמשה כלי יריח' ואתם תעבדו חמושים לפני אמיכם שתגוא
 היא הצלע החמישית: בעבר הירדן מזרח חמשה כלי יריח' ואתם תעבדו חמושים לפני אמיכם שתגוא
 נקראת מזרח ותרגומה מזרח ששמה: שנים אנשים מדגלים פגחם
 וכלב ותרגום מדגלים מאלל' ותרגום לחפר את הארץ לאלל' ותרגום התרים
 את הארץ מאלל' יל' מחפשים שהמדגל חפשי וחוקר והמחפש את
 הדבר כמו חופר' והשנים הם המדגלים הקטנים מעני הסחורה והעשק
 שהם מחפשים הרבה על המקום הזה כדי לפי שעסקם מעשי והסחורה
 הם החוקרים הגדולים: ועני מאלל' מחפשים על הארץ אם היא טובה
 ועל נשיה אם הם גברים או נשים: חרש לאמר חלמד שחפן
 עצמן בחרם לא נכנסו ליריחו אגושאי כל חרש ששם עני זה אדם
 וזה כלי קודות: דא חרש אמר להם עמכם כחרשים ואם עומדים
 על ריחם: ולמה שנים ולא אחד ולא אחד על שנים אמר יהושע
 כש שלח משה אנשים הרבה בנביאן דבד' והם עשדו ופסעו
 אמרו טובה שלחך ואם שנים אם אנשי שולח רבים סמא יעס' וכל
 שני אותן המדגלים לפיכך שלח שנים כנגד אותן שנים שדברו
 טובת שלחך וצוה אותם שלא יכרדו זה מזה ואמר להם לא יכנס כל
 אחד מהם לעמק נחיד' אלא אמר להם ששכם אפסו זה את זה וכלכסו
 בבת אחת: לכו ראו את הארץ ואת יריחו ואת יריחו בכלל חיתיה
 ולמה יצאת למדך שהיתה קשה כנגד כולם: וילכו ויצאו בית חשד
 ינה בית אמראה נקילה אגריבה לישת מן לקום אעני אנה מן כלסו
 אכרי וסאכנה הנאך ומעני זונה מאילה מן כי זנתה אמם לאן אשן
 זון ומל' ל' דל' למחב ותאנה עליו פילגשו קריב מן מעני כי זן
 שם ידה פגשתי אי פאסתעצת עליה כאל' מעני

דא' רחב הענינה שמימינו מאדער כעסן וואס איז באזיגן כעסן דער

וענין המסוק עלו מעד התמידים והלכו ליהודה אסד בעב עמי ושמע העיקר יהודה אד-וי
שכניה ועתנל ועבץ כנויים לו: נבדלו ככלות משה רבינו יחד מנפלאות שמו הנביאים
שאמותיו היו לעיני כל ישראל וזה לא היה להולתו: ולא יסעין סועין עמידת השמש
ליהושע כילא נאמר שם דא לעיני ישראל ולא אמר לעיני כל ישראל: מאן נא עבך אעני
פיה למסבא עין אן תכל בעתה עין תוביך בעין לבשך: מן המן שלקטו בשבעה
בחד היו אוכלים עד שמה עשר בניסן בששה עשר בניסן וישבת חמץ ממחרת: קל
יחם לאחמאנה לא תוכל לעבד אתי ועללה בקולו פס כי להם קדושים הוא סלה
לשם שטע עליה אסלאם בפס אמר ואנה לא יחמל אבונת גמעין תאיד קוי לעזס פי אומן
בה תעל ושדיר אטקף לאחמאנה להתעלי עקן סנאה פי סאיר אחויל ועט גמיע אטואיך
ולסדאיר והי לא סתם לא בונט מלה יחמלה בהמלה וינקאדו לתבעייתה ולא יתלמנה
מכלל ולו ואחד פי אענקאד כאן אכללה או פי עמל פאנה תעלי אנמא סתלף בסאיר
אחולאס ויעט בגמיע צואיקהם פי גזאיתאם וכלאיתאם לא בש אטטאמאס ויכין גמעס
סאיש אחד ולב אחד אי תרו לא קול לתורה כן יש בדם איש או אשה פאסונעס חל דאך
אגמע לוי לא יחצא אן יכין פיה ואחד מכלל סנוי פי פאסנה מא לא יאפק אתשדע נפאלה
לאמר איה תעלי ואנה אמתיר ולמעטק עלי מא יתלג פי אצדור פכין אן יברז אי אצדור
ואנה עטגיר חסדירס אקאמה ביהם בלמענק ענהס ואנגמאנה איסלטה אסאנק פהוול
על עליהם אמר ונעלהם נצחה יתבעה תקויה עזילה ותצרים קוה ולוי אסתאמוס עלי
חאס תלך סול מודה וסדה לאשיאך אטאקלך ענה ולמסאדהיך למקאמאח למחסיח ולמואק
לסוריה ובעד ולך חותמאדלך לעזס ומלכהם פי תופר עזמהס ותפר חותמאמה תעלי בהם
דחא חית אנלס תעלי יסירא נגדארהס אחתאקא לגיה פאצסדן אי אסתעאנה כמ
סנאה פתעסד תלך למעבדאח והם איצא חית אערצו ענה תעלי יסירא אערין עבהס
כסירא וצאח ואסאס פי עזר מן אעצאר ונלח כסירא וסכא מן לאשיאך כסירא
עאקף לסב איה מלכה לנהה אדוא קאדרא ענל אסמא אסתאבהס עין דלך למל ואזל
תלך לחואדות אתי כחט וקת אגסלה כעהס פי חקת תעלי ומנה תעלי פי חקס פיקס דלך לקח
יחם על ידיה מא יתס: ומן תואיר אחול ישראל פי איאס משה ומן על דנהה אבונת
גדה תעלי יענהס ויעתש בהם במלאכים מן קבלה תעלי ועלי מדאקב קל פי צדיק
לנהה הנה אגבי שולח מלך לסניך וגעלה תעלי ללשמיה סנאה וללבושין אי מועט אטאך

במילס ל גירה

קבל גי' ע

וזה חסדו בלעך אבר מסמי בצרעה ונעלה ללמענה על קרן קדש אהל לבוא
ומלאך אור קבלהא מראה באימה קאת אימז אשל לסנך ונעלה מכלה בארעא
קלוב לקבאל סוכאנחם לכך ותוליתם וקת לחב נהיה מלאכים תלנה פי הדי לפיכך
ודלות לערעה כי ספר חלה הדדים קלהנחך וגם את הצרעה יסלה מלחך כס ולמלא
לאול ורפה תעלי באן שמו בקדש ולהדי מא תעלך ונורה בפעל לשמירה ודי לחדאסר
מן אפאת אחיזאן אכאטק ולגיר נאטק של נעלך באבאנל לים לאן לכך טמא
כמא לא יעד אן טלל באכטפנא לאקדים: אן קא קחיל איס קולה באחד שצטי
ירל על אפאת אקיס פיהנה אחד לשצטים ככך צח וקועה פי חסד הנהיה ובכמין קיל
לה אעמא צח ולך לתגארהמא ותגאור חצעהמא כקולה ויצה גבולס ביין בע קוזה וביין
בני יוסף ומע דאך פסאן כל מועע מכעין מן כניב כל ואחד מטהמא וזן קול לקרמא
ומה היה בחלקן שלבעמין אולס ומזנח והיכל ובית קדש הקדשים על מאגא לכבר
ובחלקן של יהודה דה הבית ולשכות ועזרות ורצועה הסנה יוצאה מחלקן של יהודה
ולחלקן שלבעמין נכנסת ובה מזבח בנאי: בככורו ייסדנה ובצעיח יצב
דלונה מעטאה אן יספן אבנה בכרה מע ויע אסאסיה וידפן אסגר אולונה מענע
אבואבהא ותבתת הנה אלענה חיל ולעל קאל יקל איש כאן דנב אכיום ושגור ואגומא
הוא באני להא פנקול להאן עבאן יכונא קד אשתרכא מעה מ בניאטהא מע על שמיעה
בלעך אנכי עלך: והאבנים על שמות בע יסל הנה כטהיה אחד מן השצטים
עושה עבירה היתה האבן ששמו חקוק עליה נעשית כחשך והכה רואה אדניה
וידע שהעבירה באותו השבט ומכיל עליו גורלות עד שידע מי הוא בעל העבירה
ודנף אותו: ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא את כישתו כובש את חזק יסור
ושהגיע העת שבא להעשה הנה אנכי שולח ללך לשמורך בדרך ולבואך וג' שר
עתה באחד: וציימי שאל עשו מלחמה עם ההגריאים אמר יהושע בדבר
נחמיה שאל זה יהושע ולמה קראו שאל שהיתה הממלכה שאלה בידן ובטעה שהיו
שרי מכבשים ומחלקין את הארץ היה שצט לאוצר ושצט נע עמיה והנחמו את בעיה
קטנים מי שהנחמו בן עשר מצאווהבן ששנים וארבע מי שהנחמו בן עשרים וצאווה
בן שלשים וארבע מצאווהבן שלש משפחות לעות יסור ונפיש ונחב והוא
שער פי שיראו בטהן ואלו מנהל שער פי שיראו אבותיהן וישמעאלים מנהל

בלעך אן יספן אבנה בכרה מע ויע אסאסיה וידפן אסגר אולונה מענע
דויד מכל מניס אור
ועלי דדי קל סביב
פשו ושבע מחלק

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

וכו' קאמאל זיך
 המעשה במאד
 ויך מקרה אמר
 כל מי שמה לואה
 היה מדיק קדי
 עמדה כל הדי
 אנשי שם שם
 (5) ומה במאד
 סגור היה כשם
 צדק וצדק וצדק
 הערב שמה

משה ואהרן
ביום ההוא

וטותי ליה יהי וישראל ויבא ויבא עשירי ו
 נאמר בהם ונחם אותם מלמד שהיה בן חרם ועל השם בן ישראל ויבא
 מחסר אע"פ כל שמעון שלא עשה על הנחירות עד שעברו ישראל את הירדן
 הנחירות ליה יהי וישראל ויבא ויבא עשירי ויבא עשירי ויבא עשירי
 על הנחירות עד שעברו ישראל את הירדן ויבא עשירי ויבא עשירי ויבא עשירי
 והלא כבר נאמר עד עולם לא כשם שלא עשה על הנחירות כך לא עשה על עתידתו
 ולא עבד מאי עבד אי עבד דהוא ידעא ביה אשכנז פירש' ושלמה ז"ל אף עלנעלה
 לא עשה את הרבים עד שעברו את הירדן משקיבלו עליהם השבעה בני מדיים ובני עיב
 ונעשו ערבים זה לזה אמרו בע ראובן ובני גד לא אלים נהיה קודם לאים
 הוא סע אם במרד ואם במעל אל תושיעם היום הזה מה ראובן לזכור שם שבע ערבים
 לא אמר לא אלים נהיה שבהן נבא העולם לא אלים נהיה שבהן נבא העולם ומהן של
 אלים נהיה נבא העולם שנ' לא אלים נהיה נבא העולם ומהן נבא העולם ומהן נבא העולם
 לעצמן שיבדאו לאו שנ' אף ידי יסדה ארץ ומנן שכינתה התורה כל אלים נהיה
 כי אנכי עישהך לקט אמר ר"ל בפירוש וילכדה עתה כל בן קנא אחי כלב
 שלש ההלכות שנשתכחו בימי אבנ' שלמשה שנ' ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר
 ולכדה כלמה מי שהיה מי שזכר לו ההלכות שלימד אותם לט' משה ונתני לו את עכסה
 בית לחשה נאמר אל תקרא קרית לא קראת לו אלא ושבע מאונ' ולין וחמדין
 וגלות שחת וקדושי סופרים שנשתכחו בימי אבנ' שלמשה וכבר נתנבא עליהן משה
 שישתכחו או ההלכות מידם שנ' וקראת אותם הרעה בחחרית הימים רמז להם שישתכחו
 או ההלכות מידם שמעיה מנן קראת והוא נוסף אף שבקראת היא אף ושאר
 המלה שבע מאונ' ותנא מה חס מופלא בחכמה נעלין נאמר וזה השמש וביד
 השמש עד שלא שקעה שמש עליהו שע איה שמשו של עתה בן קנא
 קל לכן לרב טוב את נחלת ולמעט תמשיט את נחלת ויקולך בנחל כף ימכך
 לשבט איה ה' עשוק אף יאכזר מן חצתה בגול ואי הו' עשוק אף יאכזר חצתה
 בגול ויש יקע אכזר לנחלת אכזר ולקליל לשבט איה ה' חזק
 אן ישראל איה נחלתה להם חזק הם שש מאת אף פיימכך איהם קסמן לאיץ סגן
 קסן נעמן לכל עשרה אף נחל חזק יכול מלך שבת חסד איה ה' סבעון אף איהם

סבעה אסתר ושבעה דן ארץ הם סתם לך אלהי סתם אסתר כל סתם מן אסתר שבעה
 יורה מסע עטת יהודה ושל אסתר שבעה דן מכתוב על כל סתם דן ושבעה שמעון ארץ
 הן עשרין ארבע סתם על כל סתם מכתוב שמעון וסתר פלא יהודה ארץ יקב
 ביד יהודה סבעה אסתר וביד דן סתם אסתר וביד שמעון סתם פתגם על פי הגורל
 ולרב תדב את נחלתו ולמעט תמכר את נחלתו: (אמר ביהושע של נפולך וצמחוד
 של נפולך של אחד ואחד למי מעלתו ויש בדבר למז מה מעל זן שהיא פחותה מכל
 צרכי הגוף אין נכסין בה לאקוסקווס כן אין נכסין לדברי קודש באחד מכל ההדורות
 והמחשבות העוה והדעות החסדות לא מחזיקין אותן ואחד כן טעקין בהן דבר
 קודש: והאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה ושמעו את דברי יי אלהים ו חוה
 ארץ זקן בין בדי הארץ וי חמא בל חמנה ארץ סימון בין שני בדי הארץ: ורב
 ארץ צמחמן בין שני בדי הארץ ההר ויאמר יהושע בזאת תדעו כי לא חי בקרבכם מתוך
 שהחזיקו אותם שני בדי הארץ יודע אני ששכנתו בירכס: ישראל ששים רבוא
 ועומדים שם לא שהחזיקו מועט את המרובה: וישבת המן ממחרת באכלם מעבוד
 הארץ ו יהושע ארץ ארבעים קס אכלו ישראל את המן אחד מיתע שלמשה חת משה ר
 בארץ ואכלו ממנו עשרים וארבעה שלארד ושעה עשר שלמסך וכן הוא ארץ וישב
 המן ממחרת באכלם מעבוד הארץ: ו אלעזר המודע חמ שבעים יום אכל ישראל את
 המן אחד מיתעו שלמשה חת משה בשבעה בחור אכל ממנו עשרים וארבעה שלמסך
 וששים שלארד שני שהיא חתה מעוברת ואכלו ממנו ששה עשר שלמסך וכן הוא ארץ
 וישבת המן ממחרת: אחרים אומרים ארבע וחרים שנה אכלו ישראל את המן ארבעים
 בסבב ושבע שלמסך ושבע שלמסך שכל ובעי ישראל אכלו את המן עד צואם ארץ
 נסבת מהתל ארץ נוסבת מלמד שארבע עשרה שנה אכלו ישראל את המן אחד מיתע
 שלמסך: ולא היא דכת וישבת המן ממחרת ולא היה עוד לבי ישראל מן
 שלם מזמנו: בעה אברהם אבינו אחד בשכם מקום שנתען ברכות וקללות ושם ברת
 יהושע ברית עם כל ישראל שז ואסף יהושע את כל זקני ישראל שפמה: ואחר
 סי סימון בעה מאשה העי: ואחד בחזון מקום סמליתו בן את רוד ושם ברתו ברת
 יא ויפא כל זקני ישראל אל המלך דוד חבונה ויכתב להם המלך דוד בנית לפני שבת
 ארץ יהושע ומה תפשה לשמך הגורל קיל אנמא אסתחין ישראל אן אלה העל יעשה

ארץ ויפא כל זקני ישראל אל המלך דוד חבונה ויכתב להם המלך דוד בנית לפני שבת
 ארץ יהושע ומה תפשה לשמך הגורל קיל אנמא אסתחין ישראל אן אלה העל יעשה
 ארץ ויפא כל זקני ישראל אל המלך דוד חבונה ויכתב להם המלך דוד בנית לפני שבת
 ארץ יהושע ומה תפשה לשמך הגורל קיל אנמא אסתחין ישראל אן אלה העל יעשה

והטעם הדימוי וכס איש אבן אחת על שנים שילוש וצמיח ק"ל
ולאמר שדין רטל צד ארבעים סאה וצמח מאה לטל - וידעו כי צד וצד וצד
משפחה כלל תאני ו' שמעון בן יוחאי אצל היה במשפחה ואמנם ואלו וטבין
במאנים משפחות כלל פועל בזכותה ויעבד העם אתי כלומי יחשש וכל ימי הזקנים
שחאלי כן ימים אחלי יחושע והלא יהושע הקטן טבחן לא שהוצגות קוצה לבעלה
תנו רבנן בשלש מקומות נשא הכהנים את האלוק' ראשונה כשעבד את הדין של דגל הטנים
נוטאי ארון בטעל בקצה המים והמים היו ימים נמצאה קמו ט' אחד כמה היה רחוק שליחדים
נמצאה שנים ששד מיל על שנים עשר מיל כגד מחנה ישראל וצדי ו' יהודה ו' אפרזר ואמר
ובימים קלים או אדם קל אחר מים קלים והלא בדין ואמרן אמן לא מלכד שהיו הכהנים
גורשים ועולים כימים על גבי כימים יותר משלש מאות מיל עד שראו אותי כל מלכד מקדח ומעט
שן ויהי כשמוע כל מלכיה האמרי וימס לבדם ולא היה בם עוד רוח וכן רחב אומרת כי שמענו את
אשר וצונו את מי יסוף מפניהם והלמדת שאותו היום שעבד ושל את הדין שקל כום
קריעת ים סוף שחמד בו שמעו עמי יתקון שיהי פסעם יריחו שן ויקרא יהושע בקטן
אל הכהנים ויאמר אלמס שאו את ארון הצדיק שלטית כשהעלה שלמה שן וישא הכהנים
את הארון ובהכלבם את החדץ בנחלה תדמו תרומה ליי אמר ו' תנומא מכל מה שפא
הקנה הקדיש לרצו כמנו ברח שבעים אמות והקדיש לו את ישראל שן נאמס תהיו לו מלכד
כהנים וגי קדוש ומן הכהנים הקדיש לו כהן גדול שן כי קדוש הוא לאהיו ומן ישראל
הקדיש את הכהנות שן קדש לו כל בכור ומן הכהן והצחק הקדיש לו עשרי שן
העשרי יהיה קדש ליי ומן הזרעים הקדיש לו מעשר שן וכל מעשר הארץ לו קדש
ליי ומן הימים הקדיש לו שבת וימים טובים שן ויקדש אותן וטב אלה כושרי יי מקדש
קדש ומן השמים הקדיש מקום ערבות שן ויי בהיכל קדשן ומן הארץ הקדיש לו
בית המקדש שן ובהכלבם את הארץ תלים תרומה ליי קדש מן הארץ רבוגטול
אמר שלש מחלקות כתב ביהושע שתחלקה הארץ על ידיו הה' ויחלק יהושע ו' במחלקותם
כגד שלש מחלקות שבעים בצורה ואלו הן לאלה תחלק הארץ אך בגדול יחלק על פי הגדול
תחלק ולמה שלש מחלקות כגד שלשה רבדים שארץ ישראל מחלקת בום בגדול באורים ותמים
בכספים כיצד היה אלעזר לבוש אורים ותמים ושמות העשרים ואחלקת טונים בקלי וטעמו
לו יבדח יעלה היה סוף בקלי והוא וזה שוב של וכתבאמר לו דחם גדול היה סוף בקלי
וזה שלש דרוס וכל כן לבן שבת ושבת וכשהיה עולה הגדול היה מכניז בפין ואמר אני גדול
יחלונט שלח אחרו זה שרצה לעזר ששה הה' על פי הגדול ואת כלעם בין בעור הקוסם

מזה וזכרנו
עמק על
ושיעורם כלומר
שקל בארבעים
ונמדי דטעמו
אמר לבעת חל
היה חלה בצדק
דטעמו חל
היה בארבעים
אמר מזה שם
שן וטעמו כמס
ממשמע שם
אני יודע שהא
ומה כלל פנים
מספר הארץ
נטל אצל ארץ
תאמר ואמר
יהושע ולב לו
כלום ממי שח
חשבים

והטעם הדימוי וכס איש אבן אחת על שנים שילוש וצמיח ק"ל
ולאמר שדין רטל צד ארבעים סאה וצמח מאה לטל - וידעו כי צד וצד וצד
משפחה כלל תאני ו' שמעון בן יוחאי אצל היה במשפחה ואמנם ואלו וטבין
במאנים משפחות כלל פועל בזכותה ויעבד העם אתי כלומי יחשש וכל ימי הזקנים
שחאלי כן ימים אחלי יחושע והלא יהושע הקטן טבחן לא שהוצגות קוצה לבעלה
תנו רבנן בשלש מקומות נשא הכהנים את האלוק' ראשונה כשעבד את הדין של דגל הטנים
נוטאי ארון בטעל בקצה המים והמים היו ימים נמצאה קמו ט' אחד כמה היה רחוק שליחדים
נמצאה שנים ששד מיל על שנים עשר מיל כגד מחנה ישראל וצדי ו' יהודה ו' אפרזר ואמר
ובימים קלים או אדם קל אחר מים קלים והלא בדין ואמרן אמן לא מלכד שהיו הכהנים
גורשים ועולים כימים על גבי כימים יותר משלש מאות מיל עד שראו אותי כל מלכד מקדח ומעט
שן ויהי כשמוע כל מלכיה האמרי וימס לבדם ולא היה בם עוד רוח וכן רחב אומרת כי שמענו את
אשר וצונו את מי יסוף מפניהם והלמדת שאותו היום שעבד ושל את הדין שקל כום
קריעת ים סוף שחמד בו שמעו עמי יתקון שיהי פסעם יריחו שן ויקרא יהושע בקטן
אל הכהנים ויאמר אלמס שאו את ארון הצדיק שלטית כשהעלה שלמה שן וישא הכהנים
את הארון ובהכלבם את החדץ בנחלה תדמו תרומה ליי אמר ו' תנומא מכל מה שפא
הקנה הקדיש לרצו כמנו ברח שבעים אמות והקדיש לו את ישראל שן נאמס תהיו לו מלכד
כהנים וגי קדוש ומן הכהנים הקדיש לו כהן גדול שן כי קדוש הוא לאהיו ומן ישראל
הקדיש את הכהנות שן קדש לו כל בכור ומן הכהן והצחק הקדיש לו עשרי שן
העשרי יהיה קדש ליי ומן הזרעים הקדיש לו מעשר שן וכל מעשר הארץ לו קדש
ליי ומן הימים הקדיש לו שבת וימים טובים שן ויקדש אותן וטב אלה כושרי יי מקדש
קדש ומן השמים הקדיש מקום ערבות שן ויי בהיכל קדשן ומן הארץ הקדיש לו
בית המקדש שן ובהכלבם את הארץ תלים תרומה ליי קדש מן הארץ רבוגטול
אמר שלש מחלקות כתב ביהושע שתחלקה הארץ על ידיו הה' ויחלק יהושע ו' במחלקותם
כגד שלש מחלקות שבעים בצורה ואלו הן לאלה תחלק הארץ אך בגדול יחלק על פי הגדול
תחלק ולמה שלש מחלקות כגד שלשה רבדים שארץ ישראל מחלקת בום בגדול באורים ותמים
בכספים כיצד היה אלעזר לבוש אורים ותמים ושמות העשרים ואחלקת טונים בקלי וטעמו
לו יבדח יעלה היה סוף בקלי והוא וזה שוב של וכתבאמר לו דחם גדול היה סוף בקלי
וזה שלש דרוס וכל כן לבן שבת ושבת וכשהיה עולה הגדול היה מכניז בפין ואמר אני גדול
יחלונט שלח אחרו זה שרצה לעזר ששה הה' על פי הגדול ואת כלעם בין בעור הקוסם

והטעם הדימוי וכס איש אבן אחת על שנים שילוש וצמיח ק"ל

והטעם הדימוי וכס איש אבן אחת על שנים שילוש וצמיח ק"ל
ולאמר שדין רטל צד ארבעים סאה וצמח מאה לטל - וידעו כי צד וצד וצד
משפחה כלל תאני ו' שמעון בן יוחאי אצל היה במשפחה ואמנם ואלו וטבין
במאנים משפחות כלל פועל בזכותה ויעבד העם אתי כלומי יחשש וכל ימי הזקנים
שחאלי כן ימים אחלי יחושע והלא יהושע הקטן טבחן לא שהוצגות קוצה לבעלה
תנו רבנן בשלש מקומות נשא הכהנים את האלוק' ראשונה כשעבד את הדין של דגל הטנים
נוטאי ארון בטעל בקצה המים והמים היו ימים נמצאה קמו ט' אחד כמה היה רחוק שליחדים
נמצאה שנים ששד מיל על שנים עשר מיל כגד מחנה ישראל וצדי ו' יהודה ו' אפרזר ואמר
ובימים קלים או אדם קל אחר מים קלים והלא בדין ואמרן אמן לא מלכד שהיו הכהנים
גורשים ועולים כימים על גבי כימים יותר משלש מאות מיל עד שראו אותי כל מלכד מקדח ומעט
שן ויהי כשמוע כל מלכיה האמרי וימס לבדם ולא היה בם עוד רוח וכן רחב אומרת כי שמענו את
אשר וצונו את מי יסוף מפניהם והלמדת שאותו היום שעבד ושל את הדין שקל כום
קריעת ים סוף שחמד בו שמעו עמי יתקון שיהי פסעם יריחו שן ויקרא יהושע בקטן
אל הכהנים ויאמר אלמס שאו את ארון הצדיק שלטית כשהעלה שלמה שן וישא הכהנים
את הארון ובהכלבם את החדץ בנחלה תדמו תרומה ליי אמר ו' תנומא מכל מה שפא
הקנה הקדיש לרצו כמנו ברח שבעים אמות והקדיש לו את ישראל שן נאמס תהיו לו מלכד
כהנים וגי קדוש ומן הכהנים הקדיש לו כהן גדול שן כי קדוש הוא לאהיו ומן ישראל
הקדיש את הכהנות שן קדש לו כל בכור ומן הכהן והצחק הקדיש לו עשרי שן
העשרי יהיה קדש ליי ומן הזרעים הקדיש לו מעשר שן וכל מעשר הארץ לו קדש
ליי ומן הימים הקדיש לו שבת וימים טובים שן ויקדש אותן וטב אלה כושרי יי מקדש
קדש ומן השמים הקדיש מקום ערבות שן ויי בהיכל קדשן ומן הארץ הקדיש לו
בית המקדש שן ובהכלבם את הארץ תלים תרומה ליי קדש מן הארץ רבוגטול
אמר שלש מחלקות כתב ביהושע שתחלקה הארץ על ידיו הה' ויחלק יהושע ו' במחלקותם
כגד שלש מחלקות שבעים בצורה ואלו הן לאלה תחלק הארץ אך בגדול יחלק על פי הגדול
תחלק ולמה שלש מחלקות כגד שלשה רבדים שארץ ישראל מחלקת בום בגדול באורים ותמים
בכספים כיצד היה אלעזר לבוש אורים ותמים ושמות העשרים ואחלקת טונים בקלי וטעמו
לו יבדח יעלה היה סוף בקלי והוא וזה שוב של וכתבאמר לו דחם גדול היה סוף בקלי
וזה שלש דרוס וכל כן לבן שבת ושבת וכשהיה עולה הגדול היה מכניז בפין ואמר אני גדול
יחלונט שלח אחרו זה שרצה לעזר ששה הה' על פי הגדול ואת כלעם בין בעור הקוסם

ע
ה' ר' עמרם -
חיה וק' חיה
ע' א' ע' חיה

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of subscribers. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

[illegible]

ספר ליהוה להם ללכת אל ארצם כי ידך טעם להם
 בידים יתחלל ארצם ארצם כעזובת מן לבשר ואלה לידן חלוקה
 וקולוהם ויתחלל ארצם ארצם כעזובת מן לבשר ואלה לידן חלוקה
 מן ארצם מן טלסמא ואתה נגד רוחאנא ותהיטא וספיד מא נהג לשייעה ענ
 מן זלך באגל ומגל לא תלכו בחילת הגוי ובתפציל מול מעונן ומנחש ומכסף ו
 חבר וגד זלך מן סידהם ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר חותם
 לא עיניו אן יכתב כי ספר תורה כי יאיד על לא כתבה משה לקולה לא תסף
 ולא תגרע ממנו בארץ אבא כי בספר במעני עם באצמאר ויתנסאי כתבהם
 לזקה כמי תוע משך ספר התורה לזק לאוון כי קולה לקוח את ספר התורה מן
 ושמרם אותו מיד ארון ברית יי וכולך קל לתרגום ואתעב בספר אורשם ד
 ויחם אבן גדולה ויקמה שם תחת האלה אשר במקדש יי הנה לאה לם
 קיל ארעא סגרה ואנה מול אלוץ ולבה קל תנחום וז לא חעלם מא מע
 אגרה כי לחקש ופאנה מע תחיים לשדע זלך לא תסע לך אסורה כלע
 הדי סח מן גמלת סיד עז פמא אלה חמא לא קנסדה וספדהא מול אליו
 ולעלה שניה קסרה מקסדה כי לקבלה שבה אלה יי וצע פיה ספרי
 ואן לס יכון הטא פלא מעלם לה מעני הנד והבן הזאת תהיה בני
 לסול מזה לאחנאר וצטו תלללהא ופסדהא לאן פוחדא קריבה מן
 לאסתקן אצל לזי ליה יתחלל והו לארץ וכולך איצא אאד אסמאא
 כי קולה העידות בכם חים את השמים ואת הארץ וכולך האזינו הסמים
 ותשמעו וארץ ארמי כי לאן הנה תאמה מועדה כי מל גל ויל לזי קלה
 שמעה את לאמדי יי אאד דבר עמנו והייתה בכם לעדה אי כמא הי לאן
 כמכ טלך הי מועדה ותאמה מע לאגל לאמה ותאמאן לאסתאנדה
 סמסון בלדיס תנכונ רבובייתה ותגדהא איתה
 האלה וימת יהושע בן נון עבד יי מזה ישע שנים תמה לאסדה
 רבן מזה ושדים אמנו לזי יתחלל ויחלל עב אליו המלכים אמו
 ויחם אי מיד אי מר כמס שפשה למשה דמ נקס נקמתי בני יי

[illegible]

נמנע ישרא אן גמיעהם במנזלה שבע ואחר וקל לא יחל זכרו שלם יחל דהוא
בעצמו דרך קלות ראש וכד וינחור אנהם יגידו שלשה גוים או ישחררו שלשה
ויתירו להם ואם אי אפשר יהיו באסורם ובדור היודיש: ^{יחדי חלם צב}
ולם יגדו מן יתד להם פ' דלך אמונתם לעל אשרע יעטל שלא יהיו בעעל עוול
לא מתירין לעצמם להם אג' לא יקל לא בלשון יחיד לא יחלדו: ^{ואן לא}
תקל הדי יקס אן אי חלפו גמלה ישרא מלך קצה פלגש בגבעה אן יגידו שלשה
גוים או ישחררו שלשה עבדים ויתירו להם והוא בעיני ואלה אעלם:
מי שנשבע על דעת רבים יעע הוא בלגד נשבע שלא יעשה דבר פלוני או שלא
יהנה בדבר פלוני עד שירצו רבים ולם יכעס מן אן מתירין לו לעולם
לא לבד מצוה וילך לחכם או לשלמה ויתירו לו ולא כן יחתמה זה שנשבע שלא
יהנה בו אן יחזק לקולה בפרק ששי הלכות שבועות אן מתירין לו לא בפני
שבעון שטר ממנו הדייה הדי אי נשבע מעצמו זמא אי השביעו אחד
וענה אמן אוקבל השבועה וניחם על שבועתו אן מתירין לו לא בפני זדי
שהשביעו וינחור אנה אי נשבע על דעת רבים וכעצמה פלאן ופלאן יחתמה
חצויהם ולא צד וינחור אן אי תחלם גמאנה אז טדו פוי אשתרטו אן
לא אחד מהם יחל אצאט לא בדינא אגמיע או לא ישתרטו וטמו לכל מה
כלא מן שבע ואחד אן לא יגז להם הורה לא חרע ירע גמיעהם: ^{ולך}
עלי דאי ו תמחם אל: ^{קולה הוא אן לא ישתרטו וטמו לכל מה כלא}
מן שבע ואחד אן לא יגז להם הורה לא חרע ירע גמיעהם קל אטמא
אן הדי בעידי ב נקול מן טס יחלו לה ומן לא יטס לא יחלו לה לא תרע
אלטה תקול נשבע ותלה שבועתו באחרים אדליכ אן לא יתלה לא יחתמה אן
ירציהם: ^{בפרק ששי הלכות שבועות ואן אדם יכול להתיר שבועת}
עצמו ובפכ שביעי הלכות תלמוד תורה עיה עצמו על דעת פלוני חלם על
דבר שחייב עליו טדו הדי זה מפד לעצמו וכולך קל שלמה שטו והלכו
לן וחד זה מסבר שטוהו בגלג באין שלשה אחרים ומתירין לו:

ויאמרו ירושת פלטה לבעמיה פידוש התנן על שבט בעמיה על עמק יושיע
ואחר כך נתנו להם פלטה וכך התנו שאותן הנשים שיחטטו כל זמן שהיא תישאר
חיה שלא יהיה לה אה שלם אירש נחלת אביה אם תשאיר ליושיע אבי אביה
שלא תמסב נחלה משבט אחר לשבט בעמיה שאלה אמרו בך ולא תמסב נחלה
ממטו למטה אחר על שם שהבת מעברת נחלה משבט לשבט על שבעה
ובעלה יורשיה אותה שלא תמסב נחלה לא נעברה לא לאומה אחר בלתי
ואמרו לא היו ימים טובים לישול כחמשה עשר באב וג' חמשה עשר באב
מאז היא יום שהותרו שבטים לבא זה בזה מאי ידוע זה הוציא אשר ציה
יד לבנות בלתי דבר זה לא יהא נהוג לא בדור הזה וקאין זלן איה
עאטין על דיו משה ויהושע ומי הזקנים אשר האדריכו ימים אחרי ויהושע
וקאין כהן כהן הדי אחר פי דמאן פילגש בגבעה לקולוס אל רבא בר בר
הנה אמר יומין יום שהותרו שבט בעמיה לבנות צקהל כביף יקול דבר זה
הינו נהוג אחר זהו הזה בלתי וידוע קאין אע"פ התנו על הידועה ואחר כך
נתנו להם פלטה גואל ישיבה אין הדי אחר מאי כהן אה מאמקקע
כנהן שדות וכרמים מא האן עליהם יפסחו להם זלן לטן יש להם חשיבות אה
יכונן הכהן לה התנו עליה ולעל מאכאן להם ללתי קרן פקס אמר ידועה
מא אחר עליה לא במקרקע ולא במטלטל בלתי אשרא עליהם בלתי
בש אחרים וכל תמא שבממין קיים ולו כהן אה אה עלו בלתי זלן ולא הי
היה משה מפרעה אה אה שא פגלו והתנו הידועה בממין ובשרות ואה
שאלו יכעלו בלתי התנו כמא דכד ויאמרו את אהני עה ע
לתי את האהן בגול אמרו אה יהא שבטים מותרין להנשא זה מזה כמיא:
נחלותיהן משתנות ואין הגול מהנה כלום וכל שכין אה אה מותרין
להנשא אחי משבטין נמיא נחלתו כולה נקרת ממקומה שן ומוגול נחלתו
קרי ומוגול יגיע יול שנה בן בשנה היוכל הזאת תשובו דש אל אחזר
אין מועיל לה כלום שידועה הנעל אינה חוזרת ביוכל ואהיה ומוגול נחלתו

שנפח בקנה שעתיד לגזור נקדה על ישראל במדבר הזה יתמו ואם נמנה שם לוי ונתעבד
עמלק הנה הווננו עמם לא המיתוך מן המעין לפיכך לא היו שפט לוי בכלל הגזרה:

ומה שכתבנו אלדד ומידד אמרו כלם נגזרה גזרה לא על בן עשרים שנה נמצאת אומר מי
טהרה פחות מבן עשרים בשעת הגזרה נכנס ואלו היו בשעת הגזרה פחותים מבן עשרים שנה

ויעבד העם את יי כל ימי יהושע וכל ימי חזקיהו כל ימי שאלמנא קיי ללוחיתו שלם
קיימת אצל הלמנא אצל לוחיתו כל ימי יהושע שבמקרא חסד ואו האמון חזק הנל

ואת יהושע צויתי חלל למה שבאותה שעה טענול בשש עשרות הנזיי והכח והעשר
והחכמה והנשיאות והנבואה הנזיי מעט וטענ מהנך עליך חלל מעין ואמר יי אל יהושע נלה

בכדון וי וועשד מעט שהעבד מבזת מחוק ועונ שרין הנהמה בזנו לנו ושלל העדים אשר
לטרנו החכמה מעט ויהושע בן נק מלא דוח חכמה כי סק משא את ידיו עליו

מעט כי עמך יי אדך בכל אשר תלך הנשיאות מעט כל איש אשר ימרה אתך לכל אשר
תטון יומת ויעבד יי אל את יי כל ימי יהושע וכל ימי חזקיהו אשר הארינו ימים אחלי

יהושע שנים סליס למה שעבדו להקנה בלב שלם בחלקת הסדה קטנה ונניצ נקדה
סדה חקלא ויה מקלובמטה במאה קשיטה כסר פיה מאה נעמה וקל דאנק במה קליס

לאחיל אל בכרכי היס קורין למעה קשיטה לפרטי במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף
לחלה ידיר נהיה לאח לצמוד ען שכם לבד נעמה או ען חלקת הסדה למשטרה נקב

ואמר אבי שכם אשר ענן לו בהר אפרים חקיה נעמה לו ען לגבעה למחבורה לחוקת
ש נחמה מן לארץ לדי ושי אלל לישל בחוקהא נאמא להס תעלי בגמיע חוא עשרידי

לחטא כחמ קל להס יהושע עק לא נפל דבר אחד נלל הדברים הטובים אשר דבר יי להיפס
עליוס כחלק יתבת לבא היסא מא ועדנא בה מן אעדותא לי אוטאנכא סאלון במגותתה

סמכותן כנחמה כחמ קל ופדויי יי ישובון ופאו עמן בונה ושחמ שלס על ראס וכל יי יהי
רצון אכנ

רצון אכנ

והיה מעשה חלוקה ליהושע מנמועה מן מואנע כחירה וארא בשלל ואראה כח אמו ע
ליחשע חמס חמלות מעלתי אחת בחומה שלמיין ואחת בחומה שלמיין אחת בחומה של

ואחת בחומה שלמלך שור ואחת בחומה שלמיין ולמי זה כתוב בסוק נא ישרא וגם חמס
חמס יס וגם עבדו את ביימי וגם לקח מן החרס וגם גבנו וגם כחשו וגם שח

לרבות חמס מעלות שמעל וישא שתי עבדה אכנעס סתן ויסין כחשו
ויהי סמך חמס

ויהי סמך חמס ויהי סמך חמס ויהי סמך חמס ויהי סמך חמס ויהי סמך חמס

ויהי סמך חמס ויהי סמך חמס ויהי סמך חמס ויהי סמך חמס ויהי סמך חמס

אשע וזקנים

בלומי באומי שם
בשני סימנים
עטור

זה קדוש עזר פני
יחיד לא כלומר
ממנו לא ידע

פני משה פנימא
פני יהושע
כנס למה סר

היה לחימה כח
עניני אפסוד
למס מן אכנ

למס מן אכנ
למס מן אכנ
למס מן אכנ

וקר סמך חמס
חמס

הוא הכנעני
וישמע הכנעני
מלך עור ושם

ויקח סמך חמס
ויקח סמך חמס
ויקח סמך חמס

10

ויתתם לאגל אגל אסמה משתקף פי ואמנם וכו' תסמיתה ליעקב
ידי ירחם עליהן למען שמו הו קולו למען שמו ארץ אפי וקדושי למען
למען כלומר למען שמך ששתת בנו רחם עלינו : הרחמן הרחמן ברחמינו
העצומים אמר

פירוש ספר שופטים

ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל בני לאמר הנה לשאלה כאנת באורים ותומים
יבין אם יבין אכן אכן כן אכן פי וילך אקח עבד לישראל וילך וילך לקח בישל וילך וילך
ויאמר אדני בזק שבעים מלכים בהונות ידיו ורגליו מקצנים היו מלקטים
תחת אלהי אעל שנה פדש לנו יהושע עשדן שלבעים אטלמדין עשדן
האזק בזק שז ויאמר אדני בזק שבעים מלכים וז והי הדברים קל וחומר מה אסמי
היך ודכו להמנות עם המלכים היו שבעים מלכים מלקטים תחת שלחם מה למי
זה מה היה עשדן שלמלכי כעשן : ואעל שלח פדש לנו יהושע מה שהכיר
למנו אגל למדים אותה מזבח ומעלמנע נשן וזבח ועלמנע בקרקר ומחנה עמם
אעשדן אלק כל הטורים מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלק איש
חרב ודרי מאה ושלשים וחמשה אף לקיים מה שז והם רבבות אפלים והם אפלים
קדית ספר קרית ארזי קרית השמים ופירש בעל הערוך בלשון יון
ס נקראים אנכין ויקצנו את בהונות ידיו ורגליו קרעלי ודוה ורגליו
האם אסמה קרעלי : לא מעדו קרעלי לא אקדעזעא ארכובתי ובאגים
וילקין הם שני חלם ארוכים לצד האובעה והם סמוך לצואה ממעל לקלמולמ
בין על הארץ וכשהוא רוצה לקפוץ מתעצם בהם וקופץ כך בהונות קרעולו והם
קצרים שאם תפתח הכף תמצא הבגין יתירה וקצרה משאר אצבעות ואמרו
וקרעליהם הם היתדות שמעל הידים והם הבהונות : ובני קינ חתן מסה
יבואו בספר יהושע : ויהי יי את יהודה וירש את ההר יריד יושבי
ההר כמא קל מלא להוריש את יושבי העמק אילם ירומז וילך וביין לעלה וקל כי
הרב ברזל להם שדיר קוי עלי חכם אלהי מלך בדל ונחשת מנעליך : וקל פיה
תד ותריוכו ית יתבי טורא בתר כן דחבו לא יכיל לתכא ית יתבי מישרא
ויתריוכו בית יוסף בבית א ושלחם מאללין ומעטא

מסרוח פי שוחקנה
זבח ועלמנע

6
 יחזקאל
 9
 בלומר כ
 בשרו שי
 עטור
 זה קצו
 מתוך
 מצרי
 שני חס
 6
 כמעט
 חזק
 עניני
 גלגל
 לנגד

הוא הכנה
והכנה
מלך עזרו
ויקח עמו

ויהי כן כל שיש וכליך זינא בכלגבול מעדים
 צדק השביעי חן מעננה וינח אל עולמו או למעשה
 וטובא ישרא מן גיד נקץ ולא זינדה ולא תגיד מסתמר
 לדאובט ולגדי ולחצי מטה מגשה נאמר בעלות עבדים ויעבדו בעי גי וצ
 ראובן כשעבדו עבדו בחמסה כלי זין בסיף בקשת בתרים ובחלה ודומח באצבעים
 אלק למען ^{למטה} צאצאים אף היו כשיצאו וכשבאו היו יחד לפי שטעבדו שכל מלחמה
 שהיא מששים אף עורכי מלחמה מעורבבת כיון שעשו מלחמתן קראן יהושע
 ובירכין הוה אז יקרא יהושע לדאובט וג' ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל
 אשר עשה משה עבד יי אמונו ולך לא שמענו ולא כך אמרנו לך כל אשר ימרה
 את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצוו ימות אהי להם חין ותשמעו בקולי
 לא עזבתם את אחיכם ועתה הניח יי לאחיכם שאר דבר להם ועתה פנו ולכו
 לכם לאהליכם וג' ויצרכם יהושע וישלחם וג' ולחצי שצט מגשה וג' ויאמר אליהם
 לאמר בנכסים רבים טובו אליהם מדי כיון שבאו לחזור הוציא אותם הוציאו
 שלש יאמות מן הישמעלים וכל אותו העבין והיו אלו מכין מכאן ואלו מכין מכאן
 שזכר ראובן ובעי גי וחצי שצט מגשה חן בני חיל וג' ויעשו מלחמה עבם
 ההגריזים וכוליה ענינא ולמה עבם שקרא להקבצו וענה אותם הוה כי רבים
 חללים נפלו מזהב גדול למראה אי כביד לשכל פי למכנר ואמא ענמה מעט
 פלא למה לם יעמל להתקריב ולא לעבדה גיד תיכאר למא גרא חסב
 אם במרד ואם במעל מדי כללף ומעל שקר וכיחוש וכן תרגמום אם צחקלא
 יעב לא טחן מכלפיך ולא פי כל אמנא כלב וצחטל אל תושיעט היס חזה
 יריד אל יושיענו לאנהם יענו עין אדון תעלי כמא קאו ואם לעסות על זבחי
 שלמים יי הוא יבקש ואם לא מדאנה מדבר עשית את זאת לאמר
 מעננה לאתמאם וחמל אים מתל ודאג לנו אי חנא מא מעננה הדי סוי
 למנא אתמנא עלי מא יאול יהאמר אולאזנא מע אולאדכס ותגמו
 ואם לא מצפא מפתגם וכן תרג ודאג לנו ויצף לנא וואא מלשון שממנה

ויהי כן כל שיש וכליך זינא בכלגבול מעדים
 צדק השביעי חן מעננה וינח אל עולמו או למעשה
 וטובא ישרא מן גיד נקץ ולא זינדה ולא תגיד מסתמר
 לדאובט ולגדי ולחצי מטה מגשה נאמר בעלות עבדים ויעבדו בעי גי וצ
 ראובן כשעבדו עבדו בחמסה כלי זין בסיף בקשת בתרים ובחלה ודומח באצבעים
 אלק למען צאצאים אף היו כשיצאו וכשבאו היו יחד לפי שטעבדו שכל מלחמה
 שהיא מששים אף עורכי מלחמה מעורבבת כיון שעשו מלחמתן קראן יהושע
 ובירכין הוה אז יקרא יהושע לדאובט וג' ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל
 אשר עשה משה עבד יי אמונו ולך לא שמענו ולא כך אמרנו לך כל אשר ימרה
 את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצוו ימות אהי להם חין ותשמעו בקולי
 לא עזבתם את אחיכם ועתה הניח יי לאחיכם שאר דבר להם ועתה פנו ולכו
 לכם לאהליכם וג' ויצרכם יהושע וישלחם וג' ולחצי שצט מגשה וג' ויאמר אליהם
 לאמר בנכסים רבים טובו אליהם מדי כיון שבאו לחזור הוציאו אותם הוציאו
 שלש יאמות מן הישמעלים וכל אותו העבין והיו אלו מכין מכאן ואלו מכין מכאן
 שזכר ראובן ובעי גי וחצי שצט מגשה חן בני חיל וג' ויעשו מלחמה עבם
 ההגריזים וכוליה ענינא ולמה עבם שקרא להקבצו וענה אותם הוה כי רבים
 חללים נפלו מזהב גדול למראה אי כביד לשכל פי למכנר ואמא ענמה מעט
 פלא למה לם יעמל להתקריב ולא לעבדה גיד תיכאר למא גרא חסב
 אם במרד ואם במעל מדי כללף ומעל שקר וכיחוש וכן תרגמום אם צחקלא
 יעב לא טחן מכלפיך ולא פי כל אמנא כלב וצחטל אל תושיעט היס חזה
 יריד אל יושיענו לאנהם יענו עין אדון תעלי כמא קאו ואם לעסות על זבחי
 שלמים יי הוא יבקש ואם לא מדאנה מדבר עשית את זאת לאמר
 מעננה לאתמאם וחמל אים מתל ודאג לנו אי חנא מא מעננה הדי סוי
 למנא אתמנא עלי מא יאול יהאמר אולאזנא מע אולאדכס ותגמו
 ואם לא מצפא מפתגם וכן תרג ודאג לנו ויצף לנא וואא מלשון שממנה

ויהי כן כל שיש וכליך זינא בכלגבול מעדים
 צדק השביעי חן מעננה וינח אל עולמו או למעשה
 וטובא ישרא מן גיד נקץ ולא זינדה ולא תגיד מסתמר
 לדאובט ולגדי ולחצי מטה מגשה נאמר בעלות עבדים ויעבדו בעי גי וצ
 ראובן כשעבדו עבדו בחמסה כלי זין בסיף בקשת בתרים ובחלה ודומח באצבעים
 אלק למען צאצאים אף היו כשיצאו וכשבאו היו יחד לפי שטעבדו שכל מלחמה
 שהיא מששים אף עורכי מלחמה מעורבבת כיון שעשו מלחמתן קראן יהושע
 ובירכין הוה אז יקרא יהושע לדאובט וג' ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל
 אשר עשה משה עבד יי אמונו ולך לא שמענו ולא כך אמרנו לך כל אשר ימרה
 את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצוו ימות אהי להם חין ותשמעו בקולי
 לא עזבתם את אחיכם ועתה הניח יי לאחיכם שאר דבר להם ועתה פנו ולכו
 לכם לאהליכם וג' ויצרכם יהושע וישלחם וג' ולחצי שצט מגשה וג' ויאמר אליהם
 לאמר בנכסים רבים טובו אליהם מדי כיון שבאו לחזור הוציאו אותם הוציאו
 שלש יאמות מן הישמעלים וכל אותו העבין והיו אלו מכין מכאן ואלו מכין מכאן
 שזכר ראובן ובעי גי וחצי שצט מגשה חן בני חיל וג' ויעשו מלחמה עבם
 ההגריזים וכוליה ענינא ולמה עבם שקרא להקבצו וענה אותם הוה כי רבים
 חללים נפלו מזהב גדול למראה אי כביד לשכל פי למכנר ואמא ענמה מעט
 פלא למה לם יעמל להתקריב ולא לעבדה גיד תיכאר למא גרא חסב
 אם במרד ואם במעל מדי כללף ומעל שקר וכיחוש וכן תרגמום אם צחקלא
 יעב לא טחן מכלפיך ולא פי כל אמנא כלב וצחטל אל תושיעט היס חזה
 יריד אל יושיענו לאנהם יענו עין אדון תעלי כמא קאו ואם לעסות על זבחי
 שלמים יי הוא יבקש ואם לא מדאנה מדבר עשית את זאת לאמר
 מעננה לאתמאם וחמל אים מתל ודאג לנו אי חנא מא מעננה הדי סוי
 למנא אתמנא עלי מא יאול יהאמר אולאזנא מע אולאדכס ותגמו
 ואם לא מצפא מפתגם וכן תרג ודאג לנו ויצף לנא וואא מלשון שממנה

כלום עשינו זאת מן שמים שוממים מביאת הדינה עלינו לפיכך אנו חתומים
 וכן פדוש ויניף לנו חסד וחסד לאתנו שאת יודע מה אירע לנו
 אלא ביינו רבותנו זל אן כאן בני ראובן ובני גר טאו עמנו אז ילפון אטפאדם
 פי נחלתם ועבדון מעסאד יסאל לידן פמבל ואקאמו ען אטפאדם יד חנה
 שבע שכיבשו וסבע שחילקו פרגש ליהם פוגזוהם קד גארו לערב ותפאד צדיקים
 וחסלסו בהם ותשנהו בהם פי בעץ אכלאקהם פאגתמעו על לערב פאגתמעו
 ללה בהם פסאט יקטעמן אעקאבהם ואעקאב פדאטנהם חסד צשו בהם וירדו
 אמאדם ואמכטפדם ואתשעו בהם ועמלו הדי למזבח לימן בינהם ובין יסאל
 אבותהם לדי פי ארץ יסאל עלאמה ותוכאד לאתהם כשין אן יגו בקראבינהם
 ליקרבוהם פי מקדש שילה ולא יתרכזהם לאתהם יקול להם אנכם אנכי
 מנחלפן לידן קאטע בינא ובינכם פיגבהם לו כנא אנכי ביין לנא נקרב
 קראבינא על מזבח לדי בענא ש אמאכנא ולא נחתאנא נאח ליכם ולאן
 אבר דלי פטרים באנא לים אנכי לים לכוונא בטלנא לתקריב עלי מזבחנא
 ואחנא לנקרב עלי מזבחכם לכוונא מלה ואחידה ושעב ואחד ממך אנכי
 הדי אסבנו בני ראובן הדי למזבח וואקלהם לא לעלה ולא לעזח פי שיהא
 ביננו ובינכם וקאן מחר יאחרו בינכם לבנין לאמד מה לכם ולא לדי
 יסאל כלומר מה לכם להקריב קובנות על מזבחן ועלילים אתם
 לט ממנו למדוד פי תקדירה חלילה לנו וחוז ממנו למחזי פי אי חתונא
 שן שן חלך כל אסאד ענא הו גידא יפלה אז הצלתם את בני ישראל
 פי מן אפתה ועקבתה מתל הנה יד פי הויה היתה יד יד בכם ובאנשים
 ויקראו בני ראובן ובניגד למזבח פי שיהא הוא בעותנו פי שיהא יסאל תקדירה
 ויקראו בני ראובן ובניגד למזבח פי שיהא בינותינו ושוח שיהא ענאמה
 פקט ומתלהא שיהא הזה ושה המעבה אנהמא עלאמאת תאצתה בינהם
 ולים מעבאדם אסתשהאד בלנטק ולמאדם: ובעם אלהים לא תחשבו ולא
 תשביעו עשמו ולא תשביעו את שצדיהם בשמים אלא תזכרוהא ולא תשכחוהא

בלו
 ציט
 עי
 זה
 יו
 פ
 ס
 פ
 כמי
 הדי
 עי
 ל
 ל

יסאל
 הווא
 ויסאל
 מלך
 ויקרא

ירשם יא איהא למלך בל קצדי לי מלך למלך בקולא אנכי לי אנכי אשירה מזמור לי אהי
 ישראל לכן מלככם מלך ומלכה לחן למחן ליה אגמל ואוקאר : יי ביצאתך משעיר
 בעשר מטה אדום עד יצטיף על סביל למגאז מן ויהי כי צערו נשאי ארון יי שש
 צעדים ולמעט חן עז נודך ואשדך וקארך ישר לי ווס מעמד הר סיני וטוב דבר
 שעיר ושרה אדם כמאקא פי לתורה וזרח משעיר למו לאן הר סיני קריב מטדה אדום
 ושעיר ופארין מן אגאב לאכל מן גהה צבר פקל חן אשרין נור לחן על סיני עזה
 צאה על בל אדום מן אחד אגהאת ואשרין למעה פי בלש פארין מן אגהה לאכלי
 ולסבב פי כתורה לעיני אבחה עניס תגלאת רבואת למלאכה למקריסין ואתה מרובות
 קדש הדי על שדה ללפני לעאהר וחקיק למעט על תגלאת עקליה ואשדאקאר
 רוחאגדה עהר לחן חזר ואלך למשהד לעניס ולמקד לרפיס ומלל תלך אשדאקאר
 ולאדראכאת בהטל למיאה וקטר לסחב : ומתלת מר אטבאע לבשריה וצפף לקוי
 אגממניה ען אתמלאה באהתאקא ארץ ותלזלה לשרה מא ורד מן דלך לפיץ למעבר
 ענה בלמטר פקל ודבר אתה עמנו ונשמעה ופקל ארץ רעשה גס שמים נטמן גס עניס
 נטמן מים אי כאהר אגממניה לבער פין לעל חתי לקוא ואדוואח לתחי גליט
 בלשנה לרוחאגיה למחצה קבלת מן לפיץ בחסדה ואומאצת לתדביר על מא דוהא
 וכלך לעקול אהילאגיה למשנה בלגל לעליה בלשנה לאוואח למחפלה פארית
 וצעת לשרה למיש לעיא אבאהר הרים נגלו מפני יי וקד יתאול ארץ רעשה עומס
 אארץ גס שמים נטמן כבדאגס ורויסאגס : עם עבס נטמן מים למתוסטין בין הדי
 אטבאקתיך הרים נגלו מפני יי אנביא ולסנהדריין אתי תכרג אהדאה מטה לסאי
 אטבאקאת מתל והוריתך אשר תדבר אי אן לפיץ ולאדאך לעבוי עס חניני גמיע
 סבאקתי ישראל מן ראיס ומחוס ומזבד ומתדבר : זה דינ אשר תעוץ פי בעץ אמואע
 אבזה מתל וזה אהבתי נפכו לי ירד ואשר אדברי נפכו לי כולך קולא הנא זה סיני
 תקדידה מפני יי אשר ירד על סיני או אשר בסיס חסב מא יואפק למעני : וקלא
 אל דבר רבורה למתן תורה אי אן אלה פעל פעאגס פי תביר מלך מא פעל פי סיני
 ואנה אצור על הר תביר נארא יאייד ולך קולב כי כתביר בהרים וכברמל מים יבוא
 וקד צחאן פי הר הכרמל צהדת נאר עלי עזר אליה : ונשר אן וצפת תפניל
 לאדראך אתי אודכתה מן למצאי אתי כאנו אול סעד לאמה תסאנתקל אולאגס אי
 אן אסועבדו תלך אגיה ואשתגלו במאסואהא פצאקת אחואגס ואנפסדת אלאודס
 תמלטת עליהם אעדאלאן למעט למוגב לעטאיה לאהייה למלך מן למצאית לאעין
 עלי אנני ולעס שדמה ללך קאר בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדל אדווח ומבא

ענין התרגום מחצנים מלשון חן ולפי שהחץ חוצה הדבר וחותר אותו כך היו אלו הגזלים
לוקחים מה שבידם מפלדין אותו מהן כמו שמפריד החץ הדבר החותר אותו וביאר
באיזה מקום היו גזלים אותם אחד שהיו גזלים אותם במקום שישבין בו המוכשין והם
הגזאים ובמקום שיארבו בו הלסטים ועל מדות ששוחבין מהן המים וחזו והחזו
להקבה בכל אותן המקומות כענין שאמרו שאם יעבור אדם במקום שעשה לנו נס
אחד בדרך שעשה לנו נס במקום הזה כך או חזרו ישבנו עדיקות ויודונו על הטובה
אשר גמלם עדיקות פלדנונו בישל קד קלמא אן פדזקז הי אקרי ולאנבאן כלמא ישבנו
עדיקה שעשה להם הקבה והו שידן בערי הפדזקז אחד שהיו מחובאן במדלם ושיאמו
הבצורות עדיקות מאנו בישל יתנו עדל אלי וזכאת למקס אנבאן אסר-אין
חיניד נגזל קום ללה מן אקרי אחיניה לי אמלא יעני נגל כי בלדאנהם ואוטאנהם
מסתקין אמנן אן יד שריר לאדירם עם פעל מסתקב מן לדה משלד וחקה
ידדה מתל יטה כחלף מתל יצו שיאתך וזה מסתקב מן מועע אמאני לאטהא
אבמא תתף מאגרא ווקע וכולץ יוד לי בגבורים ומעטא אן צמר לאחד לשריר
לפלית יסתולי עלי אנמע לכביר מן לעצמא אנבארה מן מעע וידדו בדגת היס
אי יכסיהם ויהמיהם מן מעע שלח אש בעצמוג וידדנה לון אגהין גאזין פידה
ודלן על מעע אחד ידדוק אלף והו ידיר יד שריר לעס אדירים ואדירים לעס גמע
חקיקה בלמבנה מל בסכל אדירים לזי מעטא נלל כביר ורובמא כאן תקדירה
לאדירי עם בנר מים תם קלמא אן סבב דלן אן ללה הו לזי אדירים וכסיהם בין יד
ידי יד לי בגבורים אי אסתולא עליהם וחקם שרם מנ אפרים שרשם בעמלן
ליא מזידה על מן שרשם בעמלן אסתיעלהם לעמלן פעל מקתנב מן אס שורש
והן מעטא ושדשך מאנך חיים למעע יקלע אשרשים והי תשיר הונא לי וקער
יהושע בעמלן אחריך בעמיך בעממך תשיר באחריך ועממך לי עמלן חק
אן בעמיך פי טלך ואנה מעמלן עלי עממך תשיר אי שאול אנה יכונ עלי ידה
אכנא שעב עמלן ולי מדרכי אינא יסתנצל בקייה נמלה והו איש ימיע
מנ מכיר ידדו מחקקים לאסמך מן חקקן עדיק חלקת מחוקק ואעלה מן חן חקת
עננים משכים בשבט סופר הי אנתלם ופ משכים כי חקקל מושך בידו על
הספר את העם בכתבו ושרי בישלמל ירד רויסא יששכר וחקת שר
בצרי לאטה מעתא ולנא מזידה ורוב מא כאן תקדירה ושויים בישלמל כמא

אין ידדו מחקקים לאסמך מן חקקן עדיק חלקת מחוקק ואעלה מן חן חקת
עננים משכים בשבט סופר הי אנתלם ופ משכים כי חקקל מושך בידו על
הספר את העם בכתבו ושרי בישלמל ירד רויסא יששכר וחקת שר
בצרי לאטה מעתא ולנא מזידה ורוב מא כאן תקדירה ושויים בישלמל כמא

אין ידדו מחקקים לאסמך מן חקקן עדיק חלקת מחוקק ואעלה מן חן חקת
עננים משכים בשבט סופר הי אנתלם ופ משכים כי חקקל מושך בידו על
הספר את העם בכתבו ושרי בישלמל ירד רויסא יששכר וחקת שר
בצרי לאטה מעתא ולנא מזידה ורוב מא כאן תקדירה ושויים בישלמל כמא

ופירוש דלן שאין ידדו מחקקים לאסמך מן חקקן עדיק חלקת מחוקק ואעלה מן חן חקת
עננים משכים בשבט סופר הי אנתלם ופ משכים כי חקקל מושך בידו על
הספר את העם בכתבו ושרי בישלמל ירד רויסא יששכר וחקת שר
בצרי לאטה מעתא ולנא מזידה ורוב מא כאן תקדירה ושויים בישלמל כמא

[illegible][illegible]

הים השני כס ליבשה אח שר הים לפני הקצה רבונן שלעולם יש אדם שיהא מחמד
לעבדו ויטלנה ממנו ועוד את עמשה מלחמה עם חמשיים ויבואו עומות ואכלו
אותן את הקצה לשר הים הלני ואני אמרע לך על כל אחד אחד ומחצה כמורה
אמר לפטול דבוע שלעולם ומי עבד לי יש עבד שחוביע אדוניו לדין אמר לי הקצה
נחל קישון יהא ערב מיר הוציאם הים לשטת חיים וראו אותם ישול והכירו כל
אחד ואחד שטאו ונטלו כל כספם וזהבם ולאחר שראו נקמתם שמחו ודיכין פגע
ליס על כל אחד אחד ומחצה שכשדדף פרעה אחד ושל לא רדף לא בשש מאות
רכב וכשנא סיסרא על ישראל בא בתשע מאות רכב ברזל שנ ויזעק סיסרא
את כל רבבו תשע מאות רכב ברזל וג' מיר יצאו כוכבים ממקומן וקראו
עליהן וידרו לטבול בנחל קישון והשלימין ליס שנ נחל קישון גרם ומעני
קראו עליהן יעני אפאעג עליהם חרורותם נחל קדומים ואד למחלקיין ויד
חית לתקא לגמאעאן עלי מדהצ תממיתם למותע לי אגמיע פיה אולאך לאגאז
לי תקאתל בחנה קאב ואבני חלפת העורים והו מן מעני במה אקים יי
והיך מנו בעולות לי מענאה אתלך לאסתקבל נחל קישון תודכי נכסי
עוז ידד בנחל קישון א עט דלך לאו לא לאמה אתחיד לקווה מן לנה
תעלי אזהלמו עקבי סוס מדהנות דהנות אבירין בכין חשתלפא טומרי
סוסותהון פנוכא דהה מפניך קדם דתכי געדותי תרגוס סוס דהה דנהס יעני
אנהס כסנו ירכינו בליל בקנה עלי לאיך לכתר קוותהס וכאת אפרסאן מן קוה
רכהא תניה ותנהל וכן פירש קמח לי הלכת הסוס בכח הליכתו תיקרא
דהה ופ אבירין בשמים האבירים פ החזקים וענין הפסוק מעצמות הליך
רגלי הסוסים בארץ נשקעו העקבות שלהן במים שעל הארץ ונשלטו הצמחים
שלהן מרוב ומימעת שיודה מן הכובים על המים שעל הארץ עד שהיו
המים רוחניין כחמי טבריה אורו מדוז אמר מלאך יי גבוא רפא מישל
הוה ומלאך יי זה בירק ושמתיה בירק למדוז מסוס דלא אתא ויש מסגש
מדוז עיר קטנה הינה שלא רצו לבוא לעזרה להלחם בסיסרא ומאמת זה
הפילוס דכתביאטביה וגס לא באו לעזרת משמע דרבים היו ומחו
יוטביה זה היושב עמחין מקום מוטב תבדך מנשיים יעל אי אכתי מנס

והיה הים השני כס ליבשה אח שר הים לפני הקצה רבונן שלעולם יש אדם שיהא מחמד לעבדו ויטלנה ממנו ועוד את עמשה מלחמה עם חמשיים ויבואו עומות ואכלו אותן את הקצה לשר הים הלני ואני אמרע לך על כל אחד אחד ומחצה כמורה אמר לפטול דבוע שלעולם ומי עבד לי יש עבד שחוביע אדוניו לדין אמר לי הקצה נחל קישון יהא ערב מיר הוציאם הים לשטת חיים וראו אותם ישול והכירו כל אחד ואחד שטאו ונטלו כל כספם וזהבם ולאחר שראו נקמתם שמחו ודיכין פגע ליס על כל אחד אחד ומחצה שכשדדף פרעה אחד ושל לא רדף לא בשש מאות רכב וכשנא סיסרא על ישראל בא בתשע מאות רכב ברזל שנ ויזעק סיסרא את כל רבבו תשע מאות רכב ברזל וג' מיר יצאו כוכבים ממקומן וקראו עליהן וידרו לטבול בנחל קישון והשלימין ליס שנ נחל קישון גרם ומעני קראו עליהן יעני אפאעג עליהם חרורותם נחל קדומים ואד למחלקיין ויד חית לתקא לגמאעאן עלי מדהצ תממיתם למותע לי אגמיע פיה אולאך לאגאז לי תקאתל בחנה קאב ואבני חלפת העורים והו מן מעני במה אקים יי והיך מנו בעולות לי מענאה אתלך לאסתקבל נחל קישון תודכי נכסי עוז ידד בנחל קישון א עט דלך לאו לא לאמה אתחיד לקווה מן לנה תעלי אזהלמו עקבי סוס מדהנות דהנות אבירין בכין חשתלפא טומרי סוסותהון פנוכא דהה מפניך קדם דתכי געדותי תרגוס סוס דהה דנהס יעני אנהס כסנו ירכינו בליל בקנה עלי לאיך לכתר קוותהס וכאת אפרסאן מן קוה רכהא תניה ותנהל וכן פירש קמח לי הלכת הסוס בכח הליכתו תיקרא דהה ופ אבירין בשמים האבירים פ החזקים וענין הפסוק מעצמות הליך רגלי הסוסים בארץ נשקעו העקבות שלהן במים שעל הארץ ונשלטו הצמחים שלהן מרוב ומימעת שיודה מן הכובים על המים שעל הארץ עד שהיו המים רוחניין כחמי טבריה אורו מדוז אמר מלאך יי גבוא רפא מישל הוה ומלאך יי זה בירק ושמתיה בירק למדוז מסוס דלא אתא ויש מסגש מדוז עיר קטנה הינה שלא רצו לבוא לעזרה להלחם בסיסרא ומאמת זה הפילוס דכתביאטביה וגס לא באו לעזרת משמע דרבים היו ומחו יוטביה זה היושב עמחין מקום מוטב תבדך מנשיים יעל אי אכתי מנס

מחנה עליו

אז מן בעתם וקל אז קלה מנשים באהל תשיד אישה לתי קל עתה איה
שדה אשתך ויאמר בנה באהל ודבקה ויביאה האהלה ורחל נאה ויצא
מאהל לנאה ויצא באהל דחל פאנקה אסמא גמיע בלפצה ואחדה דכרת פיה
לאן הרה לשירה אוגז פיהא מעאט ענימה בלפאץ יסירה לאנהא אבתות בוצף
חלישל מן חץ כוונתה מן מצד וחצורה מן מצד הר סיני ואחלהא מראתבה
פיה כמא ביינא תם אנתקלה פיה בקייה אמורה פיה בלורה בשר דכולה
אדע וסורה מעאטעה ודלה מעאט למלאה וזוגאן לטריק ואקמא סיסרא
לה פיה הרה למדה תם נעורה ובלאנה מנה ואחלהא הוומא מעאט בלפאץ
מכתורה מוגה מנהרה למעאט פיה בלח שך בקווה נבוייה וקד ביינא
הנא אכחל מעאט הרה לאתנאואת באיגאז ודלל פידשו תבור
מנשים מאן כיהן נשים שדה רבקה דחל ונאה סלקא דעתא איבריך טפי
כלה וכי יעלה על הדעת שתהא מבורכת יתר מהם לא מעין הכא נכח
מעין יען מן גמלהם כלם תתברך מעט בלכתם כולם וכן ענין
ברכה אחת מעין שלש מן מעט למכתוב בגמלהם וכלל ברכה אחת
מעין שמה עשרה יגמל מעט אגמל פיה ברכה אחת בלפץ יסיר מוגז
מים שאל חלב נתנה קצרהא אן תסברה לאן לבן אחמץ יסכר וכענין
עקיב אתעב ואחר והוירטב אדמא פיקה אנוס ויסתגדן והו קצרהא אינא בל
זכר אוסמך פיה קולה בסמל אדירים הקריבה חמאה וסמל אסמאטט ואדירים
צפה לה בלפץ אגמע ללמלאה מתל כד בן בקר תמימים ולו וקע עלי לפץ א
פראד לפאן אדיר מתל והלבנון באדיר יכל אי בגדן אדיר וכלל חץ תמימים
אן תכין תמים ואחמא קלמן קאן אדירים גמע ואן סמל מצאפה ולא מעט
טטת לעצמא ולאגלא כלם לה מעט לא נאקן גיר תאס והו דאי אתרגוס בפייץ
גברא קרית לקדמה שמן דגועין פייץ תגוס ירושלמי קעדות פילתה
קעדותו פילתה וכוס נקרא בלשון פייץ השוקים במקדקי יין דשתן בפייץ
חמר ופ בסמל אדירים בסמל דאוי לשתות צו גלים ונכבדים או פירוש
הדאוי לשתות צו הדועים הגולים כמו אדיר העץ ירה לתד תשל וימינה
להל עמלם יד קד יריון בהא אדמא וללך יקחלם בהא ימין מתל שם קד

תנחני ותאחזני ימינך אף ידי יסדה ארץ וימיני בסימה שמים ומלך זלך ואת שיהיה
תשל וימנה להלמות עמלים ורצל תמחזי ליתר א יעל שלא הדגה את סידה לא ביתר
ולא בכל זמן ולמה שיקימה מה שכתוב בתורה לא יהיה כל גבר על אשה והלמות
ותקבות וחדד ישתק מן אפעהאמא ומעט הלמות עמלים למטותקה לזתעצב בידה
לעטא לאשקא מלך את הולם בעם לפעלמה והלמה סיסרא אי עובתה ומעט
הולם פעם לעצב למטרק בלמה קל הולם בפעם ותרגומו סיה לפיכך אסחית
וימינה לארצות סכתא הוא יתר שלומחשה והיה האל תאע בה והיא היתה
שלברק לא הוא הדיק שחופר בו וצנרץ איך מעמידין שדא סיבתה לאתנא
חייב משום מבשל פהנותן יתדות לחים לבשן כדי לבשם ולחזקם לנעם בספינה
וכיוצא בהן יעני ישמחם לחם חתי יקוו ובסוף גמד רפיק כלגט אפלו סיכרצא
בדפנא ל יתר העננה בפנות ארצות תרנ מקצת ארצותא ול ארצותא קרס
שלנכחיס סא מרצותא סא מרצותא סא רצותא ובלשון ישמעל קורין למקצת מרצותא
סא מרצותא חלמה סיסרא מחקה ראשו מותיה לסיסרא תבית רישיה פהלמה
שס המקצת הלמות ואחד הלמה כלמי שבת וכתתה ראשו בהלמה שווא המקצת
ומחקה ראשו כלמי הסירה ראשו מעלן מחצה וחלמה רשע פעת מוחזיה
אעברת בצרעה פעת מוחזיה תלך כפטיש יפוצץ סלע וכפטיש סא רמכפ
כיפא ותלך כאבני גיר מנופסת כאבני גיר מנופסן וקל ל יונה לל אפס אן וכפטיש
יפוצץ סלע ואן כאן משתקא מן לגה לתפריק טאן מעטמה כסד ורץ ולמעג
בפעת מוחזיה רצת דמחאה וכסרתה חין אדלגל אותי פי סנה ופסל פי סאב
גיר מנופסות כחגארה לגיר מסייעה בין רגליה כרע על שרץ בין רגליה
כרע כפל באשד כרע סס כפל שדוד קאן רבוענוקל פי שוח הדי אפסון אמר
יוחנן שבע בעילות בעל אותו לשע באותו היום שרץ בין רגליה וה כרע כפל שרץ
כרע כפל כרע כפל אעתיצו וקאחא קא מתהניא מעבירה אמר יוחנן משום
ל שמעון בן יוחאי טובתן שלששים רעה היא אצל הטיחיס כלמי אפס שסיסרא
הלשע היה כנה בבעלת ליעל אותה הבעלה היתה אצל יעל רעה ואן לה רעה וזמנה
ואינה יכולה למענו שאם מנעה אותו היה הוונה ונמצא דינה כדין האנסה
פלאו מאי רעה איכא כלמי מה היא הרעה שהיתה ליעל בבעלת סיסרא פכא
לגואב משום דקא שאדי בה זוהמה דאמר יוחנן בשעה שבא נחש על חור

ומעט אעברת לאשקא מלך חלמי עס אעיו ויפוז לפעל ליתר פיתר מעט

כפטיש ופסל פי

בין רגליה כרע כפל אעתיצו וקאחא קא מתהניא מעבירה אמר יוחנן משום ל שמעון בן יוחאי טובתן שלששים רעה היא אצל הטיחיס כלמי אפס שסיסרא הלשע היה כנה בבעלת ליעל אותה הבעלה היתה אצל יעל רעה ואן לה רעה וזמנה ואינה יכולה למענו שאם מנעה אותו היה הוונה ונמצא דינה כדין האנסה פלאו מאי רעה איכא כלמי מה היא הרעה שהיתה ליעל בבעלת סיסרא פכא לגואב משום דקא שאדי בה זוהמה דאמר יוחנן בשעה שבא נחש על חור

סא מחקה ראשו כלמי הסירה ראשו מעלן מחצה וחלמה רשע פעת מוחזיה אעברת בצרעה פעת מוחזיה תלך כפטיש יפוצץ סלע וכפטיש סא רמכפ כיפא ותלך כאבני גיר מנופסת כאבני גיר מנופסן וקל ל יונה לל אפס אן וכפטיש יפוצץ סלע ואן כאן משתקא מן לגה לתפריק טאן מעטמה כסד ורץ ולמעג בפעת מוחזיה רצת דמחאה וכסרתה חין אדלגל אותי פי סנה ופסל פי סאב גיר מנופסות כחגארה לגיר מסייעה בין רגליה כרע על שרץ בין רגליה כרע כפל באשד כרע סס כפל שדוד קאן רבוענוקל פי שוח הדי אפסון אמר יוחנן שבע בעילות בעל אותו לשע באותו היום שרץ בין רגליה וה כרע כפל שרץ כרע כפל כרע כפל אעתיצו וקאחא קא מתהניא מעבירה אמר יוחנן משום ל שמעון בן יוחאי טובתן שלששים רעה היא אצל הטיחיס כלמי אפס שסיסרא הלשע היה כנה בבעלת ליעל אותה הבעלה היתה אצל יעל רעה ואן לה רעה וזמנה ואינה יכולה למענו שאם מנעה אותו היה הוונה ונמצא דינה כדין האנסה פלאו מאי רעה איכא כלמי מה היא הרעה שהיתה ליעל בבעלת סיסרא פכא לגואב משום דקא שאדי בה זוהמה דאמר יוחנן בשעה שבא נחש על חור

וזה לשון המשנה
 הולך שולש אמות
 סלע וקצת
 לא ידע קצת וקצת

וזה לשון המשנה
 הולך שולש אמות
 סלע וקצת
 לא ידע קצת וקצת
 וזה לשון המשנה
 הולך שולש אמות
 סלע וקצת
 לא ידע קצת וקצת

הטייל בה דוממה ישול שעס וכל הר שיע פסקה דוממת גוס שלא עמדו על הר סיני לבס
 פסקה דוממת וכן פעל פעל מול פעל אסתר אלי קאו ענבה אסתר קרקע עולם
 היא שפידשו בו לכל אסתר ערקת היתה דלא שמה דעתה לעבירה וכקרקע זו שלא
 דזה ממקומה אלא כאבן שאין לה הופכין פא דאיהי לא עברא ולא מסיי כאבן שאין
 לה הופכין כקרקע זו שלא דזה ממקומה אבל בועל עריות וזהו עביר מעשה
 אלי מעט ולך אף כאת אסתר פי וקת משמרה אחשוש להא לם יכוך להא תעל ולא
 שהוה ולא ליה ולא חרבה פי אמר מן אמור למבאשרה בלכאמר למגלסה אלע לם
 להא חרבה ואנמם אחשוש יעבל פעלה וינערך ולס וקקדר תמנעה לאנהא אנוסה
 כולך כאן לפעל פי יעל פי מבאשרה סיסרה ואסתר הישראלי שטנמה מותרת לפעלה
 בעד החלון נשקפה ותיבב תטלע וצאחת וולולת ותלג תרועה יבבא וקילתטלע
 ותלפתת מן בבתינו ולאול אצח קיאסא ומעט לאן לא פי ותעב אעלה ולאנהא
 ביצת ולולתהא מאהי פקאל מדוע בשש רעבולבוא ותלגמו מן חרבה אסתר ביצת
 ומדיקה אמה דיססרה מניני אעיתא תלג ותיבב ומדיקה ותלג חטנב אעידתא
 וחלון הי אטמקה ואשעבכיה וכאת הוה לכוא גיר טמיה אעט לים הי מסתמה
 לא משבכה באעואד והכדי פל פיה שבאך ושח נשקפה תטלע ושד
 מדיקה תלמח והוא תלג ותיבב כלומ דאנה בבית עינה מן האטנב ושח מצינ
 אעיתא מן אפעא אלי ביוק אעידאן אמשכר פי לכוא פנמי מרכבונו אקדאס
 מואכבה מול מה יפו פעמיך וה ללביט אסתר אלה חכמות שדחנה געעכה
 חכימת פרסתתהא עעך לה יעני ארויסא מן אנסא אלי כאן כתאברהא הלא
 ימצאו יחלקו שלל אי ילאו מא יקתסמה מן אנה ולגנימה פישתגלג בה רחם
 רחמים לראש גבר יהוין גבר וביתיה לכל חז וחד ופסד רחם רחמים למא סאן
 אנה יסמא זכר בסנב זכרותו אסמית לאמראק דחם על שם רחמה זה טי פסד
 צאחב טעב אמואנה פטר דחם מגתנס ללרחם פא דחם רחמים לראש גבר
 אי נאכל ואחר מנהם לאמראה ולא תטעין ומעט לראש גבר קסמתה וניבב
 אלי וקע לה עגד אשד מן כי תשא את ראש וישא את ראש שר המשקים ויעני
 בדחם רחמים גחיה וגחיותן לכל רגל שלל עבדים למיסרה אעל לכלבדה
 א עבד ולמעט אנה למיסרה מזידא עלי אקסמה אסכר למלאכים למעבדה א
 מרקומהו קולה שלל עבדים לקמה ידע ורקמה אי מעבונ ומרקוס צבע

רקמות לצואה של אי יתכן לה מן אהב ותן לנפש כמנה יתכן לנפש
למה רייסהם ומקדמם ואחבין כצאת השמש בגבורתו וחשבו ידון
עתידין לאזהרא בזהא יקרה על חד תלת מאה ארבעין ותלתה אמרו אור
שנבא ביום הראשון היה גדול כאור שבעת ימים וכל יום משבעת הימים היה אור
גדול כאור שבעת ימים מיומיו בשתחשבו שבעה על שבעה תמצא מוט נמצא
אור יום הראשון היה כאור תשעה וארבעים יום מיומיו ותבטיח הקבה לצדיקים
שיהיה אורן לעתיד לבוא כל יום שבעה פעמים ביום הראשון שכן אמרו
עבדי הקבה לחדש בעולם הבא אורה שהוא סוד להן לשל שכל היום לך עוד
השמש וה' ועלך ירח שוכי אדם יכול להביט בהקבה ללא הקבה עושה עושה
לשמש מאור ארבעים ותשעה חלקים אור שכל והיה אור הצבה כאור החמה ואור
החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים פירש בערוך ואחבין כצאת
השמש בגבורתו כחמדי חכמים עתידין להיות כצאת השמש בגבורתו כגבורתו
שעתיד להיות שמו חלקים יתר על אורן המאיר עכשיו כדחמדין ואור החמה
יהיה שבעתים על חד שמו פירוש שבעתים שבעתים שבעה ה' כנפ
עתיד לחסוק בכל יום באורו על מה שהוא עכשיו מוט חלקים ואור של צדיקים
עתיד להיות כאור ימים שבעתים מוט הרי שמו ככה שהוא עכשיו כשחשבו
מוט שבע פעמים תמצא אותו שמו והוא שאמר כאן על חד תלת מאה
ארבעין ותלתה ויעשו בני ישראל הרע בעיני יי' לם קל בש שירה
דבורה ויוסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני יי' כסבל אעדה לא קל ועשו
בני ישראל לאן קל כאן גפר להם מאתקם כמא קל אשירה וכך אמרו דל
אמ' ל סימון לא כל מי שהוא רוצה לומר שירה אומר לא כל מה שנעשה לו גם
ואמר שירה בסיוע שמוחלם לו כל עונותיו ונעשה בדיה חזשה את כעצא
בימי דבורה וברק שנעשה להן גם ואמרו שירה ומנין שנמחל להן רסמין
קודם שירה ויוסיפו בני ישראל לעשות הרע וה' ואמר שירה ועשו בני ישראל
הרע תחלה עשייה והיכן הן מה שעשו לשעבר לא בטעה שאמרו שירה
נמחל להן את המעלות אשר בהרים ית כמחמדיה ופירש קמדי
הם המעלות וכנה אותם בלשון אורה מפני חולק שיפגם מאנה האורה ככה

וקל הן אלם ועש
ואמר על שבעת
ימים פירש מרדכי
כמא קל שבעתים

שבה גם כן בזה הענין ועל מאות צפועי וחדגוס אחד נהדא' ופ' מאות צפועי
 חור צפועי וכנה אותם בלשון אורה מפני שמן החוד יכנס האור ואת המעורות ואת
 המסוות למטאבי ולאבראג לאן סיבין פי שמואל ופי דברי הימים אינא אן מצודה יקע על
 אקלאע ולאבראג אחציה ומנה אסתעיד יי סלעי ומצודות וקולה מצודת ציון הי קלעה
 ציון והיה אם דרע ישאל ונא מדן ועמלק ובני קדם וחנו עליו וג' ולא ישאידן מחיה
 בישל דלן כמא תקדם אועיד למן כאן שאני הו קולה פרי אדמתך וכל גיעך יאכל עם
 אשר לא ידעת וישחיתא את כול הארץ תמדהא ומגלהא מלך ואין יבול בגמלים
 וישלח יי איש נביא אל בני ישל תם קא בעדה ויבא מלאך יי וישב תחת האלה
 קא ו תמוסל פסר פיה אן דלן אנבי אסמי אינא מלאך מלך ואמר חג מלאך יי במלכות
 יי ומעני במלכות יי בשלחותי פכל מנפד אמר יסמא מלאך וקולה בעדה וידא
 אליו מלאך יי ויאמר אליו יי עמך לים מעני וירא אליו מלך מעני וירא אליו יי באלוני
 ממרא לוי הו מקום נבואה ותגלי נור אהי בוחי נבוי בל אן כאן מלאך יי ען אנבי
 אמדכור פרו מלך וירא אליו ויפל על עוארין לוי מעגה ענד מא תראא לה פ אול מא
 ראה ווקע וגרה קנאה וגרה כולך ההט אול מאדאה סלס עליה וקולה ויספן אליו יי
 ויאמר לך בבחך זה ענן לסאן דלן אנבי מלך ויאמר יי לה' דבר צור ישל עלי סעם
 או גרה ואמאנהאיה לקניה לוי הי וישלח מלאך יי את קצה המשענא אשר ברו
 ויגע בצמד ובמצות ותעכל האש מן הצוד ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך יי
 הלך מעיפו פרו למעגז לוי קלה אוכלא ענה ועשית לי אות שאנה מדבר עמי אי קלה
 מקוי בהא יקיע אקמטאטבת לי מן גהה' אלה ואנהא מחקקה ויספן מעני קולה
 ויאמר לו יי שלום לך אל תירא לא תמות אן אנבי נפסה קלה לוי מע כון אנן קא קנלה
 ומלאך יי הלך מעיפו פרו מקדים פי למכתוב ואמא מכאנה פי לחקיקה פרו הט
 ויבון קולה בלך מעיפו מעטאה אנה בעד אן אדא ארסלה ופעל לה למעגז לתקויד
 יקינה ובשלה בעד ולך באתאיד ולמאמה מן לעטב פאדקה ומינא וקא בעד
 ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יי קח את פר השור הדי מצדך פיה אנה בחלום לקלה בלילה
 ודלך באן אגתמאע אנבי בה אול פ' נפסה קוה ותאיד פתעלך פכדה בולך מע לעטאיה
 לאהיהי את סבת דלך פאונבלה דלך אתאיד אן יעוד הו יטא לקנה בראתה מן גר
 ואסטה עבי לכן לם יכנ לה קוה תועלה למראה הנבואה ולא לחלום של נבואה לאנה לים

וישלח יי איש נביא אל בני ישל תם קא בעדה ויבא מלאך יי וישב תחת האלה
 קא ו תמוסל פסר פיה אן דלן אנבי אסמי אינא מלאך מלך ואמר חג מלאך יי במלכות
 יי ומעני במלכות יי בשלחותי פכל מנפד אמר יסמא מלאך וקולה בעדה וידא
 אליו מלאך יי ויאמר אליו יי עמך לים מעני וירא אליו מלך מעני וירא אליו יי באלוני
 ממרא לוי הו מקום נבואה ותגלי נור אהי בוחי נבוי בל אן כאן מלאך יי ען אנבי
 אמדכור פרו מלך וירא אליו ויפל על עוארין לוי מעגה ענד מא תראא לה פ אול מא
 ראה ווקע וגרה קנאה וגרה כולך ההט אול מאדאה סלס עליה וקולה ויספן אליו יי
 ויאמר לך בבחך זה ענן לסאן דלן אנבי מלך ויאמר יי לה' דבר צור ישל עלי סעם
 או גרה ואמאנהאיה לקניה לוי הי וישלח מלאך יי את קצה המשענא אשר ברו
 ויגע בצמד ובמצות ותעכל האש מן הצוד ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך יי
 הלך מעיפו פרו למעגז לוי קלה אוכלא ענה ועשית לי אות שאנה מדבר עמי אי קלה
 מקוי בהא יקיע אקמטאטבת לי מן גהה' אלה ואנהא מחקקה ויספן מעני קולה
 ויאמר לו יי שלום לך אל תירא לא תמות אן אנבי נפסה קלה לוי מע כון אנן קא קנלה
 ומלאך יי הלך מעיפו פרו מקדים פי למכתוב ואמא מכאנה פי לחקיקה פרו הט
 ויבון קולה בלך מעיפו מעטאה אנה בעד אן אדא ארסלה ופעל לה למעגז לתקויד
 יקינה ובשלה בעד ולך באתאיד ולמאמה מן לעטב פאדקה ומינא וקא בעד
 ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יי קח את פר השור הדי מצדך פיה אנה בחלום לקלה בלילה
 ודלך באן אגתמאע אנבי בה אול פ' נפסה קוה ותאיד פתעלך פכדה בולך מע לעטאיה
 לאהיהי את סבת דלך פאונבלה דלך אתאיד אן יעוד הו יטא לקנה בראתה מן גר
 ואסטה עבי לכן לם יכנ לה קוה תועלה למראה הנבואה ולא לחלום של נבואה לאנה לים

וישלח יי איש נביא אל בני ישל תם קא בעדה ויבא מלאך יי וישב תחת האלה
 קא ו תמוסל פסר פיה אן דלן אנבי אסמי אינא מלאך מלך ואמר חג מלאך יי במלכות
 יי ומעני במלכות יי בשלחותי פכל מנפד אמר יסמא מלאך וקולה בעדה וידא
 אליו מלאך יי ויאמר אליו יי עמך לים מעני וירא אליו מלך מעני וירא אליו יי באלוני
 ממרא לוי הו מקום נבואה ותגלי נור אהי בוחי נבוי בל אן כאן מלאך יי ען אנבי
 אמדכור פרו מלך וירא אליו ויפל על עוארין לוי מעגה ענד מא תראא לה פ אול מא
 ראה ווקע וגרה קנאה וגרה כולך ההט אול מאדאה סלס עליה וקולה ויספן אליו יי
 ויאמר לך בבחך זה ענן לסאן דלן אנבי מלך ויאמר יי לה' דבר צור ישל עלי סעם
 או גרה ואמאנהאיה לקניה לוי הי וישלח מלאך יי את קצה המשענא אשר ברו
 ויגע בצמד ובמצות ותעכל האש מן הצוד ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך יי
 הלך מעיפו פרו למעגז לוי קלה אוכלא ענה ועשית לי אות שאנה מדבר עמי אי קלה
 מקוי בהא יקיע אקמטאטבת לי מן גהה' אלה ואנהא מחקקה ויספן מעני קולה
 ויאמר לו יי שלום לך אל תירא לא תמות אן אנבי נפסה קלה לוי מע כון אנן קא קנלה
 ומלאך יי הלך מעיפו פרו מקדים פי למכתוב ואמא מכאנה פי לחקיקה פרו הט
 ויבון קולה בלך מעיפו מעטאה אנה בעד אן אדא ארסלה ופעל לה למעגז לתקויד
 יקינה ובשלה בעד ולך באתאיד ולמאמה מן לעטב פאדקה ומינא וקא בעד
 ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יי קח את פר השור הדי מצדך פיה אנה בחלום לקלה בלילה
 ודלך באן אגתמאע אנבי בה אול פ' נפסה קוה ותאיד פתעלך פכדה בולך מע לעטאיה
 לאהיהי את סבת דלך פאונבלה דלך אתאיד אן יעוד הו יטא לקנה בראתה מן גר
 ואסטה עבי לכן לם יכנ לה קוה תועלה למראה הנבואה ולא לחלום של נבואה לאנה לים

וסחבהם עמם כחשבת עשר לא כל הנחשים מכל מחנה בני ישראל
מאת ועשרים אלף איש שלק וחדדי מאה ושלשים וחמשה אלף לקים מה ש
והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה שאפרים במלחמה הזאת שגזר עקב לאיש
אפרים ולבדו את המים עד בית ברה ואת הירדן וגם גרעון שבא ממנשה
ואמרו אל צידוש בכור שורו הדר לו יש בכור שהוא לשון גולה ומלכות
גם אני בכור אתהו וכן בני בכורי ישראל מלך היוצא ממנו הוא יהושע
בכור שאר כוחו קשה כשור להרישה לכבוש כמה מלכים הדר הדר מלך
לו שגזר ונתת מהודך עליו וקדני לאם קדנו שור כוחו קשה ואין קדנו נאור
לאם קדנו נאור ואין כוחו קשה נתן ליהושע כח שלשור ויפי קדני ראם
אפסי ארץ שלשים ואחד מלכים אפס ששלו מארץ ישראל היו לא ארץ לך מלך
ושלשון שלא קנה פלטודין ואחזה בארץ שחטובה היא לכולם שגזר וחלג עבדי
צבאות גוים והן אותן המנוגחים הם ודבבות שהגז יהושע שבא מאפרים
והם אלפי מנשה הם האלפים שהרג גרעון במדין שגזר וזבח ועלמנע בקרקר
וממה אלפים נמנו שם מאה ושלשים וחמשה אלף את קוצי המדבר
ותת הברקנים קאו אל לשון פי לגעתא יא אם קון וחדד ומלוח וחדד
ומחכה ופדח וחוח וקמוש ושמיר ושיח וסיד וערער וסלון ואטר וסנה
ובדקנים וחורן ופסר פי דרדד לו העכבות ירד לעמב והוא ארשף ויקל
לה פי לעראק כער עליה עוסג פי תפסיר אטר עוסג יקטר ויכל דאלה
ומעני עליה עוסג עליה שור לאן לעוסג יקל על שגר מא יד שור וקא
פי שרח מלוח הוא לעוסג וורקה כורק אזיתון ואערין ויכל כלבין ופיה מלוח
וקבץ ופסר פי מסוכה קוצים וקרא מסוכה שהוא מסך על הכרס מכל
סביביו אי מחרק עליה לחת ימנע לאתנא איה ופסר פי קמוש קרין
ופסר פי שמיר אחר ופסר פי שח אקיעוס ופסר פי חרול עשב דומה
לקוצים דרך השכונ באהלם ירד השוכנים מלמעלה החדס תוגומו
עד לא מיעל שמשא כלום טרם בוא השמש ויודע בום את אנשי סבו
ותגומו וגריר ופירש בעדוק מה שקרניה וטלפיה שחורים יגור פינסר מן
מגורות במגרה ובסוף גמר דבא קמא היוצא מתחת המקרא ומתחת

זה קדון עור פנים
מסוך ולא כל חוור
נמניג לבדיקס
משה כמע ממה
ונוי יחושע כמע
לכני

שנתמנה פרוס על הצדק של כל שפלים שיקל הוא בארץ שבאירדים ואנשים וצנו
האלה בשמחה ותמיד וקוה יחבתם מנהגם ותלך לשמחה את חלת עם שמשון
וגדעון ויפתח תמאס רוח אלהים והי קוה וחיל ושגאעה ופתח קרב ובזק מנלה פי למעב
ורוח לבשה את עמסא ראשה של ימים פלו כאנע עלמא למא קלים עבדס קלס
וקאן אן גדעון עשה זה האפוד משום אהבה יעב אנה כאן יתבאהא בשר תלך לעדה
לא ליבדיהא ולא ליכבל אותה בלוה ומשום שעשאן לשם אהבה פסוד כנסת תבין פי פרו
שלמי מהלכות על העובר על מהלכה כגון שחשק בצורה אז כמעט מלאתה שהיא
נחה ביות פסוד וקאן אן קיל פי גדעון וימית גדעון בשביה טובה יעב א
ישל מא כאנו יכטו פי עדה פלגס מאס וטג ישל אחיו פלס עליה בלך גמח
ושביה מא צנע משה נחש נחש וטאן בעד זמאן פגולה כלמעבד ולס נגד
אינא ונך פי שמשון עלם ולא פי יפתח ולו כאן יפתח שלם למא קרב בטה
וישכר בהס אבימלך אנשים רקים ופוחזים גברין סריקין ונדיקין סריקין כמו חיל
סרק וענינו דלם ופוחזים פ פוחזים פא רקים קלים ריקי הדעת ותרגס במקום אחר
רקיס ופוחזים סריקין ובסירין ופ בסירין עבדים תנח כדור יי בזה בסר ולס
עכץ התרגום שתרגס פוחזים בקרין תרגום תשמטנה ונמטתה תשמטון יד
ותבין תנה פירון עלי הדי למעבד אמס מסדיין מתללין מן לעגה ואשגל
החולת את דשני תקדירה אחדל מן דשני תי הל אמתנע מן אסתמטת
בדקמי וטלך החולת את מתקי אמתנע מן אסתמטתא בחסות ואשתגל באחרא
על אשגאר חידבה אשני ואחרבה פי צוראתהם דלך קולה והלבת לעע עליהם
אי אחרך ביני אדאני ואשתגל בחל גרי והדי למל גמעה פי מעב אן מן דו
ענים אשאן שאקל מסתבצר יסתחקר נפסה ען תדבירה פגולא ען תדביר גירה
לאן אשתגל קד צאר משה ציא עקלי יעצר בה חקאיק אאמור פהו אדא ידא
נפסה סגירה חקירה בלנסבה למא מאז מנה וכל מא זאד עקלא ופגולא זאד
אסתבצארא ותואנשא ואגאהל בלעכס לא יראאן עסב נפסה לא לל סגל
לכך יקנע מן דלך אן יונק בה או יוהם בה גירה פלולך ירא אדא אדעא יבס
אולה עדה וכל מא זאד תעאצמא סאר לה מלכה וטבע סתרי נפסה אנה עלא
לכל מעב ויסתדק לכל אמר ויסתבצר כל ענים לילך למא אדען אמלך על אדיתון

והכל יחדו כחול
ופסחא קלס סגל אשני
בדקס ופוחזים

פ' למול ועל אהרן לענג את ג' אפרכ' לאשגור ואחסף לאחמור פאבו פון קבולה
 וראו לאשתגל בראותהם אנפ' להם ואפ' כלמא אנדענה עלי לעוסג לזיזו לאטר
 מעכונה שגר קציר עדים לתמר אכתה שון דאי אנה עלא לז' כל ותעצנים לחייה
 פקל בוא חמ בעלי ואן כלטנס אוקעת בכס לעקודה וצמן הו אעצם מנבם וווקול
 ואם איין תצא אש מן האפר ותחבל את ארזי העב' ^{מלכ' ש' יעצ' ב' ש' יעצ' ב' ש' יעצ' ב'}
 החדלתי את מתקי ואת תגובתי ^{תגובתי} ותגובתי ^{תגובתי} ית חוליית דבילתי חולי יעצ חלואי
 ולז' יסמא אשי אלא חל' ודבילתי אתין אמרגז וו ותמרהא קוד' אתין וידג ויעמל
 מנה דבילה ותאמר להם הגפן החדלתי את תירושיה המשמח אהים ואנשים אם
 אנשים משמח אהים במה משמח הו אומר בשיר מנאן שאן אומרין שירה לא
 עלהיין וקילאן שרח אהים הנא אגלא אנאם ולאשראף ואחכמא מול אהים
 ראיתי עולים מן הארץ ואדנת של' ענים גלל אקד' וכולך בע האהים אולמד
 אשראף אגלא פנאר מעצ המשמח אה' אראד אחכמא ואהל לעקול אראגחד
 מן תקיטתה קואהם אטטקה עלי תחעל אמעאדף וכדונהא פיהם מן אקה א' לא
 פעל פתלתו כפסיהם במא פאן עברה מן נור לעקל אפעל ואשיים ביאקי
 לשמח והכיא קאן חמרא וריחע פחוק יעצ אן לכמר ולטיב יענשו אנפ' ^{שחוקה}
 ויפחוקהא וינטקזהא באכראג לעלם כמאקאן בע רבי חייא הו יתבי קמיה דרבי
 ולא הו אמר לי מידי אמר להו אשקו חמרא אדרדקי כי היכי דלמרו שמשתא אשקו
 יתהון כיון דאיכמוס מד פתח ואמח אין בן דוד בא ש' שיכל שתיבת אבד
 מישול ראש גולה שבב' ונשיא שבאדן ישל ש' והיה למקיש ולחנן נגף
 ולצור מכשול לשב' בתי ישראל לבח ולמוקש לישב' ירושלם אמר להם ייני אתם שותים
 וקוצים אתם מנוילין בין עיני ויעשו להם בעלי שכם מאדנים על ההרים
 מאדנים איטמודי קא מיטמדילאו משום דמסתבו אלא כי היכי דלא לשמענו בשרו
 אינאשי ויגזלו כל אשר יעבר עליהם בדרך שהיו גוזלין בפרהסיא ש' בדרך מה
 דרך בפרהסיא אף גזילתם הייה בפרהסיא ויעשו העלים תרגומו ועסו חננין
 ענף שמחה ותרג' בתים ובמחולות בתושי' ובחננין כלום שון מכין בידך
 בששת שמחותם ויבא נעל בן עבד אפשר וקדוב שיהיה געל ממשפחה

ויפחוקהא וינטקזהא באכראג לעלם כמאקאן בע רבי חייא הו יתבי קמיה דרבי
 ולא הו אמר לי מידי אמר להו אשקו חמרא אדרדקי כי היכי דלמרו שמשתא אשקו
 יתהון כיון דאיכמוס מד פתח ואמח אין בן דוד בא ש' שיכל שתיבת אבד
 מישול ראש גולה שבב' ונשיא שבאדן ישל ש' והיה למקיש ולחנן נגף
 ולצור מכשול לשב' בתי ישראל לבח ולמוקש לישב' ירושלם אמר להם ייני אתם שותים
 וקוצים אתם מנוילין בין עיני ויעשו להם בעלי שכם מאדנים על ההרים
 מאדנים איטמודי קא מיטמדילאו משום דמסתבו אלא כי היכי דלא לשמענו בשרו
 אינאשי ויגזלו כל אשר יעבר עליהם בדרך שהיו גוזלין בפרהסיא ש' בדרך מה
 דרך בפרהסיא אף גזילתם הייה בפרהסיא ויעשו העלים תרגומו ועסו חננין
 ענף שמחה ותרג' בתים ובמחולות בתושי' ובחננין כלום שון מכין בידך
 בששת שמחותם ויבא נעל בן עבד אפשר וקדוב שיהיה געל ממשפחה

ורלה

אמרים הלא בן יוסף גשול פקדון עבדו את אנשי חמור אבי שם וסמך
עבדנו אנחנו הלא בר ידעל וגשול שלטונה פלחן ית אנשי חמור אבוי וסמך
כלום השר שלם שהוא גזר וממונה על שאר העם ופירוש הלא בן ידעל וסמך
פקדון הלא מוטב שנעבוד בן ידעל כלום בן גשול ונעבוד פקדון שהוא השר
שלם ואמר אחרי עבדו את אנשי חמור אבי שם וסמך נעבדנו אנחנו
אמר להם מוטב שתעבדו את אנשי חמור אבי שם ולא נעבד אבימלך
וישאלו המלכים אל אבימלך בתרמה לאמר כמו במדמה ונעשה זבול הדב הזה
בסתד כרי שיצא אבימלך טתאם והם מתעסקים באכילה ושתיה ותרג במדמה ברז
הנה געל בן עבד אחיו באים שכמה אולי יהיה פירוש באים באו ואמר
סדיה פירוש הולכים ובאים שכמה ומקרא קצר הוא ופסוק גל הער עבד
על הא על צפה אנדרה ויצא געל בן עבד ונעמד פתח שער הער בבקר ולא
בטלה וזמן היה בעיר שהוא פקד אבימלך ואבימלך בא ממקומו וסמך ואמר
על שכב הנה עם יהדים מעם טבור הארץ ותנומו תקטא וארעא
וכמאין קולה אשאן פי וסטה כלל סא הדיאמכאן אעל ארץ ומוע
קוותהא וקלר קנה קולה הנה עם סדיים מעם טבור הארץ ולין אן סבור
הארץ הו למשדף מן ארץ ואי הדי אשאר אתרג בקולה תקטא ואדעא ואלל
על זלך איצ קולה הנה עם יורד מראשי ההרים והו מותל קולה הנה עם חרדים
מעם טבור הארץ אאן למשהוד פאלגה פי טבור אנה אסרה והו פי כלסאמאן
טניד פי קלום טבורו פתח וגרה ופירוש קמחי אל טבור הארץ הטבור בארם
ידוע והוא השורר ובדברי דלל הרבה כאמדם פיו סתום וטבורו סתום וזול
זה הרבה ולפי שהטבור אמצע העף קרא למקום שהוא מנסע הארץ וגסה
טבור מעם טבור הארץ יושבי על טבור הארץ וישב אבימלך
באומה חסס מסאן ויצאו אל צריח בית אבריה תרג ואתן לעריח בית אל
למזדקים ומעבי צריח אצרח והו אצנא לעל אמרתפנע כלברג לחצץ נעווה
ואגמע ובעריחים וצמרות פי אצרח אי לחצון למשידה כמא תראה יקול
ובלעבים ובעריחים ויכרת שוכת עינים גרץ ומתלה פי למשעה

והנה געל בן עבד אחיו באים שכמה אולי יהיה פירוש באים באו ואמר
סדיה פירוש הולכים ובאים שכמה ומקרא קצר הוא ופסוק גל הער עבד
על הא על צפה אנדרה ויצא געל בן עבד ונעמד פתח שער הער בבקר ולא
בטלה וזמן היה בעיר שהוא פקד אבימלך ואבימלך בא ממקומו וסמך ואמר
על שכב הנה עם יהדים מעם טבור הארץ ותנומו תקטא וארעא
וכמאין קולה אשאן פי וסטה כלל סא הדיאמכאן אעל ארץ ומוע
קוותהא וקלר קנה קולה הנה עם סדיים מעם טבור הארץ ולין אן סבור
הארץ הו למשדף מן ארץ ואי הדי אשאר אתרג בקולה תקטא ואדעא ואלל
על זלך איצ קולה הנה עם יורד מראשי ההרים והו מותל קולה הנה עם חרדים
מעם טבור הארץ אאן למשהוד פאלגה פי טבור אנה אסרה והו פי כלסאמאן
טניד פי קלום טבורו פתח וגרה ופירוש קמחי אל טבור הארץ הטבור בארם
ידוע והוא השורר ובדברי דלל הרבה כאמדם פיו סתום וטבורו סתום וזול
זה הרבה ולפי שהטבור אמצע העף קרא למקום שהוא מנסע הארץ וגסה
טבור מעם טבור הארץ יושבי על טבור הארץ וישב אבימלך
באומה חסס מסאן ויצאו אל צריח בית אבריה תרג ואתן לעריח בית אל
למזדקים ומעבי צריח אצרח והו אצנא לעל אמרתפנע כלברג לחצץ נעווה
ואגמע ובעריחים וצמרות פי אצרח אי לחצון למשידה כמא תראה יקול
ובלעבים ובעריחים ויכרת שוכת עינים גרץ ומתלה פי למשעה

סלח לארץ אי וסמך

וכסר פי צריח קצר
גוסק יעט קצר עלי

המדינה את האילן וכל על חבירו או שוכה ונפלה על חדרתה ותרגום וחדש מעל חדרתה
מטלן יעני גענה מעלל על כחיר ותרגום בעשיה פוריה בסוכה מצדא * ופסל פי
וחדש מעל גען עלל וכך פירש קמח וחדש מעל ענינו סעיף וקדא מעל לפי שצנן
רחב: וכך פסחצבת החורש והאמיר פיושו כעצבת הסעיף והאמיר ופ אמיר
הוא הסעיף העליון ומזה הענין אתה האמיר ושיהאמירך כלל רוממת וגדלות
אותו וכן יתאמיר כל כועל און יתדוממו ויתגאו ויתכן להיות מזה ובכבודים
ותימון בחלוק האלף בינך ופירושו תתדוממו ותתגאו * ויקח אבימלך את חקיריו
ונסב אבימלך ית כולצא קרדמות הי אפוס ולעל כאת הזה אפוס להא חדי צמח
אניצב והי מתפרקה מן בעצמה בענין והו כמלל מא קל והאומן מכלב ופירשו
צמח מכלב מפדע כלל מפד התפירה ולהכי קרי מכלב שדומין תחומי המוח
לשני הכלב המפזרין שכן שיע הכלב אחד חוץ ואחד פנים ואינן מיושרין כך
אלו הקדמות היו שימיהם מפזרין כמי שיע הכלב המפזרין ולפיכך תרגמו
כולצא ותשלח אשה כלך רכב על ראש אבימלך ותליץ את גלגליו
כלך רכב פוקציה ארמא מלל לא תחבל דחיס ורכב ואואיל יסמן אפלאניה
השכב מן וישכב ארצה לכוהא אברא עלי ארצ * ואמרו דלל אבימלך
בן געון שחטף את השדרה היה ענשו שהרגתו אשתו שאינה ראויה לשדרה
ויהיו שלשים בעים רכבים על שלשים עירים ושלשים עירים להם ליהם
יקרא חוות יאיר עד היום הזה - אולי אבימלך והחמודים בעודם קטנים יקראו
עירים ועל עיר בן אתונות ותרגומו רכבין על תלתין עליון וצריך מן שהאשיר
בגמד מתידין אספסתא לעל אטוד ועירים עשרה ועלי עשרה ולא יקרא ערים
לא החמודים הזכרים * וכך פירש צרפת ועירים עשרה עירים ~~החמודים~~ ארים
צ"ל אב קרל כמו ערים ואנה זיה שגזתה עיר והנכון שתהיה ערים ותרגומו
ותלתין קרוין להון * ואליהו הוא אמר וגמשהא אבימלך ועל עיר בן אתונות
ומנה רכבים על שלשים ערים * ואמא נשלשים עירים להם פלס מן הדי
למעני והו ממא אעמד פיה לתגנים אסין * ותרגום חוות יאיר כפרד
יאיר מלשון כפר ותפסיד חוות אחויה ואחיהא הוא ממדוד והי אבימלך
מגתמעאת פי מכאן ואחד ידאני בעצמה מן בענין * ויעצרו את
הבעלים ואת העשירות אסמא אענאס כאת עלי צורה אגפאא ואמרא
בעשירות צאך אגאא לאנה עלי מא יקל אהל אפסיד * ופסל פי עשירות

מחלצתה וכו' אילן
היה על כלל על
החמודים
כלל חן לעל
עירי החמודים
פיר הי לענין
לענין ברכים
אסאכין פראקו
כפדים יסמן
אסאכין אקמין
והענין
מקאמה
המקרי
לחן לענין
ואצוא

מסר פיהא
אנשי
אמא
שלח

עתה גמלא גמלא ואגפ מן אולת אשתא מרדא דה אנתא סתא
 וידעני וידעני תרגמו ודחקו ושבדו ועמלק ומעון מעון הנה פ מוע
 ומדין ולעלה אסם אכר להם וא לקביל מנהם אולת קום ותקצר נפש
 בעמל ישראל קא דציג משה בן מימון דעל פ אדללה ותקצר נפש בעמל ישראל
 וכסת ארדחתה עין אשקא ישראל והדי לפסוק לס יתגמלה ינתן בן עזיל בוגד
 לאנה אכיה בחסב למעני אול והו מא קא פי אול לפעל נפש אסם משתק או אסם
 אכסם אחזאניה לעמלה לכל חסאם אשר בן נפש חיה והו איצת אסם לכסם לטאק
 אנה צורה לאנסאן חיי אשר עשה לבן את הנפש הזאת והו אסם לארדחה
 לאסור שרין בנפשו יעני בארדחה ומלה אס יעמוד משה נשמו לפע איך נפש אר
 העם הזה מענאה לא ארדחה לי פיהם ולא אידי בקאם וכל דכר נפש גא מנחב איה
 תעני מן הדי למעני פלמא אכר ינתן בן עזיל ותקצר נפשו בעמל ישראל בחסב
 למעני אול גאה מן דלך אנפאל פאמתעני עין שדחה אמי אדי אכר מן הדי א
 למעני אכר פכין אשר בייך גא לאנה תקדים אן עטאיה תעני תכלת ערס
 חזר הלבן ואסתגאנו ולם יגיהם פלמא באגו פילתובה ועעם ולם ואסתגאנו
 עליהם דחמאם וכסת ארדחתה עין אסתמרח שקאם וכלם סאעלמא אנה גליב
 פא ותקצר נפשו בעמל ישראל וקצר מרדחה פי תמכין אשראם מנהם בסב כ
 ישראל באתובה ואטאעא ואבא פי בעמל בל מים מגל והנות בצער וכלם עמן
 בכל צוררי ויפתח הגלעדי היה צור חיל והוא בן אשה זונה טרקיטא
 קא י יונה בן אמדחה נקלה אי גרעה לסת מן אקס ואדיל על דלך אשתלאהם
 עליה בקוללה לה כי בן אשה אחדת אנה ואעני בקל אנהא לסת מן אקס אי מן
 דלך ארהט ויכלח אן יתרגס והוא בן אשה זונה בן אמדחה נזיעה אי גרעה
 מן בלד אכרי והדי למעני משתק מן זנתה אסם סאן אנה איצת נזוע ומל
 אי דלך למדחב וכלך ותגה עליו פילגשו קריב מן מעני כי זנתה אסם איצת
 ותפודה פנשא אי פאסתעני ענה ושרח מוטיקתא פנדקאניה
 והי לגילה את תחרס לפסודין למעמולה ללכא טלך כאנת אס יפתח מתנאה
 פי דלך למכסן אעני לים אעלה מן דלך למכסן אה אעלה מן מכסן אכר
 וכאנת סאכנה גאך ולעל כין הדי למעני פילח האנה אדי תרגמא טרקיטא

אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יי אתם לפני אנכי אהיה לכם לראש למענכם אנה קל להם אנתם לאן קאצרון אן תרדוש אי ענרדם לאול לעד פשרטי עליכם אנתם אנה אן אסלמהם אלה בירי פתתמו אנתם פוטכום פיאן תולוש דא'סא חאכמא עליכם טאנאבו אי דלך ואשהדו אלה עליהם אן יפג לה במאקל ויחננו בעבר אדנך קד עלמות אן מן אשתעמא אלה לעבדאניה זיאדה אנן בעד ומו אגמע פיימא פ לאפעל למסתקבלה מול שמר תשמרון אשר לא ידאון ולא ישמעון ופי דלך משאנהה ללגה לערביה פיקולונם בהם יפעלון ירחלון ומא שאבה דלך הלא את אשר יורישך כמוש איך אותו תירש וג' הדי וראתה מול וזרע יורישנה ואמא ואת כל אשר הוריש יי אהינו מפנינו כמעשה קדן וטרד הטוב טוב אתה לתכלאך תגאיי ול קל הטוב אתה אגנא הרוב רב עם ישאל הל כאצמה מכאצמה ותדי על יפתח רוח יי תאיד אהמה את אהתם בהא ואקוה אתי צהדת פיה ענד מא לס יפעל מולך בני עמון אן יתצע ולא יתדיע עמא הו בעדה מן אטלב ללחוד במא קיד וכענה באלהם ומשדכא מן יעף שביע וביש וידד יפתח טרד לשי ויאמרו וג' והיה כל היוצא אשר יצא מדלת ביתי וג' והיה לשי והעליתוהו עלה גלס יפתח אנה דאי אנה לא פיק בין דהם אמר אלה בעדקתה ובין כמסין דהם נזר לעבד בעדקתה פי וגובה פקל כדאך לא פיק בין ולי אמר אלה בתקריבה ובין ולי טרד לעבד בתקריבה פי וגובה ולא יתביין ויסתפח מן אגיר אן הדי לס בעד ואן אנדהס אמא אמר בבדל ודה לא בתקריבה כמא שדח פיקנה הד המדיה ועד בואך מעית אי מדכל מעית ואכאף זאיה ורק היא יחידה איך לו ממנה בן או בת ולחוד היא יחידה לית ליה מנה בת או ברית כלום לא היה לה לא בן או בת שלא ידעה איש ופסי פי איך לו ממנו בן או בת לית לו מן נפסה אבן ולא נגת סואמא הכרעה מעיני דמיתש ופורחיתש מן בעבל ולפנה אהה ללחאווה ואתחסר הפרע הכז אגתאא אגיתש מן ויכרע על ברכין יעני בעליתש

בד"ה הגדולה א' בתמוז ה'תשס"ו ופז' אב' תשס"ז
פי"א אב' תשס"ז שאל ב"ה א' יב' אב' תשס"ז

[illegible]

חמאנה
תקצורה

במא ארטה מן תנחית מנחם פך כלמנטע לעהר אגוז גמא (אמור) ^ל
פראך ואת היית בעכרי פאנטי א כנתי מן אעצם אפראב כצחית
וקל געלית מן עוכרי ישראל פא הכרע הכרעתי מול הכנע העענע
נבטראער נבוכדראער מן אלל בימש לזי פרא גטא : פצית
פי מול פתחתי ומתלה אשר פצתה את פיה ומתלה פצתי והעילני ענין
פיון ופתוח המאמר אלכה וירדתי על ההרים תעטמו ואיחך ואחנגיד
על טוריא ותרנ משכו וקחו לבם אתנגידו וסבולמן כלום אלך ואמטך על
ההרים ופירשו וירדתי על ההרים לשון וירדתי לשון יללה וצבייה ברכי
הקמח ופירשו וירדתי על ההרים וירדתי מהמצפה ללכת עלהרים
כי בית יפתח במצפה היה והמצפה היתה גבוהה על ההרים ואמרה בתי
אד מהמצפה ואלכה ל אל ההרים ואפרד מבני אדם ואתנוד שם ואבנה
על בתולי ואמר ז קסך בן כספי לל בפירוש ויחי אחד העבדים האלה
והאדם עה את אברהם התנעל הכתוב כי צוהו יתברך לעשות זה כי זה
דבר נסיון לזי וחלילה שיצוה זה על מנת לקיים והסנה בזה לשדש'לשך
ולשאת מלכות ועם ההוא החלי הנאמן שהיה להם כי האמר דיין מן
המסודין יעשו עלות מבניהם ועוד שאעל שעל ער האנס התיר לזי
נותן התורה לעשות כן לשאוינו מאשר באמה ומה חלילה שיעשו כן מאין
החי המדבר ואף לא העבדה באש ולכן הפלג בזה שלא זכר שימות אש
ואם כהן גדול היה עשה זה ואעל שכתב למעלה ויקח בידו את האש
הנה נשמר מזה בפסוק ויבן שם מזבח וישם אותו על המזבח ממעבד
לעצם כלא כותב בזה וישם האש תחת העצים או על המזבח היה עלה
לשוטים כי לפחות העביר אותם באש וביאור זה ידוע מן התורה
וספרי העבדים כי אותן הדורות היה תכלית אדיונים לעשות צדיקים
לאוק מבניהם או בהעבד אותם באש או לשדש במחלש או לשחטם ולזרוק
דמם או שיתנם למאכל לאהיהם וכל זה מבואר אצל מי שלא ישב ברחובות

^ל
היה עומד אש בשעת הקרבן
אבל אברהם לא עתק אש

וּבְפֶדֶט תִּמְצֵא בְסֵפֶר מַלְכִּים כִּי מֶלֶךְ מוֹאָב עָשָׂה עֲלֵה מִבְּנֵי דְבָכִיר
שָׂזָה בְּהַכְרֵחַ עַבְדֵּנוּ שֶׁשָׂרְפוּ בָּאֵשׁ לְאֶהָרָה וְבַעֲוֹנוֹתֵינוּ מִפְּדֻסִּים הוּא כִּי
בֶּנֶת עַמִּינוּ לֹא יָכַל לְהַעֲתִיק מִן הָאֱמוּנוֹת וְהָיָה עִם כָּל הַדְּפוּאֹת שֶׁעָשָׂה
לְהַם נֹתֵן הַתּוֹרָה עַד שִׁפְתָּהּ שֶׁלֹּא הִתְבַּרְמָה מִן הַדְּשָׁעִים רַק הָיָה סָבֵל
כִּי שֹׁלֵה הָיָה חֹכֵם הֵנָּה כּוֹנֵן לַעֲשׂוֹת לַעֲשׂוֹת הַשֵּׁם בְּנִדְחוֹ אֲשֶׁר אָמַר וְהָיָה הַיִּקְנִיעַ
אֲשֶׁר יֵצֵא מִתְּלָתֵי בֵּיתִי וְהָיָה לִּי וְהַעֲלִיתִהוּ עֲלֶיהָ פִּירוֹשׁ וְהָיָה לִּי כְּתֹבֵבִי
עֲזָרָא זָל לֹא חָשַׁב יִפְתָּח שֶׁהָיָה דְּבָר נִתְעַב לְשִׁמְסָם יַעֲשֶׂה עֲלֶיהָ כִּכֵּן
הָיָה הַמִּדְבָּר וּלְכֵן אָמַר בְּמִאֲמָרוֹ בְּסִתּוֹם וְלֹא נָתַן אֵל לְבֹ אֵלֶּיּוּ וְהָיָה כִּכֵּן
שִׁקְרָהּ וְשִׁפּוֹ הוֹכִיחַ עַל הַעֲדָר חֲכָמֹתֶיךָ וְאַעֲפֵ כֵּן אִם הָיָה חֹכֵם הָיָה
נִשְׁאָל עַל טִדּוֹ אֵבֶל דִּימָה שֶׁזֶן הַכֹּלֶת חֲסִידוֹת וְאַעֲפֵ שֶׁנִּכְיָח שִׁקְרָהּ יִפְתָּח
הַתּוֹרָה וּבְמִטָּה הַמַּעֲשֶׂה אִם קָרָא לֹא יִדַּע זֶה הַסֵּפֶר הַתְּכַלִּיתִי
אֵבֶל שֶׁעַר שָׂמָה שֶׁמַּעֲנוּ הַשֵּׁם לְאַבְרָהָם הָיָה לֵב עַל צַד הַחֲמִלָה עַל לֵין
מִבְּנֵי טִדּוֹ עִם הַיּוֹתֵן זָקֵן וְלִכֵּן מִי שֶׁיַּעֲשֶׂה זֶה יִהְיֶה יוֹתֵר מִכֹּלֵךְ וְאִדּוֹק
כֹּל שֶׁכֵּן עִם הַיּוֹתֵן יִפְתָּח אֵז בָּחוּר כִּי הָיָה בְּגִבּוֹרָתוֹ וְאוֹלֵי הַחִיּוֹל לְקִרְיָאֵת
מִלֵּאךְ לוֹ לֹמֵד לוֹ אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנְּעוּהָ וְעֵרִץ הָיָה מִחֵלָה זֶה וּבְכָל
כִּי זֶה הַחֲסִיד שׁוֹטֵה שֶׁרָקֵבֵת יִחִידוֹת לַעֲוִלָה אֵךְ לִי כִּמּוֹ שֶׁהִדְרִיחַ
אֲבָרָהָם הַחֹסֶם מִבְּנֵי יַחֲסִדוֹ וְכִמּוֹ שֶׁיַּעֲשֶׂה מֶלֶךְ מוֹאָב מִבְּנֵי בְּכוֹרֵי
לְכִמּוֹשׁ אֲהָרֹן וְכִמּוֹ שֶׁעָשָׂה אֶךְ אֲנָשִׁים מִבְּנֵי עַמִּינוּ לַעֲבֹדָה זֶה בְּשִׁנְקָתָם
וּבַעֲבוּר הַיּוֹת יִפְתָּח מִפְּחוֹתֵי הַמִּנְהִיגִים שֶׁהָיוּ לָנוּ אֲמָרוֹ וְצוֹתִיק זָל יִפְתָּח
בְּזִדּוֹן כְּשֶׁמֹּאֵל בְּזִדּוֹן וְכֹל סִפּוּרוֹ מוֹכִיחַ בּוֹ כִּי אֵין בּוֹ רַק עֵצָה הַמְלֵאמָה
הָיָה כִּמּוֹ שִׁקְרָהּ לְדָבָר וְאֵין קוֹשִׁיָּה מִמֶּה שֶׁכֵּן שֶׁאֲמָרָה הַעֲבָרָה
הָיָה וְאֲנִיכָה עַל בְּתוּלָה אֲנִיכִי וְרַעוּתִי כִּי לֹא הָיוּ אֵלֶּיהָ מְרִיס וְרַעוּתָהּ
חֹלָה וְזָבוּהָ רַק הָיָה שׁוֹטֵה גְמוּלָה כְּאִמָּה וְלֹא הָיָה עֲצָמָהּ עַל מוֹתָהּ
לָמָּה שֶׁחֲמָתָהּ לְתַשׁוּעַת נַפְשָׁהּ בָּזָה לְהַנִּיעַ לְמִדְּרַגַּת יִצְחָק אֵבֶל בְּכִתְּוָהּ
עַל בְּתוּלָהָ כִּי הָיוּ כֻּלָּם בָּאֵשׁ וְכִי לֹא הִגִּיעַ מֵהֶם הַנֶּאֱמָה לְאַחֵר

ועל אן מן עמך
אנה קי אנה

ושנים שנה שפנחס היה נביא לוי שאמרו לל לא יהיה הכהן לא נביא לל
שמחורת היא בדינו כל כהן שמדבר ברוח הקודש ושכינה שורה עליו שואל
בו ושאינו מדבר ברוח הקודש ואין שכינה שורה עליו אין שואלין בו ומען
ששתלקה מפנחס רוח הקודש הרי הוא אומר ופנחס בן לעזר נגיד היה עליהם
לפנים ופי עמו נגיד הוא אין כתב כן לא נגיד היה עליהם לפנים פי עמו אבל
היום לאו ויפתח במה נענש נשול איברים אצרים ונקבר שכן נאמר וימות
יפתח ויקבר בעדי גלעד בעיר גלעד אין כתב כן לא בעיר גלעד מלכ
שהיה היום נשול ממנו אבר כאן ונקבר ולמחר אבר כאן ונקבר ומה היה
חייב רבן יוחנן בן זכאי אומר דמים היה חייב לו שמעון בן לקיש אומר אטל
דמים לא היה חייב שכן שנינו כל דבר שראוי להקרב על גבי המזבח יקרב
וצאינו דאין לא יקרב לתנות לבת יפתח למלך עיף ויגע משלהדי
ולא כלל מיגעים עצמם בכבייה עליה ארבעת ימים בשנה פה לתנות
לל לארה מן למעט וקיל ללחמיה מן לתנות מדבר יעט יחזון לל לא
ויחזוהא מא חדת פי תלך אסנה מן אמור למסתדפה ומן מות מן מאת
מן אנסה ענד אולד ומן תכל מן תכלת מעה אולדאה ומן פקד מן פקיד
מען זוגהא ומן טלאק מן טלקהא דגלהא מנהא די עט מגמועולן תסל
איה נפסהא מן אמור אדניא ויסהל עליהא אסתמדאר על מא הי בסבילה
והדי אשרה יואפק שרח לרוד קסמי לל שפירש לתנות לעטולה ולדור
עמה כי לא המיתה יפתח רק עשה לה בית בדחוק חוץ לעיר והתבודדה
שם ולא ידעה איש וכלכלה שם והיתה צולה כלימי חייה ויכז
אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך
מעשה תרגמה לפסוק פקתלו אהל גלעד אפרים בחוץ ואנתהאד לסבב אין
חבט אפרים כאן יעמד אהל גלעד פי אקדים הו קולכי אמרו פליטי אפרים אי
יקולו לא מא כדרך כי מא בענא הו קלה גלעד בתוך אפרים בתוך מעשה אפר
לים לך כסר ולא מקדאר באצאפה אינא טחן מעשר אפרים ומעשה ותלפית

ממעשה בתוך אפרים

כאן
היה

פירכום
למלכא

32 10

1997

אלי אן מורא
וועלכע זיך
וועגן זיך
זיך דאס

155

א
 א
 א

למטה. למטה. למטה.

ה'תש"ח

100

מא אשת לפידות שהיתה עושה פתילות למשכן שלה געלן לפידות פתילות לאנהם
 געלן אדל תין מן חרוך דטלנת וסארת לפיתות ודגש קלבו לפתות ועמלוגא פתילות
 וקלבו אדל בלית מן חרוך דטלנת אז נצמת לאסתראכהא פי מכארגהא וללעסן
 איצא אעני כל חרוך מטהא יבדל באכר
 אי נכלה ורבותנו פירשו והיא יושבת תחת תומל דבורה משום ייחוד דא מה
 תמר זה עלו מועט אף תלמיד חכמים שבאותו הדור היו מועטים דא מה תמר
 זה אין לו אף לב אחד אף ישראל אין להן אלא לב אחד לאציהן שבשמים
 ותרגום הפסוק והיא יושבת תחת תומל דבורה בין הדמה ובין בית א בהו אפרים
 והיא יתבא בקותא בעטרות רבמה מתפרנסא מן דילא לה דקלין ביר ירחו
 פרדיסין ברמתא דיתין עדין משח בעקעטא בית שקיא בבית א עפל חיור בטור
 מלכא עטרות אמר בעדן בפרק ד' באחלות העטות והפתוחים עטרות
 בטן למעלה מן הלץ ויסבן חורים חגולים כמו עטרות דכח והעטרות תהיה לחלם
 ובפרק שלשה במכות עליך וחזק את העטרות שבחלונות יעני יגעלו בעא דאפע
 על אטיקאן ופיה אכראק מגופה ומכרמה מלל אכרה למגופה ואכרמה ומלל
 מה יפעל פי סגל חבור למרבת למכרמה ומעני כמין עטרות יעני כמלל א
 עמאמה אזי פי סגל תעמימהא סגופה ומתקנה פי אטס ויעני בולק מאממה
 דבורה כאן גלמיהא פי הדא למכאן למצוק בולק ופירשו תומר שם אילן שלחמה
 כלמי יושבת תחת תמרה שלה וקלו מה טעם היתה יושבת תחת התמרה שלה משום
 צדקות שהיתה בה כרי שלא תתחד עם האנשים עפל חיור בטור מלכא חיור מלכא
 ומבורר ותרגום בהו אמרי בטור מלכא כל שי עדין שדיק ינשב לי אפרים ופולק
 כל שפך גליל ושריק ינשב לי איצא כמא קל בן צוף אפרים וידענס בן עט אפרים
 ודור בן אש אפרים ויעני בקולו הנס עפל חיור בטור מלכא יעני סגן הדי אעפל
 פי הדי אעפל אעזיד אשריק אזי כאן להא ואמח דא דבורה לפי שהיו ישראל
 שומעין ממנה אתהדין שז ויעלו אליה בני ישראל למשפט מיד שלחה לבקש בן אעננס
 בקדש עמל ותאמר אלל הלל צה יי אלהי ישראל ומשכח בהר תבור והמכן צוה
 אמר תנחום כך דריש דבורה כל צמן שישל שומעין לדיינין ועושים ודעין דיי
 אמת לאמתו הקבלה נלחם מלחמותיה ומפיל שותאיהן שכן בתב בעולה ודרשן
 השפטים היטב מה כתוב אחרין כי תבא למלחמה על אויבך ותנו יי אלהיך בידיך
 וכן דניא לפי שהיה מוציא הדין לאמתו הפיל הקבלה שוכאין לפניו שז ואויב

דבורה יושבת תחת תמרה
 ופירשו תומר שם אילן שלחמה
 כלמי יושבת תחת תמרה שלה
 וקלו מה טעם היתה יושבת
 תחת התמרה שלה משום
 צדקות שהיתה בה כרי
 שלא תתחד עם האנשים
 עפל חיור בטור מלכא
 חיור מלכא ומבורר
 ותרגום בהו אמרי
 בטור מלכא כל שי
 עדין שדיק ינשב לי
 אפרים ופולק כל
 שפך גליל ושריק
 ינשב לי איצא כמא
 קל בן צוף אפרים
 וידענס בן עט
 אפרים ודור בן
 אש אפרים ויעני
 בקולו הנס עפל
 חיור בטור מלכא
 יעני סגן הדי
 אעפל פי הדי
 אעפל אעזיד
 אשריק אזי כאן
 להא ואמח דא
 דבורה לפי שהיו
 ישראל שומעין
 ממנה אתהדין
 שז ויעלו אליה
 בני ישראל
 למשפט מיד
 שלחה לבקש
 בן אעננס
 בקדש עמל
 ותאמר אלל
 הלל צה יי
 אלהי ישראל
 ומשכח בהר
 תבור והמכן
 צוה אמר
 תנחום כך
 דריש דבורה
 כל צמן שישל
 שומעין לדיינין
 ועושים ודעין
 דיי אמת לאמתו
 הקבלה נלחם
 מלחמותיה
 ומפיל שותאיהן
 שכן בתב
 בעולה ודרשן
 השפטים היטב
 מה כתוב
 אחרין כי תבא
 למלחמה על
 אויבך ותנו
 יי אלהיך
 בידיך וכן
 דניא לפי
 שהיה מוציא
 הדין לאמתו
 הפיל הקבלה
 שוכאין לפניו
 שז ואויב

ואמר כי ואמר כל נפול הדין אצור
 כללית ומועבר והדין ודבורה וכל
 בלשון נפול כללית ודבורה וכל
 מן קדש אלה
 מן חצה נפול
 כמא קל פי
 חצה נפול
 וקדש ודבורה
 ועין חצה

ותנה לי עוף לך ומשכנת בהר תבזר מענניה לאפואר ולאשר לנגמני
ואצלה ציב לבוק מחל במשוק בקרן הזבל ומנה אל תמשכנע עם רשעים למד
תחשדני מעתה ולא תציפני פיגמועיהם ומנה משכו וקחו לכם אי אתמנו ואמא
ומשכנתי אלך אל מחל קישון את קיסרא אסוקהם ואגזבהם ופירשוןך ומשכנתי
בהר תבזר ומשכנתי אלך את העם בהר תבזר ואמר בלשון משיכה כלם הוציאתם
בעל כרחם שתפתם בדברים עבד שתביאם למלחמה כי הן מתיראים מפני חיל קיסרא
ומשכנתי אליך אל מחל קישון את קיסרא אמרו רזל כי אסטגנינו דא מבלתי
ומנעוהו לצאת למלחמה והקבה חזק את לבו ומשכו אל מחל קישון כי ביד אשה
ימכר ייאת קיסרא ימכר אנהא תעני יעל אשת חבר הקיני לדי יכין קתלה על ידיהא
והוא לאקרב וימכר אנהא תעני עין נפסרהא אנהא תבין הי לסבב פי קתלה ולאוו
אקרב מן גרין לבין לקולהא הלך אלך עמן אפס לא תהיה תפחותך על הדרך אשר אתה
הולך כי ביד אשה ימכר ייאת קיסרא ויזעק ברוך את זבולן נאדא פיהם בלגמני
מחל ויזעק ואמר בנינוה וכו' ויזעק קיסרא את כל רכבו ואמר רזל כשם שעשו
נשים לשרא על הים על ידי שבת יהודה ובימיך ביהמיה לים תחלה קודם שאי השבטים כך
נעשו נשים לשרא על ידי שבת זבולן ושבת נפתלי בימי צדורא וברך וכך הוא אומ' ותשלח ותקרא
לברק בן אביטעס הקדש נפתלי ולקחת עמר עשרת אפים איש מבני נפתלי וזבולן ואוכ
זבולן עם חרף נעשו למות ונפתלי על מרומי שדה ויעל בנינו עשרת אפים איש תרג וקלין
עמיה וחבר הקיני נמרד מדין מבני חבב חתן משה ויט אהלם עד אלן בצעננים אמר
רזל שלשה חגמות הן בני קיני צדיקים ורשעים ובינוניים צדיקים הלבן ועסקו בתורה אצל
יעבי' רשעים אצל העמלקי ש' ואמר שאול אל הקיני לבוסדו דרו מחמר שמלקין ו' ואדנה עשית
חסד עם כלבני ישראל זה יתנו אביהם שקרא למשה לאכול לחם עמו והבנוניים היו יושבין בין
אין ישראל לבין האומות ש' וחבר הקיני נמרד מדין ויט אהלם עד אלן בצעננים לאות אס' שול
נוצחין היו עמדין ואם האויעים נוצחין היו עמדין כיון שראו מפלתו של קיסרא והגתו אשתו שלחם
חזרו וכלו עם ישראל ונלחמו עם אויביהם ותרג ויט אהלם עד אלן בצעננים ומיד משכנתי
עד מיסדאגא געל צעננים כמו צאננים והיא כל קטן כמו אגן כלומר שכן אצל המישור
שעושין בו האגנים והם המזדקנים ופירוש שלמה צדפי' אל אהל בליעני בלי שח ודומה לו
אלן בצעננים ומתורגס מישד אנמא וס' בקעים שבשדות שקורין קומביש בלשון שהמים יאמרו
ס' מן החרים והגבשושור' ותכסהו בשמיכה בגונכא ותרג ויקח המכבר ויט כל במים
גונכא ולה מעני פי מא בער והו' למכיל והו' יסמא בלגה לערב גונך וכך פירשו בו כסות עבה
ודומה לו בצדי רזל שקורין לדבר העב סמיכתא וקלישתא ואעפ' שזה כתוב בשיין וזה במקר'
ודבותין פירשו בו סודא פא במשיכלא ופ' ספל גדול שוותין במהכל וכסר פי ספל אכר

והכותב אל דודו שטבע אדמה
הן עיקר ועשו עצמן טפל
אצחוס וצריך אביוהם אכר
אמר נא אחותי את למען יאסב
לי בעבורך כדן אמ' ויאמר
אלה ברין אס' גלבי עמי נאכר
ואם לא תלכי עמי לא אלך

סודא אלי אל מורא
תנ' זומר בוני זור
יוג' ועשן זור
ענין הרחקת

כבוד מן גלי יסתעמל ללמאיענ גפית לעא וגוטה פיה
 חזנו על כל המקרא ולא מצינו כל ששמו שמיכה מהו שמיכה בשני שמי כד
 שמי מעיד על יעל שלא נגע בה סיסרא וכתב אלז בלז בכפי אי קלל קלל לאן לא
 ישער ותתקע את הידך בדקתך ונקשת ית סיכתך בצדעיה סיכתא היא ית
 שלמהדישה והיה האהל תקוע בה ולקחה אותו ותקעה אותה בערעתה ונקואת דקה למיער
 הדש שבה כמו דקת בשל והיתך היתה שלבדל ועדעיה הזלעג וכתוב בעיון
 בסוף גמד דחזקת הצתים עושה אשה כל תכשיטה ומשידת דבר מועט מאי היא
 אמר רב בת צדעא בתמבזית כתיב בת צדעא כ כשהאשה קולעת את שערה כול
 משידת ממנו דבר מועט בין אזהנה לטהרה כנגד ^{עצמה} ומהאשה סד טרופ
 כשהוא חבוט וטחה אותו שער ואזהנה קולעת אותו לא מטיילת אותו כנגד פניה אבל
 עטירה סודקתו בבשמים בשמך הטוב כיי שיתחברו שענותיו בזו ולא תהיינה
 כאבלות ויתפכו והו למסמא מסאיה וז צדא כמו צדעא והיא חסרה עאך ותענה
 בארץ ונעצת בארעא ותענה ענין נעיצה וכן ותענה מעל החמור המיל
 עצמה כל כך מעל החמור כל היתה נעוצה בארץ ויכנע אהסם ביוסמאח לזלום
 וכצדעא בין יריה ותשד רבורה סגור ויקל אנשדות מן שירי וקד נבדהא
 פי מא תקדם עלי מאפיקה הדיה לאסמא לחקיקה לכמל אנפאני למוגל ללענאיה לשכניה
 לאן אנפס לטאטיקה אזי אשדן עלהא חתנך לעקל מן גרה לאב לחקיקי אתיהו לעלה
 אולי לוגד כל מוגד קוית ותחידת וצאד להא תאירי לתבאר ואנפאח מן בין סידהא
 כל עז וכל מאנע מן לכמל וכאזה אונל גמיע אשדא לדיהו אסאסדא ועלה כל שהוה
 גסמאניה וליה שהאעיה חיואשה למעבד ענה בשטן לדי אשתקאקה מן זאת פעולת
 שוטני מאת יי והדוצדים רע על נפש פאדא כלצת אנפס מן האולאי אשדא לחתידין
 ען לחק מן שטה מעלן ועבוד לס יבק להא מאנע מן לחתניה לזאים למעבד אנר יקסע
 לדי חקיקה הדי לחתניה הו לאזדאך כמא קילי לחתנים השמים מסרים כבדא לדי
 מעטה מדרכין חקיקה לאאה וקד קיל למדרכין לחקיקה אחוז בלעבכם עלמסכבכם
 ודומן סלה בפדע פרעות בישאל מענאה כשף והתך מן ראשו לא יפרע ומנה כי מעה
 חתנך והיהנא אנתות במוקף צורה התך חל לאמה וזלום ואנקואהס פי זמאן סיסרא
 תכ אמלר בשמך לחקתעלי לדי אשתנקודים מן סד ואחלהו ושעבה פצאנו ישד
 בעד דלך נלא עצמא עין זלום וקוההס פקל בהתב עס בדכו יי אלא פי בהתב
 במעע על כלום על שחזרו העם לחיון טיבים וזלום בדכו יי שמעו מלסמאחזנו
 רצנים למא כאנו אטאס יתפאכרון במדה אמלך ואזטא קאר הי אסמעונש לס קצרי

וסמאחזנו
 מאתות
 אגליה
 דזי
 הוין
 אנן
 ומנובניה
 דאלא
 נקשן
 ומן
 קול
 לשנה
 החק
 סכננהו
 ובחונבונן
 דמין
 ש
 דענין
 והקישן
 ויצא
 מהן
 האור
 ומעשה
 לעך
 עלילת

וסמאחזנו
 מאתות
 אגליה
 דזי
 הוין
 אנן
 ומנובניה
 דאלא
 נקשן
 ומן
 קול
 לשנה
 החק
 סכננהו
 ובחונבונן
 דמין
 ש
 דענין
 והקישן
 ויצא
 מהן
 האור
 ומעשה
 לעך
 עלילת

כענין שג' ואס' דל הוא ואין ידו משגת. וישב תחת האלה תחות כוטמא
ותרג' כאלה וסאלגן כבוטמא וככלטא כולם ענין שם אינן ואמדין כי הוא
תקרא בלעז אלמדי הוא תרגם ויצא אלפון אל תחת האלה לתחות כוטמא אלמ
תרגם אותה תחות אינצא. וקל' קנה אן כל כוטמא אינצא ולס כל אינצא
כוטמא. הנה אל פי הדל במנשה הוא זרעית זעירא בטבטא דמנשה
אלפ מלה אחת מלשון אלופ והוא ענין המשפחה. ופירש קמדי דל לופ
ומזרע אלפ תמך שדים וגדלים. ויש מפרש מזה לפי הדל במנשה לל' חב'
יורה עליו מה שאמר אחריו ואנכי הצעיר בבית אבי. וישלח מלאך יי'
את קצה המשענת אשר בשד ויגע בבשר ובמצות יכון ויגע ראגנא קצה
המשענת לאן לא יסמא נגיעה לא במצא שדה. ויאמר גדעון אלה יי' אלהים
כל מי שאמר כלשון הזה לא עמד לובן. ותרגום את קצה המשענת ית ריש
שוטיתא והו' לעלא. ויבן שם גדעון מזבח ליי' ויקרא לו יי' שלום עד
היום הזה פידוש גדעון קרא שם הקצה שלום מפני ששם להם שלום והעילם
מאויביהם שכן אמרו וכו' יי' דל גדול הוא השלום שהוא שמו שלהקצה שג'
ויבן שם גדעון מזבח ליי' ויקרא לו יי' שלום. כלום הקצה כאן עשה לנו שלום
מפני אדוק שלום. וחמה לו ויקרא שמו ביי' ויקרא שמו שלום. יי' נמי
הקצה עשה לנו כאן לא שהמזבח קרוי יי' נמי לא המזכיר שמו של המזבח
הזה זוכר את הנס שעשה המקום ואומר יי' הוא נס שלנו כן המזכיר שמו
של המזבח שעשה גדעון זוכר בשלום והנס שעשה להן במקום בל'. ותרגומו
ובנה תמן גרעון מזבחא קדם יי' ופלח עלוהי קדם יי' דעבד ליה שלמא שג'
יומא הדין. ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יי' קח את פד השור אשר
לאביך ופר השב שבע שנים והרסת את מזבח הזבל אשר לאביך ואת האשה
אשר עליו תבדת. קא קח את פד השור אשר לאביך ולם יצא אי שג'
יפגל בה וקדאסא הוה למסא פנקל אן למעט פי ולץ אן ינשע לענא ליי'.

והענין כי חכמת המלכות היא חכמת המלכות והיא חכמת המלכות והיא חכמת המלכות

לאביה וירמיה כחנה קל לה כלה איה לא חנך פיעט לא כלה ועדמה תפאמה
אן יאכל למעבוד לתאני ואמרה אן יקובה אמא אן יכונ תאנא ללבטן שבידה
במאמן ירבעם אחגמן לשחר לסאבע לי לתאמן כאן קוסמן לכפאר ינחלון לתקדים
ולאגל ללבחאים מן לבטן אהל אדיו בכור לי לתאני לא אנה כאן לה סבע סנין לקלה
ופר השיני שבע שנים או תאני לפר לאהל וכאנה יקול את פר האחד השור אשר
לאכך ופר השני ופ שבע שנים שהוקצה לעז שבע שנים אמ דיש לקיש אין מוקצה
לעז לא מוקצה לשבע שנים כלום לא יקרא מוקצה לא אם הוקצה שבע שנים
ופ מוקצה הוא דבר המופלש ומהם אמרו כיהי נעבו שבע שנים ואמרו
שמונה דברים הותרו באות הלילה חזן וזר וכל שור וכל אשרה ועצי אשרה
ולילה ושור לקצה ושור נעבו ופידוש כל שרת שאין מקדיבין הקרבנות
לא בכלי שרת שאין מקודשין וזה הקדיב בכלים שאינן מקודשין ופידוש
מקדיבין הקרבנות בלילה שכל ביום צולא את בני ישראל ביום ולא בלילה וכך
פידוש ופר השיני שבע שנים תאני לבטון וכאנו יקרבנה ביום תפציל לתורה
לכר ואמרה אן יקובה עלי הזה לעפה תנביה לה עלי נעקף מותבתה עט מותבתה
לאבא וקל לתרגום כי ופר השני שבע שנים ותורא תנבא דאחפס שבע
שנין על ראש המעוז הזה במערכה על ריש תוקפא הדין במדרא עלי הדי
למכאן לעלב לקוי ויתכן פיר במערכה במקום שעורכין בזה המלמה או במקום
שהוא ערוך ומסודר באבנים פא מעוז תקיף והמקרא מקוצר וענע המגדל
המעוז ויהיה פירוש במערכה והענין עליו ענין מעצי האשרה אשר תכר
כענין שכל ונעך עליה העצים ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו הארבים
תריבון לעבד אס אתם תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עד הבקר אס אהים
הוא ירב לו כי נתן את מזבחם ואמר יואש לכל דקמו עלהי האותן תתפרעון
לבעל אס אתם תפריקון יתיה דיתפרע ליה יתקטיל ברס ארכא יחיצ ליה
עד צפרא אס צלוח אית ביה יתפרע ליה ארי תרע ית איגוריה פידוש
ארכא זמן ארוך וארכא היה לשון אריכות אך אפים לצדיקים ולשעשים ופיר
אך אפים לצדיקים ולשעשים כלום מאריך אפו שלא יגבה את דינו מזהם

פידוש
איהו מוקצה
לעז
לשם
לשמה
מאן
ליקרב

במחירה ונותן להם זמן אולי ישובו ולצדיק יסגפון את יחסאם כענין
עדין בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא אינו נוקם ממנו על חטאו במחירה
כמו שנאם בשלמה כשחטא קדוש אקדע את הממלכה מעליך ונתתי יד
לעבדיך אך בימך לא אעשה וְתִגַּד מַזְבְּחוֹ אֱלֹהֵי וְתִרְגַּד ויעשו לוֹ וַעֲשׂוּ
לָהֶם כְּלֹמֶה אֲבֵנִים דְּעֻפּוֹתָן עַל־אֵן יִקְרְאוּ אֵלֶיךָ וְהוּא הַמִּזְבֵּחַ וְרוּחַ לְבָשָׁה
אֶת גְּדֵעוֹן תַּחֲיִיד וְקוֹוֹה וְהָלַה נִפְסָאֵיִיהָ לֹא נִבְוֹה וְוֹדֵד וְזִי וְהָלַה לִקְוֹה הִי
אוֹן מִדְּאֻחַב לֹא־נִבִּיא מֹתֵל וְתִצְלַח רוּחַ בִּי אֶל דֹּוֹד וְתִחַל רוּחַ בִּי לִפְעַמֹּן כְּלֹמֶה
תַּחֲיִיד וְקוֹה לֹא וְחִי וְכֵן תִּלְגֹּמוֹ וְרוּחַ גְּבוּרָה מִן קִדְּסֵי לְבִישָׁת חַת גְּדֵעוֹן
וְיִזְעַק גַּם הוּא אַחֲרָיו אִי סָמַע צוֹת לְשׁוֹפֵר אִי צִבְיָה גְּדֵעוֹן לִלְחָשׁ
וְחִבְעָה וַיֹּאמֶר גְּדֵעוֹן אֶל הָאֱלֹהִים אִם יִשָּׁךְ מִנְּשַׁע בִּידִי אֶת יִשְׂרָאֵל קֹדֶשׁ־נֶאֱמַר
אֵין הִי־לֹא־נֶאֱמַר מוֹעֵדָה מִתְקַדֵּם וְהוּן מִן גְּמִלָה אִמְנָם אִי־נֶאֱמַר וְאֵין לֹא־נֶאֱמַר
וְאִי־נֶאֱמַר קִי־נֶאֱמַר מִאֲחֵן וְלֹא־נֶאֱמַר מִאֲחֵן וְלֹא־נֶאֱמַר מִן דִּי־נֶאֱמַר
פֶּעַל מִאֲחֵן בִּה פִּי־אִמְנָם אִי־נֶאֱמַר מִן נֶאֱמַר לִמְנָח וְקִסְעָה אִתְּשִׁדָּה תִּם חֶסֶד
יִשְׂרָאֵל וְכֵן לִנְחָה מִדִּין וְעַמְלֵן פֶּאֶדֶר הִי־נֶאֱמַר פִּי־נֶאֱמַר וְיִמֵּץ טֹלֵם הַגִּזָּה
תִּצְפֹּא מִטְּהָר וּמִחֻלָּה וְנִמְצָה דִּמְיוֹ וְחֵן וּנְפִץ טֹלֵם מִן גִּזְתָּה וְחֵן הַתִּשְׁעָה
אִתְּפִינִי מִלֵּא הַסֶּפֶל מִיִּם מִלֵּא לִקְנָה מִיִּא קֹא לִזְנוּ וְחֵדִית פִּי שִׁרָה
לִקְנָה דִּמְיָה מִן תִּלְמוּד שִׁבְתָּ לֹב שִׁדְיָה אִי־נֶאֱמַר אִגְנָה לִמְנָח וְלִאֲגָנָה
אִנָּה מִן גִּלְדִּי יִתְעַמֵּל לִלְמָה וְכֵן פִּדְשִׁק־מַחֲי מִלֵּא הַסֶּפֶל מִיִּם תִּלְגֹּמוֹ
יִוֹטֵן מִלֵּא לִקְנָה מִיִּא וְהוּא חֲמַת הַמִּיִּם כִּלִּי עוֹר שְׁעוֹשִׁין אוֹתוֹ לְמִיִּם
כֵּן פִּי־שִׁלְדִּי שִׁדְיָה גִזָּה לִלְמָה מִגְּבַעַת הַמּוֹדָה בְּעַמְּךָ מִגְּבַעַת
דִּמְסַתְכִּיָּה לְמִי־שִׁדְיָה פִּגְבַּעַת שִׁיִּעֵלָּה עֲלִיָּה הַצּוֹפִים וְיִרְאֵן הַעוֹבְדִים
הַהוֹלְבִים בְּמִי־שִׁדְיָה פִּן יִתְסַר עַל־יִשְׂרָאֵל לֹא־מִר כִּילָה יִתְכַדֵּר בְּסִטְוִת
וְיִצֵּן אֵין קוֹוֹתָה פִּעֵלִת דִּלְךָ וְיִקְוֹה הֵנָּה וְכִי־מִאֲבֵשׁ וַיֹּאמֶר שִׁי־אֵל גְּדֵעוֹן
וְיִכְרֹר דִּלְךָ אֲדִבְעָה מִדְּאֵת כְּלֹמֶה פִּי אִמְנָם וְלֹא יִתְסַר לֹא־נֶאֱמַר אֵין יִכְרֹר דִּלְךָ לֹא־נֶאֱמַר
מִעֲדוֹף חֵינִיד לִיִּם כֹּאן פִּי־שִׁךְ לֹא־נֶאֱמַר לִלְשָׁנָה לֹא־נֶאֱמַר לֹא־נֶאֱמַר בְּחֻלָּם
לִקְוֹן לֹא־נֶאֱמַר אֲדִבְרֵן לִדְלֵךְ קֹא פִּי אִמְרָה לִאֲמִסָּה וְיִהִי בְּלִילָה הַדְּאֵה

וְיִצֵּן אֵין קוֹוֹתָה פִּעֵלִת דִּלְךָ וְיִקְוֹה הֵנָּה וְכִי־מִאֲבֵשׁ וַיֹּאמֶר שִׁי־אֵל גְּדֵעוֹן
וְיִכְרֹר דִּלְךָ אֲדִבְעָה מִדְּאֵת כְּלֹמֶה פִּי אִמְנָם וְלֹא יִתְסַר לֹא־נֶאֱמַר אֵין יִכְרֹר דִּלְךָ לֹא־נֶאֱמַר
מִעֲדוֹף חֵינִיד לִיִּם כֹּאן פִּי־שִׁךְ לֹא־נֶאֱמַר לִלְשָׁנָה לֹא־נֶאֱמַר לֹא־נֶאֱמַר בְּחֻלָּם
לִקְוֹן לֹא־נֶאֱמַר אֲדִבְרֵן לִדְלֵךְ קֹא פִּי אִמְרָה לִאֲמִסָּה וְיִהִי בְּלִילָה הַדְּאֵה

ויאמרו אלנו יי קוסר צמחנה פנתנו בידך תלינה אול מדה אנה בנה
 ופי למדה אכירה כולך דלל אן אמייע בללה ודי בחלום כקד צהדולך מי
 ירא וחרר ישוב וינמור וזהר הגלש מעטאה ידוד עלי גבל גמאש מן צפירת
 תפארת באה העפירה מעטאה אנהא אדור וקילאנה מן תרגום בקר
 צפרא ולא מעט לקולה אן אדלמא מהר הגלש ואנמא אגרנך אן יאכר
 אגאם טריקה מסתעידה לאן לא יצאנו עסכר מדין פידורו מן ורע
 אגבל לאן לים ירגע לא מן גבן וכאף כמי קל מי ירא וחדד ישוב זינפר
 ותרגומו יתוב ויתבחר כלום ישוב ויהיה מקובץ במקומו ולא ירד למלמה
 ובן כירש בערוך בחירתא מסבת עדיות כלום שהלכותיה נבחות מקובעות
 מכל המשנה ומעט צפירת תפארת סביבת תפארת פא עצאבה לפל
 כל אשר ילוק בלשוננו מעטאה ילפע או ילחם ומנה המלקקים בידי
 וקיל אן אגרנך אמיצור מן הדא למחנה אן יצהר אקס אשעאן אדי לים
 פי קולבהם רעב ולא פזע פגתו על רכבהם מטמאנין וישעבו ולולין פכסמן
 בידהם יסיס יסיר וישדבו בחרד ותוקי פלולך אעזל אכתידין אדי גתו על א
 רכב וישדבו ואכר מעה אקלאי אדי צהר אנהם ולולין חרדין וקלא אואיל
 אל פיה אנה אמתחן בולך מן כאן דרב עט אסגור ללצור ולפלאה ואן
 ישראל כאן באצרא יתעבדו לאנגוס אלתאנתה ואסיארה ואצורג ואמנא אר
 ואפלאלך ואגמזהר וועל מן טגאנהם חת צאדו יסעודן ויתעבדון חרדי
 לציאלאנהם אתי תצהר פלאמא או למלאה וגירא ודו קולמס אל לא דים
 שעבדו כוכבים ומזלות לא שעבדו בצמאה שלהם ובבואה חו אכיל משאן
 מן בבת עינו פכאן אקל מנהם חו אדי שלביה ושרב כי לא יצהר מנה
 סגור ללכל אדי חו למא ואכתר גתו על ארכב ושובו על עאדיתיהם
 ולם יתאחז מן דלך למא כאן מן עואידיהם תקביל אצמאס ואצור אדי
 יתעבדוהא פאדי שרב בפמה מן למא איתעל סמה בפסל ציל אדי ש
 למא פכאן פי דלך משאנה תתנבף מנהא אכילאך אדי יבעדו
 אפסמהם ען אתעלנך ללותהם נחו מא קאל אל הרהק מן הכיעור

פל כי חרדי גשט
 סגל חרדי סגל רבנו
 אדמת אלנו את כל
 החודה ואשעאנה
 מן אקווא אשטיין

העלשו
 כמי

[illegible][illegible]

ענין מרתבה לאנביא * את מספר החלום ואת שברו קנה למנאם ותמסירה
פכאנה קל ספור החלום * ושברו לאתחא לה פילמענע והו מלך פתרון
ופסד פי שברו וכסדה יענ מא עביענה למנאס מן כסר עסכר מדין * גרעון
בן זאשאיש ישאל מקדמה האיסהס ומקדדי למענע קול למשנה אישיל בדין
גדול * ולפידים בתוך הכדים משאעל * ונפץ הכדים נפץ וכסר * ויקראו
חרב לבי ולגרעון ואמרו חרבא מן קדם * ונצחנא על סיד גרעון * וילבן
את המים עד בית ברה ואת הידין ואחדוית מגמתא ש ביר בראוית ילדנא *
פ לכו מהר השוטף העובר ותלג ויעברו שמדי העיר דרך לעבוד גאולס למיגז
משיזביא ותלג פסוס שוטף במלחמה כסוסיא דגאא בקרבא * פא שביש
עקומים שאינן מיוחדים לעליה ולא לירידה שעובדין המים ביניהן וקלכו ולבדו
אותם שלא לעבוד ביניהן ולשתות מן המים העובדים שם * ואת זאב הרגו
ביין זאב קטילו במשד זאב יקב לשון חפידה וכך מישד לשון מקום
נמוך בארץ והוא בעין חפידה * הלא טוב עולות אפרים מבניד אביעזר מענה
עלי טריין למלך פא פאל כצאץ אפרים ליר מן קפאף אביעזר ולצאץ ידי
לענאקיד לסגאר אתי תפצל בעד לקטאף משתן מן עולל ויונק ומנה קול לא
תעולל אחריך אי לא תעוד לקטע לעולל וגמעהא * ואדאד בקולה אף
סגאר אפרים אענאס ואשאע מן ענמא אביעזר לאנכס אנתם קתלס למלך
עורב וזאב וזלך צודה תטייב לקלבהס ותסכין לכואטרהס כמאקל אזרמה
רוחס מעלן בדברו הדבר הזה * פא המעולל הוא העוקר העוללס והס האשטלות
הקטנים והבוצר הוא העוקר האשכולות הגדולים * ונחם אותם בזי
הדבר שאמר להם אעפ שאתם באחרונה כמו המעולל שהוא בא באחרונה
נציחתכם גדולה מנצחם שלנו שבידכם נתן יי את זבח ואת עלמנע
ותלג הלא טבין חלשא דבית אפרים מתקיפוא דבית אביעזר
את קוצי המדבר ואת הברקנים נועמן לשוך לא נעלם שבעייתיה
ומענ את הנא במענ מע אי אדום אגסאמכס מע לאשואך פילבריה
וקלן רבוי * על אעפ שלא פירש לנו יהושע מה שהכיר
בכענעס אנו למדים אותה מזבח ועלמנע שז וזבח ועלמנע בקירק

יקטעלע

וישאלוהו
העבדים
ויאמר
לפניהם
ויאמר
לפניהם
ויאמר
לפניהם

מן ארמון כבוד הנבואה כללך קא ויהי כללה הוא ויאמר אליו כי כמא קל ויהי ש אל
בלעם ללה ופי אבימלך בחלום הללה ואמא יעקב קל ענה ויחלם ונהה חולם מן ניר ויחללה
פען הדי אקסס קיל במדא אלן אתודע בחלום אדברבו ואמא ולך פהו מאל מטמאת סאר
אנא אצאדקא כל בדיאדא תאיד בחסב אאתעדאד וקולה ואמר גדעמן אל הלהים
אם ישך מושיע בידי את ישראל הנה אנכי מצוה את גזת הצמר וסאיר תלך לקצה ודבר
תקליב למעגז באן יכון אעדא עלי אסף דון ארץ תם עכ לארץ חן אצוף אי יתב
אנה פי לילען או פאכתי מן ולך גמיע ולך פי טייהי לחלום מע כונה מזכר פי לנך
בשו מא גדי לנמן נקץ מזבח הבעל ומן גמע ישראל וחסרהס וארסא לעסל איבסדוהם
ליגתמעו וכלה הדי מוכל בש אאתבאה מן ולך למנאס והו פי לנך מן קיס ומוכל
ולך נאיד וקל רביע סעדיה קל פי שדח ויאבק איש עמו פצאדעס שפצא לי
וקס טלע אסגר הדי לאיש הו מלנך ופסדתה שפצא ולם אנסרה רגלא כמא דאית
דעל סמאה פי קולה האיש גבראל וארא והנח איש אחד לבוש טייס ועלי אצאעק
אנה ראה מתגסמא פאן סל סאיל פקל אדי בעל אנה במלנך לי אנשאן הל
יגב אן יעלם ולך לאנשאן אנה מלנך אס קי יעלם וקל לא יעלם קלנא קד אמתלך
פי הדי אהל אנדר פקל קס יגב אן יעלם אנה מלנך פי אנתדאיה סאן קס יעלם
פי אנתדאיה יגב אן יעלם פי אכר לקצה ואנחיה עטמא פי ולך הו אנד
פי אול וכלה ילקח לאנשאן יגוז אן יעלם אנה מלנך ולך אדי צהר פי נסס פיה
מן אנור ולבהא ונר ולך ממא הו בכלנף אקסס בני אדס פיעלם צהרה אנה
מלנך ונזק אן לא יעלם ולך ולך אדי צהר פי נסס ישאנה נסס אדמיין לויס
פיה מעע יכלף ולך ממא יסתלב עלי אנה מלנך סאמא פי אכר אמר פיגב
אן יעלם לי צאר איה אנה מלנך ולך אנה אנמא ינה ליה פי רסאה או אמר
או נהי או ושר או ועיר או תשגוע ותקיה ומא אשבה ולך ממא קלנאן בה א
מלחיה לאעביא פיגב צהרה אן יקיס לה במדאן בליה יעלמהא או מעגז יעלם
בה אנה מלנך כמא אן אנדי אדי בעל אי קס ולא צל מן אנה יעהר מא
יצחח בה נבוחיה וקל ונרנא פי למענאין גמיעא דלאל סתאביה מנהא

קצת ביד המלך טעה פלם פיה כי אול נעמה איה קל וישא דוד את עיניו וירא אדר
המלך וקל פ גרעין וירא אליו מלך יי' ולם יעלם בה אוולא אנה מלך ופיל
אבר עלם נסחל על זלך מן וגהין אחדהמא עד צה עליה אטעאם בקולה והוצאת
את מנחת והנחת למיך וקל וגרעין נא ויעש גדי עזים ולאכר אנה למא פעל מא
פעל עלם אנה מלך בקולה ותעל האש מן הצור וקל ומלך יי' הלך משען קל
חניד וירא גרעין כי מלך יי' הוא וממא דל על מא קלנאה איצא קולה פי קצה
מנוח וירא מלך יי' אל האשה וקל למנוח איש האהים בא אלי ומראהו כמראה
מלך האהים ערא מאד לאהם עלי חא תנממהם הם מעוממין פלך קאת איש האהים
בא אלי תם ערמטא אן מנוח לם יעלם אנה מלך בקולה כי לא ידע מנוח כי מלך
יי' הוא פלמא עכל איה אתי קל ענהא ויעל מלך יי' בלהב המזבח קל בשד זלך
ולא יסף עוד מלך יי' להראה פקולה אז ידע מנוח לים עלמה ען מא תקדמה
מן קולה ולא יסף עוד ואנמא עלמה מא כאן קבללך והומא דכדמא מן קולה
ויעל מלך יי' בלהב המזבח לזן בלך צורת אעגבה ועלם אנה מלך לאנה
יקול ומנוח ואשמו רואים פאן קל קאל אזי כאן אשת מנוח קד קאל לז
ומראהו כמלך פלם קל כי לא ידע מנוח כי מלך יי' הוא קלנא אן קולהא לים
הו תחקיק אנה מלך האהים ואנמא הותשבה בה ויגז אן יכזן פי מגיה
ותמה לם יכזן פי אזי ולא מכנר אזי כאן פיה אוולא בלפי צורה דוק תלך אז
כאן אמלאיכה קד יתגידון אתגסים מלך גביל אלי דאה דעל פי האן עלי
גהון מכלתפמין בקולה וגויתו כתרשדש ת פלמא דאה מנוח סאה האצרה
האיש אשר דבר אל האשה ויאמר אי ומתל זלך צאחב יהושע
אז קל פיה והנה איש עמד לנגח פלם יעלם אנה מלך וללך סאה הלך
אתה אם לצדינו פקל לה אני שר צבא יי' משיב ויפל יהושע על פניו ולא
יגז אן ימך קבל קולה פי זלך לא וקל קלן מע קולה אי שר צבא יי' מעב
צח בה עט יהושע מא קאה וידל ישראל מאז אידללן מן צדקתו
דא נעשו דלים שריכין שר שלא היה לזן להאיב קרבן עני ויטל ישראל

בַּעֲצָהֶם בָּעֵץ לֹאן לִפְעֹה כְּדִישָׁה הִיא לִכְכֹּס וְלִשִׁי לִמְכַבֹּס כִּאֲלֹה מִקְדָּוֶה עָלֶי טַעֲמָה
וּמִסְתַּלֵּא עָלֶיהָ חֹתֵי כֶכֶס׃ יִי אֲשֶׁר עָשָׂה וְזֹאת מִשָּׁה וְזֹאת אֲדָרָן אֶצְטַפְּאֵה־
וְתִלְגְּמוּ דַעֲבֵי גְבוּרִין עַל־סִי מִשָּׁה וְאֲדָרָן׃ וְכֵן פִּירְשׁוּ חֲכָמִים אִמֵּד עָשָׂה אֶת מִשָּׁה
וְאֶת אֲדָרָן שְׂבָחֵה בָם׃ וְאִשְׁפֹּטָה אֶתְכֶם לִפְנֵי יִי אֶת כָּל יִצְקוֹת יִי בְּאֶצְמִימִי
וְאֲדִיעֵבֶם אִי וְאִשְׁמִיעֵכֶם אֶת כָּל יִצְקוֹת יִי׃ וַיִּמְכַּר אֶתְכֶם בְּיַד סִיסְיָה אֶסְלָאִם
לֹא בִיעַ וְקֵד אֶתְקַדֵּם מִתְּלֵה כְתִיר פִּי סֶפֶר שׁוֹפְטִים׃ וְנַעֲבֹד אֶת הַכְּעִלִים וְאֶת
הַעֲשֻׁתִּיּוֹת קֹדֶב־יָצָא פִּי מֵאֶתְקַדֵּם אֵן בַּעֲלִים אִסְמָא עֵאֵס לִגְמִלָה לֹא־עֲנָאִם אִמְעֻבִּיָּה׃
וְעֲשֻׁתִּיּוֹת אִסְמָס לִלְגָנִם עֲשֻׁתִּיּוֹת צֶאֱקֹךְ וְכִי הִזָּה לֹא־מֹאֲצֵעַ הִיא אֶצְנָאִם תַּעֲמַל עָלֶי סִבִּיל לֹא
טִלְסָמָא אֶת כְּצוֹר לִבְרוֹן לֹא־נִסְכֻּבָּה לִלְחָמֵנִי לִלְחָמֵנִי וְלִלְחָמֵנִי אִנְהֵס כֹּאֵן יַעֲמִלֵנִי סִלְמָמָא עָלֶי
תִּלְךְ לִצוֹר לִכְלִיָּה וַיַּעֲתִקְדֵּן פִּי־הָא לֹא־פִעַ אִי לִצְרָךְ׃ וְלֹא־סִבֵּב שְׂבָחֵה לִצְרָתְךָ בְּזֶלֶךְ
קֹאן לֹא אֲשִׁי דִּוֵּר אֲנִי חֲלָקֵנִי גִלְגֵּל הַשְּׁמִינִי לִיבִי מִזְלֹת שְׁהֵם טִלָּה שׁוֹר תַּחֲמִיכִים
סִרְטָן אִדִּיה בְּתוֹלָה מִחֲנִים עִקְרֵב קֶשֶׁת גִּידֵי־לִדְגִים וְלֹמֶה נִקְדָּא שְׁמֵם כֶּךְ מִפְּנֵי כִי
בִימֵי דִּוֵּר אֲנִי נִרְאָא בְּרִידֵעַ כִּיכְבִּים יַחַד כְּמֹ צִיּוֹר טִלָּה וְצִיּוֹר אַחֵר כְּמוֹ שׁוֹר וְכֵן טִלָּם
אַבְל עֲתָה נִתְקַלְקְלוּ הַמִּשְׁלֹת עַל־יַד תְּנוּעָתָם וְאִתָּם נִכְדִים עֲתָה הֵטֵב לֹא עַל יַד־י
גִּבְוַה הַשְּׁמֵם וְנִמְיִכּוֹת׃ קֹל שְׁמֵאֵל הָלֹא קֶצֶר חֲטִיִּם הַיּוֹם יַעֲלִמָּנָא תַּמְכְּנָה כִּכָּן
אִי־בִּסְאָר בָּהֶם לֹא־אִסְאָה לֹא־הֵם בְּאֲדָרָן וְלֹא־תִהְיֶה כְּקוֹלָה וְיַעֲבֵר אֲנִי בְּלִי־יָדִים וַיִּשְׁלַח בְּקִימָה
פִּלְשִׁתִּים׃ וַיִּשְׁלַח יִי אֶת־רֹבֶעֶל וְאֶת בָּרַךְ תִּלְגֵּי יִת גִּידֵשׁ זִית שְׁמִשׁוֹן יִתְצַעַל
שִׁידֵב בְּוֹ הַבְּעַל׃ וְבָרַךְ בָּרַךְ וְהוּא שְׁמִשׁוֹן שְׂבָא מִדֵּן׃ וְהִיתָה יִדִּי בְּסֹכְרֵא־מִתִּים
לְתַנְחִים לֹל יִדִּי בְּאֶתְנִיכֶם בְּמִלְכִּיכֶם לֹאֵן אִבְּאָהִם קֹדֶם מֵאֵת וּמֵאֵל בָּקִין יַעֲקֹבֻ בָּעֵב
מֵאֵל אֲלֵנִי בְּתֵל אִלְמִיָּהִם בְּעֵי אֵן מֵאֲתוֹהִים וְאִי־צָח אֵן לִקְנָה גְּמִיעָהֹא פִי אִמֵּד לִמְלַךְ וְלִמְלֶכֶת
סָהוּ לִלְגִּמְהוֹר כֹּאֵב וְקֵד קִיאִסְקֹף וַיִּשְׁמַע לֹאֵב לִפְדֻּעָה אִי דִיִּים וּמִקְדָּם וְקֵד קִיל גִּס אֶתְס
גִּם מִלְכֶּם וְחִטִּי מִלְּהִי׃ וְלִתְנִיגֹם וְתִהִי מִחֲתָא־דִּי בְּכֹךְ כְּמֵאֵל דִּהוּתִּי אֶתְנִיגֹם
וְלֹאֵל פִּירְשׁוּ הָאֲדָרָן לִשְׁמוֹעַ בְּקוֹל יִי וְלֹא תִמְרוּ אֶת־פִּי וְתִכְעִיסוּהוּ וְתִקְצַעַל פִּירְעָנוֹ
וְאִף אֶתְנִיכֶם שְׁחָדִין עֲעֻתִּיחִין תִּלְטִין מִצִּפִּין לִכְסֵּאֵךְ הֵם יִדְּוֹנוּ כְּמַעֲשֵׂיכֶם שְׂאֲמִירוֹ
דִּלְאִי הַעֲלֵת הַבְּנִים וְהַגְדִּילִים לִמְנוּחֵהֶם תִּלְמִיד שֶׁ אֲרֵבֶשׁ חַיּוֹת שֶׁנֶּכֶר חֹסֵד לֹא־פִירְשׁ

פקד עון אבות על בנים ועל בנים על שלשים ועל דברים ואין את יכול לומר שאם היה האב
רשע והבנים צדיקים שהוא פוקד את רשעו עליהם שאין זו מדת הדין ואין את יכול לומר
שהוא תופש כל אחד בחובו שאין סוף מדת לחקים ואיזו היא מדת וחמים שיש אונסיה דורות
שאם היה אחד מן הדורות צדיק הרי האב ^{על} לא נמצא אחד מן הדורות צדיק כל אחד
ואחד בתפיש על מעשיו: שלא תאמר פוקד עון אבות על בנים לשון קצף הוא לא יא' ולא
מסלש עשרה מדות שהתורה נרשית בהן דבר הלמוד מענינו בזה כל הענין מדבר בחמים
שם יי' יי' לחם וחם לחם לשון לחמים שהוא תורה לאבות שיש אונסיה דורות שאם היה אחד
ואין משה בשעה שבקש לחמים

וכמה הן משלות פי מאכש

הוא אומר ועתה יגדל נא לה שי כאשר רצת לאמר שיאריך חיים ורב חסד ונ' פקד עון אבות
וא' היתה לשון קצף לא הזכירה עמה
על אונסיה מיד מדינה שלמה ולא כן העולם שהכפירה משתנה שיש אונסיה דורות
הלא קצף חטים היום אקרא אל שי ויתן קולות ומטר ודעו וראו כי דעתכם ודבר אשר עשיתם
וה' אלך ביאן גאיה למטר אין לגשמינה ללארץ והן פי אישם אונסיה מיד והו' תעל לא
יועל צדק לנו ממתקתה בקבלה ^{פי מלך הדין} קצף חטים זה היה אחד עסן
וכך אמרו יצא עסן הגשמים סימן קלה ש' הלא קצף חטים היום אקרא אל שי ונ'
שהגשמים בקצף סימן קלה הן מפי הקצף ואמרו ש' מפי שואלין את הגשמים
ד' יהודה אומ' ש' שיעבור הפחל יסד אומ' ש' מדינת עסן ש' יורה לבס גשם יורה
ומלקוש בראשון וחכמים אמרו יורה במרחשון ומלקוש בעסן ופירוש רבי' מביא ל' מלקוש
ה' לשון שתתקשה התבואה ש' כסף צילס' ונתנם חסדן ולקיסיה ביה עסן ותג' העטופים
לקיסיה והעטופים הם החולים כך זה המטר הוא מעט להכשיר התבואה ולקשות אותה
בריות הארץ ונ' ומטר שבקש שמוט אחד עסן הוא מטר חזק משבר התבואה ה' לא
ומפסיד אותה: והיורה הוא הפך המלקוש שפירשו יורה שמטקה הארץ ומרוה ש' חמים
ש' תלמיה דיה פתי גדוליה ברובים תמוגגנה עממה תבדך' הולכך הכי קים לנו ללכך
רדהו זמן גשמים: ול' עליו אסתחאקאכם אשר ואנכם אכטיתם בין יורה פי טלבים
ואסטה בינכם ובינה והו' למלך תס ק' להם ומע דאך אין דממם על טאעה אלה ועבאדתה

לפסוק באעבדאני ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים לבע
גלעד אתם גלעד מה בחכם ומה אתם בתוך אפרים ובתוך מנשה וכולך קא
סיה אתרג מה אתון חשיביין דבית גלעד בנו בית אפרים בנו בית מנשה
אמר נא שבלת ויאמר סבלת קיל על טרם לדוש את דלך ינאסב
קול יעקב וידגו לב אנה בארכהס אנה ימון כורה כסמך וכמאן אסמך
ינאסב בחלקה כולך האולא ימסכו בסב חלקהס פי אפסאד אנטין ותגיד
כנה אחרך עין חקיקה מכאנהא ומדלעבא ולא יתחיא לה אנטין עלי חקיקתה
כמא קא ולא יכין לדבר כן אי לא יטיין יתבגס צוחה ומסתוי וכן אמרו
דלך וידגו לב מה הדגס הלל עתפשים בלשונם כן דעם שליוסף דכר
ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת לא יכין לבדל כן ויאחזא אות וישחטוהו ומה יתבגס אכלם מותיא
אל מונברות הודין ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף פא
לאחר להנה עלילת להם מתהפך למחנה מדין הוא לו עלילת להם להודיעו זכות
שהוא עומק בכבוד אביו ומאמרו להם ובשבלת זו הצמת הוא מכה למחנה מדין
וכן אמרו דלך בדרש יברך את הערדים זה יהושע וגדעון ויקרא בהם שמי
שיגלה להם המלאך שכתוב בו כי שמי בקרצו ביהושע מה מא אומ' ואמר
לה כי אני שר צבא יי עתה באתי וגדעון הוא אומר וידא אליו מלאך יי
ויאמר אליו יי עמך גבור החיל ואמר אליו באתי במה אושיע את ישראל
באין זכות ואמר לו בכחך זה מאי בכחך זה בשכר כיבד שכתוב את
אביך שאמר לאביו אבא זקן אתה שכל בתוך הבית ואני חורע וקצר ומאביל
והגד וגדעון בנו חובט חטים בגת להנחם מפני מדין ואומ' והנה עלילת להם שעודם
מתהפך במחנה מדין ויבא שר האהל ויכרו ויפל ויהפכו למעלה ויפל האהל
ועין רעה ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל עקל להם
כידו את מדין ואת כל המחנה ואתיפתח הולע וקצו בערי גלעד תקידיה
באחת מערי גלעד או יכין אסם כאן פי מושיע עאס ניכזן מעבדה בארץ
גלעד ועבד יי ארץ בעיר כמא יקא ארץ מעד או בל מעד או אקלס מעד

אמר אחרך נא
אמר לו

ומה יתבגס אכלם מותיא

ג
י
ג
ו
ס

ואמעני כלה ואחד והדי ענדי אקדב ואחאיל קאן אנה למא קתל בנעה ורס
ישאר לעלמא ולאנביא פי אמרהא שאקבה אלה בבלא זעב חתי סאן תשארק
אנצאה ותקטע וזית סקט מה ענו דסן תס לזל קא בעדי גלעד כלפן אגמע
וקד עלמת טריקה אדרש ומקצודה פיה ואמא לקל אאל כשאטיה דקוא
ושלשים בעת שלח החוצה אי אזוגהן וכוגן מן ביתה ואזוג בנה בלחן ואחא
בהן איטרה הו קולה ושלשים בנות הבא לבניו מן החוצה והדי איש אחד
מצדעה ממשטת הדני ירד משבט דן ואשתו עקרה ולא ילדה אמרה דל
לא פתח הקצה רחמס שלאמהות אלא בשביל ששמו טתם כדאזי ואשת מנוח
גם כן שימרה נדחה כדאי מה כל ינה וירא מלאך יי אל האשה והמלאך לא
רצה לבזותה לפני אישה לא אמר מכל אשר אמרת אל האשה תשמר ומה
הוא זה הביאוי שלא רצה לגלות לאשה שהיא עקרה שכשמגלה לה אמלה היה נא
את עקרה וכשהוא אומר למנוח לא אמר לו הנה אשתך עקרה לא מכל אשר
אמרת אל האשה תשמר ותמרו לל כסה הכת דברים בשביל להטיל שלום בין
איש לאשתו שכן מצנו בשנלה המלאך לאשת מנוח הוא אמר לה הנה נא את
עקרה וכשהוא אומר למנוח איש חכם לו הנה אשתך עקרה לא מכל אשר אמרת
אל האשה תשמר ואמרו לל שהיו שכנותיה מכזבות בה ואומדות לה אם את
מבקשת לילי קחילך עורו שלשועל ושדמי באש עד שיעשה כאפר וסוד ביי
שלשה פעמים בכל יום אעל שהיו מכזבות בה שמע הקבה קולה ונתן לה שכר
ימור טעה ושילח לה המלאך ולפיכך לא בקש המלאך לבזותה לפני בגבלה
לומר לו שהיא עקרה אלא מכל אשר אמרת אל האשה תשמר ועל זה
הזהירה ואל תאכלי כל טמא וירא מלאך יי אל האשה מעלום אן תגלי למטאן
לם יבין אם באחד קסמא אנבוה במדתה אליו אתער בחלום אדבם והדי פי
מדותב לאנביא למחקיק כמא קא אס ידה נביאכם ואמא מא לם בנבי פלים
הו סוי למנחם למשהד ולנחם לפנה יכתלף בחסב לאסתעראדאת ולא מזגה וצפא
לנפס וצפא לארואח אהמלל לקוא ושזה אפר פי למטלוב כמא קאן איך אדם

אשר אמרת אל האשה תשמר ותמרו לל כסה הכת דברים בשביל להטיל שלום בין
איש לאשתו שכן מצנו בשנלה המלאך לאשת מנוח הוא אמר לה הנה נא את
עקרה וכשהוא אומר למנוח איש חכם לו הנה אשתך עקרה לא מכל אשר אמרת
אל האשה תשמר ואמרו לל שהיו שכנותיה מכזבות בה ואומדות לה אם את
מבקשת לילי קחילך עורו שלשועל ושדמי באש עד שיעשה כאפר וסוד ביי
שלשה פעמים בכל יום אעל שהיו מכזבות בה שמע הקבה קולה ונתן לה שכר
ימור טעה ושילח לה המלאך ולפיכך לא בקש המלאך לבזותה לפני בגבלה
לומר לו שהיא עקרה אלא מכל אשר אמרת אל האשה תשמר ועל זה
הזהירה ואל תאכלי כל טמא וירא מלאך יי אל האשה מעלום אן תגלי למטאן
לם יבין אם באחד קסמא אנבוה במדתה אליו אתער בחלום אדבם והדי פי
מדותב לאנביא למחקיק כמא קא אס ידה נביאכם ואמא מא לם בנבי פלים
הו סוי למנחם למשהד ולנחם לפנה יכתלף בחסב לאסתעראדאת ולא מזגה וצפא
לנפס וצפא לארואח אהמלל לקוא ושזה אפר פי למטלוב כמא קאן איך אדם

רוחם חלום לא מהדורו לכו וכאשר אין תכונן לקוה למתכילה פי גאיה לאמור
למטאם לזי ירא עלי הזה אשראיט הולמנאם לצאדק וכאשר אין כחנת קול לשפלה
עט הדי לשלע קויה פהדי לזי יקא ענה מגאעם לנבונה לזי קא חלום אחד מששים
בנבואה וכונן הדי למנאם לם יראה לא אשתמנוח אענאם דלכ עלי שדה אשתגל
מכונהא וטלבהא הדי לאמר מתל חנה לבנהא לם תכונן פי מדתבה חנה ופי כוי
דלך למנאם ראת כל מא תחכיה מן נער למלאך ומן כון זונהא גאע ואנהא מיצית
ואחצרתה לגמיע מנאם ואחד ראתמיה גמיע מא יקול פי הדי לקעלה ולם יחתאג
לנך תביין דלך למנה דחניד מעלס עטרהם לא יכון פיה גיד דלך וקצה אשת
מנוח פי רויאהא וקצה הגר שפחת שרה סוי לאטהמא לים אנביא פכל מן לים בנבי
יוצק באנה אותה כטאב ווחי או אמר או נהי או אשיד באמר כאין טלך אמא עם
יד נביאכר ולם יעלה פי לנך כמא יקול דוד לידבר צוד יסדל וזה עלי יד גדה אמא
נתן ואמא מן סואה מן לאנביא חניד ומתל ואמר בילה ואמאאן יכון דלך
לאנביא לה או לנהי או לאמר פי למנאם מתל לבן ואבימלך ובלעס וחוג ואשר
מנוח או יכון להאם ירר פי נמסה ברתה פישער בלך לשי כאן שבע קד עלפה
בה ולא יעלם הו מן נמסה כיף דלך ומתל הדי יסמיה לחכמים דל בת קול ומדשו
דל בת קול כמי שהו מדבר בין ההדים ואורי ההדים משמיעין את הקול זהו
בת קול שהיה הקצה משמים לחכמים על כל דבר שמסתפק להן וכשם כשרוצה
הקצה לדבר עם נבא הנביא הוא ששומע הדיבור לבד כן זו בת קול לא ישמע
אותה לא אותו החכם שחצה להשמיש בלד ואמרו לל מעין לבת קול שו וחזק
תשמענה דבר מאחריך ומודה לא יעלה על ראשו תרגומו ומספר לא יעבר
על רישיה כי נזיר להים יהיה מנעזל ללה אי לבבאיתה מתל וינזרו
מקדשי בני ישראל ינעזלו ענהא וינפלו מנהא ומן הדי אסמי כל מן אנעזל
מן טרב לכמד נזיר ואמא ולקדקד נזיר אחי פחתמל אין יכון מן הדי למעט
וישיר ען אנעזלה ען אשת אדנו ומכאפיה להא וימכך אנה מן נזיר מתל את
הנזיר ואת השדות לזי הו תאג ואכליל ומענאה מתווגהם ודאיהם ומקלמעט
לחול ענבי נזירך אי לזי תנעזל ענה ומן לתאע מנזריך פארבה אי רויסאך

אח' בן עזאז אל בפס
העונה חספה האשה
מעזת השם לא תגע
כן תמחוק וכן תמחוק
אשת מנוח עד קס

כחיה פי אגראד ומחלה זכו נזידיה משלג ולסיכין מן למעט אהל: אשר בן
בן סאלי אלה גא"ה מן קבל: ואמר מנוח עתה יבוא וברוך יקח צוה פלאמר
פאגא משכין וקאלין פי כפוסנא אנך לים אטת לשכך לדי אחית קדימא מבשרא
ללא מדאה פהאמל ליל באקרו פחיניד קל מכל אשר אמדתי אל האשה תשמר מכב
אשר יצא מגפן היין לא תאכל כל פלמא לס יכתלף לה כלמא תחקק מטח אנהו לא
מחלה ואנמא קאת אשת מנוח ולך לזוגהא לאן לים לאמדאה תכדג סרהא לא
לזוגהא פקל מנוח לו סאן גידלך לשכך כמח אדאה במח קאה לשכך אהל פחק
ענדה אן הו לשכך אלה כלם זוגתה: כה יהיה משפט הנער ומעשהו
תקדירה מה מעשה משפט הנער אי האה סיריתנא מעה פי תבידה ותלפיה
נעצרה נח אותך במסכך חוד נציפך: ואמר מנוח אל מלאך
יבימי שמך פירש קמחי אל מנוח חשב על המלאך כי היה נביא ואוס גדול ונע
ולא דאה אותו מעולם ולא הכירו עד היום שאל אותו משמך כלם מי אלה
כי כשנשמע שמך מהיום והנא נכרך וזהו כי יבא דברך וכדכרך או צוא שום
אדם במצותך ויזכר שמך וכדכרך: נעצרה נח אותך כינפיה שלמאכל
ומשתה ופידוש כינפיה קיבוץ פא נפנעך ען למדוד: למה זה תשאל לשמי
והוא פלי כלום שמי נפלא ונשגב מלודיעו לך וכך לעקב אבינו שלא רעה המלאך
להודיע לו שמו והיה זה בעבור שהיו המלאכים נראים להן טרמות אנשים ולא
מגליף שהן מלאכים לפיכך לא היו מזכירים שמם וכך פלע אלמוע החי
המכוסה שמו אצל הזכר אותו ואינו חוצה לקרא בשמו ואמר עלין פלע
אלמוע: וקל בעטן אטארוחן קיל פי מנוח למה זה תשאל לשמי והוא פלא
ולס יכיר ולס יכיר פי יעקב והוא פלי אסבב פי דלך אן דגה יעקב גלילה
פללך לס יכני ענה אסמה בל קלה למא דא חסל ען אסמי לחת תשכרני
אלי צחת אברהם לך מן אלה תעלי פאנא אבא לכך ולא אחתאג שכרך ל:
וקל רבינו סעדיה אל וגדעא למלאך ראג ען תעדימה אסמה בקולה למה זה
תשאל לשמי: ואסבב פי דלך הו אקתנארה על פלע כמא אסמ בזה פקט
וללא יכלה שכרה עלי דלך בל שכרה למלאך וצארכה בולא מן שכרה לה

כא והוא כלי איני יודע
למיזה שם מתחלף לא
דעם שאני נקרא עכשיו
ד. נקרא למחר זמן

וכקולה ויבדך אותו שם
אממה הדי לרואג וזאד פקל לה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי ותפסדה אנה כפ
אי הו אכפא מן אן תענמה אענ אנה גיב עניס אמנלה ענין בעיד אדראך ולם
יבן למלאקי יעקב צמול דלך ותגום והוא פלי והוא מפרש ותרן ונפלינו אני
ועמך ויתעבדן לנא פדישן ותרן והפלא יי ויפיש ונאן סלה לה עק דאנה יענ
איש דאתך וצטק חתי נחקק איש אנת הל אנת מן סאר לבשריין אונאן אמלאנה
פאגובה לא תסל עק דאתי וצפתי פאנך בעיד עק אדראכה ריקח מנוח
את גדי העזים ואת המטחה ויעל על הצור לני דנחה עלי אינך וכדלך סל
עולה הו מותל זבח לולך קיל ויעלה על החומה אי קתלה באשה אג עס דאנא סל
לירוח מן כארג ומקלה אל תעלני בחצי ימי לא תחפני ומתלה אנכי מעלך גם עלה
אי אתנפך והו תחמין לה אנה לא ימות מותה גיר סביעייה כל ימות עזק מכוס
בין אולאדה ואדלנל עלי דלך קולה ויוסף ישית ידו על עינך וסמליא
לעשות תקדירה ויפליא לעשת אי אגרב ויתעצאם פי פעלה דלך ואצמיר
פיה עק אלה תעל אדי קא ענה ויעל על העור לני ומענל אכלאם ויעל על הצור
לני ויי מפליא לעשות אי לסא קרב אקרבן ללה אערה להם מעגזה תס ביי
מא הי אמעגזה פקל אנה צמוד למלאך ט להיב לטא ואכתפאה ענהם
ותעמו ומפרש למעבד כלומר הקנה מפרש להם וגם שעשה בשלות המלאך
בלהב המזבח והם רואים הוא אמרו אחיו ומנוח ופסח רואים וקל בעד
ומנוח ואשתו רואים ולא יסף עוד מלאך יי להראה אל מנוח ואל אשר
אז ידע מנוח כי מלאך יי הוא מעבדה אנהם לס יגלו ירוה צאעבדא חתי
גאב עק בערהם פלם יעודו ירוה פעלם מנוח חיעד אנה מלאך יי פקל כית וכית
ותקרא את שמו שמשון משתק מן שמש בחסב מא חצל להא מנא
אסתעדאד לולך אשראק איסיר אתי דאת בה מא ראת ועלמת מא עלכעס
מתל שמשון מן שמע יי ותחל לרוח יי למעמו במחנה דן בין עדעה
ובין אשתאנל ואבתרת מן תחלה אי לאחת עליה אתאר לעבדה וסלה וס
שגאנה ופסח לפעמך שהרוח הקודש תנעיר אותו תנעה פא שהיתה רוח

לפי דעו למה זה תשאל לשמי והוא פלאי ותפסדה אנה כפ
החמה אמיא קלך בעשוקות חמה ואמה בורן כבד יי מנחמו ויהללם סמאס אמי סגורין אמי קלסם ובישע סמאס
עבראם אמיס מנחמו ויהללם סמאס אמי סגורין אמי קלסם ובישע סמאס
לפי דעו למה זה תשאל לשמי והוא פלאי ותפסדה אנה כפ
החמה אמיא קלך בעשוקות חמה ואמה בורן כבד יי מנחמו ויהללם סמאס אמי סגורין אמי קלסם ובישע סמאס
עבראם אמיס מנחמו ויהללם סמאס אמי סגורין אמי קלסם ובישע סמאס

[illegible]

כְּלָל יִירֵדָה לְסִימָא אֲחֵיהֶם בְּתַבְיָאֵיהֶם וְהָיָה לָהֶם
מִיָּד שְׂעוּלִין מֵעַד זֶה וְיִרְדִּין בְּעַד זֶה שֶׁהָיָה תַמְנִית בְּאֵלֵי הַחֹדֶשׁ
מִסָּתֵם עוֹלָה וְהָבָא מִסָּתֵם יוֹרֵד וְקָא חֲזָל-תָּן יַעֲקֹב חֲבִיב תַבְיָא עַל שְׂעוּלֵי
וְקָא דִּין סִיין עִמּוֹ כְּאֶחָד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל דִּין יַחֲסֵם שְׁקִירָה כְּאֶחָד אֲנִלָּה אֲסִבָּה
יִשְׂרָאֵל-וְכֹכָב דִּין כְּלָחִיה לְמַלְטָא פִּילִטְרִין וְכֹלֵי עֲבָדָן לְמַשְׁמִיץ פִּילִטְרִין לְיִלָּה
יִמְכֹּן יִסְיֵדָאן לְדוֹמִיָּתָא אֵל וְתַלְסֵעַ אֲנִיָּקָבָה חוֹת תְּדַמִּי בְּרִשְׁאָבָה לִי וְדָא
עֲדָף כְּמָא יִכּוֹן מִן שְׂמִשׁוֹן וְאֵת יַחֲסֵם פִּי יִשְׂרָאֵל עֲשִׂרִין סֵבָה וְקוֹלָה כְּאֶחָד
שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהָאֵדָה לֵה כְּאֵת יַחֲסֵם בְּאֶחָד לֵילָה יִתְהַס עֲלִיהָ תְּפִירָה לְמַשְׁמִיץ
כְּאֶחָד כְּמָא וְאֲחֻזָּלָה עַלֵּי אֲפִלְשִׁתִּים וְאִיקָשָׁה בְּהֵם וְקוֹלָה כְּאֶחָד שְׁבֻטֵי
יִשְׂרָאֵל אִינָא יַעֲבִי כְּאֶחָד חֲכָם יִשְׂרָאֵל לָאן מָא יִפְרֵד לֵא גִבִּיט לְקָלָה אֶחָד הִיָּה
אֲנִיָּהם וְקִיָּל פִּי שֶׁרָח כְּאֶחָד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל אֵין כְּאֵת קוֹלָה שְׂמִשׁוֹן כְּקוֹלָה סֵבָה
כְּאֶחָד כְּאֵין קָאן קִיָּל לֵס שְׁבָה שְׂמִשׁוֹן בְּלִנְחָשׁ קִיָּלָה כְּמָא אֵין לְטַשׁ קוֹוֹתִיהָ
פִּי דְאֵסָה כּוֹלֵךְ שְׂמִשׁוֹן קוֹוֹתִיהָ פִּי דְאֵסָה אֵס גִּלְחָתִי וְסִר מִמֶּנִּי כְּאֵין וְכִסָּא
אֵין אֲחֵיהֶם יִבְרַח סְמָהָא עַנִּי כְּרוֹג דּוֹחָהָא בְּרִזָּא עֲנִיָּמָא חוֹת מִן דִּי כְּמָה יִכּוֹן כֵּס
תְּחֻמִּיהָ פִּיה עֵצִים כּוֹלֵךְ שְׂמִשׁוֹן כְּאֵין לֵי קִתֵּל עֵבֶר מוֹתָה אֲכֹלֵךְ מִמָּה קִתֵּל מִן
חוֹתִיהָ כְּקוֹלָה וִיְהִיִן הַמְתִּיבִים אֲשֶׁר הַמְתִּיבִים בְּמוֹתָהוּ לְעִים מֵאֲשֶׁר הַמְתִּיבִים בְּחִיִּין
הַמְתִּיבִים כְּנֶחֱשׁ מִהֶנְחֵשׁ אֵס אֲדָם חוֹבֵר לוֹ הוּא תוֹשָׁעוֹ כִּךְ שְׂמִשׁוֹן וִיְהִי טַבָּחָה
אֵלֶּי כֹל הַמְתִּיבִים וְיִגְדִּלֵה אֶת כֹּל לֵךְ כֹּל הַחַיּוֹת מִהֶלְבֹּת זֹגוֹת צֹגוֹת וְנֶחֱשׁ מִהֶלְבֹּת
יִחַדִּי כִּי שְׂמִשׁוֹן אֵין יוֹעֵד לְמַלְחָמָה אֵל לְבָדוֹ וְלֵא מִבְּקֵשׁ עַבְדֵּי אַחֲרֵיהֶם
הִי דִין נֶחֱשׁ עַלֵּי דִרְךָ זֶה שְׂמִשׁוֹן מִה נֶחֱשׁ זֶה נֶקֶס וְנֶטֶל דִּין שְׂמִשׁוֹן נֶקֶס וְנֶטֶל
לְפִלְשִׁתִּים שְׂפִיכָן עַלֵּי אֲוֹחַ מִה שְׂפִיכָן מִלֵּא כְּעַס אֵין שְׂמִשׁוֹן מִלֵּא כְּעַס עַלֵּי
לְפִלְשִׁתִּים וְכִמָּא אֵין לְנֶחֱשׁ כְּפִיר אֲחִיקָה כְּפִיר אֲנִיָּקָס כּוֹלֵךְ כְּאֵין שְׂמִשׁוֹן
מִן קוֹלָה וְאֲנִיָּמָה נֶקֶס אֲחִיקָה מִשְׁתִּי עֵינֵי פִלְשִׁתִּים וְכִמָּא כְּאֵין סֵבָה הִלָּא
לְנֶחֱשׁ חוֹת כּוֹלֵךְ כְּאֵין הִלָּא שְׂמִשׁוֹן זֹגֵרָה וְכֵס יִסָּל וְיִקָּל אֲדִי כְּאֵין חֲכָם יִשְׂרָאֵל
כְּמָא דְכֵר פִּכִּיף יִתְזַוֵּג בְּכַנֵּת פִּלְשִׁתִּים וְלֵלָה קֵד נִהָא עַן מַעֲהָדוֹתֵיהֶם סִקָּלָה
לֵא תִתְחַתֵּן בֵּס לְגוֹאֲבִי אֵין חֲמָשָׁה מִן הוּא מִן סְמָהָה תַבְיָא נִיָּר לְהִיָּם

וְהָיָה לָהֶם מִיָּד שְׂעוּלִין מֵעַד זֶה וְיִרְדִּין בְּעַד זֶה שֶׁהָיָה תַמְנִית בְּאֵלֵי הַחֹדֶשׁ
מִסָּתֵם עוֹלָה וְהָבָא מִסָּתֵם יוֹרֵד וְקָא חֲזָל-תָּן יַעֲקֹב חֲבִיב תַבְיָא עַל שְׂעוּלֵי
וְקָא דִּין סִיין עִמּוֹ כְּאֶחָד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל דִּין יַחֲסֵם שְׁקִירָה כְּאֶחָד אֲנִלָּה אֲסִבָּה
יִשְׂרָאֵל-וְכֹכָב דִּין כְּלָחִיה לְמַלְטָא פִּילִטְרִין וְכֹלֵי עֲבָדָן לְמַשְׁמִיץ פִּילִטְרִין לְיִלָּה
יִמְכֹּן יִסְיֵדָאן לְדוֹמִיָּתָא אֵל וְתַלְסֵעַ אֲנִיָּקָבָה חוֹת תְּדַמִּי בְּרִשְׁאָבָה לִי וְדָא
עֲדָף כְּמָא יִכּוֹן מִן שְׂמִשׁוֹן וְאֵת יַחֲסֵם פִּי יִשְׂרָאֵל עֲשִׂרִין סֵבָה וְקוֹלָה כְּאֶחָד
שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהָאֵדָה לֵה כְּאֵת יַחֲסֵם בְּאֶחָד לֵילָה יִתְהַס עֲלִיהָ תְּפִירָה לְמַשְׁמִיץ
כְּאֶחָד כְּמָא וְאֲחֻזָּלָה עַלֵּי אֲפִלְשִׁתִּים וְאִיקָשָׁה בְּהֵם וְקוֹלָה כְּאֶחָד שְׁבֻטֵי
יִשְׂרָאֵל אִינָא יַעֲבִי כְּאֶחָד חֲכָם יִשְׂרָאֵל לָאן מָא יִפְרֵד לֵא גִבִּיט לְקָלָה אֶחָד הִיָּה
אֲנִיָּהם וְקִיָּל פִּי שֶׁרָח כְּאֶחָד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל אֵין כְּאֵת קוֹלָה שְׂמִשׁוֹן כְּקוֹלָה סֵבָה
כְּאֶחָד כְּאֵין קָאן קִיָּל לֵס שְׁבָה שְׂמִשׁוֹן בְּלִנְחָשׁ קִיָּלָה כְּמָא אֵין לְטַשׁ קוֹוֹתִיהָ
פִּי דְאֵסָה כּוֹלֵךְ שְׂמִשׁוֹן קוֹוֹתִיהָ פִּי דְאֵסָה אֵס גִּלְחָתִי וְסִר מִמֶּנִּי כְּאֵין וְכִסָּא
אֵין אֲחֵיהֶם יִבְרַח סְמָהָא עַנִּי כְּרוֹג דּוֹחָהָא בְּרִזָּא עֲנִיָּמָא חוֹת מִן דִּי כְּמָה יִכּוֹן כֵּס
תְּחֻמִּיהָ פִּיה עֵצִים כּוֹלֵךְ שְׂמִשׁוֹן כְּאֵין לֵי קִתֵּל עֵבֶר מוֹתָה אֲכֹלֵךְ מִמָּה קִתֵּל מִן
חוֹתִיהָ כְּקוֹלָה וִיְהִיִן הַמְתִּיבִים אֲשֶׁר הַמְתִּיבִים בְּמוֹתָהוּ לְעִים מֵאֲשֶׁר הַמְתִּיבִים בְּחִיִּין
הַמְתִּיבִים כְּנֶחֱשׁ מִהֶנְחֵשׁ אֵס אֲדָם חוֹבֵר לוֹ הוּא תוֹשָׁעוֹ כִּךְ שְׂמִשׁוֹן וִיְהִי טַבָּחָה
אֵלֶּי כֹל הַמְתִּיבִים וְיִגְדִּלֵה אֶת כֹּל לֵךְ כֹּל הַחַיּוֹת מִהֶלְבֹּת זֹגוֹת צֹגוֹת וְנֶחֱשׁ מִהֶלְבֹּת
יִחַדִּי כִּי שְׂמִשׁוֹן אֵין יוֹעֵד לְמַלְחָמָה אֵל לְבָדוֹ וְלֵא מִבְּקֵשׁ עַבְדֵּי אַחֲרֵיהֶם
הִי דִין נֶחֱשׁ עַלֵּי דִרְךָ זֶה שְׂמִשׁוֹן מִה נֶחֱשׁ זֶה נֶקֶס וְנֶטֶל דִּין שְׂמִשׁוֹן נֶקֶס וְנֶטֶל
לְפִלְשִׁתִּים שְׂפִיכָן עַלֵּי אֲוֹחַ מִה שְׂפִיכָן מִלֵּא כְּעַס אֵין שְׂמִשׁוֹן מִלֵּא כְּעַס עַלֵּי
לְפִלְשִׁתִּים וְכִמָּא אֵין לְנֶחֱשׁ כְּפִיר אֲחִיקָה כְּפִיר אֲנִיָּקָס כּוֹלֵךְ כְּאֵין שְׂמִשׁוֹן
מִן קוֹלָה וְאֲנִיָּמָה נֶקֶס אֲחִיקָה מִשְׁתִּי עֵינֵי פִלְשִׁתִּים וְכִמָּא כְּאֵין סֵבָה הִלָּא
לְנֶחֱשׁ חוֹת כּוֹלֵךְ כְּאֵין הִלָּא שְׂמִשׁוֹן זֹגֵרָה וְכֵס יִסָּל וְיִקָּל אֲדִי כְּאֵין חֲכָם יִשְׂרָאֵל
כְּמָא דְכֵר פִּכִּיף יִתְזַוֵּג בְּכַנֵּת פִּלְשִׁתִּים וְלֵלָה קֵד נִהָא עַן מַעֲהָדוֹתֵיהֶם סִקָּלָה
לֵא תִתְחַתֵּן בֵּס לְגוֹאֲבִי אֵין חֲמָשָׁה מִן הוּא מִן סְמָהָה תַבְיָא נִיָּר לְהִיָּם

יהיה הנסד מן הכסף ושהד ללה אנה חכס פ' ישל עשרין סנה תם אנה תנבי ענה
אן יצוק יחכס באחד שבטי ישראל כאלהם אנה יתנוג עלי ואחזה מבטת פלשתיס
בגיד קואנין אשרע אבער אן גיירהם ותזוגהם בסאיד שרוט לזיגה לעזיחה לחיקיה
לחן נסאך ישראל לא ינסב איהם אנה כמן קל פיה ובעל בת אל נכר ואל לל עלי הדי
אן למא ערצת עליה אכת זוגתה תחצא ען דלך פכך יגז אן יתהם עליה אנה אנה מחלס
מתל הדי וקד קל אלה התקוששו וקשו קשט עצמך ואחד כך קשט אחרים פאדי
כאן הדי הדי פלם טר אן יעתקד פיה אנה מא דכל לי אחד מן נאגה לא בזוגה
טחית עני חסב אשריעה ולא סיימא אן אביה ואמה עקדא אנכאח עליה והם
ממין אסתחקו אן יענה להמא מלאך יי ויכאטבהם ען אמר ללה ומא עכב
לה מעה מן איה לענימה אתי אחד תהא ללה לה מן שוקא צידס וכרוג ענין
מנהא לי אן זען שן לעדס תנבא עליה משה יזנך מן הבשן יעני חטוא
שמשון בלעטש וקל יעקב לישועת קוית יי קיל למא ראי קוה שמשון
ומא ינתהי איה חלה כען אנה הו אמר צר פלמא ראי אן אכר חואמרה מדברה
קל לים הווא בל אישועה עאדהא ואנא מרתני למא וען דלך קל לישועתך קרת
יי פלמא עלס משה מא ינתהי איה חל שמשון וקוה צע דן ועל אבתהם עלי ל
חרב סמאה גור אריה וקיל אן מעני לישועת קוית יי אנה דעיל שמשון
באן ינתה ללה וקת וקועה והו קולסם קל נתבא שינקדו פלשתיס את ענינו
וימסד בידס ויתפלל ויאמר זכרתי נא וחזקני נא אך הפעם לפיכך בקש מלפני
הקבה שיעזרו וישמע תפלת ויענה אותי וכנ הוה וקל ל אברהם החסיד
קציה שמשון אמטולה אמפלה לים הי למגד אכבאר במא כאן כח
בל לאפודה עקדה צדי משארא איה כי לתורה בקולה וזכר את יי אהיך
כי הוא הטותך לך כח לעשות חיל ומצחא ברא פיקול לאנביא לקאילין כי לא
בכח יגבר איש ואיצא לא בגבורת הסס יחפץ לא בשוקי האיש ידעה ויגד
את יראיו פאנה חין כונה חארס לועיה ללה תבדך שמו פיה אעני ומורה לא
יעלה על ראשו נחבתה תלך לענאיה לענימה ותמכנת קואה לצדעה דלך אתמך
לעגב ועארת עליה תלך לאפעל סמדהשה וחין תמכטה ליל דלך לזילסין

לשדיר וחין אשתראפה ואכלא עה ואתכלא בשד דלך אגרב מטלבה וכלל מולא
 כמא קל גל מן קאל כי אשד לא עשון קווי ואעלס חקיה לאמרה
 מן אן יסתקד לביאן ולליה לאכבאר לבייה צאהרה אטאיה ותצמין
 פי כבד שמשון זואמה דוגתין מן בנות פלשתים ואתכלאיה בין זואמהא אכרי
 לא עלי חכס לאבתנא פאלו מנהן ערס עלי אביה מנוח ואמה עליהם לאלאם
 סיגתה ואתקדו דלך ידי צאהרה מנתקד שרעה ולא תתחתן בם ואן טאן קי קיל
 אנה גידהא והו לאיק במתלה ומע דלך לא ינפך צאהר לקנה מן אנתקאר ואצור
 הו עלי אכורא ופי אכורא סר כביר דיני יכון במתלה הוראת שעה אטלע עליה
 רוחה כליות ולב קלאנץ פי דלך ויעל ויגד לאבין ויאמר אשה דאיתי בעממא צענת
 פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה ויאמרו לו אביו ואמו האין בנות אחיך
 עבד עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים חשלים ויאמר שמשון אל
 אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני ואביו ואמו לא ידעו כי משהיא כיאמה
 הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים מושלים בישראל כלמא כחן זואר
 הוה לאלי לקיט בחטן רבאני לס יוגד עליה פי דלך אתמא ולא כלל בסבבה תחיה
 ארבעה כל מן דלך אוקת בדת אתמא קואה ונקמתה תעל לישול מן פלשתים
 עלי ידיה תצור ולס תול עגאב אתמא לאמרהשה תתקאיד לי אן אתהה עט
 פעל דלך למעג לה כי כרוג למא מן אלחי וצורוק עין הקורא עלי מא הו מפורא
 ולמא דכל בעד דלך למא אונה לעזתה ולסיכין זואה מנהיא עט כמ נץ
 לפתאב ולא תתחתן בם וביינו לנקלה דרך חתנות אמרה תמרה כל אתמאקא וקוצא
 ולא טאן פיה איצא קוצא רבאניא כל פיה אתמא לס יחעל פלאקציה לא כערה
 לה עלי פלשתים בעאדתה ולס יקע צטדס איצא לאנה תעלי ארך אפס וטשא עון
 כל חביתה מן לענאיה לאנאיה מא תכלע צה מטהס פקס ולמא חב בשד
 דלך אשה בנחל שורק והי דלילה ולס יכון פי לקציה סוא צאהרהא אדמא למחמין
 עלי מאהו בייך כחן זוא הוה לאכידה הו לסבב לוקועה פי מא וקע פיה ככבא
 כערת לפשתים במדה שאדם מיד בה מורדין לו שמשון הלץ אחר עיט מן
 פלשתים את עיניו פאסהס קדר מא אנהא לכשף מן מעט תחטיר לאנאיה

א

י

אֵיךְ כִּלְמַחְדָּה מִן הַדָּה לְשׁוֹאֵן וּמֵאָה גֵּמָל בְּעֵבֶר אֶלְהֵא וּתְפִלּוֹת מֵאֲבִין אֶתְכֵּאֵד
אֶתְכֵּאֵד לְאֶתְכֵּאֵד לְאֶתְכֵּאֵד לְאֶתְכֵּאֵד לְאֶתְכֵּאֵד לְאֶתְכֵּאֵד לְאֶתְכֵּאֵד לְאֶתְכֵּאֵד
כִּי יִשְׁדֶּה בְּעֵינֵי וּבִין אֶהְבִּית עֵבֶר מִן יִשְׁמֵם וּבִין אֶתְכֵּאֵד לְאֶתְכֵּאֵד לְאֶתְכֵּאֵד לְאֶתְכֵּאֵד
שֶׁהֵאֵד עֲלֵיהּ וְהֵאֵד אֶשֶׁה וְהֵאֵד חָלָל לְמִתְעַשֶּׂה לְמִקְוֹל פִּיהָ וְהֵאֵד אֶלֶּיהּ פֶּקֶד וּכְכִין
דָּלֶךְ תִּפְהֵם גִּדְרָה לִי הֵנָּה כְּלֵאמֶה לֵאלֹהֵי וּמִמֵּת יִחְקֹק הָיִי אֲשׁוּחַ כֹּחַ דָּלֶךְ
לֹא יוֹנְבוּ שְׁמִשׁוֹן אֵל פִּי דְלִילָה פֶּקֶד הוּא קִלְוִים פִּי שֶׁרָח קִלְוֹת שְׁאִמְרֵם מִשֶּׁה בְּאֵלֶּה
הַדְּבָרִים לֵאמֹר מִשֶּׁה רִבִּיעַ שְׁשִׁמְשׁוֹן שֶׁבַע עֶשְׂרִים לִפְלֵא אֲמֹר אֲרוּן שׁוֹכֵב עִם כָּל
בְּהֵמָה וְהֵם לִכְרוֹן זִמְרָה לְאֶוֹלָפִין וְהֵם וְנִבְהָה בְּדָלֶךְ וְאֲבִין רָאִיו לֹא יִדְעוּ כִּי
מִי הֵיא אֲמִרוֹ דָּלֶךְ מִי אֶשֶׁה לֵאמֹר מִן הַתּוֹרָה וּמִן הַנְּבִיאִים וּמִן הַכְּתוּבִים מִן
הַתּוֹרָה מִי יֵצֵא הַדְּבָר יֵצֵאת בְּאוֹתָהּ שְׁעֵה בֵּית קוֹל וְאֲמִרָה לְבָקָה לִיעֲמֹק מִכָּר
הַנְּבִיאִים מִזֶּה הַמִּקְדָּשׁ כִּי מִי הֵיא מִן הַכְּתוּבִים מִי אֶשֶׁה מִי אֶשֶׁה מִי אֶשֶׁה טוֹב וְיִפְקֹד
לְצִוֵּן מִי כִי תֵאֵד הוּא מִבְּקֵשׁ מִכְּלִשְׁתִּים צִמִּיד הוּא מִבְּקֵשׁ עֵן לֵאלֹהֵי תִעֲלֵם מֵאֵל
קֵל כִּי מִי הֵיא כִי תֵאֵד הוּא מִבְּקֵשׁ מִכְּלִשְׁתִּים אֵי אֵן לֵאלֹהֵי סִבָּה תִסְכְּבָה לִיקְוֹעַ
בִּינָה וּבִינָהם אֲשֶׁר־אֵה לִיכּוֹן אֶסְבֵּי עֵי אֶהְלֵכָה לֵהֵם וְהַתְּנוּס תֵּאֵד תִּסְכְּפָה וְהַתְּנוּ
עֲלִילוֹת דְּבָרִים תִּסְמְקִי מִלֵּין כְּלִים עֲלִילָה הוּא מִבְּקֵשׁ לְהַתְּנוּס בְּהֵם וְהֵם
כְּפִיר אֲדִיוֹת עוֹל וְקִטָּן בֵּין הָאֲדִיוֹת וְהַתְּנוּסוֹ וְהֵם אֲדִיָּה בֵּר אֲדִיוֹן נֵהִים לְקִזְמוֹתֵיהֶם
וְקֵאֵן שְׁבַע שְׁמוֹת נִקְרְאוּ לְאֲדִיָּה אֲדִיָּה כְּפִיר לְבִיא לֵשׁ שֶׁחַל שֶׁחַל
אֲדִיָּה בְּנִמְדוֹת אֲדִיָּה בְּזִקְטוֹת כְּפִיר בִּיעוֹן בִּכָּה וְלֵמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ כְּפִיר שֶׁהוּא
כּוֹפֵד בְּאֲצוּתֵין כְּלֹמֶר כְּרוֹב כּוֹחוֹ הוּא טוֹעַם אֲטוֹתֵין וְהוֹדֵם וְהֵם שְׁשִׁמְשׁוֹן וְשֶׁשֶׁב
אוֹתוֹ וְאֶעֱכֹל שֶׁהִיא גִדְרָה בִּכָּה וְכִפִּיר אֲדִיוֹת צִגְאֵס מִן אֶסְבָּאֵעַ
וְיִכְכֵּן הָיִי אֶסְבֵּי לֵמָּה כֵּאֵן מִהֵאֵד שֶׁאֵבֵא וְתִעֲלֵם עֲלֵין רוּחַ שֶׁ חָלָל
רוּחַ לֵאלֹהֵי אֵי עֲנִיתָהּ וְיִשְׁתָּן מִן וְתִעֲלֵם מִעַל הַחֲמוֹר לֵדִי הוּא וְתוֹב וְנִזְוֹל מִגִּלְ
וְתִעֲנֵם מִעַל הַחֲמוֹר פִּי לְמִכָּאֵן אֶלֶּכְךָ וְלִתְרָגְמֵם פִּי כְּלִתְהִמָּת וְהַתְּכִיֵּךְ
מִתֵּל תִּרְגִּים וְתִפֵּל מִעַל הַנִּמְלֵ לֵדִי הוּא נִמְלֵ אֵינֵעַ כִּמָּה בִּיעוֹת וּמִן הָיִי אֵינֵעַ
עֲבָרִי עֲלֵה וְרִכֵּב אֵי תִבֵּי וְאֶרְכֵּב וְהָיִי מִן אֵין אֶתְכֵּאֵדִיר וְאֶתְכֵּאֵדִיר וְהֵם
וְיִשְׁשֶׁהוּ כִשְׁשֶׁעַ הָיִי שֶׁאֵה וְפִעֲלָה קִסְמִין מִן וְשֶׁשֶׁב אוֹתוֹ וְהֵם קִיט

השמועה אי למקטומה אעלמיה אתי תגיד וליס ליהא ילק או למקטומה
בגיד אגתראד כאלף חעל ליהא כעך פלומה אטורה ואן סאן אעלמיה
אנהא בהימה פלקת משקוקה קסמין אי אן לבא וסמין מתעלה בראס ואחד
פלאול הו עארג אנץ עלי מדלול אלפיץ והוי אסנאד למא נקלוג מן תחדים
בהימה אי עלי הזה לעורה לאן לים הזה עורה אברהם אתי חללת לט ודי
לעורה אנואע תלמה אחלייה וסבעה עוראיה ולא תוט תלך לעלאס אמכורה
מגומעה סוי פיהא לא פי גידהא מן סידר אחיואכא וליס פיהא טע על
הזה לעורה ואמא לכמה השמועה פלם תכונ ען מעני אשך ואתמיעל
יחד וידבר לאשה הזה ללחם מבילה מן בא והו ישיר באשה לאע כטור
מאל וידבר חיד באביה וכלץ קא פיה למנ ונחת ושאיט באיתמא
מכלת האיה מאל נבלת האיה ומעני אלכעניק אסקנס ואמאד בה גללה
וימכין אן תכונ אצא פי לא עול עולה בלסא ונהה שית דבורים
מגאז קא פ אשכעס עם לא עצוס ופי אגראד כי גוי עלי על ארצי ולא שך
אן אטל קממע לי מלך להס פייעריו אגמיו חולה והו מחמול עלי בעערהס
ואצחקי חוליה טלכודס פללך סמאה עקה וידבר אן כפיו טלה לי
כפה ומחלה כי מגיית האיה דזה הדבש נקלה וכך פירש קמחי ודור
הדבש ענין לקיחה כלמי לקח הדבש וכך וידבר אן כפיו לקח מן הדבש
ועתן על כפיו וכך בדברי דלל בלקיחת הפת מן התנור אף הוזה ורותן
כסל וכך תדמיו ושחיה בידיה וכך בדברי דמיון אל אמיה שחא והוא אכיל
הי תכלי מן לתנור והוא ככל ותנן מגיית האיה דזה הדבש איי סמא
ראיא שח חבשא ויד אברהם אן האשה תנן ונחת אברהם על עסק
אתמא ויקח שלשים מדעס ויהיו אתו תנן וידברו תלפין חסין
ועתני לים שלשים קדימס ושלשים חלפות בערים סדינים וקנה אל מא יעלה
אן יכון לא מן לכסוה מאל ארדא וסבה חלפות כלע תבדל ואחד
בש אכרי כלאב אמואזנה חלפות בערים ימכין אן יכון יראדבה ונאב
מכתלפה לאן ואצנאף ותנן קדימס כליסין ותנן חלפות

ותנן שית דבורים קטא

אסכולות יבסן מן אדום אן מעב מדין מראש לאנה תרגום וינר ככרים
כסך בשלחם בתרין כליסין לאן אוראיל שבה אכראים ואסכולות
תרנ ויקח שם ויפתא את השמלה וחב גר לתת לו לחם ושמלה תרגום ירושלמי
אסכולה אדרת שבער אסכולה בבלי וז אסכולה טלית שלמשי כלעה חדיר
וכן פירש קמחי אל שלשים סדינים הוא כמות הלילה הסמוך לבשר עשוי
מפשות והוא אסכולה לדי ילכס וקת אנוס וסמיו אכלע חלפות לאסון
התחדשות ותמורה כלום מסיר אמת ולונש אחרת לשון יחליפנו ויחזק
שמלצו מהאכול יצא אכול ומענ יצא מחטק מן אשי אצלב כרג שיה
חלואן אשיא אמאי עאת לא תכור לא מן דסומה מתל ארץ זבת חלב ודבש
תכור לעסל לכתור דסומתהא והדי שי ילכ לא פיה דסומה ולא ליאנה כסביל
טבע לעס כרג מנה שיה חלואן הלדשנו קראתם לנו הלא כלם וכי קראתם
לנו לירש ממונינו ואם לא בעבור מה קראתם לנו כי כן נראה כי לקחת ממונע
קראתם לנו ותרג הלמסכנותא קריתון לנא הלכא מלשון רש שענוט מסכין
ויהי ביום השביעי ויגד לה כי הציקתהו ותגיד החידה לבני עמיה
ויאמרו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבוא הודסה מה מתין מדבש
ומה עז מארי יעני למא אכבולתהם רדו עליה אגואב ליהנה והם מסתעלין
קבל אן תגיב אשמס כתענה עליהם אגלבה ומעני מה מתין מדבש
ומה עז מארי כלם שזה המתין הוא מהדבש וזה העז הוא הארץ ואסמי
לארי עז לקוח אקראמה וגריה לאן עז הו לקוי למקראב אגרי מן אטאס לחיוון
או יכון מעני ומה עז מארי אן גדי אשי אצהור הו מן לארי ויקולון הד
עז כגמר ופי לאזאן עזה כשלג אי קוי אביאע כאתלג עז פעם לגרס
וקח אחרקה או וקח אונה קבא בוש פנים והו למסתוד ארקין אקלב אליין
לעיין ואונה ויאמר להם לולא חרשתם בעגלות לא מצאתם חידות
תרג ואלו פון בדקתון באותני כלם לולי חקתם אותה בדברים לא מצאתם
חידות תרג לרגל את הארץ ולחקרה לאללנא ית ארעא ולמברקב פא
לולא סאדרתמוהא מה אדרשתם מסאת מן חדש לאמר פא יקל מא אבאחת

ופקר פי סדינים מראש

[illegible]

ומנחלת מטה אבנתינו יגוע נחלתן כלום אין זו מכירה שחזרת ציוב
 שהידושה אינה חזרת ואפלו יהיה היובל לא תחזור הנחלה לשבטינו ונמצא
 שניתוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ויך אודתם
 שוק על ירך אי אנה כסר פיהם לסיקאן מע אוראך והו כחל יראו צד
 אנה אתלף לזילה מנהם וארגלה וכדלך קא פיה אתגוס פרשיין עם רגלאין
 וידיד בשוק אתלה אמאשיין וידך לרכאב עלי לפיכ וידד רשכ
 בסעיף סלע עיטס תרג בשקיף כיף עיטס בעדוך בשקיפין ובנקיקייהולעיס
 שקיפין הם חודים רכת תחת סעיפי הסלעים ומתרגמין תחות שקיפי כיפיא
 ונקיקין הם דומין לשקיפים לא אחד נעשה על שי מטר ואחד נעשה מאינו
 או נמי חפוח חיות השדה תהא שניהם שלם על ידי אדם וענן כיף
 עיך הסלע כלום ישב בחודים שהם בעיקר הסלע פא בסעיף סלע עיטס
 היא השן היוצאה מן הסלע כמו הבר מן האילן כמו בעצי פוריד
 ותרגמו בשקיף וכן תרג סעיפי הסלעים שקיפי כיפיא יעני לעטפאת
 לכארגה מן אמבאני ולגבא ויעלו פלסמים ויחנו בחדה וינטשו
 בלחי אנבסלו ותסיים פלחי והוא שם מקום ותרג ואתרטישו על לחי
 ויאסרוהו בשנים עבותים חדשים בתחתין גדילן ותרג מעשה
 עבת עובר גדילו מה שנעשה מן החבל כפול על שלשה הוא נקרא גדין
 כלום אם יאסרוני בשתי חבלים כפופים על שלשה שלשה ואין פירוש
 עבותים שלשאות כי שלשאות תרגום ואחזו בעשתיים ואמעני כפתורה
 בצפידותין גוד אי חבלין מעמודין כל ואחד עלי תלתא אעטאף לאן לעמ
 אקוא ואחבת מן אכל וימסו אסורין מעל ידן הם היתרים שנחמד
 בדם ומעני וימסו אסורין אנהל רבאטאתה ולפרך צין איתעיס
 ולעבותים אין לעבותים מעמודין עלי מא שרחטא ולאתעיס ציוט מר
 כיאאן גיר מעפורה וימצא לחי חמוד טריה ל אבון אכר כי לא בש
 דהוה בבטנה תריין דמעב חמוד חמודים פ לקח לחי חמודה שיש

כחא שרד פילתא
 כי לא בש

בצטנה שני עיבורין אל המצדדים פירשן טר יהלכו ופירשן חתום
ואחרתים כלם בלחי החמוד עשיתי אותם צבורין צבורין פירשן
חמורתים כמו ניצברו אותם חמדים חמדים צבורין צבורין וכך תרגום
יונתן בלעש דחמרא שויתנין דגורין כמו שתרגום חמדים
חמדים דגורין ותרגום יונתן לחי חמוד טדיה בטיטתא כלום
היה שהיה בצטנה שני ימים ויצא מאד ויקרא אל י ויצא
אנה נתת ביד עבדך את התשועה הזאת היה ענינו שלמים לפני
ולא היה יכול לפשוט נדון וליטול לא ויקרא אל י אמר לפני רבוט
שלעולם אם אין ביני לביןך לא המילה כדאי היא שלא אפול בים
כן אמרת בעמא ונפלת ביד הערלים מר ובקע אים את המכתש
אשר בלחי ויצא ממנו מים וישת ותשב רוח ויחי רבן אמרי
מקום הוא ושמו מכתש ותרגומו ית ככא דבלעא כלום השן
הטוש ופ דבלעא לשון בלעה כלם שהם מקום שבלעין
ופירש בערוך ככא הוא המכתש שבה שנקרא בלשון ישמעאל
אצרים אטאחין וקיל אנה סן גל סמי בולר לקסמה פותלך
למשלה אתי אסמית לחי ללוא קשה למיכורה ואן קלה אשר בלחי
הו כמא קל ונפשו בלחי וכמא אסמית לחי סמי אצור א
נבעלה למא פיהא מטת שכתשה השן שלמים ובקעה את
הסלע ויצאה ומעני ותשב רוח ויחי אסתערה פי מעני
אד מן אם לעטש אדו כאד תלפה ופירש קמחי את המכתש
אשר בלחי גומא שהשן שוכבת בה וכך תרגום יונתן ית ככא
דבלעא על זה הפירוש המכתש אשר בלחי וגומא שבתוך הלחי
כלום שהיה בלחי שן וכבר נעקר ונשאד מקומו גומא ונבקעה
הגומא ויצא ממנה מים על כן קרא שמה עין הקורא אשר

מטתה וכו' אצרים אטאחין
יעני אן אצרים סין למאכל
ימחה

ויצא ויחיה

והחזיק משה נפשו עליו
דגדא חיה יצא מן הבשר
הבשר בשן שבא חסיה
מלחי החמוד מקמי שיה

בלחי עין אדאני מן מעט מא קל אחלס ויקרא אל עי ויאמר אתה
 נתת ביד עבדך את התשועה הגדולה הזאת וגו' פקלה עין הקורא
 יעני ענה אזי טלב אלה פאגאנה: (וכן תרגומו על כן קרא שמה
 עינא דאתהיבת בצלותא דשמשון הא היא קיימא בלחי עי יומא
 הדין ויטפט את ישראל בימיו פלשתים עשירים שנה חכם
 וסיאסה וחדב לאשראיהם לא חכם שרע מכאן לסטודרין וכללך
 הזה לשופטים גמיעהא לים פי מעני לאחכאס אשרעיה כל פי
 תקדמה לתקוב חסב אי תרי גרעין שרוע מקליעול ויפתח עאמא
 לא יעלם הל' יגוז לה קתל אנפס לתופיה שר' לס יתחקק אמור
 אזי דלך מתל האומר מה שתעלה מצודתי מן הים או מה שתלך
 פדותי קדם שתתעבר הרי הוא קדש אזי הקדיש דבר שלא ב
 לעולם או שהיה בעולם ואינו ברשותו שלא חלה עליו קדושה או אין
 דלך לא יגוז אצלא פמך הדי עלמה אי ש' יחכם פי דיט נפשות
 ודיט ממונות וכללך סאידהם וילך שמשון עזתה וירא
 שם אשה זונה ויבא אליה איתתא פטיקיתא מעט דלך מיר
 למעני אזי פסדטא פי יפתח והוא בן אשה זונה לעתים
 לאמר פיה תקדיר ויאמר לעתים או ויגד ליקום בה למעני
 ויתאשו כל הלילה עשו עצמם כחרישים שלא ידגשבהם אדם
 ותרגומו ושתיקן כל לילא פא הרהרו ודמו להרגו כמו אלחחש
 על רעך רישה ויחזז בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות
 ויקעם עם הבריה וישם על כתפיו ויעלם על ראש ההר אשר
 על פני חברון אמרו דלל בין כתפו ש' שמשון ששים אמר
 היה ולמדו מזה המקרא ויאחז בדלתות שער העיר ואמרו אין
 דלתות עזה פחותים מששים אמר ויהי אחרי כן ויאחז

הענין הזה הוא כפי מה שכתבתי לך ביום שבת
הזה

יְעֵנֵנִי כְּאֵן קוֹל
אֲתִנַּחֵם וְתִמְנֵנִי
דְּלִמְתָּ שְׂשִׁים

חזק

וסכן הוא מין משגל

שמהו בלתי נאמן לומר אכני
אחלה ענינו (אשר הוא)
דקין סלע צמחיד אשער
אעלה ענינו חטוא חסד

אשה בנהל שורק ושמה דללה ^{הוא} אמה למלך נקרא שמהלל
רחוקה היתה שתקרא דללה שדללה את כוחו דללה את מעשיו
דללה את לבו אם יאסדוני בשבעה יתרים לחים בסבע זיוט
מן כיזדאן גיר מצפורה כמא בייטא טוק וכן פידש קמחי יתרים
לחים ענינם שבטיס כי מה טעם ליתדים העשויים מפשתן או חקונבס
להיותם לחים או יבשים אבל לל שבטיס ובאמח יתרים לחים כי כך
עושים מן השבטים חבלים בעורים לחים שיוכלו לקבל אותם ופ שבטים
מטות יעבי עידאן רטבה מלל לכיזדאן ישדכוהא ויפעלו מטהא מה
כדידן מלל תחבל וגיר דללך ופסל פי יתרים לחים אטגאב
לטבאו אותאל והי אותאל לקוס ומתלה כונגחעם על דתל
אם יאסדוני בעבותים חדשים קד קלנא אהא עכאיר ודרי
חבל מצפורה אם תאגי את שבע מחלפות ראשי עם המסכת
דואיב שערי וקיל אנהא אסמית בללך למשאבתהמא ללסכאני
למסמאה מחלפים תשעה ועשרים ואואל תקול בית החליפות ודרי
לסכאכין איצא וכן פידש קמחי מחלפות ראשי הם תלתל השער
ונקראו כן לש שהם דומים לסכינים או נקראו כן לפי שביאם
חלוק ותמורה בהתלצנם בעת השיבה ונקראו הסכינים מחלפים
לפי שהם כוורתיס ופידוש מסכת למנסג ותתומו עם אכסטה
במשותתא וקיל למנסג באכסטה ולתצאק בעצה בצעני יערק
מסכה ומטה קיל או בערב ופ אכסטה הקורה העולה שארביץ
עליה הבג שמי וערב ומשותתא לשון שמי וערב כלומר
תאוגי מחלפות ראשי עם הקורה שעליה השמי הערב כי עייין
היה הבג האוג במקומו מוטל על הקורה ויסע את
היט האוג ואת המסכת וכטלית אכסן דגרייאין ויתמשותתא

כלומעדיין היתה המסכת במקום שהיו אורגין אותה והקיעה קונה שמקלה
 עליה ואורגים הבגד והתדות התקועים במסכת והמקטת הכל הסיע
 ופ' חכסן מגלל אחיך וענין גרדיאין מעשה אורג תרג' ידושלמי גורדין
 ובסוף גמ' דבאל כהן גדול בעי השוד בעים שגורדין אותן מבדיתין
 ומשיירין מהן כלום כלום מעט שאינו אורג והיו מחטטין במחט יעני
 תיאב כהן גדול לים לאנת תחאך כסאיר חיאבה תיאב לעס ולא
 תפצל כתפצילהם אן יכייטו ויפתח להם חלק לא כאנו פי אצל חאסמהם
 ישדעו אסדא ואלחמה ויגעלו מוצע אלק בלא חיאבה לא מפתח ויחזק
 סאיר גמ' אתפצילה ובש' דלך יכונגהא מן אשרעה ודפן מוצע אלק
 כף לא גיר ומעט שגורדין אותן מבדיתין יחוכוהם וקת חיאסמהם
 לאן חיאסמהם הי צפה כלקוהם צאד מעט ויסע את היתר הארץ ואת
 המסכת חמל אקאריה אתי ללחאבה ואשרעה למחיוכה עליה ואותחזות
 למרכזה פיהא ונג' קוה שלשון לאואני לחיאבה ענימה גדא
 לאן קיל כל כלי האורג וחלים וקנים שלו מותר לטלטלן חוץ מבד' ד
 העליון וכד' התחתון לפי שאינן עטלים מפני שהן מקועצין וכך
 העמודים שלאורג אסור לטלטלן שמה יתקן הגומות שלהן ושאר כלי
 האורג מותרין והוא הסיעכל היתדות והעמודים הנזכרים כדן
 בכוחו הגדול ויהי כהציקה לו בדבירה כל הימים ותאלצו ורחקיה
 וענינו כענין ותלחצו ודבותינו אל אמרו מאי ותאלצו אכ
 וינחק צב'אמי בשעת גמ' ביאה נשמטה מתחתיו ותקצר
 נפשו למות שקצרה נפשו ש שהגיע למיתה וכמוהו מקצר רוח
 שכן דרך המעטער שתקצר רוחו ושיטדוף נפשו באפו ולא יאריך
 נשימתו ויג' לה את כל לבו ואמר לה מודה לא עלה על
 ראשי כי טיר להם אני עבטן אמר המודה הוא התער ותלגמו

וס' קנים יש לאורג אחד
 למטה ואחד למעלה
 באותן שוטים אצל
 האורג שישבוס בחמרה
 מחים דגליהם עללוח חמרה
 מורדין ועללוח חמרה
 געלין וחלי אבק בשביל
 שכתב על השטי יומת
 החול' לקנים חמרה מן
 ומה לנסג קצבין ויד
 ולקס ביעמא יסמיון
 קצבין אכיר ודכל אשק
 למענה כיהמא פתמע
 בהא טבקה ותחס בהא
 טבקה תסכא תסמא
 לאעלא ולאחכ

וק' ס' קנים מותרין ויתר לאן אף מפתח ויחזק
 אסיר גמ' אתפצילה ובש' דלך יכונגהא מן אשרעה ודפן מוצע אלק
 כף לא גיר ומעט שגורדין אותן מבדיתין יחוכוהם וקת חיאסמהם
 לאן חיאסמהם הי צפה כלקוהם צאד מעט ויסע את היתר הארץ ואת
 המסכת חמל אקאריה אתי ללחאבה ואשרעה למחיוכה עליה ואותחזות
 למרכזה פיהא ונג' קוה שלשון לאואני לחיאבה ענימה גדא
 לאן קיל כל כלי האורג וחלים וקנים שלו מותר לטלטלן חוץ מבד' ד
 העליון וכד' התחתון לפי שאינן עטלים מפני שהן מקועצין וכך
 העמודים שלאורג אסור לטלטלן שמה יתקן הגומות שלהן ושאר כלי
 האורג מותרין והוא הסיעכל היתדות והעמודים הנזכרים כדן
 בכוחו הגדול ויהי כהציקה לו בדבירה כל הימים ותאלצו ורחקיה
 וענינו כענין ותלחצו ודבותינו אל אמרו מאי ותאלצו אכ
 וינחק צב'אמי בשעת גמ' ביאה נשמטה מתחתיו ותקצר
 נפשו למות שקצרה נפשו ש שהגיע למיתה וכמוהו מקצר רוח
 שכן דרך המעטער שתקצר רוחו ושיטדוף נפשו באפו ולא יאריך
 נשימתו ויג' לה את כל לבו ואמר לה מודה לא עלה על
 ראשי כי טיר להם אני עבטן אמר המודה הוא התער ותלגמו

מספר ואמר כי נזיר אדם אחד פגע משה ז"ל על שבלבד נשדדת פתח
 שלישי שמשון לא היה נזיר ומוק שחדי לא נד נזיר לא המלך
 הפנישן מן הטומאה וכי יד היה דינו היה אסור בין ואסור בתלמוד
 ומוחק להטמא למתים וברד זה הלכה מפי הקבלה ונזירותו לעולם היתה
 וכן שמואל הרמתי נזיר עולם היה וכן אבשלום נזיר עולם היה וזה
 שנאמר עליו שהיה מגלה לאחר שנים עשר חדש שכ ויהי מקץ שנים
 לימים אשר יגלה כי כבד עליו וגלחו לא היה עליו צה עונש שאיכז
 אסור שהדי אמרן דלל נזיר עולם אם הכביד שעדו מיקל בתצור משנים
 עשר חדש לשנים עשר חדש ומביא קרבנות שלש בחמשת כשיגלה
 וזה הלכה מפי הקבלה ותראה דלילה כי הגיד לה את כל לבו
 מאידעא אמר רבי נכרין דברי אמת אביאמר ידעא ביה נאמן
 טייק דלא מפיך שם שמים לבטלה כיון דאמר ליה נזיר אלהים
 אני אמר השתא ודא קושטא קא אמר והוא לא ידע כי
 ייסד מעלן אי גבורתא דיי שדח מניה ויאחזה פלשתים
 וינקדו את עיניו בעיניו מר שז אותה קח ל כיהיא ישדה בעיני
 לפיכך ניקדו פלשתים את עיניו ויהי טוחן בבית האסורים
 לשון זנות כתיב תטחן לאחר אשתו שהין מביאין נשותיהן אלו
 ובעלם כדי שיקלסו להן גבורים כמחט לכן הולכי להם גלית ויאחזו
 בעשתים הולכין ואסמו נחשתים בסב לחלק אתי תעמל פי לדגלן לענה
 אפנתין וחלית והייתי כאחד האדם ואציר כסאיר אטא וקיל
 אז מענאה לענק מול נהייתי ונחלית ופטר פי נהייתי מכבסר
 לילך אי יכבסר קלבי ואמרין וכן פירשקמחי נהייתי לשון שבר
 ותתקעבית ותאמר אלין פלשתים עלך שמשון אסתעלאת
 גמלה לפעל כדכר אטא אסמרת פיאורי ומעלום אטא פעלית

כאט יושבו עליה
 ופירגו הו מלך
 הוי מן קב

גמיע מאקל לכן אנטער דלך וזכר תחנן למען
 אנט אעמדה אי אקפני בעבהא מיטאר מא אמסכהא כדואיס בשאק
 שמשון אמתפרמץ עליה ויקרא שמשון אל יש ואמר ייאהיס זכרני
 נא וחזקני נא אך הפעם הזה האים ואקמה נקם אחת משתי עיני
 מפלשתיים אחד לשמשון לפני חקצה לבנו שלעולם זכור לי עשקים שנה
 ששפטתי את ישראל ולא אחדתי לאחד מהם העברתי מוקל ממקום למקום
 וילפת שמשון את שני עמודי התורן פתלהם ולואהם ומתלה ויחרד
 האיש וילפת לתור ומהנה קיל ילפתו אוחות דרכם פי אויב בקרב
 מנוח אבי מקברתה אעכ מדפנה לא לקר נסה מתל בקברי המלכים ירד
 מכאן מדפנהס והוא שפט את ישראל עשרים שנה וקר כאן תקום
 קבל דלך וישפט את ישראל בימי פלשתיים עשרים שנה ויכרה לולך הנא
 בעד מותה והוא שפט את ישראל עשרים שנה אן כאנו פלשתיים יכאט מנה
 בעד מותה ז קנה ולא טרין אנה מאת פלמא בלג בעד מותה עשרין שנה
 אכנו פלשתיים במותה ורגעו יתחלטו על ישראל ויהי איש
 מהר אפרים נשמן מיכיה קאן אן הדימכה הו מיועאז מערים והוא יצא
 מתוך שורות הבנימני שיענה הקנה שתהא פתן מערה לעברי דרכים
 מן יודע קח אחד מהן ותבאה מה יהיו מעשיו ולקח מילה בחלק בגמר שלשה
 מלכים ובילמדיט בכי תשא למה נקרא שמו מיכה שנתמכר בבנין פשעמע
 בבנין שלמנה שחן בנין ישראל והיו טלנין אמערים בע שאל כשהן קטנים
 ומניחין אותן בבנין במאס אכנס אמ משה דבא שלעולם כך עושין לבני
 אברהם אמ לו הקנה אלן קטנים שמניחין בבנין אס יתקיימו יהיו רשעים
 גמורים ואס אין אנה יודע קח אחד מהן ובראה מה יהיו מעשיו ולקח מינה
 ואת אלת חלפת מן אלה איהא כאט אטלקת אלה עלי כבן
 אכילת לפני מלך וואל שאול לוי כאן דלך קול אור האש אשר יאש

ויהי איש מהר אפרים נשמן מיכיה קאן אן הדימכה הו מיועאז מערים והוא יצא מתוך שורות הבנימני שיענה הקנה שתהא פתן מערה לעברי דרכים מן יודע קח אחד מהן ותבאה מה יהיו מעשיו ולקח מילה בחלק בגמר שלשה מלכים ובילמדיט בכי תשא למה נקרא שמו מיכה שנתמכר בבנין פשעמע בבנין שלמנה שחן בנין ישראל והיו טלנין אמערים בע שאל כשהן קטנים ומניחין אותן בבנין במאס אכנס אמ משה דבא שלעולם כך עושין לבני אברהם אמ לו הקנה אלן קטנים שמניחין בבנין אס יתקיימו יהיו רשעים גמורים ואס אין אנה יודע קח אחד מהן ובראה מה יהיו מעשיו ולקח מינה ואת אלת חלפת מן אלה איהא כאט אטלקת אלה עלי כבן אכילת לפני מלך וואל שאול לוי כאן דלך קול אור האש אשר יאש

לעשות ככל ומטה וחסד ורחמים וחסד ורחמים וחסד ורחמים
יבן זמננו מסכה אצלם מנסכה וכלך מסכותם אצלם מסכותם
פאדגמת אנן פי אסין ומעכאדא אסבך ומעני כסל צנע וכלך פסד
צאחב כחב אמואנה כסל אצנע והו יאצנע אפסל אי ארזל ותעני
אן תאבד הזה אפנה תסככהא ותעמלהא מעבד ודאיש מיכה
לו בית אהים ויעש אפד ותריפס ויכלא את יד חזק מצניו ויהי לו כחן
זה האפד הוא צורה ועשה אותה לעבד וכן תרפס הם צלמים
מאן בדם העתידות ל תנחוס על ומא יעש אן תכון לפנה תרפס
מאן אפאן אמקלבה יעני אן תכון ותריפס מקלבה ופתרים ודכון
משתקא מן מעני לתפסיד ואציאן עלי מא תעתיק פיהא אבאצנא
אנהא תביין להם אגאצנא ומקאצנאם ותפסידה להם מן סאסל פדע
לנו ויטעל לנו את חלמוותינו והו מעני גרע ואמרו של התרפס לו
מעשה אוב הן ומה היו עושין היו שוחטים אדם בכור ומלקין את ראשו
ומלקין אותו במלח וכותבין על צד דגב שם לוח טומאה ומעדיין
תחת לשאנו ומדליקין לפטו ומקטריין לו ומנחשין בו שי ששומעין
לא קול יצא ומסבד עמהן ושואלין לו והוא משיבן ההל כי התרפס
דברו אן ופירשו הלל תרפס עלם שמיבד בדשפות ויש שער
מכוונת שאם עשהו באותה שעה שיש לו דיבור לעולם
ומעני שם רח טומאה שם שד מן השדים וכך פירשו שם טומאה
שד המסבד על סיי מעשה אוב ומעשה כשפים נקרא שם טומאה
ומעני מנחשין יצבנו באל ואמרו בית אהים אינן קדשלא
חוט וכך אמרו כל השמות האמנות במיכה קדש קדש כגון
הקדש את הכסף לני מסי לבני והכי קדש אמר הקדש
הקדש את הכסף הדי הוא אסור עלי כהקדשות גמורים
שהם לשם שי שאתנו מדי לבני לעשות ככל ומטה וכן טמא

י' דרכם כלפי שפיטת אמרי אלק לאלהים וכן את אלהי
את מסייתו לקחם וזה האפוד היה דעתם לעבדו ולעשות ע"י חלף דעת
גדעון שעשה האפוד שלא היה דעתו בן לעבדה כמו שנתבאר בעתו
ותגמלו ועבד אפוד ודמאיך דמאיך לשון דמות ונדה ושוח
אפוד ו תנחום זל כסרה עדה ימאותל אפוד כהן גדול ו' יהודה הלוי זל
אפוד ישבה אנה צורת לחשן והו יעלה פיה לניאת לכהן גדול
וקמית עדה כמא אנה תשד לעדל פא אפי שדאד וחאצה ורב
מא כאן מעני אפי תנאכ וזינה חסיין בהא לאצנאס מן קול לבי
ואת אפית מסכת זהבך אזי מעטאהא שדאיד וחאצה " ושטה
אשעבנוך לא יכלח אן יכון ועתה אשעבנו קול לואדה ואנמא הובקיה
קול לואי לכן פי אטאס תקייד ותחכיר ותקידה הנה הכסף אחי אפי
לקחתיו ועתה אשעבנוך ותאמר אמו ברוך בני ליי הקדש הקדשות
את הכסף מדי לבני לעשות פסל ומסכה וישב את הכסף לאמו ו'
ותתנהו לעורף אטבאך יעני צאיג' ומעני וימלא סאחד
מבנין כלומר הקריב אחד מבניו ועשאו כמו הקרבן להיות משכבש
לפי הצלם וכן תעמו וקריב קרבן יתחד מבנהי והוה ליה לכהן
ויהי נער מבית לחם יהודה ממשכחת יהודה והוא לוי והוא אפי
שם אנשד שיהיה לוי והוא שוכן בבית לחם ואנשד שיהיה אבין
לויזאמו מבית לחם יהודה ומעני מבית לחם יהודה מבית
לחם אשר ליהודה ויבא הר אפרים עי בית מיכה לעשות
דרכו לעשות צרכיו ותעמו למעבד צוריה ופידש קמחי לעשות
דרכו משם חלואה ונתעכב שם זל יונה ליקצי חאגתה ושגלד
ומתלה וכבדאן מעשות דרכי' ופסו פי לעשות דרכו לשתגל
מענה לבכסה אעני מהרה ינתפס ביה ומנה קא והוי זהיר כס
היופיץ לפי דרכו לאגל מעלחיה כמן ישיר עני צאחבה בביע כצאעיה

והאריך ימים למה אמר להון על שם שהיתה עינו צרה בעיניו של
 כד הוה בר נש מיתני ליה תור או אמר אדגדי ואמר לן מייסה עלי הוה
 אמר ליה מה זו מועילה לך אינה אוכלת ולא שותת ולא מטיבה לא מויעה
 והוה אמר ליה ומא נעביט אמר ליה אידיל איתך חד פינך רסולת ועשרה
 ביעין ואתא מפיסה עלך וכיון דהוה אזיל ליה הוה אכיל להון אתא
 חד בר פתיך אמר ליה אם אינה מועילה כלום מאאת יתב הכא אכ
 ליה בגין חיי וכיון שעמד דויד ומצאו עבד עז אמר ליה מפורד
 היא בידי מאבנות את ברדיה שלמותי סייק ואת עבד עז אמר ליה
 מסורת היא בידי מאבנותי מכור עצמך לעז ולא תצטרך לצריות אמ
 ובינן לו חוס ושלם לא הוה אמר לך כך לא מכור עצמך לעבודה שהיא
 זרה ואל תצטרך לצריות וכיון שראה אידי שהוא אוהב ממון עשא
 אפטרופוס על תמכרון שלו ועל בית המקדש ההד' ושבוט בן גדשם בן
 משה נגיד על האצרות ולמה נקרא שמו שבוט מכני ששב אל
 ל בכל לבו ובימים ההם שבט הוצי מבקש לו נחלה לשבת
 כי לא נפלה לו שיהיה ההוא בתוך שבטי ישראל נחלה אסתר וחסאמה
 ולם יחצול לה נחלה אי לאן כמי כאן ביניהם עז והוא פסל מירכה
 והיו שביין אותו והו כאן משהם מן מצרים ועבד עמהם בים
 שז ועבד בים צרה ולמה ויתר להן הקנה על זה ולא היה קצף על
 ישראל צימי משה והרי כשחטאו בעגל נקצף עליהם תשובה
 אן כאן הרי אפסל מכפי מע מיטה ולם אחרי ישער פיה ולפי שהיה
 הפסל עם החיט לצב והיה עבדו לצדו ותר לו הקנה ולא ענש
 ישראל מעמיכה ולם אחרי ישער פיה ולפי שהיה הפסל עם שבילן
 שהוא יחסי והעגל היה ברבים ולפיכך לאות להם וגרמא אן כאן
 תעלי עאקב בעידן בלכסא פי איאם משה והו קול עז פי שרדן

מגאן

אדם חסוב

כשפיל לחיות

אויסר

ועציה

במבזה כי יצא פילגש בגבעה אי אתה זמן מרדכי וקול פלגש בגבעה
קל להם לפילגש בגבעה קנייתם לשמי הגדול בזך לא קנייתם פלגש בגבעה
ולך מנו וגזז בעדן ומחו אתך עלם מיכה כמא ורזי פי אלתא ורזי יצא
אשתו וקא בעל פלגש בגבעה היה עולה עד שנפל עליה ק אלק מישול
ואל פלגש בגבעה עמלזה בעדן והיה לך לפסל בעינה לזי כאן מיכה ממש
בו קלה וקנימו להם בעדן את הפסל והיה אתה עניף כלנו הקימו אותנו
הפסל שהיו ממשין בו מקודם ואמרו לזל אמר שחל בר נחמן
קדוב לתשע מאות שנה היתה שטא כבושה בזי יסול לאביהן שבשמים
מקום שיצאו יסול ממזרים עד שנתעוררה עליהן בימי יחזקאל דכר
ואמר להם איש שקוצי עיניו השליכו והם לא עשו כן לא וימחו צול
אבו לשמוע אלי ועשתי עמהם בעבד שמי הגדול שלא יתחלל בגוים
שנראעש למען שמי וימחו שם ויאמרו לו מי הביאך הלא
ומה אתה עשה בזה ומה לך פה אמרו ליה לא ממשא קא אתית רב
ביה אל תקרב הלום לא ממשא קא אתית רב ביה מזה צידך לבא
ממשא קא אתית רב ביה ואתה פה עמי עמדי אמר לה כך מקובל
אני מבית אבי חנא לעולם ישכך אדם עימך לעד ואל יעמד לבדית
והוא איך קדע מא עז עבודה שהיא ערה ממנו כדאמר ליה רב לונ
כהנא פשיט נבילתא בשוקא ואיכל אגרה ולא תימר כהנא חנא וגברא
לבה חנא וללא ביה מלחא כלנה פשוט עוד הנבלות אעפ שהיה מלאכה
מבולת ויאמרו לו שאל נא באים שאל כען צמימראר והוא לבש
האפוד כמו שלובש טהן גדול והשיבם כפי מה שנראה לו לכו לשלום
נכח ידרככם פסל רבנו תנאם אל ושמואל משח את פני נער
חגור אפוד צד הדי אפוד לים הן מתל אפוד לזי ילכסה כהן גדול כל קד
יכון קריב מזשכלה וסמי צאסמה וכאן שארה כל משגרי ילכסה תטוגע
וקד ראית אנה כאן ילכסה כהן מיטה כמא תקדים יורש עני ירוחן
זמירין כלנה אנשי העיר הזאת יורשים מלכות כלנה בעלי מלכות מן זה
יעמד בעמי והיתה מלכותם שפלה הוא שתרגם זעירין וענין עמר

גמלה לזמן תפס לאן פ
וקר אן צני למקדס קא
ויהי בשמונת שנה וארבע
מאת שנה לצאת בני ישראל
ממצר מצרים וענין
לביה רב אגמלה גרמא
ויחזקאל וקדס חבנא
ציה שנה ושאר תפס
חסר שנה

לא חקל וזל מקטנה ויהי
פיה צדין פי מאן

כענין צער תולד השמינו זקה צעיריה שלטנהון וענין יצחק יו-
הצעירים מן המלכים * וז' תנחום פירש ויאמרו לו שאל ס' בלמים
הדי ידל אן שפוד ותפנים לוי תפוס דברהמא הי מול ומחאכא לאורים
ותומים לוי כאן כהן גדול של בהם והו אצא וליל אן אקה פי נפס
אסאיל פינער פי כלה מא ינער והדי משאבה לפעל לא פלאמטאם
למא יפסל פיה או ישתגל בה פי לימצה לכנה יזטי וינקץ פי לימחה
ופלאביאן בחסב אסתעדאראת והדי חל למכאשטה פליקצה והדי
יקוי מא תאולתה פיה מן מעני אסתפסאר ואשרח ולבאן למא יקעוה
חסב מא ישתקדזה מקלוב מן ויכתד לכו את חלומותי ויראו את
העם אשר בקרבה יושבת לבטח חקה אן יכון יושב לאן אצמיר ען לעם
לא ען אצלי פא יורש וארת מונעשה עער והו חאבס עליה חי מע
גירה מנה מן אם תעצרוני אן מנעתי מן אמרוד ומכלם מכלל יקל
מעוז מן ולא הכלמנוס אז לא מעני ללכלל ההטא ואמעני וליס עוז
מן לכיר עאז פלארני ולא מנקטע מנהא ולא ממתנע מן מעני חווש
לא הורישו פינרש פא ואין מכלם דבר בארץ יורש עער קיל
פיה ליס פיה מן יכל צאחה ויקודה חות יקצעה מונע שאנה בללואחד
מנהם לה יד ומנעה ולא יכל אחד אי מודיתיה וכל ואחד יחכס פינרש
ומלכה ולא אחדי יעתרצה ויכון עער חכס ומלך מן זה יעצר בעני
ואאקצ עטי אנה יחוצא תקליב חות יכון מעשאה ותקדירה ואין וצ
מכלים יורש עער בארץ אי לים עט וארת למלך ואחכס פיהא מא ינעבה
ולא ישוש עליה כמאקל ודבר אין להם עם אחד וקיל אינא פיה
אן אצלי ליס יעדס מנה שי ממא ארד פיה וליס אחד יכל לגריב
או כאין מן כאן פי מאטלב אז אשיא בלמא מוגודה עדהם גיר
מנקטעה לכתרה כירהא ונכאהא ולא יקל פיהא יורש עער אי אנקטע
הדי אז אחתבס הדי יורש קרנ מתלמאם לא תורישו את יושבי הארץ

לא אן הדי אסתא לענו
לוי ינער סי פלאסאיל
ויס הדי לטנק אשאר
בל לטמאס פאטה פ
יקרצה בלמים לער
שלה

מונע לעל אשאר לוי לה

הא
לוי
מח
ימ
עדי

ועצד אחתבאס ואמתנאע מן כי עניר עניר לא ישעך קשם
תעצדע לא אכל בלחמך ותפסיר ואין מכלים מכלה ומכלה
משע כי הכלמוז אבין ויאמרו להם אחיהם מה אתם במעט ככה
עשיתם או מה עמכם אי אי שי מעכם מן אכבא אבלי ולולך כאן
גאבהם קמה ועלה עליהם כיראניג את האניע והנה טובה מאד
וקמה מכאן קומו אל תעצלו מעטאה לעג ולפסל מן ענין מקום
אשר אין שם מחסור הוי יאיד אחד אשרוח לוי ישרוח פי ואין מכלים
זכר באניע ודביקואת בעדן לחקנהם מול וידבק אותו בהר
הגלעד פה לך כי כדעיקר מעטאה לרא ולחשר מול וידבק ואמר
בפניה ותנומוז מא לך אי אתכעשתה ואמר את אלי אשר
עשיתי לקחתם כמא קל לבן למה גבת את אלי פתאיי קול מן קל
אין תרפים הי תמאיתל ואינאם אמא לעז כואב על מא תזעם אהל
הוי לשאן אז עז כילייה מבחערה יתעצ להא בדליל קול לבן למד
גבת את אלי וקד ערוח בדולך פי קולה לקחו מאת הפסל ואת האפד
ואת התרפים ואת המסכה ואיצא את האפוד ואת התרפים ואת הפסל
ומעולך למא של להם בלגים וקל להם לוי תכיל לה וקת אשאה עמ להם
מא בשדהם ביה פבולך תעלם אקוה כאמנה פילול והי קה שעור פי
לשכך ומן הוי לקביל כל כאהן ומכבד בעד ולך מן גהת כהאנה או אל
או גגום כלהא אסבאב כאנה מחרכה למא פי אצאטן והוי גכע
אצחאב לקוי לוי מן הוי אפן ואן לס יכך להם הוי אסתעראד אגבלי
ולא לא תפיד אפעלהם אצחורה שי ומן הוי לקביל אשת בשלת אוב פי
אכבא שאל במא פי נפסה ותביטהא לה אנה שאל ואנה כדשהא ולא
עשד ולא ימתנע אן למתכיליה כילת להא שמול בחסב מא טלב מנהא
שאל במא תביין פי מועעה ולפיק ביו לאנביא וכין אצחאב לקוי
ולמתכנהין ואחרה ושבההם אן לאנביא אודאכאנהם עקליה ושבההם
ואן כאנת בואקטה למתכיליה פאואד אנמא הו מן גהת לעקל עלי אנפס

ולאני קד שח פי שמו
ויחזיק

אטאטקה על אמננה על למתכילה בלא באטל פיהא ולא והם ישובה
לאזנים לקוי לבדניה פיה פעל ואמא ארצאב לקוי פלם ללעז
עניהם מסלך בלאמור ראגעה לעפא לקוי לבדניה למדכה בלפכר
ולכא ומקדמאתהם מחסוסה בחסב מא יסמעה או ידוה פדעבמל
אפכאנהם פיה כמא יפדי לארצאב למטמאת לכך אפכאטאד האלא
אפוא פידוה פי איקפה לכך כמא יתלט מע למטמאת ולו איסדקה
אמור כלייה בחסב צוראת ואסבאב עיה גסמאנייה מאאנייה ופסאנייה
פכרייה פכוכ צענ למנאם צאדק ובעניה הזיאן לא מענייה כולך
אזראכאת האלא למדכורין ולהדי אצל קאת לחכמים על פי שרד
יעמדו נא ווישישך הובי שמים החוזים בכוכבים מודיעים לחדשים
מאשר צואו עליך צאשר ולא כל אשר כמא קאן פילמנאם כשם שאי
אפשר לבי בלחיתבן כך אי אפשר לחלום בלא דברים בטלים ואמא
לבי פלו סקט ממסא קעדי בה או מא יקולה מן גיד שרט ולו כלמדי
ואחזה לבטלת דעואה גמיעהא לקולה כילא יטל מדבר יי ארעה והדי
למונע צעב הו גיא ויחתאג מקדמאת ואצול ולכך עגוהא עליד
בחסב מא וקע פילקול אז מן לים הו מן כהע יי יעם אנה על אקיקה
כאסאכין על כלאק אטריק סמרייה מול הדי אשכר אלי לדי געלה
מיכה סהן ולסיהו סהן על אקיקה ומע ולקסא אקתעל על אפוד
לדי לה לדי צאהא בה אוריס ותומיס ואנה אגאבה וערפא מקציד
מתל כהן גדול לדי פעלה באמר אהי פיהעל פי ולך תשויש פקע
אזא ולך אתשויש בבענן אגאב ובבענן משחבה ומטאסב
וקארבינו על פ הדי למעב אדי כאן ולך אפטר על אקוויין גמיעה
אעני אטאטקה ולמתכילה על גאח כמלאה אגביל פאן הדי הו יכר
אעביא פאן פאן אפטר על למתכילה פקט ויכוכ תפניר פי אטאטקה
אמא מן אעל אגביל או לקלה ארתיאמר פאן הדי לעק הם למדכורין

כללמדין ווארענא לטאמיס לטאמיס ווארענא לטאמיס
 וכו' לזין יעמלוק לעגאב כאיך לגיבה ואענאיע לזייערע כונתס
 זיך גלמא: וועגסאט אהי אשר עשיתי ית דלתי: ואספר
 נפשך ונפש ביתך מענאה אופאה ואמות מול אסופי רעב לזי מענאה
 למות אופאה מנה והאסף אל שמך כאשר נאסף אהרן ואיך ויגש
 ויאסף אל שמך: ויחוטתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו כהנים
 לשבט הדני לנזן מן מנשה מעלה בין אסטור ואמכתוב אספל משה
 ואסבב פי לך אנה בן משה כמא קאן אמרשם וקר דכרסאה פוק
 ואמאגיר שטעה לאה נאסב פעל מנשה פלסבליה: וקאן ענה
 דבותי לך אז פי איאס איד עה בעל הדי אפעל ווה קולס לך כיון שראא
 דויד שממון חביב עלן ביתר שמו על הארצות וסאל בן גרשם בן משה
 נגיד על האצרות וכי שבו שמו והדי יהונתן שמו אמר יוחנן ששב
 אל אבכל לב: ואית דאמרי כיון שמת דוד לא מנוהו על הארצות
 וחזר לסיאח וזהו הנביא אחד זקן שבבית ל: ויקח לו אשה
 פילגש הזה אפילגש הי זונתה לא סרייתה צילל ויאבד לו חתנה אב
 הנערה וכמא קא רגא ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה לכוה אטרה
 על זוגה אבד: כאנת משה קלהא פקד בזה תלע חסב מול אסדארי:
 וקאן אכמיס ל פי שרה הזה אפילגש אנהא אמה עבריה שמצרה
 אביה עליו והאמה העבריה מיוחדת לאדון למשכבו בלא כעבה וקדושין
 שכסף קנייתה הוא כסף קדושה: וכך לך פילגש הי אמה עבריה שקנה
 מאביה ויש אנה אחנה כלם הזמינה והכינה ל אשה והש שהיא
 אמה עבריה שקנה אדוניה אמרו צנינה ותבא האשה לכנות הבקר
 ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם ש האור ותרגס יונתן
 אשה פילגש איתתא לחינתא וכמוהו שולתיה לחינתיה וחראריה
 וסראריה: ותזנה עליו פילגשו מאת ענה ואנחלפת מול אשר

ל תבאוס לך

אלא היתה מצקה גופה
אמר הנשים ומעבד
שער העדוה אל היתה
יגוולת לפני הקפיד עליה
לחוב כוולת

פ
יבני שאלמה
למה ויהי עמו
בקעה ומס
עליו אבנתי
מה עבד
והולך מה
אחשבו ללוי
תחקק יחיד
לוי ויהי עמו
בועיה

[illegible]

הו' תבן ל'טאני
גמיעה

יְיָ יִתְחַיֵּה לְעַד עַד
יִקְרָע עֲצֻמָּתָא

[illegible]

וישאלו באדם ויאמרו בני ישראל מה יעלה לנו צתולה למלחמה
 ויאמרו בני יהודה בעלג וכן בפעם השנית הוא אומר ויעלו בני ישראל ויצבו
 לפניו עד הערב וישאלו בני ישראל האוסף לגשת למלחמה עם בני בנימין או
 ויאמר עליו אליו ובאחזונה שביחנו האורים והתמים כי נסור אתנו בידך
 הסכימו לעבריהם והוא אמר בפעם השלישית וישאלו בני ישראל וישם און
 בדית ראהים בימים ההם ופנחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם ואמר
 האוסף עוד לסת למלחמה עם בני בנימין אחי אם אחזל ויאמר בני עלו אליו
 כי מחר אתנו בידך וכן היה ואמרו רצון בעל פילגש בגבעה היה עליה
 עד שנפלו על ידו מאחלף מישור במלחמות להםם פשוטו בהם במלחמה
 הראשונה שנים ועשרים אלף צלחה השנית שמה עשר אלף אן משאר
 שבטים ומבני מין קמשה ועשרים אלף וסב קהל הוה אלמה פסח
 אהם לס יכרו עלי פסל מיכה שהיה ביניהם והו קולהם אמר להם הקצה
 לפילגש בגבעה קנתם לשמי הגדול בך לא קנתם פסחועו פי אחין ומחו
 אתך צלם מיכה ובשר ולק אתצדו ופנחס בן אלעזר בן אהרן עמד
 לפניו בימים ההם הדי ישהד אן קצה פילגש בגבעה כאנת קריב כן
 יכולהם לבוא וכאנת קריב למוות יאשע קבל קצה יפסח והי כמכרדה
 פי אנת וקדם עליהם קצה יפתח את דכד פיהם תאריך מקאמהם פי אכלה
 אנה תלסא מאיה סה הו קולה בשבת ישול בחשבון ובבניה פערער ובנחונ
 ובכל הערים אשר על ידי אנון שלש מאה שנה ומדוע לא בעלה בער
 ההיא וכחלך קולה מן קבל פי קצה מיכה בימים ההם שצט הדג
 מבקשו נחלה הדי ידל איטא אן קצה מיכה כאנת קריב מן יכולהם
 לאנת מעכונה מוכדה פי אנת ען קצה יפתח לאן כחיד מן אנתוע
 לס יבין אולה לא מן אברה והדי אתקדים לתפיר כאן גאז עטרהם
 והדי אספר דכר אמדון פיה מאגרי לכל אחד מן אמקדימין וגאיהם
 מאגרי לישראל פיהם לס יכן להם פיהם מלך לפנהא לס ינרמדה

משה וששים
 אף מלך

וישאלו באדם ויאמרו בני ישראל מה יעלה לנו צתולה למלחמה
 ויאמרו בני יהודה בעלג וכן בפעם השנית הוא אומר ויעלו בני ישראל ויצבו
 לפניו עד הערב וישאלו בני ישראל האוסף לגשת למלחמה עם בני בנימין או
 ויאמר עליו אליו ובאחזונה שביחנו האורים והתמים כי נסור אתנו בידך
 הסכימו לעבריהם והוא אמר בפעם השלישית וישאלו בני ישראל וישם און
 בדית ראהים בימים ההם ופנחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם ואמר
 האוסף עוד לסת למלחמה עם בני בנימין אחי אם אחזל ויאמר בני עלו אליו
 כי מחר אתנו בידך וכן היה ואמרו רצון בעל פילגש בגבעה היה עליה
 עד שנפלו על ידו מאחלף מישור במלחמות להםם פשוטו בהם במלחמה
 הראשונה שנים ועשרים אלף צלחה השנית שמה עשר אלף אן משאר
 שבטים ומבני מין קמשה ועשרים אלף וסב קהל הוה אלמה פסח
 אהם לס יכרו עלי פסל מיכה שהיה ביניהם והו קולהם אמר להם הקצה
 לפילגש בגבעה קנתם לשמי הגדול בך לא קנתם פסחועו פי אחין ומחו
 אתך צלם מיכה ובשר ולק אתצדו ופנחס בן אלעזר בן אהרן עמד
 לפניו בימים ההם הדי ישהד אן קצה פילגש בגבעה כאנת קריב כן
 יכולהם לבוא וכאנת קריב למוות יאשע קבל קצה יפסח והי כמכרדה
 פי אנת וקדם עליהם קצה יפתח את דכד פיהם תאריך מקאמהם פי אכלה
 אנה תלסא מאיה סה הו קולה בשבת ישול בחשבון ובבניה פערער ובנחונ
 ובכל הערים אשר על ידי אנון שלש מאה שנה ומדוע לא בעלה בער
 ההיא וכחלך קולה מן קבל פי קצה מיכה בימים ההם שצט הדג
 מבקשו נחלה הדי ידל איטא אן קצה מיכה כאנת קריב מן יכולהם
 לאנת מעכונה מוכדה פי אנת ען קצה יפתח לאן כחיד מן אנתוע
 לס יבין אולה לא מן אברה והדי אתקדים לתפיר כאן גאז עטרהם
 והדי אספר דכר אמדון פיה מאגרי לכל אחד מן אמקדימין וגאיהם
 מאגרי לישראל פיהם לס יכן להם פיהם מלך לפנהא לס ינרמדה

נִשְׁמָה אֲנִי בְּחַיִּים לֵאמֹר לֹא יִכּוֹן לִי עֲבֹדָה לְעֹנֶה רָאָה מִן אֵל
סֹלֵךְ עַל עֹגֵר אֵין מִקְדָּם וּמִחֲחֹד בְּתוֹרָה כִּמְאֵי יְהוָה בְּלִיל לֹא שֶׁכַּח פִּי הָאֵל
וְחִמְמָה מִן יִקְוֶה אֵין פֶּנִּים הוּא אֱלֹהִים וְחִמְמָה עֲשֵׂה הַזֶּה לְמַדָּה וְגִידָהּ פֶּלֶא
יָגֵד מִסְטֵר לִקְוֶה וְלֹא צְרוּרָה וְדַעַן לֵה סוֹף לְמִיל לֵאמֹר וְלִגְרֵי לְמִלֵּךְ וְאֵין
אֲשֶׁר־בְּכֹל אֲשֶׁר בְּעֵינֵי אֱלֹהִים לֵאמֹר לֵה אֵין וְלֵךְ יָקוֹן יִחִיד וְלֵם יִקְרֶה עֲבֹדָה
לְאִמְרָה בְּלֵי עֲבֹדָה וְקִטְעוֹ בְּאֵין פֶּנִּים שֶׁאֵין עֵין מִשָּׁה וְאֵין עַל שֶׁאֵין עֵינָהּ
וְאֵין אִיהוּ אֲנִי תִּסְלֵם לְמִקְוֶה עֵין אֲחֵה הַשִּׁילֵי עֵין דִּיד עֵין שְׁמוֹל עֵין עַל
וּמִן אֲמִתְחִיל אֵין יִכּוֹן עֲלֵיהָ לְסִטָּה בְּשֵׁר תֵּא תַעֲלֵם מִשָּׁה וְעֵלִם מֵא עֲלִמָּה
לְעַל תִּדְרֵךְ מִלְּאֲמָה לְאֲשֶׁר־נָגַל בְּתוֹרָה אִין נִסְתָּה חֲתִי אֲחִתָּה לֵאמֹר עֵין תִּלְמִיד
תִּלְמִיד תִּלְמִיד תִּלְמִיד פִּקֵּד עֲבֹדָה לְמִן וְחִתְּנָהּ וְקֵל רֵב חִפְּץ פִּי בְּתוֹרָה
לְשִׁרְיָה אֵין קִטָּה פִּלְגֵשׁ בְּגִבְעָה וְקִטָּה קִרְיָה מִן דְּמִאֵין אֲפִתָּה קֵל לְשִׁרְיָה
פִּי הָאֵל הוֹתֵרוֹ שְׁבָטִים לְעֹא זֶה בָּיָה וְאִמְרָה אֵין יִעֲבֹד פִּי הַזֶּה לְקִטָּה
פִּי הוּא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁאֵין בָּאֵלִים עֲלֵי בְּרוּהֵם אֵין בְּנֵי בְּעִמִּין לְחֹדֶץ אֹוֹל יוֹם
וְחִתְּנָה יוֹם וְחִתְּנָה בְּאֲכֹוֹה וּמִעַל קֵל מִנְהֵם בְּנֵי בְּנִימִין אֹוֹל יוֹם אֲשֶׁר־יָזַן
וְעֲשִׂרִין אֵין וְחִתְּנָה יוֹם יוֹם אֵין וְחִתְּנָה כֵּן בִּינָה פִּי קִטָּה מִכָּה לְמִקְוֶה
אֵין אֲפִתָּה בֵּין קוֹל אֲבָבָה וְכֵן קוֹל לְמִתְבַּהֲנֵן וְלְמִנְגִּמִין וְשִׁבְהֵם אֵין
אֲוִלִּיךְ יִמְכֵּן אֵין יִמְכֵּן בְּעֵי אֲקִלָּהִם וְחִתְּנָה בְּעֵינָהּ וְלֵא יִמְכֵּן אֲנִי מֵא יִקָּל
מִן קִטָּה אֵלֶּה תַעֲלֵם פֶּלֶא יִכְרֹם מִנְהֵם שְׁעָרָה כִּי לֹא יִכֵּל מִדְּבַר עֵין חִדְּשָׁה וְוֹ
לְעִינָהּ לְמִתְבַּהֲנֵן פִּי הָאֵל אֲתִפִּיק פִּי הָאֵל עֲלֵי מֵא יִבִּין לֵי אֵין לֵי יִתְבָּלֵם
בְּאֹוִים וְחִתְּנָה לֵא יִתְבָּלֵם מִן אֲתִיָּה מִן אֲבִיָּה לֵא בְּחִסֵּב לְפִתֵּי אֲסִיָּה לֵי יִתְבָּלֵם
פִּי כִּי לֵא לֵא וְעֵמֶל פִּיָּה פִּכְרָה פִּלְמָה כֵּאֵן קוֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְיוֹם אֲוִלִּי וְאֲנִי
לֵם יִתְבָּלֵם כִּי אֵין אֵין גִּלְמָה בְּלֵא אֲסוֹל עֵין לְכֹוֹה חִסֵּב פִּתְּמָה לְגֹוֹב אֲבָבָה
עֲשֵׂה אֲנִי לֵם יִכְרֹם עֵין וְלֵךְ בְּלֵא אֲבִיָּה לֵם לְכֹוֹה וְלֵם יִקָּל לֵם אֲנִי
חִתְּנָה עֲלֵיהֶם אֵין חִתְּנָה הֵם יִתְבָּלֵם עֲלֵיהֶם לֵאן סוֹאֵה לֵם יִתְבָּלֵם וְלֵךְ

כלמא כחן בש ליושין חזון בבטא ותנלע ויחאם ~~מחזון~~
 וגרעהם פי אסול. תאגז ורב מא לפיט ולס יחתאג אנן תעיינה לרב
 אגאב ציינה פקא עלו כי מחזר אהננו בדין מא לם יתבר זלך. פי אהמ
 למתקדמה כלמא כחן אגאב כי מחזר אהננו בדין לם יכרס זלך. ואלהמו
 תדביר זכרן פיה פי אהוב חזר חתערנו ותבת ועל אלה. לא יסע אף
 מל פי זלך גיהדי. הנתקן מן העיר אנלעו אי אשטלן עקמדינה
 ובעדו עטהא. במעלות אשר אחת עולה בית אל. אלאסכר וטורק
 ותענומ בכיבש אהתתא פי אהתג לאטיה. ואורכ ישראל מגיח מחזון
 קין כמינהס מנחזר וקין בארז סן מועשה תאהר ומטה וותאג בנהוויכ
 ואיניא כי אתה גוחי מבטן. ממערה גבע יריצה מעבר גבע
 אי מן כלק לקיה ורו מועה למכמן. ותרגמו ממסור גבעס מעבר
 דבד יפכר במקום מדרון לא יעלה למקום גבוה ולככר תרגס ממערה מישן
 והוא מקום נמוך. וקמחי פידש ממערה גבע מצד הגבעה
 ויגף יי את בנימין לפני ישראל וישחטנו בני ישראל בבנימין ביום ההוא
 עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף החרב ורגע קל ויפל ו
 מבנימין שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל. ורגע קל ויעוללוהו
 במעלות חמשת אלפים איש וידבוקן אחיו עד גדם ויכו ממנו לפים
 איש. ורגע קל בש זלך ויהי כל הנפלים מבנימין עשרים וחמשה אלף
 איש שלף חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל. פהל חזר לעשרים
 ואחמשה אלף גיר אלה אלף אמדכורה אוןל לקתלה ויכונו למקחתיל חמשים
 אלף אגאב קולה ויפל מבנימין שמנה עשר אלף לים האלעא גיר
 לחמשה ועשרים אלף איש ומאה איש אמדכורה אוןל לקתלה ואנמח
 דכד לקתה אולא מגמלה תם כנלעא בש זלך ושולא גזאיתא לאחול

והנה שלבבל העיר השמימה הדי כאלה שיהיה שיהיה
למזכור אי עש וזכאן גמיע למדינה ומחלה כלל תקטר אי וזכאן
וכללך ושדפת באש את העיר ואת כל שלה כלל אי וחריקה גמלעדה
ולחדי צור כלל חסם סממשא לקרבן לדי יחיד גמיעה והי לשלם וכלל ער
מזכור ומחלה איצא כלל תכלת גמלטה מן אסמאנגן ואחד מערים לעק למעגוה אחר
משחיתים אות בתוכו תרגומו ואנש כמט קמו מקווייהו קטלין בהוץ גמיעה סמא חסמגוין
ומיבא: כתרו את בעמין הרדיטוהו מנוחה חרדיכוהו עד נכח העשה
ממזרח שמש קא גמיעה לל כתר מן לשאדמין צן אן כתר מן כתף פקאן
חלקן בעמין אי דאדו עליה חלצה וקול לנכ בעדה הרדיטוהו לא יחפן הדי
לשדה כל הו מן מעש כתר ליזעיר פמפידה אמהלם פ אמהלם נשדו
עליה והו ילבהם והם ינשאקו בין ידיה לוידיא חת אבעדה מן אסמאנגן
ולל קולה מנוחה הרדיכוהו ולפניה הרדיכוהו מעדיה אי משעלן אמהלם
וראהם חת אבעדה מן למדינה: ומעש מנוחה הרדיכוהו אי אמהלם
רמא עלי מהל כמא זכר אלה עלי לל וקתדהס פיה בקולה כי בטרו
אל האורב: וכללך קא יזנה לל כתר ליזעיר ואחר אמהלם קלל
אי אמסך ען אלהם חת אכבר ומה כתרו את בעמין הרדיכוהו אי
אמהלם ולם ידהקאם לאתבאש להם: ואליס עלי אן כתר אדל
בעמין אמהל הויקלה ויתנו אישגשדל מןם לבעמין כי בטוח אל האורב
אמהל אוסעו להם ואמכט להם מן אהרב תקה מנהם באמין: ומעש
הרדיטוהו אמהל אתבעהם עלי בעש: ומעש מנוחה הרדיכוהו אי
אמהל אמהלם רמא וטרדוהם בגפ מן דון חפז שדיד ושלי לל כי בטוח
אל האורב פהדי כלל כהאן עלי אן כתר את בעמין אמהלם מן כתר
ליזעיר והדי משבה לקול לתרגוס פ אוש יחלקן ולסמך זרע גבורדי
יכתמן פאנה קא החיל ל ממש אן יחל ל ממש מכל ישרא אל יי

וכאשר קא איצא החילו לבעמין מול ויחל כמורו : ותרגמו טלמול
 ית דבית בעמין דרטנון מבית נחוזן טרדונן עד לקבל געטא ממדנר
 שמשא : ופירוש טלמול הניעו אתו בגמיעה וסבבו אותו עד שלא יכנס
 הנה ונה מפני שהם מקיפים עליו ככתר : ופירשו הדריכהו דרפיהו
 והשיגהו כלום בעת שחשב לנח דרטו והשיגהו והרגהו וכן תרגם יונתן
 מבית נחוזן נחוזן טרדונן : ומזה פירשו דל לשון אורכתא ענין רודף
 ומשיג מן מנוחה הדריכהו : ויעללוהו במסלות הדיאלפן מסתבב
 פי קטע זיגאצא אכנס והו לענאקיד אקנאח אתו תבא בשאקטאף מן עול
 ויונק ואסתעיל הנח של אסתקצאדם לכל מן אנפלת מן מועע אוקיער
 וקתלהם לום : וקא יאחז כתאב למחזנה ויעללוהו במסלות פהו מן פניה
 אלגה והו משתק מן עוללות אתו הי עלולות אי אנה אסתאעלן אכל אזי הן
 מול לעוללות מן אנה : ותרגמו ויטמרו בבשיא חמשה אפיז גברא
 תרגם עוללות מענין עוללתי בעפר קרני שפירשו הכנסתי בעפר קרני נמס
 פירוש ויעללוהו על דעת התרגום בכנסו ונתחבאו במסלות חמשה אפיז
 סוף קא פי עוד בנ בעמין ויתפקדו בנ בעמין ביום ההוא נאערים
 עשרים וששה אלף איש שלף חרב לכד מיושבי הגבעה התפקדו שבע מאות
 איש בחר ונגד פי למקתלה לם יעד סוי עשרים וחמשה אלף ואין לאף
 אפאעלה ונגדה יקול ויפכו וינחו המדברה אל סלע הרמון שש מאות
 איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדישים כולל הם מן לשבע מאות אמהאכא
 אולא : אגאצא ימכין אן לאף אבאקיה מן סחיר ישראל כאנו סבון
 עשהם מול מאת קא פי עזרא ואלה בנ המדינה העולים עז פי אהפניל
 נחו תלמאנן אף ופי אהגמיל אתנין וחזענין אף וכסר וקא רבינו סעדיה
 קל אזי פיאפניל מן יחודה ובעמין ואמממון פי טי אהגמיל מן סחיר
 אשכאים כולל הנח ימכין אן יקא הדי אקול : וכן פי אהקרא מול הדי

ויחל כמורו : ותרגמו טלמול : ופירשו הדריכהו דרפיהו : ויעללוהו במסלות הדיאלפן : ויטמרו בבשיא חמשה אפיז : ונגד פי למקתלה לם יעד סוי עשרים וחמשה אלף : וינחו המדברה אל סלע הרמון : וישבו בסלע רמון : ויחזענין : ויכסר : וקא רבינו סעדיה : ופי אהגמיל : ואמממון : פי טי אהגמיל : מן סחיר : אשכאים : כולל : הנח : ימכין : אן : יקא : הדי : אקול : וכן : פי : אהקרא : מול : הדי :

ויחל כמורו : ותרגמו טלמול : ופירשו הדריכהו דרפיהו : ויעללוהו במסלות הדיאלפן : ויטמרו בבשיא חמשה אפיז : ונגד פי למקתלה לם יעד סוי עשרים וחמשה אלף : וינחו המדברה אל סלע הרמון : וישבו בסלע רמון : ויחזענין : ויכסר : וקא רבינו סעדיה : ופי אהגמיל : ואמממון : פי טי אהגמיל : מן סחיר : אשכאים : כולל : הנח : ימכין : אן : יקא : הדי : אקול : וכן : פי : אהקרא : מול : הדי :

ויחל כמורו : ותרגמו טלמול : ופירשו הדריכהו דרפיהו : ויעללוהו במסלות הדיאלפן : ויטמרו בבשיא חמשה אפיז : ונגד פי למקתלה לם יעד סוי עשרים וחמשה אלף : וינחו המדברה אל סלע הרמון : וישבו בסלע רמון : ויחזענין : ויכסר : וקא רבינו סעדיה : ופי אהגמיל : ואמממון : פי טי אהגמיל : מן סחיר : אשכאים : כולל : הנח : ימכין : אן : יקא : הדי : אקול : וכן : פי : אהקרא : מול : הדי :

ויחל כמורו : ותרגמו טלמול : ופירשו הדריכהו דרפיהו : ויעללוהו במסלות הדיאלפן : ויטמרו בבשיא חמשה אפיז : ונגד פי למקתלה לם יעד סוי עשרים וחמשה אלף : וינחו המדברה אל סלע הרמון : וישבו בסלע רמון : ויחזענין : ויכסר : וקא רבינו סעדיה : ופי אהגמיל : ואמממון : פי טי אהגמיל : מן סחיר : אשכאים : כולל : הנח : ימכין : אן : יקא : הדי : אקול : וכן : פי : אהקרא : מול : הדי :

ונאמר כי יגזר קרבן פי גיה כי אם במקום אשר יבחרו שילשבו חסד
 ויגדלו שמה והבאתם שמה שלומכם וצדקתם מעשיותכם וגו' פקד ונתת בזה הדין
 אקול מלכות באקול בין ואמא קולו. וגא אן פלך בישול איש הישר בעיניו
 יעשה פהו עאם ללשור ואקולבאר ולמא ירד כל שבע ושבע ומא תל איה ידה
 ומא תעשה קולתה כנסלא תעלי אן ישא הדנא וקתא דעז מיה בתגבול אחי ארת
 ואטראס לשור בשם אשלי אן ואסתקראד נפוס אעלאין והדוהא בשם אמואכר
 וארתפאע לעואדק עלי מא קא וכמת חרבות לאתם וחשתותם למזמרות
 לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה אמרן סלה

מלח קלנע יפדח

וגדנא לבנת יצח ביעהא והו קול אלה וכי יעבד איש את שנת לאמה ונגדנא יביין פי
 סאדס הלכות ערכים אנה אדי הקדישה בין למזבח בין לבית הכנסת לא יעם והו קולה
 אן אדם מקדיש דבר שאינו שלו כיסד כגון שהמים בנו ונתנו וכל הדין אל איש
 מוחזקין ולע אדי כאע גדולים אמא אדי סאנו קטנים יעם ובר יפתח היתה בעת
 שנודד קטנה והיתה בישור אניה כלול צח הקדישה וקול אן לאי אצרגוס פי קולה
 וא שאל לפרנס כהנא הנה מדיק יתה בדמין על אנהא קטנה ואמקול פי פדח
 ושא הלכות ערכים אין אדם מקדיש דבר שאין גופו שלו כיסד כגון שהמים
 ד י צ ו ו א א ב נ ו נתן למזכור הנא הם גדולים כלול קולה ועבד ושמע
 העבדים יקל כשם שאין העבד העברי קשינו כן בנו ונתנו האמורים כאן איש
 קשינו לפי שהן גדולים דבר בכד מסכת כמזבח דאב זכאי בנת
 בקדושה בכסף ובשטר ובניאה וזכאי במציאותה וזכאי במעשה ידיה
 ובפס גידיה וקדשלא גסה וזינו אוכל פירות במייה ואם ידבר שיגיד הדי
 ילל יאמ זכאי לא בהקדישה ולא במזבח ולא בהפקירה מה לי גדולה מה
 לי קטנה
 וגדנא ביעאשית איש לא יעם לתת אינו זוכר
 לא בראי הדברים כלל וגמיעהם פי אמאיה ואדי הקדישה יעם בין למזבח

בין לבין רבית ולפי תעור קדושתה קדושת הגוף ואמא קדושתה קדושת רוחה
והו קלה כי סודם הלכות ערכים אמו לה קדשו ידיו לעושהו הנאיל והן משועבדין
לו הלי כל מעשה ידיה קדש הוא למה זה דומה לאומר אלן זה קדש שכל פיות
שעשה להם קדש וכן כל שיוצא בזה **שדה** אמר הכתוב הידעתם
כי יש בביתם האלה אפוד ותריפים ופסל ומחטה הלא הוא היה על אחת כמו
שאמר את אלה אשר עשית לקחם ולמה זכר טחן שהיו ארבעה אפוד אחד
תריפים שנים פסל שלשה מחטה ארבעה **תשובה** הפסל עושים
אותו מעץ ומאבן ונותנין אותו בחוץ ואין חוששים אם נלקח ומסכדין
שעושים אותו מן המתכת ונותנין אותו בפנים וחוששים שמא תיגע תריפים
שסכל לצורות והיא צורה שמדברת למדיע העשרות כמו תריפים שהן עם
לבן ואמרו עליהן תריפים הללו מעשה אובהן ומה היו עושים אוחסים אדם יכול
ומולקין את ראשו ומולקין אותו במלה וכותבין על עיניו זהב שסדוח טומאד
ומעוררין תחת לשוע ומדלקים לפניו ומקטיוין לו ומתחשים בו שר ששומעים
כאן קול יוצא ומדבר עמהן ושואלין אותו והוא משיבין ואפוד שם
חיזוק לעץ כמו שר ואר אפוד מסכת חזקיה והחיזוק הזה עושים דברים
להאמין לב העם שיש בעץ חמש כוונן שמודיעין אותן העשרות בעת
וכשוק להפליא אתה בלב העם כדי שיאמינו בה והיה צבית מיכה כל
הדברים הללו נמצא האפוד והתריפים להפיל פחד בלב העם ותענוס אוב
בדין וקל לתענוס על אצל ונע לבית אב פי אכזב ואקתנאח כאלים לילך
שרחא אענוס בדין כמאין אפוד חותמת בדים משחק מן אשר בזה חלבו
ומנה קיל בדין מעים יחישו אי צדעאמך וצדבאמך תסכת אענוס
לם יבולן ישאל פי אוחיל קצה פילגש בגבעה לאגל אנה פעל גיד
ואגב כל למדיטתם פי מאהו אובב מנה כמה טקל על אן קיל לם ענה
תענה למילגש בגבעה קנתם לשמו הגדול צדן לא קנתם כול אן אענייה

ויעבב כך כל הנמש' זה שבטו שלדן שפלטו תענן והיה ענן חורבן למח
שהיה ביניהן ענן לאתם שרחו פי וגם עברו את ברית לרבות אשתו ובנו
שראי אותו ולא הגידו ואמרו אל עשו השבטים ביניהן תנאי שכל מי שעושה
ענן יוצא מחלקו שנ' ויוצא גבול דן מהם וכך הוא אומ' שבט אחד מבקש לו
נחלה כדלא נפלה לו נחלה סתיו ויעל גורל בני דן וכת' כילא נפלה לו נחלה
לא שהוציאוהו מחלקו ואמרו אל בפידוש והמים להם חמה חם ון כלום
חמה נתמלאן מלאכי השדת עליהן לפי שהיה ביניהן ענן וצדקות כענן
נוצלו בצדקות תורה ותפלין של מחינים ומשמאל ימין תורה שנ' מימיט אשות
למן שמאל או תפלין של ודין לאות על טבה ואמרו אף בשעה שאדם חוטא
ופושע חסד הקנה עמו שאינו מאבדו מן העולם מי שהדי בקריעת ים סוף
העבדו עמהן ענן זהו פסל מיכה שנ' ועבר בזם צדה ועם כל זה לא נמלט
הקנה לקדוץ להקנים וכך ישראל היו עושים העגל ולא היה חמץ שובת אפלו יסא את
ולמדנו כי אעפ' שאין העם נפקד לשעה הרי הוא חורף אפים מאריך אפיה
ובאבי דיליה והוא נח עכן סאן וחדה למא לקא תרפים ותחת לשון
לשון שלמה ששם טומאה כתוב עליה ולבאסה אדירת שנער והי כלשה עואקיה
וק' פיה ואחמסם וסאן גרעה יעמלה ענן וחד עלי ישראל בשבילן והוא יחד
אנאב קד קאו לחכמים אל אונתה וחולאה אטלעו עליה ועמדו רבים לפיכך
נענשו ישראל בשבילן ואיצא קד אטלעו והיתה העיר חרס ומיכה לה
ימן אחד אטלע עליה באסל אדי כאן מעה לא כ' מלמ מעה יעצדד
וחדה וקד קאו פי שוח השמות לא ענש על נסתחת עד שעברו
ישראל את הירדן כלום לא ענש רבים בשביל יחד עד שעברו הירדן
וקצלו השבועה בהר גריזים ובהר עיבל ונעשו ערכים זה בזה ופיין
לא נענשו ישראל בשבילן ואזלל אן פסל מיכה שעברו בים לס טאן
ועבר באמלח קולח אל פי שוח ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה
אמרו חכמים בשעה שעמד משה רבינו וראוה שיעמוד מיכה ויעשו
עלם ויתעו את ישראל אמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה קולה ואו

והלשתי ואל עבד התענה את ישראל פי איאם משה בזהם לפסל את
כאן מכבי משה לא גיד ואעדה פי איאם לשוכבים כמה צדק ולחל
אן בעד משה לילך הן לעתיד קולם פי סאיד לקולות בעד יכר מיכר
אן משה רבינו צפה מה שיהיה לעתיד הן קולם אל וראה בניו שלעלי
שאין שומעין לקול אביהן אמר אדור מקלה אבן ואמו ראה אחאב
שחמד כוס נבות וגשלו אחד אדור משג גבול רעמו ראה חנניה בן עזרי
עומד ומתשה את ישראל ומכשילן אחד אדור משגה עוד בדרך ראה
בניו שלשחזא שמטיף את ישראל משפט אחד אדור מטה משפט גר יתום
ראה אבשלום שהוא מענה עשי אביו אמר אדור שכב עם אשת אביו
ראה שמשון ששכב עם דלילה אחד אדור שכב עם כל בהמה ראה
אמנון ששוכב עם אחותו אחד אדור שכב עם אחותו ראה דאג שמלשין
על דוד אחד אדור מכה רעהו בסתר ראה גחזי מחלל שם שמים ונטל
ממון מנעמן בעל מוחו שלא לשע אחד אדור לוחם שחד ראה אחז שנועל
בתי כנסיות ובתי מדרשות וגונג את התורה אחד אדור אשר לא יקים
את דברי התורה הזאת לעשות אתם פה די אנכר דליל אן אלואם פי
מיכה הן פי אדני וליס פי איאם משה רבינו פי ואינא קאו פי שוח
וידא הן פי את כל הארץ הראה את כל ארץ ישראל בשלוותה והמציין והשניין
להיות מציין לה שרץ הראהו בעדן עובדין עז שן ויקימו להן בעדן
את הפסל ונאמדו רצל העלם הקנה עיט ממכה מפני שהיתה
טט מעניה לעבדי דרכים דתניא ר נתן אומר מגרב לשילן שלשת מילין
והיה עשן המערכה ועשן פסל שלמיכה מעורבין זה בזה בקשו מלאכי
השרת לדחפו אמר להן הקנה הנחו ל מפני שפתו מעויה לעובדי דרכים
וימכין אן כאן פסל מיכה כמה כאן אפוד שלגדעון ועשה אותו
טילעשות בו נוחוש והיה בימי משה מנחשבו לבדו ואין אדם מכיר
לפיכך לא נענשו ישראל עליו וכעשה אותו בפרהסיא והיו כל בני
דן מנחשין בו ואמר כך עשו אותו עז והיו עובדין אותו ונך עלי ישראל

וְעַל־הַגְּבוּל אֵל דָּאֵשׁ הָהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי גִּתְסָה יִהְיֶה
 אֲשֶׁר־בָּקָעָה עִמָּךְ לִפְאִים צַפְנָה וְקִילִי פִי כַחֲלֹת בַּעֲמִיץ וְעֵבֶר הַגְּבוּל אֶל כְּתָן בֵּית חֵילָה
 צַפְנָה וְאָמְרוּ לֵאמֹר בְּכָל הַתְּחוּם הוּא אֹמֵר וְיֹרֵד הַגְּבוּל וְתֹאֵר הַגְּבוּל וּבְחוּף הַתְּחוּם שֶׁהוּא
 תְּחוּם יְהוּדָה הוּא אֹמֵר וְעַל־הַגְּבוּל גִּבְעַת הַנֶּסֶם אֶל כְּתָף הַיְבוּסִי מִכֶּגֶז מִיָּד שְׂבִית הַחֲזִירָה
 הִיָּה בְנוֹי בְּתוֹךְ חֲלָקוֹן שְׁלֹשִׁים מִיָּן יִכּוֹל כָּל הָעִיר הִיָּה בְּתוֹךְ חֲלָקוֹן וְכֵן שְׂבִית שְׂבִית בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּתוֹךְ שָׁלוֹם וְשָׁאֵר כָּל הָעִיר בְּתוֹךְ חֲלָקוֹן שְׁלִישִׁי וְהָאֵתָּה וְהָאֵתָּה לֹא יִסְרֹף שְׂבִית
 מִיְּהוּדָה וּמִחֶזֶק מִבְּיַד רַגְלֵי יוֹדֵשׁ חֻקִּים זֶה הִיָּה לְשִׁכַּת הַגִּזְיֹת שֶׁהִיָּה בְּתוֹךְ חֲלָקוֹן
 שְׁלִישִׁי וְהָאֵתָּה מִהָלַל שְׂבִיתָה לֹא בְּתוֹךְ חֲלָקוֹן שְׁלֹשִׁים מִיָּן שְׂבִיתָה שְׂבִיתָה
 בְּשִׁתְּמָן בְּמִכְרֹתָ שְׁלִישִׁים וּבַעֲמִיץ לֹא נִשְׁתַּתֵּף וְאָמְרָה אֲנִי בִּנְיָמִן בְּנוֹתָה וְהָאֵתָּה
 לֹא שִׁתְּמָלֵג בְּנֵי לֶכֶת בְּתוֹכָהּ וְאֲנִי מִתְּמַלֵּא עֲלֵיהֶן רַחֲמִים הֵיאֵךְ אֲנִי שָׂדֶה בְּתוֹךְ חֲלָקוֹן
 לְשָׁלוֹם וְהֵם לֹא נִתְּמַלְּאוּ רַחֲמִים עַל־אֲחֵיהֶן הָעֲרִים הָאֵלֶּה וְאֵת מִגְּדֵי שִׁיחָן וְרוּחֵיהֶן
 רוּחַ מִקּוֹם חֲלָקוֹן חוּץ לְעִיר סָבִיב לְהִיָּת לְעִיר לְכוּאִי וְאֵין רִשְׁאֵין בְּנֵי הַמִּקְדָּשׁ לְבִנְיָת
 שֶׁסְּבִית וְלֹא לְטוֹעַ כֶּדֶם וְלֹא לְזָרוֹעַ אֲדִיעָה וְיִרְשֹׁן אֶת־עֵיר הַמִּכְרֹת תִּתְּנֶנּוּ יָתֵן
 קֶדֶתָּא יִדְיָחוּ נְקֻדָּת יִדְיָחוּ עֵיר הַתְּמָרִים שֶׁהִן עוֹלִים בִּה תְּמָרִים הַרְבֵּה וּמִטְרָסָתָם בֶּן
 כְּמוֹ שֶׁהִיָּה בְּכָל מִפְּרֹסָתָם בְּרִבְעֵי הַתְּמָרִים גַּם כֵּן שֶׁאָמְדוּ לֹא מִפְּנֵי מֶה הַגְּלָה הָאֵלֶּה
 אֶת־יִשְׂרָאֵל לְבָבֵל מִפְּנֵי שֶׁהִיָּה מְרֻבָּה בְּתְּמָרִים כִּי שֶׁתַּעֲזוֹר אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּלִמְדוֹ כֵּן יִדְיָחוּ
 הִיָּה מִפְּרֹסָתָם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בֶּכֶךְ וְאָמְרוּ גַם כֵּן הַגְּלָה אוֹתָן לְבָבֵל מִפְּנֵי שֶׁהִיָּה אֲוִירָה
 מִכּוּוֹן כְּנָג שְׂעַר הַשָּׁמַיִם כְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלִפְיֶכֶךְ הִיָּה אֲוִירָה מִחֻכִּים וְכֵן חֲלָקוֹן
 לְשִׁים בְּקוֹרְבָנָם כִּי כֹהֵנִי יִזְכָּרְתִּי כֹהֵנִי אֵלֶיךָ מִתְּנֵן דִּיחָב לִי יְיָ אֲנִי אֲחַסֵּן עֲמָךְ עֲמָךְ
 אִם מִתְּנֵת כְּהוֹנֵה שְׂעוֹה הַמִּקְדָּשׁ לִתֵּת לָהֶן הֵיאֵךְ נִחְלָתָן כָּל מִכָּה נִשְׁפָּט בְּתוֹכָהּ
 בְּבִלְדֵּי דַעַת בְּגִיד קָצֵר מִנֶּה וְלֹא שְׂעוֹר מִלֵּל הַמַּעֲתִיק הַלֵּים וְלֹא יִדְעוּ וְלֹא יִשְׁפָּקוּ
 עַד עַמְדוֹן לֶכֶת הָעֵדָה לְמִשְׁפַּט עַד מוֹת הַכֶּהֱן הַגָּדוֹל מִעֲנָה אוֹ עַד מוֹת יִשְׁרָאֵל שֶׁעָמְדוּ
 אֵין עָמְדוּ בֵּית דִּין אֵנָּה לֵים שׁוֹגֵר כְּמֵא אֲדַעֵא אוֹ עַד מוֹת הַכֶּהֱן אֵין עָמְדוּ וְהֵם עָמְדוּ
 אֲנִי אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ כְּמֵא שְׂרָח פִּי אֲתוֹרָה וְיִנְחָא יְיָ לְהֵם מִסְכֵּיב אִי אֲמִירָה יְיָ

הַמִּכְרֹת
 הַמִּכְרֹת
 הַמִּכְרֹת

נמייזתן כמן כמן כמן נטא למחאבין אקטאהא בבעלות ומן טאן צמן נטא
גיד למחאבין ודכאהא פלמא לס נעטא כל ואחר זוגתה אפמאטא עלמא
כאן יוב עד מא קולטא בעמין אן נמייז אנסט ואלן אן קולט כל מן קולט אגדה
ולס נעטא כולן - תם אגדה אגדה כי לא אתם נתם להם בעת תשטמ אז
אגבם אתם איצא לס תעטוהם בביתכם פי וקת תאממן בה יעט לו פתם
זוגתמוהם קבל אן נשדי אסמאת ללגמכם אהתם פי וילך אקת ואמא פי הדי אוקת
כלא - ומצטע אשדא ולצפה וינחמו בני ישראל אל בנימין אחיו ויאמרו ו
והעם נחוס לבנימין יעט צטא להם ולס יקול על בנימין מול מא קא כי נחוס
על אמנו - וראינא בשד וילן סחד לאסבאס יתווגון מן בנימין כלא כדה:
אי הנא כלמא אל - וקאן רבותם אל פי שח לא היו ומים פוצים לישראל כמשה
עשר באב וכיום הכפורים שבין בעת ידושלם יוצאות וחלת בבמים וכל
דבה בד בר חנה אמר יוחנן יום שהותל שצט בנימין לבוא בקהל שז ואיש
ישדא נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתקבצו לבנימין לחשה לבסוף
מאז דרוש ממנו ולא מצענו: וכאן הדי אהת פי אמאן פילגש בגבעה
ואמא דבינו תנחוס אל שדה פי ואמאנו לא נוכל לתת להם נשים
מבעמיתן פי נשבעו בני ישראל לאמר אדור נתן אשה לבנימין מנבי
אנקל יסתלון מן הדי אגב אן אפתי פי אימין בשד חטול אטס פס
למא אגב פי ישדא פי אגמאן אסמקדס לאן תרא ישדא קד שמו טים
כלי ומע דלך לב יתענינו בנקט אימין כל תחילו בחילה פי אסמאן אל
שצט שדא בעמין תעט אבאקין מעס ואמא אימין פלם נקצוקא ויאחלוכלא
ולס יתמוו האלי למבדן אנקל קול אהל אנקל למעטת חקיקה אסמא
לאן הדי שבושה על דעת דבס וללך לס יכזק לא הפדה לאן דלך אגמע
אדי אתמקו עלי אימין לו צקא מעס שצט לס יטס עלי ומעס כל הו

ימא אן ז' תנחוס נטא על רעב צדס אן יתמא אהלין בנחלסיה למאן יכזק
בעצרה מאס אלבעתן קד ראצו אהת חלה פי סחט אל שבער שבער
ועת רבס אן שערין לנעם לא טבר מצפה אל יתבין מצב אן רבס
ממנינו אל ילס מן הדי אגמאן מן טס שח אל

באקי לאדארה עליהא לאמתגע גומא אסחמי ואחל לאגל זלך אוואד: ומא
לעלס אתחיקין אן בקיפיה כתר לם יטמו בל הס תאצתין עלי לאי אמקוס
אזי אגב להם אימין ולם יחל להם אטם אזי יצירו בסעבה לאמקדורין מן
אלוה חלם ודדי ביין למן יעלס אשדוט אפוקייה ואקיאסאת אטקליה
סא פ' הדי אנדנר קא ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר
איש ממנו לא יתן בות לעממי לאשה וקא בש זלך וואמרו הנה חג
י' בשיל ו' וחטתם לכם איש אשתו ו' מן אי ונה אסתגלו ו' הם קד
עליהם שבועה ה' ו' לחילה אזי פעלעהם כלעתהם מן אשבועה או ולם
ונה אכר גומל קא אן באן פיהם פחד לם יטמו עלי אימין ולמאלס
יחל להם אטם תחילת בהזה אחילה ודדי ה' מעט קולה כילא אתם טתם
להם כעת תאשמו יעני אנכס לים עליכם פי זלך אתם לאנכס לם תמוגוהם
באטדאר מנכס בל אטם פי זלך לאמקדורין ו' אמקדורין על מן נקלו פי
שדח ושמח אבי את פני באיש ההוא קא ההוא לא אנוס ולא שוגג ולא מוטעה
והם פ' הדי לאמר אנכסיס ודדי ה' מעט קולה כילא לקומ איש אשדו
במלחמה יענו אט נחן לם נעט לאגל מנהם אמראה חת נכון פי זלך אתמין
ומתעייין על אימין בל הס נהבו באידיהם חכדי זכרו זל פתח אן אחילה
כלעתהם לאגל אמתע אהפדה וקא ל תנחום זל אן הדיה שבועה על דעת
יכיס ולזלך לם יכון להא הפדה לחן זלך אגמע אזין אתפון עלי אימין לו
בקא מנהם שפך לם יטם על ימינה בל הו באקי לאדארה עליהא לאמתגע
אחל לאגל זלך אוואד: והדיה בעט אגובה פי הדי אנדנר
אזי חלפו גומא ו' ו' אגמע לאיקא אזי טמו יתירו להם שבועתם זאזי לם
יטמו אן מתדיין להם לחן נמיעהם מנכסין בודאט ואחר ולא תעא אהתיה
לא בנכס אגמע זלך על דאי ר תנחום זל יצור אן אזי חלפו

מאדא אמתע אהפדה וקא ל תנחום זל אן הדיה שבועה על דעת

לא יעלה שוחד על לתחיק אברהם פי עד כלים ואנשים ודברים
דברי הימים חזק כלם כבוד על בן אברהם ודאלי לשש מאות הם מן
גמלה לשבע מאות וסבב בקהם המצרים לנגזת אנפיהם ולמאתה למצעה
קולו מע גמלה מן קתל מעיר מתום עד בהמה פידוש מתום אנשים
והיא כמו כל עד מתום ופירשו מתום אנשים כלם הולג האנשים והבהמה
ותגממו מקדויהון גמלונם עד בעירא כלם הכן כל וגמלם בר

מאנשים ובהמה לפי חרב עד שששלמו כל הגמלים בתוך העיר
ואיש ישראל נשבע במצפה איש ממנו לא יתן בתו לבנימין לאשה איש
ישראל גמל ישראל לאן גמלה לנוע אחימי איש ולמלה כאשה גמל ואחד
גמל ואחד גמל ואחד באתבאשהא שרישה ואחדה ותעמזבהא לי שבע
ואחד וגם לאנקסאמהא לי קבאל ואענאף וגאיה אין יסמי לעע באחס
לגם ולולך אסמא רבינו הקדוש גז מן למטה קדר טהרות תם אסמא
מסכתה מן גמלה פי נוע מן למאנות מסכת טהרות והי כאשה נוע מן
לך לגם וקס פי תממיתה טהרות לשון נקיה כילה טכו טומאה לאן
הדי לקדר גמל ישם אחסאם גמלה אנאע לטמאות וינחמו בני
ישראל אל בעמין אחיו יריד על בנימין אחיהם אי טבו עלי מא פעלו
פי חקיהם והו קולהם נגדע הינם שבע אחד מיושול אי אנקטע ועדים
גמלה גידע בחרי אף ומענתה לקטע וכדלך ואשרהם תגדעון מורל
אחת תשחית וכלת ואגדע פי לערבי אצתה הו לקטע ויאמרו מי
אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יי המצפה הו מעע קולה קבל
ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל ש לכוה
למא חשתקש לכלאם וינחמו בני ישראל ליטבן עליה סבב אחיהם לחבאר
מן אהל ימש גלעד שאר דבר בדאד לקול וכלאשה יודעת משעב

זכר מחריטו מן הדי יעדר אן שאינה יודעת משכב זכר הם תבצח כלילך
חבצתא באלא אכתנארה: ואמרו ירושת פליטה לבעמיין באצמאר נתן
ידושת פליטה לבעמיין: ולא מצאו להם כן אי לם יכפוהם כפוא מי חתי
יכוננו מדאה לכל רגל לאן עזרהם ארבע מאיה ולרגל סת מאיה: והעם
ניחם לבעמיין קא רבינו עשריה זל פי תאיל פרשת ויקרא אדי עזם גמאשה
עלי אטלאק אסמאת וחלה נקד אנטל ואנטלן להם אן יפעלו זלג אשי והדי וזג
לם יני פי אהאד לכאן ביינא פי קצה בעמיין עלי מח אעק וזלג אן גמאעה
ישל אדיין כאן עזרהם ארבע מאיה אף חלמ אנהם לא יזונו בעמיין מקצותהם
כמא קא ואיש ישל שבע במענה לאמר איש ממנו לא יתן אשה לבעמיין
פלים יכין פי תקונו בגמאיהם הם לבעמיין חלה פלאסמאת אמה גירום פתם
חלה פי תקונו בגמאיהם אדי אנטל אסמאת לאנהם סמאת עלי גירום פקא
ארור נתן אשה לבעמיין פאקאם זלג אסמאת אי אן שאן אנטלה כזא ענהם:
ומתי אנטלה חייז קאן לבעמיין לכו וארבתם בברמים וראיתם והנה
אם יצאו בנות שילה לחול במחולות ויצאתם מן הברמים וחטפתם לבס אש
אשתו מבנות שילו והלבתם אדן בעמיין והיה כי יבאו אצותם או אחיהם
לדיב אלנו ואמרנו אלם חנונו אותם לזקחנו איש אשתו במלחמה כי לא
אתם נהנתם להם כעגותאשמו שדח זלג אן קא אקום אן גא אבאיהם חילות:
לימאנעכם ענדא קלמא להם תלחח חגג לחמה אעלי חנונו אשם תכנל
עלינת בהם מן כי תנע אהיס ו: ולו כאן אסמאת מקומה לדי קאן ארור
נותן אשה לבעמיין אדי הו קולא שמה למכותהם לם יגוז אן יקול חנונו:
תם לחגה לתענה כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה הוא מן אסמאת
למנסונה למנקלה מענויה כי לא הקחנו איש אשתו אי קד אכמאנה אדן
אחדקנא גבעת בעמיין בגמיע אנסא אתיפדהא בל כאן נגד עליהם:

לס תמך חסד לאטה ולזלך כענו עלי בענין חסד לאטה לאוץ ונחמך
עלם מיכה כחמורד פי לאתאר' אחר נחם אשה לבנימין קאו זל'
אחר בן שבעה בן קללה בן טדי פ' קללה בן שבעה שיזמר סס א כנני'
זהו שאמר הנחמך בן העדקה ולבן בשתהפנים חמ' ל יטה בל' אשה יש
לך בועה גדולה מזו ישל עתדין בים ופסל מיכה עובד עממך וחס עקד' ע
למכה' ומניח שטע' עצה בים עסישאל שטא' ועצ בים צה ואין לשון
זה עיה לא עז היך דמימד וומסכה צה כחכמים' אמר ל' חסד
כתוב יעלן בית יוסף גם הם בית א' וש עמם חלכין לעז' עבד ומעלה אבדוק
ומימד וש עמם ופי יש עדיה גדולה מזו הוי לך העדקה' אמר ל'
יטה בל' סימון כתוב והמה לך א' אסד עשה מיכה' עלמה' ואת הכהן
אשר היה לו' כומרה' ויצא אל' ל'ש א' פמים' אל' עם שחקט ובוטח' חלכין
לעבד עז' והיא מלחא בדהון ואת אמר אל' עם שחקט ובוטח' ופי יש עדיה
גדולה מזו הוי לך העדיה' אמר ל' חסדים בן עמדה זל' לא
יעלן עולה רק במקום הנסור' והנה גדעון ושמואל גם איה בור הכמל העל
עולת והזכיר גדעון בעבד שועל עולה ואיננו חק גם כן שמואל כי לא
ינעל אם היה מבני קנח' והנה הכל הוראת שעה היתה' אמר
ל' לא יהלך אדם אחרי אשה בדרך ואכלו היא אשט אמר ל' נחמן מנח
עם האגן היה ש' וילך מנח אחרי אשתו לא מעמה נבילאטה וילך אלקה
אחרי אשתו ובר' אשע וילך אחריה הכי נמי' לא אחר דבריה ואמר עיתה'
אמר רב אשי מנח אכלו בר' כי רב לא קנח' איך אונן שליש
לא מוקנה מן העדה מן הכתובים מן הנביאים מן הגוה סנן מים יצא
הדבר' מן הנביאים מנח ואביו ואמו לא סנן כי עשה אשה לו' מן הכתובים
מנח ומי' אשה משכנת' כתוב ויירא יעקב מאד' וייעלן אמה
אסב שמה יגוס החטא אינ' והאמר יוחנן כל' דבור ודיבור שיוצא

מפי הקצה אמלועל תנא אינו חוזר בו לא קשיא הא במילי רבינה לבי
בריה והא במילא דעלמא שכל דבר טובה שיאמר הנביא לישראל אנו צטל
לעולם: כגון הנה חמין עולה תמטע וכתוב להלך וירד שמשון ומטע
ו אימ שני תמכות היו אחת שלהודה ואחת שלשמשון ו סימון אמר תמטע
אחת ולמה כתב עלה וידעה לא שלהודה שהיתה לשם שמים לפיכך כותב
בה עליה ושלשמשון שלא היתה לשם שמים לפיכך כותב בה יידעה:
אמרו רז"ל בדדש צדימין קאב יטורף הכת מדבר באהוד שהוא מבנימין שצא
וחטף לבו של בגלון והרגו: ויקם מעלה הכסא אמר לו הקצה אתה
חלקת לי כבוד ועמדת מעלה הכסא חייך שאני מעמיד מצנע מי שישב על
כסאי ומני זה שלמה דכא וישב שלמה על כסא יי למלך שיצאת ממנו דוד
דאמר דב דות בתו של בגלון בן בנ של בגלן בן בט של בלק כיון שעמד בטל
החלב וחקעה בבטנו אמר ליה כן אמר לי מיהו דעלמא דאסב הדין חרבא
ואקבעינה בגו מעך: ויצא אהוד המסדרונה ל יודן אומר ש פלטונו
אמר ל ברכיה מקום שיטב מלכא השדר סודים סודים: ויהי עמ
מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לי והוא גר שם ממשפחת יהודה
אלמא מיהודה קא אית: והוא לוי אלמא מלוי קא אית: לא לאודאנה מלוי
ואימיה מיהודה ואיקרי ליה ממשפחת יהודה והא אמר רבא אמר קר
ממשפחת יי רש אותה משפחתאב קרויה משפחה ומשפחת אס אין קרויה
משפחה אכרבא בר ברה: לאו גערא די שמיה לוי איהכי דינו דקא אמר
מיכה עתה דעתך כי היטיב ייטיב ליי כי היה לוי הלוי לכהן דאמרמי לב
גועא די שמיה כשמה דלוי: וכי לוי שמן הלא יהונתן שמן דכר ויהונתן
בן נחשם בן מנשה הוא וכי נחשם לשבט הדני וכי בן מנשה הוא והלא
בן מנשה הוא לא מתוך ששאה מעשה מנשה דקא אית מיהודה תלאו נכח
ביהודה אמר ל יוסבן משום ל שמעון בן יוחאי מטאן שתלין את הקלף

ס' ית' ד' מ' ית' ד'

שעשו במדבר שהיה משקל מאה חמשה ועשרים קנטרי זהב מנין נחב , נאדי
כאן צננס וזנה הדיאלוג פה לכוז צננס וזנה אף ומאיה מתקל לא כאן חנה אף
ומאיה דטל קאן אל מפע מה לא מט את מיכה עם שלשה מלכים
ואדעשה הדיטות שאין להן חלק לעולם הבא מפני שפתו מצויה לעזבדי
דנכים דתניא ר נתן אחד מגובל שלי שלשת מילין והיה עשן המערכה
ועשן פסל שלמיטה מתערבין זה בזה צקשו מלכא השרת לחטא אמר להם
הקדש הנחולו שפתו מצויה לעזבדי דרכים כשאמר יפתח לסט
ואנכי פניתי פאל שילא אוכל לסוב אמרה לבאנא יצאתי לקרא ריך
שמחה שנחת ואת שוחטיני כך כתוב בתורה אדם כי יקלע מכם
קדכן לבי מן הבהמה שמא מן בע אדם אה לה בתי נדתי שכל מי שהוא
חצא מביתו לקראת חלה שאני שוחטו לשמו של הקדש ומי שהוא נוד
יכול הוא שלא לשלם טרו אמרה לו יעקב אבינו שטר וכל אשר תתן
לי עשר אפשרנו לך ונתן לו הקדש שנים עשר בניס ובת אחת שמא הקדש
להקדש אחד מבין ואף חנה שטרה ואמרה ונתתיו לעיכלי חיון שבעא
הקדיבה את בנה להקדש כל הדברים האם אמרה לו ולא שמע לה ומכר
עלה ושחטה ורוח הקדש צוחת נפשות הייתי מצדקש שתקליב לפני אשר
לא צוית ולא דברתי ולא עלתה על לבי אשר לא צויתי לאברהם לשחוט את
בנו ודאי לא אמרתי אלא תשלח ירך אלהנער ולא עשיתי זה לא להודיע
לכל בא העולם היאך היה אברהם עושה דעוני שהיו אמות העולם
אומרים למה הקדש מחבב לערסה חתה לפיכך אמרתי לו בדרך נסיון קח נא
הזי אשר לא צויתי לאברהם לשחוט את בנו ולא דברתי לפתח להקדש
את בתי ולא עלתה על לבי שיקריב מלך מאב בנו הצבור מיגרם
ליפתח לאנד את בתו שלא היה בן תורה שא היה בן תורה לא אבד
בתו שנאמר בתורה איש כי יבא טר בערכך נפשות לבי והיה ערכך

האבד מבן עשרים שנה והיה ערובך חמשים שקל כסף בשקל הקדוש ואם נקבה
היא והיה ערובך שלשים שקל והעלים הקבה ההלכה מכל העהדין ולא
מיצא לה תור נדרו וישלח באת ירובעל זה גזעון בדן זה שמעון
ואת יפתח ואת שמואל הקיש שלשה ירדתי עולם לשלשה אדירי עולם וכל כן
למה לא מלמד שבית דינו של ירובעל ודן ויפתח שקול לבנין בבית דינו
של משה ואהרן ושמואל כשם שנעשו נסים לישוע עלידי שטחאזה
ובנימין על הים כשעמדו על הים וקפץ שבטו של בנימין ונפל לתוך הים
וקפץ נחשון בן עמינדב אחיו ואמר הקנה למשה לידי משחקיך בים
ואתה עומד ומדבר בתפלה מה תנעק אלי ונחתה הים את מטרכך כך נעשו
נסים לישוע לידי שבט זבולון ושבט נפתלי בימי דבורה וברך בן אבינעם
וכן הוא אומר ותשלח ותקרא לברך בן אבינעם ואמר זבולון עם חרף נפשו
למות ונפתלי על מחמי שדה השבעוני כן תפגע בראשם בשמשון
דכל מאן דתבע ליה בישא קשי ליה מכל שטא דאומות העולם וכן כר ביום
ההוא בראש מאן מן כל אחיו ומיד שאול וכי ביום אחד הועל מאויביו
ומשאול לא סדה שקול עליו כנגד כל מאן דתבע ליה בר ישראל
קשיט ליה מכל שטא דאומות העולם מבט במן שלמיסרא לימרומוה
בירושלם ומנול עקובה מבט בעו שלמיסריב לימדו תורה בדיס ומנו
שמעיה ואבטליון מבט בעו שלהמן למסו תינוקות בבט ברך ומנו רב
שמואל בר שילת כבוצראדן גר עדין היה נעמן גר תושב היה
קול מיכה לני ואני אתקלך עשרת כסף לימים תגי קרה וקייא לאנהם
אל קאו כל תקלא דאמיר בבאי דטלין וטלג כסף האמור במיכה שגנו
דטלין ואף מבט בעו שלמיסריב בקש הקבה למפנס תחת כנפי
משיכה אמרו מלמי חסות לפני הקבה מי שהחליב ביתך ושדך היכלך
תכנסהו תחת כנפי שכינה מיד ליחן והינו דכר לפיט את בצל ולא
נרפתה עולא אמר זה נבוכדנצר קילפי כתאב למעשיותי מאיר

מִדּוֹשׁ סֵפֶר שִׁמְלָה ע"א

ויהי איש אחד מן הרמתיים קאו משתדלמות כלפני ורואת זו את זו אי באן
ספכן פי משלפין ואחדה תגדלה אלכרי: צופים קילאן צופים אנביא
מתלדואים חוזים והוא איצא לאלדגנס פיה קל מתלמדי נביא והוא תחוי
לא שדח ואמאגדן אנן פיתתמלאנה שבה לי צוף לזיאתה אליה פיקלה
בן תחו בן צוף: וימך אסס בלי מן קולה המה באו באדן צוף ועסבה לי צוף
לכונה כאן סאנן פיהא מתל אדן עונן לזיאו שבה לי עינן בן נחך אדחי
אברהם: ווצפה לה אפרתי לים נסבה לאפדים בלי וד אפרים למה לוי
והנמא כאן יסכנן פיהא אפדים כמא צדח פלנן ודלן ענד אחס ודתי מן אלניים
וסכנן גת פסמי ביה וכולן רואגה אדמי ויתדא הישמעלי וד אברהם בן עזרא אל
יראחן מן הזילאביל אדמי אד אבי ואנה יעני בה ען יעקב כונה חין כאן קחמן
בלי אדם כאן פקידולא מלך לה ותסלם לאמרה לי נחל מצרים בשד זלך וד אדמי
לי אן צדנא עבד אסאדא תם אפרגאלה עלנא ואנא ושא תם מלכנא הדיא אלכל
אמכרטה לחסן אכתידה לניר אדן דבת חלב ודבש פוגב עלנא שכרה ולאקחא
במלך עלנא על אדואם פקא ועתה הנה הבאתי וד ולו כאן מעטאה ען לבן לקא
מאגידאז מאד ואנמא מעבד אדכ מתל תנו שכר לאדכ לזיקא ענה ישחנה
וישכח דישו: ואיצא אן לם יכן לבן סבב לנחלה מצר חתי אעאפה ליה פהו מעבד
גריב אססגדא: וקילאן צופים צפה למטאן והוא אקרב סא פיה מן למטא
מתל ויקחחו שדה צופים יריד משדך עא ומתלה מצפה מואב וקולה צופים
בלתתניר לאעאפתה לירמתיים: ודמנעם תתניה דמכה: וקולה מה

[illegible]

אפרים יעני כאן האבן הנאך לאן אפרים ואלו כמאת להם ארבעים
ושמנה עשר מפרקה כבלאד ישרא נמא כאן פי ספר יהושע וען דלך
יקולאנך וכי יבוא הלוי מאחד שעריך אשר הוא גג שם וקד קל פי
דמיה מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימין זה לוי בייך
ופירש המכרשים אפרים איש גדול וחשוב נקרא מפרת כלומד שהיה
אלקנה שר ונכבד בחותו מקום ואמר במדרש הבן יקיר לוי אפרים אמר
פנחס עטרה זונת עטרה ביה אפרים מאביו יעקב בשעה שנפטר לבית עולם
אמר לוי אפרים ראשה מעולה והיטה שער שבתהא נקרא על שמך בן תמו
בן צוף אפרתי וידעם בן לבט אפרתי וזויד בן איש אפרתי ולשון
אפרתי גדול ושרי ותרגמו זהוה גברא דא מרכסא מתלמידי
נביא מנורא לבית אפרים ושמיה אלכנה בר יוחס בר אליהוא בר תחו
בר צוף גברא פליג חולק בקדשיא בסודא דבית חמיים אמר גוברא נליג
חולק בקדשיא להודיע שהוא לוי חולק בקדשים ולו שתי נשים
שם אחת חנה ושם השנית פעה גוהוה" ולחנה אין ילדים כל
מקום שנ אין לה עתיד להיות לה ותהי שדה עקיה אין לה ילד והיה לה
וכן חנה ציון דודש אין לה ועשר להיות לה ובא לציון גואל
ועלה האיש ההוא מעירו מימים ומימה מזמן מושד למנשי ופירש
חמחי מימים מימה משנה לשנה ואמר על ל יוסד אומ' אם
נחשנו דברי תורה בפך אל תבזז עליהם כשא טעמא אל תבזז כי זקנה
אמר אמר לעירא אם נזקנה אומת עמוד וגדלה בשם כשם ששם
אנה שהיה מדיך את ישראל לפעם דגלים מה טעם ועלה האיש ההוא
מעירו מימים ומימה ויהי היום הוא יוסד לאשה שנה זמן פקירת
העקרות כמו שאמרו בדאש השנה נפקדה שרה ותרגמו זהוה יוס
מושדא וכן פירש תנחום על קלה הוסדא את עירא ישראלי וגם
מערוף והו יוסד אשה שנה וכאן מן שארית פליגוס לוי טברא

ז' אביב ימיא דה' אלעבט מוסתמיתא ללא מ' אויג' ז' אביב ימיא דה' אלעבט אבדווי
גרוד צילנדי: נפאלק פיאצט (ני ארטרוב) רעדעט מיטלען וואך לא מענטש איה איבער
אלס ני וועמענער איז פראגירט ללא גיי:

[illegible]

כלום מצדקת אטע וכן אמרו הוצא למשנה רבים משהבינו עליו כלם מדתו
ומצדקתו ועל דא אביה מן ויהי עדיך ותתקום בעבור הרעיה
בדיל לאקנותה בטביל שמוסר לה קצתה נחללת ומעני הרעיה
קטוב אגדה ותעביסה ואמרו רזל שטן ופענה לשם שמים טבול
פענה דבתיב בעבור הרעיה כיון שראת אותה מתאששת מן התפלה
היתה מכעיסתה כדי להרעיה שתתפלל לפני בורא שאלמה כענה
היא תפטר היסקת הוא בלא בן והיתה מקנה אותה ביותר טי שנתמרט
ותבקש חמים על עצמה וכך היה ושטן כיון רחצא דעניה דקודשא
בדיק הוא לנטוי בתר איוב דלמא מנשיא לה חכמותיה דאברהם
לכך השטינו ונתנסה ולא עמד ונתגלה שבח ושלמה אבינו שעתה
ביננו ונתנסה ונתנסה כן תכעיסנה כן מדגא לה מעלה
חזק חפה וגרעה פילך אעני אנהא תנחיתהא על אדאם באפעלהא
ותנחם קלבהא באקולהא בנכחיתהא לתחם מקטנה מעבסה
לילא ימילאיהא זקנהא וקטנהא אין תכון מתלמה על אדאם לעל אגרה
יסתקבחהא ויבעדהא הו קולה בעבור הרעיה א לכתבן מקטנה
מעבסה וכן יעשה שנה בשנה וג' כן תכעיסנה אדאם הזה
עאדנה וסידתה פילסנה וכדלך פי פי נכחיתהא ואילאם קלבהא עלי
עאדתהא לא תגידהא הלא אנכי טובל מעשרה בכס הלא רעות
טבא לך מעשרה בכס וקולה עשרה ירד בה תכתיר לא תחריר
ותקם חנה אחרי אכלה בשיל ואחרי חקה אנהא לאן לנחמיר
ען חנה למתקרב ואחרי שנה באן חקה שתתה לכן גא על ודן
אכל ושתה ועל הכהן לשב על הכסא על מסדת היכל שם
למזוזת השער וכן תגם יונתן כמטר מפא דהילא דש ועל היה
מלך וכהן גדול ואב בית דין מלך מעין שנישב על הכסא כדן
גדול מעין שני ועל הכהן שהיה כהן גדול אב בית דין מעין דכר

חנה למה תבכי ולמה לא תתללי רביאן טובייה באטילע שטיציידיה בעפעגער לוויס
ואינע רביקש לימאל וכן מוז אונז ורבעה נחם מעטרענדיג מוז' סתם פארשייטליכע
פחד אדיר.

על מאזגת היכל וואגד אשיראדס שומעני לשקוד על דלתות יוסקים לשקוד
מחזקת פתחי וכחטא אבנן הודיו אצתי משלשתי שכתוב אחר כך ויעניו החל
ההוא ועלי שוכב במקומו שלא היה מלך לא כגפן שוכב בארץ ועניו החל
כהות שלא היה אב בית דין ש' עישך ברכות בושבון אז סטה דין ולא יכל
לראות שלא היה כהן שכן כתוב אז גבן ארץ או תכלל בעיט ראה מה הכנים
הרשעים גורמין לאביהם ותתפלל על יי יריד אל יי ותגומו ומעליא קים
ויטה אל הנשד הזה יריד על הנער ורבותי אל דרשו ותתפלל על יי שאלה
דברים כלפי מעלה אמרה לפעו רצוני שלעולם כל אבר שצאית לא בראת לבטלה
לא בראת ראש לא לכבש שמך וליקוד לך ולהשתחוות לך ולא בראת עינים לא
לראות ולא בראת אזנים לא לשמוע ולא בראת חוטם לא להריח ולא בראת
לחיים לא לטעום ולא בראת טיפס לא לשחיקות ולא בראת ושבט לא לבלוט
ולא בראת קנה לא למשוך ולהוציא ולא בראת לב לא להבין ולא בראת לשון
לא להעין ענות ולא בראת כבד לא לשאוב ולא בראת טחול לא לשחוק ולא בראת
כרס לא ליקח ולהכניס ולא בראת מרה לא להדיח ולא בראת קרקבן לא לטחון
ולא בראת קיבה לא לשינה ולא בראת עקבה לא לצינאה ולא בראת גידים
לא לטס ולא בראת עור לא לתואר ולא בראת טיים לא למלאכה ולא בראת
רגלים לא להליך ולא בראת צוץ לא לשיחה ולא בראת זדים לא להניק
עכשוהם לבטלה תקני בנים טייטן מזדים שלי הריני הולכת ומתרת
על אקנה בעלי זעבור עליו רוח קנאה וישקני מה המעים ואמרה סתבר
בתודתך ואם לא נטמאה האשה וטהורה היא ונקתה ונערעה דנע ואין
אתה עושה תורתך פלסטין וצדד ניד ותאמר עי צבאות אמרו לך
התחיל אדם לקרות שם הקבה צבאות לא חנה ולמה אמרה לפני רבונו
שלעולם מכל צבאות שצאית בעולם לא יצא לך בן ויהיה נמנה עס צבאות
אם ראה תראה בעני אמר מעני בעני אמר הו יעקב אבי
לאין קל רבינו ששאל על אעוני עלי ארבעה אנחא אאל יעקב אקנה ופה יקול

הענין הזה הוא שכל המעשה הזה הוא
על ידי המעשה הזה

מחיל עני מחזק ממנו ואב יקול ועני ואביון מעזל. ואג
נעף לבנין ופיה זקן חנה אם ראה תראה בעני אמרתי ואג נעף אהבה
ופיה יקול ראה ראיתי את עני עמי. פא ביצבאות אמרה רבנו
שלעולם שתי יצבאות בראית בעולמך העלונים למרים ולא רבים ולא מרובם
והתחזקנים פרים ורבים ומתים אם מן התחזקנים אני אהי פורה ורובה
כתחזקנים ואם איני פורה ורובה אל אמות כעלונים: אם ראיה
תראה בעני אמתך זכור ולא תשכח את חיי ונתן לאה אב אבני שלש
אמנות הללו למה אמרה לבי רבנו שלעולם שלשה בדיקי מיתה בראית
באשה ואמרי לה שלשה בדיקי מיתה טה חלה והלקחתה נלם עבדך על
אחת מהן: חדא כליעזר וחדא כחכמים פדוש בדיק כרצון דהתם
מבדיקי בשעת לילה ופדוש בדיק כליעזר משמע שמיתה נדקת בדיק
ומתות והינו בדיקי בדיקי שדיבך בה המיתה ובדיקי שבדיקי אותה אם
קיימתך כלום שוקלך זכירתה באותה שעה רואה אם קיימתך קללת במהרה
ונעלת מן החכמה ואם לא קיימתך מתה. ומפני כיה נמנו חלו המצוות
לנשים חלה אדם הראשון חלה טהורה היה לעולם וגרמה לו חוה מיתה
לפיכך נמסר לה מצות חלה וכי היה חלה טהורה שנבדל ראשית השלם כמו
שחלה ראשית העיסה. אדם הראשון זמון שלעולם היה שכן ואח יעלה
מזה האכיל וג' כילא הסבירי וגרמה לו חוה מיתה לפיכך נמסרה מצות טה
לאשה אחת בלבד תשפור דמא ותשמור טיה טי שיתכפר לה על דם אדם
שנפדה וחומז בדם אדם למים שנתגבלו ונברא ממנו בגזמ דם
החיה חיה. אדם הראשון נדון שלעולם היה שכן נדיי נשמת אדם וגרמה
לחוה מיתה לפיכך נעברה מצוה הנל לאשה. יתנו ובנין מת
שנאם זה היא מיתה חטופה חליוס אחד ומי זה היא מיתה רחומה וג' מת
בן חמשים שנה זה היא מיתה ברת בן חמשים (שנים) זה היא מיתה
שלש מאות ומי ואח דבא מחמשים ועשר ששים זה היא מיתה כור נפאי

דלא חשיב משום כבודו של שמואל מה חמית מימר מת בחמשים שהיא כור דכר
אל תכריזו את שבט משפחות הקדושה וכל זאת שא להם וחיו ולא ימותו עשו
להן תקנה שלא יזנו עיניהן מקדש קדשים וכל ולא יבאו לאור כבלע אדת
הקדש ונתן ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבודה לזון בר תחום שמע
לה מהדאימי שטותיך בהם שב שנה ואם בגבורות פ שנה צא מהן כ שנה שאין
בית דין של מעלה עונשין במצאת אור מת לחמשים זו היא כור לחמשים
ושנים זו היא מיתתו של שמואל לכה בר פדי יחשעבן לוי בלע עיני ירד יה
מותר ודבר שפתים אך למחסור חנה על שהרביה בתמלה קצרה ימי שמואל
דכל וישב שם שיעולם ואין עולם תלוי יחד מחמשים שנה דכל ומבן חמשים ישוב
מצבא העבודה והא חמשים ותתיך אינן אמר יוסי שנים שגמלתי
ונתתי לטמך זרע אנשים קילאז מעטה נתלמך לקגל אינן דכל וקילאז יחמא
כאף את שביה יעני כזרע אנשים מתל נזסזהב באף חזיר לזי מעטה כנזם
זהב אי נסלא מתל סאיר לטמך למעני אכך אין דקתני ולד כסאיתני בלמס
לדין תרזקהם גמיעהם לאולאד ואמא אני כפאצה חנהם אני אגעלה
מוהב לעבאדתיך ונתתני לזיכל ימי חיון ודבותני בדשו לעם אנשים זר
צדיקים שכל מקום שטמך אנשים צדיקים הן בחל לנו אנשים והאיש דכל
בא באנשים ומורה לא יעלה על ראשו אין תרגומו כענן מורה
שטמך בשמשון ומספר לא תרגומו ומוות אנש לאתני עלוהי לשון
יראה ופחד כלומר שכל יהיה עליו פחד המלכים והשרים כי השד הגדול יקרא
איש כמו אמרו גענן כן יואש איש ישר כלל גדול ישרא ואשם הלח איש אתה
ומי כמוך בישראל כלל גדול אתה ועלי שמר את פיה אי אתרנסט
אקולאז לעלם מקסדהא כלס יקדר עלי ולק לעלה אתה מדבור על לבני וקולא
לא ישמע חסרי את ייך מעליך הלח תפיגין ית חמירך חמוו דל דור
מיל ושינה כל שהוא מפיגה את היין ויחשבה עלי לטעה אמרו חסבה עלי

שדח אקדבאול למחבה כסנה ולגא ולך על אנה אנתה בן יא שנה וזה
מסנה עוקר הדס כמא קא סיני ועוקר הדס רבוסף סיני לבה עוקר הדס
והקיסני לי כהן נאמן תאבית דאס זכאל וצניח לעבית נאמן
ונאמן ביתך ומחבתך מים טאמנים והתהלך לפני מסחיד כל הימים תגוממו
וישמע קרב מסחיד כל יומיא והיה כל התתך בביתך יבוא להקדשות לו לאגדות
כסף וכסף לחם אגרות האף נוסף דווא כמו גרה וענינו מטבע כסף וכן פירש גומוס
למשא דסף יעני לבתל צעפה יתאגר ויכדם חתי יצח לה רבע חלה פנה יתקוות
זהא לאן למשה די רבע קפלה לאנהם קא שט מעה כסף דינר ואינר קפלה ונכף
ען שש מעין אעני סתה אובחע יכונ קפלה ונכף וקא יונה לאדת כסף
במעט גרה אתי הי דאנק וכלל קא פדה לתרגס למשא דכסף וקד געשה קוס מן סריאני
תרגס שכל אגרא חשבעה גרא סאמאפדה לי כסף באצאפה ככל אינס פי קול
וכר לחם חחת ותרגס וככל לחם ופיתא דלחמא יעני לא יחל לה קלס באמל לא
עמה ואמרו לאל בדרש הנושא אשה לשם ממון סוף שמעתיכם אמת לדינאריס
שן בדינגון כי בנים זריס ילדו עתה יאמלס חדש את חלקיהם חדש יוצא וחדש בא
והאמון פוח מעלהן ממי את לכל מבני עלי שנשאן שנים לשם ממון והיה המון
פוח מעלהן שן והיה כל הנות בבית ו ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות
לאכול פת לחם ענין ספחני אספני הוא ענין ספלה כמי אל ספחת עלנ קריב מן
לבהות כסאלה מצאף איהא קא פי ולך בהות עשה כשלג ידטון פי כצאעה ללון
ונס קאן אן מספחת שני לבהות יעני אנהא אקל ביאצא מנהא תס פסדו מתנ
הזה אלכעה פקא מה לשון ספחת ספלה שן ספחני נא אל אחת הכהנות וזנת
תרגס מעני כעין לחדא ממטרת כהטא כלום הנמו צמית יבוא להשתחוות לבון
אשר אני מקים בבית ויאמר לן בבקשה ממך הניחני לעבד עבודה עם שאר
שאר הכהנים השנדים כדי שאתפנס ואכל פת לחם ומעני פת לחם כסרה
מן כבז לאן קד יסמו באסס פת לנבז אן באן אלהיה כחאח או לניף ואחד או
מכסור או כסר כמי קול נותען פת לנינוח נותען פת לעני כדי שימציא
הנעט פת וכסרת לשון שמירה שמור את חדש האביב סד ית יורחא

דאזינא כלומר הנחני לשמור ולעבוד במקדש כאחד השומרים והעובדים
ודבר יי' היה יקב בימים ההם ופתגמא דיי' הוה כסי נפלא ומכוסה אין אחד פשיג
אי לם יכון פי ישרא פי דלך לאקת אנבא ועל אותו הדור נאמר ונפש רמיה תרעב
על די שיהיו מומים לפני הקב"ה כהם עובדים ע"ז ומהם עובדים להקב"ה תרעב הועצם
הקב"ה מזוח הקודש שנ' ודבר יי' היה יקב בימים ההם
נבואה גלגל לים נבואה מנתשרה ומנבטטה אי צאדה ויהי ביום ההוא
ועלי שוכב במקומו לים הו דאת יום מעלום ואנמא הו דאת יום מגהול ומתלה ביום
ההוא יוסף יי' שנית ידו ומעטטה וכאן פי בע"ז איאם ועינין החל
כהות אבתות תכלם חז כרה הגע ונר להים טרם יבבה ושמוא שכב
בהיכל יי' אשר שם ארון אהים ויקרא יי' אל שמוא לא ימנאן יכון שמוא יאם
פי למחלאב ליי' כיה ארון יי' ואנמא יצף אן וקת נאדאה כאן אסדא בער לב
ינטפי תי היכל יי' אי אנה בער כאן לליל ולס יצחא צמח ואתקדד ושמוא
שוכב במקומו ונר להים טרם יבבה בהיכל יי' אשר שם ארון אהים ויקרא יי' אל
שמוא וכן תרגם זנתן ושמוא שכב בעזרת לואי וקלא אשתמע מהיכל
דיי' דתמא ארונא דיי' כלומר שמוא היה שוכב בעזרת הלויים וקול השכינה נשמע
אלו מהיכל אשר שם הארון אל מקום שמוא שוכב וכן פירשו רבנאן ושמוא
שוכב במקום משמר הלויים שהיו שומרים את הבית ונר להים טרם יבבה בהיכל
יי' שהמנוחה היתה בהיכל משכן שילן וקא רבינו סעדיה זל פי דלך לא ימנא
אנוס פי מונע לפאע וללויס ליי' כאנו יצמון פי מקום הקודש מא כאן יגז
להסלגנוס פיה פכין אנוס ואנמא כאנו יצמון והם יצמון וקאן כקולה ושרת
בשם יי' אהין ככל אחין הלויים העומדים שם לפני יי' ולו אעדה ליי' כאן יגז
לישרא לזכור לאחא לם יכון יגלס הטאך לא מלכי בית דויד פקס כקולה ויבא המלך
דויד וישב לפני יי' וקאן אחמיס איהן ישיבה בעזרה לא למלכי בית דויד בלגד
פאן קא קחיל כין גאזל שמוא לנבי אנוס פיה בחית יקול ענה ונר להים טרם יבבה
ושמוא שכב בהיכל יי' קלנא להאן לה תבראין אחדהמא מוקדם ומאוחר בעטן
פכיון כצאמה ונר להים טרם יבבה בהיכל יי' ושמוא שוכב במקומו יעצ פי מונע

וְאֶת־לִבִּי אֶתְּנֶה אֶן נִתְּדָךְ אֶפְסוֹק עַל תְּלִיפָה לִמְכַנֵּשׁ וַיְכּוֹן תַּבְּסִיד הַיִּסְלֵךְ
מִזֶּמֶר מִלְּאִי־קֶדֶס גִּיר אֶהְיֶה סֶאן יִחַד לְהַסְלֵנָה סִיח וַיְכּוֹן קוֹלָהּ אֲשֶׁר שֶׁסִּיחֹן לְהַסְלֵךְ
וַיִּבְרָךְ מִן־לְמַדְס לְדִי פִי־הָ אֶתְּדָךְ וְלִלְלָהּ עַל אֶן הַיִּסְלֵךְ יִי אֶסְמַעֲשֵׁאמֶה לְמַעַב אֶקְדֵּס
הָ אֶתְּנֶה כִּהֵּן קוֹלָהּ וְהוּא יִבְנֶה אֶת־הַיִּסְלֵךְ לִי לִסִּיחֵי אֶהְיֶה כִּסֵּף וְלִכְנֶה אֶהְיֶה גִמְעֵה
וְכֵן יִבְרָךְ מִחִיָּל הַיִּסְלֵךְ הַיִּסְלֵךְ הַיִּסְלֵךְ פִּירֵשׁ אֶזְנוֹנִי אֶבִּי אֶל כֵּן הַלְתַּבְּטֹחַ
אֶל־דְּבִיר שֶׁקֶר שֶׁאֶתֶּם אֲמַרְסִי הַיִּסְלֵךְ הַיִּסְלֵךְ לֹא יִחַדִּיב הַיִּסְלֵךְ וְאֲמַר שְׁלֹשָׁה סַנְגִּים
כִּלְלִי לִי שֶׁהוּא שְׁלֹשָׁה בְּרִים אֲוֹס הַיִּסְלֵךְ וְדִבֵּר וְהַנְּבִיא הִיֵּה עֲנוּהָ לְהַסְלֵךְ אֶקְדֵּס
אֶקְדֵּס לִי וְכֵן כִּאֲנִי וְנִקְרָאוּ כָּל־הַבְּרִים הַיִּסְלֵךְ לִי שֶׁהַיִּסְלֵךְ הַיִּסְלֵךְ
הַיִּסְלֵךְ הַיִּסְלֵךְ וְכֵן אֲמַר וְכֵן אֶת־הַיִּסְלֵךְ אֲשֶׁר יִסְבֵּה הַיִּסְלֵךְ יִי וְלֹא כֵן
הַבְּרִים שְׁלֹשָׁה הַמִּקְדָּשִׁי וַיִּקְרָא יִי אֶל שֶׁמֹּא וַיֹּאמֶר הֲנִי קָא רְבִיעַ סַעֲדִידָה עַל
אֶן אֶתְּנֶה לִסִּיחֵי יִכּוֹן יִכּוֹן כִּאֲנִי לִכְנֶה לֹא מִן־קֶדֶם אֶהְיֶה עֲפִיף בֶּל חוֹן עֲלֵי וְכֵן אֶתְּנֶה
וְאֶתְּנֶה אֶתְּנֶה קוֹלִי יִבְכּוּ וְסִיחֵיהֶם וְהִיֵּה צַפֵּה מִן־קוֹדֶרֶת קוֹדֶרֶת אֶתְּנֶה
יִבְכּוּ בְּלִמְדָה לִי רְשָׁה קֶדֶם לֹא יִסְמַעֲהָ גִירָה לֹא מִן־נְעִיבָה בֶּלֹא מִן־קוֹדֶרֶת וְכֵן
צִדִּיקִי מִמַּעַב אֶתְּנֶה לִכְנֶה לֹא מִן־קוֹדֶרֶת לֹא מִן־קוֹדֶרֶת לֹא מִן־קוֹדֶרֶת לֹא מִן־קוֹדֶרֶת
בֶּלֹא יִחַדִּיב אֶתְּנֶה כִּי־יִחַדִּיב לִי מִן־קוֹדֶרֶת וְהִיֵּה אֶתְּנֶה אֶתְּנֶה בְּרִים
עֲלֵי וְשֶׁמֹּא עֲלֵי אֶתְּנֶה לִשְׁמֹא הוּמֶלֶךְ לֹא וְכֵן אֶתְּנֶה לִשְׁמֹא הוּמֶלֶךְ לֹא
שֶׁמֹּא לִסִּיחֵי מִן־יִכְנֹסֶה כִּמְדָה וְגִירָה תוֹהֵם אֶתְּנֶה עֲלֵי הוּא מִיֵּת לִהֲתֵלֵךְ
מִדָּרֶךְ כִּמְדָה יִכְנֹס עֲלֵי אֶתְּנֶה כִּי חֲתִיף קָא לֹא וְהִיֵּה כִי יִקְרָא אֶתְּנֶה וְכֵן
יִכְנֹס עֲלֵי כִי־יִכְנֹס אֶתְּנֶה תוֹהֵם אֶתְּנֶה שֶׁמֹּא אֶתְּנֶה כִי־יִכְנֹס
וְכֵן אֶתְּנֶה מִן־קוֹדֶרֶת בֶּתֶה כִּי־יִכְנֹס קֶדֶם לִי קֶדֶם לִי כִי־יִכְנֹס
וְכֵן אֶתְּנֶה כִי־יִכְנֹס אֶתְּנֶה שֶׁמֹּא אֶתְּנֶה לִי אֶתְּנֶה לִי אֶתְּנֶה לִי
וְכֵן אֶתְּנֶה כִי־יִכְנֹס אֶתְּנֶה שֶׁמֹּא אֶתְּנֶה לִי אֶתְּנֶה לִי אֶתְּנֶה לִי
וְכֵן אֶתְּנֶה כִי־יִכְנֹס אֶתְּנֶה שֶׁמֹּא אֶתְּנֶה לִי אֶתְּנֶה לִי אֶתְּנֶה לִי

מלכא פלומא שאר' וקאלה וקאל לה קד שאר' פלומא וקאל פלומא שיא חיוה
זח עט על אקמלך ללה יטאדי בלמלך במא קא ויבן עט כי - אדא נענ
ואתם צח נבנותה ענדיסטל נצחת בלמלך את לל בר לבל נבי אה יגי אבת דא
מן אקמלך שיא מנהא וקד קיל כי שמואל וידע כל ישראל מן ושי בא שבע כי
נאמן שמואל לנביא יי: וקאל לן אמתא מסה עין סאיר לנביא במטאמא
אד קיל פיה ומשה לל שאל העדל: ואתה פה עמד עמדי ודבר פיהל משה פה
אל פנים בגיר ואצמא לל הול ולא סזע וסאיר לנביא לים כאלך קא פאצמא
פי מקאמה לכיר בין אבתים לל אמתא תעלי לה מאלחך ישראל מן שעבוד
אחולה ותרמב נפלה על אבתים והנה אמתא חסבה גדלה למלך עליו: וקאל פיהל
פי הר סיני אמתא מן הנה לאתא ויהי ביום השלישי ויחזר כל העם אשר במחנה
חין פאצמא לקולות ולצרכים ולענן וקול שופר ואיצמא וירא העם ויטעו ואיצמא
ואל ידבר עמם אהים פן נמות: וקיל פי דעל ולא נשאר בי כח והדי נהכך
עלי למשחית ולא עזרתי כח וקאל ודברו עמו ונאלמט: ומן הנה יתהו לל
סד קוה שמואל פי מקאמה והו כהיכלי ויעלי גלס חיתא עט מא נודי וחזר לעלי
דפעתא ואושחיה לה וקולה דבר כי שומע עבדך מן ניד אצמא בולא פוף וזהו
אתאיד גמעה תעלי מש משה אם יעמד משה ושמואל לפי וכפאה בהו ויע
ואיצמא כי נאמן שמואל לנביא יי: ואמרו דלל שמואל שקול במשה ואמרי
מה משה ואהרן בעמוד ענן ידבר אהים אף שמואל: במשה נאמ: דרי יי בענ
וידבר אליו וביהרן נאמ: וידרי: בעמוד ענן ויעסד פתח האהל ויקרא אהרן
ושמואל מן הדין קרייה ומענינה אותו ותאמרנה יש הנה לפער האהל ויש
אין אתם רואין ענן קשור למעלה מחיליו ואין יש לא ענן ויש אהרן
יהיה הענן: משה ושמואל שניהם נחקקו לבקש על ישראל הו כהיכלי
ומתחלה חזירו למוטב משה אמר שימו איש חרבו וי: על פיה
ואחר כך אעלה אל פי: ושמואל במענה אמר חזירו את הצנאים ושמואל

את הבעלים ואחר כך קבצו את כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אני יישיעיהם
שקולם זה כנגד זה וקלו רלל כי שרח ויקרא יי שמואל ויאמר הנני וידע
אל על ויאמר הנני כי קראתי לך אמוי שקרא הקדש לשמואל בקולו שלעבתי כיי שלא
להבעיתו ולהפחידו וראה לבד כששמע קולי שלעבתי רץ אליו ואמר לו הנני כי קראתי
לי וכך טמא מד במשה והאזנים יעגלו בקול בקולו שלעמדס אבין ושמואל טרם
ידע את יי אי למיתמכן בשך בהדי למקראם לרצאני וכלך קלל תנאס על ליו
מעבדה אנה מא יעדף ללה בל אנה מא ערך אז כטאב ללה יכין הכי פה אקאמה
עוד לה פיאנה לפ יעלם מן נאדיאה לבונה שאבא גיר מחתנך ולם עלם בעאדאת
לנבווה ולוחי וכיפיה רלל כטאב ללה ללאנביא וכאצה כמא תקדם אז לן דר
כאק קלל עמיד לגורפי ולך למאין וי יונה על קל ושמואל טרם ידע את יי
וטרם יגלה אליו דבר יי תגמטה מא כאן תגלף בללה בשך ומא כאן אנכשך
לה וחי ללה יעני אז וקע לה הדי ותגמו ושמואל עד לא אילך מידע אלפן
מן קדם יי אשר כל שומעו תגלנה שתי אזניו תטנן אדניה ואמר
כספי על אמר השם לשמאל הנה אנכי עשה דבר בשטל אשר כל שומעו תגלנה
שתי אזניו פידוש זה בצדו והוא מה שסמך למה ביס ההוא אקים אל על את
כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה וכבר קדם כעס השם על חפז ופחם על אש
האזים ואידכנגד עליהם כי ביום אחד ימותו שניהם שאנן היו חשדי היצבא נמ
במלומה אשר נגמו שרל בחטאם כי הם היו הכהנים הגדולים המנהיגים האדון
ההולך במחנה והוא היה הראש ובנוסם והנגפם נשחתה המערכה כמו חבש
בעבן כי היחיד שוב כלל כשיהיה ראש המערכה או העם והער יר יסידו
החל וכלה תגמו אגמו ואשיני החל מעטן חלל חרב מחלל ועב
כלמ אכריתם עד תכלתם ואכלה אותם ואנוס אעשה כלל ויכחש כעון
אשר יעני מקלס להם כפיה כנאיה עבדתעל כאדם שדא תולה קללתי

פ מערב לשון חינוך כלום
עדין לא נתחם במלכ

פ שמואל בלל
שמואל בלל

למנוח עולם
נפשו של
הנפטר

למנוח עולם

באחרים ותקדיד לכלם כי מקלסם לבנין: ואתגוס צדי מרגזין להזכרם
לשון הכעסה כלומר מבעיני אבות: ולא כהה כם לם יזגרהם ולם ימנעם
וקל לתחוסם כי מקלסם להם בעו מענאה לי והו מז גמלה תיזין
סופדים געלי חקיקה למעשם אין להווא ולעמד ולצור אמא הו להם וטואר
לכל מנחרה עזאגא נבא שאל אגיד אסלך כי לאסותקאמה ככתב על מענאה
והי מענ תיזין סופדים: ומתלה שולחם את הזמורה על אפם יריד אל אפם
קדושי לא נמות יריד לא ימות: ולכן נשבעת לבית על אס יתכפר
עון בית על בזבח ובמנחה שי עולם: לכן לשון שבועת אמא ואמא הו
בזבח ומנחה אינו מתכפר אבל מתכפר הוא בזבחי תורה גמעשים סופדים
ואמרו השב בעתם מוחלן לו לא ישב בעתם אפלו הביאם אלי עביות
שבועה אין מוחלן לה השב בעתם בעשות הימים שביין ראש השנה ויום
הכפורים: וקאן גמרין שיש עמנו שבועה אינו נקדע מטין שז לכן שבעת
לבית עלי: כה מעשה לך להים זכה יסדיף קאן לך קללת חכם אפלו על
תנאי היא באה שהי אמר עלי לשמוא אס תכחד ממנו יהי רצון שיהיה
לך בנים ממדים כמו בע אעפ שהגיד לו באה עלי הקללה שז ויהי כי שקן
שמוא וג' ולא הלכו בפיו בדרכיו: ויהי דבר שמוא לכל ישראל איאן קנותי
וצחת נבונותה ודחתה אנתשות עב לאמה בקולה וידע כל ישראל מין ושר באר
שבנ כי נאמן שמוא לנבואתו: ואנמא אמא הו למענ בקולה והי דבר
שמוא לכל ישראל למא אמא דכל נבונותה בקולה ויסק יי להראה בשילה כי נגלה
יי אל שמוא בשילה כדבר יי טאתבעה בקולה והי דבר שמוא לכל ישראל
אנתשה דכרה וטואר אמא אס אמתא נפ דכר קנה אכדי והי חצא נשדל
לקראת פלשתיים למחאה ולקיריד אין שמוא חתום על שקל כמא יתן אנאם
לנאן אמא וטואר זהו יי אב שמוא לכל ישראל ויטא ישראל לקראת פלשתיים

למלחמה ויחזו על האבן העזר ותלשיהם חנו באבן פז צעצעאנאס אן חזי לויצור
מן שמואל חיהם על לקחא וליס למעבד כמי צנן לאלאמר על מנח שוח ויחזו
על האבן העזר תרגומו ושיו על אבן שעא היאליא ענחא בש' דלך ויחזו שמואל
אבן אחת וישם ביה המצפה וביך השן ויקרא את שמה אבן העזר ואמר עי הנה
עזרני יי ותרגומה אבן שעא ונקראת אבן העזר על שם העתיד ויש
המלחמה אנבקטת מול וישע על המהל ויכו במערכה בשדה בארבעת
אלפים איש מערכה למצקאלי ענה קיל ויערכו כל שנים לקראת ישראל
נקחה אלינו משילה את ארון ברית יי ויבוא בקרבנו ויושיענו מכף אויבינו
קלן על אן ארון אדי כרג מע חט ופנחס ואכילה ללשנים היה בן שברי
לוחות בלבד והוא ארון שהיו מלפניו חוט מנקס למקום אמא ארון שהיו בו לוחות
שנים לא יצא מעולם דלל דלך קלן לחכא על את מוצא בארון להים שירד לבית
עובד אדום הגת ונתבדך בשבילי שן וברך יי את בית עמר אחס ואת כל ביתי
והלוא דברים קל ומה אחן שלא נעשה לא לשכר ולא להפסד לא לשפד לחזות
שבו נתבדך בשבילי קל וחומר לצידיקס שבטבורם נבדא העולם וכן הוא אומר
ויברך יי חזק לרגלי וקד מן יאן אן מא אלדג לא ארון שהיו בו לוחות
ראשונים והוא ארון הברית שן וישלח העם שילה ויביאו משם את ארון ברית יי
והוא שהיו בו שברי לוחות ולא היו מלפניו לא ארון שהיו בו לוחות שנים אבן
ארון שהיו בו שברי לוחות לא יצא אן בימי עלי בלבד והו קולאס פי אדוט
בעת ההיא אמר יי אלי פסל לך לסוף ארבעים יום נתרצה ל ואמר לי פסל לך
ואחר כך ועשית לך ארון עץ ואני עשיתי ארון תחלה שכשאבדא והלוחות בדי
היכן אתם ולא זה הוא ארון שעשה בעלת שוחי משכן לא נתעסקו בו שן אמר
נס הכפורים בסימ מן אחר ענה אותם לעשות מלאכת המשכן וימלאו שמה
משכן תחלה ואחר כך ארון וכלים נמצא זה ארון אמר וימלאו שוחי יצא

עשה למלחמה ואותו שעשה בעל לא יצא למלחמה לא בימי עלי ונעשו עליו ונעשו
והוא לא היה יוצא עמהם למלחמה לא ארון לוחות שנים אבל ארון שיש בו
שברי לוחות לא יצא מפני שהיתה קדושתו יתירה על קדושת לוחות שנים מאמר
רש"י הפך בין לוחות ראשונים ללוחות שנים שראשונים יש בהם קדושה יתירה למ
שהיא מכלל דברים שנברא בין השמשות ואמרו גם כן מקבץ הכבוד נלקחו
הלוחות ולוחות שנים חצב אותם משה בידו ודי בזה הפך. וזהם הארץ
ד"ו ונציג. אזי לנו מי יעלנו מיד האלים האדמים האלה וילצא מן שבע
מקדמי אלהים דעו זהו רבובין. אלה הם האלים המכים את מצרים בכל
מכה במדבר. גמע אלה ונעצם לא גמע עז. בכל מכה במדבר קיל בלנסק
מתלמד בדרך נאה לאן לעשר מכות כאנת בלהא מי מער לאפי למדבר
וקא רבינו לא פישרח מסכת אבות גאנא לנקל באן מצרים נזלת בהם מכות עלהם
אכזר מקכות מצרים לכהא כאנת מן תנך לעשרה לאנא עאתי נזלת פי מער
ותנועת באנאף על הים ולא שארה לי ולך קולה אה הם ה' הם את מי בכל מכה
במדבר יעני פי מדבר סוף. ואל פישו אמרו עשר מכות הוצא על המצרים
במצרים ועשר על הים ושאר מכות בלה בעמי במדבר ואין לו מכה עוד להוציא עלינו
לו דברי הרשעים שבהן. אמר להן הקדש חייכם שאנ מביא עליכם מכה שלא
נראתה מעולם כיצד היה אדם יושב על הארץ ועבד עולה מן הארץ ושומט את
מעיו ויורד לתהום עשול להם ספלים והיה אדם יושב בספל ועבד עולה ואומר לספל תן
כבוד למי שבראני והיה הספל נבקע מאילין ועבד עולה ושומט את בני מעיו ויורד
לתהום והעדיקים שבהן היו אומרים מי יעלנו מיד האלים האדמים. ותרגום
אלן אגון גמולתא דיב דמאית מצראי בכל מחא חמיה עבד פישן במדברא
וינס איש בעמיק מן המערה ויבא שילה ביום ההוא ומדיו קרועים
ואדמה על ראשו. זה שאלו שדעו באותו היום מאה ושמונים מיל וחטף את הלוחות
מיד גליה הפלשתי וסיכן בעיניו והוא שברא זכר שני ויען המבשר ואמר גם

ישראל ממנו פלשתים ובשבת זה נקרא טוב שמו בבוחר ופז. פירוש הלכות שבת
 כאן הוא האדון שיש בו שברי הלכות. ואמרו ששאל חנוך האדון וביא שאלו וביא
 פלשתים ולקחום פעם שניה ועל שאל ועל בנו אמר דוד בקינתו עליהם מנערים גדלי
 מאדיות גדלי: וכדיון קדושים תיארה מן מח צד. ואדמה על ראשו תאב
 פסמיה באסם אצל אדיו מנה. יד דרך מצפה לאמח לי גמגמ לפנים ינצר
 מן יעבר לנסא. והי מכתב יד צמח פיה מעט יד יד אי אנה פז באין תל על אדון
 פסאן יצדיד ביד כמה שאל על מתחלם כסוגע. ושלח דלך פי קולך פי היה לבדוד
 על דאון והאים פתחן למענין פלמחדי ואמכתוב באגם לבני ואסתגש ען אתפול
 כלולך תכתב יד ותקרא יד. ותרגומו על כיבש אורה מסכי מביט ומצפה מן צד
 מן הדרך המלכה: וכך תרגום ויפול מעל הכסא חודנית בעדי השער על כיבש אורה
 תרגם דרך המסלה שממה נכנסים לשער. ועיש קמו ולא יכול לראות לעין קחמה
 היא תהיה בערהא ולחזקה לצחיה ותרגום פלו שניאס קמו עיניו הון. ואדיון
 האים נלקחה הא לתאניה מזדה לאן און מזכר וקד תקדם ואדון והאים נלקח לענה
 הנא ישיר לא מא תנחן אדון והו תורה או שזת או מצה או מא שגרה. כמה יקע
 עליה לתאניה: ויב אברהם אתו כבשוה דל לבדון או הזכורות למעלה
 בפסוק ראשון ויקח אברו דין ובקד ויתן לאניה אתה חסאן לקח והצדיק לבדון. ויחל אביב
 מה חנה ויאכל לבדון תהיה לנדה וכבדן שח בניו ד דודות ש שנכנסו לאלק. וגם
 הדגו בעצמם לך ד צדיקים מישראל ולוהק שמשתחאע ופיטח שאל ושלשת בניו ונכדן
 עשה האדון בשדה פלשתים ד חזשים. אג ד יצניה בשם ד שמואל אור יצנה א
 תתגולת שלחחד מכס צאנה היה מחזר עליה כמה פתחים להניא ואדוני בשדה פלשתים
 חזשים ולא חששתם אני אחוש ביד ה' ותמאנה הפיות. קול לאי סבב ה' אל
 ורף עלי אברהם באעטום אבימלך ד כבשוה לי היציק לבדון גומב האל אשכב
 כבשוה כאן שח בוס מענה להבוס פי וקת כענמיה מע אבימלך על סבב אבימלך
 לאן כאן מן שאר דאן אברהם אדי וקט על ביד ילע להבוס אשכב ויטבון כמ שחון

פי כבוד תיזהיל לשה לקח כי המים היו עליך כשדואין סוף אברהם סימן לבשר
שתעלה הבאר להם דבר עליו ברא עבולה: ולמה אקבהם אברהם פי וקתמאצתה
ואחמלק על אברהם ועלע להם אמה תחקק אבימלך בהדי למעג אן לא בראר
לאברהם ככחן מן אהב אן לא יעבדהם אברהם לאבימלך ב מא אעטא הסלה לחבר
יכון אחי דהם יתלל אר אי גרא מנהם חצל עלה לוכף כף יכון סוף עמל להם
עם יעטו לאמות העלם: ויכל מעל הכסא אחורנית לכולם אי וקע על קפאה
לולך ותשבז מפרקת ויהו פקאר צהרה לאנהא מפאצל מפאצל לון אמפל יסמא פוק
ויקל פי אקלע לאפצל ויתפרקו כל העם: ותדגמו ואתברת פקתיה ומית ופיקתיה
הוא עצם שלמפרקת והוא עצם השאר וכך אמר דלל למא בעצם דמפרקת איפגים
ולפי שהוא פרקים פרקים נקרא כן: וכלת אשת פנחס היה ללית קד תחייך
למפרקת פי שדה הזה ללפנה פקל בעצמה אנה יידי הרה ללית ובעץ געולה מן ללה
ובעצמה קל חבלא מתעלקה אי מתעלקה מן אהבל יסתק מן וצולנים יעל אי תשדה
מעלקת ברא יעצ מנהא ליסטא וקד לכו בן גמא דצא ללה ענה פי תעייפהא
וגמא אחסנהא אן תכון ינה מן למעתל לאס לאמפל מיהא ללה על זשה דזה וורה
ואבתלית אהא בלגא מתלשנת לעש ושדורג ולא מייך: אקול ורב מאכאן מעגאה
הרה ללה פלנת ליה וקלפת תא איצא: פיכון למעש פיה כמא תקול אטס אבלא
על לאמא והדאהא ולדת פי לולך לנהא כמי קל ותכדע ותלך כי נהפכו עלידה
מידיה ולא נקול אנהא אסקפת לחנך תראהם בשלוחא באנה אבן כמא קל א
תיראי כיבן ילית כמא קל לחל אל תיראי כי גסזה לך בן תם אנהא סמית ל
מולד אי כנז וקד עאש וכבר: והזה ללפנה במעש חין כנז קבאי קד פקד לעג
לאמאס מן ישרא בעשם לאוון מן בינהם ומאת כהן גדול ואנאדה למעלין לכונ
פי מדינה: וימכן אנה במעש אי מלך אי לך תלך והו מחזק אוא מן אי לך
מנא פיכון מעגאה לעל לנא בעש זול עגא: וקולה אר הלך ארון האים ואלחמיה
כדי על ועל: וכולך וזה דגון נפל לפע אנה מדי על כש לקולה בעיה לפי

אדון יי' וכו' אל המפתח ידיר לפי המפתח או על המפתח אי דאסה וידה מפתח
תס' ושרח מפתח וכו' מפתח דגון קל מועצ פי ערד אצות אי אציה יעקב ברה"א
אסס' ורע מא כחן אסס מצטבה או פזאנה אורף כחן יועצ עליה אצנס מרד
מפתח הבית לוי' הו סכפה וכו' קל אתונס סקופתה פועלי הדי יסן כרוטת מפתח
ידיר על המפתח לאנהא סכפה כל מעצבה תחת מועצ אצנס יטלע עליה חתי יטל
אי מועצה תעניס לה זמן וכן לוי' תדו ראשה מרחה עליה סלמ חת וכן למטלע
ען אן יטו עליה באגלהס למס קל על כן לא טרבו כהני דגון וכל האצנס בית דגון
על מפתח דגון בחשדור ידיר אשר באצנס א אן לים וכן משרד עלי גמיע ביעהס
כל הדי למסן חסב לוי' וקענ עליה אצנס אצנס וקל אתרנ פי הדד ללת מעידי
למיט' ותכרע ותלד כי טרפכו עליה ממידה לעיד הו אסכונה את תמסך
אבאב והו יענבה הנא אן אכילת לקי אסאכיה אתי פי תלך אצנס אתי ברה"א
תמסך אצנס אגנה לוי' מבה למסאכיה למגלה אצנס את תמסך אצנס
ותמסעה ען אן תנפתח ומענ טרפכו הו למכנ לוי' ימכנ אולי וקת אן
יתקלכ לרע ראשה אי אספל ואמענ אכילת אולי ותקלכ יטלכ אכילת וקל אצנס
שעירים לבית כן עירים לאשה והעירים הם בטוח הדחם והם שנים כמו עיר
הדלת ומה שאף דנא טרפכו על עירי דמך צירק לידר יולדה והעירים הסלחה
בעיר הדחם כי עירים שם משחקת יאמר לידר הדלת ויאמר לחלים וקל כעס
שדלות לבית כן דלות לאשה הדד לדלות לים הו ענים עלע דא ענים גידוק
ונכסט וינקבץ וקיל אנמא געל אדחם מטאול לא מרדח לא למגל אצנס
ואאבסאט לאן אדי כאן מרדח לא ינקבץ ויבסט לאן כל רבד עגול אן לא
דאט ולא זנב ויקל אן בענ אנסה יכון להם ש פסט דחמם ענים תלכ מרעסט
ותממי צאבה ללך לקנא יענ להא ענים ממרד צפה לקין והוה אן חבלות
לא יכרע אולי מעהא לא תמא לא אן תשן טאעגדה ויכרע אולי מעהא והיא לא
מקנא מן גמלה וינא דמך ויקחו פלשתיים את אדון ואהים ויביאו
אחם בית דגון פידט ויבסט אכילת אולי טקא כן כי היתה צורתו

עובדת דג: רח דגון נשאר עליו לחוד גופיה אשתאד עלוהי גומו בשאל ציו
 וידיו ורגליו כרותות: ותכבד ירש אל האשדודים מתל בנה ירש הויה
 וכפן תרגומו ותקיפת מותאדש על אנש אשדוד: ולפי שהמכה היא כס הקבלה
 אמר על המכה הנה ירש הויה במקדש ותכבד ירש אל האשדודים: וישמע
 התורה וההלכות מאכזר מן שממה ותיקול כי היתה מהומת מות בל העיר וקל
 והאנשים אשר לא מתו הלו בטחורים: ומעני אל האשדודים על האשדודים:
 הלא כאשר התעולל בהם וישלם וילכו שכר דשו ואת אחתו אשר שמו
 בם אמרו כשחיה פועה נכנס לפנות וטחור ולא יוציא כלום לא לצוע ולא לשל
 עד שיצאו בני מעוז ויפלו לפניו ובאין העבדים ומושכין אותם מן טבעת
 וצועק צעקה גדולה עד שיטמנו בני מעוז וצב פלטיין שלו ובאין ורואין בקילת
 וקלקלתי כך היו אמרים פלשתיים זה לזה ולמה תבדו את לבבם כאשר כבדו מערים
 ופרעה ו: אזי לנו מי יעלנו מיד האלים האדירים האלה עי כאן א
 אמרו כשחיה שבהן: הדשעים מה אמרו אלהים הא המכים את מעוז בכל מכה
 במצד אמרו עשר מכות היה לו להציאם על המערים ושאר מכות בלה בעמק
 במצד ומעכשו איך לו מכה עוד מעתה:
 ויך אותם בטחורים טחורים
 הוא חולי תחטובות ובלשון ישמעאל בואסיר: וקל דבותינן אל טחורים זו מכת
 טחור שהביא הקבה על האשדודים ש: וישתדו להם טחורים וכפן הוא אמר ויך
 צריו אחור ואחור וטחור ואחד בתלל אחור אטבח נמצא פירוש ויך צריו אחור
 ויך צריו טחור כלם הנה אותם בטחורים: ופירש ל תנחום אל טחורים בואסיר
 והי צנפין צאודה וכפיה לא כפיה אשר נצחיה ועבהא קיל וישתדו להם טחורים
 מלשון חתר יענ כאת בואסירהם כפיה: וקל דשמים אף כתאבתה עמולים לכזן
 עמל פי לגה לערב דא יציב אנסא פי קבלון פגממע פי למכתוב ולמקדו אגל ואנסא
 וקד ביינא אן כתר מן אלפאנן וכזן פי לערבי ולעבראש מוא ויכזן וישתדו בשין מונע
 סמך לסיתגיו למענ ממה הו עפה לאנחמס חרף ואחד: וקל פי מונע אכל פ
 טחורים מסעב עמלים ושוח טחורים בואסיר ולבואסיר הם צנפין צאדה וכפן ולפיה
 נסאדה ואם וכל ל דשמים אן מדר תרפה שלאשה יממה לערבי עמל וזו דא יציב

פ יתחור

פ לא יתחור
 קשה ועבה
 מפי רח

ואתחמם שולחן (אין לקבל)
 ואתחמם שולחן ש גיה
 אכלת אונה

וידעו הנה לצור הדיה מע לאדון והו קולה ועשיתם כלמי טחוריהם אנע אפעלו
כצורחם ושכלהם ויכון למענע ועשיתם כעלמי טחוריהם: וקאן אן למאסיר
קד תתשכל בצורה מא פא מעדה פנענו מן לזה צור כצורה לבואסיר לדי כאנת
פיהם וכלך כאנת צורה לפיכאן לאגל מא כאנו יגלון אמעאהם עלי מא זכרו
ז' הנה כאשר התעלל בהם וישלחם וילכו כאשר נפרע מהם וכך
אשר התעללית נפרעתי ותעממו הלא כד אתפרע מנחון: ושתי פרות
עלות מגדלות עלנאן לשון עלל ונחן: וכך תרגום ושתי פרות עלות ותרתין
תחין מינקן מרעאת: תשימו באגז תיבה: וכך תרגום תשון
בתבותא: ול ינה פסד אנג דוג וממא אשבהה: ופסד פיה אנא ינע פיה
למאלעזי: ול תנחום פסד אדק צדוק או עלבה ונחוא: ואסותם
חת הפרות בעגלה תרבטוהם פאלעגלה: וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית
שמש הוא עשה לנו את כל הרעה הגדולה הזאת ואם לא ידענו כי לא ידן נגעה בנו
מקדה הוא היה לנו אז אן סארת לבקראת טריק תנזיה לי בלאזה פולך אעצם
דליל עלי אנה כאן סבב אדייתכס ואו פתעלמו אן דלך אמר עניי טוח עלילבאזכס
וען הדי קיל אוולא כי הסב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לבס למה לא תסור
ידן מכס יריר אם תרפאו אז אן אל ענכס הדי לאדא פתעלמין אן לאגלה חלל
בכס לעקובה: ואת בניהם כלו בבית סגנוהם ומן הדי אסמי לסגן בית
הכלא ומנה קיל למחכס לגנס גזר ממבלה צאן: ואמא אדני משה כללם פלס פגם
הדי עלי מא צן בעצתם כל מן לא תכלא רחמיק והו למענע: וישדנה הפמות
בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלבו הלך וגעו ולא סדו ימין ושמאל וישדנה
מן הישר לפע דרכיך אי אסתקאמה פי לטריק ולס תמיל ימע ולס יסדו וסגן חקה
ותישדנה לאן פרות מונת: וגעו מצדד מן יגעה שור על כללו והו צעאן לבקל
ופסד פי וישדנה הפרות ותבתת פי לטריק יעט לס תמין ען טריק אדני
ישראל וקאלתלמוד פי וישדנה כאנה קא וישדנה לדי דו וסכדת ומן לחכמים
מן קא אנהא קאת הודו ליי כי טוב כי לעגלם חסדו: אמר ר' שעקמ פניהם

כלפי ארון ואמרו שירה מאי שירה אמרו ל יוחנן משום ל מאיר אז יסוד נמשך
ול יוחנן דידיהא ואמרתם ביום ההוא הווי ליי קראו בשמח הוויש בעמיסעלען
ול שמעון בן לקישא משמור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה ל לעזר אככל--
ליי מלך יקנו עמים ל שמואל בר נחמני אב יימלך גמלת לבש לבש יי עוז ותמנה
ובית שמש קמעיס קער חסיד בעמק נשואאת עיניהם וירא את
הארון וישחול לדאות ידי ואנשי בית שמש ומתלה כן ואמרו הארץ אשר
הוצאתנו משם וקלא רלל אן וראו למקולה הנא אנהא לשון בליון וחמה
ל אלתאני שאני שחרורות כלל אל תבזוני על שאני שחרורות מאן עונות
ודומה לו ושמתיך לנואי לשון בליון" (מא בליון נהג בו שהיו בוצרים
ומשתחווים ויש אומרים כן היו אמרין לוי הכהן שחלכת מונג ומי פיסך
ואתה בא אלנו וישמח לראות את פרחו כמה ראה פא תהלאו על
לנעל והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמש אימא אהל בית שמש
וטלך הלחמי בית האני מעיד מבעד וש כפר הפרזי מן אילרי אל
למחצית אל אקרי אגרי חגינה מלך היהודים הפרזים היושבים בערי הפרזות
ועד האבל הגדולה הלמד תחתיו והיא אבן הגולה שזכר שהטחו עליה
הארון והכני קא לתרגום עד אבנה וכתא: ופירש קמחי חמור ועד
אבל הגדולה אשר הניחו עליה את הארון יי פדשו בו מיטור הגדול כמו אבל
מחלה שתרגמו מיטור וכן ועד אבל ברמים מיטור כומיא וישכבי
שפירש שהלמד תחתיו וטעמו האבן הגדולה שזכר שהטחו עליה הארון
וכן תרגום יונתן ועד אבנה וכתא: ולפי דעתנו כי שם האבן הגדולה אשר
הניחו עליה הארון אבל כי כן קראו לה על שם האבן שנעשה בה וכן נרץ
האבן נקרא שמו אבל מעמים על שם האבן וענין הסעוק שהוא
ועבדי האבן מעבד כל שמי פלגים להמשיך השנים מעיל מביע וש נל
אסתי ועד האבן הגדולה אשר הניחו עליה את הארון יי עד היום הזה בשדה
יהושע בית השמש כלנה עבדלו הסלוא שם הארון מעיל מביע

פ' ל טובי ב' שיר השירים

ועד כפר הפרז שמינו מבעד והניחום על זו האבן הנזכרת וזו האבן היא עד היום
הזה בשדה יהושע בית השמש
והנה הפנות העלו עליה לפי הוראת שעה
היתה שהעלה אינה צחה לא מן הזכרים שם אס שולה קובנו מן הצדק זכר תמים
וזו היתה נקבה
ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון יי ענין ראו באר
לשון בזיון כמ שפירשנו בוידא את הארון כלום הכה בהם על שבזו את הארון
והגו בדרך בזיון
ראו ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון יי מה לא ראו
שהיא הולכת עדומה
ויך בעם שבועים איש חמשים אף איש וחתבלו העם
כי הכה יי בעם מכה גדולה קל לתגחם בית שמש כי קריה סגירה ולס מן אמרין
לכבוד חת יכון פיהא הדי אגור כמין מאת ובין מנהם איסם כן לס ירא ארון
ולא מאת פקל פי דלך אן לס ימת סוא סבעין כפס והם אסנהדיין ואנהם פי ישראל
כמנזלה כמסין אף דגל פוחתאג כאף אתשביה לכון כחמשים אף וחזפת כמא חזפת
מן נזם אדבומה ממא ביינאה פי מכין על הדי אן מסחין אגמע וברואהס אנתמעו
סבעין כפס כעיד אסנהדיין סארדו אולאך אסבעין אן ינצרו פילאדן הן לאואד
פיה אנה הי לוחות הברית אן אן אפלטאס אפלוהה פלמא פתחוארון כצרו לאואד
פמאתו כלהס דמעה וסחיה ולולך כחן תקדימהס סבעים איש קבל חמשים אף וון כמא
לחמשים אף כע אסבעין פילעיד לכחן צד דלך לאן לעבראניה תקדס אברא אכתיב
על ארון פי אמואתב אשדיה כמא מעט ויך בעם סבעים איש חמשים אף איש
תקדיה סבעים איש כחמשים אף איש וצאחב אטרנס קל וקטל בסבי עמא סבעין
גברא ביקולא חמשים אף גברא ויתמא אנשי בית שמש מי יוכל לעכבד
לפני האלים הקדוש הזה כמאמר ארון יי האלים וכלל קל אטרנס מן יכול למס
קדס אונא דיילאים ואל מיעלה מעלינו תרגומו ולאסדן אתר יסתלק
מיננה וינהו כל בית ישראל אחרי יי תרגומו וחתהדיא אן למח סאעה
לנה וקל יונה אוקרב פה עטי אן יכון מן קול אטרנס פי ונקון ליה כל הגוים
ויתנחון למפלח בה כל עממא אי אנהס אנתמעו ותלפן אי סאעה לנה
הסירו אתאלי הנכר מתוככם וסלחיה פי אפסוק אפסוק וקל וסדון את

הבעלים ואת העשתות שלממדת עלי טרה אברון מהא ועתקדוחא חרצאב חזא לזן
מתל צורה ברג אחמל ואלנד ולגדי ואסם לגנס ששתדור צצק ויקבצו
חמצטתה וישאבו מים וישפכו לפני נח ויזממו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו לבי
פא וישאבו מים אסתפתו כיך תמן לתובה וישפכו לפני טרחו לנזכאם ליתנאם
אל לים לאסתקא אמה ורהקח מעע מי הדד למכאן ולא לה תחמיר פי לתובה איצא
פלקצה אדא מנה אסתקאב רטובאית אדמאג וצבהא צמוע מן אעישן בלככא
לשדה אשתשח חזארה אקלצ וחזאנה מי טלבה אלה פשבה דלך למערתה וגזארתה
כמין יסתקא אמה ויסכבה על טריק אסתקארה מתל קלחנה ואשפך את רפשי
לפני ביי וכולך שפכו לפני לצבכס ואתנאם קא ושפכו לצהוק כתרובותא כמא שם
זיי וכך אמרו אל ששעו תשובה גמורה ושפכו לבס כמאם לפני הסקוס וכן חזא
אמר שפכי כמים לבך נוכח פני וישפכ שחא את בני ישראל במצדה
חכס עליהם פי דלך למקאם אן דרר כל שפכ מא גצב צחאבה ומה כאנה וכמה
עלמה לאנהם קאסרון לתובה והי לא תתם לא בשרונסא וחי לנים על סמא פריט
ואתך פי אחמיר ולצמאן אן לא יעוד פי למסתאק וימח שמואל סלה חלב
אחר ויעלהו עולה לכל ליי סלה חלב כחף ריעע יעע אנהם קד ציח מתל בריד
לסגור אסן ארעע חלם יבק עליהם דנב ותרממו אמרה לחלבה חזון כבש אמה
ופ טלה חלב שהיה שריק יונק החלב ולא אכל עשב שריק והוא המשוחח
ואכרו דלל שלש עבדות נעשו בעולה שלשמואל הוא נסוח ומחוסר זמן ולא היה
כמו עולה שלגדעון שנעשו בה שבע עבדות ומעני ויעלה עולה כלל
במעני אחתהאקאם פי אטם עלי מא סלך ואחתהאק קלובאם פי טלב אלה טללך
ויענהו ביי וכלי לבמעט אגמלה אי אחריקה גמלע וקאו אל איך לך חניב
בכל הזבואם טלם יותר מן העולה שטלה כלל לאשים ולפיכך הקריב עולה שהיא
חביבה מכל הזבואים וירעם ביי בקול גזל ביום החם על כלשדנים
ויהאם וירעם קיל כמורה מן תרועס בשבט בזל טלך מסתחיל אמשעה
תליל וארעא כמא שחא פי שרח קל חנה עליו כמא ידעם וקולד

למה יבחו את בני ביי
כיה חיל יתקע צי

בין גדות ידל חנה מן מעט רעם או תגליב ואדעאד ומחלה ירעם מן שמיים
ייעליון יתן קולו... ואמא ויהמם כמעטאה כסדהם ויהאמאם או חארין
יף יתגהו ולי ארץ ירבעז כלולך ונגמו לפע ישראל ויכוס עד מחצות לבית
כל וכחונן עד חלדע לבית שרון ופירוש שרון מישור ותלגוס כפר הירדן מישור
ירדנא יעני חלבוהם לי אכל מבאן לפעם מן ארץ ילי כאנו פיה וישפט
שמואל את כל בני חיו אחיו דבנין אל כל דייק שרץ את ישראל ומוציא את
ישלח הדין לא מתו אכל שעה אחת מעלן עליו כלו דין את ישראל כל ימיו שן וישפט
שמואל את ישראל כל ימי חייו והלא כל ימי חיו איך לא חמשים ושנים שנה צא מארץ
ארבעים שנה שהיה על קיים נשתיין שנים עשרה לא כל המוציא את הדין לאתו
כלו דין את ישראל כל ימי חייו... וכן אמרו אל שבטו שלנו עד שחזא במעו אמו
הוכתב באטרטריא שלמעלה דבר וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו וכי כל ימי
חיו שפט את ישראל והלא כל שפט לא עב שנה לא הדא אמרא בין לוי עד שהוא
במעו אמו כתב באטרטריא שלמעלה... פ מעט הוכתב באטרטריא שלמעלה
מעט אן גלות קדושתו בקדושתו דמלאכים כעס שואמלאכים עוצים ומשמשים
במרוסך שבטו שלנו עוסי ומשמש במקדש וטופטים ישראל ומוריס להם דרך
האמת בענק שן ידו מטפסך ליעקב... כדלחץ לשלח מואסר
מתקדמה ויטעו להם טחורים שהיה זה החולי בשנת לא בגלי שגרי
החולי מקדמו יהיה גלוי חוץ לגוף ומקדמו יהיה בפנים ואמרו דאל וישתח להם
טחורים יהודה כל אור דיעונים ופעמיים במקום הרעי והיו מעערים אותם
ל שמעון בק לקש אור דיעונים ונסתרו והיה צעק כמל... היה אשם
כלשנים עבדים וטחורים כדון למכות שלהן הטחורים שעל בגופם והעבדים
שהיו שומאים מעביהם כמו שאמרו דאל שהיה אחד מהן יושב לעשות צרכיו
ועבד עולה ושומא את צע מעיו ויורד לתהום ועשו כזמותם דאב כלום חן אן
כפלה עלינו ואם אנו חארים חארים עלנו... ועבדי האב מספק כל
עדי פלאים לחמשה חארים מעבד מעבד ועי כפר הסודי ועי אבל הנזול

גש יעט מן גלוי
אמאם

פירוש עכברי הזהב היו במספר כל הערים וכל הכפרים שלחמשת הדורות
הנחמדים היו חמשה בלבד במספר ערי המלכה שלחמשת הדורות והם חמשה
והוא אמרו קודם זה המספר ואלה טוהר הארץ אשר השיבו פלגים אשם ל
לאשרי את לעד אחד לאתלון אחד לת אחד לעקרון אחד כשזכר טוהר
הזהב היו חמשה במספר ערי המלכה שלחמשת הדורות אמר אחיו ועכברי
הזהב מספר כל ערי פלגים לחמשת הדורות מעיד מבצר ושי כפר הפרזי ושי
אצל הגולה כלום אצל העכברים סלחב היו במספר כל הערים וכל הכפרים
שלחמשת הדורות מעיד מבצר ושי כפר הפרזי ושי אצל הגולה וענין
אשר הנחו עליה את ארון שייכלום בית הלוי הנחו אתיון על האבן כמו שזכר
למעלה והלויס הוריש את ארון שיי ואת הארץ אשר אתו אשר בוכי זהב ויטמון
על האבן הגולה ויתשכח הדמה כי שם ביתו אי סוף אלא
חתי ירבעלי מביא לידי זה לאמה וחתמל אן יכון הדמות אס וחתמל
אן יכון צדה לאתפאשה עט נכל או מא שבהד ויהי כחש
אן שמוא ויטס את כעו שפטיס לעשר קל א מאי קש שמוא פול הא ויהי
כל ימיו חמשים ושנים שנה דאמ מד מות בחמשים ושנים זו היא כמדת
של שמוא חמשים לא חנה קציה ימיו של שמוא שחמה כל חמשים אשר היה
והא שמוא לל כל ימים ששמוא קיים שמוא קיים מת שמוא ימות שמוא וקל
אן שמוא ושמוא מאת פי סה ואחדה ומאת שמוא קל ולסב מן כמית
שמוא קבל שמוא לפי שבקש מלכט הקצה שלא יכלו מעשה ידי ביסב
שמוא לפי הקצה שיקל במשה ואחדך מה משה ואחדך לחבטלו מעשה
ידיהן בחיהן אף לני לא יכלו מעשה ידי בידי ונאם אכטא שמוא והניעה
מלכות דוד ואן מלכות כוגעת בחזרתה אפלו כמלא עמה אמר הקצה
מה אשט ימות שמוא אן שמוא מנה סגורט יחיה שמוא כנג הנשה
מלכות דוד ימות שמוא אשורקא מלכט אבתיה כלום שמוא
ימות שמוא והא עוד נער מלכט אחיו שמת בלא זמנ שמת יש

בן עזר מה עשה הקבלה הקפץ הזקנה על שמואל ומת ואחר כך מת שאול ואליכ
אנהם מאתו פי סנה ואחיה לאנה ענד מא שאל בעלת אוב להעלותו היה בתוך שנים
עשר חדש שהנשמה עדיין חזרת ובאה לתוף ולמה אמרה להם לאדוני
עולים מן הארץ אלהם לשון רבים ומעוט רבים שנים שראתה שמואל משה ולמה
עלה משה שהעמידו שמואל עמו ואמר עמוד והעד לי לפני הקבלה בלם ביטלתי מכל
החזרה אכלו ממה אחת לפי שסבר שמואל שהעמידו הקבלה לזין שהדין שדנין
לאדם אף לא בתוך שנים עשר חדש כמו שאמרו משפט רשעים בנהגם שנים
עשר חדש וגהנם היא הקבר שכן פירשו גהנם הגיא והחמירה שלתנומה כלומר
כיון שיטכב וינזק אדם בקבר לא יחזור לקום עד תחית המתים כא עזר גהנם
ועד מטה מטה קוי להודיע שהקבר הוא גהנם ולא הלכו בעו בדרכי וטקייס
בו קלה שלעלי שאמרו לו אם תבחד ממני יהי רעון שיהיה לך בעם ממדים כמו בני
אעפ שהגיד לו בזה בגלוי הקלה שאלתחכם אפלט תנא היא באה חזק ולא הלכו
בכיו בדרכי ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט ודל פירשו ויהי כי
זקן שמואל אמר הגדול מעולם הייתה תמיה על שמואל אדם שהוא שוני למשה ימנה
את בניו שופטים לטוב יש אצל מעלימים וכשירים היו מלאתם וכשנתמנו להיות
דיינים חזק להיות לשעים והיו מטיס המיטפס אבל בתולה כשיום הין כמשה ושמואל
ותרגס ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט ואתפניאו בתר ממון ר'
דשקר וקבילו שחדא ועלו ויטו בצע לשון חמדה ועשן לזכ חמדו ועשן ממון
שלשקר ויתכן כי פירוש שחד כאן שחד ממון ושחד רבדים כענין שפירשו
בו שחד לא תקח אין צריך לומר שחד ממון לא אפלו שחד רבדים מולא כתב
בצע לא תקח" ופירוש ועלו דינא עלו לשון הטייה כענין שאמרו לאל חזינא
לזו לאבי ורבא טר נכלו על אפיהו דמעלו אעלויי פ לא היו טחים פניהם בהדיא
בקרקע לא מטיין על טר שימה לנו מלך לשפטנו מכל חמייס תנא אותה
שעה ששאלו לה מלך היא שנת עשר לשמואל חמייס ודעה דכר בפע שמואל
לאנה לץ אנהם צגרו מנה תס בייך אסב לזיבה וגבת אמוא טיה עליהם בקולח

כי אתי מאסו ממלך עליהם וזאת מעלם אקמן גמלה מצעות התורה שום תשים עלך מלך
אשר עליהם פילמעט גמלה אקן כמות לעטרה לאהיה שאלתם באבאטן לנחם צדק
עק חדה לתבה ככלבו אמור מחסוסה ועצמה צארה שצאם טו טלבו למלך עלי חכם תורה
אמר אשרעי מע מא אן בואטרה ותצתה צאן לא תאיד לט ולמלך סוי עטרה נחם
פהדי כצא למטלוב בל העתקדן אקן חצור שמוא בינהם ותצדדה להם חן מלך למלך נחם
גירהם ותצדדה להם פלמאדאה קד כבדו חולדה ולם יצלוו ללעציר ככלבו למלך ונחם
לעטרה לאהיה ולם יעצרו בהא ולדך וקע לטעא ואי עליהם פילמעט טלבו וקאן פון בן
קון לתורה אשימה עלי מלך ככל הגוים וביק קון ישראל ודינו אענה ככל הגוים ושפטו מלכה
וג לאקן אלא יקתני מעבי אסיאדה ואמא לתת פקאן רבותי צדל אן מלכה מלכך מן טלוב
מלך ליגעלה פתח לעצ וכמא יקונו ידעיק הן ישרל שאר ממש בעצ לא שאון משיכין
אותה פתח לגל ולעיות וכן אמרו דלל שום תשים עלך מלך חודה ולא רשוד
אם כן למה כעכשו בימי שמוא שהקדימו על ים ושטאלו בתעוואת לא ביקו להם מלך
לשם שמים לעצ בן צדק אומ יקנים שבאות וצדד כהוגן שאם שן שימה לו ככל
אכל עמי הארץ שבינהן קלקלן שן וימאנו העם לשמוע בקול שמוא וימאנו לו כי מלך
ימלך עלינו ודינו אענה ככל הגוים ושפטו מלכה ונלחם את מלחמותינו
וקאן וגד עלי ישראל חן ככלבו להם מלך לאהיה שפטו אומר אל וכלבו לתת לעצ
ומכאטרה לאהיה ותשבהם להם כי אהיה ומואקתהם להם כי אהיה ומואקתהם פלדק וד
עליהם ויול לא אותך מאסו כי אות מאסו וקאן רבינו משה צדק מן חסין דל פו
הנחת מלכים ומלחמות לפתק צדק הצדק עלי ישראל בימי שמוא כשכרש מלך ככב
שטאלו בתעוואת ולא שאלו לקיום המצוה לא מפני שקצו בשמוא שנים לא אותך מאסו
כי אותך מאסו ממלך עליהם ויאכדזה יהיה כמשפט המלך אשר ימלוך עליכם
את כעכם יקן ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפניו כמרכבתו משפט המלך חדרתה
ולחוס לו שרד אפים ושדי חמשים ולחוש חרשו ולקצור קצורו לעשות כלי מלחמה
וכלי מלחמה רכבו קד צדק אקל אן ולך גמיעה באגרה ואגמא תכעיתה בד
אנה ילמאס בולך באגרה מנחם אדילם ירסו באגרה ואמא לאגרה ולא בד
נחם לא ככאן גלאן וצאן הדי בינד למכובט אמרה אדי אמר אן יקרא פיהא

על אדמם וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד לדאה: זאת בנותיכם יקח לרקחות לשנחות
ולסופות לשמשן ולטבחן ולאפן רקחות כלומר מכינים התבליים והם בשמים לתבשיל
לשוליהם והבת השניה טבחות מבשלים התבשילים והבת השלישית אופיז הפת
וקל ותנחום לרקחות ולסנחות אלתנין פי מעט אטבל מן והרקת המרקחות והן עמל
אמצעל אתי תפסל פאטביל: וטבחות מן וטבח טבח והכן וקל פי רקחות עטא דאר
מן מעשה דרוקח: ולסופות כבאזאת: ואת שדותיכם ואת כרמיכם וזיתיכם
הטובים יקח באתמאנהם איצא כמא קלנא: וזרעיתם וכרמיכם יעשו יאכלו מנהם
אעשאר מנהא: ונתן לסריסין ולעצין סריסין מנה שרין ולסין הן מן מעט מים אזי
חו מגומם אז הזה אלנה תקע עלי מעצין להן קולה פי דברי הימים ויקהל דויד את כל
ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות ושרי הלפים ושרי המאות וכל
לאיסעאן יכון סריסים הטע מן מעט וחל אמר הסריסין הן אני עץ כבשלאן לא מרכל
והט לטרי לצנף מעאמזכורין וכלך קול ירמיה ע"ס שרי יהודה ושרי ירושלים הסריסים
והכהנים לא ירי בזה אלא אגלא ואכבאר והכזא חטא לסריסין ולעצין וכלך תגם
ינתן סריסין רבצטרי וכלך תגם הסריסים והכהנים רבצטרי וכהניא ואמא לקריסין
אמר ישמרו את שבתתי וכלך תגם סריסין המלך פהו למגומם: וכלך שרי ליונה
לן אל סריסין אחד יאבעת סריסין וסריסין המלך הגעו את סריסין מרעה הסלמנצבין
קל עלי לך קולה וחל אמר הסריסין הן אני עץ כבש ואיצא קולה ענהם ונתנו להם
בכיתי ובחומתי יד ושם טוב מצעם ומבנות ופי קולה איצא וישמע עשר מלך הכושי
איש סריסין ללן עלי הדי והזה אלנה משהורה בהדי למעט פי כלום לאואלי: ומא
יבער אן יכון הדי אסס מענק איצא עלי גיר הדי לצנף מן הדי אסס בל עלי גלתום
ורויסאדם לקול דוד ויקהל את כל ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים ארצ
המלך ושרי הלפים ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה למלך ובעין עס הסריסים
והגבירים כתרסיה להם פי גמלה הדג אטבח את אגלילה ופי מנה הדי למקאם לעינים
ואסתעמלה להם פי הדי אטבח לכטיר וגרי לך עלי יד לקול ע"ס אהם מן עתמא
וישראל וערואיהם וליקח הזה אלנה מן אסמקדמה: וממא יגב אן לוח בהדי למעט
הן קול ירמיהו ע"ס שרי יהודה ושרי ירושלים הסריסים והכהנים פהדי עטי בייזגדא:

ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו בלאגד מעב
כונה לאדם וקהל אדני לם ידיו בארץ... וזעקתם ביום ההוא מלפני מלכב
אשר בחרתם לכם ולא יענה יי אתכם לענה כמעט אין יטלבו אלה פיה למא יקרהם
ויצטוהם פיהם עברהם עלם והו פלם עלם לאנהם ארתמו וקבלו דלך עלי אנפסיהם
כלזלך לא יגאבו פי ורך: וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני מלך
ויגז משה את דברי העם אל: ודעלא יכון בתפעיל מן חור יקח יארב חנת אעלם
בוקלתם ומקציהם פקד טרח לגמלה ורב כסא חכי אנבי ורך: ומחלה בין סידלה פי כלותה
בתפעיל ואן כאן אלה תעלי מטלע עליה מז גרא: וקלו רבותיט לל פי הדי
לגץ מצוה להקיס מלך שן נשום גשים עליך מלך וכימאחד שהקמת המלך מנימדה
למה לא רעה הקבה בששאו מלך משמואל לפי ששאו בארעמית ולא שאלו לקיים המצוה
לא מפני שקצו בשמואל הנביא שן כי לא אנתק מאסו כי אותי מאסו: ואין
מעמידין מלך תחלה לא על פי בית דין של שבטים זקנים ועל פי נביא כיהושע שמעה
משה רבינו ובית דין וכשאלו ודויד שמינה אותם שמואל הממט ובית דין: כיצ
מושחין את המלכים כמין נלך ואת הכהנים כמין פי יוני שהיא עשור כנון שלנו
פ שינק שמך על ראש אהרן: כשטעמלדין המלך מושחין אותו בשמן המטה
שן ויקח שמואל את כן השמן ויצק על ראשו וישקחו ומאחר מושחין המלך הדיהוא
זוכה לו ולבניו לשלם שהמלכות דושה שן למען יאריך ימים על מלכותו הוא ובעובדו
ישל וכלכי בית דויד אין מושחין אותו לא על המעיין ואין מושחין מלך בן מלך לא אם
כך היתה שם מחלוקת או מלחמה מושחין אותו כרי לסלק המחלוקת למיכך משמו שלמה מפני
מחלוקת אדושה ויואש מפני עתליה ומשמו יהואחז מפני יהויקים אחיו: ומעין שאין
מושחין מלכי בית דויד לא על המעיין שן והורדתם אותו אל גיחון מקום שהמים מגחין
והוא המעיין: ואין מושחין מלכי ישראל בשמן המשחה לא בשמן אחר מלך ואין
ממשן אותן ביושלם לעולם לא מלך ירושלם מזרע דויד ואין מושחין בזה לאשר דויד
כבוד גדול כוהגין במלך כיצ אסור להשתמש כעסיו ושפחותיו ושמשיו

פ הוא שמן המשחה ופה
על כן משחק לאהרן
שם מלך

פ שאין שמן שלמות
שמן המשחה חסר
דבר שמן המשחה

אם מלך אחד לפיכך אבישג השונמית היצאה מחצית לשלמה והאחרת לארצות ארבע
אשר על שם מלך ארבע נבחרת לאחד לעולם אפלו חלף איש נושא אלמנות או גדושתו
של מלך אחד אפלו נביא הוא עומד לפני המלך ומשוחח לו ארצה שנ הנה נהג
הנביא ויצא לפני המלך וישחח למלך עט אפיו ארצה המלך לא ירצה לו כסף
וזזה להניח בגזיו ולחזק את צדו לא להתכאות בו לא כדי שיתן לחיילות שוין ולעבדיו
ושמשיו זל כסף וזהב שירכזה לא יציל בית יי להיות שם מוכן לערבי העבד ולמלחמות
הדי זה מצוה להרבות כל המורד במלך ישלמך רשות להרגו אפלו גמר על
אחד משאר העם שילך למקום כלוני ולא הלך או שלא יצא מביתו ויניח מביתו חייב
מיתה ואם רצה להונק יחונק שכל איש אשר ימדה את פיו וימית וכן מלהמכה
את המלך או המלך אחותו ישלמך רשות להרגו כשמעני בן גדא ואין למלך רשות
להרגו לא בסיף בלבי לא בשאר מיתות בית דין כל האמור בפדשות מלך
זכה בן רשות יש למלך לתת עם על העם לערבי או לעבד המלחמות וקוצב לו מכס
ואסור להצדיק מן המכס שלו וישלם למזון שכל מי שיגנוב המכס ילקח ממנו או יסג
שנ ואתם תחיו לו לעבדים ולהלן הוא אמר ידולך למס ועבדך מבוא שנותן מכס
וקוצב מכס ודיניו בכל הדברים האלו וכיצד בהן דין שכל האמור בפדשות מלך מלך
זוכה בו ושלם בגבול ישרא ולקחה מן העם הגבולים ואעשי האל ועושה
מחן חל למדכבתו ולמדשיו ומעבדיו מהן עומדין לפניו ומעמודי מהן אנשים
לדון לפניו שכל ושלם במדכבתו ובמדשיו ודינו לפני מדכבתו ל מדכבתו
ארבעה מן לפניו יעמל עליהם אבדא ובית יגלם כיהא אמתה עין או אגלם אמאמין
מן מכסן למכסן כמא קל ויקח שש מאות רכבבחד ופרשיו פקסאן מפגזא
ולוקח מן היתים שבהן להיות שמשים ועומדים לפניו שכל ואת בחורים הטובים ואר
חמורים יקח ועשה למלכותו וכן לקוח מכל בעלי ארעות כל מה שהוא ענין
ועושיין לו מלכותו ונותן שכלן ולוקח כל העבדים והשפחות למלכותו ונותן שכלן אי
דמיהן שנ ולאוש חדישו ולקטף קצידו ולעשות כל מלחמותו וכל רצו ואר

עבדיכם ואת שטחי יצחק ^{הוא} בחגיגת המזבח ואת חמוריהם וקח ^{והוא}
למלאכתו... וכן ^{למלאכתו} גבול ישראל נשים ופילגשים נשים כטענה וקדושת
ופילגשים בלא טענה ^{למלאכתו} קדושת לא ביחוד בלבד קונה אותה גמולתה ^{אבל}
ההדיוט אסור בפילגש לא באמה עבדיה אחר יעוד וישלם לעשות פילגשים שלמך
לארמונו טבחות ואפות ודקחות שג ואת בנותכם יקח לקדושת ולטבחות ולאטודת
וכן כופה את דרואים להיות שדים וממנה אנתן שדי לפי ושבו חמשים שג
ולשום לו שדי אלפי ושדי חמשים... ולקח חשדות וחזיתים והבגדים לעבדין כשיצאו
למלחמה ויפשטו על מקומות אלן אם איך להן מה שכלן לא משם ונותן דמיהם שג
ואת שדתיכם ואת כרמיכם ודעתיכם הטובים יקח ונתן לעבדין... וישלם מעשרי כגן
הזרעים ומן האלנות ופן הבהמה שג ודעתיכם וכרמיכם יעשר ונתן לדרסין ולעבדין
נשוא המלך אלמנתו של מלך שכן מצונו ביד ששאל אלמנתו של שאל שג
ואחנה לך את בית אדוניך ואת נשי אדוניך בחיקך... ^{בגן פגמית}
מחשבות גופה למנוחה... המלך המטאח נוטל מכל הארצות שבו בטיח ישראל
חלק אחד משלש ששדה ודבר זה חוק לו מלכין על עולם... כל חוקי מלכות
ממונה למלך וכל הממלכות שבוש הדי אצות והלכים למלך ושאר הבזה שבוש
בושין ונותנין לפטו והוא נוטל מחצה בראש ואחיה הבזה חלקים אותה ^{למלך}
העבא ביחד עם העם היושבים על הכלים במחנה לשמרה חולקים בשוה שג כחלק
היורד במלחמה וכולם היושבים על הכלים חזיו חלקין... ^{פדיוש} בשלש
אוצרות מלכים למלך אורחא דמילתא אבל שאר בזה שבושין מחצה למלך ומחצה
לעם ממלכת דכתיב וימשחו לי לנגיד ולעדוק לבחן מקיש נגיד לעדוק כח יטיון מחצה
לו ומחצה לאחיו אף נגיד מחצה לו ומחצה לעם... ויטיון גופיה מנה לך דגש
ו אומר והיתה לאהרן ולבניו לאהרן מחצה ולבניו מחצה... כשמהלך המלך למקום
שידעה פורק לעשות לו דרך ואין מבחין בידו ודרך המלך אין לה שיעור לא כפי מנה
שאור צריך איך מעסק הדרכים מפע כדמו שלמה או מפע שדחו שלמה לא חולק
בשוה ועושה מלחמה... ויהי איש אחד סבב ממין ושמו קישבן אבטל בן עמר

והוא ששאל אלמנתו של שאל שג
למלך המלך שכן מצונו ביד ששאל אלמנתו של שאל שג
ואחנה לך את בית אדוניך ואת נשי אדוניך בחיקך...
מחשבות גופה למנוחה... המלך המטאח נוטל מכל הארצות שבו בטיח ישראל
חלק אחד משלש ששדה ודבר זה חוק לו מלכין על עולם... כל חוקי מלכות
ממונה למלך וכל הממלכות שבוש הדי אצות והלכים למלך ושאר הבזה שבוש
בושין ונותנין לפטו והוא נוטל מחצה בראש ואחיה הבזה חלקים אותה ^{למלך}
העבא ביחד עם העם היושבים על הכלים במחנה לשמרה חולקים בשוה שג כחלק
היורד במלחמה וכולם היושבים על הכלים חזיו חלקין... ^{פדיוש} בשלש
אוצרות מלכים למלך אורחא דמילתא אבל שאר בזה שבושין מחצה למלך ומחצה
לעם ממלכת דכתיב וימשחו לי לנגיד ולעדוק לבחן מקיש נגיד לעדוק כח יטיון מחצה
לו ומחצה לאחיו אף נגיד מחצה לו ומחצה לעם... ויטיון גופיה מנה לך דגש
ו אומר והיתה לאהרן ולבניו לאהרן מחצה ולבניו מחצה... כשמהלך המלך למקום
שידעה פורק לעשות לו דרך ואין מבחין בידו ודרך המלך אין לה שיעור לא כפי מנה
שאור צריך איך מעסק הדרכים מפע כדמו שלמה או מפע שדחו שלמה לא חולק
בשוה ועושה מלחמה... ויהי איש אחד סבב ממין ושמו קישבן אבטל בן עמר

וְכָל עַלְמֵי אֲרֶץ אֲחֵס מִדְּבַר בְּנֵי הָאָדָם עָלֵי אֲרֶץ אֲחֵס מִדְּבַר בְּנֵי הָאָדָם
 מִכָּל עַלְמֵי אֲרֶץ אֲחֵס מִכָּל עַלְמֵי אֲרֶץ אֲחֵס מִכָּל עַלְמֵי אֲרֶץ אֲחֵס
 וְהָיָה אִישׁ אֶחָד מִבְּנֵי מִן וּשְׁמוֹ יִישׁ בֶּן אֲדָלָב בֶּן כְּדֹר בֶּן בְּכוֹרֵת בֶּן אֶפְחָ בֶּן אִישׁ
 יִמִּי וְקָלָעָה פִּי דְבָרֵי הַיָּמִים וְכָל הַלֵּלִי אֶת יִישׁ וְיִישׁ הַלֵּלִי אֶת שְׁאוּל פִּיכּוֹן אֲבִי
 הוּא אִישׁ מִמִּינֵי וְקָלָעָה אֲבִיטָה שְׁמוֹ וְלִמָּה בָּקָא שְׁמוֹ כִּי שְׁהִיָּה מִלֵּלִי
 עֲדוּת בְּבִתִּי כְּנִשִּׁית וּבְבִתִּי מִדְּשׁוֹת לְכָךְ זָכָה וַיַּעַמְמֵנוּ שְׁאוּל מִכָּל אֲמָרָו
 כָּל אֲרָגָל בְּהַלְקֵת צֶנֶחַ כְּנִשִּׁית וְצִנִּי מִדְּשׁוֹת זָכָה לְמִלֻּטָה וַיַּעֲבֹר בְּהָר
 אֲמָרִים וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ שְׁלִישָׁה וְלֹא מָצָא וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ שְׁלִישָׁה וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ
 יִמִּי וְלֹא מָצָא עַבְדֵּךְ וְיִלְךָ הוּא וְשֵׁנִי נִעְרִין עִמּוֹ מִכָּל לְאֻם הָעָם שְׁלֵחַ יִלְךָ יִחִידִי
 וְכִן בְּאַבְדָּה סִכַּל וַיִּקַּח אֶת שֵׁנִי עִמּוֹ עֵטָן וַיַּעֲבֹר וַיַּעֲבֹר וְתִדְגֹם
 בְּאֶרֶץ שְׁלִישָׁה בְּזֹאֵעַ דְּחֻמָּא וְעַנְיָן בְּאֶרֶץ שְׁלִישָׁה כְּעַנְיָן וְכָל בְּשִׁלֵּשׁ בְּמִדָּה גְדוּלָּה
 כְּלֹמֶר שְׁהִיָּה אֲחֵתָה אֲרָק שְׁלִישָׁה דְּחֻמָּה סִיִּים וְשִׁרְחָ פִּי שְׁלִישָׁה אֵין הָדִי
 אֲמִינֵעַ מִתְּחַסֵּט בִּין עֵינֵיךְ כְּלֵל קוּלָה יִהְיֶה יִשְׁרָאֵל שְׁלִישָׁה וְתִדְגֹם בְּאֶרֶץ
 סַעֲלִים בְּאֶרֶץ מִתְּבָרִיא וְעַנְיָן שְׁעִלִים כְּעַנְיָן בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים שְׁמִינִישׁוֹ בְּשִׁבְלֵי
 שְׁלִישָׁה מִסִּי כִּי הִיָּה אֲחֵתָה אֲרָק שְׁבִילִים שְׁבִילִים וְאִיָּה מִחוּוָּא וְעַנְיָן מִתְּבָרִיא
 שְׁהִיָּה אֲחֵתָה שְׁבִילִים כְּכֹךְ דְּכָךְ אֲשִׁכּוּר שְׁחִין שְׁבִירָתָה שְׁלִישָׁה אֵין מִשְׁחָמָה כִּי אֲחֵתָה
 אֲרָק לֹא הִיָּה דְּחֻמָּה סִיִּים וְאֲרָק שְׁלֵחַ כְּלֵלָה אֵין מִשְׁחָמָה מִרֹב הַשְּׁבִילִים
 וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ יִמִּי וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ שִׁיבְטֵי בְּנֵי מִינִי הִמָּה בָּאוּ בְּאֶרֶץ עֶזְרָא הָדִי אִישׁ
 קִינָא אֲחֵתָה נִשְׁבָּה אֵין עֶזְרָא קִינָא מִלָּל אֲרָק עֵטָן אִישׁ הוּא נִשְׁבָּה אֵין עֵטָן בֶּן כְּדֹר אֲחֵתָה
 אֲבָרִים וְכִמָּה בִּינָא פִּי עֹפִים פִּי אֲחֵתָה אֲסִי וַיִּנְתֵּן תִּדְגֹם אֲחֵתָה בְּאֶרֶץ אֲבִירָה
 כְּבִינָא כְּלֵלָה בָּא בְּאֶרֶץ שִׁישׁ בְּהַר עֹפָה וְהוּא הַנְּבִיא כִּי יִחֲדֵל אֲבִירָה מִן אֲחֵתָה
 וְדִאגְלָה תִּדְגֹם וַיַּעֲבֹר לֵשׁ עֵטָן וַיַּעֲבֹר שְׁמָמָה וְכִן תִּדְגֹם וְלֹא תִהְיֶה אֲחֵתָה לְכֹפָרָה
 לְכֹפָרָה כְּלֹמֶר שְׁמָמָה תִּעֲשֶׂה דְּבָרָה תִּהְיֶה שְׁמָמָה כְּלֵלִי מִכָּל כְּלֵלִי דְּחֻמָּה וְשְׁמָמָה לְכֹפָרָה
 שְׁחִין יִדְעָה מִה אֲדָעָה לְכֹפָרָה וְקוּלָה מִן אֲחֵתָה מִדְּבַר אֲחֵתָה מִדְּבַר יִתְעַן
 אֲמָרִים אֲחֵתָה יִגְדֵל לְכֹפָרָה אֲשֶׁר הִלְכְּנוּ עָלֶיהָ אֵין יִעֲלֶפְכָּה כְּכֹפָרָה

וְכָל עַלְמֵי אֲרֶץ אֲחֵס מִדְּבַר בְּנֵי הָאָדָם עָלֵי אֲרֶץ אֲחֵס מִדְּבַר בְּנֵי הָאָדָם
 מִכָּל עַלְמֵי אֲרֶץ אֲחֵס מִכָּל עַלְמֵי אֲרֶץ אֲחֵס מִכָּל עַלְמֵי אֲרֶץ אֲחֵס

אֲדָרָה מִמֶּנּוּ לְאֶגְלָהּ : כִּי הָלַח אֶל מִלְּכֵי וְחָבֵר וְחָבֵר וְחָבֵר וְחָבֵר
וְתִרְגֹּם הָלַךְ אֶל וְתִשְׁוֹדָה אֵין לְחַבֵּר לְאֶגְלָהּ וְחָבֵר וְחָבֵר וְחָבֵר
לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם אֶת תַּחֲכָפֶת לְמֶלֶךְ לְאֶדְהָאן לְעֶטְרָה : וְתִרְגֹּם כִּי הָלַח אֶל מִלְּכֵי
אֶת אֶתְחַנָּא זְוֹרִין עֶטְרוֹ מִנְּנָא וְתִרְגֹּם דִּן הַבִּלְתָּ לֹא סָרוּ לֹא עֶטְרוֹ בְּמִנְּנָא כִּי הָלַח
אֶל מִלְּכֵי סָר מִלְּכֵי : וַיֵּאמֶר הִנֵּה נִמְצָא בְּיָדִי רַב־עֶטְרוֹ כֶּסֶף וְתִרְגֹּמוֹ זֹזָא
חֵד דְּכֶסֶף וַיֵּשׁ מִכֶּרֶס רַב־יָע שִׁיל כֶּסֶף : וְכֵה חֲשִׁיבֹת רַב־יָע הַשִּׁיל כִּי שִׁיתָנוּ אֶתְנוּ
לְאִישׁ הָאֵלִים תִּשְׁוֹבָה רַב־יָע שִׁיל כֶּסֶף אֶתְנוּ הַנְּבִיא הַדִּבָּה שְׁעִינוּ מִוִּבָּה וְאִינוּ רַחֲב
נִשְׁט : וְקָל רַב־יָע שְׁעִיָּה עַל גִּדְּלָהּ וְלִפְנֵי פִטְרָה לְעֵאמָה קִלְלָא כִּי מִלְּכֵי אֵין
שִׁיל רַב־יָע אֵין יִהְיֶה רַב־יָע דְּהֵם כִּקְוֹל לְאֵמָה נִמְצָא בְּיָדִי רַב־עֶטְרוֹ כֶּסֶף וְחָבֵר קָל לִמֶּנּוּ וְסָר
לֵה אֵמָה רַב־יָע שְׁלֹם מִכְּלָקָא בְּלִשְׁגָה קָל לֵה לֹא גִיתָנִי בְּרַחֲמֵהּ וְהַבִּתָּ לָךְ עֶטְרוֹ דְּרַחֲמֵהּ וְתִי
לְתַתָּ לָךְ עֶטְרוֹ כֶּסֶף וְחָגוּרָה אֶחָת וְחִין בְּלָג לִפְנֵי כִי קוּלָה לֹא אֶנְכִי שִׁיל עַל כִּי אֶלֶף כֶּסֶף וְתִי
לִמֶּנּוּ כִי בֵית לֵה כְּתוּבָה כִּי מִלְּכֵי אֵין דִּוִּשׁ אֶתְנוּ לְבִנָּה בֵּית לֵה לֵה אֶלֶף בְּרַחֲמֵהּ מִן אֶלֶף וְלֵה אֶלֶף
בְּרַחֲמֵהּ מִן אֶלֶף בְּרַחֲמֵהּ מִן אֶלֶף : לְפָנִים בִּישְׁלָה כֵה אֶתְנוּ הַחֲשִׁיבֹת בְּלִמֶּנּוּ
בְּרַחֲמֵהּ מִן אֶלֶף בְּרַחֲמֵהּ מִן אֶלֶף : וְעַלֵּן לִלְכָּה בְּקוּלָה לִלְבִּיָּה אִינוּ יִקְרָא לְפָנִים הַרְוֹאָה
לְדִשְׁלֵהִם לִכּוֹ וְנִלְכָה עַד הַרְוֹאָה : וְעַלֵּן לִלְכָּה בְּקוּלָה לִלְבִּיָּה אִינוּ יִקְרָא לְפָנִים הַרְוֹאָה
הַדִּי יִדֵּן אֵין הַדִּי לִנְיָן וְהַדִּי אֶקְרִיעַ לִסְתִּיבָה פִי חִין גִּדְּתָה וְלֹא פִי יִלְכָּה לְאֶתְנוּ בִּלְאֵ
מִחוּנֵן לֹא כְּתוּבָה בְּשִׁיל וְאֶתְנוּ בְּכִיָּה וְעַלֵּן לִיָּהם פִּילִיָּהם לְאֶתְנוּ וִידֵן עַלֵּן לִלְכָּה
אֶתְנוּ קוּלָה פִי דְּבִרְיָהִים עַד יִכְרָה קִרְיָן לְאֶתְנוּ דְּמִיָּה וְעַתָּה כֶּסֶף וְהַדְּבָרִים עֲתִיקִים
אֶתְנוּ מִתְּקוּלָה עַן לֹא אֶתְנוּ לִיָּהם פִּילִיָּהם לְאֶתְנוּ בְּכִיָּה וְעַתָּה כֶּסֶף וְהַדְּבָרִים עֲתִיקִים
תִּלְכָּה אֶקְרִיעַ לִסְתִּיבָה פִי חִין גִּדְּתָה וְלֹא פִי יִלְכָּה לְאֶתְנוּ בִּלְאֵ
לִיָּהם אֶתְנוּ תִּלְכָּה אֶקְרִיעַ לִסְתִּיבָה פִי חִין גִּדְּתָה וְלֹא פִי יִלְכָּה לְאֶתְנוּ בִּלְאֵ
לְאֶתְנוּ תִּלְכָּה אֶקְרִיעַ לִסְתִּיבָה פִי חִין גִּדְּתָה וְלֹא פִי יִלְכָּה לְאֶתְנוּ בִּלְאֵ
וַיֵּאמֶר לֵהן הִישׁ בְּזֵה הַרְוֹאָה וְתִעַנְנָה אֶתְנוּ וְתִעַנְנָה יֵשׁ הֵנָּה לְפָנֶיךָ מֵהָ עֵתָּה
כִּי הָיוּ בָּהּ לְעִיר כִּי זִמְנָה הָיוּ לְעִם כְּבֹדָה : כְּבֹדָה הָעִיר כִּי תִמְצָאן אֶתְנוּ בְּרַחֲמֵהּ
יִשְׁלָה הַבְּמִתָּה לֹא כֵּל כִּי לֹא אֶתְנוּ הָעִם עַד בֹּזָא כִּי הוּא יִכְרָךְ הַבְּמִתָּה אֶתְנוּ כִּי יִכְרָךְ
הַקְּרֹאִים וְעַתָּה עַלֵּן כִּי אֶתְנוּ כִּי הָיוּ תִּמְצָאן אֶתְנוּ : פִּיקָא לִסְתִּיבָה לְאֶתְנוּ
בִּלְאֵ הַדִּי מִכְּשָׁל גִּתָּה שְׁחָדוֹ מִבִּיטוּת בִּיזוּפִי שְׁלִשְׁתָּה וְלֹא הִין שְׁבִיעוֹת לִדְלִיָּה אֶתְנוּ

מנחם לכלם: ^ב פֶּאֶן כֶּחָךְ כֹּאֵךְ נִמְכַּח שְׁאוֹל עֹשֶׂה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּזֹנֹת לֹא שְׁלֹא הִנֵּחַ עֲבֹת
שֶׁמֶךְ הָעֵבֶר לְמִשְׁוֹאֵל כַּעֲת מִחֹר אֲשֶׁלֹּא אֵלֶיךָ וְיֵשׁ מֵאֲרֶכְךָ בְּנִימִין וּמִשְׁחֹתֶיךָ לִנְגִיד לְזֹלֶךְ עַל מַעֲד
אֲחֵרִית חֹתֶךָ תִּבְלֶנָּה לֹאסֵאעֵה לְיִי וְכִרְהֵא לֵאלֹהִי לְשִׁמּוֹל ^ד וְיֵשׁ אֵין מַלְכוּת כֹּנְעֵת בְּחִבְרֹתָהּ אִפְלוּ מִלֵּא
נִמְהָ שְׁחִיו מִצְרוֹת אֵלֶיךָ כִּי שְׁלֹא יָבוֹא אֶתְּ שִׁמּוֹל עֲדִיךָ וְיִקְבֵּל מַלְכוּת לְיִי שְׁעִיךָ לֹא
נִפְסָקָה מַלְכוּת שִׁמּוֹל וְלֹא חִלָּה מַלְכוּת שְׁאוֹל ^ה כִּי אֵבֶח הַיּוֹם לְעַם בְּבִמָּה אֵלֶיךָ שִׁירֹו
נִכְסֵת קוֹדֶשִׁיךָ יוֹמָא דִּיךָ לְעִמָּא צִיַּת אֲחֻזֹּתָא כְּלָמָּה כִּי סְעוּדָה מִצְבָּח הַשְּׁלָמִים לְעַם בְּבִמָּה
וְשֵׁם הַסְּעוּדָה שִׁירֹו וְכִךְ אִמְרוּ דִּלְגָּל הוּא בִּצְעָה כֹּנְלָה שִׁימָתָא פֶּ שְׁהִיָּה אֹפֶל כָּל הַסְּעוּדָה
כִּי הוּא יִבְרַךְ הַצֶּחַ יִירֵד כִּי הוּא יִבְרַךְ עַל אֲכִילַת הַצֶּחַ וּמִן הַדִּי לֹאֵךְ אֲחֻזֹּתָא
לְחִכְמִים לְמִנְהָ מוֹרֵם עַל שְׁמֵעַ אֵין מַעֲטָהֵא מִבְּרַךְ עַל שְׁמֵעַ לֹאֵךְ תִּרְגוֹם כִּי הוּא יִבְרַךְ
הַצֶּחַ אֵלֶיךָ הוּא פְּרִים עַל מִזְבֵּחַ ^ו חַעֲשׂ לְהֵם מִשְׁתָּה וְעַבְדִּי לְהוֹן שִׁירֹו וְאֲדוּחֻדִּי
אֲדוּחֻתִּי מִיֵּד וְשִׁירֹוֹתָהּ שִׁירֹוֹת תִּירֵאָה יַעֲבֵד צִיַּאֲכֵתָה ^ז וְיֵשׁ מִכּוּשׁ שְׁנִידָאֵת
הַסְּעוּדָה שִׁירֹו עַל טַם בִּצְעֵת הַפֶּת שֶׁאִמְרוּ מִהִיכָּת בַּתֵּי מִשְׁחֵי דִּתָּא כְּלָמָּה מִהִיכָּן בּוֹצְעִין
הַפֶּת מִהִיכָּא דְּבִשְׁלִי טַפִּי מִמִּמָּתָם שְׁנִאֲכָה יִסֵּה ^ח וְתִרְגוֹם בִּמָּה אֲחֻזֹּתָא וְתִרְגוֹם סִבֵּל
סִחּוֹר סִחּוֹר עַל שֵׁם שְׁסוּבִדִּים עַל הַשְּׁלֵמָן בְּשַׁעֲת אֲסִלָּה נִקְרָא אֲחֻתִּי הַמִּקּוֹם שֶׁסִּסְמִים בִּי
בִּמָּה ^ט וְכֵן תִּרְגוֹם טוֹם יַעֲלֶה הַבְּמִתָּה לְאִיִּסְךָ לְבֵית אֲחֻזֹּתָא וְכֵן תִּרְגוֹם בֵּית מִשְׁתָּה
לֹא תִבָּא וּבֵית אֲחֻזֹּתָא לֹא תִיַּעֲלֶה יַעֲבֵי מוֹנֵעַ גְּמַעִיָּה לֹאֵכָל וְלֹאֵשׁ ^י וְלִבְרִיתִי
דְּדִשׁוּ יֵשׁ הִנֵּה לִפְנֵיךְ כִּמוּ וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הַעֲנָן שְׁמִיָּה מִבְּרַךְ עֲמֹו בַּעֲנָן כֶּשֶׁם שְׁחִידָה
מִבְּרַךְ עַם מִשָּׁה וְאֶהְרֹן וְלִפְנֵיךְ נִשְׁקָלוּ כֹּלֵם כֹּאֲחֵד מִשָּׁה וְאֶהְרֹן בְּרַהֲנוּ וְשִׁמּוֹל בְּקוֹרְאֵי
שְׁמוֹ בַּעֲמֹוֹ עֲנָן יִבְרַךְ לֵיהֶם וְאִמְרוּ בְּזִמְנָן שֶׁהֵן יִשְׂרָאֵל לְוֹאֵין אֶת עַמּוּד הַעֲנָן בֵּין הָאֲרָץ
וּבֵין הַשָּׁמַיִם הֵינן קוֹדֵעִין שֶׁהוּא מִבְּרַךְ עַם מִשָּׁה ^{יא} כִּי הוּא בִּרְךְ הַצֶּחַ אַחֲרֵי כֵן מִלֵּא
הִקֵּל אֵלֶיךָ הוּא פְּרִים עַל מִזְבֵּחַ וְתִרְגוֹם בְּהַתְּרַבֵּעַם בְּרֹכִי עֵי מִבְּרַכִּין וּמוֹדִין קִדְּם בִּי
נִמְצָא עֲנָן בְּרִכָּה עֲנָן הַדָּאָה דִּמָּז כְּשִׁבּוּעֵי הַפֶּת שֶׁהוּא הַמִּזְבֵּחַ מִבְּרַךְ תַּחֲלֶה וּמוֹדָה
לְהַקְצֶה כְּלֹמֶר עַל הַמִּזְבֵּחַ תַּחֲלֶה ^{יב} וְיֵי גִלָּה אֶת אֲזָן שִׁמּוֹל מַעֲטָה תִּקְדָּמָה לֵא
מַעֲרֹמָה וְאֲטִירָד בְּמִאֲמִיכּוֹן וְשִׁמּוֹל לִבְנֵי כֶּשֶׁף אִמְרָה מִכְּשֵׁר ^{יג} וּמַעֲטָה אֵין אֵלֶיךָ קוֹדֶשׁ
תִּקְדָּם וְאֲחֵרִי־לֵא שְׁמֹא יוֹמָא קִבְּלֵךְ וְקָלָה כַּעֲת מִחֹר אֲשֶׁלֹּא אֵלֶיךָ אֵשׁ מִחֹרֶךְ בְּנִימִין וְאֶהְרֹן
לֵה כִּי־וְכִי־ ^{יד} פֶּאֶן גִּלָּה אֶת אֲזָן שִׁמּוֹל כֶּשֶׁף לְהִאֲקִיעָה וְאֲטִירָד עַל־לֵאֲמֹרִי וְשִׁמּוֹל

בירמיה

ראה את שאל ושיעמו הנה האיש אשר אמרתי לך זה יעצור עמך ומן קדש
 אתה אומר לך ופיר זה יעצור בעמי יחכם ומתלתי יחד עצה ותרגומי יעצור
 מרותאמן עמי כלום זה יסיר על האובדים ופחדם מעל עמך בעת מלכותי ויגש
 שאל את שמואל בתוך חשך תרגמו ועד שאל נמצא ענין ויגש בענין ויפגש
 ופסד פיה שלי יראה ויגש מקאם אל ומתלתי ויגש דוד את העם קא
 אזי באן לשפך קד חו מעדוק לא יגש להאן יערך בפסה יתלקר זר ולא פיר לאן איוב
 מא וצק פנאי לא לאנא אנכרוהא אצחאבה והו קולנס הלא יעצור וקל דוד כי
 חסיד אני למא שחר כן כטיח עט לנאס ויען שמואל את שאל ויאמר
 אנכי הרוזה כשאמר שמואל כן אמר לו הקדש יתלקר זר ולא פיר אתה אמת אנכי הרוזה
 חייך אני מדועך שאנך הרוזה כשכח למשוח בני ישי וראה אליהם אמר אך נגד עי
 משיחו אמר לו הקדש היכן היא ראה שלך והלא אמת אנכי הרוזה אל תבט אל מראהו
 ואל גבוה קומתו כי מאסתהו וכעש לוהא מפלע בעלג'ב ותרגמו אני
 חזק יעטלני לנאסל בעלג'ב ולמי כל חסד ישרא ככחם מן בני עשו
 החסדות ויקח שמואל את שאל ואת נעריו ויביאם לשכנה תרגמו ואעילי ון
 לאחור ותא כמו תרגום הצמה כלום הביאם אל הלשכה אשר יאכלנה ויתן
 להם מים בראש הקרואים דעא' למחצר ושח לשכה מקיפה וירם הטנח
 את השוק והעליה כלום השוק ואשר עליה דא מא והעליה דסמיכא לאליה
 אסח ומא עליה יעט לפי עלי אסח וקיל והאליה באטל אלף בעין
 אל אסח מעל אליה והו מעט ענין פיה והידי קא לאן מאי והעליה ל
 יוחנן אומ' שוק וליה י אעזר אומ' שוק וחאד' שמואל כי נחמי אומ' שוק לחב
 ושוט פ' השוק והירך שעלו שהוא בוכאנא באסותא בוכאנא שלי ואסותא
 מכתשת וסמי בוכאנא שומי כמא אנה יחתך פ' למכתשת מלשון גשפו שמואל
 הישם לפני שאל ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אכול כי למועד שמואל
 לך לאמר העסקיך חזק כל הדי פאנה באקי לך מחפוך במיעאד תקים ושכטל
 קוסאן לי שכר מדעי קדנל שלי דלך קולו ויאמר שמואל לטבה תהיאת המנהאשו

וְעַד לִי אֵלֶּיךָ יִשְׁכְּבוּ אוֹתוֹת עִמָּךְ וְתִרְגְּמוּ וְשִׁי יָדָם שֶׁאֵל וְאִמָּה
הָאֵל דֹּאשְׁתָּא שׁוֹי קִדְמָךְ אֲכֹל אֵדִי לִמְטָא צִיּוֹר לִךְ לִמְמַר עֲמָא זְמִינָא לְשִׁירָתָא
בִּישְׁרוֹ שְׁעִיד לְזִמְן אוֹתָן הָעַם שֶׁאֲכָלִים עֲמוּ בִּפְטִי שְׁמוֹ וְהֵם שְׁלֹשִׁים אִישׁ יֶאֱכֹל
עֲמוּ עַל שְׁלֹשִׁים בְּשִׁימְלוֹךְ כְּמִי שֶׁאֲמַר בְּעֻזְתָּ שֶׁאֵל נֶאֱכַל עִמָּךְ עַל שְׁלֹשֶׁת כְּעֵבֶת
הַזֹּאת כִּךְ אִמָּר שֶׁמֶלֶךְ שֶׁאֵל לְשֶׁנָּה הָאֲחֵרֶת כִּשְׁאֲתָה מֶלֶךְ תִּזְמֵן כָּל אֵל הָאֲנָשִׁים שְׁזִמְנִים
וְקִרְאוּ אוֹתָם לְעֵנֶיךָ שְׁמִיתִי לִךְ וְיִקַּח שְׁמוֹתָ אוֹת פֶּךְ הַשִּׁמְךָ וְיִצְקֶךָ עַל
רִאשׁוֹ וְיִשְׁקֶהוּ וְיִמָּרֵד הַשִּׁמְךָ עַל נְחֻלְתוֹ לְנֶגֶד פֶּךְ הַשִּׁמְךָ קִאֲחֵהוּ וְיִצְמַר פִּי
וְיִשְׁקֶהוּ עַל רִאשׁוֹ לֵאמֹר אֲלֵה לְעֵבְרָאָה אֲדִי זָכַר כִּי הָאֵל נְשִׁיקָה בְּגִיד חֲדָף לֹאם כְּחוֹפֵד אֵל
כִּסּ מִתֵּל יִשְׁכְּבוּ גִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְאֵין תַּעֲמֹד בְּחֲדָף לֹאם פִּה־לֵיד אוֹ לִכְתֵּף אוֹ לְאֵנָה
מִתֵּל וְתִשָּׁק עֵרְפָה לְחֻמָּה וְיִשָּׁק יַעֲקֹב לְחֻלֵּל אֲשָׁקָה נָתַל לֹאֲבִי וְלֹאֲבִי וְאִמָּה הֵנָּה פֶּךְ
תִּקְדָּם מֵאֵי עוֹד פִּה לְצִיּוֹר כָּל הַנְּשִׁיקוֹת שֶׁלֹּתְכֵלֶת חוּץ מִן שְׁלֵטוֹלָה
וְלִפְרִיָּשׁוֹת שֶׁלֹּתְכֵלֶת כְּגֹן זֶה שֶׁלֹּתְכֵלֶת שְׁלֵטוֹלָה וְיִפְגְּשֶׁהוּ בִּהֵאֵל וְיִשָּׁק לוֹ
שְׁלֵטוֹלָה וְתִשָּׁק עֵרְפָה לְחֻמָּה לְתַחֲמוֹמָה הוֹסִיף אֵף נְשִׁיקָה שֶׁלֹּתְכֵלֶת וְיִשָּׁק וְיִבְרַךְ
לְחֻלֵּל שֶׁהִיא קִרְבָּתָא וְכֵן מֵאֵי אֲשֶׁר שְׁמוֹ אֵין לֹא יִבְרַשׁ אוֹתוֹ אֵל כִּכּוֹ
הַכִּךְ לֹא מִן הַבֵּן הַקָּדֵן לִפִּי שֶׁאֵין מַלְכוּת מוֹשְׁכָת כְּמִי שֶׁנִּמְשָׁכָה מַלְכוּת מִי שֶׁנִּמְשָׁכָה
מִן הַקָּדֵן וְהוּא דוֹיד וְאֵי־צֵא אֵין לֹאם יִגֵּי פִּה לֹא לְפִיָּה נְגִיד לֹא לְפִיָּה מֶלֶךְ כְּמֵאֵי קִינ
וּמִשְׁחָתוֹ לְנֶגֶד וְקָל לָהּ כִּי מִשְׁחָךְ עַל נְחֻלְתוֹ לְנֶגֶד פֶּךְ נְגִיד מִדְּבָר פִּה קוֹדֵם
וְתִרְגְּמוּ וְגַם אֵל שְׁפִטִּיהֶם וְאֵף מִנְּגִידֵיהוֹן אִמָּה דוֹיד זָכַר פִּה אֶסֶס מֶלֶךְ פִּי וְקוֹת
מִשְׁחָתוֹ וְזָכַר פִּה אֵת יִמְשָׁח מִן הַקָּדֵן הוּא קוֹלָה עֲבָה מִלֵּא קִדְמָךְ שֶׁמֶן וְלֵךְ אֲשֶׁלְחָךְ
אֵל יִשִּׁי בֵּית הַלְלָמִי כִי רִאֲתִי בְּכַנִּי לִי מֶלֶךְ וְאֵי־צֵא אֵין דוֹיד נִמְשָׁח מִן הַקָּדֵן
כִּסֶּם שֶׁהַקָּדֵן מִנְּגַח לְכֹאֵן וְלִכְאֵן כִּךְ דוֹיד מִנְּגַח בְּמַלְכוּת הוּא וְכַנִּי וְכַנִּי וְשֶׁאֵל
נִמְשָׁח מִן הַכִּכְךְ וְהַכִּכְךְ הוּא כִּלִּי וְנִשְׁכַּר וְהָיָה תִּקְנָה כִּךְ שֶׁאֵל מַלְכוּתוֹ מִמִּקְדָּת וְאֵין לוֹ
תִּקְנָה שְׁתַּחֲוֹד לוֹ הַמַּלְכוּת וְחֻלְפַת מִשָּׁם וְחֻלְפָה וְכֹאֵת עַד אֲלֵי תִבְּוֹ תִּכְלָת
מִן תֵּם אֵי תִּתְּקַן אֲתִי הַכִּי מִכֵּסֶן אֲכֹר וְכִתִּיד מֵאֵי יִשְׁתַּבַּח מֶלֶךְ חֲלָף מֵעַ הָיָה גְּמִיעַ
וְהִמָּא בְּכַנִּי וְאֵתִי וְכִסֶּר פִּי וְחֻלְפַת גִּוָּאֵז וְלֹאֲבִי וְכִסֶּר פִּי וְכִסֶּר פִּי

והלוא ותבא עד אי חסיד מן הנאך ותבא עד ונאת ש אל תבא עד חסידים
 קמח על והלוא מלה מורה על ריחוק המקום והזמן ריחוק המקום כפי שחזק
 וריחוק הזמן ומיום השמיט והלוא ירצה מן יום אחרת ונא בעל אל
 ומצאוך שלשה אנשים עולם אל האלים ביתל ושכחך תמך תלת גומין סוף אל
 למקור קדם בביתל ואחד נושא בל יין זק כמר וכן תעשה גב ארבע
 ופירש קמח כליין נאך העור א כד היוצר כי כן ושכחך סוף בל ימים
 ונבליהם ינפצו לנבלי חש וקל יונה וקל ילקלה אכילה עבד כנסה קיל
 ושכחך כשכר בל ימים ונבליהם ינפצו אחר כן תבא גבסת האלים
 לבעתא דבה ארונה דיני אשר סם נפצי פלשנים אסור שיגי פלשנים
 שרים שלהם וכן פירש קמח נקרא שר העם והתעורר עליהם צניכ פלשנים
 ויתן נציבים בארץ יהודה מגושים ונציבים על העם וכן ומלך ארץ בארץ
 נצב מלך פ בימי יהושפט לא היה מלך בארץ אבל הנצב היה להם מלך כלום השו
 היה מלך ונתנוך שתי לחם תרדן גרעין דלחים פירש בערך גרעין
 אמ רבא מימיהן שלבית אבא לא היו אפיין פיתן גרעיות לא דקיקים תרגום חלות לוי
 והוא לחם עב ונפרק כל שעה בגמר ולא דברים אסא אדולה פת עבה דפישא
 בגרעין פ שחיו עבות חסד ומן חמקא נלמי זה הענין שאמר חלת חסד
 מעטת בלולות בשמן ודקיקי מעטת משוחים בשמן משאמר בארונה ודקיקי נלמי
 שהחלות היו עבין ולפיכך תרגמו אנקלוס סלת חלות גרעין פשין כלום החלות
 יהיו עבות ויהיו מסולת ויהיו מעטת יעני יכולת זהאף ויש מעטת ודקיקי
 מינות זלזוליה ותרנס ודקיקי מעטת אספונן כטירין ופירש אספונן כמין
 סופגנין יעני יעגנוהא ויערכוהא גאיה כמל ענגן אלאביה את יעבר גאיה
 חתי יכף פ אקלי ופגעת חבל נביאים יחדים מהבמה קיל פיה גמאעב
 שערך וקל דבר פ דברי חכמים דליל מן ארץ אשערה יספג נביאים וחכמים
 ואמא נביאים פמך קולה של די אביהם סחטין כפגור חסד על הזדות והלל פ
 איאנה כאן ילתי אקל תסביחיה ותלם משאמר כפד פי ארעם מנחמה ליוחנן

וקד קל ענה אנבא: ואמא חזים כקולה כל אלה בניס להימן חוזה המלך בדברי
הארים להדיסקין והימן לם יזכרמם לאנביא חיי מעלשערא ואמלחעין. ולדה
איננס פי לתננס מזאמיר וקל דוד עק הזה למרתבה דוח נידברבו ומלתו על לשונ
לולך כל מאקיל בהדי לטא יקל אנה קל ברוח הקודש. ופי אלגה לערביה אנבא
לשאער מן מעעלשעור ואתנבי במעאע גריבה לטיפה יעצמונמא. ואשתקאק
חבל מן חבל רשעים אנבאמא. קל פי שוח ותמתחול ותקכד בדרך אפיו
היא בית לחם שלמנא מן הדי לקול אן קבורתה בחולק יהודה ובקולה הנאך ואתר
בית לחם אנרתה פאן קל קחיל אדי כאנת קבורת דחל בגבול יהודה פלם קל לטאב
אן קבורתה פילאמנעע למענוף בעלמא בגבול בעמין ותרך קל שמוא לשאט בלפתך
היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קבורת דחל בגבול בעמין בעלמא קילנה אנה לם
ידיד בולך אן קבורת דחל בעלמא ואנמא אראד בה אן אנפסיך לאן ואנא אכאטבך
המא מע קבורת דחל פליאן תמיד אנת דאחב וימראן המא גאאן תגדהמא פי עלמא
מן גבול בעמין: ולכניהם נבלותמך וחליל וכנור וקדמיהון נבליאון תופין
ועלמין נבל כלל מבל הזמר ופסד פיה עוד. ותוף דף. וחליל אה מן זאת לגרא
למענופה בלמזמאר והו אעל פי זאת לשיר: ופסד פי חליל שם כלל שמזמריין
בו ונקרא כן לפי שהוא חליל: ויונתן תרגם ועלמין ופירש בערוך עלמין
שני גילי נחשו ומכין זהבזה: וכך תרגום ובשליסיס ובמלמלך שהשירים שנאמרו
על השליסיס שהם העלמין יש להן מעלה של שאר השירים שנאמרו על מיני זמיר
ומעלתם כמעלת השירים על בני אדם. והשירים נקראו שלישים כמו ושליסיס על בל
שענינה נשים על בל. אז הם כלל ענוין יש להם שלשה יתרים ואל די שהשירים
שלם משוברים אלא כך הם בעצמם משוברים מכל בל זמר: ומעני גילי
נחשת צפאקאת פיהא דלעב תנפתח ותנפוי פי וקת קל לשער: וכנור טנבור
ועלחה עלך דוחי: במעני חליל ולמעני יצהר פיה קוה לאחיה גריבה
לם תכון פיה קבל דלך. וקד תכון פיה הזה לקוה פי פעל עלאח יפעלה לשכח ונפע
ינפע לאנא ונגח ינגחה פי חלכא תיה מלך דוד מלך נמשח בשמך המשחה

ואי קיל פיה ונתעלה עליו רוח יי וכלך יפתח וסאי לטופטום בעיניהם ביהן אלקי פיה
 בלשונם ובעיניהם באגמל כמח קיל וזהו יי עם השופט אי מע כל וחד מנחם
 ויק תכונ דודא לקה פ לנטיק וקוה לפכר לחטובאד וקאול ותשאבא ברוך שדך השמים
 ותלנים וצדיק לטחנים לוי קיל עטא אנהא ברוח וקטיט ולילך דאמז לקה ילן להם
 נביאים חוזים כמח ביהא לאנהא מרתבא מן מדאנב לאנביא לפתחא אול אמרתי
 וליס סמך יקל עטום ודבר יי זלח ואמר יי אלו וען דודא למותבא קאזינה רוח יי
 דבר בי כמח ביהא : שבעת ימים תחול עד בוא אלקי תצד מן ויחל
 עוד שבעת ימים : ויהפך לו אלהים לב אחד כסס אול פיה שמוא מן אמותשדא
 וקוה לאטרה פאטעגלי נפסה קוה לס תכונ לה לאן זלך שילס תטמע נפסה ברה
 קב זלך ולא פטר לה בלא פלמח בשר בה דאעטו דלילן על יסדה לאמר תחייא נפסה
 וקית : ויהי כל יודעו מאתגב שלש מאתמליז מדקמוה מן אמס ומח קבלה
 ואעל שלשם מן מעע שלש ולמס מצי : ואמר ומי אביהם יעני מן הו למכעני
 בלנבוא חתי תנבדו ולי על שאל כמח תנבא לטתנח וללדוד עלי מן ליס הו מן
 זלך לאב למכעני להמח פא ומי אביהם ומי אדוניהם וקד מן ישדחה מן כבי
 חת אביך וזאת אמך כלום כלום יש לנביאים אב אחד שידחחו בל כמח סמחחסיס
 הנהגם מאהדן והמלסס מדוד : ויכל מהתנבות וביא הכמה כאן פיהו
 מא יששה אן נבואה כמח באחדתה פלמח פת מנהא זלל לי מונע לאתמאע
 והו ממך יאיי קול מן קל אה נלס אקול ותשאבא ברנח הקודש ותגוס וביא הגבא
 ועל לבית אסחורות : שעשה אביו כששמע בבואם : ותלגוסה עס
 נבאים נבא וחזן עם ספריה משבח : ותלגוס הנס שאלו נבאים האן שאלו
 בספריא : ויכל מהתנבות ופסק מנשכחא : כל זלך על אנהא ליס נבואה
 בל אקאול תסביחא : ויענין שמוא את העסאלנב שדא פיהם באמתמאע
 וקילצלין ויענין ואמר בעטה : וילט שפט בעמין תעלן ומסך מלך
 יתלבא ולא יתפרקן ופולך וילכר שאלבך קיש ואחתי לזלך ליזיל אחיק מן נבואה

ולא יקראו אן דלך אכתיאר מן שאל שמואל כרב מאי יתקין לה פי דלך גרין פלא ידעא
בעצתם בה פיקע אלף פתחיה להם גמיעהם אן אלה אדא דלך ואצתה וליס פיה עמל
לא מא אמרה בה עלי מעט והייתם נקים מי ומשרל ומע דלך קאן ובע בלי על אמרו
מה יושיענו זה פבך לו פנלה מן גיר בראן והדי מע מא קא פי אל נבונה וידע כל
ישראל מרן ועד באר שבע כי באמן שמואל לנביא לשי פמן הדי תעלס אן אטבא על אמריה
לא ימכך תבא תהא עלי חקיקה מן גיר אן ישעיהא נקץ ותגיד מע כל חין לא פי אחאד
כואץ לדי אצת עניהם אמר עלי פדח אקין כלם יבך עניהם וגד לנכניה לא תגיה
הבא שיהלם אש בא הנה איש ותגמו וואית עוד תבא גברא ורצותין
דרשו הלם מלכות שמהאני ומה חיי כי הביאותני שיהלם וכך הוא אומי הבא שיהלם
איש כלמי הבא איש שהוא ראוי למלכות ויאמר יי הנה הוא נבא על הכלים
קאן קסה היא הרבנות בתולה היה שאל בוריה מן הגולה ומתחבא ולבסוף קסה 3
לפוש ממנה שן ושאל לבי את המלוכה והיה לודף אחד דויד להרגו ולכן עכבו
החיל אשר נגע אלה בלם הם לקום לעלות אקריבין מן אלה למן לפניה נגשה תל עליו
תנו וקרב ותגמו ואזל עמיה קסת מן עמיה גרין דאלי חטאיה בצאתיה ברחל
מן קדם שבבלהון ובע בלי על אמרו מה יושיענו זה ויבדלו ולא הביאו למנוח
ויהי כמחייס למגדאמיס אי אנה עמם אקאס ועלם בחזקת ומע דלך אורא אנה לא
עלם ולא סמע והדי לטרה תואצעה ותגאציה וקאן דל לא נענש שאל לא
מפני שאל על כמחיי שן ובע בלי על אמרו מה יושיענו ופכר בתיה ויעל נחש העמוני
א פ בע בלי על שפירקן על שמים מעוארם כלמי בלי על על השמים על עוארם
פיה בלי על ותגוס ויבדלו ושטוהי כלמי מאמו אותו ונעשה קל בשיניהם ותג
והנקלה בנכדי ודשיט בדיקיר ואמרו דל גדולה היא הענה שבה נתגדל שאל
בשעה שאמד לו שמואל למיכל חמדת ישל מהו אור הלך בן ימיני אנכי מקטני ישראל ובשעה
שבקש למשא הלך והעמין עצמו שי שהטילו גולות שן ויאמר יי הנה הוא נבא אן הכלים
ד יצא אור שמים עשרה מדות טובות מפורש בטאול א שהיה עכו שן הלך בן

ימינו אנכי ב' שהיה שומע חרפות ושחתן שני ובעיניו אמוני מה יושבעת זהו ויהי
 כמחיש: מהוא כמחיש כמי שלא ידע: ג' שהיה מוחל על עולבנו שני ויאמר שאל
 לא יומת איש ביום הזה: ד' שהיה זהיר במצות טענות שני ויקסוד ויבטאת כנגד ה'
 המעיל ועבמו במצוה: ה' שהיה נותן טענות ישראל כל מי שלא היה לה היה
 נותן לה טענות ישראל על שאלו בפינה המלבישכ שני עם שנים ימים שיהיו
 על לבושכ: ו' שהיה לו בשת פעם משמול שכמה פעמים הוא אומר לך לא אשוב עמך
 והוא אומר לו שאני את חטאתי: ז' שהיה צנוע של ויבא אל גדות הצדק על הדרך ושם
 מערה ויבא שאלו להסך את דגליו שני נדרות ומערה אע"פ סיכך על עיניו: ח' שהיה
 מצמצם את ממונו לחזק על ממונו של ישראל שני ותכלה חוץ להם אל שאל ויקח צמצם
 הצדק ושחטבו: ט' שהיה אוכל חולין בטוהרה שני ולא יבדל שאלו מאומה ביום ההוא כי אחר
 מקרה הוא ללמדך שאלו היה מקרה לא היה בא אל שלחן: י' שהיה מקדש הקדשנות
 שני וכל ההקדש ששאל ושאלו בקישי: יא' שהיה כבוד לבוד עשו שני ושחטבו
 על מושבו כעם כעם אל מושב הקיר: יב' שהיה לברך כשצד את מועד פון ששים
 דוד במערה נתפס שני ויאמר שאלו חטאתי שוב בני אלהי ללחין המלשנים בלתי
 ומלשנים עליו לא היה רודפו: ותכלה חוץ להם על שאלו כשסגנו את היצרים
 האלה ויחד אמו מצד ויקח עמי בקר וינתחחו וישלח בל גבול ישראל ביד המלכאים
 לאמר אשר איננו ייטא אחרי שאלו ואחד שחמל בה יעשה לבקרו: הזה לקונה את
 חצלת הטא בקלה ותכלה רוח אלהים על שאלו אקוה מן תלך למקולה אולם לא תלך חוץ
 לתבה והי פי אקוה וזהו תאני תבה והי פי אפעל יקע בהם עלה ללמע ונפשו ונצר
 עני אשר לא ידע פני בלא שן אקוה מן תלך: ותנגמו ושרת רוח גבורה:
 ויפקדם בבזק שם מקום הנשכר בשפר שופטים וימצאו את אחד בבזק ובזק
 מהו ויפקדם בבזק ששאלו באבנים שנטל אבן מכל אחד ומבזק ואבנים ותרגום
 כעדר אבן במדומה היך באקדא דמכא בקלש ומה נכח זה הפידוש וצא בענין
 ויפקדם בשלשם כלול שלקח טלה מכל אחד ואחד מדן ומטאן בהן כמו שהיו מונגם
 אותם במחצית השקל: ובלשון ויפקדם בבזק ויפקדם בשלשם כי אנון מסכינין

באלו בדיקאס און עתידין סאלן אמרין: וקא מהו בזק ליטא דמיבדד
הוא ליטא דמיבדד הוא א חזנים שמשליך אדם: ומפורש בהגדה מהו בזק אבן
וקא כיון שנתמנה אדם פרנס על הצבור מיד מתעשר דמיעקא כתיב בבזק
ולבסוף בולסים: על דעת זה הדרשין היו הטלאים משאנל: והכ"י קא ואלכא
טלאים מדידהו אספן מאי כותיה דמלעא: מחותניה לנס תשועה כחום השמש
יריד בעי טלוע אנהאך והו מקדו בחום יריד ענד טלוע לשמש: פי אמקח תחלו למכתוב
עלי אתקרב מעבון קד קנא אבא ואפאף יבתדלו ללמשאבהה פי עורה לפתאבה:
באשמדת הבקר וקת טבה לעבא: ופדשן טלשת חלקי הלילה קוויס אשמורת ואותה
שלפט הבקר קוניה אשמורת הבקר ופידשו שאלף אשמורת נוסף ותרגמו במטות צפלא
מטות לשון נטילה ושמירה שמור את חדש האביב טרית ירחא דאביבא ופיו ד
משח הכחן אחת שמורות עיני שמורות כמו שמלות: והם העפעפים ששמורות העינים
כך פירוש אשמורת הלכך שמירת העת ששומר אותה וכן אדם לנביאת הבקר יש
יחלל ליל ויתרגמה אי וקת יעבא לעבאח: ופסד אין הדי למעט מגאנס לשמר
למשאמה טאה ודאד בילך דתבה קמו לעבאח ורתבה לסמר לאוסט ודי אשמורת
התיכונה: לכו תלכו חגגל פצאחה אגתמאע מעניין בלפך ואחד לכו תעבאו
ונלכו נביד פצמן אדהאב למע פי לפס ואחד: ומליכו שם את שאנל לפס
פי בגלגל הוצב איהן עלי ראדה איהן שמן המשחה לאן פי למרה לאוס כאן ביטה
ובינה ולם יעלמו יסול ועט מא עלנס בתמליכה למ סהן בשמן לדלך קא להם ונחדש
שם המלוכה: וישעח שם שאנל וכל אנשי ישראל שדמאד הזה אשמחה וקרב
אקראבין למיכורה וזבחן שם צחם שלמים לאן סלך ושמחת בחגך אותה ובנך וביתך
וזממן לנל אן חלך שמחת קרבן שלמים וזבחי חגיגה לאן לס ממרה טחקה ענד א
כאמלין סוי עבאדתה תעל ולעלה בה וחדא אפדאח ואמרדאח אדניאיה כלה כולאח
ואוהאסלם ושתנל בהא לכאמלין: ואני דקנתי וטבתי שפ וטבתי ולמענין ואחד
פי מענין שיכורה לאן ימכין אן יעל סן אשיכורה והו לס ישב לאחצאב מזאגירה
אן טאריה פערף הוה אן קד חתל אשיכורה ועוד דלעבא ענדכס והו לשע:

[illegible]

רצו וזה כמאמר לדידה ולחמיה לשחקן פ' היה מוסרו לעבודת המלך בנ' אנגליה
 וכן תרגום לאחמור אחד מהם נשאתי שחיתת קצתה ולשון אדמי כך נקראת אנגליה
 שלמלך שחור: וכן פירשו לא אחמור אחד נשאתי נטלתי לאנגליה: אפלו כשהלכתי
 ממדין למצרים והרעבתי את אשתי ואת בני על החמור והיה לי ליטול משלהם לא נטלתי
 אלא משלי: ופיר' את מי עשיתי כמ' הוא זה שבא ממנו לידי בפקדון או בהלוואה
 או טעויות לנשכר ושאלו ממני ובבשתי הממון ואמרתי לא אחזיר לך: ואין
 העשייתו כענין הגלה כי הגלה שחטף ממנו בחזקה וראיה לדבר ויגזל את החניית
 מיד המצרי: וכן פירוש באמרו או בגזל או עשך את עמיתו: וענין דעותי
 כמו רצונתי והוא ענין שבירה כלום לשיחמסתי ושבירות לבו: ומי מי לקחת
 כפר כופר מענין וכבודת אותה מבית ומחוצ בכופר שהוא ענין כסף וסתימה וכן
 כפרות שהוא כסף על הארון נמצא ענין ומי מי לקחת כפר ומי מי לקחת מכבדן
 שחד וכסיתו לו האמת וסתימת אותי ומזה נקרא כפר שהוא מכסה האמת ומגלה
 הסוד: ואעלים עיני בן איני טרפי ואחזקני ענה כאני מא ראינה
 וכאן חקיה תחת אוא קמץ לאנה פעל מאני פאדמיתל אמסתאנף בשבא
 ופירשו ואעלים עיני בן ממני: ויאמר עד פי מויע ויאמרו וכלל ויאמר
 בני גד: ורבותי זל פירש ויאמר עד הקבה אמר אני שי טבל שאמרו
 בשלשה בתי דיין ופיעה בהם דוח הקודש ראשונה בבית דיין שלשם שני ויכר יהודה
 ויאמר יעקב ממס אפסד לוהר כן אלוה הקדש שאמרת יעקב ויהודה אומ' ממני:
 שנה בבית דיין שלשמו לכת ויאמר עד ויאמרו עד איך כן לא ויאמר עד יתה
 בת קול ואמדה אע ש' בדבר זה אתם מעידים על מה שבגלי ואס' מעיד על מדר
 שבסוד: שלשית בבית דיין שלשמה ש' ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוני החור
 והמת לא תמיתנהו ולוח הקודש אומרת היא אמו: דא ויאמר יעקב ממני מנת
 ידע ולמא כי היכי דאל זאה איז איניש אחדינא יצאבת קול ואמרה ממני והיו
 כבושין: פ' יהודה ותמר שנכבשו זה עם זה בששה ששכב עמה ואמנוט אהם
 כאט מקדורין בהוי אטל ומא קדורתם בזקוף אשהיה תגאיהם ומא אתמקן ממ'

פ' לא ידע איך לקנה ממנו שבשמואל יהודה
 יצא הדין ענין תמר שישלמו מילדותה
 רוח הקודש ואמר מה היה חזק ונעמו כנס
 ויאמר אומ' ויאמר אומ'

[illegible]

אז תגיד כי בעין אמת נחלת אנשי אמת כדכתיב ירבעם עבד יחזקאל אלהים זה המוות אשר
דברתי הנה והמזבח בקרע ונשפך הדשק אשר עליו פאן פאן שפך אבצאני אן תעשין וי
עבדתי אשתך אבשחך ומתל כחול אמר לגיד כי אשתך אשתך עלי ד שמואל ומתל
אברכות ואקללת אמדורה פא אדורה פאן כל ואחד מהם ממכר וקשה פי כלכלי ופי כל
וקתוהי כלהא מן בוצא לממכר אדי תמלול ואנמדתמלול הזה לאמור לממכנה מממאח
בחוץ תלשית שוויט או במממממממ אחרתהא כן ולך לממכר יקע עט אשתך קול אב
סוד כמי גא פשטא אקרא אלפי ויתן קולות ומטר ויקרא שמואל אל ש ויתן קולות ומטר
ביום ההוא וכמא גא פי אדשה אלהים הבא מיהודה והמזבח נקדע וישפך הדשק מן
המזבח כמות אשר נתן איש האלים לשדט אלתא גרובה ולך לממכר ושדודה
עלי כל ממכר מן עעה כמא גא פי אגראד לפנו לא היה כן אנה כמותו ואחריה לא
יהיה כן ופי אדבר קא וממממממממ כע ישול לא מת אחד לאן אכתמאע ולך לממכר
בקבל משאך איה או כמותע לשכט או כמות משאך באדון' הו מן גרובה' ולך א
ממכר בקבל משאך איה או כמותע ושדודה' וישדט אלתא אשתמממממ ולך לממכר
אחריה ודאנה באברכות ואקללות לאנה לן כמות מדה או מותע למא כמות מעגה
וקדשין פא אדורה ולך וקא ואסתכלי עמי קרי ולא תאבו לשמוע לי יעט אנכס
תעלון מת ינצל כנס מן הזה אפאת אתפאקא לא אנהא עקאב פקא אנה תעגלי
ידים בשדה גרוב ולך לשי אדי עננתממה אתפאקא פקא ואסתכלי עמי קרי והלכתי
עמכם בחמת קרי פא קד תביין לך פלענלם אן לאמור לממממממ פי אטבע לא ילכתי
בונה ולא יסול ולא כקא עלי חלה לאן אן ראם ולך תטרה ללמעגן אתחאס לאנה
לו בקא אעצא תעבאן לתוהם אנה כאן תעבאנה פא אעל פלולך כאן למעגן בדגושה
עצא ויהי למטה בכס ופלולך לא אכספת לארץ כערת דאח ובק' כסף ללכר לטקן למעגן
ואנמאתמממה כסן בדגוע ארץ לחאהא ותכס עליהם הארץ וכללך וישב הים לפנות
בקר לחיתנ' ומן הדי אלתא אדי נבהית כהוב מן אשתקאד דואס אמר כאתען
אטבע כמי בייט פי הזה אמקלה' פאסא למעגן פי לאמור לממכנה פאנה פלמא
דאס וטל כאן אחרא אן יטן מעגהא וללך כענתקד דואס אברכות עט אטאעדי

וַיִּשְׁעוּ הָעַם אַחֲרֵי שְׂאוֹל בְּמַעַבְרַת מַמְנֵן אֲשֶׁר פָּתְבָהּ וַיִּתְּנוּ מוֹתָבָהּ

עַמָּא בְּתַר שְׂאוֹל כִּי נָגַשׁ הָעַם אֲנָלִיט וַיִּתְּחַבְּאוּ הָעַם בְּמַעְרוֹת וּבְחֻמִּים

וּבְחֻלְעִים וּבְצִרְיָחִים וּבְבוֹרוֹת פֶּסֶר פִּי חֻמִּים גִּדְּלוּ כִּסּוֹ יִקַּח כֹּהֵל דָּבָר פִּי נָאֵר וּפֶסֶר

פִּי סֹלֵעִים אֲנָלִיט וְהוֹלֵכִים אֶעֱרִיץ וּפֶסֶר מִלֵּאעֵי בִּלְטִין לִסְלֵעַ בִּסְתָח אִסְיִן הוּא שִׁק

פִּי אֲבָבִי וּפֶסֶר פִּי צִרְיָחִים פִּי אֶעֱרוֹחַ אִי אֲחִיזִן אֶעֱשִׂיחָהּ וְקַל אֲתִרְגֵּם בְּמַעְרוֹת

וּבְמַצְיָתָא וּבְשִׁקִּי פִי כִּפְיָא וּבְמַעְרוֹת טַנְרִיָּא וּבְגוֹבִיָּא וְכֵן פִּירֵשׁ קִמְחִי בְּחֻמִּים

בְּמַצְיָתָא אִוּ הַחֻמִּים לֵבָן וְכֵן בְּשִׁקִּי תִרְגֵּם קִיטָן בְּמַצְיָתָא וּשְׁקִי פִי כִּפְיָא הִם

הַחֻמִּים אֲשֶׁר בְּחֻלְעִים כִּסּוֹ שִׁטְרֵשׁוֹ בְּשִׁקִּי קִלֵּב עֵיטָם בְּשִׁמְשׁוֹן וּצִרְיָחִים

פִּירֵשׁ מַעְלֹת וּנְקָא הַמַּגְדָּל צִרְיָח לִפִּי שְׁהִטְפָה הַעֲמִיד בּוֹ צִרְיָח וְזֹעֵק וְפִי צִרְיָח הַ

הַגְּבִיָּת הַקָּל בְּשִׁקִּי וְהִי אֶצִּיחָה אֶשְׁרִיחָהּ וְכֵל הָעַם חֲרוֹץ אֲחִיזִן אֲנִיעֵמָה וְנָאֵר

וַיִּתְּנוּ אֹתָבָהּ בְּתַר שְׂאוֹל וַיִּחַל שְׁבַע יָמִים לְמוֹעֵד אֲשֶׁר אָמַר שְׂאוֹל וַיִּחַל תַּעֲבֹד

וְלֹא בָא שְׂמוֹל הַגִּלְגָּל וְהָיָה אֲשֶׁר שְׁבַע יָמִים הוּא לֹא לֵה עֲבָדָה שְׂמוֹל פִּי וְקִת מַחֲלָה

וַיִּדְרֹת לִפְנֵי הַגִּלְגָּל וְהָיָה אֲנִי מִדִּד אֶלֶךְ לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת לַזְבוֹחַ זָבָח שְׁלָמִים שְׁבַע יָמִים

יָמִים תֹּחֵל שֶׁ בָּאִי אֶלֶךְ וְהוֹדֵעַת לְךָ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה פִלְמוֹת צִבּוֹר עֲבָדָה

אִיאָם וְלֹא יֵרָא וַיֵּאמֶר שְׂאוֹל הֲגִישׁוּ אֵלַי הָעוֹלָה וְהַשְׁלָמִים וְעַל הָעוֹלָה וַיְהִי כִּכְלָבָר

לְהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהָיָה שְׂמוֹל בָּא וַיֵּצֵא שְׂאוֹל לְקִרְיָתוֹ לְצִבּוֹר כִּי וַשְׁדָּח לְצִבּוֹר מִלֵּם עֲלֵה

לֹאן כֹּלֵךְ כִּסּוֹ קִלְמָתָם יִבְרַךְ יִי וְתִרְאָה בֵּין פִּי בַעַז וַיֵּאמֶר לְקִרְיָתוֹ יִשְׁעִי מִכָּסֵּה וַיֵּאמֶר

לִי יִבְרַךְ יִי וַנִּמְקֵן שְׂאוֹל לְקִרְיָתוֹ לְמַשָּׁל בְּשִׁלְמִיָּה וְאִתָּה לֹא בָאִי אֲנִי

הַיָּמִים אִי אִיאָם אֲנִי וְשִׁדְתִּי אֶקֶר תִּמְכָּהָ כִּמְלֵת וְלֹא תִנֵּי וְאֶעֱדוֹ קִדִּי קִיאָבִי

וּפִלְשִׁתִּים כִּאֲרֵפִים מִכָּמֶשׁ בְּלוֹכִי לְמַכָּה וְאִתְּחַפֵּן וְאֶעֱלֶה הָעוֹלָה וְאִתְּחַפֵּת

כִּמוֹ הַחֻמִּין שְׁפִירוֹשׁוֹ חִזָּק וְתִקִּיף כְּלוֹל הַתְּחַדָּתִי וְעַבְדִּי עַל רִצּוֹנִי וְעַל מִינִיתִי

כִּי כָל לִשָּׁן הַתְּחַפְּקוֹת לְחֻזְקָתָם לְעִבּוֹר עַל רִצּוֹנִי וְכֵן פִּירֵשׁ הַעֲלָה הַתְּחַפְּקוֹת הַתְּחַזֵּק

שְׁלֵם לְרוּחַ וּפֶסֶר וְאִתְּחַפֵּן טַנְרִיָּא נִמְכָּלָה גְּהִלָּת פִּי מֵאֲפִעָה כִּי

עֲתָה הִכִּין יְיָ אֶת מַלְבִּיטְךָ אֶל יִשְׂרָאֵל שֶׁ עָלָם מִידִּד עַל יִשְׂרָאֵל וְלִמְעַבֵּט אֶת לִי תַעֲבֹד

הַזֶּה לְאִסְרָהּ וְתַכְתֵּחַ סֶסֶן תַּבְּתָּ לָהּ מִלֵּכָן אִי אֲחִיד לְכַנֵּן לִי תַעֲבֹד מִלֵּכָן לִי

יִתְּבוּ: וַיִּצְוּהוּ יְיָ לִנְגִיד עַל עַמּוֹ רֵאִים יִסְתַּכֵּל פִּי נִמְיֵץ לְפָנָיו וַיִּתְּבוּהָ
מִן חוּלָה אֶךְ צָגַד יִמְשִׁיחוּ אֵי תִגְאֶה לָּהּ קִבְּלָתָהּ וְכִן יִדֶּה: וַיִּצַח הַמַּשְׁחִית
מִמֶּנָּה פִּלְשִׁתִּים שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים מֵעַבְדֵי הַמַּשְׁחִית אֲמִסְתָּא עַל פִּלְשִׁתִּים וְתִרְגּוּ כִבּוּ
וְנִפְקִי מִחֻבְלַת מַמְשְׁדִּית פִּלְשִׁתִּים תִּלְחָה מִשְׁדִּיין: וּפִרְשׁוּ הַמַּשְׁחִיתִים הַיּוֹנִעִים
מִן הַמַּסְאֲבִי: וְפִסֵּד פִּיהָ לְמַפְסֵד אֲפִיעִיד: אֵל אֲרִץ שׁוּעַל וְתִרְגָּ לִּצְוֹעַ דְּרֹמָא
וְתִרְגָּ בִּצְרִי שְׁעִים בִּצְרִי מִתְּבִיָּא מִשְׁדּוּחַ פִּי מֵא תִקְדִּים: דִּיךְ הַגְבּוֹל
הַנִּשְׁקָף עַל גִּיא הַצְבוּעִים לְאוּרִי וְחֹמָא דְּמִסְתַּבֵּי לְחִילָה אֲפִיעִיד פִּרְשׁוּ דִּלְלָ צְבוּעַ
הַחֹמָה הַזֵּכֶר בְּצִדֵּי דִלְלָ לְ מֵאִיד אֹרֵךְ זֶה הַצְבוּעַ וְאִמְרוּ צְבוּעַ זֶה אִפִּי וּפִרְשׁוּ
אִפִּי אִמְרֵה כִּי כֵן מִנְהַגָּם לְהַסְתִּיר אוֹתֵיהֶם הַגִּיזִין: וְנִקְרָא נִפְלִיָּא וְנִפְלִיָּא וְצְבוּעַ
וְקִוִּיָּהוּ אִפִּי נִיטוּ וְנִפְלִיָּא שֵׁם הַקְּבִלָה וְצְבוּעַ שֵׁם הַזֵּכֶר וְשֵׁם שְׁמֵם שְׁמֹא זֵכֶר
נִקְרָא צְבוּעַ וְכַשְׁמִתְּהֶם לִיכָבֶה נִקְרָא נִפְלִיָּא וְדִעָה הִיא יִתֵּל מִן הַזֵּכֶר: וְצִבְיָא
וְצִבְיָא הַזֶּה מִטִּיפָה שְׁלֹכֵכַן הוּא רֵישׁ בִּין מִינֵי צְבוּעַ כַּמֶּנֶן יָמֹת הַחֹמָה: נִמְצָא עַכְשָׁן
הַנִּשְׁקָף עַל גִּיא הַצְבוּעִים אִתּוֹ הַגְבּוֹל הַנִּשְׁקָף עַל הַגִּיא שִׁישְׁבוּ אֲפִיעִיד הַדֶּבֶר:
וְלִי תִנְחֹם דִּלְ קָא פִסֵּד פִּי גִיא הַצְבוּעִים וְאֵל צְבוּעַ וְהִי חִיזָא נִסְתָּא כִּי אִסְתֵּרָה לִּי תִנְחֹם
פִּתּוֹת אֲתָה פִּתִּים בִּצְעַי יִתֵּה בִצְעֵיךְ: וְבִצְעַי מִקְלֻבָּה וְצְבוּעַ וְהוּא מֵעַבְדֵי אֲפִיעִיד:
וְחֵלֶשׁ לֹא יִכְנָס דִּי אִם אֲתִתָּא: וְהוּא יֵעַם לְ עַלְמֵי וְלֹא צִנְאָה כִּי אִם חֹמֶם וְחֹמֶם
וְקָא חֹמֶם חֵלֶשׁ יִכְנָס לֵי: וְקָא פִּיהָ אֲתִתָּא וְאִתָּן עֲבִיד דִּין: וְדִידוֹ לִי שֵׁד לִי
הַמַּשְׁחִית קִרִיד אֶל אֲרִץ פִּלְשִׁתִּים וְכֵן תִּרְגְּמוּ לְאֲרִץ פִּלְשִׁתִּים: לְלִטֵּשׁ אִישׁ אֶת
מַחֲשָׁתוֹ וְאֶת אֲתוֹ וְאֶת קִרְדּוֹמוֹ וְאֶת מַחֲשָׁתוֹ לְחֹמָה גִּבֵּי יֵת פִּרְשִׁיהּ וְיֵת סִירָתָהּ
פִּרְשִׁיהּ וְיֵת כּוֹלְבִיָּה וְיֵת עֲפִשָׁה: לְלִטֵּשׁ יִחִיד יִסְתַּבֵּי וְיִסְתַּבֵּי: וּפִרְשִׁיהּ מִחֹמָה
הוּא לְמִתְּרָא וְהוּא הַכֵּל שֶׁאֲרִישִׁין בּוֹ וְתִנְחֹם בְּמִלְכֵי הַבֵּיךְ בְּפִישׁ תִּוְרִיא וּמִלְכֵי הוּא
הַמִּתָּן שֶׁבִּאֲשׁוֹ תִקְוֶה מִחֹט עֲבָה וְלִפִּי שֶׁלְגִיד וְיִתֵּרָה הַבֵּיךְ לְחֹמָה מִקְלָה:
וְנִקְרָא פִּישׁ שֶׁמִּפְּרִישׁ וּמִסִּיד הַעֲמִיד לְכַחַן וְלַחֲזָן בְּשַׁעַר חֹרֶשֶׁת: נִמְצָא פִּישׁ
לְלִטֵּשׁ מַחֲשָׁתוֹ שְׁלֹטֵשׁ הַמִּחֹט הַעֲבָה הַתִּקְוֶה בְּרֹאשׁ הַמִּתָּן: וְאֶת אֲתוֹ וְיִתֵּרָה
פִּרְשִׁיהּ מִיִּתֵּרָה הַחֵדִיק שְׁחֹפֶה בּוֹ וְנִקְרָא בְּעִבְרִי סִכָּה אִיטָא: וּפִסֵּד פִּיהָ מִנְקָאֵר
יִשְׁבָּה לְסִכָּה: קִרְדּוֹמוֹ וְיֵת כּוֹלְבִיָּה הוּא לְטִיט וְלִפִּי סִכָּה הוּא לְאִישׁ לְהֵא חֵדִיד
צִפִּי לְאִתְּרָא וְהִי מִתְּפִיקָה מִן צְבוּעִיהָ בְּעִין וְהוּא כַּמֶּל מֵא קָא וְהוּא מִן מִכְלָב

[illegible]

עצומת מלכות מלכות
מלכות מלכות

וְהַיְיטָא

אל דרבן מהמאה וזה מנכאס מן חדיד יגור פי עני יבס בה ארצא וכן וכוונת פי מלה
ומזענה ותעלס אדואב ותעסדס למשי ארמי מלמד הבק : וטבה בהכלס לאחראי וכוונת
דברי חכמים כדבנות : וסוף פה פיה חדידא למבאס אי אמאסא : וכוונת
אל שלשה שמות של מורע דרבן ומלמד פ טבה וסיה חדידא ארצא תמני ותמני
ותעלס : ולס איצא אל מה דרבן הזה מכין את המרה לתלמיה אף דברי חכמים
לב לטויהם כדרי מיתה לרבי חיים : וקא איצא מן מעני ארמי ותעלס ארמי
לעני לוי יעל פיה מנכאס וסאק בה ארצא יעסדס ארמי ויעלסא לארמיא מלכא
רבך ירע פטויהא ותעלסא : למבאס ארמיא למרבי פי רחם למלס קמא דרבן דברי
חכמים כדבנות וכמשימות נשנים סוף כיה מהאמיז פקא מלמד שכל את הדבן אי
אן למבאס עבר גמיעה פי דאכל לעד : מלמד שכל את הדבן לעני אף יסאק בה
לבק ארמיא לטע ארמיא לוי פי מרמא : וקא דרבן כמו מלס ענה נענץ כראש המלס :
ופה פיה איצא דרבן ואלמבאס ולממאסא לוי יגור פי עוד וסאק בה ארצא וקא כ
מלמד שכל את הדבן ופ לנך דברי חכמים כדבנות : ואקדבה וכמשימות נשנים סוף
דבן וממאס מרמא : וקא מלמד שכל פיה למינש בשכל לית חיים לכענה :
מרדע שמורה דעה בטה דרבן שהוא מורה בטה בטה : ותעס ולעני דרבן לארמיא
קת לארמיא כמו ונעניס לוי קא למע לרבי וכוונת חכמים וסיה ולממאסא
ממאסא פני פני דבנות לשון דוד : ורבן תועמו קת : ותג דברי חכמים כדבנות
היך קת : ותועס לא לנשנים הגס לא לרביין רחש חתקא : ותעני שפיה פיה
מורא דרבן וממאסא לוי כיה שיהיה דאין עליו שפיה לוי לא פיה : ממאסא
נממא עני כל הפסוק כיה הפירה פס היה סוף כל הכלס האלה וכוונת דבן
הרבן וממאסא בתוך חלמס : ויצא מעב פלמס אל מעבר מבאס ותועמו
לסמא ממאס ותועס על המעברות על מנתא אי מכסר ממאס : ובין המעברות
אשר בקש יהונתן לעבד על מרב פלמס שן חלע מעבר מזה וסן חלע מהעבר מזה :
שן חלע שמרנץ טאפ מן אכלאס : שם ארמי בפינ ושם האחד סנה בוינ
וסה דאס גלין : ותועמו שם חלע ממאסא ושם חלע ממאסא ותועמו יחיד
דרכם חשך ותקלסא פיה תהי ארמיא וכוונת למינש בשכל וסוף בתלמית

פ סוף מוסח כס
יחזק ארמי לוי
פ

פ שלמה נח
ודין סוף דבן כ
שם ארמי בשכל
שפיה

פ לוי
פיה מרמא
לוי
תקלסא

באמלה
בונופלה

999 מכתב

[illegible]

באמרה ארץ חליקה שהרגל מתלקת בה ונאדם נוכל בה כך זה ההרג חלק ונאדם מתלקד
בו ונופל האדם ומדוכותא עניה כמו מדוכותא דרך ההרג היתה סלולה
שהיה בו כמו מדינה שעתה ענה פחד מעש משונעותא ומדוכותא אואה
סריקה עמה ואמר סריקה סללה אעטאן טאן אואהם עמאטלוע ואמר סל
הטן האחד כמטן כמטן מל מכהם האחד מנגב מל גבע מעט מצון מעט
ותנמנה מטל ארץ וארץ כחוקף אעטא וללון טלועה עמ רבן מצון ארץ עמדי
ארץ ותנמנה מסתכא ותנא וישקף אנהם ואסתכא כי המשתקף עומד ומצב כר
זה האד עמדי וגבא עמדי ונגבדה אלמצב הערלים הם אחזי הצננה והולכים
לפני החיל והם מעמידים העם וכן פירש יונה מצב מלשנים הם אקום ארץ יקטן
פירש פי וקטן אקום ילך על דרך קולה המצב והמשמית חדרו גם הנה יונד אינחא
אד לאמדיא ארץ אפודין למחלצין נשא כלן חאמל סלחה מל שט
כלן ילך וקטן ומעט תלך ארץ וקטן תלך לתעלה עמאטלוע
אולי עשה ילון מא אס יעבד כי לנא נסא ונגליט איהם ונשאלה לנ
כי אין מעטור להושיע ברב אוב מעט לין לה מאט ארץ ילך או ילך בגמ
כחיל או קלילאן ותעט המעט ופירשו כי אין לפי עיכוב ומעט להושיע
ברב אוב מעט אס כה יאמרו אלן דמו עד הגיענו אליכם ועמדי תחת
ולא נעלה אליה ואס כה יאמרו עלו עלינו ועלינו כי נתנו בידים וזה לנ האות
תנו דבן איה הוא נחוש זה העשה סימנן לעצמן אס יהיה כן וכך אעשה דבר
פלע ואס לא יהיה כך וכך לא אעשה אס יהיה כך וכך אעשה ואס לא יהיה כך
וכך אינ מעליה לאיעד עבד איהם שאמר אס יהיה כך וכך אעשה ואס לא יהיה כך
חשד עם אחזי ואני מעליה ואס לא אעשה ואני מעליה וכן יאמרו בן שאר שאמר
אס כה יאמרו אלינו וכו' מעט דמו עד הגיענו אליכם עמדו מל וידם
השמש ארץ מעטא וקוף עק אחכה וקטא חדי ונתנו עמדי כל העם בל שחון א
הואישו ונחלה עמד לא עמ עמ ותני אנה עק לפי שחון קל ועמדי תחת
תנו דבן כל נחוש שאין פועל עבד איהם וכעת בן שאר איה שחוש
אל שאין מכוין מעט לנ לא סימנא בשלמא נקוט לית לך בה כי האדוב ואד

[illegible]

קרא אהרן לבי ובהתקן בד ראבא חתניה חזא מעברא דקא יתא ליה
מעברא לאתא יומא טבא לניו. אזל אדריק בדשא חזא חתנה דתליא טורף אבדא
נפק אתא כולה פלמא ונפק נמי יהוא טבחה לאמה ושפחה לחיותא לא עלים
רב עיניה מיניה אמר להו הסתא כולם סתמו להו איסורא לבי צר. לא אכל
רב כסדהוא בסא טבחה אי משום דעלמי הוא לא אישג דעיניה ביה הוה
ואי משום דעמיש והא אמר רב כל נפש שאין לאשר עמי אבוס וכוונתן בקשות
אין טעם לא ההיא סעודת הרשון הואי ורב לא כדנני מסעודת הרשות חתנה
כל סעודה שאינה שלמיתה אין תלמי חכמים רשאי לזנות מסבה. מעט
היה למעשה אין רב למא נר מרכב גאי אי אבא קא הדין קום סדור וסא פלא גע
ועולה לי בית צהרה ונר מן שנהא אבא וואי גאד יגזר בדימה פלמא דין אבא
טעמו לה וכלהו גמיעהם ינתקום ונר אגאד סין אנמלה ונר אבוימה וזיהא וכוון
רב עיניה מע אבהימה פקל להם רב אגל לי אבהימה ואחלהוא טאטס אן לס ר
תכלה ותחלוהא מא טא וקדמת לאשאר אי דבי אסור מפת טעלם מן העין
ויענו אנשי המעבה ואחיו אנשי מכותא השאמרים העומדים
על ראש ההר ויש מעריש אנשי המעבה כמו ענין מעב פלמאם שפירש
כי תקים המעב והמשאית אסור טיגא ומחבלא וכין תנא אבא פלמאם מעב
הערלים אסור טיג ופיר מעב פלמאם מעריכות ומעמידים וכין אנשי המעבה
עורכי פלמאם ומעמידים העם. ופיר פ מעב הערלים מסאן מעריכות ונר
ליאמיהם ומנה קל וחנה מעב ל סי אין ינר לה מסאן מעריכות. ורב מס דעני
באנשי המעבה לוי דבר ענהם טק ויענו אנשי המעבה לפי תקם מן קולה
אל מעב הערלים וכן מעשה אערא תלך למשלה. ויפלו לפי דיונתן
ונפלו מפענין קס יהונתן. ונשא כליו ממות אחיו אי חנתן יסוד ולא
יתבא חנן חנן קלמל ללא ימותה אב פלמא טרל שכתן נא גלמא תפס
חנניה. ותהי המכה הראשונה אשר חכה דיונתן ושא כליו בעשרים
איש כחצי מעבה יסד שיה כבדת פלמא מולך פין תורא בחקלא טבס
כס אכחרא לוי יכסוה נמי בקל עיניה יעני אנה אדע סין עשרין

פ' חתנה
השעבוד
פ' לא חתנה
ענין מן
האבות
אמר רב
בית

היה שם חתנה
ישראל
היה שם חתנה
ישראל

[illegible][illegible]

הוֹנֵם בְּפָנֵם אֵי אֶסְתֵּר בְּאַמְסִיקָה מִסָּד מַעֲנֵי לֵבָן וְאֵל בְּאַעֲסֵר מִמִּטְרָב
וְכָל מִאֲמֵר אֶתֶר וְאַעֲבֵר וְאַנְתֵּר: וְהַלֹּס הוּא צִדָּד כִּי אִמֵּר עֹלָם וּפְדוּשׁ
וְיִדֶךְ הַלֹּךְ וְהַעֲבֵר: פִּקְדוֹנָא וְדָא אֶתְקִידוֹ מִן וְכִי פִקְדוֹת סוּה כִי פִקְדוֹ בִּי אִת
עִמּוֹ: וַיֹּאמֶר שְׂאֵל לְמַדְהָ הַנִּשְׁה אֲנִי הָיִים כִּי הִיא אֲנִי הָיִים בְּזֵם הַדָּדָה
צִבְיָה יִשְׁרָאֵל הִיא אֵלֶּי כִי וְכֵן מִלְּוֹזֶסֶת הִיא בְּמַעֲרִים בְּמַעֲנֵי עִם פִּצְאָר
מַעֲנֵי לִקְוֹל כִּי הִיא אֲדָרָן שִׁי בְּיוֹם הַהוּא עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְהִיא עִדָּה שְׂאֵל
אֵל הַכֹּהֵן וְהַהֲמוֹן אֲשֶׁר בְּמַחֲנֵה פְּלִשְׁתִּים וְיִלְךְ הַלִּיךְ וְרֵב וַיֹּאמֶר שְׂאֵל אֵל הַכֹּהֵן
אֶסְרֵךְ יִדֶךְ עִנֵּן אֶסְרֵךְ יִדֶךְ כַּעֲנֵן הַנִּשְׁה אֲפֹד: וּפְדוּשׁ אֶסְרֵךְ יִדֶךְ לִי שְׂחִיתָה
הַשֵּׁנָה שְׁעַת דוּחֵךְ וּמִתְסַדֵּד מִפְּלִשְׁתִּים אֲמֵר שְׂאֵל לִבְזֵן מִהֵר בְּשִׁעֲהוֹתָהּ
הַאֲפֵר וְלִבְשׁ אֲתוֹן וְשְׂאֵל לֵב בְּאֵדִים וְחִמִּים וְחִמִּים וְחִמִּים וְחִמִּים וְחִמִּים וְחִמִּים
אֶעֱבִדִי כִּי יִדֶךְ וְאֶעֱבִל כִּי וְכִי יַעֲבֵר שְׂאֵל שִׁי אֶעֱבִל לֵב לִי הִיא וְקָתָה תִּתְּנֵה
וְתִרְאִי מִלְּוֹזֶסֶת: פֶּה אֶסְרֵךְ יִדֶךְ בְּטֹל מִלֵּךְ וְכִדָּה לִי פְּלִשְׁתִּים בְּגִיר סוּל אֲוִירִים
וְחִמִּים כְּמִי תִבְיִין כִּי כִּלְאֵם לֵב כִּי סָא בְּשִׁי כִי שִׂחֵךְ כִּי עִדָּה אֲבִירִי:
וַיִּתֵּן שְׂאֵל וְכָל הַעֲם אֲשֶׁר אֲתוֹן טָדוֹ וְאַחֲתִישְׁדָּן בְּעִזָּהֶם כִּי צִעִן: מִהוֹמֵר
גְּדוּלָה מֵאֵד כְּסוּהָ פֶּה וְקָתָה כִּמְחָ קָל חֹרֵב אֲשֶׁר צִרְעָהוּ: וְהַעֲבִירִים הִיוּ
לְפִלִּשְׁתִּים כְּאַתְמוֹן שְׁלֹשׁ אֲשֶׁר עָלָה עִמָּם בְּמַחֲנֵה סִבִּיב וְגַם הִמָּה לְהוֹת עִם יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
עִם שְׂאֵל וּוִינָתָן יִקָּא אֵין קוֹם מִן יִשְׂרָאֵל כִּי אֲתִתְּאֵמֵר לִי פְּלִשְׁתִּים וְצִדָּד יִתְּנֵה
מִעֲדָה יִשְׂרָאֵל וְיִחַדְכּוּרֵם כִּי הִיא אֲדָרָן לִמְחָ כְּרִגוֹ פְּלִשְׁתִּים עָלֵי יִשְׂרָאֵל כִּי הִיא אֲדָרָן
אֲבִירִים מִעֲדָה מִלְּוֹל עֲחֻדָּהֶם כִּלְמָה אֲתִתְּנוּ יִשְׂרָאֵל אֲתִתְּנוּ אֲתִתְּנוּ עָלֵי פְּלִשְׁתִּים וְצִדָּד
מִעֲדָה וְקוֹמָה: וְכִדָּה גַם הִמָּה אֲתִתְּנוּ יִשְׂרָאֵל וְכִדָּה וְכִדָּה וְכִדָּה לִבְזֵן כִּי אֲתִתְּנוּ
לְדִירָה לְחֹךְ מִלְּוֹל אֲנִיחָה לְחֹךְ וְקָתָה מִיָּדֶם מִן וְכִדָּה אֲתִתְּנוּ בְּכֹד הַגְּלִימָה:
וְאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל נִגְשׁ בְּזֵם הַהוּא עֲלִיךְ וְתוֹגֵמֵךְ אֲדָרָן וְהוּא עֲלִיךְ לְחֹךְ וְדוּחֵךְ:
וְכִדָּה אֲתִתְּנוּ אֵין קוֹם יִתְּנֵךְ בְּעִזָּהֶם לְבִעֵר מִלְּוֹל אֲתִתְּנוּ לְחֹךְ וְכִדָּה וְכִדָּה
יִלְתֵּת וְאֲשֶׁר מִנְחָם: וַיֹּאמֶר שְׂאֵל אֲתִתְּנוּ לִי אֲמֵר אֲתִתְּנוּ אֲשֶׁר יִתְּנֵךְ לְחֹךְ
עַד הַעֲבֵר וְנִקְמָה מִכִּי וְלֹא מַעֲנֵי כִי הַעֲבֵר לִי: וְכִדָּה מִן מַעֲנֵי שְׂבוּעַת הָאֵל:
וְאֵלֶּה הֵן לְשִׁעֲהוֹתָהּ כִּי מִסָּד עֲבֵר כִּי אֲדָרָן מִלְּוֹל יִתְּנֵךְ כִּי אֲתִתְּנוּ וְכִדָּה

למיין ותמא שבעת הלא ללך קא לך אחר בואה בו שבעה בו חס בו טזי וקולחם
שבעה בשדטאן יזכר שם בו כגוי: וכל הארץ באו ביער והנה דבש על פני
השדה יער אסם אשכנז והו מועע מנפת לאשנא: וקד יסן מענ יער חצא
לבסאתין אמגוסה כמא קיל עשית לי ברכות מים להשקות מהם יער ימא ענים
ומא יסל לעל לא מן לבסאתין את פיהא לאשנא אתי יסל מנהא לעל:
והטי שח רביש תנחום פי שח כתנחום בעצרה יעקד ליס ידית בהלשערא בלבסאתין
למגוסה וידית כתנחום שגדה לתנחום: ורל פירש פירוש אין צבת חלב
ודבש לאשכר אומ חלב זה חלב פירות דבש זה דבש תמיד י עקבה אומ חלב זה
חלב ודא וכן חוא אומ ויהיה ביום ההוא יטיסו ההרים ענים והגבעות תלכנה חלב
דבש זה דבש ויערות וכן הוא אומ ויצא העם אל היער והנה חלב דבש לא שח
כאן צבת חלב ודבש וטא לאין צבת חלב חבש מה צבת חלב ודבש האמור להלך
אין חמשת עממים אף צבת חלב ודבש האמור כחן אין חמשת עממים י יוד
הגלל אומ אין מכאין כפורים מעבר לכיין שאין אין צבת חלב ודבש:
קאן אין גבא ארץ ישל כלקן קבל גמיע אגבא לקולו ומאש חררי קדם שחדמו צבריאה
לכל הדאים ורלך כאטדסמה כתורה אטראוה לים כסאמר אגבא אשכנז אשכנז
לרעבה:
וקד ימכין אין יסן מענ וכל הארץ באו ביער דכלו לי מכאין
אגב אשכנז מנה לעל כחדו קל כנג מנה עסל והו קאל לאן אטורה והלשענא
אתי פיהא לעל קל אין יכרג תמא יער בללן קולה ויטב אורה ביערת הדבש
וסלך קא פיה אשכנז בקינא דדבשא: והנה הלך דבש והא בייז דדבשא
ור יונה לך קא והנה הלך דבש אשכנז באתי מן עסל אי בסל מן עסל והטי תקול
לערב לללל אגריב אשכנז ואתמא ואתמא קל לללל לללל אשכנז ואתמא ואתמא
יאתמא מן מועע בעיד: וימכין אין יסן מענ בייז אי באר מן מכאנה
סאל עלי לארץ: ומענ קינא דדבשא הי השעה שיטבה הדבש וקודים
שיועמו ממנה הדבש נקראת כן והי שהדה לעל: ומענ שהדה לעל לעל
מה דאמה בשמעה יסמא שהדה והו אשכנז מן לעל לללל קד כזע מנה אשכנז לכון
ללי כזע מנה אשכנז תפתר תלחזה: ותלחזה עינא אענת עיניה מן אשכנז

את חצלת לה מן אגוע והו מכתוב ותפאנה ולמעט ואחד לזן גתה אורה פלעיני
לזאיה פתול פי אמכנוב ולמקדו מעט אלהא לבד פאלא אנשאה ענה ולנער
אנשא אזי הוא גתיה ויעק העם הזה ללגה תקל פי אגוע מתל הלעיטני נח מן
האדם האדם הזה כי עק אנכי ופי לעטש מתל עק ויגע ותנומה משלה ולפי
ולאואל אל יסמוק ארץ אתי לם תסקת בדת השלח וקול בארץ ציה ועק בל מים
ותקל פלאתעב ויעק דויד ופא המלך וכל העם אשר אתי עיפם ויאמר חנתן
עבר אבי את הארץ השחית אתם לל הכשיל כוחם וחמית אותם שלו אכל היו מתעבים
ותנומו עבר אבי ית עמא דארשא ויאנו כי אלו עיני כי טעמתי מעט
מהדבש הזה אזי כאן קד אנא בערי מן קול עאל טחורי ואוטי אז יכון אגוד
ואמר מן אכל טעמם וגדא כאנא אף כי לא אכל אכל העם ו כי עתה לא רתה
מכה בפלשתים תחתא הא לעב ויריד ולא רתה אלו כאן חלד תרכהם אלו מנח
גממה מן אשדאיהם ושלבו וקוית אנשדס בלפרח ואנסאמרה בלגיא אים טא
לאן קד קתל פי אשדאיהם מקתלה אנשס מן הדיה וקל רביע משיה לל פי
תאניל פלשתקדשים מן אנשס מן קוהם פי קולה תכלא תכלול על הים והו וגוב
לעום פי כליום ללאמה פיה חרב ואוקע לה דיה אשרס קול שאאל אארד האש אשר
יאלל לום עי הבקר ותקמץ פאקולתן הדי אהם באסל לאן אזי פעלה שאאל ל כאן
שביעה לסאן הונתן בה עארטא וכאאל ימי ידה לי דלך לעאל ואינא כאן ארל ל
מכבר עטה יחתג פלה באתורה לא בקול שאאל ואינא לא יסון ומכבה אף יקול עבר
אבי את הארץ פלמא כאנת הדיה לתלאת על כס ופנט פלמא אף הדי דא וחד
שאאל לקתה לא מן אתורה ויעני אף נשדח לעומב מע כלן כאן פי דלך אקול
אמע שאאל או מע יהונתן ודלך אן שאאל דאי אף יתווס לגיש ללא יתשאנלון בלשעם
ען אתבאע לעו כמא כשף לעלה וקל ונקמץ מאיבי ווטתן דאי אן יאלל לגיש
ללא תעק קוה אנשדס ען אתבאע לעו כקולה אף כילו אכל אכל העם משלל
אויבין אשר מעא פיענה לא רבתם מכה בפלשתים פאקולתן לעומב מע
שאאל ולכטא מע הוטתן לאנא וגדטא אן אלסאן העהם פלם עבדס עמא סלה דלך

אדם לכטייה יהונתן לאנה קל ולא ענהו ביום ההוא פקל שאל במה היתה החטאת
הזאת היום פרי אסיהם ווקע עלי יהונתן כקל וילכ יהונתן והעם יצא פמן הוצא
צח אן אצוא הוסיע שאל באן וליס מוצע כטא יהונתן הו מא תנאולה מן א-
עסן לאן דלך אפעל צנעה בנר עלם בקולה ויהונתן לא שמע בהשביע אציו את העם
ולכז מוצע כטאה תגדילה לאכיה בקולה עבר אציו את הארץ פלדך כסף לזה עבה חות
אנכסד ותאב איה ודלך אן שאל חלף בללה אן יתלה בקולה כה יעשה אהים וכה תסיף
כי מוחת תמות יהונתן פלמא צח עשה אן אצל תלך אישועה כאת על ידה כמא הו
מבייץ פי אקצה ויגב לרס פעהל אן ישכר געל מכאטאנה צפח לנבה ודלך בעד
אקראה בכטייה ורגועה בקולה ויפיו העם את יהונתן ולא מת ולס ידר בקולה ויפיו
העם אטום וזנו ענה מלא אן קלבו אצאטא ונמא אלאד בלך אטום אטנדוד
בכא יפסדא כה למכמי וחו אקראה בלדב לאסתנאטא כקול הנאך ישור על אנשים
ויאמר חטאתי וקלא לך סיון אן קא בעדה פדה נפשו מעבר בשחור ומעני
ישור על אנשים פקדוה אלא מלשון שורה בלום מבא שדה שלעשוה בני אדם ימשה
בפניה ויאמר חטאתי ויעט העם אל השלל מאן אי אסל ומתלה ותעלאן השלל
ומתלה שלמא אהיה בעטיה טאמולה למחרפה והי מכעבה ויעש בשין ומעטאדה
עלי למכטוב אכחטבו מנגם מתל עשה לי את החיל הזה הנתן לך כח לעשות חיל ואת
הנפש אשר עשו בחיך ויחו צאן עבד ובני בקר וישחטו ארצה ויאכל העם
על הדם אשר שהיו אוכלים מן חסדמה קוס שתיתא נפשה שהוא בכלל לא תאכל
על הדם כמו שאמרו קל האוכל מבהמה קודם שתצא נפשה עבר בלם תעשה ויחי
הוא בכלל לא תאכלו על הדם ואיט לויקה וכשאמרו לשאל עשה מקום אחד ויהא
האבן שיהיו שחטים עבה וימתיט עי שתצא נפשה ופירוש בגדים עבדותם
על מעות המקום טעוה ואמר לא תאכלו על הדם ויש מפרש ויאכל העם על
הדם בלום אכלו קודם שיאכיו הדם על גבי המזבח וקלר תחוס קל מעני
וישחטו ארצה ויאכל העם על הדם הדי יאמי ותצת ותאכל רבין משה קל תעלה

פילא תאכלו על הדם אנה כאן עמדה ליסבה אך יזבח ויגמנו ואים ויעשה ברוך
 ידיהם ויגמלו הם אינא יחלון חלה בזעמם אנהם יחלון זגן זילך בזן קד אכל
 גמיעהם עלי מאידה ואחדה ואן זגן תאכל אים לוי הו גזאיה ואם יאכלון ללחם
 טהרת אשריעה ען זילך אפעל כמא טהר ען סאר פורקהם ואעמלהם וזנת יחי וזיל אן
 ישוד זילך וזילך אמרת ברש דם כל מא יזבח ללאכל אענ שלמים על אסעבה
 זאטיח אדילת יקרב שלמים ואחיואן אעמלהם יגמלומה באחאב ומא לא יקרב
 על אסעבה יבדל ברב עלי אדלך ליפסד ולא יגמל חולה וקד קילאן מעמדה
 פי הדי אמועע אנהם באדורא אסתעסאע מן אגש ואבך קבאן אדל מנה מא
 ישכר אסעבה וקד קיל פילא תאכלו על הדם אקל כתידה מעמדה פילאק ומן
 גמלומה הדי ווב מא אסתעסאע מן הדי אמועע ולא שך אן אסעמס עליה מן גמלה
 אדקאןל מענ ואוד ואבאקי אנמא קילת עלי סביל אחתמס אלפך ~~ואל אים הים~~
 אן גולה דחורג מן ויגל את האבן ויאמר שאול מינו בעם ואמרת ליהם
 הגשו אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה ואכלתם פניו בעם אי אנתשרו
 ותפדיקו עליהם וקל להם כית וכית מן ויפץ ונעם זבילאין מערים סמא אעב עליהם
 פעלהם לא יגוז לה אן אמרהם לאבמא תטלקה אשריעה סמא באיטא אן יאמרום
 אן יזבחו בזה חג עניס תפפעלה מסב עמא אן הדייגב עליהם כחלה גלו אלי
 חיס אבן גולה חס קל ושחטתם בזה זה הטא אשורה אי מסב כמא קילאב אן יח
 וישחטו שם אי וספי אמכאן לוי קל להם וביין אנה מעמדה גמלה פקאויבן שם מסב
 ליש אחו וחל לבות מעבד ליי וקד וזנת אנה קד בנא מעבד קבל הדי פי מכמס
 כמס קאחאמסן ואעלה העולה פאחאמס אן נקול אן הדי אול מעבד עמל סא
 גזאה ללאחאמסא ען רגב לאן זילך לוי פי ככמס לס יכון סמא תקרב ותעבד
 וטלה ללאחאמסא ואמא הדי לאדא אפכר ואסתמסא רבבס כמס קל גול אלי
 חיס אבן גולה ודי אתי עמלהא מעבד הנא ~~ומדשן דל ושחטתם בזה~~
 שרין חספן יב בדיקות קודם השחיטה ועתן להם שישחטוה פא זין סכין בת

בזה בתי ששנה ה
חמשה הדין
ונבזה בהם עד ארבעה
אי נהב פיהם ללעבם

ארבע עשרה אצבעות ונתן להם ואמר להם בסכין כמו זאת תהוה שוחטים בה
נקובה הלום אלהים נקב וטה ותרגמו נתקרב הלכא ונשאל במימרא דיי
גשן הלום כל פגת העם ונזהרים וכבראם לכן אקראי יכתחד להא אכבר לאחבת
ואקואהא לילך מלך דוד מלך יסול בהא קל אכן מאסו הלעם היתה לראש פנה וואאד
במעשהם הנא טרח אקדשה כמא קל ונגש אותם לבשמות
לצחיה וביין אחק ויאמר העם אל שאלו דונתן יומת אשר עשה הישועה הגדולה
הזאת בישול חי זיאם פל משערת ראש אועה כי עם אלהים עשה הקסם הזה ארי גלא
קדם יי רבטלו עבד יומא הדין כלום שלא עשה במזיד כי הוא לא שמע בהעביע שאלו
את העם ועלכן טבל המשענת ביעות הדבש ואכל ולא שמע לא עשה כן
ויפרו העם את יהונתן ולא מת אפתדזה באשפתשה באלטם לא בוזז מא ולא בקרבן
ושאלו לטי המלוכה על ישראל מסכהא ומלכהא מלך וילכד את חותניהם וותגומן
ושאלו אנלה במלכותא על ישראל ויעש חיל ויק את עמלק אי גמע עסבר וכך
תרגמו וכנש משריין כה אמר יצאאות פקדת את אשר עשה עמלק
לישול לסיסו זכות כמא יענו בל מלך ופקדת עליהם חטאתם פקד עון אבות לדי דו
במעני מעאקבה וקראת וזלך אן הזה לנגה מעני פקד לה פל מעבאע סבעה מעאני
אמרהא ושיכר את שרה אפיקר ותעלה ואתאכ אשר דמותה לא פקדו ולא נפקד
ממנו איש והו פקד ועסי ואתאח ואחריהם פקד את כל העם עד ואחרא וזל
ראבע איגאב מעאקבה וקראת מלך פוקד עון אבות ולכאמם והוא פקד על
לבנות לו בית מן תרגום צוה פקיד איאנה אמרני בילך ולסאדס ויפקד שר
הטבחיים את יוסף ואת המגלה הפקידו ויפקידו את ירמיה והו אידאע ואקרא
פי מכאן סגן או גידה ומנה סלי אסגן ויתנהו בבית הפקודות ולמחצת יכר פי
אהי הווחות ופקדו שרי צבאות איש היה פקיד ויפקד המלך פקידים והו תכיל ה
ותקדים אשר שסלו בדרך קל מא סף ילעמלק לי שר והם מחמובין בלעבשה
מין כל גדה סאן אצבעת ישראל יצור בארג לעבן יכרז חלי נשל סמן כאנה לעסבר על

כבד לא מתחמק ללנדרה כבדן חניני עמלק יצד בדם ועין אמת על מלך קולל
לאי סבב לס יתולא חרב עמלק לא שבת בעמלק פקס לאן
ביד פשה חמו להושת צא הלחם בעמלק והוא מבני עין ושאל איש ימית
ומלך איש ימית אגוזב מסודות היא ביד משה לביט שחין בע עשו
נפלין לא ביד בנה שלוח לביטן איך להושת צא הלחם בעמלק סוף
לאי סבב אול מלך שאל אמרה תעלי במלחמת עמלק אגוזב קד ציון וילן על
פי שבתן ועבתם את חידדן וישבתם בארץ קא שלש פגאמ מיתות נצטוו ושל
בשעת כעסן לאנן לבנות להן בית הנדירה ולמנות להן מלך ולהכרית את עמלק
אינן עשע אזה מהן יקחם אם למנות להן מלך ואם לבנות בית הנדירה ואם להכרית
זרע עמלק תל כי יד עלכם ה מלחמה לביט בעמלק משישב המלך על פניה אזה
מכרית זרע עמלק מכאן אמרו מנוי מלך קודם להכרית זרע עמלק ומכאן
שהקצא זה המלך שנ וישב שלמה על כסא למלך ועיין אינן יודע אזה
יקדם אם לבנות בית הנדירה אם להכרית זרע עמלק תל אשר יי אהיבם מלחמה
אחכם והנחלכם מכל איביכם מסביב ואם ויהי כי ישב המלך בביתו ויהי הנח
ל מסביב מכל איביו ואם ואמר דוד אל נתן ראה נתן אבי קשב בבית אהים
ואגון האלים קשב בפתח הידועה נמצא פקדן כי יד על כסיה על זה אהרן
כשחזר המלך דוד במלכות וישב על כסא אז הלחם מלחמת בעמלק פקס
לאן למא תמלך שאל והו כאן אול מלך אמרה תעלי להכרית זרע עמלק על
אנא אשר יע אמתקיס והכדי קא פי שדח מדור דור מדורו שלמה לוח
שנחמא ולתרגום תרגם פקדתי דכרתי אשר שם לו בדרך ובמק
ליה באנוח וכן ואמר לעבדיו שימו וישימו על העיר אחרון ובמנו על קרצא
ול יונה קא שימו וישימו על השן כנאיה עק אקתא ולחצ כמא קל שות
שחן השערה והדי אמוני אחר בוקלה אשר שם לו בדרך והמנה עש אשה
משל ועי יונן משור ועד שח מעט נשח חמור לחות לא יבא אד לעמלק לחן חן
נלך שיחן מן אחרונה יערה וקח זה חפץ שלמה זה כל שלמה ואילן על

ב אחרונה לל

וְלִי תַמְחָה אֲדַזְכֹּר עֲמִלְךָ שֶׁתִּשְׁתַּחֲוֶה לְכָל עֵינֶיךָ: לֹאנָה כֹּאן שׁוֹיֵד לֹא כִבְיָאָה וְלֹא שִׁיבָא
 פִּי יִשְׂרָאֵל: וְכִמְעַן כְּלָחֵם סְחָלָה וְעָדִי גִּיְהִים עֲדוּ יִתְצַוּדוּ צוּרָה בְּהָאִים כִּקָּל תַּעֲלֶה וְהִמָּוֶה
 וְגַם מִשׁוֹר וְעַד שֶׁהָ מַגְמֹל וְעַד חֲמוֹד: וְכִן אֲמַר לְכָל בְּנֵי עַמְּלִיךָ הֵיוּ מִכְשָׁפִים: וְאִי־צָא אֵין
 גַּעַל גְּמִיעַ סָאָה חֲרָם לֹא יִתְפַּעַע בָּהּ לְקוּלָה תַּעֲלֶה מִלְחָמָה לִיבִיב עַמְּלִיךָ יַעֲנֶה בְּלִיךְ אֵין כָּל
 מִלְחָמָה תִּכְנֹן בְּעַמְּלִיךָ פִּה חֲרָם לִי: וְכִלְכֵּךְ פֶּעַל פִּי אִיאָם מִשָּׁה לֹם יִתְמַסּוּ מִן שֶׁלֵּךְ עַמְּלִיךָ
 בְּשִׁיבָא גְמִיעַ חֲרָם וְכִלְכֵּךְ קִלְכֵּי שֶׁאֵין וְהוֹדִימָתָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ: וְכִלְכֵּךְ פֶּעַל יִשְׂרָאֵל פֶּעַ
 שׁוֹשֵׁן לֹם יִתְמַסּוּ מִן שֶׁלֵּךְ עַמְּלִיךָ בְּשִׁי לֹאגֵל הָזָה לְעֵלָה וְהוּא קוּלָה וּבִצְהָ לֹם שֶׁלֵּחֹן
 אֲתִידֵם: וְיִשְׁמַע שֶׁאֵין אֶת הָעַם וְיִפְקֹדֵם בְּטִלָּים שֶׁאֵין עֲלֵיהֶם בִּלְגִימֵייהּ
 וְאֲחִישׁ: וְיִפְקֹדֵם בְּטִלָּים מִן מֵלָה עָלֵי רֹאֵי וְלֹם שֶׁאֵין כִּיוֹן שְׁתַּמְמָה אִיאָם פֶּרֶם
 עַל הַעֲבוֹד מִיָּד מִתְעַשֵּׂר דְּמִיעֵקֶרֶא כֹּתִיב וְיִפְקֹדֵם בְּבִצְקָ וְלִבְשׁוֹ בְּטִלָּים וְקָל וְלִמָּה
 טִלָּים מִדִּידָהוּ אֶסְכֵּן מִדִּיד רִבּוּתָהּ דְּמִלְתָּה: וְקָל לִמָּה בְּטִלָּים זִמְכָּן פִּסְחָהּ יִידָהּ:
 וְתַעֲמִי וְנַעֲמִי בְּאִימְרֵי פִסְחָהּ שְׁצִיָּה אֹתָם לִכְנֵס לַעֲדָרָה וְלִקְחָ כָּל אֶחָד מֵהֶן טִלָּה
 וּמִנְהֵן לְטִלָּים: וְקָל לִמָּה מִנְהֵן כִּדִּי שִׁיתָנוּ מִחִיבֵי הַשֶּׁקֶל לְקוּלָה תַּעֲלֶה:
 וְנִתְּנוּ אִישׁ כֶּסֶף נֶפֶשׁ לִיבִיב פִּקְדָּא אֹתָם וְעַד יִשְׂרָאֵל לֹא יִגְזֹר וְקִדְּשָׁה דְּמִיד אֲמַל
 מִשְׁהוּרָה: וְיִבָּא שֶׁאֵין עַד עֵינֵי עַמְּלִיךָ וְיִרְבַּ בְּנַחַל כְּעַנְיָ וְיִאֲרֹב כִּכּוֹן וְיִאֲרֹב
 בְּשִׁדָּה: וְתַגְמִי וְיִרְבַּ בְּנַחַל וְטָקִים מִשְׁרִיתָהּ בְּנַחַל: פֶּאָ וְיִרְבַּ מִלְּשׁוֹן טַפְחָהּ
 וְרִבִּית שְׁפִירוֹשׁ טַפְחָהּ עַנְיָ גִּזְלָה הַנְּעָרִים כִּיכֹן עוֹשִׂין לְתִיבּוֹקוֹת שֶׁמִּבּוֹפִיחָתָם
 וּמִיִּשְׂרָאֵל אִיבְרִיהֶם בְּכָל עֵת שְׁמַחְתִּילֵין אֹתָם: וְרִבִּית הַדְּרָכָה אֹתָם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל
 כִּן עַנְיָ וְיִרְבַּ עֲשֵׂה הַצְּבָא שֶׁלֵּו מִסּוּדִים וּמִיִּסּוּדִים וְסִדֵּר כִּלֵּי הַמִּלְחָמָה שֶׁעַמְּלִיךָ
 וּפִירוֹשׁ מִטְּפָחִים מִעַנְיָ טַפַּח וְעַנְיָ סַפָּח כְּעַנְיָ זֶרֶת אֲבִלָּין מִדֵּת הַטַּפַּח כְּמִדֵּת
 הַזֶּרֶת כִּי מִדֵּת הַזֶּרֶת בְּאֲצָבוֹת הִיד פְּתוּחוֹת וּמִפּוֹזְרוֹת וּמִדֵּת טַפַּח בְּאֲצָבָה אֲצָבוֹת
 דְּבִקּוֹת זִכְרוֹ: וְרִבּוּתֵיךָ לֹם דְּדִשׁוֹ וְיִרְבַּ בְּטִלָּה אִיאָם רִבִּי עַל עֵסֶקֶי נַחַל בְּשִׁבְעָה שֶׁאֵין
 לֹם הִקְבָּה לְשֶׁאֵין שִׁדָּה לֹם וְהִכְתַּח עַמְּלִיךָ וְהִמָּתָה מִחֲשׁוֹנֵי אִשָּׁה וְגַם אִמֵּר מִה עַל נֶפֶשׁ
 אֶחָת אֲמָרָה תוֹרָה הִבִּיאוּ עֲלֶיהָ עֲנִיָּה בְּנַחַל כָּל הַנְּשׁוֹת הַלֵּל עַל אֶחָת כִּמָּה וְעוֹד
 אִם אִיאָם חֲסָא בְּהִמָּה מִה חֲטָאֵה אִם גִּילְסִיחָטָא קִסְרִים מִה חֲטָאֵה מִיָּד יִצְאָה בְּתִקָּל

חרי קול אנן ומדין ועמלק כופלים בעמק ועל מיטב העצץ והבדק והמשנים

ועל הכרים ועל כל הטוב ועל שפר ענף ותורי ונפירי ופטימיא ועל כל דטב

קאו אל אנמא אקתבקא שאול לאגא לא בפתוא דואג האדומי שהוא ראש הסנהדרין והוא

אמר אל נקרא דואג האדומי שאול דמו שלאג לשאול והיאך שאול כל כתוב בתורה

אותו ואת בנו לא תשאטו ביום אחד ואתה הולך להמית נעדר וזקן ונשים ביום אחד

ופירשו רש"י במחשבת מלכות כל שונים ממנו ונתן מהם סלח כל אבדי בשם דואג

האדומי ולמד את התורה בשקל ונמנית והחלפת אותו בא אחתותל ולמד את התורה

ולא עשה אותה והחלפת אותו כי שקד תרמיתם אף כשבקשו ללמוד בשקל ולמנוח

באו מאי מיטב העצץ דמי מיטב מאי שגא מיטב דנמקמץ עליה דניח

תרמיתם המשנים כמו המור השמיים הם כבשים שנים לבטן אולי הם מובחרים

והכרים הם הכבשים ותנמנו פטימיא שהם שמיים ומשובחים ופירשו המשנים

אנחנו אי אבדקאר אתמך אבטן אתמך והו אפנל ממא קבלה וממא בשיה ויש

מרט מענין שנה והוא תוא לכבשים בע שנה יעני אחמלאן אסגאר ואמא כרים

פהי אכבאש אכבאר למסמנה את תרעו פי אכר והו מונעם מניש אבהאים ואכבאש למסמנה

מן כדמחב וכל המלכה נמכזה ונמס אותה דהדימא וכל המקנה כלום העצץ והדי

הכזיים והפחותים הדימו לאן לפניה מלכה הנה יחד ברא אלא מן אגנס ואבדק ונדרחמ

מן אחמאן ומתלה לרגל המלכה אשר לפי וכן פירש קמא וכל המלכה נמכזה ומסמנה

המלכה כל המלכה וז אגנס בלגזא אל פירש לרגל המלכה בעבור המקנה שהוא

מלאתת ויתכן לפירש לרגל כמשמעו שחולבים על רגליהם וז שלמנה אל פירש לרגל

המלכה לפי עמך הליכת רגלי המלכה המוטלת על הולך ותרגומה וכל מדרג

דשיט ודביר וכן תתם זיבזוהו ושטוהי כי דבר יי בזה בסר נחמית כי

המלכת את שאול אין לשון זה לשון נחמה האמורה בבע אדם כי לא אדם הוא לנחמה

לא לשון מחשבה וכן פירש צרפתי כי נחמתי כי עשיתם חשבת מה לעשות עלה

עשיתם כך לשון נחמה כאן חשבת מי שאמלך על עמך עלמאד חמא שאול

ותרגומו תבית במימדי ונחמתי לאל אמר לבהונא כמה לאחרי ולא מתקיש נחמתי

אנחנו למאש אכבאר
אנחנו אכבאר תמך פי וקת
אכבאר יסודע פירוש
למטה

המדינה סיימה יעני אין מן טאן מעה מעוטה רבאנייה יכטי ולא יעבה לו מדינה ולא
גידה וזיין אסבב וקאטאל באחת עלתו לו דויד בשנים ולא עלתה לו יעני אין שאלו
כטי כטייה אל בה לעקאב ודוד צטא מרעין ולם יחל בה עקאב: שאלו באחת מדינה
ענה מעשה דאגה והא איטא מעשה דנוכ עיר הכהנים במעשה דאגה כתיב עומת
כי חמלתי את שאלו: דוד בטנים מאד נהי מעשה דאוריה ודאגה: והא איטא
נמי מעשה דבת שבע התם אתפריעו מעיה דכח ואת הרבשה יעלם ארבעתים ילד
ואמנן ותמד ואבשלם: הסא נמי אתפריעו מיניה דכח ותנן עי דברביטל מהבקר ועת
עת מושר התם לא איפריעו מיניה מגופיה הכא אתפריעו מיניה מגופיה דאם רב
יהודה אם רב ששה חדשים נצטורע דוד ופירשה כמא סנהדרי גולה זנסתלקה חמא
טביטה: והא אם רב קיבל דוד לשון הרע בשמואל דאמר לא קיבל ולדב נמי דאמר
קיבל הא אתפריעו מיניה דאמר רב יהודה בשעה שאתמר לו דוד למפצצות אתה ועבד
תחלק את השדה יצאת בתקול ואמרה לו רחצנים וירבעם יחלקו את המלכות:
בא שאלו הסמלה ה' ידוע בארץ ישורא ונקרא כן לש שהוא מקום שדות ואילנות כי כן
מדמל שם מקום אילנות ושדות תבואה בכל מקום: והנה מציב לו ד והא מתקין
ליה תמן אתר לפלגא ביה בזתא כלום: מסדר העם במקום מערכות מערכות לחלק להם
השולל: סא והנה מציב לו יד פיל מציב לו מקום רבן וס' תהיה לך מחוץ למחנה
כלום יהיה לך מקום חוץ למחנה וכן איש על קדו לביהם על מקומו: ויאמר
שאלו הלא אם קטן ארצה בעינך ראש שבטי ישראל אתה ואמר שאלו הלא מן שיירי חת
החזקא שייט וחלש בעיני נפשו בדם דכות שבטא דבנימין אבנך היא גרימלך דבנא
למעבד בימא קדם בעיטא בדינא כן רביך יי למדיה כלבא על ישראל: וכן ממשו
רלל שם בבנימין עמד רודם בבנימין העמיד נעשה דסה עליהם כאשר קפץ ויכר
תחלה לים אל תקרא רודם לא רדים ופינשו רודם כמו דודה ומשם גמ' להיות מלך לפי
שודק הים תחלה: אס קטן אתה אס ענינה טאן כמא אמת כלום באמת קטן
אתה וכמוהו ואס בריאה עראי בריאה יברא יי: אס ללבים רגא ילין באמת
ותעב אל השלל ותפן ותטה אגן וכן העט העם אל השלל וכן תרגו כבן
את עתה עלבזתא: ויחזק העם מהשלל יסאן ובקר ראשית החלם ואמריש

והא איטא
למאן אשכח
אוריה למיטא
קל אוריה:
דויד אס אוריה
בכטייתן חת קטל
לא כונה לם ימנא
במדינת פי ביה
שחוק לבד לויאב
בנשחוק מלם
עניה ביה אכס
וקלה וייצח
מלך חתלמן כלם
פיאמר כונה גבי
פי שחוק אכס

אם
אם

עבדא מן צדקא ען ותירין קדס דיחורמין - ופסר פי ראשית החרם אגלמא יכון
פיה ואפצלה ומתל הידי נקוביראשית הנמים - ומעט חרם הנא אשר אלקא לדי לא
יתפשע בה אבאב דלך למתלך בה כל יכון מוהצא ללה ען וגל יאן דלך צלחדין
מתל יחרם כל רכוש - החפץ ליבי בעולות וצבחים כשמוע בקול יי הנה שמוע מצח
טוב להקשיב מחלב אלם הנה שמוע בקול יי טוב מעולות החמדות פא הנה שמוע
בקולו טוב מצח ולהקשיב אל מצותין טוב מחלב אלם לאן לפנה טוב טאדמה אול
ואזר - כי חטאת קסם מרי ואין ותריפס הפצר רכין קסדיה לל אין לקאסום
ולמתבאל אגמא כטייתה למלפס פקט ואמא עבאדה לות פהי אול ואעבוס
לאן לפנה הפצר תול חרין ככמא אין מעבדה אעבב מן מעבדה טאך טאעה
אפצל מן טאעה - לתחום לל כי חטאת קסם מרי יקול לת חשתהון מלסטת ותר
ועצאנך למא חמדיך בה לאן כטייה לללאך מתל כטייה אול אתמאנל ומעבדה
לתנגיס חתכהן אדי טהת ענה אשריעה אי אין דלך חמא בטנה כלך אמר לל
ותרדך כלטנה פתמאות ברם פילמלפס ולעצאן מע כון דלך עטה דנב ע-רים
ואדי פעלתה אטת תען אין לים פיה דנב - ואין ותריפס הפצר הו אינא מן
למעני והו יעני לי אלגא פ לללאך חתי יתעבד לאענאם ולאותאן והו יריד י
וחטאתאן ותריפס כמא אבדי פי חטאת קסם מרי לכנה אסתגב צאלל וגעל
מעבדה ללקמין מתל מצח טוב - טחמית און עלי למר לכלייה לתי יכתעוטהא
וינכבוהא לחמוד מוגרה אגא כואב או לפתגודא את ארציה והי לא וקוד להא פ
לחקין ללך חמיתאן לאטהא גל ומא לא מסתגד להא פי אגוד וכולך תריפס
קד בינא אין פסד פיהא תמאנל והו תמאנל צור מא אינא עלוייהא ספלייה
ואסמית כולך תהגין ואגדא ואסתחקא בהא ובעאכדיהא ומעטקדי חתעדא
כמא אסמין לאענאם אגא אליסאתיה מלאת סל רופיאנל כלבם ואסמין עלמם
והו לללאך מתל אך בצלם יתהלך איש ואסמין בשת פי קלה והבשת אכלה את יגיע
אבותין וכלמנה פגמיע מא אסתעיד להא מן אסמא מעבדהא שאר וקב
ותהגין ותביל ותקיע להא ולמעטקדי חתעדא לאן הדיה אסמא ושבחהא למא
ולכב אחך בהא - וקד קלנא פי קצה מיטה אין יכבן אין יכון תמדיה תריפס מן מעט

אזתפסאך ואחבין עלי מאכאן יעקדן פחדא יצחא תפחד להם ימנע אתבצמאם
פידון מקלובמן ואין פחד אונם למעה ויהי כאשר פחד למ כן היה וימנעך מולן
ידך מהיות מלך וינעמו ארי כחוב גבויא דשאלן בקסמא כין חובת כל גבר וסמך
על פתגמי אריותא דיד וכחבי עמא דטעין בתר פעותא כין חובת כל אגוש רבנד ומוסין
על מלי נבייא' כלם חטאת הקדי' כמו חטאת העשה קסם והפסד והטא הנקט
בדבדי השם ומוסין ונחת עשה כמו עשה און ותפסם כי עבד את פי יהודה
ואת רבין מעטא מלא' אסר כאנה קא עבדתי על דבדי וטלחין פיה אתרגוס
ארי עבדית על מיסרא דיד ואג' דלך נקמו למתשי על אסמך אגרישע בעל עבדות
עבר עבדה ושנה בה אגמיע כלחך ותשי' שם נא את חטאתי מעטא' ויחזק
ואמסאמחה ומתלה אם תשא וטאת' ויחזק בכנף מעילו ויקדע כנף שכיף
הוא שנקדע ולפך כותחיד כנף מעיל שאל במעיה מזה כנגד מזה ויחזק
בכנף מעילו יחמלאן שמוא הולאי מן כטרף שאל ויחמלאן כי ויהאקרב וכן פירש
לזן בידוש ויחזק כנף וטעה לרעך הטוב מנך ויהנה לחםך דתקין עובדיה
ממך וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא לנחם נחם
אם אלה תעל זעק בה מן מעט ארמס' וידאס אגרי מאל לבנה נחם' או כנף
מעט לעזאזסאסה מאל לבנה על מלאכת בידת' ומנה למעט בנגינת' ולא מעט
אנה אצל עזהם ואסאס רענעהם' אז מן מעט אקה ואשדה מן נחם ליד הוא אסם לל
דס לכונה חו ליד בה קוה אנס ושדחה ילד בב קוחים ועכסדהם ויחזק ואס
תימר אתב מחובי וישפכין לי ציד דאעביד מלכו אגא ובע על ישרא לעלם כנף
גזיר עלך מן קדם מדי נעחשה דישל אליה קדמוהי סקר ולא תחוב ממא דאמר
אלי לא כנף אשש הוא דאמין ומסבין גזירין ולא מקיימין מלאח' אל
ויחזק בכלנף מעילו ארבעה אשירא שכור מנהא ויחזק בכנף מעילו הוא מעט
שמוא לא מעט שאל' ואיציא ויפוש אחיה בשמלה ו' חודשה הי שאל אחיה
לא' וארוחתו ארוחתמיד ו' עד כל ימי חייו ירד חי יהויכין לאן אגרי כנף
ליחזקין דין וידה' לא' וישלף טעלו הי בעל כנף לא בעל טוב פא וקסנע

עבדא מן צדקה עין ותרין קדש דאדמין - ופסל פי ראשית חורס אגלמא יבון
פיה ואפצלה ומתל הדי נקובי ראשית הנגים - ומעט חרס הנא אשר לתלף לדי לא
ינתפס בה אדאב דלך למתלף בה כל יבון מוהבא ליה ענ וגל - אן סתף של חרין
מתל יחרס כל רכוש - החפץ לבי בעלות וצבחים כשמוע בקול פי הנה שמוע מזמור
טוב להקשיב מחלב אלס הנה שמוע בקול פי טוב מעולות החמדות פא הנה שמוע
בקולו טוב מצבח ולהקשיב אל מצותיו טוב מחלב אלס לכן לפנה טוב כדמה אור -
ואמר כי חטאת קסם מרי ואין ותרפים הפצר רבין עשיה לך אן לקאסום
ולמתבאל אגמא כטייתה למלפא פקט ואמא עבאדה אלת פהי אורי ואעבנס
לכן לפנה הסדר תוטי חרין ככמא אן מעבדה אעבב מן מעבדה טאך טאעה
אפצל מן טעשה - דתנחום לך כי חטאת קסם מרי יקול לך חשתהון מלפנת ונך
ועצאנך למא חרין בה לכן כטייה ללפא מתל כטייה אפי אתמאנל ומעבדה
לתנגים לתפוז אדי טהת ענה אשריעה אי אן דלך אכסא בטנה כלף אמר לך -
ותרין כלטנה פתסאות ברם פילמלטה ולעצאן מע כון דלך עטה דנב עינים
ואדי פעלותה אלת תנן אן לים פיה דנב - ואין ותרפים הפצר הו אינא מן
למעב וחו יעני לילגא פי ללפא חתי יתעבד לאענאם ולאותאן וחו ידיד י
וחטאתאן ותרפים כמא אבדתי פי חטאת קסם מרי לנה אסתגב כלאל תעל
מעבדה לקסמין מתל מצבח טוב - טאמית און עני לעור לכלייה לתי יתעבדה
וינסבוהא לממוד מוגטה אגא כואב או לפתסאות ארציה וחי לא תגוד להא פי
לחרין ללך חמיותאן לאנהא גל ומא לך מסתג ליהא פי אגוד - וכלך תרפים
קד בינא אן פסד פיהא תמאנל והו תמאנל צור מא אינא עלויאן סלטיה
ואסמית כלך תנגין ואדדא ואסתחקא בהא ובעא בריהא ומעבדה יתעבדה
כמא אסמין לאענאם אגא אילפאלתי מהאגא מלך דופא אןל כלבם - ואסמין עלמס
והו לילאית מתל אך בעל יתלך איש ואסמין בשת פי קלה והבשת אכלה את יגיע
אבותין' וכלמלה פגמיע מא אסתעבד להא מן אסמא מעבדהא פסד - וקב
ותנגין ותביל ותקיע להא ולמעבדה יתעבדה לכן הנה אסמא (עבדהא למא)
ולפז אחך בהא - וקד קלמא פי קצה סיטה אן ומכאן אן יבון תסמיה תרפים מן מעב

ישל כו מעט מקוה ישל כלום שמקיים לרחמי ומסבירים לטוב: ורב מאכאן פי
 מעט נאזה יעני גזירה מראדהם: וילך אליו אג מעבדות ודלל ונתבדה אז
 אנה ופלד לחד למציבה ולם יתנענע לקול אמות ולם יזעג ולא ול לשדה עזה כאת
 פי נסח וקד ראי פי אטח מתלה ספר פי הדי למענ: פ דלך לכתל לשמעה באן
 יקדם על אמות ולא יזעג כמתל מא קוי פי מא תקדם כגר בית שיני עין מרים אלת
 הרודוס פי קתלה יתמם מן התך: וקיל אנה צפה לה עלי מאכאן פיה אוול
 מן אהלל התנעם כאתה קא אג למתנעם אאמתרל: ד יזנה אג מעבדות
 מן מעינעם אזה הי לנעם ולמלא ונבא לנעם לכתרה לפאדה ועינעם מלכיתה:
 ותרגמו מפנקא כלומר שהיה מתעב ומתפנק בתענוגים: ופירש קמחי במעט
 כלום בשמחה ובתענוג הלך אליו כי בחר מות מחיו: ופירש שהלך אליו בקטורים
 ובשלאות שחיה בהן וזה הפירוש הנכון: ואמר דלל ראו מה שלם לי ימיני
 ולא קטלה שאל לנג דלמלי קטלה שאל לא אולד ואתה המן וגרם להו יערה לישל
 למהם קא אן אג אנכר פי תלך אללה לזי אמתקאה שאל בגאדיה פעלקתמה
 והבית כרג מנהא נה המן אלעין: ויאמר אג אכן סר מר המות דנת מראדה
 אמות מתל סורה שבהפה לזי מעטאה אדנולי ההנא ומל אי עטי ומתל ויסודו אליו:
 כי סר לכאות וכן פירשו עתה ידעו כי קרב מר המות: ומתי אקתלנת לפצה
 סר בחוק מים כאת במענ אל ובער כמתל סודו נא מעל סר מעליך ווגדת אינא
 בגיד מים וסר בים ההוא את התיסים לכן הדי מתעדי תתל מן חסיד חקה סגול
 תחת אסין מתל וישב את כל הרכוש לבנה חוק בפתח לאגל ארא פאשתבה באפיק
 לכן אפיק דאת ואתתל מתעדי: ואזנעם קא בבנו רבונ מריר מותא:
 ויאמר שפול כאשר סלה נשים חרבך כן תשכל מגשים אמך כמה כאן יתנ
 אולסדהן: כן תשכל מגשים אמך קיל אן אלים בל בא יעני תשכל בנשים
 אמך וקד ימכן אנה מריר אכור מנהן מלכ פי סודים חזיק מייך ואמענ כמא
 איתכלת אטח מן אולסדהן כזאך ותכל אמך אטח מנהן לאנה מלך ואחזק לתאך
 ולתחור עליה מתיסאעך לעדמה ושום מלכה לכן בזה"ה: וסוף שמואל

את אגן שקד וסטרזה בלסך ותלגות וטעם אי שחקו נצפין חלל יקולו אלה שפסא
 מפלסו אילנות וואלפסך קרוב מן אלפך לערב באבא אלה בלסך ואלפך סוי
 ורבעיאל בדרשו וישקף החלל מוחך בסדו כזיתים ונאסלם לעמיות אמו
 מיטה ב' יחד מנעלוחי האיל ופאת לסי מיטה אקיימנה ציור לו מיטה מרד
 דבדי ל אבא ב' סדו ורבעי אמו חלמי ארבע קוססין וטעם שלום והיה אמו
 אכן סר מר המות כן מנעין את השמים מיתות חמורג' ו' שטל ב' אבא אמו
 בדיני אומות עולם דנוכלא שייס לא התראה ו' יחזק אמו מרדסר דתעב באשר
 שכלה נשים חרבך אמו שלמות וחדש אמו לוי אף משה רמזה לחן מן גזירה
 כי ינצו אנשים יחדו וקצתה את כנה וכתב דמור את אלול עשה לך עמך
 וטרש ל' תנחום אגן מעינות קאל פסר פי חלך אליו אגן מעינות מספס למכור
 בלחל ודדי לא מאפק פי שדח אלפך ואבסא מעינות הו ונך לאגן באנה אגן אסעס
 למתלד פקל אכן מר המות אי אנה באן יקול קד דמא למות ולס כעעש שי כבן
 נעמתי ומלכי ולא עחבני שי ממו ונעמתי בה ותלדיתה ויי כחם כי ואלין
 את שאול ודג ויי תב במימריה כי הוסבר שמואל אן שאול מייד על שאול
 ויאמר שמואל אדך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר יי עגלת בך תקח צדיך
 וחמרת לזמח לבי צאתי טבאע אבסד אחזי פיוחא באבן ולעקלס לא כעעש כון
 לאמור לאמלכא באהל על מענה או תצדי תבטל לזן קד רב מס יטרא ללח
 כל פתמנע לעטמה עה וקת מלח חסב אשתנל ישחל בה גבי עקלחצור פי לעס
 לאהר לאמוג לה לעטמה פחללה לערז פי חל תלך לגפלה בנה פאזי פרכ
 אפחדט לא ימבן חסודאכה לאנה חיעוד יכנה מן חד לממכן אי חד לממכת
 לזי לים הו מן פנב פאעל לזינך בה לאהר כמא לא ינך באשדס אמו א לזים
 לזן מא פאת פאת וחזי פהמת מעע חזי לקל פהמת אינא קולה ען יעקב
 ויירא יעקב מאד וייס לו וקלסם ללך קח עבר שגסא נחם חוסא היגפלה לזי
 אשתנל ויאמר יי עגלת בך תקח צדיך וחמרת לזמח לבי צאתי לזן

פ' רמז על חב
 אמו אמו ואלו
 אמו מרדסר דתעב
 בעיקרן סדי של
 לבן דין מיה פל
 וי

נא לא יסאבו
 לממכת
 חבון
 ופי כן ויירא
 חלך על שטח
 חלך על שטח
 חלך על שטח
 חלך על שטח

אתחיל את פ' אלהים מן אמוז אכורה פרי מן אמוז אכורה ומן אמוז אכורה יאמר ביה
 אחר ולס' דין מול תחיל יחולת אמוז לאדירה גיורא או לאכ' כלה ומא שטח דין
 לאנה פ' חז' אלהים יקצר מן אמוז הן מן אמוז וס' יחול לגיורא בולן אמוז
 אדירה ופ' חז' אלהים עלת ביקר תקח בידך אמרה פ' פעל דין בלא אמוז ימסח
 דוד פ' אמוז אלהים וכלך פעל חז' קולה וימסח אותה בקרב אחי ויק
 מן ימסח אן אמרה בעלג בקר לישתכפר בהא עין נפסה כלל באף מן שאול וס'
 חז' על נבה ורכסניס קל שרמח פ' דין מרמח אמוז מותר לשנות בדבר
 שלום ואמא בעין לשאר חז' וי' יהודה בן בלשם זל קל ויאמר שמואל אדיר
 ושמע שאל והרגני לאכ' מן אתנויל פ' בסט חז' אמוז חז' יח' ויתנח אגרי
 פיה לאן אמוז קד כבטוא פיה עשה פ' אקול אן אכור אדיר על ל' עין
 גיר כפצדמה ומקסוהיה מן אמוז ואן כמא פ' אמוז אקצו מן אגלה עט ל'ה
 פלמא גאה אמוז בקולה ל' עגלת בקר תקח בידך פ'ס אנה קד תצמץ לה אמוז
 מן שאול וילך אנה אמרה באשהאר אמוז ואפצא אנה פ' מלס' מן אמוז ופ'
 ולימה יצטנעה ל' אמוז אמוז פ'תאגס מן תוחטה ואענהא אי אמוז אמוז גל
 וע' ובהד' אמוז יחול מא קד תוחמה אקול פ' קולה אן קול אלה תעלי עגלת
 ביד תקח בידך אמוז כמא ל' כפי אגרי פ' מתנהה על שאול פלס יערי ל'ה
 ב' והדי כלס' מא אמוז ל'ה תעלי אן יענהה לשמואל אנה לא יענהה אי אמוז
 שאול ואנה מלס' מנה ואן כמא אקצה על אמוז אי חז' י' קולה וקדחת ל'ה
 ב' וקולה אמוז ויחול אקצו העיר לקדחת ואמלה להם התקדשו ובאמס אמוז
 ב' ובגמיע חז' יגבאן תעלס אן ל'ס יכון אגרי מא תוחמה אמוזס מן
 אמוזס ומא ישבה חז' אקצה קול ל'ה למוסי ע' עבוו למי העם וקח אתך
 מוקצו ישראל למא שטח אמוז תוחטה אקול מן אמוז שוד מעט וסוקלני
 ומתלה אמוז עמדו ושובו משער לשער חז' יכון מן ל'ס יתחלב לל'פ' ע'ה
 נפסה פ' אמוז תחלב פ' אמוז פ'ק' ע'ה יע' אלה ביעס וביז אקולס ופ'

חז' דא
 תחום

הדיבאן להדי אמשכל: אמר יעקב איך הקנה מעל לאדם שיהא בודיקו
 בדבר קל כמו שכתב בזה בענין ומה עשה דודי חליכין למעבר לחוקין אנתן מעל
 שביאך ובתכונתה הם מחזקים את חזקתם את האלהות וזהו שאמר חזקתם
 אשר לעל בהמה דקה בארץ ואל מעל הנגל ונפני חזקת חזקתם: והקדשו
 וכתבם אתי בזה אנהיו ואסתעו. ויחזקו אף יכון מעשה תפלה לאכל לקודש
 את לא ימכן אסתא לא על חלוקה מן אסתא: ויהי בנאסודא את אלהב
 ויאמר אך נגד עיניו יתעלה אלה וקבלתה ומן הדי יסמא כל סקס קום נגד יא אנה
 וגיה לקום וריסאיהם: ויאמר יי אל שמיט אל תבט אל מראיו אל נבזה קומתו
 כי מאסדיו מלל גבה: ואבאלו: עתקד חזקתו יאמר ליתו מן אסתא לכתב
 ויהי בלקל בלהו ען שאל אסתא פ אל אסתא ביקלה עד מות אסתא מותא אל שאל
 ואני מאסדיו פאשאר עלה לקל הוא למא באן פי לאסדה מנה: פ מעג
 מכתבך ויהי בלקל לאסדה למא נפס יאמר וקל אך נגד יי משיחו פלל אסתא ובעל
 מלל אולה ויאמר יי אל שמיט אל תבט: ורבותי אל פירש קשה הוא בעל חמה
 אלו פתקו לו גדולה מן השמים מוריד אתו מעלותו שכן מצינו באיך בן ישי שהיה
 בכור ולו הייתה ראייה הגדולה וכיון שאמר ישי לזרע ואת אחיך תפקד לשלם כשבא
 לשם כזה כתב ויאמר איך אבדו ויאמר למא זה ידעת ועל מי נשטת מעט היצאן
 כשבא שמיט למשח והיה מסתכל בו ואמר אך נגד יי משיחו ויאמר יי אל שמיט
 אל תבט אל מראיו ואל נבזה קומתו כי מאסדיו מלל גבה: והנפש פוסקין אחד לו
 מעלותו: וכך אידע לדאבן כשכעס ובלבל ינועי אביו הודיעו אותו מעלותו
 היה דאג למלכות ולכבוד ולכבוד ולכבוד ונפל מהם על שפסוק הוא שמיט פתח כמים אל תחת
 כלל שהוא מלא מים ונפל מן היד ונשבר ולא עות בן סיפה שג אל תחת לו והיה בו
 דבשאן שמיט היה משתתף אל נפל מעלותו בפנים אחר: וכך אמר הסטב
 באיך אך נגד יי משיחו ואכין למעט למחש שמיט דאג: כי לא תבט יאמר
 האדם ותקדירה הדיא כי אם אסתא יי כי האדם יראה לשנים: עוד
 שאר הקטן באסתא ען אסתא ודקה מלל נשאר בשנים: והנה רועה
 בקדו אמרו רלל איך הקנה מות גדולה לאדם שיהא בודיקו בדבר קטן שמיט

גדולי עולם בדקווערעא טאגטס ונתן להם הקבה גדולה ואז הן משה ואהרן
דוד היה רועה לאביו עאן מה עשה גם את האוי גם תחזק הכה עבדיך ולא עוד
לא שהיה מוליך למדבר טרי להתרחק מן הקל וכן הוא אומ' ועל מי נטסת מעט
הטאן והנה במספר אמר לו הקבה הואל ונמצאת טאן ביטאן בוא ורעה את טאן
וכן הוא אומ' ויבחר ברוי עבד ויקחהו ממלכאט טאן כסאחר עלות הביאן לו עות
במשך עבדן ציטל טחלט שהיה רחמנ' והיה מויעא הנגייס תחלת ומאכילן ראש
העשנים העלונטם שהם רכיס ומויעא הנגייס אחריו ואוכלין אמינע העשבים
ואחר כך מויעא הזקנות ואוכלות השדושים אמר הקבה ראוי זה לרעה את טאן:
וכן משה היה עושה כך מוליך היטאן למדבר ומרחיקן מן השל' כי לא נסב
עד בואו אלא ללמא לאסתעאא מאל וסב את הר שער ואחמע פיה ללאסתעאד
אלא למועד טטעאס וידידו בה אגלוס ואסתכא ללכל ויסמא לאתכא הסבת ימינ' ס'
שמה הסבה ומה קא וסב אחר בכך לפולן ומה עד שהמלך במסב אי מויע
מתכאא ונלטה ויאמר יי קום משחורו כי זה הוא אמר לאל כשנכנס
דוד היה שמואטט אמר הקבה לשמול משיח עומד ואתה יושב קום בערה אמר
לו קום מפני ועמוד לכבוד ומשחורו כי זה הוא שבחרתי בו להווי נגיד על עמי
וקא אקט פאל אטעסא שפנ' אהי ידד לל' יכתאא מן בני ישי עלי שמוא
ולס יערסה והו כאן מויער בעלם אגב מן סבב אטעאא וקולה אטע הוואה ומן א
ואגב לטכאן יעבד לה אל כמא קא לנן יהללך זר ולא פך קא אל אמר הקבה לשמוא
טתאא ואמרת אנכי הוואה חייך שסוף יבוא לך רב און אתה יודע אותי לכך
כשבא אטכחש שחור משיח הקבה ואמר לו אל תבטאל מראי קא ומה היה
לו להשיב היה צריך לומר להן מה אתם מבקשים אני אומד להם אפן הוא לא התאדה
ואמר אגם הוואה עור טאד הקטן למה נקרא קטן שהווא ואוס בעיני אביו מפני
כשהיה קטן היה מתבא ואמ' עתיד אני להחריב את מקומות פלשתיס ולהחונקם אדים
גדול ושמוגלית ושטראנע לבשת בית המקדש מה עשו בו אש' בית השליכו אודנו
עם היטאן לעשופ' ויקח שמואל את פך השמן ומשה אום בקרב אחר אמר
הטאן אל קבלה היתה ביד ישא שיטוש דוד בשמן הסגולה לא כלים אחרים אמר

בפניא קמא דברכות דיד מנא לך שפ קום מסתהו כי זה הוא זה טעון משיחה
ואיך גלות טעון משיחה שאין מושחין עלך בן מלך לא מפני דמחוקר כדי למלקד
ולחודיע לכל שזה הוא המלך לבדו במשיחת שלמה מפני מחוקת אדניהו גם שהוא זה
מפני יהויקים ואין ויראש מפני שתליה ויהווא בן נבשיד מפני מחלוקת יורסבן אבאב
שהמלכות יתשה למלך לפעם שז הוא צענו באב ישרא ואין כל המשיחות שאות משיחת
כהנים ודוד בסמך משיחת קודש ואמרינן התם מלך וטון לאו איהו עשה משיחת חלום
בשמן של אפרסמון וכן אמרו במסכת ראיות פדן כהן משיח אמר רבינו זל וזה
משיח אישע ליהוא לא בשמן המשיחה משיח לא בשמן אפרסמון ודבר זה מסורת ביד
החכמים ואין מושחין המלך לא על גבי משיח ואמרו לא כיצד מושחין את המלך
עין את השמן על ראשו וסך ממנו על גבי עינו כמין כי יוני כזה פ שז ויניק מסמך
המשיחה על ראש אדון וימשיח אותו לקדשו ומלכי בית דוד מושחין אותם כמין נא על
ראשו (לא ימשיחן במקומות אחרות ולא ירבה בשמן) וכן תרגם יונתן ומאסחזקיהו
את השמן הטוב ית משיחא דאפרסמון דמריבי ציה כלבי ואף שלמה עצמו לא משיח
בשמן המשיחה אמרו בשנפסא דויד למלך אבי דוד באותה שעה אבן מאסחזקיהו
היתה לראש פה אבי שמואל מאת כי היתה זאת היא נפלאות בעינינו אמר ישי צפון זה
היום עשה יי גילה ונשכחה אמרו ישראל אנה יי חוששה נא אנה ש העליחה סא אמרה
שכינה בלך הבא בשם יי ותעלה רוח יי אל דוד מהיום והוא ומעלה
מראש לבנוח מראש כתר כמא ביינא פבעינא נטון ובעינא תאיד וקוד
ואפילו תצד ובעינא אדראכא משיח ובעינא אקלאר לא צלחא לגיה
ותעלימא ותהדידהם ולחא תמא רוחי טודה מדתבה תאיד ונעה ואקראש
ואמא אמתבה אתי קבל הוה פה נטון באקראל תשבתייה מדתבה וענהא קא דורח
יי רביבי והוה לרבה תאנה אעם קוה ותלך לאלי תמא אינא רוח הקודש והוה
מדתבין מן מראש לבנוח ומעב דתעלה נפול פיה הוה לקוה
ורוח יי סרה מעם שאול ובעינא רוח דעה אמתתה רוח רייה מן נסבה אפלאט
דרייה סודאוייה למא ילמן מן אסף ואם ללא טא מנה ונמא תעשה לנא ופבלי

על לשון שמואל מן מלכה קד אעטו לגידה ולם יבק פי דלך רגעה כי לא אדם
הוא להנחם סודתפס ענה אתאמר אל אי אעטו חזק בשדה שמואל לוי קל ענה
ען אמרתה לאנל לוי הו תאמר בטח וקוה מערטה ונלחה עליך **ויאמר** ויהי
עמם ונבפכת לאיש אחר וען אמרתה לתעבה אתה הו תאמר עז וגל נאקרא
קל ותמלח רוח אדם אל שאול ששמו את המלכים וקא ענ מן ביונה מן מעטעה
פי מן תוקים: פלמא אלתפעת ענה הדיה אחלה אמנה אנבסאט אנפס ונפס
אכלאט לצפואים ואעזלה פאנעכס אמרה ללם בלגנך ונאקרא למפסד ללמזא
למסדר ללאלאט למללם ללרפס למשוש ללרסאג ולקוא לרוחאניה למא ירצק
איהם מן אבמה אסודאיה פיעתרי מן חבל לה הוה אעזאנך שו סביה בלענ:
ואמא כונה נסב ולך וקא ובעתה רוח דעה מאת יי פלמנה סבב הדיה
לחמא בלגנך: וקד תוקים אקול אן כל מא יטרא מן אאמור לטביעיה אדאמה
או אאמור לערעיה ינסב איה בכונה לסבב אאול לגמלה אמושיא: פכלשי יוגע
למסבבה וינסב איה ולו סאן אסבאב אכר קריבה פיוח פיוחא וינסבבה ללסבב סאאול
ואעז ללפיה בעת ש מעני לטהת מדהש ולגנך מיל ומהן בעת וצבוחו נבעת:
יאמר נא אדוננו עסיך לפעך ירד לנבייך אשר לפעך: יבקא איש
יודע מגנן אפעני ידע לנגן: ויען אחד מהנערים מן אגלמאן באה קא
אחד מעבדיו: ואמרו שהוא חסא ומען שהאדאג בלחכא ויען אחד מסוכעדים
מאחד שבנעלים ופא ושם איש מעבדי שאגל ביום ההוא ענינ לפע יי ושמו דאמ
האדומי: ואיש תאד ויי עגט למא כאן אשתהו מן נגיה כמא קל וקו דיו
לכל דרכיו משכיל ויי עמו: והדי לעבד הוא דואג האדומי ואמרו נלך אמ רבקה
אמר רב כל הפסוק הזה לא אמרו דואג לא בלשון הדע יודע נגן יודע לשאל אמ לו
שאול יונתן בלע כמות: גבור דל יודע לושיב אמ לו מנתן בני כמות: ויקח
ישד חמור לם ירד משא חמור: ונאד יין זק מלא כמר מיל נאדת חדשים:
ויהי לו נשא בלם חאמל סלחא מול שו נא בלע תליך וקשתך:
ונגן בוד ורוח לשאל יסת ענה מא סאן יענהיה מן ולך לאם במא יכלך

קל אן עני מאלה סאן אקום ואכמל אלה ולען אשאו ענהיה חמור
פאן יתעב בן יום מן יום אלהן ולען בלע כמות ליענל אגלמא

לסמאג ואמר בלאהאן אמרתייה למחזאג ותרקן אום חרפא אקל
מן ארצה למחזקה ותנף אדמאג מן ארצה אטראויה פיתר ענה דלללל
ואנגוס וזאיקאג אנגוס על אנסטה למוסיקיה בלא אובלס ועמולן ולמאד
הנא בלא כקולה יודע מעגן בעד וללך קל אינא ונגן ביד ובלאכור יכור
דלך בלללל על וקל אנגוס ודלך כח שרדד אענ קול אמיחה על כל
הסיף ולתנעם לעושלדי יקל פ וזהה כנגן למעגן והוה כד דהיט דהיטנא
ומן הדי תסמא אקאול אטערייה למחזקה ללגא ולמחזקה סונה תלגוס
נגנים וחו מענ צריך וכלל יסמו כל בית פזמין וקיל אן מענא מואוכד
לאן תלגוס ויען אוב וקדס אוב וקד קיל פ מענ אנא ולמחזקה פיה ענו לל
בתדה ותען להסמדים פודה צינתא גריבה יתעמלטהא לעסדאנין ולא יעלם
אעלהא כללך נבטא עדהא ומן מענ אטור ולמחזקה קיל רוח והעלה
יעמד ויהודים ומה ורוח תשימו בין שד ובין ערד אלא תכלסו אקטעסן כל
תנגל בין כל קטוע וקטוע פיה ופנה מוסעה פכון מענ ורוח לסאול יפג
ענה וכללך רוח והעלה פג וכללך ושאול ואיש יסלל נאפו מענ גמעס
ופלשנים עמדים אל הור מהה מענא על הור וכללך אלה וקליא ביפיהם
איש הבינים לעבד בין לעפין אוקף בין למענין וקיל לאוסטף
אכונה ואלאני וקיל למחזקה בין לעסמדין ותלגמו ונפן גבדא עיטהון
וללל פרושאיש הבינים אמר רב שמענה מכלמס פ כללך כל מוסד
לאיש הבינים שהוא עשו כבדן כללך גזול בעטן לאיש הבינים ש
על אמו מאה פאזי וחד טאג פ שטא מאה אגשים על אמו וכללך אחד
וכבד כחשת על ראשו כודה נחאז וזה מכלל מן מבעט לעאף באגים
וסקול בעד קלל וטן קובע טאג על ראשו וכללך תלגוס ויחבש לידים
מעבדות למקלן להון קובעין ופ לעבדי קבע וסריון קשקשים
הוא לבוש דיע סמלעה אד וז סלג נחאז א חדיד קל וילבש טוקה כסריון
וקל ומשקל השדון חמשת אגים שקלים נחשת אן פאנהודה לשקלים

גליג שטא בלא
ואמר בן לטא

באזאנא שחוראדה אקלל ואל דרע יכונ אכתר מן הדי פומבאן הדי אדער
ללשקשים חסב אתה די מן נחאם: ואן כאנת אשקלם בשקל הקודש או אף
כאן ללשקשים שקלים בחטור מן הוא און פימבן אנה יריד גמלה אדע:
וקא אתגוס פי וכובע נחטת על ראשו ושדיון קשקשים הוא לבוש וקולס דנחש על
רשיה ושדיון גלגלן הוא לבוש קלס הוא הכופע תלגום מנבעות קולסין והם הכובעים
שמשמשים על הראש לתפארת: ובדראשית רבה תליין קולסין סבכין ופ' תולין
צמר לבן: קולסין כובעות: ז' כוז למדאד כוזיה ופירוש דביין פוחה בפידוש
ועושין גדי מקולס בלל פסחים וחכמי אשדיון פל' מקלם ראשו על סדעיו ועל קרבן
ובב' מעין תלויים ביטו חזקתו כשעלהו: והן עושין אותו זכר לפסח: ומקולס
לשון גבור מזויין שכל דיעו תלויין לו ביטו וכובע נחשט מוצג מיין וקולסאזאש:
תניא אמר יוסי מעשה בתודוס איש דומי שהנהיג את בני דומי שהיו
אכלים גדיים מקלסין בליל פסחם שלחו לו חכמים אלמא תודוס אתה פ' חכם גדול ונכבד
גדנו עליך נדי מפני שאתה מאכל את ישראל קדשים בחוץ: קדשים סליקא דעתא
לא אימא כעין קדשים שחוראדה אומ' ואקדשו לפסח: ושדיון קשקשים
לענין סנפיר וקשקש כלל השדיון עשוי מעשה קשקשים כלל על כל טבעת
וטבעת מן השדיון תלויה בה כמין קשקשת שלבזל לסתום נקב הטבעת כיי טלח
יטא עץ בנקב הטבעת: והשדיון הוא התחדא ותחדא הוא אדע מן כפי תחדא
היה לו שהשדיונים שלחם היה פיהם כפול: ופירוש כפי תחדא כפוק אדע והו' קור'
אתגום פיה כפוס שדיון פ' כספת השדיון: ומעט ושדיון גלגלן גלבים הם הספרים
מ' תעדה גלבים: ובדראשית רבה היה חמלאך עומד ומגלגל בידו ותלגום ירושלמי
כל און גרועה גלובה: חרבות טורים גלגלן דטייב: ומעט אתגוס אף כאן אדע
מלבס אמזאס אמזאס מן גמיע גהאתה לחת אדי למוחה שפ' אנקטעת אטאבעה
או תעור גסדה: והי' יכעלו אפלוך ראים חסנס דרוע ממוסה אידוע פיהא
אמזאס מוקפה מן אעל צנעתא: ומצות נחשט על רגליו צפיהא
נחאס עדי' ונעמל על ארל' באגבהה מן מינח וזיה של מינח: ומדון

נחשת בין כתפיו אדם לרסן כידון מן קולו ליהושע נטות כידון אשר בידו ואדם
 וכידון חרב וחטת ואמא הוא רב מא כסא יריד בה צפחה נחש פחלם מן א-
 דע על אכזאפה יחזה אסתגהאד וחוד לבון אדמה לם רבן כלל מן נחש
 וקד יאועץ חנית ולחבת חניתו וכון ועין חטת מכתב וחץ פהו יריד ביד
 סהם אדמה והו לעב לוי ט נפס אדמה ואכזא על אמקן פסאד ליקל בעדה
 ולהבת חנית פאמענין ואחד על אסתגהאד ועל אמקן: וסל ל תנחום
 פי מכתא אב כידון נחשת על ראש כוזה וקד עמל אדמה לעגל לוי יחן בה
 כידון נחש כידון אשר ביד פכון כידון אדם ללמח ואדם ללכזה לון וכדון
 נחשת על ראש לא יכלה אן יכון רמח: ותרנים ומצות נחשת על רגלין
 וכידון נחשת בין כתפיו וטל קליעין נחש על רגליה ומחפא נחש נפיק מן
 קלמא מכל בין כתפיה פלוש טרקליעין נחש מלשון טרוקן גל שפדוש
 סגרו השערים קהיה זה סוג הדגל מאצב לחותם: ופלוש שחור מנגב
 שלחשת שטתנין אנשי מלחמה על שוקתן שכשחזינו לא ינגמ: או פחוש
 שחיה כשן קצה מוקף מכל דפנו אה יהיה פחוש שחיה רחב כמחצית ופי
 אדמה מן קולמסל טרקליעין ששתיק אטיסאן אדא פלום באמה באלכח
 פאכחא ופחיה: ויס מפשיל מצות טס שלחשת מנוקע ומחורר
 לסחח את הרגל שלא יגע בה ושלח צטח נחש מפראלי יכסם בזה אסאקין
 תד עבדא אטיסאן אטיסאן תרגל קוש פחיס טסין ריידן קפ טסין ריידן
 צטח מפרודה והדי מן אמקלוב ותקדירה פחיס לקושם צטח מפרודה:
 נאמר בגלית ויתצב אלבעים קם כעב בערפה ורת ותשאן קולן וצטח
 ותשאנה כעב תש כוח מהלכות וברכות: ל ברכיה בשם ל יתחן אלבעים
 פחיה חלפה ערה עם חמתה ועלה לבנה אלבעים קם ויגש הפלשת תשם חעב
 ויתצב אלבעים קם: אה ל יתחן בשם ל יתחן אלבעה מלין חלפה ערה עם
 חמתה ועמדו מבעה אלבעה נמרים את ארבעת אלה ילחן להרפה צטח:

וְכִי וּמִסִּפָּא דְנַחֲשׁ דְּמוֹת כּוֹס יֵיסֵא מִן הַכּוֹבֵשׁ שֶׁעַל דָּאָשׁוּ. עַל זֶה הַפִּיּוּשׁ שֶׁכִּידּוֹן
נַחֲשֵׁת הַנֶּאֱמָר כֹּאן אֵיךְ לִמּוּחַ אֶבֶל הוּא כְּלִי מִגֵּן לְכַתֵּף. נָא וּמִסִּפָּא דְנַחֲשׁ
וְכִי בְּעֵינֵי אֶשְׁרָחֵק לֹא שָׂךְ אֵין הִדִּיאָסִים יִקַּע עָלָיו פִּנְיָה כְּחַס זְאִידָה עָלָיו אֶדְרֵעַ
לְלִאסְתִּינְהָא. וְעַן חֲנִיתוֹ כְּמִנֵּי אֲרָבִים כְּמִנֵּי נִשְׁאָנִין וְהוּא אֶעֱוֹד לִידֵי יְלִיפָה
אֲחִידֵךְ אֲתִיב וְהוּא מִסְמָא מִנֵּי תִשְׁבִּיחָא לְהַבְעוּד אֲחִידֵךְ וִירִיד בְּזִלְךָ אֲנָה שְׁבִיחָה
פִּי אֲנִיגֵר. וְיִצְהָר אֵין אֶתְשְׁבִיחָה לְנִשְׁי אֲבִטָא יִטֵּן בְּאַנְשִׁים מִנֵּי צִדָּה. וְתִרְגֻמוֹ
וְאִנֵּשׁ דְּמוֹלֵנְתִּי הַכֹּאכֶסֶן דְּגִדִּיאֵין אֲרִמָּה יִסְמָא מוֹדֵן. וְכִי כֹאכֶסֶן דְּגִדִּיאֵין כְּחִי
שְׁלֵאֲנִיה. וְפִירֵשׁ קִימוֹי כְּמִנֵּי אֲרָבִים הוּא עֵין שִׁמְקֵל עָלָיו הַבֶּגֶז הָאוֹלָה.
וְלִהְיוֹת חֲנִיתוֹ מִנֵּי אֲרִמָּה וְחֵל עֵין אֶתְלֵאסְכִין וִיבֵא גַם הַכֶּבֶד אֲחִידֵךְ הַלֵּב. וְאֲחִידֵךְ
אֵין הִדִּיאָסִים פִּי אֲרִמָּה וְשֶׁאֲנֵל אֲלִי לָהּ מִצִּיגָה פִּי כִבְרָה וְתִכְנֶה לֹא תִחְקִיךְ
לֹאן זִלְךָ מִתְּכַבֵּשׁ אֵין אֵין כֹּאן פִּי זִלְךָ אֲרִמָּה לְנִשְׁאָנִין עוֹד אֲדִין מִן אֲמִשְׁהוֹר
עַבְדָּא אִסֵּס. וְאֲתִנֵּשׁ פִּי אֲנִיגֵר פִּי כִיכֵר מִתֵּל עֲרִים גְּדוֹלוֹת וּבְצוּרוֹת בְּשָׁמַיִם
וְנִדָּה מִמָּא בִּינִינָה וְנִבִּינָה. וְתִרְגֻמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר דְּמוֹלֵנְתִּי הוּא הַבְּרָזֵל
אֲרִמָּה וְהִיא אֲנֵלָה וְהוּא חוֹל רְבוּצִים לֹא שֶׁלֶךְ שֶׁנֶּאֱמָר וְהִנֵּחָ בְּאַנְשִׁים קִלְעֵי אֲנֵל
וְאֲכִפָּה תַּחַת קִמִּינָה. וְכִן תִּרְגֻמוֹ וִיבֵא גַם הַכֶּבֶד אֲחִידֵךְ הַלֵּב בְּתֵר שֶׁנֶּאֱמָר
וְלִרְבוּצֵינֵי לֹא וְעַן חֲנִיתוֹ כְּמִנֵּי אֲרָבִים כְּתִיב חֵץ וְקִרְיָן עֵין מִלְמַד שְׁעִיךְ לֹא
הָעַע לְחִידֵי שֶׁבָחוּ מִכֹּאן שֶׁאֲסוּר לְסַפֵּר בְּשִׁבְחֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְלֹא תִשָּׁא לֹא תִתֵּן
לִחֵן חֵץ שֶׁאֲסוּר לֹא דִם לִמַּד כִּמָּה נִשְׁאָה גִידָה. אֵין אֲכִי הִיָּה לוֹ שֶׁלֹא לְפִתְחָבוּ כִּי
לֹא לִאֲסוּרֵי שְׁבִיחָה דְּרִינֵי. פִּירֵשׁוּ חֵץ כֹּאן לְשׁוֹן חֲנִי כִּי אֲחִידֵי שֶׁבָחוּ.
וְנִשְׁאָה הַצֵּנֶה הוֹלֵךְ לִפְנֵי אֲדִירָה וְהוּא תִלֵּס כִּיכֵר מִסְתַּפִּיל כֹּסֶף אֲמִיחֵלִין
עַן אֵין תִּנֵּל אִיהֶם אֲשֶׁרֶם מִן אֲשִׁיחֵם. וְכִינָה יִנָּה וְהוּא אֲמִיחֵ מוֹחֵה תִרֵּס
מִסְתַּפִּיר וְחִרְגוֹס עֵבֶר מְחֹר. הִלֵּא אֲכִי הַפִּלְשֵׁט אֲנִי אֲשֶׁלֶךְ לְמִשְׁהוֹר
בְּאִקוֹף טִגְרִינָה לֹא אִיהֶם קִינֵי אֲכִי שֶׁמִּשְׁוֹן שֶׁפִּירֵשׁוּ וְהִי מוֹחֵן בְּבִתְּהוֹתֵי
מִלְמַד שֶׁכֵּל אֲחִידֵךְ הַכֶּבֶד לֹא אֶתְשְׁבִיחָה לְבִית הָאֲסוּרִים כִּי שֶׁתִּתְּעַבֵּר מִכֹּסֶף אֲלֵי

להן גלות העל שתי מעבדות ישראל צפונה בזה לבן ישי
 אשתאון ונאן מן מעב וברחא לך שם - אני חרפתי את מעבדות ישראל
 סבת ושתיא. וידן מאידועם מן ודא אד חמלתי אשא לכן לם ידן פדום מן
 יבדל למחאלות. וידן בארצת מן בארצת בלשנים. וידן וידא משר
 אנכסדת קלודים נאטי ענו וסאמן כבה למא ראו מאחלם. וידן בארצת
 דאכל פי גמלה אתא לשיון ותרומו ליד מני בבחוריא נמנח פסחאגשי
 דקדנים הנכבדים. ואמרו אל ישי היה עדין גמור וזה אדם מוסלם
 בחבמה והיה דורש באגלומא שלששים דבוח כמען כל ימיו ועליה נעבא
 משה ויהי בישורון סלך בטחאסר דאשי עם יחיד שבטו ישראל תחלת תיבות
 ישי היה דורש כמו שאמרו. ודורס סלך נשב מעב שאול ליעשות את
 צאן אביו בית לחם לואה קד קא אונסין אן שאול טלבוזי אן יכון עשה מטוב
 פנאר כי וקת טובה דילך לעאגין והגאטה ידע דוד איה וקת פטרה וסכונה
 ימני לטלה. הדי מא ימנר מן באדי לקול. ואעין אן הדיה לקנה אעני
 קנה גלית מתקדמה עין הדי למוינע לכמה מוכה ש אען לאנה סיבין
 אסא קאען דוד לאבער אכן מקח וס יערסה לאה ולא אבג חת חני כים
 סיה ודא גלית מעה סקל לה שאול בן מי אמה גנער ודאמר דוד בן עמר
 ישי בית הלחמי הם קא אן יחזנת תעלות מחבתה ש קלבה מן חניף טא
 ימנר אן יכון מקיס עשה מטוב לה טים ולא יערסה לאה ולא אבג ולא
 ודיה וסיבין הדי ש מא בער. וקד בינא מגל הדי אלתאכיר פולאטיק כחור
 ועלי הדי יכון מעב קולה הולך ושב מעם שאול אן בחורה פילך
 אקת סאן עלי ולך אמגלה את לעסר טאל בהא ודו מסגול בדש אגם
 ש ולך אטחיה הדי עטי אקרב מא ימנר אן קל פי הדי למוינע:
 ויגש הסמנח השכם והעבד מקיים ומחשיך. אגית וקל דא וסו
 מן הדי לפיך אמרו. ואיך חמנה כידאל חמנה. ואת עמדת
 ודיי וחלב קטע גבן פלי כמו קא אלתאכיר גובעין חלב. וקיל קטעא

לבן אתי תגמל פי אצנע למסמא לבא והדי יעניף לחן דלך לא יענך ולא וגה
 לשדדה ואיכא אן לא יהדא לשכך כבד עשר אטע לבן גאמל פכונה גבר
 אקרב: וקא אצנעם פי איפת חקלי הזה ועשרה לחם הזה מכילתא דקלא הדין
 ועשר טולמין דלחמא הדין פידוש קל קמח העשוי דך שמיכשין אותי בתנור
 והן אקוין: ופ טולמין דלחמא חתוכות שללם יענע עשרה אקראן פבב
 ופידוש ואת עשרות חרייני החלב חתוכות שלחלב קטע גבן וזב מצא אראד
 עשר גבאית וקא אצנעם וגובנין דחלכא ואפער שנקראא כן לפי שמנענעין
 אותן כשעושין אותן וחמה מלאכתן למלאכת החרוץ בדישה: ופסר פי חרייני
 החלב גדין מעשין מן אמהון כלומר נמנעו לו הגדיים ונחנכו מלהניק אמותיהם
 ואת אחיך תפקוד לשלם תפקודם אן כאנו סלמין: ואת ערביתם
 תנח קל אנה מן אנכי אערבנו אי תרי צלמין סלאמתם נחטבל במעני אכר אדי
 חמלת אהדייה לי אקרא תחמן בהם ובאשרים מן אמואנע אכודה: ואקרב
 מן הדי אנה מתל ואת אחיך תפקוד לשלם אי תפתק סלאמתם ותעלם טובה עישהם
 ערביתם חלם מן וערביתם מנחת יהודה וידושלים וערבה שטתך פקולה ערביתם
 תנח הנא אסתעלם ואסתכבאר מתל ויחחו האנשים מעידם יערף כמטר לקחי
 תעלימי ותפחמי כמענאה תפתק סלאמתם ותסתעלם טובה עישהם איכף הם
 פי נכסהם שייבין מבקטין או צאיפין פזעאנין והדא חסן גרא מעכון אגהין גדיין:
 ותעלויות טיבהון תיתי יענע תאיתי בצב סלאמתם: ורבותין אל
 אמרו כל היועא למלחמת בית דוד גט כריתות כותב לאסתו דאמר ישי לדיד וחת
 ערביתם תנח מאי ערביתם דברים המעורבים ביין לבינה: ויסש את העא
 על שומד ירד עם: ויבא המעגלה למחלה לדי הם נחלין דאיהא מן עגל:
 ותרגמו ואתם לכדקומא כדקום היאמאסה והוא מקום המנוח: וקרא מקום יימנה
 מעגל לפי שהמחנה יחט סביב ובמעגל פידוש מעגל לשון עגולה: ופקולה מרובעות
 ולא עגולות: ופסר פי כדקומא מענע למיטאיקה האדומה את אחאס בהא אשז:
 וקל אן מענע כדקומא וזאמנע אלעב ופרכה והדי אעל שרח אפנה יחנעני

תענע אקרא יבאשה
 כמא ויעלה אהדייה

אדם ללמדתה ומעמדה לעסאכר והכדי שלם בעל הערוך עיר שהחפזה
כיקום וקל אידה הוא כיקום כגון דוון ושלטאות וכלבים וחזיקים ונענעים
ואסטרוטאות ופדוין ושלטאות שחזק המלכים עמין במלכותם זונן
ושלטאות שלמהב משום נואר והחיים זון והפנימי עבול וסדרש עבול הוא
הבול שבתוך הזוג הסקיש בדיכ הזוג ומשמיע חקול וכלבים ואוזין ותענעין
מביאין אותן למקום אותו השחק ומשחקין בהן ופ' אסטרוטאות בית השחקין
נקראת אסטריא ובפרק שור שנה כי ית שור איש ולא שינהוהו פ' שמגלעין אנט
לקוביה שהן מלמדין אותם לנגח ויביא שוויים אורים ויתנגפו עמן ומכר
את הבית לוקח התנאי שביניהן וכיון שלמדוהו לנגח את האדם איך חייב
מיתה: וכן חזין שאלמר רבינא ללשונות סממחוקים בהם ומלמדין אותן ש
שינגחו זה את זה איך מועדין אלו המית את האדם איך חייבין מיתה שז כי
נתן לא שינהוהו (פ' מועד) שנה שלשה פעמים והתם שלא נגח אדם מימין:
והחיל היוצא אל המערכה והרעג במלחמה יעני קת ועולה לו מדין
לחב כאן וקת ברזל למחארכין ונענת לעסר ולהא פ' היוצא דאידה מאל כל
האין וגמיה ממא בונאה פתקידה ועא המעגלה והחיל יוצא אל המערכה
ותערוך ישול ופ' שנים לתאמת פ' ותערך תאית לגמיעה כאח קל
עדותימא: וישאל לאחיו לשלום ירד ושאל על שלום אחיו
ממערכות פלשים מכתב ממערת ומענאה מן אללאהם אי מן נכעגום
פ' פ' למעני מאל מערכות ולרבותין לל ממערכות פלשים כתיב
ממערכות קרי המעור הוט הדימין וסעב משדות לשון בדיון כלומר
שטכט עס אמן כמה אנשים ודבין בה והערו בה ואמרו לל הענאה אז
הנמת הענאה באותו האכל: יעסונו המלך חקה יעשירט אי יגעלה
עשיר וסלך ברכת: היא תעשיר: ואת בית אביו יעשה חפשי
ביסיל וי מן ללמיה אללאהם חפשימאט לשדוט ללאמה לללע עגוהם
את קבלהא על דאפסחם פלמיהם: ותנגום יעשה חפשימאט

[illegible]

אשר עמנו ונעמנו
בשמינו חו לעמנו
שם
שם כהן החשיבו
והבדלו שבעה לשונות
הדיוט אין זה אצלם
טוב

שמע שיקל יהודה בשעה שדויד מלך ישראל נכנס לעזה יהא מתפלל לפניך
ותהא מעלה אותו מתוכה ואל עמו תצאק שיחזור אליו בשלום
ידיו רב לו שלא ידר אחד עמו למלחמה בשעה שיחזרו את גלות
ועזר מערין תהיה כמו שאמר עזרי מעבס יי וילבש שאולחת דויד מדין
ותאבה מתן מדו בר ורבותין אל אמרו כתוב וילבש שאול את דויד מדין
וכתב בשאול משפחו ומעלה גבוה מכל העם וכוון שוהביו בגדיו היה ראוי
למלכות ופאן עשויים לו וכוון שראה שאול בן העסבו דוח רעה כשראה
דויד בן אמרלא אכל ללסת באלה כי לא שית ויחדם דויד מעליו ואמר
לדל שדוד כיון שנמשח בשמן המטהה נעשה ארוך ונעשה מלך ומשובח מכל
אחיו והיה השמן שנמשח בו מפעמינו וזרד עלין והמדינה מחמקא וזכות
הגדול מאחיו למה נקרא שמו כהן גדול שהוא גדול במשנה דברים בגוי בכר
בעשר ובחכמה ובשנים בגויי שהיה גבוה מאחיו ואמר שבעשה אצל שש
אמות שאמר ברדש לות וימד שש שערים וישת עלה אל סמון בזמנא ויגד
שש שערים וישת עלה עמם ממנה ששה עיקים כל אחד ואחד מהן בעל שש
מדות דוד שן ויען אחד סך העדים ופירוש אשתואר שחיה יפה תסא בקמה
והזקיה שן ויאמר ראיתבן לישית בית חלמיס בבה שהיה גדול אחר
כשנסף את הלויים עשרים ושנים אף הנף ביום אחד כיט היה מנף מעלה ומוריד
מולך ומבאדי בבה בעושא אלס היה עשיר אדון מין מעשרין אחיו
ואמר חמלך כיונא בו שכוון שנתמנה מלך אלו היה קצר נעשה ארוך
בעל מנה שנמשח בשמן המטהה ונעשה מלך ומשובח מכל אחיו שכן דוד
אמר אני שמיח בשמן המטהה שנמשח בו שאני דל מכבודי לעולם שן
לכן סמח לבי ויגל כבודי אף בגדי יעכוך לבטח ונתן קובע נחשת
על ראשו מול כותב וקד תקדם ויחגל דויד את חרב מעל למסיו אלס
קארה יריד מעל מדין א מן פוח ותאבה מלך ומדין קרועים ויחל
ללסת סלסא נה קין אגסע מן גמיר לאנה לס דשוד ואלך וסלך קל א תרגום

למדינה המטהה נה ויאמר שן ויהי כשנפך שטל נה ויעל אלך כל קינל דלוח ימיה
בית וחנה מוטל ועקריה שן יליס אסר אין בלס כלמס ופוזב מלא ויחל
למסע שטל ונחל עליו כח שן כח חכמה ונעמה כח ענה ונציה כח דעבר ונציה כח

ולי אבא למינך. וליס הדין מלך וואל משה לי מעבדה אמת ואתא
 ולי מלך ויואל שאל את העם לי הו אשתחלפתם. ואנא ארי אן חלי מלכות
 מן ארץ ליה אעב דליא למעוה המעוה מעבדה עבד ולי יתיק למעוה לעבד
 כונה לם יתעמוד כמא קא כי לא נסה. ולי אנה פוזן כמא קא לתרגום ולי אבא
 אי אנה אמתרג כמא כח לבסוד תעלה בל אנה לבסודם עלי אנה ימשי בהם
 לכנה עבד עבד למשי בהם לכונה לם יתעמוד כמא קא וליא מלך וליא למינך
 חפתי. תבא אלך ותלי. ומעבדה מלך ללסדיאני. טיילא ואתח עיק ויהי
 משלה ולי: וכלך ארץ אשר לא יעטבה דליא לאתנין זה. ואדיל עליאן מן
 מעבדה עבד ולי יטיח קולה לא אוכל ללכת באנה כי לא נסותי ויסודם דויד מעלי:
 וממא יחאן אשוח לאויל קול דבונין לל אן תמע דויד ללמשי לגליד
 בלם חמלמה ואתח אבא מלך הו ליתחמע בין די ללה וליעלם אשוח אנה מתחמע
 ומפתק לי רחמי ללה תעלי ועלי מא קל כי אן לם מעבור לחשיע ברב אן במעט
 פקא פיה ויקח מלך בידו וכלך פעליעקב מתרבה לאמלא אכיה וממא ללסטרמקל
 פקט הו קולה כי במלך עברתי את הידן הזה אשתחלפך באפקד ואמא קא לי רחמי
 ללך יחאן גזאם אנהם אשתחלפך גנא עפעס לקולהם לל שלשה פתעשו על ידי מלך
 יעקב שז כי במלך עברתי את הידן הזה. משה דכתיב ויקח משה את מטת
 הלהים בידו דויד דכתיב ויקח מלך בידו: ויבחר לו חמשה חלוקי אצנים קיל
 מלם טאעמה מן מעבד איש חלק. וקיל כמם קטע אי אנה מן חלק חלק
 ורבותין לל דרשו כמא דלי את גלית מחרף ומגדף בא ונשתחו ללכיהאן
 ואמר ללכו רבוט שלעולם למה ייתעמד ברחוק וחרשע הזה מצבה לאחך ולועב
 במשיחך ובעמך ישל ואתה מעלים ממנו רבוט שלעולם למה תעלים לעמך
 בעיה באותה שנה טח הקבה בלב שליויד עצה ואמר כמא יעשה ללך איש
 פכה את חלשתי הל וחסיד חרפה מעל ישל וכמא מעב שאל קא ללחשתי
 מדין ועמדו עד עקצין שליויד וכשכב על הסודה היתה מחלפת בו ארבע
 טיסות ושאל לא היתה מחלפת בולא שלשה פיסות ואת שאל וטקט בו

ל מרומי חסוס כלל כוח יעני יקצי פיה ארבע פיסות כחל קופל וישאל ללחשתי

פ כוונה

ואמר וראו זה נוטל המלכות ודוד כשהיה דוכב על הפודה ומחלך ששבע קל
שלשה אבנים שהן אמות באזה צד בין ישי שלא ידעבט שאו ידע בנה הגשמי
ואט ענשיין לו מלחמה כיון ששמש בו יד מעל מרכב והסיד כל חלבוש שעלין
וקצב לצד שהיו בו אותן האבנים וטלן שנ ויבאר לו ומשה חלוק אבנים והיה
אחת אומדת אני אבן של אברהם אם ישלח דוד אני מעבדת קליטני של כל שות
בעל ראשו והשמה אמת אני אבן של יצחק אם ישלח אני מכה מכה שותן של שות
ועבדות במוחו ויוצא מעקשך ושל ישית אמת הני אבן של עקב אם ישלח
אני מכה הפלשות על לבו ומפלת נבלתו לפני כל ישראלי : כיחש אפסו שדוד
שמע ברוח הקודש שטלשה אבנים פורחות באויר נביא באותו שעה זה
לא דברו עמו מה שדברו : ואמר וקצב לצד שהיו בו אותן האבנים שדבר
ברוח הקודש שנפלו בין האויר במקום שעמד בו דוד ולקחן מאות מקום ואמר
אני אבן של אברהם כלום אני ידתי בזכות אברהם והשאר כן וכל אלה הדברים
במעשה נם : באותה שעה הלך וקצב אצל הפלשתים ומקלו בידו אמר לו
הפלשתים המלך אנכי כי אתה בא אלי במקלות פחדו ראל ההא הוא חדיעה
סלימו אמת כלב אבני בשבט שבה כלב על אמו שאמר אגיל כל אותן
הלל שפירשה ערפה מחמתה וטענו בה מאה גנים יהודי והוא מדבר עמם
מבערבות פלשתים שמעוהו כדב ממאה שטענוהו כל אותו
הלילה ונתחומא אומ אף כלב שנ ואמר הפלשתים אל דויד הכלב אבני הוא
הא חדיעה : וביקש ממנו יצע פיה לראשי אודה ויסמא עמין
לראשי : וקלעו בידו הו אמקלאע ויסמא אויף זימרא בה אחסארה צללה
בקלע וכענן בתוך כך חלע : ואקצב מנה פעל וקל עק דוד וקצב
משם אבן וקלע : ולפא על מן אבני מנה קוליע אל חשערה ולא חטא :
וחתום פלס נתיי איז ליתבחוון עסא כלום שלם ישעה באו נם
ואמר דויד זה אור ששבע קל האבנים מדברים כמו שפירש :

ותרגום חלוקי אבנים שיעיני אבנים ותרג וטח את הצית ויטוח ית ביתא ודמיה הוא שחין
כתלי הבית ביד או במומר בין אבן לאבן מבחין או על הכותל ועט הוא ינוור לגדא ידלך
ומלס ותרגום חלוקי צחאיו שיעינות נגדיה ומעט חלוקי אבנים חקאר מלס מדוורה
בגיד זוחא פדי מלסא נאעמה ותרגום ובינקוט ובתורמליה אמון אל חמת שעשאה
תורמול וחמת כלים שלעור ומוליכין בהן מיכ סזונות והי מלסאה מן גלי יעגל פיהא אל
מסאפר אדה מתל לגראב ונחזה ותרגום ויקח משם אבן ויקלע ועיב מתמך אבנא
ואחא מעט ואחא יעב למא תנך אחגו פלא ינך אדאר אונץ אורדנך ולגיה חתי תבער
לרמיה ותנכ: וילך הפלשתי הלך וקרב צפה ומעטאה כל מא מר קרב:
ובחנת ובכידון רמח ומאדאן והו רמח סגור וקיל אנה סנאן לרמח ואנה משתך מן עינו
יחא כידן לאן אתעס ככונ בה: וקלל הפלשתי את דויד כאהיו בפועתיה:
היום הזה יסגר ייבידי יסלמך וקל בלכאך וסכרת את מיכיס ומטה יסמדי אל אעל:
ודבותי אל פירשו כשקע דויד את הפלשתי ומקלו בידו אל לבו רבוב שלעולס
תן ל אונת שאדע שאע טעמו מיד טשא שני וראה שזוחה בו ידעת שנהים הזה
יסגר ייבידי וכך הוא אור והקגידו הלך ותנך אין בין מעורע מוסקל לכמנוול
מחולל לא פריעה ופרימה ותגלחת וצפרים שהטחור מתוך הסגר פטור מן התגלחת ומן
הצפרים והטחור מתוך החולס חייב בתגלחת וצפרים אבל טונסאט שניה שנה לבד
ביאותה שעה שלח עליו אבן ראשונה והעבורה קלפתו בדחוק מאה אסרה
והשנה הכתו במימיו וייסא מעורכו ונפל כידון והשלישית הכתו על לבו ונפל במחנה
בבליה ויך דויד ונפל קדכו סמאן וחוק ראשו: כה ואמר עליו משע קיו רב
ון ואמרו גלית היה גבה וחלבו על כתפיו וידיו שלדויד רבות ואלבו ער שיתש
הארב והגובה שח ויעמד על הפלשתי ושא את חלבו ושלפה מתערה וימורתהו
ויכרת בה את ראשו: וידעו כל החאץ כי ישאיהם בישאל ידיו פלשתי
כל יושבי הארץ מתל כן אמרו הארץ חסד הויצאת משם: והיה כי קם
הפלשתי ידיו כאשד קס חלשתי: ותכבד האנך במתח ופל עלבטו לא
היה צריך לומר לא לאחוריו ולגיה נפל על פניו לאחוראך דחפ חסלו על פניו
אמי הקבא הפה שאירק וגדף יחאוליו באויר לא יסמך בעב: ויא לבא על פניו

משום טמא בעצמו יחד פניהם חנוש כעומק דא' למה על פניו משום ויכוש אויבין לך ואתה
 על צמיתתו ודור... דא' למה על פניו שהיה דגון אהו עד על לבו לקיים מה שנאמר
 ונתתי את פגריכם על פגרי גלליכם: דא' למה נפל על פניו כדי שלא יעטעז דויד וילך
 ויחתוך את ראשו בשבט יד אמת וזאתם כמלא קוחות וקשנבל שש אמו וזאת ולחמיו
 שש אמות וזאת לכך נפל על פניו וביק וגליו שלדויד וכך הוא אה עד אשר אויבין הדוש
 לרגלך: ויך את הפלשתי וימיתו וחרץ אין ביד דויד מעט וימיתו הנח טרחה
 מגשי לאך לו כאך קחל מטלך למ יכזך לה חאקה בעיף ולא בגירה ולחץ קל עט תמאס קתלה
 ויקח את חרבנו וישלפה מתערה וימיתתה וימית בה את ראשו אזי ככל קתלה וקטע וזאת
 עץ גותה לחמלה אישאל: וירד פאת הפלשתיים עד בואך גיא ושר שבעי
 עקדן ירד גת אתי הי אחד בלאר אלשתיים וכחץ קל פ תמאס אפסוק נער גת ושר
 עקדן: מדלך אחרי פלשתיים מן אק ככלבוהם ככל כי דלקת אחרי:
 וישח את מחניהם נהבזהם ואצטלמוהם מן מעט מי נתן למשסה יעקב:
 ויקח דויד את ראש הפלשתי ויביאהו מירושלם ואת כלן סם באולג ונחא אחימלך יקח
 לה חרב גלית הפלשתי אשר חכית בעמק האלה הנה היא לטעם בשמלה אחרי חמס אס
 חותה תקח לך קח מן גאבזהא לי ולך למחאן קאן אל בשעבה שמת דויד גלידת
 היכל בנות ישראל משליכות עלא תכשיטיך והיו מקלסות אחתו והקדיש אחס כל
 אתך תכשיטיך לבית המקדש וגם הקדיש כל כלים שהיה גלית מלבוש להקמסוף
 וזהב והקדיש גם כן החרב עמהם: וסדאת שאל את דויד זעא לקראת
 הפלשתי אמר אל אכני שר העבא בן מיזה הנער אנני ויאמר אבניח נפשי
 חמלך אם ידענך ויאמר המלך שאל אתם בן מי זה העלם חזי הוא די חקך לך
 מא תקדם מן אף תזיה לקצה מוכרה פילנע מתקדמה ט אנקוע סמה לט
 לתצור אף יכזן קד כרס שאל מדה כבירה וחול לא יערפה לחץ אבן קדבייך קבל
 חזי קל ושלם שאל מלכאים אל ישי ויאמר שלמה אל את דויד בנק אשר בעמק
 תם קל יבא דויד אל שאל ויעמד לפניו ויחזקה מסד ויהיל נשא כלם פכף
 יגלה בש חזי מו ואנני ול מן חולה וממא ינבה עטך אף חזה לקיבן
 פיה תקדים ותחיד ט למסעב קולו וכשוב חזי כחכות את הפלשתי ויקח את
 חרב ויביאהו לפע שאל וראש הפלשתי בידו ויאמר חלן שאל בן מיאתה הנער

ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי והזי הוא לתתיו וזה קד קבל הדי עבד מאתמול
אלו דאסר ומצא בהלי ירושלם קבל את ידו ואתמול בשאלו הו קלה וירא המלכות
כי מת גבול וינוסו ויקומו אנשי ישרא והודה ידעו וירדו את המלכות וישבו
בני ישראל מדלוק אחרי פלשתים ויחזק דוד את ראש הפלשת ויבא את ירושלם והדי
אנשא יבא את יכון בעד אתמול בשאל בלם שך
וגם ללוט ההולך את אבדו היה צאן ובקר ואהלים שני חללים רות המואבית ונעמיה
העמונית וכן כת קום קום את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות נצל בזכות וכן אמר
בשני מציאות שלשת נשים שעתידין לצאת מהן רות המואבית ונעמה העמונית וכן
מיצאת דוד עבדי איך נסדום עמוע ולא עמונית מואבי ולא מואבית

וקד קיל את אשול למתקדם איכר אנוא כאן לאנה קצר את יעלם הלמן מרץ אן
מן זרח והדי גיר גרד לא מן אשול ולא מן אנץ אמר מן אשול לאן פרץ וזה אכזא
לם יבן לאחיהם מזה ולא פילה עליהם ומא ערך לפרץ מזה לא בכו אכזא
אחלק מן אולמה ושאל חינו לם יעלם לך ואמא מן אנץ פאן עוזב דוד לה למא
קל להבן מי אנה הנער לם יכון בתעריך אביתה ולא לעשירה כלקל להבן עבד ישי בית
הלחמי סל אנה לם יקל סני מערה נסבה לקרב כאנה ולותתין אל וכראות
שאל את דוד יוצא לקראת הפלשת אמלאבנו שר הצבא בן מי זה הנער אבנו ויאמר
אבנו חי נפשך המלך לא ידעת ושאל לא ידע ליה והא כתב ויאחבהו מאד ויהי לו
נשא כלים משום אביו קא משאל ואביו לא ידע ליה והא כתב והאיש ביכר
שאל זקן בא באנשים ואמר רב ואי תימא דאביו זה ישי אבי דוד שנכנס באכלש
ויוס באכלש משום מאנה קא משייל ליה דכתב וילבש שאל את דוד מדיו מאי
מדיו כמדעו אמר מכדי משכמו ומעלה גבוה מכל העם מאי דקמה דאתלמן ליה שמו
מינה מלכא האוי וקא משייל מפרץ קא אהז אן מזרח קא אהז אי מפרץ קא אהז מלכא
ליהוי ופועל לעשות לו דרך ואין ממחין בידו ואי מאנה קא אהז פ הוה מה שאמר
כשמהלך המלך למקום שירצה מוכן לעשות לו דרך ואין ממחין בידו ודרך המלך
אין לה שיעור לא כפי מה שהוצרך אין מעיק הדרכים פגט בצדו שלם אן מפרץ
שזה שלם אהולך בשוה ועשה מלחמה ואי מפרץ קא אהז אי מפרץ קא אהז מלכא
לו דואר ער שאנה שול עלי אן ראי למלכא הווא לא של עליה אן ראי לבוא

ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי והזי הוא לתתיו וזה קד קבל הדי עבד מאתמול
אלו דאסר ומצא בהלי ירושלם קבל את ידו ואתמול בשאלו הו קלה וירא המלכות
כי מת גבול וינוסו ויקומו אנשי ישרא והודה ידעו וירדו את המלכות וישבו
בני ישראל מדלוק אחרי פלשתים ויחזק דוד את ראש הפלשת ויבא את ירושלם והדי
אנשא יבא את יכון בעד אתמול בשאל בלם שך
וגם ללוט ההולך את אבדו היה צאן ובקר ואהלים שני חללים רות המואבית ונעמיה
העמונית וכן כת קום קום את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות נצל בזכות וכן אמר
בשני מציאות שלשת נשים שעתידין לצאת מהן רות המואבית ונעמה העמונית וכן
מיצאת דוד עבדי איך נסדום עמוע ולא עמונית מואבי ולא מואבית

פ לא מעט
גאת עליו
סי
פכח מכ
כשחלץ הספ
לוקס שחיה
פנץ לעשית
ואין ממחין בידו
ודרך המלך אין
לה שיעור
כפי מה שחל
צריך איך חסד
הדרכים מפט
כבודו שלם
משל שדו
שאל
ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי והזי הוא לתתיו וזה קד קבל הדי עבד מאתמול

וכן אמר
כמה גדולה משה
טובה ופגל לעבירה
שאי (פשוטה) כונת
לשונה זמ מבני בני
למטת אבכירה
שקדמה ללה אחת
ו דוחה ביטל שמו
ער עממה העמונית
י אהז (הינך דא)
ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי והזי הוא לתתיו וזה קד קבל הדי עבד מאתמול
אלו דאסר ומצא בהלי ירושלם קבל את ידו ואתמול בשאלו הו קלה וירא המלכות
כי מת גבול וינוסו ויקומו אנשי ישרא והודה ידעו וירדו את המלכות וישבו
בני ישראל מדלוק אחרי פלשתים ויחזק דוד את ראש הפלשת ויבא את ירושלם והדי
אנשא יבא את יכון בעד אתמול בשאל בלם שך
וגם ללוט ההולך את אבדו היה צאן ובקר ואהלים שני חללים רות המואבית ונעמיה
העמונית וכן כת קום קום את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות נצל בזכות וכן אמר
בשני מציאות שלשת נשים שעתידין לצאת מהן רות המואבית ונעמה העמונית וכן
מיצאת דוד עבדי איך נסדום עמוע ולא עמונית מואבי ולא מואבית

בקהל אם לאו מתי טעמא דקרא אתי מדות המואביה אמר ליה שבנו כבו נסחדשנה לבנה
תנינן עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית אמר דוא לא מעשה ממזר ולא ממזרת
אמר ליה אבנך ממזר כתב אמר לו דוא ממזר ולא מערה אמר ליה שאני הוסיף דאמר
על דבר אשר לא ידעו ואבם בלחם ובמים אשר ידעו לקום ואין אשה דרכה לקדם אמר לו דוא
היה לחן לקדם אנשים לקרואת אנשים ועשים לקראת נשים אשר ידעו אבנך ממזר
לו המלך שאן אתה במקום זה העלם קריליה נענ וקרי ליה העלם לא חזי קראת ליה
אתה הלכה שבתעלמה ממך צא ושאל עליה בכית במדש אתה לבי מדש אמר ליה
עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית אקשי לחו חזי קושיאתא שיתקו בעו לאבדו
עליה מיד ועמשה בן איש ושמו יתרא הישראלי וכתב וחזי עמשה יתרא הישראלי אמר
רבה שחגר חרבו כיטמעל אמר כל שאנן שומע להלכה ויזקן בחוב שאני באי להווי
או לקיים דברי רבותי כך מקובל אני מבית דין שלשמוי הדמאי עמוני ולא עמונית
מואבי ולא מואבית ומקיים אני דברי רבותי וכל המבטל הלכה זו בחורבן אני הורגו
ומי מהימן והאשר לא אבא אלא רב הוסיף אמר רב כל תלמיד חכמים שמונה
הלכה ובהם הם קודם מעשה אברהם שומעין לו ואם לא יעשו שומעין לו שאני הכא
דשמואל הומתי ובית דין קיימין וכל מקום קשו קרא אהדי הכי תרגומי כל כבוד
בת מלך השליח פנימה כן סבב סבות למעאני וחס יעתיק לעמשה לדיקא מקובל
אני אף כל מה יקרא אתה קבלה פליה כלאף ולא משלצה ולא מגדלה לא קבלה הרמ
ישמי איש מפי משה מסיני וכל שי תג פיה למחלוקת בין אחרים כידוע שחזר
עליו עמשה מסיני וקראו יתרא הישראלי אנה סאן סאן ישי לעמם קלו
אמר ידועים בן לוי כתב אחד אמר יתרא הישראלי וכתב אחד אמר יתרא הישראלי לעמם
ד סאן אמר ישראלי היה שמו ומה קולין אותו יתרא הישראלי שפעם אחת בבנים
בית המדרש ושמו קולו שלישי שהיה אומר כעאלי והשעו כל אבקי אדני מיד
תגיד ועבן לו ישי בתו בעצור עמשה בן צדור ישי אבן דודי וינשא
אנשן את המושל אשר עליו ויתנהו למיד ומיני ועד חובו ועד קשתו ועד חגורו ופניו
יפה והיאם ילדו ועד ועד מיד ומיני בלל ואו לעוף ומתלה מעלל ועד יתק
שח ועד שה מתגל ועד חמוד ויהי צבואם בשבב דיד מחסות את כל שמי

זֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְהוֹדוֹת לְחַסְדּוֹ
אֵל כָּל הַבְּרִיּוֹת
מִלֵּךְ וְיִמְיָהּ

[illegible]

יְהוָה לֹא יַעֲזֹב אֶת
פִּי מִדְּבַר אֱלֹהִים וְיִשְׁכַּח
מִפִּי חֶסֶד וְדֹד וְיִשְׁכַּח

קל און תגרי קנייה ון
בעה לאנה מדי כוואר
נדקסון שטא און גרין
אקנייה פאר יאסאג
מנה לאנה דע מאן
זה שטא פירן

אז ענד מא קחלה ואתה זמית למשחים וכלוהם ונהבוהם תסרגעו לי בלעדכם מתעניין
גאמין והוא איצא מוכר פלאץ עץ מא קבלה והו ויצא דוד בכל אשר ישלח
שאל ישכיל ונשימהו שאל על אנשי המלחמה ויטב בשע כל העם וגם בעיני
עבדי שאל: ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשייר והמחולות הנאטבות
המראד לשייר במחולות או המחולות בדיהם וקיל היאד כוף והוא לין באטא עלי מא
פי ענדנא ולכן קד קיל ותצאנה כל הנשים אחיה בתפים ותחולות פחמא אדא נעין
ותלך קאהט והמחולות לקראת שאל חמלק בתפס בשמחה ובשלשים פקד דכר אפס
מעל מחולות ואמא שלישים חנא פה לכלים אמנעום אמתעמל פילאגא אעבלי
אשטאר ואסמית כולך לאן מנזלתהא מן כלים במנזלה לכוח מן אנאס הויא חסן מוחע
מן אנפס ואחלה ואערב למא פיהא מן אתנאסב לאן אמטחבה קריבה מן אשטאר וזלן מן
צפאת אנפס לאן אתנאד מן צפאת אגסאס אסתחציה אבעדה ען אחיה וזלן כאנת
אצוחת אנתיה איצא יעזב סמא עיה ותכלה למצאה ותבסט אנפס ותשפי מן אמראן
כחירה ותערוץ למא תוגב פילאמא מן אקרב לל אשתדא ולבעד מן אתנאד: ומן נעל
פי עלם אמוקיקא שלם אעל דלך וכיפיתה ומתל היי איצא הלא כתבת לך שלישים
במועצות דעת והו מא נטקבה מן אמתא ואחכס למתנגה ען אשקל באפאן שעריה
מרתבה מצבטה וקד אסתערך להוד אצף מן אכנס איצא אסס נגיד פיקולה שמע
כי נגידים אדוב: ותגום ובעלישים ונעלעלין וכבר טושט אותה בתחלת שמואל
ויש מפדש וצ' נעלעלין הפשני כלי כחשת שמקישין זה בזה ומשמיעין קול
ותעביטה הנשים המשחקות אי כל יתאכזבין בהדי פירגאום מתל ותען לם מדים
ותגום משחקות משבחן ענין השחק יש שהוא ענין שמחה כמו זה ויש שהוא ענין
צעק וענין המשחקות והמשבחן אחד וכן ענין המהללות אז ימלא שחוק
פיט פ' חילול ושבח: ויהי שאל עוין את דוד פעל משחק מן עין משח
ונציה בענין עזאה ומתלה להם ויאני בשוררי ומענאה אנשמאטה באעזאה אשטאר
לה חסדא ויהי פיהם מא כאט יתמלוה לה נשתן מן אשורנו על קרוב עלי בענין
אדא: ותגמו כמין אז הכמינה היתה בלב שאל שחיה נותן עיניו בן
ומביטו הצטת שטאה: ויהי ממחלת ותכלה חוה אהיס דעה אל שאל ויתבא

בתוך הבית ודויד מנגן בידו ביום ביום והחנית ביד שאול אי תאמר פיה תלך
 אלפלטאסודאוייה את נסלת אוולטא ללחאנא אחלחא בה עקובה לה ואמא
 ויתנבא בתוך הבית כמעטאה אסתשפר אי קוית עליה לאפכאד ואוסאם לאן אסודא
 כתיב מא תגלב אסתשעאדאת כתיבה אמא חסנה מודיה לא כיר אן כאנת תלך לאפכרה
 למדתקיייה לטיפה ששאפה נקיייה ואמא דדייה ממקעה מן נוע אסודאס מסוודה לל נפס
 אן כאנת כתיבה כדדה גליטה לולך קא משה בן עזרא עץ פי כתאב למחזירה ואמא
 אן אנבי לא בד אן יכזק פי מזאגה יסדר מן אסודאס לנקיייה לזלעה מן אכדדה ואגל
 ולא פלא ימכנה שעור: ופידשו ותמלח רוח להים רעה אל שאע ותעלה רוח
 רעה מאת להים על שאול וכך תרגומו ושרת רוח בישא מן קדם יי על שאול:
 ותרגום ויתנבא בתוך הבית ואשתטי בגוביתא: וקאל עץ כחן לשאול נבנותיך
 לו אחדה מחמודה ותתאגיה מדמומה כאמא לאלי פי וקת מסתח שמואל תנבא מן קצה
 על כן יצמו הגם שאול בנביאים ובאן דלך עלי סביל לשער וכאנ שערו תסאכיר
 ותמאגיד ותכאסיר ועלום יכרגוהא מן קלובסם עלי מאכאן שמואל הנביא אעטאחם
 ועל פהם לדלך אצול: ואמא אדמעה לתאניה לתי תנבא כהא שאול פתך כאנת
 הדיאן וגנוק ווסאס לאן אדום אטובה זאת ענה ולחקה שבה לזבל חלוא אדוי חלך ירגמה
 יונתן ואשתטי בגוביתא: וכל פסאד ילחך מיז אנטאן כאן סברה מא כאן יסמא
 רוח רעה: ויטל שאול את החנית מעכאדה דפס מן תרגום וישא ונטי
 ואמא שאול והסילוני אל הים ויטיל את חכלים כמעכאחמא טוח ורמי: ומתלה
 כי נפל לא חטל אן כאד אסקוט לא ידא אי לא יתך אן יתס סקוסה: ותרגום
 ויטל ואיים: אבה בדויד וצקיר אי אערה בארמא פתכלג אטענד
 מנה לי לחאיט כמודא: ותרגומו אחינה בדויד ואבדינה בכותלא: וידא
 שאול מלפני דויד כי היה ייעמנו אי האצה למא ראה מן שמואל אענאיה בה:
 ויהי דוד לכל דדסן משכיל מעלה: וכל ישראל ניהודה אובח את דוד
 יריד אובחים פאנפרד למפדאד כל ואחד ואחד מן אסמא: ויהי בעת

תרגו מרת מרעבה
 והד יצא האיסאס
 והוא חקסא געצוי

תת את מדבת שאל לזוד והיא נתנה לעדליאל המחולתני לאשה אי בעד כבד
אטמעה בהא עאדן ואעטוהא לגידה בשנים תתחתן בי היום בתאמך
תלתין אמא מירב או מכיל וקא דביט סעדיה אל קול שאל בשנים תתחתן
בי היום פאטה קאה פי וקת אכתלמטה ותכליטה ופקולה קבל דלך ויהי ממחמת ותכלה
כח להיס דעה על שאל ופסד בשנים תתחתן בי היום בשנות יעני מוכ קד
תחזקת אאגך אקציה וחי מיכל פמעני בשנים מקאס בשנית וראינא שאללם
ורגב במל מן דזיד דין זוגה אבנתה בל אקתנע אן יגב לה ק קלמ מן אפושמס פאן
קא קאל ואי שו מקדאד ק קלמ חוצ לוג שאל בהא קלמא לים מאיה קולה אלוותר
ואגמא אלוותר אכטור בקלה מאיה וקל קד אסתוגב מאיה דיה ולס יתם לה קתלהם
לא במאטדיתה בנפסה מעב כל ואחד מהם ועטרה תביינת שגחשה
וימכז אן יכזן יעני בשנים תתחתן בי היום בכלתין וחמא מלאטרה נפסה ללקתן
וקתל מאיה שכץ מן אפושמס פהדה כלתין דברו אל דויד כלשט כפדה ומנה
קל ויעשו חרטומי מעים בלטיהם אי בענאיעהם לכמה הנקלה בעינכם
התחתן במלך אהא ללתעגב איהל דלך הייז ענדכס אן יעאהר שכץ ללמלך והו
פקיר ומהאן אי ליסת מן הדה אלתבה כתוב טובים השנים מן האחד
מיכלבת שאל ויהונתן אחיה שהין שניהם אזהבים לזוד ומלטו אותו מאניהן מיכל
מן הבית ויונתן מן הזאץ והחוט המשולש אן ישאל וכל ישראל אזהבים את דויד
ויבא דויד את עלותיהם וימלאם לנגל כמלטה עדדהא אי עדוהא עליה בכמלהא
ומן הדיאמעט המלאה בצדע אי אסנבל לתאם אכנה אכאמל ויעאן שדי
פלשתיים ויהי כדי צחתם שכל דויד מכל עבי שאל ויקן שמו מאד מעני שכל
דויד איאנגח פי אמורה ועז עטל אטס ויקן שמו סאד וסג שמירד
לחא יעני כאן אסמה משהור מעלם מבגל מלכס ונבונת פירסו
שבתיקר שמו בהלכה שכיון שנשא דויד את מיכלבת שאל יצא למלמה לקראת
פלשתיים אמרו כתוב בתורה לא יצא בצבא ולא יעבוד עליו לכל דבר נקו והיה
לביתו שנה אחת ושמה את אשתו אשר לקח הרי שעה שנקמק על דויד ונאמר

מן העולם והם לא ידעו כי זה במלחמת הרשות את כל חמלת תורה אפלו חדרן
מחדרו זכלה מחוסתה ועמדד ליד אבי אי גאבה מתל והאחזג
רשות על ידיה אי לי גאבה לבקל מלמדה ומתלה ועל ידו החזיק ממדות ובאקיהא
ואני חזקד נק אל אבי קד בייטא אן איבזר מע לבא קד יכזן אגתאב ואן
כאן דלך לאגתאב כי כיר פיתאג אן יעייך ואן לס ישינ כאן שטאעה וקצח כלדלך
שלא אן הדי לאגתאב כיר פקל ויבזר יתנתן בוזר סוב וראית מה הגזית
לך אי מהמא אטלעת עליה מן אדרך אכברתך בה ויפסד מפע שאל אנולך
מן ביק ידיה תגום והאנשים שלחו ובריא אתמטלו ומנה יפסידו בשטה אי יטלך
עלי לסתרים ומתלה כוסר מים ראשית מדון אי ביו אכצאם כמקיטלך מן מכאן מא
כהו פי אבטרא יסיר לבנה סיגרי מנה אלל בחלל שי כתיל זגרי ופסד פא
אחסן מא יקל כיה אכעל ען סנך ארמיה ואצלם מן לא פטר יהודע אי לס יחלם
ען לכדמה לחאגתה ליהם פא שסר מכנגד החנית בפעם אחת בדילוג
ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה תמתל מא ויצעתה עלי לסיר לתהסאה
מדין נאים והא אתעריך פיה דיאדה ואמל לאנזהם כן עזאדל התרפים
יש אולי שהוא כלי הנחשת העשו לרעת חלקי השעות ואחרים אמרו כי יש כח בחנמי
המזלות לשעות עולה בשעות ידועות ותדברנה הצורה והעד שלהם כי התרפים דברן
אז והקרב אלי שהתרפים על צורת בן אדם והיא עשויה לקבל כח העליונים והעד
שהתרפים כן התרפים ששמה מיכל במטה עד שמעב שומדי הבית שהם דויד
ותרגמו ית עלמטי' תרפים שם כלל לצוחר ויקל פי דלך כמתל מא קיל פי אפוד
שעשה גען כדי לשעות בו נחוש כר בין לו התרפים פם מיכל לידע בוק לידע
בגן העתידות ולא היתה עובדת איתך שחם ושלוש שוהיה מיכל בת איש יריק ואשר
צדיק ותעבז עז וכלל פיא את התרפים אעשה והי מכה טולה שם לאגתא
אנאם ותלגום את כביר העזים וית נורא דעליא יעני כאנת למכזה מקגל
מן סאז חלוב ופירש קמחי כסר העדים כר שלצמד העזים וכר מן כרים וכסות
ופסר פי כביר העזים כר שלנועה שלעשים והן למדעג ואצל מרעג מאכעג
ולל דישו וישבו בעות בלמה וכי מה ענן כיות אתל רמה לא שחן יושבין

פ אס באאויפס למה
בישול סבנה לכת
וזוהלמנה נקרא
מלמדת תורה כח
כי מלמדת תורה
מחבר אשה אלה
איה חזק זינ
ומלמדת תורה
הלמדה שלום עם
שאר העממים כי
להחיות נבול ישראל
ולחכות בגלות
(ואמנו)

פ' שם מקום
אמר בענין
שם אחד
קול שם
אמר נבוא

ברמה ועסקין בגיון של עולם וארא זאדה : וכל הוה ושמואל וישבו בעות וישיבו
בבית אולפנא ניות מן טה אה אלי ואנוהו פ' אעשה לו נזה ומשכך כך ישבו במשכך
שהוה אמר מועד ונקרא בית אולפנא שישבים ונחמדים בו תמיד ופירש רד"ל וישיבו נקרא
ישבו והן עוסקים בבעט שלעלם : וקאן אל אן דויד למא ויעל אי שמואל העמידו בין שני
בדי הארון ודעא לה מן אלפאץ מן שאלו ואנתמעו כלומא פ' בית המדרש ועלמה פי תלך
אלנה עלום ענימה קאן למדו באותה הלילה מה שלא למדו בארבעים שנה ודלך כמא דכר פיל
שדח הנא אנה כחך ינע פמה וכל וכמא דכר פי שדח ותהי על מלאכי שאלו רוח אלהים וגד
להקת נביאים נביאים קיל גמע ואנה מקלוב מן קולת יעקב ורבמא כחך נבך פיל
מעט ולם יכון מקלוב ותרגמוו סיעת סמיה משבחין סל מאה להקת נביאים ומא
הי לנבואה וכיך כל מן חניס אישמואל נבי ואעניס מן ולך ויפסס גם הוה בגיו ויתנבא גם
הוה לפני שמואל ויפל שדח מא חניס אומר לעניס אכביר : אומר אמא תפסיד להקת
נביאים הוגמע והומות קולת ויחלון פתח פי הדא לנכר ג' אקלובא קול להקת קלה
ותפסידהם ואחד : ודלך אן כחך לשאל נבואתך לאחדה מחמורה ואותאניה מזמורה
פאמא אלי פי וקד מחמה שמואל תנבא פי קד על כך יאמרו הקם שמואל נבואתם ודאן אלך על
סבל אשכר מתן אחתאנה אתי יפסו על טריק אלהים ודלך אקלוב מן יחס ילף על טריק א
בייה על כנר לחאדנה את תחדת בגיו תפסיד ולא תסויה לפאן מן קול דלך ולא יכון מאס
מן שער אכר פהארפע למפייסין ומקוהם פכאן אולאך לנביאים ישערו תסאכיה ותמאכיד
ותמאכיד עלום יכוננוהם מן קלובים בלי מאשמואל הנביא אעטאס ועלמם לילך חסלוהו
באנה כחך ינע פמה על פמה כילך שי מן גמיה לו גמיה פיעידו חכמה מתן מא פעל משר
רביט ליהושע ושבעים זקנים ומא פעל אישע בחבן לשונאיה וישם פו על פינ ועינו על עינול
וכמא קא ויגעהאיש בעצמות אישע וחי ויקסו פ' פאחיהם אלי : כולך כאמ האלמי לשערא
ועורה למתל כמא יסרג מנה סרג וכולך וימך משה את ידיו עליו וכלך קא ושמואל עמד נכר
עליהם ותהי על מלאכי שאלו רוח אלהים ויתנבאו גם המה : ואן כחך לים פי ארעא אלמי דכר
שמואל לבן סתמל מן אתאניה פאשער שאלו פבין יתעגבו פקא וגם שאלו נביאים : אאנצמם
פקא כמא תתעגבו מן שאלו כיו תנבא והאלמי אלכר מן אביהם כחל לנבואה תעלל פבאג
לנבואה אולנה מחמורה וכמא מן שמואל חין קבלה ומסדה וכולך דויד וכולך כחך מן בארס
ותומים פטאן כל האלמי יעלמון אגאב : וכולך ידמיה חין למסה למאן ויגע על פי ויאמר
הנה כתת דברי בפיק : ואמא ארעא אתאניה אתי תנבא בהא שאלו פתלך כאמ
הזיין ונעך ווסאס למך לרנח לטובה זאת ענה ולחקד שבה לכבא ולרמי ארמי פסלך תיאבה
פול ליל יעני כלע אלפאץ לחמדה ותגד עטא תגד חקיקי וגם אלפאץ לחמדה ובקא
כאנה עניא מן תלך אלפאץ לחמדה אז לא בקא לה פיהא תעלן ותעגם ויפס

ושאלו וסברתו
האמת בזה
אשר בן עמר

ערום וכל ברשע וכל ערום מתורגם ערטלאי לא הוזה תנומהא ברשע קיל לעל עדים אמת
תמא ערטלאי ועדים לעקל יחא ברשע וכל מענאהא בור שאון כלומר נעסה חסד הדעת לבור
חשאוון ושמואל עמד כנב עליהם תרצף פילמענ מתל ומטר גשם אדמת עפר יחא חסד
נבלת יקומון ושאל ישר תחת האשל ברמה פדל אשל כאן סהורין וזהו גב
שאל מלא יפוע רוח אלים ויתעבאו גם המה הוזה לקוח מן שמואל גלצ בהא נפוסהם וכלעבא מן
מחלהא לי רתבה לים הי רתבתהם ויסמחה ארבאב הדי אפן אמהא לנפסאטה וחי תאמר פי אחסן
ותבלג פי אדמע מרה מא לא יעל אלה למדתאין אמטלע פי מדה כבירה אדי לב תחיל להחל
אגובה והוזה מרתבה אשל מן עאס לאגסאס לא תחתאג אסתעדא ולא תהיו לו תורא אשע ואקף
עלי בקלה יחלת פי סגלה ולא כבו ענדה כלמא טורח עליה ליהו שמלתה פהצית עליה קוה לאהיה
לא יעלם סכבהא פקל להאמהל עניא אדע אהל ולחקך אשקה נאלאבי ולאד ואלצה אחריר
פאגאבה אכילס אפעלבך שו לך שוב כי מה עשית לך ולא תלה את אדני אי יכסה
לי ויטלעני עליה איך זאת פן יעצב לית דא קיימא כי לא ינתם כי כפסע ביני ובין
המות כטוה מן קולה אפשעה בה תציתה יחד ופי כלמס לאוואיל אל שלש פסיעות אל יפגע
אדם פסיעה גסה מה תאמר נפשך ואששה לך אי שי תריד ומא תסתהי מן הלהרני
אתה אמר איתשא ותכתאד ונחולך ונסחצתי עד הערב השלישית ואיטמכר
בחלקא עד עידן רמשא דיומא תליהא לא עד עת הערב השלישית כלום ערב שלום
השלישי ואמר שלישי לשון נקבה על העת ושאל נשאל ממני דויד אסתובב מע
נפסה כי זנה דימים שם לכל המשפחה ארי נבסת שירו קודשא יומא רימ
תמן לכל אדעתא כי מעודה מזבח השלמים היוסף לכל המשפחה וכבר פירשט שדון
בתחלת שמואל ואם יש בי עון ובמתע אתה אמרו אל קפדנותן שלאבית ולא ענתתם
שלבנים סקפנותן שלאבית מאדנו יעקב שכתבו ויחול ליעקב וירב לבץ כיון שדך ולא מעא
כלום וזה לעקב ואעפ שחזה לו הוא משתע כלן וכיכין מה טעם מה חטאתי למה שן
כדשך ימים ולא עבדתוהן שלבס מדוד ונח דויד מעות ברמה ונח ואמר לפי הויתן
מה עשיתי מה עונת ומה חטאתי לפי אניך ואולי אם יש בי עון המית אתה ושר אבך
למה זה תבאנ הוא אתי למפייסה וקח חשיד ליה אשפיכות דמים ויחמד
יהונתן חללה לך חאשא מן זלך ואנת משאד מנה אי ממטע מן הדי לאמר ולא ילך ה
מכרה ותנומו חסלך לומר חיש על כבודך פא חללה לך חאשא ומשאד לך אי
בעד ענק לא יראך מן התנא מ ואן אט שער בשי פאכבודתך בה
ויאמר יהונתן אל דויד ייאלה ישאל כי אחקך את אבי כעת מחד השלישית אשחד

אלה עלי בפסה אנה יצחית עק צפיה מעציה מן אמן אלקים אתאנת לזי ואעשה ליה ומהמא
 עלמה מן אמרה יאכל איה ואכברה ותרגמו ארי אבדוק יתאבא כעידנא ודין מחד
 אבדוקא תליתאה ופיושקמח כעת הזאת השלישית שלמחל כלום ליום השלישי
 בערב כעת הזאת ומחל יאמר על היום השלישי כי נמצא מחל בקרוב ובחוק
 בקרוב כגון מחל אנכי נצב למחל יהיה האות הזה הוא היום שיבוא למחל היום שהוא ב
 ויש שאיט בקרוב אחר היום כי אם לאחר זמן בחוק כי ישלך בנך מחל מחל סמח בנים
 לבנים ובקרוב ורחוק אל תתהלל ביום מחל: כה יעשה יי להוטתך וכה יוודק הלא
 איצא ממח דעאבה יהוטתך עלי בפסה אן אכפא ענה שימך אמר אנה פרחק פאלתע
 לנפך בפסה וצבט למעט: ומתלה קול עלי לשמואכה יעשה לך להים ובה וקסיף צ
 חובמע קסם דעא גמיעא וליס חו לכך לקאל בענה ואנמא למדיון למא טל עליה
 למעט לזיקא לקאל פאלתעדה בלפט לעמוס כמא יקא פי לערבי עלי טריק לאיגאז
 פעל אלה בי וצעמך פעלת בית ומית ומתלה כמאת וכזאת ועין אחתנפל וכזאת ועצית
 אב ומקאלאנה כלום לקאל ואנה קסם בחזי אב בפסה מן אן אפדלמין
 פייטיב אל אב את הדעה עליך מעטאה אמאן ראית מן אבי אנה יחוסך עטה וצנל לאחא
 איך פאלמתך בלך ותרגמו ארי גמירא מן אבא למית בשתא ותרג כיכלה דא מעס
 אבין ארי גמירא היא כלום אם ייטיב ויישר בעיני לעשות לך כליו וגלית את אשנך
 ולא עודניח ולא תעשה עמדי חסד יי ולא אמות כלתאמא במעט לי בשוק
 ושדאמא ולעל אכזר וא לעל תפעל מעי פללא להתעל כלל אהלך ורב כמא
 אנה יידחש ברית יי ישור לא תעאדאמא עלי לך: ולא בזכרית את אויב
 דוד פחול לקול עק אבא פכא באבי דוד מגמלא אבדאמא לה: ויבדת יהונתן
 עם בית דוד ובקש יי מיר אויב דוד הדי קול אכסיון במעט אן אלה תלם מטלח אשדאיה
 ענה וכפאה מהמא: ואמר לו יתנתן מחל חדש הוא היה יום שלשים וחמסון
 חדש והוא מקודש והיו באותו העת איך ענשין מלכה בראשי חדשים לא ענשין אותם במו
 יום טוב: ונפקדת כי תפד מושבך תפד אי תפדך מכאן פלא תפדך חת
 תפדך מכאן אי אי גלס כל ואחד ממע ותבזה עלי אסמאט וכלל מכאן פלפל
 ותרגמו ותתבעי אי יהא מרוח בית אסחדותך מקום שמתכנסין בולשעה
 כהיה מקומך מרווח: ושלשת תבד מאד אי תכתש קלא ולא תצמד לאחד לאלים
 אתאנת לזי פיה מיעאד אנתעאעי בך: וכן פירש לזנה תבד לז לזם אתאנת
 ופירש לזנה תבד מאד תתלך ומתלה וידותי על ההדים פי מעט והלכד

ומהמא
 עלמה מן אמרה
 אבדוקא תליתאה
 ופיושקמח
 כעת הזאת
 השלישית
 שלמחל כלום
 ליום השלישי
 בערב כעת
 הזאת ומחל
 יאמר על היום
 השלישי כי
 נמצא מחל
 בקרוב ובחוק
 בקרוב כגון
 מחל אנכי נצב
 למחל יהיה
 האות הזה
 הוא היום
 שיבוא למחל
 היום שהוא
 ב ויש שאיט
 בקרוב אחר
 היום כי אם
 לאחר זמן
 בחוק כי ישלך
 בנך מחל
 מחל סמח
 בנים לבנים
 ובקרוב
 ורחוק אל
 תתהלל ביום
 מחל: כה
 יעשה יי
 להוטתך
 וכה יוודק
 הלא איצא
 ממח דעאבה
 יהוטתך עלי
 בפסה אן
 אכפא ענה
 שימך אמר
 אנה פרחק
 פאלתע לנפך
 בפסה וצבט
 למעט: ומתלה
 קול עלי
 לשמואכה
 יעשה לך
 להים ובה
 וקסיף צ
 חובמע קסם
 דעא גמיעא
 וליס חו לכך
 לקאל בענה
 ואנמא
 למדיון למא
 טל עליה
 למעט לזיקא
 לקאל פאלתעדה
 בלפט לעמוס
 כמא יקא פי
 לערבי עלי
 טריק לאיגאז
 פעל אלה בי
 וצעמך פעלת
 בית ומית
 ומתלה כמאת
 וכזאת ועין
 אחתנפל וכזאת
 ועצית אב
 ומקאלאנה
 כלום לקאל
 ואנה קסם
 בחזי אב בפסה
 מן אן אפדלמין
 פייטיב אל אב
 את הדעה עליך
 מעטאה אמאן
 ראית מן אבי
 אנה יחוסך עטה
 וצנל לאחא איך
 פאלמתך בלך
 ותרגמו ארי
 גמירא מן אבא
 למית בשתא
 ותרג כיכלה
 דא מעס אבין
 ארי גמירא היא
 כלום אם ייטיב
 ויישר בעיני
 לעשות לך כליו
 וגלית את אשנך
 ולא עודניח ולא
 תעשה עמדי חסד
 יי ולא אמות
 כלתאמא במעט
 לי בשוק ושדאמא
 ולעל אכזר וא
 לעל תפעל מעי
 פללא להתעל
 כלל אהלך ורב
 כמא אנה יידחש
 ברית יי ישור
 לא תעאדאמא
 עלי לך: ולא
 בזכרית את אויב
 דוד פחול לקול
 עק אבא פכא
 באבי דוד מגמלא
 אבדאמא לה: ויבדת
 יהונתן עם בית
 דוד ובקש יי מיר
 אויב דוד הדי קול
 אכסיון במעט
 אן אלה תלם
 מטלח אשדאיה
 ענה וכפאה מהמא:

והנה כי כהנה בבקשה ובהתפלל
ובאת אל המקום אשר נבחרת שם ביום המעשה ישר לך יום שיהיה לך
שהתורה וקבלתה ודעתך אצלך לאנה כי יזכה ואלך יעתיק תורה מן קבל
אנה כהן ראש חדש והוא לא יעז לאף כי יום קדש לה הוי אהל לם יבון ראש חדש ולא יום
לוי ואשה על אמתותה בה פיהאצא ואלי יתגד לך אנה ישר ביום המעשה
א. לם לוי יקע פיה מכל הוי מן אמתותה בשנה ומשטתה לה במה שכן וזלזלן קולה
אחלה וטבת בשנה וטבת ואת אצא ועזית לך אבי בשנה אשר אצא שם
ונפקות כי יקד מושבך ונתבעי ארזיה מוח בית אסחלותך אשתך למתגם
ונפקות מן ויפך את שדה סך פקדת אמתך הוקלה ונתבעי לשון זמרה והכוי פ. ל
מכלל ונפקות שיזכור אבי כשיחיה כששכך חסד ונתגום כי יפך יהי מרוח
מן ולא נפך להם מאומה ויפך מנצח דוד לוי מעצמות לם יערס להם הם יקן לם
ש. כולך מעני ויפך מעני ערס ונקן מעני כולך שדה כי יקד מושבך יערס ונקן
גלסך אי יבון פקדת אמתך הוי שדה תגום יהי מוח מלחך לעני מכלל פקדת
כנצך מעצמות מנצח טוב חזית מכל כששאל שחיתת אמתות דוד בעלה חזר
מאביה שמלטה את כפשו מאביה והבריחות מהיכן כוח ל אינו אולי שני שערים הין
לבינת שלחיו אחד גדול ואחד קטן והיה נעול ושמה אמת מן השער הזה ויצא בשער הזה
וצעק אחרי שער אחד והיו ושמו אותו והיו עומדין על השער ומכל שלטה אותו מן האון וצח
וכן יתנתן היה עומד להציל וישל גם כן מיכל מבפנים ואן מבחוץ וכזן שמלטה אותו נעול
האזנים ונתנה אותם על הגמלה ונתנה כבוד שלעזים וזין שכתבו שלוחיו שלשאל אמה לם שמה
חוליהם ואמרן לשאלן אמר להן הביא המטה לכאן הלכו והביא אותה אצלן והיו מוציא אר
התרים ביום ודחול כועס על בתי ואמר להן כן רמיתני והברחת את שושי אמר להן הסיאתי
לשם שלך הווי אמר לי אם אף את מברחת אותי אני אעמוד עליך ואהרונ איתך וסנדאית
מאמר והברחתני אותו ההלך והששי ותועם לעגלה אשת דוד וזו מיכל ולמה קווא אותה עגלה
מה שגלה הזן כשביא קטנה אנה מקבלת עול על צוורה כן מיכל לה קבלה כול אביה לם
קבלה אותי ופירש קמחי לל ובראת אל המקום אשר נבחרת שם ביום המעשה לל
ביום שעשית בן המעשה כי אותו יום ראש חדש היה והיה מנהגם שלא לבשות מלאכדי
בראש ראש כמנו שחזא מנהג העמים שלנו חסם שאין עושין טעמה בראש חדש
ומצאנו כי דוד נסתר קטם אותו חיוס בשדה הווי אמרן לעגלה איתך
ודבר שאל אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ולמי אצא ונבחרת לך אבי

ולגבור

ה' חמ"ב
א"ב

בא כל עיקר עד שיטהר. וקדש כי אמר ארזי אמר דלמא תתמה ארזי ותרגמה דלמא
שמלת כי משמשת לצבעה פנים ארזי דלמא ארזיה: ומעני כי לא טהור ארזי
תרגמה ארזי דלמא לארזיה אל ואמנה לא זמנהי מתל מעני וקדשתם היום ואחר
ארזי הן לשון הזמנה והוא שתרגמו ותזמנינון יומא דין ומחר: בלתי טהור הוי
זולת שטהור הוא כלום שלא ארע לו טומאה לא מקרה אחד היה או שאיננו בו טומאה
ולפיכך לא בא וזהו שאמר כי לא טהור כלומר אז כי לא טהור: ויהי
ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד קא אף כאן ארזי מלך מקודש בשני
ימים פקולה מחר חדש הן יום שלשים והיה סוף חגש וקא בשני ויהי ממחרת החדש
השני הוא יום אחד שלשים שהוא ראש חדש: ויהי ממחרת החדש השני
לאנהם אל אמתצרו מחר אשהוד לי בית דין פכאן ערובם פי חייזאנה ראש חדש
פלמא פאת אשהוד ולסיאתי אשהוד פאנדפע לי תאני יום צוורה לאן דלך אנהאר
כאן יום אלתאנץ וכאן ממכץ מן גרה אסתאב אנה יכון אול אשהוד לכץ למא לסתתקן
לה שהאדה אמא בסכב גים אלפא אהל אולסכב מן אסתאב פאנדפע לי אהאדיתלנץ
באנצטראד: וקלה אולא מחר חדש הו עלי גלב אלץ אן ופאת אשהוד לא תחסיין
אמר בלא בד: וקיל אן קלה השני לים ראנע עלי החדשבל הו עפה למחרת
א. לנג לתאני לראש חדש חתי יקקס לאנ: ואקול לאוול אנהר: כשאל נשא
דוד מיטד אנפאל ומענאה אנה אסתובב נפסה מני לצוורה דעתה והוא אבר
משפחה: וקא לי יונה אל אעלס אן ויהי ממחרת החדש תרגמה פלמא כאן
פילגז פי אים ראס אשהוד לתאני כאן כוי וכדי כאנה קא ויהי החדש השני
כמאקיל ויהי החדש השני המלך על הלחם לאכל אד פי ראס אשהוד פכאן יחנמן
ספרה אלמק: והוא עוה לי אחי אי אנה אכד אי קרבי וקד אוינאמא בלא
חצור ענדהם פאלד דסתור ומנא באדע: כי זבח משפחה לבן בעיר
ענין כענין כי זבח היום לעם בבמה: וכבר נכתב פירוש: בן נשות
המדדות אסתא ונפ בהמא יחנמן ואמעני יאדו אענאמא ולעניאן מן מעוות
לא יוכל לתקון: ומדדות מן מיד ארזי הן עניאן וכלאף: ומן עק אנה ישיר לי אמה
ואנה שתם אמה כמא שאן אסתא וקא לה יא אבן לפלמאנה אתי כאנת מורדת
בתשמיש וסדרת אנת ענהא מטאסב לקחמהא סהו מן אסתא: וקא

ד תרגום ד

רבים ששמו לא פי שמו הוכח ונכח את עמיתך כס חזק אע"פ אי איך הי פארה
יקל תראה לי אף יאמר לא מעט ויקל לי אף יאמר פי נכחה ויקל לי אף יאמר
פנחול אף אגמיע ואגב ואשתבאר פי דלך מן יהונתן בן שאול אף ועץ אבנה
למא אראד קחל דויד פארה אף קל וחר אף שאול ביהונתן ופאסמעה אף קל
בן נפול המדחית והזה לם מעטמא ראגע עלי אמה לאף תפסיד דלך אבך
מעון מאד והוי מלך בן חיל בן פריץ בן חוריק לדי הוזה נעות ללמסמך תם
של אטבדוין עליה ליתמה בקלה קל שאול את החנית שלו להכות פלגא בלג
א לנכב ויקם הונתן מעם השלח וקטן ונכב בר סרשפת דמחשבה קסיה
תלגום וימאן וסריב כלום בן דמחשבה לשמוע הדברים וזה המיאן בלבטבע
ומשול בה ואניה יכולה לזכות אמת ולבטלן כי צור אמת לבן ישי יד
בבן ישי אי אף וחנב פיה מלך לה: לבשתך ולבשת ענות אמן לבדדיתך
ולבדדית קלך אמן כלום ולבשת אמן שיליה אותך שלח וקח אמת אף אמת
בין ידי: כי בן מות הוא מסתחף אמן ודמית אל אמרו כשחשיריכו
בני ישראל ליתן נשים לשבט בנימין וענו אותם לכו ואדבתם בברמים ורואים
ווגה אם יצא בנות שילן ור מחטפתם לכס אש אש ועשו בנבימין כמין
שאמרו להם בע שול ואסף כל אחד אמה היה שאל עמיה ונתבייש מלחטוף
וראתה אותו אשה שהיא יטה תואר אמרה לו ולמה אתה תמיה ולא לקחת לך אשה
קדש את אהיה לך לאשה וזהו שאמר לבט לבשתך ולבשת ענות אמן כלום
כשנבואת את אמן לא נשאניה עי שביישה את עצמה ואף אתה ביישתי
עצמך בהתחברך לבן ישי ואנה יודע שהחטף המלכות וסלשאל
את חטית עליו להכות לפע מן חטאים וישא וסל כמא קלס: כי כלם היום
אף אגמל לאמה ואגמע עלי קחל דויד ואמעט אנה נלם עלי דלך
בלגיה: כי נעצב אל דויד פא ידי על איתנים בסננה מלך
חשש לבן אל עבדי איוב כריד על מלך אפסוק אלהי חתומו אף אף
על דויד וחטאים הם זעפים נמיסין ותעצב מין פניו מוריקות כעין שאמרו
דאחיל סמאקא ואף חטאים תתגום לבן חור ומליקות כעין יחזה כשרה
מרכיבתן ופירמיה לכה יעט נאעטת לם פיהא דם כולך לחזין יכון וגרה

מחשבה

נאצו: למועד דויד מעאדה לוי ואשרה אן יחצו ענדה ויכנה צמא גמ:
רוץ מנח טא את החנים דהט איתו כען ית גדיא כלום כל מה שחמצא מן החנים
הביא אתם: והוא ירה החצי להעבירו איא זאידה מול בני אמוט ולא צל
חץ וזו מן דואת למתליך ולדלף אשתות צאד החנים: ומעט להעבירו להעביר
הנער אל מקום המטדה אי סבך לרמי וגאז ליא מטרה קבלאן יעל לנער: ואראד
בזלך אן לא יעל לנער לא וקך וגו' לשהוס מרכזה פי אהדף יאברהא ויעל:
מהרה חושא אלתע ללפנתין מעט אחד והו לאהדאע מן אבי יי בשעה אחישנה
חשתולא התחממ: הנערבא דיד בא לעיד: ודויד קם מאצל הנגב קל
הו לוי סמטה אבן האל והו אבן עואץ מחלף עלבה גאפה לא תעטא ולא תלך נחנה
לקואל תשלך פיתלך לאבן יסתריח מן לגבאד ולתואב: ותגממו מסטור אבן אתא
דלכל דויד: עד דויד הגדיל תקדירה עד אשר הגדיל דויד: ומעט העיל
הקצה לאן רב וגדול ואחד: ואמעט אנה אסדף באבכא וזאד אטע מן וחונתין:
אשר נשבענו שטיט אטעט לעמור פי נשבעט כאן כאפי פזאדה שטיט אנוח
ללתאביר זלשדה למבלגה ולאחתראן וקך כאן גניא ענה: והיה לשבעה הי מא
אשתא להגעלי עלי אפסחהמא אוולא ותחאעדאמא הו קלג ויכור וחונתין וזא
בדית: יי יהיה ביני ובינך ובין דעי ובין דרעך איאן ולך לעהד לוי
תעאדהמא ען מחנה צאדקה חקיקה פיגעל ללה תלך למחנה ולך לעהד גמא
בינא ובין דליתנא לא יתקץ אטא: ויאמר יהונתן לדויד לך לשלום
אמרו לך הנפטר מחצירו לא יאמר לו לך בשלום לא לך בשלום דכר ויאמר וחו
למשא לך לשלום והנפטר מן המת לא יאמר לו לך בשלום לא לך בשלום שן ואחד
תבוא אל אבותיך בשלום: ויבא דויד ענה אל אחימלך הכהן ויחדדאמלך
לקראת דויד ויאמר לו מדוע אתה לבדיך ואיש אין אתך קאן אן לן אעטא
יהונתן לדויד וקתאך נפלה ללספר שתי כפרות לחס לא נהדגה עב עיר הכהנים
ולא נטרד דואג האדומי ולא נהרג שאול ושלשת בניו ולא יב אתמאן פי מלך דלך
מפט שנגנתה עולה דדוק: ויאמר דויד לאחמלך הסון המלך עוט בצד
ויאמר אלי אישאל ידע מאוסת את הדבר אשר אני שלחך ואשר צויתך דג
ד יונק כספ לך אמעט דויד כדברו עם אחימלך ואמר המלך עוט בצד ויאמר

אני איש אל ידע מאומה את הדבר אשר את שולח את הנערים יודעתי אל המקום
פלני אלמני וכן כי זה דבר המלך טווח וכן ויהיו כל הנערים קודש הנה את
הסוד שהיה בזה בצב כי הוא לא אמר שכל זה היה ענה וכמה פעמים קראו לו
כמו זה בשלח שאלוהו ומה פעמים הנה נערים במקום ידוע ועוד אע"פ שהיה
זה סוד הנה לא היה בזה חלק נבואה כלל כי אותו החלק הנבואה שהיה לו שחבר
בו תלם לא הגיע אליו שייך שם שם ויין ואולם יעקב באמרו אנכי עשתי
הנה סודי אבל שייך לא הגיע למידת הנבואה ש' היות בדרך הן וזה חלק
ולכן אחרי שזכו משם ואדע ענין שם סוד ויען כי יעקב את שם וארץ
חמור אביו במדבר וידעו ויציא יעקב מן הכלל אמנם מה שאמר לעשו ואב
אברהם לאמר ש' אשר אבוא אל אחי עשוה אפס שם אל וכל שני כי
קנה גבול שער וקנה ארץ כנען קרובים כל שכן שאין זה הלשון מרוב
שהוא בוא שער וזה קבאלי ואת הנערים יודעתי אל מקום פלני
אלמוני קד בינה פי יסד לכתוב את גמיע מן תכלס פלני ממך ואמר
כלמה קל את זה לא מכלה מן הארץ הודעת וזהו למעט לא אגיד
מאומה לגרין אלא לאמר קל לא אחיבאל הכהן ארץ גית וחור ולמספר
אמר מן גלמאכר ואחראכר פקל לא אחיבאל אמרתי את לא אכזב אחי בלתי
לוי ארבעה פה פסגה וזהו ואמר סאיר אגלסא ולעבאן פאני ואשרתדים
לא למסאן אפלא נגמיע פיה בש' אמרתי פה ארבעה פיה פכוכ שלחוי קדעת
מקלוב יעריה ונעמיה למיעא מכל למושי דוד ומנהאמר לא ישה חור
מן הסוד אשר ישו ומעט פלני אלמוני אשרה ואסמא לאס למיעא למעיי
או לשבין למעין אגאז מן למדיון כנס פלני כזאת וכזאת יעין אחת
וגיה כנס בינה ומעבהמה ואמר וקד רכבו פי כלמה וסאנו אלא אסמא
ואמר לפלמוני חמור ופירשן המכשלים יודעתי הודעת הנערים
שלבן אל מקום פלני אלמוני ופיר פלני אלמוני פלני פלני מן כייפא
מאמר דבר כלום מכונה שמו ואלמוני למישה קיב שמו יקרא אטוב בענין
אלמה סודן קלה חלק כמו הנשואה ועין מקום פלני אלמוני המקום שאין
דעים לגלות שמו ולא למסר קלה חלק זה השם וכן חורמו יועתן לחור
כס' וסמך ועתה כמיש יתח' חלק חמשה לחס תנה בשר או הנמעה

ד תנחומא

ויען הכהן את דוד ויאמר את לחם חול אלו דעות ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו
הנשים מן מאשה הליכנאיה עלי ככל אגל לא ען אן יקבלה בדרך ולמעט אן כנה על
חל פחד וכלך גאובה דוד עלי מעט קולה קל בצאת וחי כל הנשים יקדש אעל דל
תקדים ותטהיר ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה יצווה לנו כמל שלשם
בצאת ויהיו כלי הנשים קדש והוא דרך חול ואף כי היום יקדש בכל קולה כי אם
אשה עצמה לנו כמל שלשם עלי טריף אתעגב אהל קלנא אמראה מגסובה עטנא
חתי תכסא איתך לא נכונ עלי דל טהר ונקד פי כי אם אשה עצמה לנו כמל שלשם
אנה קל לב אנך לא תכשא מוח קלנה אן לאמראה ממנועה מנא להא תלמה אסא לא
תקרב איה ולי יתעגב מנה פי הוה לקצה הו כף אשתחל אידי אן יכל כבד
לקדשים לדי לא קוז אכלה סוי ללכנים וכיף אשתחל אחימלך אן יעטיה מנה ולס יתביין לי
אי אאן מיה קול מקנע וקד קול פיה אן לא ימכך אן קוז עלהמא מלך הדי אגלט ואנמא
כאן הדי אכבד יכבד ללכנים פי כחך לקדש חל לחם חול לכך כאן לה מידה לכונה מחמך
מיה מן אגמאח כלדי ללקדס נפסה לכונה כאן יעגך ויכבד פי למקדש פלס מיה אכיה
אן יוכל לא בטורה באקודש נפסה וסמאה לחם קדש תפחל לא וחו קולה ויתן לו חכהך
קודש והדי לקול לב יתן לי לה מעט וכסודה בתבינה כלה היה שם לחם כי אם לחם
הפנים המוסרים מלפני יי לשם לחם חס ביום הלחון פקד ביין אן דלך מן לחם הפנים ואלגמלה
אמרה משכל ופסד כ שמוא הטהך דל וקל קד יתן אן דוד אכל לחם הפנים אד
קל ויתן לו חכהך קדש כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים וליס אן צמח לטן אלהם
עלי הלאה מנאל לחם חול יחל לטמא אן יאכלה ולחם קודש לא יאכלה לא סמך לחם
קדש קדשים חל לחם הפנים לא יאכלה ישראל ואסלו טהור פלוח סמך אחימלך מן
דוד אנה טהר קלדה טפעה לה לחם קודש כי לא היה שם לחם זולתם כי אם לחם הפנים לדי
לא יגוז לדוד עלי תה סגן אומה פא אם נשמרו האנשים אן מאשה נסב אנמאה
אי נלמאנה דלך אגל לא לה ולתקדיר אם כשמדת ויען דוד את הכהן ויאמר
לו כי אם אשה עצמה לנו כמל שלשם כנה ללות לו שהוא סחור ואמר לו באמה מנועה
ממנו האשה שלא חיתה עמנו כמל שלשם בשמך כלם לא נגעת ביה כמל
שלשם ואנ עומד בטורה וכך תרגמו בקושטא איתתם מרחקא לא נהיו כל
הנשים קדש גאובה עלי קדר סולה הו קולה לחם כשמרו הנשים גאובה ויהיו כל
הנשים ונעט ללא ויהיו כל קדש כלם שגוס טהור ומקודש ממגע אסא אם כן מוח

ויען הכהן את דוד ויאמר את לחם חול אלו דעות ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו

לכן לאכול לחם קודש והוא לחם הפנים. וירושקמו על והוא דרך חול פ' והוא גלחם
 אין בו מעלה אחד שהוא מוסר מלפני כי אין מעלה בלחם הפנים אחד הקטרת הגזנים...
 ואף כי היום יקדש בכל יום ענין לזה זה שחוסר בעל השלח שנוכל לאכול לא
 אכלו זה שהוא על השלח שהוא קודש בכל פ' שהשלח מקדש וכל זמן שהוא עלו יש בו
 מעלה אעפ' כן נכל לאכול מאחד שאין לו שם אחד ואנחנו רעבים ואין לו דבר שיעור
 בפני פקודת נפש לא על וגלוי עריות ושפיכות דמים... כך נראה זה הפירוש מדברי
 רש"י במנחות: כתוב במנחות ואף כי היום יקדש בכל תנור מקדש שלחן מקדש
 מי מצית זמרת דבשעת אפייה אשכחינח והכל היות לו חכה קודש שלח הורה
 שסלחם כי הם לחם הפנים הג' כל י' לא מאי דרך חול דקאמר ליה הכי אמר ליהו
 חבו לי לחם אמרי ליה למה כי הם לחם הפנים המוסרים מלפני י' אמר לו לא מצעא
 האי דכיון דטאכין ליה ממעלה קדש חל הוא לגביכו לא אכלו נמי דחוסקין
 בכל המצ' ולכן דמסוך הוא... ותרגמו והוא לא באורח חללא הוא אכל ויומא דין
 הוא מתאכיל ולא מתפסיל במנח כלום ותלא הוא כמו הלחם החול שאין בו מעלה
 ומחוסר לאכול אחד שהוא מוסר מלפני ואין בו קדושה כקדושת לחם חוס שהוא קודש
 בכל שאו' זה בכל היה אחד לאכול שהשלח מקדש... ושם אש מעבד שאכל
 בקס ההוא בעצור לפניו ושמו דואג האדמאי... מתקטע פי' למה סמסוך עין אצור
 וכסר פי' נעמד לפני י' שאכל מקיס מתעב' פי' עלאה ועבאדה כמא יפ'...
 אכס' אף למתעבדין... ותרגמו כנישאי כאלה מתמע פי' אכס' איהו ואלהה...
 וסמי ידמי בבונה סכך בלחם אדום מתל עובד אדום הגת לבונה מן סכך גת
 אביר היונים גליל למסדין מתל דנעי ישראל מלכותם ומסדינתם ומנה אבירי
 בשן אגלא ושעמא נחוי תקיל ופיה כפין אי' אביר יעקב... ויאמר דוד
 לחימלך ואן יש פה תחת ידך חטת או חרב כי גס חרבי וגם כלי לא לקחת בדי כי
 היה דבר המלך נחוע חלל וביד מן מעט לאתעגל וסלך קל אלתוס אדי חזה פתגם
 סלכא בזהו... וקיל אן אגן בדל אלס ויכון לחוס במעט לחוס א' סאגטא
 חאגא... ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה דגה ויהא
 לטה בשמלה אחרי האפר יס אסתר תקח לך קח כי אין אחדת אלה בזה ואמר
 דוד איך כמזה תנה לי... ואמר כהנא חרבא דגלית פלשתיא דקטילתיה

במישר בוטחא הא היא מכרכא בשושיכא בתר דשאל ליה באמודא אם יתה תסב לך
סב ארי לית אחריצר מינה הכא ואמר דויד לית דכותה הנהנה לי: (ובדא לזכר
רצין סעדיה קל פי תאיל פרשת קדושים קד יטן חן למלאה באדים ותומים לסתפון
פנקול בל קד כאנת לקולה אחריהאט ופלא אבאיהא אן מעט דלך בעד אן סל לה בל
אגוד: וכך פירש המתרגם בתר דשאל ליה באמודא: ואמרו זה המקור קצר
ועבט טלא שאל חזי מאימלך החדב לא אחד שאמר לו שאל לשבאדים ותומים
שדכי מעבחת וטאל לו וכשהשיב לו שדרכו מועלת חזי וטאל ממטן האב ווזה
על זה הפירוש שלא מעבט כתב באן שאמר לו שאל באדים ותומים ולא זכר גם כן
שאל לו (מעבט כשאלשך דאג על אחימלך לבע שאל אחד לו קישאל לו ביה וצדיה
נתן לו ואת חלב גלית הפלשתי נתן לו זכר אותם על הסדר בתחלה שאל לו ביה ואמר
כך טדה נתן לו ואחד כך נתן לו החדב: ופירשו אכור הוועים גזלן שבסנהדרין
ופירוש סנהדרים שונאים החדב נכבדים כלם החכמים שהתגמלים ראשי ושיבוצ
אינן מכירים כפי הכבדים לא שפטים ביסין כמאמר הגויה ואינן סרים ימין ושועלים:
וקאו דלל דוא היה מקנה צדיק ומלשין עליו ולא דוא בלד לא אף בלב
שצטו היו מקטאין בו ומלשנים עליו והם זינים ואנשי קעילה ובלל: ואמרו
דוא הלשין והרג שלשה הנה עצמו ואין לו חלק לעולם הבא ודא את אחימלך ואת שדון
דעבד ואת נבעד התעס הכה לפי חרב והוג שאל ששמע מבטן שר וימת שאל שלשה
כניו לפיכך אצחו שלשה לשון הנה הודגת האמרו והמקבל וזה שאמרו עליו:
וכן אחיתופל היה מקנה בשאל: ואמרו דלל דוא ואחיתופל לא דא זה אתה דוא
בימי שאל ואחיתופל בימי דוד ושפיהם לא חס ימיהם כל שנותיו של דוא שלשים
ואדבע ואחיתופל שלשים ושלש: ואמרו דלל שלשה מלאכי חבלה נצטמו לו
לדוא אחד ששיכח תלמודו ואחד ששדך נשכחת ואחד שפיגל צפון בצתי כעסית
ובצתי מדדשות: ואמרו דלל צדיק אין פסן ואין יעבא וואן ינוח לצדיק
אין פסן שלא תהא פיעתיו כסיעתו של שאל שיעבא מסגא דוא פ שפסן כעבד
תעבים: ואין יעבא צדיק שפיעתו של דוד שייטא ממט אחיתופל פ שהיה יועץ צדיק
לע כתיב ביה יעבא שפ ממך יועץ יועץ בלעל: ואין צוה זה גוזי שוזה מעט
ועיוח כדבר מסא נכח יקרא: ודגום לזכר בשמלה בשושיכא חזן וילטעו

מעט שדך נשכחת שהנליכה
לגגס ומעט פזר עפרו
שטלה מלאך לקב ושדך
בשון ועצמותיו ופיעתו
בזוח והנליכס: ענה לבת
בעיות צדיק מדדשות
שחיה למד לקוח במן
שי שווא אוחב וידע
שכן היתה נכח

באדחתו בשושי פיה והו אכסא לדי עליה כולך כאנת הדיה אחרב מלפניה בנות:
ול תחזום פיוש לוטה בשמלה מגטיה מחגובה בלגטא מן וילט את פניו באדחתו וכולך
ותבא אליה בלאט אי פביה בלאסר: הלא לזה יענו במחלות יגרו עלי לטנול אלאסר:
וישנו את טעמו בעניהם גיר עקלה ודהנה ייקא עלי לאדא מתל וברוך טפחך אד
ראיך: מטעם המלך אדנה ומלכמה וכאן חקה חשנה לכן געל ימיה טעמו מחקח עליה
ויתחולל ביום תשאכך ותראעך ותגאהלך ואדעא עדים לעקל ויתחולל אגרוך
מן הוללות וסכלות אדגל נספה כאמכתל לעדים לעקל: ויתן על דלעות השער
רשם עלו לבאב סך והתויתתא: ויחד רירו על זקנו סילאן רילא געל כפסיד
כלב גאנך פי גמיע צפאתהם ועק הדי אוקתקל פי אתהלים בשמות את טעמו לטע
אבימלך והנא אסמאה אכיש: חסר משגעים אני הלא אנה מעוז מגאנך
יעני חן עטוי מגאנך כתיר יכפוני פאטליון הדי ימני עני: ותרגום וישנו
את טעמו ושני ית מדעיה בעיניהן ואשתאם בידהן ומסריט על דשי תרעא ומחת
רמיה על דקניה: פירוש אשתאם נעשה כמו האיש השומם שהוא חזקה דוח
ונשאל בחל וזקן מוציא מפיו דבר לאהם כסדרים עמו וזוהא כטב על דלעות השער
פלוג חיצ לי מיה רבוא דהוצים פלוג חיצלי מיה רבוא דינדים וכך רירו קור על
זקן כמו האיש השוטה עי שהוציא מלבם שאין דויד פיאסיש לין (שוטה):
ורבותינן אל דנשו במדש לזיז בשנות את טעמו אדשה את הכל עשר
יפה בעת כל מה שעשה חקנה בעלמו יפה עשה אגרו דויד לפי חקנה כל מכה
שעשת יפה אכל השטות שצדאת מה הטאה יש לפעך כשאדם מחלך בשוין ומקדע
את בגדיו והתנוקות ליעים אחריו והעם משחקים מכמט זה נאה לפעך אלא לו חקנה
דזיז ועל השטות שצדאת אותה קורא תיגר חיך שתצטרך לו וכך שזמנה אומר בז
לצב יחבל לו ומה חבל יתמשכן כענן שזאם חבל יחבל דא אלא לו חיך שתצטרך
ותתפלל עליה עד שאתך לך: ועוד אמרו אל אמר דויד לפי חקנה למה צדאת
פרעש ועכביש שאין בהן ימור לעולם כס השוטה שאין בו עורק לעולם אמו לו
חקנה חיך אתה צריך לשלשיתן ותודה לט שישבהן לך ולעולם תענה: שוטה

מבין אמרו רצו לא שהיה מעט עד שהלך דוד אצל אביש שן ויקם דוד ויצא ביום ההוא
מבין שאין אמרו רצו אצל אביש אחיה הולך אתמול חזת את גלית ואחין שלגלית
שומר ראשו של אביש היה ועדין לא נסתפר דמו ואחיה הולך אצלם וחברו אצלם בידך כיון שראו
אותו אמרו הגוי אגשו בא בגליון אמרו לו הדי דודי שהרג גת אחיך בא אצל אביש ואמר
לו תהרג למי שהרג את אחיך אמר להם אביש ולא במלחמה הרגו וכן אחיכם הרגו לה
במלחמה היה הווג ועכשיו שהרג זה את אחיכם הלא כך התנה לו אם יוכל להלחם אדני
והבט והיינו לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכיתו והיינו לנו לעבדים ועבדתם אותם
אמרין לו אם כן עמוד מבסאך ותן חמלכות לדוד באותה שעה נפלא דוד התחיל
אומר יום אירא אני אילך אצטח ועבקש ומחפלי אמר לו הקב"ה מה אתה מבקש
אמר לו מאותה השטות שבדאת שקראת עליי תעז אמר לו ולא אמרת לך בזה לומר
יחבלינו הוואל וכן הוא אני נותנו לך דבר לדוד בשנתו את טעמו לפי אצטמל וכי
אצטמל היה והלא אביש היה ולמה נקרא שמו אצטמל שווה עדין אצטמל
וכיון ששמע דוד כך נפלא ונבחר וכן הוא אומר וישם דוד את הדברים האלה בלבו
ויירא מאד מפני אביש מלך גת ועשה עצמן כשונטה ומשנה את טעמו והיירא
כותב על הלוחות ואומר אביש מלך גת חייב לי מאד דבוא זהובים ואשתו מאה
וחמשים וצית של אביש חיתת שונטה היא ואמה וצונקת שתיהן ומשתטחות מבפנים
ודוד היה צונק ומשתטה מבחוץ אמר להם אביש וכי יודעים אתם בי שרסר
משוגעים אני שהבאתם את זה לחשתגיע עליי הזה יבוא אל ביתי באותה שעה שמה
דוד ויצא לו בשטות ומתוך השמחה עשה השירה הזאת ופסטה ואומר מודה
אני לפטר שביאת שונטה בעונתם שאולי כן לא פסטה מן ההליגה
מבין בעת שהיה שואל וגנעו בקצלה חונס על דוד והיה הוא ואבנן וכל ישראל שוכבים
במעגל והיו החטים והצפחות תחת מראשותי שאלו בסמוך והיה אבנן שוכב למטה
מהן נכנס דוד בין שתי דגלין של אבנן וכשטדיו ונלל ועדיין הוא עומד בין שתי
דגלין של אבנן בקש לעלות הדבין כגלין אלו ונפלא דוד ולא יוכל לעלות וזה
עשה הקב"ה זמין פגעש ועקץ אבנן על דגלין והוחיך ונלל זה מאי ויצא לדוד

[illegible]

בלאט ונמלט: התחיל משבח לפס הקדש ואמר מודה אני לפניך שבראת נעים
בעלמך: עכבית מעין בשעה שנכנס שאל לחסך את דגליו במערה
וחדד ואנשי בתיכה מוחזאים כתר דוד שמה יראה אותו שאלו עקש מה קרה
להגן עליו וזמן לו הקרה עכבית ואם מחיצה שלקולי עכבית ביש וצד שאלו ולא
ראהו וחתך מעילו מאחרי ולא סעב ונמלט ואמר מודה אני לפניך ייאלה שבראת
עכבית בעולמך: מכאן אמרו לאברהם הקרה בעלמוודצ לצלה לו תהוברה לשבת
יצדה ואפל יתוש קטן שבטבור הארץ לא ברא לבטלה שכל פעל ייאלה מעשה
ויתקצצו אליו כל איש מעין כל מן הו פי יאיקה מן דין אפס באו גויה הוקולה
וכל איש אשר לו נשא אי מרחץ וכאן חקד אן יכתב ברא מול לא תהיה לו כנשה
ויהיו עמו כחבצות אש הזה לכאף ללחסיק לא ללמקדבד
מתל כחצית הלילה וגויה מוחצ בינא: וקד יעץ אן ויתקצצו אליו כל איש
מעין וכל איש אשר לו נשא יעץ אנה קטע לגומא מן אדא לחוק וזמין אן
יבון האלמי לגומא לים לים מן יקצו לגומאם פלא ש עליהם לאן לא יגזל ייאלה
אן יטלבוהם בענף לא יעבד עליהם אי אן יעז להם יסאד הו קולהם פישדח לא
תהיה לו כנשה לא תתבעט בחזקה אם אתה יודע שאין לאל תהי דומה ענין כל
אלויתו לא כלל הלויתו כלומר אל תכלימהו: ורבותיין זל דרש ויתקצצו
אליו כל איש מעין כל איש שיש בו ביה ודעה והם תלמידי חסמים שתלמידי חסמים
נקראו מעוקים שני כיני מעוקי אכץ זולק ילוק כחאדוד אן לא ילתחף לא במין
ישנה: מצפה מואב משרפה: ויאמר אל מלך מואב יצא נא אבי וימי
אתם קל אן מעשה יקימו ערכם ומנלה טובבתי כי תשאי עם נעמדיני
אי תקימי מעמם ולא תפאדקיהם מן קול אאאל לא הוציאו שבתן יאלם ימכנו
לך אסבוב כל מחתן קבל כגוה: וכלך ויציאך אשה שדאלית שרחה
כדין שדיה ולבא אקאם אכץ אמראה אקראוליה וקל זל אנמא פסודת יצא
הכף למי לסאד לחזה ליציאה אמלא מן אק חיי ולדליל עלי דלך קולה בעדה
וינחם את פט מלך מואב יעט תרבהם ערה: וסוד קינחם את פט מלך
מואב סירה לא שדלם כן לנחותם הודך ולא נחם אדם וקילאה מלך וינחם

ד יריעה שענשה
העכבית אש
את יפלהא

אי אקדהם עניהם: ואסתדכן דויד ל מלך מואב לאן ג' חנה והי דות מן עניניהם
 כמא קלול דות ודמה בנותיו שלעגלון מלך מואב דו וקל דות בת בן שלעגלון
 בן בן שלעגלון מלך מואב היתה: כל ימי היות דויד במערה קלעה וחצר
 והי את קל ענה וימלט אל מערת שלם וקל אסמית לקלעה ואחיוק במערות
 ובחוחים כמא תקדם כי חל מלך שאל: ואמרו דל שדור כשהעם אביו ואמו
 אל מלך מואב חנה עמהם חת: ודמה מלך מואב לדויד והגא אביו ואמו ועבדו
 דות ולפיכך עשה בהן דוד נקמה יותר משאר האמות שסא בהם וימסדם ש
 חבלים להמית: מפני מה אר ל יהושע בן נני כל ימי שדורו אביו ואמו ועט את
 דות: ויבא יעד חת יעד שמנוגב מכל סבה בחור והעטיב הקבה מטע
 שלעגלון: יעד לים פיה שגל ולא גרה: ואמרו דל נתן ל הקבה שכו עכל
 שנעטעל בקה המקום הבדיוח הקב מסובג שלעגלון הצא שפ כמוחלב וישקלשע
 נפשי: וישמע שאל כי נודע דויד ואנשים אשר אתו אשתורו וצ'הרו
 ומתלה ואחרי הודע וכולן ידעו כי בשם ביק וידע ייאתא שדור: כי
 קדחת כלכם עלי עקדתם למנאסיה ואחפנתם עלי אלהיה: לכלכם ישים
 שדי אפים אלכם זאידה ואנמא כתבת למשאכיה כי גם לכלכם יתן בן יש שדור
 וכנמים פאלתבע בהא אכרי מתלחא והו גר מחתחג ליהא פאלתאניה לאן מעטא
 קעלהם דייסא ואמא אכרי פמעטא יעט: לחם פאלאם צמריה מול לכולם נפך ליש
 ואין גולה את חזע: לם יכשף ל לאמר ולא אכבדע בה: ואין
 חולה מכם עלי מתגע מתאלם עלי ומנה גהיית וטלית: וקילאץ מתלה
 הכות אותם ולא חלו: וקילאנה מן אסדע: ויען דאג האזמי והאמצב
 על עבדי שאל ידע עם עבדי ומתלה עמד על הגמלים על העי
 אר ל יהודה בן סימון כל מי שהוא מצאעב נעשה דחמך במקום אגניו
 סוף שהוא נעשה אכזרי במקום דחמנות ומען שנעשה שאל דחמך במקום
 אגניו מזה שבת ויחמל שאל והעפיל זאה אמר אם אדם חסא בהכר
 מה חסא: ומען שנעשה אכזרי במקום דחמנות במעשה אחיכך
 ולבן אמר כל מי שהוא נעשה אכזרי במקום דחמנות מדת חזק לעט

מל לעד לאבס מן
 במי חנה מן חורב

בזה ה' וימת שאול ושלשת בניו: ויאמר דאיתא את בן ישי צים
נבה אל אחימלך בן אחיטוב וישאל לו בצי וסדה נתן לו אמרו ואלו אמרו להקצו
כשאמר וסדה נתן לו שמה משלך נתן הלחם והלחם משלך נתן כלום וסדה:
ואמרו ואלו בפיחוש בנא דאג האדומי וצו לשאל מה מעד לו אנכי
לו מה עשית דוד מלך בחיך אין נשאלך באורים ושנים לא למלך ולא צדית
דין ולמי שעורך הצדקתני בו ודודי הוא נשאל באורים ושנים כיון שאמר לו
דאג האדומי האם הזה הכנס בו דוחק טה מפני שכן שאלו אמר לאדומי כלך
בתתן לו חרפ ולחם ולא ייך לא ועט ושאל לו בלמים: למה נקרא שמך
דאג האדומי שעמא מעמא אחמי וזה עטם אדום גמר בלבו וכן הוא אומר
ויאמר בשן בלבו איני עשה כלום ער שיקצו וימיאלו אבי כן עשה דאג לו ה
הודיע לשאל מאמר השפה לא היתה כל העצה הזאת אלא כבשה עד שיקצו
שעת כשה' כיון שדאג את שאול שעלמה חתם פקעה וכן הוא אומר ויאמר
שאל לעציו הנצבים עלין שמע נא בני ימיש וכן שלמה אמר חמת סלך
מלאכי מות: וכן כששמע דאג שאמר שאול כן מיד גילה לו כסדאג הנצורה
בנפשו נתן גפית: כיון שדאג אחימלך שפטו של שאול אעפות מיד וישב
אחימלך את המלך ויאמר וימי בכל עבדך כדוד נאמן וחמת המלך וסר אל
משמעתך ונבטי בביתך אמר לו לא זה ולא זה וכי תחלה אתפך קנה זה היום
שחלום לשאל לו בלמים חלילה לי אין זה תולה למוד אני חזק שואל לו אל ושם
המלך בעצמו דבר בבן בית אביא לו כל חייט שואל לו והולך ואין איתו חייט
מיתא כיון שחזיא עליו דין שלמות ויאמר המלך לנצבים עלין סבא חמית
כהני יי ולא שמעו לו אלא שלמה שמד מימה לא סע דצורע זה אבנ שלם
חננים לנע בבהש שח ולא אבו עבדי המלך לשלח את דם לפגוע בבהש יי
כיון שדאג שפח לו אמר ליה חמית אתה עומד אלה הטרם בלשון
הכח בלחש שח ויאמר המלך לדוד סב חמה ופגע בבהשם עמד חמה אחיש
שח וימת בעם ההוא שפחם וחמיתא איש עשה אכד ב' חמה איא גבגדה

אחיו דוד בנאש
דאג האדומי
אברהם יצחק ויהודה
ואין אש לא אב
על סע דאג
ואין אש לא
כח האיש סלח
ושקב וישג
על מה סמך
על סמך מכלית
אורי וזאת כבוד
איתא בן ישי

עומד וסמך
סמך וסמך

היה לו שלא שיעוראדם בעולם לא היה חרם: ולא אלו בלבד אלא וחת נוב על הכהנים
 הבה לפי חרב ודוד ינוח מה תתהלל בדעת הגבור: והיה לאבנך למחיות ולפני שאנ
 בנוב עת הכהנים נפיו שלא פייס לשאול נתידיב הדינה שאמרו מפני מה נהדר
 אבנך מפני שהיה בידו למחות בעיר הכהנים ולמסחיה: וקאו אל אסב
 פיוק עבדי שאול תמנעו ען כס יחם לקחל אנשיב עד הסוכים לאגל קלהם
 אל איך שלא לדבר עברה וכך אמרו האמר לשלוחו צא והדוג את הנפש הוא
 חייב ושלוחו פטור שמהי הקרן אמר משום חג העביא אף שלוחו חייב ולכל
 קל פחם ולא אבנו עבדי המלך לשלח את ידם: ולא סבב כתב הנא דויד
 ולסנג כתב כולל לאהנא הווקולה ואמר המלך לדויד סב אתה ופגע בכהנים
 ויסב דויד האדמי ויפגע הוא בכהנים מפני מה נשתנה שמו כאך אמרו לכל
 אמר לו שאול לראא נתפסת כדגאתה העדת עליהם וכתב שהעדים תהיה
 בנבואשנה להמיתם כשם שבעדת עליהם עבשין צא ועשה בזה את הדין
 שאתה ע: ומה הפנש בין דויד לראא אפסל שיהיה דויד מלשון דיינים
 כמו שפירשו רלל וראא מלשון ראגה: וללל פירשו כתב דויד וקליט ראא
 בתולה ישב הקצה וראא אל שומא יצא זה שמה יצא זה כיון שיעא אמר
 וי דיצא זה מפני שהיה גבר בתורה: אמר הכותב אם תמחק בפת
 מלה יכחידנה תחת לשוט כך עשה דוא כבש את הדב במעין (ולא הוסיף צא)
 עד שת ודוג אמר לה הקצה מה תתהלל בדעה הנבע למה את מתגאה לעסור
 דע הלא אסדל עלך כל היום שאני שהקצה עושה עמך חסד כל שעה בלשונך
 שאת מפעיקו בונותן הלויק הזה בתוך פיק כל מינס שלא ייבש לשונך כלום
 חית יכול לעמוד שעה אחת ואתה אהר לשון הדע על חמיק ומאן אתה:
 נא דוא הנשיק על דוקא ואמר לאיתו את בן ישי וב ושאל לביב
 אמר שאול לחאגלך שאול לסחדיק למי שואליק באויים ומנס שאל
 לנבואש ולאבנך אמרו לו לנבלי ולבב בותיך ולס שיתוך העצור תלי

בפתיב שלוחו לא שנה
 מייחב

באן כלום שכן עייקס שני (לא אבנו עבדי שאול) כחג גבייט פה הנה בנב
 באן כלום שכן עייקס שני (לא אבנו עבדי שאול) כחג גבייט פה הנה בנב

בן והיה דואג במרה בפניהם ואומר איך נשאלך לא למלך בלבד ופיו
 שקיבל מסטהדריק אמר לו שוב אתה ופגע בכהנים "בדיבור פיו טיהר
 כ' כשהיה דואג במרה שאיך נשאלך לא למלך בלבד ואמר לו עמשה
 ואבנר ולא קיבל מהם והלך ושל לסטהדריק והשיבוהו כמו שאמר עמשה ואבנר
 וטיהר דיבור פיו והמריאתו איך לו שאול אתה הלשטת עליהם דבר שאי
 אסת שהם לא של לזיור בארץ ותכמים לא כהונם סתיהם ופגע בהם
 וקל' אפיהם החסיד קל' פי שהם לא תלך רכיל בעמך פי כאן לאמר
 באפולא נחא פעל דואג האומי פמא נקלה לשאל עק אחימלך וכנה
 פעל ניבא פי נקלה למחל לדוד עק מפניצות במק יהונתן א' כאן לאמר
 חקא כמא נקל ליואב מנבטחא בא אבנר בן נר אל המלך וישלחו וילך
 בשלום ועלי אנה לס יתל' לא חקא" והוי אדנב קד יחול לתל' לאמר ולא פס
 ולאחיאק אנת מעבם מא ל' איה נקל דואג לשאל מא נקלה עק אחימלך ומח ל'
 איה נחא נקל ליואב עק אבנר פי מנבטחא דוד לא מן קול אבנר ואעפ"כ
 קתלה לאבנר לזי כאן פיה תשל' מ' פי לנבטחא לטובה תחא עשה אפיה קתלה
 לעמשה בן יתר שר עבא יהודה דים נקי ולם יכין סבב דלך סויסאקל נקל ל' איה
 קל דוד ולעמשה תחמון הלא עממי ובשרי אתה כח יעשה לי להים וכה יוסף
 אס לא שר עבא תחיה לפי כל הימים תחת יואב ודלך אסד' אנך להדי' לנחי
 לזי הו לא תלך רכיל בעמך נהיא" אכ' הו נתיגה אנהי למתקדם תחבב לא
 עב לאכתי והו קולתעלי בעד דלך לא תעמד על דם דעק לז' מהלך רכיל
 מסבב שפיכות דמים ואממרים מהיה יאכזר הדי הו' נבדהם לתעמא עלי
 לא תלך רכיל ועלי לא תעמד על דם דעק" וקל' שמעוך כח יחזק אל
 פי ספר החומר עוד היסבנו לעממי מאן יחמא דא כותב ויקח אהרן את
 אליסבע בת עמיט' וזא הוא על כנסת ישראל דאחרן הוא שושבינא
 לתקרא בתא לשמשה לא ולסעל לא לנבטחא ישראל למלכא לאחזונה כחזא

מכאן ולהלן כל כוונתו ומשמעו במקדשא כגונא דא: אחימלך כהנא עלמא
הוה וכלאילן כהנא דבהדיה סלהו הוו שושבינן דמסדוניתא כון דאתקטל
אשתארת מסדוניתא בלחיה ואתאביד ביתא ולא אשתכח מהן דמשמש קמח
ותקן ביתא ויחד לה ליהודא עם מלכא בדין מההוא זמנא אתעבדת לשנסתא
וקיימא על עלמא כמין על כלה קטיל לשאל ולבנוי ואתאביד מניה מלכותא ומתא
מישראל כמא אפין וכמה רבוון ושי כאן יהוא חבא תלי עד דאנא סגחריב וארבע
כולא נא הוא עד היום דא הוא יומא עילא: ומן איהו כשת יטל דאבדת
שושבינן דילה הדיא דאשתארת בלא ימינא דהוה לה לאדברקא בשמלא: דהנא
ימינא הוא ובגין כך הוה לה לאדברקא בשמלא ובגין כך שור היום בנב לעמוד
תחא גבשת שאל נסה שאלאמא דכיד חכא אלא בגין דאיהו קטיל לטנה וגרים
דרועא ימינא לאתעקרא מעלמא: ושאל לו באהים מעור: ומי בכל
עבדן כחיד נאמך ירד נאמך כדוד: וסר אל משמען ונבנז בביתך
מיא לי טאעתך ועזיז עטך ומחלה ובני עמון משמען כמעטא
סאמען אומארהס ממחלנך מראסיהם: וישמרת דוד אל משמען קרמ
עלי אהל טאעגד ותרגוס ולו יקדח עמים וליה ישמעון עממא וקיל אף
מחלה ותנז לקהאס עלי מא בביץ פי משה: ואנל משמען אסמע וקסנל
ויתקע פיה נלסאעה: וימלט בן אחד לאחימלך בן אחיטוב ושמו אבות
ויברח אחרי דוד קאן אמלא שמיך אביתך לאחימלך לא נשתייך מכדיר
דוד כשתאגן שדי ופליט: אנכי קסנז בכל נפש בית אביך אנא סבב
תלאפהס מן כי היתה נפסה מאת יי: כי משכרת אתה עמדי אי
תכון עט מחפנך: והמה שנים את הגלגלת ינהבוס והו אספכעל
ומחלה ויתנם ביש שוסים: ותרנש הגלגלת אודיא והובא ערבי אטך
והו מועט אבאד ואגלא: ויהי ככרוח אביתך בן אחימלך אל דוד
קעילה אפדירד ביש הדי לנך כאן מועט מוקס קבל קולה וישאל דוד כי
האלך והכית בלשונם למא דכר אף אביתך הוצא לי עט דוד וקל לה
דוד אגלס עט לנך תכון מחפנך עט כי משמרת אתה עמדי

פחותה כחן חאגתה יקול פלמח גא נא משה אפי' פלא דויד בה לכן אנחנו וקלעת
 כמה תרי פחדו רלל אן הזה לקצץ לה יקצץ בהא תרתיב ותקדים ותחביר
 ולס' תכתב פי וקתהא כל אמרו דכר סא עלמבמנהא גמלה וליס ילתפת א' אל
 תרתיב וקדביטת מן ולק' מתיר' ויש מפרשים ירד בידו כחן הויד בידו
 וכן תנומון אחית בידה ויש למדש כי בשכרה אביתר ולקח עמו כליו ובגדיו
 היתה סבה מאת צי שלקח האפור בתוך כלן והוא לא הרגיש בדבר ולא ידע
 עד שבא אל דויד ולפיכך לא אמר הויד כי הוא לא הורידו מדעתו לא ירד
 האש בידו דרך מקרה והוא הנכון קמחי אל' נכר אחתו אחים בידו
 אסלמה ורב סא כחן אנן בל' מים מלך ומכר אתם ביד סמורא לדיקלנא אנרי
 אסלמס לא בוע' לעזר אל דויד ואל אנשין יחאמרוה מלך כי תנוד אל עד
 והו' מן ענה ומנה מצור ומצוק והוידע על דויד ועל אנשין אי דאם למחאמרה
 ללכל' לתגל דויד ונתלה כמא קא דויד לשחת העיר בעבורי' הגישה האפוד
 כלומר לבש האפור ושאל לנ' בו בארס ותומים והו' לאפור לבשה לכהן ויגעל
 פיה ארס ותמים ויסל' תעל' ויגיבה בה עלי מקצרי סולה והו' באשתעא עניס
 יסתעיה לסאל בש' צפא קוחה לבדניה למדכה כלפכר ולכל' פאזי אכלא פכרדי
 יסמע ארסא תקצרה באמנה ודלך כמא נפרא לאנבאז אמנאפאזא אסאקרה
 לכן אשתעאז האנלאי אקא פידוה פ' אקיס' היסמרו בעל קעילה אדני
 אשד קעילה והז' פים ועל הס היובש שבטו של דויד והיו מתקנאים בו
 ואמרו אל' כיצד שואלין בארס ותומים השואל פשו כנגד שאל' ותשאל פ' יו
 כלפי שכינה אמר אסוף אחרי הגזע האשינגו נשאל אמר עלה ומעלה ואין
 שואלן שני דברים כחחד ואם שאל אן מחזירין לו לא אחד ואין מחזירין לוא
 ראשון ש' ואמר בילא ושוטל שמוע שמוע עבד כי מבקש שאל לבוא אל
 קעילה לשחת העיר בעבורי היסמחוני בעל קעילה בידו היד שאל' שאשד
 שמוע עבד י' אה' שאל' הגז' נלעבד' ואמר י' יד והח' אמרת אין מחזירין
 לו אלא ראשון דוד שאל' כבוד שאל' וחזרנו לו כבוד כיון שחא שאל' ש'

פ' מהו הז' פים א"ל יחזק' ב' ארס פ' ארס פ' ארס פ' ארס

צמח הו' אה' פ' מהו קד' ש' כ' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

מכאן ולהלן כל כהנא דמשמש במקדשא כגומא דא: אחימלך כהנא עלמא
הוה וכלאילן כהנא דבהדיה סלחו הון שושבינן דמשדוניתא כון דאנתקטל
אשתארת מטוניתא בלחיה ותתאבד ביתא ולא אשתכח מון דמשמש קמח
ותקן ביתא ויחד לה לאחזאגא עם מלכא בדין מההוא זמנא אתעברת לשמאל
וקיימא על עלמא כחין על מלכא קטיל לשאל ולבנוי ותתאבד מניהו מלכותא ומתו
מישראל כמא אפיין וכמה רבוון ושי כאן הווא חבא תלי עד דאנא סגחריב ואדגן
כולא נרא הווא עור היום דא הווא יומא עלמא: ומן איהו כשת ישאל דאבדית
שושבינך דילה הווא דאשתארת בלא ימינא דהוה לה לאדברקא בשמאל: דהוא
מינא הווא ובגין כך הוה לה לאדברקא בשמאל ובגין כך עור היום בנב לעמור
תחאזי גבעת שאל נסה שאלאמאי דכיר הכא אלמא בגין דאיהו קטיל לכהני וגרים
דרועא ימינא לאתעקרא מעלמא: ושאל לו בלהים מעור: ומי בבל
עבדן כחיד נאמך יריד טאמך כדויד: וסור אל משמעך ונכבד בביתך
מאילא: טאעתך ועזיז עטך ומחלה ובני עמון משמעך טאעתך
סאמעך אוא מרהם ממיתלך מראסיהם: וישמח דויד אל משמעך קרמ
עלי אהל טאעגד ותרגוס ולו יקחת עמים וליה ישמעון עממיה וקיל אף
מחלה ותכזז לקחת אס עלי מא כביץ פי מנשי: ואצל משמעך אסמע וקטול
ויתקע פיה בלסאעה: וימלט בן אחד לאחימלך בן אחיטוב ושמו אבות
ויברח אחרי דוד קאן אמלא שאר אבית לאחימלך לא נשתייך ככדריש
דויד כשטרגן שריד ופליט: אנכי סבתי בכל נפש בית אביך אנא סבב
תלפיהם מן כי היתה נססה מאת יי: כי משכרת אתה עמדי אי
תכון עט מחפני: והמה שנים את הגנות ינהבוהם והו אססמאעל
ומחלה ויתנם בי שוסים: ותרגש הגרנות אידיא והובא ערבי אטך
והו מונע אבדל ואגלא: ויהי כבדוח אביתך בן אחימלך אל דוד
קעלה אפידיר ביח הדי לנך כאן מונעו ממקדס קבל קולה וישאל דויד בבי
האלך והכית בלשונם למא דכר אף אביתך הוצא לי עט דויד קל לה
דויד אגלס עטי לאך תכון מחפני עטי כי משמרת אתה עמדי

פחותה כחן חאגתה יקול פלמח גא נא משה אפר פלא דויד בה לכן אנעוין ותקלבת
 כמה תרד פחדו ולכל אן הזה לקצץ לם יקצר בהא תרתיב ותקדים ותחכיר
 ולס תכתב כי וקתהא כל למדיון דכד סא עלמא גמלה וליס יתפת ל
 תרתיב וקד בינת מן ולק תרד ויש מפרשין ירד בידו כחן הויד בידו
 וכן תרגומן אחית בדיה ויש למש כי בשכרה אצתה ולקח עמו כליו ובגדין
 היתה סבה מאת כי שלקח האפור בתוך כלן והוא לא הרגיש בדבר ולא ידע
 עד שבא אל דויד ולפיכך לא אמר הויד כי הוא לא הוידו מדעתו לא ירד
 האש בידו דרך מקרה והוא הנכון קמחי לל כפר אחתו לאהים בידו
 אסמיה ורב סא כחן אנן בל מים מל וימכר אתם ביד סמרא לדיקלגא אנדי
 אסמאס לא בוע ליער אל דויד ואל אנשין יחאמרוה מל כי תצור אל עד
 והוכן ענה ומנה מצור ומצור והוידע על דויד ועל אנשין אי דאן לכחאמרה
 ללכל לאגל דויד ונא לא כחא קל דויד לשחת העיר בעבורי הגישה האפור
 כלומר לבש האפור ושאל לל בו באורים ותמים והוא האפור לבשה לכה ויגעל
 פיה ארים ותמים ויסל תעל וגיבה בה עלי מקצד סולא והוא באמת עניס
 יסתערה אסאל בש צפא קואה אבדניה למדנה כלכר ולל פאוי אכלא פכרד
 יסמע אא ירא תקצרה באקנה וללך כחא ופרא לאבאן אמנאמאת אטאקרה
 לכן אסתעראד האנלאי אקא פידוה פלסקיה היסמרו בעל קעילה אדני
 אטעד קעילה והזפים ובלהם היובש שבטו שלדויד והיו מתקנאים בו
 ואמרו לל כיצד שואלין בארים ותמים השואל פנו כנגד שאל ונשאל פ
 כלל שכינה אמר אטוראחרי הגיש האשיגנו נשאל אמר עלה והצלח ואין
 שואלין שני דברים בחד ואם שאל אן מחזיקין לו לא אחד ואין מחזיקין לוא
 ראשון שן ואמר ילא וישאל שמוע שמוע עבר כי מבקש שאל לצא אל
 קעילה לשחת השד בעבורי היסמרוני בעל קעילה בידו היד שאל כאשר
 שמוע עבר יע אטאקרה הגל נלעבדן ואמר כי יד והא אמרת אין מחזיקין
 לו אלא ראשון דויד שאל כחן שאל והחזינו לו כחן כיון שחא שאל ש

ויש מפרשין ירד בידו כחן הויד בידו
 וכן תרגומן אחית בדיה ויש למש כי בשכרה אצתה ולקח עמו כליו ובגדין
 היתה סבה מאת כי שלקח האפור בתוך כלן והוא לא הרגיש בדבר ולא ידע
 עד שבא אל דויד ולפיכך לא אמר הויד כי הוא לא הוידו מדעתו לא ירד
 האש בידו דרך מקרה והוא הנכון קמחי לל כפר אחתו לאהים בידו
 אסמיה ורב סא כחן אנן בל מים מל וימכר אתם ביד סמרא לדיקלגא אנדי
 אסמאס לא בוע ליער אל דויד ואל אנשין יחאמרוה מל כי תצור אל עד
 והוכן ענה ומנה מצור ומצור והוידע על דויד ועל אנשין אי דאן לכחאמרה
 ללכל לאגל דויד ונא לא כחא קל דויד לשחת העיר בעבורי הגישה האפור
 כלומר לבש האפור ושאל לל בו באורים ותמים והוא האפור לבשה לכה ויגעל
 פיה ארים ותמים ויסל תעל וגיבה בה עלי מקצד סולא והוא באמת עניס
 יסתערה אסאל בש צפא קואה אבדניה למדנה כלכר ולל פאוי אכלא פכרד
 יסמע אא ירא תקצרה באקנה וללך כחא ופרא לאבאן אמנאמאת אטאקרה
 לכן אסתעראד האנלאי אקא פידוה פלסקיה היסמרו בעל קעילה אדני
 אטעד קעילה והזפים ובלהם היובש שבטו שלדויד והיו מתקנאים בו
 ואמרו לל כיצד שואלין בארים ותמים השואל פנו כנגד שאל ונשאל פ
 כלל שכינה אמר אטוראחרי הגיש האשיגנו נשאל אמר עלה והצלח ואין
 שואלין שני דברים בחד ואם שאל אן מחזיקין לו לא אחד ואין מחזיקין לוא
 ראשון שן ואמר ילא וישאל שמוע שמוע עבר כי מבקש שאל לצא אל
 קעילה לשחת השד בעבורי היסמרוני בעל קעילה בידו היד שאל כאשר
 שמוע עבר יע אטאקרה הגל נלעבדן ואמר כי יד והא אמרת אין מחזיקין
 לו אלא ראשון דויד שאל כחן שאל והחזינו לו כחן כיון שחא שאל ש

ויש מפרשין ירד בידו כחן הויד בידו
 וכן תרגומן אחית בדיה ויש למש כי בשכרה אצתה ולקח עמו כליו ובגדין
 היתה סבה מאת כי שלקח האפור בתוך כלן והוא לא הרגיש בדבר ולא ידע
 עד שבא אל דויד ולפיכך לא אמר הויד כי הוא לא הוידו מדעתו לא ירד
 האש בידו דרך מקרה והוא הנכון קמחי לל כפר אחתו לאהים בידו
 אסמיה ורב סא כחן אנן בל מים מל וימכר אתם ביד סמרא לדיקלגא אנדי
 אסמאס לא בוע ליער אל דויד ואל אנשין יחאמרוה מל כי תצור אל עד
 והוכן ענה ומנה מצור ומצור והוידע על דויד ועל אנשין אי דאן לכחאמרה
 ללכל לאגל דויד ונא לא כחא קל דויד לשחת העיר בעבורי הגישה האפור
 כלומר לבש האפור ושאל לל בו באורים ותמים והוא האפור לבשה לכה ויגעל
 פיה ארים ותמים ויסל תעל וגיבה בה עלי מקצד סולא והוא באמת עניס
 יסתערה אסאל בש צפא קואה אבדניה למדנה כלכר ולל פאוי אכלא פכרד
 יסמע אא ירא תקצרה באקנה וללך כחא ופרא לאבאן אמנאמאת אטאקרה
 לכן אסתעראד האנלאי אקא פידוה פלסקיה היסמרו בעל קעילה אדני
 אטעד קעילה והזפים ובלהם היובש שבטו שלדויד והיו מתקנאים בו
 ואמרו לל כיצד שואלין בארים ותמים השואל פנו כנגד שאל ונשאל פ
 כלל שכינה אמר אטוראחרי הגיש האשיגנו נשאל אמר עלה והצלח ואין
 שואלין שני דברים בחד ואם שאל אן מחזיקין לו לא אחד ואין מחזיקין לוא
 ראשון שן ואמר ילא וישאל שמוע שמוע עבר כי מבקש שאל לצא אל
 קעילה לשחת השד בעבורי היסמרוני בעל קעילה בידו היד שאל כאשר
 שמוע עבר יע אטאקרה הגל נלעבדן ואמר כי יד והא אמרת אין מחזיקין
 לו אלא ראשון דויד שאל כחן שאל והחזינו לו כחן כיון שחא שאל ש

כסדר חדושאל כסדר שנ ויאמר דוד בן יסאק עליה אותי ואת אנשי בני שאול
ויאמר יי יסאק: ומה היה לו לשאול תחלה היה לו לשאול הודי שאול
היסגיוני לכך השיבו על הדאי לשאול ראשון ואם הוצינך הדבד נשטם מחזיריך לו
שנים שנ ושאל דוד בן האדוף אחרי הגדוד הזה האשטם ויאמר לו דוד כי השטם
תשט והתל תעל ואעכ שגזרת נשא חואת כגון שלמה בן אמת גזרת אצוים ותומים
אניה חזרת שנ כמשט האווים לפי כרץ שאים חואר ולמה נקרא שמם אורים
ותומים אצוים שנא יסאק את דציהם כלום מפרשים את דציהם ותומים שמשלימין
את דציהם כ שאין גזירתן חזרת עד שמשלימו ואם תאמר מפע מה להשלימו
דבר זה בבעת בנימין לפי שלא ביאג אם לנצח אם לנצח וביאגונו שביחל
הסכימו על ידן שנ ופנחם בן לעזר עמם לפינו צומים ההם לאמר האונק עוד
לעאת למלחמה עם בע בנימין אחי אסאחול ויאמר יי עלי כי מחו את נא בדוד:
כי צד נעשית בולטות האותיות כגון ע משמען ל מלוי ה מיהודה לומר עלי
וכל אחת אינה דזה ממקומה לא בולטת במקומה והוא מצומק: והא לא כתב
צד בכל השבטים ואם צריך לה כגון והתל תעיל מהיכן באה אברהם יצחק ויעקב
כתוב שם: והא לא כתב טית שבטיה כתוב בהן: ומען שכותבין בהן אברהם
יצחק ויעקב ושכטיה ממאמר הכת ונשא אהרן את שמות בני שאל בני ישראל
ל שבטים ומלת את לכות אברהם יצחק ויעקב ושכטיה: והכדי קא כתבו
אבות פי אברהם יצחק ויעקב לזכר עלם אן אגאב לא יתם לא במעגוע כן חזק ואמא אצטוים
שאזה אברהם חנוק חט עץ כלמא אעתיא לזם ארצו אן וכללום פוגדו פי אסם
יצחק ג חנוק טאעתיא לזית פכתבו חניש שבטיה לזכר לזית ולם ינו אן יכתבו
יצחק לא קור כדי שלא לפגום אבין וכו' ואי יצחק יקרא קאן כדי שיהיו כל באותיות
מציאות שם וכדי שתעמוד להן זכות האבות וזכות לשבטים ולפניה יוד הא את
הי שם אגמא כתב לכון פי אשק וכו' שם חקנה טאעתיא פיה שם השם
ושם האבות ושם השבטים כתבם כל אבות פתח לזכר לזכר חח חקודש וחח

המשולש לא במחיה ונתן... וידע דוד ש על שאל מחיש הושיע
מפני פי איימה ומפני לה לשל זמנה אל תחיש על רעך רעה ותחורשו
כל חלילה... היד שאל כאשר שמע עבדך ונ וואמר יי ירד היסגון
בעל קעלה אות ואת אנשי ונ ואמר ש יסגורו קי ביטא אן מעט כדי להחזק
לשדט ואנה ירד את שבע בקשלה ירד ואם ירד יסגורו ואנה חזק לשדט
לביאנה ומחלה קול יונה עוד אבשם יס ונעה נהפכת... השב דוד במצב
במסות קד קלבה אן ממחור קלעה וזקן ומותע מדתפע חטע מעכנה קא פי מסח
אבר וכל דוד אל המעודה פה מסח ושל מה קיל וירדתי על ההרים וירד חסלע
וצ מסח אמשכ נזלהא חל בוא... ולח טנו אלהים צדו לס סלמד
מותל ונתנם יי אהיך לפעך וזן מעט אן לנ לס סעב וקושה בין יריה וקד ביסס
אן אאמור גמיעה יעבוטתא לס לבונה אול כל סעב ומבדא כל פעל ועלה כל עלה
פוסקטו אסבאצ אסטוספה ואלל לקרעה וינבזולך אפעל לסעב אאול אד
אנב תלך אטראיע סתך אאראאא אלהא מאת... ולנו וסגורו בין המלך
במעט ועליו מותל אמרי לי בול ענ... לבו נא הכיט עוד ודעו ודא את
מחוסרו מעבדה תחקק מויעעה אי שדא א וזידן מויעעה תחקיק ועלם למה
לס סתקד פי מסח ואד כל יוהם אנה פי מסח ופ יתקל איגרה מן קולד
עגום יעיים הוא וכלך קולה איצא ושבתם אלי אל נבון והלכתי אתכם א תחומט
בחקיקה אאמר משתל מן כי איך בפהו נבונה... חתום ושבתם אלי אל
נבון חתום בון לותי בקשוט כעט כי נבון הדבר מעם הלהים שעטט אכתי
חכשתי אותו בכל לפי יהודה אצח ענה פי גמיע עשאיד יהודה
ויאמרו... ולי הסא נמש הנה אלפי הול בסעשה אקבול ועשדה
חזיד ונשין בסכר מעון בעדה אל ימין הישימוץ תונקט ומסחוס ישימוץ
סלדא פתח ודוס ימן... כי הוא למין האדם בעת שפעל לסאח ס סא
המזון וקרא פסח... שטקא חכעבב אחר וכן צפון ומין אנה בדאנים
והחלוד וירד חסלע קיל אן חזי סתל וירדתי על ההרים אף הן

במעשרותיהם כמא בייש וכולך וירד חסד אל המצודה וכן על מא ארצה
ידל על גיר הודח לכוה יחושג אצמאד מן הסלע לאן קדושים אדם פ אנל לאי
סמיה מצדות פלמא אצ אפים וקלו לה ותי דויד מצבא שטת פהם עלי
אביה פאנתקל ונל מן ולל גבול ואקאם פלאניה כמא קא ודויד ואנשין במדבר
כשנן וידק אחד דויד מדבר משנן ויהי דויד נחפז ללכת מפני שאול מנחפז
מסתעגל מלל בילל בחפזן תצא וקיל אן קולה אצ אמותי בחפזי כל הזדס כוזב
ישיר לא הוי אמת ושאול ואנשין עטרים אל דויד ואל אנשין לתפשים קא פיה
לתגום כמנך מלל לאובים ולא דלל מן אשתקאן עלי הוי אמת וואמאבן א
ולל קא אנה במעב קדים אל דויד אי מאליך איהם קריכין מן מקבסם וקא אן
אשתקאן מן תוגם כי הלחם אצל מכלע אף דויד עטרו מינא כמה קא
סר מכליך לאן תגם דן הבמות לחוד במדה לא סרו לא עטרו וקילמה
מעני אבר אנה מלל סובבים מן עטרה אי אחאטו בה לאכלל ולם יבן סוי
קצתם לולא לצבז לדי ויל איה צאן לפלשים קד כרגו עלי אכלא כי
פשטו פלשים על הזאץ אנכסטו בלגארה מלל ויפשטו על הגמלים וקחום
על כן קראו למקום ההוא סלע המחלוקת כי פלג וותא אתרא דאמלל
ביה ליבא דמלכא למלל לבא ולכא ודלל דוידו ברשע על סלעי ומצודת
מה ראה לקלס בסלע על שם שנעשה לו נח בסלע שנ ויהי דויד נחפז ללכת
מפני שאול ושאול ואנשין עטרים אל דויד ואל אנשין לתפשים ו אבא אן
הקיפן עליו כעטרה חזו ומהו נחפז כין שראה עצמו מצומצם ביד שאול
התחיל אומר על חנם משח אותי שמואל ואמר לי מסוך עי למלך היכן הויא
אותה הבשורה שאמר לי ומנך שאמר דויד כן שנ אצ אמותי בחפזי בלגארה
כוזב היכן הויא אותה ההבטחה שאמר לי שמואל מיה אמר לי הקבה שכתב
כוזב מעיד אני עליו שהנא כאמן שנ וידע כל ישראל מנך ועל צאד שכתב
כי כאמן שמואל לבוא לי מיד ומלכא בלא אל שאול לשמר וי אומר בלגארה
ראה כלום מן השמים הוי שנ ישלח ממונים דושיעט ל קדן אצמאד מללך

שטח היה אמרנו ל פתחם וכי השליח יועץ הוא שאמר לנו מחרה ולכה לאמר
נקרה על כך קרא למקום והוא סלע המחלקות אמר שמואל בר כחמק ששם נחלק
הגבורים של שאול על דוד סחך חיון אומדין עי שכן ישי בדידנר לא נפנה מנגמ
ומהק חיון אומדין מלחמה וסחך קדמת אבל בן ישי מתי איתליך בכל שעה
ל אעזר אומדן חלק הסלע מכאן ומכאן ונמצאן גבורין שלדוד בצי אחד ודבורין
של שאול מחברו שלדוד שג בעד אחד והוא שדוד אור הנותק תשועה למלכים
אלו דוד ושאול שאול נותק משפחות דמים מחברו שלדוד שג והשפחות ל דוד
נעל משפחות דמים מחברו של שאול שג ויושע מחרב מפיהם הפתח אחר
עבדן דא מהו סלע המחלקות שבשעה שנוצלו דוד ודבורין באות במקום
במעשה גם כשהיה דוד חילו עבדין על אותו מקום לאור זמק כשקלר היה
מתחלק מחילוניו הוא ושש מאות הדאשונים שהיו עמו באותה שעה ובא אל
אותו מקום הוא והק והם יורדין מעל סוקיהם ומשתטחים ונפלים על פניהם
ומצבים בדרך שעשה לגו בע במקום הזה וכשהיה מחנה שלו מתחלק באותו
מקום מקצתם מורים ומברכים ומקצתם עומדים ואין מצדין שלא היו עבדן
בשעת הנק לפיכך נקרא סלע המחלקות על פט עדי היעלים צלור
אועל אי חית תאזי אועל כמא קין לדת ענלי סלע טרדה נפג לעוים לדני
הי לעלים לאיעלים ופירש קמח יעלים מן יעלי סלע תרגום ארזיעל ונח
שהחבר כלומר סלע ששוכנים בו אלו החינים ותרגומו על ארץ שקיפי כיפיה
וכבר פירשו שהשקפים הם החורים שבסלע ועל זה הפירוש חיו אלו החינים
מתבארים כל החינים ויצא שאל לומר את דגלין כסיה ען אבראז
הם ילמ אסוה ברגלים ותפשיק את דגליך וקין ען שער לענה ושער
הרגלים וקין בינה פי אשתקאן להסך וגוהא פי ספר סופטים ען קול עגל
אך מסך הוא את רגליו ורלל פירש ויצא שאל להסך את דגלין חלמ
ששנה צעמו כחכה אמ לודוס מן התורה מותר להתק אמה צניעות
שהיה בך וכך כתוב בעצמית חסוק ויצא אל גדוה חסא על הדרך ושם
מערה שתי גדוה ומערה אעם סך סיכך על צניעות וקנוס גדוה

יצא את הרגלים היא
מעני בראז הו אר
מא פילגם ועל
אחמא ויעבר
וקול כסו שג
בסך נמה בלה
ומעני נמה א
והו לאחמא לזק
מקום סג שג
ביר פגני פא

הצאן חופדי ענא כלנה באאל מקום בנוי לצאן ובעייתו במשוח שכן עושיין למחבץ
הצאן גדולות והוא הנקרא בידה של דוד כאמדם נכנסות לדוד להתעשר וכך
גדולות צאן נבנה למקננו פה וגדולות לצאנם והיה אצל זה המקום מערה
ונכנס בה ויאמרו אנשי דוד אלן הנה היום אשר אמר לך הנה אנש
טנן את אישך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך אמר לו אבישי לוי דוד
אויבך כשור בידך אלך ואהרץ אותו אמר לו חוס ושלום לא שלח ידי במשירי יד
רצה להטריח עליו באותה שעה נשבע עליו שלא תעשה זה הדבר ויקם
דוד וכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלש אה' ל יוסי כל המבזה את הנשים
לשוק אט נהנה מהן שן ויבסוהו בנגדים ולא יחם לו ויהי אחרי כן ויך לב
דוד אותם מענאה אוגעה קלטה בסבבה וטם עלי מא פעל ופירשו רגל ויך
לב דוד אותם על שמכבו נמיצוה שעה אחת של עיצית מעבצת קואת זק
וישע דוד את אנשין בדברים אי כסד געבהם והדא הם ואעלה מן אל
תפציל ולשך ושקע אותם בכנביו תם אתסע פיה ללבלאם לליין אדי באנה ישן
לעצם ויכסר לקלב על מלך ולשון רכח תשבר גרם ופירשו וישע ופייס כלם
פייס אותם ושבר חדונם ומעעם מלקום אל שאול ואמר להונק ותחס עלך
באצמאל כפשו או עיני ותרגמו ויאמרו אחד מהם למקטלך וחסית עלך
ורגל פירשו ואמר להונק ואמר הקצה בתורה להונק שכן אמרו אמר דוד לשאול
מן חתורה לאוי להונק שכן אמרה הבא להונק השכם להונק שן אם במחמרת
ימצא הונק ואזה נמצאת עמי במערה וכן הוא אומר אל תעמד על דם ועיך
אם בא אדם עליך להונק ויכלת לו אל תעמד ואל תאמר חייב אני בדם ואתחנן
לאהרנה מיז ולא חלנתי אותך ואבי ראה גם ראה את כנף מעילך
בידי מענאה סידי ומתלה אבי אבי רכב ישראל ופרשיו כנסו קד קל לא חסנה
ידי באדונו וסלך קול מוכה לאיש חלני והיה לי לאב ולכהן כמא ציונה וסלך
והיה לאב לושב ימושלים ושימני לאב למעשה ודבותיך רדשו לא עיני
שאול לא מן המיתה לא מפני שתיהן דוד במעט ציעית ולמה הוא
קודא אבי שהיה חמין וחמין סלמדם כאבן ומהו גם ראה אה' לא תהא

מעל למסירה הע משייה
אמרה כמלך כי ייחמל
קלל את דוד ומלך
תהרג אתה אוכבך

וזה כל הכסף בידי בלד לא שאן הייתי לועם היה ראשך בידי ולבסוף נחמתי
ואמר אי לי שעבתי מן המיתה שעה אחת שאבנע ציטות מעבדות זו את
שן חן לבחוד אותי ואבי ראה גם ראה מסא שחייב אדם כבוד אביו
ועתה צודה את נפשי לקחתה מתדי מתדי ודוקריב מן מענע איש לון
לניאד מתדי מתדי ללא ריא ומה בטיה דמת ואשר לא עזה ומעטאה
אתעמד ואקס' ובעץ לשערא עץ צודה במענע ער וכצפור צודה חכם
השבעים פאכטא לאן צודה מעתל אלס ואמא חס' ער פמעטל לעין
ותגמו כמין ונקמט יי ממך לפצה מכתצה מרכבה ולמענע ויטקלי
מתל שפטי יי לזיח במענע שפט לי וק' ביטא מתלה כתר כאשר
יאמר משול חקדמות ממשעים יצא רשע משל חקדמות במא יתמטל בתלואת
והן יחיד הקדמות מתל ותלטי מריצי עמי ממשעים יצא פשע
מתל קול לאואל מלגלגין דכח על ידי זכאונתה על ידי חייב אאן אשר לא
יער קרי ען אשרידין ואמא אכילאר כנהוג ען לשווד קו פי כוא עליהם מע
צור בלילן קל עקיצת ודי לא תהיה בר' ותגמו מושיעיה חסן חנהון
כלום יעמוד עום כנעים וידון עלין אורי מי יצא מלך ישראל אחרי
מי יצא חרף אחרי כלב מת אחרי פלעש אחד למשחור מה אמסתא
אה לפנות ותגמו ברגו הלשוד בית הדין חר יקול כף תשקא ותלחדי
אט ציאתן מן אל כהם ואחד לך ולא יחס' צונק ולחוקק לא נבלג מתל
ואמר אל דזי צדיק אנה ממנ אמר שפמה הפספס דך איש
וזל הפספסין הם הדשעים ואיך עמדין בדבוקן אמרין ומבטלין כך
היה שול הפספס איש אמר לחזר צדיק אנה ממנ אט עשיתך צדיק
שיצא לךש אט נשך או מצאתיך הרגתך ואני כפלט בידיך ונהלוגת
חי יסין ממנ ועתה השבעה לי וישבע שאל לזיז כיון שודלך
שאל אמר לו גבורין וכי בשביל שלחולגל במערה עשית צדיק וסעחיה
שאת היה שולך בך יינין כבגדים ומעניאם אתו משים ומחנכין אות
אני אבר ונניא מירשם וקרב מאם ורף אחרי מיד ויקס וילך אל

מדבר זק ויבא דויד ואבישי אל העם לילה והנה שאול שוכב ישן במעגל הזאת
אשן הוח שוכב לא שנתן לו תרדמה וכך הוא אומר כי תרדמתי נבלה עליהם ויחן
דויד את החנית ואת צפחת המים ויך את דויד הלא תענה אבנך אמר לו מה יש לך
לענותהרי אמרת על המערה לו היה עושה כך דבר היינו נכנסים לשם ומחתכים
אותו אבן אבן והכנף במדה העצרת חנית וצפחת מה יש לך לענות נעשה אלם
לכך נאמר אלם צדק תרדמך משלים תשפטו אמר בצדק רדפתם אחד שומר התורה
צדק צדק תרדמך צדק שפוטתם שכן כתוב בצדק תשפט עמיתך ואמר
אל שאול היה לבזרך בתשובה את מוצא כיון שפייס דויד במענה כתפיים שני ואמר
שאול חטאת לו שחיו המלשינים באים ומלשינין עליו לא היה דודן
וישפטני מידך יריד וישפט לו כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתך הרעה הנה
אלפתי תבון במעני מכאפה למא תקדם ותכון אחסאן ואילא עלי לדייה מתל
אשר גמלם כרחמין כל תגמוליה עלי ואמא למכאפה יגמלני יר כצדקתי
אשר סגלתי בידך אחלמני ובאכאף וסכרתי את מצרים ויני ישראלך
טובה תחת היום הזה אשר עשית לי יריד תחת אשר עשית ליהוש הזה
ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלך מהיכן ידע למי כשאני שמואל לשאול
קרעתי את מעלכותישראל מעליך וחס וטובה לרעך הסוב ממך אמר לו מי הוא
זה אמר לו איני אמלך לא רמז את רומז לך מי שהוא קרוע את מעילך עתיד
ליטול מעלכותך כיון שנכנס למערה וכתת דויד את כנף מעילו ידע שאול מכה
שאמר לו שמואל התחיל אומ' עתה ידעתי כי מלך תמלך וקמה בידך
ממלכת ישראל תתבן לך למלכה וימת שמואל ויקברו כל ישראל
ויספדו לו ויקברוהו בביתו ברמה ויקם דויד וירד אל מדבר פארן וכתוב
אחריו ואיש במעון ומעשהו בממלך סמך כאן מיתת שמואל לנבלי לחודיע כי כל
ישראל עסקין בהספד שמואל ונבל עוסק בשמחתו ולפי שלא עסק בהספד שמואל
נגפו עיניו ומעשהו בכרמל אימא שיתיה וקד קינ' עין דלר' להגל המלאכה
אשר לפנ' לאן מלאכה ומעשה ואחר' הצאן והבקר שלו באמל' כי לפי
שהאדם המתעסק בקנין העאן כל מעשהו ומנאכתי עליהם אמר עליהם

מַעֲשֵׂה וּתְרוּמוֹ וּנְכֻסָּוֵי כְּבִרְמִלָּהּ. וְדָלָל דְּרִשׁוֹן וְאִישׁ בְּמַעֲשֵׂהוּ וּמַעֲשֵׂהוּ
בְּכִרְמִל שֶׁאִם פּוֹרְטִין עָלָיו יִצְדָּקָה בְּמַעֲשֵׂהוּ אֲמִיד בְּכִרְמִל אֲנִי עֹתִם וְאִם פּוֹרְטִין עָלָיו
יִצְדָּקָה בְּכִרְמִל אֲמִיד בְּמַעֲשֵׂהוּ אֲנִי עֹתִם. וְהָאִישׁ גְּדוֹל מְאֹד אִי גֵנֶה כְּתִיר לֹמֵל
לֹא כְּבִיר־לֶקֶד מִתֵּל גְּדוֹל מִכָּל בְּנֵי קָדִים אִי כִּי לֹמֵל לְמִזְכֹּר קֶצֶל הוּא.
וְהָאִשָּׁה טוֹבֵת שְׂכָל גִּידָה לְעֵקֶל. אוֹ חֲסִנָּה לְנִזְרִי וְלִתְחַמֵּל מִן אִשְׁרֵי מִשְׁכִּיל
אֶדְלִי. וְדַע מֵעַלְלִים סִי' לֹא מַעֲשֵׂה לֵאמֹר בְּכִי. וְהוּא כְּלָבִי אִי
אֵנָה מִן נֶסֶל כְּלָב. וְקִילָאֵה כְּלָבִי לְטַבָּע לֹא אֶל אֶלֶף אֶלֶף אֶלֶף אֶלֶף אֶלֶף אֶלֶף
לֹא יִמְכֹּר לְטַבָּע וְהוּא פֶקֶד וְיִצְרָף בְּמִתְלָה הִזֵּה לְאֶתְלָאֵק. וְקִילָאֵה מִן לֵב אִי אֵנָה
יִתְצַרֵּף חֲסֵב מִקְתָּעָא רִאִיה וְטִאטְרָה לֹא בְּחֶסֶב אֲוֹגֵב כִּמְאֵל קִיל כִּי בְּשִׁירִידוֹת
לִבִּי אֶלֶף אִי אֵנָה תִּאבְעֵהוּ קִלָּה לֹא יִנְגַע לְעֵקֶל וְלֹא תִדְוִי חֲלוֹךְ כֹּאֵן מִכְתֹּב
כְּלָבוֹ כֹּאֵן וְקִילָאֵה. וְתִרְגֹּמוֹ וְהוּא מִדְּכִית כְּלָב. וְאִמְרָתָם כִּהִי לְחִי
אִי תִסְלֹמֹן עֲלֶיהָ מִן גְּהִרְתִּי וְתִהְיֶה וְתִקְוֹנוֹ לֵה חֲרִי. לְקִאֲבֵל אֲעִנִי לְלִסְנָה לְאִמְרִי
וְאֵת כִּי לֹא יִשְׁאֵר מִתְלָשׁוֹב אֲשׁוֹב אֶלֶף כַּעֲתִי חִי. וְתִרְגֹּמוֹ כֹּהֵל כִּי לְחִי
כְּלִמְדָּה כִּהִי יִהְיֶה כֹל יִמִּי חִי. כִּי יִקְוֹנוֹ לֵה יִשְׁדָּךְ שֶׁאֵמֵא מִתְלָהִי לְמַעֲנֵה.
וּפְרִישׁ קִמְחָה כֹּהֵל לְחִי לְחִי חִי כְּלִמְדָּה לְשֶׁנֶּה חֲרִי שְׁוֹדֵד חִי. וְיִשְׁ
מִפְרִישׁ קִמְחָה לְחִי כֹה לְבַשְׁתִּי כִּי חֲרִי חֲשׁוֹב כִּמְתָּ וְכֵן מִה לְבַשׁ לְחִי נֶגֶד חִי
וְכֵן הַעֲשִׂירִים וְאֵין עֹרֵךְ לְחִי חֲרִי מִפְשׁוֹת. כִּי עַל יוֹם טָבֵב בְּ
חֻקָּה אֶתְיָבֵן בֹּאֵן בֹּאֵן מִן מַעֲנֵה בִּיאֵחִיךְ בְּמִדְמָה פְּחֻפְתָּ לֹאֵף מִן אֶלֶף
וְחִי לְפִי כֹהֵל כֹּהֵל לְחִי לְמַעֲנֵה עֲלֶיהָ לִית כֹּוֹתֵה חֲסִד. כִּי עַל יוֹם טוֹב
בֹּאֵן יִקְוֹנוֹ לֵה נֶגֶד פִּי יוֹם מִהֲמִל פְּכֻלֵּט חֲרִי לֵה וְלִכְכֵּן מַעֲנֵה בְּלִיטֵחֵךְ
פִּי יוֹם מִסְחָק טֹעֵד לִי פִי אֶלֶף וְלִחֵם מִכֹּאֵל לְכִל מִחִסָּה לְכִל לִיחֵם
וְלִחֵם פֹּאֵן יֵה כֹּהֵל תִּנְחֵה אֶת אִשְׁדִּי תִמְצֵה טִיךְ לְעִבְדִּיךְ וְלִנְעֵךְ לְחִי.
וְכֵן פִּי אֶלֶף לִי כֹהֵל גִּזְזָה צֹאֵן וְכִי שְׁוֹדֵד חִי עֹשִׂים שְׁמִחָה.
שֶׁאֵל לֹא יִסְבֵּב אֶתְלָדִי לְעֵבֶל וְהוּא כֹּהֵל חֲרִי יִסְבֵּב מִן אֶתְלָדִי יוֹאֲסֻר
וְלִי אֶלֶף יִלֹךְ בְּחֵל. אֲגִוֵּב אֲמֵא אֶתְלָדִי לְעֵבֶל אֵל כִּמְאֵל הוּא כֹּהֵל
עֲצִיבִיתָה וּמִזְלָעֵה וְאִיִּם טֹבָה בְּאֶתְלָדִי עֲלֶיהָ פִי מִדָּה מִקְחֵם שִׁמָּה

כִּי חִי טֹבָה
יֵה שְׁוֹדֵד

פי למדמל וכאן דויד ואנשין חזקנין לה וחזקנין ואדלל ליה כמא ידעל אנאס לאן שמה
 פי קצא חזקנין וחזקנין קלן נבל ואנשי קטלה והזיפים הם חזקנין בע שמה שלדן יד
 והיו מתקנים בו וכלם בה נבל כמא חו מן עצבייתא חזקנין פה אינא וכמא יקל
 ולד אחאפה מא יכבר פי לעין וידעוואל נבל בכל חזקנין האלה בשם
 דויד ויסא מענאה סבתו מנתני לגואב לאן לס יכונ פי למכאן דכר תעב כל
 סבותהם ואנכפא פהם עק אלאם הן אסתקרא ומתלה פי למעג וינח ביום ששני
 אי כף עק אבדאע ואחזאח ואבטל לפעל ותרגמו ופסקו כלום נח ושידקו
 מהדיבור עז שישמענו תשובתנו היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני
 אדונין למתשדיון למנבסטין עק כדמה מולאהם מן איך חזקן נפיק ופסל
 פה אינא למתפדיקין למנבדיון מן פרץ יי את אויבי ומן יפרצני פרץ על כנפני
 פה המתפרצים מענין נפדע ונשלה אל אחיך שענין נשלה הנה והנה
 כך הנס מפני אויבי בורח לכמה מקומות ומסתתל כרי שינצל ממנו והוא רומק
 על דויד שהוא בורח מפני שאול לכמה מקומות ותרגמו יומא דין סגאין עבדיא
 דערקין ומיטמדין גבר מן קדם לצונה זאת טבחותי אשד טבחותי לגדשי
 קילאנה אשד לטבין מן וטבח טבח והכך לטבחות ולרחקות ורמא כאן
 דביחה מן טר הטבחים לבוך את אדוננו יסלמו עליה מתל ויבך יעקב את פרעה
 אי סלם עליה לאן הכדא כאן סלמתהם יבדכ יי ויעט בהם קל אסתהדהם
 וטלדהם בטל ונהל ואנה נאקין בא וידיד ויבעט בהם ונחץ לבאפיה כנחץ לפא
 מן ויגשאוואן את שמואל אזי קלנא אנה כמשע ויפגש ויא פיה לתעגם וערע
 וקילאין אצא בלן למים ויעט מהם ולמעט מא עבהם ואנחך מן ויעט העם
 אל השלל כעטיה על עבדי מבורך וקילתגטא מנהם אי גטא ונהה ולם ימילה
 נחיהם אי אדע ואשתמל עק כנדהם מחזקף ללאם עק עשה אוי כבג יעטה
 פה ויעט בהם הדיחם והפריחם מעל פניו מענין עיט שהוא העוף
 ותרגמו וקץ בטל ואמח רצל למה בזה נבל את דויד שטעם במא
 ונאח שיוצא מביתו ראוי למלכות למיכך בזה בדוד ולא ידע כי אשר לו
 ישאנה דויד כי כלתה חדעה אל אדוננו אנגמלת מתבלאת
 והוא בן בלעל מברך אליו ידע מן דבר אי אנה דוד אנפסקין אן ידע

בטה ושבעה

ממקד וכלמה או יכניחה אי אנה לא יקבל לנפח: ותגמון והוא גבר רשיע
 מלמלל עמיה: ותקח מאתם לחם כלום מאתם ככר לחם: וחמש
 יאן עשויות מצנועה אי מסבוכה ממחגה לכלפה וכן פירשו עשויות מתקנות
 ותגמון וחמש עין תכבדא ומעני תכבדא תוך וברא יעני מבגדה ומתכלה
 מן דאכל נמן ברא: וחמש סאם קלי חלחנע למקליה טאחמץ ולפני חסממס
 וגירחא ממא יקלא ויתקנס בה: ומאה עמוקים זכוכ מן מעני ליצ ואלפון
 כמא קיל שדים עומקים אי גאדה ופי כלום לאואיל מעממק וסוכ לו ולעדד
 פחו וסאוניה אתי פיהא לשביב או ללכיל או ללצביב נפסה מתל וחמדי שש שעורים
 בארץ דכר לבי: ומאתים דבליס אתין לאיש פועבא פי אואני מן קפף
 או גירחא וכללך קולה יקחו דכלת תאנים: ואמרו כלל שבע נביאית וכך
 גמלותהם אביגל היתה נביאה דכל והיתה נפש אדוני עזרה בעד החיים את יאליה
 זה המאמר היה ברוב הקודש במאמר כלל בדרש כל קדושו בידך לו עשמת
 של יקים שהקדמות אצל במחם שכן אביגל אומדת לחיד ברוב הקודש והיתה
 נפש אדוני עזרה בעד החיים את יאליה: והיה היא רכבת על החמך
 ויורדת בסתר ההר בסתר חדר מן החר מיבעי ליה אמר רבא בר שמואל על עסקי דם
 הבא מבית הסתרים נטלה דם מחיקה והוראתה לו אמר לה וכי חאין דם בלילה אמרה
 לו וכי רעין דיני נפשות בלילה אמר לה קאי מורר במלכות הוא וגמיר דיניה וקאיים
 אמרה לו עדיין שאל קיים ולא יבא טבעך לעולם אמר לה ברזק טעמך וברוכה את
 אשר כליתני היס מכובד בזמים מאי מבוא בזמים דם נדה ודם שפיכות דמים
 גילתה שוקה והלך אחוה שלשה כנסאית אמר לה השמע לי אמרה לו ולא תהיה
 זאת לך לפוקה זאת מי כלל ואיכא אחותי אין איכא מעשה דבת שבע:
 ומסקנה מאי והיתה נפש אדוני עזרה בעד החיים את יאליה: והיה כי יטוב
 לאדוני וזכרת את אמתך אמר רב נחמן הוה דאמרי אינאשי בהדי שועתא מלכא
 אי נב שפיל ואקיל בראזא ועיניה מיטייפי: מעני ברהי שועתא מלכא
 פי שוי לבלאם תנא: ושועתא תתום ויספר ואשתני ושוח אמאל חכמי מעאחית
 למנאן יריד הי תגל וחי תתחית וכאן אהית באערני גוי מקינוד ער אסאמע' וזחא
 הי אמתו אנביא חן אהית לדי יכעא כולל אביגל גרעהא לעזר הו' לשטא עבה
 בנבל נאמנהא הו' קולהא וזכרת את אמתך: והדי אמתני בעטה הו' מעני

פ יקדשה

פ עס הדיבור סוה

למחלל אתה לאי הו שפיל ואזיל בר אדא ועיניה מיטיפי ושרחא תרמא ללח יכפ-
 רסנה כאתנאגל ועיניה תתנאגל ללחאגל ללחאגל: ומעני שוח הדי אדירש
 למא תחקיקת אביגלס דויז יריד ישמך דם נבל ואף פי צמדה דלך טחאדות תש
 פי מעני ישאבה אלגל פקאנה עק דין הדמים הטמאים והטהורים ואדאדת מנה
 להאציאן פי שרח דלך והו קולהם על עסקי דם הצא מבית הסתרים יעני אף
 נייצא מכאשפתה חת תחקיק מא פי עתמי לבו על הריגת אישה פאצורד
 קואהא פי מא אדאדת והו קולהם נטלה דם מחיקה ווראנה לו במעני אף קד
 משאדס מחמול פי ועא מחזון משאד תריד תסא עק חקיקה לויאה כמא
 בנאת ישול מראין דם לחם כד שיטהרו אותך לבעלה פאנאבהא וכי לוא
 בללה יעני אף נצולאמים לא יתכייף פי כתר אקרא ויצוה לא לא יתכייף אכר
 אצחיא לא בלטהאר פאנאבתה וכי דניק דיכ פפשות בללה במעני והלעב בל
 בפשות פי ללל לא פי לטהאר ובחצו לסנהדין לחת יתחקיק עשהם הלו מ
 דלך אס לא ולעל יוצו המזכין על המחייבין פאנאבהא האיימורד במלכות ד
 יעני אף נבל קד אצבת חכמה להריגה ויגוז קוצלה בללל ולא סתאגל ללך כ
 ולא מחייבין ולא יחתאגל אף יאכל חכמה ללנהאר לכונה מורד במלכות כמא
 אכך כל אשר ימדה את פיך ולא ישמע את דבריך יומת ואי צא אנה מבאג
 וכל המבזה את המלך או המחורף אותו יש למלך רשות לגזוג פאנאבתה אי
 לים בללך פנסוב אף לא לשאל ולס יסתובב נבל לקתל בשביל מרידת בצרב
 פלמא אהתדה ללעואב קאלהא ברוך טעמך וברוכה את אשר כליתני דקס
 בדמים דס נדה ודס שפיכות דמים יעני אכך מנעתיני אף לא אצתדי י
 שיאיך לא על כתר אדמים פי ללל ודלך חראס לטה תחקיק מקמאדלתהא
 וכי דמך דיני בפשות בללה אף לים כאף גרעהא אף תתרכה יעצדי פי ללל
 הדמים בללה לא מלל נרבתה לה לא ליר ולל מנעיה לה עק שפיכות דמ
 מנאדלתהא: פקל בעי דלך גלתה שוקה והלך אורה שלשה פרסאות מ
 צור לדור אצתניק עינים מטהא באן תכזק תחת צלה וכנסה באנאגה
 מן כלמאמא ומקאדלתהא באן להא שואשה פאציה ביק לעלם בעלם ואחס
 והו קולהם גלתה שוקה שוקה הנא מענאגהא אצתניק מן קולה ואל אישכתי
 וקלן אשה משחקיקת לבעלה: והדי לשוח מואפן לשוח סבא קולפי ד

163

מן שוקיתא דאבא קולבי שבט שמכין בן בני אדם וראשו עב' ושוקיתא מלשון
תשווקה וחבה ואמרו האשה משתוקקת על בעלה בשעה שיוצא לדרך ואמרו איך
שלאשה לא על אישה שנ' ואל אשר תשוקתך אין שוקן שליצר דע לא על קין וחבדיון
שנ' ואליו תשוקתך אין שוקין שלגשמים לא על הארץ שנ' פקדת ארץ ותשוקתיה
אין שוקן שלהם לא על ישרא שנ' ועלי תשוקתך
והק' אורה שלשה פסוקות צהור שאעתיא אי אבשי בעיד כמא קאן עי שלם יאיר אורן
ישבתי באפילתך עבשין שאורך מסוף העולם ועד סופו לא דיי שאשב בעלך תענני
ולאך אד' ושאתך מלא לעם פלמא תחיק אשת יאקוהא קא להא השמעני ל
יעני ארדי כנך אין תואפקיני פי דואגה ותתבדי מן בעלך פקאל לה ולא תהיה זאת
לך לפוקה תקול לה לא ילוק בחלך יא סייד ולך לחנך אדם צדיק וכשר וירא שמנים
ואן ואפקוק בזלך תהיה אגאס ותקול באן מא סבב תבדאי מן בעלי לא דוד משיח
אלה יעקב והו' אד' גהצני עלי ולך ויסקט חיצר בין לעם לא תוקף אי אין יכתדמה
תעלי ואנת מדרך עלי ולך לאני מחקקה אין ללה שח יכתדמה לעשרת ימים
ועלמת ולך לכונהא כאנת נביאה וליליל אגאס כאנת נביאה קולהא והיתה נפש
אדוני צורה בצור החיים את ייאהך וקא לחכמים זה המאמר היה ברוח הקודש
ופירשו כן ענין גלתה שוקה והלך אורה שלשה פסוקות על דרך הנסתר
שגלתה חכמתה עד שהלך קול חכמתה למחזיק וכשנאה דוד רוב חכמתה
אמר לה הנשאת לי ולכי עמי לבית עד שאשא אותך אור שיגש אותך בעליך
אמרה לו חוס ושלום לא אלך לביתך לא אחזור ואשוב לביתי ואם יעשה הכי קום
לך דין מבני וימות אור כן אבוא לביתך ואנשאתך וכך אמרו חלל
בדדש מצא אשה מעא טוב ופקר ענין מיי אין סוף לאשה טובה וכשם שאין סוף
לאשה טובה כך אין סוף לאשה רעה שנ' ומצא את ממת את האשה טובה
היתה אביגיל לדוד מכל קצנות שבעולם או עשה דויד אותו מעשה שבקש לעשות
לנבל א היה מקריב כל קרבנות שבעולם לא היה מתכפר לו והיא צאת אליו ומיד
מילשת אמר הקדש אביגיל טובה וכן הוא אומר והאשה טובת שכל ויפת
מלואה ודויד היה יפה עינים וטוב רואי אמר הקדש תבוא הטוב ותמיה לשוב
וילך ודע ברעונו שנ' יהי כעשרת הימים ויגף ייאת נבל מי מרס לו על ידיה
ידו קצרה במצות וכך הוא אומר אל נא ישים אדוני את לב אל האיש הנביע

כשם שהשוק מפותח
ויראה בעליו כן חכמתה
אדונה מפותחת ונבואה

אין
ה
קצות
אין
לה
כאן
אין
אין
דמ
י
יני
הגם
וא
זכין
קל
למט
אין
יבוא
בוא
י
ה
מאמר
במה
ע
אין
חזק
יחיה
קין
כנא

[illegible]

ואמרו ר' לל למה בזה נבדל את דויד שטעה במזל וראה שייצא מביתו לאילנות
 לפיכך בזה בדויד ולאידע כי אשתו ישאגה דויד : ואמרו ר' לל איך נר
 דור שאין בו ליצנים כששלא דויד לאבינל לקחתה לקלאשה כיון שראה אותה
 פירש דויד סגנה שלשה חדשים שלא תהא מעוברת מנבל לאור שלשה חדשים
 בא דויד עליה ונתעברה ממנו והיו ליצני הדור מליצים ואומרים מן נבל היא
 מעוברת מה עשה הקדש ענה המלך והגמחה על צרות הושי ואמר לולך ועוראות
 בדמות אביך כדי שיעידו הכל שדויד הוא אבין מעץ שכל תנוצ ויהי בלוח אמרן
 אחרת עם היצנים ומשנהו כלב לאבינל אשת על הבדלי מה תל כלב כלב

היה הווא בעלך ויהי יקול עשרה דעלמא נפלא לא סימא אלא:

הרואה אומר דויד שבין שלזה כה יעשה להם לאו עי דוד וכו' יוסף קד בינא אף הדי וכל מה יעשה אבות דאד קול לקחל ללא יסל לכלם במא לא יאדא מענ פי יכרה ולקד אנה דעא על כסה אף לש יפעל בית וכו' ואף למדין קחבל טלך למענ למקדוד אסיא דוד שח מנה אף יקאבלה בלדעא ואף כחן לש יכרה כה אס אשאר מכל אשר לו ש חבקר משחק בקיר אי לא אבקי לה חות לכלב לזי יבול פי אחאט תנא ותיקל לערב פי מותל הדי מא בקאלפלאן עאי ולא נאבו מלחך למענ אול מילשו רלן ויורדות בסתר החד מלמי ששאל אותו בסתרי כתמים שלטה אמר לה וכו' ויאם כתמים בליטה אמרה לו וכי דנין נפסות בליטה אמר לה כבר נגמור דין מבעוד קם אמרה ומה חטא אף לה מרד במלכות אמרה לו מלכות שלמי אמ מלכות שלי אמרה לו שייך לא אחא מלכותך עודנה לשאלו והוכיחה אותו ש ששכחה חססתנ וקלא אף דודי טלבה בראשית הגז לאף כחך מעה אניתר הסקן ואינא טלבה באגיה כאנת עליה פי מרד מקאם רעאנה פי לכרמל וכאף דוד ואנשין חאפנין לה וחאפנין ותלגום ויורדות בסתר החד ונחמא בשטר טורא מלא ביד החד ולא נפקד מכל אשר לו מאמה ולא שגא כלום לא היה לי שגא בכל אשר לו לא היית משועל לשמור כל מה שהיה לי ותאמר בוי אחתי דעון אי אני אנעל אנא אנא אדעב הדי אדנב והאקד גת טלבה אסתגסאר פלא תנסבה לגורי לאף לזי ינסב ליה שפך נקים ותחאשא נפס אמנא לשויפה אף אנעל לה מקדאר אף תעאקסה עלי פעלה אסאי למחדל ען נפסה אחואנייה אסאקסה ען אלתבה לאנסאנייה הו קולהא אלנא נשים אדני את לב אל איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראית את נערי אדוני אשר שלח ועתה אדני חיידי וחי נפשך אשר נגעך יי מבוא צדקים וחשיע ירך לך ועתה יהיו כעל איביך ועתה לזי פי אול למאן מזידה פילמעע לאף מע כוטה אול פאן פליס הו מנפיל ען מא תקדמה פי לפסוק למתקדם כל ח סתכלבה סתקדירה הכיח ואני אמתך לא ראית את נעמי אדני אשר שלחתי וחי נפשך אשר נגעך מבוא בדים אי אנהא חלפלה אנהא לס תשער בגני גלמאנה בוסלדנה

פ שער יעו

ברוח ה' לא בער רואיהם וזמנו דלך פקד אשתדלת בין ידיך באני אגיה למדנה
 לאן זלך לבסיס לא קוד לה אן תעאבה חת או תקצצה כמא לא יסאקב אלם אנפס
 לחיותא את לחלהא ובעדהא עבן מחל אנאב לעקלי ואנור לאהד חתונס
 משותף בקיר ידע מדע ופירש קמח'ל ואמר שיונתן תלגס משותף בקיר ידע מדע
 רצה בו משית בקיר רוצה לומר בקדושת הלב כלום שדועה בו שאין מכנית לו לא
 בני אדם שיש להם דעה לא חבהמות ושאר מי שיש בו נפש חיה ואחכמים
 יקולו אנה כנאיה ען אכלב לאן מן שחדתה אדי בל לא יבול לא עלי חאט' יעני
 ול חוששדנא לאשיא והו אכלב לא עבקה כנלא ען אטא: ויאמר דויד
 לאנשין חגא איש חרבן ויחקרו איש את חרבן ויחקר גס דויד את חרבן נגלה כמא
 תקל לא בעדהם ומן הנא יסתדל לחכאם דיני בפשות אן לא יפתי כפידהם לא
 בעדהם לאן לא יפתיהם הו ויפתתו איצא על פתאיה אגשא ואעצאמא/אחנאק
 בנפוסהם באן יקול מא ענדך יאכלאן בהזה לקייה פיקול סא ויקבל אי לאכר תס
 אי אקלא איאן יכמלגמע אישיבה והו באתסדאיה איאן יצל איה ויקל לה קא
 פלאן כדא וקלפלאן סא והו יגוב על קדר מאידא: ולעל סאילא קל כיק
 לקס דויד אנאס אקתל על אמלאם והל מן למס מאה וגב קתלה חתי יקום דויד יקתל
 נבל פנקול אן כתירה מא חתה עליה גואבה אנאפי מי דויד ומי בן עשי חוסרבו
 עבדים המתפרנים ואט תעלם אקדויד משהור חת פ בלאד לגיר אנצ' משתים
 יקול לאכיש הלם אה דויד מלך הארץ הלם לזה יעני במחולות וג פמא בקא אחדן
 יגלה מן סאיר אמם פכיק ישול פמא בקא זלך לא תהזא כמ נבל פיה ואסתכפאק
 פלזלך וגב קתלה לא תרא אנה יגב עונש גדול למי שחפיד בלב וילזמה אטא איצא
 לכבודו פדא למן הו רב וחכס ותלמיד חכמים איצא פכיק משיח'י ובחורו ועל
 אן אבאצא את קד אהות כה מתל ישי אביה בזרעה בעי אכיותה מהמלא לאסיה
 למשוח אותה וכזלך דואג ושאל פלס' על מן עיירה לסלטאקאו אביה עב
 אד הו עמל בקדושה ולס לנאס אי זלך סביל וכאק דויד ראק מן נבל יעטויה
 אמותה בסבב חמאיה מואשיה פמא כבא אנה למ יגאחה עלי זלך בלאמען
 פי שתמה פמא זלך חוד דויד ואנגאין הו קולה ודויד אמר אן לשקר שמלות
 את כל אשר לו במדבר ישבלי רעה תחת טובה אל נא ישם אדני

והדי מן
 כאלאשע
 ט אלעמיר

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 יו
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לו
 לז
 לח
 לט
 למ
 לנ
 לו
 לז
 לח
 לט
 למ
 לנ

את לבו אלהאיש הנלעלה על נבל נקרא צר העין בלעל והוא השם הרע
 שבשמות הרשעים ונקרא נבל בלעל מפני שהיה צר עין
 היוס מכבוא בדמים דמנעך מלמשך דם זכאי בין הדי למעט בשד פי קוליה
 ולא תהיה זאת לך לנזקה ולמכשול לב לאחזק ולשפך דם חנם כלום אין זה הענין
 שעשה נבל יתחייבו הונגה כדי שתהרוג אותו ומדוע ולא תהיה זאת לך לנזקה
 ולא יהיה זה העין מדיש אותו גהנם שאין פוקה לא גהנם שנ כהן ונביא תעו
 בשכר פקוללניה כלומר סוף שפדונתן בגהנם שפירוש פלילה משפט שנ ור רת
 בפוליס ותתום והושיע ידך לך ולמפרק ידך לך ותרגום ולהושיע אדוני
 לך ולמפרק רבונך ליה כלומר התשושה שאתה רוצה להושיע נבל שלא תהרוג
 אותו הרי היא ברשותך שרשות כל אדם נתנה לו אם לעשות טוב ואם לעשות
 רע וענין ידך כאן סחך כלום אתה יכול להעיל בכחך ואין אחד מעבד
 פא והושיע ידך לך חסד אל ענין ראש הפסוק יי אשר מנעך מבוא צדמים
 הוא יהא עומד על ימינך לעזר אותך ולהושיעך ועתה הברכה
 הזאת אשר הוציא שפחתך לאדוני הוזה להדייה לתגאבת גאיתך ארץ והוציא
 קטנות מנה הא לתאצית כמא סקטות מן ילד שבי ואת תרומה אלו חקה ילדיה
 כדכך הטא יריד הציאה שפחתך ותרגומו תקרבתא הדא דאיתא את אביתך
 לרבונך והברכה היא המנחה וכפן תרגום מנחה תקרבתא נמעני את
 לאתקאן אדי אהדא הדיה לשכנ תקרוב איה בלמודה ולעזרה
 נא לפשע אמתך כי עשה נעשה כי לאחזק בית נאמן הדא נמעני קסם
 קסמותה בה כאנהא קאת לה אצטח לזנב גאיתך ברב יתם לך ושה סחוקין
 אמרה פיאן יקים מנך בית מחקק תאצבת למלך דאים אנצד לאן גל נכר
 אנמא הו מחאצבה אעדא ללה איה הו חרב דינ ולא תקעד לאצתעאר
 לנפסך לזון לאינדאן שרא עמרך כי מלחמות ייאדוני גלחם ודעה לא תמצא
 בך מימך ויקס אדם לרדפק ולבקש את נפשיך והיתה נפש אדני
 צדמה בצדד חדיים את ייאחק ואת נפש איבין יקלעה בתוך כף הקלע ואי
 גמיע למפסדין פי הדי לנפאנה עלי סבל לאטאר במא סיכין חל אנפס ומא אאול
 איה אמרהא בשד מפאקתהא אנפס ובייטת אנהא חלחין פבעט אנפס להא
 מקאמא לפיעא ומחלא תאצדא עט רבהא איה באקיה לא תמות ולא תדנך

פ יעוצהם רשיה
 ונאמר פי ויקר
 לעקאב מאן ופיק
 בדכיס

ובענין תלעב ברא אמתא אטביעה לא תד תבאת ולא מתקד כל זאלאם תבאת
ובאנן מתנה מעלדוואם ולאט כלחג אי יכר מן אוף לוי הו למקלע פונד
מתקלב פי אהוא חסב קה לראמי לה תם יקסט בקוונת אטביעה לתקלר ואכס
אכס פלא תקל פיהא יהבט ברא לא כפה להא תותק ברא פלולך לס תקל פי למה
ולקלך ולאסף ולאס אי מא לא נהיה לה פהי הו עלי לחקיקה ראי אחסאם ולפלאסטה
כל והי הו מעני לכרת למקוול פילשדיעה ונכדחה וגפש והוא הכרת תכרת
ואכס למדתה לאלי פמי למקוול ענהא אשר עשה אתם האדם ווי בהם ושריר
אנלנס פיה דאם יעבד יתחזק אנשא וחד ברוך בחי עלמא ווי תלכו פי לתורה
למען יעב לך והארכת ימים פהי למען הו למקוול ברא אענ בקא אנפס בער
למות ומסאדקה אגסו כסאקאן אל למען יטב לך לעלם שכול סוב והארכת ימים
לעלם שכול אחר וענה קל ונתת לך מהלבים בין העומדים הלא לון מעני שומרים
ותבדן מול למען יעמדו ימים רבים פאן כאן אנלך מן קל אביגל פי הדי אנן
הדי למען פהי סל אן הדי לס לוי הדי גרב עק לעקול בער עק לאדדקן לוי לס
תלכבאר אכסא לי מעטעד אטביע לוי ולויאטא לכונה ולמכאות אנורה ול
אטביעלאת לעמידה פאן מעחף פי תלך לאדאם וסלה משהור ול עט לעטאן
פהי אענם דלל עלי פשא אחמה בין אחמה כמה קל ענה ריק עס חכס ונבון חגור
הגדל הזה ומע ולך לוי תאמלא אנן ומא תקדמה ולמעני לוי קדחתה
קד תכמן מע הדי אנלך גרין אכל והו אמתאם למא רעת להבה אולא פילפון אל
כסקדם וקל ורעה לס תמנא בך מימך תם קל ויקס אדם לודכך ולנש אדם
כפשך תקדמה ואם יקום אדם אי פאן קט אור אדיתך פתמן נפסך מוקאח כהנא
מכונה פי מכין אחיה תחת כל גתא לא תעל וקדחה פלא יכל יהא שר פבגין
או חקוד או טלש שר ואכס נפס אטביעך פתכון מעינה לכל שר ממכך לס אגד
מא יקיהא ולא מא ילד ענהא לאדא כלחג למרמי פי אהוא לוי לא יגד שי ירדה
ולא ימענה עק אסקוט פנאר לכלאם גמיעה מתנל פ מעני ואחד ווי תשור פי הדי
לאקל אי שאול לוי הו טלבהלכא ללה תעל לס יקלמה פי ידיה ולא ירי אטיאה
פיה אכס יגיהם פלא מס ילדום פהי הו גרין פשוהדקרא ואחזקל מער
לך למעני לאכר אדיר אטיח וטאבקה לבן בטריקה אתאול ורבותין אל
פירשו אביגל אמנה לוי ברוח הקודש והיתה נפש אדני צורה בער החיים
את ילדיה מלמד שהיתה נביאה ומשפחה ברוח הקודש שבישוח שהקבה

נחל נשמתו בנחל רוח ובבזר כמו נשמתו של יחזקאל : ונפשו אצלו שלך נמסרים
 למלאכים נגרים אבירים וזק מבערים אלהם ושומרים את נשמתו ואת נשמתו
 שבת את חיצו וכתנה בתוך כך חקלע אתה שנזקת מהאש למקום אינה ידעת
 על מה חסמוך כך נשמתו של אדם אחר צאתו מגופו הולכות ושבות ונבטות
 בכל העולם ואין ידעין על מה יסמוכו ומטין שנמסרין ביד מלאכים נגרים אבירים
 שז' מלאך אבירי ישלח בם ואמר תמשת בבעור צבטם ואמר אל אן ולא כמסדר
 לדומה הללו יש להם מנוח והללו אין להם מנוח ואותו מלאך שממנה על הרחות דומה
 שמו ותרגום יקלענה בתוך כך חקלע יפרודנה כמא דמפרדן אבנא בקלעא
 תעבי אמן נמסר לנשמות מרמיה כלן תאב מעלשיתין לך לם לם פלגמא מרמיה
 והיה כי יעשה יי לאדני בכל אשר דבר הדי לפסוק כלל אבדא ונבנה
 כי אכר לפסוק לך ילח והא קולא דמטיב בילאדני וצבת את אטמך את ארך אדי
 ויתן לך מא וסדת בה מן אמלך ואחשדן כתיבני ודכל לא תציה זאת לך לפוקה
 מעתה צא בין אבדא ואבד וכאן מוצעה פוק עטמך קאת לה ועתה יהיו כנכל
 אויבך והכבדשים אל אדני רעה אי אן סידי לא חתאג אן ילוו קיה פי שלען חתאג
 האך בלצבע פאע אשתיה פאע אשתיה ולטאבין לך אשר אן יכאן מרמיה אי קלני
 לך יכאן עיכניך למקדאד מותס מן אחיאה לא יוכה ליהם חצרו אס גאבן כללך עטמך
 ותל מן אמלך ולעצמה בחית תהאבך עצמא אמלך וכבר אמלך עקא פי נפסך לתחל
 מן חזה למעשה אתי געלת להיא לפסס מקדאר ומדדתיך איה אעצאדא לפסך
 וחת לחונ והוקולא ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך דם חסם ולהשליע
 אדוני לך פהדי ידל אן כאן לאביגיל מן קוח לפסס ועצם אחמה וקוח לפעאחה פי אלסאדא
 לם הו קלל כללך צדא דויז עק שדא חרנה ומא חם שלח בבליתיה ומו לזי בקי פי נפסך
 משה מן חסן לפיאסה ולעצביר כמא אחונה לכטבתהא וזיגתהא לאתא תצלה אן תכין
 למחלה פי תדביה ושגאשעה וקוח נפסה וללך אינא כאן דמשה לאח מרמיה לחדה
 לאפסל ואחדה ואחדה פקל ברין יי אשר שלחך היום חזה לקחתני הוה כמס קלגא לטנה
 תעל מקבכל סבב ועלה כל ענה פנשב חרבתהא באר חתהא למא לחקדא מן לפסע
 מן דזי פלגמא לך לתדביך ולפיאסה ולפאעיהא וללאין מלאח פנשב לך אן אלף לעשהא
 לבונה אוס לרא לך לתדביך ותלך לפיאסה ואקדוהא על לחובה אסמדיה ענוו
 טעמך ראך מלך פנשב סעם ודעת למדני ומו יעע עמא אשתיה לך פי קולא וחתה
 נפסך אדני צדוה צדור החיים ומא אתל בה מן טלב לעמ נפך תציהא אן חננה
 לא יתעל אן תכין אשת למחלה לטעמה מן ולך ובחבה את אשך

כליתני חיוס הזה מבוא צדמים הן קולוהא לה ולהושיע אדנינו פקל להא אן כללמה
מן שחך וקב להא פי בפסי מוקע ווגדתהא מחקקח ענדי: ושרח לפוקה ועד
ונאפץ פון פליניה ופיץ צדכס יחזקום ולא יפיץ לא ידעש ולא יתעזע: ומטה מפיץ
מן אף אף תועשע מן שדה אמתלהא: וננה קיל פאחצור עד שיהפסקון כל חליות
שבשרה אף תתכך ותתכלל: ושרח כליתני מנעתי מן מכל ארוע כלשד
רגלי אדני משה כללם לא תכלא רחמיק ממע: ומן מענאה סמיאסגן בית הכלא לבון מן
יסגן פיה למע מן אתנחף ואפונ: ותרגס לפוקה לצפא ותרגס ואס לא כדאגד
ואס לא כצפא כלול לא יהיה זה העון לך לראה שאם תעשה תהיה כל ימיק דואג
ושומם על ששפסדס חנם: וקמחי פירש פוקה מכשול: כי לולא מיהות
ותבאת לקראתי מכתוב ביא ותבאתי ודלך לאן באן תם מן יקראח ותבא מית
ותבא בעדי שייס ולא כתר יקראח ותבאת מיתל תבאת לראש יוסף פכתב לנחיתין
לכן לא יקרא מנאססו אף הו לאמר וכאן אשה: ויהי בבקר צבאת
היין מנכר ותג לו אשת את הדברים האלה סבב כתמאסחא אף אפאן לבן
לא יחמלה עליהא אסכר פיקתלהא וכל ערום יעשה צרעת וכסיל יפרש אולת
ואמרן אל בשלשה דברים אדם נכד בכוסו ובכיסו ובגבסו פ בכוסו בשעה שמגבד
יגע עליו אם לכבשו בכיסו בשעה שמתעשר אם אף דעתו זוהה עליו: בכעשו אם
מושל בכעסו לבלתי הסית: ואמרן אל כל שדעת מיושבת עליו בייט יש
בן מדעת שלע זקנים יץ עתך בע אדות וסוד נתיך בע אדות נכס יין יצא
סוד פ גניץ יין ע ומעץ סוד ע וכן בעצבי כמר סר מנינס שוה ואנה לאחפאקע
וימת לבו בקדבו והוא היה לאבן אי לשדה אפצע ולזמע אנגמרד
חראה קלבה מנא אגמעת אי דאכל פגשי עלה חתיצאר לאמר: וללסם פלסבן
בן כאף אנשיה וחמא ותמילתם הלבה לאבן פל אס טהא במעני תחת אצחא
להם אלסן טל אחר וכלל לאס לחמד (לס פלמקח לאבן סף הזה לאותנין
ותרגסון והוא הוה כאבנא כלול אחר שהיה חזק כאבן מוח הפחד נעשה רפד
ונשתתק ונעשה כמת: ויהי כעשות הימים הא אתערך זאידה
ורבותין אל דישו למה אמר כעשרת ולא אמר לעשרת אמרן שלח באותה שעה
דוד לבל עשה נערים וכזה אותן ולפ שדיון כלסווגים ובה אום ענשו פקל
לפיץ אפיפערט כנגד עשרה נערים שבה אותם דא ויהי כעשרת והמים
וינג יאס בל חסר והלא חזק מגפה לא לשלש ימים דתניא בוס אחר מיתה
שלסגן לשטים מיתה שלבהל: לשלשה מגפה: ומנא ל חלפאק שאל כר
בהמת לארבעה למשה מיתה דחלה ילמשה פסח דאמרה שבעה מיתה

מיתה שלמה

של חבה: מכאן ואילך מיתה שליוסורין: ומה חמדת למימד מיתה לשלשה ימים מיתה
 שלגפה והא כתיב ויהי כעשרת הימים וינק יי את נבל לא תלה הכתוב שבעת ימי
 אכל שלשמוץ הצדיק שלא יתעלב אכלו עסאצלו שלרשע ושמו יעשה תשובה ולא עשה
 ושמו שלשה ימים ונסת במהרה: רבי ברכיה בל שמואל אומר ויהי כעשרת ימים אין כתיב
 כן לא כעשרת הימים תלה לו הכתוב עשרת בעשרת הימים שצין ראש השנה ויחס פכנוריס
 קבול שמים יעשה תשובה ולא עשה: ר"א כנגד עשרת צמות שנתן נבל לעצמו דודי:
 כיוצא בדבר והי לשבעת הימים ומה המבול חיון על הארץ אמר ואושעיה מלמד
 שתלה הקב"ה שבעת ימי אכלו עלגתושלה הצדיק כדי שיעשו תשובה ולא עשו:
 בדרך יי אשר רב את רוב חופת מעצמה לאתתקום: ואת עבדו חשך
 מרעה מנע מתל ואחשך נסאכבי: ושלח דוד וידבר באביהל לקחתה לו לאשה
 קד בינה אן כל כטנה ללגסא אגא יאתי לדיבור פיהא זלגא מתל ביום שיטבה
 סאי וירד וידבר לאשה פאן לאם פיהא בלגא: ותהמר גבה אמתך לשפחה
 ללגסא מזידה: וקד תבון ללגסא בלגאא אזתיה לשפחה: וחמש נעורותיה
 ההולכות לדגלה מעהא ותבעהא מתל וכל העם אשר בדגלך ואהא פי ההולכות
 מזידה מתל כל העם הארץ: ותגדמו וחמיש עלומתהא אהא לקבלה בלומה
 מטגנים ומולכים לפניה מבטן ואבד תתגלע שפירושו כמחזקתי ורב יי
 חמלודת וידוע בדברי ר"ל שחור כעטן המערה: ושאלו טק את כמיל
 בת אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים קולאן הדי לרפע ליש תשויה בל אודאע
 אדעחא עטה למא גלכ על דוד וטלכ קתלה מהחטה הי כגרב אבוחא עליהא
 פאסמהא מן עטה פאדעהא ענד הדי ולדלל על דלך אקדודי בעד מות שאור
 קד אפיהא מן עטה ואשאדהא לי טעמדה כלו כאן אמונהא כאנת חומת עלה
 אופון ואינא אן מא כאן ימכן זעזעהא לפלטי בן ליש והי אשת איש לאנהדי
 כאנת מזוגה בדוד: ורבותין זל דשו פלטי בן ליש כשנשא מיכל השביע
 את ימנו וניצל מן העבירה שכשביקש שאול להקניס את דוד טק אשתו לפלטי
 וכיון שאהא פלטי כך השביע את יצרו שלא געבה ונתן סוף בינו לבינה עלהמטה
 כדי לשבך יצרו ושחוק הקב"ה שמו עמו שבתלה היה שמו פלטי ובלסוף פלטי
 רב ושלח איש בשית ויקחיה מעם פלטי בן ליש א מעמד ענין שלא געבה:
 וטע כי בא שאול אל נכון עק חקיקה וצחא אומר וקד תקדם כמילה ואחזקתק
 מן בי איך במיתו נכונה ורב מא כאן אסס מועע לוי קיל ענה וצחא גרן נכח ושלח
 עזה אל ארון האלים: וצגנוט וטע ארי אתה שאול בקשור כלום טע שביא
 צחמת: ושאל שחכב בלגא פי אפיהא ואמית כללך ללגן מנדלה לעמכר

מסתדירה לכונהם יתכונן פיהא לאסתדירה מן עגול
וכבר פירשנו אותה וחניתו מעוכה בארץ מרבוזה והי פרידה פי קדא למענ
ומצעה אל עליה וקיל אנה מן ומעור וכחית ולס לה מעני אכנו נא בחט
ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו אי איצדבה ירבה ואחדה פתפר לא לארץ
ויאמר דוד חי יי כי אם יי גמט אן יומו יבוא ומת אן במלחמה ירד ונספה אס יי
יגמט מות ערעי במדע אן יומו יבוא ומת מות טביעי עלי פרישה אן במלחמה
ירד ונספה אן יקתל פהזה למותא לא יוגד גידהא לכל מן מות אן ימקת
ואמר רלל שלשה דברים חזקים דוד מן ושלשתן נגע בשאול ויאמר דוד חי יי כי
אם יי גמט אן ימט עב ומת אן במ וכן הות ליה וימת שאול ושלשת בניו ולכדי
נשבע חי יי שבושה למה ל לעזר אור ליער הדע נשבע חי יי שאוני עושה רצוה
י שמוא אור מכלל שאמר ליערשי בשבושה נשבע חי יי אס תגע ברמון שלחמ
צדיק אף אבי אכזות ראשך ואשכבה דמך ברמון
מנה טביעי לה חל מא חסב אסתעראד מזאג אשכין פי אעל לגלגה מן תקארב לקור
ואחלצה ולרעובה והו יזיר וינקץ מתל אן תכון לחלצה קוייה ולקסס מתכלכל פי
בחלל ויהרס ותסקט קוותה סרע אן תכון לרעובה מתגלגה פתגמתי לחלצה ותפסיהא
אן ליבס מפרט פיגלב עלי לאעצא לאעלייה סרע פתגמתי ובלגלי כל שפיר
וסכר מן אשכחין למותא מן מעדן נבצאת וחיואן ואנדאן לה פי אעל תכונה
מזאג מא אור לה אסתעראד מא אן יבלג בזלע קווא מא תלך לקור אדי תלעת מן
עווארץ טאריה פתל בהא מנה מא וכן ערע לה שארץ מנענה לחול אן חדירה
ותלך לעווארץ אמא מן אבאטן בחסב תוואן אור לאכטא אן אמר קר טביעי
יערע ללעלס אן מן כחוג מתל מן יקטע ולעל לנצאת אן יכסר דלע לגמאד אן יקתל
דלע לחיואן פהזה לחלצה אקסאס הי אור דכרהא הנא תעל לטביעי מנהא וסכ
ולטופין טאריה עאלצה ולאי סכב חלף דוד וקז כאן מנע אבישי
וקל לה אל רעחיתו כי מי שלח ידו במשיח צנקה קא אן אבישי לס יקבץ
מן דוד הדי ללעלס וזאד לאטפה אן יקתל שאול פלמא ואי דוד אבישי סכר
עליה חשט שמוא עמוד עליו יערו ויאור לה אן יקתלה פלול נשבע לחוז יתקסאני
ען ללעלס נדה כי תרד מתע נבלה עליוס תגאיי פישדה אסתגראקרהס
פי לנוס נא אעבאניין איש מא אראדו למבלגה פי נעפה אעצמה ס אס ללה
שלחנהא ונדמת יי ארץ מאפליה חתת להים כגן יי כחמה לך ותרגומנו
אדי שינה תקיח מן קזס יי נבלת שליחך ויעברדשי העבר ויעמד

אל ראש הדרך מרחוק תתקמו ועבד דוד לעבדא העבד הלאה ולאחיה אתי פילא
 למסאן כלמי עבד כל אדם הדורב שהיה שאל בו תחוק ממותו ודחב ועמ על ראש המד
 מי יאה קראת אל המלך ולם נראה נאדא למלך ואנשה באדא אבנ לבן לאף
 פיה מקאם עיף ותי יכול לתקידר פיה על המלך כחנה יסתעבץ להאן יסח על ראש
 למלך הלא איש אתה ומי כמורכ כישול ראיה גלל ומתלה גדעון איש ישראל
 רייסהם ומקדסהם אישי כהן גדול לייסו וגליל ויאמר אבישוי אל דוד סגולהם
 היום את אויבך בידך ויאמר דוד אל אבישוי אל תשחיתו ויאמר דוד חי יי פיהם
 יי יתכן למה שטע מעמיס לא אמר לו הי יי אם תחרוב אוחו אני חונק ואערב ימך
 בדמך דא נשבע על השטן וגערו ויאמר חי פיהם אגמם ואמר כי אם ייגמם
 וכן חות ליה יא יתמו יבוא ומת וכך חות ליה או במלחמה יבי ועספה וכך חות ליה
 הלא תענה אבנ אמר לו יש לך מה לענות הני אמרתם לשאל על המענה לו
 עשה לך מתומה עלי היינו אוכלים אותך עבדיו הדי סחכית והצפחת מה יש לך
 לענות שלוק היינו אוכלים אותך מה תענה לו היה לך לענות טענה אלה לך טמא
 האמנם אלם עדין תדבדוק ואמר לו לל כור וסידה גרמ לחצר שיהיה כשוחק
 בזה כנף שאלו אמר לו אבנ ופי יעלה על דעתך שחשד כחת כנף מעלך לא טמ
 במלחמה חזרת וכשליח הצפחת והחכמתאם לו וכי תעלה על דעתך שחשד ירד
 למטה ולקח צפחת וחנית לא טעעברנו על הצד שחשד על בבור חי יי
 ש בגממות אתם מסתחיקין לקח לתפדי טכס פי חסין אתה אדכס ותקצירכם פי
 כמסתחא ועתה ראה א חנית ומלך ואת צפחת המיס את כחשד וחו ירד
 וצפחת המיס אם יי חסיתך בי ירח מנחה עלי חכס דברה ודח כלשון
 בטאדס אם כאן אלי הו אמר לו לך ולא סח משיה פתחול ומדני חסמחול
 וסח יי את רח הצחא לוי מעטאה קבול ותשכע וקילאן כאן אלי אמר בי
 פתחול מע קבאן איעא ויכרך עני ולא עבאיה אמר לו אין ושרח פי ירחמיה
 כמסתחא ולל דישו אם יי חסיתך בי אג הקבא לחייד מסת קראת
 לי חין שחא מכשילך סבר שהתי וקאת שלבית לכן קרעין אמת שז כיתשא
 אתה אשכני ישול ויוסף אף יי עוד ויסת אתחסי לאמר לך מנה את העם ויך
 ייכעס סתבך ועי עת מוש סאי עי עת מוש משעת שחיתות התבסד
 עי חיק דמו דא משהאנן ומזרח של חנך וחמיה ויאמר למלך
 ומשחית בעם רב עתה חנך סייך אמר לו הקבא טול הרב שבהם מי כח אבישוי
 בן נחיה ששקל ברובו של המלך ויבא שחית לראי ויט

כזה ראה ראה בית המקדש שנבנה ביריחו וקל רבינו קעזיה על קולו
 אם יי' הסתתר בי מעטתה אז כאן לנת אדן לה פי כקולה ותסיתו לשאול מאת אביה
 שיה' לדי מעטתה ותסתתרה ופולחן ותסיתו בנ ואסתתרה נתיב ציה וקולה לך
 עבד אלהים אחרים אחרים אסתתרה אפר כקולה לאלים לפרעה אסתתרה לפרעה ואל
 בפשעה אחרי מי יצא מלך יסדל אחרי מי אתה רודף אחרי כלב מנת אחרי מעש אחרי
 וקל אתה נוס אס מן קדם יי' אתגדית צי יתהלך קרבנך בדעוה וכן דלשו ויבוע
 שההסתרה האמורה כאן לשון גיור: (פירוש שלמה על פי יסיתך אחרי איך הסתרה
 לא צדיקים שנ' אם ש' הסתתר בי שמשיאן לעשות כן ואם בנ אדם אדוריס הם
 כבוד אדוריס משה רבינו אדור מכה רעהו בכתר' ואל תטו דעתם לנך לא שמואלהים
 לנגדם קלה לא תגור דעתם על מה שכתב בתורה אחר מכה רעהו בכתר' ושל מכה
 נתן דעתם לשאל: (וכותבין דלשו כי קדשונ היום מהסתתרה בנחלת יי' נאמר
 לך עבד אלהים אחרים וכי אלהים אחרים היה עובד ידיו לא אמר בשביל שאינו עונק
 בתורה בלא אלהים אחרים אע' עובד ודומק באלהים אחרים כאן ליעזר הודע
 ויונתן תונס ארי תרכוני וימא דין מלמדי באחססת עמא דיי' למימר איזלחו ביש
 עממא כלחי טעותא' ואמרו דל' ישיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצוות
 שבתורה כמנהג הארץ ישראל בטל ממנו זה השיוקול לפיכך אמר ידיו כי גרסתי
 היום מהסתתרה בנחלת יי' ואמרו ב' והיה ש' לי באלהים זו יונתן הארץ שכל הוד
 בארץ ישראל יכול לקיים המצוות וכן דור אור כי גרסתי היום מהסתתרה ונ' ואמרו על
 לעולם ידור אדם בארץ ישראל אכל שרונה גוים ואל סור בחושה לארץ אכלו בעיר שחובה
 ישראל שכל הדור בארץ ישראל מעלה עליו חבת כל קיבל עול שמעם שנ' נתת לבם את
 את ארץ כנען להיות לבם לאלהם ואי' לא עזר כל הדור בארץ ישראל שנוי לא עזר שנ'
 העברה קשב בה נשוא עוק' וענין הסתתרה הוא הקצין והדיבור והאסתתרה
 אל דבר וכן הדור בין אנשים הוא רבוק בהם ומקובץ וכאסף עממא' ופסל
 מהסתתרה בנחלת יי' מן לא נציאק אי בלי ללה או אי אלתה אעני ישראל אלהים נחלת
 השם וחלקן מן ספחני נח אל אחת הסחונות אי אציקט אי בעני אלים פ' אכלאני
 לאמר לך עבד אלהים אחרים במעני לך עבד את העצמים אלהים אחרים
 מעבד עק דמתק ועק אקרבך לאבוק מכתל מע ישראל פיטטוט לאמר אן אלים
 אומות העולם ואסתל בהם לאחל מנך והי' מלך קולה ועבדו שם אלהים אחרים
 מעשה טי אדם עק ואבך למעני עונך תלכס עק עבדתי וזרמתי טלכסמו

רמז ליעזר

[illegible]

אֲחֵרֵיהֶם כֹּהֵן מִשְׁכַּח תָּלַח יִסְעֶדוּהוּ וְלֹא יִשְׁיֶן אִכְיֵשׁ עָלֶיהָ לְכַתְּוָה אַעֲוֹנָהּ וְחֵץ
 לֹאן אַמְמָה קִד אֲנִתְשֵׁר פִּי נִמְיֵע לְמַמְלִכָה בְּלִגְבֻחוֹהָ וְלִמְעוֹנָהּ אֲלֹהֵיהֶּי:
 וְלִגְוֹחַב אֲתֵאֵז אֲנִמָּא אֲסֻלְמָה תַּעֲמִי לְמִדְרָה לְאֹלֵי בִיד אִכְיֵשׁ לֹא לִיִּתְבָּת עֲטֻהָנֻחַב
 קוֹלָהּ פִּי יִתּוּשׁ עֲכִכִּישׁ וְשׁוֹטָה חֲתִי תִמְלִכָן וְיִחַ גּוֹאֵב קוֹלָהּ וְקִד יִמְכֵּךְ אֵין הֲדִי
 אִכְיֵשׁ לִיִּס הֵן אִכְיֵשׁ לְאֹלֵל אֵל גִּידָה וְאֹהֵל מֵאֵת: בִּיאָת עֲלֵי הַשָּׁחַ וְעַנִּי בַעֲנִי
 לְעִיָּאֵע וְלֹא יִקִּים עֲטֻהָ פִּי דֹאֲכֵל מִדִּינָה לְמִלְכָּךְ קִדִּי לֹאֲנַעֲזָל עֲטֻהָ לֹאן לִיִּס
 יִכְלֻמָּהִם לִיִּס מֵךְ הֲדִי כֹהֵן מִתּוֹלָם עֵט מֵא קָל כִּי נִרְשׁוֹנִי הַיּוֹם מִהַסְתַּפַּח בְּנִחְלֹת
 מִי לִיִּי הֵם יִשְׂרָאֵל לֹאֲמִד לֵךְ עֲבוֹד לְאֹיִם אֲחֵרִים כִּמְאָ בִּינָה פִּקִּיִּד אֵין יִכּוֹן מִנְעֵזֵל
 פִּי בַעֲנִי לְעִיָּאֵע לְבִדְאֻנִּיָּה כִּמְאָ קִיִּד יִסָּף פִּי אֲנִזְלָא אֲבִיהָ וְחֻכּוֹתָהּ פִּי אֲנִיִּן גִּשְׁךְ
 בַּעֲדִי עֵין עֲשׂוֹהָ אֲמִיעִיִּן וְלִמְנִאֲרָה לְהֵם: וְיִהִי מִסְפֵּר הַיָּמִים אֲשֶׁר יִשְׁכַּב
 דִּיִּד בְּשָׂרָה פִּלְטֻתִים יִמָּם וְאַרְבַּעַה חֲדָשִׁים יִחְתַּמֵּל אֵין יִכּוֹן יָמִים חֹלֵן מִתְּלֵי יָמִים
 תְּהִיָּה גִאֲלָתָן מִיָּמִים יִמְמָה לִיִּי תִקְדִּידָה מִיָּמִים אֵין יִמָּם אֵין מֵן לֹאֲנִי לִי אֲחֹנִי:
 וְיִחְתַּמֵּל אֵין יִכּוֹן מִעֲטָאֵה אֲמָם קִלְאֵל מִזִּידָה עָלֵי אֲנַעֲע שְׁחֹר וְיִכּוֹן שְׂדָחָה
 אֲרַבְעָה חֲדָשִׁים וְיָמִים וְלֹאֵל אֲנַסֵּב לְתִקְדִּידָה יָמִים: וְיִפְשְׁטוּ אֵלֵי הַגְּשׁוּרִי
 כִּלְיִד עַל הַגְּשׁוּרִי מִתְּלֵי וְיִפְשְׁטוּ עַל הַגְּמֻלִים וּמִעֲנָאֵה אֲנַבְטָו בִּגְאֻרָה עֲלֵיהֶם:
 וְאִישׁ מֵאֵהָ לֹא יִחִיד דִּוִּיד יִעֲךְ אֵין דִּוִּיד בֵּין מֵא עֲמֵל כִּמְאָ לֹא מִתְבָּקֵךְ מֵתָם
 אֲחִיד טָקֵל אֵין לִיִּס עָלֶיהָ בִּלְלֵךְ גִּמָּא לֹאֵן עֲמֵלֵךְ מִעֲלוֹם אֵהָ קָל תִּמְחָה אֵת זִכְרוֹ:
 וְהַגְּשׁוּרִי וְהַגְּמֻרִי מִיִּן עֲמָמִים וְקִד אֲכֻטָּא מִן אֲתֻבְקָאֵהֶם כִּקוֹלָהּ וְלֹא חֲוִישׁוּ בַעֲנִיִּן
 אֵת הַגְּשׁוּרִי וְלֹא חֲוִישׁוּ אֵת הַכְּנַעֲנִי הַקִּטְבִּי בִּגְאֻרָה: בִּזְוָךְ שׂוֹדָה מִעֲלָא
 דְּחֻגְרָא מִלְשׁוֹן חֹגֵר וְכַבֵּ פִירִשְׁנֵן אֹתָהּ בְּזָה הַסֵּפֶר בְּמִלְחָמָה שְׂאֵל בַּעֲמֵלֵךְ:
 וְיֹאמֶר אִכְיֵשׁ אֵל פִּשְׁטָתִים הִקִּים מִכֶּסֶךְ עַל מֵה פִּשְׁטָתִים כִּבְיָן דֹּלֵךְ מִן לִגְוֹחַב עַל נִגְב
 יְהוּדָה וְעַל נִגְב הַיִּזְרְעֵלִי וְקִיל אֵין לֹאֵס מִבְּרָחָה מִן נֶזֶק וְהוּוּ דִּוִּיד אֵין פִּשְׁטָתִים
 קוֹלָהּ עֵין מִכֶּסֶךְ מִתְּלֵי אֵין הַלְכָתִם מִכְּתֻרָה אֵהָ הֵךְ דִּוִּיד: וְכִזְלֵךְ אֵין אֲתֻבְקָאֵהֶם לֹאֵן
 אֲתֻבְקָאֵהֶם: כִּה יַעֲשֶׂה דִוִּיד וְכִה מִשְׁפָּטוֹ סִידָתָה כִּמְתֵל כִּמְשִׁפֵּט חֲבָטוֹת
 סִידָתָהֶם וְלִמְעִיָּאֵה לְהֵם: הַכָּאֵשׁ הַזֶּה יִשְׁבַּעֲמוּ כִּמְשִׁפֵּט מִכְּתֻרָה לֹאֵן בֵּין
 יִמְכֹּרָה לְעוֹדָה לְהֵם: לִמָּה נִשְׁמָה נִשְׁמָה מֵת וְיִמָּת שְׂמֹוֹל אֲמִדוֹ לֹאֵן כִּלְמִקִּים
 שְׂנֵאֲמִד בֶּן שְׂכִיבָה הִנֵּה כִּנִּים כִּמְוֹתָ שֶׁן וְהוּוּ שְׂמֵעַ בְּמִלְכָּה כִּי שְׂכִיב דִּוִּיד עַבְדִּי
 אֲבֹתָיו וְכִי מֵת יִתְבָּוֶה נִשְׁמָה שְׂכִיבָה דִּוִּיד וְיִמָּתָה בִּזְוָךְ מִכֶּסֶךְ מֵה דִּוִּיד שְׂמֵעַ

בן כמותו ראוי למלכות נאמרו שבעה יונת לא חננה בן גבור כמותו נאמרו שבעה
וסת כמותו הנך נאמרו שבעה אבנך לש פסוקו בן למעלה מכל ישל שנ ובני משה
ולעזר ובני גרשח רחביה הראש ובני רחבעם כבן למעלה למעלה מששים רבוא אבן
בשמואל הוואה בן ושמואל מת וימת שמואל לפי שבת בביתו ולא חלבו בניו בידיו
ושמואל מת ויספו לכול ישראל ויקבצוהו ברמה ובעידו ושאלו הסוד האבות ואת
הידעונים מהאדן קר לזכר פי מוא תקדם וימת שמואל ויקבעו כל ישראל ויספדו ויקבצוהו
בביתו ברמה כמא מעט תכיר דלך הנא בקולה ושמואל מת. נאב אנה למה יסד
קצה בעלת חוב כד יסד מות שמואל ליטעס עליה סל שאלו ואף כאן הו אשאל אנכי
אן תסתגל לאמראה רוח שמואל למתים ואלך עלי אעקאד אצחאב ויהי אצנעה אקבעין
לארואה תכירהם באמצעות. מעט תאצי דכרה הנא לסבב דכרה קצה קתל שאלו
יעני למה גדי קצה קתל שאלו לס יכח לשאל שי יסגד בה פי אסל עק אצלחין לך שמואל
כבר מת והידעונים כבר ביטלם שאלו הוואה ושמואל מת ונ' ושאלו הסוד האבות וימת
הידעונים מהאדן. ובזלך שדח רבינא תנחום דל אנמא קצהה פי יסד מותו
הנא לינתחן עליה קצה בעלת חוב אזי יסד אנמא אחיצת שמואל ואמח'ל ויקבצוהו
ברמה ובעידו וכי אק' אנו יורעין שדח חיתה עידו לא שדח מקפידים לו בכל מקום
כד יסד שמואל לו בעידו. וישאל שאלו ביי ונא ענהו יי גס בחלומות ג
באז'ים גס בביא'ים הוואה אלהא מראתב אזי יתכן אן יסד מנהא למסל וכלהא
ראשית יצא לנפס ואדתפאע לכוד ענהא כפאן שאלו למה לחקה אקלן ואסר אכזע
ואל' עלי מא תקדים מן אתואעד ואס' עלי כמא יצא אהא כעדים צמא לנפס ואשוע
צמא אהא וחתי למן יקצדה אן יתפאס מנהא לשדח אעטל'אס נפסו פי סד אעטל'אס
מנהא עלי לנפס אמקאב'ל למה אתי תידי אן תשאכרהא פי אהאד'א: וקד בינא
פי קצה' צמ' בנימין בגבעה ער סל ישל בלא'ים ואנוסם פי אן לא יסד לנבחהא
י'אד לא כחב מא יתסם פי כלה מן אסל פי חתא' אסלן ואמסל' אן יכונ' פ
אמסל'אד ואסד ואן תעין כפס אסלן לנפס למסל'אד ותק'הא. וחקה הוואה
לא יסד'אס לא מן צאן מנהא פי ונ' צמ' פי כפס'אמא מן גרה לעקל א ככר
למה אהא'א שער צשף. ואמא מן לא יעלס מן הוה אדול ס' אסל'אס אסל'אס
חוק'הא פלא יסלס שי מנא יקל פי הוה אטע' ונ' יסד'אס מן אשד עליהא ויג' פי
נפס מן אשד'אס מנא ל'ס צסד' למן כל אשד'אס גמא'א וחדל כלהא אמור
באשד'אס רואטי'ה פלא נ'כרה מנא ל'ס חק'א אג'א עלי כמא חעליה ואמא הו
מקארה (תעביה למן יסד'אס באשד'אס): אקול' שאלו ונא ענהו יי גס

בחלומות שהיו שזלים בתלום ונקרא זה הדבר שאלת חלום ואפשר שנאמר מענין נד
שמעיה הנחלמי לפי שהיה חולם חלומות והיה מתפאר שהיה חולם חלומות נבואה והיה
מצטיין בשלל על שקר וכן בצדרי דלל עתים חלום עתים שוטה כלום כשהנביא תמיים
במדותיו יראה בתלום דבר נבואה ודאי ואם הוא איך כוהג בשורה יהיה חלומן חלום
שנשטות שאיך בושום הנאה ואולי נביא השקד היה לוכש ביד בעת שיושן אבן שנקראת
אחלמה שכל מי שהיא באצבעו לעלם יראה חלומות ונקראת בערבי לחלמה
ותרגמו ולא קביל עלותיה יי אף בחלמים אף באוריא אף בקפריא וקל בעד ולא עניי יי גם
ביד הנביאים אף ביד ספרים ולם יתרגם נביאים נביא לאן לשכונן פי אהמה נבוא וקד
קדם ושמאלמת לעלה תשפע באסופדים לדון ופרהם באצבעיה חלל נביאים מתנבאים
קיעת ספרים ושפען ענה ולם יקבל תשלי תשטעהם שכבר נקדדה נקדה במיתתו והגיעה
מלכותו ודאן מלכות נוגעת בחזותה אכלו כמלוא ניהא: כא שרד ידעו
מין ידע עלי דשואהם וללך דעת לטון תהנין להם לאדעאיהם מא לא עלם נחסבה סוי חדוק
וצנוץ ולא איל קא אנה מן גדה מא יתעאנה מן טריח לזואץ קאן אן תם טון אסמה
ידע אדי ונעמנה עינים מענוף עניהם תחת אצט פיסמע מנה שי כאנה מאכא
לפאץ כיליה וטריח לזואץ גריצה ולא יסח לתטיח בהא לא בעד תבאד לתגובה וקד
דכרת איצא אחכמא אן תסחיואן לה מן לכאציה אדי אכל מן לחמה אול פי למדא
אחר קוי תקוי בסגבה לגם ותעלם למגבאית מא לא יכונ להא דלך מן קבל ותכבר בא
כאנאית: הנה אשת בעלת אוב בעיך דון קאן אן הדה לאשה הי אם אכבר
ויתחפש שאן וילבש בגדים אחרים תכפא לאן לתפוש אנמא יכונ עלי נד
מכפי כלול יסמא לאכתשא בלמן לתפוש בתא אפתעל לאן וחפש ולא מצא מתעדי
והדי אפתעל אית ומתלה התחפש ונבא במלחמה: ותרגמו וחשט שאן חפשא
ענין חליפות והשתנות הענין או הכסות באחר: קסמי נא לי באוב מעשה אלתעמל
לצנאשה אתי בתוספאה תעלם לגיב מן אגחאת אתי יסתעלעלעחא בצעמאם אסדא חלסנב
פי מא יעלעו והדי אפעל מן אסם לאת למקעמלה ענדחם פי צנאעתחם וקסמים
בידם ואפעל בהא בלעם חקסם: מך עלמת אן בלעם מן גמלה חסתעלמי לגיב ומחריב
אדעאדה לבוסהם באפעל גמאציה צנאעיה והמיה ואנה מן מדאציהם מע כוה
יקול עין נפסה נאם טלעב אמרי ל ויפרע דעת עליון מחסד שדי יחזה: ואמא קולה
כפל וגלוי עינים פהו עניי לדי דכפיה אחכמא אן בעין מתהטך לתוך יאר עלי דחיה
דואת כחיה יקצי לתשבה בחדאית לאמלאך לחויה ויסתעבין בהא לתפוך עליה מנהא
דוחאעיה תכברה במא יטלפה פלשדה מא ידור יגשא וקצב עלי למשחור מן דלך למא

תדור לאספה כי דמאנה ותדור לרוח פי לשדוק כמא יעתיכי לאורא פענר מא תשא
יתכלם ויקתנטיק ולמדיין ולתבאע חלה יכתבון מא ינטיין בה והו מצדוע פיצנו מן אלך
נוצרים ואמוד יעמדתן עליהם כי סירהם ומא יתעבדוה פיסלבו עלי גמיע מא אלהם
בה חנינד וקר דמא פי זאול לכתוב אלך אחד טרקהם פצה ענדי קולה אף נוסל
וגלויעניס עק דלך ישיר וללה אעלם בלחך ותרגום קסמדי נא לי באוב קסומי
כעץ לי בדיין ופירש קמחי מפר אותה בדים אותה המוצבים קרב אל העינים ונאכל
אל המוצבים כלום דוקסמים וכך תרגם יונתן קסמדי ונאמר אל ואזוע אבי פירש
בעלת אוב מוצגום אוב וידעו כן וזכורו והכל פירש אחד ס בדיין היא לשון פז
למו אשר ברא מלבו בדיין מתים ידישו כזבין ורוב דבדיין בהעדיין עצמך מלישים
בני אדם לא אחיש בדיין פ לא אחיש לכזבין לא כן כיו לא אמת כזבין כלום
לא נתן ימיו דבדיו שהיה מדבר בגאון ותרגום ידעו זמרו פירשו זכורו זה
המכשף באמה שלג ויש מפרש זכורו מלשון אכזרית שהוא רוח שמתה במכשפים
מניחים קטורת על האש וצדעתם שהשד המדבר עבהם יפירח רוח הקטורת ויבוא
אלם ופירש קסמדי נאלי באוב אחזי במקל ושאל לי באוב וכך קוסם קסמים
קוסם זה האוחז במקל לשון קסם קסם בגמטריא אוחז במקלן ופירשו ידעו
לשון ידיעה ידעים הדבר עננים ופירש קיונה אוב הדי אסם לבער יצאעמא
למאמה עליה אתי כאן ילמס בהא ויתבאעמא בעממהם עלם לנב ופירש
קמדין טיעוני פירשו רלל זה המעלה עננים קצת בפיו ומדבר אליו וידוע הוא עוף
ששמו כך ולמה אתה מתקש בגמטריא להשתט מקתולכהא אל לם תסבר
לפני להטאך מע עלמך אלך שאלו אלהך כל כך תעמא הזה לעמאע ומנה יתקש
כוסה לבל אשר לנא יסתהלך למדיין גמיע מא ינא לה וסתהמלה ותרגום
מתגדי בבטא למקסלי כלום כי אתה נסבד ומתחכם לשים מוקש בגמטריא להמית
וישבע לה שאלו בני לאמר חיי אס יקור עון בתי הזה לם יענך לך אמר
מלם יכין סברה הדי אוב יענ אלך הדי סר לא ישעב בה אחד גירטא ולא נטון זה
לאחד כי יתעל אצרך אי שאלו ותשדד אקור ללאפצאח כתשדדא פי מקדש יי
כונג דין ואמר רלל למה היה שאלו דולה באום שעה למה שהיא משינה
אעל אהבה ונשבעת בה בעלה כך שאלו שואל באוב וידעו והוא אומר חי עב
ותאמר האמה את מי אעלה לך אמר לן כי אעלה לך ממי שאמרן מי
כמה באלים אז מי שאמרן מי אשר אשמע בקולו אשר לא רכך שלביתאם העלן
שן ואמר אה שאלו העל

קיל ודי לדי קיל פני
עננים עננים עננים
בפיו לא יגלה
כמה כחיתא ונאמר
לא עלי אצרך לא עלי
וקר ולא עלי סריר
ונאמר מא

וסליק כיון דחמיתיה אדחילת שכל ותרא האשה את שמואל ותצעק בקול גדול ותאמר הלא
 אל שמואל למסד דמיתני ואיהו שמואל מהיכך דיעא שהוא שמואל לא כסם שהוא עולה
 להדיוט עולה למלך להדיוט הוא עולה ופניו למטה למלך הוא עולה ופניו למטה
 ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל שמואל איהו ואיתני פניו ממך
 הארץ כיון דשמע איהו איהויל שפך אמרו הרבה יסידים היו עולים עמנו : א
 ולמה עסקה שראתה מה שלא ראית מעשיה והלא אמנותה היא ולמה יראה אל שראתה
 דבר משונה שכל חמיתם העולים בדיוט היו עולים ראש למטה והעולים למטה אכל שמואל
 כסעלה רחש למעלה עלה למה : ויאמר לה מה תאדו ותאמר איש זקן
 עולה והוא עטה מעיל וידע שמואל כי שמואל הוא ויקרא אפים ארעה ויסתחו וביטל
 היה מכידו לא כן אמרו שלשה דברים טאמרון בזה שמעלה את המות זה שצניף לו
 שזמיע קולו ואין רואהו : וזה שמעלה אותו רואהו ואין שומיע קולו : וזה שאין צניף
 לו לא רואהו ולא שומיע קולו כך בעלת אוב ראתה אותו ולא שמענה קולו : ושמואל שיעבר
 לו שמע קולו ולא ראה אותו : ואבנר ועמשה לא ראו ולא שמעו קולו : ותאמר איש זקן
 והוא עטה מעיל על שם ומעיל קטן תעשה לו אמר : ויאמר שמואל אל שמואל למה
 הרגתני להעלות אותי ל כשהיה קורא דה הפסוק היה בוכה אמר הכתוב כי הנה
 יוסר הרים ובזרא רוח ומגד לאדם מה שחן אפלו רבים שאין בפי לאיש נכתבין
 עליו על אותו אדם ועל פינקסון ומי כותב העושה שחקר עיניו ועוד כי את מעשה
 האיש בביא במשפט והדין למה הרגתני להעלות אותי אמר לו לא היה לך להרגיז
 בוראך לא בי ולא דיך לא שעשית אותי עץ לא למדת כשם שנפרעין מן העובד
 כך נפרעין מן העובד ולא עוד לא שהיית סבור שהווי' יום הדין ותיראתני : והלא
 הדברים קל וחומר ומה שמואל שסעב בו וידע כל יסור מדין ועד באר שבע כי טאמון
 שמואל לנביאני : נתרא מיום הדין שאר בע אדם על אחת כמה וכמה :
 ויאמר שמואל צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי ולא הם סר מעלי ולא ענני עוד גם
 כש הנביאים גפדו לומר למה לא אמר גם בארץ גם בלחמים אל אמר כך היה
 אומר לו אתה הרגת את טוב עיר הכהנים שהיו שואים באורים ותומים : ואחריה
 לק להודיע מה אעשה ויאמר שמואל ולמה תשאל וישיב משהו היה ענין : ויעש
 כי כאשר רצו בדי ויקרע י את הממלכה מדין ויתנה לרעך לריו : אמר לו שמואל
 כי הויתא גבאי הויתא אמר לי לרעך הטוב ממך ועבשו אתה אמר לי לרעך לריו
 אמר לי כי הויתא יתיב גבך הויתא בעלמא דשקרא דאיר וחסד דחל ממך : ולמה
 תקטלני וטו דאמא בעלמא דקוטסא לית את יכול למעבד מידעם : ולא

לא עולה עמו בשם
 שלמה ומה שיכנס
 דחמיתם העולים
 בדיוט היו עולים
 ראש למטה

כאן

עשה הקדש כן לא כאשר לא שמעת בקול יי' ולא עשית חלוק אלו בעמלק
שמוע מנאי קשוט ויתן יי' גס את ישראל עמלק ציד פלשתים ומחר אתה ובעך עמי
אמר ליה ולית ליה למעלה אחר לה אסאת עדין את משתעב אלו ליה ולית ליה למעלה
קרב אל ליה אם את עבד קרב את נח לא אם ירדה את הדין עליך הדי אדר
עמי למחר את ובעך במחצתי כשאמר לך שמואל אתה ובעך עמי שמואל למחר
הרהר בלבו לבחור אמר לו ישי בנך אבא כל ימיו היית מתעורר שמואל לא תבוא ליה
העולם הבא ועכשיו נשאלך שאתה בין העולם הזה אלה בורים מוטב שתיהם ותבוא
לחיי העולם הזה לפיכך נקרא שמואל בן שמואל את לבו שלאבין ועשה תשובה
עד שלא חטא שאל שאל לבי את המלוכה אין כתב בן לא ושאל לכדי
המלוכה על ישרא מתי ירשיע יחייב בדין זכות בזכות מצוה ומעשים טובים שהיה
לו שחיה עמו ואוכל חולין בטחיה ומבשר את מעט וחם על ממנוג עלישאל ושאל
כבוד עבדו לכבוד עצמו ושריה בן תודה וכיון שחטא וימא שאל את מחרה פלשתים
עד שלא חטא דוד לאותן מעשה יי' ארי וישע סמא אידא וכיון
שבא לאותו מעשה ועבא עליו והוא יגיע ורטה ידים עד פלג חטא שלמה
היה דורה בשרים ושרות עשיתי לי שרים לשרות משוררים זכרים ומשוררים נקבות
ותעבנות בני האדם שרה ושרות שיה ושידעה אלף בהון וכיון שחטא הביא
ששים נמרים שיה מעשמים נפוחי מפחד בלילות שהיה מתפחד מן החיות ופ
היה אוכל חולין בטחיה כאן לא יאכל לחלין לא והו טחור ולך לא ילם לא כל ממ
ענין לה קדי יאכל לחלין ומא ילם לך לא כי לקודש פתקל הו על נפסה פי לחלין
לא דרשו רכותי אל בדרש איש או אשה כי יהיה בהם אב או סעוני מה
אחריו אמר אלהים בני אהרן וכי מה ענין זה אצל זה לא שצפה הקדש ששאל
ענין להרוג את הכהנים ומכעיס לפי הקדש ודורש באב וירעוני ש' ואמר שאל
אל עבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב מה כת שם ויתחפש שאל מהו ויתחפש ש
שיצא חפשי מן המלכות וילבש בגדים אחרים נשט בגדי מלכות ולבש בגדי
הדיוט וינך הוא ושכאנשים עמו או אבד ועמשה לימדה תורה דרך
אין שלא יצא אדם לדרך לבד שכל מי שהוא יוצא לדרך לבד סוף שהו
נעשה עבד לעבדים ויבא אל האשה ללה ופילולה היה לא מלמד שהיה
אחיה שעה אפלה עליהם כלולה כיון שעלתה עמו נמשח שלמשה יתחיל

עשה אד' ענין
אשר לך צד
אין יאכל לחלין
לא ילם לא כל
לכל אדם

פילגוס כי איד
כקל ושבדש
על מעשבו כמע
בצמס ו

אומרת רכונת העולמים מלך ראשון שהעבדות על בשר את הורגו ביד פלומים אהל
הקבה משה חילה לא מרשע ושד מעול לא כי פועל אדם ושלם לו שהכחנם שהדג
אומם מקטרגין עליו: מי גרם לשאל כל הרעות הללו חמש חמאות ששפור
חמל על אנג' והרג נב עיר הדעס' ולא שאל באדים ותומים: ושאל באב וידעש
ועינה שמואל: אהל גב בנהי אמרו ליה מאמר לך שמואל אמר להון אמר ל
אם את עבד סורי קוצא את נח וכן אמר לגבי עמשה ואבנר אם אנך עבדי
קוצא נח: באותה השנה קרא הקרב למלאכי השדות אמר להם לאו ביה
שבראתי בעולמי כמה הוא מעלה ומשונה: השיבו ואמרו לפי הקרב
רבות שלעולם אתה שבראת הכלי נאה ומשובח: אמר להם בנהג שבעולמאס
יש לו בנים והזמין והן לבית המשתה אמרים לו רצוננו שתקח בנך והרי הוא
מתרא על לבנו מעין רעה שמה תיכנס בהם ואין נוטלן עמן לאהלך לבדו
אבל זה שהוא חושש וזה שהוא נהג קיבל עליו מרת הדין ואמר לבנו שאם
נרתיק ולא חס עליהן הלא תעידן שסידין גמור הוא: באותה שעה היק
מלאכי השדות צועקין וי על כלי הנאה וי על כלי המשונה אשריו כמה נאה
חסידותו וצדקותו עומדת לו לעולם הבא: בוא וראה מה שאמרו על שאנל
שלא נסתכל מעולם בעדוה שלו מפני צניעות שהיתה בו: לפיכך אחר שנהלג
בא המכשד לחזיר סבר שיתק לו מתנה מכונה והתחיל אומר דברים שלא שש
ורמז דויד לגעין ונהרג אשתו האיש: ותרגום אהים ראיתי עולם
מן האדם מלאכיא דיי חזיתי דסלףין מן אנשא הוא מה שפירשו רז"ל על
שמואל ומשה עמו סבורים שצאה תולדות המנים ואמר שמואל למשה קום והעיד
ל שלא בטלתי כח התורה כלום שתישב שהוא יוס' דיין וזם שיקל הציוות
ויי סו מעליך ויהי ערוך לך ויהי עם ערוך כלום ויהי בעלדית
האיש שאתה אויב לו וכן תרגמו וקוה בסעדיה רגוצא דאת בעיל רבביה:
וקא רביין סעדיה לך קד יסל הל קאם שמואל עלי לחקיקה אם לא
לגותב אן אכתאב למא קא מה פכין מרתין ויאמר שמואל לם יכון בי מן אן
נקל אן שמואל קד קאם עלי לחקיקה ואקאמה תבארך ותעלי ליה שאול וסודתה
ולבשרה במא יגלה וליס לסאמה הי לוי אקאמתה ודלך אן אכתאב לם ינסב
שוא מן קיאם שמואל תלך לאמראת ונמא קא ותרא האשה את שמואל

ולו כאלה הי אקמתה כאן לפתח קד נן ותעל האשה את שמואל ואנמה קאמנה
קאת את פי אעלה לך ולים כל מן אדעא שיה סלם לה כלמה ענגית מן אופה במכס
צמנת אקמתה לפלן וענגתה: פאך קל קאל פלם לס פקדין לפתאכ אן לפלן
אקמתה קלמה אחלנה פי זלך על כמא פי עקולנה אנה לא יחיי למיית לא פארה:
ועט מיה כאן שאנל יסמב שסול יטאנה לס תלונק לאמראה חאמרה לא למא סב
סמעתהם יתמאנו אעשתלת לאמראה סברגת עממא ותכחמא יתכאסבאן מדי
יגב בלעורה מן פלן לאב בכל אהעך ואם עליסר ולא סתמא נבי ומלך לא יוקף
בינחמא ולכן נפסה ינץ עלי פארהא ענהמא אד קא בער אנק'מא אכלאס ותבא
האשה אנשאל ותרא פי נהל מאד: וממא יבערהא ען אחיא למורת
קולהא לשאל ולמה אתה מתנקש בפשי להמתק פמך יחיי למותי לא נכסאמור:
וממא יכרהא ען הזה לענאעה איצא מא חדת עלידהא מן קיזאם שסול מן
לרעב ולפגע חתי ירצת באעלה נותהא בחולה ותרא האשה את שמואל ותעעך
בין גרול פמך עאדהא אן יקים למותי פי כל קות לא יפגע אדי לאי מא לא
ירא מתלה קט פמך אלן אקצה אי אנהא עגז לסאחרה ביץ ואיצח ולפדהא
ורעבאם ולם יבך לא אן יפנה צאן למקיס לשמואל הו אלה: פאך קל קד
לחק לממא לסאמות תאמא בער לחיה ליס חדי כתיך פי אמר אלה אד ליד
אן יעמדה עלי מא כלפה מא לא יחצא מן אפעאדת: אי חנה פלומה לא
וכלך רב שדירא ורב הא" וליס ישתקדא אן לנה תעלי אחיא שמעל
דזין סל שאול בעלת אוב ואנה כאן מעבג לאן בעל אוב לא יקדר יחיי כעיתא
ואמא יסמב קול מביץ שחן ונדה: וקד קלו תבותיה לא אן אלך בתוך
שנים עשר חדש מיום מתת הו קולאם לא אמר ליה ההוא מינה לה אפרו אחיות
בשמתן שלדי יקים גנוזות תחת כסא הכבוד אצא טמיה חיבר אס קד
לממא בנגורא אמר ליה ההוא בתך שנים עשר חדש הוה דאמר מר כל
שנים עשר חדש גוף קיים ונשמה עולה ויורדת מבין ואנך עולה ואינה
יורדת ואנך בל: ולרבינא תנחום לא ותרא האשה את שמואל
כליל לא בלס לאנה קד לא להא את שמואל תעלי פאעמלת פבריהא וגיבת
חאסאהא עלי זלך ולא שך אן שמואל כאן משחור אסמב לא צורה ומערוף עט

שד המסב על ידי
כשפים

בשעך בעמור
נח
ענגיה
העלה
שחול
שמואל
קדא
שוך

אנמי עדי כלבוסה לאנה לס יכונ בעיר אעהר פלמא קל להא את שמוא העני. לי
פתבילתה בלעורה אתי כאן משחור ברה: פלמא סלמא עק חליתיה קלת איש
קאן עולה וחור עופה מעול עלי מא כאן למעלם מנה חין כאן פי חיהא לדינא
לאנה פי אקבר לס יכונ ענה מעול ולא כאנת מאדנה אינא תאבתה בשערה
ולחיתה עלי מא תכונ ענה לאחיה: פל עאקל מחקק יעלםאן הזה מן ליל כמא
יתכיל לאנסאן פי למנאם למוד עלי מא כאן ענה פי לחיהא ונחם יחאדחיה
או יכחזה במא גריא אומא יגבא או יאכין מנה או יעטור: ובלגמלה אן ליל
ירכב מן אשכא וחסור אתי ראהא ועלמהא נור לא יומקן נודהא ולא תיכיהא
פי לחס וללא דלן מא אמכא לאנסאן אנה יתכיל לאנסאן בענה דהב ובענה
פנה ובענה חריר ובענה פלאר ויתכיל מוכב חריר יסיר פי אהוא וכחיר
מן למסתעארת מא לא ימכא תצורהא ולא נודהא פי לחס ועקן ימעל ונודהא:
וכדן יתכיל לאנסאן וחו מתבה חאנר פי לחס בלאר בענה עמאשכאן
גאיב ענה או מותי והזהא אמוז גמעהא ליסיה מנכורה ערמין הו יתחיה
למאן אקסא אעניא: ואחא למרעא לממרוזין ולמחוסין בלחמא ולמנאטק
למברלמין פמעלום אהם ירו אשכאן ועור ואשכא לא נהחיה לעתהא ולכל
שכין מנחם תסבאב פי מא יראה אן פי מא יסמעה לא מא ישאובה פיהא
לאכר: קין אן שאל למא אעניא בסול בשלת אור ונגרוד
ען אפרו ללחור לאנה כשר אנה יקתל פי דלן לחור פלו אקד ובטל לחור
כמא אגר לכאן ישע ענה בהוא אעניא ולבנה למא בשח שמוא מחא אנה
וכנך עמי במחשתי אראר יבטל פעל אסאחיה וכלמא לכוך אכלאם בלה כאן
עלי נסאנהא לא אן שאל סמע פלמא בלאם שמוא בל חיקלת לה אנה יקל לך כיתוכיה
פבטל שאל בלאמהא וכונ חורב ולם ינזגר בזגרהא לחתי בלא ישע ענה אנה
אמתתל בלמחא ובטל לחור בל פלף בלאמהא וכונ חורב ולו כאן אנה למחקק
אנה שא יקתל: ואתר ויל פי הזה למעאע פלר גר מחמא אה לבנה שמוא
ומא מן אחר לא וקד גר מנהא ורא מנהא אעניא אמא מן נסח או מכין
חכא לה: ואחא למנאמא ואתכילת לעחיהא פמא מן אחר לא וקד
חיקרה פי נסה ולכדה ואחיה פי עמרה לא אקל אסר פיקס ענה עלי נודה

על שם ומעיל
זמן תעשה לו חס

פאמאמלכע
כר
זמן תעשה לו חס

וכלמהא
ישע

יעני חתם לחצו מעין

ומן לשכר עלי אנוע ומן אנוע חנהא עלי גנשהא לשון לכל גנש וחור לשא
אכתלחך פיה חייבא פיה ואמה אמרה הלא כלל דלך לא תסתשבע
קולהא אמה טלעת לה בשמול ואמה אעפחה חליתה במה תחקק שאנל
אמה וקל וידע שאנל כי שמול הוא והו' פלם יראה ואמה דלך עלי מא קלת לה
כמה קל ותאמר האשה אל שאנל אהם ראיתי עולים מן הארץ ויאמר לה מה
תארין ותאמר איש שקץ וג' וידע שאנל כי שמול הוא: וקר בינא פי יצר לו
כתאב אן קולהא אהם ראיתי עולים מן הארץ אנה תפלים ותשדך לא תכתיר
לדלן עלי יחיה דלך קולהאמר לה מה תארו ולם יקול מה תאם: ואגראב ען
לפך עולים איש שקץ עולה: פקד צהרת גמיע לקצה עלי חקיקה עט למעצין:
ואמה קולהא למה דמיתני ואמה שאנל פאנחא עלמל דלך אמה ען
דקוה לשעור לתי פי נפשהא במה קלנא פי אסיד וכו' לאקרב אן במה אנצאך
אן דלך מן לפיה ותקלןל נפשה: ואמה אהמסיה אמה עלמה דלך מן קבל
לשכר לתי אתת בה אעני שמול לחדא דלך קוה תאכיד ותעדין פי מא תכבה
בה: והיה לאיהאמאא לאפכאאאא לזניה כתיר מא יסתעמלנהא פי נמיע
פדחם ויכדו מן היה לאבאא פי לזמאא באמור כתיב אדי צח משהא
במנהא אנהם בה אסאין ואחול ען אכאך ולם יבאא בה לאמה קד קל לה שי
מן קרצה מעמה כאך בלעדין מכלוט מע אקול אפר באזבה (כן) למהוס
ואפזשאן ולחזין לא ישער בהיה לכת לתי לא ישער בהא סוי אכמהא אאשכאע
אזכיא פי ליה אכא אמבסטין אנפס ואמה לעואם ולגול ואסואן למחלמח
פלא ישערו דלך לאך לעמרה פכל מה קלאו יחכא או יכד בה לגמיע
ערהם פי באב אואב וליס עשהם שי ממחטב אעלה פלדך לא יכדו שימן
כל מה יסמבנה: וקר אטלנא כתיב פי כלום הו פי לחקקה חשו לביאנה (כן) לבחור
לאהאם ולתביל לתי פי היה לאמור בייטא מא בייטאא פיטפע בה לתיחיד
למור למא אפכאל כעור אי לגרין: ויאמר שמול אל שאנל למה
היגלותי לחללות אותי לם אעבדת והיה עלי לסאך לאמרהא אסאורה לשא
אן שאנל סמע כלום שמול כל הי קלת להאנה יקול לך כיה וכיה: ואמה אעלה
אך תסתשבע אן לכי יקל ויאמר שמול אל שמול ואמה אקל אן דלך עללמין

כך דגיוה
עני

לאמראה פאערליך אן לס לילך באעצם מן קול אנן ויאמר יי לה והו על לסאן
ואטטה וכדלך וידבר יי אל משה וכדלך ויאמר יי אל גדעון פלא תסתשנע הו לי לטה
אל מן מעט האלה למיכאל ויאמר וקד ביינא פי מא תיקדם מן אל לטעב ואי
הו למעט פאמאך מתברקה מא אדא וקנת עלה מע אתגד עק אהויל ענך
כלשך פי הוה למעט ופי כל מא ישבהא: ואליהם סד מעלי זאת ענך
ענאיתה ותאידה לוי קיל פי אולא עד אנאח ואקבל וצלה עליו רוח שחתתל
רוח יאל שאול על מא ביינא מן מענאיהא אן בענא תאיד נטק ושעור:
ובענא תאיד וקנה וענד וניצ פגמלהנא לקסמיק וקל ואהים סד מעלי:
וקלה ולא ענך גם בחלומות גם בנביאים ולם ידבר לארים כמא זכר אולא גם
בחלומות גם בנביאים גם בעינים פקיל אנה אסתחא מן זכרהא לן לא יזכה
שמוא על קתל לטחים ונב עיר הכהנים לעצים תאסר פי אמלה חתי לטור
אספה מן אלן לס יגמר על זכרהם קראס שמעל: ויי סר מעליך ויהי עריך
צאר עדווק מתל ומלאו פני תכל ענים ופי לקריאני חלמא לסנאך ופסדיה לערך
ופירשו רלל ויי שר מעליך ויהי עריך וחרי אתה חייב מיתה ומיתתך
בחלב וכך פירשו רבותי אל ולא יראה בך עיוותדב נשב מאחריך לא שמעט
שיבה אמה היא כשהוא אומ ויי שר מעליך ויהי עריך למדט מה ענשו שלאל
בחלב אפכאן בחוב: וקיל פיה אן אלה לפע ענאיתה ענך ואשאהא
לעדווק או לוי כנת תעאדיה ותקצר קתלה וללך קא בעיה ויעש יי ל כהער
דבר בידי ויקרע יי את המולט מידיך ויתנה לרעך לרוד תבייך לה אקרא
מסתחך להא לאך אתלם תל תעאדיה ותקצר קתלה: ואנת עאמב עניה:
ומע ללך חולם יאל צאחבר: וקדר על אדייתך עדה דפוע ואמתגע: ולו
קדית את על אתלמה למא אבקית ללך סמאה עניך אעני עדו: ואכיוא
קא ויתנה לרעך לרוד: כאשר לא שמענת בקול יי ידי על אשר
לא שמעתי: ותרא כי נבהל מאד אלתגף ואנזעג: ואשים
נפשי בכפי כאטרת בנפסי: ויפנינו בו עבדיו וגם האשה מקלוב
מן ויפניו בם ומענאה לאחאח: והו מחל ויפניו ותגומע ואתקיס צידה
עבדהי כלום חזקן עליו בודבים עד ששמע אלהים: ולמשה ענל

(לא ענני יי עולד נס ביד ה' בימיס ספסל יתפסל בליל ויגורא:
מגדלסמס ופ שגין אומרים לסם יאשאל וקאמל ופס סולס כלם אן יאשעין שאל חלס כלסן שאר שאר
כירש קמא אל אשר חלס כלם כלם חלס חלמתי ופועל רבדל אשאל מאמלס דאס וקללס כחלס
אשאל מאמלס דאס וקללס כחלס

מרחק בבית ארבע פלגה לערב אהל ארבע ירבעה לעגל לתסמיג
ואמר אסם למועל ארבע ירבעה פיה לעגל לסמיג וקולה הנא עגל מרחק ירבעה
עגל מרחק לתסמיג ותרגמו עגל פטים כלל שמק גקל וזנה מרחק
הוא למועל אתי תרבע פיה לשאה או לעגל בארבע ולפין חבל ישר פי לעגל קולא
תכול לשאה או לעגל ארבע תסמיג וצאחב כתאב למעשה עגל
מרחק מנאנא לקולהם שאה מרחק ומרחק אי משורה בארבע והוא לפי לתסמיג
וקרנ פלשתים הם השלים שלהם והרציה עלה שחבר עליהם אחר כך
ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה וקל ובעיני הסרנים לא טוב אתה כלום
ובעיני השלים ותרגום פחות וסגנים שלטוני וטורני צא מעט סרנים וסגנים
ואחד והם ארבע ולא מיטתי בו טאחה מיום נפלו עד היום הזה מן חזק
נזע לטא ומתלה בדאשיט יפול אל אדננו שאלו ינעו ליה ואת הנופלים אשר
נפלו עלין לגאע ארבע גזעו סגיה וישב אל מקומו אשר הפקדתו קיל לא
אדעתה פיה ואקדחתה מן מעט פקדון ורב מא כאן במעט תוכל מתל ויפקד
שך הטבחים ופקדת לעזר ולא ירד עמנו במלחמה במעני ולא יעלה כמא
סיקול בשך קול ארבע פלשתים אמרו לא יעלה עמנו במלחמה ומתלה וירד
הקלע עלי מא קיל ואינא וירדתי על ההדים אגמיע מעט צעוד ווא אלפין לא
מתנאד פלמיע ובמה יתרה זה אל אדניו הלא בדאשי האנשים והם
למעט בדאשיט ואנמא הם מא אדאדואן יאכלו על אנפסהם בלשון פאצמרוה
עק אגאבין ומתלה העיני האנשים הם תבקר הלא אסתגאז דויד
מעאונה אביש עלי ישראל פי קול לכך אתה תדע את אשר יעשה עבדך
חאשאדוד מן זלך ואנמא קל כלום מתונה מחזקל וליס פי הדי אקול מא יוגב
אנה אכבאר לטא פלמיע אביש עלי ישראל ואור לבס ולכו עט מא
יני לבס אנהאר ועמלקי פשטו אל עב ואל צקלג אנבסו וגאדון מתל
ויפשוטו על הגמלים ויקחום ויכו את צקלג אכרבוהא וליס בקול לטא
קל לא המיתו איש ומתלה ויסבו הקלעים ויכוה אי תמוהא באחגארה
וישבו את הנשים אשר בה כיון שראו ישראל ששבו בבהם לנפשותם
באו על דויד לשקלו והתחילו בוכים שכי מדה נפש כל נפש איש על בניו
וגל בנותי וישערו מאתם איש אשר פגרו מעבר את נחל הבשר
אלהם תעטלו ותקפו מן קולה רב העג פגרים מתים כמא ארבע לא חנה

להא: כולך האולאי מן צעיהם לם יטיקו למשי ופי כלם לאואיל מאי טעמא
 לא אבד לך מראפיה אגור ומה חזא ואמיט לא אפגד אי לא אתבטל ולא אתעטל
 וקד פקד פיה אשר ערסו מן תרגום כי הדס תהרסם ארי פגמא תפגמג
 ותרגמו דאחמטעו נמטעו מפני שהיו חלשים ולא היה בהם כח להילוך וכך
 פירש קמחי פגרו נחלשו והיו יגעים ולא יכלו ללכת ויקחאותו אל דוד
 חקה ויביאו וימצינו איש מימי בשוה הקבה קודם שיבה ישל בודא
 להך לפואה כן את מימי דוד כשערפו העמלקיים את יקנא ושללו הנשים
 והטף ולא ידע דוד עד ששה ימים כבר הקדים לה הקבה לפואה שן וימצינו
 איש מימי כחואו להך ויעזבנו ארץ כי החלתי היום שלמה ויתנו לו
 פלח דבילה ושני צמוקים פלח דבילה קטעה מן תיך יאבם לאנחם כאמ יעמלו אתיך
 כמא יעמל אינס אתמר עגנה ואסמי פלח למשחבחה למחא ואמרו לו
 מעשה בו קחנן שחחו בולמוס והלך וישב לו למגדחה שלטא וטעמא אמרין
 ליה גרא מנא לך מדדוד דסעב ויתגלו פלח דבילה וקוון שלוי ויתנו דעת
 החכמה תחת בעליה וכל אף כאן מלך הדי אשטין בולמוס והו נע ככך
 אכואע לצע יכון ולך דואר ושני צמוקים אמר קטעתי כמא קנא
 פי אתיך והו לאקרוב או כילץ ואסמם מן מעט אתנפץ מול שדים צומקים ופי
 כלם לאואיל מעטמק וטוב לו ותרגמו פילס דבילתא ותני אתכלין דענבין
 יבשיין ופ פילס דבילה חקבה מדבילה וכן בצרי רלל ההוא חמא דאכליה
 למהמא ופלסיה למל פדושו שניר הקל וכך פירש קמחי פלח דבילה חתכרת
 דבילה כי חלתי היום שלשה בחוף מים והנה נשויים על פני כלגאע
 מנכסטיך ממחדיך מול ויטש על חממה אולה וינטש ומנה ונטשתיך דר
 המדברה וראמא על מי נטשת מעט היצאן פמענחה מעמך תכבתהם
 ידיך עם מי ומתלה כי לא יטוש יצאת עמו אל תטוש ואל תשכח
 אכלים ושותים וחוגגים ידבחו לגנם ומתלה המוז חוגג ואסמי לכבש אדר
 ידבחו ללחקר ע חג כמא קא אסרו חג בעבותתם פסא מעט חוגגים ואבחי
 ומתלה חג ליהוה מחד רלל דבחו לני מחד ידיך אבחו לעא יתיך ופלסיה
 אנהם כאי יצטרבון פי סכראם מן יחוגו וינועו כשכור ופירש קמחי
 מרקדין ומפזזין ומכרכדין בשמחה ויכס דוד מהנשף ועד הערב
 למחרתם נשף הו לעסעה והו וקת אכלתא לכו ואכלתם ולם יקא אחדומא

פירש בערוך חתכל
 תאנים בשנים

לִיכָּפִי אֲכֹרִי וְקָדַשׁ אֱלֹהֵי אֲלֵל בְּנֶשֶׁף בְּעֶרְבֵי קֵם וְעִיז נֶאֱפֶה שְׂמִידָה נֶשֶׁף
 וְקָדַשׁ יִכְנֹץ אֲכֹרִי מִתֵּל וְיִקְוֹמוּ בְּנֶשֶׁף וְהוּא הַנֶּאֱפֶה אֲלֵל לִקְוֹלָה לְמַחֲמֹת
 לֵאמֹר אֲכֹרִי וְהוּא עֶרְבֵי מִסָּךְ אֲנִי לֹא יִטְלֶה אֲנִי וְהוּא לֹא יִטְלֶה לֹא
 בְּאֵהָרָא פִּאֲכֹרִים אֲכֹרִי וְכִבְסוּ עֲלֵיהֶם אֱלֹהֵי וְהוּא לִקְוֹלָה פִּיֵּהֶם תֵּלֶךְ
 לֵאמֹר וְהוּא לִי אֲעִשָּׂא הוּא קוֹלֵה וְעִיז הַעֲרֵב לְמַחֲמֹת וְעִיז הַעֲרֵב כִּי גַם כִּי
 יִקְרָא נֶשֶׁף תִּחְלַת הַלֵּילָה כְּשֶׁמִּתְחַלֵּל הַחֹשֶׁךְ וְתִחְלַת הַיּוֹם כְּשֶׁמִּתְחַלֵּל הַחֹשֶׁךְ וְאִמְרוּ עַל
 זֶה מִסָּדֶךְ מִהַנֶּשֶׁף וְעִיז הַעֲרֵב כֵּן אֲמַר מִהַבָּקָר כִּי גַם הוּא יִקְרָא נֶשֶׁף וְאִמְרוּ
 אֲמַר לֵב אֲשִׁי תִרִי נֶשֶׁף הוּא נֶשֶׁף יִמְמָא וְאִתִּי לֵאמֹר נֶשֶׁף לֵאמֹר וְאִתִּי יִמְמָא
 כִּלְוִי הַכֶּסֶם מִהַנֶּשֶׁף שְׂמִידָה בְּקֵר יוֹם זֶה עִיז עֶרְבֵי יוֹם שֶׁנֶּעֱלָה הַבָּקָר שֶׁהַבָּקָר
 שְׂמִידָה מִחֲדָתֵי נֶשֶׁף וְלִפְכֵךְ אֲמַר לְמַחֲמֹת שְׂמִידָה יוֹם שֶׁנֶּעֱלָה מִחֲדָתֵי שֶׁנֶּעֱלָה
 הַנֶּשֶׁף שְׂמִידָה וְלִפְכֵךְ אֲמַר לְמַחֲמֹת שֶׁנֶּעֱלָה מִחֲדָתֵי שֶׁנֶּעֱלָה מִחֲדָתֵי שֶׁנֶּעֱלָה
 עֲמָהֶם מִלְחָמָה שֶׁנֶּעֱלָה לְמַחֲמֹת שֶׁנֶּעֱלָה מִחֲדָתֵי שֶׁנֶּעֱלָה מִחֲדָתֵי שֶׁנֶּעֱלָה
 הַלֵּילָה הַנֶּשֶׁף הוּא הַעֲרֵב לֹא הַכֶּסֶם הַלֵּילָה הַיּוֹם הַלֵּילָה שְׂמִידָה וְהוּא הַלֵּילָה
 שְׂמִידָה לֵאמֹר אֲכֹרִי וְהוּא עֶרְבֵי לֹא הַקְּרָה הַאֲמַר לֹא שֶׁנֶּעֱלָה הַאֲמַר לֹא כִּי
 בְּקֵר יוֹם שֶׁנֶּעֱלָה מִחֲדָתֵי שֶׁנֶּעֱלָה מִחֲדָתֵי שֶׁנֶּעֱלָה מִחֲדָתֵי שֶׁנֶּעֱלָה
 לֵאמֹר עֲלֵה הַלֵּילָה וְיִנְוֹסוּ אֲמַר לֹא בְּדָשׁ וְיִנְוֹסוּ בֵּינֵם הוּא עִיז לִדְבָר שְׂמִידָה
 יִשְׁבֹּב בֵּינֵם הוּא עִיז לִדְבָר שְׂמִידָה לִדְבָר שְׂמִידָה לִדְבָר שְׂמִידָה לִדְבָר שְׂמִידָה
 אֲמַר וְהוּא עִיז לִדְבָר שְׂמִידָה לִדְבָר שְׂמִידָה לִדְבָר שְׂמִידָה לִדְבָר שְׂמִידָה
 לִאֲמַר מִהֶם אִישׁ כִּי אִם אֲכֹרִי מִחֲדָתֵי שֶׁנֶּעֱלָה מִחֲדָתֵי שֶׁנֶּעֱלָה מִחֲדָתֵי שֶׁנֶּעֱלָה
 וְאִמְרוּ לֹא בְּדָשׁ וְיִנְוֹסוּ וְיִחֲתִלּוּ אֲמַר וְיִחֲתִלּוּ אֲמַר וְיִחֲתִלּוּ אֲמַר וְיִחֲתִלּוּ
 כֹּלָם שְׂמִידָה וְיִחֲתִלּוּ אֲמַר וְיִחֲתִלּוּ אֲמַר וְיִחֲתִלּוּ אֲמַר וְיִחֲתִלּוּ אֲמַר וְיִחֲתִלּוּ
 כֹּלָם שְׂמִידָה וְיִחֲתִלּוּ אֲמַר וְיִחֲתִלּוּ אֲמַר וְיִחֲתִלּוּ אֲמַר וְיִחֲתִלּוּ אֲמַר וְיִחֲתִלּוּ
 לֹא עֲדָם מִהֶם לֹא כִּבִּיר לֹא סִגְרִי מִתֵּל אִישׁ לֹא נֶשֶׁף וְיִחֲתִלּוּ אֲמַר וְיִחֲתִלּוּ
 אֲמַר מִהֶם הַנֶּשֶׁף אֲשֶׁר מִגְדוּ מִלְּכַת אֲחֵרִי חִיד תּוֹקֶם סִתֵּל לֹא מִן פֶּה
 לֹא הוּא לִקְוֹלָה פִּיֵּהֶם מִתֵּל וְיִחֲתִלּוּ אֲמַר וְיִחֲתִלּוּ אֲמַר וְיִחֲתִלּוּ אֲמַר וְיִחֲתִלּוּ
 יִרִיד אֲהֵם וְעִיז לֹא יִשְׁרָע וְלִי עֵל פִּירוּשׁ בְּלִיעַל בְּלִיעַל שְׂמִידָה
 עַל הַמָּקוֹם וְתִגְמֹל רִשְׁתִּי וְפִירוּשׁ רִשְׁתִּי תִחְלַת רִשְׁתִּי שְׂמִידָה וְעִיז מִחֲדָתֵי

ומעשים טובים: ואת שתי נשיו הנולדות כיף גאון לדיויד אגלס מע
שתי נשיו אחינועם ואבינל אחד שנשבו אגואב ישרא שזינת אשתו באונס
מוותנת לו שנ וגאב לא נפשה הא נפשה מותנת והכחן שנאגסה אשתו
אסורה שנ אשה זונה לא יקדו: כי כחלק היוד למלחמה וכחלק היושב על
הכלים יחזק יחזק ויהי מהיום ההוא ומעלה ושימיה לחוק ולמשפט לשרא
עד היום הזה אמר ומעלה ולא אמר והלמה לפי שכבר נתן החוק מימי אברהם
שנ ענד אשכל וממרא הם יקחו חלקם אסם שעבדי הלכו אחי וכנסו למלחמה
עני וחבריו נשבו על הכלים לשמור ראויין הן ליטול חלק לפיכך אמר ומעלה
ולא אמר והלמה: וכך מצינו בתורה דבת וחצית את המלכות בין תפשו מלחמה
ובין להשה ומה שעשה דויד מן התורה עשה ומאי דבת ושימיה דויד לחוק
שנשתכחה מצוה זו והוא חידשה ונקראת על שמו: ויבא דויד אל
דקל וישלח מהשכל לקני יהודה רעהו צמיר רעהו עק שבט יהודה אל
הו לפי פראד לה עק זקני לוי הו גמע ולו כאן עני צמיר זקני לקא רעין לא
אז יכזר רעהו הנא גמע ויא גמע ליינה סאקטה מן אכט מול עניהו ודון
אחז: וידבק פלשתיים את שאול כחן חקה וידביקו לאנה מן וידבק
אותו מול וישלכו איש מטו: ומצאוהו המורים אומאה מן סדה
אורה לתקיל לא מן ידה לפיכך תם שורה וקא אנשים בקשת: ויחל מאד
מהמורים קיל תנגע ותאלם מן חיל אחז: וקיל פדע מן אם מפכ לא תחילו:
ואול אנש וליק במותסדה: והתעללו בי יעבדוק בי וימתהנו ו
תעדיצא לי פי צוה משה ולעב לאנפסהם מן כי התעללת בי לוי תפסירה
לעבת בי ועבתת פי חקי והו מאכזז מן לעב אגאז למסמאין עוללונק
ויקח שאול את החרב ויפל עליה אמרו רלל ההורג את עצמו הריזה
שופך דמים שך ואך את דמכם לנפשתיכם אדדש ולמה נאמרבו אך
מיעוט יכול אם הקיפוהו השונאים כשאול וחס מבקשים לתעב בו הוא חייב
על הריגת עצמו תל אך מיעט את זה שאיז חייב יכול אם אמרו לו עבד
על ואסלאו אנו הודגן אותך הריאם איז עובד הן הודגן אותו והתנאם
את עצמו יכול יהא חייב תל אך מיעט את זה שאיז חייב: (פס)

את חלליהם יסלכו תיאר לקהלם מן ופשוט גם הוא את בנין : וישמחו
את כליו בית עשרות פי מונע לאינכאם : ואת גויתו תקעו בחומת
בית שן כלבוהם וסמלואה מן ותתקעוהו בריקתו ופי למעני מן את אפר
והוקע אותם ליי נגד השמש : וחזרת לאף מן בית שן איגלז וגד ליינה פיל
לפן : אמרו דלל כל ימים שהיו תלויים לא נגעו בהם חית ועופות מפני
עזארת שהיה בהן : וישמעו עליו ישיב יבש לפנה עליו מזדה למלוא
מעני פילמכאן : ויקחו את גזית שאלו ואת גויתו בטו מחמת בית שן
ועבאו עשה וישרפו אותם שם בלחץ בלכור עליו מא כאת לסדה אף יעמל
למלוק ולמכאבר מתל וכמשרפת אבותיק ישרפולק : ואנל תצמח אף סאף
אלי מאת מלך תנמע אגיד מרכובה וזה חרבה מן סלאח וגידה ולחך אנמע
בין ידיה עני נסאנה כילא עני מאד בעדה יסתנפע במא באן יסתעמלה
למלך והלי כאף מן גמלה אמאמה : ולמלך אנך לא תעתקד אף קולה וישרפו
אותם אנה יעני ען גמלהם לאף אנך קד בייך בעדה וקא ויקחו את עצמותיהם
ויקברו תחת האשל ביכשה ויעומו שבעת ימים ואינכא אף חיד שכרהם
על דלך וגמלהם באחסאף עלי פעלהם לאגב פי חק מלבהם ולס יכונ דלך
לכונהם אחרקוהם : ומעני וישרפו אותם שם מקאם וישרפו עליהם
שם כחל ויק אונט אבין מכאף ויכך עליו אבין וטלך קא אתרגום וקלעלחון
כמא דילך על מלכא תמן : ושדח אינכא מעני וישרפו הנא אמאך אבין
ויפעל דלך פמא כדי שלא להסריח בשור המת וכך כתוב וישכיבוהו במשעב
אשר מלא בטמים וזנים מדוקחים ונ וישרפו שורה : ויש מכשש שטרפו
עליהן מטות וכלי תשמיש כשם ששורפין על המלכים וכך כדורי דלל
שורפין על המלכים ולא מדרכי האמור ומה הן שורפין עליהן מטות
וכלי תשמיש : וכשם ששורפין על המלכים כך שורפין על העשיאים
ויהי אחרימות שאל וזורד שב מהכות את העמלק וישב
דויד בעקל ימים שנים למה שעשה כמו שאמרה תורה שמי שרעה
לכלם מלחמת הרשות שקדא תוסע שלו מה שנים שלשה ימים שן

כי תבנו את בני ימים רבים מגיד שהוא תכניע שלושה שנים שלשה ימים עד
 שלא ילחם בה' ויאמר אשר נהם העם מן המלחמה אשר הטא מקידה כזו אדמה
 פי ומן בני ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלאכת פי דברי הוי'ים
 ואמר אל עמד טע עלי ומותתני הדין לזכר אלה עט לאתקעה בל קא אתה קצד
 מן נשא כליו אן יקחלה פאבא פאבא הו עלי סיסה ומסת' והנא צרה אן הדי לנלמס
 לעמלק תמס קתלה באדנה פמק הדי תעלם אן למדיון יקצד אכתנאד למעטע ואינאז
 אלמך כילא תתדר ויטח וקד בינא פ אול אכתאב מתל הדי כתיב כי אחזני
 השבץ קילפיה עלי חכס אדרש אנה אנתרף בזובה בין ידי ללה תעל ואקו אנה
 צלם נפסה ואן אלה עאל במא אהל בה מן אשתנבה עלי צורה אינא עט למותפקל
 אחזני עק לבשי תשבץ אינען לכהעם אדי קתלהם אן ללה ענדהם בחק ואגב והדי
 חסן עלי וגה אדרש כמי בינא פאול אכתאב ושדח כיה צבטני לעמק אי לאדקה
 למעני אנהם קי אחאטו ביוחורקו ולי ולא נגאה לי מן ביטחם מן כתנת תשבץ ועשית
 משבצות אי עק מושיה וקל אכתי לעינא אי קד אשתתת וראית מטרות וענינת
 בזק וקל לתקל אי תלן נממי עק לחובה ולחורב וקל צאוב לאגרון שועי
 והו מרץ פי לגנב ומנע לאמאן אן יטני אויתחנך ועלי אחיקקה פאנאה לפי צי
 מסדה בעידה לאשתקאק ומענאדה ילוח מן למותע עלי אתקדפ לא אתקדק אנהא
 חלה פיד אתה מתל לעמעא אנשי או סקס לקוה אף אים בה מן אפראק עק לאשדא
 פכשא אן יקצוה חו וישבוו כמא קל כי כל עוד נפשי בי או יכזן קולה כי אחזני
 השבץ לאן קד קצני לגשא אנש נוחי באקה פלא קבל מותי לחנה אכתאד למרות
 עלי אל לאמר ואתעייב ותקצומו אחזני ויתנא יריד קד אכזני לאקשעאלר
 פי גמדי ויש מפרש אחזני עק תשבץ לפי שהוג כהני יי שלבשים כתנת
 תשבץ והי כתנת מעשה רקמה עשויה עינים עינים וכך אמרו לכל כשעמש
 שאלו אמר כי אחזני השבץ אמר שאלו שאל קטיגוריה שלגוב עיר הבהעסאמקת
 אותי ואין שבץ לא בגדי כהונה גדולה שנמשובצים זהב יהיו במלואותם
 ואין הנמר אשר על ראשו לאכלל מותאג ואעשה אשר על אדני
 דמלה וכך תרגם הנער כלילא ומה העבודה ותרגמו כלילא כי הלחשו הוא כל

למשיה ה' לפיכך
 נא יתני

הו וקוף להעמק וקוף
 לפניה וכן פירש
 קמחי היא בעירה
 והנשרה כאדם
 שעמדו שעוותין

מלך רע ימלך
 עלי חוזה על
 הולדת לוב
 שרהטוש

בזכי מעט כלילת יופי כלולה ביופי : ותרגום אעשה טוטפתא ותרגום
פארך חבש עליך טוטפתך ולשון טוטפת הוא כמו יין שקושרין על אמצח
ויש שהזא נקשר על הזרוע כמו שאמר כאן ואעשה אשר על זרועו והיתה
זאת הטוטפת אשר על זרועו לפאר על זרועו כמו שלובשם עבדי המלכים
כן אעשה על ידי אהת הימין והשנית איך עליה כלום ועושיין כך פאר להם
וגדולה : ויחזק דוד בגדיג ויקדם וגם כל האנשים אשר אתו ויספדו
קבכו ויצומו עד השב על שאלו ועל יאטתן בנו ועל עם יי ועל בית ישראל
כי נפלו בחרב : מן ההנה אסתכרם אפקה אתהם לשון עלי מתל האלוא לא
מזכורין פקל על הנשיא לדי הו מקאם שאלו אמר : ועלי אב בית דין מקאם
הזנתן : ועל עם יי אסנהדין : ועל בית ישראל א גמעהם : ויקרא
דוד לאחד מהערים ויאמר גש פנה בן וגוב קתלדוד לגר עמלקי אנמא
כאן בחק אהאסה לא באסנה לא אקרא עטבאלא יוגב פי אנטם חקא
ואנמא יותר פי אחכאם לאמול : וקיל אנמא קתלה למא קל בן איש
גר עמלקי אנכי פלמא דכר אנה מן של עמלק אמר בקתלה תבעה
לקלה תעלי תמחה את זכר עמלק : וכך אמרו רש נשבע הקבא בכסא
כבודו שאם יבוא אחד מכל האומות להתגייר שיקבלו אותו ישראל ואם
יבוא מבית שלעמלק לא יקבלו אותו לפיכך כששל אותו ואמר לו שוהא עמלק
באותה שעה נזכר מה שנאמר למשה והונק : פא קתלדוד לבן איש גר
עמלקי ובעי רמון הבארותי בגר עדים והתראה ולא יגז קתל אנמא בראמא :
קתלהם באנטה מע אקראדהם : ויאמר אלון דוד דמך עלנאשין
כי פין ענה בר לאמר לא ילגם עטבאלא דין אן יקתל שפך שחד עלינא
אנה קתל לא חתיר יכין עליה שחד והתראה ואמא קתלדוד לגר עמלקי
בחם סיאסה אמלך לא בחכאסרע : ויאמר למד בע יהודה קשת
אלימור ההנא תעמיד יעב אן הו לדי גמלהם עלי אקתל ועוודהסאא
א מא פאר להם שגעה ותעמיד ללחוב קהל לאמא לא מן חית חבך
ביהם שאלו וול עליהם : וקא אל יגב תעלים אנמא ללול לאמא
חיאמה וקד אגא אנמא מעשתהם בזה ויאמר למד בע יהודה קשת

ונסב לאמר לבני יהודה לכו דויד משהם פכאלה נדב עלי נפקה לוי עדים
עזה ותאידה: ורבותי אל לא היה למקרא לומר לא ללמד בני יהודה
נהי לא אמר דויד כשהן שאלו והונתן קיימן הייט ניצולים בזכותן שהיו
עדיקים ועתה שנתלקו למדו בני יהודה קשת מפני שבאים השונאים
ומתנגים בישראל: דא מאי ספר הישר זה ספר בראשית שכתב בו משה
הישרים או אברהם יצחק ויעקב שנקראו ישרים דכל תמות נפשי מותישרים
היכא דאמיזה יהודה אתה ידוך אחיך ידך בערך איביך איזו היא מלחמה
שצריכה יד כנגד עורף הוי אומה זו קשת ו' אעזר אומה ספר הישר זה ספר משנה
תורה דכל ועשית הטוב והישר בעיני יי הויכא רמיזא דיין רב לן איזו היא
מלחמה שצריכה שת ידים הוי אומה זו קשת ו' שמואל בר נחמנע אמר ספר
הישר זה ספר שפטים מאי קרו ליה ישר דכתיב ביה בימים ההם איך מלך
בישראל איש הישר בשטן יעשה היכא רמיזא למען דעת דורות בעי ישראל
ללמד מלחמה וכת ויאמר יי יהודה יעלה איזו היא מלחמה שצריכה לימוד
הוי אומר זו קשת הלז היא כתובה על ספר הישר תנין אמולאין חד
אמר זה ספר בראשית וחורנא אמר זה חומש הפקודים מאן דאמר חומש
בראשית נחמא לא למאן דאמר חומש הפקודים מה מלחמה היתה שם ובני ישראל
נעשו מבאחת בני יעקב מוסדה שם כסת אהרן וכי במוסדה מת אהרן ולא בהר
ההר מת דכל ועל אהרן הכהן אל הר ההר וימת שם לא כיון שמת אהרן כחלקן
ענני כבוד ובקשו הכנענים להחלות בישראל ה' וישמע הכנעני מלך עבר
כי בא ישראל דרך הארצים שמע שמות התיר הגדול שהיה תי להן את הדרך
ובא ונתגדה בהן ובקשו ישראל לחזור למצרים ונסעו לאחוריהן שמנה מסעות
ועמד שצטון שלל ומיחה בהן ומסר עצמו על קדושת השם ונלחם בכנעני
ורץ אחריז והרג ממנו שמנה משפחות אף הם הלכו ממנו ארבע משפחות
לעמלקי ליתח להנות לעזילי אימאן חזרו בימי דויד ההר יפדח בימינא לוי
אמרו מי גרם לנו רמים הלל על שלא עשינו חסד עם אבותיך הלא וקסו
הספר ועלנו ליתח חסד והעלה עליהן המקום כלו כסת שם ונקב שם לכן נאמר
שם כסת אהרן ויקב שם מכאן למי דויד כשמתלקים הדייקים

השונאין באין על ישראל. וחדש הנה כתובה על ספר הישר. וזה ספר
על ספר ראשית. ² וזה ישר על במחנה חלל איך נפלו גבורים
אהא לנביא מתל הדור אתם רא דברי יי. יא צבי ישראל וצא ישראל
ומנאם מן תתום לא אנה לא צבי וקל דיהוה צבי הוה קטל ומת וצבי
גזל אי למחזר עתים. וקל פברהם וגמלהם מן צבי היה לכל הארצות וצבי
שרין. צבי לשרין נחלת צבי מעטאה פבר וצא ומחזר וקל אן צבאות
גוים לאף פיה בול יא צבי לשרין. וימכץ פי חצבי ישראל אן ירון טחוט
לגוש ישראל לוי שרמו וקתל הם ומלכהם מתל הצובאים על שושלים אבטלת
לאף ביה פיכול צביה ומעודתה חקה וכל צבאה ומנהל צבא צבא דה
המצביא אתם האלץ. ⁴ על שאלת וכל יחטק בנו ועל שם פי פטבלי
וכן ויאמר יי אל משה נטה את ירך במטק על הטהרות ועל הטהור וזה
דומה לים שאם נטה את ירך במטה על מימי מימים על נהרותם וכי על
נחל ועל אגם ועל כל מקוה מימיהם נטה יד לא פדושו בשביל הנמורת
ובשביל האגמים ובשביל המים. וכן בעפרדעים לא נטה לא במקום אחד
אבל הוא נכחזק על הטהרות ועל האגמים ועל הארצים. ⁵ על במחנה
חללים נפלו גבורים מן המקלוב והו יריד אן נפלו גבורים על במותיך
חללים ומענזה עלי דואבך קתלא. ואן פסל בליר תקליב כאן תפחירה
עלי דואבך אקתלא מתל על במות ארץ. וקיל אנה יריד אן נפלו גבורים על
במותם חללים אף סקטת לגבאברה ולשגשגן ערשא עלי חושם ארצי
כאנת עליה מדתפעה צהרת מטרוחה עלי לארץ מקתליץ אשתענאה כגן
עלי לחאבי. וכולך קילט ואתם על במותימו תדק אקמאקס רוסידים
ובואשלא מא פלאנשאן. ואן אנה אסמית לביע כולך לכונשא כאנת
תעמל פי אעלא אסמאכ מתל על ההרים הרמים ועל הגבעות. ויאבדו
כלי מלחמה הצדיקים קרואים כלים וכן כתוב צוות ועמית ותלכת אלהים
אלו העדיקים. הנה כתובה על ספר הישר קילאן כאן להם כתוב
תואריך מתגים עלי. ספא לזמאן מתל צדי הימים לנבה מא יתעבד
אמר ען אמר ולא יקל קעה ולא יחמל פיה נה מן קעה מעמלה פליא

קמי ספר הישר אי כאנת פיה לאמר מורכב מכתבה על אסתקאמה מן גיר
אכתנאר ולא תקליב פקל אק תפסל הזה לקינך ולא לכבאר כאנת מרת כר
פיה מגזיה מפעלה עלי חקיקתהא הי וגדא' וימכך אק ספר רבוי הימנים
מכתנר מנה ותרנים הצבי ישל ו' אתעתיקין ישל על בית תוקפון
אתעתיקין קטילין איכדין אתקטלו גבריא כל ישל אתם מעולים על כל החיילות
שלגים ורצויים מהם ויש להקבה חסך ככם ומוסיף לזה עמכם גבורים וטריקים
הם שאל והותקן בע איך נפלתם חללים אתם וגבורים ופיוש אתעתיקין
ישל על בית תוקפון עמדתם כלכם טרפים במקום אחד לענוך מלחמה
אך נפלתם עם גבורים וטהרתם הי בגלבע אלטל ואל מטר עליכם
ושדי תרומות אי לא ישלע ולא יעמו פי תלך לארצי מא יכון נטבתה מן
מגל אמשלם להא מתל לתרומה אתי תכונ מן למגל וקילאן לא יעמו פיהא
מא יסתחך אן יכרג מנה תרומה לקלטה ולק נמא חצל פי דלך למכאן מן
מארה אתי לא ימכך אסתדראך פארטהא כי שם נגעל מגן גבורים כגן
שאן בלי משוח בשמן אי כאנה לם ימך מלכא עינימא ממסוחא באר
בל תראסהם ולחתהם טארות מלשונה בים אקתלא ושחום לגבארה
מדם חללים מחלב גבורים וקילאן נגעל מן ושלח נפשי וקיל מן נגאלו
בים באטל לעיך מן לאף ומעטא אתליות ותרגומי טורי גלבוש לא
ייחות עליכון טולא ומטרא לא תהי בכין עללא כמקת ריעטון מנה חלתא
ארי תמך איתברו תריסי גבריא תריסא דשאן דמשוח כר במשחא
כלומר ולא שדה תרומות כלומר לא יהיה כאנתו המקום שדה שרואיה לעשה
ולחוציא ממנה תרומות ולו הסגנים מגן שאן וזנתן וכל שאן לא
נמצא נמשח בשמן המשחה מימין קשת יהונתן לא נשח אחור
אי לם תזיג לאף ולם תרעד ען מקערהא מן לא תמיה גבול רשע מע כון
הי בשין לבן קל ביינא פ אל לכתחב אן אסמך ואשין ואחד ומנהלם
יחדן שלחו והו יריד אשר לא נשח אי לא כאן לא ירגע לאב וכדלך סוף
שאן אתי לם תרגע אבדא סגנה וחורב שאן לא תשוב ריקס לאן הוד וקס
להם על סא כאן ענה אולא מן אשכאנה ואתאייד לאכער לא וקס חלהם

לאן מנשרים קלן מאריות גבון הו אינא וצק שואעתחם וכפתהם פיקח
 לאשרא חין סאנו פי עזהם ו לוי אמר ששים מיל קלן שאל ביום אחד לו סמון
 אמר מאה וששים מיל וצבן אמר מאה ושמונים מיל אימתי כשנשבה הארון
 יום הדיןת חפני ופחוס והד' גידן איש בנימין מהמערכה זה שאל: בנות
 ישאל אל שאל בביטה המלבישכם שני עם שנים המעלה עד זהב על לבושכם
 ירד על שאל מלך אל הער הזה התפללתי וגידה ממא באשה פי אולא
 כתאב: המלבישכם שני עם שנים ירד עם אבילת שנים אי כזק סב
 שזק ולבאסכן לחיר ולקדמז ואכלכן למלאד וקילמן החנה פ עדנה אלו
 כאן ולבאסכן לחיר פי שכיבתכן א מע שבאככן: ער זהב זניה וזהב
 ודי מלך ותשי זהב וכסף: ופירשקמחי אל אמרו שהוא חסד ועבדי
 מלבישכם שני ומאכלכם שנים וזונה פירש המלבישכם שני כימי
 עדנים ולפי דעתי כי אין לשנות על הכתוב ואמר עדן על הלבוש כי סמו
 שהמאכל הטוב הוא עדן לגוף כן הלבוש הטוב וכל דבר המהנה לגוף יקרא
 עדן: ולכן דרשו בנות ישראל על שאל בביטה ו יהודה אומ וראי בנות
 ישראל שכשהיו פלשתים נלחמים בישראל היו מקשטין את בנותיהן והיו ישראל
 נכשלין בהן ומנחין את נשותיהן וכשראה שאל כן היה מלביש בנות ישראל
 שש ומילתין ומעדין ומקשטין ומימן וכשהיו רואים אותם בעליהן שהם כ
 מתקנת הט מנחין את הפלשתיות וחוזיין את לבנות ישראל וכיון שנהדד
 היה דויד מקונן ואכל אל תמיד בגת אלתבשוו בחצרות אשאלן פנתשמחה
 בנות פלשתים פן תעלמה בנות הערלים לפי שהיו בנות פלשתים שמחו
 במלח: ואמרו גם כן שהיה מטיף לבנות ישראל כל מי שלא היה לו
 טרסא היה מטיף לה טרסא יעט סך תענות ולם יכון מעהא שי אדוגהא
 סלברא וזההא מק ערה: יהונתן עלבמחניך חלל על רואבין
 לקחל וקדוקדים מילג ותעומי על בית תוקן אתקטילתה: בלחזה
 אהבתך לי מסובת שנים קיל אסתר מן מחנה אשא וחטתה למחבבה
 מן ולי ואך וכלל ומא ישבה זלג ושבה באשא לרקח טמאסוק וכתר רד
 אפלאן פאשי לוי ממלך איה מן מחנה א בלגה א פלח או חזן סאנה
 יסרפן פה: וקילמן מחנה איה למלאד וראי הו אמר טביעי אלתלמאך

פקדון מזה יהוה נקן פי קלבי כחמא פביעייה לא תנתקן ולא תתלמסא : ואמר
 אל איך לך אהבה קשה בעולם חוץ מאהבת נשים שנ' נפלאותה אהבתך לי מסתובב
 נשים : וקל ונכבא יוסף בר כהנא ר' יהודה פי וקלא לאהבה פי אעל איהא
 קול דחידש נפלאותה אהבתך לי מאהבת נשים פיקל פי מלאדה הט' בנשים
 אז כאן צאהר לנפך סלא לניך במתל משיחא להי יעקב ונעם זמירות ישל לתמתל
 בה אז ימתל יחובה יהוה נקן לה באהבה שחית תעיה כדבר פנקל פי הדיא לקול
 בלא תדא נקלם להדיא למעט מקדמה יתביין בשא מא אריא אי צאחה אז לפניה
 אשה יעבון בה ען לקוה לטאטקה ולקוה לבהימיה : אמא לטאטקה פקל ענדא אשת
 חילמי ימיא ואמא לבהימיה פעבר ענהא צאשה זרה נכניה ותמיה וקולית
 פלמא כאן קול לנפוס יעבר ענהא בהדיא אלפין ותעית הדיא למקדמה : אקול
 אז קול לני ען נפלאותה אהבתך לי מאהבת נשים אלא בה קול נפסה פקל
 יטבה כנת אחב איי מן קול נפסי אתי בהא קואם חיתא פי אריא ולחצי אמא
 פי אריא פמול לקוה לגאדיה וכראמחא לחזבע ווי לגאדיה ולמאסיה ולקחמא
 ולדאפעה : ואמא אתי בהא קואם חיתא פי אריא פאטאטקה אתי יכונ בהא
 לאמאן אפסאן פאכרנה בלפין לגמע לאגל מא רכנא אז מחבתא כחבת
 פי דאנה חעלי וקבל מר צאחה פערמי איאך טעמי קול נפסי לי בהא חיתא
 ולהי למעט אשחא ראל בקוליהם אז חזרא אז מיתותא : פאכרנה בהדיא אלפין
 פי לגמור יפס מנה צאהרה אקשרי ולחצי יפס מנה רוח למעט : ויקל
 אנה ישיר לי מאהבת נשים לקוה לטאטקה לעמלייה ולעמלייה : ותלגומו
 מסרשא רחמק לי מרחמת תותין נשיך : ויהי אחרי כן וישאל דניר ביבי
 לאמר האעלה באחות עמי יהודים ירד אל אחת או האעלה ואשב באחת
 כמא קל ועל שם דניר וגם שתי נשיו אחיענעם היזעלית ואבינל אשד
 נבל הכדמלית ואנשיך אשר עמו העלה דניר איש וביתו וישבו בסחיתרון
 ואבגר בן נג שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשות בן שאול ה
 ויעבדוהו מחנם : וימליכוהו אל הלש ואל האשורי ואל יקנע ירד עב
 ועל כמא קל פי אכר למחוק ועל אפרים ועל בנימין ועל ישרא כלה
 אמרו ראל אפשר אנכי עדין היה חולק על מלכות בית דניר לא מדינא דניר
 והמליך איש בשות ההדיא נפלים מחמק יסא זה שאול ואיש בשות

אע"פ אה"ק ל' נשים וכל
 קול אשה

ולא ידע שהיא בסורה בלד בשל בה חסד לעקב שחל לו בעמק וסל חסד
 שיהיה בישל הוא ממנו והוא שאל ונסחש בשל כנו תפנה מלך והיה
 זה ימים מועטים לפי במורה ויפגשום על ברכת גבעון ברכה
 יתגמל פיהא למא מן לשחא או יתהא מן עין טבעה ויתגמל פיהא
 ויאמר אבנר אלזאב יקומו ט הגערים וישחון לפטי כלומר יקומו וילחמו
 לפטי וטקראת כן המלחמה שחון כי אינה מלחמת אויב לאויב אלא נלחמו
 כזי להראות גבורתם בלד ויחזיקו איש בראש רעהו נחמץ בער
 רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצורים אשר בגבעון חרית
 לאגסאד ואקניא ואפראד היסר תמים פעלו נזר עולמים למן מעבאדה
 לטאין און ומן הדיאמעט בכל צרותם לו נזר יכון ער פעל מאני ונמר
 לו עלי למכתוב בואו עמיד עלי ישראל והו בלל ללא אי פיגמיע מיטאיקהם
 עינתם וקוהם ולם יתגלהם לם יתכבהם מן לחמוהו ועבאיהו
 ופירשן חלקת הצורים חלקת החזקים כי חזקים כמו הצורים היו הנערים
 אלה סל אלה ולא נחמו אלה לאלה לא יחדו נפל ונתגמו וקח לאחיה הוא
 אחיט קטיליא דבבעון ועשאן קל ברתלין כחוד הצבאים אמרו
 רלל סעה כדמן לו לאדם הראשון במקצת אברים וכולם נהרגו כהם
 עבאיהם במדויטע דכתיב ועשל קל בגללי ונהרג במדויטע דכתיב ויסאצנע
 באחרי הוכיית את החומש שמשוך בכוחו ונהרג בכוחו טרבעא יאחזודו
 פלשתים ויטקו את עיניו שאל ביטחון דכתיב משכמו ומעלה גבוה מכל חוש
 וגהר בצמארו דכתיב ויקח שאל את החרב ויפל עליה יאשיהו בנחיריו
 ונהרג בנחיריו דכתיב ויולו המורים למלך יאשיהו ידדקו בעינו ונכחה
 בעיני דכתיב ואת שני צדיקו עור אבשלום בשערו דכתיב ושחל
 את שעבדאשו מאתים שקפס באבן המלך ונהרג בשערו דכתיב הנח
 ראשית חבשלים תלוי בלב האלה ויחזק לך אחד מוהגעים חחלך
 את תלויטע בלחנה או כלענה מן חלנך פה חלנך אחד מן הגערים
 האלה שיש שישב עמך ואם תמא ממנו קח לך כל מלחמתו וגם
 אותה לו תמא חתום סל ארצו ותרנס אחד פשנים חזקיתך
 ותרנס דאקו את האדס מן ארצו יעני כל סעה מא חן משוח בה מן

יעני שונים מא
 פלא בל פלא

סלח ונודה: ואיך אשא פני אל יואב אחיך יעש כפי אתפת לי יואב אלוך
ואנצ' לי ונהה ואחאביה ואסתוד מנה ואת כלב ודאי ולם אקתולך כל אני אבטל
מגאמלתי ואקתולך לאש כלב ודאי וטלח קתלי: ויכהו אנצ' באחרי החנת
אל החמש עלי אכאנה ומנה קיל חמושים אי משדדין על לחמש כמא ביינא
פי אול יהושע: ותרגמו בסטיריכיה ורבותי על פירשו אל החמש איך
יחנך בדופן חמישית מקום שמרה וכבד תליין בו: ודומך בחמש על חמש הצלעות
הקצרות שיש באדם שהם תחת החזה שאין מגיע ראש זו לראש זו והם מקום
המתים: ויאמר יואב חי האלהים כי לא דעת כי אז מהבקר נעלה השם
איש מאחרי אחיו כשיר לא קלה יקומו טה העברים וישחין לפניהם אאעל צדקת
לחב בהדי אקול ולתקדיד כי מאז הנקד אי מנל לעבאח כאן יסתדין לקום בעניהם
ען בעין: וקילאן קולה כי אז מהבקר יעיד עד הבקר אי לולא כלומר לא אתן וחסוך
גיצי למא כאן לקום ידגע בעניהם ען בעין אי לעבאח אי כאנו יקתלן פיהם
ויכלטתם טולל ללגד: ותרגום הלעצח תחל החלב הלאמרש תקטיל
חובא: ותרגום למה היה כאבי כח ועבדתן שמרה נח: אפרש כלומר והלא
תהיה החלב תחלים וממיתה והולכת: וילכו כל הבערין לקטע והו ודאי אאסיל
ומא ישבה חן ועברו בין טעין בין הצתרים האלה על הדי בתר
וישא את עשאל ויקצרוהו בקצר אבן אשר בית לחם באסקאט בא לערף מרש
בבית לחם ולם ירש בקצר אביו לקצר נפסה כל למקברה אתי להם: ומשנהו
כלאב לענינל הדי אאמי פי דברי הימים דעל קיל ושם השם דעל אלא שך אן כאן
לה אאמיין: ותגר פי דברי הימים כתיב מן לרגל ולנסא יסמו באאמיין: דא טקוא
כלאב מפט שהיה מלכ פני מפבשת בן שאול בולפה שאמרו למה נקרא שמו
מפבשת שהיה מביש פט דוד בהלכה וכשנול כלאב לקד היה מביש פני
מפבשת בהלכה: ואמי כלאב מפט כשנול היתה צורתו אביומט
שהין העם מרנען אחרי דוד שאבינל היתה מעובדת מנבל ועד חקבה צורת חולד
כצורת אבן כדי שידעו כל העם שהאבן דוד לאבן נבל ואמרו מאי כלאב
כולאב כלומר צורתו כצורת אבן שהיא חזיר: והשם יתעש לעלה
יקא אהא מכל בת שאול וילדה אותו ומתה ונקראת עגלה מפט שהיתה טעה
כעגלה בשת לדתה: (ויחר לאנצ' מאד על דברי איש בשת ויאמר הדאש

כמו מלכס ומהלכס
זה אתעדיש

כלב אנכי אשר ליהודה : ואמר הלא יושב ארץ מצרן היתה גבר הדיוטן שאלו
דבית יהודה כלום הלא בתולה היתה ראש וסוף ועבשין כשהמלכות איש בשבת וחזקת
מלכותו נשארתי כאיש הדיוט בעיני שבט יהודה על שונשתי שלם כהונתן ולא נעבדות
לרוד וחזקתי מלכותו : ותרגם לצאן הדיוט ותרגם אחרי מי אתה רשף אחרי כלב
בתר חלש חד ולא תרגם אתו הדיוט שאבנע לא היה חלש הוא המה בעיני העם כדור
המעשה שהמלך אל בשבת כאיש חלש לא כאיש הדיוט שהיו עמו ענה נכונה
לא כאיש חלש כלל כי לולי כוחו וגבורתו לא החזיק המלוכה ביד בני שחול
העם אעשה חסד עם בית שאלו אמר אל אחיו ואל מצעו ולא המצייתך ביד דוד אם
אסלמך לה ולא אועלתך לטח מן ומציאו בני אהלך במעט אלא תבלינך : ומתלד
נמצאת וגם נתפשת אי תסרת ותמכך מנך וכנך הנה אנכי ממציא את כל האדם
איש ביד רעהו למענע את לב אמכנה מנך ולא אגורך בין ידך : כה יעשה לזו
לאבנע וכה יוסף קדוש מלך הדי בתר וביטא אנה מכתצור לאס אקולומו במעט
דעא או ימין מן פל בית וכית : וישלח אבנע מלאכים אל חזקת חזקתו לאמר
למי ארץ לאמר נחמה במחל אתי הנה ידי עמך להטב אלק את כל ישראל : מעט
אנה רחמנה סרא ואקסלה בדב לעאס ותקלה למי ארץ אי וחזקתך לה לארץ : לאס
לקסס מתן לאס לתורה ותעשה : וקל אנה סקול לה למך תתירך לבלא : או כמא קא
שמואל לשחור ולמי כל חסדת ישראל ולמעט למך בליק מלך ארץ גירך : וצמיר תחתיו
ען איש בשבת יענ תחת איש בשבת : וכך פלשו למי ארץ לשון שבעה : ויש
מפגשין תחתיו למי ארץ בסוד ונסתר שלח לו למי ארץ כלם למי תחת המלכות
והארץ כי אס לך : ותרגמו ושלח דויד אסגדין לזות דויד כאתריה לממלך מקיימא
למן דעבד ארשא : ואמרו אל למה נענש אבנע על ידי שהקדיש שמו לשכב
שלחיד ההל וישלח אבנע אל חזקת תחתיו למי ארץ : לא תראה את פני כיאס
לפני תביאך את מיכל בת שאול בבאך לראות את פני כיאס זאדין פי למענע
ולסקודר לא תראה פני לפי תביאך אילא ימכך אן ותתמט בי קבל אחיך אר
מיכל או ימכך כי אס תביאך באסקאט לפי : וישלח איש בשבת ויקחה מעם
סלמיל בן יוש : וילך אנה אישה הלך נכה אחריה שר בחורים : לם יכסף אן יכון
אסיה במעט לגמיה אעלא ואגמא מעבאה כמדהא לת סאת ארשת עטרה
ובראה שפפה שלוח עלא מנה אן חזקת יואכזבא באטל אציהא פי חקה ולא חוסין
מעאשרתהא או אדיוא ווא סלמיל קל למעטה איש כהן גדול במעט ראשי ובעי :

בשת שלקח הצפחות והחנות היה יכול להוציא וביקש שלא הגנני צדיק הוא ואין לי רשות
לדמו אמר לו אבנך לא ידע ודברתי על דעתי ויטהו ויחב אל תוכל השעשע מלמד
שדנו בדין טהורין אמר ליה מאי טעמא קטלניה לשל עשל רחף הוא הדילך להיניח
באחד מאבדיו לא ילפת ליה השתא בזכך חמישות כוונת ליה באחד מאבדיו לא יכיל
ליה אמר לו אבנך אין רצון דורד אמת לא הצפחות והחנות הענינים הלכנו להביא מים
מן הבור ושכחוס אעל הבור ובא חיד ולקחם משם: וכשכחם כנף מעלנו אמר שאנך
לאבנך הצפחות והחנות הנה אמת בבור שאלו כנף כנפם מה תאמרו בו אמר לו לא
כדחזיד כנף מעלך לא כנף בסירה העשת וטאה בזכך ונחת ומצא דורד ולקח משם
ובין שלא הניחו אבנך להפסיק לדורד לפיכך ענש ושייב אותו מבדד הסירה וטאה
ויטהו יואב אל תוכל הסעשע לדבר אותו בשל קיל סלפסא ואמר: וקיל בגתה כנף
תנשם בסתע פתחם בתכף של: וקיל בלפסאעמן לא תשלה אותו אי לא תפאדעכ
וקיל ליה אדונה בצורה כול ומשאלה מן די האמר של: וקיל באסמאענייה אי כנף
ממאמך לים ענדה כנע סג שלו הייתי וסרפכע ומן שוקס ושלי: וסמא עסיה וסמא
ומת בדיסעשע אחיו קא דורד פי וצאתה לשלמה וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן
נחיה וק ויהתם וישם דמי מלחמה בשלם ונתן דמי מלחמה בחגרות אשר במתנן ובעל
אשר בדגלן וקל לתתם וקטלם בעצמימותיה ודמי דסתשכ דמחוק עלהי כדס תבדיו
קופא ויתב להון בכמת שלמה ואשר דסתן באספכקי דבחדציה ודש בטלגית יצא
דבדלגיה אבנך הוא שר צבא ישראל ועמשא שר צבא יהודה: ומעני ודמי דיתחשע
דמחוק עלהי כדס תבדיו קנצא סג יואב חסב פי נפסה אנה אנמא קיל אבנך לאנך חנה
קיל עשל אפיה ולמה גול בדיס וכקלה הנא פי קצה קתלה וימת בדיס עשל אחיו והזי לנכ
מחל מן יחב לאן אבנך אנמא קיל עשל בער אין חזירה וקל לה סעלך מסחר למד
אכפה אפיה פלס יקבל בקולה וימאן לסור חינדי ויהו אבנך באחי החנית אל החמש
פלמא סל עשל קיל אבנך גח לאבנך קתלה לאן הבא להויר השם להויר פקיל
עשל האס דמי וקיל יואב לאבנך הגש וקת שלום לאן הבא קל לה ויטהו יואב אל
השער לרצו אתג בשל: וטלך ען יואב אין עממא מעור במלמת כמא תאמר
מן מישאל דני ויחר את המועד אשר ישן והזי לנכ פאסד מן יואב לאנה לס
יתפל עשאל לרד ונמא שאר: מן סמאכל ועממא לס יקתלה קחב ט לחב ואמא
קתלה פי וקת שלום לאן הפי קא: וסלס אתה אחי והזי הו מעש ויתב להון בכמת

שלטא יריד אנה אנפלהמא באקתל מן גיר חרב לאנה לו קתלהמא באחרז לם יגב
 עלה צא קתל כהמא : ומענ בתולתו אשר כמותניו קתלהמא קלה שם שאין לו קים
 במה מנרש אמר לו כמותני יסא יחזיקה והיא שקלה לעס משה אמר לו קדאיע וקא
 אוח וקרו : אמר לו גרמת במה היא חולצת אמר לה בשניה אמר לה קדאיע היא
 כששחה להראות לה הכהן קרו במומש : וקדאיע שמה לעב אתו בשל אמר לה
 יהודה אמר על עסקי שלי פירוש : שזה טאל בענין החליצה כדכתיב של נכבד
 געל צאחב לערוך עיקר שלי של והודו תוספת : ופירוש אקפניק דבחד חיה חזק
 שהיתה מבוסה תחת החגורה שעל מותניו : וטליתא הי כהן אונקין לדי כאן מלכא
 לה ואנחנא עמסא לנלעה בקטה לעלפה טעל לגרמת במה חולצת : ולא קצב
 מא קתל דויד ליואב ערמא קתל האלוא כל אדעא עליה כמא קל אל יכרת מביר
 יואב צב ומצורע : אלא אן יואב כהן עיניו אדונה עקל לעשר כהן וסאן דויד
 מכתקל לה פי אמר אחר כמא קל אלי מלכו שליואב שהיה דודה בן לא היה דויד ענשה
 מלחמה שכל מלחמות דויד חין על נדיו יואב ועליו נדמז בתורה האחיכם עבאן למלחמה
 צווא יואב דמז שיואב היה במלחמות ועברא אצל כל מן לא נקדל על קתלה ממתנא
 כולך דויד למא לם יקד על קתל יואב שמה חלץ לקתלה הכה תכה ביק במיתה שכתב
 בובן במיתה שאחה יכול להמיתו בזמן שהיה קל ממה לפי שנקרא שמה יפני
 שם מסה : יחולו על ראש יואב יעט אן הדה אקללות תהל עליו יואב וקדאיע
 לקתלה חלפה אמרא כדא : ואל יכרת מבית יואב צב ומצורע ומחזיק בלך ועלמא
 וחסר לחם מחזיק בלך מאך בלענא אן כאן חל אשך ואלהם ואמענאן יתנו
 לעמר מע וקע אקובאת מבלה פי אתעלב ובקיתפה צהרה : אן יכון אמרא בולמנן
 לעמא עק אקאם לעעפה ובקיתפה צהרה אמענ : ודענא ומתקין באגר חנה
 ופועלו לא יתן לו רחמיה לא יהב לה ומענא אנה עלה מן אפקר קצב בחי יחרס
 קטעה מן אהנן : וקד אעתנין כיהדה לקעה ונב לא יואב חתי ישקצו כהדיה
 אשקובא בונה הו כקל אנה דעס עשרם אנהס מתי ונב עליהם עקאב פליכין
 כמלך הדה אפסא חתי ככון פילך וברא פדחפא לכאמין : ולם יתהד לי
 מענב לא פי אסול ולא פי אלא אנה אמה אסול פמה לם יתהד פב יאן הטיה גדת
 עקבה בורמא כשתמרה ולא אקטע ולך מנהב כמא קל ואל ימית מצות יואב
 ולכא אקל באש אשתדק הדי : ואסא אנהב אנה נקל אן מן אנה מנהם

קדאיע

וְכֵן יִכּוֹן מִסְתַּחֲדָק עֲלֵיהֶּ מִן אֱלֹהֵי תַעֲלֵה מֵאֵה אֶת־עֲצֵמֹת בָּהֶם כִּי כִמְעֻדָּה וּמִשִּׁיתָה עֲקֻבָּה אֶת־
 טַהֲרֵי־מַכְבָּה נִקְוֹל אֵין תִּסְקֹט תִּלְךְ לִמְשִׁייה וְלִלְךְ לִאֲחֻדָּחֶחֶק וּמִסְאָב בְּגִיד תִּלְךְ לִעֲקֻבָּה
 לִאֲגִל הִי־לְדֹשָׁה וְקֹדֶ יִכּוֹן לִאֲחֻדָּחֶחֶק עַל־לֹדֶע עֲקֻבָּה־אֲשֶׁר מִן הָיָה לִמְיֻמָּה אֲחִיךְ
 מִבְּהֵא חֶסֶד אֶתְלָאֵף מִרְאֵב־לֹדֶע עַל־לֹה תַעֲלֵה טַהֲרֵי אֲחִיךְ פִּכְאֵף פִּי־וְלִךְ מִי־אֲחֵה
 וְאֵין תִּלְךְ לִאֲכִיךְ פִּכְאֵף עֲלֵם פִּלְאֻהֶה וְלֹה מַעֲבֵר עַשִׂי לֹה לִלְמֹל וְלֹה לִלְגֻאֵב וְלֹה־סֵם אִיךְ
 אֵין לִחֲקִידָה קִלְבָּה חִינִיד עַל אֲבֵנִי וְלִמֵּא רֹאֵה מִן תַּעֲלֵי קִיבֵלָה וְאֲחִיךְ עַל אֲחִיךְ וְתִקְדָּה
 פִּעֵז עַל וְדִיד גִּי־יֵה מֵא יִסְכֵּן מִן אֲעֻזָּה כִּמֵּא עֲחֹד עֵנֶה כִּמֵּא כִּי־אֵין חִינִיד חִילָה לִחֲסִפִּי
 כִּי־לִקְבֵה פִּי־אֲשֶׁר עֲלֵה־בִמֵּא דִכְרִי וְאֲבִישִׁי חֻדִּין הִדְגֵּן לִאֲבֵר לֹה־סֵם דִּאֲלָה
 פִּי־לִמְעֵלִין וְלִאֲחֵל הִתְגֹּו אֵת אֲבֵנִי וְיִקְוֹן הַמֶּלֶךְ אֵת אֲבֵר וְיִסְמֹד הַכְּבֹעֹת נְבִלִימוֹת
 אֲבֵנִי יִקְוֹל כִּיךְ קִתְלֹת יֵה אֲבֵנִי קִתְלֹה סִסְאֵס לֹה נְבִל חֵטֵס סִסְאֵס וְהַעֲלֵה נְבִל קִתְלֹת יֵה
 אֲבֵנִי וְאֵת לֹה מִכְּבוֹט וְלֹה מִקִּיד וְאֵת סִבְכֵךְ אֵד אֲמַנֵּת לִי וְאֲבִכְסִיט וְלֹה אֵדִי כִּי־פִי
 קִלְבֵךְ לֹה תַעֲטֵב נִסְכֵךְ אֵד סִיךְ לֹה אֲשֻׁרוֹת עֲגִלִיךְ לֹה לִחְשִׁיטִים וְאֵשׁוֹ פִּעֵעֵלִי לִמְעֵלִין פִּי
 אֲבֵנִי כִיךְ אֲנִי־רֹת וְאֲנִי־רֹת לֹה כִּמֵּא לֹה עֲלֵמֹת אֲשֶׁר אֲחֻב־לֹה תִקְבֵּלֹת אֲנֵת וְאֵת
 לִכֵּאֵךְ יִתְהַד מִן לִמְגֻלֹב וְחִנְמֵא גֻדֵּךְ לִי־אֵדֵךְ בְּגִידֵךְ וְקֹד וְכִיךְ אֲבֵנִי בַעֲצֻמָּה לִמְעֵלִין
 וְלִקְוֹת הֵן קִתְלֵם אֶל־נֹחַ לֹה אֲדִים לִעֲשִׂיֵעַ כִּתְלֵךְ שִׁלְחֹדֶע אֲמֹת עַל אֲבֵעַ אֲמֹת וְלֹה
 לִעֲשִׂיֵעַ אֲבִי אֲחֵד מִאֲבִירִין שִׁלְחֵבֵרִי וְתִרְגֵּמוֹ הַכְּמֵמֹת לִשִׁיעֵף יִמֹת אֲבֵנִי
 תִרְגֵּמוֹ וְיִקְוֹן וְלֹה הֵי פִּעֵבִי־אֲבֵה אֵי כִבְתֻלָּה חֲגֹוֹת־שִׁין שִׁפִּילֻשָּׁה קֹו־כִי
 וְיִדְעֵנו כִּלְהַעֵם וְכִלְיִשְׂרָאֵל כִּי לֹה הִי־תֵה מִהַמֶּלֶךְ לִהְיִית אֵת אֲבֵנִי מִסִּיךְ סִיעֹו תִלְ
 וְכִיךְ מִקֹּוס שִׁטְהֵג נִשִּׁים לִנְעֹת לִפְטֵ הַמִּטָּה יִשְׁאֹוֹת לֹה־הַמִּטָּה יִנְעֹתֵי־יֵה הַחִיָּה
 אֵת לִנְעֹלִים נִשִּׁים לִפְטֵ הַמִּטָּה יִנְעֹתֵי־שִׁין מִעִיִּין כִּי־יֵד שִׁי־יֵה אֲחֵר מִטָּוֹ שִׁלְאֲבֵרִי
 וְהֵי יִנְעֹא מִכִּיךְ הַאֲנָשִׁים וְנִבְנֵס לִכֵּן הַנָּשִׁים וְכִכֵּן הַנָּשִׁים נִבְנֵס לִכֵּן הַאֲנָשִׁים וְיִדְעֵנו
 בָּהֶם וְעַד יִדְעֵנו כִּי־יֵה דִי־יֵד אֲחֵר מִטָּוֹ שִׁלְאֲבֵרִי שִׁהַמֶּלֶךְ אֵי־יֵה מִכִּיךְ שִׁלְחֵי־שִׁין
 מִי־יֵה אֵיךְ עִיךְ לֹה אֲחֵר מִי־יֵה אֲחִיִּים וְכִי־יֵה סִיעֹו הַעֵם שִׁלְחֵי־שִׁין בְּרִי־נֹחַ
 וְתִלְךְ לֹה לִחְשִׁיטִים הַנָּשִׁים לִכֵּל מִאֲחֻדָּה הַכְּבֹד נִחְשִׁי־יֵה וְתִרְגֵּמוֹ לֹה לִדְקֵן תִּחֵשׁ
 אֲכִי־כֵה וְכִיךְ שִׁלְחֵי־שִׁין נִחְשִׁי־יֵה וְכִיךְ כִּמֹּו לִתְקֹו בְּדִקִּים שִׁפִּילֻשִׁין אֲמֵנו בְּשִׁלְחֵי־שִׁין
 שִׁלְחֵי־שִׁין כִּי־יֵה לִכֵּל כִּי־יֵה נִחְשִׁי־יֵה לִכֵּל כִּי־יֵה אֲחֵל מִן לֹה יִדְעֵנו עִי־יֵה
 כִּי־יֵה וְיִדְעֵנו כִּי־יֵה לִכֵּל עִי־יֵה
 וְיֵה לֹה הַעֵם לִהְיִית אֵת אֲחֵר
 בְּנִי־יֵה רֹאֵשׁ מֵה אֲכֻטֵּל בָּה עַד לִכֵּי־יֵה

ועליון כי פיה קים קטרהם קתלי ומנה לאברהם אלהים לכן להבדות תתקין עליו זכר
המעיל וענין להבדות היא האכלה המעטות ופירוש קמחי בשלש כלה אמות
אחד דוד בכתב אבל קרי הוא להבדות כן אמרו לאל כתוב להכרות וקנין להבדות
בתולה להבדות ולבסוף להכרות וכן כתב מנחם בן סרוך כי הכתוב להכרות וכן כתב
י יהודה ואנחנו לא מצאנוהו כן בכל הספרים המדוויקים אשר ראין וכן כתב ל
יונה כי לא מצא כתוב להכרות במפר מדויק ולא במסודות וכתב אזוני אצל אל
בספר הגלוי כי לשון כרה היא אלוהה גדולה ובבית היא אלוהה קטנה ופירוש
מה שאמרו לאל בתולה להבדות ולבסוף להכרות בתולה הפסדו בו שאכל מעט
וזוהו להכרות כמו ומנה מזה שהוא אכל מעט סדך חלה ולבסוף להכרות שיאכלו
המנה אחר כן כאשר יחל לאכול מעט עד כאן בדיון אל ומצא במספר
רבותי אל בתולה להכרות ולבסוף להכרות בתולה נכחו אצלנו להנה שהם סמוך
ועל פיו נהרג ולבסוף כשנודע להם שהוא צדיק מזה החשד ישבו אצלם להם אונתו
ולהבדותו בסוף וישבע דוד לאמר כה יעשה לאלהים וכה ינקים כי אם
לפי בוא השמש אטעם להם אכל מאומה אלתתר אסדיון כן מצאנו על נפסה
לא אן זלך כן קול דוד וקד בינה זלך פי מואצע כתיבה ואנכי היום כך
ומשוח מלך הדיוט ומרמז למלכו והאנשים האלה בני צויה קשים ממע למא
נשב לכפסה אליה פי מעט לענף וקל ומכאן היום כך ומשוח מלך אי פי חא ביאיה
מלך ואנא בעי צעיק וקיק אקלב בעב להם לעלמה מכאן אקל פקא קשים ממע
למן כך קלאתה קשה ומתלה והנאות מלך בלבס אגעל אדקה פי קלוצהם מן כך
וקל אן צויה ואביעל אחיות דוד הן פואב גהיו צויה ויתר תאנה יתעל
פיתר דוד כל קאב ועמשה למן קאב בן צויה ועמשה בן יתר ואמה אביעל
וכלי שול נבהל דהסו ופזעו למן אבנר כחן מרבר למלך עברהם ומתלה
אן נבהלו ערופי אדם ושני אנשים שרי גורמים הן בן שאון יריד לבן שאון
וליהונתן בן שאל בן נבה וגלים ומהרג ומתלה פרעם נבה פי סח קתלי וקשה
סחט עלי נבים ואעלה מן מעני אצור מן הטה חטה מיד הטה תנבה סחטת
אנן אונתת ערות פי בונה והיה בחפזה לטוס ויכל ויפסח עט
מה אסתעגלת עלי אן תהרב כחל ודי דוד נחמ לבנ בלפאן והוא
שכב את משכב הטהים כחל אנהרה עמי בלך לקה למה מן דרך

לוקח ותרגמו והוא שכיב ית שינת כלביו: והנה באו עד תוך הבית
 לנקה חטים חקה והמה: ומעני לנקה חטים אנהמא יקצרו שרא חנטה ופי
 באטהמא גיר דלך וכך פוש כלוקחי חטים וכן תרגמו כזכר חטין:
 אשר לנתינו במורה אי אי קתלה עני מא צן מן נכסה אני אעניה חן מא
 בשרני בקתל שאול: ויקברו בקבר אצט בחברון ישיר אשר בחברון אי
 דפנה פי אכרדה את דפן פיהא אצט פי חברון: ארבעים שטהמלך יחזקאל
 ואו עטף: כי אשהילך העולים והפסחים לחסול לאבא דור העה קול את
 הרה טואיק באנת תמרן על מחאבה דור ומעשה מן דכול אהצן: וקיל
 אנהא וצנאם שבה טלמאאת ומא יגרי מגדאחא: וקאו לאחאל לל אנהא אנהא
 באן מכתוב עליהא לאמאן את חלק אברהם לאבימלך פי קולה אם תשקו לי לעי
 ולנכרד וכאן מטהם בעד פי דלך אנהאן מוגדין והוי בעיד: ונאחד אנך לא יבין
 מנה גרסא דכונה פיקטע ברחמי ינגד גידה: אמרו לל אמרו אנשי יבוס
 לאברהם כרות עמא בית שאן זרעך יורש את עיר היבוס וחס מוכרין לך את מערת
 המכילה ועשה כן ואנשי יבוס עשו עמא נחשת והעמידם ברחוב וכאנע עלי דם
 ברית השפעה וקשבא ישראל לאין לא יכלו להכנס שם מפני השבושה ש' ואנשי
 יושב יורש לא יכלו בני יאחז להחישם וכשמלך דורד רצה להכנס שם ולא הנחזהו
 ש' ויאמרו אנשי יבוס לויד לא תבא הנה אמרו לו איך אתה להכנס שם ע
 שתמיד חלמים ששטם להם ולא ידא דלגים להם ולא יהלכו שטאי נפש דורד
 שוטא מלשמוע ומלעבוד ע': וקל ריחף כל שמוא הקפדי לל פי שרד
 נלבים פי שרד אז יכה מנחם אצת תפסח קילאן תפסח הי רפח אקריעה מן עתקתא
 ואקרב לאשתקחא את פיהא מן עוד ופסח פכאן קביל קמט הפסחים סטאן פידא
 כמא באן קאכץ פי ירושלם אנהא מלבהא דורד כמא קל ויאמר דורד ביום
 ההוא כל מטה יבוס ויעב בצנור ואת הפסחים ואת העורים שטאי נפש דורד
 על כן יסמו עור ופסח לא עבא אל הבית והאנשי לעורים ולפסחים טתגד
 פיתם קולין לאחד אנהם אססא קבאל שרדין לבא ואלע עמאן ואסא
 וכאן נאם כל עוד ופסח יקצו אי מושלם כמא יקצו פי עמאנא אנהא יין
 אי פנזיה פגנעם דורד לאג קלמם ענת לא עמא דורד גב: וכאן האנא
 אססא סכאן פי תפסח וכאן מנחם פיהא סכאן סכאן ונאגל ספחיהם

מְעוֹדֵדִים מִן הַדָּבָר כִּסְמִית תַּפְסוּחַ לֹא הָלָהֶם לִיהֵא כְּלִמְהָרָה וְקָלִי אֶתְקוּמָה
מִן הַזֶּה לְמֵאִפֶּה כִּאֲנִי תִקְדֹּסֶה וְתִמְעַע מִן דְּכֹלֶה לְחֻזְקִי וְתִגְמֹחַ לֹא תִשְׁעַל
הַלֵּכָה אֵלַי בְּאֵדִי וְתִתֵּן חֶטְאִים וְחִיבִים דְּאִמְרִין לֹא יִשְׁעַל דְּנִיךְ הַלֵּכָה
וְיִלְכֵי דְנִיךְ אֵת מִצְוַת צִוָּךְ קִשְׁתָּה וְחֻזְקִי וְכִי אֲשֶׁרִיךְ בְּקוֹלִי וְיִדְאֵל הַמִּצְוָה
קִלְטָה מִחֻזְקִי וְיִדְאֵל חֶטְאִים וְיִדְאֵל עַל הַחֲסִים וְקִדְ תִּקְדֵּם מִתְּלֵה כְּנִיד
וְתִגְמֹחַ יִתְחַקֵּא דְּחִינָן וּפְרִיט חֶקְרָא מִגְדֵּל גְּבוּהָ וְכִי אִמְרוּ חֶקְרָא שְׁלֹשָׁה חֶקְרָא
כְּלֵה הַמִּגְדֵּל הַגְּבוּהָ שְׁלֹשָׁה חֶקְרָא וְיִאֲמִירוּ דְּכִי כֹל מִכָּה יִבְרָח וְיִנְעַע בְּצִנּוֹר
נֹאחַ הַשָּׁחִים וְאֵת הַעוּוִים שְׁנוֹאִי נֶפֶשׁ דְּחִיד וְאִמְרוּ דְּחִיד בִּינְמֵא הַהוּא כֹּל
דִּיקְסוֹל יִבְרָח וְיִשְׁרִי לְמִכְבֹּשׁ כֹּלֵה הַזֶּה לְבִלָּא כִּאֲנִי כְּנִידִי לְשֹׁמֵר וְדוּבְחָה
שְׁאִמְכָה פִּקֵּל דְּחִיד כֹּל מִכָּה יִבְרָח וְיִשְׁרִי לְבִלָּא לְרִאשׁוֹ (לְשֹׁמֵר מִה עֲשֵׂה יִבְרָח הַבִּיא בְּרִיט)
אֲחֵר דְּעֵנָן נִקְבְּעִים הַחֲסִים וְכִפְףָה לְרִאשׁוֹ שְׁהִיָּה לֵךְ וְאֲחֵר בְּדוּדִי וְקִפְץ יִבְרָח
עַל דְּאִשְׁדוּדִי וְתִלְהָה בְּבִרְשׁ וְדִלְגָה עַל הַחֲסִים אֲמִירוּ דְּחִיד יִהְיֶה צִדִּין חֶקְרָא
וְיִשְׁעֵנִי כֹה עֲשִׂיָּה קִינֵר אֵת הַחֲסִים וְעִלְהֵדוּס אֲמִירוּ שֶׁכְּ (בִּלְהִי אֲדִלְהָה
שׁוֹר פִּלּוֹץ תִּתֵּם צִנּוֹר כִּרְכָּא עֵנִי יִתְכַּסֵּא אֲחֵרָה אֲשֶׁרִיךְ וְיִכְרִבָה וְקִמְחִי
פִּירִישׁ צִנּוֹר מִרְכָּב קִדְעֵר בְּרִי דְּחִיד וְהוּא שְׁשׁוּפְכִין בּוֹ מִיִּלְגָּה פֶּאֶר אֲנִישׁוֹ שִׁיחִי
הַמִּעִיָּת וְאִמְרוּת שְׁלָמִים שְׁשׁוּפְכִת מִים לְעִיר כִּמּוֹ שֶׁכְּ וְכֹל מִעֵין מִים וְשִׁיחִי
וְאִמְרֵנִי מִן קִדְם לְבִלָּא וְכִיטֵעַ מִנְּהִי לְמֵא אֲדִי פִּיחָה תִּבְרָח שְׁאִשְׁתָּה
וְיִהִידֵה לְרִאשׁוֹ וְלֹא פִּעֵל שְׁלֹךְ יִבְרָח וְיִמְעַע קִינֵר לֹא הַחֲסִים אִי אֵן אֲחֵר
תִּחְשֶׁת פִּי בְּעִיטָה בְּעֵין לֹא אֵן אֲחֵר אֲנִישְׁתָּה וְכִלְטָהָה לֹאן לֹא תִשְׁקֵן לְאֵרִיךְ
לֹא בִימִי קִינֵר לֹא סִד פִּלּוֹץ לֹא יִקְוֹל נִבְלָה הַחֲסִים אֲתִי קִינֵר לֹא סִי וְ
אֲבִלְהֵם בִּין עֲזָרָה לֹא פִירִישׁ כִּי אֵם הַחֲסִים וְהַחֲסִים כִּי אֵם הַחֲסִים לֵךְ
כִּלְמֵר אֵם נִסּוֹר לְמִלְחָמָה הַחֲסִים וְהַחֲסִים שְׁכֵנִי הֵם יִמְעַנְךָ שְׁלֹא תִבְרָח
הֵנָּה כִּי בְּיִיעִיב חֶקְרָא מִדְּ
לְמֵא אֲשֶׁרִיךְ דְּחִיד עַל לְבִלָּא וְאִמְרוּ שְׁשׁוּפְכִת חֶטְאִים דְּכֹל עוֹר וְשִׁיחִי
לִיהֵא לְכֹן דְּחִיד סִי עֲבָרָה מִן כְּנִיד קִדְסָה לֵךְ וְתִגְמֹחַ וְיִנְעַע וְיִשְׁרִי
לְמִכְבֹּשׁ כֹּלֵה יִכְבֹּשׁ הַחֲסִים בְּגִישָׁתָה בִּהַּ בְּמִלְחָמָה וְתִגְמֹחַ בְּעִנּוֹר כִּרְכָּא
וְתִגְמֹחַ אֲדִלְהָה שׁוֹר אֲכִיבִישׁ לֹא כִיטֵעַ תִּקְיִין וְאִשְׁרִי שִׁיחִי בִּלְחֹם שׁוֹר מִדְּ
כִיטֵעַ בּוֹ חֲסִים לְחֹם וְיִשְׁרִי בְּמִלְחָמָה וְיִתְכַּסֵּא בְּחֶקְרָא בְּמִגְדֵּל

ב כין א מ ג ע

פ
הו בלעדי מנהג אינא מנהג
מנהג הו בלעדי מנהג
והנהגה מסתא לנסל

הגבוה: ויבן דוד קניב מן המלס וציתו. הוא מקום בירושלם סמוך לחומה
 מבנים ולא היה בנוי לא רחבה שהיו טאספיים שם כשהיו עושין שם קבור
 ולפיכך נקרא מלוא: וחרשי עץ וחרשי אבן קיר לנה חרש אצלם
 אתו. ולפניו לתעוור אבטן כלולך יסמא בה כל שם וחכים וחסדאד צמעה
 אי צמעה כאת במחיקא וחרש עשה כל מלאכה וקל וחכם חרשים פהו פלא
 עבדאני מולן לאססאף פי לערבי לזי חו שאם לכל צמעה מהלכה: וקא א
 ותרס פי וחרשי אבן קיר וחרשי חליק דאומען בבין כותלן ארזיכלך הסלחחותין
 ומעבי וחרשי אבן קיר צמעה מתקנין צמעה לנחוצה ותרסין חפסלנכותי שלמה
 ופסלן אדוכלן שלמה: ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושובב
 ונתן ושלמה שאלה נתן העביא הוא בן דוד או לאו תשובה: ביא בצרי
 הימים שמעיה ושובב ונתן ושלמה ארבעה לכת שוע: וכת שוע היא בת שבע
 ואין זה פלא שיקרא איש בשתי צמות כמו שנקראת אשת עשו בשמות בת
 ישמעל ומחלת בת ישמעל ושם השמות להם בת שוע וכת שבע הוא שם האשה
 ושם בניה ~~אשר~~ הוא הדבר כך אין נתן הנביא בן שלמה שהוא שהיה אדן
 דוד על פסוק שבע לא הוא קנתן אחד: וישמעל דוד וירא אל המעשה
 מעשה ויעל אל חמורה: ופלשתים באו ויטשו בעמק רפאים
 אבטנו ואמרו מול והנה טושים על פני המדבר ומה אקמית לאנטאן
 למחצה מן אשג נטישות כמא קיל ואת הנטישות הסיד התך הסירן לטישות:
 ויבא דוד בצעל פריים (אתה) דוד במישור פריים ותרסין ותרסין
 וימיסל גי ואפסא שנקרא מזה קרית בעל לפי שהיתה במישור והיא עבר
 בערי יחודה: פירץ ייאת ארבי בפני מים תבר שית סטא קדכני
 פתכול מן דחסף דמל מייץ: ופסו תגהם בן ידי כמס יתגר למא פי א
 אלן יחפול פיהא חין גריו עליה: ויעזבו שם את עצביהם וישאם
 דוד ואשיו אחרקום ומתלה ובשאת מתנוחכים ותעל משאת העיר
 השמימה בליל ששן וילך לבין חרכא לאור באטבע ללעלו סלס חל מישוע
 (פי) למשנה הין מעידין מעידין ד מעידין נא: ופישן משיאין משואות
 לטון יקרה ושלח: ובאת להם במלביאים שגלחות וכן ופשוט
 מקטל אשח וכך: כדאש הבטאים בראש אשחא ופסו פי בטאים

ב מעני מהעית
 אשחל מול מן שנתו
 ושא ותיק צמעה
 שגל סלס קובה ותיק

אנאץ: והיה בשמעך את קול הצעירה בראשי הבכאים אז תחרץ ותחרץ ותנשטמן לא יחרץ כלב לשוננו: וכך פירשנותך תתחזק: כי יצא שי לפיך ארי בזמן כפך מלחמה דשי לא צלחא קדמך: ולבותיני לא דרשו בפסוק נר לרגל דברידך שאמד דויד הפסוק הזה כשהלך בעמק לפתח אעפ שאל היה הולך למלחמה עד שהיה נשאל באורים ותומים וכן את מוצא בשעה שהלך שמואל למשוח את דוד: והיו מלוא חשד מרדנותו לפני הקב"ה ואומרין דבא שלעולם מפני מה אתה נוטל מלכות משאל ונותנה ליויד אמר להן את אנכר לכס מה בין שאל ליויד שאלו הלך ונשאל באורים ותומים כיון שראה את הלשונות שהן באין אחד לבין אחיך לא המתינן עד שתמך הדבר אבל דויד בשעה שהפלישתם באו עלינו בעמק וצאם באתה שעה התחיל לשאל באורים ותומים שנ' וינסינו עד פלשתים לעלות וינטטון בעמק לפתח וישאל דויד ביי ויאמר לא תעלה הסבא אחויהם איך לך רשות לפשוט יד בהן אלוהם קרובים אצלך עד שאתה דויד ראשי החללות מנענעים שנ' יהי בשמעך את קול הצעירה בראשי הבכאים אז תחרץ ומהו תחרץ לשון חיתוך כענין שנאמר אם חרצים ימיו ולמה ניתן לו סימן להראות מראשי הבכאים ולא מאחוריהם אמר לבינה מפס ש שכולו קוצים שכל זמן שישראל שרויין בצרה בלא צרה היא לפטון שנ' עמו אנכי בצרה כיון שבאו פלשתים היו ישראל רואין אותן ולא היו לחוקים מהן אכלו או בעאמות אכלו נשאל ליויד מה אנו עומדין אמר להן כך נעשוית מן הקב"ה שלא לפשוט יד בהן עד שאפ רחמי ראשי החללות מנענעים אם פושטים אנו י' בהן חרי אנו מתים ואם איך אנו פושטי' יד הורגין אותנו/ מוטב נמות יד יקיים ואל נמנע רשעים לא אני ואתם נתלה עמינו אל ארבע שבועות כיון שנתנו במוותם בהקטן נחטטנו כל אותם האלמות מיד פשטנו י' בהן שנ' ויעש דוד כן כאשר עוהו שי וקראת פלשתים מגבע עד בואך נגד אמר להם הקב"ה למלוא חשד דא מה בין דוד לשאל ומיגרס ליויד להנצל דבין שלחבה שהחיר לו שכן נ' לרגל דברידך: ויוסף דויד עד את כלבואר בשאל שלשים אלף במעני ויאסף כחל ויאסף רחום וישעיהו ויאסף לבין אלף אנשים בלמודת מן כחשך כחשך אהלך ויאסף (הוא) ויאסף: חולה את כלבואר למחית בה אל כלבאשן ואמר עד סוף עוולותי אלף ויאסף ויאסף

דויד בחר רב כמא קיל יש לי כל במעני ישרי רב
 אגמיעה לים לחרב כל אכזר דויד תלמידי חכמים וספר אותם כיום אחד
 ופגשודוסיף על הסמוכים מכל אנשים החזירים והחסמים שלטום אף
 וצפה אסמיה קד ביינהא רבין אל בספר שופטים כרך רביעי הלכות סנהדרין י
 קא אל כיס היא הסמיה לדורות לא שיעממו ידיהם על ראש הדין לא שקורין
 לו רבי ואמריק לו חרי אתה סמך השל רשות לזון אפלו דני קנסות וכל וי
 למחכים לממך אפלו סמך בפעם אחת ודויד המלך סמך שלשים אף ביום אחד סג
 ויוסף דוד את כל בחר בשל שלשים אף ונזה היו חכמים מעטערים על חסמיהם
 כדי שלא יבטלוי קנסות מישראל כי שישל סמך ואי אשד שיעממו בולך
 ואסיה שם סמך מפי סמך אין עמך דעת בולך לא דן דני קנסות לכל שהרי
 שם סמך מפי בית דין ואולי עליאן לס היה אגמיעה גמשה חרף קלדי
 בשד לך ויקס וילך דויד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את
 אמך האים אשר נקרא שם שם יי צבאות ישב הכרובים עלינו ושרד
 מבלי יהודה כאלה קא מאנשי יהודה מת לא יטמא בעל בעמין ותרמנו
 מתמא דבית יהודה אשר נקרא שם שם יי צבאות כחך יעלה אף יכול
 אשר נקרא שם בקמץ תחל שיך או יכול לאחד מזר מכור ולאכ קני לאמעני
 ופרשו אשר נקרא שם ואזה שם שפידש אחר כך שם יי צבאות
 וכמחון וימון עלים בים סוף ופרשו השם הוא אלהי האלים והוא אדור
 ופעם הוא שם העצם ופעם תואר והשם יי צבאות ופעם נקרא שם כרך
 והאון סמך בדבי הימים ומפורש בספר שמואל למה נקרא שם כי שם יי
 צבאות יושב חסותים עלך כמו אשר אהיה פיונש אהיה נביא על אהימנוש
 והאון נקרא שם ישב העצם עליו תרגמו דשכינתיה שוירא של כרך
 סמך אלוהי ולבית עליו כלום על האון הנזכר שהעל אותו ודנים
 את און האים על עגלה חדשה בל וישאן כמס תמם לקול וישאון מבית
 אבינב ועעט המוך והוא וישא את און האים וירכב על עגלה חדשה
 וישא נאח בט אבינב נאחם את העגלה חדשה יחנא האלתעריך לכן
 העלה מערה וישאון מבית אבינב אשר בגבנה שם און האים
 יחנא אמוס וילכו עם און וכן תרגמו וישאון מבית אבינב וישא
 את עם אמוס וכן וכל בית שאל משחקם לפני עיני כל עיני

בנושים ובכערות ובנבלים ובתפנים ובמעננים ובצלילים משחקים לפניה מרח
ומוח לה לעב ויחך לאתה ותחמל הויך למענין פי אלפיך ותאמר פלמנני והאש
פלא ותרגומי משבחיך קדם יי... עני בדחשים ופי שיד השירים דביטט
ברותים זכך מן שגל ארץ כנודת טטאד נבלים עיראן וקל זק יחמד בוד
מן בל ייז והו משהור לשכל יאמשהור מן שוח נבל הו אשר ובתפנים דפון
ובמעננים זאת מן זאת אטוב משתן מן מעני אתחייך והי עשאן תחור
פי לאחד תחריכה מתעצסא מע נלמדה תלך לעיראן פיסר ענהא ענד
תחריסהא אצאית מתעצסא ליריה וטארה למצא פתהא מע ובצלילים והי משחק
יספן בהא באיין פתחוות ואדלל עלי דלך קלל אמשנה הנף חלגן בסורדייך
הקישבן אדס בצלל והו טען וחי ומנה תחליטה א שתי אצנו ומנה על מעלות
הסוס והו מתל בצללי שמע בצללי תרועה ותרגום בל עיט ברנשים
בל אשי ביון פירוש בידון ברורים ומתקנים וטובים ותרגום ובמעננים
ובצלילים ובמעני ובצלילים וז רביעין עושין כל חדש עגול אדור אמה ותא
חלל ובפתחו האור משחקים יתרים שלמנים ועל גבן מכסים עור ומכין עלין
וקנלו ערב והוא מכלי הענג שעני אדם גופו וירקד בהם ומלש רביעין
ששפתיו מדובעין וצלילים שט גללי נחשת ומכין זה בזה
ויבא ש גיך כידון כתב טוח וכל נכון אמר קוחך בתחלה טוחן לשון דין
ויש אסדין לשון רצח כשמת עזא ולבסוף כשבא למקומו נכון פא בתחלה
כשעלם מהן כידון ולבסוף נכון ויבא עד גיך נכון ואחן ש אדנ
מתקן הגויך הוא מקום התבואה וכאשר ראן הבקר התבואה רעו לאסכ
מכנה ונשמט הארון מעליהן ואחז בו עזא לפי שהשלה היתה על הבקר
והבקר מנחם אותה וכשראא הבקר לתבואה נבטו תחת השבלים ונשמט
הארון מעל הבקר וכשרא עומד בארץ ונשמט הבקר מתחת הארון כשנבט
למקום התבואה ומעט נשמטו טח תפסכת משהצלה מן כשנבט בודי קלע
ומנה קלן שמיטת הירך אי מכלועה אורן וקלה עולה חדשה יעט לה
כחל עליה מן קבל שי וכאן אדון מלם סך לעלם ולבך מסין העגלה
ומשמאה תחת לעגלה ואחן על ומחמם עליהם פלמא שמא הבקר פילמא

[illegible]

מנשרה טפחים על כתפיהם וכן אמרו ר' ל' בהלכות שבת המויתב על כותנו חייב אעפ"י
שהמשוי למעלה מעשרה טפחים ברשות חרבים שכן דרך משא בני חרת במשכך
למעלה מעשרה שבתות ישאו והם היו נבחרים מבין שלשים שנתמלא כוחם וכך אמרו בין
שלשים לבין וכו' וישאין חותני כושאין כעם כנגד כעם ונדהידם שלא ישמטו חרבים
ממנו והדילסו להם יעלם בה דויד בלהדי מן פעל עושה ולם יעלם בה דויד וכל ישרא
חתי יצא לאחורא עט גרן כידוך ואן אשתגין מעתדך וקל אנמא נסח הדי אלט עכ
דויד ועל גמלה אסרדא יליה קלסא לה לא ילזמהם הדי וד'ך אף אכעד לדי עין מתגלה
קלאך רחוק יהיה בינכם וביטון כלטס אמח במדה לא שך אנהם אמתגלה פי הדי לא
תנקל כלם ישאיהו מא אנק'א כבין עזא מבאך תלך פיה ולא אבה דויד
להסיר חלון את חלון יי ידנהמה יאתי כהלי עטה מן ויסודו חלון ויבאו אל ביתו
ושב אדון יי בית עכד אדם הקני שלשה חדשים יתחא נצא לעין אי בבית
ומעני חותי מעטב ליגת כאתה סכנהא פ'סב איהא כמא נסב אנו עמ שאהו שמעלי
למה סכן פי בלאד ישמעל כמא קל יתרא חישמעלי ויבין ייאת עכד אדום הגדע
ואת כל ביתו אמתחק עוכד אדום לבדנה בשביל שהיה מכבד ומבין לפני האוזן בכל
יום וקאן ל' והלא דברים קל וחומר ומה עוכד אדום שלא עשה לפני אנוק ש לא פ'כוד
ור'כין בלבד כך המאדח תלמיד חכמים לתוך ביתו ומה עכד מעבטין על אחת כמה וכמה
במה בירכו אמ' ל יהודה ב' בינא זו חמות נשמנה כלותה שליו ששה ששה
בכרס אחת היא דלת פ'לע השמיני אשר בירכו הארים וכת כל חלח בני עכד אדום
הם ובעיהם ואחיהם אנשי חיל גבורי כח בכל עבודה ששים עשטם לענכ' אדום סת'ה
פי תמאעה תנ' מ'ה נסחה ללמנות' ושמנה כעם בעל הכל'ה הדי ס' יבא חל'ה
ואחיהם ואנמא אמדח בקול'ה ואחיהם אנמא אנשי חיל גבורי כח לים אנהם דאכלין
פ' שר' לחת'ג' לסת'ג' עיר דויד בשמחה ילך אל עיר ויהי כי עבדו נשח
אזון יי תכ'טו אי למה משוקת' כמא (ותגמו שמה אמן) ופ'דושה שמה מ'שעת
לפ' שמשאת דגל ראשונה נקרא עכד ונשיאת דגל שנייה נקרא עכד שני
ויצא שור ומניא פ'ר פיה רבי' כעדיה ל' גאמוס ואמח רבי' הא' ל' סקל אף לא-
גאמוס לא יקרב מנה קרבאן ואנך יקול שבעת ע'לות אלה וחל'ב מריאס פ'הו אד' עטה
לשור ואזא מזידה ואמעע שור מריא א' מעל'ג' מן קול למשה איך מסד'ק את הע'לים
וכולך קל אד'גום ותור פ'טים ויש מסד'שים שהמס'טמים מה'במות יקרא ית'ג
מריאס כלום חב' שור ממ'טם נשאר בחמות מס'טמים: ופ'ס' ת'ור'ג' ב'ל'ג'

פניו מריא יפה לשון: ודוד מברך בבל עוז לפע יי תרגמו משנה בכל
תקוף ומרשו מברך מרדך אר דאקין וסמי אנכי כל פי קלה שלחו כר ואיני
ובכבודות לאחא תמישי במלכה ומשיהא כאנה דאקין: פא מסגז ומברך מתחזק
ורוקי: וסגר פי מפא מתחזק מתשדד מן ויפזן דווע ידיו אלי מעשהא תמישי
וקוה: ופסר פי מפא ומברך ירקין ויתכסר כלומר שהיה מרדך בשמחה בכל
כוון: ו לפעיה מפא תחוי אשה ולימי מעלדקין ופ קמחי מפא מתחזק ורוקד
כי כן דרך הרוקדים לחזק אאר מתעדים בעת רוקדים ולינה פסר מתלכב אימתי
מתשדד: מרשד מתשדד מתמידי: ולפעיה מברך רוקין בנר תשדד ותחזים ול
ינה מברך מרדך משחן ופסר פי אמושד ריקוד הולדקין והו שילולג וחט רגל
בעשהא מל ונשאב: ודוד חגור אפסר פי ודוד אמר כלדוט רבון
ותרגום כי כן תלכשה בגזת המלך הצוללות מעולם כלדוטין כלמי ודוד חגור
במעול נכד: אמרו דלל איז איז אם לא שויתי ודומתני נפשי בגמל על
אמו בגמול לפע אביו אין כתוב פן לא עלי אמו כשם שהתנוק הגמול הזה איש
מסגיש להתגלות לפע אמו כך היתה נפשי עלי שאני נאמר בו ודוד מפסר
ומברך: והו דעשים מצינות עליו מן אגנות ומן החלעות ולא היה איכבר
לו וכיון שהעלה את הארון נפא לביתו כיון שנכנס לביתו יצאה מיכל אשתו
בת שאול מריבה כנגדו ואמרה לוראית כבודך היום מה נכד היום מלך ישראל
אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדין כהגלות נגלות אחי הדיקים אמרה לו בוא וראה
מה בעל לבין אבי כלכסת אבי הין קדושים אבי היה מחלך בדרך וכיון שערך
לכד נכנס לו לריד היצחק ולפעם ממנה וישב לבית הכסא שנ גיסא אל גדות
היצחק גדר היצחק אין כתוב כן אגדות היצחק גדר לפעם מגדר ואת עומד ומעלה
לבושן כהגלות נגלות אחי הדיקים משגמרה דבריה אמר לה הוי הוי למי בשר
עיס שחוקתי לא לפע מלך מלכי חלבים שנ לפע יי אשר פחד בי מאביך אן הייד
אביך עריק היה הקבה בוחר בו ופסל אותי עבשין בחר בי ופסל לאביך אביך היה
מלך ישראל בלבי אני נגד על ישראל ויהודה: ואותן בנות ישראל שאמרות עליהן אמרות
חלואי עמלי חלמך לעבתי לפע עם אחי מהם שנ ועם האנשים אשר אמרת עמם
אברהם הוא היה מה שאמר לפע הקבה לא נבה לבי ולא רמנו עיני ולא חלפת בעריות
ובנפלאות ממנה אם לא שחית עוממתני נפשי כגמול ונ אמר לו הקבה אתה
השחית עצמי כגמול חייך כמה שחית לעצמי וראו ענות כך אתה אין לך עונות

שנ' גם כי העבד חטאתך לאתמות: * דא' ונשכ' אלזק יי' בית עמ' אדום הגת
שנשה חדשים ויבצר יי' את בית עבד אדום * צמה בידכו צבים הה' עמ' השש
ישכר וצביעי פעלתי הסמיש כל אלה בעם לעובד אדום אמרו שנמנה בעם ח' /
ושמנה כלות חיו לו (כל אחד) אחד מנהון זאת ילדא תרי בירחא הא כאיאה יד היתה
טמאה שבעה וטחורה שבעה ויולדת טמאה * וטחורה * ויולדת: שות עשר לכל ירח:
לתלתא ירחי הא אדבעין ותמנה * והוא אשפחא הא חמשיין וארבעה ושמנה בעם
בעלי חילות הא שתיין ותרתין לה ששים וששים לעובד אדום: ומהו פעלתי שפעל
פעולה גדולה בתורה ומה פעל פעולה גדולה שחיה מדליח לפט ואדון נראחד שהחיה
ונראחד ערבות: ומה היה דוד מפאז ומכרד לפט ואדון (ואי היה לו לבזות את
עממו תשובה כשהעלה דוד האדון האדון היה כל מי שחיה מפטבולוקא אגד
דוד הדין עומד ומקד לפט האדון (ושלל מביטין כי ומעחין מלחמית לאדון כדו שלא
ימותו מיד נטל כל שיר בידו וידיה מקדד לפטו וכיון שבעם אמרה לו מיכל כך דרם
שלמלכים לעשות כן ולואי לפט ממונה עשית כן לא לפט אסחורך אמר לה יתר מזה
אם חייב לעשות לפני קמי: ותבא לו בלבה ובסרת עלהי בלבה ותרגום ויבאהו
ולא הביא לו מנחה וטחורה (ועט) וטחורה מאדו כן ענין ובסרת עלהי בלבה
נמאסבטה: ויניג אתו במקומו וצעה ואצלה נצב כותל ויצג אתו ופסקו
לכל המין ישלל גמלהם ומהורהם: לאש חלת לחם זאת ואשר אתו לאש
אזת לגד גרייטתא ולחם חדא ופלוג חדא ומעמאדא פיל גרייטתא חלה עבה ונדולה
יעני קין כמר: ואשפר האון נוסף ופירושו חלם מהבשר וקל שמה מלד
מורכבת משלש תבנות שאמרו אשפר אחד משש בפר אשישה אחד משש בפר
כלום פנה גדולה ואשפר גדול וקלו מאי משמע זה איי אשישה לישנא דחשיבותא
היא וכן תרגמה ופלוג כלום חתכה מבשר: ופסד ט אשפר שויה אי קטנה
לחם משניה אסם מרכב מן פל ומק אשי: ותרגם ואשישה אחת ומטתא חדא
ופסד פיה קטנה מן שותא ועל אק יכון קלם להם * ומשוי: ופסד כי אשישה
קטנה ומטלה סמכוכ באשיות: והכיי קלן ואשישה גרבה דחמרא גלגל ואדג
אשישי עבבים: ותרגמו בדם אם יתבון וישתבין להון ויחזק דמך לגד דאשתא
ואמר מלא בחמירה: אחד הליקים חד מן סריקיא וסריקיא כמא אלן סריק
סאק בן פירות כך ענין ליקים מן ליקם כלום שאש חכמים ומכמרים לא כמלים
ובזיים: לעזת אותי נגד מעטא תקדמה לא ויפיה לאן תרגמהא לפקדא

אין אלה ינגחה: פלמא לם יכין אנכי אף יבניה סוי שלמה אתי אורי לנתן במנעה עץ אשור
ותעריסיהאן אבנה מסתחק לבגאיה לבית ^כ האתה תבנה בית לשמי וג' והקדושת את
זרעך אחריך וג' הוא יבנה בית לשמי אף דויד לפני הקב"ה למה אינני בונה את הבית אהלו
אם אתה בונה אתנו הרי הוא קיים ואיש חרב אמר לי יפה אמר לי גלוי מדוע לפני שישאל
עתידיך לטוב ואני מחליבו: ^א ויהי כי ישב המלך בביתו ויהי הניח לו מסביב מכל
אחיביו התחיל מהחוד בלבו ואמר אנכי יושב בבית אדוני ואני יושב בתוך היריעה
אמרו נתן העביר אולי שעלת המחשבה בלבו של הקב"ה שתבנה לו בית בלבך לא היתה עולה
עין בכתוב עליך הקבלה בקש יי' לו איש לבבו: ^ב וכסר איצט הדי אקול קאה נתן ממ
נפסה דון וחי תם גאלוהי בגדה ומן הדי יסתדל אף אנכי כי גיד מועט אבונה כסאמר
אנאם פי אהלם יעלם מאיכון: ^ג וקארד יצחק בן גיאת דל פי שרח קהלת ענד
לאעתבאר אטחיה ונצח לשיוך לתלך אעט לחכמים אורה מזידה עלי חסלה אחי לאף
האנא אסתמחיהם מן גרמיהם וקראיהם עקולהם פיסת נבטון אנתאם מן אמהאנתהא
ויסתמך אפרוע מן אצולהא: ^ד והאנא אגמא יסתדון באחי ויהתדון מן מואל אנצנה
וקר עלמת מאכאן מן קול נתן העביר לויד כל אשר בלבך לך עשה כי ייערך סכאב:
ונכוד חכמה פי קצה שתי נשים ואצאב: ^ה ולא חדי אמנע נזע אקחל וחכם
עדיף מכביא: ^ו וקאר דל פי שרח חכם עדיף מנביא שהרי בדברי נבואה אקחנביא
יכול לומר מלה אחת לא שטמרה לו ונדברי חכמה הרבה והרבה הוא מחדש וקאר מעולם
שחב בית המקדש ניטלה נבואה מן הנביאים ופתנה לחכמים ואעתדנו וקאר אטח חכם
לאנצניה הוא לא הכי קאמר אעפ' שניטלה נבואה מן הנביאים מן החכמים לא ניטלה
והרבה סיועין יש לחכמים מן השמים שמכוונין דבר כתקנו כהלכה למשה מסיני בזכרם
שמעקין את עצמם לכזין הדעת וזה הסוד לדברי החכמים הוא דומה לנביאית נביאים:
ואמר דל כת אחד אומ ויטש משכך שילובתוב אחד אומ ותביאאו בית יי' שילה
בעמקיהו משכך ופעם קודחו בית הא כיצד בית שלאבנים מלמטין ויריעות מלמעלה ואין
היתה מטוחה: ואמרו שילובתובין שלאבנים מלמטה ויריעות מלמעלה: ירושלם בניקולאבנים
ותקרה מלמעלה: ואהיה מתהלך באהל וממשכך משכך שעשה משה ואהל זה אהל
שילה ותקדשו במשכך וביריעה אהל שלה כאן מבני גדדה חגורה וסקפה יריעות כסמי אהל
למגל יריעות ולו כאן מסקף בכשב כחסיק אבית כאן סמא בית לא אהל: ^ז ונביא קאר
באל שילה ובנו בית שלאבנים ופרשו יריעות המשכך עליו לא היה שם תקרה: ^ח ושלש מאות
תשע ושמשים שנה עמד משכך שילה נמא יתבין פי מא בער: ^ט הדבר דכתיב את
אחד שבטי ישראל אבא בית פא והיריד את אחד שופטי ישראל כמא יקול איצט למן חיוס
אמר צוית שפטים על עמי ישראל: ^י כה אמר יצבאות אע לך אתך מן הנודד

[illegible]

אין אלה ינגחה: פלמא לם יכין אנך אן יבנה סוי שלמה אתי לחי לנתן במנעה עץ אבשה
ותעריסותאן אבנה מסתחר לבנה אלהית ^ב האתה תבנה בית לשמי וְ וחקימותי את
זרעך אחריך וְ הוא עבדה בת לשמי אֵל לויך לפי הקבה למה אינני בונה את הבית אֵל לֵך
אם אתה בונה אתי הרי הוא קיים ואיך חרב אמלכני וְחרי יפה אמל לֵך גלוי מדוע לפי שישראל
עתידיך לטווא ואני מחריבו: ^א ויהי כי ישב המלך בביתו ויבנה ביתו לֵך מסביב מכל
אחיזי התחיל מהחדד בלבו ואומ' אנכי יושב בבית אדוני ואני בניתני יושב בתוך היריעה
אמל לֵך נתן תבדא אולי שעלת המחשבה בלבו של הקבה שתבנה לו בית בלבך לא היתה עולה
שכן ככתוב עליך הקבל בקש יי לֵך אש בלבנו: וכסד איצא הדי אקול קאה נתן מק
בפסה דון וחי תם גאלוחי בגדה ומן הדי יסתדל אן לנבי פי גיד מועע אבונה כסאמר
אנאס פי אנהלם יעלם מאיכון: וקאל רב יצחקבן גיאת דל פי שרח קהלת ענד
לאעתבאר אטיחיה ונדות לשיוך לתלך אעט לחכמים אולרה מזידה עלי חמלה לוחי לאן
האלוהי אסתמדהם מן גרדאיהם וקדאיהם עקולהם פיסתנבטון אנתאג מן אמהאיהם
ויסתמלדון אפרוע מן אעולהם: והאלוהי אגמא יקתדון בלוחי ויהתדון מן מואל אנבנה
וקד עלמת מאכאן מן קול נתן הנביא לחדד כל אשר בלבך לך עשה כי ייעמך מלאב:
ונפוד חכס שלמה פי קצה שתי נשים ואצאב: ואל הדי אמנזע נזע אקאל וחכס
עדיף מנביא: וקאל דל פי שרח חכס עדיף מנביא שהרי בדברי נבואה אקחנביא
יכול לומר מלה אחת אשטמרה לֵך ובדברי חכמה הרבה והרבה הוא מחדש: וקאל מינס
שחוד בית המקדש נפלה נבואה מן הנביאים ופתנה לחכמים ואעתדנו וקאל אטון חכס
לאנביא הוא אֵל הכי קאמר אעפ שנפלה נבואה מן הנביאים מן החכמים לא נפלה:
והרבה סיועין יש לחכמים מן השמים שמכוונין דבר כתקנו כהלכה למשה מסיט בזכרם
שמעתיק את עצמן לבזין הדעת וזה העווע לדברי החכמים הוא דומה לנביאית נביאים:
ואמר דל כת אחד אומ' ויטש משכן שילובתוב יאחד אומ' ותביאאו בית יי שילה
פעם קוראו משכן ופעם קורחו בית הא כיצד: בית שלא צנים מלמטין ויריעות מלמעלן ואי
היתה מנוחה: ואמרו שילה צנין שלא צנים מלמטה ויריעות מלמעלה: ירושלם כעץ שלא צנים
ותקרה מלמעלה: ואהיה מתהלך באהל ובמשכן משכן שששה משה ואהל זה אהל
שילה ותקדש במשכני ובידעך אהל שילה פאן מבני גדדה תגארה וספקה ידעוה פסמי אהל
למגל אירעות ולו פאן מסקף בכשב כחסיף לבית פאן ימא בית לא אהל: וחביר קאל
באל לשילה ובנו בית שלא צנים ופרשו ידעוה המשכן עליו לא היה שם תקרה: ושלש מאות
תשע ושמשים שנה עמד משכן שילה כמא יתבין פי מא בשר:
אחד שבעי ישראל אבא בל פא והירדס את אחד שופטי ישראל כמא יקול איצא למן היום
אשר נותן שפטים על עמי ישראל: כה אמר כי צבאות אע לך ואתך מן הנווד

ומה איהו צדק אי מק אטא וא למגאל את בית וצדק פיה לגם מנקלתן אי ביתי ומתה
 ועין דעשה לגם געלטך ראני קמי ישראל ומע דלך מה אספית לך בזה ותפלת ענך
 לא ואתה עמך בכל אשר הלכת וקרא אתה וצדק נזה וכן תגמומו מן דר
 וענך דיר דע צדק לך ועשית לך שם כשם הגדולים אשר באך כלום אע שני
 לעשות לך שם כשם הגדולים שבעם שאמריך בתפלה דאי צדקם אי יצחק ואי עין
 וחומיך מן צדקם כך זכרין אותך ואמריך מן דוד הוא אדם את צדק דוד מהרה
 תצמיח וקום תדום במשעך בוך אתה יי כגן דוד וסך תחלתו במקומו
 ולא ידג עוד ולא ידע ולא יתענע מן גמח אי לא יתענע עין מהרה ויצא
 דוד יושב לפני יי כך שנו וצדק יי לא יתענע לא מערך שחן ולא מתן קול
 ראש ולא מתן דברים בטלים לא מתן כבוד ראש כד שחשמו תפלתן וכן מה אומ' וצדק
 ודגל דוד ויש לפני יי וישיבה לפני המקום יי דוד יושב ונשפך למי הרה
 והלא איך אדם ותפלתו לאממא נשן ועמד פתח ויפול ומה הוא וישב לפני יי ואחר
 מי אכזי יי אלהים לא שישב עצמו ותכוון תפלה שן תכין לבם תקשיב אזנך שאם
 פתח לבך בתפלתך תהא מצוה שחשמו נשחשת אמר דוד הריני מכוון לבך
 לפניך יי שתשמע תפלתו ואמר נמן לבי אלהים בוך לבי אשמה ואמרה
 וצדק יי מפת מה צדק דוד למלכות שהוא משפט יהודה כשבא שפטים ועמד על הים
 צדק אומ' אט אור וזה אומ' אצי ארז ולא היה ליבם שלם ליהודה לא דברים בפה בלבד
 מיד קפץ נחשון בן עמינדב וירד לתוך גלגל הים שן יהודה ענד דעם ל אל תקרא
 דוד עם לא דדים ועליו מפורש בקבלה הושיעני אלהים כי באומים שדפס טבעת
 ביקר מיתה ואין מעמד אל תשפט שכולת מים באותה שעה אמר הקבלה למטה ידיו
 משוקעבים ואותה עומד ומרבה בתפלה לפני מה תעב אל צדק ואתה הרים אל ומען
 שלא היה לב השפטים שלם ליהודה שן קבצני בבחש אפלים ובמדמה ביקר ישראל אצל
 יהודה עוד דוד עם אל ואמרו עני שכר הקדימו בבימך שן שם בצמיק צעיר ונדב
 אל תקרא דודם לא דדים לפניך קדם במלכות ויצא שאל ממען וזה נחשון וצדק
 המלכות מבני שחשון הוליד את שלמון ושלמון הוליד את דוד ודוד הוליד את עכב
 ועכב הוליד את ישי ואמרו לך יותד מאדע מאות חיו לו האובשה שהרי נחשון בן עמינדב
 הקריב את קרבנו בחנות המזבח וכת ונחשון הוליד את שלמון וכלה פאלציה לאול
 מן אול פתש מלכים מי אכזי יי אלהים ומיבית מי הביאתני עד היום כלום מה
 אני חשוב שפכא אלהי מלכות ש עיקרי מעמך ומואב והביאתני למלכות לא יי
 שפית לא שעשיתני מלך ואין הלום לא מלך שן הבא עד היום אט ופ הבה איש
 שהוא ראוי למלכות ותקטן עוד זאת בשניך פאניש דאמר לחביה אער הדא
 באך ותיבד גם אל בית עבך למחוק שהיית רחוק ותקרבתי ותגמומו ומלכות

אף על בית עבדך לעולם דאחי קלה למרחוק ותנומו לעלמא דאחי ליסיענא לעולם הבא
אחר זה העולם אם יעני בה ללואם לאחי בעדה והם אלהיה אף בשלח במא יבון מיומא
מעין והוא שלמה וקלה וזאת תורת האדם הוא לשון תמיהה כלומר זאת היא
מעלת האדם בתימה כלומר איך לאי לכל הכבוד הזה וזאת תורת האדם
אף הנה ארצה אעלה ללכת לאנסאניה ומתלה ורצית כחור האדם כחור חכמה
אף אעלה מרתבה מן מראתבא אעם ומנה סמית לעקש אמנעמה עלי תרניב ונתאם
מתנן מה נאון לחייך בתורים ומה יוסף דוד עוד לדבר אלך ואתה ידעת את עבדך
ישראלים שלטתה מתן ידעתך בשם ותנומו ואת עבדך בעות עבדך ייאלהים
בעבור דברך ולבך עשית את כל הגדולה הזאת ביד מיוחד וברעותך עבדתך יתכל
לכבודתא האלך אשר תלכו אלהים לסוד לו לעם אתכתיר תפלים ותעצים מתן אלהים
קדושים הוא וכמה קלנא מן אלהים ראית עולם מן הארץ עשמו ישראל בענשין וגירדה
כמה ביינא ותנומו דאחלן שלוחין מן קדם יי למפרק ליה עם ולעשות לכס
הגדולה ונוראות לארץ ענין ולעשות להם הגדולה והנוראות עד שנכנסו לארץ
ואמרו אל בנידוש ועבדתם את יי בעבודה עמך בהתלה כרתב ונעבדן
בכל לבבם ואיזו היא עבודה שעיקרה בלב הוי אומי דותפלה ולשון עבודה הוא לנבגש
המחשבה הטורדה בעסקי העולם ולהביאה בשעבוד הכונה חסדים וראשונים
היו שוהין שעה אחת ומתללם ואמרו ניקר עבודת המשכילים וחושבו שמו וכו' ופדקין
מכא עמך אשר פדית לך ממעדים גוים ולהן לא אלתך למסדקין אף אלהיך
הנא ענה תעלי למעני אנה אשרך דאתה מעהס פי אנגאד לחנה פי וקת לעאיקה כאן
מעהס עלי מעני עמו אנכי בצרה ונאמר לנך ישאד אנה מחזק הורשת חו גרשת גוים
להו איאנה טור לאמס וקצתם ואלתנבעהס מעבוראתהס כל תלפסאניא בתלפס
עאציהא עלי מעני ובלהיהם עשה יי ששטיס וכולך אמר לתורה באפסאד על אצותאצין
את כל ומקומות פכון תקדירה אשר פדית לך מארץ מצרים והורשת מבטרים גוים ואצות
להים ודלי הוקלה פ דברי הימים פיהיה לקרה ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר
הלך לאם למדות ל עם לשום לך שם גדולת ונוראות לגיש מפט עמך אשר פדית ממערים
גוים ומסדק הנאך דכד ולהין פקד תבת הוי עש למעפין ידל אהי איה אף הנה לקדש
ואמתאיה ולקאאין לסת אקאאין לקאאין פנינא לאנהא ל כאנת אקאאין לקאאין לקאאין
בעיטהא למא אכתלסת עבאראתהא כל מדין כתאב ידכר מעני לקניה מגמל
בעבארה יעבר בהא חסב מא ירא לאתנאד דלך למעט ואינא לקול פיה ולמדיון אחר
ידכר דלך למעט בעטה בעבארה אכדיקד ביינא מן דלך סתרא גרא פי מא וקדס
וכן פירשו וגרשת מפט עמך אשר פדית לך ממערים גוים ולהין הגוים ואלהיהם
וקאן פיה לשאדקין אף אמתלגס תנומה בולא ולס יגיד פיה ש' ופי מדעס ילמדיון

קאן גוים ואין זה משה רבית ביה ראה דא נטתך להם לדעה וראם אמונתא אפיומי
ליהוה אלו מלת נפסה : וקאן אשד חלכו להים לפרות לו לעם זה משה ואהרן
ובית עבדך דויד יהיה כבודך תאבת מאד : על כן מצא עבדך את לבו יסד קלם
והיה חלפן ניתה מן מעני ואת העולה חמציא אליו וסלחה ויהיה ומה קיל ולא
המיתתך בדדויד ומחלג על זאת חפלה כל חסד אלך לעת מצוא אי זקת יגד
קלגה יאמר מותה : ומן הדי למעט דשח שיבחרצא אי מצא דאם מילדא לבס דלך
ומכילא לבס מנה עלך מנה תעלי דאמא פאואגב לאתגאה ליה דאמא מנכס קראוהו
בהיותו קלוב : ומד מצא עבדך את לבו חלפן ניתה : ומנהאת העולה חמציא כלהא
פאצה ללוא : ועתה הלא עבדך את בית עבדך אמען פי ברכתה אי אגלהא מתלה
דאמא ללך אתגשה להיות לעולם לפטר : כי אתה יי אהים רבית אי במא אנשית
יענין קולה פמא תקדים וטאמך ביתך וממלסך שי עולם וגומסתקל מאל וקדב בעל
חבית וללך כאן סתה ופאן חקה ויאמן ומעשה אדאם פאצאית כסל כים טאמנא ואלים
רעים ונאמנים וכמא אסתעיר לפי אמונה ללואצאית כולך אסתעיר לפי כעצ טאמנא
מאל דאש לא יכזבו מימיו ומנהא תכזב בשפחתך אלא תקטע בי : סוף
קבב אברהם ויפחך שבענו לפלשתיים ויעקב לאנשכב גואב כב פישו וילל ויפא
יעקב כבא שבע מבאדה שלשבעה אג שלא יעמוד עמי אבומלך ויאמר לי השבעה לי
ונספצות משה בשמחת בני שבעה דורות פ לפי שאברהם שבע לאבומלך עד נ
דורות סך אג תשקל לו ונני ונכדי הש דורות עד כאן דחמיהאב ואמדו בשביל שנת
אברהם לאבומלך שבע כבשות כנגדו שהו בניו ד אלות עד שנכנסו לארץ : ויפחך
חידשלין השבעה שן ויפחכמו כבדך וישבעו חידשו שבעת אברהם אבין : ויעקב
חשש שלא ישכב להן ויקחו ממנו שבע כבשות ויתעבבו עד בניו דורות אחרות
ויקחו חידאית מתג האמה מיד פלשתיים הוא דסך שלמס ומה היה
אדכו אמה והיה ממנה קוסו שלי יפחך שנתן ביד פלשתיים שלא ישלטו קחך בבן
וק אמדו דא לאמר אבומלך ליפחך יודעך אט ששתף הקבא לתן לבטבבן כל
האצות הללו כמות עמוא בית ושבעה שאין כעך יורשים אג פלשתיים מה עשה
יפחך כמות אמה אחת מנסג הסוס שלו שמה רוכב עלו ונתן להם שיחיה בטח אור
לכית השבעה וכשאלך דויד לאיכל להכנס לארץ פלשתיים מפא אות בריד
שבעת יפחך מה עשה קח אות הדתית כהן שכב נשלא נין ונכד והגיע : אפשו
שעמד זה הדס שנים הרבה ואפטר שכלה ועשו אחד כמותו זכר : טעמין
תיקון אפסא לאמר שכלה זקנו אלא כמותו : וק את מואב וימדדס כחב
השכב אפסא ארצה וימדד שט חבלים למית (מלא התבל להדות וימדדס

מן מעני לקיחם ולמסאחיהו איי עבט פיה אחב עליו ארץ כולך כאן ירבוהם חיי עתה ויהיה
חבל חבל ויבטוהם עליו ארץ בסטח ולמעט אנה יאמר בתכונתם ויבטוהם פילחבל ולקלאס
והי מבטוטה עליו ארץ: ופסד פיה אן כאן גרעה בקולה השכב אתם ארצה אולללהם
על ארץ ולסתנכפאף בהם: וקולה וימורם בחבל געל להם קיאסין אוחד לאוי ארצ קתלהם
ולקיאס אוחד לאוי ארצ אן עקיהם וכמא קא וימור שני חבלים להמית ומלוא החבל להחיות
פלא לאוי אמר בקתלהם כמא כאן טולה אכור מן חבל אף קסתר לך אקתלה ומא כאן לא יגיד
על לקיחם אף געלה לך ללחיות פאבקה והי הו מעני קולה שני חבלים להמית ומלוא החבל להחיות
יעני חבל ואחד: ולס קסרה בקולה שני חבלים עט אתחיקין ואמח קסרה כולך מא יתש ענא
לקיחם אף חדה למן ידו אבקה: וקולה שני חבלים להמית הו עט טויק למגא לא עלי א-
תחיקין למא יקנל ומלא החבל להחיות אף יתחנל מנה אן מא טא חזיר מן מלא החבל
להמית: וקד גרת אשמה פי אסתעמל לנה אעבראניה בנהר לכסוד כחור אדא מעני
שני חבלים חבל אחד אעני קיחם חבל ואחד ומא אדא עליה פחש וכל שני חבלים עלי למגא:
ומחלהי מא גא פי פנל לערפס ואס מבין חדש ועדבן חמש שנים מיה עוברת חזר
חמשה שקלים כסף ולקבה ערך שלש שקלים כסף ועל חכם אפסוק למתקדם להי יג
אן יכון לקבה שני שקלים וחצי פלמא גרת אשמה בגד לכסוד גבריה חלה: אס
וקא מחל הדי פי אל סכת ברכות משמרה ופלמא חצי קארן לה פהי מאט של אף
הדי מעתאדא לנה: וימורם בחבל השכב אתם ארצה מעטא חנה כמא
יאמר בתכונתם ויקתלן צמא ויסתבא בעניהם ללסתעבאד: ותהי מואב ליד
לעבים נשא מנה הדייה והזה להדייה הי שבה למגאדא ותרגמו נטלי פוס וקאן אל
תהי כעבים המושמשיך את הרב על מנת לקבל פוס יעני על שום אנכס יצח לס מוגאדא:
פ יעני בה מוגאדא וקתיה ללחאדור והו מחל לאגרה יעני לא תטלבו מנה מוגאדא וקתיה
פ לאחאד סאכס ותטלו אגרה לאן פדן בך פוס וביך שכר: פוסאסס אגרה אתי תפטע על
ישכך ושכר מוגאדא פנל ואחסאן כור מלס שכר טוב לראיו: וקד יסל לאי סבב
אסתנקס דויד מן מואב בהזה אנקמה ולס נגר פיסאד לאמס ללוי קתלהם אנה פנל בחס
ולך: אגאב סבב ולן אן למא סאן חיד האובמן שאל אדע אבוא ואמה ונדע ענד
מלך מואב כמא קא ויאמר אל מלך מואב יצא נא חבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה געשה
ל אהים ומעני יצא נא ימכתו ערכם ויסתקרו על מא שרח פי מכאנה פלמאסאדא
דויד קתל מלך מואב לאבוא ואמה וענן את רות כמא הו משדוח פי מכאנה פלמא
פאטתם ותגאסדהם על דלך למא וקעו כיה אסתנקס מנהם בהזה לנס: ואמאן ל
לאמתה רות המואבית עד שראת שלמה בן דוד קש וזן דיין שלמונת שש עם המלך
במלכותו ושכר שס ואומי וישס כסא לס המלך לו בת שבע: ותשב לימאן לויד

המראה: ויך דויד את הדי עזר בן רעוב מלך צובה בלכתו לחשב ידו בנהר
פרת כי אצל לשכחה תחומיה בנהר פרת כלכל בלכתו לפזק מקומו וגבולו בנהר פרת
ופירש קמחי על פירוש בלכתו להשיב ידו בנהר פרת להשיב במקומו וגבולו ואמר וכך תענה
יונתן לשכחה תחומיה בנהר פרת וכמוהו ראו נא חלקתי יואב אלי כלכל סמון וגבולי
ולמקומי אשר על ידי אונק' ולכך דויד ממין אלף ושבע מאות פרשים ועשרים
אלף חשדגלי ויעקר דוד את כל הרעב ויותר מעט מאה רכב: לא יסבב שחק דויד
את הרעב גואב עיקר הרעב לכוונה דאחז על כרי מערבית לנחלים על קלפי שרר
לא ירבה לו חסידים מרבה הוא ודוד מרבה לא כרי מדכבו וכן גשח דוד כמה שז ויעקר
דויד את כל הרעב ויותר ממין מאה רכב: שלמה לא נבשה כן לא ומלשמה ארבעים אלף
אוריות מתיים: וישם דויד נציבים בצדק דמשק וכלא וחיוסא כסל נציב פלומס ליהם
ומקדמיהם: ותתנומו אסדרטיגין והם השלים: ויקח דויד את שלטי הזהב תראס
מתן כל שלטי הגבורים פה מתן מגעם: וישלח את יורם בנו אל המלך דויד
ו' ובידו היו כל כסף וכלי זהב וכלי נחשת גס אתם הקדיש המלך דוד ליש עס הכסף
והזהב אשר הקדיש מכל הגנים אשר כבש מאדם וממנחב ומפוט מסון ומפלומס
ומשמן ומשן והד עזר בן רעוב מלך צובה אמר דוד אמר הקצה לזוסי האת
תבנה הבית לנשימי לא אתה תבנה הבית ולמה כן לא כל מלחמותי שיהיה עושה היה
מכנס כל כסף זהב שלח מהן ומקדישן לבנין הבית וכיון שבא הרעב ביוסא ונתחזק
על ישראל היו עניי ישראל צריכים למנוסח ולא היה נותן להם להם וחיו מותם ברעב ולא
הזיז להם הרצאות למתפלגם בתם ולא עלה בלבו של דויד לומר למה לי כל כסף וזהב
זה לבנין הבית יאכלו העניים בהם וחיון ולא עשה כן וחיו מבקשים ולא נתן להם כלום
אמרו הקצה לשדד דויד לא למדת שתחיית כפסא אחת מצני חביצה עלי יתר מכל
הנפול מצני מתים ברעב חיך אין אתה זוכה לנאות בנין בית המקדש והנכס שאקדשת
כלם שלח זהב ושלכסף ושקצבת איך ביתי מצטרך להם כלל ומנין שלא נצטרכו להם שז
ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה וביא שלמה את קדשי דויד אצו את כסף
ואת הזהב ואת הכלים נתן באוצרות ביתי לפיכך נאמרו חזקה תבנה ואעבך הואיל
ונצטרות אני קורא אתם על שמך ההד מזמור שיר חנניה תבית לזידי: ויעש
דויד כס בשובו מנצח את אדום בעמל מלח שמוע עשר אלף אכסב אסמא וסכרא
ומתן עשה ליה את החול הזה ומנה ואת הרעב אשר עשו בלחך וקריב מנה ומעשהו
בכנמל מאשיתו ונלאה לזי כסדי: ותתקמו ופגש דויד משריין: וידי
דוד עשה פשט ושיקה לכל עמו ומסיר ליה ויואב על היסדא וכימה עסק שליואב
את ותיין אבך אמר אני מקלן שלסוב שיהיה רחמי בו לא ויהי דוד מעביר את ותיין

עסק להשיב ידו בנהר פרת
וקיס מן זה שבת פרת
מעט שסך בתר פרת
כבר (איש שבת מרוב של
סלם עמידה וקיס עמידה
עסק להשיב ידו בנהר
פרת להשיב ידו בנהר
ולמסך

[illegible]

ואמר בידש שמים וטורים אם יש שומר שש שופט אם אין שומר אין שופט הא כיצד
באר שנים לשופט זכה את הזכא וחייב את החייב ויצא לחיץ ולא רצו לקבל מה יכול
הדיין לעשות לפיכך אל הקבלה צופנים ושומרים נתן לך מי שאין שומרים לשופטים
ישמע לשופרים ולפיכך נמנע יוצא אל הדיין ויהי דוד עשה במשפט ואחין ויואב על
הצבא פ שומר הן יחזק איך לוי כלם ליה את כל לאין לחקוק ואזעם לזכרם בקרב
אמר אחיהם ופסל לזמנים על המעלות : ויואב בן נהניה על הצבא וימנע שפט
בן אחיהם מזכיר שרח מזכיר מזכיר אע"פ כהן יחנשפט בן אחיהם זמנים לזמנים הן
זמנים יכון גמיע אחסאב ואחסאב את ידה הן מזכיר לזמנים אצל כי גמיע אחסאב
ומטאשתה והן יסמא צחצח אצל ושרח סלה אמר לוי יתעל לזמנים פיהא אוראם
למטאשתה אחסאב פא מזכיר צחצח אצל והן אחסאב לוי יתעל לקצין ויזכר אמר
במאין אצלם פא הן אצל לוי ירפע קצין לזמנים לזמנים : ל תנחום מזכיר הן לוי
יחזק לקצין מן אצלם ויקלמם ללמך ויזכר בהסאב גפול למך נשי : ופילאצרי
יסמו לזכר אצלם ואשילאצרי מלחום כולן הן לזמנים כהן חסאב אצלם מלחום
תחת ידה סמי זמנים : ובעיה בן יהוידע והכרת והפלת יליד על הכרת והפלת
כקלה ויואב בן צמיה על הצבא והאחזק אצלם המא מן גר יסול אע"פ חכמה ופלת
ואלוע קלו אנהמא טבכחח מן טבכחח אצלם : ואפסחין יקולו אנהמא ואלוע
והי מן צמעה אנהמא וקולו אנהמא פשטן את נגב הכרת והפלת יסול באיחית
וונתן תרגס אנהמא פשטן נגב הכרת אנהמא אנהמא על דום כרות
ותרגס ובעיה בן יהוידע והכרת והפלת ובעיה בן יהוידע ממנע על קשתים
ועל קלעים טאמר בפוך זה הספר אצל ויהי לעב בומידוי שלש שנים ובעיה בן יהוידע
על הכרת ועל הפלת וכן טאמר ברבי הימים ובעיה בן יהוידע על הכרת ועל הפלת
לכך תרגמו כהן על קשתם ועל קלעים והם שתי משפחות הן בישראל ששנים כן
והן יסועים לרות בקשת ולקלע באבן והיה בנהם שר עליהם : ופסל פיה הכרת והפלת
אחין יקולו אנהמא טבכחח מן טבכחח אצלם ואפסחין יקולו אנהמא ואלוע והי כהן
צמעה אנהמא : ואחין אנהמא קבלתחך מלך קולה גוי כרתים : והפלת ואג לס נגב
לה מאינאצרי במה חמל על סמי לא אנה מן נכמה : ואמרו וכו' אצל כנור
היה תלוי למעלה ממטותו שלוי ואלוע צפונות פשחים כנורו כיון שמגיע חמת ליל
באת רוח צמנית ומעשבת בו ומנגן מחליו מיד היה עומד דויד ועוסק בתורה עד שיעלה
עמוד השחר כיון שעלה עמוד השחר עבדו חכמי ישראל אצלם ואמרין לו אדוננו
עמך ישראל צריך לפרנסה אצלם להם לבו והתפסעו זה מזה אומרין לו איך הקומין מלפני
את הארי ואין הסר מתמלא מחוליתו אמר להם לבו ופשטו ירכסו בלוד מיד נעבדים

כ משה
כ אברהם
לאברהם
למשה

באחיתופל ונשלים באורים ותומים אם רב יוסף מה קראה ואחרי אחריתו בניהו בן
יהודה והכרת והפלת ואצור ושר עבא למלך יואב אחיתופל זה יוסף בניהו בן יהודה
זו סנהדרין הכרת והפלת או אורים ותומים ולמה נקרא שמם הכרת והפלת כרית
שכורחתי את רבדיהן פלתי שמואלאין במעשהו וחר כרשע עבא למלך יואב
יעני בעי אן ישאעין אחיתופל ולסנהדרין ושלתי באורים ותומים וילגו אגדלי יואב שר
הצבא אגד למלך ניצגי יואב ויקצי חוצותיהם למסלולת: וכאן מתעצבים באחיתופל
לאנה באקטלם עצים ומשוחתה צאבה כחא קא ועינת אחיתופל בימים ההם כאשר
ישל אש מעם האלים: וקד קיל כי שדה ונהה עלין רח שי כל מק קיל כזה ותצלח עליו
רוח שיאו ותהי עליו רוח שי כחא קל עליו מראתב מנחלסה בעצהא אגטב מק בעת סמ
שרח כי ותכלה רוח שיאל רחי ילמסס מן הנאך: ובעדהא מנחלסה אפרי תלחה
והי קוה בפסאטה ית בהא לאדראך לעלום ומעשהא לחקאין ואדראך למעקולאח
ומעשה תעבור למענהא למעקולאח פילאדא ולתעבור מתל אחיתופל ומן יעצבה
פלמא ונפך אחיתופל בהדה לקוה כאן מתעצבים בו: קיל אן הוי אכע כאן
לה אחרת מן דאל ונה ג אבואר וכאן מעלן אבוארה מפתחה פאד יעב אריה תחברת
לאבואר עתה יך לאבואר תחברך אחרת ומנגן מאלין וקאן על כנור היה תלני ונ ומנגן
מאלין שחאות ויללה שיכאן ישאל ממעדים נעשה רוח צפונות בחד היללה וכך הוא מעלה
ולפידך הוא משכב כל חצי היללה ותנא כל אחרת סנה שהין ישרא בעבר לא היה יום
שלא נשבה ברוח צפונות בחצי היללה איכא דאמרי הקבה מיטייל בנג עין שר חצי היללה
לאחר חצי היללה הולך לו ורוח צפונות מטעבת מיד בכל העולם ואיכא דאמרי מטעבת לילה
ועד שחרית מטעבת רוח צפונות לפי שד רוחות מטעבות בכל יום ויום חח מערבית יתחל
הלילה ושר חסיה ורוח צפונות מחצות הלילה ושר שחרית רוח מאחית מתחלת דהיום
ועד חצון רוח דרומית מחצי היום ושר ערבית שאבוע חמות מטעבות בכל יום ויום והיה
לזיז חלון פתח מרח צפונות על מעלת וכיון שמגיע חמות לילה היה מעשב מעפון ורוח
שחרית הכנור ומנגן מאלין ואילו בזמן שרוח צפונות מטעבת אין רוח דרום כחית
מטעבת ובזמן שלוח דרומית מטעבת אין רוח צפונות מטעבת ואמרו במינוש יעור
כמסור לקח זון רוח מערבית שבאה מערפו שלעולם ופי' ג' ג' יעור כמסור לקח
זה העוסק בתורה לשמא ומרכיב אגב לשמוע לקח עושה טובה לעולם כמסר זה שבא
מרוח מערבית שהיא באה מערפו שלעולם ורוח מערבית ערפו שלשכונה רבית
צפון וימין אתה בראתם דמשמע דיתום שלשכונה ברום ושאלו בצפון ופניו ב'

במזרח וערפו במערב: וזל כטל אחרות: היו מי שמלל בתורה מי שעוסק בה שלא לשמה מביא
דעה לעולם כחזק צטטת שמעשית ומביא דעה לעולם עד שהיזל הדבר שנותני בני אדם כמים
וזזהבם בזל לקנות ודמיה: כשעדים על דשא זה העוסק בתורה שלא לשמה כשעיר דשא
ול העוסק בתורה לשמה מביא טובה לעולם כדכבים הלל/ שורדין צנח:
ובני דוד כהנים היו קל כראם מן היה כהן וקל וזלא ומקדמין מתל כהן מרין כמא
קל מרדכי הימים ובני דוד הואשונים ליד המלך: כלל שהיו שרים וגדולים והיו יושבים
אל המלך: וכלן פסד פי כהנים לב מה כאן מן מעני את צלף ולדמה אי אף כאן להם
כטט מן גה' אמלך יכרמונה וערפו בהא: ותלגומו ודכין הוו: האפס עוד איש
לכית שאל האת עוד גבוא לבית שאול וכן פירש קמחי האפס עד איש לבית שאול
הלא עוד איש וז יונה לל האפס עוד איש לבית שאול לים בעד אחד מעורא מן אשאל:
ככה רמלים פסח שתי דגליו וכן אמד עליו אחר כך והוא פסח שתי דגליו ותלגומוהו
והלא לקי בתותין דגלוהי: כי פנית אל העלב המת אשר כמעני אי איתבניתא
על גבד הדיוט דכותי: ויאמד ציבא אלדגלן ככל אשר יצוה אדוני את עמו
כך יעשה עבדך ומפיכוסת אכל על שלמי כאחד מבני המלך למענ ומפיכוסת
אוכל על שלמי המלך אכבאר במאאנעם עליה למלך באן ידאוס קמאטה פחתי באלפך
על צמיר לכלאם למתתן ולמענ פנח צאהר אף הדי: קול לים הו כלאם ציבא נלאמהם
בל קול למדיון אכבאר לנא באן מפיכוסת מצאוס מאדא למלך כמא אסס לה:
ויהי אחרי כך וימת מלך בני עמוי וימלך חטק בנו ותלגו והוא הנאמר עליו שובי בך
נחש הוא חטק בן נחש ולמה נקרא שמו שובי שישאוב יצרו לשעה לא שעשה תשובה
וודוי: הלא בעבור חקור את העיר ולדגלה ולהפכה: בדיל למחקר ית אלשאל למלך
ולמבדקה החקירה עננה רוב החיפוש והחיפוש הוא ענין לאלא והבורק דבר מהפך
אותו ודמה תוכו וברו כך לאן בודקים ומחפשים בארץ ויודעים מותאיה ומוכאיה:
ויגלח את חצי זקנם וגלע ית פלגות דקניהון אחכמים לל יסמון ליים גרע וספך אסתלגו
גרע מן הדי אתרגוס וספך מן קולה ובגלחו את ראשו ותלגומו ובספחותיה ול תלגומו
לל גרע לכיבאד ומיגרגע מן מן אמחאגם מהו לחנאס בלמך כמא קא למעאס
ויכרת את מדוהם בחצי עד שתותיהם שן תיאבהם פי אוקאטוהא חתי אנבשפת
קותהם לאן שתותיה הי אסחאסאת ואסתעניר לאסאפל אשאן אעני מקאעדה
וקילאן שתותיהם מחזמהם ופי דברי הימים קא עך הדי אנך בחצי עד המפשענה
וקילא אנהא אול אלה לטותמך פקיעה נסה שלש פקיעות ומנה אפשעה בל צייתה
פדי אול אוראך והי אסחאס מותל שתותיהם: ופירוש מדוהם מלבושהם

ב קצת הדבר דוד

וכן תרגמו ופסק ית לבושיהון עד פלגהון עד אתר בית בהתהון כלום שכר
 אלמנהיהם עד חצים עד שנגלית עדותם ששתותיהם רמז לעזה כמו וחשופי ששעני
 מגלי ערוה ופסל פיה אי אקאסותהם והי מקחשד אעסאן אתי הי אקאסאת אגסם ללגלס
 ומעט עד אתר בעת בהתהון עד מקום המכושים ורבותיך אל אמרו עד מקום
 הערוה וקצתם לבשתן ולבשת ערות אמין לבהתך ולבהת קלטא דאמין כלום עד
 מקום הבושה ופסל עד שותותיהם אי מקאסותהם מן אסם אקאס תרג יסודותיה
 אשיותיה ומתלה וחשופי שש מכשופי לעורה וללך שדחה וחשופי שש ערות מכשופי
 ויהי לעשות השטה עד דגעה אסם מתל תלך אקאס ומתלה לתקופת הימים אי עד
 מא דאלת אקאס מן כי הקיפו ימי המשתה עד מא ידור אדך בינה ויענך אי לאול
 ומא יסמא אול כל פסל תקפה לאנהא אזה מן מתלה איחא ומא קל תקפת השדה
 אמרו אל כל היצא למלמסת בית דור גס כריתות נותן לחשון ולכטה על מנת
 אם מתי יהיה גס ואם לא מתי לא יהיה גס ואזריה מתן גס לבת שבע על מנת ולפי
 שבא דור עליה קדם שעתה גיחשיך גמורין נעש ולא מת אדמה לא אחר שבא דור
 עליה אמרו אל בראיתם אל תשב על מטה אדמית משום משש דרב סמא ואל
 תרבה בגנות משום מעשה שהיה אשאו אי קלה ויתלך על גה בית המלך ויח
 לעת הערב וקס דור מעל משכבו ויתלך על בית המלך וידא אשה רחצת מעל חמה
 קד יסל לא קבצא את בית שבע תתלך סוף אסמא ואיס ראנת תתלך מ מכאן מסתור
 גואב פולת דלך בא קצו מנהא לסבב לאטהס דל קא צמת בת שבע ברוחא קשש שלמה
 עתד לעמוד ממנה והיתה מתקשפת שלשה סעמים בכל יום ועומדת על המלך כיון
 שדחת שלמה חשב בה דוד ולא הרהר בה מיד גלתה ענמה והיתה ערומה כד שיראד
 אותה וראה אותה והרהר בה ורל ויקס דור מעל משכבו שפך משכבו שלמה
 למשכבו שלום שהיה משמש מסות אכל ביום כד שהא שביע ואמרו אבר קטן
 משכו באדם משביען דעב מרעיבו שבע כלום כל זמן שאין אדם מוסיף עתה
 מתשמש ומשביע האב הקדש עב ולוט אחרי בנות ואם מרעיבו שאין משמש
 בנות הוא שביע ואין לוט אחר אותו מעשה וישלח דור וידרש לאשה
 ענה מתל אל פניה ללחם יריד על הלחם וקד יסל דור ידיו וכשר היאך נכשל
 בגא החשא גואב אנחא נכשל בזלך לכוה טלב מנה תעלי אן נגלה פידרה
 לאבות ומוקלהם דל אמר דור לסט הקלה מפט מה אומין ליה אחרים ליה יתח ולי
 יעב ואין אומין להדור פקל לה אפ אמתחת לאבות ויחן פטלב מנה תעלי
 אן ימתנה מלחם פקל לה לא תטיח עלי לתבאת פי למחנה פקל מתי פי נכש
 ערפה כליותי ולכי אמר ליה מנסיכא לך ועבדנא מלתא בהזך ולתק ל

שחזר וטלחה
ל

אודעתיטו את קח מודיענא לך דמנסינא לך בדבר ערוה מיד ויהי לטת הערוב ויקם
דוד מעל משכבו ויהי וירא אשה רחשת ויהי וישלח דוד וילוש לאשה ואמר הלא זאת בית
שבע בת אינעם אשת אוריה החתי וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבא אליו וישכב עמה
היא מתקדשת מטמאתה ותבא אל ביתה כלם יתבתו למחנה והוקולה כחלת לכו
פקדת לילה עד שתני בל תמצא דמותי בל יעבר פי אמר איבן זממא נפל בפומיה דמאן
דסט לי ולא אמר כי הא מילתא במעט אנה נדס עלי קולה בחנני נדס ונסי אד לים
יתבת פי לאתמחוק פרעא עלי נפשה באן קאכין תעל עלי אצער בלעגמה ולא פגרת
אכולב הדא לטלחה : הלא זאת בית שבע בת אינעם דברי הימים בת שבע
לאן אבא ואומא מן חורף בומיך וילך כמא פעלת לאאיל פי תסמיה נוע מן לארץ
לאביץ כנות שבע וכנות שוח באבתיל לאחור : וקיל אקסמית בת שבע לאן אמרה
ולתתיה והיבנת סבע סנין סקט : ואמרו לך הרקבן שמונה כטס חלוד לשדה שן תידו
חלוד את אבוס את נחור ואת הרקבן וצנת הרקבן מלכה ויכבה ושח נחור מלכה ואבוס ימנה
ואבוס גדול מהרן שות שטם וגדול משרה עשר שטם נמצא הרקבן כשהחלוד לשדה בין שמונה
שנים ואל תתמה על הדבר : ומעט והיא מתקדשת מטמאתה כלום עדין היא
כשטלה ולא נגע בה איש עדיין שאלו נגע בה אשה לא שלחה לרוד ואמרה לו הדא אש
ויאמר דוד לאמרה לך לביתך ורחץ רגליך כטאיה עק לאתמחאע באזוגה כמא
כמא עק אבראז מוסך את רגליך ובען שש לעאה ושער הרגלים : ועק לפסק ותפשק
את רגליך לכל עובר ואדליל עלי דלך קולה לרוד אכיוא ואני אבוא אל ביתי לאכול
ולשתות ולשכב עם אשתי חייך וחי כפשך אסאעשה את חודיך הזה : כצאר מעט ווחץ
רגליך שמש מטתך וחמור רחץ שכך אדם רוחץ בשור אחד התשמיש : ורגליך חונה
כנה לאתו מקום שכך סתוב בין רגליה מדע ככל כלום כשמש עמה תשש כוחו ונפל
וכן ותפשק רגליך לכל עובר כנה לשכיבה עסה מטאפס וכן כותב ואין ברגלים חוטא
ופירשו בו הכופה את אשתי ונועלה שלא כדסה חוטא ואמר רגלים כלומר בועלה משע
מקומות מטרדה ומשלה כדסה : ומגמת חוד בשכיבת אוריה עם אשתי כדשישעו
העם ששכב עמה בעלה ונתעברה ממנו : ותנא אחיו משאת המלך
הדייה ועלה ולפין חמולה למלך : ומתלה וישא משאת ותבא משאת בעמך
ותרגמו ונפקת כדמיה לעזתא זמלכא : וקלו רגל אבן קטן ישבן באדם
משביע דעב מועיבן שבע ואמרו רגל זה הגמאמר כדוד כשהפך משכבו
שלילה למשכבו שלום ונכשל במעשה בת שבע כי בשכב שהשביע את יתרון
מאתו דבר חתונה אליו : וכן אמרו בזוגה על ענין היצר אברהם אבי
השלים עמו ועלן נאמר ברצות יידיך איש גם אביך ישלים אתך דוד עשה

עמו מלחמה וראת שלא היה יכול לעמוד בו עמד עליו והדג שני ולפי חלל בקדמי:
 פירוש הדבר אברהם היה רך וטובעו נח וערב ולא היה צריך לעשות מלחמה עמו ככבד
 שאמרו בנדיים בתחלה אברהם שלא היה מלך לא על דמיון אימים ולבסוף אברהם
 שהמלכו על דמיון אברהם שהספיק לו ממשלת על שתי עינו ועל שתי אצבעיו ועל הגוידה:
 אבל דיויד לעולם היה יצור קשה וחזק והיה צריך לעשות עמו מלחמה בכל יום וכיון שראה
 שלא היה יכול לעמוד בו עמד עליו והוא שני ולפי חלל בקדמי: יש ספיד שוה דג
 בתעניות ובשקים כמו שאמרו שלש שורה שנה נתענה דוד עד שבאש בשון ולא היה
 בו כח והיה בכל אותך שלש שורה שנה נתענה על עפר ואפר ומתחיל לפי הקדמה ומבקש
 חמא מלחמה על זה הענין: ויש מי שפירש שפירש שפירש האשה לגמרי שראת שמתוך
 ההתיר הסיתו יצרו אל החיסור ובין כדברי זה ובין כדברי זה כיון שראת את יצור
 מתנבז עליו שם את פטו להכניעו ונלחם עמו עד שהכניעו והסיתו וכן כל אדם צריך
 לעשות כל אחד ואחד כפי מה שהוא מכיר את טבעו: קל רמא סעדיה דל
 מן אטאעני על אכתאב מן קעם אז שפם למא נאגע דעה אחתהא ותלדהא אבה
 ולם ידבר אכתאב אחתהא פנקול אז הדי אדעני לים לה דליל בתה כל אחלה קד קאמת
 עני פסאדה ובטלטה ודלך אז אחסאב לעחיה אדי דלת עליה צחה לעתך ולכבר לעאדך
 קד אועח לבא אנה אנמא כאן לינה פי וקת מנאקעה שפם להא תמאן סנין ושדך
 ואחד ומעלום אקלחל ולולדה ימות עשאן פי הדי אסן לסבבין אחתהא אנה לי
 ללעבאא פי הדי אסן מא ישאך אמא אדי ללכל אדי יתכוון לגנין ויתם כעבאא למיעא
 לא מן אחתהא: ולסבב אז צג לעחם פי הדי אסן ואנה לערה לא יתם פיה כוך
 גנין פאמא למנאענה פממכנה פי הדי אסן כל קבלהא בסנין ומא אחתהא כונה בלסע
 ולמשאדה ולסאדה פלא ידע אחתהא לא ינהר בטלחא לעמא ויתביין פסאדוד
 ויאמר אוריה אל דוד הארון וישל והודה ונשבים כסוכות ואדע
 יואב ועבדי אדע על פי השדה חונים ואני אבוא אל ביתך לאכל ולשתות ולשכב עם
 אנשי חייך ומי נפשך אם אעשה את הדבר הזה: קל אז אסתחיק אוריה לקול כחא
 אנה לאלף אלהיך ואללך בסכודו: למה פמא אנה לם ישימע פלמה ודוח ביתה: וזלל
 בסכודו כמא אנה סמא יואב אדון כח סמי דוד אדע סמא ביטום וזה הנחת יד
 בדוד לפי שחלקו בעד ליואב בסט חמלק ופאן יגב עליה אז יקול ועצור יואב
 סבהזה ללחמך אסתובב אוריה לקול: וקל לל קולה ואדע יואב הדי זה מרד
 ויכה ומת אנון ללחמטל ונון לאחל מבגמה והו מתל וקפה ומת לכן חבה מא
 סמא פאעלה: ויה בשמא יואב אל העיר חין נעב חולדה אחאם ומענא
 יה ללחמטל ויקח למקחלך ולעסכר חולדה פימתע מן יכלל איהא או יכר
 עמו וזה כד ער יואב על קולתא: ולא ידעתם את אשר

וידן מעל החומה תקדירה כי יחדו אלם תעלמן אנהם סידמן לקראם מן עלן למד מן מעני
 אלה ידה : מי הכה את בנימלך בן קובשת הוא ירבעל וקד עלמות אקמי טלך
 מן גיה' מאקיל ענה ירבעל ובעל וקד וגדנא אבעל למיבשת פיקולה והבשת אכלה אדת
 יקע אבותין ואי' צא ויכזרו לבשת : וקד יתקדם אן תמא בה' דה' לאקמא ושכרה תהמא
 לה' ותקבחו אלה' : החזק מחמתך אלה' עיר והרסה וחזקו קולה וחזקו
 אנמא הו' ועיה מן דודל ורסון אן יתב' קלב יאב וק' ג' אנה' ולא ידעג' מן גיה' מן יתל'
 בל דום על מטצ' לקת' ולחצ' ל' אן יהמא : שע אנשם וירבעל אדת אחר
 עשיר וחדד' רש ראש כעב וק' אר' רש כלום שלא היה רש ממש לא היה ראש ושד :
 וכחין תשכב וכחניה שכבא ופ' ובה' ל' חזק חענה וחכלה שארם חוץ וחכל' על אשר
 שהיא שוכבת בחין שהיא חסובה כגופו של וזין לבשר אחד : ומלת ויחבב כל מקום יש לה
 חגום שיהו בחין סבה בעמך : ושכבה בחין ותשכב ל' ופ' תלגמה וכחניה :
 ולרש אן כל כי אסכבשה קטנה ו' ותה' ל' כבת כבת סלקא דעתא לא כבית וכן לקוד
 מדכיל' לבית א' ל' מאיר אן תקרא לבת לא לבית : פ' וכחניה שכבא יעני תיקר כלם
 איבג' : ויבא הלך לאיש העשיר י' א' א' מן למה לא הלכת אל' ומנה קין חלך
 רש איסין מן עסל ואקמי אלה' אורח מן תרגום דרך אורחא ל' קל ע' ל' ססא
 הלך לעשות לאורח הבא לו : ותרגום הלך אלה' כלום אורח ונקרא האורח הלך שהוא
 מהלך על המקומות ויגע מרוב ההלך : ופירוש ב' מנה בלו וק' מעה זו מנה חמל
 מתבא' השיה' כל זו כסף גלגלתא המם שעל בכה' : והלך זו אלנוט אורח דודון
 נל' טון העוב מדינה נותין ל' ע' שעבד בה אחיה ופירוש מלשון ויבא
 הלך : וק' א' אלה' הלך ופ' אורח תם איש כל מה מ' קיות שוכה וק' ר' ד'
 ע' י' הרע כמא קל ענה בתולה דומה לחט של כול' ולבסוף כעבות העגלה חטא :
 ויכ' לה למתן בי' הרע שעמד כגוף שמעבד ב' א' מעט מעט עד שהפיל ודומ' פ' לעבדות
 ב' חמל לקחת מעט ומצ' אל שין כל' סל' רצה לשכב עמה ב' א' ויקח אדת
 כבשת האיש שהיא בת שבע ב' א' נשכב עמה והשלים רצון י' הרע והו' שדמ' ע' ל'
 לאיש הבא אן למ' שנעשה על דוד טאש גבור עד שהפיל : ואת הכבשה
 ושלם אדעתים כלום חלף הכבשה שלחה ושלם ארבע כבשות ונפד' מ' על א' א' פ' לעבדות
 כעשה ושלם אדעתים כמאמרו כלום שמחו לו ארבעה י' א' א' תמ' א' א' פ' לעבדות
 ונבותין ל' א' ב' א' א' הכבשה ושלם אדעתים א' ל' א' א' א' א' א' א' פ' לעבדות
 עש' נ' א' פ' לעבדות
 א' פ' לעבדות
 וי' א' פ' לעבדות
 מ' (א' פ' לעבדות

פ' כמסה

פ' לעבדות

אחיתא אתם באתם רעו עיקרם שלכם סלה ואמר בספר הזהר דויד מלכא כיון דחב קמיה
דחבבה בשקלא דבת שבע חשיב דהווא חובא יתבשים עליה לעלמין מה כתוב גס יי העבד
חשאתך לזמנות אעבר והוא רשימא מקמיה אי ליה לאבא והא תנן דבת שבע מזמנא ללכא
דויד הווא מיומא דאחיתא עלמא אמאי יהבה קבה לאויה מקמיה דמלכא ליה הכי אורחיה דקבה
דאענ דאיתתא אדמט ליה לבר נש למחז ליה אקדים אחרא ונסיב ליה שר דמטא זמנא
דהווא אחרא כיון דמטא זמנא אירחא יי דנסיב ליה מקמיה דהווא אחרא דאחיתא לזמנות
מעלמא וקטין קמיה דקבה למעבדא ליה מעלמא עד ולחמטא זמנה מקמיה דהווא אחרא ודא
דא דבת שבע דאיתתא לאויה הווא בקדמיה פוק דוק ותעבה אכסא איתתא דאענ דקדמיה
לכנשן שר לא ייתקן ישרא תשכח מלך דא וכלל דא חזא איהו ואמרו ללך דאחיה
היתה בת שבע לדויד משעת ימי באשיות לא שאלה מה פירוש פירוש רלך
בפירוש קודם ידעת הולך אלכמים יום בת קולמכדת ואורח בת פלוג לפוג שוע כי שיעור
ימי יערת הולך כל יום משעת ההליון עד תום ימיה אם כן אמרם אדבעים יום קודם יערת
הולך כלו אמרו משעת ההליון ותועות הילדהזה ומקדיו כתועות המלך המשמש אף
וכה מצא בוגע והוא אשה אחת טעברה נקבה באמת היא בת מזלו והוא אדם בת פלוג
לפוט והוא דוג ראשון הנבעל בטבע וכת קל המכדת היא חשבת משפטי הכוכבים סבר
זה ובד האדם תלוי הבחירה בכל אדם דוג שני אם הביא הטבע בזוג ראשון לשעה יסדן
או יתלשע לא תנח כמו זמן רב שני כי לא ינח שבט הדשע על גולל הידיקים אך ישוב
הטבע כמופת ים סוף ואם היתה בעל על ביצאה בעל דויד ליה אמרם אמרם
דאוייה היתה בת שבע לדויד משעת ימי באשיות שהיא היתה בת אגו של דויד וסת מלך
המתין דויד אורח מת והוא נשאה לא אכלה פנה קודם הגעת הזמן ויגף יי את חל
אשר ילדה אשת אוריה לדויד ויאנש קל אן מעני ויאנש תנא למא תקים כי אול אספדן
ויגף יי את חל ורבמא כחך ויאנש תלם ותנעבאי מדן מן אנש לשבך אי אנה לים למע
וכלך מה אנושה מבחך בליל קול בעדה ויבקש דויד את הלאים בעי העבד וינעמו
תם קל אנה פילוס אסחבע מנא ויהיבום השבעי וימת חל פיכוך קול אנה
ויגף יי את חל גמלה לקנייה בל אסבא במותה תם פל לקנייה וקל אנה מבחך סבעד
איאם וכאן דויד פיתלך למדה דאם באכי מלכא מנא אנקטע נגאה מנה פקאם ואכל
ופקד פ ויאנש חל ותרגמו ואיסען כלום שחל עליו חל כבד ועיס ומרוב חול
שבא על נהדה מרגש בעתמו כל דוקלן אתו בחב ותנוס ומדוקים בחוץ ויגף יי
ומטען בשוקיה ויקסדויד מהאבין ויחץ ויחץ ויחץ שמתע מפע מה רוח
דויד ויחץ ויחץ אה שמת חל כפ פדש לכי זל בלבות אכל מן שופטים מאמט
יתחייב אסבאל משיטת חל אכל למיך שלח נקב המת אינן אחר בוצ מן הוים
שהאכל אחר בהן ומפס טעמה רוח דויד השלך ומן כשעת חלוקתם שיתקל
המלך חייב בכל דבר אבילות לא שאין יתב מלכא מלכא שחל אחר מלכא

לומר חתם אחים ואין מעט אבנים ולא יתא דויד אחר אבני לא לחידע לעם שלא נהרג
בדיוט ואמר אל בן למנתי עלמות לבן על מיתותיך כלום סאמט בנ אבנ
שירה לפע חקרה שכל ימים שחיה חבן חי היה קרע שכלם סלהקה עליו כיון סוסת קרע שון
באם עליו כלם ויאמר עבדן אלן מה הזכר הזה אסד עשיות בעבור הילי חי ימות
חבן וסאמט מת הילי קמת ותאכל לחם פ בעבור הילי חי בעד שחילי חי וכן תתנומנ
על דלביא קיים ופירש ראל סאמר דויד וסאמר דויד אל נתן חטאתי לפי וסאמר נתן
אל דויד גם חסביר חטאתך לאתמות יכול לא דבר אל גם חבן הילוד לך מת יומת לטכר
היה דויד מתחט כל אמת שבעת ימים ואמר שמה יחיה חבן ואני שון בעולם לפיכך היה
ומתענה שימות חבן שן ויבן דויד את חלום בשר הנער לומר לחיות וסן שבעדוה
שמת סע שני על כריתו שלמה אס כן למת הוא אומר לעבדיו וקנעני וחי הילי כריתו
כלה להחיות מלכס זוחמסבה שהתה בלם שלא מנישו שהיה שדיח במתת לא סעו
כי מה שאומר להם הוא אמת וענה מת למה זה אני עם האכל להשים עוד פא
כדי להכניק ישאל להם באלהם וילגה עלהם ס מעבד ישתלבו בזה עין אן יפכו בסט
פיכסוה סן אן מפלטק בסניה פחות מעלשה ימים קודם השבת לא יל סאבא וליא
יסאק אבדא לא בעד מעה וליא ברא אתם לחם לס יתדי מעה ולס יטעס טשאס
מן ואבדא מידה ומנה להצות את דויד כמא בייטא ומתלה ויתנו בדרע דאס נלא ילי
אפסדה בעד לעסס וירא דויד כי עבדיו מתלששים מתסאדריק ומנה אין לידס
לחם ומנה יסמן לאוהיל אלקי לחשה הלחם על המכה והו לבלום אכפי אתי תחוק ביה
לסמן ולא נעמע מן סאג ומן אלן אוקת בגנה אחתופל לאהם קאסן סע בניה
אחטפל לחיד ונמאק עליה הו בסבב בת שבע להמאבט אבנה סקל דעם בן איתעל
חלוק וקא הלא זאת בת שבע בת לעס ת בעבד הילי חי מעמדה בעד הילי
חיד סקלה סלאבב בעוד הילי חי ימות ואבנה ויי אהב מעני הזה אהבדי
סעמדה איאן אלה געלה סשרא מן אל נשאתה וליא קאבלי ללחכמה ללן אלה לא יתב
ולס יבלין שפרא לא באן ינפלה וילן בחפ כמ ותתחוק וילן לספן באפסלה חלוקה
חשמה וליצנהו לא יכון לה אסעל ולא חלוקה חתוק בזה אן ינפלה בגנה אלה לא
א חסמה אבכון יחיל לה אחשראד יעלה לחי לאתחוקאקאד אלי ינפכ בזה אנה
אוב חסס אן אהב עלי מעם בטרם אסר בבון דשער אלי הו אפתעדאד גבלי לא
גרין וקס מן אלה ומחבבה לה סמן למ יכון לה חשוד אדוקא ולא אפסל ולא חלוקה חתוק
לה שיה סן וילן חזיה לאסר לאהיה עט מן נכס שיאן מן לעלם אטניעי קעלם א
לאבי וקביינא פי אל אסמב מן עלמה תעל בלש קבל מנה לא ילסס בזה אחר
לאסמבאן דן למכר ותעין אתורה פי וילן בייטה פי קולה כן יתם העם בדאסמלוח
ובלי כי יל הנפ ממה וסעב פי וילן אן עלמה תעל לס עלי נסבה עלמט למכר

לדוד משה שבת ימי בראשית לא סאכלה כנה
יה שימור

בעלמה פלא טחוק נחן מן עלמה קוי אסמיתה ואמא מאהייתה עלי חקיקתה פלס: וקר
 צרה גבי ען אלה תעל בולך וקל כלה מחשבת מחשבותם ולא דרכים דרכי פלחך לחקיקת
 למה מן גלגל אודותיה ותדבירה על עלמה ואודאכה וסדירה בנה מן אנה: וקל למענה
 לכתב לחכמיה אלהיה מן הוי לכתב לנן אגראין לכתב שוח לטמן לנה חסבאמא
 נזכר מא טירה צורה תעביה ותנכ לאסתכמל ולך למענ מן לכתב למוצעה לה פכונ ולך
 סבב ללכות ען אלס לחס ולחרן עלי תחצלהא ומחצתהא כמא קל עתהא איטת אהבים
 ויעלת חק דידה דחך בכל עת באהצתה תשנה תמיד: ויקרא את שמו ידידה בעבור יי
 בעבור שיעון יי לקותו בזה השם: פא ויקרא את שמו ידידה בעבור יי קאן מא מענ
 בעבור יי קאן יוסף בן אורה לל נקל פיה למא סמל באסם שלמה וועדא חקבא יתסמא בהדי
 אסם כמא קאן לל כל סלמה האמר בשיר השירים קרש למי שהשלום שלו קא תע על ידי נתן לטבא
 קול לריו יסמיה ידידה בסבב מאסמא אלה באסמה פלא מחבה אע"פ מן הדי: ומענ
 בעבור מן אל כדי וטי ובסבבה: ויאמר כלחמתי בדנה גם לטית את עיר חמים
 ואף כבשיתית קרית כלכותה ונבר אמר בפסוק ראשון וילחם יואב צרבת בע עמון וילכד
 את עיר המלכה המשל המלוכה במים כמו שהמשילה בלעם ואמר וזענו במים רבים שכדוש
 שתמשך מלכותו ותלחם כמשיכת חדרע הזוע על חמים: ויקרא את עטות מלכם מעל
 ראשו ומשקלה ככר ואבן יקרה ותהי על ראשו יי: יסתבש אן יתנה אחד בתא דתנה
 בודה ולאקרב פיה אן יכונ מעלקא עלי נאה מתל אסנאן או יכונ כלקס עלי דאסה מעלק
 באמאח תחתיה כמא שאן למלך תפעל ולך: ותרגומא ומתקלה ככרא דזהב ובה
 אבן טבא וכן אמר ברברי היונים כזה העטן ויקח את עטרת מלכם ומשקלה ככר זהב
 ובה אבן יקרה ויענ במשקלה ככר זהב כלל פיה אנה יענ אקומה לא אונן לאן אקאמא
 אן יחל דויר עלי ראסה תאג וזנה מאיה ועשרין רטל לא תמטרא קמאד זהב:
 ורבותי לל אמרו וכל היה דויד לתן על ראשו עטרה שיש בה ככר זהב לא היתה פחמה
 את ראשו לא מהו משקלה ככר זהב הוי אומ אבן טובה שיש בה היתה יפה מבכר זהב וכסאיה
 דויד נותנה על ראשו היה אומר זאת היתה לי למה זכיתי לקחת כי פקודיך כערת: ו יוסד
 בקחנינה אומ אבן שואבת היתה בה רהות דליא ליה יי איעדא אומ אבן יקרה היתה בה ששון
 ככר זהב: ואת העם אשר בה הועים וישם כמגלה פי דבוי גימס וישר בלש
 והו מן אס יתגל המשור על מטפו ומגדה למשאר: טו ומשור ואחד ורב מאסן משור
 למשאר לכביר לוי תניסוד בה לאווא: ומגדה אסגיר לוי פי יד לעצאע: ומעטאח
 ונשהם באמשאר ותרגומא ומסר יתהזן במסדין: ובחריני הנרצל וכמא זלזות
 הנרצל ובחריני ברזל וכן מאגרי ברזל: מורג הו למורג בלונ לוי ידאס בה לטמאס
 חזירא מאן או כשכא והוי אנוג מאן חזיר: ופירשו בחריני הנרצל בחתכות שלרזל
 ופ מגזרי מלשון גרזן ופי שכורה העצים נקרא גרזן ואמעני וכסרהם בלונג אחר יד:

כי ידקח נאיה תכין משה
 ואמר נאיה וינעל עיניה
 אה ולא תראה לטל דתהא
 אן אתא מעלק אינא כונ
 נסה שיימסכה פכונ
 גל מן כונ ומקס מן
 על כסר לטל אחרק לטי
 ק רב יוסף

פ
 אמנחטוס כמא מעלק
 הו תגדיר ונא ככר
 אמר כמא כמא יגדיר
 למקל ונל כמא מעט
 שואבת פל ליה למטאח
 עס וטאן לעל אפעל
 גמא אקל וכאן למטאס
 יה כולל הזהב אבן
 וחבת טאן יגר הזה
 טרה ונרבהא על רא
 אחרק

ובלוקדארים: והעביר אותם במלכין אחרקדם באלמלכין יעש פי מויעז ועמל פיה אלבעם
וכן פרשקמדי הכמשן שטורמין בו אלבעם יקרא מלכין פלוג שרמן בכמשן אלבעם: ומתן
תרגם וגירי יעזקן בסוקין: פלוג היה מקד אותם בחינות לחמיתם מיתה משונה וקשה ועזה
ומה שתרגם במלכין בסוקין אשר שיעתו בו שנקרא השוק מלכין לפי שהוא באטונון קדמו
מטה ומפה מסביר לל מלכנות הגבוהה שהן עוללות לפי שכן מסדורן: וכן אמרו מלכין ור
הפוחים והן מזוזות הפוחים מזה ומזה: ונתנום אל וברייני המלך קל פיה אתרגום
ובמורע מלכין והן אנורה אתידאם בה אללה והומן מעט אתקטיע מן כלה ועורעה ומנה
סמי לכמשן למחפור בלדין חייץ וחרון מקול ובעתה רחב וחרון ומה מן כמשפין
אתה חרית אידנת קטעת בל על נסך: ובמגזרות הברזל הוא יצא מן מעט לקטע
מן גזרו אתה ילד הדי ולמעט מקאטע ודי כלשחך ולפונס וסבהחא: והעביר
אותם במלכין אחרקדם באלמלכין והן אמיעז לוי ישא פיה אלכין וישאן מן והעביר את בכו
באש ופולך תעביר באש וטור: ויהי אחרי כן ולבשלם בן חיי אחר יטה ושמה
תמר ויהאציה חמטן בן דוד: הוא תמר היתה בת יפת תוא שלקח דוד אמה בשבדי
ויפלא בעיני חמטן לשנות לא מאמה כלום נתכסה מעיניו ענה לשמות לו
מאמה שר שיען את יונדבין שמשא: וכן תרגמו והוא מכפא בעיני אמה קמט
לה כמעט: ויחד לאמטן להתחלות יוד שיהתחלות איצאקת נפסה חת כחד
ימין לשדה אחרת: ויפלא בעיני אמה לעשות לה מאמה קל עיני עליה אמר ען
אן יענע הוא שיה מן כי ילא מחך אזי עיני עניך אמר והדי לשחך ימסי עלי אלפין
ואמה למעט פלג וואמך כל מעטא אנה כמת עליה חלה יפעלה חת ותמעט ברא אמה
מנהא ולתלן אן למה אמה יונדבין אנה כקלה וינרד איש חכם כסד ואשא עבדי
בחלה פעלהא ואמסד משהא פעל מא אראד ונס יעניס עליה ולך פיוק קולה ויפלא
בעיני אמה מן למה זה תשאל לשם ומה פל ושוחה פכפי על אמה אחר יפעלה
מנהא: וינרד איש חכם כסד אנה רב יהודה שהיה חכם ברשעה: וי אומי נוח לו
שקרא טמט ולא נקרא חכם בחטא: מיוע אתה כפה דל בן המלך יעניק מחיך
ומתלה אשרי משפיל אל דל על מא נביץ פי אתה לים וקד קל מלאממו יי יעניט על
ענידיו כל משכבו הפכת בחלן: ומעטא אנה פי מכאן אכר פקד תשכין ואס דל הוא
והל לא תחד: שכב של משכב והחל תמאדן מן חולת אמה: ותכריע לרם
תעמס ומתלה ועשתה לפע את הבריה לנדה לוי יתדא בה: ותרגם ותכריע לרם
תכבד למה: ותרגם ועשתה לעיט את הבריה יתשדחא: ותלבב לעיני
שח לבבות ואבם מידה קל אן לביבות אבדיה וקיל קטאדין ולא ינרד לי אן הדא
מסא סמס למדין ואלה מדי בה טבין סכד בלכא אלכא אי תפא קדאמי לבאבין
פי למאורה ושמהא סמסא מדי: בה למכסך לכן מן קל אכך ותקח את הבצק ותלש
ותלבב לשעו ותכשל את האבבות תקח את המשרה ותניק לשעו כין אנה עניין

קטע קטע מן אחר
לשון חכמה ותיבה
התבואה חתימת פה

יסרך חבא תם יטבך כל אחסא ואחדאיד לא וטוהא : וכו' ותלש בכתוב בואו ותלש פה-על
 אצל לכלמה לנשי ועשי ענות בלמה כאת לכלמה מלעול כפף אחלש בקמץ מתל ויקם מן קמי
 שא וישב מן שוב אשוב : ולו קל ויקם בואלם לגחז וכו' וישב לכה תקיל פי ל-פ-ס
 פנקל אימא הו אפך מנה והו לקמץ אמכסוף מתל עזי וזמדתיה מן עזי : ואמא וחסא
 את המשרת סהו לטמא מן תמאס מחרת משליתת : ותמאס ותלבב לעינך שדע לכיבד
 ואניה מידג ותחלוט לעינך תרתיך חליטתא ואיכנל מן טיה : ועשי למה בניה ועבדי
 ליה סעודתא למא דכר לכל קא ותאכלנא לחם ולמא דכר לעבא קא נעשתא לעינך אר-
 הבניה ותעביד לעינך סעודתא וכך תלג ועשילו הבניה ועביד ליה סעודתא ולמא
 דכר לעינך קא ותחלוט לעינך תרתיך חליטתא אבט תשדך קדאמי לעינך עדיך קזי לחת יכף
 לעינך ויקתני קניה עלי מא פל אקל לביכודתא לזלמיה : הביא הבניה חדר
 לאדיון בית משכבא אל המקום החשוב המכבד ששוכב בתוכו מלשון אדר היקר שפירוש
 פועם היקר וגדולתו : אלא ואל תעביד בבשחא לא תעביד לא תעביד יעני לא
 תאכיל ביקר פיר אדארה ומתלה ויחזק ממנה ויענה ושכב אותה יעני אכילת ביקר
 ונאמרה ואתעבד : אל תעשה את הנבלה הזאת יעני לא תפעל שי יקח
 קדרך ויחטה ענד לנאס ותקומות קלנא : ואט אט אוליך את חלפת ית חסדא
 עאלי : ואתה תהיה כאחד הנבלים בישול כח מן שטיא ותנא ויבאהו ושטוהי
 כעל כאחד הבאים והפחותים : אבר נא אל המלך כולא ימנע ממך קל פי' לך
 אק תמי כאנת בנת דויד מן ביאה ראשונה שלפת תואר ודי בגותה פלזל לסתבון מן
 אולארה למסובין לה לאק הורתה שלא בקדושה ול' לך כאנת חלל לאמנין ואדי עלי
 עולה אדרש : ואנמא אלק אנהא לאדעתה מפאדעה וקתיה ליתתכ פאטא ותנל
 מנה פי חתול לוקת פלס ופיר' שי : והכרי קא ותמר מביאה ראשונה שלפת תואר
 היתה אכל אכילוס נלס מאחר הנשואין כמציאת תמר אחות אכילוס היתה מאכיל
 ומותרת להנשא לאמנין וכן היא אמר דבר נא אל המלך כי לא ימנע ממך
 וזה הו' דיין יפת תואר חלוציה תבא כשיכנסו בעבול הגוי
 ויכשו אתם וישבו בהן מחל להן לאכול נבלות נטרפות ובשד חזק וכיוצא בן אם
 רעב לא יאמא מה יאכל לא מכללות לו חסודין וכן שותה יין עפר מפי השמועה לשון
 ובתים מלאים כל טוב ערפי חקרים וכיוצא בהם : וכן פועל אשה בגותת אסתקט
 יצו אכל לא יבעול אותה וילך לו לא מפנייה לתוך ביתו ש' וראית בשביח אשת יסתתור
 ואור לבשל אותה בעולה שניה עד שיסאה : אין אשת יסתתור מתורה לא בשעת
 השביח ש' וראית בשביח בין בתולה בין בעולה בין אשת איש ש' אישור לגוי
 וחשית בה אעל שאיה יפה בה ולא בחברתה שלא יבעול שנים : ויקחת לך

אמר' לא תמאד אשת נעם אכל אשה
 גוימת דבר חשק בך והחשק הוא חמיו
 הלב דכא אל תמאד יפה בלעבך

לאשה שלא יקם שנים ובעלה אחת ויטח אחת לאביו או לאחיו
 שזו והבאיה יבטלה למקום פני ואחר כך יבעל
 ראשונה שלא דברה לא כנגד היצר אבל איך יכול לישא אחת אחר כך מבט שהיא גזורה
 ופירד דין ישרל בפת תואר אחר שיבעל בה ביאה ראשונה והיא בגיורת או
 קבלה עליה להכנס תחת כנפי השמינה מטבילה לשם גירות מר ואם לא קבלה
 תשב בבית שלשים יום שזו ונסתה את אביה ואת אמה ירח ימים וכן כופה על דתה
 ואין מונעה ומעלת את עפרונה ומגלה את ראשה כדי שתתגנה בעינין ותחיה
 עמו בבית נכנס ורואה אותה ויורס ורואה אותה כדי שיקון בה ומעלה עמה כל
 שלשים יום כדי שתקבל אם קבלה ודעה בה הרי זו מתגידת וטובלת כל הגרים תרצה
 להמתיק שלש חודשים חדש שלבשה ושני חדשים אחריו ונשא אותה בכתובה וקדושה
 ואם לא חפץ בה משלחה לבגשה ואם מכר אותה עובר בלא תמשה שזו נאמר לא
 תמכרה בכסף ואינה מכודה ומחזר הדמים וכן אם כבש אותה אחר שבעלה
 נאסר שפחה משישפחה שבה עובר בלא תמשה שזו לא תתגרמה שזו לא תמשה בה
 לא דעת להתגרם מן הללן עמה כל שנים ששור חדש לא דעת מקבלת שבה
 מכירת שני נשואי עז ומשלחה לבגשה והיא כלל הגרים התשבים ואין נשוא אותה
 שאסור לו לשא אשה שלמה גידה נתעברה מביאה ראשונה הרי חלל מר ואין
 בניו לזכר מן הגרים מפני שהיא מן הגירה לא בית דין מבטליק את על דעת
 ותסד מביאה ראשונה שלפני תואר היתה אצל אבשלום עלך משאך הנשואין שפחה
 תמר אחות אבשלום מאמו היתה ומוותרת להשא לאממן וכן היא אמרה שזו אבשלום
 כי לא ימונע ממך יפת תואר שלא יצט להשא על אחד השנים ששור חדש
 חותין אחת ואמר רשע יפת תואר לא תתירח חבת לא בביאה ראשונה בלבד
 מתוך שמתירה בו יצטו ממך יפה היתה לו לתוב שזו לא היתה יעבור על
 האזהרה ואסור בביאה שעה שכל שתקלה דעתו בביאה ראשונה
 ששטט שחבל שזל בשל תמותה שחטות בשל אמויות שחטות ואעפ שזו
 מאסר כדעת ולא באב בשל פגול ואם יאכלו בשל תמותה לאחר שימותו והיו
 נבלות ואסור לל ארבע נשות ימים היו לו לזויד וכולם בני יסות תואר
 וכולם סגור בלורית ומתלשם בראשי חתימות פ ימים בחודים חזון לזויד
 בחיילתם לא היו בוצר כשיטת תואר נשים שלקחו ושא בלתימה שזו והבאיה
 אל תוך ביתך ומתקן כל היו נהגים כמשפטי הקים מספרים קומדי ומעלה בלורית
 מאחרי עדם ומתקן מספרים קומדי שקו יביץ שער ראשונים מולשמים
 עד האוזן כלפי כיתו ומהחין השער שכנגד העורף בוסף ומתקן ומתקן

ופירש בעל הערוך מגדולי כלורית דייקת שלשער יעזר ואברהם לשער
וחזק ממנה ויעשה אי קרי עליה וקהלוא קיל אן אמטן כאן אכבר

וישנאה אמטן שנאה

גדולה מאד מפני מה אמרו היתה לה עמה באותו מקום ונקשרה בו עד שעשאתו כדור
שפכה וכך אמרו לכל מאי וישנאה אמטן שנאה גדולה מאי עבדא ליה אמר יתחננה
נקשרה לו עשאתו כדור שפכה וכי נקשרה לו אוהי מאי עבדא ליה אלא אומא נמדה
קשרה לו ועשאתו כדור שפכה וקיל אן לשער לקי יגרו לעקד והו יעזר בזלך הנא
אמא עתה בנתן לשער לקמה לעלמה אן כאנת ומר זייהא זילגוים וכאן להא
שער מוכר כזי לגוים והכרי קאו חיאך עשת תמר למטן כרות שפכה בעמא שלה
ומאי הוה להו והלא כתיב ויחלך שם בגוים כיפוך כי כלל הוה בהדי אגד שמרני
עלך שלא היה להן לבשת יסוד לא בית השחי ולא בית הערוה שאני תמר וברת
יפת תואר היתה ומן קהא לשער לתלכד כידלך למכאן לתות עלה שעה ומלחמה
וקאו פישער לעדר חזי תלכד ותעקד אנה יתיר כלמנסון וענה קיל קלקי הלב
ובזלך קלקי חזק ואיצא קאו שער שנתקשר ועשה קלקן ושער לעמא אד-תלם
ותעקד קיל ענה קלקי בית הסודים ותאמר לו אל אדות הרעה הנעלה הזאת
מאחרת אשר עשית עמי לשלח ולא אבה לשמוע לה למענן לא תפעל הדי-אן
תורני הכוא לאן הדי אשף עלי ואקבח ממא פעלת בי לכן בהדי יבשה אמר
ואתלם וכן פירשו אמרה לו על אודות הרעה הנעלה הזאת שהיא גדולה
מהראשונה שעשית עמדי טאנה מנרש אותי ומשלח אותי לעאת כחופני סוב
לי שאשב במקומי ולא יתגלה בזיוני כפע אנשי העיר שירא אותי יוצאה מבית
חדי ביום בזו החרש ולא אבה לשמוע אליה הוציאה ועלה כותנת פסים
לשון כל מילת כמו כהנס ותכלת ופירש קמחי הענה מתכעס רבים שכל פס
ממנה היה מצבע בפע עעמו ותרגם ככף אש כפנת ידא נר קנה פירש
כתנת פסים תוב דבאנ קמי בזלך מן עורתה ושכלה אואן כלשכר מנה לנך מא-משק
מן פסידא ותרגום וכפת הדיים וכפת ידא ותרגומו כתנת דפסי כי כן
תלבשה בנות המלך משלים משלים הם מכאן כתנות כחולת אלא ועלה כתנת פסים
ואיצא וכותנת הפסים אשר עליה קושה לאן למעיל יסבה לגמלה ונחמה עלי מא
קיל ורז לים מן גילמא פאסמיל כתנת הנאמשל ותרגומו כדדוטיק והוא
לבוש כבד ותקח תמר אפר על ראשה באצמא ותשם על ראשה

ובזה ארבע ארבע ארבע
וישנאה אמטן שנאה

וכתוב לחסיד אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה מיד לנשים אותה על ראש מנשה
ותחולל ^וקא ^לל ותקח תמר אפר על ראשה ואת כצנת המסים אשר עלה קרע
ותשמידה על ראשה ותלך הלך וזעקה וזאע משמיה דל ותשעבן קרחו גזר
גדור תמר באותה שעה ומה לבנות מלבס כן לבנות חרין וטות עלאות כמה ומה
ומה לנענות כן לפרועות על אחת כמה וכמה ומה לסתעמות כן למתחות עלאמר
כמה וכמה באותה שעה גזרו על יחוד שלמניה ^וקא ^לל דאורייתא יחוד אשת
איש בלבד אתא חיד גזר ^פמילא יחוד דפניה ^פמילא דכך גזר ^פמילא יחוד דפניה ^פמילא
משנפדאשת איש הוא יחוד כמו שאמר דאורייתא יחוד אשת איש כן אשת גוי בין
אשת ישראל וזכר גזר ^פמילא יחוד דפניה ^פמילא דכך גזר ^פמילא יחוד דפניה ^פמילא
אחיה האמיטן אחיך היה עמך כירש קמח ^לל האמיטן אחיך זאת התוספת למעט
שהחסיף בו אות להקטיט ^וכן ויקרא לו נחשתן הען למעט שלא היה בו תועלת
כי עיקר נחשתן נחשת והודף הנזק לחורון ^ופיוזן מעט נחשתן לתמכיל נחשת
^וכן אישון התוספת שלנזק למעט ומיעוטו כי איש משמע גדול אישון משמע
דמות איש קטן לפיכך אמר אישון להקטיט לפי שהערה נראית כשיקטנה ^וא
אמר אישון מפת שהיא שחורה כמו באישון לילה ואפלה שפירושו בשחור הלילה
^וכן בשטה אסדים יקח סתב ^ל ינה כי הוסיפו בו הנזק לביאוי ועיקר במסד
^וכתיב מא יזאד פי לאסס יא ללתיאין מתל מא יסמל חזק הויז חברה יסלתיא
לשקב עקיב יזחק צחיקה מוסי מוסי כלף כלף כולך דל אבשלום יא פי אסס
אמטן לניקטע ויהיה לאן איא תסגיר ואנתקאין פי לאסס והטד שרח
דכין תתנס ^לל פי מא ישאבה הלי פי באב חלה סמית חכית לכון יכא פיהא
אחשיא חלמע חביות וקד זאדו פיה לנזק על חכם תסגיר אגא קא חביונות
אין להם דפנות הו מתל חביות לכן בתסגיר חלדקמה פועלאת ^ופירושו
אמטן מנגדית אמנה ואמיטן הפך האמונה ^ופיוזן על הלי אשת מעט
אמיטן לפיכך ^וותעב תמר ושוממה בית אבשלום אחיה ואן לעטף מוידה
לא חלגה להאמתל דת וקדש ועבא יא יכזן מעכאה והיא שוממה בחור
והיא יכזן קבלנא כלמה אבוי חלדקמה מתל כוכה יאן משפלות ומא שבה
פעטף שלהא ושוממה ^וותעמו ויתפוט תמר וסתקא היוסף משמנים
שותק ואין חלדקמה ^וולא דא אבשלום עם אמטן למרע ושר טוב
אי לא ישתבה על זלך בל נבא לה אנדר פי באטרה לקת אטייה ^ווכן אמרו
שהיה הדבר טמון בלבו אב בשבטים לא יכלו דל לשל מה שלל היה בסה

ויהי לשנתים ימים ויהיו גזגזים לאבשלום הצמר שגוזזין מן העץ וכיום שגוזזים היו
עושים שמחה ויפרץ בו כמו ויפערבו ותרגומו ואתקוף ביה יעני מאתכה ג' איה -
ממאסכה ואח עליה בלטה ולם יפעל פיקצה אמנון ג' מסאיל פי כראס אפא
ורבותיט דל דרשו יש זכות תולה שנה מבוכדנצר הרשע שנ כולא מטא עב
בבוכדנצר מלכא לקצת ירחק חרי סד ויש זכות תולה שתי שנים מאמנך שנ ויהי
לשנתים ימים כל אחת שתי שנים היה עסק בתורה ויש זכות תולה שלש שנים מאחאב
שנ וישבו שלש שנים אק מלחמה בין אדם ובין ישראל ולא ילך נא אתנו אמנון אחי
ולעלמך פלגם תחלו מענה אמנון כי על פיאבשלום היתה שומה אי כאן קל לפי בהדי
לאמר ותחשבה מן יום ג' לה מא גרי מע תמר אלתה ותרגומו ארי בליבא דאבשלום
הות כמינה וירא והנה עם רב הולכים מדרך אחריו ילי בדרך לאן אמים ולבא מן
אחר בומך ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיהור מלך גשור ויתחבל עלבט כל הימים
צמר ויתחבל עק דויד לדי דכרה מתקדם אנה בכא עלי ולדה ואמא ואבשלום ברח פרו
דאלבין אמעב למתעל לולך רגע סר וקא בעדה ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם שלש
שנים ותכל דויד המלך לעצאת אל אבשלום באצמאר נפש ומענהה לאשתאק מתול
בכספה וגם כלתה נפשי וס' ימך מן מעע אפנא אי פכית נפשי שוקא וכולך למעע פי הדי
למכאן ומכית נפש חיר שוקא אבשלום והדי כמא קיל ותחם עלך באצמאר נפשי אנש
ופסל רביא סעדיה דל ותכל דויד המלך ונה נפס דאוד או אשתאק וכך פירשו ותכל
דויד המלך לעצאת אבשלום עמי ותתאנה נפש דויד לאשדבר הכתיב בדור קצרה אעס
שאקראה לדבר זכר לדבר נכספה וגם כלתה נפשי לחירות פי ותרגומו ותמידת נפשא
דרויד וידע יונאבן צדויה כי לב המלך על אבשלום מענהה אל אבשלום
וקיל אנש סמי יונאב באסס אמהבן צדויה לאנהא כאנת אשרף מע אב לאן לכסאבדא
יכנן לי אב ואמא יעיר אנש לאס לאשדא תלאת עלל אמא אן יכנן אב כסול קצרה
קולה ויעצבן אשה ישלית והוא בקא שמיצדי ואמא אן תכנן אסם אשרף מן אבסמול
יואבבן צדויה ואמא אן תכנן זוגתינ פ'נסב כל אבן לי אמא בקולה בצ עזרא יתר ומרד
ושפר ואילן והי אמא אן סמית עזרא עלי מעע אעשה לו עזר כנגדו ואדניה בן חגית
ואבשלום הן מעכה ואשבחה הם ויקח משס אשה חכמה לים חכמה הסא מן
מעע אלסם לחכמה כל מן מעע אתחיל מתול הבה טחכמה לי א טרץ להס חולה סלך
הנח אמא אן דאת תלפף ואחתנל ומן הדי למענך דמיס המהלועס ואל תשובי
שמך לא תשוב משחא ופירוש תשובי כמו עשית יתיה בשופינא לאן מעל את דויד
פ'לבדן כפעל למברד פ' אחאז למפרגות אד דלך בלולך ולסס והדי מתלה

גב
37

והיית כחשה זה ימים רבים מתאבלת על מות זה הני במעני אשר מותו וזגאבית
 נהפכו לי עם אויערתיני עם אז קנית ולמעני כחשה אשר ימים רבים מתאבלת על מות
 וזגרת אלן כזר הזה אי לוי תחכיה עוד מאת תניד ליה פאכיתני וזדה הנא
 כנלא יטול בתכירה כרתני ומתל הדי קולה פיאשת פופיפר כדריסחאלה עשה
 לי עבוד יעני עמא קאל לאשח ביתה דא הכאלע וזלה איצא בא אלי העני העברי
 פאסתגא אלן אז מעד לקול בעינה כרה אכרי מן ניר זאודה מעני פאכיתנא באחשאה
 לי מא תקדם להא מן לקול פקל מותל הדי לכלאם למדכור אנהא קאלת לה וישם יואב
 את הדברים בפיה אעמאה כלאמא תקולה ומותלה ולמה אתבני ישראל שומה בפיהם וישם
 יי דבר בפיהם בלעם ותאמר האשה התקועית אל המלך ותפל על אפיה ארעוד
 ותשתחו ותאמר הושיעה המלך תמאץ לפיתאית ויאמר ויאמר לכל ואודה מהם שוח עלי
 חסב מכאמה לא ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי יגעל לאול ואומא והכני קא
 רמז רמז ואחר כך אמרנו ב ויאמר להם לישאל במראתה ויאמר יעקב יפסד לאול
 ותגלה ויאמר מלך מצרים ויאמר כלכך את העבריות לאולי פדשא ו ותאמר האשה
 התקועית ותאמר הושיעה המלך יגעל לאול פדללת ה וקאש האהים ויאמר אל מלך
 ישראל ויאמר יקא לאול ובשר ו ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בוא יקא לאול
 ונאדא אז ויאמר המלך אחשוורש ויאמר לאסתר המלכה יפסד לאולי פאשאר ופ לשון
 עצה כלול נתעק בלבו מה דבר ואחר כך אמר לאסתר מה הוא זה פא אשאר ללגד אז
 יקאה והכני קא ממי ויאמר ויאמר מלמד שבתחלה היה עומד לה תודמך במהן כיון
 דאמרא ליה משאול מלכא קא איתנא מיד ויאמר לאסתר המלכה מפני לפה ותאמר
 אסתר דאש ער ואניב המך הדע הזה ומן הדי אלן אסתר לשעבדותי אל שאך חבין
 לו לאדם לא בפניו של איש ער ואניב המך הדע הזה ומען שזכין לאדם בפניו ופלא
 בפניו שנ ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי ולא ויאמר לפי אחיו חיל שומרון
 ויאמר יקא לאול פדמהם וכלן אמור אל הכנים בט אחך ואסתר ליהם צירא לאמה
 וקול להם וכלן פסד רביא תנחום אל פי ותאמר האשה התקועית אל המלך לא יעלה
 אז יכנן ותאמר לאול לאנמעני ותבא לאן לא ינתנם למעני בלפני ותאמר אלה פדו
 פי מכאן ותבא ללך מדר וקא ותאמר האשה הנשעה המלך אכל אשה אלמנה ממך
 אמר לא אסתניש ומתלך אכל כן איך להצל שיה אשתך ויכו האחד את האחד ומת
 אשתו קיל אנה מותל ויכו ען גמע חי אן כל ואחד ערב לאמר ואגמא אחרימא סבקות
 זרבתה מקטלת וקיל אנה מותל ויכה כמא קיל וישנו את פועמ מכאן נישטה
 וקד יכו וא ויכו צמיר לקולה האחד את האחד וואו וישנ צמיר פעמון
 וכבא את גחלת אשר שאמה מותל מתלבה ען אולר וקד יכו אז יקא הט
 כיף גאז ער וזיד תכלימ מדיאול לוי קתל אבאה ולפן יקול ולא תחם עיני נפשי

בנפש ואיננו ולא תפסו כפר לנפש דונח וכו' כי מת יומת פנקסאן הדי לנה אנמא חול
דין על קאתל אחד בין דידם ותבתת עליה לבינה באנה קתל בתעמל ולם יכון חס
ינגלה דלך ואמא הדאן פקאת לה אנהמא תכאנמא פילעיקה חית לם יכון חס מן ילך
בינהמא כקולהא וינצו שעהב כשדה ואין מיתל ביניהם ואף כל ואחד מהמא נדב לאזר
ואמא נביב אחד מהמא אפלטת ורב מא כאן מן גיר ארודה לקתלה ורב מא כאן
קתלה ליכנץ כפסה מנה לאנה הם בקתלה אלא פהדה לוגד ועדהא לא קתל בית דין עליוהא
ולא יקתל בית דין אינא מן אקל על נפשה באנה קתל ולא בנאב לנץ חוד תחדר ביניהם
שהאדה קאטעה עלי אמונל לשדעי פלמא לם ידא דיד פהדה לוחקעה שי מן אקאס
קתל לקאתל ראי אן תפליעה אלא כקאן יתגלב עליה וקתל בצורה עסק מן גיר לאססוע
ותאמר האשה התקשית אלהמלן על אדוני המלך העזק ותל בית אבי והמלך
וכסאן טר אק אועדת אנך תוצי עליה אן לא ישאלך פאן אדיתוצאנת פילאמר
חת יקתלה פדנבה עלי וצורך אנמא ילחך בי ובבירך ואמא אנת פנדי ען אמרה
לחך לם תקתלה ואינא לא צרי ילחך אן הו קתל פלוצ לא יקנעני לעש ותתקן ואחור
לאך קד תשאל עני ותנסחתי יכר נא אדוני המלך את פילאך מהרבת גוחל הדם
לשחת ולא ישמידו אתבנ מצדד מתל הרבה אנבה ומענאה אן למלך חידד אמר
והי יהמלה לאל להתעלי לן גוחל הדם כחור לטלל ללוא אבני פאן אמלת אמרה
אהלכיה וקתלה פלוצ חלק להא וקא חיש אס על משערת בנך אדניה יעבי אס ל
אחור אמרה וקילאן קולהא יחס כח המלך אתי אהין אנהא אן חלק להא פסב
כדל ולבה חאנת כזאת על עם אהים תנע ען אנשלים ופיה אצמאר נגיד עם
אהים אובחיר אמא שבה דלך וקף לה לכנה חנן למלך לבלת השיב המלך
את טחו אתאיה לל ען מוסנה ואהלה מן טחים בדרך וידיון את יושבי עירם
תם אכדת באן תסליה באן גמיע לבשו מציהם ללמות ולא חאבא אחד וטור
לא כביר ולא סגור פמן לם ימות ליום מאת פילא פקאת כמות נמות וכמים
הנגרים אשר לא יאספו ולא ישא אהים נפש וחשב מחשבות לבלת ידח ממנו נוח
הנגרים מנגין סאלין ולמענ מצדין על לאנך לנך אהין תתשדבה
פלא תגמע מעם שי וצמיד וחשב מחשבות ען אלה תעל אדני אשם בחדבין
כלי מעתים לא יטל מעה אחד תנע ען למות ועתה אשר באות לנך אלמלך
אדוע את הדבר הזה כי יראני העם אי לדי אהונג להדי למתלאן אשם פדענע
ען אן אקדלן פדיר רבירא אעאקבה למענ בתלסף חתי גמות על פסאמך
וקאן לשארוחין אן תדנא אשה התקשית סאלל ריד כמס מנאסלות
יעני אדורגתה בלמס מנאסלות לחי ען גרעהא לא קולהא אשה אלמטה

231

והנה נתייחד ונפיל בראש חורף
בטל האסתר חשד איש עמו איש

[illegible][illegible]

ושמאלה והדי גריב גרא נאדר: ובגלחאות ראשו והיה מקץ ימים למים
אשר עלתו כי כבד עליו נגלחו. ושקל את שער ראשו מאתים שקלים צאבן המלך:
תאבא מה שאין אנשי סכריה ואנשי צפורי שוקלין כן פ קאו אן אוןאן טכריה
וצפורי כאנתאכבר מן חוזאין סאיר למדן ואוןאן אמלך כאנתאכבר מן אוןאן אנשי
טכריה וצפורי פלמא וצף וזן שעדה עקףאן כאן ואנהא באבן המלך אתהי אכבר
כל אוןאן וליס פידלך תחלים מן גרהאבן ואבן לאן זלך כאן משהור ענדזהם
אן אוןאן אסלטה אכבר מן גמיע אוןאן ואמרו זל נלפון ימים ראבשלום
מימים דבתי ערי חומה ואמינא שנים עשר חדש משלום למים ראבשלום כתב
והיה מקץ ימים למים אשר יגלח כי כבד עליו ונגלחו הולכך לא מציון למימך שני
ימים דבשני ימים ליכא כובד ואימא האי דבט והיה מקץ ימים למים הינ
מקץ שתי שנים דשתי שנים אוקרו ימים דכתב והי מקץ שנתים ימים:
אמרו זל אבשלום נזיר עלנס היה וזה שנאמר עליו שהיה מגלח לאחר שנים
עשר חדש לא היה עליו בזה עוש שאין אסור שהיה אמרו זל נזיר עלנס אם
הכביד שעח מיין בתער משנים עשר חדש לשנים עשר חדש ומביא קרבנות
שלשה בהמות כשיגלח ודבריה הלכה מפי הקבלה וכך אמר רבינו בפרק שלשה
הנכות נזירות וכבר פירשו שנדמה שעח לשער אדם הוא שון
ראו חלקת יואב אל ידי סמוך לגבול ולמקומי: ויציתו עבדי אבשלום ארץ
החלקה באש ציעה תרגום שדה חקלא והו מקלובמנה ותרגומה אחסנתא השדה
שהיא נחלת יואב וידושתו: ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך אמרו זל לנכנס
אבשלום לדויד אמר לו כתוב לי איגרת שילכו עמי שני אנשים שאבחר אותם
אמר לו ומי הם שאכתוב לך שמם אמר לו כתוב שני אנשים ולא תזכור שמם שאין
אני יודע אותם שתה אכל כשאראה שני אנשים ואבחר בהם אלאם האגדרת
כדי שילכו ולא ידעו דויד שהוא מגב לבבו ורוצה למרוד בו וכתב לו וכשעמד
על אם הדרך ועברו עליו שני אנשים הראס האגרת ועמדו וכן הראה אותה
לשנים אחרים ועמדו וכן עשה עד שאסף אליו מאתים איש שז ואת אבשלום
הלכו מאתים איש מידושלים רואים והולכים לתמס ולא ידעו כל דבר ועשה זה
הדבר משעת אחיתופל והונא בשם ר' אחא אמר כולם ראשי סנהדריות הם וכיון
דחמון מלייא אתין לחלוץ אמרו רבון העולמים נפלה נא ביד דויד ואלי פל דויד
בידיי שאם נופלך את ביד דויד הוא מתרחם עליך ואם נופל דויד בידיי אין אן
מתרחם עליך עליו ההד פדה בשלום נפשי מקרב לך כי בדבים היו עמדי וצם בקומה
ובים בתירה: לכן נאמ' ויגב אבשלום את לב אנשי ישראל גב לבאנשום
השרים שבהם כמו שאמרו כולם היו ראשי סנהדריות: מאחד שבט ישרא

עבדיך מה כחך יונה אנה מן גיר ישראל חזר יעלמה ביה ולא הו מעט אקול לא
אסלא מזא עיר אנה פכאן ילזם אן יכונ אגואב משפך מן אר בל הווא מן אר
סנא לכן זלך וכתלך באכתלך אמסאלין פתח אמדיון בלפך שום גמע פיה מעט
גואב כל שפך ושפך כאה קל אן כל שפך מנהם יקול אנני מן אקול אפלאם פכאן
הדי אמעט שאללגמיע פהו אדא קל אמדיון לא קול אמסאל בעבאדנה בל
מננאדה ויננב אבשלום את לב אנשי ישרא אי אסתמא קלובתם בלזואע
ואמכר ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך הדי מאגמלה
אתמריך אתלם יעניק להא מבדא וקול אנה מנ נמשח דויד בשמן המשחה
פי איאם שמוא דאנה פי הדא למטה גמיעהא כאן פי מעד ואקבל ומן הסאומאני
אנעכסת אמודה במשאין ואנכאז וחמאזת מלוצ געלת תמריך מנכרד כמא
קיל ען שאול ושתי שנים מלך וזלך מן אור מלכה איקצה עמלק ואגאלי מנהא
נקץ חלה ויאר מתנכר מתלם וקיל אן הדי אתמריך לכרוב שמה וקיל אנה
לעמר אבשלום כאה קל ויהי מקץ ארבעים שנה לאבשלום ויאמר אל המלך והכיא
ויהי בשלשים שנה קיל אנה לעמר יחזקא וכזלך כל תמריך לא יזכו להאמר יקל
אנה לעמר זלך לשפך אמדור תם ולתרגוס געל ויהי בשלשים שנה לחץ וגד
חלקה הכהן ספר התורה פי אמקדש ופיה עלנ אתמאנל ואבאטץ מעט אכר על
סיאקה גמלה זלן אמקאס אמדור תם אלי לים הו עלנ יצאהר זלן אלפן אמדור
ענד כל עאקל וקיל אנה תמריך לחטדי פוא ישראל למלכה מן שמוא
וקאן זל הנ ארבעין שנין מא עבדניהו תם ו נהורא אור משום ו יחושב
קן ארבעים שנה ששאל לון מלך תנא אותה טע ששאל לון מלך היא שנת עשר
לשמוא הרמט כי נדר נדר עבדך בשבתי בנשור בארם לאמר אם ישו
ישיבני י ירושלם איא זאדה וחקה אם שוב ישיבני לכן אתמול ישיבני
אז לא פיה מן חרופ אינת ודי יא לאסתקבל וקיל אנה אצל אכר פי למעט
מקלוב מעה ונד הדי אם שוב תשבנו בארץ הזאת לאן שוב מעתל לעני משבו
מעטל אסא ואת אבשלום הלכו אתו מאתים איש במעט ועס אבשלום
קדואים והלבים לתמס אי מינו מעה מדעין והם כסדאנתהם לא יעלמו
קידה אי אנהם לס ימינו מעה בעלם מנהם ומואסקה לה על מא הו קאידה
כל כסדאנה מינו מעה ליזקרו ויתעבדו וישלח אבשלום את אחיתופל
הגלובי ירד ויקח את אחיתופל הגלובי חזק מתל מי לשי אל ירד יצא אל
ויהי קשר אמין אכאמדה ואכפאק שרד קו ומירשו
וישלח אבשלום את אחיתופל הגלובי וישלח ויקרא את אחיתופל הגלובי ויהי

הקשר חמץ וכאן אכלו קנין. היה לב איש ישראל אחרי אכשלו ו
ראיהם וגלגלהם. והדיח עליהם את כל הרעה. תלומדו ויכמוץ עליהם ית
בשתא. וכל העם ברגש אי פי תבעה מותל צא אחת וכל העם אשר ברגלי
מעטא לא מעך ופי צחכתך וכולך הטא יריד אנה כרג וכרג מעטא אהל אכל
וכלך איצא ויצא המלך וכל ביתו ברגש מעטא וצחכתה. וכל עבדין עבדים
עליהם אי נאבה ומתלה והאבות וועות על ידיהן כמה נביץ פי מויעה ומתלה
ועל ידו החזיק מרמות בן אוריה וכולך באקיהא. וכל הכותב וכל הפלתי וכל
הגתים יריד וכל הכותב וכל הפלתיים מתל הגתים והם קבאלי מן אומות העולם
כאט קד ערמה למא כאן ענדאכיש מלך גת פלמא מלך גאז לדמוה ויצאון פי
לדמותה וקד בינא מתל ולך פי מא תקדם. ורלל כדתי כודתי כודתי ומתלמי
בית דיין דא שהן אומדן דבר ואין מי יפלא אחריהן. והיום אטיעך עמא
ללכת אי אגלון מעטא מן נע ונד ואצל אלפיה לתחילת מן תעשה. כיואם
במקום אשר יהיה שם אדני המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך כי
אתאנה מכרה מזדה ואמכאן גיר מחתאג ליהא אנמא יריד שם יהיה עבדין
מן גירי. ויאמרו ככל אשר יבחר אדוני המלך העה. עבדיך הדיין החד
בשעה שארכי של מקולקלת אין עומדין לפני בטכסיס שלהן לא משנען ומיטלטלי
שעריכין לעמוד דרך ומין עומדין דרך שמה ושעריכין לעמוד דרך שמה עומדין
דרך שמה ימין כיון שחאין ארכי של מתקנת עומדין בטכסיסיהן כבאן
אמ דויד לו היתה ארכי של מקולקלת לא היה כל אחד מהן עומד בטכסיסו התמיל
אומ מזמור ואמתה היה כן ויהי דויד בא עד הוצאש אשר ישתחוה שם.
וכל הארץ בוכים יריד אהל אכל. מתל ותלה כל ארץ מנכרים
וכל הארץ באו מצדימה. ויציקו את ארונם האלים מעטא ויטנג אי
אוקפוא וכולך קא אתנגס ואוקימו ית ארונשדיע ואקאף ואגים מן חרוף
מיכך כמה בינא פי אטור. ויעל אביתר עד תום כל העם לעבור מן
העיר למן עליה לם יכונ להא פי הילאמונע מעטא ואנמא יליק אן יפון
מעטא ויעמד אביתר אי אנהם אוקפו לאמון ווקף אביתר הכהן ענה וחת
עבר לקוס עלי הדוהם וגיר הילא יצלה פי הילאמונע. ואמר דלל
בפירוש והנהגם צדוק וכל הליס חתו נשאים את ארון בדת האלים ויציקו את
ארון האלים ויעל אביתר עד תום כל העם לעבור מן העיר מה ענין העל
אביתר אמר רבותי אל בקד עולם שאמר דויד לאביתר לשאול באורים ותמים
(שאל לא עלתה לו ונסתלק מן הכהונה שג ויעל אביתר וחדר ואמר לעדוק שש

גבא
אליבא

ועלתה לו וכן אמר דל כל כהן שאין מדבר ברוח הקודש ואין שכינה שורה עליו אין
שולין בו וכל כהן במדבר ברוח הקודש ושכינה שורה עליו שולין בו פה כלם תנא
בהלכותיהם ואכליהם וסאור מן החל לה כשאף לאחי ונטח וצאנ' גיר אחר אבוי ומעשה
ושל צדוק ועלתה לו בשהיה חזיר ברה מבע אבשעס אביתר ולא עלתה לו למעט שאם היה
כהן כשר וראוי לשירות שכינה עליו האמתות את מעשרות עליו כשעשאלו בו ואם
לא לא בולטות ולא מצטרפות והראה שעדוק עלתה לו מאמר חזיר לו ואמר דויד
אל צדוק הוואה אתה שענינו רוחה אתה וההא אנה הא התמיהה לא לאמת הדבר
וענינו רוחה אתה שכבר הבחית ועלתה בידו וכן תרגמו חזקוני את ועוד נאמר בדברי
הימים אחר מות דוד וימליכו שנית לשלמה בן דוד ומשח אותו לנגיד ולערוך לבח
ולא נקרא אביתר מלמד שנתלק מן הכהונה ולכעץ לבאנים לל ושטלת
היכן של צדוק ועלתה לו אביתר ולא עלתה לו כך ראינו מיוע רוח הקודש נאמדה זאת
ואמר כי בשעה שברח דויד מפני אכשלוס בן של יצחק וסייעה אתו רוח הקודש וסע
פידויד כוונתו ואביתר לא עלתה לו כן ונסתלק מכהונה גדולה ושם נאמר והנה בש
צדוק וכל הנלוים אתו נשאים את ארון ברית האלים וימקו את ארון האלים ויעל אביתר
עד תום כל העם לעבור מן העיר ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האלים העיר ונסס
כתוב ויאמר המלך לצדוק הוואה אתה שובה העיר בשלום וכשמלך שלמה בימי דויד
נאמר וימליכו שנית לשלמה בן דוד ומשחו אותו לנגיד ולערוך לבח (שוח וועל
אביתר עלי הדי למעט אנהם אזא אביתר מן דתבתה ודמעט לצדוק ומתלה פילשרח
עלי ראי בעץ אמפסדי כי עלית משכבי אכיר אגך חזלת פראשה והמלך
עובר בנחלק דודון תרגמו בנחלק דקדון ותרגום הולילי ישיבי המכתש אלילי דיתבין
בנחלק דקדון ופירשו בו שהוא שם לשוק גדול שהיו מתקבצים בו הסוחרים בירושלם
וישפיר שוהו מקום שכותשים בו הזהב והכסף ונקרא בשוק ערכידאר לערב
ואולי נקרא נחלק דודון שאותו המקום יש בו רוב שחרות מרוב העשן שעלה כשעט
צליפת הזהב בכור והראי אותו ואת נהו ויחזיק קדמוהי חפלה קדמוהי בבית
מקדשיה וכן תרגום זה אליאנוהו דין אהי ואבע ליה מקדש הוואה אתה שובד
העיר בשלום אתה הוואה שובה העיר בשלום יעני כאן גאסוס יתנמסם לבלאספקא
לה אמץ מכאנך ואתנמס לי עץ לאמר ואתחקה ואדקל אעלמני ואה אכ
מתמהמה בערבות המדבר בעבודות כתיב כפע בערבות קרי בעבודת משחן עברדי
כלומ' לא שאני מתמהמה ומיחל בעבודת הקנה שהתעבר בי ומיחל לרחמיו עד בוא
דבר מעמכם להניד לי בשורות טובות ודוין עולה במעלה הזיתים עולה ובוכה
וראשלו חמוי והוא הולך סוף חמוי מנשא ומתלה כי על כל כבוד חופה אי וקאה גטא

אם ישוב ישכנו פ
ישיבני לירושלם לישב
שאב בר ועבדתי אלהי

ראי
?

ותתגס מכסה חופאה ויכס הענן ויפא עננה ולמעננה אנה גטא ראסה כעלא וחש
ותחזנה ונתלה וכל העם אשר אתו חמו אש ראשו עלי עודה אמתחזן לאבל עלי
מייתלזמה עליה אתחזן ורבותיה לא דשו ודויד עולה במעלה הזתים עולה
בוכה יכול שקרא תיגר אותה שעה אחד מזמור לדויד בברית מפני אנשלוט
מזמור לדויד בבייה וקתה לדויד מיכע ליה דוש ו שמען לשל לאדם שהיו אומרים
לו למחד מוציאין עליך שטר חוב קודם שדואחו ענב לאחד שדואחו שמה אף כן דוש
כיון שאמר לו הקצה הנני מקים עליך רעה מכיתך נעצב אחד שמה עבד הוא און
ממזר הוא לא מרחם עלי כיון שדאה שהוא אנשלוט שמה מיד פתח מזמור לדויד אמר
כל היכא דאת ברא לחומי מרחם לכך אמר ידעת כי כי צדק משפטיו כל הייסודין
והמשכטים שאתה מביא עלי באמונה וצדק עשית ודויד הגיד לאמר עשין לדויד
הגד לאמר וכן תרגו לדויד אתחזא למימר אחיתפל בקשרים מע מעקרין לכלאף
ויאמר דויד הכל נא את עצת אחיתפל י קליל כען כלומי הפר עצתו וקליל
מחשבתו והנה עצתו כעצת איש השכל אי אגער ראה כראוי אלהיה אי לא יפקחון
פהמו שי כמה קיל משיב חכמים אחור ודעתם יסכל אי יגעל עקלום ומערפתהם גלה
ויהי דויד בא עד הראש אשר ישתחווה שם אמרו ראל בדוש זה הפסוק נפש
דויד לעבוד עץ ש ויהי דויד בא עד הראש ואין ראש לא עץ בזה הוא עלמא רישיה
דיהבט והנה לקראתו חושי הארכי אמר לו דויד יאמרו מלך גדול כמותך יעבוד
עץ אמר לו ויאמרו מלך גדול כמותי הדנוכנו מוטב יעבוד עץ ואל יוציא לעז על הדיקים
אמר ליה ומן גרבך את גרמית לכפוך אמאי נקעית יפת תואר אמר ליה לאן רחמנא
שריה אמר ליה ומאי טעמא לא דרשתא סמוכים דכת כי יהיה לאישבן סודומונה
כל דנסיב יפת תואר הויליהבן סודר ומורה מעני הדיאלוגס אן למארא דויד
נפסה בהדיאלוגס אכזא אראד יטאוע יצר הדע וימיל איה לחת יסתחך אהלן וימות
במרשה והו קוליהם בקש דוד לעמוד עץ לא יצרע סמי עץ וסמאה הנא ראש לאנה מאך
בגמלתה וימיליה חית יריד לא אחאד השדירים אשר יי קורא הם אמלענין מנה
וקר סמאה לכתאב מלך הו קולה ממלך זקן וכסיל וסמי הסו עץ כמא סמי במענה
אכר אהים אחוים הו קול דויד כי גרשונ היום מהסתפח בנחלת יי לאמר לך עבוד
אהים אחרים וכי דויד היה עובד אהים אחרים לא אמר דויד בשביל שאיש עוסק בתורה
כאן אהים אחרים אינו עובד שדבדי תורה מסדין יצר הדע כמו שאמרו אם פגע בך
מכונן זה כלתו לבית המדנש והמיטלטל ממקום למקום איט יכול להכנס לבית המדנש
והיושב בבית המדנש איך יצר הדע שולטב כמו שאמר דויד פעמי הכן באמלותך
אל תניח את רגלי שילכו למקום אחר לא לתורה להיות כל היום בבית המדנש וא

בב
לכ

תשנטי כל און לפי שיצר הדעת אין לו רשות להכנס לבית המדרש לא עמוכא כל הדרך
 הגיע לבית המדרש אין לו רשות להכנס וכן הוא אמר לטנח חטאת רובין לטנח ביד
 המדרש חטאת רובין וכל מי שהוא עוסק בתורה איך יצר הדעת שולט בו ושלם איש
 באצלם חן קולה הוא שלמה לישיה וכל אבא כדוד ביהודה לפכרה באדריבנאבה יצר
 טוב וקלה כדקתמילא די אמל ודלך לא עיק בחלך הו קולה ותנה לקוחתו חשי הארכי
 חושי מן קלה ומי יחוש חושן ממע מן יחש בפכדתה אכתד מע וחוכי מן זמק אדון כנח
 מעט חושי הארכי לאבכאד לגיידה למתטאולה למתמאדיה פי אכיא לתי לא אקטאע
 להא לים כאפכאד ארדייה לקרעה אקטאע פאגאבה דוד ואגלזל פכבדי וחורכה
 יקתלנא חור תקול אצאק ללא כחור כטאה מאסלט ללה עליה ולדה ליקתלה כדק לי אמל הדי
 למילאן ומהלך ואמות מות טביעי ולאמות מקתול ויקולנא אשס אן ארדיקס אין תוכן
 ככרן לאן לו באדוד צדיק ותוכו ככרן מא מאת מקתול פקלה לקבלך דלך כמא תזונת
 יסת תואר לם תתמל אסנאדאת אכנן כמא קא אמר ליה מאי טעמא לא דרשת סמוכים
 פאגאבה וליק ללה אחלה אפא ללה לם יחלה אלה תעלי לא מפני יצר הדעת כמא קא לא דבר
 הכתוב לא כנגד יצרה דע שמוטב שיאכל ישראל בשר תמותות שחוטות ואם יאכל בשר
 תמותות נכלות והיה לאדם צדיק וכשו כמותך לכבוש יצרו ולרוש סמיכתה מסוקיסואמא
 בענין יפת תואר והו מאמר רבותי אל שהנושא אשה לשם יופי הרי החיבור איש לשם
 שמים לא כשהוא מהוה בצורתה מהלך בדרך וגופניות ואיש מחשב במחשבה מהורה
 ועליונה והנה הבן הטלד לו מזה ההרהור הוא בן נכרי וזר ועלין נאמר כיבסם זנים ילדו
 ואיך לשם חלקבו ולא יצא מאנה אדם כשו מפני שאין המועה בה לא לופי לפיכך אמרו
 כל דנסיץ יפת תואר הוי ליה בן סורר ומורה ותרגום ויהי דוד בא עד הראשון ריש
 מורא ראש ההד שהיה דגל להשתתחות ולחפז לשם ואומרים שהוא הר הזיתים שמומא
 היה רואה בית המקדש וזהו שאמר עולה במעלה הזיתים ואעפ שלא היה שם
 הכיתא נגם לא היה נודע מקום הבית בעצמו הר המוריג היה נודע כקבלה אגלל הידי
 נודע באיזה מקום עמא עד שאמר נד לרזיר שיבנו המצב כנגד ארונה היבוס
 עבד אביך ואני מאז ועתה ואני עדיך לאוואת פיתאע זאידה לקיאס
 למעני חנהא ויבא חושי חנה דוד שושביניה דדון וכמוהו ותדדי
 אשת שמשון למרעהו אשר ושה לו לחבריה דהוה שושביניה ופיל שושביניה
 לשושבינות הי אפכה ולמואדורה וקא האחים מקנתם שושבינות בודי האב חזה
 חושבינות חזרה לאמע הדה לשושבינות היאחמל לי יחמלה לאתחא לבעיתאם
 בעין לכתר מחבתהם ויחבתהם לבביתם בעין פאדי רדהא למחמלה ליה בעד
 מות אב יקתם מודה אבא קיידה ביניהם לאהם ארס ליהא מן מא אביהם וקאן אמר ליה

מד לא שושביניה הוא ותר' לאמונ' דיע לאמונ' שושבינא ותר' ויקחו שלשים
מרעים ויהיו אתו ודברו תחת גב' חכמ' ופס' שמחת מדעות אעראם
ואבשלים יבא ירושלם יחד בא לאה מא' מתל וצא חוש' לדי' פיאנ' אשוק
וצמד חמורים חבשים ועליהם מאתם לחם דוג חמיר מדבטה ומנה יסמואלאמון
חבוש כמא סמי אסור אשר אסורים בבית הסדר מתל כי אם הקוס אסור אי מדבט
וכלך ויחבש את חמור מתל ויאסר קס' מדבט' וכלך קא לאואל אי' חבש מתד ע' צמג
מבית האסורים ומעט מתד חל' ולא יחל' לאש' למדבט' ומאה צמקים דביב
מן מעט אתג'ף ולאואל תקול מצטמק וטוב לו וקד תקדס מתלה ושרחנא ובינא א'ן
אעד אגמא יק' על לאוניה עלי טבל' ונס' יע'ף חסמה לשהדחה חונד' ומאה
ק'ץ קל פאכה' לעיף ולעדד אי'עא אגמא הו' ללאוניה את פיהא לפאכה' ומאי יע'ה
א'ן ק'ץ הנא לא אתי' לאבס כמא תקדס פ' עדה מוא'ע צמקים ודבל' וקדביס
אנה אתי' מתל ויקחו דבל' תא'ס וכלך קא לתדס ומאה מאנ' דדבלתא וכלך ק'ץ
והלחם והק'ץ לחמא ודבלתא ואמא כלוב ק'ץ פקל פיה מא'ן מלי' סיופי קיטא א'ד
פאכה' לעיף והי' אתי' ולעב' ונחורא ופאכה' מא ינסב ללק'ץ אשביב ולת' א'ס
לאנה וקת' נשירם ליג' ותר' וצמד חמורים חבשים וזוג חמיר' חשו'ף
פ' דצמקים זה בזה ועליהם מאתם לחם ומאה צמקים ומאה ק'ץ וכל' י'ץ
תר' ומו מאת' גרי' צ'ן דלחם ומאה אתכל' דענבי' עישי' ומאה מאנ' דבלתא
וגר' דחמר' פדוש גרי' צ'ן לחם עב יע' אקרא' צ'ן באר' וקא אמר ראבא מ'יה
שלבי' א'נא לא היו אפי' פת' גרי' צ'נות לא קיקין ותר' וצמקים ענבי' עישי' י'ץ
מן מצטמק ויפה לו ותר' ומאה ק'ץ ומאה מאנ' דדבלתא כא'ן יעמל ק'ץ
ויכון לעד דלהא ומעט פי אשביב יב'שי' לדי' הו' תר' וצמקים א'ן כא'ן יעמל בא'
זב' עגור מתל מא יעמל באתי' למעג' על בעיה בע' ד' תנחום
ומעני ק'ץ במעני א'ן אתי' פאכה' לעיף ופס' ק'ץ הפירות שמיבשין בקיץ
מה אלה לך מעטא מה אלה עמך והי' לשתות היעף במדבר
לג' יעף אכיל' מאתקא פ' אתעב ויעפו נערים לא יעף ולא יגע ואמא עיף
פיקא פ' אתעב מתל ויעף דויד ופי' לעטש מתל נפשי' כחני' עיפה עיף ויגע ופי'
אגע מתל הלשיטני נא ו' כי עיף אנכי פ' א'ן עיף ת' תעבא'ן וקל' עטשא
ומתלה מן א'ן יעף לדעת לעות אתי' עיף דבר והו' למתעטש ללעלם והו' ממא א'ת
מן א'ץ בתקליב אחר' פיגוז אי'צא א'ן יכון א'אד אגאיע מקלוב מן כי עיף אנכי
והו' א'ן פי תפסידה עטשא'ן לון שר' אכמד לא יסכך לעטש ופס' ד' תנחום
ד' פי ועב' הו' כא'ן מן גלד וקד יטל' נב' על חוא'ע פכאד או נירה מן לאואני

בבא
לכא

מתן משבר נבל יצרים וצא המלך דוד עד בחורים יחד ויצא פעל מאן
וקן את בחורים אלה את תממא אבם בדת צאחור ותרגמו עד עלמת וקד תקים שריחא
את הזה למדינה כזאת מכניה בין גלאא פי והדה אי לים הי צאחד עלי וגה לאתן למעט
ומן חג' ולך למאדאי שמע לרוד מכפי פיהא קלה צא צא צא צא אישה חמים
ואיש בליעל פוק גבר חיב קטול וגבר רשיע והנך ברעתיך כי איש דמים
אתה מוחה את אלו צא בר כהנא תסקופי שלבת שבע מהלכת למע דוד כלומר
עלית שלבת שבע עומדת למעו תרגום ושם עלית דברים תסקופי כללי
ואמר אבישי בן צרויה אלהמלך למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך העבירה
נח ותקידה את ראשו אמ' אבישי לדוד תקן לידשות ואהרגנו אמ' לו לאו אמר דוד איך זה
מתגבר לאבמי שיצא מחלציו ואמרן יצא מחלציו מרדכי וקילאן כאן תקול את מרדכי
מן נמלה לדכוד פלא יצא דלך לא אף יכונ יהונתן בן שאל תזנוג אחד בנחתה לאן ולאנס
לם דלך בן שמע בן גרא כי יצאמר לו קלל את דוד מעני לאמרה דני משיה
ואמרה מתן הלהרני אתה אומר ואמעני אף הדי אדי גרי עפי אנמא הו באסתחקאן
וקד תקדם לאטיאר בה עלי יד נתן בסבב אוריה פאד ואמר סלך אנמא הו במשחית לך
פמן יקללה לם פעלת דלך ומי יאמר מדוע עשיתם כן ומתן הדי איצא העמל ויקלל
כי אמר לו ירוד כאשר אמר לו יי למעני כמא שא ואמרה ומתן יצאמר אל ענה
אל האלך הזאת והשחיתה אולי יראה צי בעני חלתי ונפתי ויקרבמה ואם
בעיני עמד הנגע ומתן ונפתס מלאות עינים אי אנהא רואת אחול מכלת לפד
וצפאת מפננה ותרגמו מא אס גליא קדם יי דמעט עיני וילך דוד
ואנשו בדרך וכי באמר היה להם ללך לא שהלכו בדרך ענוה ושכנבי
הולך בצלע ההר לעמתו הלוך ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר שחזור
לדוד באתה שעה מעשה הצלע כלום מעשה בתשבע והוא שדוד אומר כיאש
לצלע נכון ומכאבי נדי תמיד והוא שדוד אומר לשלמה הוא קללני קללה נמצת
מהו נמצת נטריקון נואף מואבי רשע עמד תועבה ואמר לו הנך ברעתיך
מהו הנך אמ' צא בר כהנא תסקופי שלבת שבע מהלכת למע דוד כלומר עלילות
שלבת שבע עומדת למעו ועפר בעפר עפר אסס ועפר פעל מקתנב מנה
איאנה ינכר באתראב ויגס באתראב ויצא המלך וכל העם אשר אדלו
עמיס וינפש שס הי הנא תעבאני ואמא עיף ויגע פמו עטשאן כמא ביינא
וכלך נפשיכאכך עיפה וינפש שס מענאה באסתחאה ולפין מן מצאו
מים עד נפש אדי הומועע אתנפס אי אנה גלס תס לואט' לה נפש ומתן בצי אל
אסתעארה ולאמא שבת וינפש לאנה במעני וינח ביום השביעי עלי חכם דברה
תורה כלשון בע אדם ויעלה אן יסן מעני וינח ביום השביעי וכלך שבת
וינפש מתעדיין לו אמכלקאת אתי אנדהא וקורהא עלי טסאי עאן תאבותה

ו ילג אגב וחי
לילתו ולגבול
ליום בשקיל ילג
לילתו לאש

ואנעל מסתמרה ולא תגיד יערין להא בעד דלך
ויהי כאשר בא חושי הארץ
חושי הארץ על שם עירו נקרא דא למה נקרא שמו חושי הארץ כי שהיה מערס חיד
ויהי חושי אל אבשלום לא כי אשר בחר יי והעסחזה וכל איש ישל ל
אהיה ואתן אשב חקה לו אהיה אן תכין בוא וכולך הי מכתובה מן לארץ לאנהא קדי
וכתיב מתל אשר לו חומה (כן) למא כאן חושי פי לפצה מן הדי למעני ניר מא פי באטע
לאן באטע מע דוד והו הנא יעהר לאבשלום אנה מעה כי יסלע על אסמרה ויטלע בדא
דויד כמא וקע לאתפאן בינהמא פקל לה אן אדי ירתצו בה לקום לה אנה איצא אבשלום ואתפאן
ופי באטע אנה לים אנה מעה סו מעבדו פקדי על אלפן אה אצורה וכתב על למעני אדי
כאן פי באטע פלהי כאן קדי וכתב פי מא יקא
פילגשי אבין וי שמע כל ישראל כי נבאשת את אבין אן אצורה אתפאן מע אבין חתני כאן
לסתכון אבנה לאן מן אלף נקאה וקאדירה לם יבין פי נפסה אן בקי בינהמא צנה ולא רגעה
יכשא מעה פתקו קלונהם צלך ולא יבין ענדהם ריבה לעדה דוד ועל אבשלום מעה לאן נש
הדה לקחה לם נקמה לעודה ויטו לאבשלום האהל על הגג וגדו לאבשלום קינופין על אגוא
הם שני שמות נקלטון וקינופין נקלטון שנים קינופין אבנה נקלטון עמוד אחד בראש אבנה
ואחד בסוף המטה ומשימין יחד אדוך מזה לזה ומעליכין סדין עליו ונעשה אהל בלא גג
ופירוש קינופין אבנה עמודים עמודים על קצה המטה פא נקליטו המטה ו קואים למאן
לטף מן לקינופות הם איצא פי אסריר נפסה וקלי דרובדין
יי הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך לעשר ונתתי לרעך ושכב עם נשיך
לעני השמש הזאת וקא פי אפל בוא אל פילגשי אבין אשר הנח לשמוד הבית וקא וי
אבשלום אל פילגשי אבין לעני כל ישראל כף יכונן אתה עד לנשים וספעל פי אפילגשים
אפילגשים הם נשיו לאן יש למלך לקח נשים ופילגשים נשים בכתובה וקידושים ופילגשים בלא
כתובה וקידושים לא ביחוד בלבד קונה אותם ומן לו אסתטאדם קד הם נשיו ואמרו
אבשלום שבה על פילגשי אבין מהו לעולם הבא דסנרא לך נשים בכתובה וקידושים ופילגשים
בלא כתובה וקידושים ועצת אחיתופל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישל איש בדבור האים
כך כל עצת אחיתופל גס לדוד גס לאבשלום חקה אשר יעץ חנמא אצו בה בלפין מאן
לכונן ראייה פי הדה לכה יפסק ולא יקבל ובעדה פמא אדא אשאר בשי למע לארץ משותה
הדה כחנת פי נאיה אצו לאתלאך דוד תם ראי אנהא לם תקבל עלם אן דלך סבב לענאיה
אלה בדוד כי יכלתה ויעדה למלכה ואן דלך סבב לזמא אבשלום והלכה ולם יתם לך מלך
פרא אן מתנה אלא מן חיתתה ולא יקבל דוד בעד מא גרא מנהמא גרא פמצי בשנן נפסה
פמאן: כאשר ישל איש בצד האהים קד ביינא פי מואצע כוננה ממא תקום אן
קנה אחדס ואשעורהי אתי יכבד בהא ען למיבחת ענדל מן יתעאנא דלך ותקדי הוד
לקוא ותקץ פי אשכאן חזן אשכאן לכן האתין לקוותין תכין פי לאבנא קוין גרא ותקתאד
קנה באריא אצו ולכלואת לאקטאס ען למחוסאס אצמאנא: ודון דלך פי אאוליס

גבול
אבול

אברהם שנין ללדין מרחבתהם דין מרחבה לנבנה : ודון דלך פילאנהים לדי יתלמו בארץ פתחם
 לאנהם יחזקאלה תחוד להם קותהם לנאטנה (יתשלל) פי כלהם מא יקצוה בפחדם ממא
 יטלך מנהם וקריצ מנהם צאחב לראי אלקסב אלקסב ולנער אחאד פי לאמוה למא ענדה מן
 קוה לפכד ותבאנה מע צפא לבל ען אגליץ פי דלך לראי : ומן הדי אקסם מן יעבר למסמאח
 לאן מן יסתשיר מן שפץ ראי מא פה יוכד לה דלך לראי ויקל לה מא ענדך פיה פכר פיה
 ויקדח נכסה פיקדח לה פכדה פיה מא תשמדה קוה לשעור אתי פי נכסה ופולן מן יטלב
 תפסיד מנאם פאטראינא יקול לה למנאם והואה תשכל למתלינה ללמעאש אקסמדה פי דלך
 למנאם פיקדח לאטור דלך למפסד ממא ענדה מן קוה לפכדה מע מעאמה קוה אחדס ול
 שעור אתי פי נכסה בלפכד פיתשלל פי קוהה למתלינה תפסיד דלך והדי כלה פי לאגמא
 לאנהא אנהא רוחאניה באגמא רוחאניה פלא תתעלין בזמאן (וא תטעל פי מנאן) וכדלך כל
 מן יכבר בנכ מנהא כהאנה או אגר אז תננים או מנאם או צרב א חצא או שעיר או נער
 פי לפתק או פי לפכד או מראה עקלה או שי מן גמיע מא יתעאמה חוצאב הזה לאענאף
 ממא לזכרנה פי יעד לנכסב לגמיע במהל הזה אקופ לנכסאניה כמא בייט לננהם מתעאנה
 אדגאח לאמראתב ואלעום וליאצאח למקדח כל דלך תתפאח מעלמאחדם ואכבאדאחדם
 פי מא יכבר בך או פי מא יעלמו לאנפסהם וקד בייט אעל חדה בלהא פי לעדד ודכדט מחא
 אקנשהאדאח כתידה מן אול לפתאב ולי הנא פלמא כמא כפס אחותפל פיהם מן קד לשעור קוה
 ואמה פי מענא לראי ולמשורה כח) לראי לשיד בך בלאהאם לדי ילהמה לבח ענד כמא
 יתלם ברוח הקודש לאן מראתבהם מתקאדבה כמא בייט פקל כאשר ישא אש צבר האהים
 כן כל ענת אדיתל גס לדידגם לבשלים : ואמא כוך למכתוב כאשר ישאל בדבר האהים
 מן גיר איש וזא מן גמלה מא יקל פיה קרי (וא כתיב יענו אן אש יקרא מע אנה לא יכתב
 פדלך עב למכתוב יעני ען אחיתפל נכסה אי אן אחיתפל אדי אשאר בלא פולק לאו כאלדה
 אנהא מן וחי לאהי כמא יאחי לכהן למתלם באורים ותומים : ואמא עלי למקרו אעני ישאל
 איש פמענה ען גיר אחיתפל ולמעני אן לדי יסתשיר אחיתפל פיראי מא ולכסה בך
 פמנלה מתלמא מנא (ישא בדבר) עלי ידי אורים ותומים אי אן אכבאר בדי פלאהי
 כאכבאר דלך פלמא ימן ויערי לדי לא יכס אענא פקאם למכתוב ולמקרו בלמעני :
 וקל דבותי לל אחיתפל היה יודיע שם המפורש ועצתו כשאלת אהים ותמים שג ועצת
 אחיתפל במים מהם כאשר ישאל איש מעם האהים אש קרי ולא כתב שלא היה אש לא
 מלאך : ואשיב כל העם אלך כשובהל האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלם
 תגמו ואתיב כל עמא לותך יתבון כלהון בתר דיתקטיל גוברא דאת בעי כל עמא יהי שלם
 ויישר הדבר בעיני אבשלום ובעיני כל זקני ישראל קא ען באולא עבין דקלון
 עבין דבהתנא והם לדי כאנו מע אבשלום וחדה : וכשמעה מה בפין גס הוא אי
 נכמע בלאמה לדי יכטק בה מן פאה : (וא לין את העם מע אקום מתל את יעקב וליה
 ממא קדמאדה : הנה הוא נחבא באחת הפחותים בעין אחר או אכטאדק ואלל אכלמוד
 כן פלאדאן מן כלום לאחיל פחות ואידא ומנה פחותה היא נקן מתספ פ מנער צאהר

אשר לבו כלב האריה המס ימס אי אן גמיע ישרא עאר פין אן אבוק שגאע וקלטה
כקלכ אסד יכאד ידוב ויתמאסא לשדה תארוה פלדלך לא ננא מנה בהדי לוא גרעא ואמא
משוחתי יקול חמשי אבשלום אן נגמע גמלה ישרא מרז ועד באר שבע וננאל עלא מסאן ארז
הו פיה בגתה ונקתלה הו ומא ילוד בה ומא יצחבה ואן דכל לא מדינה ותחצן פיהא רבטא הא
בלחנא עלי חכם אתגאיי לכתרה לכלך פנגדב תלך למדינה ונרמי חגארתהא לא נאוד לא אן
יוגר פי מכאנא חגר ואחד קגד הו קולה כי יעצנא האסף האסף עליך כל ישרא יריד אליך
ומא אתנל בלך לקול לא אורה לא קולה וסחבנו אותנו עד הטל עד אשר לא נמצא שם גם צדור
ואמא קולה ופניך הלכים בקרב פמענא האן מתגה אחוב תרגום מלחמה קדא ומה קרב
חלקו מחמאות פיו וקבלנו עלי מא שדח כי אתה לים ונחנו עליו אצלה אסתקרא ורו
בנא במעבאנזול לחלול מתל וחנינו עלמ
אמח בפ וירא לאת כל אשר עשה והנה
טוב מאד והנה טוב מות טוב מות של צדיקים וטוב מות של רשעים טוב מות לצדיקים שמא
יאיכו ימים ותבוא עליהן תקלה באחרונה ומי גרם לו שלמה ואריכות ימים וכן את מוצא בדוא
שהיה כשר בתלם ובאת לו תקלה באחרונה ומי גרם לו שלמה ואריכות ימים וכן את מוצא
באחיתופל שהיה כשר ובאת לו תקלה באחרונה ומי גרם לו שלמה ואריכות ימים וכן את מוצא
ביואש שהיה כשר מתחלה כל ימי יהוידע הבהן ואחרי יהוידע עשה עמנו על ומי גרם לו שלמה
ואריכות ימים טוב מות לרשעים שלו הין עשו ונמרוד קיימין כבי החריבו את כל העולם
כולו הו טוב מות ולא נותרבו ובכל האנשים אשר אתו גם אחד חקה נותיד
אי לא נבקי מן דלא אהדא ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה העצה אשר יען
אחיתופל בפעם האחר ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת אנשין כי גבליס המה ומלי
נפש המה כחב שכל שדה ואביך איש מלחמה ולא ילך את העם הנה עתה הוא נחבא
באחת הפחתים או באחד המקומות והיה סכנא בהם בתחלה ושמע השומע ואמר היצד
מגפה בעם אשר אחרי אבשלום והוא גם בן חיל אשר לבו כלב האריה המס ימס כי יודע כל ישרא
כי גבורי שדה אביך ונכח חיל אשר אתו פירוש אלו הפקוקים אמר חושי לא טובה עתה
אחיתופל בפעם הזאת כי מה שאמר והכית את המלך לבדו אביך איש מלחמה ולא ילך אצל
העם ומה שאמר והוא יגיע ורפה ידים והחרדת אתו ועם כל העם אשר אתו זה לא יתק
כי אתה ידעת אותו ואת אנשין כי גבורים המה ומרי נפש כדוב שכול ושמע השומע
קולו ואמר היתה מגפה פירוש ויקרא הם אנשי דויד היתה מגפה בעם אשר אחרי אבשלום
כלם רדפו אחריהם כי היתה מגפה בהם ונתנם יי בידינו והוא השומע ואפלו יהיה בן
חיל ולבו כלב האריה המס ימס לקולם ופניך הולכים בקרב פ ואתה תעבור לפע
במלחמה ותגמו ואת תהי אגיל בדיש כולנא ותעם הנה הוא נחבא באחת
הפחתים בחד מן קמציא ותרגום אל הפחת הגדול לנו קומציא בקוף ותרג יפלא הפחת לנו
קומציא בכאף חופר גומץ תרגמו קומציא מכונה תלאתהם אעז קומץ קומץ גומץ
מן לחק ואחד וכן פירש קמחי הגימל והקוף ממוציא אחרים והשיא כל ישרא
אל העיר ההיא חבלים וסחבנו אותנו עד הטל עד אשר לא נמצא שם גם צדור תרגמו

ויתכשון כל ישראל על קריתא ההיא ויקבנה משדיין ונפקר יתהוית אבמהא ונרמינ
לנחלא עדלא נשאר תמן אבנהא ופסד פיהבלם וקל אף ימכין אף יענ ביה חבל לארצא
יעני נרמייהא בלארצא אף נכרבהא ונרמי חגארתהא ליאוד: ואמרו לל שלשי
בירן ונחלו חיי העולם הזה וחיי העולם הבא מילוחות ורחב וגבעות וישאר אף חושי וארבי
שלשה הודו ואבדו מווי העולם הזה ונחלו חיי העולם הבא מקושש ומקלל ועבך: שלשה דברו
אמת ואבדו מווי העולם הזה ומווי העולם הבא מתלים ודואג ובני רמוק ונפאחתי וישאופ
אף בן צאנר עמלקי: ויי צוה להכר את ענת אחיתופל חטובה לבעבור הביא יי
אל אבשלום את הועה הזי הזלדי ענמה אחיתופל מן קבל אף יקל כמא קחלא פי אשוח ופיה
הנ במעני אמר וקד תקדם אף לאמיה פי הזה למואע במעני משייה ואראדה מיל כי יי
אמר לקל את דויד הלהתני אתה אמר לאך לאמר לא יכון אף למך ימכנה אמתה ללך
אמר וחמא הנ פהו במעפ משיות חסב: ויאמר חושי אל עדוק ואל אביתר
הכהנים כזאת וכזאת יעץ אחיתופל את אבשלום וחת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצו
אני לא שך אף חושי חכא לסדוק ולאביתר הכהנים גמיעמא גדי ומא אשאר בה אחיתופל
ומא פסל הו ראיה פיה סנפציל ותחירר כי חסלו ויעלמו דויד ליאלכ חזרה ולא יסתפר
פי מכאן יעלם לאך רבמא כסודרכו לפארט ויעודו לראי אחיתופל ואמא הזי אכתנאר
פהו אגאד למדין ללקצה אתכלא עלי אשוח מנהא עטמא קילת לאבשלום פאחא על
למכור תם ולם יחמא אף יכודה הנ: וקולה כזאת וכזאת יעץ אחיתופל את
אבשלום ואת זקני ישראל האולא אקרים אזי אשארן עליה בהדי לפעל כאט ענאוד
אז לא יסתחסן למעציה לא מן כחץ עאציה כללך לם יקל ואת כל זקני ישראל לאנהם
כאט קלה וכאט ענאה: וקולה מן קבל וישר הדבר בעני אבשלום ובעני כל זקני ישראל
אנמא יעט בלדי כאט מע אבשלום וכלל קולה ושבעים איש מזקני ישראל ואנניה
בן שפך עומד בתוכם פאנהם כאט ענאה כקולה ויאמר אלי הראיתם בן אדם אשר
זקם בית ישראל עושים בחשך איש בחדרי משכיות כי אומרים איך יי רואה אודתו
עצב יאת הארץ: פן יבלע לאלך תגמו ונמא יתהני למלכא ענך יבלע ענך
השחנה ותגמו יתהני מלשון ותהיו לעלות הגדה אזי מענאה ונאודתם כללך הנא
ליא יאדל באגלופה: ויהונתן ואחימעי עמדים בעיך רוגל בעיך קערא ותגמו
שדה כובס חקל משטח קעוריא ועיך רוגל מענך רוגל כי מכבסי העדים ישפספו
אותם ברגליהם ופיל עיך רוגל עיך שמכבסיך בו הנגדים: ותקח האשד
ותמלא את המסך על פני הבאר אי בטטת עליה מא יסתרה וינטיה: ותשטח
עליה ויפוט ריפות האהיסקה ומתלה אס תכתש את האול במכתש בתוך הריפות
ואכעט אנהא בטטת עלי זקל אנטא אהיסקה כילא יערך אף תם ביר ללא כעס ויפוט

מן וישטחון להם שטח ופירשו הדיבות היא החטה הנכתשת במכתש והן לקמח
אמר שוש למקשור קבל טבכה ובעד טבכה יסמא דיסא והו אסם להריקה
מיכל המים מכאן לאמא ולא אצא לה פי אנך ואצנה מן מעט לקדרה ואמכנה מן
יכלת ולא יכל יוסף אי אמוצע ליי יקדר אנאס אן יכולה לאן אמא פיה ריקן מבסוט ופי
גידה קלן לגרין והו עמיק לא ימכן כוצה ופירשו עבדו מיכל המים עבדו המים
ער תכליתם וכן תגומו ככל עבדו ידנא ויאמרו אל דויד קומו ועבדן מהרה את חמים
ית ידנא וקד קא בעדה ויקם דויד וכל העם אשר אתו ויעבדו את הידדן אמרו
לכל הנדחה מפני השעה שעה עומדת לו משה נתן מקום לשעה שנ ויברח משה ו
וישב על הבאר יעקב אבינו ישב על הבאר שנ וירא והנה באר בשדה וכן דויד הלך
אל הבאר ואביתר וצחק נזעלו על הבאר ואחיתופל ראה כי לא נעשתה ענת
ויחבש את החמר ויקם וילך אל ביתו ואל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו
אמר דלל שלשה דברים צוה אחיתופל את בניו אל תהיו במחלוקת ואל תמרדו במלכות
בית דויד כ משום דחזא דלא סלקא בידיה ואם ראיתם יום שלעצרת ברור זרעו
חטים לשנה הבאה וקאו עץ לויעיה לתלתה אבא שאול אומר יום טוב שלעצרת
אם יהיה ברור סימן יפה לכל השנה כולה שכך היה יום מתן תורה צח וברור
סוף כי אסתגאז אחיתופל למשורה לאבשלום באבד פילגשי אבן והלא כאן יכאף מן עין
אלה גמא אנה וכן עני עלמה לדי פיה באנה ילצה מן לעקאב והכויקא אחיתופל
בטוח על חכמתו ויעץ לאבשלום לבוא על פילגשי אבן ככאן עקאבה אנה מת בחנק
ולאימעט כאת מיתת בחנק גמא לאן קד שאן דויד דמא עליה בולק הו קוליהם
אם רביהודה אלת חכסא פלו בחנא היא באה מעל אחיתופל שבשעה שכוה דויד
שיחין קלל תהומא ובעא למשטפיה לעלמא אמר דויד מהו למכתבשם אחספא ומישדא
ומנחת תהומא ומיקם ברוכתיה ליכא דאמר לה מדי אמ כל היודיע ואין אומר חנן
בגונו שא אחיתופל קל וחומר בעצמו ומה לעשות שלם בין איש לאשתו אמרה תורה
שמי שנכתב בקדושה ימחה על כל העולם כולו לא כל שכן אמר לה שארי כתב דויד שם
אחספא ושדייה למיא הדור תהומא קם ברוכתיה ואפלו הכי כתב ואחיתופל ראדה
כי לא נעשתה ענתו ויצו על ביתו ויחנק ופירשו רלל בפ ואך את דמכס לגש
אדוש להביא החונק עצמו כמן אחיתופל יכול אפלו כשאול תל אך יכול אפלו כחנניה
מישא ועזריה תל אך ואכין למעט מיטס אלו שאינן חייבים ואמר דלל אחיתופל
ודואג למישלם קיימו מצוות התורה הם יורדין לקדש אעפ שהם ראשי מנהגאות
ויקבר בקבר אביו מקדושה לא לקבר נפסה כמא תקדש פי גילה ודויד
בת מחנמה זו דיסמוק ואת עמשא שם אבשלום וחת ימא על העצב
ועמשא בן איש ושמו יצרא הישרא אשר בא אל אביהם בת נחש אחות צמיה אס

פסוקים

אזאני פכאד ללשרב וחסתקא אמא ואתגלל לאכזאן ואגראד ולאבאריק ונחודה ממא
יחתגאליה וקד גמע ספות בליא ואמא איצא פקיל והקפיה ושפית בקר
קיל צבד לבקר ואתרגום קא וגובעין דחלב פכין עלי הדי כמא קלנא פי חריצי החלב
פי מא תקדם וקא אבגאטא אנה מק מעני ושפו עצמותיו והוא יסחק ולבקר ולדק
יעני בה קטע אלבן לפאתר והדי אשתקאדה איצא פי חריצי החלב ודלל פנישו
משכב או פלומקנא ספות או חביות שניין כל יוצר הבאים מבית רתמה חטים ושעורים
כמשמען ופול וערשים כמשמען קלי זה שתיתא וקלי או קליות ודבש וחמאה
וצאן כמשמען כיון שראה דוד התחיל אומר מאן היית מתירא והשלימו לי חא הקבוצה
השלימה לי שכתוב בדברות יידרכי איש גם אויביו ישלים אתו ותרגומם מכין
וקליין וכין דחסר וחסיין ושעדיין וקמחא וקליא ופולא וטלופחין וקליא ודבש ושמן ועץ
וגובעין דחלב תורין משכב הוא כל ששופכין בו מים לידים והוא אבירין
ותרגום וספית קליין ותרגום וסרה וקולתה יעני נחל ופירש קמחיספות שם כלל לכל
היין או לשאר כל הבית לגולים ולקטנים וכל יוצר כזאן יעני קדמונה אבירין
וגל וביצאן וחטים ושעורים בדושעיר וקמח דיקין שלשים ממא וענשים
לחם וקלי סויק ששותין אותו במים ודבש וטל פול וערשים עדם ותרגום
טלופחין ושרשה בקראת טלפחא בלשון ארמי וקלי השנת הם הקליות שאוכלים
אותם וחמאה צבד ותרגמו ושמן שממא ענשיך השמן ותרגו ושפות בקר וגובעין
דחלב תורין פירש קמחיל שפות כמא דאיצי החלב והם חתיכות שלגנה שענשיך כין
החלב ותרגמו גובעין דחלב תורין שאין עושיין רוב הגבנה לא מחלב הצקר ומלת
שפות בקר חתיכות חלב בקר וכמוהו וילך שפי שהלך ולבו שבור יעני ימצי מנכר
לפס וכין ושפו עצמותיו נשברו ונכתתו תרגו ואכית אותו טחון חיטב ושפית יתיד
בשופיט והשבירה והתיכה אחת היא ואמר רלל גובעין דחלב תורין שלם דידה
הצבוב יכול לעמוד עליה לא מיד נופל רל שמרוב שמנוניות שהיתה באותה גבנה
לא היה הצבוב יכול לשב עליה לא נחלץ כי אמרו העם רעב ועיף ותמא צמד
עיף הנא תעביאן לא פטשאן לאנה קד דבר צמא והו לעטשאן כי עתה
כמונו עשרת אפים כמו כי אתה וכין תרגמו ארי כעץ את יכול למקטב כותנא
עקרא אפין ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעשור איתכון פלגא ענא
נסתב איך כאלהן חתי ולו אנכסדנא והובטא יכון קלנא קוי באן פלגא מן נעוד
ונתמא ליה ולא ינקטע דנאנא ויעדס סרטא ותרגמו וכעץ טכארי תעל ענא
מקורא למקטב ויעמד המלך אל יד דרך השער פל כיבש ארץ תענא
דרך המסלה שממנה נכנסים לשער לאט לי לנער לאכשלוס אי ארפק צבד

פלאמר
למה יקרא בוקטרה
באגוד

גב
גב

[illegible]

על אבנך מעני קולה ואסר ידך קולה בני אלהמה לא סבב וקולה
דאסקיה משבעה מדורי גהנם אן דויד בקש מלפני הקבה שיציל בנו מוות גרדנא
ואמר לפניו הצלה בע הצלה בני שבעה פעמים וקיבל הקבה תפלתו וזלך ישבה למא
טלבו נתן תלמיד לשעבד אביה לכוונה מן אקחב אי אקחב כמי קא מתי אמות ואכבה
עשך מקברו ונתקבלה תפלתו ופתח עליה לספדן וקאלמל שומרי הפתח לא עמד לפגך
רביא פאדא באך י נתן קבלת שפאעתה פי אסתאדה כפיך משיחא ייעקב ונעים
זמירות ישראלם תקבל שפאעתה פי ולדה שמשון בכוחו ונהרג בכוחו ושהיה
כוחו דמה לכה אדם הראשון והיה מתגאה בכוחו וכשחטא נהרג בכוחו עשא
במרוצתו ונהרג במרוצתו פ שהיתה מרוצתו דומה למרוצת אדם הראשון וכשגבר
לבו נהרג במרוצתו שאל בצוארו ונהרג בצוארו פ שחיה צואר דומה לצוארו של אדם
הראשון והיה מתגאה בזה וכשחטא נהרג בצוארו יאשרהו כנחיריו ונהרג כנחיריו
פ יאשרהו היו נחיריים של דומים לעצמם של אדם הראשון והנחיריים הם חנוטם ש
ניפח באפיו וכל כנחיריו וכך אף להם ולא ירחוק ומיץ אפים יוציא דם ותגה שולחים
את הזמורה אל אפם כלום יאשרהו היו נחיריים נחיריו יפים ומתגאה בהם לפיכך
ויווים המורים למלך יאשרהו יו אותו כנחיריו עד שעשאוהו כבדה צדיק ידן
במשו ונכבה בעיניו פ צדיקיהו היו עיניו דומים לעיני אדם הראשון וכשנתגאה
בהן נכבה בהן וכך נעשה לבתו שלחנניה בן תרדיון שכנזר עליה לשב בקובץ
של צדק מפני שפעם אחת היתה מהלכת בין גדולי דומי אמרו כמה נאת פטיונותיה
של צדקה אז מיד דקדקה מפטיונותיה פ כאנת תמשי באעזרל ואסותיא ותקאן תשאגא
תגאה מן בא ידאדא ונתן בין השמים ובין הארץ במעט ושלל וכך תגאמו
ואתלי בין שמיא ובין ארעא ועלי לתת לך עשרה כסף וחגורה אחת שח
עשרה כסף עשרה דאדאס והכדי קא רביא סעדיה לל נגד אלהב לפעה פי יד א
עאמה קלילא כמא עלמתאן שאל ראי אן יהדי רבע דוהם בקול גלאמה כמא ביד
רבע שאן כסף ויהב קא למא ונפלה אנה ראי אבשלום מעלמא בלשגרה קא לה לומוק
בראמה והבתלה עשרה דאדאס ועלי לתת לך עשרה כסף וכל פי אול ספר שמואל
וקא אתרנום עמר סלביך עמר סלביך ואספטיקי חדא הקלע הוא ארבעה דינרין
ואדיע קבלה וניק צאד אלע עת כפא ועשרה כסף סתק סלה סת אואן דאדאס
ולעלה כמא קאן לל אמר חכמה כל תקליך האמורים בתורה סלביך ונביאים
לפדין ובטובים קטירין חן משקל עמרן דוהו קטירין דבת עבר לסוף תערגשן

פ בעיר עמודה
וחגורה סתת תלמודו
אספטיקי חדא והיא
חגורה וספר

מתקבלין סחורה בכל מדינה: וְ מַעַנְי מִתְקַבְּלִין סְחֹרֶת בְּכָל מְדִינָה אֶת מֵאָה סָמָא אֲבִיר
 מִנֵּהם וְהֵם יִקְבְּלוּ כִּי כָל מִכְרָא וְעִפָּה קָלָא נִהְיָא תָּם שִׁכָּן וְזִנָּה קְמִיקָא וְאִי אֵל
 אֲדָא מֵאִפֵּי יִדְהֵנָּה כִּי בִצְעָה בְּתַסְעִין מִתְקָא אֶת יִקְבְּלָה אִמְסִינָה לְכֹנֶה יִחְדָּן חֲדָה
 וְכֹלֶךְ כָּל מִכְרָא לְשִׁכָּן וְזִנָּה אֲכִידָא וְאִלָּא דִּהֵן בְּנִימָא קִין עֵין וְזִנָּה כִּהוּ יִקְבְּלָה כְּלָמָה
 כִּמְנַת הִדָּה אֲשִׁקִּים אֲכִידָא לֵאמֹרָאן כִּהוּ יִקְבְּלָה כִּי כָל מִכְרָא אִי אֲדָא דִּהֵן יִתְרִידָא
 בְּאִנְקָא מִן וְזִנָּה אֵל וְחִגְרָה אֲחִית וְתַנְחוּם לֵאל פִּסֵּר חִימָעָה וְלוֹ אֲנִי שִׁשְׁתִּין
 עַל כִּפִּי אֲלֵךְ כִּסְקָהוּ מִכְתֹּב וְלֹא בִּלְקָ עַל טְרִיךְ אֲכִידָא הִדָּה אֲחִירָא בְּעִינָה מִן בְּעִין
 מִתְקַבְּלָה יִשְׁכִּיט מוֹכִיחַ וְאִמְעִי וְלוֹ אֲעִטִּיט אֲלֵךְ דִּדְהֵם וְאִתְּהֵם אֲנִי בִּינִי לֵמָּה גִּסְרִידָא
 אֲמִר יִדִּי אִי אֲכִי לְמִלָּךְ וְאִנָּה קִדְמָעָה יוֹצִינָם עֲלֵיהֶם וִיקוּל שְׁמִירוֹ מִיבְנֵי עֲבָדָא שְׁלוֹם
 וְחִקְרִידָה מִי יִגְעֵא וְיִקְרֹב אֶת יִשְׁלָח יִדִּי וְמֵא יִשְׁבֵּה לְלֹךְ וְתִרְגֹּמוֹ אִסְתְּמִירוֹ לְעֵלִימָה
 בְּאֲבִטְלוֹם כִּמְוִה שְׁמִיחַ לֵבָם עֲלוֹת בְּהוּ הִזְחָה מִלְּעֲלוֹת עֲלוֹן כִּךְ אֲמִיר לֵהם הִזְחָה שְׁלֹא תִשְׁלָח
 בִּן יִדִּי אֶת חֲגֻשְׁבוֹ: אִזְ עִשְׁתִּי בְּבִשְׁתִּי שִׁיךְ וְכָל דְּבִר לֹא יִכְחַד מִן הַמֶּלֶךְ וְאִתָּה
 תִּתְּצֵב מִנְּךְ מַעֲסָה וְאִתָּה אֲנִי גִלְסֵת כִּפִּי וְטַמְעָתָהּ בִּלְמַחֵל וְקִלְטָאן אֲמִיר לֵאמֹר לֵאמֹר
 מִן קִתְּלָה כִּלְמִלְנִי לֵה כִּתְּרִי וְמֵא יִכְפֹּא שִׁי פִּאקֵעַ כִּי אֲשִׁקֹּבָה אֶת אִתְּלָה וְאִתָּה וְאִתָּה
 קִבְּלָתִי וְלֹא תִנְעֵבִי: וְפִידְשׁוֹ אֶת עִשְׁתִּי בְּבִשְׁתִּי שִׁיךְ כִּלְמִי אֶת שְׁקִירָתִי וְאִמְרִיתִי
 וְהִגְדִּי וְכָל דְּבִר לֹא יִכְחַד מִן הַמֶּלֶךְ: וְאִמְרִי וְאִתָּה כִּי אֲחִילָה לְפִיךְ לֵאמֹר כִּי הֵם
 לֹא יִחְסֹךְ וְלֹא יִעֲלֶה מִתְּלָכִי בְּנוֹת דְּלִסְחָד וְאֲחִילָה אֲבִיר מִן הַחִיל לֵהם אִילָּא יִעֲלֶה
 לִי אֶת אֲתִנְכִיר וְאִתָּה בִּין יִדִּי כִי אֲסַמְעֵךְ בִּלְמַחֵל דְּבִימָא יִכְלִין וְיִהְיֶה וּפְתֹתִי:
 וְפִידְשׁוֹ בִּין אִי עֲבוֹן שְׁאֲמִתִּי לְפִיךְ וְלֹא אֲחִילָה מִיִּדְּלִךְ וְזִנָּה תִשְׁוֹבֵתִי שְׁאֲמִיר לֵי
 וְאִתָּה תִתְּצֵב מִנְּךְ וְכֹלֶךְ שְׁרָחָה בְּעִין אֲשִׁאחִיךְ לֵי מִן אֲחִי אֶת אֲבִיר פִּיךְ וְלֵי
 אֲשִׁפֵּעַ פִּיךְ לֵי אֲמִיר צַעַד אֶת אֲמִירָתִי בְּקִתְּלָה לֵאמֹר בְּלִימָה וְאִלְנִי: וְאִמְרִי
 קִמְחִי לֵי אֲשִׁיר שִׁיחִי עֲבִי אִי כִכֹּן שְׁאֲמִתִּי וְלֹא אֲלִיךְ וְאִהְיֶה לְפִיךְ:
 אֶת פִּידְשׁוֹ לֵי טוֹב שְׁאֲחִיר לְפִיךְ וְאֲחִילָה לְפִיךְ וְתִכְהוּ אֵל אֲנִי בְּעִינִי אֲלִיךְ
 מִיִּד וִיקוּל שְׁלֹשָׁה שְׁבִטִים בְּכִי וְיִתְקַעַם בְּלִבְּאֲבִטְלוֹם: וְשִׁדְחָה שְׁבִטִים קִצְצִי
 אֶת נִשְׁאֵב מִן שְׁבִט: וְשִׁדְחָה וְיִתְקַעַם גִּלְסֵתִי אֲסִמְרִיהֶם פִּי קִלְבָּה וְהוּ מַעֲלִיךְ
 כִּי אֲבִטְלוֹם: וְתִרְגֹּמוֹ שְׁבִטִים גִּסְתִּי וְשִׁדְחָה גִסְתִּי אֲנִי כִלְמִי הִזְחָה הִנֵּי
 אֲתִי גִסְתִּי: וְתִרְגֹּמוֹ לֹא כִי אֲחִילָה לְפִיךְ הֵלֵךְ מִכְּכִין אֲנִי אֲשִׁיר קִדְמִי כִלְמִי
 הֵלֵךְ אֲנִי אֲחִילָה וְאִתָּה לְפִיךְ וְאִתְּהֵם אֲתִי: וְתִרְגֹּמוֹ אֲחִילָה מִלְּשָׁח תִּחְלָה
 כִּי חֲשִׁךְ יוֹאֵב אֶת הָעַם מִנְּעֵהֶם עַן אֲלִבְּהִי וְטוֹרִד כִּלְסָהֶם לֵאמֹר אֲמִיר חִדִּי
 וְהוּ קִתְּלָה לִי קִתְּלָה אֲבִטְלוֹם: וְתִרְגֹּמוֹ אֲחִירָתִי יוֹאֵב יִתְּעֵמָה וְיִקְלָה פִּי לְעִידִי עַן אֲלִימָה
 עֲבִירָתִי עַן פִּלָּאן עֲבִירָה עֲבִירָה יִעֲנִי עֲלֵיהֶם צוֹתְעִים כֹּלֶךְ הֵם מִנְּכִי

[illegible]

פ' בעש' ו' חמשה
אספני

אחרי משה כלל הזיוף

מלמד סניגוריה על ישראל על אחת כמה וכמה תדע לך שכל ימין של משה לא נקרא
איש האלים שבא לבדך את ישראל וכיון שבא לבדך את ישראל נקרא איש האלים שנושא
הצרכה אשר צריך משה איש האלים ראינו ההמון הגדול לשלוח את עבד המלך
יחזק ואת עבדך חזק המונה סגולה בתר דשלי עבדא דמלכא יואב ית עבדך
כי שפטו יי מיד איבין במעני שפטנו דנני לאהים יריד לך לי וכולך ונקמני יי יריד נקם
לי והיום הזה לא תבשר כי על כן בך המלך מת מתל כי על כן לא נתתיה לשלה בנ
אי אד ומא אדונתה לא כי על כן בא בצל אד ואשתו בל במנצלי ואו תחות
סרבי וכולך הנא אד ומא אדונתך פלא יליך אד יבשר בולך וליס קולה כי על כן
אלבאר בלסב וללך לם לכתב כן סן דאלל ואנמא למכתב כי על בן המלך מת אד
לא יליך אד תבשר במות אבנה והי מן גמלה מא יקרא ולא יכתב ולכה איך בשונה
מוצאת לית הדזה בשארה יאסרה מופקה ומתלה מעא את עבדך את לבו וסל קלבה ווסקה
והיא יעני אללאץ ניתה ומתלה על דאית יתפלל כל חסיד אלך לעת מעא וכולך דשו
יי בהמצאו עלי מא ביינא ש מא תקדם אנה יריד וקת אהתמא מכסו אללא צהם אללא צה
יתפלל לם בה לקרב מנה ברוך יי להיך אשר סגר את האנשים אסומהם כי
שפטו יי במעני שפטנו כמא תקדם וירג המלך אנצרג ורלל אמרו מיד
וירג המלך אמר יצחק רמז לטייט ודקרו אותו ופ טוירים כמו טירה והו לקצר
יעט המזנוב לקצר וקתלה ויעל על עלית חשער ברגמן אבדאג אסגאר
לז על באב אחצ מי ידן מותי אני תחתך בני בני אבשלום אני דאני
ללחבש לא לעמיר לזי כי מותי מגני עק אני ותלומי לוי דחיתת אנא חלופך
ואתקיים קמא דין לים אנה תמנא אן ימות בלה ועישחו אד ולל לא יתפך זאנמא תמנא
אן ימות קבלה ולא יעיר בפעלה נעצב המלך אלבנו חלל ותנכר וצנב ותלם
לאן הזה לנפיה תנמע הזה למעא לאמא מתקדבה והמלך לאט את פני
אלבא וגהה אי גטאה ומנה קיל בלטיהם ומנה ודרשו אל האטים אי לז יצא לאפיה
כי לא אבשלום די יריד לו וכולך הו מקרו וקדו תקדם מתלה וכתב בולל למא
כאן פי צמד יואב אנה יקול בממה לו כאן חי והו פי קלבה יקול לא יטן חי במעני
אנה ידעי עלה בעמדה מע מנה יחדות דויז בלפך אכר פגמש פי למכתב ואמקרו
לפיה וצמדה ויהי כל העם טון בכל שבטי ישראל מכתמין בעניהם מעבעין
סן מדינעם ישבית הגוול ואשת מדינעם נשתנה ואצל מן דין ודבר כל ישראל בא
אל המלך אל בית יריד לשוב אל ביתו בקולה להם למה תחו אחורפם להשיב את המלך
לעמשא תמון אחול דל עלי וחו כמא ביינא חזרת אים גאבת ותלך לאו חר
בול אף אמר פלמא לאנת פיללפך אחקטודה אינא סן לט ומכאנה מחחס

כה יעשה לי אלהים וכה יוסף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים קד ביינא
עדה רפוע אן הדי אכתצאר הו מן אמדין עוף בה מעט אדעא אף דעא בה ענ
נפסה אן לס יכון בית זכית עלי מא דכר וליס הדי אלכץ קל דין וליא קל גידה פי
מא ישאבה הדי בל אגמיע אכתצאר מן אמדין ללמעט אף קאה לקאל וצלדו
הידרן לפני המלך שקוה מן תרגום ויבקע עצי עולה וצלח אעין לעלתא ועבריה
העברה להעביר את המלך גאזת למעדיה לתעריה בית אמלך והוא אמא מראכב
או אטאף אף תעמל מן אחא כשב ויתעדא עליהא פי אמא והיא למקמאה רפסודדת
כמא נביץ פי מלכיס ויש מפרשה עברה תואר למסיה הקטנה המעבדת שעובדין
בה את רחוב הנדר והי לקטבוק ארכבו פיה אצואג למלך ואולאדה ותרגומו ואעברו
מגזתא וקד שרחת מגזתא פי שרח והאנשים רצו אחריהם על המעבדות
ואלתזכראת אשר העוה עבדיך אדנב מן ענן ומנה קל פי אודוי עויתי משעתי
והנה באתיהם ראשון לכל בית יוסף ירד בית ישראל לאן שמעני לים מן שבט יוסף
לכץ פי מואנע כתירה דכר יוסף פי מואנע ישראל מתלולא נחלו על שבד יוסף ונירה
ורבותיט דרשו והנה באתי היוס ראשון לכל בית יוסף רמז רמז שמעני לזיד בשעה
שבא אצלו אמר לו מה אציו שליוסף גמלו אותו רעה והוא גמלם טובה אף אני גמלתיך
רעה גמל לי טובה כיוסף דא כל ישראל נקראו על שם יוסף שכל אולי יחנך עמא
שאדית יוסף אמר שמעני לזיד כל ישראל גמלו אותך רעה ואני יותר מכולם וכל ישראל
יושבים ומקיים מה אציה עושה עמי אסאת מקל אותי כל ישראל באין ומשלימים עמך
מיד קיצלו כי תהיו לי היום לשטן אעזא מתל ויקם שי שטן לשלמה זאת פעלת שטני
ולא עשה רגלי ולא עשה שפמו לס יקטע שער לעאכה ולא קץ שאובה ואחזקה
וחסטה וכתיר מא יכנו ען לקווא ברגלים מתל ותפשיק את רגליך לכל עובר ושכ
תמי שער לעאטה ושער הרגלים פ סמית עאנה למעוטתהא וחפציהא למתאנה
ואמעו למסתקים ואוניה למי מן אגל ואנסא ואדרחאס מן אנסא ומענא מעונתהא
תמנע ענהא לאדא לאן למנע גיר אחסך ומתא דלך אן לענים עליה גיר יחפצה ולכץ לאדא
ואלס יעלה ולו כאן מחסוך בלגל כדלך לעאטה תמנע לאדא מן אן יצל איהם
ומתלה עשה פי מעט לקטע ועשתה את צפרטה מתל וגלחה את ראשה מע פון אסקה
קד תצמץ אן ועשתה את צמניה תרביה מן ועשת את התצוואה ואתרגום משא עלי
דלך ותצאהר לכץ הו אף ביינאה ופא אתרגום לא שטף רגלוהי ולא ספר שפמיה
וכן פירשו ולא עשה רגלי ולא העביר שער שלערוה וכמוהו בלשון דלל להסך את
רגלי הו מקום הערוה וכדלך כסל ולס יסתעב במעני לס יבעד לשער אף פי א
עאטה כי אמר עבדך אחבשה לי החמור וחוכב עליה אתי עלי מעני הבמה
מוכת לאן חמור מלכר פכאן חקה וחוכב עליו ויוגל בעבדך אל אדני המלך

סעי ב' ושי' מן לא דגל על לשונו והו' מיל' לא תלך רכיל תשביה מן רוכל לזי' יסעי על
תניה לנביתאש לעטר ומענאזה אנה ולסעי : ויאמר המלך למה תדבר עוד רדוך
אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה לפי שקיבל לשון הרע ואמ' כן יצאת בת קול באותה
שעה ואמרה רחבעם וירבעם חלקו את המלכות וקל רבינו קעדיה על אסעאיה עבלי
י' רבי' המא על חק וצאטל פאמא אצטל פהו מיל' מא סעי יציבא במפיבשת בן שאול
ותקוול עליה מא לא נגד לה אצטל הו' קולה הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיב
לי בית ישראל את מלכות אבי קל ענה אנה למא דאי לאמר קד תשווש טמע הו' איצא
באלמלך פאדי כאן עלי מא ועפנא פכיק אסתחל דויד קסמה לעישה בינחמא פנקול
אן הרה לעישה ליה בלצורה נעלס אנהא למפיבשת בחק חצמ' אבאה ואגזאדה כבן
שבט בנימין בל קד ימכז אן תכון אנמא צארת לשאל בחק מן חקוק למלך ולגשת בש
שאל לדויד מאן דפע מנהא דויד שיא למפיבשת או יציבא פהו תפצל מנה לא לאסס לה
ואסעאיה לחק פהו מא סעי ב' דואג עק דויד אי שאול בפעל אחימלך אד קאוישא
לו בלהים וצרה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו פאמא קלה נצדה נתן לו פקד
כאן זלך ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם לחם הנעים : וחדב גלית דמע איה
וקד יצא אן למקלא באורים ותומים לס תכון פנקול בל קד כאטל לקולה אחרי האפר
ופקד אבאינא אן מעני זלך בשד אקסלה בלאפוד : ויאמר מפיבשת אל המלך
גס את הכל יקח לפי שהוא אומר אתה וציבא תחלקו את השדה השבו גס את הכל יקח
אין לי לא שדות בלבד מכין לרבות כל ההשאלות שלו ושלבית אביו תל גס את הכל יקח
והוא בל את המלך בשיבתו במחנים חלפת יא ישב וכאן חקה בשיבתו
ואמעני חק כאן מקם פי מחנים והי תערף אים בלספלין והי עלי גחנב לארדן
מן גהה אשרך וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבור את המלך הירדן לשלון
את הירדן תרגמו לאלויתיה ית ירדנא והוא כענן וחברתם הן עמם לשלום
בן שמוטם שנה אנכי היום האדע בין טוב לדע קא לשארחין על קול ברזל
לחיד בן שמוטם שנה אנכי היום האדע בין טוב לדע והו' עאף בגמיע לזכר
ולשר לזי יערכוה לבאס ואנמא ענא בטוב ודע בענן ללזאת מן גמאע ומאחשבה
למכאן אדם : וקל על אמ' רבא אטו כולו שלמא ברזלי הגלעדי הוא דשטוף בזמור
חמד אצל זלך פי מסכת שבת ב' שואל אדם מחבירו ואף ברזל הגלעדי אמר למי חיד
בן שנה אנכי היום האדע בין טוב לדע מלאן שדעתן שלזקנים מישטית וכול רבא
אמר ברזל הגלעדי שטוף זמא הוה דאמר מר ט השטוף בזמא זקנה קפצת עליו
אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אם אשמע עוד בקול
שרים ושרות לית מעבא אנה לא ישער באזיק ולא יסמע בל לא ילמד בהא לאן יכח

ואסעאיה לחק פהו מא סעי ב' דואג עק דויד אי שאול בפעל אחימלך אד קאוישא
לוי בלהים וצרה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו פאמא קלה נצדה נתן לו פקד
כאן זלך ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם לחם הנעים : וחדב גלית דמע איה
וקד יצא אן למקלא באורים ותומים לס תכון פנקול בל קד כאטל לקולה אחרי האפר
ופקד אבאינא אן מעני זלך בשד אקסלה בלאפוד : ויאמר מפיבשת אל המלך
גס את הכל יקח לפי שהוא אומר אתה וציבא תחלקו את השדה השבו גס את הכל יקח
אין לי לא שדות בלבד מכין לרבות כל ההשאלות שלו ושלבית אביו תל גס את הכל יקח
והוא בל את המלך בשיבתו במחנים חלפת יא ישב וכאן חקה בשיבתו
ואמעני חק כאן מקם פי מחנים והי תערף אים בלספלין והי עלי גחנב לארדן
מן גהה אשרך וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבור את המלך הירדן לשלון
את הירדן תרגמו לאלויתיה ית ירדנא והוא כענן וחברתם הן עמם לשלום
בן שמוטם שנה אנכי היום האדע בין טוב לדע קא לשארחין על קול ברזל
לחיד בן שמוטם שנה אנכי היום האדע בין טוב לדע והו' עאף בגמיע לזכר
ולשר לזי יערכוה לבאס ואנמא ענא בטוב ודע בענן ללזאת מן גמאע ומאחשבה
למכאן אדם : וקל על אמ' רבא אטו כולו שלמא ברזלי הגלעדי הוא דשטוף בזמור
חמד אצל זלך פי מסכת שבת ב' שואל אדם מחבירו ואף ברזל הגלעדי אמר למי חיד
בן שנה אנכי היום האדע בין טוב לדע מלאן שדעתן שלזקנים מישטית וכול רבא
אמר ברזל הגלעדי שטוף זמא הוה דאמר מר ט השטוף בזמא זקנה קפצת עליו
אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אם אשמע עוד בקול
שרים ושרות לית מעבא אנה לא ישער באזיק ולא יסמע בל לא ילמד בהא לאן יכח

לחואס וצוה ארואכחא ואתדאד כל קוה במדרבהא אנמא יכין בתוסט אחרדד
 וליבס ואשיך עעפת מנה אחרדד אגריייה וטורה ארטוסה אנליצה פיאעצחיד
 ומאננה ואמא ליבס פקד תחכס עלי אעצחיה אעצחיה פצאדת ארואחה זעניפד
 וקואה כתיפה פלולך יטן שעוה באלודת זעניפא וקללא גדא או מעדומא וסעצ
 מתל הדי פי קולת פי קולה ויקום לקול הצפור וישחן כל בנות השיר
 יעבר עבדך את הירדן את המלך כלמאני דקן ופוחי אשש ולא אול להלך כי מעט
 ללחוקך עד שתעבור הירדן ולמה קמלט המלך הגמולה הזאת לס יואליב
 אמלך במתל הדי אליא ישובנא עבדך ואמות בעיר עס קבראני ואמי יחוב
 כעך עבדך ואמות בקדתי ותקבר בקבראדאבא ודאימא ודלל דרשו ואמת
 חסד ואו לאנה כאך חסד למא אעצד מפיכשתך שאל ולם יקבל עדרה דויד
 בל קא לה אתה נציבא תחלקואת השדה אבד הדי וקא ישובנא עבדך ואמת בעירי
 אא אף הדי לדי אנפעל ליס הו אמת הנה עבדך כמהם יעבר עס אדני המלך
 ועשה לו את אשר טוב בעיניך כמהם הואבן ברזל כקלה פי ידמיה וילכו וישבו בגלות
 כמהם אשר אצל בית לחם ותרגס יוטן ואזל ויחבו בגלות דיהב חסד כמהם בר
 ברזל גלעדא דבסטר בית לחם נשרח כמהם באערכי משתהא מן כמה לך בשני
 וכל אשר תבחר עלי אעשה לך וכל דתרמי עלי אעביד לך כלום וכל מדי
 שתבחר ותבקש להטריח עלי ממשאלות לבך אעשה לך וישק המלך לברזל
 קד ביינא אף נשיקה מתן תעדת בגיד לאס פהלי אפס ובללאס פהי פי באקי אעצא
 מתל ארואכ ופתך ואיד מתל אשרה נא לאבי ולאמי וישק יעקב לחל וישק המלך
 לברזל ויהי כל העם נמן מחרחר ריב ומחוכיח מדועגנבך אחיש איש
 יהודה כאדעוך וסלכו עקלך ומתלה וינגב אכשלוס את לבב איש ישראל פא כתמוך
 ואכפוך עטא מן וינגב יעקב וכתם וכן תרגמו וכו' יעקב וכן תרגום גנבך אחיו
 כסיוך מניש אחטא ויעך כל איש יהודה על איש ישראל ירד אל איש ישראל
 או את איש האכל אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו ומיכל אכלנא מנכסי
 מלכא אם מתנא מני לנא ונשאת תאך לתורה הנשאת וחקה נשאת וקד
 גא בלמים וישא משאת בשאת בנימיז ומענאה הזחיא ואעטא תחף ומנה אליך יי
 בפשוטא אהדי ומעני הדה להדיה פי אנכס אלנעהא ואגעלהא זבייה טאהרד
 ואהדיהא לך וכלך תקבלהא ותגעלהא תחת כסא כבודך ומהנה אותה מזין שפינתך
 עשר ידות לי במלך אקאם ואנעבה ומתלה נשתי הידות בכס ופירשו
 עשר ידות לי במלך וגם בודי אע ממך עשר חלקים ומנות לי במלך וגם אנו וועים
 במלכות דויד יחד מכם ותרגמו ואף בודי אע רעיט ממך ומדוע הקילשת
 אקעצבת בי מן כן ויקש דבר איש יהודה כאנת חנה יהודה אעצב ואקר מן
 חנה ישראל ושם נקרא איש בלעל ושמו שבע בן בכרי אתפלך ועלך מן

זיגלסאני

אלה
 איש
 ברא

קרי אני יקרה יי לקראתי וכן תרגמו וזמן אשרע גבר רשע:
 ויתנם ביד משמדת וכלם יעני אדעהם כי מכאן ליכנס מחרוץ פיה ואני עליהם באפקה
 וזה ינה צדודות עד יום מותן אלמנות חיות מחפצות ואדלל קלה ויתנם ביד משמדת
 ואצל מן לצד לגלות ערותה והו אתצאיק ואצל ומעט אלמנות חיות אדלל אחיה
 אי מע חיות אדלל פה אדלל לאנה לס יגומע בהן כל אשתלחין וזגומו והוא
 נשיין ומתקדאן עד יום מותהון אומלן דבעלהון קיים וכן תרגום ויתנם ביד משמדת
 ומנינו ביד מטרד פי מועץ חפץ ליחפצו פיה לא צדודות כלו הין קשורות שלם
 הוציו להם לאיש כענין משמדות צדודות בשמלתם ויאמר המלך אל עמשה
 הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים אחסר ואנמע ואכלה מנאדא ואסתערא
 ומתלה מה לך כי נזעקת ויחזר מן המועד אשר יעדו תאכלר ען אוקת לדי
 ואעדה פן מעא לו עדים בצדודות והתל עינע מענאה פן ימצא ל ופעני
 העיל עיני ויזל משעט יעני יגו ענא ולא נקדר לה אדי אחתמא פי אחרון
 ותרגמו דלמא ישכח ליה קרוי כריכין ועיין לטא ופירשו והתל עינע ינצלמאית
 עינע בהכנסו באחת המקומות שכל זמן שהוא בחוץ אנחט רוצים אותו ודופק אחיו
 ומשיכנס לעד עני מראייתו ולא נוכל לו ולפיכך יצד לט ויצאו אחריו אנשי
 קצב והכרית והפלת הדי ממה יחקק אטחם קבאל מן אומות העולם כאט קד ערפו
 דוד ערמא כאן ענדאכיש מלך גת וכאט יכרגו יחאדבו מעה פלמא כרג אבישי
 לחב שבע בן בכרי כרגו האלמי מעה הם עם האבן המולה אשר בגבעון
 ועמשה בא לפניהם ויואב חגור מדרו לבושו ועליו חגור חב מצמדת על מתקן
 בתצעה והוא יצא ותל קאן קבב קתל יחב לעמשה כמא פקל איה טאקל קול
 דוד ולעמשה תאמרו הלא עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף אטל
 שר צנא תהיה לפי כל הימים תחת יואב וקו טאן אלה תע ען ארכלות וקל
 לא תלך רכיל בעמך ואסנד אנן להדי אנן להדי לנהי נהיא אכר הו נתינה לנהי
 למתקום ותאכעלה עלי אכנר והו קולה חעלי בער דלך לא תעמד על דם רעך
 לכן מהלך רכיל מרוב שפיכות דמים כמא גרי לאן יואב כשי אן נדפר ען יתבתה
 סקתל עמשה וקולה ויואב חגור מדרו לבושו והוא נוספת ויעני מלכס כלעתה
 וכמעט ועליו חגור חב ועל מד שלו חגור חב מצמדת על מתקן ומענא מצמדת
 על מתקן מלממה לחקיה מתעלה בה מן ויעמד ישול ומנה אשר אין עמיד
 פתל עליון אי צמאם מתעלה וכל צמדים לאתצאקא באמעס ומעט
 תענה גמדה ומעט והוא יצא ותל אן יואב אחתל חתי סקט לכנר מן ויחזק

מן תחת קמיעה ללא צד עממא ומן גיד אן יחדך ידה ולא ימסכה ודף ודפס סלנגר מן
 אלקן עלי אנה ידה גמאדה וטענה בזה ועממא לם יחדרז מנה לאנה משגול פי אן
 יפהמה למקאה לאנה קלה גרמת במה חולנת אמ' לו בשניה אמ' לו הדאיע וכדעלו על
 בזכו כדילדאיתו ונטל החוב מן האדק אחד שנפלה ודקדו בזה אל החומש מקום שמרה
 וכבד תליין בזה ומת וכן המית לאצנר שאמ' לו גדם שאין לו ידים במה מגרש אמ' לו
 במתניו יעייק חרציה והיא שקלא לגטמינה אמ' לו הדאיע והדאיה אוט ודקדו והוא
 שאמ' דויד וישם דמימלמה בשלוש בחגותו אשר במתניו ובעלו אשר בדגלו ואשר
 דמהוץ באספניקי דבחרציה ודש בטליתא דברגלוי דומז באספניקי דבחרציה אל החוב
 שהיתה מכוסה תחת החגורה אשר על מתניו ודומז במתניו אל שאלת גדם שאין לו ידים
 שאמר לו במתניו ודומז בנעלו אל שאלת גרמת במה חולנת שאמר לו בשניה וטליתא
 היכסא ארגליך לדי כאן מלבס לה ואנחמא עממא לילעה בקטה ליערפה פעל אגדמ' ב
 במה חולנת ושרח גרמת פי קולה גרמת או מוכת שחיק אס הין גרמיק יריד
 מקטוע לאידי במאיסמו מקטוע ארגל קטיע' ולאג'ם פילעדי הו' לדי תנאחרת אטראפה
 במרץ א סבב מן לארג' ותרגום ויואב חגור מדול לבוש ועליו ו' ויואב אמר מאג'ם
 לבושהי ועלוי אספניקי חרב מזרזא על חרצוהי בלדנה והוא אג'ל ופסיע' פס'
 פי אספניקי חרציה והוא החגור שהיה עליו אעב כאן עלי קמיעה חיאצה ותחת חיאצה
 כנגד משחך על חאיה וכסא לכנגד פי גלאפה ויהיה ענך הפסוק על זה הפירוש
 ויואב חגור מד מלובש בו ועל המד חגור ותחת החגור אב מצמדת על מתניו
 וענך מחולבש אחד כי ל מדן מלבושו ותוחז יד ימין יואב יריד ותוחז סלנגר
 פא אפעל ואנק לבת ברל אף אחז' ויכחו בה אל החומש לפאצה והו' מונע למחזם
 ומנה קל חומשים עליו בפי ישראל אי משדדין מחזמין עלי אחומש' ויואב ואבשי
 אחזקף אחזי שבע בך בכרי ענין רצון וכן תרגמו ויואב ואבשי אחזי רצון בחר
 שבע בך בכרי ועממא מתגלל בדם מתערב מתחרג מן גלו אליאבן ותענומו
 מיטרף בדמא' כאשר הוגה מן המסלה למא אג'ל מן אסלה למסלובה ומנה הגו
 סגיס מכסף אמרו לו ראוי היתה מחלקת שבאת בימי דבעס בן נבא לבוא
 בימי שבע בך בכרי אמ' הקד' עייך לא עבה בית המקדש ותעסמו המחלקת במלכות
 בית דוד לא עבה בית המקדש ותלה ובסופא מא דמאטי לממטא ימטי
 וישפכו סולה אל העיר ותעמד בחיל נצבו אמגאנין נבדו אחצאר ומעב חיל פנין
 אסור והו' סד סגיר יעמל בארג אסור לכייר עינא לה ומתלה ויאב חיל חומס
 ותרגמו ועבד מליתא על קרנא ואקפה משרייך דעת יענך במליתא הו' צבור אבנים
 ועבר שישו צבור אבנים ועבר על השיר ועשו אותו כמו מודגה והגביהו אורזן

עממא לאנשמר במחב
 סד כד יואב אל רב'יו
 מ' וכלא חשח ככר

עד החומה כדי שיעלו עליו החיל אשר היו מקיפים החומה ויהיה נוחה לכבש שכן
 תהיה ויצבר עפר וילבדה ויצבר מליתא וכביש לה: ובחיל על גזעית חוטף מן חילכשים
 שתרגמו משדיה: ומעני ותעמד בחיל עליו לשדה לאילן הו פניו אף נעבו למגפץ
 ורמו פיה לחצץ לכביר איך אנהדס ובקת לנלמד בסור סגיר לא סוילאן אסור לכביר קד
 אנהדס הוקולה ותעמד בחיל: וכל העם אשר את יחב משחיתים להמיל החומה
 מתעששין לחבלא שורא ופ מתעששתין מחשבים ודומה לו יתעשת הלהם לנ יחשב לבו
 מחשבה טובה ויעלנו וכן אכדו עשתונותין מחשבותין: ותקרא אשה חכמה כג
 העיר לים דאת עלם בלחכמה סידקה ותדביר ותלטרף ודלה מול הנה נתחכמה לנחמים
 המה להדע ומן הדי יקמו לקחלה חכמה לתלטרפהא ותדבירהא אמר למטלפה חתי תל
 תם תדבר לטל ותלטרפה לי איך יקי: כמא פעלת לקחלה פי לאד אד כאן להא תלתה
 אחס ממקובה כלמא דעלת פקיימותהא וקיצת בטנהא בידהא קרעה במערה: ואמרתהא
 בלגלגאס וגלסת וחצל אכרנ: ותאמר לאמר דבר ידברו בראשונה לאמר שאר
 ישאלו באכל וכך הדמו ואמרת למימר אידכר כעך מא דכתב בספר אייתא למשאך
 בקרתא בקדמין למימר הכיך הוה לך למשאך באכלאס משלמין כלום היה לך לשאל באכל
 תחלה אס תשלים כמו שכתוב כי תקרב אל עיר כל טכך עיר ישול לפיכך אמרה לו אחריו
 אנכי שלומי אמוני ישראל אנחנא משלמין בהימנותנא עם ישול כלמא אנו משלמין עמך
 ואין אנו נלחמים כנגדך: ותקדיר הדי לפסוק לכן הכי דבר ידברו בראשונה באכל שאר
 ישאלו וכן התמו אי איך לעאדה גדת אבדא אן אכדו אי טלב מחאבנתנא יעלכטא אולח
 קצרה ומטלבה כאן אגבנא איך ולא טאטב לחוב ותממה: והדי לאחס פי מחאבנא
 לכחך פביק מע ישול לקולה תעלי כי תקרב אל שירוב והיה אס שלום תענך ונ פכבו לך
 אולא איך תטלב מסאמתנא פאן חיל קצרך ולא פלמחאבנא בין ידיך: וקולהא
 אנכי שלומי אמוני ישראל מענאה לא תסתחרר בלכונ אמראה לאני מעדלך מן אכל
 פנחא ישראל וכלנאדם: ישתן אמוני מן מסיר שפה לכאמנים והם לבלגא ושלונבי מן
 ותשלים כל המלחכה לי הו תמל וכמלת: וקל רביט מעדיה שרח לקעה באיתנא
 אנהא קלת ליאב קד כאן יגב עלי אסחאכרעך יכלמוטא בלחלחם וקלמוטא וסאן מעא
 מא ירדור תם יחקקו עלנא אטאשה אלא מעציה בעד גוצבנא כקול אצורה כיתקב
 אל עיר ת וקלאת אלה לשלום: אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל דאת בעי
 לחבלא קותא דחיא כור רב תעני באס בישראל למודיך לכנא אי פיהם לאן כל מדבר
 קום ועלם מעלם יקמא אב וישימט לאב לפרעה ולאמר אה לעלמה למודנה תסמא
 אס אל יקמי במא לי קפיה והי תעני באס הנא עך נסקהא לאנהא כבייתיהם ומודניהם
 למה תבלע נחלת י תהלך ותפס ואעלה מן מעני אתגטיח ולאכפא ואקתעיר

ללא כנא מותל בלע המות: ותבא האשה אל כל העם בחכמה בתלפיהא וסיאסתהא
 וקילאסהא אולא טלבת מנהם גמע כביר תסבא לתהם בתלפיהא אל לאקל חתי האק ענדהם
 ולצו בקתל שבע בן בכרי: וכך אמרו ללך היתה כסודור בין יואב לבין העם והקשיות
 עליהם השאלה בתחלה ואמרה להם אלף איש מבקש להרוג מכם אלא אלך ואפיקט שמא
 יודע מעט מן השאלה עד שאמרה איך מבקש מכם כי אם איש אחד אמר לה אם היה
 אותו האיש מלך עלינו אנו כוונתים ואשן אמרה להך ראש שבע בן בכרי מיד כטלוסיק ומוג
 אותו ונתנו אותו לה והשליכה אותו לנחב מעל החומה ונטלו ונפנה והלך ל: שאלה
 ותבא האשה אל כל העם בחכמה וכזל עד הרגו אותו ותתנולה ראשו והשליכו מעל
 החומה היתכן דבר זה שהיו כל ישראל עמו חולקים על דויד ותבא זאת ותדבר להם
 לך הוא מבקש מכם עד שאמרה להם אחד הוא מבקש משמע הדברים שהם לא חלקו
 על דויד לא הם כמי שלא ידע מאומה עד ששמחו בהצלת נפשם באיש אחד: תשאלה
 בתחלה כשחלק לא היה לא בשעת מריבה ועם וזה שבע בן בכרי כשאמר אין לנו
 חלק בדויד נמשכו אחרי כדי להכניס דויד וכשנתישבה דעתם ובאה אז ואמרה להם
 שלא עשו כהוגן גם הם ידעו בודאי שדבריה שלפועם נלפיך היתה מנושבת לבם מעט
 מעט בחכמה עד שנמשכו לעצתה שאם באה ואמרה להם בתחלה דברים קשים היו מוטעים
 כעס ומרד: נשא ידו במלך בודד כלף ונאפק כמא קל איצא פי הדי למעט וזה
 הדבר אשר הרים יד במלך ותרגום נשא ידו במלך ארים ידיה במלכא: הבר
 ראשו מושך אלך בשם החומה מן לדוב וכן תרגומו מן שורא ומתלה בשם החלטים
 יבאו כנגב מן לבוא יד כלן ומתלה ויפל אחזיה בשם השכבה קקט מן אשכנז
 וישקף אבימלך בשם החלוק תטלע מן אכזה: ויסעו מעל העיר תפרקו מן ויפן
 העם: ויואב אל כל הצבא ישראל יריד על כל צבא ישראל או על כל הצבא
 אשר לישראל מתן תמאס לקול ובניהובן יקוידע על הדדני ועל הפלטי ואזורים על
 המס וכן תרגומו ויואב ממכא על כל חילא דישראל: ובניהובן יקוידע על הדדני
 ועל הפלטי על קשתיה ועל חלשיא וקד תקדם שרחם: ויהושפט בן אחאז
 המזכיר ממנא על דבריה: וקד תקדם שרחם פילדדאס לכאמסה עשר: אף
 מעצא צהב אלכר וזה לחאגב לוי יקדם לקצץ וידכר למלך בחואיג לבאס:
 וגם עירא היארי היה כהן לודי תרגומו ואף עירא דמתקוע הזה כהן לודי
 אזה פי דכרה לגבורים ודלך פי אכר כתוב שמואל קא עיראבן עקש התקועי: הבר
 הדי לאול תרגם ואירי תקוע פה לזכרם ואחד: גואב יאירי יעמ מן אשכנז
 משהו למתמא איר וקל לתרגם דמתקוע ליהו שחל לפניה ואמא הול: חדה תעין
 ויהי רעב בימי דויד שלש שנים ויהי אחר שנה

פ
 שמואל פקעה לגבורים
 שם כנא כס

ויבקש דוד את פני : אמרו לו שנה ראשונה חשש לעל שמה לגלוי עריות
של שית לשפיות דמים דביעית אמר איך הדבר תלך לא בי מיד ויבקש דוד את פני
ויאמר ייאל שאלו ואל בית הדמים על אשר המית את הגבעונים אל שאלו
שלא נסר כחפה ואל בית הדמים על אשר המית את הגבעונים אמר דוד שאלו
נפון ליה ולי סל ירחי שתא ולא חפשי למסירה גבעונים מיהא אקרנהו ואפייסנהו
קונהו ופייסנהו ולא אתפייסי מיד ויקח המלך את שני בני דצפה בת איהואשו ליה
לשאל את אדמוני ואת מפיבשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדל בן ברזל המלך
מא שנה הני אמר דב חונא העבירום לפני אדון כל שאדון קולפו למתה כל
שאין אדון קולפו לחיים מתבדל האנא בדרכ קטונא ויחל המלך על מפיבשת ביהושת
בן שאול לשלח העבירו לפני אדון וכי משני פעם יש בדצפה העבירו ובקש עבלי
דמים ופלטו ועדיין משני פעם יש בדצ לא בקש עליו דמים שלא יקלטו לפתח
והא כתב לא יומתו אבות על בנים לא מוטב וצערך אות אחת מן התורה ואל יתחלל
שם שמים בפרהסיא ותקח דצפה בת איה אתהשך ותטוה על תנור מצולל
קציר עד שתך מים עליהם מן השמים ולא נתנה פוק השמים לטוח בלהם קמם וחד
חית השדה ליה והא כתב לא תלך נבלתו על העץ מוטב תעביד אות אחת מן התורה
ותקדש שם שמים בפרהסיא שהיו עזרים ושבים אמרים מה סעבג שלא אל אומרים
להם הלל בני מלכים הם מה עשו על שפשוטו ויהם בגדים גוויץ אמרו איך לך אומה
שראיה לדבק בך ית מאומה זו ומה גרים גוויים כן ישראל על אחת כמה וכמה בני
מלכים כן הדיוטות על אחת כמה וכמה באותה שעה סנעספו על ישראל מאה וחמשים
אל גרים שז ויהי לשלמה שבעים אל נשאסבל ושמים אל חצבדד ואלמא מישדאל
החד לא סקא דשתא דכתב ויטב סודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תחתנו
מדן ועד צד שבע כל ימי שלמה ודלמא דואגר בעלמא הוה לא מהכא ויסקר
שלמה ל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרס דוד אבנ
ומצא מאה וחמשים אל ושלשת אלפים נמצא שאין לו מישדאל ואמרו
דלל כל הגוזל את חברו שוה פרוטה כאן נטל את נשמות ממוט שנ כן ארחות
כל בוצע בצע את נפש בשליו יקח ואופ אל שאל ואל בית הדמים על אשר המית
את הגבעונים מא ואמר וכי תימא דני מלי בידים אבל בעזאמא לא תא שמע
אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית את הגבעונים וכך היק מצינ בשאל
סודג את הגעוטים לא מתוך שהרג את נב עד הסגים שהיו מספקין להן כמים
ומזון השלח עליו הכתוב כלו ואלו : ויאמר שאול אל הגבעונים והלא כבוד הרב
שאל את כל הגעוטים אמרו לא הדר שאול לא הגבעונים אשר היו בטוב שהיו

פ מיהא אקרנהו
עבא אקראס

מפני שאין
סודגין על אדם
לא אחרת

פ מעני קולפת האדון
למא כחן יושא
אדון דמא
דמא דמא
דמא דמא
דמא דמא
דמא דמא
דמא דמא

פ מנחין פילדוס
עדים ושמים

פ עבא

פ (אל מה כאן יתנחמיה
לא למה צעמא פור
שקא לא פי קסל דמא
לגדל)

פ יעני אל כחן גמ
מלך אלן אלן אלן
דמא דמא דמא
דמא דמא דמא
דמא דמא דמא
דמא דמא דמא
דמא דמא דמא

חוטבי עינים ושאר מיס מפט שהיתה חמתו על לב בלבד ונשתדלו מקדמך בקצת
ועדים והם שתבעו דמי אחיהם בימי דויד ומה חלגך את מוצא דואה הדג אתה המעשים
אנשיה ונשיה וצאם ובקדם וחטבי עינים מי הדגך את תאמר עבדי שאול והלא עידיהם היו
שנ ולא אבו עבדי שאול לשלוח את ידם לפגוע בכוהני יי לא מי הדגך קחבי שאול הרגו אותם
ומפיבשת וחמשת בני חידב שתלסן הכתוב במיכל לפי שגדלה אותך ומנין שקחבי
שאול הרגו אותם שנ אל שאול ואל בית הדמים ולמה בקשו שבעה אנשים בלבד
שהרי כתוב ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר רמה לנו נשמדנו מהתצב בכל
גבול ישראל יתן לנו שבעה אנשים מבנו לא שידעו שחן פשטן ידיהן בהן מה עשה
דויד הציא בנו של שאול וקרוביו והעמידם לפני הארזן כל מי שהיה הארזן קולטן הרי
הוא למיתה וכל מי שלא היה הארזן קולטן הרי הוא לחיים ואעפ"י שהוא אומר ויחמל המלך
על מפיבשת לא חס עליו לא במדת הדין שהיה קטן בימי שאול שנ' ויהונתן בן שאול בן
נכה דגים בן חמש שנים היה בבוא שמועת שאול ויונתן מיזרעל ותשארו אומנות
ותנים ויהי בחפזה לנוס ויפלו ויפסחו ושמו מפיבשת והבדי קאו לל סבב חלניע
למפיבשת למנה כאן סגורא ולם ידרך וקת וקשת הדה אוקיעה בנב עיר הכהנים לקולח
פי וקת ופחת אביה בן חמש שנים בבוא שמועת שאול אמרו לל כל המרחים
על הבריות בדיוע שהוא מזרעו שלאברהם וכל המתאכזר על הנדיות אין מזרע
אברהם וכך הוא אומר והגבעונים לא מבט ישראל המה לפי שהיו מבקשים למחוד
לשענת בני שאול ויאמרו אין לנשק וזהב עם שאול ועם בעו אין לו טניב מלמד
שכל אחד ואחד הן משתחוים לו ולא קיבל אחד מהם לכך נאמר לא מבט ישראל המה שאם
היו מבט ישראל הין דחמים ו תנחום לל ויאמר יי אל שאול ואל ביתה דמים
כדיד על שאול ועל בית איבסבב שאול ומה פעלה מן ספך דמא לאביה פקא על
אשר המית את הגבעונים לאנהם קום גרבי לים להם אמר ולא נהי והו כדאם גלמאן
למקדט לים להם דבאסתגבובה לקחל והם פלאצל פי איאם יהושע כחנו אחק
באן יקתלו לכהם חלש להם ישראל פמה אמכך אדיתיהם מע כוז תלך לומיך כאת על
גלש והיבאקיה עליהם לולך עליך אן למאכרה עליהם דונק לכהנים ללוי קתלו משהם
לאן פי האולאי אקתמע חטת לימיך למחלפה להם וספרדס לאביה פצאר פאמרהם
אתמיך ענימיך פלולך פודך לאמר בהם ונעל קתלחם סבבא למא גרא מן לגוע פיל
בלאד ולולך בייך פי לנך וקא והגבעונים לא מבט ישראל המה כיאם מיתחאמרי
אי אנהם גרבי ביתא לא יגור לא עלמהם וקרייתיהם וכאסה אן למיך קרייתיהם
להם הו קולה וכנישדאל נשבעו להם ויבקש שאול להכותם בקנאות לבט ישראל
ויהודה ולך על ראי שאול לאן באך עטרה קתל נב גילה ללאמה גמיטהא ללא

שדס קרובין

ז מעט לקיטה הנא הו
קתאן ימל תנאה אדון יתמיר
משולא עאד יקדו יתחור
סמא דולק בקרוב לנה
ולבית למלך ואתקין מ
ה שרוע וקלס ערימקס

יגתרא עלי מלכהא כמא קא בי קשרתם כלפם עלי. וזאמר דויד אל הגבעונים
 מה אעשה לכם וכמה אכפר ובדכו את נחלת יי מענאה חלונם איאגעלהם פיהל עמא
 פעלו בכס וכלך קול פרעה ובדכתם גסחותי הדי מענאה. ופי תעניתה והגבעונים
 לא חבני ישראל דמא מע כונה מעדוף מזיד עלי מא תקדם מן אנה תביינא לגרבתתם
 ביננא תעריפא איצא לאלאקדם אגלסב פי ענים קסאותהם ועדם חנוודם
 ורחמתהם וכוונתם לם לינו ללמקצד לדיקצדו פי אג יסאמחו אולחז שאל אכראם
 ישראל לדיג הם בינהם לאנהם לים מן ישראל לזן עפאת ישראל בישנים רחמנים גומלי
 חסדים ואחתיק הזה לאכלתך אגמילה ען אסלאפהם עליהם לסלחם. ואנת תרא אג קתל
 מן אכהנים גמע כביר פהם כאנו אולא בטלכ אלתל לכן אכלתך ישראל לרחמה ולסאמחה
 ולשפקה ולגבעונים לכונהם ליה מבני ישראל טלאיד מן הדם כלם יסאמחו. והדי עלי
 אתאויז ולאל צאהד לנך. האיש אשר כלנו אפנאנא. ואסדרמה לבו קטענא
 ואהלכנא תקיל מן אעל דמיתו אמך ומן מענאה. ופיה איצא מן דחאת למתליג
 כי יי אחינו הדמנו. ופסל פיה לדי הם בקתלנא כאטה קל ואשר דמה להוננו מתל
 קולה אותי דמו להות. כאשר דמיתו לעשות להם ולאל אצח. ופידש קמוח חשב
 להות אותנו. והוקענום ליי בגבעת שאול בחיר יי קיל נלבהם וקלנקתלהם
 ומתלה והוקעאותם ליי בגד השמש קלפיה איצא למענא. ולדלל אנה עלב קולה
 אנהם בקיו מן אל אהעאד לי אן וקע אסטר עליהם כמא סמאזי. וכלך קל אהעאס
 פי והוקענום ונלבו בינוק וקל פי והוקעאותם ונלבו יפוזן. בגבעת שאול בחיר
 יי קיל אן בחיר יי הנא טרא לדיד במעני יא בחיר יי. והדי פיה בש כל הי
 צפה נשאל. והימן וצע למדיון לא מן קול אגבעותם. וקולה בגבעת שאול לים
 לה הני מענא לנח לא פרק אן קתלהם פי אגבעה או פי גידהא ואסמא למראד
 פיה עלי דאי בען לשחרחך ברשעת באבדא אגיס ברא ולבא בשין מן את בש
 גרדך מתל מלך ששך לדיהו מלך בבל עלי הדי אנה איצא פקלה בעדה בחיר
 יי תקדידה אשר אמחתם כיהוה בחיר יי יעני ענך עספה ונלמה לאלו טב
 וקתלה לגב בגיר ונב מעהם לה מעאדעאיתם פיה אנה בחיר יי. ואנמא לם
 יסאמחו למדיון אן עסב א שאול קולהם ענה ברשעת סאבנא ען ולך בגבעת
 עלי מא הו גאז עטהם בערין בול אחדוף. ויחמל המלך ען מפידשת בך
 שאל קד תקדם שדחה. ויקח המלך את שני בני רעפה בת איה אשר ילדה
 לשאל את אדמוני ואח מפידשת ואח חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה
 לעריאל בן ברזלי המחלח לא שך אן אמראד מיוצ בת שאול וחי אכמהא לזן

מירב הי אים האולא ואמא מיכל פהי זוגה דויד ואנן יקון ולמיכל בת שאול לא היה
לה ולד עד יום מותה וקד בינא מתל כדי כתיר פי צדד לכחצ ופי גמלה לכחצ
למשחבה להמך אל אשרח ולי ההנא וקא רביא סעדיה אל אנהם נסכו לי מיכל בל
תרביה פקט כמא קיל ילד בן לנעמי וילדו על כדכי יוסף ותלד על בוכה וצאגמלד אל
אנמאר פי אלגה גאיז וקד תקדם לה אמולת כתירה ויתגם כיד הגבעותס ויוקיעוס
בהר לפני יי ויפל שבעתס יחד הדי קד יסתלבה עלי אן ויוקיעוס קתל לא שניק ותעליק
לקולה ויפל שבעתס יחד וליס מעט ויפל לא אנהם מאתו נמיכ פי וקת ואחד ואינא
כונה דכר תעליקהס מן חול אחצאר לי אן וקע למטר עלמהס ואן רעפה בת איה גטתהס
כילא תאכלהס אטמר ולטרע אמר פי מן עלב צו דלך וכדלך ראינא יהושע פעל בקולה
ואת מלך העי תלה יהושע עדה ערבו לך לך אנן לא תלך בלתי על העין פמך ולך אנן
אנהם שנקוהס וקא אן בעד שנקוהס קתלהס עאדו עלקוהס והם מותי שמא אתה בחס
והיה כלה לית דליל יעמר עלהא פי שי לאן היה אקצב כלהא גאריה עלי חכם
הואת שעה ואראדה לאהיה מעינה עליה וליס כאנת באמר בית דין ליחצו פיחא
עלי גאיה מקתני לאראמר אשושיה למסתמרה וקד קיל אינא פילך אן דויד
לם יעלם בבקויהס מעלכין פלמא עלם אנברה ומעא בנסקה חות דפטה בחצרה
והרי אינא פיה בשד לאן דויד לם כחץ עטה מן קלה אהמה וצעק לעזימה פלאמור
לשדשיה מא ינסב איה הדי אנגא וכאעה אנה לם יעגבה לאמר לי גרא ולא כאן
מן שהופה מן אולדה אהל ואתנגוס אינא קא פי ויוקיעוס וצלבונו ופי וחוקענוס
וכצלבונו והם הומתו בימי קציר בדאשונה בתחלת קציר שעורים להודיע
שבעסן נאח שהא תחלת הקציר והם תלויס עד עת הגשמים שהא מרחשוך
והוא מאמרו מתחלת קציר עד ניתך עליהם מיס מן האופנים ואצל נתך
נתך ומעטאה לאנצבאב וליסאן לאנחלא ורגוס וינך ואתך ומנה ומטור לא
נתך ארצה וולך אן לבכאר לעארש מן ארץ יתכאנך פלאהוא ויגמר ויניח
סחאבותס יחל ויקטר קטראת פאן כחץ דלך לבכאר למתראכס גליטא כאן
מטר כתירא ואן כאן קלילא דיקקא כאן למטר קלילא וכדלך קאלנן ואד יעלה מן
הארץ והשקה את כל פני האדמה וקיל פלאמאיע מן למעדנאית בלתיחלל ואתוויב
כהתוך נסך מתל יתקס המלך וינקתל וקיל עלי סביל למגאז ואסתעארה ויתכו
כמים שאותי ואתחמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדיל בן ברצל
המחלתי קא פיה אתרגוס ויתחמשא בני מירב דביאאת מיכל בת שאול ומעט
פי אנן לידה מענאחא אתרביה הו קא רביא סעדיה אל פי שוח ותלד על ברכ

למטה יהיה חזק לשלול לאן ש יין ישתהיה בחיך למטה ולעלה וללכת בדרך ישרה

קצות מעט אלהיה תעני אן תולד הי ואכא ארבי וכולך ילדבן לעמך וכולך יולד
על ברכי יוסף דאחלדו רבי יוסף ואמנמעה פי אלך מא נגדה פי טבאענא מן חנה
אתציה ואף אמרבי יוסף אולאדא ללמדו ועלי אנהם לס ילדוהם ופקולה ויהי לה
לבן וכולך ופקולה אינא ואחך חמשת במיכלבת שאול וקד עלמנא בקולה ולמיכל
בת שאול לא היה לה ולר אנה לס יכנן להא ולדא לבנא רבתיים וקאן א חכמים
פי שרח ואשתו היהודיה ילדה את ירד וג' ילדה והא רבוי רבתייה לא לומר לך שכל
המגדל יתוס בתוך ביתו מעלה עליו מכתוב כלל לזון וכולך יענקודא חכמים אן
מיוב ילדה ומיכל גדלה והא אנהם שארש שלן תלמידיו את ר יוסי היאך נשאדוד
שתי אחיות מה להן מיכל לאחר מיתת מידב נשאה ר יושוע בן קוחא אמר
קדושי טעות היו בה במידב שכתנה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה
ערלות פלשתים מאת תלמודא אמר רב פפא מיכל אשתי ולא מידב אשתי מאי
קדושי טעות היו בה במידב דכתיב והיה האיש אשר יבנו ועשונו וגמלן משנעול
ואת בנן ענן לא אן וקטליה אמר ליה יהבה ניה לי אמר ליה מלוה אסת לך גטא ממקדש
במלוה אינה מקודשת ל יעני אן תמאן דין כמא ועדתך אני אנניך וחמקדש
במלוה אינה מקודשת פ כגון שהיה אשה חוב דינר ואמר לה חב אשתך שתי
לי דינר שיש לי בדרך אינה מקודשת מפט שהמנה להוצאה ניתנת ואין כאן מקדש
קיים ליהנות במעשה שכבר הוציאה אותו דיער ועברה חסאנו
לעדיא לאמ' ליה אי בעית לך למיכל זיל ואיתי מאה ערלות פלשתים של ויהי בש
תת את מדב בת שאול לדוד והיא נתנה לעדיא המחלתי לאשה אמר רב
מאה ערלות פלשתים אמר ליה יהבה לי אמר ליה מלוה ופרוטה אית לך גבאי ומקדש
במלוה ופרוטה דענה דמלוה ודוד קבר מלוה ופרוטה דענה אפרוטה והא כול
עלמא המקדש במלוה ופרוטה דענה אפרוטה שאול קבר האלם חזינא
מידו ודוד אמר לך חזינא לכלבד ולשונאמיה וכל יוסי נמי הא כתוב את
אשתי את מיכל ר יוסי לטעמיה דתנא ר יוסי היה חדש שני מקראת מעורבין
שן ויקח המלך את שני בני דעסה בת איה אשר ילדה לשאול את אדמט ואדב
מפיכשת ואת חמשת בט מיכל בת שאול אשר ילדה לעדיא בן גדלי המחלתי
לאשה וכי לעדיא נתנה חללא לפלטי בן ליש ניתנה דכתיב ושאול נתן את מיכל
בת אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים לא מקיש קדושי עדיא במידב לקדושי
פלטי במיכל מה קדושי עדיאל במידב בעבירה אן קדושי פלטי במיכל בעבירה

פי יעני ורבי ר יוסי יענקודא קול דתנא אמר רבא חסאנו מידב אשתי מאי קדושי טעות היו בה במידב דכתיב והיה האיש אשר יבנו ועשונו וגמלן משנעול ואת בנן ענן לא אן וקטליה אמר ליה יהבה ניה לי אמר ליה מלוה אסת לך גטא ממקדש במלוה אינה מקודשת ל יעני אן תמאן דין כמא ועדתך אני אנניך וחמקדש במלוה אינה מקודשת פ כגון שהיה אשה חוב דינר ואמר לה חב אשתך שתי לי דינר שיש לי בדרך אינה מקודשת מפט שהמנה להוצאה ניתנת ואין כאן מקדש קיים ליהנות במעשה שכבר הוציאה אותו דיער ועברה חסאנו לעדיא לאמ' ליה אי בעית לך למיכל זיל ואיתי מאה ערלות פלשתים של ויהי בש תת את מדב בת שאול לדוד והיא נתנה לעדיא המחלתי לאשה אמר רב מאה ערלות פלשתים אמר ליה יהבה לי אמר ליה מלוה ופרוטה אית לך גבאי ומקדש במלוה ופרוטה דענה דמלוה ודוד קבר מלוה ופרוטה דענה אפרוטה והא כול עלמא המקדש במלוה ופרוטה דענה אפרוטה שאול קבר האלם חזינא מידו ודוד אמר לך חזינא לכלבד ולשונאמיה וכל יוסי נמי הא כתוב את אשתי את מיכל ר יוסי לטעמיה דתנא ר יוסי היה חדש שני מקראת מעורבין שן ויקח המלך את שני בני דעסה בת איה אשר ילדה לשאול את אדמט ואדב מפיכשת ואת חמשת בט מיכל בת שאול אשר ילדה לעדיא בן גדלי המחלתי לאשה וכי לעדיא נתנה חללא לפלטי בן ליש ניתנה דכתיב ושאול נתן את מיכל בת אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים לא מקיש קדושי עדיא במידב לקדושי פלטי במיכל מה קדושי עדיאל במידב בעבירה אן קדושי פלטי במיכל בעבירה

מלכא אחקק אד' כאן מנפרד לה קבל קצה עמלק ומן חות אסתבוקאגה נקל מנה למלך
לדוד ובקאחו עאדיה ומכר עלם דלך פלם יזל משק מנגן חתי תופא פהדי דלילאן שחול
תעמד אכזר מן שטול באדעה וכחם סנין ואכתד וקד יכון ענד מא אול איש בשיר
כאן עסדה אכתד סנין או אדיר לאן לס יתל הנא לא לא אקל מקולך אמא אכתד פיסן
ושמול סבבאן עסדה קולאמה כמא קא חנה עכזה ימין שלשמוא: וקולה פילקצה
בקנאח לכני ישר ויהודה דלך עלי ראוי שאל לאן ענד עסדה קתל נב גיה ללאמי
גמעהא לילא יגתרא עלי מלכהא כמא קא כי קשרתם כלם עלי: וקולה ויפל
שבעתם יחד הכדי קרו לאמכותב שבעתים אנהם וטוהם וזני צארו אדבעה עשר קטעה
ויעתר להם לארץ אחרי כן יעני בעד לקתל לאן אז כאן בשדלמן לכאן ארעב
ארבע שנים: מרחוב בית שן לאנת אלף שאן מתל כי מבית המדרס למלך
כל שרית ישר וגיירהא: אשר תלאום שמה פלשתים הו מכתוב שם כמים מנלוקה
וולך עלי בעין אחזאת אתי כאן יקוניהא שם הפלשתים ורואיה אכדי שמה פלשתים
פכתב אודי ארואית וקרית לאכדי ויאספו את עצמת המוקעים והלכיים
עלה עין: מלחא אד' קצה אמנון פי קצה אמנון תלמוד: משהל
אולי לא לס יקתל דוד אמנון אד אתה אכתה: אגואב אן אמנון לס סבב גלדיה
אקתל לאנהא לס תכין אכתה ולכטהא כאנת אכת אכשלוס מן אמנות יסדית
סבאהא דוד למעכה ולתמר בנתהא פלם יב עלי אמנון אקתל ונעמה כמא יב
עליה מלקות: אמקאה אתאניה ען קתל אכשלוס לאמנון תלמוד: משהל
בחק: ונקול פי אגואב לא יגוז לחאכס אן יקתל עלי יצן ויהם ונחם בן עלי שחזות
בדיקות וחזירות ולו חזק ירא כשמעון בן שטח איאן תרעטב גמיע מיה אכשלוס
מן דלך אכעל ואנמא כפעל דלך כופא מן בטטאן חקיקה דלך אקתל פלשתים ויהם
וקבל קול תמר ולולא אן אכתב שהד בעשה פעלאמנון לקד סס לאשך משהל
עלי אקתל פהו אאן מאתומא עלי תגזיפה ותעגילה פי אקתל עלי דעה תמר: עשהל
אן יצח עסדה באחא אתי במתלמא יצח הדי לאמר: והוא איצא מאתומא פי אשעאנה
לאכיה ואקלסאקה לה עלי אכב בקתלה גמיע אולדה וקא ויקס המלך ויקרע את בגדיו
וישכב ארעב וי ועל תפלדה בולך פלם יכון לה אן יעתיר למן יב עליה פי בוד
דין חאמא אמא מלקות או גירהא לא בארץ בית דין כמא הדיה לוגיה הו מאתומא ועל אקתל
הובד לאן אמנון שכב אחותו וקד קא אלה אהר שכב עם אחותו בת אביו או בת אחיו
ואמקאה אתאניה יצן אנה תמאכל דוד ען קתל אכשלוס אד קתל אמנון

פ מעט אכשלוס וקתל

אגודב אנה לס יגוז לה אז יקתלה בשהחדה אכזה לאנהם גואלי הדם ולסתם שחוד:
כמל ויעק דויד תעב מז עיף וצמח ויבא המלך וכל העם אשר את עינם

וינפש שם ולעה פתח ליכרך מקמעני אטוראן אזי אדתעמלה באקמק מתל ויעקאלי אחד
מק השוכים אזי חו ענד אוקף וירכב על כרוב ויעוף מז ועוף יעופף ולמה ויעל אלמך עליה
יא וסאת אלהיה מלעיל ואציפת אמה בעדהא ככף אולם וצאר קמץ חטוף מתל ויוקשה
עפרון ויגד אברהם ואן כאנו פלאכתר אזי כאן פא אסעל חלקיה כפפיה בפתח ורב מא
אבקוה קמץ מתל ויעקאלי וקד תקדם אזי לנה עיף תעב מתל מא דכדנא ומנה
עטש נפשי כאן עיפה עיף ויגע לאנה כאנו פי רפידים למקוול סיהא ויעמא שם העם
למים ומנהא גוע הלעיטע נא מק החדם האדם הזה כי עיף אנכי לכן אנמא טאן לך בהדי
אמכאן מנסי אתעב פקט: וישבי בנב אשר בלדי הדשא ידיר מלדי מק חדון בוצף
מתל בחיט ובקמיר תשבת בכשר וכלחם ומידא ורפא קל אנה צפה לולך עוף ביהא
אנעף למאמא אטח לא תערך פרו משתק מק כפאיה יחשבו וטלך קל אתנוס דבנב
גברא וינחם קאנה אסס ואהא פיה אצל בליל יולן להרעה מתל לאברהם לניחא
ומשקל קו שלש מאות משקל נחשת קיל כודה וקיל דודיה וקיל סנאן ארמח וקיל אנה
ארמח נכסה מק קנה עלי אתשביה ולא שך אן הזה למתאקיל אנה כבירה פלולך ענו בדכדא
אמכאן מנסי אתעב פקט: ותרגמו ומתקן שופיניה מתקן תלת מאה סלעין

וכישר ומשקל קט לנבט חניתו ויש מפרש כי קט הוא עין וחסד הוא להבית וכל להבית קט
וכן בעדו אמרין לעין החנית לקטא והוא חגור חדשה חזף אטענק ואסתכפא כל
עם יד חגור חדשה יעני משורד בחיאעה גדידה ויאמר להכות את חיר
הלך בקתלה אזי אלא ואלך ומתלה הלהדגני אתה אמר ודבותין פירשו ישבי בנב הוא
אחינית ואלה חגור חדשה והוא חגור חוב חדשה וכמהו ומאכלו בויאה שפירשו
שאבד יאה ואמרין אזי מאי וישבי בנב אמר דב יהודה אמר לב איש שבא לעשק
סוסת שלטוב אחד הקבה לדויד עד מתי יהיה העוף הזה טמון על ירך נחלה נב
עידו חסכיס ועל ירך נהרג שאול ושלשת בנו ועל ירך נסד חאג האדומי וצונק שיכלה
זוער אז מלכותך אז תמסד ביד איב אמר מוטב שאמסד ביד איב ואליכלה דועי:

ההוא יומא נפק לשכל בזאי אתא שטן איזמי ליה בפינא שדא ביה גידא ולא מחייד
משכיה אמטויה לארע פלשתאי כיון דחזייה ישבי בנב אמר הינו הא"י דקטניה לגלית
אזי קמטייה שדייה תנופ ביה סדייה ומתא עלייה אמר שר דאכילנא ושטנא ואטלל ביה
כד בעיט ואקטליה אתעביד ליה פסא דווחא ליה ארעא הינו דכותב
תרחיב עשרי תחוב איגליא מילתא לאבשרבך עדיה כד אחתיה דאזי איכא דאמרין

הוסנא למה ארעס
המורכס למחשור
הנה נאמינא לחוס
וכמהאן למבד יקט
ומלם סחך חסאן הדי
ארמח יקטל אנסד
והלכ וקת רמיה

ליינך למה למקט ביה
מן קולא יעשי שער

אלעב ואחלקך סה

והוא חגור חדשה חזף אטענק ואסתכפא כל
עם יד חגור חדשה יעני משורד בחיאעה גדידה
והוא חגור חדשה חזף אטענק ואסתכפא כל
עם יד חגור חדשה יעני משורד בחיאעה גדידה

וקולה הנא בית הלחמי הותם את לחמי פקל תם ויך אלחנך בן יערי את לחמי אחי גלית הנתי
ועץ חניתו כמנארתם פכהדי תביין למעט ואתצח למכפי וקולה ועץ חניתו יאייד מ—
קולה פי ומשקלנו אנה ארמח לאך בולך וצמו גמיעהם ותרמו וקטל דויד בישע מחי פרוכית
בית מקדשא ית גלית גתאה וכך אמרו ללל לחנך בן יערי הנזכר כאך הוא דויד ולמה נקרא
שמו לחנך שהיה חונך על ישראל כאבעל בן בן יערי בן שהיה חניב לישל כי ערת והדבש
ומחי תרגום אורג ותרגום ודגת ותמחי ותרגום ואלגים חורי ומחך מיניה מיט—
כלומר אורגים ממט מטרדות ואמרו לל מיחוי לכסנדי כלומר ארינה אכסנדיית
ותרגום בית הלחמי בית מקדשא מלשון לחמי לאשי כלומר שהיה אורג פרוכות לבית המקדש
שמקדיבים בו עולות לאשים ועץ חניתו כמנר אורגים ואעאדמודיניה כאכס—
דגדי אין כקודש שאורגין עליה הבגדים והי איש מדון מכאעם משדאד קדאך
שתאם מן ומשלה מדנים מדנים ישבית הגולל וכדלך וצף ויחרף את ישראל וקיל רגל דלך
וקאמדה אי לא מסאחה מתל אשי מדות גמע מדה והי אקרב לאנה זנה רצון ואחזן ורצן
מן דתה ודזה ורזה וגם הוא ילך להלפה קד תקדסחטה עלי דאי בעצדהם אסם וללאם
מזדה עלי כלל מפקל אוצין ומכף שאול אנפרד שאול מעכין איבין יעמה פילגמה
ליכין אנה כאך עליה באצא גמע אשראיה כמא ביינא פי קולה לכינא את הארץ ואת מלכות
אנה אפרד ידיו לכוטהא כחנת באצא גמיע אכלאד פילמנעה ואשדה וכדלך קול פי יחיל
מדבר גמלה תס אפרד מדבר קדש לכוטהא אעב לכוטאדי וכדלך שרץ ארצם צפרדעים
עאם למנאל אלמולק לעאמה תס אפרד בחדרי מלכיהם לאנה אעצם ואגל טאה קלחת
חורי מלכיהם יי שלש ומטרות טהפי וחצני וקלעתי תראדף ומגאז ואסתעאדדי
ומפלטי לי לעמיד לדי פי ומפלטי כאך מגניא עין לי לטנה אתי בשאלגן יצמיד
וביאך ורב מאכאך מתל ומפלטי וזיאדה ליל כזיאדתהא פי הישבי בשמים חמבדידי
המשפטי ומהא אלה צורי אחסה בו יינד אלהי צורי הוא מתל טלעי פילמעט לאך צור
ולעסוי מגני וקץ ישעי תלמי ורכן גות משגבי ומטמי מאנעי ומדדני יעט
ימע ענה אחרוב ומתלה ממתקוממי תשגבט ורב מא כאך משגבי מתל מנוקי אי
חצני ומדוכ לדי או ליה פאללן מן כלסו ואמנע מן כל שר מושיעי מחמק יינד
מאנשי חמס כמא קל מאיש חמס תשגבני מתל אקרא ש אנאדה ואטלבה בל
תכביו ואמדיח כי אפטע משגבי מות קיל אנה מן אף אי אף אמואג למות קד
וצלת לי אנפה כקולה פי מכאך אכר כו באו מים עד נפש אי מויעט לתנפס והו לאנף אינא
וקיל כיה אחאטת בי מתל אפפו עלי רשות ומשגביים היתכאקד לאמואג ענר מא
רף בעציהא בעין כמא קיל כל משגבי ונלך עלי עבדו נחלי בלעל האתני אונפתני
דיה אפרד חבלי שאול קדע מכין אתי מתל חלי יולדה קדמוני מוקשי
גית לוחמי אחאק למות וקיל אף נחלי בלעל אמראך מתל כל המחלה וליס ביסחיה

גלית הנתי

גלית

בן גמיע הזה לעפאת ולאסתעאדאת מענאהא כיד אשרא ואבולבם ומקאסאת גבונה
ווצף מקאצדהם לה מן לעטב וזהלחך פעבר ען דלך בלפך כטאבה ואסתעאדה פולעבאא
עלי טריקה לשערייה פילתמתינן לשי במאחו אעצם מנהאו אחסן וקד מתל לפתאב פי מועע
אמר אשרא בקולה הנה אנכי מעלה עליכם את מי הנהר העצומים פהדי למעט חו מקצרה
פי גמלה הזה לשירה ועבר ענה בעבאראת מכתלטה ותמתינאית מפננה פבייך שרח לפאצאה
ולמעט פקד עלם בלגמא: בעד לי אקרא שי ואל אלהי אקרא תראדף פילמעט ויוחמל
עליה אתאולי אן יד כקולה ואל אלהי אקרא מא יחמל לה מן אדראדף לעקל ומא תתנל
בה נפסה מן מרתבה לעקל אליה יחמל להא וגוד ותבאאת ובתוסטה יתנל בלגמאב
לאהי וכל נפס לס תחמל להא הרהל מרתבה לאאתנל להא באעאב לאהי ולא מערפיה
להא באלה פלאגל דלך לא יסמע להא טוב ולא תלגא דעותהא לאן לס יכון להא חילור
ושעור בדלך לגמאב פטארה קא אני אטנל לה עבר צאיקוד במא אתנל בה מן לעקל
מאנעלה וסילתי ושפיעי כין ידיה לאן בה אדהם ואגמאת וישמע מהיכלו קל ושועדתי
באזניו ויתגעש ותדעש הארץ מענאהא ואחד והו לאהתגאז ולארתעאד
מן קולה מצפון להד געש וקיל רעש גדול חרץ רעשה: מוסדות השמים יתקדו
מגאז ואסתעאדה וקד ביין אן סבב דלך שרה געב ללה תעלי עלי מן עאדאנא ועלי מן
זאג ען סביל לרשד ויתגעשו כי חדה ל: ויתגעש ותדעש הארץ ואחרמסת
ואחרגישת ארעא מעני ואחרגישת ואחרגישת וכך פידש קמחי ויתגעש ענין תורה
והתעשה: וענין ואחרגישת מענין למה תשו גוים ענין פחד: ויתגעש בנחמה לו
ואחרכישאלי תקאף דוקאיה מן כתר אצטראבהם מאו ואנחט ואלא כדיתה לאמאנה
להם לכרבלעאם וקתאמאנאיהם: גחלים בעת ממנו מאחיתיה כעצור תור
דלקא ממיתדיה ותרגום בגורתש במזופיתא מן קדם שי נכחיה ענין גחלים בעת ממנו
גערותו כמו גחלים שלאש שדולקת והוא יתר מצעל התרגום: ועסאמאמיתיה כמו
מנזופיתיה כמאמר דלך נקף פלעי בפלעי כלומר גער ב: ויש שמים וירד
מתל לנזול לעקאב וחוללה עלי מן אסתחקה כקולה הבה נרדה ונבלה שם שמים וירד
שי לראות את העיר זאת וכל מא ישבה דלך מענאה חלול לעקאב עליההל אספל
בחשב מא יסתחקה ומתלסדעה דלך בטיראן אטיור אליהו ענדא אסרע
לחכאאת אחיואניה או בכפה אחוא פקא וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח
ופי אתהלים וירא והו אטיראן כאשר יראה הנשר ועמיר ויעוף עקל כרוב לא עבר
תעלי לאן לא ינסב אה תעלי רכבה לא בלגמאז וללצורה לעאמיה בחשב ללל לע
אלי לא יתעוררו חיהא לא למחחרך עלי מעט דברה תורה כלשון בני אדם: ואחרמסת
קא וארפין שמיא ואחגלי יקריה: וערפל תחת רגליו וענן אמיטותא יבשך צוה:

וּפִי אֲמִיטוּתָה עֵשֶׂן וְהוּ עֵשֶׂן לֵה שְׁעָא עִלְמָעִי חֲשֹׁת מִיָּם עֲבִי שְׁחָקִים פֶּסֶר מִיָּה תִּמְלִיל
אֲמִיטוּתָה וּמִיָּה אֲמִיטוּתָה אֵל תִּכְתֹּבָהּ יַעֲבִי אֶתְבְּרָתָהּ לִאֲבִיכָהּ לִמְאִיָּה לִתְנִיד סְחָא צִי
כִּפְלֵה חֲשֹׁת מִיָּם עֲבִי שְׁחָקִים וְאִי צִי אֶל אֶתְלִים עוֹץ הָדִי חֲשֹׁת מִיָּם וְהוּ אֲסוּרָא
לְהוּ וְלִמְתָּה עֲבִי תִכְתֹּבָהּ לִאֲבִיכָהּ וְלִנְצָהּ וְתִרְאֵהּ מִיָּה אֵל מִן לֶךְ יִתְבִּיין אֲסוּרָא
וְאִתְרֻסָּה קֵל מִחִית מִיין תִּקְפִּין מִרְכַּבְתָּ עֲנִיין קִלְנִין בְּרוֹס עִלְמָא רִכְפִּת לְשׁוֹן רִיבֹר
תִּרְאֵהּ אֲמִיטוּתָה יִסְמִדְכָּהּ וְלִבְרָם יִסְמִדְכָּהּ רִכְפִּה פִי קוֹלָהּ הַפּוֹאָה וְהִרְכָּהּ שֶׁלֹּא
תִּרְגֹּם וְשִׁדּוֹת בְּאֵרִים וְעִלְמָא מִנְהוּן קִדְרָא דְרִכְפִּת דְּמִיִּש אֲעִי אֲדִיָּה מִעֲמֵעִי
רִכְפִּת הֵנָּה גּוֹאֵב לֵעֵלָה תִּרְאֵהּ אֲפִשׁ שִׁי עֵלִי שִׁי וְאִתְנָאָה וְאִתְחָאָה בְּעֵלָה עֵלִי
בְּעֵץ לֹאן אֲלִפְאֲרֵפֶה דִּרְאֵעַ כִּמִּי כֵץ אֲחִיבּוֹר וְרוֹסֵה כִּיּוֹר שְׁבִתְקָרָא אֲמִיטוּתָה וְעֵל גִּבּוֹ גּוֹבָה שׁוֹתִי
אֲמִיטוּתָה פְּנִי שִׁיכְנֵס בּוֹ הָדִלִי וְהוּ אֲנִקְרָא בֵּית דִּלְפָּא וְכֵן אֲמִיטוּתָה בְּעֵל שְׁלֹרְכָהּ וְהוּ
בְּעֵל שְׁדִיד אֲחִיכָהּ וְאִתְחָאָה יִלְבֵּב בְּחִירָתָהּ פִּזְלָא עֵץ אֲחִיכָהּ דְּמוֹעַ כְּתִירָה גִּזִּירָה וְאִסְתַּדְלֵן מִן
קוֹל אֲתִרְגֹּם חֲשֹׁת מִיָּם רִכְפִּת מִיָּה יַעֲבִי גִדֵּר אֲמִיטוּתָה וְכִתְרָהּ וְכֵן פִּיּוּשׁוֹ רִכְפִּת לְשׁוֹן
הַמִּיָּה גִדּוֹלֵה תִּרְגֹּם הַמִּיָּם בְּשָׁמִיב רִכְפִּת מִיין בְּשָׁמִיָּה קֵל אֵין אֲמִיטוּתָה אֲמִיטוּתָה
חֲסִיר יִאֲבֵס וְאֲמִיטוּתָה בְּחִירָה וְעֵלְתָּהּ הָדִי לְעִמְרָא לְעֵלִים לֹאן לֹא כֵאֵן מִיָּה
לְעֵלִים חֲלוּהָ גְּמִיעָה אֲכֵץ תִּכְתֹּב לְבִירָה וְיִנְתֵּן לְעֵלִים וְיִפְסֵד מִן כִּתְרָה לְחִלוּהָ פִלְמָא כֵאֵן אֲכֵץ
מִיָּה לְעֵלִים מִיָּה יִאֲבֵס חֲסִירָה תִּשְׁרֵב רְטוּבָה אֲגוֹ וְיִכְסֶּהּ בְּחִירָתָהּ וְיִשָּׁל לְעֵלִים וְלֹא
יִפְסֵד וּמִן אֲנִל לֶךְ בְּאֵת חֲסִירָה לְמִיָּה לְחִלוּהָ פִיכְטוֹן אֲרִיץ מִכְפִּיָּה חֲסִיר עֲלִידָה
וְיִשְׁרֵב מִיָּה אֲמִיטוּתָה אֲמִיטוּתָה פִּזְלָא בִּינָה עֵלִי וְגֵה לְאֲרִיץ לְתִשְׁרֵב רְטוּבָה אֲגוֹ וְיִעֲדֵל
מִיָּה לְאֲדִמִּי פִיכְטוֹן וְכֵן חֲשֹׁת וְכִתְרָה חֲשֹׁת פִּיּוּשׁ חֲשֹׁת
קִשְׁוֹרָה עֵסִי אֲבִיכָהּ מִעֵץ חֲשִׁיקָהּ וְחֲשִׁיקָהּ שְׁפִירוּשָׁה עֵץ קִישׁוֹרֵךְ עֵץ חֲשֹׁת
קִישׁוֹר בְּשִׁעַת קִישׁוֹר הַעֵץ זֹכֵר מְרֹב עֵבִים שֶׁהִם מִלְּמִיָּם מִיָּם תִּחְשֹׁן הָאֲרִיץ וְפֶסֶר
חֲשֹׁת מִיָּם מִיָּה לְמִיָּה חֲשֹׁת מִיָּם לְמִיָּה לְהוּ עֲבִי תִכְתֹּבָהּ אֲסוּרָא לְעִין וְכֵן פִּיכְטוֹן
כְּתִיב חֲשֹׁת וְכִתְרָה חֲשֹׁת שְׁקוֹל כֶּף וְשִׁדִּי אֲרִיץ וְקִיבִיָּה חֲשֹׁת כְּלוּמֵר כִּפְשִׁין וְיִתְחַקֵּן
יַעֲבִיין לִאֲבִיכָהּ אֲרִי אֲרִיכְפִּת וְאֲרִי תִנְחַעֲדָה אֲמִיטוּתָה פִּיכְטוֹן תִּחְלָה פִיכְטוֹן וְתִנְחַלֵּה הָדִי עֵלִי
מִיָּה מִן יִקֵּל כִּלְהַעֲלֵם שׁוֹתָה מִאֲוִקִּינוֹס אֲרִי הוּ אֲבִיכָהּ לְמִיָּה וְלֹא שֶׁךְ אֲזִי מִיָּה מִיָּה וּמִיָּה
הָדִי דִּשׁוֹ אֲחִיכָהּ פִי יִזְקוּ מִיָּה לְאִידוֹ פִּי חֲשֹׁת מִיָּם אֵל שֶׁהִתְקַבְּלוּת הַמִּיָּם הֵם
הֵן כְּעֵסִי הַשְּׁמִיב לְטוֹהֵר שְׁהוּא בְּהִיר פִי שְׁקוֹל כֶּף שְׁלֹחַ שְׁבִת וְהִנְחָה בְּרִאשׁ
מִלֵּת חֲשֹׁת אֲחִי חֲשִׁת וְתִהִיָּה חֲשֹׁת וְחִית טִפְלִיָּה וְיִשְׁאֵל כְּשִׁדָּה וְהוּ אֲמִיטוּתָה נִכְשִׁין
מִלְּשׁוֹן כְּשִׁר נִמְצָא מִיָּה וְשִׁדִּי אֲרִיץ וְהִנְחָה בְּרִיָּה הַמִּלָּה כִּמִּי שְׁנִתְבָּאֵר וְכִכְשִׁין
מִלְּשׁוֹן כְּשִׁר מִנְּגָה נִגְדוֹ בְּעוֹר גְּחִלִי אֵשׁ מִן שְׁדָה לְמִיָּה לְיִאֲה כֵאֵן אֲגִמְרִישְׁעֵל
בְּרִק וְיִהֵב מִתֵּל וְיִהֵב אֵת מִחְתָּה מִעֲרִים יִגּוֹז כֹּנֵה מִעֲתָל לְעֵץ וְיִגּוֹז כֹּנֵה מִן

וזאת למחלין ואמא ויהמם עלי לא כתיב פהו לשך מן והמם גלגל עגלתו והמחז את כל
 העם מן דמות למחלין ומענאה לכסר ולזק כמא קל אעגום ואחזד ית כל עמא דזאת עלי
 זמון וירא אפיקי ים ואיתחזיא עמקא ימא וכן פירש קמחיל המים הנגררים
 בחוזק נקראים אפיקים ונקראו כמו כן המקומות הנגרים בהם אפיקים על שמם ולאפיקים
 ולגיות וכל אפיקי יהודה ולכו מים ודיתים שעושין גמים בחוזק ופירש ל' ונה
 ל' וירא אפיקי ים מגדרי למיאה פילבחד ויד למואצע למטמאנה מנה לשבידה
 באקמזת אתי יגרי פחדא למא לאפיקים ולגיות לפנאדך ומסל למא וכל אפיקי
 יהודה ולכו מים פנאדקה בנערות י' יריר מגערות מתל מנשמת רוח אפו והן
 לנפס לעאעד בשדה חרואה לקוה חרואה לקלב ואשתעלא ענד לחור וגירה וכל חרומנא
 ואשתעאדה כמא ביינא ישלח ממרום יקחני מענאה ינשלי ומחלה ומשעממים
 רבים לאנה מתל לעשרא בלמיאה ולתיאראת ולאודיה כמא ביינא פקלאלה כלצה יעס
 אגמעיז והיכלהא אפעל מאציה בלפך למסתאנך יעלני מאויבי עז משנאי כיאמנ
 מכוס הב לי קל ענהם ימשני ממס נבים פסחא לגדך יקדמוני ביום אידוי יצאדפט
 יוס לתעס ויהי י' משעלי והו תעלי ילנע מנהם פכל צאיקה ויוסע עלי ויוצא למרחב
 אותי כבר י' ישיב לי כנקא כפי מן נקי כפיס ובר לבב מענאה לזלזל ונקא
 ומנה קיל ברה כחסה ולא רשעתי מאלי אי לא אנד בין ידוה צלמא ולמים פי מ
 מועט לאם אי לאה עם גבור תמים פילתהלים עם גבר והו ליק לסנה תרעכ
 ס'ש כמא קל עם איש תמים ותתמם ולעל אמוחד בנבור עלי הדה אקאה לקד לנפס
 עלי רדע שהואתה ותקוים אלנאקה ליציר תמים עלי מעט קוליהם לא אזה הוא גבור
 הכובש אתי צרו עם גבר תתבר יריר תתברר אי תסיר מעל זלזלין קל צלזלין
 בלעלא לאנהם תקאלהם במא פי נפוסהם ומא אשתערו לה ומע לשחריץ לעצאה
 קבאתהם חסב מא יסתחקה הו קולה ועם עקש תתפל אי אק תחסך ללמחשע ותשאק
 ותקאצץ למגמין ולא תשפך עליהם ולאן לשפך עלי אשריר קסאוו עלי באקילאלן נפלה
 לעכא תתשבה לכחמלין בלחק תעלי לי יעטי כל אחד חסב אסתחאקה ולמטעב מן כל
 כאמל פאעל אתשבה במכרא חסב אקדה לשויה ועלי הדי אועאנא וקל והלכת ברכין
 על מא בינה לנקל ולס ינבנ אן תפהם מן הדי אן אתשבה במחל קולה ועם עקש
 תתפל אן תכין אנת פי דאתך תתשבה בלך לעקש פי לענוגאנא כמא צן ולך לזן כהדס
 חסב פי נפסך לדליא ותמר לך כלבה כל למעט אן תכין אנת תאטת עלי מרתבה
 כמא מתמסך בצפאת לחק תחסך למן יסתחק לאחסאן ותקאצץ מן יסתחק לקצאץ לא
 לעראוה וגרוב אדא כאק לך מכנה לולך ואתעם עני תשיע למתואצעוהו יריר
 ואתאיש שנו מתל לעם נכדי לא ימשול למכרה לייתוממה לגבר אדך ועינך על
 רמים תשכיל פי לתהלים ועינים רמים תשפך והו שרח למא קל העל והו איצא אתמאם

עם גבר תתבר ותס
 לנקי סתל נקאה ותעס
 מן לעור על הדי אטח
 יכין אדא תתפל מן
 ונתן כפלה לזנה
 מלה נכמה

[illegible]

18
לפי אדם תרעם דוד ורבעי תרעם דודי וכלך ותדע אהבתך לאדם ולענאיה ואינך
חל כדאיר ידור חל אנה וליס למעני בעיד מן מעני אנה וליס חסדך חסדך
תכרע קמי תעלהם יגה עלי רכבהם ודקטון עלי ומהם בין יד מן רמה כתיב ונפול
ומנה רכבים הדשתי תהלהם עדף ידך נתתה וחדפת גמולך אהבתם אהבתם
במעני אהבתם ומתלה תהמת כל זונה ממך ישע ואין משיע קיל אגב מתן ישוע
אז יסגרתו וכאזה לילה לא עש וקלא ישעו מן מעני אהבת חל ואין מנה
לא שעה אז הומת לא תפא מנהם ולא שך חל הזה אהבתם חל בין נתיב דמי
הימים ועדן שמה חלבים וכלך בין יתלהם וכן הודא לנתיב אתי פי חל לשדה מן תגד
לאמר פה אהבתך תפא לפתחן פי מעני ואחד כלך לא שמה חל יענו אחד (לפניהם)
ממעני אהבת כי ותקס ותדע אז בינא אהבת מעני ואחד ומתן ישעו וישעו
ומתן בך ומהם ופי לתלהם ובקיסרם דהמם ומתן ויתגעש חסדך ותגעש ויתגעש
ואהבתך יכח אהבת אהבת כו קיל דוד פלמא וצעה למדין עבר ענה בעבא אהבתך
פל מאדא אנה יחית בלמעני בתך לעבאדה לא ישאחה כפסה פלי אלפיך לאן לאן
למעני קדחצרה כמא שאן כל מן יחדאן וכתנך כלמא מא מע לאהאטה במע נאה
פאה יעטיה מן ענדה פבאדה בלסאן חסד מקדחתה חל חל אהבתך אהבתך
יכח אהבת עבר בעבאדה אהבת כלך תגד הזה לנתיב מכתלפה מע כח וקאל נאה
שכך ואחד והו בלשך לא יתלמוי אלפיך ואחד והדי בלשך ופאל מעטח בלד חו
כפיט חוצות אהבתך מע נאהמא ואחד והו אהבת ואהבת מן וירקעו את
פחי הזהב ואהבתך עד אהבת דן ושחקת ממנה הדך ולמעני אהבתך תחת דגל
ואבסטהם כלפיך אזי פי אהבתך תדוסה עבאדה לטח ומנה לווקע הארץ על המים ומן
הדי למעני אהבתך דקע ותגמולו כפיך שוקן בעשית ברוך רכשתינו תגד כחומל
חוצות כפיך שוקן וחומר הוא פייט שעושך חסד וחל לסוח בו יעט דעבתהם מן
מגדלך אהבתך ואהבתך יתלמוי פי בעתה בעתך מדיבי עמי ירוך עמי מתן
החוד עמי תחת עפיס דמוי יתכחשולי יתעלה ומתלה פילמעני ויכחשו אהבתך
ורבמא כהן אהבתך אהבתך ואהבתך תא לאפתעל פילאכאף לולך אהבתך
לשמוע אהבתך ישמעו פילא תלהם לשמע והמא מן אהבתך ולמעני אהבתך יכחשו
לשמוע בלכח ולמעני דון אהבתך לשדה מא וקע פי קלובים פילאכע ולמעני
ככ נכר יבולו יסקטון ויתאחזון מן נבל דין לא יבול עלהו אהבתך מנהגה פישח
לכא ויתגדו מנהגותם קיל יעדנו מן כחוללם מתן לחוציא ממנה אסיר
ואתלה חל ואלך כמא חל מבית כלל יטבי חסד והו אהבתך אהבתך ופי אהבתך ויחא

והו מקלעב מנה וקל פיה ויתלגלג מן מידאנהם והומוא ילחקהם מן להעה ואזמג
 אדי סמטובה מתל קלה לשמועאזן ישמעו לי אי עטר מאגסמעו לכר ינטאעו מן גיר
 אן אתכלף להם מחארה כמא ביינא ואשתקוה מן קול אתקום פי ומחדדים אימה חרנד
 מותא פאדי מעני וחורגו עלי הדי יהאבו ויעגו ויחגרו מקלוב מנה או מן תסמה לאוואיל
 לענג חגר כמא קלגא אולא אן מענא יעדנוק ומוציא מאיבי כמעני ומצילי
 מגדל ישועות מלכו אדם והו צפה לה חשלי גדי חו עצמה מנוותה קדי עלי למקח ואמא
 למכתב סחם לפאעל אעני מגדל והו אקרב למעט ועשה חסד למשחו וקל אן מלכו
 ומשיחו ואחד והו יעני ען כפסה וקדקל אן מלכו אימיה לדוד ואן משיחו יאמרה
 ללקחים מן עלה לחור ולזעו שרעולם וכולך קלת חנה ויתן שוד למלכו וידם קדק משיחו
 ואן כאן לנך יחת מלכו אתנך לשכך ואחד פאן למעני פי אתקסים יתהר מא אשונא
 איה ואל דברי דוד האחרונים קילאן מענא ואלה האחרונים דברי דוד
 אי אן הדי ח' צא מן גמלה אקאולה ותראתיבה ורב מא יריד באחרונים אנה קל הדי
 לאקחול בעד תתיב הדי לערה ופונה איצא פקל איצא נאם הגבר הוקם על אילמנה
 פי אדרג אעלי ואחרת פאע רוח יעדבר בי ומלתו על לשון תביין באן הדי לאקא
 צאדה ען קוה לאהיה ותאיד נבוי יעני אנהם קילג בוח הקודש עלי מא ביינא
 פי מא אקדם אמר אלי ישראל לי דבר צור ישראל והדי מא ועדנה עלי לא
 אנביא מן אתאיד ולנערה ואמתראד למלך ונפוז לאמר ומעני לי דבר עלי דבר
 מתל אמר לי אחי הוא פך יאמרו לי אשה הנתהו לי מעטאמא עלי מושל
 באדם הוקל לעבי ואתה בית לחם אפרתה צמר באלבי יהודה סמך לי יצא להיות
 מושל בישראל וקולה ידק מושל יראת אלים הו קולה ען אולדה לאמזמי טליקה
 לתאבתק עלי עלאה והיה צדק אזור מתני והאמונה אזור חלניו והדיוח פבאח
 יי וכאור בקר ירח שמש בקר לא עבות מטתה ממטר רשא מאקן פי לא
 כן ביתי עסאל פי כית עולם שם לי ערובה בכל ושמונה שרה הדי לקיבה
 באכתאד יקול אן אסלטאק אעל לי יתקי רבה מתלה כמתל כור לענא אמספר
 אלי לא ישודהגם והו איצא כאלח למעטל ורטובה למעטלה לנתק באמתאמא
 יתבת אתמאר וינבט ואמא לי ימלך בשר אסתשאר לתקוי ואסתעמא לעד
 פבאיד מקדה פלמא תבא ען אן יכון בהזה אלא לתאדה ואנה באעב למתקומה
 קל כילא כן ביתי עסל כי ברית עולם שם לי ערובה בכל ושמונה אי אע ליסת
 כאממליך לאירה למקריצה למעמלה עלי מרעה בלקד עהו לי שחא' תאבתא
 מוכדא עלי אן אמלך תאבת פי שלי מא דאס אדהי יי כלישעי וכל חפץ

כִּי לֹא יִצְמִיחַ חֶקֶק וְכָל חֶפְצִי לִכְנֹה חֶזֶק לֹא מִתֵּן עִי וְאִמְדַּת יָד אִי אֶצְלָה וְלֹא מִדְּבַר
וְלֹא מִעֵץ אֶף גֹּזֵז וְכִמְלֵא אֲרֵאדָתִי לִים יִתְגַּדֵּד מִעַל אֲחִי אֶף בְּלֹךְ אֲמִינָה לֹלֶה תִּשְׁבֵּלִי
וְתִמְמָה וְגַעְלָה בְּלֹא מִדּוּר לִטְבִּיעִי אֶתִּי לֹא מִזִּיד פִּיהָא וְלֹא תִגְדִּיד מִשִּׁייה פִּי אֲמִרָהּ וְאֶף
תִּגְדִּיד מִנְהָא שִׁי מֵלֵא מִן טְבִיעֶתָה עָלַי מֵא יִצְהַר פִּי וְקָת מִן אֲוִקָאֵת פִּלִּיס וְלֹךְ דְּאִימָא בְּלֵא
יַעֲוֹד לִי טְבִיעֶתָה פִּי אֲסֻרַּע וְקָתִי תִּסְדְּגֵעַ לִי וְצֶף לִפְסָאֵךְ וְאִנְהֵם כְּלָשׁוֹךְ לִי לֹא יִתְמַכֵּם
מִן אֶף קִרְבִּי בְּלִיד וְאֲדִייתָה חֲאֶצְרָה לִכֵּן עֵקֶל לִיעֹדֵם וְתִלְאֵשָׁא וְלֹא תִתֵּן אֲדִייתָה לֹאֵה
הוּא מִעֲדוּם פִּכִּיף מֵא יִצְרֵר מִנָּה פִּקָּל וְבִלְעֵל כְּקוֹץ מוֹנֵד כִּלְהֵם כִּלְהֵם בִּיד יִקְחוּ וְאִישׁ
יִקְחֵם יִמְלֵא בְּרֵזֶל וְעֵץ חֲנִית וְיִצֵּץ אֶף מֵאֵל הָדִי לָשׁוֹךְ לִי לֹאֵטֵד הוֹקוּלָה וְבֹאֵשׁ שְׂרוֹף
יִשְׂרָפוּ בִּשְׁבֹתִי וּמִעֵי בִּשְׁבֹתִי מוֹנֵעַ מִבִּתָּהּ וְקִיל אֶף מִעֲנָהּ בְּאֲקָרָאֵת וְאֲנִקְסָאֵעַ
אִי לֹא יַעֲקֻבוּ תִּם יַעֲאִפוּ כִּמֵּן קִיל עֵטָה וּפְקֻדָּתִי בִּשְׁבֹט פִּשְׁעִם וּבְנִגְרֵים עוֹנֵם וְגִ-
וְחִסְדִּי לֹא אֲסִיר מֵאֵתוֹ וְאִמָּהּ אֲוֹלָאִי פִּעְקוּבָתָהֶם עֵקֶבָהּ בִּתְאֵת וְאֲנִקְרָאֵת וּפְנֵחָמִי
וְהַשְׁבִּיתִי אֶת הַכְּמָרִים וְהַשְׁבִּיתִי בְּנִיכָם אֶת בְּנֵינוּ וְהַשְׁבִּיתִי חִיָּה רַעָה מִן הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר בִּיתָהּ מֵאֵשׁ זָכָר וְקִיל אֶף מִן הָדִי לָמַעַע שְׁחָקוֹ עַל מִשְׁבִּתָּהּ אִי סֶלֶף בְּאֲנִקְטָאֵעִי
וְאֲנִקְרָאֵתָהּ וּמִנָּה תִשְׁבִּיתִי שֹׁאֵל וְלֹא תִשְׁבִּית מִלָּח וְאֲסֻתְעִיד לְבִטְלָאֵךְ אֲעִמְכָּל
תִּשְׁבִּיתִי שְׁנֵתְכֶם וְיִשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְיִשְׁבֹּת חֵשֶׁם וְאִמָּהּ זֶה שְׁבֹתָהּ הַבֵּית פִּלְאֵעָה
יִשָּׁב וְחֶדֶף פִּאֹרָה מִתֵּן סִתָּה לִי עֶדֶף מִן נֶתֶן וּמִתֵּן קֶחֶתֶךְ אֶת אִישִׁי מִן לִקְחִי
וְרִבּוֹתֵינוּ לֹלֶה דְּדִשּׁוּ וְאֵלֶּה דְּבִי דְּוִיד הָאֲחֻזָּנִים אֲחֻזָּנִים מִכְּלָל דְּאִיכָּא רֵאשׁוֹנִים וְאֲשׁוּנִים
מֵאִי הֵיאֵד כִּתִּי וְדִבְרֵי דְּוִיד לְבִי אֶת דְּבִרֵּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַצִּיל יְיָ אוֹתוֹ מִיַּד כָּל אוֹיְבָיו
וּמִכָּף שֹׁאֵל אֲמִיר לוֹ הַקֶּבֶה לְדוֹדִי דְּוִיד שִׁידָה אֶתָּה אֹמֵר עַל מִפְלְתוֹ שֶׁלֹּאֵל לִמְלֵא
אֶתָּה שֹׁאֵל וְהוּא דְּוִיד אִיבִדָּתִי כִּמְהָ דְּוִיד מִפְּנֵךְ וְהֵינוּ דְּכֵת שְׁמֵךְ לְדוֹדִי אֲשֶׁר שֵׁר יְיָ
עַל דְּבִרֵּי כּוֹשׁ בֶּן יִמִּיעַ שְׁאֲמֵר דְּוִיד רִבּוֹךְ הַעוֹלָמִים מִחוּלָּל אֵל תִּחְשׁוֹב עָלַי שְׁגִיגוּת
כִּזְזוֹת וְלִכְמָה נִקְרָא שֹׁאֵל כּוֹשׁ וְכִי כּוֹשׁ שְׁמִי וְהֵלֵא שֹׁאֵל שְׁמִי לֹא לֹמֵר לֶךְ מִדָּה
כּוֹשֵׁר מִשׁוֹנָה בְּעִדּוֹ אֶף שֹׁאֵל מִשׁוֹנָה בְּמַעֲשֵׂיו הַטּוֹבִים וּבְסִפְרֵי נִמְיֵאִיתָהּ אֶף
שֹׁאֵל מִשׁוֹנָה בְּמִדְּרָאָהּ וּבְקוֹמָתוֹ דְּכֵתִיב בֵּיהּ מִשְׁכָּמוֹ וּמַעְלָה גְבוּהָ מִכָּל חֵשֶׁם
אֲמִיר קִימָךְ לֹא כָּל מִי שֶׁהוּא רֹעֶה לְגִמְדָּה שְׂעִידָה אֹמֵר לֹא כָּל מִי שֶׁנַּעֲשָׂה לֵג עִם וְאִמְרָהּ
בִּידוּעַ שֶׁמִּחוּלָּל לֹלֶה עוֹנוֹתָיו וְנַעֲשָׂה בְּרִיהַ חֲדָשָׁה יִשְׂרָאֵל כִּשְׁנַעֲשָׂה לָהֶם עִם וְאִמְרוּ
שִׁידָה נִמְחַל לָהֶם שֶׁ וְסַע מִשָּׁה אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִסְיַעַךְ מִחֲטָאִים שֶׁלָּהֶם מִיִּסְסוֹף שֶׁ וְיִמְרוּ
עָלֵם בֵּיִס סוֹף וְכֵן אֶת מוֹיֵסֵה בִּימֵי רִבְחָה וְכִרְק שֶׁנַּעֲשָׂה לָהֶם עִם וְאִמְרוּ שִׁידָה וּמִנֵּךְ
שֶׁמִּחוּלָּל לְהַקְדֵּה כְּרִיךְ כְּתִיב בְּתֵר שִׁידָה וְיַעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָדַע וְקוֹדֵם שִׁידָה כְּתִיב וְיִסְיָפוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵעַ חֲדַע וְלֹאֵה לֹא כְּתִיב אֲחֵר שִׁידָה וְיִסְיָפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָדַע
לֹא אֲמֵר וְיַעֲשׂוּ יִשְׂרָאֵל הָדַע לְגִמְדָּה שֶׁתְּחַלֵּת עֲשׂוּיָהּ הִיא וְכִבֵּר נִמְחַל לָהֶם מֵהַ שַׁעֲשׂוּ

אֲמִיר לֹא יִצְמִיחַ חֶקֶק וְכָל חֶפְצִי לִכְנֹה חֶזֶק לֹא מִתֵּן עִי וְאִמְדַּת יָד אִי אֶצְלָה וְלֹא מִדְּבַר
וְלֹא מִעֵץ אֶף גֹּזֵז וְכִמְלֵא אֲרֵאדָתִי לִים יִתְגַּדֵּד מִעַל אֲחִי אֶף בְּלֹךְ אֲמִינָה לֹלֶה תִּשְׁבֵּלִי
וְתִמְמָה וְגַעְלָה בְּלֹא מִדּוּר לִטְבִּיעִי אֶתִּי לֹא מִזִּיד פִּיהָא וְלֹא תִגְדִּיד מִשִּׁייה פִּי אֲמִרָהּ וְאֶף
תִּגְדִּיד מִנְהָא שִׁי מֵלֵא מִן טְבִיעֶתָה עָלַי מֵא יִצְהַר פִּי וְקָת מִן אֲוִקָאֵת פִּלִּיס וְלֹךְ דְּאִימָא בְּלֵא
יַעֲוֹד לִי טְבִיעֶתָה פִּי אֲסֻרַּע וְקָתִי תִּסְדְּגֵעַ לִי וְצֶף לִפְסָאֵךְ וְאִנְהֵם כְּלָשׁוֹךְ לִי לֹא יִתְמַכֵּם
מִן אֶף קִרְבִּי בְּלִיד וְאֲדִייתָה חֲאֶצְרָה לִכֵּן עֵקֶל לִיעֹדֵם וְתִלְאֵשָׁא וְלֹא תִתֵּן אֲדִייתָה לֹאֵה
הוּא מִעֲדוּם פִּכִּיף מֵא יִצְרֵר מִנָּה פִּקָּל וְבִלְעֵל כְּקוֹץ מוֹנֵד כִּלְהֵם כִּלְהֵם בִּיד יִקְחוּ וְאִישׁ
יִקְחֵם יִמְלֵא בְּרֵזֶל וְעֵץ חֲנִית וְיִצֵּץ אֶף מֵאֵל הָדִי לָשׁוֹךְ לִי לֹאֵטֵד הוֹקוּלָה וְבֹאֵשׁ שְׂרוֹף
יִשְׂרָפוּ בִּשְׁבֹתִי וּמִעֵי בִּשְׁבֹתִי מוֹנֵעַ מִבִּתָּהּ וְקִיל אֶף מִעֲנָהּ בְּאֲקָרָאֵת וְאֲנִקְסָאֵעַ
אִי לֹא יַעֲקֻבוּ תִּם יַעֲאִפוּ כִּמֵּן קִיל עֵטָה וּפְקֻדָּתִי בִּשְׁבֹט פִּשְׁעִם וּבְנִגְרֵים עוֹנֵם וְגִ-
וְחִסְדִּי לֹא אֲסִיר מֵאֵתוֹ וְאִמָּהּ אֲוֹלָאִי פִּעְקוּבָתָהֶם עֵקֶבָהּ בִּתְאֵת וְאֲנִקְרָאֵת וּפְנֵחָמִי
וְהַשְׁבִּיתִי אֶת הַכְּמָרִים וְהַשְׁבִּיתִי בְּנִיכָם אֶת בְּנֵינוּ וְהַשְׁבִּיתִי חִיָּה רַעָה מִן הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר בִּיתָהּ מֵאֵשׁ זָכָר וְקִיל אֶף מִן הָדִי לָמַעַע שְׁחָקוֹ עַל מִשְׁבִּתָּהּ אִי סֶלֶף בְּאֲנִקְטָאֵעִי
וְאֲנִקְרָאֵתָהּ וּמִנָּה תִשְׁבִּיתִי שֹׁאֵל וְלֹא תִשְׁבִּית מִלָּח וְאֲסֻתְעִיד לְבִטְלָאֵךְ אֲעִמְכָּל
תִּשְׁבִּיתִי שְׁנֵתְכֶם וְיִשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְיִשְׁבֹּת חֵשֶׁם וְאִמָּהּ זֶה שְׁבֹתָהּ הַבֵּית פִּלְאֵעָה
יִשָּׁב וְחֶדֶף פִּאֹרָה מִתֵּן סִתָּה לִי עֶדֶף מִן נֶתֶן וּמִתֵּן קֶחֶתֶךְ אֶת אִישִׁי מִן לִקְחִי
וְרִבּוֹתֵינוּ לֹלֶה דְּדִשּׁוּ וְאֵלֶּה דְּבִי דְּוִיד הָאֲחֻזָּנִים אֲחֻזָּנִים מִכְּלָל דְּאִיכָּא רֵאשׁוֹנִים וְאֲשׁוּנִים
מֵאִי הֵיאֵד כִּתִּי וְדִבְרֵי דְּוִיד לְבִי אֶת דְּבִרֵּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַצִּיל יְיָ אוֹתוֹ מִיַּד כָּל אוֹיְבָיו
וּמִכָּף שֹׁאֵל אֲמִיר לוֹ הַקֶּבֶה לְדוֹדִי דְּוִיד שִׁידָה אֶתָּה אֹמֵר עַל מִפְלְתוֹ שֶׁלֹּאֵל לִמְלֵא
אֶתָּה שֹׁאֵל וְהוּא דְּוִיד אִיבִדָּתִי כִּמְהָ דְּוִיד מִפְּנֵךְ וְהֵינוּ דְּכֵת שְׁמֵךְ לְדוֹדִי אֲשֶׁר שֵׁר יְיָ
עַל דְּבִרֵּי כּוֹשׁ בֶּן יִמִּיעַ שְׁאֲמֵר דְּוִיד רִבּוֹךְ הַעוֹלָמִים מִחוּלָּל אֵל תִּחְשׁוֹב עָלַי שְׁגִיגוּת
כִּזְזוֹת וְלִכְמָה נִקְרָא שֹׁאֵל כּוֹשׁ וְכִי כּוֹשׁ שְׁמִי וְהֵלֵא שֹׁאֵל שְׁמִי לֹא לֹמֵר לֶךְ מִדָּה
כּוֹשֵׁר מִשׁוֹנָה בְּעִדּוֹ אֶף שֹׁאֵל מִשׁוֹנָה בְּמַעֲשֵׂיו הַטּוֹבִים וּבְסִפְרֵי נִמְיֵאִיתָהּ אֶף
שֹׁאֵל מִשׁוֹנָה בְּמִדְּרָאָהּ וּבְקוֹמָתוֹ דְּכֵתִיב בֵּיהּ מִשְׁכָּמוֹ וּמַעְלָה גְבוּהָ מִכָּל חֵשֶׁם
אֲמִיר קִימָךְ לֹא כָּל מִי שֶׁהוּא רֹעֶה לְגִמְדָּה שְׂעִידָה אֹמֵר לֹא כָּל מִי שֶׁנַּעֲשָׂה לֵג עִם וְאִמְרָהּ
בִּידוּעַ שֶׁמִּחוּלָּל לֹלֶה עוֹנוֹתָיו וְנַעֲשָׂה בְּרִיהַ חֲדָשָׁה יִשְׂרָאֵל כִּשְׁנַעֲשָׂה לָהֶם עִם וְאִמְרוּ
שִׁידָה נִמְחַל לָהֶם שֶׁ וְסַע מִשָּׁה אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִסְיַעַךְ מִחֲטָאִים שֶׁלָּהֶם מִיִּסְסוֹף שֶׁ וְיִמְרוּ
עָלֵם בֵּיִס סוֹף וְכֵן אֶת מוֹיֵסֵה בִּימֵי רִבְחָה וְכִרְק שֶׁנַּעֲשָׂה לָהֶם עִם וְאִמְרוּ שִׁידָה וּמִנֵּךְ
שֶׁמִּחוּלָּל לְהַקְדֵּה כְּרִיךְ כְּתִיב בְּתֵר שִׁידָה וְיַעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָדַע וְקוֹדֵם שִׁידָה כְּתִיב וְיִסְיָפוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵעַ חֲדַע וְלֹאֵה לֹא כְּתִיב אֲחֵר שִׁידָה וְיִסְיָפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָדַע
לֹא אֲמֵר וְיַעֲשׂוּ יִשְׂרָאֵל הָדַע לְגִמְדָּה שֶׁתְּחַלֵּת עֲשׂוּיָהּ הִיא וְכִבֵּר נִמְחַל לָהֶם מֵהַ שַׁעֲשׂוּ

מקודם וכן אמרו היכן מן מה שעשו לשעבר לא מחל להקב"ה שבשעה שאמרה שירה
נמחל להן וכן את מוצא בדויד שנעשה לו נס ואמר שירה ימנע שנמחל לו כל עונותיו כדכתיב
באר הדא שירה ואלה דברי דויד האחרונים והיכן הן הדאשונים לא נלמד שמחל לו הקב"ה
לשעבר: נאם דויד בן ישי ונאם הגבר הוקם על אמ' שכל בד נחמני אמ' ל' ויחנך מאד
דכתיב נאם דויד בן ישי ונאם הגבר הוקם על שהקים עולה שלתשובה על צואו שאמרו
רצ' שלש עשרה שנה היה מתענה על מעשה דבת שבע והיה מתחבט על העפר עד שיבש
בשרו ואחזתו רעה עד שקבל הקב"ה תשובתו ומחל לו ומזה הדבר בעת דקננת ויכסוהו
בבגדים ולא יחס לו מפני כחשות בשויו ומפני הרעה שאחזה אותו: דא' הוקם על כמו
עליון דא' הוקם על שהוא מקיים מאה ברכות בכל יום כמנע על: ומה היו מאה ברכות
בכל יום אומרי' אמרו במדרש כלפי שהדיעו יושבי חשב' לדויד שהיו מתים בירושלם
מאה מישראל בכל יום ויום עמד ותיקן להן מאה ברכות בכל יום: אמ' ל' בוחי' ע' נראה
לי כי משה רבינו ייסדס תחלה ואחר כך שכתום וחרז דויד ויסדן ואחר זמנ' שלדויד שכתום
וחרזו חכמי התלמוד ויסדום: אמר אליהו ישראל ל' וצר צור ישראל מושל באדם צדיק
מושל ידאת אהיב: מאי קאמר אמ' ל' אבהו הכי קאמר אמר לי אהי ישראל ל' וצר צור ישראל
אני מושל באדם צדיק וצדיק מושל בידיאת אהיב שאני גוזר גזרה והצדיק מבטלה כי מבטל
הצדיק בתחתיו גזרות שלהקב"ה הועת מלכוא על ישראל: וכך פירשו רצ' צדיק מושל
ידאת אהיב הצדיקים מושלים במעשיו שלהקב"ה שהרי גזר גזירות בעולם וכאן צדיקים וביטלו
משה עשה את היום לילה והושע עשה את הלילה יום שמואל עשה את הקיץ חורף אהיב לעשה
את הלילה יום שמואל עשה את הקיץ חורף אהיב עשה את החורף קיץ משה עשה את היום
יבשה לישע עשה את החל גבים גבים הקב"ה מדיה וליהו ואישע החין מתים הקב"ה:
ממתין מר ומברך את המועט אף הן עשו כיוצא בו לכך נקראו הנביאים איש האלהים
ומשה ובינו אנ' לנביאים: ונקרא משה איש כשאלן לאור מצרים ובשעה שהפכו לם אהיב:
ונקרא איש בשעה שנרח מפני פרעה אהיב בשעה ששיקעו בים: ויונתן תרגמו
על המלך המשיח אמר דויד אלהא דישל עלי מלל תקיפא דישל דשליט בבני אנשא
קושטא דאין אמר למסאה לי מלכא הוא משיחא עתיד דיקום וישלנט בדחלתא דיי:
וכאור בקר ירח שמשבקר לאעצת מנגה ממטר ושא מארץ אמר דויד
שהצדיק שהוא מושל בידיאת אהיב הוא מושל באדם והוא כאור הבקר שזוהחת בו השמש
ולא יהיה במקל שישבו ענן ועבים לא כמו הנוגה והאור הנא מאחר המטר והוא
עומח ופדח כמו הדשא מן הארץ: ויונתן תרגם מציכונ צדיקיא עבדעון לכונן
עבדין טביק דאתנן עתידין לאזהרם בזהוד יקרכון כפולד יפלא דאזיל ותקין וכשמש

פ' שחור
המטר בזמן
הקולו הלג
חיים היסאקא

י' החסך בשעה היס' לילה
י' המטר לילה דאמח
י' החורף ונעשה העולם
י' הקיץ הטול אס יי
י' כי אס ל' צורי

השלישים ביה ומי מולע אכדיקול ועד השלשה לא בא ויקול מן השלשה הכי נכבד פאצ'ן
אכאן לדוד תלאתין דאיהם מקדמין גבאבה ותחת ידהם אשכאן דונהם פילדתה פנע
אלך לתלאתין יקול ועד השלשים לא בא: וכתבונה שלשים אל אן הזה לתלאתין קווא
מקדמין על גיהם זהה לתלאתין מנהם תלאתה כל ואחד מקדם על עשדה מן לתלאתין
כמה קל שרי עשדת ועד הזה לתלאת יקול ועד השלשה לא בא: וסנבין אלך פירדבי הימים
באנסט מן הדי אקול: ורלל דדשו אלה שמות הגבורים אשר לרוד יושב בשבת
תחכמוני ראשה השלישי הוא עדינו העצמי על שמנה מאת חלל בפעם אחד מאי קאמור
אל ל אברו הכי קאמר אלה שמות הגבורים אשר לדוד כלום ואלה שמות גבורותו של דוד:
ישב בשבת בשעה שהוא יושב בישיבה שהוא מושב ביהדין לא היה יושב לא על
גבי כרים ולא על גבי כסות לא על גבי קרקע דכל כמה שע דהוא עירא היאירי חי הזה
מתני להו לרבנן כי נח נפשיה דעירא היאירי הוה דוד מתני להו איהו לרפץ אמרי ליה
לדוד ליתבמר אכדים וכסות לא כביל עלויה: תחכמוני אמר לן המקום אלך
הוא והשכלת עצמך על דבדי תורה תהא כמוני שאני גוזר גזרה ואתה מבטלה
ראשה השלישי תהא ראש לשלש אבות: ראשה השלישי ראש לכל הגבורים ושלישי
כמו ושלישים: עדינו העצמי בשעה שהוא עוסק בתורה מעלץ את עצמו כחלשת
ובשעה שיועא למלחמה מקשה עצמו כעץ: עצמי מלשון עץ: על שמנה מאת
חלל בפעם אחד שהיה זורק חץ ומפיל שמונה מאות חלל בפעם אחת והיה מתאמר
על מאתים דכתבא ידך אחד אלך אחד שמה לא צדיק גמור אע יצאת בת קול
ואמרה דך בדבר אדיה החתי: ותגמומו אליך שמהת גיבויא דהו עס דוד גיבויא
דישמשייתא יתב על כורסי דיטא וכל נביא ותביא מקפין ליה משיח במשחא ראש
בחיר ומפנן שפיר בדיויה ויא בחזקה חכים בחוכמתא וסוכלתן בעצה גיבויא בגיבויא
דיש גיבויא הוא מתקן במני זינא ונפיק בפוס קלא ונעל קרבא ומתביב על ידי
מודניתיה תמני מאה קטילין בזמנא חדא פיר וסכלתן בעינא שכל בעצרה
ותרגום והגידם על ידי חרב ותביבונן על ידי קטילי חרבא נמצא פירוש ומתביב
על ידי במודניתיה ומגרר על ידי דומח של תת חלל בפעם אחד: פא תרגום ומתביב
אלך אלכחל קישון את סדרא ואתביב על ידך נמצא ענין ומתביב על ידי מודניתיה
ומושך על ידי דומח של תת חלל בפעם אחד: נמצא ענין הפקוק על דעת התרגום
אלה שמות הגבורים אשר לדוד שהיה יושב בשבת והיה תחכמוני והיה ראש השלשים
והוא עדינו העצמי אשר עדר את חניתו על תת מאות חלל בפעם אחד:
ואחריו לעזר בן דורו בן אחי בשלשה הגבורים עס דוד בחדפם בפלשתים סמכו
שם למלחמה ויעלו איש ישראל דוראסם שפך מתל מא פירדבי הומים אסם

פ יעני יתעני ויחזק במקראי ויחזק ויחזק פי וקת לקדמה מתא אא תתלי לקולות לעצמות וסמך ויחזק
בתורה מעט עמו עד שמחזק בשורכתולת שמהאדעו במשבת עליו וכיוצא למאמר חזקתו בעין כל מדר עשה
פירוש וקל דך בדבראוייה החתא אדיר לפני האקוסאן תפסב חסע מה פירוש אמת אמר לן
שולך שלא היו גיבויא אומנין הרבה בעצמות דוד ביר דוד לא שלא עתה ומתקן
עלן גיבויא לא מחד יחזק ויחזק פי וקת לקדמה מתא אא תתלי לקולות לעצמות וסמך ויחזק

שכח חזק ללויים בן וענה יקול פי אתה לים עלמות לבך: בחורכם כלשתיים עשר מביא אתם
ומתלה עם חדרך נפש למות: וקילאנה ענר אחת אדחם מע כלשתיים מן קול לאשאל
סכית חריפה ולחצאזה הי לאחודאד ללחחאדבה: בשלשה גבדים כתוב הגבורים
קרי: וכל שלשה ושלשים הבתוב כאן הוא לשון מנין כמו שזכר לתנחום זל: וענן
בחורכם כלשתיים היה עם הגבורים שגלו ופרסמו עצמם למלחמה למות אי לאטרו בלא
באנפסהם ללה לאך פי וסט פלשתיים כענין זכרון עם חדרך נפשו למות שפידשו בן שניה
יוצא ונלחם באיבים ומוסר נפשו למיתה והיה נצחם ששעה שאדם יוצא למלחמה
וחייו מכויז לבו הוא טפל אבל שפטו של זכרון בין מכויז בין שאים מכויז הוא כוונת
כך אלנו היו עושין כן והיו נוצחין: הניח קס ויך כלשתיים עד כי יגעה ידו ותזבז
ידו אל החרב ויעשי תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישובו אחריהם לפשט מעני
עד יגעה ידו ותזבז ידו אל החרב את צקת ידה על לסיף לשדה אשר לאמקד מע אתלוות
באדמה פתבסת ליד מע אדם על קבצה לסיף לסול מכתה ותתקלץ לאנפאב לשדה
תעב ליד פמתנע פתח לאנפאב: והעם ישובו אחריהם לפשט יקלעו תיאב
למקחילין ואלאחם: ופירוש אף לפשט כ לפשט החללים שהיה הוא הודג:
כח ותתאוה דויד ויאמר מי נשקני מים מבור בית לחם אשר בשער ויבקעו שלשת הגבורים
במחנה כלשתיים וישאבו מים וישאו וישאו אל דויד ולא אבה לשתותם ויסך אותם ל
מאי מי ישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער או סנהדין דכת בהן השערה אל הזקנים
בעא מניהו מילתא דאורייתא גדישים שלשעמים דישל ופלשתיים טמונין בהן מרדן
למחלליה שלחו ליה אסור להפיל עצמו בממון חבירו אבל אתה מלך אתה ומלך פורץ לעשות
לו דרך ואין ממחין וקלוה דכת ויתיצבו בתוך החלקה ויעלה שאלה: דא ולא אבה
דויד לשתותם דלא עבר עובדא בנפשיה אמר כך מקובל אני מבית דין שלשמואל הרמתי
כל המוסר עצמו למות על דבר הלכה איך אמרין דבר הלכה משמו: ויסך אותם ל
דאמדה לשמעיה משמא דגמאדא: ופירוש דפתי אשר בשער בסנהדין שהן
זקני שער ומעשה בא לפעול במחנה ששדכו אנשין גדישי ישרא ונערך לשאול אם
ויתיצב לשלם כלים הטמונין בתוכו ומלך פורץ גזר שדה אחדים לעשות דרך לאנשין
ולאכלסין שדרך המלך איך להשיעור: ובספר שמואל כתיב ויעלה שלם שדכא הוואיל
ואסור להפיל עצמו בממון חבירו: ומאי לא אבה דעבד לשם שמים מון דאיכא
אסורא גבי איניש בעלמא: ואחריו שמא בן אגא הררי ויאספו כלשתיים
לחך ותהישם חלקת השדה מלחא עדשים והעם נק מפני כלשתיים אגתמעו לא
אח: והי אבות למגתמעא למתגאדא וכלץ תקמי לערב למנעלה אתהם נאליק בהא
אח: ואגמעמן הוי למעט חוות יאיר וילבד את חותיהם באבדל לחא מן אה ואמא
וחית כלשתיים חונה בעמק רפאים פמענאה גמעיהם מתל חיתך ישובו כה ואני לא

פ מדר גמא
לחכה שנקבע
הלכה בשמואל
עשאו עלמסתר
קבעה לדויד
מנין לעשות
חיתך ממחין בסיו

גער חיתקנה אל תרא יקול ענהא עדתא צידים : וכן פירש קמחי ז"ל ויאספו פלשתים לחיה
קבוץ הנתיים ביחד כמו פרז וכיוצא בו שאינו מוקף חומה ולא יכלו לכוונתו יכנו אורג
לקיבוץ הבתים לבד חנה : וכתמורת היוצא הוא חוות יאיר וכן פירשו ר' יונה ואמרי
כן יקראו לקיבוץ הבתים ביחד אחי : ושלח כתוב למאצנה חוות יאיר אחיה
ואחיה הוא ממדוד והיא אביאית מאתמעתא פי מכתא ואחד ידאני בעצמה מן בער
יקול דו ארמה או לאיה מן אטל אהיה וימכר אן תנאנס אחיה לערב : ותהישם
חלקת השדה מלאה ערשם והעם נס מכני פלשתים : ויתעצ בתוך החלקה וינילה ויך
את אפלשתים מלמד שהנילה והחזירה לבעלה שהיתה חצבה להם משדה מלאה פירות
וירדו שלשה מהשלשים ראש כלום מה שלשים הראשונים וכן תרגומו ונחתו תלרצה
גיברא מגברד דיש משדייתא : ויבאואל קציר אל רוד אל מקום שקוצרים
התבואה : וחית פלשתים חנה בעמק רפאים פ ועדת פלשתים וכן תרגומה
ומשדית פלשתאי ואי כעני ויאספו פלשתים לחיה שתרגומו ואתכנישו פלשתאי
לחיתא : ורוד אבמזודה הי למקול ענהא מעדת עולם והימונע עלי חיתני
כאן יתחצן פיה : ומעב פלשתים אז בבית לחם אצחאב אר ומתלה המכניב
המשחית ורב מא ירד מנזלתהם מן מנזב לו יד : ותרגומו ואסטרטג פלשתאי
מערכותם ומעמדם : ויבקעו שלשת הגבורים במחנה פלשתים שקיה ועברו פי
וסטה מן ויבקע עזי עולה בקעים : הדם האנשים ההלכים בנפשתם יחתאב
אצמאד אשתה ותקדירה ההלכים בנפשותם אשתה אי אנהם כאטרו כדמה חת
אמבהדי למא פאן שרבתה כאני שרבת דמהם פלונך קרבה בין דוילא אסתגבא
ען אנפסהם נשכרא לה עלי כלצהם : והוא עורר את חניתו על שלש מאות
חלל וקדאד פיהדי פי דברי הימים בפעם אחת אי אנה חמל חמלה ואחיה ברמחה
וקתלתא את מאיה קתיל : וכן שם בשלשה קלדיט סעדיה ז"ל אצאהר אן מענאה
לה אי אנה פי אשרה ואמנאזעה כואחד מן תלאתה : ואבאטן מענאה אנה פילמתצה
לם ירתב מעהם כלום שוה לשלשה בגבורה ולא שוה להם בגדולתם : והו כתוב קרי כתוב
לא וקרי : ותרגומו וליה שום בתלתה עכריא : מן השלשה הכי נכבד יתה
להם אשר ועד השלשה לא בא מן השלשה נכבד בגדולה ועד השלשה לא בא בגבורה
ותרגומו מן גיבריא הוה יקר והוה להזן לרבה לתלת גברין לא מטא יס מכרם
כי כל שלשה ושלשים הכתוב בזה הענין אינו לשון מעב לא לשון גבורה ושרדו
מן ושלשים על כלם : והעד שכתוב וירדו שלשים מהשלשים וקרי שלשה מהשלשים
ויהיה הענין על זה הפירוש וירדו הגדולים שבגדולים והראשונים : וכן יהיה פירוש
וירדו שלשת הגבורים וירדו שרי הגדולים וגדוליהם : וכן כתוב ואצט ארד
יואב בן נר הוא ראש השלשה קרי השלשי כתוב לאמת זה הפירוש שאינו חפץ

הראשונים

שלושה ממש: מן השלושה הכי נכבד מן השדים והגבדים חשוב ונכבד: ועד קטלם לא
בא ולתלת גבורין לא מטא אבל אינן גבורתו כגבורת השדים הוא שונים שלא עורר חנינו לא סל
שלו מאות חלל והוא שונים הכו עד יגעה ידם וטבחה אל הארץ: ובטהובן יהודיע
בן איש חי: רב פעלים מקציעאל הוא הכה אתשני ארל מואב והוא ירד והכה את הארץ:
בתוך הגורבים השלג: בן איש חי: שגאע קיי והו מכתוב בן איש חי: אי מתעאפי קיי לא
לא לברו וסמא חי בשד חי: נמחנה עד חיותם פהי אדא מתל חיל ככאן אקואם יקוהא
בלאם וגידהם בגיד לאם ולמעט אחד: וקאו בן איש חי כתב חיל קרד ופידושן בן
איש גבור: רב פעלים לל שהיה בעל מעשים טובים: מקציעאל שקיבץ תודה בישראל
הוא הכה את שפ אריאל מואב: הוא הכה שני גבורי גדול מואב וכן יתגס ונתן תריין
דברבי מואב וכנה הגדולים והגבורים בארץ כי הארי גדול וגבור וחזק שבחיות ומלת
הוא לשון תוקף וחזק כמו ישל ידי ולפיכך הורכבה המלה מארי ומל: ופידושן איש
חי שאפלו במיתתו קרוי חי מכאן שהצדיקים אגלו במיתתן קרויים חיים חלוק הגשעיים
שאפלו בחייהם קרויים מדעם שכל על פי שנים שנים יומת המית חי הוא וקורא אותו מית
ונאמר אם אחכך במות הרשע ונאמר לא המתים יהללו יה לו הרשעים שמי שהוא מזומן
למית הוא מת ואעפ"ש שדין הוא חי: והוא ירד והכה את הארי בתוך הגורב ביום
השלג קאו תבד תלגא ונחת וטבל: וכן פירשו ונמחו בן יהודיע בן איש חי: וכי כולי
עלמא בני מית נינהו אלא בן איש חי שאפלו במיתתו קרוי חי: רב פעלים מקציעאל
בן שריבה וקיבץ פועלים לתורה: הוא הכה את שני אריאל מואב שלא הניח כמותו
לא במקדש ראשון ולא במקדש שני: המקדש נקרא אריל על שם המצח שנקרא
אריל הוי אריאל אריל קרית חנה דוד ונקרא חממבא אריל על שם הארי שרואים אותו
המזנים רובין על הקרבן בשעה שמקריבין קורבנות צדק הכשר שהיו רואים כמו
ארי רובין ואוכל מקרבנו: ובהפך אם המקריב לא שב בכל לבו רואין כלב אובל
מקרבנו נמצא פידוש שלא הניח כמותו לא במקדש ראשון לא במקדש שני כלומר
שהמזבח עומד ועלה על כל חכמת החכמים שבמקדש ראשון ושני: ואמרו הכרד
לא הסתכל החכמים בחכמתו וגל בהעלהם ולא יכלו לפגמו לפיכך: והוא ירד והכה
את הארי בתוך הגורב ביום השלג אמרי לה דתבד גילא דברדא ואיטבל: ואמרי ליה
תא ספרא דביב כיומא דוטא בתקופת טבת: פ תקופת טבת אנהא קציר והוא
דביב פי דלך אנהא וכגלה פלמא כמלה פילך אנהא כתב לה באנה כמלה פי יוסף צד
ודלך לבתר טמא ויהיה עלזה הסידוש והוא ירד לעומקה שלהלכה שמסולה בארץ לעולם
הלכותיה והמשל הנערה לבד כי כנס שהמים הם בעמק הארץ כך הנערה עניניה
עמוקין עד שחולץ ושותף ממשיכה: ומרביס חשג כי בזה העת הוא שני ירד

והוא ירד והכה את הארי בתוך הגורב ביום השלג אמרי לה דתבד גילא דברדא ואיטבל: ואמרי ליה
תא ספרא דביב כיומא דוטא בתקופת טבת: פ תקופת טבת אנהא קציר והוא
דביב פי דלך אנהא וכגלה פלמא כמלה פילך אנהא כתב לה באנה כמלה פי יוסף צד
ודלך לבתר טמא ויהיה עלזה הסידוש והוא ירד לעומקה שלהלכה שמסולה בארץ לעולם
הלכותיה והמשל הנערה לבד כי כנס שהמים הם בעמק הארץ כך הנערה עניניה
עמוקין עד שחולץ ושותף ממשיכה: ומרביס חשג כי בזה העת הוא שני ירד

ויסח חתום השלג
וירד וטבל בשלג
נא תבד גילא
דברדא וטבל
פ חתום
דחיקת שלג

ויסח חתום
גילא דברדא
וטבל בשלג

השולג וכך נחמד בספר הזוהר כד מקדבין ישראל קרבנא ותנא דמדבחה סליק
אתחזי אויל כחד אריא תקיפא רביע על טרפיה והו חמאן ליה כהני וליואי וישדא
וחדאן דהו ידעין דאתקבלו ברעוא קמי מלכא קדישא ואשא אחדא עילאה קדישא נחית
לקבל אשא תתאה כדין ברנש דחיל ואזדעזע קמי מדיה ותב בתיובתא שלמתא למלכא
דשדוליה דורון ואתכשר קמיה אחד לעבדוהי קילו וטול דורון דחיתא לי כך קודשא בריך
הוא אמר לישראל והוא דמקדיב קדבני מכוונ לאשלמא קודבנא כדקיאאות ביחודא שלם
תא חזי כתיב ותנא אש ותאכל את העלה ואת המנחה דא אוריאל דנחת בחיזא אש
בשלהובא עד דעל למדבחה לקבלא לדוונא ואתחזי כאריא רבדבא רביע על קודבניה
וכד ישראל לא אשתכחו דבאין או ההוא דמקדיב קודבנא לא קרע כדקיאודב
ולא אתקבל קודבניה הו חמאן תננא כולא סליק באורח מישר והוא קס רוחא מנוקבא
דצפון ועל למדבחה והו חמאן דיוקנא דחד כלבא חציפא רביע על קודבנא כדין הו
ידעין דלא אתקבל ברעוא מתל למלכא דשדלו ליה דורון חמאן ליה מלכא דלאו הוא
כדאי לקדבא קמיה אחד מלכא אפיקו ההוא דוונא והבוליה לכלב דלאו הוא כדאי
להעלאה קמאי כך בשעתא דקדבנא מקרב ולא איקבל ברעוא דוונא אתמסר למלכא
ועל דא אחד וכלבני ישראל לא חרץ כלב לשונא ותרגום ובעהו כן יהוידע
בן אשחל ובעה כן יהוידע בן גבר דחיל חטיון דליה עטיין מקבעא הוא קטליתתיון
רדברי מואב והוא נחת וקטליתת אריא בגו גובא כיומא דתלגא רב פעלים כתיב
לכילא את שני אריאל מואב חיסא הם ומגלגלם מתל אילי מואב והו אסס מלכבמ
אקבלאקד לשגאעיה ומן לקזה מתל יש לאל ידי והו ירד בה גבאברתהם ואקויאהם
ולו שם בשלשה הגבורים ולו שם בשלשים והגבורים מן השלשים נכבד ואל
השלשה לא בא מן גיבריא יקיד ולתלת גבורין לא מטא פירושו כמו הפירוש הראשון
ולו היה דוניה במעך היה מתרגם בשלשים בתלתי לא לאתרגמה לא גיבריא וכך
טאמדברי הימים הוא בניהו גבור השלשים ועל השלשים ולק פילשרח מן השלשה
הכי נכבד מעני הכי לתחקיק מתל הכי קראשמו יעקב וכלך הכי אחי אתה תחקיק
וישימהו דויד אל משמע קדמה עלי אהל טאעיה צאחבדכ והו אודיר לך
ירכעקצין אלא אלמך וממאה כי מא תקדם המזכיר ואעל משמעתו מן לקדב
לקטול ואתקע מיה לטאעיה ומתלה ובע עמוז משמע אי טאעיהם ותרגום יל יקדת
עמים וליה ישתמען עממיה אלמך בן דוד בית לחם ירד מצית לחם אאנה
אסם פי מועע צנה ומענאה בית הלחמי עירא בן עקש התקשני וסוה עירא
הי אירד למדכו מן קבל למקוול ענה וגם עירא היארי היה כהן לודד ולו אף קלמגס
פיה ואף עירא דמתקוע לאן עירא היארי כאן חכם ראש השלש ידיו קד קאלל כל

פאלו פיר אוריאל שולג כחן שאלמא יתעלה כחן שאלמא יתעלה כחן שאלמא יתעלה

סעיף הדורון לפכו
מן ומשיר הדבנא
הוא

הוא עירא דמתקוע לאן עירא היארי כאן חכם ראש השלש ידיו קד קאלל כל

זמן שהיה עירא היאירי חי הוה מתני להו לרבנן כי נח כפשיה דעירא היאירי הוה
דויד מתני להו איהו לרבנן והדי עירא בן עקש מויעורף באגברוה לא באחבמה לעלם
פחצ' דלך וכן אמרו כל זמן שהיה עירא היאירי רבו שלדויד קיים בלב יפסתי אחרת
וכשנסתלק אה בשפתי ספרתי וג' ויוסף אף יי לחרות בישראל ויזאת דויד
בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה אמר יוסף בן כספי לך נאמר בשמואל ויוסף אף יי
לחרות בישראל וקת את דויד וג' אין תמה כי לא זכר בפרט מה חטאו וכדאי הנביא לסמך
עליו כי יאמר שחרה אף השם בם והשם לא יעשה זה בלעדי קבה וכלל כמו שאל המלה
כי לא ימצא בכל ספרי הקודש לשון חרון אף כי אם על ע' ויך אלחנן בן יערי
אורגים בדת הלחמי את גלית המל ועץ חניתו כמנר יאגים אלחנן זה דויד שחננו הקצה
בן יערי בן שהוא גדל כיער אורגים דו סטודדין שהיה מעלה הלכה לפניו והוא אורגן
בית הלחמי שהיה הוגה בתורה ומממש כל טעם וטעם וצורך כלם נקי ההד ולחמי אשר
נתתי לך סלת ורובש ושמן אכלת וקולה ויסת לים הו עאטף עלי לנה תבאוך ותעלי
ואנמא הו עאטף עלי פכר ביד ואלתמרה או קבולה ראי מן אשר עליה בלך ולדי
יועץ דלך קולה פי לנסכה לאכרי ויעמר שטן על ישראל ויהל כדא דויד
מכטיא פי אחצא ישראל פנקול אנה לם יכט פי דלך לחנה לם יקע לנה ללי לעד פאן קל
קאל פאדי כאן הדי הכדא לם קל חטאתי פנקול לה אנה לו כאן לוצא למעני וקת אשר
כאן דלך יכץ דויד דון למעדודין ופיסלמה דויד דלנה עלי אן לוצא לם יכץ למעני
לעד פאן קל מא מעני קולה פילקצה וירעבעני האלים על הדבר הזה קל לה אן קולה
על הדבר הזה עאטפא על משאניהם לא עלי לעד פאן קל פאלא לם יכץ עאצא
באמה ללעד פוסקא לה ואם שלשה מדשים נוסך לפני צריך קל לה אן הדי אתואש
לם יכץ לה בלגדה מן למסתחקן ללעקאב פאן קל מא כטיא לסנעין אף לדין
אסתחקו לה לאך באוצא כמאקא ופל מישואל שבעים אלף איש קלנה אן למשניה
כאנת מנהם סאשתהם לא בשלום ולאפהם על רוס ואבאיה נסאיה לא בשלום אבנה
ולא אן כל ישראל קד רגעו ואטאעוה כאן בך מנהם מן הומיל על שראותה וכאן דלך
מכמה עאלה ומעני קל דויד נאלה הצאן מה עשו אראד דויד בלך מקלה רב לעלמי
אן יכשף לה גטאיה לקום אתי לאגלה וקעת למגפה בהם וקד יגוצאן יכץ קד ערפה
בלך ואף לם יכץ לטא וקולה ויוסף לאן קד תקדמה וחי רעב צימ דור שלש שנים
ואמרו ללך כשאמר דויד לטאל אס יי הסיתך בי ירח מטחח אמר הקבה
לדויד מסית קדאת ל חייך שאט מכשילך בדבר שהתעקות שלבית רבן יודעין אותו
שנ כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם וטנו איש כפי לפשו צימ-משה וצימי דויד
כיון ששענו דמנהנו ולאשן מטחח כופר הוה בהון נגף לפיכך נאמר ויוסף אף יי

ויסת

לחיות בישראל ויסתתרו דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה ימעני ויסת את
דוד בהם חסך ענדה משוה מן אשר פי עדרהם לחתי יתבת תואעה ואמרו לו
בשעה שמנה דוד את ישראל היה כעס לפני הקבה אמר לו אני אמרתי אשר לא ימד ולא יספר
ואתה השלכת עליהם מנין ושלחאלו גד החוזה ואמר לו שלש אינו נוטל עלך ולמה שלש כשם
שגזית על אדונך שאל שלש גזירות כך אני נוטל עלך שלש גזירות בסאסאה בשלחה
תריבנה ומה הן שלש גזירות אם עי יפנו או יכמו יבוא ומת או במלחמה ידד ונספיד
כיון שאמר לו מה אשוב שלחי דבר היה דוד עומד וסוער ולא היה קדע מה להשיבו אמר
דוד אם אומר דעבד יהיו כל ישראל אומרים ששיר הוא דוד ואווערותן מלאים ומה איכפת
לה ואם אומר מלחמה הם אומרים גבור הוא דוד ואנשין עמו מה איכפת לה לאהרע
בויר את הדבר שהוא שוה לעמים ולעשירים לקטנים ולגדלים וחף גד החוזה רמז רמז לו
שיבדור דבר וכן הוא אומר ועתה דע וראה מה אשוב שלחי דבר אמר לו אמור דבר מה
כתוב בתורה ויאמר דוד אל גד יד לי מאד נפלה נא ביד יי כי רבים רחמיך למה הדבר
הזוה לאדם שנפל במטה ונטה למיתה אמרו לו היכן את מבקש שנקבור אותך אתל אביר
או אתל אמיר אמר להן אי להן לאזנים שכך שומעו אעפ כן אתל אביר טוב לי כך אמר דוד
אי להם לאזנים שכך שומעות אבל נפלה נא ביד יי כי רבים רחמיך וראה רחמיך עליך
אעפ שזכרתי שלשה ימים דבר שהן עושים שלשים וששה שעות מה כתוב בתורה ויגמ
יי דבר מן הכקר עד עת מועד מאי עד עת מועד תאני ו חייא רבא משעת שחיטת
התמיד עד שעת קריאת דמו ורבנן אמרי משהאיר המזרח עד הנץ החמה ו נא מהלך
החמה עד שעתמלא כל הנגל בוא וראה כמה אכלוסין נפלו מהן או היתה שעה שלמה
על אחת כמה וכמה לכך אמר הקב"ה למשה בזמן שאתה רוצה למנות את ישראל טול
כפרך כדי שלא תאלעם תמלה וכן אמרו לו נמנו לעורך לא חסדו כביכש משא ושלא
לעורך חסדו כפימי דוד אמר ו תנחומא באותה שעה נכנסו עשר הדבנות ושני לוחות
הברית וזכות שלשה אבות וחמשה חומשי תורה ושבעת ימי השבת ושמונת ימי המילה
הרי שלשים וחמשה כנגד שלשים וחמשה שעות ובקשו מלפני הקב"ה לותר להם כל אחת ואחת
שעה אחת בזכותו שאם יתכלו ישראל איך מי שישמור אותך ויבטלו הן מאליהן וביטלו
הקב"ה מהן שלשים וחמשה שעות ואותה שעה שנשתירה מתו בה שבעים אף
ורבנן אמרי אבישי בן תרויה נפל שהוא שיאן כנגד שבעים אף מישראל הה"ה ויאמר
למלאך המטות בעם רב רבא הוא משכונך טול הדב שבהם שישל לפנוע מהן כמה
חובות מימי את אבישי בן תרויה ששקול כדובה שלם דודיך מי וצא גד אל דוד
ואמר לו עלה והקסלני מצח למה הובר דומה לאחר שחיה מנה לבנו ולא היה הבג
יורד למה הוא ככה אותו לאחר שהכהו אמר לו לך עשה דבר פלע שצויתך היום

כמה שנים לעשותו ולא השגחתו כן כל אותם אלים שנבנו בימי דוד לא נפלו לא על
שלא תבעו בנין בית המקדש והלא זכרים קל חומר ומה אן שלא היה בימיהם ולא חרב
בימיהם נעשה להן כך ונעשו על שלא תבעו בנין בית המקדש אנו שואב בימינו ובימינו
ואין אנו מתאבלים עליו ולא מבקשים עליו דמים על אחת כמה וכמה למיכך התקין
חקירות האשונים שיהיו ישראל מתפללים שלשתפלות בכל יום ויום השב שכינתך לעיון
ומדד עבודה לירושלם ותיקנו בונה ירושלם ברכה בפני עצמה בתפלה ונכרכת במזון
כצו משה רבינו ע"ה ויאמר המלך אל יואב שר החיל שוט נא בכל שבטי ישראל
טף ואסעא בתל משוט בארץ ומהתהלך בה ואמרו רצו רמז לשלש שאלטבו כות
הכא שוטנא וכתתם משוט בארץ ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשי
ואתו לגלעד ולגיע דומא לחודשי ויבאו יען וקביבאל ציון ואתו לך יב
ומתמן אסתחר לעיון וסמית דנה בסנב פתח צנר לך אמכאן הוקלה ויפראו
לאל ולשם דן כעס דן אביהם ויבאו מבעד נר ועט לקוין כריכין
ויתקן יואב את מספר מספר העם אל המלך עאדה לעבראטיין אן יאחו באסמין פי מעט
ואחד פצאדה חתל הדי ואינא נמטר גשם יתקן לבס יחיו חתוך נבלתי יקומו מתים
בל יחיו רפאים כל יקומו ואערב אינא תסתעמל חתל הדי ותדמו ויהי יואב
ית חושבן מני עמא ותהי ישראל שמנה מאת אלף לתאכית ללגמאדה
כאנה קא ותהי עדת ישראל ויך לב דוד אותו אחרי כן ספר את העם וחדש
דוד בליבה בנר כין דמנא חת עמא ותהי ישראל שמנה מאת אלף איש חיל
אלף חרב ואיש יהודה חמש מאת אלף איש וכתוב ויהיו כל ישראל אלף אלפים ומאה
אלף איש שלף חרב נמצא כינהן שלש מאת אלף הללו מה טיבן הכדיע ובע ישראל
ללספרב ראשי האבות ושרי האלים והמאות ושעדיהם המשותפים את המלך לכו
דבר המחלוקת הבאה והיוצאת חדש בחדש לכל חדשי השנה המחלוקת האחת שוים
ואובעה אל מלמד ששלש מאות אלף היו כעבין בטמסקן שלמלך ולא היו צדיקים למלות
הא כיצד עשויים ואדביעה אל לשנים עשר חדש הרי מאתים שמונים ושמונה אלף נשגו
שם שטם עשר אלף לגשיאיושול השלמן הסתב להלך וכללן כאן ויקסדו
בבקר ודבריי היה אלגד הנביא חזה דוד לאמר אמר יוסף כספר אל
הנה בספר שמואל הפסקה אחת זרה והוא אמרו ויקסדו דוד בבקר ודבר יייה
אלגד הנביא חזה דוד למסר הלך ודברת אל דוד לה אמר יי שלש אנני טטל עליון סוד
לך אחת מהם ואעשה לך הנה כי עשה הפסקה בין ויקסד דוד בבקר ובין ודבר יי
היה אלגד ושם ריוח וווחק ביניהם מבט שעשה בכאן שם פסק בנקודות
והטעם כילא היה דבוק היה נראה לו כי קימת דוד ע"ה בבקר הזה קדמה צמח
וסיבה לזיכור האלגד ואין הדבר כן לא מבואר שקימת דוד ממשכבו אי

פ בקלום כואני 12
כמה ואחז סלך
קולבס אדע יער
ואסכר ואמיע
מעט סתמיה

פ
דג

סבה כלל לביאת דבור הנבואה אל גר וגם אין בכאן סידור זמן עד שכוון הכתוב לומר
כי בבקר בשקט דויד ממשכנו באדיבור האל גר כי מה טעם לזאת ההגבלה ואין דגילות
הנביאים לבוא להם הדיבור הנבואי בבקר בשעה שכי אדם קמים ממשכבותם כי אין בזם
כול לא מצאנו זה רק בתהלים שהוא שם שינה כמו שכתוב על אנדרה וידא אלנו שי כחוס
היום אז בערב בהתקרב הלילה כמו שכתוב במדאא הנתיים שהתחלה היתה בערב קרוב
להיות השמש לבוא והכללה הנבואה כל עור שקרב אל השקיעה עד אל השל פגוד
כי באה השמש למדוי ולמה דאוי כמו שידוע אצל הידענים מראות הנבואה אסכך מה
טעם לומר כי גר בבקר בעת קומו בזה לו זאת הנבואה ועת הקימה אינה מעוררת יחמא
הנבואית אבל מפורת אחרת ובה עשה כל הלילה כי לא באה ל הנבואה ובאה לו בקומה וכל
זה הפך האמת וכן מעולם לא מצאנו בכתוב שיחס לנביא עסקים בלילה ויחד אחד מן
ויהי בבקר בקומו ממשכבו ויהי דבורי אליו אצל מצאנו הפך זה כמו שכתוב על דויד
וברך כי אחר ששם דבר עם דויד יום אחד ויהי בלילה שאחריו ויהי דבר יי אל נתן לאמר
וכל זה מבוואר וכלל מבוואר כי אמרו ויקם דויד בבקר אין לויחס כלל לדיבור יי אל
גר ממשכבו שכתוב האחד שאין קומת דויד סבה כלל לביאת הדיבור הנבואי אל
גר והטעם היסודי שאין הדבר נאות לנבואה עד שהכתוב יגבילהו אבל הענין היה כן
כי ויקם דויד בבקר מיוחד במשך עם מה שלפניו קודם האחר בזמן וסבה כי מצאנו בשכנו
על משכבו אחר הלילה בדה שנתו מעליו כי נתארט על מה שעשה מפקדות בעם וקם
בהשכמה בל ודעך לקחת בזה יענה אם יוכלו וי באותו הלילה עצמה גלה סדואל גר ואמר
לן הלך ודברית אל דויד מורד בבקר וכן היה כי גר ודויד כל אחד קם ממשכבו בבקר
איש בנביתו וילך גר אל צית דויד ואמר לו מה עובר אתו הלא כלילה ההוא אסכך ודבר
יי היה אל גר היה קודם בזמן אל ויקם דויד בבקר וכל זה מבוואר ויד לב דויד
אחרת יי אומרה קלבה ונדם עלי במעט
אחרת בן ספר את העם מענאה אחר
אחרת חכמים שטן מצוי אצל המנץ לפיכך אמר הקב"ה ונתנו אש כפר
נמשו ליי ונ מענות בן א שלמשה וא שלמאל ואחד שלדוד מנינו שלמשה לא היתה
מיתה מפני שהקדימו יי ונתנו אש כפר נמשו וישאל ליי שמנה אותן ולא הקריעוהו
קרבן כפרת בטלמים לפיכך לא היתה בו מיתה במנץ והוא היה אמנמס ומנאם בכבשים
שלמה ונקיבום כמיתה נמצאו שהקרבן הנני עליהן באותו מנץ וכן תרג ויפדום בטלמים
ומנמן במד פסחא
שלש אפי נוטל עלך מותל נושא לאן תרום נושא נטל
פיכך שדחה חמל עלך וקלטאח עלך מותל ויטילו את הכלם כי יכל לא יוטל אי אן כאר
אסקוט לא ירמא ולא יטרה לעלה כי יי קומך ידו ואן כאן אצל חבר לכנה קרית מנה
ופי יכרי היסס נוטה ואמלאה קריבה מן אשרה ואומי וקיל אן נוטל במעט תקדיר
מן אנה תרגס נושא ואן יי נושא את המשאהזה מענאה אקצה לתקדיר ואחכס
ואתחא מענאה וסי מותל משא גיה חזיון ונמוה התבוא לך טבע שטם רעב

כִּי מֵלֶא כְבוֹד יֵי אֶת בֵּית יֵי מִשָּׁל לָמָּה הִדְבַּר דּוֹמָה לַמַּעֲרָה שֶׁהָיָא נִתְּנָה עַל שִׁפְתַּי הַיָּם
רֵעִים הַיָּם וְנִתְּמַלְאֵת הַמַּעֲרָה וְהַיָּם לֹא חָסַר כְּלוֹם כִּי אֵהָא מוֹעֵד נִתְּמַלְא מִזֵּי שְׂכִינָה אֲהֵנוּ לֹא
לְאַחֲרָם כְּלוֹם וְאַחֲזוּ זֶל אַעֲפֹ שְׁעִשָּׂה שְׁלֵמָה תִּכְנֶת כָּל הַכֹּלִים תִּבְנִית אֲזוֹן לֹא עֲשָׂה
שֶׁן וְיִבְאָו כָּל זָקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁאֹו הַכֹּהֲנִים אֶת הָאֲדוֹן וְהָיָה נִתֵּן בְּתוֹךְ הַבֵּית וְחִילַק אֶת הַבֵּית
עֲשֵׂר אֲמוֹת עַל עֶשֶׂר אֲמוֹת וְשֵׁנִי כְדֻכִּים שְׁלֹשָׁה הָיוּ עוֹמְדִין עַל וְגִלְהָן בְּאֶרֶץ מִכּוֹתֵל לְכֹזֵב הָרִי
אֲמוֹת וּמִכּוֹתֵל לְאֶרֶץ חֲמֵשׁ אֲמוֹת וּמִנֵּן אֶתְּהָ אֹהֵב כִּשְׁהַכְנִיסוּ הַכֹּהֲנִים אֶת הָאֲדוֹן הָאֵלִיכוּ הַנָּדִים
וְהַנִּישׁוּ לְפִחְסָת וְנִגְעוּ בַּסֵּדֶה לְפִיגְדָּה לֹא נִגְעוּ לְדֹלֶת בֵּית קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים מִעוֹלָם שֶׁן וַיֹּאדְרִיחַ הַנָּדִים
וַיִּרְאֻ רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים אֵי אֶפְסֹד לֹמֵד וְלֹא יִרְאֻ שְׂכָבֵר נֶאֱמַר וַיִּרְאֻ וְאֵי אֶפְסֹד לֹמֵד וַיִּרְאֻ שְׂכָבֵר
נֶאֱמַר וְלֹא יִרְאֻ הָאֵל כִּי יֵד הָיוּ בִּלְטִים בְּפִחְסָת וְנִרְאִין בְּהִכָּל כִּשְׁנֵי דְדִי אִשָּׁה פִּי מַעֲבֵי
חִילַק אֶת הַבֵּית עֶשֶׂר אֲמוֹת עַל עֶשֶׂר אֲמוֹת אֵן כֶּאֱן אֲדִבִּיר טוֹלָה זִי וְשִׁרְיָה זִי וְכֶאֱן אֲלֹוֹבִין אֲקִיִּין
פִּי אֲדִבִּיר וְטוֹל כָּל כְּזֹב מִן טֹרֶף גִּנְחָחָה אֵי טֹרֶף גִּנְחָחָה זִי אֲדִרְעֵי וְכָל לִשְׁנֵי הַכְּרֻבִים זִי דְרֹא עֲמֵלָם
אֲזוֹן בֵּין אֵי שְׁחִתְקִין וְצֶאֱר מִפּוֹתֵל לְכֹזֵב הָאֲמוֹת וּמִכּוֹתֵל לְאֶדוֹן הָאֲמוֹת וְלֹמָה נָלֵס אֲזוֹן פִּי אֵל
וְקֵט הָאֵלִיכוּ אֲבָרִים אֵל אֵן וְעֵלֶת אֵל אֲבָב וְיִדְרִיחָה עַן אֲלֵן לְלֹאבֵר וּמִכָּן חֲנִיִּם כֶּאֱן טוֹל כִּי אֵעֵל
שְׁלֹמֶה לְחִתִּי אֲזִי חֵמֶל אֲזוֹן לֹא יִלְמָסוּהָ אֲחֵרָאִין בְּלִי יִכּוֹט מִן בְּעַד עֲנָה וּמִכָּן אֲנִיִּם הָאֵלִיכוּ
פִּי תֵלֶךְ אֲחִישָׁה אֵי אֵן נִגְעוּ בַּפֶּתַח כִּדִּי שֶׁלֹּא הָעֵם דְּרֹאִין בְּלִיִּסְתָּם תִּמְיֵד וְלֹא הָיוּ הַדְּלֹתִים נִגְעִלִים
לֹא הָיוּ הָעֵם נִוְחִין בְּלִיִּסְתָּם תִּמְיֵד וְיִהִי בְּצִמָּת הַכֹּהֲנִים מִן הַקֹּדֶשׁ וְהָעֵן מִלֵּא אֶת
בֵּיתֵי וְלֹא יִכְלוּ כִּכְהֵטֵס לַעֲמֹוד לְשִׁדָּת מִכָּסֵּה הָעֵן כִּי מֵלֶא כְבוֹדֵי אֶת בֵּית יֵי כִּיף מִאֲזַנְפֵּה
נִזְלָהִי אֲעֵנִי אֵי קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים הַלְכָאן הַבֵּשׁ עֲמֹוד אֵי אֵן יֵד כָּל מִן בָּבֵל אֲמַכָּא וְיִדְלֵל מִקְּמַכָּא
אֵי מִכָּאן אֵי אֵן יֵעֵל אֵי קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים אֵן כֶּאֱן קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים מִפְּתוּחֵי וִינֵל אֵיִם אֲעֵנִי וְיִחְתּוּי פִּיִּה
וְכֹלֶךְ פִּי יִרְדֹּת אֲשִׁרֵי שְׁלֵמָה וְחֵלֶלֶה הַקֹּדְשִׁים כִּיף כֶּאֱן צִפּוֹר נִזְלָהֵא הַלְכָאן מִכָּאן כֶּאֱן מִכָּאן
חֲתִי תֵגֵל אֵיִה נִוְחָב מִזְבֵּחַ הָעוֹלָה לֹס יִכּוֹן תַּחַת סִרְף גִּמְלָה כֶּאֱמִיִּה בִּל תַּחַת אֲסַמָּא
וְלִיל וְלֵךְ קֹלָהֵם לֹל בְּמִסְכַּת אֲטִיב בְּפִרְךָ חֲמִישִׁי עֲשָׂה נִסִּים נִעֲשֹׂו בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְלֹא כִּבּוֹ
גִּשְׁמִים אֲתַעֲבִי הַמַּעֲרָבִי וְצִפּוֹר דְּכֹוֹל אֲעֵנִי אֵי אֲמַקְדָּשׁ מִתֵּל צִפּוֹר בֵּית פִּיִּה עוֹהֵא אֲמַכָּן
תִּם יִקְדָּשׁ תִּנּוֹר פִּי מִכָּאן מִן תֵּלֶךְ אֲמַכָּן וְלֹס יִכּוֹן לִלְכָאן מִנְפֹּד יִכְרֵג מִנֵּה סוּי בָבֵל אֲמַכָּאן
פֶּאֱן אֲדִרְאָן חֲנִיִּי יִכְרֵג מִן בָּבֵל אֲמַכָּאן וְיִדְלֵל מִן כָּל מִכָּאן פִּי אֲבִית מִמֵּתֵל גִּמְיֵעֵא בֵּיתִי רִכָּאן
כֹּלֶךְ הוּא אֲעֵנִי כֶּאֱן עֵל מִן אֲמַכָּא פִּי עֵל אֲמַכָּאן גִּיר מִסְקֹרֶף לֹאן פִּי אֲמַקְדָּשׁ לִשְׁכּוֹת עֲבִדָּה
וְאִמָּה בֵּין גִּיר מִסְקֹרֶף כֶּמָּא דִּילֵךְ מִכָּן פִּי סִפֵּר עֲמֹודָה בְּפִרְךָ חֲמִישִׁי מִהִלְכוֹת בֵּית הַמִּסְכִּיָּה
פִּי עֲבִילֵךְ אֵן יִדְלֵל אֲעֵנִי וּפִיפּוֹשׁ פִּי כָל מִכָּאן מִסְקֹרֶף יִדְרֹה פִּלְזֵלֶךְ קָל וְהָעֵן מִלֵּא אֶת בֵּית יֵי
כִּי מֵלֶא כְבוֹד יֵי אֶת בֵּית יֵי וְקָל אֲשִׁאֲעֵר אֲשִׁרֵי עֵיִן רֹאחָה עֲזָרֵת נִשְׁיִים וּמִיִּקְוָה
אֲכִסְדָּה וְכִּה אֲדַבֵּעַ לִשְׁכּוֹת קִטּוֹרָה וְפִסָּר פִּי קִטּוֹרָה מִזְכָּרָה יֵעֵנִי גִיר מִסְקֹרֶף וְלִילֵךְ

והוא נכבד לאור השכינה השמיני בין בני הארון וכל כבודו שבת עולם כבודו בלתי נאזר הענה וגלגלה עליו
הוא עבד אלהים כבודו ענין זר וכן נפחד וכן נפחד

יצעד מנהג אדכאן לחמא קיטור פא שרח קטורת מדכנה אז אחר
שלמה יי אסד לשכון בעלמל קיל אנה אסד לי קולה תעלי כי בענן אסא על הכפורת
יבני אנה קד רגע לכבוד וסכן עלי אהרן כמא כאן קדימא ולתרגום יי אסד על אסד
שכינה ביושלו בנה בעני בית זבול לך מאס ומסכן ומנה יבלי אישי וידיד
בה מאס ללחון ויונתן תרגם מנהג בעני בית הקדש קומר ואמרו דל בשעה
שבנה שלמה בית הקדש בקש להכניס את הארון והיה השער קטן חמש אמות ארבע אמות
והצירחו והארון היה ארוך וחצי ארוכו ואמה וחצי רחבו וכו לא היה אמה וחצי
בכנסת בנות שנים וחצי לא באה שעה דבין שנים זה לזה אמר עשירים וארבעה
רמות ולא נבנה כסדרה שלם כענב בביא ארונל שלהביו והניחו כנגד קדש הקדשים וחמור
לכון העולמים עשה בשביל פבור אבא יי אהיס אל תשכ פני משחיק זכרה לחסדי דויד
עבדיך מיד נענה ונכתחו השערים באותה שיבה חיה דויד ודע שכן דויד אוכ
יבנה בית קדש אל נפשי ויסתע מידיו בוד ענד תגלת נפשי אלה וידעו כל ישראל
שנחל לו הקלה על עמק בת שנים והיא דלת על כל הטובה אשר עשה עבדיו עבדו
למשה עמו לדויד עבדו הוא דאמרן ולשול עמו על עון ים הכמורים וכך דשו אמ
ודד לפי הקבה ונקדתי כפשיע רב כוחלל על אותו עון אמר לו מחול לך תן לי אותעשה
עבדי את לשונה אמר לו בחייך איני כוונתה לא בחייך אני מודיעה כיון שחמד
פא אהיס תשכ פני משחיק זכרה לחסדי דויד עבדיך מיד נשאו השערים דא שיהיה
וענב הארון וידע האש כון השמים ולמה נבטער שלמה עלידי שנתגא ואמר בנה
בבית אהרן לו הקבה בבין בני בניתם שיהל מקייבין לחלך מלכי המלכים הקה אלה
לחנות אלה שיהיה אלה כלאפי השמים והבית בהבנותו אש בועין אק סתב לא
בהבנותו מאילן היה עשה אבן שלמה חסד מלמד שהיתה האבן חסד את
עצמה ועולה ובינת יל בני הדימות ואל חתמה שהי כתוב והיתית אבן חדא
ויסומת על פוס גוצא וכי יש אבנים בבצל לא מלמד שנתעשה מאלץ ישראל ונא
וישבה על פהבאר ומה לכבוד נשד ודס והיתית אבן חדא לכבוד מלך מלכי
המלכים עאלו רק אתה לא תבנה הבית אמר דויד לפי הקבה למה איני בונה
את הבית הסדל אס אתה בונה אותו הרי הוא קיים ואיש חרב אמר לפני הד
פיה אמר לו גלוי וסדע לפני שישל עתידך למטא ואני מחריכו כי אס
בסך הוצא מחלציק הוא יבנה הבית לשמי אמר לו אס דויד רכון העולמים
למה אק אני בונה אמר לו אדם הואשון חסא ושפך דמון ואתה דמים וכס שפכת
היאך אתה בונה את מקדשי ונוגע בו ואני אמותי בתורתי ושליש קם ושלש
ימים תשכ בני טהרה כל קדש לא תגע היאך אתה בונה ועד עכשו לא מלאו

הוא עבד אלהים כבודו ענין זר וכן נפחד וכן נפחד

הוא עבד אלהים כבודו ענין זר וכן נפחד וכן נפחד

הוא עבד אלהים כבודו ענין זר וכן נפחד וכן נפחד

הוא עבד אלהים כבודו ענין זר וכן נפחד וכן נפחד

הוא עבד אלהים כבודו ענין זר וכן נפחד וכן נפחד

לך הימים אחד לפני למה אחד לו חשב מאדם ועד בןך שלמה ואהרן מוצא שבשלה
 ימלא לך הימים אדם שת אעש קינן מהללאל ירד חנוך מתשלח למך נח שם
 ארפכשד שלח עבר פלג רעו שרות נחור תרח אברהם יצחק יעקב יהודה פזץ חצרון
 רם עמינדב טחון שלמן בועז עובד ישי דויד הדי שלשים ושלשחיות לפיכך לא
 אתה תבנה ושלמה בנך משלים שלשים וארבע ואעפכך נוצר תאנה יאכל פריה הוחיל
 ואתה נעטטרת עלבטן בתי אני זכר לך אתה עשר וקורא אותו על שמך שנ מזמור
 שיר חננת הבית לדויד בנה בנית בית זבול לך אמדורלל לא היה דעת הקלה כוחה
 בכל המקומות אשר התהלך שם במנה בטיני באהל מועד עד ששכן בבית ספון בארץ
 ובנית זבול מכון לשבתו עולמים והיה שורה בבית המקדש בכותל מערבי כמו שאמרו
 רלל לא דזה השכינה מכותל מערבי שנ הנה זה עמד אחד כותל משניח משם
 ומשקיף על בני אדם מכון לשבתך עולמים מהינא לסכנאך ללאבד
 וכל קהל ישראל עומד לאן קהל לפץ פחד אשד דבר בפץ אוש באמרה ונצו
 מלא לאמר ונקדיתה ופא בושדה ולפצה לאמר מעכונה נהאיה פהי מתנללד
 בלפסוק איבערהא ונהאיה הדי לקול הו ונדון מלא ולפסוק אכר לאמר מן היס
 אשר הוצאת את עמי ומעני לקול עלי סיאקה אלפץ הכדי תבארך ללא לדי אפא
 בקדיתה במא ועד בה וקא אני מן יוסאכרת ישדל מן מעד מא בעצת מכאסא לבית
 חל פיה נורי ולא שפץ ינניה סוי דויד ואננה בלדה ולאמר מינדד אי ותלם קולה
 בית וכותל לולך אכרם לקול בקולה ואקוס תחת דויד אכר ואשבעל כקא ישול
 באשד דבר גיואבנה הבית נה בלוא אפעל מאציה על אמאעיד למתקדמה
 ותנדד בפין ובדרך מלאה כיוס הזה ורגזרת בממך וברעותן קיימתא כיומא הדין
 כי האמים ישכארים על הארץ הל ולך קצא איהל הדי חק הנה
 השמים ושמי השמים לא יכלכלך לא תאויך ואנל אלפצה מן אחתמא ולטאקד
 מתנעף מן ולא יכול יקף ולא יכול גוים זעמן ותרגום כי האמנם ישכארים
 על הארץ הנה השמיסות הדי מן סכר ומן למי דבק ושטא אתרעיי לאשרא שכינתה
 בנני ענשא דיריין על ארשא ופנית אל תמל עבדך מענא אקבול ואנא מתל
 אל תפן אל מנתם להיות עיניך פתוחות אל הבית הזה למהוי רעוא קדמך
 לאנשא על ביתא הדין ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים ירד ממקום
 שבתך מן השמים ונשאבאלה להאלין ודאנה במא אונכה אחאכס עליה
 מן לאימאן ותרגומו וירשי ביה מומי לאומיותיה ותרגום כי תשה ברעך ארו
 וישתחבב בדברך נמצא ענין ונשאבאלה להאלין ודאנה במא אונכה אחאכס עליה
 אלה קלה כי הקלה בשבועה והזכרת השם ונאחלה לפני מזבחך אלה הנאפעל

מן ימים ומקצתן

פסאך לא אסבא אי אנה אתא וחלף ואתה תשמע השמים באצמאד מן שדפון
 לשבע והו לאחתהרץ וירקון אצמאד אזע כן עדס למטר לאן ירוק יקל על לאצמא
 ומטה בירקסן חרוק אי אצמאד אלהב פא שדפון וירקון גפאך אצמאד וצפרתה
 ליבה להו מן שחפת הקדס והו כן אנה מנפוכה וליס פיה אבר וירקון הו אצמאד
 יחדת פ אזע פליס ינתפע בה וקד תחדתה אנה לעלען פלא אסא איצא כחלה בשחפת
 וכקדחת וז בשדפון ובירקון פא שדפון וירקון אנה וחסיל שדפון וירקון מכת
 תבואה שבשדות אנה וחסיל מליכנס הם התבואה שבשדות שדפון לוח קדיס
 יכנס בתבואה ותהיה השכלת נפוחה ואין בה בר וירקון יבש ופני התבואה מכסיעין
 ונהפכים לירקון אצמאד אזע אדי גף ויכס וגם יהיו השתים בחדס שדפון
 שיכנס בו לוח קדיס ותהיה בטנו וישאר גופו נפוח וירקון כי בהנהל האדם ובכוא
 אליו צרה פתאום ישובו פניו ירוקות והוא מאמר הכתוב ונהפכו כל פנים לירקון
 ומגוס אנה וחסיל ונח ושמוטא גובאדהו גבי דינאדהויה ושמעא
 ששמיט ומתפשט על התבואה ומכלה אותה יעני יתסייב ויתשל עליה מאמר
 יתלפה ונקדח חסיל מכני שהוא חוסל הכל פידוש בשלים ומכלה הכל וחוסל מעמך
 חסיל מכת פלוגית כלומר נשלימה ונגמרה אמרו שקדושת בית ראשון היתה
 יתירה בקדושת בית שני שמקדש ראשון היתה קדושתו בכל הקהל והיתה השכינה
 שוכה בו ולא היו עופות פגומות עליו אבל במקדש שני פחדו שמא אין קדושתו
 בקדושת הראשון ושמא יסדחו השמות על המקדש וישליכו שם זכר טומאה
 ענין צדוק להכניח העופות מנג ההיכל וקראום כלה עורב כלומר אז מונע
 העופות מלפחח בגג ההיכל וזו צורה עץ טרף שעושים עבשו שומדיהזרעים
 והמקשאות ומעני כלה עורב מאכס טרף ופ רב חפץ אף כחץ פיראס אחיט
 שלהיכל בלמא דאד עץ ונאע פיה חריר וקיק מתל לקכאכין ימנע לטיר יקח עליו
 אחיט לא ירמי טומאה למקדש ויסמי אמה כולה עורב וגם אל הנכרי
 אשר לא מעמך ישאלהו ובא מאן רחוקה למען שמך כי ישמעון את שמעך
 הגדול ואת ירך החזקה וזרוען תגפוח ובא והתפלל אל הבית הזה אתה תשמע
 הצמים מכון שבתך ועשית כל נאסר יקרא אנה הנכרי למען ידעון כל עמ
 האין את שמך ליראה אותך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית
 הזה אשר בנית אבל ישראל כשחן מתפללין לפניך בבית הזה ונתת לאיש ככר
 ודכין אשר תדע את לבם אם הוא אצמאד בנים ותדע שהוא מפעיסין אל תתן לו
 וכך אסתבע נכסים ותדע שעתיד לבעש בהן אל תתן לו אבל הנכרי ועשית ככל
 אשר יקרא אליך הנכרי כן היה לבו שלם בין לא היה לבו שלם כד שיתקדש שמך

ויהיה ענין שבתות
 ויהיה חסות שבתות
 ופליש פניו ולישמיט
 שם בלתי קיימת

ענין

וישראל שהם מכירין שבחך וכבודך ותפארתך ואתה תימה בראש מה יזה יזה
 בסוף לפיכך ונתת לאיש ככל דרכו אשר תדע את לבבו דא שלמה למד מי צדדך
 כשנידך יעקב את ויתן לך האלים מהו האלים בדין אסדא וילך יתן לך ואם לאו לא יתן
 לך אבל לעשו לא הזכירו האלים לא אחד משמני הארץ יהיה מוש בין צדדך בין רשע
 כך שלמה כשבנה הכנס התחיל לטודר את תפלתו ואמר ישאל בעל אמתה ומצדדך עליו
 את הדין ואם ונתת לאיש ככל דרכו אשר תדע את לבבו אבל נכרי מחוסר אמתה ואת
 תשמע ונ הנכרי בין ראוי בין איי ראוי תן לו שלא יקרא תגר ואנפת בם
 תגזר עליהם ומתלה אדך כי אנפת כי ומה גם כי התאנק כי והו מן וחרה אף
 מנאזא יקל אנה מקלוב מן פניי בעושי רע ופניה לא היו לה עוד חטאנו
 והעונו רשענו חבנו ואטפסנו סרחנו אטפסנו לשון שגגה ודגוס נסכלר
 ואשגה אסתכלית ואטפסית עלי ראית אתגוסאק לעונות הידנו תפעל בלקוהו
 ויוצאך מעני אטפסנו מן מעני טפס לאן אגהל יפעל בגלה וישטי עלי לזנוב
 ולכ יעלם אן עלה לעקאב ורבינו אל פסר חטאים דנוב תפעל בלקוהו ועונות דנוב
 תפעל בלקוהו שלשה נענו במעט פיהם שלמה דכת וככלות שלמה להחלל
 קדאשירדה מן השמים ומשה דביט דכת ויהי ככלותו לצור ותבצע האומה אשר
 וליעזר ענד אברהם ויהי הוא טוס כלה לצור והנה דבקה ג שט חכמ אל אש
 שירדה בימי משה לא נסתלקה ממזנו הנחשת עד שבאו לבית העולמים ואש
 שירדה בימי שלמה לא נסתלקה עד שבא מנשה ולא ניתק זהב שלמזבח מאש
 תמיד ולא נשרף עינו קל וחומר לראוי שלהבקה שאין מושל בהם גיהם
 ושבואלך בכל לבם מענה ארנוע לזלך הו מלעל ואמא אשר שבו אודתם
 כמענה ארנוע והו מלעל הוקול אןן ושבואלך בכל לבם ובכל נפשם בארץ
 אויביהם אשר שבו אותם וג אשר הועצת אתם ממעלים מתוך כוד הברזל
 בוטה אחיד מן להתך כסף בתוך כוד ויקל להא אבוטקה ודלך עלי טריק לתשניה
 פילאיתקה ואחתראק ופטר מתוך כוד הברזל מן מונע שטה בכורא אחיד
 והכור הו כל שמתקין בו הזהב ושטה במד אחיד לצעוצעה ויעמד
 ויבדך את תקהל ישראל וישראל אחיד מן הדיאמנל מן אדעם ללגמחעה מן יהי
 יי אהינו עמט לי והיה לבבכם שלם ויזנו שלמה את זנו השלמט
 אשר זנו ליש בקר עשרים ושנים אף וצאן מאה נעשרים אף ויחנכו את בית
 יי המלך וכל בני ישראל קדאסל כס חבלו ישראל לאם פיהדה לזכיה גוה
 אן האולאי אגזחיס כחנו שלמים קאשלמים נקחם לחמהא לתלאתה אקסאם

וישראל שהם מכירין שבחך וכבודך ותפארתך ואתה תימה בראש מה יזה יזה
 בסוף לפיכך ונתת לאיש ככל דרכו אשר תדע את לבבו דא שלמה למד מי צדדך
 כשנידך יעקב את ויתן לך האלים מהו האלים בדין אסדא וילך יתן לך ואם לאו לא יתן
 לך אבל לעשו לא הזכירו האלים לא אחד משמני הארץ יהיה מוש בין צדדך בין רשע
 כך שלמה כשבנה הכנס התחיל לטודר את תפלתו ואמר ישאל בעל אמתה ומצדדך עליו
 את הדין ואם ונתת לאיש ככל דרכו אשר תדע את לבבו אבל נכרי מחוסר אמתה ואת
 תשמע ונ הנכרי בין ראוי בין איי ראוי תן לו שלא יקרא תגר ואנפת בם
 תגזר עליהם ומתלה אדך כי אנפת כי ומה גם כי התאנק כי והו מן וחרה אף
 מנאזא יקל אנה מקלוב מן פניי בעושי רע ופניה לא היו לה עוד חטאנו
 והעונו רשענו חבנו ואטפסנו סרחנו אטפסנו לשון שגגה ודגוס נסכלר
 ואשגה אסתכלית ואטפסית עלי ראית אתגוסאק לעונות הידנו תפעל בלקוהו
 ויוצאך מעני אטפסנו מן מעני טפס לאן אגהל יפעל בגלה וישטי עלי לזנוב
 ולכ יעלם אן עלה לעקאב ורבינו אל פסר חטאים דנוב תפעל בלקוהו ועונות דנוב
 תפעל בלקוהו שלשה נענו במעט פיהם שלמה דכת וככלות שלמה להחלל
 קדאשירדה מן השמים ומשה דביט דכת ויהי ככלותו לצור ותבצע האומה אשר
 וליעזר ענד אברהם ויהי הוא טוס כלה לצור והנה דבקה ג שט חכמ אל אש
 שירדה בימי משה לא נסתלקה ממזנו הנחשת עד שבאו לבית העולמים ואש
 שירדה בימי שלמה לא נסתלקה עד שבא מנשה ולא ניתק זהב שלמזבח מאש
 תמיד ולא נשרף עינו קל וחומר לראוי שלהבקה שאין מושל בהם גיהם
 ושבואלך בכל לבם מענה ארנוע לזלך הו מלעל ואמא אשר שבו אודתם
 כמענה ארנוע והו מלעל הוקול אןן ושבואלך בכל לבם ובכל נפשם בארץ
 אויביהם אשר שבו אותם וג אשר הועצת אתם ממעלים מתוך כוד הברזל
 בוטה אחיד מן להתך כסף בתוך כוד ויקל להא אבוטקה ודלך עלי טריק לתשניה
 פילאיתקה ואחתראק ופטר מתוך כוד הברזל מן מונע שטה בכורא אחיד
 והכור הו כל שמתקין בו הזהב ושטה במד אחיד לצעוצעה ויעמד
 ויבדך את תקהל ישראל וישראל אחיד מן הדיאמנל מן אדעם ללגמחעה מן יהי
 יי אהינו עמט לי והיה לבבכם שלם ויזנו שלמה את זנו השלמט
 אשר זנו ליש בקר עשרים ושנים אף וצאן מאה נעשרים אף ויחנכו את בית
 יי המלך וכל בני ישראל קדאסל כס חבלו ישראל לאם פיהדה לזכיה גוה
 אן האולאי אגזחיס כחנו שלמים קאשלמים נקחם לחמהא לתלאתה אקסאם

שי למזבח והו החלבים והדם והאליה תמימה ושי לכהנים והם חזה ושוק כי
 את חזה התטפה ואת שוק התרומה לקחת מזה בני ישראל ושי לבעלים
 והו אפס על העור והבשר פלמא כאן לשלמים כולל פלם יכל לאפסחאב לקבנות
 אלאסיד מטהא פולך בלנסבה יסיר וקיל פי שלמה וכללות שלמה להחפול
 והחש ירדה בין השמים ולסאחאמאן אל נאר סמאווה ומעלהם מזבח הנחשת
 אלי עליה אנל אלל לדי שלל פיאחס משה פנקול אן לקראבין חינוך כזאת
 כזירה פלם יסעהא למזבח כלהא פקובו אכחל פיוסט לעחן כמאקא ביום ההוא
 קדש הכלל את תוך החצר אשר לפע בית ייכוי עשה שם את העולה ואת המנחה
 ואת חלב השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפע ייקטן מהכל את העולה ואת
 המנחה ואת חלב השלמים ולם ימכנהם אן יאחז בנאר מן כזנה ישעלונהא פילעחן
 פתציר אשזדה ולם יחל להם אן יאכדו נאר מן טק למזבח פילדגונהא לילעחן
 פילדגונהא לילעחן בקודש ולא מורדין פאסעפהם אכנים גלגלה באלהאך
 נאר סמאווה אחרקת תלך לקראבין ב וקאל אל מזבח שעשה משה ושעשה
 שלמה ושעשו בני הגולה גבהן עשר אמות ואף לעתיד לבוא כך ומזבח היה נתון
 באמצע העדה כבש לרוממו ולמעורבו ובת המטבחים לצפוט וכל ישרא למחאו
 חב ויקרבו כל השדה ועסדו לפני משה ושלשה שמות נקראו לו מזבח העולה
 ומזבח הנחשת ומזבח החיצון ועש שלמה ביום ההוא את החגו שבעת
 ימים ושבעת ימים אדבעה עשר יום קל רבינו משה אל פי שוח והיה אהל הלכה
 כאורחמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים קולה כאור שבעת
 הימים יסיר בה לו שבעת הימים שלחנוכת חבית אתי כאטת פי אאם שלמה
 אלי לם יכון ללמלה וקתסעד ואקבא מללהא אי הנא כלחמה אל לאן קיל פי תלך
 אהיאם וישב כל ישראל איש תחת גפנו ואיש תחת תאנתו פי קרור ופרח וקאט
 תלך לקבעה אהיאם כדחה שנימה לישאל וקיל הנאר ויחנכו את בית ש המלך
 וכל בני ישראל וקל רביט עשיה אל קל אגן כי חנכת הבית עשו שבעת ימים
 והחג שבעת ימים למא אהאד שלמה חינוך הבית וסאן קבל אחג באאם לם
 יטכד אי אחג פיגמשהא כל אפודהמא זילך לקול קדמאיטא איז מערבין
 שרהב כטמחה ולעל קאלא יקול אנה לם יסתגיד אהנתאר בעד כמא
 אנה פנקול אנה קד כאן ימכנה אן סתך מויע יסיר לילך וקל גלט קודש
 פי חלך באנהם למא דאוסהכסודים אלי מן תלך אסנה דאכלא פי גמלה אל
 סבעה אהיאם אהאח ענו אהאם אלו פי חם אכפור ואנמא אעטרהם אל דלך

תוהמהם אף מעני חניכה אל ושרב וליס דלך כולך כל מעני חניכה כגבא קמץ אף
 ויפח שלמה את זבח השלמים אשר דבה לבי וקא פירא ויחנכו את ביתי וקולה
 ותסביח כקולה וכל תפלה וכל תחנה:
 ויהי אמת זכר אמת הקבה לישראל לזו עלי ושמו וקיימו מצות חזרה דבת ושמות
 בחגך וראונו שאני מאמץ לבם ברכה שפדעו בסוף וקאן איצט אדא
 זכר אמת חנוכה לעבודה פפי דלך ג' אשיא קואם ותגוד וקרבן כמאקא פי דכל לחנוכה
 כלמא וקיימך וסגדין וכמאקא וקריבו לחנוכה בית אהא דנא וג' פלדך נקול אן אבא
 עמלו חנוכה הבית פי זמאן שלמה ז' ימים קבל חג הסוכות כמאקא כי חנוכה הבית
 עשו ז' ימים והחג ז' ימים פקס יקול אן לחנוכה אנמא הי אכל ושרם יתחיייר וקול
 כיף אכלו יום לכבוד ח' הו דאכל פו אטבע אהא אד' הם קודם חג הסוכות אד' לים
 הי כנפצלה מנהג פקד באן מן הנא אן אסגוד ואקראבין יטלן עליהם תמיה חנוכה
 ואקרבן ינוז יום לכבוד פה חנוכה פליס יפרק בניהם:
 מנורות שעשה שלמה שלמה עמל עשר מנורות פתכל סתהא סבעין לעולה
 בשבעים אמות: קול ען עשר מנורות שעשה שלמה הלכא את ממא תלה למנורות
 משה פי צורתהא אסלא" אגואב מן קולה עשר כמשפט ידל עלי אנהא ממא תלה
 להא ואמא גאז דלך פקד דל עליה אוחי מן קולה פיאכר אקצה הכל בכתב: וקד
 גאט לכבר באנהלם יכון יסרג פי זמאן שלמה וגידה אלאמורה אתי געלהא משה
 וזית באנת מוגדה ערהם ודלך קול קדמאניא אעפ שעשה שלמה עשר מנורות
 כולם היו כשדות לעבודה ולא היו משתמשין לא בזן שלמשה: וקד כלף פי דלך בעין
 אטא פי קולה אן אשעל כאן לעשרתהא פי כל לילה ואחיה מנהא חת לא תבדא
 מנהא ואחיה אד' ויסרג עליה גידאן חית געל אטופיק דלך בין אקלן אחיה כבא
 וקולה ואת המנורות ונרותיהם לבעוס כמשפט ולאכר קולה ומנורת הזהב ונרותיה
 לבער בערב בערב: ופי מא רוינא ען קדמאניא פיהא דלא עלי בטלן דלך
 פאן קא פמא מעני לבערם קילאנמא דל דלך עלי תאדילהא קלט ללאשעל וכמא
 קאן כולם היו כשדות: וקא בעין אשארין והורבו סעדיה דל פו תאמל פושט
 קדשים וגוא פו כעף לעשר מנורות אתי אעלהא שלמה פי כסכה יקול ואחיה
 פקט ישעל עליהא אסת חו קולה ומנורת הזהב ונרותיה לבער בערב בערב ופי
 נסכה אכרי יקול ואת המנורות ונרותיהם לבער כמשפט לפע הדביר זהב סגור
 וזנה עחה אקולין הו אן בעתקד אן אשעל כאן עלי ואחיה מנהא איתם כאנת
 ואנמא קיל אשעל עלי גמיעהם עלי טריק אביל: וכולך וקא אגשר

שלחנות קאפינסכה און נאנד אכנז כאן עלי ואחדה חנהא דאך קולה ואת השלחן חנהא
עליון לחם הפנים זהב וקאפי אכנזי אנה כאן עלי גמיעהא דאך קולה ואת השלחנות
ועליהם לחם הפנים ואתופיק ביק לקולן הו טרוק אבדל אן נקול באן אננד כאן עלי ואחדה
מנהם אי המא כאן ואנמא וקע לקול עלי גמיעהא לאן הדי יסתעמל מרה והדי
יסתעמל אמרי וממא יואפק הדי למעניקולה ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה
וז באשי ישרפון אותו ואתהן לסדרד המס מנתמענין ואנמא אראדהמא עלי אבדל יעני
אן כאנת אהם אתאניה פלחורק מעה וקן כאנת אבנה אתאניה פלחורק מעה פאכס
אחרק קד וקע עליהמא לכן לים הו פיתא ואחדה בל עלי אהליג לאנה לס יצע ידה עלי
אמדהאנין בעינהמא פיקול אחריקהמא מע ארגל ואנמא וצע פי אהין חכמא "מרסלא"
מקע עלי גמלה אנמא עאמה פאדי בלג אתשטיש שטיש אנאנין וקיל אן לשלחנות
אתי כאן יננד עליהם אכנז הם כאט מן דהב וכאן תם שלחנות אכר לס תכין מן דהב
והם כאט חמשה מימין וחמשה משמאל וכאט יתרכו פיהם לחום לעולות ולחטאד
ואשם ועליהם הין מניחים הסכינים והמזרקות שמקבלים בהם את הדם אמא לשלחנות
את כאן עליהם לחם הפנים פהם כאט מן דהב כמאקא והשלחן אשר עליו לחם הפנים
זהב ואמאסאיר לשלחנות לס יכר אנהא כאנת שלחנה ועמל שלמה פילמקדש
עשר מנורות לתביל היטטה וצולתה ענד אטאנין מאליס כולן פי ננד מנורה ואחדה
ודלן לכון גל שלמה לס יכוס מתלקוס גל משה ועשה שלמה מנורות עשרה
ושלחנות עשרה על פי הדבר מן קולה הכל בכתב מיד י עלי השכיל כל מלאכת התבנית
וקא לתנחום אל וכפיו פחשות חשמים בחצמאד אל ועברך את כל קהל ישראל
קול גדול יריד בקול גדול לאכל דבר אחד מכל דברו הטוב לס יסקט אי לס יכל
שי מן מאעידה אסטא דבר יסכימו כל וקת בחסד אחתאצה עלי אדואם נא
אסתמדאד ויחנכו את בית י מענאה אתוכיר מן אשר בנה בית חדש ולא חנכו
לאן אתוכיר פי לנה לערב הו אטעאס אטעאס עלי אבנה ויסמון דלן אטעאס ופירה
ורכינו סעידה פסל הדיא ונחיה תדשיט קטן מהכיל סגיר עקאן יחתכעל
דלן ויסעה ויזבח שלמה את זבח הבקר את דבאבקר איטא אומר כן אה את אב
הבקר הם הבקר שהביאם הנשיאים לעבודת המשכן שחיון עד שנבנה בית המקדש
וקירבן סלימה וכך אמרו כשהביאם הנשיאים אמר הקדש למשה קח מאתם אמ משה
שמא הן חיות הרבה אמלו יהיו לעביר את עבודת המשכן וימש שלמה
בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קול גדול מלגוא חמחשי טול מנול לסג ייאה יג
שבעת ימים וסבעת ימים ארבעה עשר יום אז יתור בה אנן הוואן אשבעד

עוודה באהראק
אקרבנות חתי צאת
דשן

לאליהם החג ואנאיה ממי חנוכה הבית לקולו אן אשתמאע סאן פלאג ויקולא
המלך שלמה בידה האיתנים בנה פלאיכון לכפור דאכל פי הוה לאיחם ונזא אן כדון א
תקריב למזכור פי בקיי לאיחם דון יוסאקנת וקולה ביום השמיט שלחאת העם
וילכו לזה להם מענאע על הדי אנה סאפר מן אסתאדולן בעד אעטאיה להם לאדן לאנה
יכון יום חול בלאשך וקד קול אן שבעתי מן חנוכה תקדמת לאה פיוכז פי טייהא
שבת ולכפור בלעזורה ואן אתקריב פיהא באמר בית דין עלי חכם הוראת שעה כמאקאן
פי מאדמה יחזקאמן לקרבנות פי אסבת בלחף מאדכר פי אנויה זנה למ דלך אמר
דאיהם ותשריע מתסע בל עלי חכם הדי לחינוך וקת מלא תם תעוד לאמור אי מגראאה
לאעל כמאגרה פיאחם שלמה וסיבין זלך פי ספר יחזקאל פיוכז קולה ביום השמיט
שלחאת העם וילכו לאגליהם לים ידיר בהאגם מין פי דלך לנהאר לאנה עלהדי יוסטוב
ואנמא מעטא אטאדן להם בלמיצי כאנה קאללבת לאגליהם מתל וילך חרנה עלי מא
שליח רביע סעדיה לל דמך הוקלה וכרנ יעקוב מן באר שבע מאצא ודמא אי חרן
וקד פקדת וילך חרנה מאצא אי חרן לאע געלתה מקחם ללבת חרנה מתל ללבת ארעד
כענן כן פירש לל ומן גדילך אבתדז בלמיצי ואת כל חשך שלמה אשר חפץ
המתל חפץ שלמה אשר חפץ ותרגומו וית רעות שלמה דאחרעי וידאשי אל
שלמה שפית כאשר נראה אליו בגבעון כאן יצא בהוא אנה מתל וירא אליו ילאי הווחי
ותגלי נבזה מתל במחזה פביין אן זלך מתל למחל לאנלי את בייך פיהא אנהא בחלום
הגלה הו קולה הנאך קבל ועול שתיים זונות ליה בגבעון נראה ילאל שלמה בחלום הלילה
ויאמר להם שאל מה אתן לך והוה למתבה אחט מן מרתבה לאנביא לאנחם קאל
פי שדחאס יהיה נביאכם ייית אם יהיה נביאכם נביא יילומי שאכלו יהיה נביאכם
נביא ייאיטן מתנבא בשמי הגדול דין במדאדאא בחיוות כייש נביאים למישאן לל
אבל יהיו נביאים כוח הקודש בלבי וזה ישראל למשל ולשנייה משל מתל יתמתל
בה מן אדאד ידעי עלי בלד או מלהא שלכ יקול געלה ללה כסלסן או מתל למלהא
פלאטייה ולשענה חכאיה מן ושננתם לבעל ותרגומו ויהי ישראל למתל ולשועבי
תרגום ויספור ואשתעי כלומר האינים מספרים בגנותם חלק מה שהיו מספרים בטובתם
ישום יבהת ויתוהש ושקן יצפד מן שדיקות עדיים פקד אכבר
תעלי בלדאב לנית ענד מאכמלת עמאדעה ויהי מקצה עשרים שנה אשר
בנה שלמה את שט הסמים את בית יי ואת בית המלך ויתחוסל את בית יי זה בית
כחנה גולה ואת בית המלך זה בית המלך ופ זה בית כהנה גולה לבית המשחור
בעלן למתבה ואשרף בטנה ללה באעה וכל פי למתקדם אנה בנא בית ללה

פי סבעסטן וקצרה פילתה עשר סנה וקד קלנא אנה יריד תמאם תלאה עשר ורב
מאכאנת הדי לעשרין מזאן מלכה ליבעד פרוג לעמאדה בתלאה סען תם פעל מא
קא געמאן דפעבלאד מן בל גליל לחידם וחדם מזך צור נשא את שלמה בער
אדזים ובעתיבמשים ובזהב לכלחפצו אז יתן המלך שלמה לחידם עשויים עירבאלן
הגליל מעט נשא האדאה ומתלה אם נשאת נשא לכו הלאהדא לנא הדייה ותנומו
סובר יעני אסברה במא דכר ויאמר מה הערים האלה אשר נתת אחי מפני
מה קרא חירם לשלמה אחי לא בשעת שמחתך שלישל אמות העולם דואין אותן וענשין
עצמן בלואין אחיהם שכן חירם אומר לשלמה מה הערים האלה אשר נתת אחי וכן
עשו אומר לעקב אחי יהי לך אשר לך ובשעת ערתן שלישדאל אמות העולם שונאים
אותם ומרחקים אותם מששים במפלתם ויקרא להם ארץ כבול ארץ רכודה
וקריבמה קול לחכמים אל ארעא מכבנתא דלא עבדא פריד ארץ שאנה עושה פירות
יעני ארץ מנקלה מנגלה מתל לקד למקפול ונא תעלה ללמד ענפי שהיה העפר שלה
חול ואין ראוי לזריעה והכרי קאן רב נחמך בדינחך אמא ארץ חומטין היתה פ שאיה
עפרה חול והיו חומטין ואמאי קארי לה כבול דמשתקעא כדעא בגוה כיבולא פ
שדגלים שלאדם משתקעות בה מחמת החול כאלהם כבולים ולכן אינה עושה פירות
פא משתקעות דגליו שלאדם מחמת תנוחח עד מקום שמימימין הכבולים פ עפר
תנוחח מקום שאין בתולה לא כגון ארץ חרושה שעפרה מדבקת בדגליו וכשמניח דגל
עליה עושה גומא כמהלך על החול כדאמרינן אין מי רגלים כלים לא בישיבה ובגפר
תוחא אלה בעמידה ומנה קאן טעאות כבולות ושחוזות ופסל פיה הו אן תרצט
אזנאכ לנשא אי תחוזון כילא תתמכן מהן אזכור ושחוזות יס דלך ופסל פי ארץ
כבול ארץ למתחייה לא חירם אכדא ולא שלמה אסתדא וזה דבר המסאשו
העלה המלך שלמה מחקי מסין דמני מלכא שלמה יעני האלוי למחקי מסין אמרהם
וכולהם אן יכנא אמתאכ למיכודה ואת הכלוא וחת חומת יחשלים כלוא אסם מויע
ופסל מאמלי דלאן מלוא אסם למויע והו מלוא בלעבראני ויתנה שלוחים לבתו
אשת שלמה ארסא איהדייה ומתלה עלי בעץ אשרוח אחר שלוחיה וקיל אקטאע א
גולה אקטאע להא תאלד כדאגהא ותנומו ויהבה מתנא ואת כל ערי המסכנות
מכאזן תכזן פיהא גליל אתי אחיל מן אבולא פא ערי המסכנות הן ללסלאח ואעד
והי פי טוף לעמל ולא מחלה אן קד כאן פיסא ולאה ועסאכל ליעצטואללי ואת
כל חשק שלמה אשר חשק לבנות בייחשלים וכלבגון וכל ארץ ממשלתו הי קצור ענינה
לבנא נעיר מא ישאהד פי תדמר ופעלכך ואראד אן ישגל כקאה שבעה נים בהדיה

לעמאיר וירפה ישראל כמנהג נענהם קל וזה דבר המס אשר העלה החלך שלמה לשנות
אפצית ש ואת ביתו ואת המלנא ואת חומת ירושלם ואת חצור ואת מגדו ואת גזר
ויעלם שלמה למס עובד עד חיוס הזה אלה שרי הנעבים אשר על
המלאכה לשלמה חמשים וחמש מאות הורדים בעושים במלאכה אליך רבנאסטודטיגיא
ופירושן או חמשים החמונים על המלאכה המעמידים העם במערכותם ומלכת
שבא שמעת את שמע שלמה לשם יי קיל בלאד להט מתל שבא ודין אלי פסך פיר
אסר ואהר וקיל קביל מן בע קטורה כקול אכתאב ויקשן יל את שבא ואת דין
שמעת את שמע שלמה ידיד טועה וקל אל כל האומר מלכא שבא אשה
היתה אינו לא טועה לא מאי מלכת שבא מלכותא רשכא ותבא לנשות בחירות
קל היצחק בל שמט לקפוד אל פי שרם ספר מלכים ומלכת שבא שמעת את שמע
שלמה קיל אנהא ממלכת שבא יעני קום אגל מן אהל למלכה וקיל אמרהא מלכה
חכימה והוא לקרב ולעלהא כאנת זוגה מלך להן זוגה למלך וממא מלכה פתעלכת
לעלום אתיבהא יתכד אלמך פלמא אכסרף למלך בקית ה מאציה למלך כמא כאנת
עלניה תדבר למלך בשמות אננהא פלמא בלל יהא כנר שלמה ואן עלמה עלם לאהר
דאל קלבהא מן דלך אמר עיני עלם תתן בולך כמאת לתגבה במסאל גרבה לא יק
פליהא לא כואן לעלמא מתל נואר דלפלאספה והוכלית תשביב והו קולה ותבא לנשות
בחדות והי נואר מתל חד חידה ומשול משל וקד קיל פי בעץ אהדות שרם הידי
אחיות והיה זה אמוראל כשבא מלכת שבא אל שלמה אמרה לו שמעבת
עליך ועל חכמתך אם אני שואלת אותך בדבר את משעבי אמר לה כי יתן חכמה
מפיו דעת ותבונה אמרה לו שבעה יוצאין ותשעה נכנסין שנים משגיג ואחד שותה
אמר לה שבעת ימי נדה יוצאין ותשעה ירחי לידה נכנסין שני ידי אשה מוזגין
ואחד שותה זה הול אמרה לו חכמתה אמרה לו אשה אמרה לבנה אביך אבי וזקניך
בעל אנה בני ואני אחותך אמרה בודאי בתו שללנו אמרה לצב כן מי
שהוא לאנולד ולאמת אמר לה אדון העולם ברוך הוא מי שהוא חולך ומעא אם
אבין בתלה אמר לה זה הכל שהיתה הארץ אם אבין איזו היא ארץ שלא ראיה
שמש לא יום אחד אמרה מקום חמקה יום שנקד עהים מה הוא אם יש לך אל
תתן לי ואם אין לך תתן לי ואם ידעתי שיש לך לא אמרתי לך תתן לי ועכשו שואל לך
תתן לי ולכשיחיה לי חיש נותן לך אמר לה זה מעשה שכם בן חמור שאמד לעקב
אם יש לך חתן אל תתן לי ואם אין לך חתן תתן לי ואם ידעתי שיש לך חתן לא הייתי
מבקש ממך שותחאנג וכשידעתי שאין לך חתן בקשתי ממך שתחתני ואם
יהיה לי לא ממנה לא אשא אתבניך שהם אווים מהוא חצור ועשית לתורת

כאשר היה עליו
לשון
אמר

סגולת
והמדת

כשאחד נפתח תשעה נסגרים וכשתשעה פתוחים אחד סגור אמר לה חזר אז הוא
לחם של אשה ועשרת דלתות זה בין אדם שעשדה נקמם ישבו עיניו ואזניו ונחידיו
ופיו ומעייו ומקום הטבעת ושורה כשהולך במעי אמו השורה פתוחה ונקבי הנער
סגורים וכשיצא הנער השורה נסגרת והתשעה נפתחים מה הוא עד שהוא
בי לא היה הולך ובעת שיהלך הולך וכשהולך לא בשמים ולא בארץ הולך אמר
לה זו הספינה על המים מהוא שלש לא אכלו ולא שתו ולא נזדקקה בהן נשמה והעין
שלוש נפשות אמר לה לא שלא אכלו ולא שתו הם חותמת ופתיל ומטה והנפשות שבעין
הם תמר ופרץ וזרח מהוא שלשה נכנסו למעדה ויצאו חמשה ואמרה לו אמו
אביך אבי וזקינך בעלי אתה בע ואני אחותך אמרה לו בנות לוט מהו המגיד
חרי והקבר מהלך והמת מתפלל אמר לה המת זה יונה והקבר זה הדג והמת מתפלל
זה יונה מהו שלשה אכלו ושתו בארץ ולא נולדו לא מן האיש ולא מן האשה
אמר לה הם שלשה המלאכים שנולדו לאברהם אבינו עה מהו שנים נכנסו למקום
חיים ויצאו מתים ושלשה נכנסו למקום מתים ויצאו חיים אמר לה נדב ואברהם נכנסו
למקום חיים ויצאו מתים וזכניה מישל ועזריה נכנסו למקום מתים ויצאו חיים
מהוא אשה ואיש רכבו על החמור והיו בע אדם תמחים עליהם אמרה לה זה הוא
אחי ואמי ילדה אמו שלזה אמר לה לא בנות לוט שהיתה אמה אחיה מהו מאן
דאתילד לא מית אמר לה ליה ומהן דמית לא סרי אמר לה אשת לוט
מאן דלא אתילד ואתיהיב ביה דחא אמר לה זה העגל מהו מאדמה נוצר
ואדם יצר ומאכלו מפרי האדמה אמר לה זה התול מהו איתתא אתבבילר
לתריץ וילידת תריץ דאיתן ארבעה ואבוהון חד זה יהודה מהו ביתא אתבביל
מיתין מית לב על ביעהון וחילא נפק מנהון אמר לה שמשון ופלושתים ועוד
שאלה אתו הרי לך צורות בור לי מהם איזו נקבה ואיזה זכר ברוקם בהלובם זכר מקים
כמין לשמא נקבה שמא לימין ועוד צותה להביא עץ ארז מעוסר ואמרה לו הודיעני
איזה הוא השורש ואיזה הוא הענף ענה להשכובים נשתקע העץ האחד וצף השיש
אמר לה זה שנשתקע הוא השורש וזה שיצף הוא הענף ועוד דוגמא אחרת עשתה
לפניו הביאה לו זכרים ונקבות כלם קומה אחת וכסות אחת אמרה לו הפגשני בין
אלו לאלו מיד רמז למיסים והביאו לו קליות ואגוזים דגברים שלאחז מתבישים לוקחין
בכריותהן נקבות שהיו מתבישות נוסלות בכרדיהן אמר לה אלו זכרים ואלו נקבות
ועוד דוגמא אחרת עשתה לפניו הביאה לו מחולס ועליים אמרה לו הפרש לי

פ מעני חיה אחת ארץ נבאת שני שריף שבה לאמאן והו לנכל והו נבאחי לנס ומעשה מביין פי מכאנה פקל לקטע טעם

וי ולא יעלה למשי פאדי נשורה לוח ונחל מען פאדיה מעי

שמה דוגמא פקל
ונמדת יעני מלות
מקל אמר לו חקוקים
דכחא ומינה
וקל כולך לה
מעשה דוגמא
יען מלכיה
ושלכא פקל
כחא

בן לא לא מיד רחל לכהן גדול ופתח את ארון הברית מהלך שבעה כדעם בחייו קומצתם
 ולא עוד לא שטמלא פניהם מזיו הששנה ועליו נפל על פניהם אמר להן מהוללים
 ואלו עליונים באותה שעה אמרה לו שמעתי ולא האמנתי וכיון שראיתי אשריך ואשרי
 עבדיך אלה הוסמת חכמה וטוב על השמועה יהי יי אהיך בנך ותבא ירושלאה
 מעבא אל ירושלא בן כבד מאד מא כתיב לא עסכר מתל עשה לי את תחילת הזה
 וקר שרח בלך פיקולה גמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד ואנן יקרת מדידאננס
 יקרות מתל ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ומאכל שלחנו לטעמאלי
 יקדם עלי סמאטה ועולתו אשר יעלה ביתי פי דברי המים ועלתו אשר יעלה
 ביתי פעל לפי ועולת ירדבה צורת לעבאיד ולקראבין אתי כחן יקדבהא
 ועלי לפי ועליתי פה ירד צודה לעבוד ובהגתה אעני למקחא לדי כאן יצער מן
 קצרה לכית לנה ולא שך אן ללפן אואחד הו למקצור ולאכר תבעלה ולאצח פדה
 ועולתו עני אלמגס הו מתל לגומים ופסר פיה מרגאן וכלך פילמגסנה סכין
 שללמוג ופסר פיה איצא מרגאן וקל אבן גנאח אנה נוע מן כשב אאז לקולה שלח
 אלי עני ארזים ברושים ואלגומים מהלבען וללגון לא ינבת פיה מרגאן ולא בלם עלי
 מא שלח פיה בעצמה אנה לבקם בלמים ואקלעב לגומים ולמוגס מתל כשב וכבש
 ושלמה ושמלה וקל אן אף פיה זאידה כזיאדתהא פי אפרוח מן פרח ופי אתמול
 מן כתמול שלשם ופי ואשמודה בלילה מן שמר והזה אלפצה אגעט למוגס עיכמה
 לשותקאן פלניסין ולמרגאן הונבאת ינבת פי אבחר פאדי אכר מן אמא וקורה
 אחי תלל ותלגר והונבאת חגרי וחגר עבאני וקולאנן ויעש המלך את עבדי
 האלמוגס מסעד לבית ולבית המלך וכבודות ונבלים לשרים ואיד שרח אבן אולנד
 אטהא אכשעב לא מרגאן לאן למרגאן לא יעמל רפאיד וגנאז ללבוות לאנה סגיר
 איד ען דלך ואינא אנה יטקן וינכסר סדיע וקל אחריזי לן פי מקאמבד
 אתאגר עני האלמוגים יקר מכל עני בשמים כי לא יקב לעלמים ופסר פיה
 כשב אכנס והכי שרח אינא קיל אן לגומים מרגאן וליסהו צחיח לאנה
 סיקול א קדאס אנה עמל מן הזה עני אמוגס כבודות ונבלים לשרים וליס יעמל
 מן למרגאן דלך ורבותיט אמח ען מן האילנות הראהו הקבה לשלמה בים
 ועשה ממנו כל צרכי בית המקדש ונגנז כתוב אחד אומא למוגס וכת אחד
 אומא לגומים גלמין היו וכיון שמראה להן את השמיה נעשו כנגדיק כבדיחים
 כת אחד אומא מסלות וכת אחד אומא מסעד מאן דאמר מסע אפסילה ומאן

ורמזי הדידאננס
 מוסלמין וקאיה
 ולגומי הדי אקאריא
 מעליה מול למוגס
 וסמיתגוז כמא
 אבאמגוז וסל
 פי וסל איד

לפי יעל ואלה
לפי יעל ואלה
לפי יעל ואלה

מעט מן המעט

ראמר מעלת סטראמליס ז ומעני אלפצתיז אסם מבאני כחנת ענחם
לכד מאנשי התרים למתגוללן אתגאר ופסר פיה אהל למתאגר וקל אתרגום
פילכד מאנשי התרים בר מאגר אומניא יעני מנא כלל מן אתגאר אלי יכבדן
באגרה ויגלון לבלד ויכדון אישי וגדו מיה מן לטרליף ולתלף אשתדו דא
וחמלונא ליה ומסחר הרובלים ומתגר לגלחבין ויריד אלי יגבנו אתגאר
ויגלחא ליה ודעשם ומעני רובלם בשמים והבשם נקדא רובל שבידו כמכה
מיני בשמים כמו שאמר מכלאבקות רובל וכן המלשין מאסר הדברים מזה ומזה
לפיכך נקרא רובל או כמו שהסוחר מעתיק הסחורות כייקנה מזה וימכור לזה
כן או שנאמר עליהם מסחר הרובלים קונים מזה ומוכרים לזה וכל מלכיהענב
ישרי אי מלך אגרב ואתרגום קל וכל מלכ למכמותא ומעני קומכותא אגלל
לעצמא תיגום ויך בגלל ואתגא בשומכותיה ותשכמה פאדותיו ואיתברו
שומכותיה ומעני ותשכמה פאדותיו אגלל ועצמא ור תנחום לל ומסחר
הרובלים הם איצא תגאר לכך מתעדה עטר מלכי הערב מלך לערב אסאכש
פילכיה ופחותהאין אומניא ולמתולין מתל האחשדרפנים והמחות ויעש
שלמה מאתים צנה זהב שחוט צנה דרקה מסתטילה מתל צנה וסחורה אמר זהב שחוט
כלך יאפי מסקול לשדה למיעה כאנה קד סקל מן חץ שחוט לשונם עט למקרו לאנה
מכתוב שחוט כמא יבין פי מיתעה וקל פי זהב שחוט זהב שנסוה בחוט אעני זהב
פין ימחר כלפיט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת ענב לומר שש מאות משקל
זהב ושלש מאות מגנים זהב שחוט שלשת מעים זהב יעלה על המגן האחת מגנים
תרצס אציל לכמה מסתדירה מתל צנה וסחורה אעני סחורה ומתלה אנכי מנן לך
אי תס מנן חולך שלשת מעים אדאן ואמנה עט לחכמים לל מאיה דינאר ככך
מתקוללה וקל הנא שלשת מעים זהב יעלה על המגן האחת וקל פי דברי הנכס
שלש מאות זהב יעלה על המגן האחת פעלמנא אין אסך קמתקל זהב ור יונה
לל המנה יהיה לכם מענאח לזנה לפלמניה כמא תקל ארטל וגמעה שלשים מעים
זהב וכסף מעים אלפים לא תרא אנה וזן מא וקד פלר פיה רטל ואואיל תידינוללה
מנה מאיה דרהם ודלך כקוללה בתולה כתובתה מאתים ואלמנה מנה ומן קולה
יעלה ירל אנה תגשיה פכאן יגש לדיקה בקת מאיה מתקל זהב וכאן יגשי אתרס
בתלאת מאיה מתקל זהב פכאן מסאחה למגן נכף מסאחה לצנה וישתקמעם
מן קולה פי יחזקל המנה יהיה לכם ועדף אין געל אגמיע פי ביתנעז הלכנזן

לאדם היו כולם בקול אחד אומרים הרי שלמנו לך המלך שלמה ואתה עד כינוי ואדם גותי.

לשד והשד היה פורח בו ומליכו בין השמים לארץ ואחר כך מביאו אל מקומו ומושיבו
על קתדרה שלזהב מוקבע באבנים טובות ומרגליות

וכך פירשו אהים משפטיך
למלך יתן וכך אמר דוד לפני הקב"ה דבש שלעולם כשם שאתה דן בלא עדים ובלא התראה

כך יהא שלמה בעדן בלא עדים ובלא התראה אמר לו הקב"ה חייך כך הוא עושה שני וישב
שלמה על כסא יי למלך וכי אפשר לאדם לישוב על כסא יי והלא כת דרשייה שביבין דינו

והיה שלמה יכול לישוב עליו ומהו על כסא יי שהיה דן כיוצא בלא עדים ובלא התראה
זה דינן שלשת חזנות

שאלו התלמידים לר' יוחנן מכלל זה הכוחו שלשד אמר להן
והלא שניט שמונה דברים נאמרו בשמים ארבעה כבני אדם וארבעה כמלאכי השרת אצלן

ושותן כבני אדם ומשמיים כבני אדם ופרים ודבש כבני אדם ומתים כבני אדם
יש להם כנפים כמלאכי השרת ורואים ואינן נראים כמלאכי השת' ויוצאים מה שבטענונים

ומה שבתחנות כמלאכי השרת באותה שעה היתה יונה מביאה לו עטרת ומניחה
אותה על ראשו ומביאה לו סנדל ומה שאתה על ברכיו כדי שהוא קוראבה שני ומתה

עמו וקרא בו ור' אלעזר אומר לו החיות והבהמות שהיו חקוקים בכסא חצויים בעלי קרנים
וחצויים בעלי טלפים או בנגיף ואלו בטריפה ולא חקק אותן שלמה בכסא לא להראות

את ישראל מעין דומה לעתיד לבוא שעתידין אלו ואלו להיות דין כאחת שני זאב וטלד
ידעו לאחד ואמר וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבען ופדה ודב תענה ור' אמר יוחנן

כונן היו כותנין קולם והיה הולך בכל העולם שור גועה אריה שואג איל צוהל נמר צורח
כבש חונק זאב זורד צבי מרדט דוב מגמגם יחמור מברש פיל נוהם דאס מצלצל גזופית

מלכלבת אדם מרתן שור מזמר וזיז היה קורא קולו עולה לשמים נשר צועק כקול מים רבים
יונה מהגת כן מצפצף והיה מקולם מתעוררים כל ישיבי ירושלים נחש היה שורק כפיו

וכל חולי ירושלים מתרפאים מקולו ר' אלעזר אומר הוא הנחש שעשה משה נשמו על נס
והוא הנחש שכתתו יחזקיה מלך יהודה שני וכתת את נחש הנחשת אשר עשה משה

שאלו התלמידים את ר' יוחנן אמרו לו ראוי היה לחזקיה מלך יהודה לבטל ולכתת דבר
שעשה משה רבינו וכן נס לישראל להתרפאות בו אמר להן לא כתת לא שהיו ישראל בטוחין עליו

ולא היו מבקשים רחמים מן הקב"ה לכך כתתו כדי שיעזב שורחמים מלפני הקב"ה כמה שכת
מחצת ואני ארפא אכל בימי שלמה מקולו היו מתרפאים שש מעלות בכסא כנגד

מה שאמר משה רבינו מי שנוא מבקש לישוב על כסא המלכות יפוי בו שש מדות חללו
לא ירבה לו נשים ולא ירבה לו סוסים וכסף וזהב לא ירבה לו מאד לא תטה משפט ול

בשור נעיה וכסא
נעיה ונבול נעיה

לה' אין פי אהול כאפי פי למעט וקא אשארדין אן שלמה מלך ישראל למא בנא
 ביתה דעיה בגואהר עזימה ופסוק עשיה געלן פלפון אהרד וגעלן סמוך אסר
 על בנא לבית ואדיו שם אשכך לידל ותשלה עינה למא יראה מן אסרין ולגמא
 פואלד מנהם פאד גאיכד מן אבאב ימשי על אסרין אמרעה על אבאב אדיו
 פיהא אהרד פתחל אסרין תחת דגלה ותגטס דגלה פיהא וסתחך פיעיוח פישער
 בה וזכר מא מעה ויאב פיקולון אהס אוי לזה שנכנס לביתו שלמה כיאע
 תרשיש למלך בים ארי ספינת אפרקא למלכא בימא ויהי אהס בל' כנגב צור תסמא
 תרשיש והם שכיני צור והיא אפריקה ומאדום היא וכאנת אמות תרשיש שמאורה
 בלכד ובלעמאדה לעזימה לילך קין סהא בחחקדים תשבר אמות תרשיש ומע
 כיאע תרשיש כי אמות הבנויות בתרשישבים שנהבים וקופים ותופים
 שנהבים פילה וכן תרגמו שן דפיל וקאל יונה תרגמא שן דפיל ולעלה אנמא
 ינהא לפנה מרכבה וקאפים קדא וכלן יפסד פי קול אהאיל כל הולך על כפיו
 זה הקף אה לקד והוא חיה שצורת פטה דומה לצורת בן אדם ותופשות נידיה
 כמו האדם תוכיים טואים וקאלי ינחק אסרדייל קול צאב אהיל פי
 תרגום שנחכים שן דפיל ולעלה אנמא ענהא לפנה מרכבה וקול צאב אהיל הדי
 אקולין אה אהתבעד קול אהרגום פי שטבים ואנא אקול אן כאן קד אהרגום
 אהאב אהילה לא אהילה נפסחא פהובעיר ואעלם אן הוה אנהא הי גמב
 וואהא שטב והי מרכבה מן כלמתין שן אב ומענא אהא אן אסול אשט נאב
 עינים אי כלן לא אהאב עינאם כלן גורה מן אהיואן פסמי אפיל באס אנהא
 פלם יקד לא אהילה נפסחא לכנהא סמית באסם אנהאבהא לענמא ואלכל
 על אנה אנמא קד אהילה נפסחא מקארנחא לקופים ותוכיים והאולמי פא
 פאשכאן חוואן לאשך וקא אהרגום פי ותוכיים וטוסין אנה אקול אנה לים
 חסיד ותוכיים טואים כלתפסידה אבב אדיו לונה אכיר חוגנס מן אטור יגי
 מן דיואן אה אדיו עלם אכלאם תבלם ותוכיים משתן מן גוך אי מתוסט במעט
 אנה מתוסט בין אחואן אהטק ובין אגיד אהטק לם יעטא יטק אכאמל מתלא
 אהטק ולא הו אהבס ראסא מן אכלאם מול אטור בל אדיו עלם אכלאם תבלם לאן
 לסנה ישבה לסאן אבן אדם ולגדי סמי תוכיים אי מתוסטין ואוחד מנה
 אבן וגמעת תוכיים ואנא שאהדת בבנה במיר ענד קיידנא אנגיד מבורך דל
 אהרדא ואל יהודי ועל מן יחא אהט וכאן קד עלמא פואסיק כתיבה
 תחא שמיכאמל אהחד ותחא פיהחד ופסוק יי חושיעה כאמל ופסוק

היא עזר שברוקא
 והיא אחת שחפס
 נפדעבה מן ה
 הדשעים שן בוא
 קדים אהינים

תהלה לחיד כאמל פבחקאן יסמא הדי אטיר תוכים ואמא קופים פוגגת
 לה אשתקאק מן כלם לחכמים לל קא פי פירק עשרה יוחסין קפז פירא דבורא
 לברא ופטר קפיעה שקופים הדגים ועלין לבשה ואזי כאן תפסיר קפז קפז פל
 קרד אזי אמתה קוף אשד קפז מן סאיר לחיואן למכבוב לאנה יקפז מן אשכח
 א ארץ פלגדי סמי קוף אנה יקפז ווגה אכל קא פי פירק אין דגשין בעריות
 דאמרי להו לנשים אקפא יד יכו ופטר הקלו ייכס אי כלן ידיכס פאדא
 כאן פי הרה אלנה מעט אמה בחקאן יסמא אקורד קוף לאנה אכל לחיואן למכבוב
 ונשק סלח וינחם בערי הרב הו פי דברי הימים וינחם והו אשהד פו
 למעני אדי הו אנוע ואידאע מתל והנחם שם כשקמים שגראגמיז
 ופי אמשה בנות שקמה וירידו בבנות אגרוס אטבתה מן אגמיז אשר
 בשמלה ארץ אמתספלה והו נקיץ לעלו ומוצא הסוקים אשר לשלמה ממערים
 ומקוה סוחריה מלך יקחו מקוה במחיר יקחו קין מוצע וגממע פיה אתגאר
 מן נקווא אלכל הגים יקוהמים ומעטאה אן למקאר ציץ אדין יתגרוז בבצאני
 למלך תגמלע להם אקוואק ולא יצאח לאחד אביע ואשרא פיהא לא להספקס וקאכ
 גנחא אנה מן קו המרה אדי הו לזיט אדסס אדי ידסס בה אענאע פמענאה דסס
 מתאגר למלך וקולה יקחו מקוה במחיר ירד אנהס כאנו יזנו ען דסס למלך וזמן
 מעיין שבה צמאן אז קלאה וידכר פידברי הימים איצא ופטר פי מוועא
 הסוקים אשר לשלמה ממערים ומקוה סוחריה מלך יקחו מקוה במחיר נקול אן
 שלמה למא צאד מחתאג מן אכיל וכאן יוגד אכזרחהא פי מצדנלה יסתגז יעל
 מצד ולא יתכלת ירסל לה אחד מן ישראל אי תס לקול משה כי באשר ראיתם את
 מצרים היום לאתוסספו לראותם ואלסולך עליהם פלמא לס יסתגז דלך שלמה
 געללה תגאדא מן גיר ישראל יגלבו לה אכיל מן מער ומן גירא ושרט להס נעץ
 ארבע לקולה מקוה יקחו במחיר געל להס ארבע מן אלק מעהס לנעץ ומנהס
 אלתל לחתי ירגבו ויגלבו לה אכיל ופירש קמחי לל ומקוה סוחרי המלך
 יקחו מקוה במחיר המקוה היא מלאכת הפשתן כלום שהיו סוחרי הכבד
 מוציאם הסוקים ממערים והיו לוקחים כיוושלם במחיר הסוקים מקוה שזה יו
 מליכים למערים וכדברי הימים מקוה יקחו במחיר כתיב בחלק ויתכן
 כי המקוה היו מוציאם ממערים כלם הסוקים כי לן מעאנו כי לן מלאכת
 הפשתן ועבודתו היא במערים יתר משאר האצות ולכן אמר ונשו עבד
 פשתים שריקות וכן ששברקמה ממערים פירוש יקחו מקוה במחיר

הו נשכח

אצמעה הו יצמן על
 שכן ויקול על יממה
 ולקבלה יתקבל בלמ
 ויקול פי קל ופירוש
 כיה ופירא

תמך

שהקוסים לא היו מוציאים במחיר אבל המקור היו מוציאים במחיר כי פרעוד
 נטן לשלמה מוצא הקוסים שיוכל להוציא הוא קוסים בכל דעונו וכל מי שיוצא
 קוסים ממלכי הארץ גם כן ממערים שיוצאו עלידי שלמה ול יתנו מח שדדיו
 נותנים למלך מערים בהוצאת הקוסים ואמר הכתוב כי סוחר המלך שלמה
 מוציאים קוסים ממערים לירושלם בלא מחיר אבל החקוה והא מלאכת הפשתן
 שהיו מוציאים ממערים היו מוציאים במחיר ואחר כך אמר כמה היו נותנים
 בהוצאת הקוסים מלכי הארץ מרכבה כשש מאות כסף וכן מלכי החתים ומלכי
 ארם וכל מי שהיה עריך להוציא קוסים ממערים יוציא כלומר עלידי פ
 סוחר המלך שלמה היו מוציאים ולהם היו נותנין מחיר ההוצאה כי פדעה גתן
 אותו המוציא לשלמה ותעלה ופנא מרכבה ממערים כשש מאות כסף וסוס
 בחמשים ומאה הדי יאמץ למרכבה הי ארבעה מן לכל כאנו יגמעה ויענו
 פוקהא שי בארץ מן כשב ותרב פיהא למקאמלן פלולן למאדכו אנבי אנבי
 ראי ארבע עור אקמאה חיות לבקאהם ותבאתהם ועד פסאדהם ואף תלך לדי
 חמלה לשי אקמאה רקיע ואף על ארקיע כסא פסמי גמלה דלך מעשה מרכבה
 תשכיה בלמרכבה את הי ארבעה והי חמלה אשיא אכל וקו ביינה לך אקמאה
 יפסר היאה מתל מראה האופנים ומעשיהם אי היאהם וכדלך כמעשה לבנת
 הקפיר כהואה ציפאן אמלא וכתור מתלהא פשרה מעשה מרכבה היאה
 למרכבה ומענאה אעלם אלהי אי לדי יתולל זה לי מערפה לזה תעלי ואמליכה
 ולעקול ולנפוס ובאמלה כל מא לים חו גסם ואמא מעשה בדאשית פהו לעלם
 לטביעי והו מערפה כל מא לה טול ועד לעמך לאן הזה לעפאת לעזמה לכל
 גם מן פלך ואסתקצאת ומא תרכב מטא מן מעין ונכאת וחואן כחטך וגיר
 כחטך פמעני מעשה בראשית עלם טעלך בגמיע לאמור לטבישיה אממדה
 פי עלם אחס אעולתא ופרועהא ומקאדיראה ואבעאדהא ואשכאהא ומטפעהא
 ומצארהא ועפה תכוונהא ועורר תולדהא והיאה תרכבהא ואמיתאגהא
 והיתה יאד וצף שלמה באנה תכלם עליהא כמא ביינא פי קלה וידבר על העצים
 מן הארץ אשר בלבנון ועד האזב אשר יצא בקיר ודברו על הבהמה ועל העוף
 ועל הרמש ועל הדגים ולא שך אף מערפה למעין אקדם מן אנכאת פי אתעלם
 כמא אן אנכאת מתקדם על לחיואן פלולך מא אחתאן אף אן ידורה
 ותעלה וצא מרכבה ממערים תקדיר לקול ותצא מרכבה ממערים ותעלה

אדם אחיה מן וחי

קיל אן אמא הוואס
 והו ענין אבינ
 ואמר

ופילגשים נשים ככתובה וקידושים ופילגשים בלא כתובה ולא קידושין לא בייחוד
בלבד קוטה אתה ומותית לו ולא גיטה אותו הכתוב לא על שלחן משאר האומות
זהו מאמר הכתוב מן הגוים אשר אמר ייאלצני ישראל לאתבואו בהם והם
לא יבואו בהם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהים בהם דבק שלמה לאהבה
וזה כתוב על צידות חתיות ולא מאציות עמוניות ויתחתן וג' מתוך
אהבה יתירה שמהגן מעלה עליו הכתוב בלא התחתן בהם ומעני אכן יטו את
לבבכם לאן לא לכה דלד לפי אתחזיק אעני אכן לאן מהלה אן יוצק בלדל למא
קא פי נפסה אבי אנא בחכמות וקוה עקלי לא אמל לראיהן ולא אנפסל להנהן
לדי נהאנא ללה עק דגתהן לאנלה כי יסיר אתבך מאחרי פשח ענה לבי
מה ולב עלי ראיה ואנגוב אי אראהן ואנפסות אכלסוקה ונקץ עק כמלא
פלדלך קא אכן יטו את לבבכם אחרי אלהים בהם דבק שלמה לאהבה אי לדי
כשי מנה כחן מחקק ולא כאן בד מנה ולא אפאד עקלה ולא חכמה לאן עקם
לה תעל אעלה ואחכס ואחבת ויטו נשין את לבבו קבל חסול לקנה
לאה קא ויהי לונשים שרות שבע מאות ופילגשים שלש מאות ויטו נשין את
לבבו ודעקא בעדה ויהי לעת זקנת שלמה נשין הטו את לבבו כדדלך
לאה וזאיד אכור בעד שיכמלה ורבותי אמרו גם אותו בטעו נשים
כבריות שהיה בושלן נחת ולא הין מודיעות אותו וקולה אחרי אהים אחים
לא אנה עבדי ש ולעיאד בלה בלמלך נסאה מן אכתיאלאס ולס יכד עליהן
פלדלך נסבת אפעהאן איה וכלך קולה ולא חנה לבבו שלם עס יי לדין
לבבדויד אביו אמראד בה אנה בתמדינה נסאיה מן אכתיאלאן עאר קלבה
מנקסמא או קדאנרף בעץ פכרה אי מא יכדהה ללה מנה
כלחך אי שדח אמורות אמכתוב פלארלאס אול אעפ ששדה
שלמה עשדה שלחנות וכולן כשרים לעבודה לא היו משתמשין לא בשלמשה
שז ויעש שלמה שלחנות עשדה ויטו בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאל
אם תאמר חמשה בעמין וחמשה בדיוס והלא שלחן בדיוס פסול לא חמשה
מימין שלחן שלמשה וחמשה משמאל שלחן שלמשה ואעפ ששדה שלמה
עשר מנורות וכולן כשרות לעבודה לא היו משתמשין לא בשלמשה בלבד שז
ויעש מנורות זהב חמש מימין וחמש משמאל ואם תאמר חמש מדיוס וחמש
מצפון והלא מנורה בצפון פקולה לא חמש מנורות מימין מנורה שלמשה

ושמעו משמל צורה שלמה ועשו מנורות עשה שלמה וכל שחת וחת הגם
 לה אף כל זהב והכניסוהו אלף מעמים למד והעמידוהו על כסא : : : : :
 כיור אחד שז ועשת כיור נחשת ושלמה עשדה שז ויעש כיורות עשדה ונתקש
 בהכלל חמש מימין וחמשה משמל שאין תל חמשה מימין וחמשה משמל לחמשה
 מימין כיור שלמה וחמשה משמל : : : : : מלחך אי וועש שלמה בעת הדין את
 החג למעט פז לכדאס אולף כתוב ביום השמיני שלח את העם ויברכו את
 המלך מה תל ביום עשרים ושלשה לחדש השבעי שלח את העם אלא בטל
 ממנו לשות והמצינו שם עוד ימים אחרים וחזרו ונטל ממנו נשות פעם
 שנייה לכך נאמר ביום עשרים ושלש לחדש השביעי שלח את העם ויברכו את
 המלך : : : : : כעבכי חנוכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים
 ואין לך שבעה לפני החג שאין בהן שבת ויום הכפורים ואותן שבעת ימים הין
 ישל אולף נשתין ושמחים ומדליקים גדות ולבסוף חזרו ונצטערו על הזכר
 אמרו תאמר שישבידין עץ שחלל את השבת ולא התעני ביום הכפורים
 וכדי לפייסן ושדצה הקנה את מעשיהן יצאת בת קול ואמרה להם כולכם
 מזמנים לחייהעולם הבא והברכה האחרונה היתה גדולה מן הראשונה
 וילכו לאהיהם שמחים וטובי לב אמר יצחק שמצאו נשותיהן טהורות
 וטובי לב שעברו זכרים : על כל הטובה אמר לוי יצאת בת קול ואמרה להם
 כולכם מזמנים לחייהעולם הבא אמרו אל אומות העולם אין להם טובה כמו
 שטא וטוב לא יהיה לרשע אתיכון והא כתיב כטוב לב המלך אמר ללך בטוב
 אין כתיב כן לא כטוב כתיב טובה ואינה טובה אבל טובתן שלשל טובה היא
 זכותן וילכו לאהיהם שמחים וטובי לב : והטא קאו על כל הטובה
 אשר עשה יי לזויד עבדו ולישל עמו לזויד עבדו שידעו ישל שמחל
 לו כשדבין שערים בכעסותו הארון עד שאמר זכרה לחסדי זויד עבדיך
 ונפתחו ידעו ישל שנמחל לו עונות שבע : ולישראל עמו על שמחל
 להם עון יום הכפורים שלא נתעבבו : דאמר לוי יצחק אותה שעה
 לא עשו ישראל אתעם הכפורים : וילך שלמה אחלי עשתרת אהי צידונים
 ואחרי מלכם שקוף עמוטם אחרי עשתרת עק הדי קילאת הבעלים
 ואת העשיות וקד קלנא אנהא צור אברוג אתי יעתקדוהא אנהא כולך ללך
 עשתרות הן שם ללגנם עשתרות צאצק ואף הדי למס מכעון באמת
 אגש לכן למענ הסאהו פי אברוג אכלייה למקצוד בהא לעור את שבת

איהא מותל ברז אחל ולתור וגד: ואחרי מלכ שפוז עמוס הדי הו א
 מסמא פי לתוד מולך פי קולו לזכות אחרי האולך וכדי קא פילאכיר למולך שפוז בע
 עמוס ואחא קולו שפוז עמוס פקד קלמא פי ספר שמואל אן דלך לתהגין אנואע על
 ותקביח את אדרא ילקבוא באקבא אסמא ואדלאהא פוסמוהא שפוזים ותקביח
 ובושתואלנים ותועבה פי קולו הן נזכח את תועבת מצרים לעיניהם ולמגד
 כאס ישרפון רשאה לגנס ויגלוטם לחנהם כדם מעבדארתם וסלכין פי רינא
 לכוחב אתי היעלי עוד אגמאס עלי מקתנא אעתקאדהם פיהם פסמא לכתאב
 דלך לאגלא ואתשריק תועבה פי קולו כי תועבת מצרים כל רועה צאק הדי מנא
 יבין פי הדי ואן כאק אשארין געל תועבה פי הדי אמונע עלי תאורה פקא
 אטם יכדון ארשאה וגעל עלה דלך כוטהם יאכלון לבטם ורבמא ייגדבוטם
 חין כדוגהם עק אסר או יגמטם בלאחגאר והדי כטא פי חק למעבדארת
 ואלי ראתה אנא פקד דכרתה פמל חית מאבד אפכר ואתרגום איצא עלי
 דלך סלך פקלארי מרחק למכראי כל רעי ענא ואנא מא ארא פיה לאמותל
 קולה פי מכאן אפר אריבעירא דמצראי דחלין ליה עבראי אכלין והו ביין
 פיקול אנן הן נזכח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלוט והזה לעבאור
 עבר בהא משה חין כתב לתורה ען אלה בל מא קלוא הס חנינא מן תסמיה
 מעבדהם פעלץ משה דלך לאסם בתועבה לא אן הדי אלפין הו אדי קלוא לפועה
 חנינא והדי ביין וכולך כי תועבת מצרים כל רועה צאק הו איצא לקבכה עזתהם
 ותשריפהם ובאגמלה פאטם ילקבון אנואע על באקבא מא ימכז מן לאקאב
 כילא יכדון להא אסם תשריק לא פי בעין לאמאכין יסמוטהא בזאמאיהא מיתל
 כמוש ומלכם ועשתורת וכל וטוהא: ועשתורת ועשתורות ואחד: וכאט
 נקאה יעבדון הזה אצנאס אס ינכר עלהן ולמא תרכהן צאר כאנה הו לעאב
 וכדלך אקל פי אזיכנה שלמה במה נסאה לדי בנו ולמא תרכהן תסב לדי
 כאנה הו לדי בנא נעיר מא נסב לו אהרן הכהן אצלמא לעל וכנא למדבר
 ופודש ערפתי ואמר אז ישיר משה אז שר משה אז יבנה שלמס
 במה פירשו בו חכמי ישרל שבקש לבנות ולא בנה למדן שהיוד על שם המוש
 טאמרה ואמרו יוד במקום עבד כמו אז יבנה שלמה וקא ל יבחק
 הספרדי אל למא כאט אקדמא מן אטאס עלי ראי לעאבה יקולון בלכגום ויעתקדון
 אטא אפאעלה אמותרה בנו הדי אכנס למסמי מולך עלי טלע אחמל לאסר ואקס
 אעפ עלי טלע אחדים נאן למעגמין תקול אן הוזה לתלאות ברוח כארייה מלכיה

קול פילאך אכש דיראנש חלין גלן עמוס ליה מלכות שטם טלע שר אמוס קדמין איה מלך ומלכא יקבץ יקבץ אשת גדי דיראנש
 קדמין שטם טלע שר אמוס קדמין איה מלך ומלכא יקבץ יקבץ אשת גדי דיראנש
 קדמין שטם טלע שר אמוס קדמין איה מלך ומלכא יקבץ יקבץ אשת גדי דיראנש

פ
 הס קלואן כזס
 אה אה מצרי
 לעיניהם

אין ארץ ישראל

דברי חכמים
למנוחם

52

[illegible]

צדיק וקדוש ופארה וישכב ויגע והי' לשון מיתה של צדיקים ואמא יואב בלחן
מא' מאת מכתלים לאן שלמה קול פיה וכי מת יואב דא' יואב קא' דה' דה'
הניח בן כמותו נאמרה בו שכיבה יואב לא הנח בן כמותו נאמרה בו כמותו
וקא' אינא דויד על ידי שהיו בניו מקיפין מטתו ועל ידי שמת על מטתו
כותב בו שכיבה ויואב על ידי שלא היו לו בנים מקיפין מטתו ומת בהינה שמה
בו מיתה כי מה אתה חסר עמי והק' מבקש ללכת יליד כי אתה מבקש
ויק' להם לו שטן את דאן בן אדע אשר ברח מאת הודעשך מלך צובה
אדוני הדי מעכונה מתנצל בחזית הודע מע פרעה וחזית פרעה מע הודע מע
ראע עין שלמה למתקדם פיאול לפעל א' קא ענה ויק' י' שטן לשלמה את הודע
פכאמ' קא וואנאד אינא עליה ע' ו' חזר והודע בן אדע וקד ביינא פי א' א' א' א'
ופי עדה מואנע מק' אשר כתיבא מתלה ומק' לשאדחן מק' קאן הוד הדי למזכור
הנא הוד למזכור פי אתורה פי קולה ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדם וא' א' א'
מכתוב פי אתורה אכבאד צ' ב' במא סגרי בעד ד'טל ישרא איחך ישרא קבל א' א'
ימלך להם מלך ומק' מהיטבל היאחות תחפנחס למזכורה הנא אנה א' א' א'
לדור וא' א' ל' י' ל' להא ההנא א' ס' ו' ו' ל' אשה את אחות אשתו אחות
תחפנחס וכלך קא בע' א' א' ב' בעור הו בלעם ב' בעור וקא א' א' א'
א' A'
ל' א' A'
וא' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ויהי כישורן מלך א' פי תלך למדה את כחנ' ישראל פיהא פי שעבוד מצרים מלך
על אדום תמאמה מלך ול' מלך א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ויהודה תמאן מלך א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
י' יהודה עד הקסהזה והוכאן תמאן מלך מן שאן וא' א' א' A'
הימים סקאן א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
פ' ע' ישראל ע' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
שלמה ואת הדעה אשר עשה הוד יחד ועם הדעה אשר עשה הוד א' א' A'
עד אותה מעש' הוד פ' א' א' א' א' א' א' א' A'

א' יהודה עד הקסהזה
הימים סקאן א' א' א'
פ' ע' ישראל ע' א' א'

יצאנוהם מן כל ארץ והוראנו בן ארבע פלטה חלמך גל ארם פידמשן צאנו יצאנו ישראל
 ויצאנוהם הו קלה ויקץ בישראל וימלך על ארם והו מן אלקטב ואמענ וימלך על ארם
 ויקץ בישראל ויקץ הגא מתעדי ואסא ויקץ מטב פהודאנז וליס סלך לטן הדי בצא
 אענ בישראל וילך בארם אענ מפני בני ישראל פקד קיל קעתי בודי ואקוק צב
 בל אן מעבדה צאגרה ס לא צגר מטה וקל אבו אלוד אנה כארג ען הדי אענ
 לי מענ אנפאק ואמת ככאק באנה קל ויפסע בישראל וכלך קל פיה אתרגוס
 ומרד בישראל וקל אנה פומעם לקצת בישראל אמתל אלס ומענה אתחיק
 אי אכד אתראק אלסוד ורב מא כאן מן וזאת למתלין מן וקענה את כפד
 ומענה לקטע קאפטא וידעם בן נבט אפרתי כל מי שהוא גדול וחשוב
 נקרא אפרתי והוא היה ראש המעולה והיפה שבשבט אפרים כמא קל פי שרי
 הכן יקדלי אפרים אמ' ופנח עטרהזן נתעסרבה אפרים מאבינו יעקב בשעה
 שנפטור לבית עולמו אמר לו אפרים ראש המעולה והיפה שבשבט נהא נקרא
 על שמך בן תחו בן צוף אפרתי וידעם בן נבט אפרתי ודוד בן איש אפרתי
 וכך אמר אל ידעם מאפרים ויהוא ממנשה ונבחר ידעם בתולה שאפויס
 קאם למעשה בכל דבר כמו שמפורש בסוף פרשת ויחי יעקב במאשית רבה
 וכך אמר במי וירא ישראל את בני יוסף בקש לברכם ונתת לקה שכמה מנחם
 לפי שעתיד ידעם וחזק לבצא מאפרים ויהוא וציון ממנשה וקל
 אמתן לעשה אסבאט אפרים לכוון מלכהם אאל כאן מן אפרים אענ ידעם
 וקלא אן ידעם כאן גלל אקדד וראן שאם באוע פיאעל וכשרעה לסעות
 אחרי שרירות לבו נגלה עליו הקצב ואמר לו ידעם חזור בך ואני ואחתי נטייל
 בך עין אמר לו ידעם ומי בראש אג לו בן שני אמר ליה אי הכי לא בלוי א
 פללך קאנעות הרוח שהיתה בידעם היה טודת מן העולם הזה ומן העולם
 הבא והיו דכתי אחרי הדבר הזה לא שבידעם מדבר הלשון מאי אדור
 אג' לאחר שתפסו הקצה ידעם צבגיו ואמר לו חזור בך שאני ואחתי נטייל
 הלכה בך עין וכל וידם סבמלך ועצא עליה וזה הדבר
 אשר הדיס נבמלך אמר לו חזרה אמר רב שחלן תפלן בפסן וירחמנוס

ויהי מקום בירושלם למחנה
 ולא היה צורך לא רחוק ימים
 פסחיו ענינים יום קובץ לטובת
 מלוא ושלמה בנה אותה
 ויהי מקום בירושלם למחנה
 ולא היה צורך לא רחוק ימים
 פסחיו ענינים יום קובץ לטובת
 מלוא ושלמה בנה אותה

כחן קל שחן קל
 צפון

ויהי יד במלך אי נאפק ורע ידה מן טאעתה : וזה הדבר אשר יהיה יד במלך
 אהרן לסבב לוי אהרן לה אקנאפק ויפחח לטאפה כמא קלסא פי וזה הדבר אשר
 מליהושע אהרן דבר לסבב לוי אהרן לה כותאנתהם לאן פקל לסבב אן לקום אמתוהין
 פי לטרוק לס יכתתא ואמא לזין כדנן מן מעד פתם מכתווסן בללן קל הטא אן לסבב
 אן לסבב שלמה אמר בכנאיה מא אנתגור מן לעמארה עמדהא אביה דזיד
 הוקולה בטה את המלח סגור את פרץ עיר דויד אביו פוכל שלמה ידבעס על לעמארה
 פלמא דאה נאהצא דא שהאמה חזס נשף פי אמורה פכלם ליה לתקדמה פי אמור
 פתגאסר בהא עלי גידהא הוקולה וידא שלמה את הער כי עשה מלאכה הוא ופסק
 אותו לכל סבב בית יוסף פאוגב לה דלך לתעאגב כנפסה לתאמאד לנפסה פשער
 שלמה מטה בשימך דלך פכפא וענד כדוגה מן עגדה וגדאחיה השילוני פכשורה
 בלמלך : וכדלך שדח בעין לשאדחין הרים יד במלך ועצא עליה וזכר עב
 עציאנה עליה אן שלמה למאבנא מלא ועמד סוד ציין ווממה ולגזלך אי ידבעס
 לאנה כחן גבד חיל פאנגח פי דלך פלמא דאה שלמה מהמזאס פי א שגן ואנה צאבטא
 ללאמור געלה שאמלא עלי סבט מנשה ואפרים מאבד מנהם חקין למלך ורסומגד
 הוקולה ופסק אותו לכל סבב בית יוסף לכל אכלך לזי עליהם ללסלטנה פאעגבנד
 נפסה לדלך ומא לסבטין ליה וסאן דלך בעקב מוח תואשד ללה שלמה בכדונ אמלך
 מנה אי עבדה פוקע פי כפסה אן אמלך ידכל לה תם אן אנבי אחיה השילוני ועדה
 בדלך פלס יטע שלמה ומהא לאמר בינה ובינ בית יוסף עלי אנה ימלך עלי ישראל
 אדי אנערק שלמה : ובעין לשאדחין גען מעב הרים יד במלך אנד
 אסתחקאד מנה לשלמה חסב לא כפאק וכלאק ודלך למא וגד אלחן אפסל לפניה
 במלך באתנחה פנאדת מתעלה מעלאבטא : ולפניה שלמה כבו מעב
 תאכל בעדהא איאן למעב שלמה בנה את המלא סגור את פרץ עיר דויד אביו
 אי אנה מעעלמא מלכה ושהאמה אמרה כאן יהי כפסה ויחך מעב לבטאין
 ולפעלה פאסתחקר בה ידבעס לזלך : והזי מא לא לה מעב אעלא לאנה ול
 פדעם אנה הכי קד וגדתא ויבן שלמה את הבית אז יבנה שלמה אז יבנה

ויהי יד במלך
 אהרן לסבב לוי אהרן לה אקנאפק ויפחח לטאפה כמא קלסא פי וזה הדבר אשר
 מליהושע אהרן דבר לסבב לוי אהרן לה כותאנתהם לאן פקל לסבב אן לקום אמתוהין
 פי לטרוק לס יכתתא ואמא לזין כדנן מן מעד פתם מכתווסן בללן קל הטא אן לסבב
 אן לסבב שלמה אמר בכנאיה מא אנתגור מן לעמארה עמדהא אביה דזיד
 הוקולה בטה את המלח סגור את פרץ עיר דויד אביו פוכל שלמה ידבעס על לעמארה
 פלמא דאה נאהצא דא שהאמה חזס נשף פי אמורה פכלם ליה לתקדמה פי אמור
 פתגאסר בהא עלי גידהא הוקולה וידא שלמה את הער כי עשה מלאכה הוא ופסק
 אותו לכל סבב בית יוסף פאוגב לה דלך לתעאגב כנפסה לתאמאד לנפסה פשער
 שלמה מטה בשימך דלך פכפא וענד כדוגה מן עגדה וגדאחיה השילוני פכשורה
 בלמלך : וכדלך שדח בעין לשאדחין הרים יד במלך ועצא עליה וזכר עב
 עציאנה עליה אן שלמה למאבנא מלא ועמד סוד ציין ווממה ולגזלך אי ידבעס
 לאנה כחן גבד חיל פאנגח פי דלך פלמא דאה שלמה מהמזאס פי א שגן ואנה צאבטא
 ללאמור געלה שאמלא עלי סבט מנשה ואפרים מאבד מנהם חקין למלך ורסומגד
 הוקולה ופסק אותו לכל סבב בית יוסף לכל אכלך לזי עליהם ללסלטנה פאעגבנד
 נפסה לדלך ומא לסבטין ליה וסאן דלך בעקב מוח תואשד ללה שלמה בכדונ אמלך
 מנה אי עבדה פוקע פי כפסה אן אמלך ידכל לה תם אן אנבי אחיה השילוני ועדה
 בדלך פלס יטע שלמה ומהא לאמר בינה ובינ בית יוסף עלי אנה ימלך עלי ישראל
 אדי אנערק שלמה : ובעין לשאדחין גען מעב הרים יד במלך אנד
 אסתחקאד מנה לשלמה חסב לא כפאק וכלאק ודלך למא וגד אלחן אפסל לפניה
 במלך באתנחה פנאדת מתעלה מעלאבטא : ולפניה שלמה כבו מעב
 תאכל בעדהא איאן למעב שלמה בנה את המלא סגור את פרץ עיר דויד אביו
 אי אנה מעעלמא מלכה ושהאמה אמרה כאן יהי כפסה ויחך מעב לבטאין
 ולפעלה פאסתחקר בה ידבעס לזלך : והזי מא לא לה מעב אעלא לאנה ול
 פדעם אנה הכי קד וגדתא ויבן שלמה את הבית אז יבנה שלמה אז יבנה

פתחת לו הבאר שנ' ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים : כשאמרו מלאכי
 השדת לפני הקב"ה אדם שהוא עתיד להמית את בניך אתה מעלה לו את הבאר
 אמר להם הקב"ה מהו עתה צדיק אורשע אמרו לו צדיק אמר להם אינך את האדם
 לא לפי שעתו שנ' כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם ולא בשעה שהוא עתיד
 לבוא : ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אותם אחיה השילוני
 בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה צמיר והוא מתכסה עמיד על ירבעם אד"י
 פי אולאסוק לא על אחיה למתן בזה וקד ביינא מתלה כתר : ורצן דרשו להיכן
 יצא אמר רב חיננא בר פפא באותה שעה יצא מפתקא שלירושלם : ומאן שלמד
 חדשה כשם ששלמה חדשה מנוקה מכל דופי כך תורתו שלירבעם מנוקה מכל דופי
 דא חדשה שחידש דברים שלא שמעה אזג מעולם : ושניהם לבדם בשדה שכל
 טעמי תורה מגולים להן לעשבי השדה דא שכל תלמידי חכמים שביד דומין לפניהם
 כעשבי שדה : אמרו לן כיון ששמע שלמה את נבואת אחיה השילוני לירבעם
 בקש להרוג אתירבעם שנ' ויבקש שלמה להרוג את ירבעם וג' ויצא אחיה בשמלה
 החדשה אשר עליו ויקרעה לשנים עשר קרעים שמלתו שלמי רב ונלי חד מנהון
 אמר שמלתו שלירבעם ואחרנא אג שמלתו של אחיה אמר שמואל בר נחמני מסתבא
 כמאן דאמר שמלתו של אחיה שכן דרך הצדיקים להיות קורעים בשעה שמחלוקת
 באה על מלכות בית דוד : ונתתי לך את עשרה השבטים והשבט האחד
 יהיה לו ותרי וגדא מע מלך יהודה שנ' שבטים יהודה ובעמין פכין וטפין אלק
 גואב מעט דלך אן גרין אחיה הוען לשבט גמיעה פלמא באן שבט יהודה
 בגמלתה מעה אמרה ובעמין לם יכון בגמלתה מעה כל בעיה פללך לם יזכרה לאנה
 מסד בין אלקיך ודלך קולה ויבא רחבעם ירושלם ויקח את כל בית יהודה ואת
 שבט בנימין מאה ושמונים אלק בחור עושה מלחמה למאזכר שבט יהודה וזכר פיה
 כל ובעמין לם יזכר פיה כל דלך אן מא עורה מנהם לא לבעי : תנו רבנן
 מעשה היה שונה חמשים וחמש פנים בתורת כהנים כנגד ימות מלכותו : אחאב
 שמעונים וחמשה ירבעם מאה ושלשים : למען היות פיר לזיד עבדי מעשה
 דלה וללך וריאסה ומה אשתך אגנים ונדס אבד חשנן שר יבון אד"י פוסקת מלכ

פ. יצא מן הכתב והסופר לסיקיים לעמי
 ויצא שמואל בר
 ביון שלם

והשם... וקאנייה מן אשכנזין אן ועירם מן מעני ויאמר אלשע ירה ויור
לכון לגמל אקחלין ומענא ונורם ואמים צמיר למפעולין ותרגומה פלמא
רמיכאדם באדז מן חשבון ווייז הדיקולה ונשים עד נפח ואמא מרו לכס
נר פהו פעל אחרת אזי יקב לארץ וינקהא מן אשואן לתנחל ללדאשה
ותמא אלשבה אזי תינע עלי רקב אבך ללדות עול ותרגוסאש לא עלה עליה
עול דלא סליך עלה ערא ורב מא לילך סמית אלשבה אתי אלף עליה אחר
למקם כמוראודים למשכבההא ללשבה אתי עלי רקב אבך ולעל למען
היות נר לדוד מן בן למעני אי אן תכין חרמה ושבע עלי רקב בעץ אמה
והוא אלה עלי טריף אמת ולם רכב למעני מן אגז לדיאסה ולמלך ולא אנה
יוגד להבולך אשתקאן ותרגומו בדיל לקיימא מלכו דוד עבירט יומיא
וניד הו חורא ולמארה יכין אתרא באקיא לרוד והוא אתי למלך לכאף בינר
ובין שאל אזי אקטע ענה למלך ולם יכין לה אית ואענה את דוד
למען דאז בלן אלף וחקהא אחרין לאטרא אף אמתכלם ען נפסה מן וחוק אונת
לכסה יתפתאן תחריך חופין חלקיה מתתאיה פכפכו אף אפאש למזש וחרכו
אמר וכולך פעל פי ואבך אעלה ואבך סתמנו אף אפאש ואבך אף אפאש
על חאה וכולך בוך יי ואעשיר חקהא אחרין אלף פאטרא לאגל לעין
ויתר דבר שלמה וכל אשר עשה וחכמתו גלא הם כתובים על ספר דברי שלמה
הדי דליל עלי אנה כהן לכל מלך כתאב תחריך מלכה ואבאיה ומאסלה
גמא גמא מן חול מלכה אי מלכה ולעל הזה למכתובה הנם מכתובה מן חול
אבך משה אמור לאעול בחסד גרין אזי חכמההא ותלך מנהא מאלם חחא
אה פי גרין וכולך כהן להם כתאב יסמא ספר הישר כאט פיה גמלה אקט
מנעיה חול בואל על אמתקאמה מן גיר תכלב וסא תקדים ותאכור והוא אמת
למען מה גרא מן חול אמר אי בהאיה סלך ישול אגמל ללי גיר מכתבר ואנך
אגמלה אכתבר ספר דברי הימים וקד בינת הדי פי ספר יהושע ופי ספר שמר
פי קד שאל ועדת הזה לכתב מעגמלה כתבהם ועלמהם וחכמהם והנה
אזי בכתב פלאהא ואכתבהא כטת מעלמה אכול לה פדוע ואמא
לעורה פלאש בוא ואחרן עלהא למא אשר אלה תעל כי לא יסדכח מפיאועו

פאחתפין בזה כמא יחתפין בלחפס אדי יהוון אנאס כחמוהם פי אוקאת אפזאב
ולאכטאר ויתחפזין באלחדהם ואהלהם גאיה למקדנה ולחרין פללך כחטת אתורה
מעהם שח מנהם עליה וטלכ ברטנהא פי אוקאת אשראד פתבת ועד ללה ובקת
ובקין ואסמא מוגד בוגדהא פלה אחמד ולשכר על מא גאד בזה ואנעם
וישכב שלמה עם אבותיו הוה עבדה ען למות לא ארפן וכלך ואתה תבא אל אבתיך
כנחיה ען למות ולליל קולה בעד ולך תקבר בשעה טובה לאן בעד למות ארפן וכלך
קאהנא ויקבר בעירו דוראביו ואקול ארש וטריקתהא פקד נבנהא עליהא פי אור
לכתוב אביך הקשה את עליי עעב עלינא מלכה וטענה כמא קלנא
פילמען היות טר לרודאנה עז ולטנה וטאעה ואן תרנס עול נר וכלך עלמ תינח
נינא ותרעהם ביינו ולך פי קולהם עתה הקל עליי מעבודת אביך הקשה ומעול
הכבד אשר נתן עליי ונעבד למעני כפף עלינא כלך טענתך ואתקאהא
ויועץ המלך וחנעם את הזקנים אשר היו עומדים את פני שלמה אביו בדיור
חי לאמר איך אתם כועדים מעבאה יועים אי מאדא תשירו בה פי גומבם
שלמה חיה נכ שח וראה לדבר מה שאמרו לך ששה זונות שנותהן שוות
ולוהן דבקה וקדת לוי ועמדם יוסף ויהושע שמואל ושלמה משה והלל חזקן
רבן יחנן בן זכאי וזל עקיבה ושמון עתש נכ סנה כולך שלמה לפי ששנותיהן
שוות ורל והלל שלמה קטן שבכלן היה לא שהזכנות קונות לבעליה
ואנן מלכות קשה כיוצא בו ויעבדו העם אתי כלומי יהושע וכלימי הזקנים
אשר האריכו ימים אחריהושע והלל יהושע הקטן שבהן לא שהזכנות קונות
לבעליה ואנן מלכות קשה פ גבאהא ורכאנהא עעב גרא פא ריח שלד
קשה יעם ולו לחאיה אתי להא הי יעבה לכוון אמלך לא תכבסה נמה לאנכנאע
ואתואע וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדת
אי תטיעיהם פי מא אלאדו חת תקוא פי טיעוך געב ופי דבוי היים עוף הדי
ורעיתם ודברת אליהם אי תרעיהם מן רעון יראין יעשה פהו מות מעמלעם
ואן לם יכון בלפיה וענתם ודברת אליהם דברים טובים תקירה וענתם
לכות ודברת אליהם דברים וטח ולך וישב את עצת הזקנים אשר יעצוהו
ויועץ את הליים אשר גילו אתו אשר העמידם לפניו הא אתערף מזיזה מסל

לכן זיהי בשמנים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה
 הרביעית בחדש זיו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויצן הבית ליש אסרפטם
 ארבע מאות שנה אסרפט יפיל מענא סנה לאן טבעין כחם מדאר שש וספעה
 אסרפט מט' אגמלה שפט ואסרפטא מק' שמחם שנה ארבעים שלמדבר ושבע
 כיבוש ושבע חילוק לאן אגמלה הדי אגמלה לוקחם ומחמם התחילו למנוח
 מחמר ארבע עשרה שנה משנכנסו לארץ יפיל כד אסרפטא חמם שלש שמטות
 יבנה ה' סנן ולמחמם בנא למקדש פיל סנה ארבעה סן מלך שלמה בקח מן מלך
 שלמה לו סנה לאן מלך שלמה כס סנה לקולה ותימים אשר מלך שלמה על ישראל
 שנה אגמלה אסרפטא אגמלה אי אה' סנן אי לו' באקי מלך שלמה יעיד אגמלה
 מל' סנה ע' ו' שמחם פסח אסרפטא מות שלמה והי סנה מלך ירבעם בן נבט הי סנה
 אסרפטא ולמא סמנת אסנה אסרפטא מצות הקהל זה דעת: הנה אלהיך ישראל
 אשר בעלון מאכין מערים וכן טעם בטרדה אשר העלון אמר יוחנן אמלא ואן
 שנה עלון טח יבו שונא ישראל בליה פידוש שלם נתנו חפז לנגל לבדן
 וישם את האחד בביתא ואת האחד נתן טרן אמרו אל' למח נתן ירבעם
 העגל בן אמרו שבעין היו מלומדין בכך שמיכה היה מהן והוא עשה פסל הנכר
 בשופטים וקיבל את העגל ששע ירבעם ובענין שאמדן תולין את הקלנה במקולת
 ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחדש אשר ביה מלכד כותב מלכו קרי
 מעני בדה אגמלה נאגמלה ומתלה כי מלכך אתה בודאם ומעני כותב מלכך
 כלום עשה מועדות וימים טובים שינוחו בהם ישראל מלכד שבתות יי שלא יוכל לבטל
 אותם ולחלף אותם וענ' לך קיל שכח עי' בענין מועד ושבת ופסח וביט סעדי יר
 אחמר גאעטלה ולם יפסח לעידולאגמלה ומעני מחמר מועד כחם יחמר פיה ללפרח
 ועטלה איהם כחם יעטלון פיהם מן אגמלה גור איהם אגמלה אגמלה תעל לאה
 לאימכנה אגמלה אגמלה תאגמלה מועד וקאן שאגמלה אחד את דעקנה
 אמר לו למה אתם עושים מועדות לאכך אמר לכם הקלה חדשים ומועדיכם
 שנה נפשי אמר לו עקבה לאמר חדשי ומועדי שנה נפשי היית אומר
 לאמר לאחדים ומועדיכם לא חדשים ומועדיכם ששע ירבעם דכר ויעש
 ירבעם חג בחדש השמיני וכתב בחדש אשר ביה מלכו אגמלה המועדות ה' ו
 אגמלה לעולם למה שהם של הקלה שנה אלה מועדי יי אלהים מועדי ויח
 מועדי מועדי: והא למדת של המועדות ליהם לכך אגמלה בטולים לעולם עולם

וליס קולה למלך שלמה על ישראל דאגמלה על אשר אסרפט אל' למלך ואגמלה
 דאגמלה למלך אגמלה אגמלה כחם נאגמלה מן מלכך ותחיד לקול
 ה' ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחדש אשר ביה מלכד כותב מלכו קרי

ה' ויעש ירבעם

כטגמלה ענ
 דאגמלה

נאמר פמוכים לעד לעולם: הנה בך נולד לבית דוד ואשיהו שמו אתה בן
קמץ לאנה מנפול ולו כאן פעל מאן לכאן כמא קלנא פי הנני נאסף אל עמיתני
כאשר נאסף אהרן ונתן ביום ההוא מופת לאמר פעל מאן לא מפתאנך
פכאנה קא ויתן ביום ההוא לאן לעמיר פיה עין אנכי לך חנר ותואעדהו אנה קל להם
אן דלן צחה מאקלתה כון הדי אמרנא ינשן אן וינעב רמאדה פכון ולך אנמוח למא
יפעל צבם יאשיהו למועד כה וקל רבינו זעל פי רמא' תודית חמתים אן א
מעגא תקד תכין פי אמור למתכעה פי לטביעה כאנקלאב לעמא תמבאן ואנפסאן
לאן ואנשקאן אכור וקד תכין פי אמור למכנה פי לטביעה מתל מגי ארכה ואס
ולדבר פי מצרים לאן מן שאן אבאע חודה לאשיהו אן תגרי פי בעל למדן ומחל אנשקאן
מזבח ידבעס חין קול איש האים זה המופת אשר דבר יי אנה חמזבח נקרג ונשפך
הדשן אשר עליו פאן מן שאן למבאני אן תנשן ובכאעה למסתגדת לבטאן: וכל
ילתמסד לך מן אבר מא קדמנחה מן כך הלא קעיר חסים היום: פידשו
רעל בפירוש אלהי מערי יהודה יוד הא כנגד סוכה ופסח שהם בטו מקה חדש י
כנגד עצות שהיא בששה בחדש וה' אחמנה ללמד שאין קורין הלל לא בשלשה
מועדות לו: ופירוש אדני הנאמר אלהי דלת נז יוד א' כנגד אחד בתשרי וד' כנגד
מלתאדור נ' כנגד חמשים שנה שליוכל שקורין בה דרור ל' כנגד התקיעה שתוקעין
בעשירי בתשרי והוא יום הכפורים ד' כנגד עשרת ימי תשובה: ואמרו רעל
כסף נבחר לשון צדיק זה עידוא הנביא שאמר ועצמות אדם ישדפן עליך מלמד
שחלק כבוד למלבנת ולא אמר ועצמות ידבעס ישדפן עליך: והנה איש אהים
בא מיהודה זה עידוא הנביא: חלנא את פני יי אהרן מענאה לאבתה לא
ולעדאנה והו לא יכון לא מעפנים כמא ביינא מראת ויחל משה את פני יי חלו נא
פני ל רבים יחלו פני נדיב והו מעלל אלס חלה חליתי מתל צנה צותי פכאן חקור
חלה נא את פני יי ויחלה משה פחוק לאמה פקיל חל ויחל מתל צו את בני ישראל ויניחו
משה: ונביא אחד זקן צבית א' אמר אל שזה הנביא הוא שכל בן גשם
בן משה שהיה כהן לשבט הוי שמנהו דוד על האצרות כמו שמפורש בסמוך ואת
דאמרי כיון שמית דוד לא מנוחו על האצרות וחזר לסיחלו וזה נביא אחד זקן שבית
א' וממא יחקקאן הדי אקן הו שכול בן גשם לאנה כאן טהן לעבד הדי פלמא עשה
ידבעס זה העגל והניחובדן וקיבלו אותו שצטן וכאן שכל חזר למסמח נמא צ' כר
חזר ונעשה כהן לידבעס: פ' הדי משתן מן שאר לא מיעא לך הו למיירד

פרק בן אברהם וכו'
(פרקאות שאמרת
מסתכמו פסח דג
שמן בו המהחלב
האג שזמן כממש
יגידו האתיות רבד
הענין לבוא צדק לתי

כא
at אמר סק גדול

והנשיא גדלה ועודדה יענ ידגעי לאי מאיפאנת את הי מלכאית מתמכנת ותמנה
פי נפסד תרג ואל ישוכו לכסלה ולא יחזרו לסיאודא כאן פיה כמירה רחיה תסתגל ציה
מיעוד לא עפאנה לסאיה ואעפאנה לפאנה
כאן פי אבתא נביא אמת כמאזכרו פי חנה בן עזר אנה כאן בתחלה נביא אמת
והרשע ונשתלקה ממוט חננא וחדר נביא שך מגבדני ירמיה כך אפשר זה שהיה
בתחלה נביא אמת וחדר להיות נביא שך ובשכיל מלומד שהאבילה לנביא שחתה
עליו שסנה כמו שאמרו גדולה מלומד שמשרה שכינה על נביא ששך מני לן מתגידו
שלשון דכתיב גס אני נביא כמוך ומלאך דבר אי בדבר יי לאמר וכתב יהוה הם ונשבים
על השלחן ויהי דבר יי אלה נביא אשר השעבו ופי מוצע אכר קיל ויהותנן בן גושטי
בן משה רבי עה מפני שנקבד בעד עזו הנביא אשר בא מיהודה נעלו עצמותיו ככן
השלימה פ אי תנבא בהא איש האלים עלי למעבד וקא וואמר מזבח כה אמר ע
הנה בן על כל בית דוד יאשיהו שמו זכח עליך את כהן הבמות המקטירים עליך
ועצמות אדם ישדמו עליך פאנה כאן מן כהן הנמות וואמר אלבעו סנשו
לי החמור מענא לאשד לאסראג מן ויחש להם מגנעות וואמר לוגס אי
נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יי לאמר השיבהו את אל ביתך ויחל לחם וישד
מיס כחשלו הלא נביא שך לאן אנבי חקיקה לים דעבי מא לים ביתחח וינסב
לפסח אף וחי אפאה בחלה מא נלם יכון גרא שד מן דלך שח אפנלה לא ירון באכר
פנלספן אנביא וללה קא מזכר שך תרחק והזי קד צוח פיה ללה וקא כחשל מאזא
לים קל אנך האיש הנביא וקלה ען נפסה גס אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר
יי דלך באנה נביא אמת לאן קד תבייץ פי מקדמאת אכתאב בולאיל חקיקה מברנה
אן כתיבא מן אנכין יתער אכסט פיה ושרח מענא הא ללחאכל על בחרהא וכתיר
מן לאסמח תחתאג ליתעריך אנכסה פיוחוף ולך אפנל על שחה ולך לאמר ועריך ולך
לאסמ פי תלך לאזמנה לתי ויעשת פיה הזה לקרץ וטאנו מנהא על תקה באנהא לא
ינלע אחרי פי אמרהא ויעתקד פיהא כללף אחר וכאנה אן יכון פי נפס אקול מא ידל
על שחה ומא ייח ויכסף נא אכמר פיה מן אשרחא מן אנכסה או מא אכתיצר
מנה מנה הזה לקרצה לוי לאסל לאמר עכנה לוי לא ריב פיה כי לא יתל מצבו יי
אנה ואן אנבי תמך עליה גמאית אקולה ומא ידענה מן אואמר ללה לא פי מא יכבד
כה מן אכבאראת ומתי אכתי שד מנהא או קל כללף מא תתנעה אואמר ללה פי לא
שדשה טנה נביא שך לא שך פלמס קל אנה הננה אן הוי למקמה האיש
הנביא כחשלו אפנל אן יגעל לתממה נביא השך לאנה קד קא ענה אנה אדעא על

פסר מלומד ויחיו מל
שדך: ורפבו פנה
כלמה אסס ללך קוד
אין תמלך ותלע
לענמה ויחיו מלומד
מן מלומד ומן לומד
כאן קול מלומד
והו יעב נפשה
אכלה טעאס

נביא שחנלה
אנכסס נאמנה
תחל לחס ולבמקס
חזה וכל העטון ונא
שסר ושמע למע
הקיתו ונענש שח
ענש הסנע לאחא
כך החדר

ללה אזור ולמחל קל ענה מה לם יקנה לה ואמא אתרנס כלכונה שרת אתמא
אף ישדח ויקל נביא דשקרא חית ידכרה הו קולה פי ונביא אחד דקן ונבי שקרא חד
סבא ותר אף אלמרה כמע עט ידכעם ענד תקדיבה לעז עלי למענה לזי לה
חין אתמא אנבי ואברה במא יכון מאלה מן לעקאב וגמל דלילה עלי כחה מאלמא
אנה אנבי במשקאק למענה ותבדיר ארמאד כקולה וכא האות והמופת אליות שמעון
והדי אפיז מן אן יכתר פיה כללם לבן אחוג לילך מא דאיתה מן עלמא וקתא
אנה יקולון אנה נביא אמת ויתאולון לה תא וילאת שטעה באללם לזי לא אצל לה
ויקמון לה אשאר פי דלך ויקולון אן בקטתם אנפסאניה גלב אסד חתי אפתרם
דלך אנבי גזא למכאפתה אמד ללה ואן הדי למקיס ענד ידכעם אפול ואבמל מן
לזי גאמרסול ליה ויגעלונה מן ארנאב למעגזאת אכסאר ואף דלך לאבר ינעיק
לא מקדרה לה בעבט בפסה ותחקיק מרתבנה ואתזאס מא ולס פי לנחי ומא ישבה
הזה אקול אתי הי צראח ויקולון הי אחק ומן אדעא גיר דלך פרו כאפר לא יתעורר
שא מן אחקאיק ולא יענקד שיא מן אדא אחקאיקה שגרים חשך לאת ואור לחשך
שמים מר למתין ומתין למר אמרו לך המותר על דברי נביא חייב מיתה כגון מא
כגון חכדיה דמיכה וכבא הם ציר לנפוקדם כוטהם יביט וישדחו לנדרס מא
לם יתעורר הס חקיקתה ולא יעלמנו יחחה פען דלך קאל חקיקה מייתן החדש
תחישון ותהי לכם לחכמה ואמא אפתראס אסד לילך אנבי טהו עקובתה
מן ללה למכאפתה מא אמרה כקולה פי מתלה אנבי אדרש מעמו למה עבר על
דברי נבואתו וקר תביץ פילפיה אן נביא שקר ונבובש נבואתו והעובד עב
דברי עעמו חייבין מיתה ובשלשתן נאמר אנבי אדרש מעמו פבלך ונב
עליה אקראק ועגלבה לענם דנבה בלנכה לי מרתבנה וגעל קצאעיה והלאכה
עלי יד חיואן למא תלך עקלה ותבע חיואניתה פי לאכלחית נהי ען לאכל עלי מעט
פי בדבר אשר ארו עליהם וכקולהם לך במרה שאדם מורדבה מואדקל ואמא
עלם דלך אנבי באטה לא תבוא נבלתו אן קבר אבותיו פליס מעט עלם אנבי עלגב
חא מתעלק באחי אלאהי אעט בלנבזוה למחקקה לאן לילך פי אעמאן קא משה
בלטבע מתל קוה אחדס ולשעור וקוה אפר לטאיב ולהא אכסאב טניה תסתלק פי
למא בלאגדן ולאד בלחלמאק אסתעראדאת פלדלך למתכהשן ולזאגין יכבדון
באגב ולמעמין למתסאלין וארנאב לאחלם ולמפסדין להא כל פריק חתב אמתראיה
ולאכניה אתי פי בפסה מן אצל לגבלה בחשב אכלמאק אסמנה כמא בשטנה הזה
לאמור פי שדח קנייה בעלת אוב בלטה שאפיה גבינא אן נביא אסם משתוך

כֹּאֵן וְנִבְּאִים וְחֻקִּיקָה וּמִגִּדָּה וְאִתְּהִיבִי אֶשְׁכָּחֵן כֹּוֹעַ מִתְּפִסוּת אֲדִיגִחֵת וְלִכְמִלֵּאת וְהִכָּה
לְחֵלְאִינֵיכָּה פִי לְעִלְמֵת וְלֹא יִמְכֵּן אֶתְיִכָּה הִזִּיחֵת וְלֹא הִזִּינֵיכָּה מִן גְּרִיף לִמְכָּח וְקִדָּה
דִּכְרֵת פִּיהָ מִמֵּת אִמְכֵּן פִּי מוֹלְעָה פִי אֵוֹל לִטְחָנִי כִּדְשֵׁתִי לָתֵם וּמִן אֶרֶץ בְּרִמָּה
וְתִקְרָה עָלַי לִכְמֵל פְּעִלִי בְּכִתְּבֵי דִלְלָה לְחֵאִינִיכָּה פִּהּ יִשְׁפִּיחַ פִּי הִזִּינֵיכָּה גִידָה מִן עֲנָה
וְהִזִּינֵיכָּה אִזִּי חֵמֶל לָקוֹן עָלַי מֵהָ יִבְדֵּן מִנְהָ בִּאֵוֹל וְהִלָּה מִן אֵן קוֹלָה וְהִיזִדֵּר
יִי אֵל הַנְּבִיא אֲשֶׁר הִשִּׁיבֵנו עַן לְנִבְּיִים לִקְרָן וְאִנְהֵוֹ לִקְרָא כִּה אֲמַר עִי פִּתָּן הִזִּיחוּ לֵאמֹר
לִכְתֵּב יִחְתַּמֵּל וְגִהֵא אֶלְכֵּד חֶסֶן אֶתְקִיָּדָה וְהוּא אֵן יִכּוֹן לֹחִי לִתְלַע אִינֵיכָּה אֲנִי
וְרִי עָלַי אִישׁ הָאֱלֹהִים נִפְסָה אֲשֶׁר בֵּא מִיחֻדָּה פִּתָּן הִזִּינֵיכָּה לִפְסִי וְגִדְנָה קִד וְקֵעַ עָלַי בִּלְבָד
וְאִזִּי מִנְהָמֵי אֲנִי לִפְסִי הַנְּבִיא אֲשֶׁר הִשִּׁיבֵנו אֲמַר קוֹלָה פִּי אֲכִל לִקְרָה וְיִשְׁכַּנְבֵּי
הַנְּבִיא אֲשֶׁר הִשִּׁיבֵנו מִן הַדֹּרֶךְ הוּבֵלָה שֶׁךְ עַן לִקְרָן לִמְכָּח וְאִמֵּת קוֹלָה וְיִחְבֵּשׁ
לִי הַחֲמוּד לִנְבִיא אֲשֶׁר הִשִּׁיבֵנו פִּהּ עַן אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בֵּא מִיחֻדָּה פִּתָּן הִזִּינֵיכָּה לִפְסִי
יִתְנַלְחֵמֵי כִּמֵּת פִּגְזֵי אֵן יִכּוֹן קוֹלָה וְהִיזִדֵּר יִי אֵל הַנְּבִיא אֲשֶׁר הִשִּׁיבֵנו עַן לִמְכָּח
אִזִּי הוּא אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בֵּא מִיחֻדָּה וְקוֹלָה וְיִקְרָא לִי אִישׁ הָאֱלֹהִים עַן לֵאלֹהֵי תַעֲבִל
אֲמַלְאֵךְ אֶתְנִיכָּה דִּכְרֵה פִי לִפְסִי וְחִיטֵּי יִכּוֹן דִּלְךָ דִּכְרֵי יִי חֻקִּיקָה וְלִזְלֵן צִח לִחֻדָּה
וְהִזִּינֵיכָּה תִּכְרִינֵי חֶסֶן וְאֶתְקִיָּדָה אֲלֵוֹם מִן אֵוֹל לִקְרָה וְהִיזִדֵּר בְּלִפְסִי לִנְבִיא
לִמְחֻקָּה פִּיכּוֹן לִמְעַנֵּי עָלַי הִזִּינֵיכָּה אֵן אִישׁ הָאֱלֹהִים לִמְדִּכּוֹר אִיִּי וְתִנְאֹן וְתִנְאֹן עָלַי
כִּי אֲמַר כִּה לֵאמֹר לֹם יִשְׁךְ אֵן לִתְנֵי כִּאֲזֵי לֵאן נְבוּתָה אֲלֵוֹ עֵטָה מִחֻקָּה לֹם יִשְׁךְ
פִּי צִחֵתָה לִכְתֵּב תִּסְמָחָה מֵעַ דִּלְךָ פִּי מִטְּאוּשֵׁתָה וְאִנְמֵי כִּי אֵן קִדָּה לִקְרָן בְּרִדָּה לִי
עֵטָה לִתְנֵיכָּה כִּה לֵעֲלָה יִכְלֵךְ בִּלְךָ מִמֵּת תִּנְבֵּא בֵּה לֵאמֹר תִּחֻקֵּי עֵטָה נְבוּתָה בִּמֵּת
אֲכִיזָה בֵּה אִילְחֻדָּה מִן צִהֹר מִעֲגֻזָּתָה פִּלְמֵי וְקֵעַ מִנְהָ לִטְא פִּינָה יִאֲכֵל
וְאִכְדָּה קִד וְקֵעַ לֵה בִּהִזִּי לֹחִי וְאִתְּנֵיכָּה לִמְדִּכּוֹר פִּיכְכֵּר בֵּה לִקְרָן לִמְכָּח וְאֵן טֵחֵן
לִכְכֵּר לִיזְלֵךְ לִכְכֵּר עָלַי הִזִּינֵיכָּה יִכּוֹן מִן מִעֲדִפְתָּה לִחִינֵי עֵטָה מִמֵּת
לִכְכֵּר לִיזְלֵךְ לִכְכֵּר לִמְכָּח הוּא אִישׁ הָאֱלֹהִים פִּתָּן דִּלְךָ יִזְלֵךְ עֵטָה מִן דִּלְךָ מִזְלֵךְ
פִּלְמֵי רֵאִי דִלְךָ לִקְרָן וְתִחֻדָּה נְבוּתָה לִתְנֵיכָּה אִינֵיכָּה פִּי כִּפְסָה וְאִזִּיכָּה תִּחֻקֵּיכָּה פִּי אֵנָה
לֵאמֹר מִן וְקֵעַ מִתְּנֵיכָּה בֵּה אִוֹלָה פִּעֵט דִּלְךָ כִּי לִי אֲנִיכָּה אֲנִי רִפְסָה וְאִנְמֵי
אֵן תִּחֻמֵּי עֵטָה עַן אֵן תִּנְבֵּשׁ וְתִחֻקֵּיכָּה בִּאֵן תִּכּוֹן מִדְּפִנֵי בִּלְךָ עֵטָה אִישׁ הָאֱלֹהִים
וְעֵלָּה דִלְךָ כִּי הִיָּה הַדִּיכָּה אֲשֶׁר קִרָּה בִּזְכֵּר שִׁי פִּהּ אֲבֵלָה מִתְּנֵיכָּה אֵן
יִקָּל וְיִשְׁתַּקֵּד פִּי הִזִּינֵיכָּה לִקְרָה וְלֵאלֹהֵי תַעֲבִל אֲשֶׁר בִּלְכֻחֵיכָּה בְּשִׁי מִלְּחֻקֵּיכָּה פִּי מֵהָ

אמר לנבאים וקא רבותא זלל מתנבא מה שלא שמע מיתתו בידיו
כגון מאן כגון צדקיהו בן כנענה דכתב ויעש לו צדקיהו בן כנענה קוץ ברזל
ויאמרה אמר יבא לה תנחם את אדם עד כלתם וידע יהושפט שכל נביאים
שהתנבאים נביאי שקר שראה כל נבואתם בדבר אחד דאמר לייסחף סגנון אחד
עולה לכמה נביאים ואין שני נביאים מתנבאים בסגנון אחד עובדיה אמר זרן
לבך השיאך ורמיה אמר תפליצתך השיא אתך אמר יהושפט מדקא מדי כולו
עלה והעלה עלה והעלה שמע מינה ולא כלום קא אמרי מדי ואמר יהושפט
החין פה נביא לני וכדרישה מאתו אמר ליה אחאב הא קיימי כולי הש אמר ליד
כך מקובל אני מבית אבי אבא סגנון אחד עולה לכמה נביאים ואין שני נביאים
מתנבאים בסגנון אחד והעובד על דברי נביא חייב מיתה כגון מאן כגון
חזויה דמיכה דכתיב ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל ועתו בצר ייחזיק
נא וימאן האיש להכיתו וכתיב וסמור לו יען אשר לא שמעת בקול גיתלי מאצלי
והכן האריה ונביא שעבד על דברי עצמו כגון עדוה הנביא דכתיב כי דבר
אל בדברי לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים ולא תשוב ללכת בדרך אשר
הלכת בה וכתיב ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אל בדבר יי לאמר
השיבהו אתך אל ביתך ויאכל לחם וישתה מים כחשלו וכתיב וישב אתו
ויאכל לחם בביתו וישתה מים וכתיב וילך וימצאוהו אריה בדרך וימיתו
העובד על דברי נביא מנא ידע דמיענש דידי ליה אות והא מיכה ולא יתוב
ליה אות ואיענש היכא דמוחזק בנביאות שאני דאילא תימא הלי ליה
בהר הכרמל היכי סמכינן עליה ועבדינן שחמא חזק אנהם בהר המוריה
היכי שמיע ליה יעחא לא היכא דמוחזק שאני הכא נמי היכא דמוחזק שאני
ויבא בנו ויספר לו יריד ויבואו בנו ויספרו לו לאן כולך תמאס אקול
ויספרו ליה אביהם וידבר אליהם אביהם ויראו בנו את הדוד ויאמר אל בני
חבשו לי החמור וחבשו לו החמור לגמיע כלפך לגמיע פולך אאול ורב
מא כאך כדו אקול מן אולד אואחד ופס לחקוה אכותה ותמלו מעה אקול ואורי
לקצה וחמור והאריה עמדים אצל העבליה חלפתהא אתעריך פגלס
חרכתהא לי מא קבלתהא עלי לעזרה אגאיה פידלך אן חית יחנא האלמערט

והפסוק חרבה לי ארץ וי קטלתי גוים באשחיה בהם זבח וזבח
בשמים במזבח לגדלי וכלל וזחמור נקלל אפס לא אווא פקיל וחמור
לספר ולקברו יריד לספרו לא עליו מתל לספר לשדה וכלל ויספרו עליו
עצמות הניחל עצמותי מכין פי מא בעד ענד יאשיהו
העם כהני צמות יריד מן קצות יעני מן בעץ אבאם ממק לים הו מן כסל אדורל
ולאמן שבטלי גמלה בל מן אראד ואלתאר כקולה החפץ ימלא את ידו ויהי כח
צמות וכאן חק לקוף אן תכזן משרוה לאנדגאם אנוך פיהא עלי אעאזה ודנות
אל פירשו מקצות העם מן הקצות שבעם מן הפסולת שבעם חלף מה שאמרה תרה
ובחוראותי מכל שבטי ישראל לי לבחן שאין ממען בהן לא בחור ומהודר ומפואר
שבעם יהי בדבר הזה לחסאת בית ירבעם לבה בל הוא יריד הגדל מתל לא
אלו להכודד ולהשמיר מעל פט האדמה יריד לחטטיו ולהשמירו ולעמיד
ען בית ירבעם אמור קולה ומענאה אקטע ואסתיעל קומי נא והשתכית
גירי חליתך ותנכרי כילא יעלם ארך אגה ירבעם ולקחת בידך עשוה לחם
אלגפה כחץ ונקודים כעך כמא ביונא פי יהושע פל קולה יבש חיה נקודים
אן מענאה יבס וצא כמעך אבאם באסקאט כאף אתשביה מן קול אמננה
יאלכו נקודים או קלות ובקבוק דבש כוז מן ושכרת הנקבוק ופירש
קמחי בקבוק הוא כלי חדש או זולתו שפיו ער ולפיכך נקרא בקבוק כי כאשר שתה
בו האדם או שופך ממנו עושה בוק בוק והזי ידל אן אבניא כאט מנקטעין
פי אמאנע ולפתוחות תפתחם במא יאכלו וכל מן קצר יסתכר מהם ען חלה
ולמה יחמל להם שיה עלי טריק לפתוח ולתפוח וכלל ודמא פי שמוא ענד קצר
שאול אחא ליסתכרה ען אמתנות קל ומה נביא תשורה לחש האלים כי הלחם
אזל מכלט וכלל אישע ונדה ותרגומו ותסבין בידך עשר טולמין דלחם
וכיסנין וזלוע דבש פיוש טולמין דלחם חתיכות שללחם יעני עשורה אקראן
בבא ומסנין הם שכוסין אותן בבית המשתה והם כעכי והם אלי נסמיהם
בקמאט ובקבוק דבש וכדא עסל ופיוש זלוע
כי קמו עינו משוכו אי יעף נצרה מן לשיכוכה תרגום ואברהם זקן ואברהם
סב כבדו מזקן יקרא מסיבו ואמרו ראל כל מי שהוא מעמיד תלמיד
ישע אן בן ישע סוף עיטו כהות תלמיד ישע מאחיה השילוש שמשח לירבעם
אמ דנתן מן פנים בטרדה היה ירבעם דורש וכיון שמלך טעה והעמיד שני

לעלה ולקדא
לעלה ולקדא
כי טחח תפתח
כל עלה בעלה

עגלים והיה אחיה מצטער ואומ' משה משה לאהרן ושמחבו שמו' משה לדוד
ושמחבו צחק משה לשלמה ושמחבו אני אחד שמשחות חטא והחטיא את ישראל
ומצ' שכהו עינו של ואחיה לא יכול לראות כי קמו עינו משכו: והוא
מתכרה מתנח' כקולה לה' קומינא והשתנית ואני שלוח אליך קשה מענא
בנכוחא או בשליחות קשה אי אני מחסול איך כנסא עשבה עסרה ותרגומו ואני
שלוח לאתנבאה עלך פתגמין קשין: ואהנך נגיד מקדם ודיס יסתקבל לקום
ויתקדם פי אמור ישתק מן אך נגד יי' משיחו ואמ' קולה אן אלה קל לאחיה
כזה וכזה תדבר אליה פהו קול אמדיון אלתנבאה עמא יקול להא כלה יכרר לקול
מתנן וקד' כונא מתל הד' כתר כזאת וכזאת יעץ אחיתופל וכזאת וכזאת
יעצתי אני כה יעשה לי אלים וכה יוסף וגירה: ואקרע את הממלכה
מבית דוד ואתנה לך ולא הייתה כעבדי דוד אשר שמר ממנו ואשר הלך
אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני: רק מינוט הוא מא קל בעד דלך
אשר עשה דוד את הישר בעיני י' רק כזכר אוריה החת פלדך לס יקול לעשות
הישר בעיני: ותרע לעשות מכל אשר היו לפניך ותלך ותעשה לך אלהים
אחרים ומסכות להכעיקני ואותי השלכת אחרי גוך כלך צהרך ומתלה גוי נתת
למכים ומתלה ושבת לנו חסד לב ואזן פיה מברלה מן בא על גבי חרטו חרשים
והרגום ואות השלכת אחרי גוך ופלחני ארחיקתא מקביל עינך:
ורבותי שדרשו זה המקרא אסמכתא שאמרו כל האוכל ושותה בעונת תפלה
קודם שיתפלל ואחר כך התפלל עליו הכתוב אמר ואות השלכת אחרי גוך כלומ'
אחד שנתגאת בעצמך במאכלך ובמשקך חזרת לעבוד אותה היה לך להקדיש
עבודתו קודם מאכלך ומשקך: והכתי' לידעם משתין בקוד עזור ועזוב
בישראל משתין בקוד אשמה ען לכלב להנה לא עול לא עלי חאיט והו' מן קול
לאומאל אל ישתי' אדם מים וכל המשתין מים וה' תגאיי פי לקול אני לא אבקי לה
אחזן יסמא באסמה חתנלא כלב וכלך קל דוד ען נכל הכרמ' ואם אשאר צ
ש' אור הבקר משתין בקיר קוד ביינאה תם: ותם מן קל פי ה' אנה יש
בה אזכור מן אטא אזי ימכנהם אן ירשו אמה ע' אפלאגה עלי אחאיטוא
אנאת לא ימכנהם דלך ולאולאנח ואני מן אגריך: נגד אחיד
השילוט עאשקדור תק' סנה לחטם קל אחיה השילוט היה מיוטאי מערים
וקל ויהי צ' שנה ליאת בני ישראל מאגץ מצרים בשנה הרביעית למלכו
כנה הכית ושלמה תמלך כ' סנה וגמיע עממה כ' סנה פטאר ת' קבל אבא

וְלֹא בְּגִדֵּי אֲבִיבָא אֵלֶּי אֵין מִסֵּת וְתַמְלִיךְ בְּשִׁית הַדְּבָרִים אֵעִנִי אֲחִיהָ הַשִּׁילּוֹת הִיא מִשְׁתָּה וְרַבִּים
 פִּי אֲחִים שְׁלֵמָה וְעֹאשׁ בְּשִׁי יִרְבֶּעַם לֹאֲחֵם יָקָו אֲחִיהָ הַשִּׁילּוֹת רָאָה אֶת אִיהָ וְאִיהָ מֵרָא
 יָהִר אֵל פִּי אֲחִים אֲחֵב פִּיגִי הָדִי לִמְקַדָּר וְזֹאֵדִי וְקָלָא תִּנְיָא בְּסִדֵּר עוֹלָם שְׁנֵי הֵם
 שְׁקִיפְלוּ אֶת כָּל הָעוֹלָם אִדָּם הַדְּאִשְׁוֹן רָאָה אֶת מִתּוֹשְׁלָה מִתּוֹשְׁלָה רָאָה אֶת שֵׁם שֵׁם הָאֵל
 אֶת יַעֲקֹב יַעֲקֹב רָאָה אֶת עֲמֵרִים עֲמֵרִים נָאָה אֶת אֲחִיהָ הַשִּׁילּוֹת אֲחִיהָ הַשִּׁילּוֹת רָאָה
 אֶת אִיהָ וְשִׁיִּין הוּא קִיִּים חֲשׁוֹב עֵתָה מְלִידֵת עֲמֵרִים שְׁהִיָּה בְּסוֹף שְׁנֵי יַעֲקֹב רִכְוֹת בְּהוֹן
 וְיֹדֵי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם יָלַד שְׁנֵי שְׁבָדִים שְׁנֵי טוֹל עֲמֵרִים וְכָל שְׁנֵי שְׁבָדִים
 יָלַד שְׁנֵי זִמְשֵׁי בֶן פֶּ שְׁנֵי בְּעֵמְדִי לִפְנֵי פִרְעֹה הַכֵּל מֵאֲחֵם וְלֵי צִמְחָה צִמְחָה
 אֶרֶץ מִצְרַיִם נִמְצָא כְּשׁוּדָה מִשְׁחָבִין כִּדֵּי מֵת עֲמֵרִים לִמְדֵּי שְׁאֲחִיהָ הַשִּׁילּוֹת הִיא מִמְּקַדָּר
 מִצְרַיִם וְזֶה תַּחְמוֹד וְהָאֵל אֵם יִרְאֵה אִישׁ בְּאֵשִׁים הָאֵל הַחֵד חוֹעֵה זֶה אֶת הָאֶרֶץ לִמְכֹּן
 פֶּ שְׁנֵי כֶּן פִּרְשׁוֹרֵלֵל לֹא נִגְזָרָה גְּזֵרָה עַל שְׁבָדִים שְׁלָלוּ שֶׁנִּבְמַדְבֵּר הַזֶּה יִפְלֹ פְּגִרִים
 וְגִ' מִבְּדֵי שְׁנֵי וּמַעֲלָה יִצְחָק שְׁבָדִים שְׁלָלוּ שְׁפָקִידִין מִבֶּן שְׁלֹשִׁים וּמִבְּדֵי חֲמִשָּׁה וְעֲשָׂרִים
 וּמִבְּדֵי חֲמִשָּׁה לְכָךְ הוֹעִיר הַכֵּת לִכְתּוֹב וְשֵׁן חֵי לֵדִי וְשֵׁן חֵי קִדֹּת וְשֵׁן חֵי עֲמֵרִים
 וְכֵאֵן אֲחִיהָ הַשִּׁילּוֹת לֹא כִמְדֹכָר רִבִּינוּ זֵל פִּי אֵל מִדֵּעַ אֲחִיהָ הַשִּׁילּוֹת מִמְּקַדָּר מִצְרַיִם
 הִיא וְלֹא הִיא וְשִׁמְעָה מִמִּשְׁחָה וְהִיא קִטּוֹן בִּימֵי מִשְׁחָה עֲלָוִר וְעֲזֹב בִּישׁוֹל
 חֲתָמָה וְזֶה עֲטָף אִי וְעֵצוֹר וְעֲזֹב לֹאֲחֵה מִעֲטוֹף עַלִי מֵאֲחֵדָּה וְאִמְעֵנִי זֶה מִדֵּעַ
 לִי רַבִּים מִשְׁתַּנֵּן בְּקִיד וְעֵצוֹר וְעֲזֹב וּמִעֲטָה אֲחֵדָּה וְאִמְעֵנִי וְזֶה פִּי צִדָּה
 מִפְּעוֹל כֹּאֲלֵה קָל וְעֵצוֹר וְעֲזֹב עֵצוֹר מִן זֶה וְעֵצוֹר עֲמֵי וְכֵן יוֹדֵשׁ עֵצוֹר כִּמְדָּה צִינָה
 וְעֲזֹב חֲתָמָל כִּלָּף אֲרֵיָּה וְחֵדִּיָּה מִן עֲזֹב תַּעֲזֹב עֲמֵי אִי מִעֲטָה תַּחְמֵל מִעֵה
 וּמִן הָדִי סִמֵּי אֲרֵיָּה אֲרֵיָּה וְלִבְדָּה אֲחֵד אֲמוֹעֵי פוֹן אֲקֵרֶף מִעֲטָה פִי קוֹלֵהם תִּקְרָה
 וּמִעֲדִיָּה אִי אֲקֵרֶף וּמֵאֲחֵל עֲלֵה וּמִן הָדִי אֲמֵעַ וְעֵצוֹר אֶת יִחְשֵׁלם עַד חֲחֻמָּה
 וְחֵדִּיָּה אִי שִׁדְחָה וְקוֹוָהָ וּמִן מֵעַי אֲתַחְמֵל וְאִרְפֵּי וְתַעֲזֹב אֲלֵי יִגְעֵךְ וּמֵעַי
 אֲלֵי עֲלֵי כִמְדָּה יִבִּין פִּי אֲחֵד וְקִיל פִּרְפֵּי אֲצוֹת אֲעֲזָבָה עַלִי שִׁיחִי וְקִיל פִּי
 תַּחְמֵל אֲתַחְמֵל וְאֲרֵיָּה עֲטָוִיךְ פִּרְפֵּי אֲמֵעַי כִּאֲוָה עֵן מֵעַי עֲזָב
 כִּאֲן גִּישָׁן לִמֵּה שְׁבָדִים אִי הוּא תִּדֵּר וְתַלְמֵה פִּי אֲחֵד אֲחֵד אֲחֵד מֵעַי עֵצוֹר וְעֲזֹב
 חֲתָמָל וְחֲתָמָל אִי חֲתָמָל חֲתָמָל אֲרֵיָּה עַלִי מֵעַי שִׁאֲהוּ בְּחִיקִין כִּאֲשֶׁר יִשָּׂא חֲחֻמָּה
 אֲתַחְמֵל וּמִתְּלֵהִי אֲמֵעַי וְאִפֹּס עֵצוֹר וְעֲזֹב פִּי אֲחֵד אֲחֵד כִּאֲן מִעֲטָה מִחֲבִים וּמִתְּחֵן
 פִּי וְיִפְּלֹחֵה לֹא וְיִפְּקוּבָה וּמִן חֲחֻמָּה עֵדֵה לֵה וְיוֹתֵן תִּרְגֵּי מִשְׁתַּנֵּן בְּקִיד
 יִדֵּעַ מִדֵּעַ פִּי שְׁקִימָחִי זֵל וְחֵדִּיָּה שְׁמֵטָן תִּרְגֵּי מִשְׁתַּנֵּן בְּקִיד יִדֵּעַ מִדֵּעַ וְיִעֲהֵב מִשְׁלֵת
 בְּקִיד חֲחֻמָּה לִמְדֵּי בְּקִידוֹת הֵלֶב כִּלּוֹמֵר שְׁחֻזָּה בּוֹ שְׁחֻזָּה מִסִּדִּית לֹא אֵל בֵּט אִדָּם שִׁישׁ

מִתְּלֵהִי בְּפִי
 פִי חֲחֻמָּה וְזֶה
 אִדָּם אֲחֵד אֲחֵד
 פִּי וְשֵׁן חֵי וְאִמְעֵנִי
 בְּקִיד עַלִי אֲחֵד

להם דעה לא הבהמות ושאר משיש בו נפש חיה ותרגם עיור ועזוב אחי ושנין
 יעני לא חבקי לירבעם מן יכון לה אמר ונהי פי אז יחבם ויסלך לאן שלטאנהם אזל
 בלכניה ובערתי אחי בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד תומן כמא תתבע
 לטאד ומה אחשיש ואחשיים לי אז יפכא וחזף דכר למבער והי לטאד ותרגום לקושש
 קש לנבא גלי כי זה לבדו יבוא לירבעם אל קנר יעק כמעאבו דבר טוב אל יש
 אהי ישראל בבית ירבעם שחזא חמים הדי אדבר טוב אז ירבעם כאן קד עמל מסלח
 פכא טרף ימנע ישראל באמא מן למצי א דחשלים בא חג פכאן אביה יפסח לבעין ישראל
 בכפי מן חניה לישראלעו ללג פחם בולך חסנה לה ואסתחך לקבולה והקיס יי
 חלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומקד גם עונה ויקיס יי קדמוהי
 מלכא על ישראל דישיצי את בית ירבעם מן דקיים יומאדין ואף דאיתלד מבכין ולגאיה
 יכון מה מעכאדא ללגאיה מתל עד מה אשור תשבך יקולחת לן אסתועל קי
 גאיה לאתנינא להם יבק מנהם לא נפר יסיר לא בר להם מן אז יסביהם אשור ובדלך
 מעט זה היום ומה גם עתה בלגמ מן אחאנד ליום ולא גאיה אי ומה יולד בעד
 זהר יי את ישראל כאשר ינוד הקנה במים קיל כמא ידל לקצב ומה אטנה לא מן
 מעט לאהתזאז והומתל לתשתיהם עק אופטאנהם ותהגגם מן נעונד ופולך קא וזרם
 מעבר לנהר חי ידריהם מן אזהרה בגים ואמרו אל אמר שמואל צי בחמע אמר י
 יונתן מאי דלת נחמנים פנעי אהב ונעתרת נשיקות שונא טובה קלה שקל אחיה
 השילט את ישראל מברכה שבירכב בלעם חרשע אחיה השילט קללם בקנה אמר והכה
 יי את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר
 נתן לאבתיהם וזרם מעבר לנהר יעק אשר עשו את אשריהם מכביקים את יי
 מה קטה זה עומד על כל מים וגזעו מחליף ושרשיו מחובין ואפלו כל הרוחות נאות
 ועשבות בו הולך ונא עמהם דממו הרוחות עמדה קנה במקומו בלעם הרשע
 ברכם בארז אמר בארזים עלי מים מה ארז זה איט עומד על כל מים ובאין
 גזעו מחליף ואין שרשיו מחובין ולא עוד לא כיין שרוח דרומית מנשבת בזעקות
 והופכתו על פניו לפיכך זכה קנה ליטול ממנו קולמוס לכתוב בו ספר תורה
 אמר רב פפא הינו דאמרי אינאשי טבא קולפי דאמא מן שוקעא דאבא
 ושורש גזע ואחד והו אצל אבא את שורש אצול ממתדה גאריה פי לארין
 תמתן בהא לגדא וגזעו מה מא צהר פוק ארין ממא נבתמן תלך אשדשים והו
 קולהם פיה גזע החאה פני חמה שורש שאינו רואה פני חמה ופיא לנך אף כל שורש

ומה אטנה לא מן
 שמואל צי בחמע
 אמר יי קדמוהי
 מלכא על ישראל
 דישיצי את בית
 ירבעם מן דקיים
 יומאדין ואף
 דאיתלד מבכין
 ולגאיה יכון
 מה מעכאדא
 ללגאיה מתל
 עד מה אשור
 תשבך יקולחת
 לן אסתועל
 קי גאיה
 לאתנינא להם
 יבק מנהם
 לא נפר יסיר
 לא בר להם
 מן אז יסביהם
 אשור ובדלך
 מעט זה היום
 ומה גם עתה
 בלגמ מן
 אחאנד ליום
 ולא גאיה אי
 ומה יולד בעד
 זהר יי את
 ישראל כאשר
 ינוד הקנה
 במים קיל
 כמא ידל
 לקצב ומה
 אטנה לא מן
 מעט לאהתזאז
 והומתל
 לתשתיהם
 עק אופטאנהם
 ותהגגם מן
 נעונד ופולך
 קא וזרם
 מעבר לנהר
 חי ידריהם
 מן אזהרה
 בגים ואמרו
 אל אמר
 שמואל צי
 בחמע אמר
 י יונתן
 מאי דלת
 נחמנים
 פנעי אהב
 ונעתרת
 נשיקות
 שונא טובה
 קלה שקל
 אחיה
 השילט את
 ישראל
 מברכה
 שבירכב
 בלעם
 חרשע
 אחיה
 השילט
 קללם
 בקנה
 אמר
 והכה
 יי את
 ישראל
 כאשר
 ינוד
 הקנה
 במים
 ונתש
 את
 ישראל
 מעל
 האדמה
 הטובה
 הזאת
 אשר
 נתן
 לאבתיהם
 וזרם
 מעבר
 לנהר
 יעק
 אשר
 עשו
 את
 אשריהם
 מכביקים
 את
 יי
 מה
 קטה
 זה
 עומד
 על
 כל
 מים
 וגזעו
 מחליף
 ושרשיו
 מחובין
 ואפלו
 כל
 הרוחות
 נאות
 ועשבות
 בו
 הולך
 ונא
 עמהם
 דממו
 הרוחות
 עמדה
 קנה
 במקומו
 בלעם
 הרשע
 ברכם
 בארז
 אמר
 בארזים
 עלי
 מים
 מה
 ארז
 זה
 איט
 עומד
 על
 כל
 מים
 ובאין
 גזעו
 מחליף
 ואין
 שרשיו
 מחובין
 ולא
 עוד
 לא
 כיין
 שרוח
 דרומית
 מנשבת
 בזעקות
 והופכתו
 על
 פניו
 לפיכך
 זכה
 קנה
 ליטול
 ממנו
 קולמוס
 לכתוב
 בו
 ספר
 תורה
 אמר
 רב
 פפא
 הינו
 דאמרי
 אינאשי
 טבא
 קולפי
 דאמא
 מן
 שוקעא
 דאבא
 ושורש
 גזע
 ואחד
 והו
 אצל
 אבא
 את
 שורש
 אצול
 ממתדה
 גאריה
 פי
 לארין
 תמתן
 בהא
 לגדא
 וגזעו
 מה
 מא
 צהר
 פוק
 ארין
 ממא
 נבתמן
 תלך
 אשדשים
 והו
 קולהם
 פיה
 גזע
 החאה
 פני
 חמה
 שורש
 שאינו
 רואה
 פני
 חמה
 ופיא
 לנך
 אף
 כל
 שורש

ומה אטנה לא מן
 שמואל צי בחמע
 אמר יי קדמוהי
 מלכא על ישראל
 דישיצי את בית
 ירבעם מן דקיים
 יומאדין ואף
 דאיתלד מבכין
 ולגאיה יכון
 מה מעכאדא
 ללגאיה מתל
 עד מה אשור
 תשבך יקולחת
 לן אסתועל
 קי גאיה
 לאתנינא להם
 יבק מנהם
 לא נפר יסיר
 לא בר להם
 מן אז יסביהם
 אשור ובדלך
 מעט זה היום
 ומה גם עתה
 בלגמ מן
 אחאנד ליום
 ולא גאיה אי
 ומה יולד בעד
 זהר יי את
 ישראל כאשר
 ינוד הקנה
 במים קיל
 כמא ידל
 לקצב ומה
 אטנה לא מן
 מעט לאהתזאז
 והומתל
 לתשתיהם
 עק אופטאנהם
 ותהגגם מן
 נעונד ופולך
 קא וזרם
 מעבר לנהר
 חי ידריהם
 מן אזהרה
 בגים ואמרו
 אל אמר
 שמואל צי
 בחמע אמר
 י יונתן
 מאי דלת
 נחמנים
 פנעי אהב
 ונעתרת
 נשיקות
 שונא טובה
 קלה שקל
 אחיה
 השילט את
 ישראל
 מברכה
 שבירכב
 בלעם
 חרשע
 אחיה
 השילט
 קללם
 בקנה
 אמר
 והכה
 יי את
 ישראל
 כאשר
 ינוד
 הקנה
 במים
 ונתש
 את
 ישראל
 מעל
 האדמה
 הטובה
 הזאת
 אשר
 נתן
 לאבתיהם
 וזרם
 מעבר
 לנהר
 יעק
 אשר
 עשו
 את
 אשריהם
 מכביקים
 את
 יי
 מה
 קטה
 זה
 עומד
 על
 כל
 מים
 וגזעו
 מחליף
 ושרשיו
 מחובין
 ואפלו
 כל
 הרוחות
 נאות
 ועשבות
 בו
 הולך
 ונא
 עמהם
 דממו
 הרוחות
 עמדה
 קנה
 במקומו
 בלעם
 הרשע
 ברכם
 בארז
 אמר
 בארזים
 עלי
 מים
 מה
 ארז
 זה
 איט
 עומד
 על
 כל
 מים
 ובאין
 גזעו
 מחליף
 ואין
 שרשיו
 מחובין
 ולא
 עוד
 לא
 כיין
 שרוח
 דרומית
 מנשבת
 בזעקות
 והופכתו
 על
 פניו
 לפיכך
 זכה
 קנה
 ליטול
 ממנו
 קולמוס
 לכתוב
 בו
 ספר
 תורה
 אמר
 רב
 פפא
 הינו
 דאמרי
 אינאשי
 טבא
 קולפי
 דאמא
 מן
 שוקעא
 דאבא
 ושורש
 גזע
 ואחד
 והו
 אצל
 אבא
 את
 שורש
 אצול
 ממתדה
 גאריה
 פי
 לארין
 תמתן
 בהא
 לגדא
 וגזעו
 מה
 מא
 צהר
 פוק
 ארין
 ממא
 נבתמן
 תלך
 אשדשים
 והו
 קולהם
 פיה
 גזע
 החאה
 פני
 חמה
 שורש
 שאינו
 רואה
 פני
 חמה
 ופיא
 לנך
 אף
 כל
 שורש

פ
 אסאן

בארץ גזעם ואמר רוח דומית שאינה חזקה כרוח הנאה מן המזרח והמערב
ומעני טבא קולפי דאמא מן שוקיתא דאבא שבה שפקח אחיה מרת
שפקח אדם לוי אדי קולתא דאפארהא ורמתה סוף יטלעו מתל מא כאנו ושבר
קסאוו בלעס מתל קל שפקח אבא עלי אול לוי אדי אנכר סחיקה לו שאי מלע יתחם
כילך מן קסאוו בלעס שבהם בארץ לוי אדי קסט לא עאר יסתקיס כסביל עאדתה
נגלל חטאת ירבעם בקרב ותלך ותבא תרעתה הוזה בלד ממלכה ישראל
חינך כמא כאת ירושלם ממלכה יהודה וילך מתל שלמה בהמא פי אהסן ולגמל פקא
יפה את לעיתני כתריעה טאו כדושלם ותלמן פיה מעני אכר באטן ודו ארצא מן
רצה ורצון כמא תעמך פי ירושלם אכמל לאן אסמהא שלם ויהי בשלם סכו לילך
קל שובי שובי השולמית וסנקטופי הוזה למעאני פי שיד השירים הוזה באה
בספקהצית עתבה לבית מתל טופלת על הפתח וידיה בסף ויעש יהודה הרע
בעיני יי ירד בע יהודה או שבט יהודה קאו לך קד יעקב ללה פי אדנא פקא
וקד יעקב פי אכר וקד יעקב פי אדאיק גמיעא ועקאבה פי אדנא קד יכון פי
אגס ואלו גמיעא וקד יכון פי אדאדמהא אמא פי אלא פי אגס ואלעקב פי אגס
אמא פי אלה ואמא פי עיט מנה אמא פי אדמא גמיעא מתל עקאכרע ירבעם
בן נבט ואחאב בן עמרי פי הלחמהא ואמא אדמהא ואבאדה מלכחמה ואמא א-
עקאב פי אגס מלה פכעקאב עזיה בארץ ואמא לעקאב פי עיט מן אדנא לעשון
ירי ירבעם עין אבטש ואסא לעת זקנותו חלה את רגלו ועיון אהל סדום עין אבנאד
ואמא פי אלא פכעקאב יחושפט למשאכנה למלך ישראל מעלס מנה כונה רשע פקא
לה אנבי בהחברך לרשע פקא אהים את מעשין ואמא פי אדנא ואכרי פכמאקאו
פי שדח הכרת תכרת מפי השמועה למדו הכרת בעולם הזה תכרת לעולם הבא
ומתל אחיעזר וגחזי אדין עוקבו פי אדנא והם מן גמלי שאין לחץ חלק לעולם הבא
לעקאב פי אכרי מתל ארשעים אדין אמהלו עליהם פי חלה אדנא מלחך
לך קעה נביא דקא אדי כאלף פי בית אל למא אטא אולאדה ערפיה כמא גדי
מן תמאשי נביא החמס לירבעם דאללה מן זלך חסד וקנאה אדין מן יעקב עליה מא
כאן יתכבה הומוס אכר לירבעם וכאן הדי אלקא אכר אב מתל ירמיהו בן כבענה
לחמאב פאראד אן חתל עליה בחילה חתל יהלך פיהא פכעל מא פכעל ותקוול על ללה
לכר הו קולה כחש לו כדלה והו מקאס כזב לו ואדי גל אנבי עס פיקת הדי
לכאב הו אטה לס ישועה פי זלך אוקב כמא שיד ולס יכון יעקב בעד פי זלך אדמא

קצובה והולדת
לשמה יעבד
אחלה כאן בין
אנחנו ליינה

אֲנִי קָאָמֶה לֹא תִהְיֶה קִדְשָׁהּ וְלֹא יִהְיֶה קִדְשָׁהּ קָאָמֶה אֲחֵרָה לְבִשְׁכָּה בְּמִשְׁכָּה
זְכוֹר מִנִּי וְלֹא יִהְיֶה קִדְשָׁהּ הַדִּגְמָה מִי תִפְסִיד וְלֹא יִהְיֶה קִדְשָׁהּ וְשִׁנְיָה שְׁאֵי
הַקִּדְשָׁה מִקִּדְשֵׁי וּמִזִּמְנֵת לִנְזוּת וּפְסוּד מִי לֹא תִהְיֶה קִדְשָׁה מִפְּקֻדֵּי
מִזִּמְנֵת לִנְזוּת וְלֹא יִהְיֶה קִדְשָׁה מִזִּמְנֵת לִמְשַׁכְּבוֹר וְתִדְגֹמוֹ וְאִךְ נִפְקֵת מִזִּמְנֵת
בְּאֵרֶת וְתִדְגֹמוֹ אִשָּׁה זֹנָה אֲתֵתָה נִפְקֵת בְּדָא וְהֵן אִנְסָה לְמַעֲדִין לְפִסְגוֹר
וְאֵת הַכֹּל לָקַח וְאוֹלֵעֵט מִזִּיד מִתָּל וְקוֹדֵשׁ וְעֵבֶה מִרְמָס לֹאן עֲמִידָה עֲקָא עֲחִיד
בֵּית יִי וְאֲדֻנֵּת בֵּית גְּמֻלָּה לְמִדְּרִין פְּקֻדָּה אִכְרִי לְגִמִּיעַ פֶּלֶא מַעַע לֹאן אֲשַׁטָּף
וְיִקְחָתָה כָּל מִגְנִי הָאֵב אֲשֶׁר עֲשֶׂה שְׁלֵמָה תִּדְאָק וְהַשִּׁיבֹוס אֶל תֵּת
הַרְעִים קִין מִמֶּלֶךְ אֶרֶץ אֶפְרַיִם וְהַסְלֵטָא לְדִין יַעֲזֹדֹן אֲנִפְסָהם לְגַרִי כִי יִכּוֹן מַעֲזֹרִין
לֹא מַעֲלָמִין אִיָּה לִוְקֵת אֲחֵאָה וְתֵת הוּא בֵּית טוֹלָאֵי יִסְמָא מִמֶּלֶךְ וְיִסְמָא אֲחֵאָה
וְלֹא וְאֵת לֹא יִקְלָן אֶת תֵּת וְיִצִיעַ וְאֵחָד וְשִׁדְחוּ פִיה מִן אֵה בֵּית טוֹלָא פִיגְנָב לְבִיזָרֵי
שְׁבָה לְדֹאסֵן וְהוּא בִּיקְחָאִיטִין יַעֲבֹר פִּיה מִן גֶּנֶב אֲבִית וְיִזְאָר גְּמֻלָּה לְבִית לְדֹלֵךְ יִסְמָא
מִמֶּלֶךְ לֹאֵה יִמָּד פִּיה מִן גֶּנֶב לִי גֻבֵּי וְיִצִיעַ הוּא רוֹשֵׁן כְּאֵרֶךְ עֲקָאִיטִין מִלֵּב
מִסְקוֹף יִסְמָא פִּיה בֵּין אִיטִין פִּיה וְאֵחָד וְקָלִי יִנְהָתָה לְמִמֶּלֶךְ וְיִסְמָא
אֲחֵאָה וְלֹאֵה בֵּית יִבְנָא טוֹלָא וְלִגְמַע בֵּין הַתֵּאִים חֲמֵשׁ אֲמוֹת וּגְבוּל לִפְנֵי הַתֵּאֹת
וְתִדְגֹמוֹ נִסְבִּין לְהוֹן רֵהֲטִיא וּמִתְבִּין לְהוֹן לְדֹכָא רֵהֲטִיא וְדֹכָא עֲנִינָה כְּמוֹ דֹּכָן
וּפְסוּד פִּיה דִּכָּה וּמַעֲנֵאָה מִתָּל רוֹבֵד וְרִבִּיט פִּסֵּד רוֹבֵד דִּכָּאֵן מִן יַעַע אִכְרֵה לְדִי
לִיכָאֵן אֲמָא לִיכָאֵן תִּסְמָא חֲאֲבִית בְּלִפְנֵי וְקִלְאֵן חֲכֹד מִן לִרְךָ לְכֹאֵרֶךְ מִן חֲאִיט
לִיכָאֵן וְכֹלֵךְ פִּסֵּד מִתָּה הַתֵּא חֲוָה יִצִיעַ וְיִצִיעַ הוּא שְׁעִישִׁין בְּאֲמַעַע חֲבִית מִקִּיר
לְקִיר כְּמוֹ עֲלִיה וְהוּא כְּמוֹ חֲדָר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ בְּהַעֲטָה הוּא עֲגִין מִלֵּת יִצִיעַ
וְיִשְׁכָּב רֵחֲנֵם עִם אֲבִיתוֹ כְּנֵאִיה עֲן אֲמוֹת וְכֹלֵךְ כָּל שְׁכִינָה מִי חֲדָי לְמַעַע יִרְאֵד
בֵּה אֲמוֹת לֹא אֲדֹסֵן וְכֹלֵךְ וְשִׁכְבָתִי עִם אֲבִיתִי מַעֲנֵאָה אֵלֶּה תּוֹפִית פִּאחֲמֵלֵב וְחֲדָפְנֵי
פִּי מִקְרֵה אֲבִיא וְכֹלֵךְ כָּל שְׁכִינָה תִבְעֵהָ דִכְרִי קְבוּרָה פִּלֵּךְ יִתְלֵאָה מִוִּיד
וְקִי עֲלֵמֵת טְרוֹיָקָה אֲדֹרֵשׁ מִי קוֹלָה וְאֵתָה תִבְנֵה אֶל אֲבִיתִךְ בְּשִׁלּוֹם וְאֵתָה גִּינִן לִנֵּךְ
כְּמוֹ מִתָּל תִּשְׁכָּב לִלֵּךְ קִאֲבֵדָה תִּקְבֹּד בְּשִׁיבָה טוֹבָה וְלֹא כֹאֵן מַעַע וְיִשְׁכָּב רֵחֲנֵם
עִם אֲבִיתִי אֲדֹסֵן לֵמָּה אֲחֻזָּאֵן אֵן יִקְבֹּד עִם אֲבִיתִי בְּעִיד דִּוִּיד פִּקֹּד תִּנְתָּ הוּא
נִתָּן עִי לֵהִין לֹא נִיר בִּירוּשָׁלַם קִי בִּינָה אֵן מַעֲנֵאָה מִלֵּךְ וְטֹאעָה וְעִדְלָא
אֲשֶׁתִּקְרָאָה מִי מֵאָה מִי קֵלָה לְמַעַן הָיוֹת נִיר לְדִוִּיד וְכֵן תִּדְגֹמוֹ קִיִּים יִי יִת
לְבִיתֵךְ מִלְכוֹ בִּירוּשָׁלַם וְיִעֲנִיֵּם מִגְּמִידָה אֵל מִהִיבָה מִיָּה מִתָּל וְיִתְלֵאֵךְ וְיִתְלֵאֵךְ
לִי מַעֲנֵאָה מִחֲמַת מִלֵּךְ מִתָּל אֲכִיָּה אֲשֶׁר עֲשִׂתָה מִפְּלִעֵת לְאִשָּׁה עֲלִמָּה

וחדמה במא את כבוד להחמין לזניה למענה לתענימהא וענן דלך קא ויכרת אסא
 את מפלצותה וישרף בנחל קדרון ומן הדי קיל תפליצתך אשחא אותך אי עינמיתך
 ויביה אטא לך אנבת לך אשתאך ולא נכראע ותרגומי דעבדת טעותא לאשיותא
 ורבותיך אמרו מאי מפליצת אמר רב יהודה דהיא מפליצת ליצנותא אמר רב
 דמות גלס דכד עשתה לה ועשתה לו במין דכרות והיתה נפילת לו בכל יום ופדא
 מפליצת ליצנותא תסתגין פי אליצות תרגום לאתפאר אחיך לא תפלי בתוך ופסר פלא
 תסתקנה סלך כאנת אם אסא תסתקני פי אליצות ותפלהא וקל יונה זלשור
 עשתה מפליצת לאשרה יעבי אטא עינמת שאנהא ודיבת אמרהא במא אכדיתה
 להא מן לזניה וזללה אראעה ללך כותאנ ונחא כמא קיל ויכרת אסא את מפלצתה
 והבמות לאסרו קילאן חזיה לבמות כאנת פי לשערים לזכאי חוליס ועט כבא
 כאן יעצו ישרא כאט יעמלו פיהא על וכאן אדי צהר מלך עלא ירום כדאנהא פומעו
 כואעה מן דלך ויחלון נחן נכרב מטה על ונקלב פיהא צבחי חוליס ללה תפלי וכאט
 יפלו דלך מהמא כאן דלך אלמך לעלא באקיא וכאט מזבחים ומקטרים פידא
 קראבין ללה תעלי וכאט יגבאן תכרב לאן קד כאן עבד פיהא על וללך זמאם לכתאב
 הפרש בין במה גדולה לבמה קטנה שרחו פי תוספת צחים אדא היא במה
 גדולה בשעת חילוד במה אסל מועד נפח כדרבו ואין האדון נתון שם איזו היא במה
 קטנה בשעת התר דבמה עשה אדם במה על פתח חצירו ועל פתח גניו ומקריב עליה
 הוא ובנו וכו' ועבדו ושפחתו וקולחם ואין האדון נתון שם לאן מן וקת כראב
 שילה איאן בני אבית לסיכון אדון פי אהל מועד ואמא כאן עשרים שנה פי קריב
 יערים ולע סנה פי עיון אגמלה נע סנה והי אמה אתי בין כראב שילה ובען הברית
 פלמא בנא שלמה אבית גאב אדון מן עיון ואדכלה למקדש פקד תביין לך אן אדון
 פי גמלה הדיה לענין לסיכון פי אהל מועד וללך סמי במה לרא לסיכון פיה אדון
 ויבן אסא את הערים הבצורות אשר ביהודה פ וכי כל הערים בכאס אסא והלא
 בנאות היו לא שפצנהו דיקן דכל ויחמל להודה נבנה את הערים הבצורות מכלל
 דערים היו משיחא שמע מינה שיפוצא מאי עדין לא נפל הכותל לא נחריע
 ופ שפצנהו אצלחם ויבא את קדשי אביו וקדשו ביתו כח וקדש
 קרי ויחד אקראס כפסה אדי אקדסהא הו והכריקא פי דברי הימים וקדשין בית יב
 וליהוי קדש אקדשי איעא ופנה כלמה מיצודה ותקדיר לקול וקדשי עינמית צת ש
 והכריקא אתרגום ואיתי סת קדשי אבובי וקדשתי לבית מקדשא דיי
 ויקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרים באוצרות ביתו ואת אוצרות בית המלך

לא ערמו עיניו
 ומסיר וילך שוב
 לבו מהדאס פאמ
 פי דא נפס ומענה
 מא דאמה כד על
 למעני ומאשי
 פיהא עבד

ידיד ובאידות בית הכלל: בנה שלחני לך שחד כסף וזהב אבן חן וזהב
 שהוא אחד ששעושה חכמה וזהב וזהב אחד: ואת כל כנחת על כל כפלי
 וית כל געסר על כל ארע שבט געסר געסר וזהב וזהב געסר געסר
 וגעסר וזהב געסר געסר וזהב געסר געסר וזהב געסר געסר
 ים כנרת וזהב געסר וזהב געסר געסר וזהב געסר געסר וזהב געסר
 וזהב געסר געסר וזהב געסר געסר וזהב געסר געסר וזהב געסר
 השמיני את כל יהודה אין נקי כאן אסא בלואה מן מסא שדנה פי לשחר לדי וזה
 למלך אדם ולם יבדלהם מן חמל חגארה אסא וצטבא והזקולה וישא את אבנ
 הרמה ואת עניה אשר בנה בעשה וזכר בם המלך אסא את גבע בטיח ואד
 המערה וקאן לאל פי אין נקי אין נקי ממלאסערה חתן מחדור וכלה מחסרת
 יענ ללואה בדי ען הזה לפניה לא כלן סתל בהא אלפיך נעש ודיסאמס שטא
 חלף וקן לשחזקנות חלה את רגליו כאן תעה בקימה ופנענה דגלה בלשון נקייה
 ולתנחוס לל והמלך אסא השמיני את כל סודה אין נקי אי נאדא פיהם
 וגמעהם מחל השמע שאל וקולה אין נקי לא יכרא מן ללך אחד לא קודס ולאחד
 ולם לל אמי ולא נאח גאה בלל אמי ונאח פי שילא חגארה ואכשטאב את חללה
 בעסא ללעסארה ואכראב סא עמרה ופלא ארמה כטבא בעסאמל למדינה א
 באקרב מטה ומנע ענהא אמרה לבדן תנחוס ענא אסא מלך יהודה
 וקל אן מעני אין נקי הו ען קול אלה אעלם נקי דמיה לבית סקא הנה אנה כלל חת
 אסאך לדין לפניהם אשר ען אסא מנע אסא ללואה וקל נקי יהודה לבית יאסא
 הו כעמל ואקל ולם יעודה פי אסא ללואה ללואה פי אסא מנע עמרה בעסא
 ומנע נקי יהודה לבית יכז מלכה מן כל שגל ונעשה וספיה וליר ללך וסח
 את אשתו ויהי ית אתונה דגסר והמתאס ויהי טווע שאך זה תמוכנו
 שלושמה לא שלושמה דאסא לאדגיה חתן לשמע אשתו לא גזר שייסא אפלו חתן
 מחדור וכלה מחוסרת: ותקום נקי יהודה לביתו פט יהי לביתה כלום יהיה פלי
 מלל מלכה ופסאמא את חסות
 לספיה אן קולה חלה את חלה אסארה בזה מואבדה ואמלה סחור פיהמרי
 עינים וללך כלי קולה לחס את רגליו ולשחזק את מימי ונחיה לדין אסארה
 במלל אענה: וישבה אן חלל אמרן עיך לה מן אגל אסא כסאפיה בלגני לדין
 ענה ויכעס אסא על חסותה וקאן ללל מנעמה ענש אסא מפע כעסא
 אכרמה בתלמידי חכמים שכל אין נקי אפלו חתן מחדור וכלה מחוסרת: פ

ובל שכן תלמוד
 חכמים

פ ספיה
 יענ אסא
 שי ללואה
 פי אסא

וכל שכן תלמידי חכמים ויקשר עליו בעשה נאמן ענין אי עקד אנאך ואנאך
 לפסאד ותרגומו ומריר עליו הנכ מבכיר אחרי בעשה ואחרי בית אקטע
 ואסתאנל ותרגומו האנא מפל ותרגום לא תפאד אחריך לא תפלי בתוך ופלו פי לא
 תפאד לא תתקצי מאסקט כלפיך ולאסתקציא הו אסתש ולאסתקאד המת לבעשה
 בעיר יאכלו הכלבים וגמתלו בשדה יאכלו עוף השמים סול לאי סבב בלג תבדל
 פי בעץ מן תעדא מן ארשעים אן לא יקבד ולא ידפן כקולה פי הדי אנן אמדכור וכקולה
 פי יהויקים קבורת חמור יקצר סחוב והשלך וקלפי ידעס המת לירבעם בעיר
 יאכלו הכלבים גואב אדי מואת לשכך ודפן פי אתראב תצפא מן דנובה וכלג טאן
 והכדי קל לשאדחין אדי כאן מן אמחתנע אן עכונ אחד צלחא לא יכטי ולא יפלי
 בלג אגד לנה סבחאנה ללאנסאן אמות ולדפן פי אתראב חתי יתצפון הנאך ויכרגון
 בלעין מן אכדארהס פי חל תחית המרגס וקד ומז לך אינא בקולה תעל הדנינו גוים
 עמו כידס עבדין יקום וטקס ישיב לעריו וכפר אדמתו עמו נבה זה אמות העולם
 על תעדיהס פי אמה ותצאמהס עליהס פי לגלות וקתלהם להם פאעלמהס סבחאנה
 אנה למנתקס מנהס ואן דמאדס לא תתק מהמלא פקל כידס עבדין יקום תסאומא אר
 אנה לאבד מן אמות ואן אלאך למחתולין ואן כאנו מסתגבין לעקאב מן אפעלאיתכנו
 פאן ארץ אדי דפנו פיהא תצפאס פיכרגון בלעין כמאקל וכפר אדמתו עמו פמך
 כתורה אסראף בעץ אסתעדין פי אמעאני כאן עקאבהס אן לא יקבד ולא ידפנו חתי לא
 תצפא דעבהס בלעין פי אתראב ויעקאבו עקאב שדיד ולאנל אטלמע אלה על כס
 ירבעם אנהס אמענו פי אמעאני תואעדהס בלעין והכדי דכרו דל פי גמר סנהדיין
 קבורה משום בזיונא הוא או משום כפירה הוא אי אמרת משום כפירה טידין לטפיה
 צריכי אן דכתיב כי אדם איך צדיק בארץ אשר ישטה טוב ולא יחטא וכתוב וספדונו
 כל ישראל וקברו אותו כי זה לבד יבוא לירבעם אל קבר אי אמרת כי היכי דתהוי
 ליה כפירה הנך נמי לקברינהו כי היכי דתהוי להו כפירה תא שמע לא יספדו ולא
 יקברו לדומן על פני השדה יהיו דלא תהוי להו כפירה וגם בידי יהוא בן חנני
 הנביא דבר יייהיה אל בעשה ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה כעניינא לזכריסו
 במעשה סדיו להיות כבית ירבעם ועל אשר דכה אותו קולה ועל כל אשר דכה אותו
 חו מתעל בקולה ועל כל הרעה אשר עשה פערף אן ללה יטלנה עלי שיאן עלי מוא
 גדי מנה מן לזכור פי אהצאנה מואהב ירבעם ועלי מוא קתל טב צלמא הו קולד
 ונדב בן ירבעם מלך על ישראל ויקשר עליו בעשה וימיתו בעשה בשנת שלש
 לאסאמלך יהודה ומלך תחתיו והדי לקול יחזקאל אי ביאן ודלך אן מן קתל

שעשה מדבנם ומפני מה תלה הכתוב בירבעם מפני שהוא תולה לקלקלה:

אמר ר' יוחנן מפני מה זכה עמוד למבית מפני שהוסיף כרך אחד על ארץ ישורן שז' ויקח את ההר שזמחזן מאת שמד בעברים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמד אזני ההר שומרון ואחאב וירבעם הם מאפרים ויהוא ובניו ממנשה כך נפודש בצדקת בן וירא ישראל את בני יעקב ואמר ואלן אחאב בעל הקרובנות מעל גבי המצבה והא כת ויזבח לו אחאב לעצמו זבח ולא לקרבתו זבח ועוד הטעה

שמו של הק"ה כי צד היה עושה היה מוחזק את כל האזכרות שכתורה וכותב תחתיהם הבעל בראשית ברא הבעל וידבר הבעל ויאמר הבעל וכך הנביא אומר החושבים להשיח שמי אמר יוחנן אין לך כל תלם ותלם שבארץ ישראל שלא נתן אחאב עליך על זה שתחזה לו שגם מזנחותם כגלים על תלמי שדי ופידוש על תלמי שדי

בקע החדישה יקראו גזורים והגבורה יקרא תלם כמו שנ' תלמיה דוה נחת גזוריה שפידושו הוריד המטר בגזוריה כמו שאמר תלמיה דוה ותגומו אף אגיד לחזק חסגיו כי יגלין על תלמי חקלן וגלים ריכזל והוא חומר האכנס ולסיבוב חומר האכנס נקרא גל ופסל פי תלמיה אתלמיהא והי אכטוט אתי יפתחיהא אחרית באחרית

פצאר אכט ארפעי ארץ יסמא תלם ואשקאק את פי כפס ארץ תסמא גזורים פכאן אחאב עליו על אכטוט ארפעה מן ארץ בימיו בנה חל בית חל את יריחו באגידים בכורו יקדה ובשעוב עעירו העיבדלתי גמיע מן תקדם מן אמפסדין קלאן בית האל בית אלענה ואשתאן האלי מן אליה ויעט טולך עק דיוחו אזי קל

הושע ענה ארור האיש אשר יקום ויבנה את העיר הזאת את יריחו פגעלו בית האל עפה לירחו יענו אבית אזי אטלקת אליה עלי מן יבנה לא מן אנאר אליה בעיריתה מתל אבי אוליד בן נוח רצא אליה ענה פאנה אפרגה וצלפה לי חקה וחגבה וקלאנה כסבה לי בית מתל בית הלחמי בית חשמי כמא ביינה פי אול אכטאנ אנה אזי

נתב לעכראנון לי אסם מרכב תרכיבא גיר מחץ אדלטהא אתעריף עלי אסם אסם מתל האולא לי ידכונא לאן בית לי ובית שמש ובית לחם שבההא ליס תרכיבהא תרכיב אמתאג באמצורה ואן כאן תרכיב מחץ געלו הא אתעריף פי אסם

לאחל מתל ישראל הישמעלי ומא אשבההא פכולך בסתהאני עפה לחל אי אזי מן אהל בית לי וקל אתרגום בימורי בנה חל בית מומני אלי מלשון אלה ותרגום שבויה מומתא כלומ בנה בית שהשביע עליו יהושע וקילל למסאש

יבנה והוא אמרו אדור האיש אשר יקום ויבנה את חצרו הזאת את ביתו וקר
 כתב דרש פי כימיו בנה חיל בית האל את ירוחג פי ספר יהושע פי אל לזכראס
 לתניה עליתם מן הנאך: וביין הנאך איצא לאי סבב דער איהו תבע הדי
 אנן ודעאה בקל נזול למסד: ומעני מתושבי גלעד מן גליעדא אל גלעי:
 חי יי אלהי ישראל אשר עמדתו לפניו מעני עמדתו צדמה ועצמה ותבאת לשה
 תקתה בתבאת כפסה מע מבדאהא ואתחאדהא בלכסם לכהיה אתי הי כסם אלס
 למדמה לה באתחאדהא בלעקן חתי צאז כאך לעקן ולמעקן עדה שי ואחד חכם
 וקטע בקלה אם יהיה השנים האלה פל ומסר כיאם לפי רבי פקל לה ללה תעלי בלסאן
 חל אד ומתעלך בי הדי לתעל ותבאתך בין ידי הדי לתבאת ותגזר אומר ויקס לך
 ועל דרטיך נגה אור אי למא אשרי עלי כסך מן איצא לעקל: ולשאר חין קלו
 פו הדי למעני אנה פעל דלך בוחי מן אלס חתי ומכנה אן יגס בה אד לא יגזר בלאלה
 לעקליה אן יגס למעקן עלי לחק תעלי בחצרה למלא והו לא יעלם מאפי לחכמה
 ולס מן מוגבאתהא גיד דלך פיקע עליה כקן: ולולך קל בעד וברדך עשית את כל
 הדברים האלה והדי ותלשך פיה: וקלו שכבר נתבא משה ואמר ועצר את השמים
 זה יהיה בימי אחאב ולא היה מטר אליה שאם אם יהיה השנים טל ומסר: וכילך
 קול משה על אם כמות כל הארס ימותן אלה ולולך זאז וביש מערה דל פי שרחה
 פי תפסיר וישמע משה ויפלעל פניו כלמה ישיר בזה אד הדי למעני למדך והו קול
 מלתמסא ללוחי יעני טל באז יוחא למ במא יכון שאקבה לקום טאלס בגמיעמא
 קלה פי ולך למעני ואנדבה: וכמא קלו פיה ענ קלה כחעות הלילה באתה שעה
 כענעה בו רוח הקודש ואמר זכר זה וכן כה אמר יי שימו אש חרבו על ירכו
 מלמד שלביהשעה כענעה בו רוח הקודש ותבא כן אמרו דלז בדרש ונפש
 רמה תרעב על ידי שהיו מרמין לפני הקבה מהם שכרים על ומהן שטיין להקבה
 החשש ליהו אונן להן מדוע אתם פוסחים על שתי הסעפים תרעב הדענין הקבה
 ברעבון בימי אלה ונמע הטל והמטר: ורעב שהיה בימי אלה רעב שלב צוריד
 היה זרעב שהיה בימי אישע רעב שלמחמה היה עד היות ראש חמור בשמונים
 כסף ו: וכילך איהו קל פי אכר לקעה למעני ידעו כי אתה אלים בישראל
 ואני עבדיך וברדך עשית את כל הדברים האלה והדי חק לא שר פיה: ולס הו פי
 לחקיקה מנאקץ למא קלנאה פאך אדי פומת מא ביינאה פי אמר לנכוה ופי לקה
 לנפמניה ופי אתחאדהא את אנביא וכואץ אנפמיה מן אל לכתוב ולי הכא
 עלמנאה לם בין הדי אשרח ובין מא קלנאה שי מן לתבאת אדי סמנת חקיקה

אֲמַעֲזָאֵה וְכִיף תִּתְמַכֵּן אֲנִי מִן פְּעֻלָּהּ : לֵךְ מִזֶּה וּפְנִית לֵךְ קְדִימָה
 וְנִסְתַּרְתָּ בְּנֶחֱל כְּרִית אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַיַּרְדֵּן קְמִי הָיִי אֲנִי כְּרִית לְכוֹנֶה מִפְּסָרָה
 מִן אֲמַעֲזָאֵה לֹאנֶה מִן אֲמַר בְּלֹאסְתָּאֵד תֵּלֵא אִם וְהוֹכֵדִי וְלוֹ כֹּחַ פִּימֻעֵי יִגְתָּחֵז
 אֲמַר וְאֲנִי עָלֶיהָ לְכֹחַ אֲחָאֵב יַעֲלֹס פִּיהּ : וְלִסְ הָיִי לֹאכְתָּפָא כּוֹפֵא עַל אֲנָבִי מִן
 אֲקֵל וְאֲנִי אֲרִיד בְּדִלֵךְ חֲתִי לֹא יַעֲלֵל אִיהָ אֲחָאֵב פִּיטָלָה אֵן יִשְׁפָּע פִּיהּ אִי אֵלֶּה :
 וְקֵל רִבִּינוּ עֲרִידָה דָּל לֹא לִיהוּ דָּל כְּמִסָּה אֲפֻסָּא אֲמַר בְּהָא וְאֲנִי מִעֲרִידָה
 וְשִׁאֲרֵי מִן יַעֲלֹח מִן מִעֲרָנִי פּוֹחֲסִיק קֶצֶה קֶצֶה מִנְהָא בְּאֲכַתְנָאֵד וְאִתְנָאֵד
 אֲסַפֵּר אֲחֻלָּקוּלָה לֵה לֵךְ מִזֶּה וּפְנִית לֵךְ קְדִימָה וְלֹא מִלָּה בְּלֹאסֵר וְלֹאסְתָּאֵד פִּי מִנָּה
 אֲרִאָה וְגִהִיז מִן אֲחֻמָּה אֲחֻלָּאֵה לִמָּה סְמֵעֵת יִמְנָה חִישׁ אִיהִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי
 לִפְשִׁי וְגֵי וְאֲמַתְעֵב מִן לִמְטֹר אֲמַרְהָ חִינִיד "בְּלֹאסְתָּאֵד לִנָּה יִסְתָּנֵעֵל אֵת אֲחָד
 יִזְדִּיה טָקָה מִנְהֵם בְּקוּלָה תִּתְמַכֵּם בְּקֹתֵר פֶּלֶךְ מִרְכָּסִי אִישׁ : וְלֹאסְתָּאֵד
 לִנָּה יִסְלֵ אֵן כֶּסֶל פִּי מִגִּלְמֹטֵר פִּטָּה חִינִיד" לֹא יִכְלֹ מִן אֵן יִסְלֵ אֲחֻלָּאֵה כֶּסֶל פִּי
 קֵל כֹּחַ אֲכַתְנָאֵד וְאֵן לִס יִסְלֵ כֹּחַ מִכְּטִיִּיא" פִּי קִלְמָלְתָה לִמְעַט יִשְׂרָאֵל אֲחֻמָּה
 כִּקְלֵ שְׂמֹל גִּם אֲנִי חִלֵּלָה לִי מִחֻטָּאֵד לִבִּי מִחֻדָּל לִהְתַּפַּל בְּעֵדֵכֶם : וְקוּלָה
 וְנִסְתַּרְתָּ בְּנֶחֱל כְּרִית דוֹן סָאִיר לִמְוֹאֲעֵה לִמְנַפְעָה כְּבִידָה תִּפְעֵה (וְהוּא אֵן יִמְן אֲמַר
 מוֹגֻדָה עֲטִידָה וְמִשָּׁה מִקְתָּגֵיָא עֵן אֲשֶׁי פִי טַלְבָּה בְּקוּלָה וְהִיה מִהֲנַחֵל תִּשְׁמַע
 פִּי מִן אֲקוּס פֶּקֶל וְהִי וְאֵת הַעוֹדִים עוֹתִי לְכַלְכֵּל שֵׁם : וְקֵד יִתְעַב בְּעֵץ אֲנָס
 הֵן הָיִי וְיִקְחֵכִי יִשְׁתַּחֲלֵל אֲנִי אֵן יִאֲכַל מִן תִּגִּי בֵּה אֲנִי אֲנִי וְכִיף יִתְחַעֲלֵה אֵן דִּלֵךְ
 מִן גִּיר גִּיב וְלֹאסְתָּאֵד אֲמַר לִחֵם בְּקוּלָה וְהַעוֹדִים מִבִּיִּיאִם לִחֵם וְבִשֶׁר פִּכִּי יִתְמִיִּז
 לֵה חֵלָה מִן חֲרָאֵה פִּי אֲחֻלָּאֵה לְשִׁכָּה דְכֻלָּת עָלֶיהָ הָיִי אֲמַתְעֵב מִן הָיִי אֲמַר
 פִּי תִפְסִיד הַעוֹדִים כִּגְעֻלָּהֵם גִּמְאִיכָא וְכָזֵל הָיִי אֲשֶׁבֶה יִזוֹל גְּמִיעַ הָיִי אֲתַעֲבָב
 וְהוּא אֵן אֲקֵל אֵן הָאֻלָּה אֲשֶׁר בִּים קוֹמָא מִן יִשְׂרָאֵל וְהֵם אֲהֵלֵךְ קְרִית עֵיב וְאֲסַמְדָּה אֲחֻמָּה
 פִּי אֲמַשְׁנָה לְקוּלָּהֵם מַעֲשֵׂה בֵּה לִפְנֵי דְבִן יוֹחֵן בֶּן זִמְרָה בְּעֵדֵב פִּי אֲסַמֵּן עוֹדִים
 עַל אֲסַס קְרִיתָהֵם כִּמָּא יִקֵּל אֲבִידָדִיוֹן לֹאנֶהֱם מִן בְּגִדָּאֵד אֲמַעֲזָאֵה לְכֹחֵם מִן
 אֲבִידָה : וְיִתְמַכֵּן אֵן יִכּוֹן עוֹתִי אֲחֻמָּה וְתִיבִיחָא וְתִיבִיחָא" וּמִנְפַעְתָּהֵם פִּי דִלֵךְ
 אֲכַתְנָאֵב אֲתוֹכֵב פִּי אֲטַעֲאֵס אֲנִי : וְאֲסַפֵּר אֲחֻמָּה קוּלָּה קוֹס לֵךְ עוֹסְתָה וְתִלְכֵךְ הָיִי
 אֲקִיעָה אֲתַתָּאֵן כְּבִידָתָאֵן אֲחֻדָּהֱמָא אֲכַבֵּר מִן אֲחֻרִי טַחֲמָא אֲחֻלָּה מִנְהֵם פְּחִי אֲשֶׁבֶה
 פִּי אֲדִיקִיק וְאֲדִיקֵן פִּלֵּס מִפְּנֵי אִי וְקֵת אֲחֻמָּהֱמָא כְּקוּלָּה כֵּה אֲמַר עֵי אִיהִי יִשְׂרָאֵל
 כִּד הִקְמָח לֹא תִכְלָה וְעִטָּת חֲשִׁמֵךְ לֹא תִחַסֵּר וְלֹא תִבְגִּי אֵן יִתְבַעֵד אֲחֻדָּה

מִנְהֵם בְּקוּלָּה
 וְהוּא אֵן יִמְן

פסל לא יקרא לה חסמה הו' למעלה לילך כהן למכאדך פיה חתי לא יפנה לא אן ישא
 וכן קולה פי גזא תעטיל שנתאשמה וכו' את ברכתי לכם וקל ברכת פי היא
 תעשיר וקל פניגא דפע למעשר והדיקתני לכם ברכה עד בלי די ואמא לאה
 אומנה פהו אחיא אבן אמראה כקולה ויהי אחד רבדים האלה חלה בן האשה סקולה
 עד אשר לא נותרה בו נשמה יעני למות אחיקי וקול לאמראה מה לי ולך אגש
 האלים כי באת אלי להזכיר את עוני צנא' מנחא אן סכנא אנבי עטרה מזכנא
 להנבואה והדי גלט מנהא והאיצא תחריצא ותחליצא ללנבי וקולה ויקרא
 אל יי ואמר יי אהי פניחא לאתמאסה ד' אנפס לאנה זלך אנפוס כקולה ושמונת
 אני עשיתי והי פי קבצתה כקולה אשר בידו נפש כל חי ואיה תציר כקולה וחח
 תשוב אל האלים אשר נתנה פאדיא חמה מן לעדס אי אגוד קאדא' פא שך עליאמדתה
 בעד וגודה והדי לקול ועלי אנה עקלא' נצריא' פאן קדמאיתא גאובה פי קולה
 השתא דלא הוו הו' דחול לא הוו ואספר אנא' הו' קולה לה לך הדאה אל אחאב ופי קולה
 לך הדאה מסאיל כתיבה מא וגה אמכמה פי תכלוף לעבי למיני אי לספר פגריב אן
 פי דלך אדבע וגזה מן אחכמה אגה אאל ליסתופבה פתכון לחגה עליה אקוני נגא
 עמל משור רביא אעני וקס משה וילך אל דתן ואבירם וא' אן מעיב איה
 לים לגלותה ואמא הו' לגלאה עשר ונחאנתהם כקולה לך אל פרעה וא' לאנה
 אראד אכזאגית פליא יצן אחאב אן אחתבאסה כאן למאנע טביעי טאמרי
 זלמיני איה לעלס אנה הו' סבב אחתבאסה כאן וא' לאנה אראד יצורה במגע
 למטר לילא ינסב דלך איצנאמה ואסנאנה כקולה ואגיד לך מאן בשדס תבוא' ששעתיך
 פן תחמר ענבי עשש ופסל ונסכי פוס: ופי קולה ויקרא אחאב נקל אן אקרב
 אסנאב פי אחאגה אי וצף עובדיה בלידאה והנא לילא נצן אנה לו כאן טאעא צסין
 מכזל אחאב מבארבא' בסבבה מזל יעקב פי בית לבן ויוסף פי בית פוטיפר ולכסה
 אעלמא אנה כאן פי מנזל אחאב סרפא' פי למענאני אכבא: וקולה האתה
 זה אדני איהו יחתמל מענאנין אאוול פשוטו של מקרא והו' עלי אטאהר אנה לא
 יתננה לתגיד לונה מן לער ואשקא ובקולה חשך משחור תאדם: ואנתאני תלאת
 עלי דלך אחאמקום אן קד תגידת נייתך: ובקולה חייב אהיך איש גי ונמלכה
 אסתולא' עלי אן אחאב כאן מלכא' עלי סאיר אמאלך פלולא אעס כאן תחזיר
 טאענה לם יסתגבו אן יחלפו לה: ואמא תעמידה פי קולה וחלכלם לחסוומים
 פלסל אלא כאן יואזי אטעם לשחל אעאזה באמתנאע מנא למטר פי תלך
 זלכאן: ואסר אד' קולה ויאמר יי אלנו לך שוב לדרכך מדעה דמשך וסאן

יעני אן לאה א
 תעשיר וכו' אחיה
 בקולמה פאן
 מאל צבי חתן
 ליחלפה ונחרי
 נלכה למטר
 כמא רכזו דלך

ב' לאנחנס קזן לערמא דאן
 נאעמלער עני אונזער שטובערלעך אלסאמע גלייכצייט
 וועגט דעמאלט וואס איז צווישן דעם פארקערטן
 זאגט מען אז ער האט דאס גענומען וואס ער
 האט געזעהן אין דעם פארקערטן זאגט מען אז ער
 האט דאס געזעהן אין דעם פארקערטן זאגט מען אז ער
 האט דאס געזעהן אין דעם פארקערטן זאגט מען אז ער

חלל בחילתו רק ליגטוה עילוי ולתקן תבניתו:
אייטשע נפשו פ' ווערן אקענט קיבית מן חלל א

לאבא נגעל הדין
לאמר מחמת באן
סחוק חן אבשר יטע
זי ארצ אקמא והדי
אחר לא יעקוד

והנהיב אש וסוסי אש יענן למלאכה ארוחאנין לחקול פיהם עושה מלאכה
רחוק. ואכא קולבוי על אינו בערה השמימה פליס בעתקד פיה אנה צענא
אמא לאט נחל מן יתבת אבשרין על יעוד אדור דו אהוא למסרה אמא
ללכך סארי על אכלאך אטרייה ולס אגד עלמאנא יענקודן גיו ולך. סאן קא
קאן סאממע קולה בערה השמימה קלס אנה תטא. פי אלל בקולה עדיס
גדולות ובערות בשמים ויל על ולך אן אונצע למתחמל פי אדאפאע לא יסיר
תסתחט. והדי בעתקד פי אלהי דל אן אדאח רפעתה וחטתה חית אדא
אבארי מחטתה אנה באקי לאן חית יעלס לאך יתנדי מן רזק אבארי תס לא בד
מן אמות. אי הנא בלאס דביא סעדיה דל. קאר יקספ בוי יהודה פי רסלב
בסתאן אזהאר וגרמא פי אסמאליג מרוב אסמין מן אקאס אלה. אלה וקסב
אנה למא באן מברא מן עלאיק אקוד בלאח וכאט בפסה אבהימיה תחת סלסאן
אטאק מכאדה להא וכמלת בפסה אטאקה באך יאדת משקלמיה מעקולות
באפסל מסתגטה ען אלת לא תחוצאג אי אלתרוב רב אטמה דל מן אקמא וצא רמז
לסא פי וקת תסתתה בהדי אקס באנה סוף כמל אכאל אעניס ויקעד לסעאדדי
אדאמה באקאלה בבאריה וכלק לעלאיק אקאטשה ענה. אטא פי אסמאן ולמשתב
פקד קיל ענה ויבט והנה מדאטתיו וי קס ויאכל וישתה וילך בכח האכילה ה כטוס
ו כ לילה וגו ומהא פי אלהוס סקיל פיה איש בעל שער ואזור עוד אזור במתבין
ולמנכח לס כגד דוד פי אנה אטכז דנה וכאן לעאהר מן אמהא לעזלה ול
אכפראד ען אקטוד למאלס יגד מעיטאלה על אקאנה אסמאנה חסב מאס דו
משהוד פי קטתה מע אחאב ואכנה. אי תרא אשפיהה לבאריה פי קולה קאקנאות
לייאהי צבאות תשבת מן כלשהם אטאעה פכאן אקאב מנה תעלה אמה פכא
דכרתה מן כלע ישראל אטאעה פאמאדל מן אקלמלן סאטלעה וולי מכאנה אכר
וקאעאקניהם איצא על מא ער מנהם נתולה מלך עלאס יקתלהם ויכרב
בלאדהם ואנת איצא לא תעלה לתבין ותעליס אקמאד פולי מכאך נביא יעלמס
והיה אן מעאני גמעה פי פחוקין והו קל לך שוב לדרך וגו ואת יהוא בן נמשי
תמסח למלך ענישול ואת אישע בן שפט אי הנא כלמסה דל. ול מן אגיה
מקמא אלהי פחו מרובאסמין מן אקאס אלה. איהו לסאן יהו הו אקס מן
אקאס אלה כמא קאו ששמות הקדה ייה יהו יהוה כמא תבין פי כראס לב פי
ילתמס מן חנאך. וקאר תנחום דל ואת חבובים צויתי לכלכליך
שם פטר פיה לאגלא ואשראך אי אגלא דל אמוצע. וקולה צוית צס
בזוחל אקאלה כל אהאס ותסביב ומתלה הנא צויתי שטאשה אמה לכלכליך

לאן תלך אמרה לית נבייה בלתי תסב ואהאם מתל ואמר יי לית ואמר
יי אלהי הנחש כי יי אמר לו קלל את דוד וקר בשנא מתל דלך כערג יי שותן
העורבים מקחלה ואת בני התמדות לדי מענאה אלהא אשראף ולאגרא
וכלך קא אתרגוס ותבני רבצוא ונתם מן קא אנה נסכה לו בלד והו קרידי
תערף בעור עורב אזיקיל ערהא ויהונו את עורב בעור עורב: ולא שך עלי
כלה אנהם קום מן ישראל לקולה והעורבים מביאים לו לחם ובעד צבקר ולחם ונח
בערב: ולא יגזענד איהו אכל לחם מן גיר ישור ולא איצא מן לחם תרמיה
אטיח ולחם עלם אין הו: ואזי קיל פי אדרשאנהם כאנו יאנו בה מן מטבך
יהושפט מלך יהודה פמא אנהם כאן יסתגדלך ולא איצא אענף כיף תתנווד
הזה לאקול עט מן ישעבד מאוקולוה והוא מן מטבך יהושפט כאן קא יצא עלי
אדואם ותאלד מטה אטיח לחם ולכבז מרתין פי אנהאר: פקד עור תוניד
מן קא מן אחרמים לך אנה שם מקום עלי קול לאכר עורבים מממש ואנמא
גמיעולך אשראף אלפין: ופסל פ עותי הית אשרתהם והיייתהם
וסבתהם לך וכלך מענה הנה צויתי שם אשה למטה לכלכלך אשרתהא
והיייתהא וסבתהא לך וכלך מענה ועלה עמם איהו מהמטור עלן מסר
אשראד ותסביב לאן לעולם לא תעין ולא תשער בלועיה ולאמר בלוקל פמשהא
תסביב קבב פי לעולם תמנע לאטביעה לאלה מן אמר אמא כאן פי מטבך
מלא אשם: ויהי מקץ ימים ויבש החל פכל מסתקבל מן יבש
רדפה לואו ללמתי מתל וייקץ נח מן יקץ ומענאה ליבם ואגפאף
הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך קד קלנא אנה במענ תסב לאחמר
וועיה: ודי ילהך אם יש לי מענ אנס לעגן ומנה תעומנה לעיניהם
והי תמיד בה קריה מתל עוגה ולמענאן לק עט ידקין יעמל כנה
לניקלא נמקדאר חפלה והו קולה כי אם כף קמח כבז ומעט שמן בתחת
והי ברניה: ותרגמואם אית לי מדעם: וקל ל יונה אם ישל מעונ
תעומנה לעיניהם תרגום עוגות גריעין מתל תרגום חלות פלעונה ואחלה
אלא סוא: והנני מקששת שנים ענים ובאתי ועשיתיה לו ולנני
ואכלטו ומתג לים מענאה אנהם ענד מא יאכלנה ימותו בל תרד
אנא בעד אן נאכל הדי לדי עט יבא לא יבא ענדנא גירה פגמות גומא
ענה קטנה קריה קגירה והו ואחד לוי ועש עוגות ותעומנה
הורה מתל חדרה וקאן עני המהפך בחדרה ובא אחר וטלה: ופ חדרה
חתיכת לחם: כה אמר יי אלהי ישראל כד הקמח לא תכליה

עני חלה ואם
עני עני חלה

ויפחת השמן לא תחסר נאמר בשם הקדוש דע כי כשיקחם
 כמשך ממקום גבוה למקום נמוך יטכח ביד האדם להעלות אותן חסם אל מקום
 אחר גבוה כמותו וכן הדבר ידוע לכל הקבלה שמחשבת האדם היא נזמקור
 הנפש השכלית שנמשכת מן העליונים ויש בחכמה שבה להחפשט ולעלות
 ולהגיע עד מקום מוצאה ולהגיע אל המקור ואז היא נדבקת בסוד העליון שממנו
 היא נמשכת ובענין היא והוא דבר אחד וכשהמחשבה חוזרת להמשך ממעלה
 למטה יעשה הכל בדמיון קו אחד ואותו האור העליון כמשך למטה בכח המחשבה
 שממשכת אותו למטה ונמצאת שכנה ואז האור הזך נמשך ומתפשט באותו
 מקום שבעל המחשבה קשב שם וכך היו חסידים הראשונים מדבקים הדברים
 ומתוספיין ומתברכים כפי כח המחשבה וזהו סוד יפחת השמן וכד הקדמה שלפני
 עה ואסוך שמן שלישי כמו כן ותאכל היא והוא כתוב הוא והיא וקני
 היא והוא אמרודל וכי ליהו משלה אבל והוא היא והוא משלה אכל ולפיכך כד
 הוא והיא וקני היא והוא לא עלי ידי ששמשה אותו קני היא והוא יעדיקס תת
 יי גשם מכתוב תתן בזמנה נון לון כאלך כאלך בעין לרואי את ידוה תתן ובעצמה
 תתן פטבת לרואי תין וקני לאשהד לאכתו בראן עלי עאדה אלנה וטלך קאן נטמן
 שם מרובה מן לתת ומן ליתן ולגמיע מעאדד ללך דלת עליה אלס וידלעל
 דלך קל רביי סעדיה פי שוח אה אספאר לס יפרא אדקין ולדקן אי וקת אתסאשהמא
 ויפחת השמן לא חסר חקה חסרה באקניית לקולה להא אולא ויפחת
 השמן לא תחסר לכנה את חסד בלפך אתיכיד עלי מעני שמן אלי וזיכר כאנה
 קל והשמן לא חסר וקל אגדאם דלך מדה סנה וקד כאן לעורבים כפקוה סנה ודלך
 מדה סנתיין אלי לס יתל פיהא מסר ופי אג אמר בלעגור אי אחאב קשה פדסה
 שגומה לתחית המתים לבוא בלא עתה ערפסת עלי ידי שהאכילה את איהו זפתד
 שיחיה את בנה שונמית שהאכילה את אישע זבת שיחיה בנה שנ ותחזק בו
 לאכל לחם ויהי אחר הדברים האלה כל מקום שנאמר אחרי דמיון וכל מקום
 שנאמר אחר מופלג יעני בעד מן אקעה אזלי חלה בן האשה בעלת הבית
 ויהי חלו חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה קלבעץ אשדחין אן דלך
 כאן באנה לחתה סכנה וגשו אי אן קארב אמות חתי כאן מאכין לה כפס וחס
 וישעיר בה ללך לס ידכר פיה מות בל קוה מרין ושדה סקוט קוה סתי בטל מנהד
 לכפס ואמא אמהור פי אמלה ופי כלסם אכמים פאנה מות מחקן לאכד
 בייך וקא עד אשר לא נותרה בו נשמה ולעגב ממין יקף דהנה עט קלמן קל

אך איהו כהן מסתדל לא בקולה עשילי משם עוגה קטנה בראשונה אך תלך חלה
כיף לא יעבור כיף יגוז לכהן אך ילחם מייתא או יסאקפה וקד קיל ען אולף אזי
מאת ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא יושב שם וישכיבהו על מטתו
כאז איהו עטה לם יכון מתמסכא בשי מן אשריעה ולא מנתהיא" ען נואה יהא
עליה זה אשתקא דאת לכן מא סבב היה לאמל סוי עדס אשתבאר ללמשנע
למזמה ען אשרח ולאמל לעזרה ען תלך למעמע "באמלה פאן אזי ינבני
אך ישתקד הו סא ינהר מן כלילת אנכוס פיקצה מן אולה אי אפיהא לא אפ
יקטע כל כלסם עליה וישחזלך לקול למקטוע עליה וזה מן גיר אשתבאר
מאתקדס לה ומאתאכר ענה ופיא קעד הו כמא אפעל מן ינסב איהו לי
אנה יוכל לחמא לאיעלם מן איך יותאבה ואנה כהן ויטמא למתים ולעליה
מא כהן יחפץ לשבת לקולה וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה
עד הר להיסחורב לאנה קד ביין אנה אקחם סלך אטריק עלי אספר ולסיר חזיה
למדה לי אך ועל אי חורב ולאשך אן אסבות מן גמלה לעד וען חול הדיד
לענון יקל חקיקה אלתענו במשיח ובנביאי אלתענו ורב מא יגדו מכלל להם
ענד מא יקמעו הדי אלתעניה ויקול אן פעלה הדי לאפעל עלי חכס הודאת שעד
כמא פעל פיתקריב לקרבן פיהר הכרמל ולסוהו למויע אמכניע ללחקריב פאעלם
אן הדי זהם ממקיקלה או יתכילה למק הדי אמר כהן לאמל אמר עניס עאם
לפסחד לגמיע למלה והו עכאד עז אתי אטד ענהאוו לקאערה לעצמא כמ
קואעד אשריש אתי עליהא מראד קטבאא פפעל זלך אפעל בחזרה למלא ען אמו
לנה והו פלס נחלקה כטור ארציה אזי הו חקיקה לתקריב בל אלה תעלי ארסל נדה
נאדא סמאוייה והו אזי תמס פעל לקרבן פיהר כולך אן אלה תעלי דאציבולך
ובאמרה פעלה והו לעלאח גמלה למלה וידהס ללטאעה בחכס ואמר בקטע
יד למדיק או רגלה או אי עינו כהן פיה אס ראול לתלאף גמלה אגעד ולס אקעד
אתלאקדלך לענו לראעה בלחיהא גמלה לבדן ובקאיה כולך אקיעת אחכמה לאמיה
אבטא פריעה ואתעדי עלי נהיהא תעדי וקתי לם לנפס אתשיכל ליכונ דלך סבא
לרגוע גמלה למלה לגמלה אאמר אשריעה ואמיל ען נואהא אזי בילך תכונ
חיותהא ועלאח חלהא דניא וחזרי ולס פיקצה ולך לאפעל אתי נבהטע עליהא
שי ואול מטה הדי למאל ועדדהא או נפשהא אמא הו גזאי נשכך ואחד ולעל

במדתא אפסא

ימכר אף לא יחזק יצור או יענין עק דלך אפעל בגידה מוחא לא גבון פיה תעדי
פנעוה ללגורין לי הנאכלים רבינו תנחום זל אנד פי בלאס רבותיט

זל אף איהו ליק הו כהן לקולהם זל איהו משלמי ר לעבד אומר משלמימך דכתיב
וינשיה וליהר נהורא אומר משלמי היה דכתיב ויאמר איהו התשבי מתושבי

גלעד פנע אחת חלקן רבותיט עליו לא אומריק משלמיט לא אומריק משלמימך באומד
לפניהם ואמר להם רבותיט למה אתם חולקים עלי אנה מבט בגיה שלחלן וכך אומד

בספר הדמזים נאמר ברחל וישמעאליה אלהים למה שיטה וכתב וישמעאליה שדחך
כי איהו הנביא עתיד ליסות ממנה וזה הוא אליה אליה וזה אכבר דליל צאה לם

יכונן כהן וקד כאן בעין לחכמים יעתקדו אנה פנחס ואזי כאן כולך פנו כהן
ולליל לא צא אף איהו לקח פנחס כון דביט זל עד פי ספר מדע לעזר פנחס ויהושע

שלשנים קבלו ממשה וקא בעד פי אהרן לאלהיה איהו קיבל מחזיהו חשיליכ וצית די
ולך אכבר דליל קד דכר רבינו תנחום זל דלך ושרח פי מא תקדם ילתמס מן מבאגיה

וזהה מן בעין רחאית מן כאן יעתקד איהו כאן כהן אשכחיה דבא בר
אברהם ליהו דהוה קאיים בצית הקצרות שלגיים אמר ליה לאו טהן פהו מל מאי טעמא

קאיים בצית הקצרות אמר ליה לא תחני מרסדר טהות דתנן ל שמעון בן יוחאי יאמ
קדי גוים איך מטמאין שנ וחנה צאני צאך מדישתי אדם אדם קרויים אדם ואין אמות

העולם קרויים אדם אמר ליה באבנעה קא מצינא בשיתא לא מאצינא אמר ליה אמר ליה
משום דוחקא עייליה לגן עדן אמר ליה פשוט גנימך ושקול מהני טרפא מליה לגלימיה

אמר פי כי קא נפיק שמענהו לגנדיגן עדן וקא אמרי מאן אכל וקדמיה לעלמא כלומר כיווא
שנטל חלקן קודם הצדיקים נפץ שדייה ונפץ כלומי ענו הטלית והשליך מה שנתוס

ויצא ואפלו הכי קחט גלימיה ריחא וצביה בתי סר לפי דיכרי ופלמסון לחתנוא תביד
פירוש קלטה טליתו ריח העלין ומכ הטלית בשנים עשר לגריניין ואין

כאן דיש אף איהו הוא פנחס והיה משבט לוי כאן ידרוש עד כי עבא שילה זל
המשיח וסל איהו הנביא יבוא והוא בא משבט לוי וזהו יבוא שילה ולן יקחת ולן

משבט לוי ולן בגימטריא אלהו והוא מבט קחת וזהו ולן יקחת מה
לי ולן אשה אלהים כי באת לא להציד את עובי וחמית את בעי ש שלם באת אלה

הן סעשי מרובים מצני שרי ומשבחות מעשיך מרוביך משלי ותזכור את עובי
כמו שאמר לוי ואנכי לא אכל לחמלט חזרה לוי שש עבשיו היה זכותו שכר

בין הדששים אלה וצדקיה יהיה ספיך מפני שזכותן רבואתן וכול לעמוד בחלתן
בין הדששים אלה וצדקיה יהיה ספיך מפני שזכותן רבואתן וכול לעמוד בחלתן

בין הדששים אלה וצדקיה יהיה ספיך מפני שזכותן רבואתן וכול לעמוד בחלתן
בין הדששים אלה וצדקיה יהיה ספיך מפני שזכותן רבואתן וכול לעמוד בחלתן

בין הדששים אלה וצדקיה יהיה ספיך מפני שזכותן רבואתן וכול לעמוד בחלתן
בין הדששים אלה וצדקיה יהיה ספיך מפני שזכותן רבואתן וכול לעמוד בחלתן

בין הדששים אלה וצדקיה יהיה ספיך מפני שזכותן רבואתן וכול לעמוד בחלתן
בין הדששים אלה וצדקיה יהיה ספיך מפני שזכותן רבואתן וכול לעמוד בחלתן

בין הדששים אלה וצדקיה יהיה ספיך מפני שזכותן רבואתן וכול לעמוד בחלתן
בין הדששים אלה וצדקיה יהיה ספיך מפני שזכותן רבואתן וכול לעמוד בחלתן

שכשהייתי אצל אנשי סדום היה הקצב רואה מעשי ומעשה בני עירי והייתי נראה
צדיק וכדא את להנצל וכשאבוא אצל אברהם אני כדשע הגם על האמה
אשר אני מתגורר עמה הריעוה להחית את בנה סאכן משדא מקים עבדהא
והו אפתע מתנאעק לאם מן גור בחדין הזאת וקולה הגם על האמה וידי אן
האמה כחל ותכלל על יי הדמיה על בית ותמורד על הילד שלש פש
פעמים וקין פאישע ויחוד הנער עד שבע שבמים נעפין מתל איהו וקד בליין
ולך פי שרח והי נא פי שנים בלוחך אל אי קדאם תמרד עלה ואעלה ממ
מעט למסחה אעני וימד ארכו ומה אנשי מדות ואסמי למו למסחה
על למסוח חבל המדה וכוונה געל למדידה שלש פעמים תם בעד ולך ויקס
אל יי אענה נציר תנקחת אנפס פי מרחק אדאכיהא אתלאודה ועט וצורהא
אי ארצה אתאנה לת הי ארצה לעקליה לנפס קי פיטא ואשתד וצוידהא
ויחודת קוודא לאברהם מאברז ענהא פי אגוד מן לקוה ולעצמה פי לקודה אדני
אמכן ביהא יד נפס פאקת קודהא אי אגש ואצוהא חדטה כאט תעטלת וקא
י יחוד לקמדי זי ותמורד על הילד הו מן מעט למסחה מתל עמד וימורד
אין לכן יתב אין יפוד והנה מן מעט למסחה וידי אנה תמרד עלי לבי
והי אמר לם יפעלה אנבי לא בתקין פאוחי איהאן יפעל כדל אי הנא כלמה זל
ואתמקן על רביא אי תמטט עליה חננער יעט אלתוא עליה בקה באלתנאן
שדי חתי חמי גודה וכאן גמיע הדי לפעל מן אלה תעל אעט מות אולד
כל ולך שפקה פי ישראל כמחולך מביין פי אולספריהושע פי נץ ושבע יהושע
בעת הדיא לאמר חרור האישות אשר יקום ובה את מדיח העיר הזאת אתיריחו
פולתמס מן הנאך וישמע יי בקל איהו ותשב נפש חננו על קרב
ויחי מעט ויחי ותשב נפש הילד על קרב וקלאן מעט ויחי בעדלך ברו מתל
במחנה עד חיונם ויחי מחליו וקד קלאן עמראן אבראז לוי מתלה אחיאו
בעד אמות ויחביחיה את שאר העיר וקל פי ולך מעט אבראז איהא
וידפס את מזבח יי הדגוס עתה זה ידעת כי איש אלהים אתה קדבאן להא
ממא תקדס אנה נבי אלה מן קצה כי הקמח ועפחת השמן וקאת לה אחיח מה ל
ולך איש אלהים פקולה עתה זה ידעת אנמא אראדת ברוח קדבאן ל אמן
טן פא בואל כי מא תקדס באראדת נבואת עטי ותקין ותאכיד
ויהי ימים רבים ודבר יי היה אלהיהו בשנה השלישית תקדירה והיחא

סאדור עני
עני

יע עקל צוק

ימים רבים עלמט מן הדי לקול אן מצת סטנין בלא מטר וגא פילתאיה אמרה תעל
 בלמיני ולתנאיה לי אחאב ליסתתניב לאמה : וילך אליהו להראות אל אחאב
 ותנאיה לה להאן לה הדיה למדה מצפי ענה לס ירה : ומקרא אחאב אל
 עובדיהו אשר על הבית אמר י יצחק קרא אותי ואמר לו כת ביעקב נחשתי ויכרע
 יי בגלגל ביוסף כת ויברך יי את בית המצרי בגלגל יוסף עובדיה שמאלא ירא
 שמים הוא יצאת בת קול ואמרה ועובדיה היה ירא את יי מאד ובית אחאב
 הוא דאיש מאומן לברכה : ומפני מה זכה עובדיה לנביאות מפני שהוציא מאה
 איש מבואי יי : ואמרו חכמים זל עובדיה גר אחאבי היה וזהו שאמר
 הסתובב חזק עובדיה כה אמר יי להים לחחס וכי השכינה מדברת לחחס לא זה
 עובדיה שהיה גר אחאבי וזכה שכינה עמו וזהו אמר יי להים לחחס :
 ויקח עובדיה מאה נביאים וחצוצות חמשים איש במעדה אמרו זל למה חמשים
 איש במעדה אמר יי יצחק מיעקב אבי למד שנאם יצא עשו אל המורה וי
 לחיש אל לפי שאין מעדה מחזקת יתר מחמשים : וקילאן קול לנץ והשאות
 בישראל שבעת אלפים הם כחאו מפייך מותל לדי אכפאד עובדיה וכאן מפייך
 פי מואנע לא יעלם בהא אחאב והסאכפו נפיהם לילת יקתלו ולכן לדי כאן מ
 עובדיה כחאן נביאים והאול גר נביאים לנפיהם עזיקים : והם לדי קל ענהם ואחרים
 פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים והסא קל שבעת אלפים טומי ד
 מיטמרי : וכלכלם לחסומים מים ממש ואמרו זל למה הזכיר את חמשים
 מפני שהיוצא מציאות קשה ביכיים ההם כללם לפי שהיה קשה הזכירו אחר
 הלחם : ועובדיה היה ירא את יי קילאן הדי עובדיה הו עובדיה
 הנביא לדי הו אחד אתדי עשר ורב מא כאן גידה לאן הדי לס יזכר פיה והס נבונה
 אצל סוי תקוי וכיריה אפעל וקילאן חשה אחת מנשיבני הנביאים הי זונה חדי
 עובדיה למזכור הנא לקולה ואנה ידעת כי עבד היה ירא את יי מאד וקלהס
 ען הדי היה ירא את יי והדי מחתמל לכך לס בדלל קאטע לא עש טליקא
 אדוש לאן לס כל מן ועק אנה ירא את יי טולאנה הדי לאן לדיאס לחסידים
 כולל וקד קיל ען אנדהם כי ירא להים אתה וען אקב ירא להים וקל מדע :
 ונחבאס חמשים איש במעדה ויתאג כל חמשים איש אי יכלר חמשים איש
 חמשים איש במעדה פאלסנה לאנה ירא לאמעש : וכללם מטמר וכלכל
 אותם ומענה אמאסם וקאס בהס טעמא ושארם כפאיתיהם מותל וכלכל

יוסף: ורבותי אל דרשו בפסוק כי ציד בפיו חוק ושלום אינו בשביל מאכל היה אזהבו
לאשפה ברוח הקודש שעתידי לעמוד מאן עובדיה שהחביא מאה איש מיעדל שהיו
נביאים וכלכלם לחם ומים וכן הוא אומר כי ציד בפיו חוק ושלום אינו בשביל מאכל היה אזהבו
האז שהחיה מאה נביאים ונתן ארבע ככרות לכל אחד ואחד: ועובדיה מכע בעוהו דכתיב
בית עבד אדום ולפי שעובדיה מאדום הוא לפיכך כל נבואתו על אדום שכן חזון עובדיה
כה אמר ייאלהים לאדום אמר הקב"ה יבוא עובדיה שדר בין שני דשנים ולא למד ממעשיו
ויתנבא פורענות על עשן הרשע שדר בין שני דשנים ולא למד ממעשיו:

מלשינים

ואמר אל דרוח של אחאב כולם עובדי עז היועלידי שלא היה בהם דלשויון היו יוצאים
למלחמה ונוצחים הוא שעובדיה אומלליהו הלאהוגד לאדוני את אשר עשיתי ונאכל כל
לחם ומים אס לחם למה מים לא מלמד שהמים היה קשה לשרל יותר מן הלחם ואינו מביא
בדאשהמלך ואמר את כותרת נביא לבי לבדי ולעמא ידעי ולא מפרסמי למלכא:

ותינקות שהיו בימי דוד עד שלא טעמו טעם חטא היו יודעים לדורש את

התורה ארבעים ותשע פעם טהור וארבעים ותשע פעם טמא והיה דוד מתפלל

על אהבה מען ודגל עליהן ואומר אתה יי תשמרם תצדיק מן הדור אל תיפר אריתקון בלעזון: תנצחם מן האזן

על לשון מן הדור ההוא שהוא חייב כליו ואחר כל השבח הזה היו יוצאים למלחמה

ואמר בפיו שיהיו נבואים על ידי שהיו בהם דלשויון הוא שדוד אומר נפשי בתוך לבאם אשכב

למה שזה דורא וחיתתם שהיו למה שזה דורא לשון הרע: בני אדם שנהם חנית וחצים

או אנשי קעלה היסגירנו בעל קעלה: ולשונם חרב חדה או הזיפים דכתיב ויבאו

הזיפים ויגידו לשאול הלא דוד מסתתר עמא: באותה שעה אמר דוד לפני הקב"ה ובין

עלי אהבה ומאנה עולמים וכי מה השכינה עושה בארץ רומה על השמים אהים סלק שכינתך

נחלה נתת לי: אולי נמצא חסיד עשע אסס עאם ואמא ואת החסיד ואמר

הבצלים פה כאן ללברא: וקדא חסיד מתל חסד במעני מאא ומסכן חסיד

לבנות יענה ועמחו בבין חסיד אי ינמוץ פי מסאכנהם וארבעהם כמא ועמו

אעפצאק עלי אודיה למא לאן יבלי מים מתל ועל יזבלישלה שדשיו וקד גא

באלק על אובל אולי: סוס ופרד שי מן לכול ואבגל מתל ויהי שוד וחמוד:

ולא נכרית מהבהמה אמים זאיה ולמעני ולא נכרית הבהמה: וצמא

כאן נכרית לים מתעדי כל דאתי ומענאה לינא ננקטע מן אבהאים לאן צדורתא

אכסיה אנה קל ולא נכרית מהבהמה והדי אקדב ולמעני: האתה זהאני

ליה קיל אנה לס יתבתה לאן קד תגידת חליטה פי טול סעתיק אגע וקיל אנה

קל לה הל אט נאך עלי תלך אימיך איז חלפתהא אוקד נדמת עליהא : פכאן גואבדי
 ויחמר לו איז איז נאך עלי תלך אימיך לך אמור לאדונך הנה אליהו :
 חי יי אהיך אס ישגוי וממלכה אשר לא שלה אדוני שם לבקשך ואמרו איך זכרו
 רצא אנה מן גמלה עשרה מלכים שחלכו מסוף העולם ועד סופו ואסתרל בהיזר לנפשו
 ויכתובם על קל עלי קבל אתגאיי מתל ערים גדולות ובמחנות בשמים וגירד
 ממא בינא לים אנה אדסל א גמלה למעמורה כל אכלא איז חולה קייב מנהם
 איז גלל לנפך אן יכונ טהא לאנה לב ינך אחאב אן אליהו דאח אי בללל אהנר אן א
 חבשה אן אינך אזלעראן או גזאיר אבחר בלחן יעלם אנה מחגיב פי בענך אכלא
 אתי חולה פעאר יסתקני אבבארה מן תלך אכלא לכן לכארה תללבה וביאה קל
 לה עלי קבל אתגאיי אנה כותיר אבות ותפניש עליך ואנה פתש עליך ובחור ענך
 פי קאיר למאלך ואקאלם כמך יקל לנאחבה מא תרבת מכאנא פי אכלא חרבי
 פתשתה עליך והו לעלה קל ענה פי מופעיך או תלתה איז גלל ענה אנה פיהא :
 פי לא ימסכה אשארה בהזילא קול אאחאב לא אלאך ולממלכה ויריד בשבך אן
 אחאב לים יגדך יסתחלף אהמס ואמסאך אן כאן ערפו לך כבד פי אי מופע אנה
 ומעש כי ההנא למען אזבגלל יא לאגל אנה יטלכך וליס יטך יתלכך עט אהמס :
 ורוח יי שאך ווד אהד יקד עליך פתקל אי מואן לא אעלם אנה נה אז
 אדארה מן קל לטהחרכך אדית לא אעלם פיני אחאב לא יגדך פישתקד אנה הזות
 בה פיקתלש : ועבדך ידא את יי מעשרי קל שארי ליה לאיעש לאודוע נפשה
 באתרא דלא ידעך ליה : הלא הגד לאדני את אשר עשיתי בהדג אהבן ונ
 מעד לילך גאזת עליה אבא ואמעש עט קול אהבן : חי יי נבאות אשר
 עמדתי לפני דמשמישנא קדמוהי : האתה עה עכו ישראל סאעל וכו
 לא עכרת את ישראל לסאפניח מן יעבדך יי ביום הזה : וכאב נעכר מן פתקד
 אי משהוד עאדד וקילחנה מבחול לכאך מן קוף עקח עוד את סוסים ותעקר
 קטע וקלע והלאך פכאנה קל עוקר ישראל אי אהלכתהם ואכרבת בלא אהד
 מן אגע ולעטש סקל לה אפעאם אונגות לך ואמא אנה פלם אפעל שחא : וכדלך
 וכאב נעכר מפסד מתלך אי לים לפתחה פיה מעני : ולנון פיה אידה וחש
 עמר פקעל סאני מנפעי : וקיל בשבב ימינך אס יהיה השנים האלה פל
 ומטר נלל בישראל אכלא עינים חתי צארו פניחה נבט אהמס : ועתה שלח
 קצין את כל ישראל אל הר הכרמל הר ידוע בארץ ישראל ששמו כר ונקרא כר
 לפי שהוא מקום שדות ואלנות כי כן הוא כרמל שם מקום אלנות ושדות תבואה

מ' ג' כ"ב

בכל מקום: וְתַנְחִיחַ לֵב פֶּה יַעֲד הַכְרַמֶּל הוּא אֲסֻחָא אֲמוּנָא לְכַנְדָּה לְפִרְגָּר
לְכַנְדָּה לְכַנְדָּה לְכַנְדָּה לְכַנְדָּה: וְאֵת נְבִיאֵי הַבַּעַל אֲדֹנֵי מֵאוֹת
חֲמִשִּׁים וּנְבִיאֵי הָאֱשֵׁרָה אֲדֹנֵי מֵאוֹת שׁוֹכְלֵי שֶׁלֶחַן אֵיזְבֵּל: וְלֹוּגָה אֵין יִקָּא אֲוֹלִים עַל שֶׁלֶחַן
אֵיזְבֵּל וְאֵת לֵה וְהִיוּ בְּאוֹכְלֵי שֶׁלֶחַן וְדֹלֶךְ מִגִּחָא: אֵין אֵין שֶׁלֶחַן יִכּוֹן לְכַנְדָּה עֵין אֲסֻחָא
נִכְסָה אֵין אֲנִיחָה אֵתִי תַעֲבֹדָה לְהֵם פִּיכּוֹן תַּפְסִידָה אֲבֵלִין גִּיחָה אֵיזְבֵּל פִּיכּוֹן מַעַט וְדִיִּין
בְּאֵלֵי שֶׁלֶחַן מִתְּלֵן וְחֵתֶה תֵּאכְלֵן לְהֵם עַל שֶׁלֶחַן: מִלְּאֵעֵאנֶם פִּיכּוֹסִים עַל שֶׁלֶחַן
הַסַּעֲפִים מִתּוֹכֵיִךְ יִשְׁתַּחֲוֶה מִן פִּיכּוֹן לֵדִי לֵא יִקְדֹר עַלִי אֲמַשִּׁי חֲתִי יִתְכַבֵּא וּמִנָּה וּפִיכּוֹן
עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשׂוּ תִכְוֹ עֲלֵיהֶם מִמָּאכְלֵן וְתַעֲבֹד מִן אֲוִקֹן מִן הַבְּקָר וְעַד הַצֶּהָרִים:
וְכִין פִּיהֶם מִן מַעַט וּפִיכּוֹן יִיעַל הַפִּתּוֹן וְלִמַּעַט לִי מִתִּי תִרְתֹּן לִי לְמִדָּה לְמִדָּה
וְתַעֲלִקֵן בְּלִטְלֵת אֲנַפְעֵלָא מִנְּבֵם עַלִי לְמִדָּה וְלֵא תִקְדְּרוּ מִעֲרֵפָה לְחֵן וְתִתְכַלֵּן
יֵין עֲדָה בְּלִטְלֵתֵן סִיחָ וְכִדָּה: עַל שֶׁלֶחַן הַסַּעֲפִים לְעֵינֵךְ מִן בְּעֵפְתֵינוּ קִנְנוּ
בְּעֵפְתֵיהֶם כִּדָּה: וְכִין לֵאֵין וּפִיכּוֹן מִן לֵכֵן שְׁעִיפִי יִשְׁכִּיכֵנִי בְּעֵפְתֵיהֶם מִחֲזִינוֹת
לִי לֵה: וְכִין פִּיכּוֹסִים עַל שֶׁלֶחַן הַסַּעֲפִים מִנְּעֵרֵךְ עַלִי לֵאֵל לְכַאֲדֵרִים מִן הַסַּעֲפִים
שֶׁנִּתְּנִי לְאֵנֶם כִּאֵם מִתְּמַסְכִּין בְּעַל וְכַעֲבֹדֵת הַשֶּׁם יִתְבַּדֵּךְ: פִּיכּוֹסִים מִתְּמַסְכִּין
בְּאֵשׁ בְּלִיכָר לְהֵם אֲדָרֵן יַעֲבֹדֵן לֵאֵל עֲבֹדֵן וְאֵין אֲדָרֵן יַעֲבֹדֵן עַל עֲבֹדֵן:
וּפִידֵשׁ הַסַּעֲפִים מִן הַסַּעֲפִים שֶׁנִּתְּנִי וְהֵם שִׁישְׁלֵה שׁוֹת לְבָבוֹת אֲחָד לְהַקְבִּיהֶן
אֲחָד לְבָבֵל שֶׁנִּתְּנִי לְעֵם חֲלוֹק לְשִׁכְתֵּי חֲלִיקִים וְכֵן הוּא אֲחָד בְּעֵפְתֵינוּ קִנְנוּ מִהוּ
הַסַּעֲפִים בְּדִין שֶׁנִּתְּנִי כִדָּה מִזָּה: וְתַגְמוֹתֵי שֶׁד אֲיִמִּתִּי אֲנִי פִלְגִין לְתִתִּיךְ
פִּלְגִין: וְכִין אֲדָרֵן שֶׁשֶׁכְּחוֹ אֵת הַקְבֵּה לְכַמָּרִי שֶׁכֵּן דִּרְשׁוּ כִדָּה וְהִיהָ אֵם
שֶׁכֵּחַ תִּשְׁכַּח אֵם שֶׁכֵּחַת אֲוִתִּי אֶף אֲנִי שׁוֹכִיחַ אֲוִתִּי אֲמִד יִמְיָה הַתִּשְׁכַּח בְּתֵלָה
שִׁיָּה שֶׁכְּחוֹ לְהִקְבֵּה וְעֲבֹדֵן עַלִי שֶׁכֵּן וְעֲבֹדֵן אֵת הַבַּעַלִּים וְיַעֲבֹדֵן אֵת יִשְׁרָאֵל עֲבֹדֵן
אֵלִי יִשְׁכִּי בְּדַחֲנִיכָה אֶף שֶׁתִּשְׁכַּחוּ בְּעַל וְיַעֲשׂוּ הִדֵּעַ בְּעֵינֵי יִי אֵלִי חֲנֹן שֶׁהִיוּ
מִתְּכַוֵּנִין לְרֹאוֹת בְּאִיזָה וְכִין הַקְבֵּה כִוְעֵס מִלְּבָבִים וְעוֹשִׂים אֲוִתֵּי וְהִיוּ שׁוֹכְחִים
שִׁמּוֹ שֶׁלְהַקְבֵּה וְעַמִּי שֶׁכְּחוֹ אֲיִמִּתִּי שֶׁכְּחוֹ יִשְׂרָאֵל שִׁמּוֹ שֶׁלְהַקְבֵּה בִּימֵי אֲחָאב
שֶׁכְּכֹד לְבָבֵל וְשִׁיכַח שִׁמּוֹ שֶׁלְהַקְבֵּה מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁכֵּן הַחֲשָׁבִים לְהַשְׁמִיחַ עַמִּי שִׁמִּי כֵּן
שֶׁהִשְׁמִיחַ אֲתֵב אֲחָאב שֶׁכֵּן אֲחָאב הִדֵּעַ בְּעֵינֵי יִי אֵין הִיהָ עוֹשֶׂה לִּבְשׁ בְּגָדִי
מִלְּבוֹת וְכֹתֵן עֲטוּדָה בְּרֹאשׁוֹ וְאֲוִל כִּמָּה אֲנִי שׁוֹהֵה וְאֲוִמְרִין לוֹ כֵּן וְכֵן וְכֹתֵן דִּמְגָה
לְעַל שֶׁכֵּן הַתְּמַכֵּר אֲחָאב לְעֵשׂוֹת הִדֵּעַ בְּעֵינֵי יִי וְהִיהָ מוֹחֵךְ כֵּן הַאֲזַכְרוֹת
שֶׁנִּתְּנִי לְכַנְדָּה וְכֹתֵב תַּחֲתֵיהֶן שֶׁכֵּן הַבַּעַל בְּמִקְוֵמוֹ וְכִדָּה הַבַּעַל אֲלֵמָשָׁה וְכֵן וְאֲמַר הַבַּעַל
וְשִׁיכַח שֶׁכֵּן מִיִּשְׂרָאֵל אֵת מוֹיִסֵּה בִשְׁמֵהּ שֶׁאֲמַר אֲחָאב לְעֵבְרִיָּה לֵךְ בְּאֶרֶץ אֵל
וְלֵם יִחְשָׁם וּפִיכּוֹן כֵּן מַעֲיֵט הַמִּים רִאשׁוֹ אִיהוּ וְאֲמַר לוֹ לֵךְ חֲמוֹר לְאֲדוּשָׁךְ הִנֵּה אִיהוּ אֲמַר לוֹ

הַבַּעַל הַזֶּה
וְהַמִּשְׁכָּן הַזֶּה
מִמִּינֵי הַבַּעַל
וְהַמִּשְׁכָּן הַזֶּה

אֲחָאב יַעֲבֹדֵן
שֶׁנִּתְּנִי לְכַנְדָּה
וְכֹתֵב תַּחֲתֵיהֶן
שֶׁכֵּן הַבַּעַל

עבדיה מה חטאתי כי אתה נותן את עבדך ביד אחיזב להמיתני נשבע לו אחיזב כי יי-
צבאות כי היס אראה אליו ויהי כדאת אחיזב מה כתוב אחיזב ועש אלהיו אל כל העם
ויאמר עד מתי אתם פחזים על שתי הסעפים אם יי הלהים לכו אחיזב ואסבבעל לכך
אחיו ולא ענוהעם אותו דבר היו אומרים אליו לאל וני ישאלה אחד ואין מן הבעל
למה ששכחך אחיזב ונתקם אם יי הלהים לכו אחיזב ואסבבעל לכו אחיזב הלה
יי הוא אלהים פלחו קדמוהי בלחוריהו ולמא אסב טעץ בוע בעלם דלית ביה צדק
תקום אם יי הלהים בענין אמת כמו אם בראה יכרא יי שפירושו באמת בראה
יכרא אם ללצים הוא יליך באמת וכן פירושו אם יי הלהים לכו אחיזב באדת
יי הוא הלהים על כך לכו אחיזב ובאמת הבעל איך בן ממש ויאמר אלהיו אל
העם אני כותרת נביא ליי לבדי ירדאנה לסעך נבי ללה צאהר פי מאיך ישרא קודי
לאן אצבן קתלת אנביא אלה ומן בקא מניהם כאן מכתבי ולו עלמות אצבן מאפעל לה
עובדיהו למה מכתלה תן ולך קלפי עד לאנביאים אליו לאחאב ואת נכסיה
הבעל אצבע מאות וחמשים ונביא האשדה ארבע מאות אכלי שלחן איזבן וקאש
ויאמר אלהיו אל בלהעם אני כותרת נביא ליי לבדי ונביא הבעל ארבע מאות וחמשים
איש ולם ידבר נביא האשדה וכדלך קל פי אכלך תפשו את נביאי הבעל איש אל
ימלט מהם ולם ידבר נביא האשדה לאי סכבדלך ואיש אפרק ביק נביאי הבעל
ונביא האשדה גויאב נביא האשדה הם עבדא לאשדאר ונביא הבעל הם עבד
לאשדארם וקילאך לם יכון כותרת לפעל לא נביא הבעל כאענה לבון לענם צאהר
לפעל אמה מן זהב יא מן פתח אומן כשבה מנגרה אמה אשדה ולו עבדוהא
עבדיהא פה שגרה לם תתגייב הנאמר לא פדק פיהא באנהא צנס מחקך כמבא
מן הנאכלאם רביא סעדיה אל אקתל פכאן ללגמיע תתל כאוב מדעי נכונה ולם
יחתא חכר עבדא אשדה לבונהם פדע לעבדא לבעל ועבדא לבעל סעל פלמית
כאש עבדא לבעל אצל ואכחקי מדע ידבר לאעל וחדך אפרע אמה אקל פכאן ללגמיע
הכז ידבר רביא סעדיה אל פי תואל ישעיה
אחור רעל בידש ענה
תפיל תדמה על ידי שתעעלו ישראל מלעשות תשובה בימי אלהיו תפיל תרדמיה
דבית הסבאששים רבוא עמדו להן לישא בימי אלהו ויעקב כד אצלו בשם יוחנן
מאה ועשרים רבוא ואמר י יוחנן מנת ואנטיפטרס ששים רבוא עייחתהו ואין
לך עייחת מקלחת והק מבית אלויהו ודיוחן על יי שאינה יאושע וצית ל
על ידי שהין עגלים של רכסם עומדים שם שן וישם את האחד בצות א ואחר
האחד נתן סין וטמר ויגשבו הנביאים אשר ביהו אל אישע ויצא ברכ
הנביאים אשר בבית אל אישע נביאים אין פחות מששים ומפס מזה לך

נתפרסמה נבואתן מפני שלא היה בה צורך לדורות אמור מעתה כל נבואה שהיה
בה צורך לדורות נתפרסמה וכל נבואה שלא היה בה צורך לדורות לא נתפרסמה
ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם המרה אחד ויטחוהו פסד פי ויתנו
ישיר אי נביא הבעל לתקדמיון לזכר קבלתו לזי אפסוק וולגליו עס אי נביא הבעל
דלך לאן לא יחתגואן אבי תמס עליהם אחילה פי דלך ולם יכוננו נביאי הבעל עדי מעי
לעקל פיתקדו אן אבעל יענם באשאנמה אלו אי פעל דלך ואצטרו ליה לאן איהו אפס
אחנה עליהם פאחתגואן אן יפעל דלך כופא אן ישול לילא וקתלוסם ואעתקדו איצא
אנה רב מא לא יתם אי איהו מאקלה ורבותי אעל ויתגו אי אגולות יעם
באטם אוקפו שני פרים ורמו אגורל עליהם נלמא וקל אגורל על פל עובדי הבעל
פקל להם איהו כדזה ואפעלו בזה מא אתפקנא עליה פאחדו יאכדזה פאמתנע והרב
מנהם לא יתם פקל לה איהו אמצי מעהם פאן שם הקבא מתקדש על ידך איו לסייתם
פעלם פיתקדו אטם על גיר שי וילתגו איו ואן לם תמצי מעהם פהם פחדו באצט
היו לשדט חתל לא יפתעו פקבלאפר מן איהו ומש מעהם והו קולה ויקחו אד
הר אשר נתק להם איהו מסכה ואעטא הם איהו וקל קבל נביא הבעל היו לא
שוט לאנהם אנו חילה יפעלהא לחתי לא תעלה פליתתהם פאסתעמלו חפיה תיד
לחץ וכבו פיהא שכא אסמה חיל ותרכו עטרה משאקה לכתאן נאד לישעל אשאן
וקת חאגיהם לחתי תשנע אנאד ותאכל לקרבן ותרכו לקרבן עלי אחיה פעלם פול
איהו ברוח הקודש ודעא לאלה ורפאלה ולשכא מן קתלה פיתלך לחפיה באן כור
דאב ולדנה ומאת והם לם יעלמו בדלך ענד חאגיהם אנתערוה לישעל להם על
מא ועדהם כלם יתם דלך פנאדו בקל גדול לעל יחמם וגמיע דלך אזעא לשכאן
ויפסחו על המזבח אשר עשה אסתלחמו אעם פכאנו יתחננון איה באן
יגיבהם מן ופסח יי על הפיצ ירחם לטכונן פי דלך לפתח ותרגומו ומשתע
נעשו כשוטים כשלא השיב אותם מי שהחביאו אותם מרוב היראה שפחדו
מאיהו כשלא נעשתה עתם כי פחדו מהדינה וענין אשר עשה כלום אשר
עשה אחאב לבעל וכך פירש קמחיאל אשר עשה העמשה חותו לשם הבעל אחאב
וזולתו ופירשו ויפסחו על המזבח ויפסחו אצל המזבח שחלכו אצל המזבח
כמו הפסח בדגל אחת כדי ליגע עצמם אולי ירחם עליהם הבעל וזה מעשה
השוטים וכך תרגומו ואשתמן סל כף יקולו נביאי הבעל הבעל ע
והם עלמין אנה לא יסמע ולא יתכלם אנואב קד גיין דלך רביא אניהם
החטט אל אן כאט מהנר ישראל ישתקדו אן היו ממכח חתי טאדו הבעל ע
והו קולה אל פילפאיה אנתעלם אנה לו אסתפחם מן לאנשאן אסלם

לפניהם הל' ימכך אף יכונן ענם מענוע ביד אנסאן מעורר על תמול מא' ידך מעל
עין אף יפין ענה מעט מא' למדמי יבניה נה ויחדות באחדותה מעגזאת לבאדר
באגזאתן גמעה הדה אמור מן קביל למחוללות ומעולך לפשא מזהב עוטי עז
פי לאעצמד אסלסה אתגז איהו עז אף יקים אלניל באמרה תעלי עלי אף אכעל לים פי
קדרתה אף יעשה באש וכאן לאמר חניני עט גמיהוד אנסאן ממכנה אחי נאדו הצעל
בכנה אל אף אפרה להם למעגז למבטל לענחם ולמחוקק ללחך יודי

בניהדים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אהיה הוא כי שיה ופ' שיה
לו וכידלך לו שיה מחולתה: וכסר פי כי שיה לעלה שגל לקרב ומתלה כימרו
שיהי וכעס שיהי שגל קרב: וכעסו למי כמא שיה פי מולנעה: וכי שיה
לו תעלך ותשכח בשגל: וקל שגל ישגלה או חאה תעיקה עלי אף יכונן אצל אפר
פי מעני שגון לדור והו מלהא ישגל לקרב ואכאטר עק גמיה ויליה: וכידלך
באהבתה תשגה תמיד: וקז בניה בדלאל אף לשון ואמין סוא: וכי דרך
לו עמל מן לאעמל ישגל כח מתל ראשית דרכו ליהו צמע מעשה לככא
יכין פי איוב: ותלגמו והו בעדן טיהרא וחייך בהון אלה ואמר קרן
בקול רב ארז אתון אמרי דחל הוא דלמא שועי הוה ליה או אשוע פא אשועין
או אורח הוה לה: עהדים הוא חצי היום והא לשון ענהד שאור השמש רב
באותו הלגע וזהו שגרגם קנתן טיהרא לשון זוהר ועני כעני וכעס השמים
לטהור שהאור לו זוהר גדול באותו הלגע: ועוד פירוש טיהרא כמו השבת
מטהרו שפירשו השבת זכרתו ונקיותו וזוהר מלכותו וכסא לאדני מגדלת
כדאמרי אינאשי טהר טיהרא והי פלגא דיומא כלומד כיון שקורין ב
אדם חצי שנים טיהרא כך קורין לחצי היום טיהרא תרגום והיית ממשש עהדים
בטיהרא: וטהרא הו סגאם לערבי לזי ישח עהדים ינהיה ויקול לאמר
לכנך אנהאר וקת' אנהירה: ופירוש עהדים הוא העת שאור היום חזק
ונקרא בלשון שנים לפי שהיום טהר לשנים מהבוקר ועד חצי היום הולך ואור ומחצי
היום והלאה הולך וערב: ואמר הטוב והיית ממשש בעהדים והעהדים
היא העת שאור חזק ממש העהדים וזה מרוב הבזלה והעזות כלן חשבו
ענין ולא ידאה אכלו בעהדים: ופירוש דלמא שועי הוא ליה שמה מספר
עם אחר ואין כפה לענקתכם קראו בקול גדול אלה ישמע ויכבה אלכס תרגום
ויסר ואשוע: ופירוש אשועטא מלשון שדפון כלמד שמה חולי אירעלו
ועדמו דח קדים וקסל לארץ: או יהיה אשועטא כמו שדופות קדים שפירוש

מזכות ברוח קדים כלום שמא רוח הקדים הכה אותו והפילו צעקו בקול גדול אולי
יקום ויעשה ערככם ופרוש אורלמא לאורח אצל שמא אירע לו צורך והלך
לדרך מחוק צעקו בקול גדול אולי ישמע הקול ויבוא ויתגודדו במשפטים
קול תגמעו ותחצבו מקנדוד וקול תגאדחו ותכאדשו ואלך לא תתגדדו מענא
אגח ולכדש מן על כל ידיים גדודות ואחכמים דדשו פיה אינא אמעני אאל
פקאו לא תעשו אגודות אגודות ויתגבאו אי ראמו דלך ולכאט עאמלן עניה
מתל ויתגבאו במחנה לכנהם מאתם להם מא יננה וכאב סעיהם ער
לעלות המנחה הו תקריב אקרבן אעני תמיד שלבין הערבים כאנה קא עד לעלות
השנה ולגיל קול אטחב על המזבח הגדול להקטיר את עולת הבקר ואת מנחת
הערב כאנה קא ואת עולת הערב וכללך אמדהב פי ויהי בכקר בעלת המנחה
עולת הבקר ומעני לעלותה מתל לזבח וכללך כל עולה הוא מתל זבח לאף לא
מות לא זבח ואקתל יסמו בלגה עליה קיל אל תעלני בחצי נמי יעני לא תתופאט
פי כצפ עמרי וקיל ויעלהו על החומה אי קתלה עליאסור באשה אר פי ירוד
מן כארנ כמא יבין פי מוצעה וכללך ואנפי אעלך גם עלה לים מענאה עמוד למא
מא וגונאה ענד מן מער לא מית פליס הו קבלה אפי ארד עמן מענימה אדפי
מענאה אעחאב לענאיה בה ואנמא דלך תאמין לה ותבשר זאה לא ימות מותא
גיד טביעי כאקתל או מותאטגאה או בשאחן פי אטריק בל ימות עזיזא בין אולאדה
עלי מדאשה עלי אמראמש הנר ביקאטס אאטרי וללך אתבעה ויוסף ישית יו על
עניכ פקד תסת הדא וירפא את מזבח יי ההרוס י יהודה הנה שכיר
קמה דל שמעון והו עסקי בהאי קלא דכתיב וירפא את מזבח יי ההרוס מא
וירפא תא חזי ישראל כולו שבקו ליה לקדשא בריך הוא ושבקו ברית דילחון
כדאתא איהו חמא דקא שבקו בני ישראל קיימא קדושא ואעברו משהו האי ברית
כיון דחמא איהו כך אתא לאתקנט מלה כיון דקריב מלה לדוכתיה מא כתיב
וירפא את מזבח יי ההרוס דא ברית קיימא דאתא לאתקנא מזבח יי ההרוס
ברית קיימא וזהו שבין מעלמא כתיב ויקח איהו שתים עשרה אבנים במקדש
שבטו בני ישראל וקב דא הוא תקונא דמזבח יי אשר היה בדבר יי אלני ישראל ויהו שמע
ישראל יהיה שמך ודאי לאסתלקא לשלם ולא תבא ברית קיימא לאתקנא
זהו דכתיב כי עזבו בריאך בני ישראל ובניך כך את מזבח ותפך הרסו תא חזי
כל זמנא דישראל נטו ברית קדישא טיין עברי קיימא שלם ותתא וטר שבק
להאי ברית טיין לא אשתכח קיום כמכול עלא ותתא דכתיב אם לא ברית

ברית קיימא
בין ישראל
ועם אלהים

ויבטח וילתה חקות שמים וארץ לא שמוציא זבנגן כן וירפא את מזבח יי ההדוס
 וכי רפואה איהו רפא ודאידהא מקיים להחזא אתר דמהימנותא תלא ביה
 מעניהדי. אכלתם אן למא רחא איהו אן ישול מאן ען עבודתה תעט לי עבאדה
 לאותתן זבטלן לקרבנות פעלדן חזי אסתתאבהם אטאעה אלה ודעו יקדש לקרבנות
 ולתתפן לי עבאדה אלה מן וקת אן בנה איהו אמרנא ולכן זלן למזבח קדש כיה איהו לפי
 שעה פקט לבון לס יכוס אחאב וגמאעב ישול למלתתפין איה פי יחשלים סלדן
 אהתאג ליחזאן יקריב עולה בחיץ לחזי יבין להם למעגז ויתבנו וירגעו לי עבאדה
 אלה וערפהם אן לתקריב פי הדי למזבח הולפי שעה פקט ולא יעשו יקדשו עולה
 ויעתרו עלי קולה תעט לי קא השמר לן כן תעלה עלדך בכל מקום אשר תראה
 במקום אשר יעלה בלבדך אבל אנה מקריב על פי נביא כגון איהו סוד הכדמל
 כי אם במקום אשר יבחר יי: וכבר נרמזתורה שליוה שניד להקריב
 עולה בהד הכדמל שן השמל לן כדמל כלומר השמר לן להעלות עולה בחיץ כמון
 שהעלה איהו בהד הכדמל לפי שזה הוא שעה היסוד: באחד שבטל
 בנימסריא שבט יהודה: כלומר הקריב במזבח שיקריבבו שבט יהודה
 והוא ביחשלים: ושרח רביש תנחום מחל מא שדח לי יהודה פי כן וירפא
 את מזבח יי ההדוס קא זל וירפא את נפשו ההדוס לים כאן פי הד הכדמל
 מזבח מהדום פעמורא לאן תראה אן יקול אנה גמעחתנע עשר חג וזכר
 בהא מזבח עלי אבדייק קא וזכר את האבנים מזבתבשם יי פקלה את
 מזבח יי ההדוס הו מותל ען מא כאן חנהם מן סוד אשענה ומא אשתתן
 מן אואמרהא ומא כולף מן נואהיהא בעבאדה ליחנאם זכר איהו
 להא עוצא ממא כאן לעמל ויקרב עלי מזבח יי פעאו יקדשו על מזבחות
 הבעלים ככאף מזבח יי קד כלב ואשתתן ואנהדם לאן אמקעוד קדבטל
 וצאר לגיהא כלמא פעל מא פעל פי זלן למחך כאן זלן סבב לרגוע אשח
 לעבאדה אלה ככאלה גרד למזבח איהו ליכאן דתרי ונסי: אי הכא כלמא
 זל ואי זלן אשאר מאחב אתנעם ונסי ית מדחא די יי דאזה מכבר
 וקא לי יסחך הקפריא זל פי שדח וירפא את מזבח יי ההדוס הדי
 למזבח כאן לל קדימא פי הדי אמונע ויהם כמא קא את מזבחות
 הדוס פרמלה אנבי עס: ולתרימים תכב ענה לנהב בלפן רפואה ותפין
 אחבה ובלפן החיה פאמא רפואה פמן הדוס: ואמא ארוכה פמן קולד

ותעל אדוכה למלאכה בידים כי עלתה אדוכה לחומות ירושלים ואמא החיה כמך
קולה ויואב יחיה את שאר העיר וקולה בעד הדי ויבנה את האבנים מזב
בשם יי ליק ידוד בה אנה בנה מזבח אחד נד לדי דמלח ואנמא ארדא אנה גא
אי אתאר למזבח אמרדום כבכא פיה בהדא לאגאדה מזבחה
ויעש תעלה בבית סאתים קדע קניבלמזבח חק סאתים באנתאר ללף פלאמחא
מתל לף כי מבית האסודים ונחואה וחו תתעה סאה אי מביאלין באסאד
אתי הי מביא יחמל מן ארטב אלפין וארבע מאה דרהם ומן ארבע לף וארבע
מאה וקל בית סאה הי דקעה פמסין פי כדקין תכסירהא אפאן
וכמס מאה דראע פנדאד בית סאתים תכסירהא כמסה לאף דראע
וכך אמרו בית סאה חמשים על חמשים בית סאתים מאה על חמשים
שהן שבעים אמה ושירים על שבעים אמה ושירים סחיר המשכ
דטת אורק ודחמד מאה באמה ורחב חמשים באמשים ומעט
תכסיר הו אדי כאנת קטעה מדבעה טולהא כמסין ועליתהא כמסין פאדי
מדינא פי וסט אתרביע כיוט עלי לטול מן אטרף ללטורף יכון טול כל כיל
כדראע וכדלך טול אפיא אתאע כדראע וכדלך טול אפיא לך כדראע וסאיר
כטוט וסעדהא יכון טול גמית לכטוט אפאן ותק דראע ומעט תעלה קטעה
יעט עמל קנאה במחדאר סאד כלין חב ותרגומו ועבד מזקתא בבית
סאתין דרעא ושרח מזקתא מגלא יעבי מכאן יגרי פיה אמא סביב למזבח
והי משתקה מן ומלכיהם נהוגים ומלכיהון דקיקין ושרח נהוגים מסאקין יעב
אנה עמל קנאה יגרי פיהא אמא גיד מגלא כאן חואי למזבח ושרח סלון שלמים
קנאה פנדאן שרחתעלה מגלא בלא שך ולדלל על אן אתעלה הו מגלא מא
והו מא אכרים קולה פי יחזקיה ואשר עשה את הנדבה ואת התעלה ויבא את
המים השירה ופסל אבדה ולקנאה ודלך אנה עבד מא סתם מי גיחון מן קב
מלך אשור ארדאן יגיב מא אכר באעלה אבדבה ולקנאה וכאנת לקנאה
מן אבדבה לא אמדינה ואמא פיהא ינצב מן אבדבה לאמדינה וכדלך קא פי
סכחריב ענד מגיה ויעמדו בתעלת הדבה העלונה במסלת שוה קעבס וקל
אתרגום וקמו בסטור כדכתא עלתא יעט וקט עלי למגלא לדי לגבדבה
ויאמר מלאו ארבעה כדים מים הינא על העולה ועל העינים ויען
אמר והי מן מעט לעב ולכרד וגם יצוקו מים וינזקין איא בגעיא

[illegible]

ישראל בן משפטיך אתה חרית מעט עושה משתולל מלך לעשות מלכות
 לשתול כי שגלה בן משפטיך אתה חרית את חטוטת בהדי אחס עלי כפסך
 למעט אלתנית בה וקבלתה ומק מעט לקטע אס חרונים ימיו אי מקדוד
 מקטועה ואסמילקטע לחפיר צי ארץ חרין ומנה קיל ונבטת דחוב וחורין
 אי לעדה לעמדה וכתרה אסס ונבט ארץ ארץ ארץ אי אמואע לעמדה
 ותרגמו ואת דעת דין ופסקתא ופדשו חרית גדות ימיה
 ויסד את האפר מעל עינו ויכר אתו מלך ישראל כי מה עבאיהוא ויאמר
 אלן כה אמר יי עין שלח את אש חרמך מיד והיתה כפסך דחוב נפשו ועמך
 תחת עמו מעט ויסד את האפר מעל עינו ותבט בהדי ארץ קולה ויתחפש
 באפר אטה ותבט בה כי לא יערך כמא קלם וילך כון אלתניש אכמא יכון על
 שר מלכי פאסעבאו ללא טבא לפי אלתניש לכחם געלוא אפתעלא כילא
 יין אנה מתעבד נסל וחפש בגיל וחל וחפש ולא מצא יען שלח
 את אש חרמך מיד אשיר שבכר מתל משטח חרמים מיעדים וחרכים
 ולמעט אלתנות מן בארן וקע פי אשבה וקיל אטלות מן בארן ונב עלה אקיל
 ולאבאה מן בלחרם אשר יחרם וחרים והדי ראי אתרגום חלקי שיעבא
 חת גבר חייב קטנל מיד ומעט מיד יעב עדו וקע פי שרך אלתני וחיל
 תחת לקבצה אלתניסה וייבנה והו מקאם מדי וילך מלך ישראל אל ביתו
 עד דעק מחרף מנתם ותרגמו כסיו ודיי מגמום וחזין תרגום כי נעצ
 אל דור ארץ אלתניס על דוד ויהי אחר הדברים האלה כרם היד
 לטבות ויחזק אשיר ביזרעל אצל היכל אחאב מלך שומרון כל מקום
 שנאמר אחר מופלג וכל מקום שנאמר אחרי סמור ומעט קלה הנא
 אחר ירד בה בעיד מן הזה לקצה וקיל ארץ הדי אכרם בארן לה ביקור
 חולה מרעפה באעאג ועט קיל פי נבואת עמוס והכרתי בתי השן ופסד
 רבין תנחום אל שנה בית ואחד והו ארץ אתכדה אחאב וסמי בתי באשמה
 מא חולה מן אביות איה ועגז ארץ יכין ללאגל בית מרעפה באשמה איצא
 ופס תוכד פי אבין חולה בתי בלפין אתכדיר ולא חתגא כר ארץ עמל מן
 לעאג שר בית ואחד ארץ אכדה אחאב פנים איה ביות אכר חסד עבדמיה
 אכבאה חסד איהא פלמא פם איה הדה אבית קמא אגמיע בתי השן בלפין

לכפרה אמר מן אתחייקו הו בית ואחד: אמרו לו אחאב היו לו מאה בנים
הוציבון ולאחאב שבעים בנים בשומרון אמר לו הושעיה כעם שדקלן שבבנים
בשומרון כך היו לו שבעים ביזעל ועליו נאמר אם קלד איש מאה ושנים רבות
חיה שחיה שנים הרבה ונפשו לא תשבע מן הטובה שלא שבעה בפשו ממנו
וגם קבוצה לא היתה לו במקום אשר לקחו הכלבים את דם נבות ולקחו הכלבים את
דמך גם אתה אמרתי טוב ממני הנפל זה נבות וקלן אף את רדיך
נבות אף יחמוד אחאב כדמו לאגל כטא סבך מנה והו קולוהם לו למת חמדי אחאב
כס נבות אמרו שבעות חיה קולו ערב והיה עולה בכל שנה ברגלים לבית המקדש
ומזמר ומשורר בקולו ונעים כענין שאמרו לו כבד אתי מהונך מכע
שחנך בקול היפה כבד יי וזמר ושורר לו וכשהיה עולה בכל שנה לאחמוד
איש ארצו כמאמר הקנה ולא יחמוד איש את ארצך בעלותך וג' ובאות
שנה בטל ולא עלה וענש אותו הקנה בחמידת כדמו וכך אמר נבאשית
לכה בפלשת אמר אל הכהנים כבד אתי מהונך מהו מהונך ממך
שחונך אמר הקנה לא אמרתי לך כבדי משלך לא משלי אם היה קולך נחה
והיית יושב בבית הכנסת עמוד וכבד אתי בקולך חייא בן אחותי שלי
איעזר הקפר היה קולו נאה אמר לו ו איעזר הקפר חייא בן עמוד וכבד אתי
ממך שחנך: דא כבד אתי מהונך נבות היזדעל היה קולו נאד
והיה עולה לירושלם בפעמי רגלים והיו ישראל מתכנסים לשמוע את קולו
פעם אחת לא עלה ברואה והעידו עליו אותן השנים בני בלעל ואז מן
העולם ומי גרם לו על שלם עלה ברואה לכבד אתי ממך שחנך ומה
שכבר כתוב ולא יחמוד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יי אלהיך
ואל עלה כבר לא היה חודש בשביל חמידת כדמו ולמה צותה איזבל
להרוג אותו כדי שיש המלך כדמו ולא יירשו אותו בעו שכל הרוג מלכות
ממונם למלך הרוג בית דין נכסיהן ליורשים ויהודה אומר אף הרוג
מלכות נכסיהן ליורשים אמרו לו לל יהודה וחלצאמר הנה בכרם נבטת
אשר ירד שם לרשתו אמר להן בן אחי אביז הוא וראוי לרשו היה אמרו
לו הלא הוצה בעם היו לו אמר להם אותו ואת בעו הרג שן אתם לא דכס
נבות ואת דמי בעו ראיתי אעש באם יי ורבנך אמרי בעם הראגיים

לאתבונתהון לדחלתך ואינון יהבו ית לבהון פלוג ותפלגאש יי נזלת מתל
 ותפלגאש הנמל על כני כל אחיו כפל נופלים בעמק אעד בתעלה לאה לוסתה
 ולא מעני נשפחה ואפנתה ותכדיר יי הוא האלים אה לאה אחאכס עלי לעלא
 אעלי ולאסאסטי והזלאינאכאנכאד לכל מא קחא ואנחאד למא יעתקדוד
 מן אעור אפליה ואשכא לפליה ואחאכאס לחסלה וישחטשם קתוהם מתל
 וישחטשם במדבר פקד קא פי לאכיר ואת כל אשר הוצאת כל הציאים בחרב וקא ילזם
 אנה בידה לאבד כמא ילזם כל באמרה מתל ויבן שלמה את הבית ויאסור יוסף מדבתו
 אז יבנה יהושע וגידה ממא ביינא כי אנוול לפתאכ וכל מא יפעל באמר שפן הואלי
 פעלה לאנה הו אקבב אחול פי פעלה כי קול המון הגשם כתלה וגזאדה מתל
 אב המון גים וקיל דוי והדיר ואעלה מן המה ולנוקזאדה ומתלה המון מעק
 ורחמיך אל התאפון מתל רעוק מן רעה ויגהר ארעה וישם פטו ביקברטו
 תפלאמך עלי ארעך ואנחנא קיט אגלוס על ארעך פלמא גלס ועע ראקה ביק רכפתיה
 פתאד מנתש וכולך פלישע ויגהר עליו אי אנתנא וכולך קא לתרגום וגחיק עלמדי
 מן כל הולך על גחיק וייעזק אל ויגהר ארעה למא טלע ראש הכדמל וקף קאומא
 ואנחנא והו קאים אי אן סאר וגהה יחאלי רכבוציה כאנה טיך וכבוציה מן כתדה
 אנחנא תללנא וכצוטאכין ידי אלה ופירש קמחי ויגהר ארעה שנפל על
 בטט לארעך ונתפשט מלע וכן ודנא זנתן וגחיק על ארעה מן כולך על גחיק שענוט
 הולך על בטט בפישוט הגוף כולו וקא בעדה נישם פניו ביק ברכין אמר אדוולפטי
 הקכה רכין שלעלם אלה נשתדירו לשול לאשת מנוות הללו בלבי והן מילה ושכר
 כדאי היא זכותן שידרו להן גשמים וכן פירש ויאמר שוב שבע פעמים כנגד
 יום השביעי שהיו יום השבת בזכותו הוריד להן המטר וכשזכר יום השבת
 שהוא יום השבת ירדה המטה לישראל בשביל שימור שבת והוא אמרו ויהי בשביעית
 ויאמר הנה עב קטנה ככף איש שולה מים ותרגום הנה עב קטנה היא
 עכנא זעירא ונקרא הענק עב מפני שהוא מעבוב פני הרקיע יעני יגלגלה
 אסור ורד מענאה שדלכל ולא יעצרך הגשם קד ביינא אן הדיר
 אואו במעט כי לא יחבוק אמר אי לילא ימנעך מן אמסיר מן ותעצרה מגפה
 ויהי עד טה ועד טה אי טבין הכדי והכדי חדות כלי וכדי

פ
לאקראר

פ
אנכא

יעע אע כנתאמש
 מלאכיו נשכאמיה

והשמים התקדדו עבים ורוח אשתכרו ואחורו ותכלדו מן לטובה אמאיה
 ואמא על כן שמים אקדיר עליכם קדדו שמים קודר הלכתי בלא חמה ממענא
 אעלמאס ואן לא יכרג מן מעבי לחזרה ואמאדאד לבן אעבאדה מאילה יסיר

אמר ר' ל' האש שידדה בימי אלהי היתה אוכלת ושותה ש' ואת המים
אשר בתעלה לחכה: והאשים הם ששה שאמרו ר' ל' ששה אשוח'ק יש אוכלת
ואינה שותה ויש שותה ואינה אוכלת ויש אוכלת ושותה ויש אוכלת לחים כיכשים
ויש אש דוחה אש ויש אש אוכלת אש אש אוכלת ואינה שותה הא דידן כלום
אש שלנו: ויש שותה ואינה אוכלת דחולים כ' אש החולים יעני אחמא תלהב
אגד ותריבה: ויש אוכלת ושותה דאיהו דכחב ואת המים אשר בתעלה לחכה:
ויש אוכלת לחים כיכשים דמערבה כ' אש המערבה: ואש דוחה אש דגברול
שחוא מלאך הממונה על האש כמא נאחו פי עדב פסחים אמר לו גביל איך פטרת
שלחקה בכך איך שרלאש: אש אוכלת אש דשכינה דאמר מר הושיט אצבעו
כ' הושיט ידו בינה ושרפך הו קולה בשעה שפך הקצה למזאת
את העולם בדא כתאחת שלמלאכי השתת אמר להן דעונכם שנברא אדם בתלמי
בדמותי אמרו לפניו רבוט שלעולם מה אנש כ' הזכרנו הושיט אצבעו בינה
ושרפך קול איס אק קל אכן ואד יעלה מן הארץ ולמטר הולך אבכאר
אצער מן הארץ כחלך אבכרה אתי טלעת פי גו אבדל אקכונ פיהא אחאב וסאר
ישול אק דאחת הל כאנת מנחבסה עק אנזול אנאין נזלות: אגואב קד דכרו
ר' ל' וקא כשעשין ישראל יעני שלמקום הם יורדין במקומן וכשאין עשין דגמ
הוא משגר מלאכים ומושפין באיד אל עיר האחדת כמא קל אכן והמסדות עלי
עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר ולעל עלי דלך קלהם פי גמר תעניות ל' חייא
בד ליואצ שמעינהו להנך ענני דקח אמרר נתי ונשוי מטרא בעמקן ומואב
אמר לפני רבוט שלעולם כשנתת תורה לעמך ישול חזרת על כל אומות העולם
ולא קיבלוה עד שבא ישראל וקיבלה ועכשין אי אתה נותן להם מטר: נשד יורין
אדוכתיהו ושדיון אדוכתיהו: וקוידס במקומו
ודי יש היתה אל איהו מתל ותנלח דוח
יבאל דויד ומעננה קוח ותאייד וקדרה: ואמא ביתה עלי יד יש פויד בה וררי
ונבוה ל' לך אתכשה ויוצאני צוח ני: וכך תרגמנו ורוח גבורא מן קדם ייחות
עם אלה וזריז חרציה: וישנכ מתניו שד חקיה וצמהם ומנה קאר
אזאיל שנקות שלכיק והילא שראית אתי יצם בהא פם לכיס וישד: ותרגמו
וזריז חרציה מלשון דרזיר מתנים בכפלת הריש האחדנה שפידושו חגור
המתנים: וכך פידוש וישנכ מתניו ויחגר מתניו: וירין לפני אחאב עד
בואך יזעאלה לכאף דאידה לאן מענאה עד בואם יאנאל או עד לבוא יזעאל
כמא קיל עד לבוא חמת: וקילאן איהו פעל דלך לאן לא ילחק אחאב פי אטריק
בלל אמטר לאן אמויע אד כאן ימשי איהו פיה לים כאן ינצלפיה אמטר לאן

אש גביל דחמה אש
שלכבש פתח בער
שדך לתת חמשה
מיטל ועקריה יעני
איה מנענא עקריה
תתלכ בה סגור
בטל חרציה מנענא
בטל חרציה

מלאכים הממונים
על אומות העולם
להנכיח

בש עבודה ענה לאן אחאב תבאטא ולם ירכב חתי נזל אמטר פשר איהו חקויה
 ותלך ומשי קדאמה ליעונה מקלמטר וקאו זל דאיתי עבדים על סמים זה אחאב
 דכח וירכב אחאב וילך יזעלה ושרים הלכים כעבדים על הארץ זה איהו דכח
 ויטנס מתנו וירץ ואת כל אשר הדגאת כל הנביאים חרב קד תביין לך
 אן קולה אולה וישחטשם יריד בה קתלהם לא דבזהם וקד עלכאך תם אן מתלה
 וישחטם במדבר ולפיכך כל אלה לא חאנה פי אכלאם איהא ואמעט סנס בקולה ואדת
 אשר הרג כה יעשון אלהם וכה יוסיפון קד מן יקול אנה קדש ואתכחיר פי
 יעשון ופי יוסיפון אגל לא כחיה ערד וקיל אנהא חול לחנהא ענדית גמחשה ככמ
 למעבודאת לתכחיר חקיקיא ומתלה איה אביהם משמש קדש וחול כה יעשון
 אלהם וכה יוסיפון אכתיבאר מעט אלפין לדי חלפת בה ואתכחיר פי יעשון ופי יוסיפון
 אגל לא לא כחיה ערד מתן ישמח ישראל בעשן עלי מא ביונת לא אן כאנת ארעא
 למעבודאת אתי להא אעטא אמתאן פכונ אתכחיר חקיקיא וירא ויקס וילך
 אל עשו קיל אן חקו וירא אכאף מן היזבל למא תאעדהא פדכ כמאח וליאחד אן
 מענאה אנה למא ראי אמר כילך כחז בנפשה מן ראה אז יכונ וירא מענאה
 וישמע מתן וירא נעקב כי יש ערד הדור אתם לא דכר יי וכל העם דואיס את הקולות
 לאן מעני לגמיש אדאך אלה וירא כורה ואדראכאת אחואס יגמעהא גנס ואחד
 ואחאס פיהא שכן ואחד אמא פילגנס פלחס אפשתדך והי קיה מן קוה אנפס עתמע
 פיהא אדראכאת אחאס באמדהא ותדכחא גמיעהא עלי ותירה ואחדה פתחכס
 ערד מא תדי לעסל באעין בלנה אפער אף עעמה חלו מן גור דואך כמא אמתקר
 פיהא מן אמרה וכילך אזי סמע אפסאן צותא מא מן בעד ולם ירא לגסם
 אזי ערד ענה וילך אצות פתחכס באן וילך צות גמחד וקע אמא צות חגר וזו
 נחאס א חדיד או פלה אזהב מן גור אן תרא נועיה וילך לשכ או צות חקאן
 מאשי או טויר אן אפסאן פיהא במא אגתמע פיהא מן אדראכאת אחואס
 אפשתדקה אתי לא חריר כל חאסה מן אחואס מנהא ער מא לפת בה חקב לאגיה
 פכונ מעט חרא ויקס וילך עלם ובלנה מאחלתא יזבל ענה ומא תאעדהא
 בה ומן הדי תעלם אן אגביא לא ינאכדו אמור למכנה וותכלו עלי מגור
 לענאה ויקימו פילאכטא לאנה באמס קהל גמעה וכלאין חקיר אטמבה
 פי פלג אמטר תם פילאכטא אנה תם כאף מן אמרהא פדכ מנהא וזי
 כמאסה לקול אטן חרא יעקב מאד וכילך פי שמואל איך אן ושמע טאטוהנג
 לאן אמעט אמוגב ללענאה הו אפסאן עקלה ואחאדה באמס לאהי לכן ככמ

אֲתוֹר בְּמַעֲבָדֶם כִּי לֹא טוֹב אֲנִי מֵאֲבֹתַי וְתַלְמוּדוֹ עָלַי אֲכַח עַד אֲמַתִּי אֲבִי
 מִיִּטְרוֹף כְּדִין כֶּעָן יִי קֵב כַּפְשִׁי אֲדִלֵּא טַב מִנִּי מֵאֲבֹתַי וּפִדּוּשׁוֹ סָע לִי אֲכַח
 דָּמָן אֲרוֹךְ כְּלוֹמֵד לִי בְּשִׁמְסֵי אֲרוֹכִים שְׁחִיתִי עֵתִי יִי קָח כַּפְשִׁי וַיִּשְׁכֵּם וַיִּישָׁן
 תַּחַת רֹתֶם אֶחָד וְהָיָה זֶה מֵלֶאכֶךְ נִגְעַבּוּ בִּי אֶן זֶלֶךְ נָחִי לָהּ וְהוּא שׁוֹכֵב יִשָּׁן אִי מְחֹלֵם
 אֲדַבְּרָבוּ וְהָיָה אֶחָד קִסְמָא אֲנִיבָה וְלֹן קָל וְהָיָה מֵלֶאכֶךְ נִגְעַבּוּ לִנְאֻז אֶן נִקְוֹן
 אֲנִי סָמַע עֲוֹתָהּ וְלִסְמִי שְׂפָצָה וְלִמָּא קָל זֶה דָּלִלֶךְ עַל אַתָּה שְׁתַּהַד אֲמִלֶּאךְ וְשִׁאֲנָה
 וְכִמָּא קָל עֵן נֶעֱר אֲבַבִּי פִי זִמְמָךְ עֲשֹׂה הֵנָּה אֲהִי זֶה קִינִי לֹן וַיִּבֹט וְהִנֵּה
 מִדְּאֲשׁוּתֵינוּ פִי טִי אֲחִלֵּם לֵאמֹר אֲנִיבָה פִּנְהָ כּוֹנֵן הָיָה לִי קָל מֵעַ כּוֹנֵן יִקְוֹל וְאֲכַל
 וַיִּשָּׁת וַיִּשָּׁב וַיִּשְׁכַּב בֶּל אֲמִיב פִי טִי לִמְנָאם רָאָה כִּי אֲנִיבָה קָד אֲנִיבָה מִן כּוֹס לֹא
 מִיָּה וְאֲכַלִּים נָאם כִּימָן יִדָּא אֲנִיבָה לֹא מִנְּאֲמָא תָם אֲנִיבָה וְקָצָה עַל אֲבִיר
 וּפְסָלָה לָהּ וְלֹאכֵל פִּי לִמְנָאם וְאֲחִכְמִים יִסְמִי הָיָה מְחֹלֵם שְׁכַפְתִּי בְּתַלְמִי חִלֵּם
 עֲנֵת רַצְפִּים קָרְצָה מִשְׁחִיָּה עַלִי אֲמִיב וְאֲחִיבָה רַצְפָּה בְּמִלְחָמָה כִּכְאֵן חִקָּה רַצְפֹּת
 מִתֵּל גְּבֻעָה גְּבֻעֹת פִּתִּי עַלִי זֶה קִצְרִי קִרְדִּים סַפֵּר סַפֵּרִים וְתַלְמוּדוֹ חֲרִידִי
 מִעַפְכָּא לֹאם שְׁלֹא חֲחִימִין וּפְרוּשׁ חֲרִידָה מִעַפְכָּא אֲהֵאפָה מִכְּסָרָה יַעֲנִי זֶה אֲפִי
 קָד הִי מִכְּסָרָה וְלֹא יִחְזַק אִי אֶן יִכְסֹר וְאֲכַלִּים אִי מָא יַעֲזִיב מִן אֲכַלִּים מִן תַּרְגֻּם
 וְכֻסְטֵי חֲבֻבֹתֶם וַיַּעֲפִיטֵן קִימְחִיזִין וַיַּפְחִתֵן מִיָּם כּוֹז מָא דִּי יִנְהֵל
 וַיִּקֵּם וַיִּאֲכַל וַיִּשְׁתֶּה וַיִּלֵּךְ בִּכְחַ הֲאֲכִילָה הָיָה אֲדַבְּעִים חִם וְחֲלָעִים לִי הִרְגָה אֲהִי
 חֲדָב אֲמַעֲנִי אֲנִי אֲכַל שְׂבֻעָה וְגַעַל אֲלֵה פִי זֶלֶךְ אֲטַעֲמָם מִן אֲקוּב מִחַ תִּנְיָא בְּדִי
 אֲדַבְּעִין יוֹמָא וְזֶלֶךְ בִּמָּא עֲבֵדַת כַּפְסָה וְתַלְמוּדָה וְתַלְמוּת בִּלְתִּיבָא דִּזֶּלֶךְ
 אֲמַקְסָם אֲשִׁרִין פִּתְּסִיגִיקָת כַּפְסָה פִי תֵלֶךְ אֲלִיבָה אֲבִיבָה חֲתִי אֲשִׁתְּנֵלַת עֵן אֲ
 מִן אִי אֲקִיָּה אֲבִיבָה וְאֲשִׁתְּנֵלַת אֲקוּב עֵן קוּדָה אֲקִיב פּוֹקֶךְ אֲתַחֲלֵל כִּמָּא יַעֲזִיב
 פִי אֲמַרְמָן אֲחִיבָה לִי יִבְקָם אֲמִיבִין פִּתְּסִיגִיקָת כַּפְסָה לִי אֲבִיבָה עַל אֲקִיבָם
 וְהוּא פִי אֲבִיבָה קִירָאט תֵּלֶךְ אֲמִיבָה בִּלְתִּיבָה אֲתַחֲלֵל וּמִמָּת דִּזֶּלֶךְ לִי אֲשִׁתְּנֵלַת אֲבִיבָה
 בְּזֻעִם אֲמוּאֵד אֲרִיבָה אֲתִיבָה עֲבֵד אֲמִיבִין לִשְׁפָקִידָה עַל אֲקִיבָם שְׂבִיבָה אֲמוּאֵד
 אֲמַחֲמִידָה מִחֲמִיבָה לֹא תַתְּמֵלֵל וְכִזֶּלֶךְ עֲבֵד אֲחִיבִין אֲאִיבָה אֲאִיבָה אֲאִיבָה
 תַּשְׁתַּלֵּל אֲשִׁתְּנֵלַת דִּזֶּלֶךְ אֲעִיבִין פִּי עֲבִיבִין אֲחִיבִין עֲבֵד אֲבִיבָה אֲשִׁדִּיד
 יַעֲזִיב אֲחִיבִין עַלִי יַשְׁתִּיבִי אֲכַלִּים שְׂבִיבָה יַחֲסִיגֵנָה כִּזֶּלֶךְ לִי אֲשִׁתְּנֵלַת אֲשִׁיב
 דִּזֶּלֶךְ לִי אֲשִׁיבִין פִּיבִיבִין חֲאִיבָה וְאֲכַלִּים אֲכַלִּים וְתַבִּיבָה פִּרְחָא וְסוּרָא
 חֲתִי יִקְוֹל חֲתִי וְאֲכַלִּים פִּיבִיבִין לִיבָה אֲחִיבָה אֲחִיבָה וְעִלָּתִיבָה מִן חֲאִיבָה

יִפְתֹּשׁ פִּי הָיָה
 אֲמַעֲנִי מִן אֲכַל
 כִּי אֲקִיבָה אֲכַל
 אֲכַל הַנִּשְׁכָּה
 זֶה אֲמַחֲמִידָה

כמו חלב ודבש תשבע נפשי ירד כמו חלב אי יתעל לנפשי מן אלתדאד ואל
דעם ואלעבע אחיקי כמה יתעל מן דלך למן יאכל אשחם ודהן ואדסם פלא גרם
וילך בטח האכילה והיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלים חרב

הי גרם צדק
אדם וכמה
ומעט אפס
כאם מי אן שחק
מי וילך במהרה
היה אהל וילך

ועלך אנה קצר חורב ליסל אלה פי מעבדה ותרגום עד הר האלים חרב עד
למורא דאתגלי עלוהי יקרא דיש לחורב ויבא שם אלה מערה היס
מערות משה רביץ והיא נקרת העור שנאמר לו עליה ושמתך בנקות הצור
מה לך פה אליהו מה לך במקום גדולים מה לך במקום משה רבך

ויאמר קנא קנא את ליבי אלהי יבא את נאמר בקימין נאמבליהן קנא שפ פנמים
ושניהם חסדים ואמרו דלן למה שניהם חסדים אלה קנא על שעבדו ישראל
על לא קנא לא על עיניו שחקו להוגו וכן הוא אומר ויאמר קנא את
ליבי אלהי יבא את כי עבדו ברוחך בני ישראל אמרלו בריתי עשנו שמה ברוחך
עשנו שאת בא ומקשרג עליהם אמר לו את מזבחונך הרסו אמר לו מזבחונך
שמה מזבחונך אמר לו ואת נביאך הרגו אמר לו שמה נביאך והדי אתה
קיים אמר לו ואתה אעלבי אמר לו על עצמך את מקנא ואין לך גדול מאלהו
ולא טענת לא על עצמו לכך הן חסד דא ואת נביאך הרגו בחורב אמר לו
הקלה והדי אתה קיים אמר לו ויבקשו את נפשי לקחתה ויאמר יבא
ועמדת ברג לפניי זהנה יי עבר ורוח גדולה ורחק מפריץ הדים וי אטל ארוח
תם ויכרהא ודלך עדהם גאיד מפריץ הרים מפצל מן התפרין ויתגו ב
ומה ופרחניהן יפריץ וקולה ומשבר סלעים תראדך פי אלפך לאן אתפדיל
התכסדר וכחך הרים וסלעים ואחד וקאן פי שרור ורוח גדולה ורעש ואש
אטהא חל אבי וקת אחד קא פי ארוח ותנח סלעים הרוח וקאן פי ארעש והודי
הפך עלי למשחית ואש בלתי אש ותרגומו ואמר פק ותקום במורא
קדס יי והא יי מתגלי וקדמוהי משרית מלאכי רוחא מפדקין טוריא
ומתבלין כיפיה קדס יי לא במשרית מלאכי רוחא שכינתא דיש ובתר
משרית מלאכי רוחא משרית מלאכי זיעא לא במשרית מלאכי זיעא
שכינתא דיש ואחר הרעש אש ויבצר משרית מלאכי זיעא משרית
מלאכי אשתא לא במשרית מלאכי אשתא שכינתא דיש ובתר משרית
מלאכי אשתא קלדמשבחין בחשאי ומעבט קולה לא ברעש ע לא בחש
יי יעב ליס אכבוד פי שי מן הדה ומעבני קולדממה דקה הו ותסבין

אין מן אלהים

ולם ישילן במדיהם צדק כחשם פאגדין ללכטל אדי יציק להם מ' אמועט כחש
יצל פמה א' אמו פכונה יכעלט בפם אטל והדי ישה אתקבל כללך למ יחזל כג
גמלה למתמשין ודער מן כאן כארה פי כחך על ומה ישבהות מן אשתקאדארת
אנאקצה חוי תלאת מאיה שפך והנא קל פינאמע ישול עכשה לאף
אל אישע הנכח משבט גד וירך משם ומצא את אישע בן שפט והוא
חורש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר והו חארותא' אותנ עשר

פדאט קדאמה והו פי לאתנ עשר ואצמדים אצאג מן אצקד והי אפרדין לחאונה
גמלה מן הנעמדים לבעל פטור ויצמד ישול כלל זוג מן אצקד אמנועה לחורש
יהו יקל צמד בקר ופי אערבי זוג אפדאן ותרגום צמד בקר פדאדאדרי

ומעט והוא בשנים העשר יעט פי לכטל אותנ עשר מן אצקד לחארותא'
באצקד אותנ עשר לאנה קד חרות אצקד יל כט ביד צמד והו ואקף על
לכטל אותנ עשר ועלך בהדי אקול אטה מע מא כאן לה פיר כצור

ונעמה צלמה כאן בפסה יחור ומא כאן יאנף מן דלך ואדי אכרה לנה
באצקד קלמה איהו בלפעל ולם יכזק הדי אצתקיק וימכין אן איהו עס
אול מן לקי פי עורתה אי ארץ ישול אשע פאוחא לנה אן ילקי רדאדי

איה פאקאה איה אימאא' אנך תכון כלפטי ותציר נבי מולך קל ויעבר
אלהו וישלך אדרתו עליו ומעט אדרתו שמלטה והו אמא כסא צוף

או שבה יתקצה בלפנת לאן כלל כאת קידתהם פי מלבוסיהם אן ישמול
פון אצאב בשמלה כאטילסאן ונחנה וללך אמרו בליניית על ארבע כפס

כסותך אשר תכסה בה וקד דאית קולה פי שמשון שלשם קדיעם שלשום
חלפות בגדים לשמלת גיראנאב כל בלה ומשהא שמלה ומתלה פולמע

ואדית שנער מול אדית שער וקל אן למא רמא איהו שמלטה על אישע
צחיה תלך אקאנה לאישע עבאיה רבאנייה וקוד לאהייה והו כאן קבל

ולך לא כבד ענה למא טרח עליה שמלטה פאנת עליה קנה לאהייה למישלם
עכבה וראי אישע כפסה פי תלך אקאנה אנה כרג מן אלה אי אלה בחלל

תלך לענאיה עלה פתבעה וקלה אמחלני אסותחין ואדי ואתבער הו קולה
ויעצ את הבקר וירץ אחרי איהו ויאמר אשקה נא לאחי ולאמי ואלבה אחיך
פאגאבה אני לם אפעל בכך ש לך שוב כי מטה עשית לך וקל א

פי הדי אגלין חכמה היא המלאכה שלא שרת מח הקודש על אישע כן שפט

כל זוג אקמה טרא
וכן אמר צופט
בפירוש בגבול
האקמה משי ארס
על שם שחמות
שהיו נקראים ארס
נאויס ואס ינובה
קודא אופ כדן
לשון פון בקר
דמורגמא
טעם אצקד

לא מוזק מלכיה: ולא רצה ליהו לבעט ממלכות ואמר לך שוב ט מר
עשיתי לך שלא לבעט ממלכות במעני אנכי אי מהיתך ולא תבטל עטרה
ואשע למא דלכ ענה חלק לעכאיה ואתחיד את שער פיה פהם אשארתי
ובטל מהדתי ותבשה ולבנה לס יסתגז אן יתבע ליהו בעד מא טרח בטאד
ענה ויתקך לבקך את כאנת תחורת ארץ קכל אן יתיר א וזיה יסתאד נידם
בז צאר אדם ואסתחזיהם באזהב קל להמא אסתכלא מן שחמא לקול
אשקה טא לטאד וטאד ואמא תעל ואלך סך משה וקת אן בענה תעלי א מר
פאל מן צאר לי יתרו צורה ואסתחזיה פקל אשע אדי סאן אטיי משה אסתחזי
צורה פנאדרי אן אסתחזי ואדאי: ופידט רביט אל ספקלית חסאד עמל
לתרי מן טלס אצור וזי לבנה מרכבה שדחהא שך ארויה וכל טאד אסתחזי
וישב מאדיו ויקח את צמד בקלוי צבחתו ובעל הצק בשלם
הבשר מטתנד בשל לגם מול אדאלם מן אדאלם להם וכן תרגומו ובמ
ותדא בשל אהון בקדא: ואמרו דל כל המקטרג את ישראל לחקד ואיה
לדבר אמן לך שהיה מחבב את ישראל יתר ממשה רבינו של שאמד שמענו טא
המודים נגזר עליו שלא יכנס לארץ: ישעיהו על שאמר ובתק עם טמא
שפתים אנכי יושב נאמדבו ויעק אל אחז מן השופים צידו רצפה גחלי
לא נאמר לא רצפה רצק הפה על שאמר גאי עלבני לבסוף נענש ביי
משה שודגו ואמרו דל מאי טעמא קטלה מנשה לשעניה מדין דייניד
וקטלה אמר לה משה רבך אמר ט לא יראע האדם וחי ואתה אמרת ואראד
אתי יושב משה רבך אמר בטל קראא אלו ואתה אמרת ודשו צהמ צאן
קראוהו בגיותו קרב משה רבך אמר את מספר רמיק אמלא ואתה אמרת
והוספתי על ימיק חמש עשרה שנה אמר ישעיה מא צעמד אי למא ליד
לא מקביל מינאי מוטב טהוי שונק ולא ניהוי מאיד אמר שם ואעלע באדא
איתי מנשה נקרא נקריה אתרמי ליה נקרא אפומיה וטא נפשיה כגאי
טעמא אי ענוש משום דקרינהו לישראל עם טמא שפתים: ומאי הוה ליה
להשיב כפי לא יראע האדם וחי וכת ואראד את יי לא קשיא כאן באספקליתא וגיט
פ לא יראע האדם טה ודא לא מת כאן באספקליתא שאינה מאירה פ מוזק את
באספקליתא שאינה מאירה בספק ראיה לא ראיה ודאי: כדתניא כל העצמים
לא נתבטאו לא באספקליתא שאינה מאירה ומשה נסתכל באספקליתא ויאמרה:
ושדח ספקליתא כחה יקול ספק ראיה: איהו על ידי שאמר

כי עזבו צדיק בני נשדל הראה לו עונות רעים כלומר ריצת הפסח שלימד קטיגור
על בני מידאמר לו הקציה וחתאישע בן שפט מאבל מחולה תמשה לנצח תחיתך
כביכול אפסד בנבוחתך
וזו מזל לנהל אפסדה ומנה תחיל קצבן יקבץ סלמים מתל פלל וינגמד פנחס ופלל
והיה כל מחמד עושך ישימו בידם ולקחו קמי אל ספר תורה ואלה אשאר
בקולה מחמד עיניך איחעז מח עטרך וצאחד אנך יאידה די לקול אד יקול אחאב
לקט הארץ דעונא גאון כי דעה זה מבקש כישלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי
ולא מנשתי ממט פה די פניח אנך ילל אנה באל לה אן יאכד כיאר עשי ובני
וכספי וזהבי פלם יבן בעד האולאי מא הו מחמד עניו אדי אמצע מנה דאחאב
וקל ענה כי דעה זה מבקש לא אתונה למעעמה למקדסה ולא שך אנה תנמא
טובהא ללאחאה ולאסכאף בנפסה דונהא ואחאב ואן כאן עני עז פלם
יבג בה לכפר אן יסלם אתונה ללהואן ולו טלטהא ליכרמהא או ליטוע אלה
בהא לס ימנשה מטהא ואנמא תחקק אן קצדה יכרמהא פלחקה נכו ד
אמוראליה ולס ימנשה מן דלך וללך יצדה אלה בה ונערה עליה ואלאחאב
גמשהא פיקול אנך לנשי ולבני ולכספי ולזהבי במעט של מתל אל פרעה ללחם
ידיד על הלחם אמריל אחיהוא בזל על
לכל העם אשר ברגל אילת יכפיהם תראטהא אן יאכזה כף כף פו ידיהם ותרגום
ומצא להם היספקון להן ימצאהו צאן מדבר סופין נרכיהון ולשעלים
אחפאן מתל מימד בשעלי מים ולמעט אנה קל מעי מן אהל כתרה גמקאד
לו חזר כלרגל חפנה מן תראצ שומרון למא כפיהם כל עזהם אוראב
ופקר לשעלים אן אמרוד בה ראחה ואשארה הנא לי ראחה לרגל יעט לו חזר
כל ואחז מן גישה מנה מלג כאחה יזה לפכ מתל וא מן מעט מי כדד
בשעלי מים והו אראחה אתי לליד
יתלל חוגר כמפתח לא ימדהא אמחאם ללאחאב וזה הו מנהל ענה חז לא
יעלם כף תכין אדירה לה אועלה וקיל לא ינבני ללמתחזם אמאשדד
אן יפתכר חתי יפרג מא נאשבה מן מחאובה עדוה ויהל ען נפסד
ויסתכן צאטרה באטה קד אנתער ואמא טל מא הו מטאשכ אורב פלג
חמך ולא יפתכל לאנה רב מא אנתער עדוה עליה
אחאב שהוא מלך ישראל לשלוחי בן הדד רצו לאדוכפם לא ישתכח דמזד
ונחית בקרובא כגבר דנח וקלין מנשה לפי שחחור מתגלו לראות למלחמה

אין כמי שכבר עלה מן המלחמה וסתם חגורו שמי שעלה כבר כסז צדאי וג' ורד
למלחמה אין יודיע אם ינצח או לאו: ואעפ"י שאדונכם מתהלל ומשתבח בכוחו
ואין יודיע אם ינצח או לאו: ויאמר אל עבדיו שימו וישמו על בעיר כטחיה
עין אקתל ומנא שבה' אחרב אי אחמלו עלי אכל ואכדו בלילתל כמא קא שות שדני
השעה ומן הדי' למעני אשר שם לו בדרך כמא ביינא: ותרגמו ואמר לעבדדי
אזרזו וכמנו על קרובי: והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר
כה אמר יי' הראית את כל ההמון הגדול הזה לעסכר ואצל אלמנה גפוחה וטערה
ואסתעיר לעסכר ואגמוע: הנס נותנו בידך היום במעני כותף אחת וסלך
יוצא יוצר חותו וכללך אוכלו אמרו אנמיע חץ ואחד: מי יאסור המלחמה
מתל ויאסור אביה את המלחמה והמא במעני ועיוך כקולה ודבנם ערך עכנו
מלחמה: פא ויאמר מי יאסור המלחמה ויאמר אתה כלמ' מי יאסור הרעב
בתחלה ויאמר אתה וענין יאסור יקשור: ואחריהם פקד את כל העם כל בני שון
שבעת אלפים מעט פקד עד'הם ולמא כחנת אמעודיך מן ישראל שבעת אלפים
עלמנא אג'ה' וקול אלה לאיהו והשארתי בישראל שבעת אלפים: וייסא כעודים
ובן הדד שותה שכור בקלות הוא והמלכים שלשים שנים מלך עוזר אותו גח לפין
עוזר על מלך וחקה עוזרים להם גמע וקד ביינא כחיר ומתלה כל ישראל
ויהודה אהב את עזר: ויאמר אם לשלום יצא תפסום חיים ואם למלחמה
יצא חיים תפסום קא רביא סעדיה אל למא אכל לפנה' חיים בעד את פישדה
אעלמנא אנה ירגא להם אחיה ולמא אכל את פישדה בעד לפין חיים אעלמנא אן לם
רגא להם אחיה לא אלהאך: ויכו איש אישו קתל כל אחד מקאבליה
וינסו אדם וירד פס ישראל את וירד פס כלמ' אפדאד לון ישראל אדם שכיף ותקע
איה למלה: וינא מלך ישראל ויך את הסוס ואת הרעב והכה באדם מכה
גדולה מקתלה עצימה: וימלט בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים ואשתו
בן הדד מלכא דארם על סוסא ועמיה תדין פרשיך: פא קא אל אחאב
הוסיף חטאתו מכל הרשעים שהיו לכבו והשכיח שמו שלהקצה ומחק כל המזכרות
שבתורה וכתב חלום הבעל: כחאשית ברא הבעל ויאמר הבעל אל משה וידבר
הבעל אל משה אים הדי' דלאל בתורה וכיף יקולג שהיה מכבד את התורה והחזיק
אל מפט מה זכה אחאב למלכות עשויים ושתים שנה מפט שכיבד את התורה
שניתנה בעשרים ושתים אותיות: גואב קולתו שהיה מכבד את
התורה מעגהם שהיה מכבד לומדי התורה וכשהיה רואה תלמיד חכם

מלך ישראל וינא מלך ישראל ויך את הסוס ואת הרעב והכה באדם מכה גדולה מקתלה עצימה: וימלט בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים ואשתו בן הדד מלכא דארם על סוסא ועמיה תדין פרשיך: פא קא אל אחאב הוסיף חטאתו מכל הרשעים שהיו לכבו והשכיח שמו שלהקצה ומחק כל המזכרות שבתורה וכתב חלום הבעל: כחאשית ברא הבעל ויאמר הבעל אל משה וידבר הבעל אל משה אים הדי' דלאל בתורה וכיף יקולג שהיה מכבד את התורה והחזיק אל מפט מה זכה אחאב למלכות עשויים ושתים שנה מפט שכיבד את התורה שניתנה בעשרים ושתים אותיות: גואב קולתו שהיה מכבד את התורה מעגהם שהיה מכבד לומדי התורה וכשהיה רואה תלמיד חכם

היה עומד מבסאז ומחבקו ומנשקו ומזהו מנכסיו ובשכיל שעשה כך העלה עלינו
הכתוב כל כיבד את התורה ואיצא אנה ואפך עצת הזקנים וחס על כבוד התורה
ומרד על כן הדר ומסר נפשו להריגה עלתה ונעשה לו נס ונעח לבן הדר ובשכיל כך
נמשכה מלכותו וכך אמר דל לעולם זקנים מעמידים את ישראל וכך הוא אומר
וכל ישראל וזקניו ושלטויו ושפטיו עמדים אימתי ישראל עומדין כשיוש להן זקנים "למה"
שכשהיה בית המקדש קיים היו נשאלין באורים ותומים ומשחזבה המקדש דין
נשאלין בזקנים שנשאלו כיך ויגד זקניך ויאמרו לך וכל מי שנשאל בעינה כן
הזקנים איט נכשל תדע לך שהוא כן כששלח בן הדר אצל מלך ישראל בתולה שלח
לו כדברך אעשה וכששלח פעם שניה אמר לו והיה כל מחמד עיניך ושמוצבים
ולקחו ובי כלמה שתבע בראשונה איז חמדה בקש פסך וזהב וחץ חמדה שכ
וצאו כל חמדת הגוים בקש נשים והן חמדה שנ הנני לקיח את מחמד עיניך
בקש בניס וחס חמדה שנ והמתי מחמדי בטנס אזהה שבקש באמונה תורה
שנ הנחמדים מזהב ומפז רב כיון ששמע מלך ישראל כן אמר איך זו של הדר
הזה לזקנים מד ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ וכששמע לעצתם מה כתוב
בו והכה בראם מכה גדולה וקלן אל וזלמא לא בעא לא על לא פליקת שנת
דכח ויאמרו אליו הזקנים וכל העם לא תשמע ולא תאבה וזלמא סבי דהזקנים
מי לא כח וישר הדר בעינ אבשלום ובעינ כל זקני ישראל ואמר דניס סבי
דבהתתא התם לא כח כל העם הפא כח כל העם אי אפשר ולא הוה בהו ישיך
דכח והשארתי בישראל שבעת לפים כל הנכסים אשר לא כוש לבטלונ
וקלן אמר רב נחמך אחאכ שקול היה שנ ויאמר יי מי יפתה את אחאכ ויעל ויכל ו
מתקף ליה רב יוסף מאן זכא ביה דק לא היה כאחאכ אשר התמכר לעשות הרע
בעינ יי אשר הקנה אותו אידב אשתו ותניכא כל יום ויום היתה שוקלת משרקל
זהב ונתנת לעד ואת אוגוסקול היה לא אמר רב יוסף אחאכ ותין בממוט היד
מתוך שנהנה תלמיד חכמים מבסיו כיפרו לו מדינה וקלן אל המטיל מלאי
לביס תלמידי חכמי זוכה ויפס בישיבה שלמעלה שנ כי בעל החכמה בעל חכק
ור : סולכיף יקול פיהדי למכאן כשהיה בית המקדש קיים היו נשאלים
באורים ותומים ומשחזבה המקדש ויון שאלים בזקנים ונחן נגד מן זקנים רחבעם
לם קלאחד באורים ותומים לא רחבעם טניען בזקנים ואחאכ כדן טניען
בזקנים : אטאב קלאב משמט נציאם הראשונים בטלן אורים ותומים
מאן אינן נבראים הראשונים אמר רב חסדא דויד ושלמה מעכצטל

הנה בטל אסול בהם לים אנהם בטלו ולם יוגדו חזני פאנו מלאו בהם אה קדאמ
מוגורין ולא בד לאנהם קד קלאן מקדש שיני היה חסר חמשה דברים וכך
גמלתם אורים ותומים לקולתם דל פי טוח וארץ צדו ואכבה ואכס כותב
אן חמשה דברים שיש בין מקדש ראשון למקדש שיני ולן הן ארון ואורים ותומים
ושמן המשחה אש וספנה דלנחלך אן כאן אורים ותומים פי בית ראשון
ואנחם בטל אסול בהם לכון לם יכון תם כהן כשר שרצוני לשרות שכיב ד
עלן שמעטרפות החותנות עליו בשנשאלך בן לך ארזי לם יכון תם כהן ראוי
לשרות שכינה עלן אין מעטרפות החותנות על ידו נלא בולטות ומעט אכס
כל כהן שמדבר ברוח הקודש תשיכנה שורה עליו שואלך בן וקלא אן אכהן אמעב
לדלך יחזלנה כשוק אחי ונטק לבאני גיר אחי לבנו כלמא לם יכון תם שכן
כאמל קא בטלו אורים ותומים כלומב בטלו מלשאול בהם ופי איאם סאול כאן
אחימלך וסאן יעלה לדלך וכאן שואלך בן ופי איאם דויד כאן אחימלך וצדוק
ופי איאם שלמה סאן צדוק לקולתם צדוק משח לשלמה ושמחבו יהיה צדוק
ראוי לשאלה כמא שודלנה אן אמאסאך אכהנים ארזי כאן פי איאם רחבעם
ואחאב וגידהם לם יכלנו להזהל אדגה מעמא אן כאן אכהנים ארזי פי בית
ראשון ידאי השם כמא קאן פי שרח נן יראת יי תאריך ימים זה מקדש ראשון
שעמד ארבע מאות ועשר שנים ולא שמשו בו לא שמונה עשר כתבים ושנות
רשעים תקצלה זה מקדש שיני שעמד ארבע מאות ועשרים שנה ושמשו
בו יוצר משלש מאות כהנים צא מהן ארבעים שנה שמשו שמעון העזריק
שמשו ששנים יוחנן כהן גדול עשר שמשו ישמעאל בן טאב ואמריל
לא שנה יא שנה שמשו אעא בן חרסום מכאן ואילך צא וחשב שכל אה
לא הוציא שטת ולן כאן אכהנים ארזי פי בית ראשון ידאי השם לם יכלנו
להזהל אדגה וקד קלאן אורים ותומים הוא כתב שם המפורש שהיה הכהן
כותב בין כפלי החשן וקולתם משמתו נבאס הראשונים בטלו אורים ותומים
יעבאן פא איאם דויד ושלמה כאן דלך מוגור וכאן האלואי צדיקים גמורים
ולן טלבו אסול לבאדל מן סאן יעלה לדלך תכמיל סאנהם פלמא אנקרינו ואנא
רחבעם ואנקסס אמלך ואצלת אשתאדאן כחאאן בטל אסול בוד לקד
אחאדדס עא מלך ואחד וכלמה ואחדה וראי ואחד ולעלאן דלך גנז מלמא
גנז ארון והבי קאן דל מי הוא הוא סיוע הוא דלא מסייע כלומה הין

אחים ותומים מצויים לא שלא היה קיוע בשאלה מפני שאין שם אנשים יחידים.
קול לא סבב בית ראשון עמד אדבע מאיה ועמד פנין קלא אנה עמד כולן
באזא אסם שלמה לדי בנאה ובאזא עמד שלמה מן וקת בנאה והו מן אנה אנה
והכדי קלא לל למת נכתב שלמה בהי ולמה לא נתמלא בשני וויז לא איך הדבר הזה
בא להודיע לא שנות בעז הבית משעות מיצת שלמה צא וחשב יי שלש מאות
ל שלשים מ' ארבעים ה' חמשה הרי שלש מאות שבעים וחמשה ושנות מקדש
ראשון ארבע מאות נמשך שנים שתי ידיו מן החשבון שלשים וחמש שנה.
החשבון הוקף עליהן שנות מלכות שלמה מן שנה רביעית למלכו וכך הוא אומר
ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה
הרביעית בחודש זה הוא החדש השיע למלך שלמה על ישראל וכן הבית לבי.
וחזקה השנה החדשה היא השנה שחלצה בה הבית נעבדי מלך אדם אמרו
אליו אלהי הדיים להיהם של כן חזקו ממנו עלמא מן קולאס ודיו לקולאס באן
מחשבים אן למעטאא תתפאל פ' לקדד פ' לקדד אחדים על שילא יקדד עליה
לאכד מתל למלך לדי יכון מלך אקוא מן מלך ומעני חזקו ממנו קויו
עלמא וכולן אם לא נחזק מהם ותרוממו אלהם דשליט על טוריא להחזק
על כן תקיפו מינא ונדס נגיה עמהן במישורא אם לא נתקף מטהון
ורבותין לל דישו אלהי הדיים אלהים אמדו לו על ידי שהם קרובים לשמים
הם צועקים ונעשם נאולם נחם אתם במישור איזו זכות עמדה להם זו זכות
השבת דכתיב ויחטא אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותקרב
המלחמה ויכובע ישראל את אדם מאה אלף תליביוס אחד מהו אמר שם וינסו
הנותנים אספה אלה עיר ותכל החומה על עשרים ושבעה אלף גנותים ובין
הדד נס ויבוא אלה עיר חדר בחדר שהקצה מושיע על ידי החלשים
ואת הדבר הזה עשה הקד המלכים איש ממקומו ושום פחות תחתיהם
אמר ומתעלין ואתה תמנה לך חיל תעז והו תרגום תפקד ומעטא קדיב
מן וחזקו לא יוכל להמנות והוא כמא ואתמאם ויפקד בן הדד את אדם
עדהם ועבד הדיקא ואתה תמנה לך חיל ובני ישראל התפקדו וכלכלו
עזו ואכמל עדהם ופקד פיה עז וחזקו מן ויכלכל יסף ואזל מן
לאהם לם יבערו ותת יחזקא זאדא ופידשו התפקדו וכלכלו נכבד

ונשאו מזמנים אליו זכר תרגום קנתן אתמנאו וחדמנו: ויחן בעי שור
נגם כשש חשיפי עזים ואם מלאו את הארץ פלד פיה זריבתין וקל לתרגום
כתריין גזי עזים אי כקטעין: וקל יצא אן מעטאה מן אכשף מתל ויחשף
יערות חשף: ולמעני כהנהם ענזין מנסופה אשר אסתר קחא להם
באנציה לגמיע אדם אדו כאן מלא אפסן: ופידשו כשש חשיפי עזים
כשש עדדים קטנים מן העזים ודמה אותם לעזים שהם כחוששים מן היסאן
ולא אלהי עמקים הוא קל יונה אל מאד עמקן מחשבתך עמוק עכור
בשרו העמקה והרחבה לעמיקה ומן הדי למעני אשתך בעמק הרבה ולא אלהי
עמקים הוא לאטהא מואנע עמיקה: ותקרב המלחמה תקדמו לחרב
ובן הוד נק ויצא אל העיר חוד בחדד חזן בגו חזן פידוש וזן מלשון חזן
תאים שפידוש חוד וחדים: ברוך גדול העצה שמושיע עלידי החלשים:
נשימה נה שקים במתני חזלים בראשיה טאעה ותלסם סאנהם
יקוניהא לחזל מענא פאבטשא בהא אן לאצהאר אדם ולחזן לידחמו בילך
והאנשים ינחשו קיל אנהם אצמחו מע אנפסחם אן יאכדו מא
ילפך בה אכר אנטק על טריק אלא פלמא כאן אן קולה העודנו אי אחי הוא
סלו ואסתבשח פסארעו לאכז לכלמה מן פחה בקנול ויצא אנהא גאצא
להם עמא פי צמירהם: וימארו ויחלשו הממנא סארעו אכז לכלמה
ואסתבשחא מנה כמא קלמא: ותל מן קל אן לפנה יחשו מעטאה יחשו
ואנון מזידה ללחפכים וכו תראדף מול מהרה חושה אל תעמד והו יקו
כמא תראה: וחקיקה לפינס ויחלסון הממנא ויחלסוה ממק ואצמיר עם
לכלמה אן קאהא ושוח אלפין ואסתבשחא מנה וכילך אל אתרגום וחטפוקא
מיניה ותרגום לימחבבם לחלטיק אי בתלהא בקרעה ונלספוקא
וחוצות תעשה לך צדמשן אסואק ולמטגר ואציע ולשרא באקם אמק ונעם
ויצא חחיתה ונפן לשוקא: ומנה לחם מחוץ האפים אי סוק לזכאזים
וכילך קל אתרגום ושוקין: ואני בבית אשליך הוין מלך ישול לסלך
אנם אאן אט חלסת על הדה אשדוט אתידלות פאט אטלך פלמא שחאה
על דלך אטלך: ואמא קוץ הערים אשר לקחאז גחאז אכין אשיב
וחוצות תשא לך צדמשן חזי גמיעה קול בן הוד לאחאב סאגאבה אחאב
ואני בבית אשליך לאן בן הוד באן פי קציה אחאב טחחידה טחחית
עליה בתכליתה ודה סאמא אי צמשן ושחאה אנה לא יגדל בה ולא יבדל

מעני גזי מן יעזר
והאקסע יעני אנהם
מקסעין תפרין
מבדיל ממשותק
פי אנה צד אנהם
אמנחמין איהם
ס זלך

געל אחאב עלי בן
הוד אנה אי אל
פיל יעני אחאב
עליה בתסיבך

לעהד: ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדברי הכניסנו וימאן האיש
 להכותו אגוד אלה גל וזכרה הזה ארעה מגרא בענין רשון ירמיה ויחזקא אשני קולה
 לירמיהו עשה לך מוסדות ומוסות ומסנא דלך כי יחזקא והי אפד פ' אכס אדי
 אנשטפת לי אקול אף ישבה אן הדי אנבי קל לנאחבה אדי לנאחבה ען אכס
 אלה אכרבע לאנה לנ כאן נבי מתלה לם יטאף אלה וילעלה וקעלה אן אנבי קי ענין
 לה עארץ פי עקלה אד לס תגר לעאדה במתל מא אלתמטה מנה וקאן אן
 אן הדי אנבי הואיכה לקולהם אן העבר על צדי נביא חייב מיתה כגון מאן
 כגון חבניה דמיס: דטניב ואיש אחד מבני הנביאים אמר אן הענה צדי
 הכני נא וימאן האיש להכותו וכתב ויאמר לו יעק אשד לא שמעת בקול פי
 הנך הולך מאחז והנך האיה וילך מאצלו וימצאהו האיה ויכהו:
 וימצא איש אחד ויאמר הכני נא ויכהו האיש הכה ופצע צרבה לנאן שג
 רחקה וכאן קעד אנבי בילך אן יעיר לה כעס ויכון לנאחבה לה אנה צאהר
 חתי יד אסבל לי אסתורעא עליה אילמלך לאן מן עינס צלם אחאב ליס כאן יסמע
 צלאמה אד לא בחית תכין שהיה צאהרה מתל למשגוג ואמחזאל ומא מאחזל דלך
 וילך הגביא ועמוד למלך על הדרך ויתחפש באפר על עינו אכתפא בלמנר
 אי געלה עלי וגהה חתי אכתפא ומאכא יעדף ומתלה היתחפש ובא במלחמה ויתחפש
 שאול ואתרגום קל וכדיך במעפרא על עיטוי ואמפר פי לנה לערב הו אברקע: וקול
 אתרגום במעפרא ידלאן אף מן באפר תטעל בעין פי עיר בעפר חתי יכון משתן
 מן במעפרא ופקיה אבן קיש ותכלד באמפר וכדאך קל פיה אתרגום במעפרא
 והו לערב לאן מן שאן אמנאפר תסתר בהא גמיע אגוה כלא לעינין פבהא תכלד
 אנבי כמא קל וימחד ויסר את האפר מעל עיטו: ופירשו באפר בצעיק והוא
 הפוך מן פארי המבעות: ופירש בערוך בגד עמר שמתעטפים בו באר
 פלשתים וישאומד סודר שמתעטף בו על ראשו וכשמוגליח מעחו על ברסו שפול
 ששערו: ובעל מקרא מפרשים אותו ממוס מקוות מודמכנסיים שמכסים
 הראש עם הכנס והכל מכוסה דולתי העינים לבה: ויהי המלך עובר והוא
 צעק אל המלך ויאמר עבדך יעא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש
 ויאמר שמור את נפש האיש הזה אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת בפשו
 או ככר כסף תשקל והנה איש סר מא מתל ויסורו אליו סודה שבה פה:
 אם הפקד יפקד אן עדם ופקד מתל ולא נפקד ממא איש אשה רעותה לאפקדי:
 ויהי עבדך עושה הנה והנה והנה איננו ויאמר אליו מלך

לִי לְאֶתְקַנָּה בִּלְלִי לְגִיד אֶעֱלֶה מִתַּלְּךָ מִשְׁכּוֹ וְקָחוּ לְכֶם צֶאֱז וְכִלְאֵה מֵאָה אָמַר
וַיֹּאמֶר שָׁנָה וַיִּשְׁכּוּ וַיֹּאמֶר שְׁלֹשׁ וַיִּשְׁלְשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יִדְּלֵךְ אֶתְּנֶה עֲשֶׂה גִיד
לְקֹלָה אֲבִיעָה כְּדִים מִיִּם תִּסְתַּנּוּ בְּהָא תִּסְתַּנּוּ מִצְדָּת אֲגַמְלָה אֶתְּנֶה עֲשֶׂה וּבִי
סְעִידָה לֹךְ קָאֵנָה אֶתְּנֶה וְתִלְחֲתִיךְ לֵאמֹר גַּעַל אֶתְּנֶה לְעֵדָה אֲגִדָּאד כְּתִיעִיר תִּמְאֵנִי
יַעַב תִּנּוּ לֵאדְבֵעָה כְּחֵעַל תִּמְאֵנִי גִיד לֵאדְבֵעָה מִצְדָּת יִכְ תִּסְתַּנּוּ לִית בִּלְתִּמְאֵנִי
יִכּוֹס אֲדִבֵּעָה וְעֲשִׂיךְ וּמִסְנָא כִּי אֲגַמְלָה לוֹ וְהִי לֹא צְוֹרָה לֹא וְלֹא לֹא יִחְתַּמְלָה
וְקִיל תִּנּוּ לֵאדְבֵעָה כְּחֵעַל תִּמְאֵנִי גִיד לֵאדְבֵעָה תִּסְתַּנּוּ תִּלְחֲתִיךְ אֲגַמְלָה לֹא מִיִּם
וְכִסְאֵת הַתְּעִלָּה מִלֵּא מִיִּם הַגִּיד לֵאמֹר אֲמִתְקִדִּם זְכָרָה לֹא לֵאמֹר אֲמִתְקִדִּם
זְכָרָה כֹּאֵן סְבִיב לְמִזְבֵּחַ וְהִי כִי אֲתַעֲלֶה וְלִדְלִיל עַל זֶלֶךְ וְיִלְכּוּ הַמִּיִּם סְבִיב לְמִזְבֵּחַ
וְכִסְאֵת הַתְּעִלָּה מִלֵּא מִיִּם וְרִבִּיִּם תִּנְחֹס לֹךְ כְּסֵד תַּעֲלֶה כְּסִקִּיָּה אֲזַכְרָה
וְיִהְיֶה בְעִלּוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגַּשׁ אֵלָיו הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי אֲבִירָה יִחְזַק וַיִּשְׁדָּל
הַיּוֹם יִרְעֵכִי אֲתָה אֱלֹהֵי־בִישׁוּלָה וְאֲנִי עַבְדֶּיךָ אָמַר לְכֵן הִקְבֵּה רְבוּא שְׁלֵעֻס עֲתִיד
אֲתָה לְשִׁלְחֵנִי בְּחֻלִּית הַיָּמִים אִם עֲכָשׁוּ דְבָרִי בְּטִלְסִים הֵאָדָּר יִקְבְּלוּ אוֹתִי בְּחֻלִּית
הַיָּמִים וְדוֹמָה כֹּאֵן שְׁלִיחָתָהּ אֵלָיו לְשִׁלְחָתָהּ מִשְׁהַב צִאֲתָה יִשְׂרָאֵל מִצְדָּתִים וְכִשְׁ
שְׁעֵמֶד מִשְׁהַב כְּפִרְזִין בְּעַד הָעֵבֶל כִּי עֲמַד אֵלָיו כְּפִרְזִין בְּהַד הַכְּדָמָה
וַיַּעֲבֹד כִּי שְׁתִּירֵד אֶשְׁמֵךְ הַשָּׁמַיִם וְתִתְּנֵנִי חֲשׁוֹנָה עֲנֵנִי כִי שִׁישִׁיחוּ מִדְּעִתָּה
וְאֵל יִחְמְדוּ מַעֲשֶׂה כְּשִׁפִּים הוּא וּבְדִבְרֶךְ עֲשִׂיתָ אֶת כָּל הַדְּבָרִים בְּאֵלָי
בְּאֵמֶלְךָ קִד תִּקְדֵּם אֵן אֲשַׁדְּחִיךְ קֹאֵנָה כְּעַל הִי לֵאמֹעַ אֲעַב יִמִּינָה עַן קִר
נִזְנֹל לְמִטְרָה בּוֹחִי מִן לֵלָה חֲחִי אֲמַכְתֶּה אֵן יִסְבֶּה אֵן לֹא יִגֹּז בִּלְאֻלָּה לְעִקְלִידָה
אֵן יִגְזֵם לֵאנְסֵאֵן עָלִי לֹחֵךְ בְּחֻלִּית לֵאמֹר הוּא לֵאמֹר מִאֵשׁ אֲחַכְמֶה וְלֵעַל מִן
מִוְכָאֲתֵהָ גִיד לֵלֵךְ פִּיקֵעַ עֲלֶיךָ נִקְחָן וְלֵלֵךְ קֹאֵנָה וּבְדִבְרֶךְ שְׁשַׁעֲנִי אֶת כְּלֹחְצִיִּים
הֵאָה וְהִי חֵץ לֹא שֵׁךְ פִּיהּ וְקִיל פִּי מִעַב וּבְדִבְרֶךְ עֲשִׂיתָ אֶת כָּל הַדְּבָרִים
הֵאָה לֵאמֹר קָא לֵה לֵךְ הִנֵּה אֲלֵךְ אֲחֵב וְאֲתֵנָה מִסֵּד עַל פֶּה הָאֲדֻמָּה
וְאֲתָה הַשְׁכֹּחַ אֶת לְבַסְךָ אֲחֵדִיתָ קָא רִבִּיִּם מִשָּׁה לֹךְ קָא לֵלֵךְ אֵלָיו עַן אֲהֵל עֲצֻרָה
לְכֹאֲפִדִּין יַעַב אֵנָה לֵאמֹר עֲנֵנוּ בְּאֲדֻדִּיתֵהֶם כְּכֹאֵן עֲקִתְכֶם לֵהֵס אֵן תִּזְיֵל קְלוֹבָהִם
עַן טִוִּיךְ לְטוֹבָה וְלֹס תִּתְּנֶךְ לֵהֵם אֲכִתִּיָּאֵר וְלֹא אֲדֻדָּה כִּי תִרְךְ הוּא לֵאמֹר כִּי־
כְּדָמָה לֵאמֹר לֵלֵךְ עָלִי כְּפִרְזִים נְחוּקָה חֲחֹר עֲבִיבִים אֲפִרִּים אֲנִחְלוּ יַעַב הוּ
צִאֲדִיק לֵאמֹר כִּי אֲטִיָּאֲדָה וְחֵבָהָ עֲקִתִּיָּהּ הוּ אֵן חֲתִיר עָלִי אֲבָהָ וְהוּ
מִעַב הֵנֵחַ לוֹ וְהִי מִן גִּיד לֵאמֹר אֲסִיר וְקִדְצִיךְ לֵאמֹר עָלִי יִשְׁעִיָּה
אֵנָה תַּעֲלֵי קִד יִשְׁאֲרֵךְ כְּעַן אֲעֲצִיךְ כֹּאֵן יִמְנַעֲהֶם אֲתַעֲבֵה וְלֹא יִתְּנֶךְ לֵהֵם
כִּי־הֵאָה לֵאמֹר כֹּאֵן הַשָּׁמַיִם לְבֹהֶעַם הַזֶּה וְאֲזַנּוּ הַכֹּכָב וְעֵינֵינוּ הַשָּׁמַיִם

אֲשֶׁר יִרְדָּה מִן
הַשָּׁמַיִם

פן יראה בעיניו ודדי נא גלי לא יחזקא תאוויל בלהו מפתאח אקול כתיבה ועל הדי איתל
ינדי קול איהו עקאהל עירה מן אכאמדיק כמא ביינא
עשיתי אמר יוסי בדחשנה איז הבמה כתיבה לעלידי נביא מה טעם השמר לך פן
תעלה עולותיך ואלהו מקריב בהד הכדמל בשעת אסוד הבמות אמר שאלה דיבולא
אמר ליה דכתיב בדברך עשיתי וכדיכירך עשיתי ואתה הסיבות את לבם
אחרנית ידיר ההולך אחרנית למענאן אגטני בשול אכא שוד אגמיע אן הדי
הו דינאך ואנא אנא דקול מחיק מן גהתך איהם ואן לם תעבני אנכר דקאנ ודאם
אקום עלי עמאנהם סתבון כאן סבת להם בולא אינאן ואמיל לי ויא ען טריק
למך אן הי אמרניה עטרך פכון תקדיר לקול ענני יי ענני וידעו העם הזה כי אמר
עיהלם ואני עבדיך ובדברך עשיתי ואם לאתעבני יאמר כי אתה הסיבות את
לבם אחרנית ויגז אן יכין עלי וגהה ויכון דלך גארי מגרי גמיע מאזכרחה
מן כונהם יכסון קאיר אאמר ליה תעלי חתי כמא יפעל אעאני בחסד קוראיה ונלבה
שהותה באונה לדי עלמנה וקאן אכמיוס אל אמר איהו ענני יי ענני וידעו
הסיבות את לבם אחרנית אתה הוא שגמית להם שברחת בהם יער הרע וזה
אחד משלשה נביאים שאמרו כלשון הזה אלהו ומיכה ומשה אשה אמר אם כמות
כל האדם ימותו אלה אם ימותו אל על מטותיהן טרד שמתים כל אדם והודפאים
מרכאים אותם ומבקרים אותם ככל החולש המתבקרים אף אני כופר ואומר איך תורה
מן השמים ולא יי שלחני לא אני עשיתי הכל מדעתו ובדין קורא חלוק עלי כיוצא
בדבר מיכיהו אומר לאחאב אם שוב תשוב בשלום אף אני אומר לא דבר
יי ברי עליהם ועל כיוצא בהם אמרה כותב ותגזר אומר ויקם לך אם הקצה למשה
משה מה אתה מבקש אמר לפניו אם בריאה בראת פה לנהם מששתי ימי בראשית
מוטב ואם לאו יברא ודרש רבא אי לימא למכריה ממשווא כתיב איך כל חדש
תחת השמש לא לקרובי פתחא אם בריאה יברא אז וידעתם כי נאצו הקבה
שהוא שלחני ומעני קול איהו אתה הסיבות את לבם אחרנית אתה הוא
שגמית להם שברחת בהם יער הרע יעני אנא אשהל להם אנהם מעאויין פי
עבאזה נידך לאנך געלט פיהם יער הרע ואנת סבב אכטא כמא בלקת יער הרע
ורכבה פיהם ומן אגל דלך כיוץ יגוז אן תשאקתם ואלך כמותל מן יקול לשפיר
אצרכ פלסן וידגע ישאקבה עלי מרבה פלס הולא אמרה פאנא תעל אידא
בדידת האנ ותרגמו ואת בדאמרתך יתרון משתאיל להון במימך

הקנה

גו מא שדה מן
נא כי היתה סבה
מעם יי

לעצת ממנו וכולך קא מי שחז ברכת אהים ומלך אשר אברהם פלאהאדיה
למלך מעלנה תעלי הוחתי יגעלון מלא חרם ללמלך אד מן יגני עלי למלך כסא מלא
ועקארה וסאיד מלכה ללסלטאן והדי מאדאזה למלך לעצמה מן ישל ומתל
ולך כסא דסס מלך אהמס כמא קא דממין תתעבדון ובינה כולי יתשמוז
וקתלו איצא אולאזה מעה חתי לא יבא לא ואלת וולך איצא מן עכאחאום
וקד בייך ולך אדקדאם והו קול יהוא ען איהו אב לא את דמי נבות ואת דמי בני
דאית אמש נחם יי פגעלנה חרם ולהדיקאלת איצב לאחאב קוסר שאדו חרם
ולס יבא לה נאדון ואמרו לל דאמור הוא במעשה שמכביד בדעו ומפניר
בו עד שיקח ממט אהו החפץ אעפ שנתן לו דמים רבים ואיט עבד בלא
זה עד שיקח החפץ שחמד כעסן ש לא תחמוד כסף וזהב שלהם ולקחת
לך חימוד שישבו מעשה ותאזה היא בלב והיא מצוה כפני עינאדי
וקול אעלה יכל אחאב קצרה ואהיל פלא ערבי איצא לקצור וקד סמא
בית כקולה כיהוא איל בטי תנה לי את כדמך ויהיל לגן ירק אגעלה
בסתאן לגרם לכער ופידשו שמדיה בק הנדיב איהו לל בפירוש שמדשור
בפירוש גן בעול אחותי כלה נראה כעני שהמקום הנפוע ויש בו נטיע
דבות עד שהמקום ההוא מסוכך כולו מרוב ענפי האילנות המקום ההוא נקרא
גן וכמזהו וגנותי על השיר הזאת ור יונה לל סמך גן כמא אנה יגן כמא
דחלה מן שגד וסאסוגיר ולך ואחבה לך תחתיו כרם טוב ממט אם
טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה יחתאג ואו עטף פי אם טוב ו
מעט אעטיך כדמא אגד מנה ט מכאן אכר ואן חלץ עטף אעטית
תמנה פלה ותרגום מחיר זה דמוהי מאד שוי ומעט מחיר הו
אתמך וסמר נבות אל אחאב חללה לי מי מאתני את נחלת
אבטי לך אמרו דלל המוכר נכסין הדאשונים איט חוזה סימך ברכה
לשום ובמה אברים אמורים בקרקעות בלב אכל שאר נכסים לא לא אם
דעה ליתנו במתנה יאן ויבא אחאב אל בותי אסף סר וזעף גנבאן
כלא קד זאת ענה אבשאשה ובספה לכפס וקד תקדים מתלה ופסל פי
לכך לסתקדס סר וזעף מנחורף מנתם לכון למא תואעדה לנבי במא יגמה
אנחורף קלבה ואנתם ללך ופסל הנא סר וזעף גנבאן כלא לנאן פי

הדי אמתאן פיה טלכד מן שכך לשכך וכמו צא טלכד מן סאיר לטאספלאמ
לם יצח מטלכד כלח וגרה וכי כמא יקול למתלאדי אנקטט אחאנה ראחנעף לאנה
ואדי לם תנקצי ראה לאנה בלה ודלך פי מעני לכזה מה זה רוחך סרה קילמתל
ערה יעני מאלך צייך לכה מאלס ורב מא כמך סד וזעף מתלה וקרבניטאן אל
טור לסין תטגל בעץ כבעץ ודען אן מעני סרה מטדפה מאילה ען אסור
ולכטטה כמא קלטא חולא פי סד וזעף ונדבר אליה כי אדבר אל נבור
היזעלה ירד כי דברתי לאנה קלה פאבא פהו לפך מסתאנק ואמעט מאש
וקר ביינא מתלה כטור ותאמר אליו אצבל אשתו אתה עתה תעשה מלכה
על ישראל קוב אבוללחם וייטב לכיך אי אתך לך את כדס נבות היזעלא תעט
אן יתגדמלכך בן ישראל במשורה אפעלה לך נקס וטייב כאסורך ותכתב
ספרים בשבט אחאב וחתם בחותמו ותשלח הזקנים אל הזקנים ואל החורים אשר
בעיר השבים את נבית מעט החורים ביאץ לאנא ואגלאהם מתל בן חורין
אשר ארץ שחלכך בן חורין אדיהו קבלה שמלכך נער עלי מא נבין פי קולת
ומעני היושבים את נבית ירד עס נבות וכן תגומו דיתבין עס נבית
קראו צום גזון צומא וקשיכו שנים אנשים בע בלעל בלי עול כלוג שפירין
עול המקום מעל צומא ותגומובע דשעה בעס הדשים והולים מן המצוות
ישתלם דשע נש כלומר שהוא דש מהמנות ויעידוהו לאמר ברכת אלהים
ומלך כנאיה ען אסב עוץ קללת לאן כולך קלת לתורה ויקבכך האשה הישראלית
אגלאהם ויקלל ומתלה בך אלהים ומות ותגומו גיפתא חוס יי ומלכא
לסותא ופסד פי מה זה רוחך סרה מאילה ען עאדתהא יעני לם תכונ
נפא טייבה כאעאדה וכן תגומו מא דין רוחך סטיא תגום ויפן אליה וסט
ליתה אל הזקנים אל החורים לסביא ולתדבינא החורים הס השרים
הגדולים וישתק חונים מן תגום לכן חור והם ביאץ אכלר וכואצה ואתגומ
קעד לין תכונ מעה קראו צום פידשו צום כמך אינו לשון תענית
ביאס לשון קיבוץ מלשון צומת הגידים וכן כל קריאת צום שאינו בעני
תשובה וכן ביאס צום שבירמיהו ביאס קיבוץ כך פידש יוסף אש דויד קאחי
יכל בך נבות אלהים ומלך לא ימכך אן אשהוד ישהדו בקול אמברך
יעלי צפתה לא יכל ען דלך כנאיה ען אסס ללה ויקולו יכה יוסי את יוסי ושני
דלך ר תגום פי לאמר יכה פי מועד קלל ויוסי כנאיה פי מועד לשם וקו
אנהם אפתהו הדי לאסס פי לכנאיה לכוטא אדבע חורף עד חורף לשם ופסד

אולה י' מתל יוד הא ואברה י' מתל אלף דלת נון יוד לוי אברה י' ופסד
 פי' דלך לכו עד חרוף יוסי עד אלהים כלו בה יוסי פיכונ עליהדי אמע
 יקלנו יכה יוסי כלום קלל אלהים או יקולו יכה את יוסי כלום קלל את אלהים ופי
 לערוך כנו אתי כיוסי שהוא אדבע אותיות לאפוקי בן שני אותיות כגון אל'יה
 פי' שבעודך אותיות שליוסי בגימ' כו' וכך השם כו' וכך אמדורל'ל בכל יוסדני את
 הדיס בכנוי יכה יוסי אתי יוסי ואינו חייב עד שיבדך את השם בן אדבע אותיות
 לאפוקי בן שתי אותיות דלא פשיטא יכה יוסי אתי יוסי עד דאיכא שם דבה קא
 משמע לך יכה יוסי אתי יוסי ופיה איצט' כנו את השם וקראו אותו יוסי לפי
 שיוסי אדבע אותיות ושלש מאות מהן אותיות שלשם ונגד פי פירוש מלכאן ליוך
 לאכיר פי' אסם יוסי אולה והו' למקצו' לתת' לאשמה באיוד ואהא א' אסם למקצו'
 ג' ועל'א פיכונ מכתוב הכו' יכה יוסי אתי יוסי וחיער יצח יוסי אדבע אותיות ושלש
 מהן אותיות שלשם פיכונ עליהדי לשון פיה מענא י' אולה רוב אותיות שלשם
 יוד ה' הא' ואת' אן עד' ה'ה' אלה' חרוף כ'א מתל עד' אהיה ויקולו אן יהו
 הו' אהיה מן אסם אסם וכמאק' אן עד' יהו' עד' אהיה וכל'ן ק'אן למפרשים
 ל' ששמות הקנה י' יהו' יהו' ואמרו שיר בזה הענין והו' יוד יוד והא' יוד הא'
 וואו יוד הא' וואו והא' אהיה את כל עונותי מחה מהר ולעד אחיה
 בפרק א' ב' הנשרפין המקלל בקיסם יכה קיסם את קיסמו פ' מקלל בקיסם שלו שם
 המיוחד וכנה השם בקיסמו כמו כי מקללם להם בניו ובזה הפרק לפנינו כו' ב' ד'
 ששימש והוא מקלל בקיסם האתני רבי'ס' יכה קיסם את קיסמו דמחזי כמכור
 השם דבנן ואיתימא דכה בר מר' אמרי יכה קוסם לו ולמק' ולקונו פ' מחשב
 הקיסם בלוי' חמקל' בו חזירו המגדף אינו חייב עד שיפדש את השם גמ' ד'
 תנא עד שיעדך שם בשם פ' עד שיבדך עד שיקלל כלום יזכיר שם ויבדך
 אתו השם בשם פירשו במדוש אהים לאתקלל יכול אם אמר לו אחר אתה יא
 חייב תל' אהים לאתקלל מגיד שאינו חייב עד שופדש בשם או בכינוי
 ומעני' חכר כנו אותו ביוסי לכו' לא ינקסם פי' אלמא ביתא קסמה מסתויה סוי חרוף
 יוסי לאן ליוך פיהא ווא' ל' מעגס קניל לעשדה לע' אהיה במעני' אן ליה' לע' אהיה
 עשדה ווא' ואל' למעגס עשדה ואואו שע ווי' ולסמך אמיס' ולכ' אהיה
 קניל לסמך לע' אהיה אתי הי קתי' ואיה' לאכירה מתל' אלה' וקל' אן אלה' יד'
 מן ליוך אלה' ו' מן יוסי וחופין ו' מן לאכיר צחות כו' כנגד יהוה יתבדך שמו
 ואמרו ל' כגמד הדין לא היו הווי' בכינוי לא מיעי' אן את כל האדם לחוץ ומשי' ל'ן
 את הגדול שבהן ואמרו י'ן אומר מה ששמעת במדוש והוא אומר והדי' י'ס

י'ס' ע'ל' קוסם מ' קוסם
 ב'ס' וק'אן אן קוסם
 י'ס' וק'אן ק'אן
 א'ס' וק'אן ק'אן
 ב'ס' וק'אן ק'אן
 י'ס' וק'אן ק'אן
 ב'ס' וק'אן ק'אן

וכן

עומרים על רגליהם וקורעין ולא מאחיזין ויעידוהו במעני ויעבדוהו
 הזקנים והחורים אשר היו שבים בעירו אשר הנאמזיה מלך ומלך בן
 ישראל אשר לא נתן המלך למלכותו וקד בייטא תם ופסד פיה אשר הם
 יושבים בעירן בחלוקה חרף ואחר ולא יתקל בנפסה פקא אשר היו שבים בעירן
 והיו מתל קולה פי הדי לספר פי מאתקדם אשר גלו אתו אשר העומדים לפניו
 אזי תקדידו אשר הם עומדים לפניו ויעידוהו אנשי הנלועל את נמת
 לעמיר אזי פי ויעידוהו מנני ען דכרה או אף כאן יריד ויעידו אנשי הנלועל
 את נמת פאדל לעמיר מן למעמר ומתלה ותפתח ותראה את הדין וקד
 נבות וימת מאלם יקם פאעלה יען התמכר לעשות הרע פאעלה
 אזי גזא מא בל נפסה פי פעל אשר ואבאחא פיה ווהבהא לה ישתק מן מארב
 מכריכם ותרגמו חרף דחשיבתא וקלאן מן גמלה מא פעל אחאב חנה נחת
 פי אבאב למדן אחאב בן עמרי אינן חלוק ביי אהי ישראל וכעדות אמריך
 אסתקדי ואבחת ומנה קאן ביעור חמץ ועצור ועאב ביטל מלך עוצר
 ועוצר אי חאכס וחאמט אתקל ארעייה וכלפחם וכדן ואסע עצור ועאב מן עזב
 תעזב עמו וקד דכרה הדי אצא פי מא תקדם פי קנה ידבעס עט דפי אתהאן
 אגתה מטביה לאחיה השילוני אל הכעס אשר הפעשתני יריד ען
 הכלבים יאכלו את איזבל בחיליזרעל יריד בחלק יזרעל אי אחדיקה את פי ופרעל
 מתל חלקת השדה והחלקה אשר לא אמטיר וקיל פציל לסור מתל ותעמד בחיל
 ויאבב חיל ואמה וקלא למפשיס הוא חסדאות הקוף וכן תרגמו באחזת יזרעל
 ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע את בגדיו וישם שן עלבשו
 וינעם וישכב בשן ויהלך אטל קלא ען מן צאס ולו סאעאת מן אנהאד לה אגל עני דלך
 לכן לים כמך צאס סול אנהאד תעלמו דלך מן אחאב לאהס קלא למא אחת איזבל
 ללשון אן יקרא צס ויחצרו נבות לישטרו עליה שחאדה זורייה לחתי יקתל פסעלן
 דלך מן צבחייה אנהאד וארלו לאיזבל באנא אף פעלנא דלך חייניד קלת לאחאב קוס
 דש את כרם נבות פקאס אחאב מסתלא פאדחא אכל ושדב ונזל אי כרם נבות
 ליבאשדה ובמיע דלך פי דלך אנהאד יום קתל נבות וגד דלך ליוס אזי כזל פיה אי אכס
 כאן איהו ען פי מועע אכל וקללה לון תע קס אנזל אי אחאב ואי מא קל לה תע קס
 אנזל אי אחאב ואי מא נזל איהו וכאטבה באנבה אתי סמעהא מעת פ סאעאת
 מן אנהאד פאתקאה איהו פי אכרם פי אבדחלך אנהאד ותואשדה במא תנבא עליה
 פלמא סמעה דלך קרע סמעה וטם וקרע בגדיו וגעלשין על בשח וצאס באיך אנהאד

וואהב פאחוק

לה עשה שן יל בשח
 רוב שחלומך הדיטחשוב
 לפעך כבהמה

ועקד חזקה פלמא אטלע תעלי עלי עייתיה תלך לשאעיה חסב לה צום וגאזאה וד' |
 קולב הראית בי כנגע אחאב מלכני יעץ אשר נבע מלפני לא חבא חושב בימיו
 בימי בנו אביא הרעה על ביתי... והכזא קאן לשכמים אחאב נגזרה עליו נגזרה
 קשה דכתיב ודברת אליו לאמר כה אמר יי במקום אשר לקחו הכלבים את דסנבות
 ילקחו הכלבים את דמך גם אתה וכשעשה תשובה נמנעה ממנו חוקה וגזרה דכית
 ויהי כשמת אחאב וג' ויצע כמה נתענה שלש שעות היה למוד לאכול בשש אכל
 בתשע נא שכן מצינו באחאב בן עמרי שנתענה מט שעות ולמסלה הד' |
 ירן עלי אן עאדה לחלוק פי טעאמהם לאכל פי תשע שעות ותגר פי ערב ססחוב
 איצא מאיקורי דלך אפלו אגדיס המלך שהוא רגל לאכל בתשע שעות לא יאכל
 עד שתחשך... מן כתאב למפתאח... ויהלך אן מהו אט ד יהושע
 בן לוי אומ שהיה מהלך יחף מה כתיב בתורה הראית כי נכנס אחאב ואמרו
 ישאחאב היה בעוס ובתפלה משכים ומעריבלפני הקבה עד שנוצית תשובתו...
 וכדלך קאלתרגום פי ויהלך אט והלך יחף: ופירשו בו ויהלך בנחת לאכזה
 אצרה ללך ולאסתרכא ופסד פיה וסאו מלכפי... ור תנחום לל פסד ויהלך אט
 קיל מכתפי וקיל ביהדוק קלל מתחלץ מתפכד וקיל וחזה... הראית כי נכנס
 אחאב אנכצע ואנכסד: הידעתם כילנו דמות גלעי ואנחנו מחשים מקחת
 אותה סאבתין מן החשיתי מעולם... כמוני כמוך כעמי כעמך הדה לכאפאת
 ללמאנא ואלמסאזאה כמא דכרתא מותל כעבד באזינו כשפחה כנציתה ונחוא
 האלך על דמות גלעי ירד ארמות כמא קלל עלה אל דמות גלעי:
 וכל הנביאים מתנבאים לפניהם יקולכל אחד מאכטרי לה' ואסמיו נביאים בחסב
 מא ישתקד פיהם לא בחסב אחק פי כפסה וכדלך נביאי הבעל ונביאי האשרה
 ש דעוהם לא אן לאמר כולך: ויקרא מלך ישראל אל סדים אחד וקרא
 מלכא דישול לגואא חז מעני הנא סדים לשכך לגלל אקד עדה יעני שכך גלל
 אקד אדויד איה לכאך אקוק קדאמה וללך תרגמה גואא יעני אף יקף עדה פי
 מועגלמסה פי למכאן אדאכל... ופסד פי גואא לאנה יתהגס לי מכאן חיים לקטאן
 ויגלס ביניהם לפי כולך גיה: ויעש לו צדקיהו בן כנענה קדע בגלל אכד
 צדקיה בן כנענה לכאב עידה לאנביא שזיר מא עמל יומיה מוסדות ומוטות
 וגיצה בקוקן אחויד לורי אסאב במא אן אחיואן יקולל בקדניה כדאך תקולל אנת
 עדוון בשוכך ופעל דלך ליהם יהושפט אנה כלמסאלה פלא יחער מיכידו
 וללך קאכא אמר יי באלה תגיה את אדם עד כלותם: ומעט מוסדות רבאטאת

נא
 שכן מצינו באחאב
 בן עמרי שנתענה
 מט שעות ולמסלה

ופרשו שהם צועות העל וטושות תרגום דרושלמי וישאיו במנוט ובפלג
באפלה והיאל שבה את יחמל עלהא לחמלין עלי אנתאמהם פיכח מנכח
מוסדות ומטות ענדאן לחמלין זכוחהם ואלא לך פירך המתנבא מה של
שמע מיתתו בטי שמים כגון מהן סגן טקיה בן כענה דכת ויעשע עדיקו
בן כנענח קרני בולל ויאמר כה אמר יי באלה תבנה את ארס ש כלותם
ורוח נבית אטעחיה של ויאמר יי מי יתקח את אחאב וג ויעצא הרוח ויעמד
לפני יי ויאמר אני אפתק ויאמר אליו במה ויאמר אצא הייתי רוח שקר כפי כד
נביאיו ויאמר תטעה וקס תוכל צא ועשה כן ואמר ויחנק זו רוח נבית היזדבאל
שהטע את עדיקו בן הנבואה שנתנבאה לטחאב ופ עא ועשה כן צא
ממחצת כלום אלתוד במקום קדשי כנעני לא יגור דע לא יגור במעורר דע כלום
לא יגור אצלך מליץ מלמד חונה וכך אמר לך כיון שניתנה רשות לשלוחיך לחבל
סופי לעשות שליחותך אבל אין חוזליך למקום הקורש וידע יהושפט שכל
נביאים שמתנבאים נביאי שקר שררה כל נבואתם טבד אחד דאמר יי כחך
סגנון אחד עולה לכמה נביאים ואין שט נביאים מתנבאים בסגנון אחד
ענני יה אמר אדון לך השיאך ירמיה אמר תפלעתך השיא אותך דדון לבך
אמר יהושפט מרדחאמר כולו עלה והעלה עלה והעלה שמע מינה ולא כלם
קא אמרי מי ויאמר יהושפט האין פה נביא לני עוד וטדשה מאותו אמר
ליה אחאב הא קימי כולי הני אמר ליה כך מקובל אני מבית אביאס סגנון אחד
עולה לכמה נביאים ואין שני נביאים מתנבאים בסגנון אחד ויבא אל המלך
ויאמר המלך אלנו מיכיהו הנלך אל רמות גלעד למלחמה אם כחול ויאמר אליו
עלה והעלה ונתן שביד המלך אמר יוסף בן כספישל אמנם מאמר מיכיהו
שאמר לטחאב עלה והעלה ונתן ש ביד המלך שאמר בן עזרא שהיה דרך מוסר
חללה לנביאים מזה המוסר לך כי יכזבו בעבור מוסר כי זה מוסר אינים גם לא
יתפללו על המלכים הרעים תמלת שוא כי הנביאים גדולי הנפש אטרי לבי מוכיחים
ומחרפים וגלבים במצות הו מלך על כל מלכים ואך יתפלל מיכיהו על העלחת
אחאב והוא היה יודע שנפלתו הכוחית ומחוייבית מאת הו אם כן בטל כל מה
שאמר בן עזרא אמנם הענין בזה היה דרך לעג וזה כי השליח שבא
אליו מן המלך סיפר לו דרך עתנית עצה הנה טא דכדי הנביאים טה אחד טוב
אל המלך יהי נא דברך טבראחד מהם ודברת טוב ומיכיהו הנשיג בלבו עלזה
השליח כי ידע הוא נפלת אחאב וגם הוא היה יודיע כי לב אחאב אינו טוב

הו מליץ לעיני המלך
חובה על אחאב בשבט
רוח נבואה

דעה ואחרת בלפני המלך
עצמו והיה לנאמן
מין כל צד בעתה
אחבה ולא כוף

עלין כמו שכתוב שם ויאמר מלך ישראל אל הושיעני יהוה אלהי ישראל
ימחולו ואני שנאתו כי לא יתנבא עלי טוב כי אסרע מיכאל בן ימלה וכן
במאן לפני המלך אחאב וכל הנביאים נביאי השקר מתנבאים לנבו בשם יי
עלה והעלה ונתן יי ביד המלך וידע מיכאל כי בלב אחאב היה טוב אם יסכים
הוא עם אלה הנביאים לכן דבר לעג בקריעת עינים ובעקומת שפתים אמר לו
אותם המלות עצמם שהיו הם אומרים כאלהיה מתנבאות שלבט דבן שלמחזהו
דבותו לחרות אבל שמר פיו שלא אמר כה אמר יי כמו שהיו הם אומרים לכן אחאב
הכיר מקרינת עיניו ועקומת שפתיו כי היה מדבר דרך לעג עם מזה שאם לבן
אותו כי לא אמר כה אמר יי כמנהג כל הנביאים אמר לו עד כמה פעמים אני
משביעך שתדבר אלי אמת בשם יי כי מה שאמרת לא אמת בשם יי ולא אמת
דרך דיבור אמת ביישוב חזק ענהו מיכאל ביישוב ובשם יי ראיתי את ישדאל
נפוצים וג' שמע דברי יי קוף דבר הנה אמר עלה והעלה הוא צווי ואמר
מתאר באמת ובשאר מעט שיהיה ענינו הגדה וספור וכן ונתן יי ביד המלך
שהוא הגדה וכן מה שאמר בדברי החמים על ענין זה ויתנהו בידיכם אינו כוזב
אחר שנאמר דרך לעג כמו שיעיד הסמך כולו ואל יהי דבר זה קל בעיני שום
אדם כי מזה המין הוכה במקרא ומזה הצד יותר ספיקות גולות והנה כתבנו
שאמרה ושתה לא יבצר מהם כל אשר יזמון לעשות וזה דרך לעג ושחוק על מר
מה שבאמר דבר התורה כלשון בני אדם וכן אמר יחזקאל בשם יי לישדאל
ואתם בית ישראל כה אמר יי אש גלוני לכו עבדו ואמר יהוא אל שרי
יזרעל וראיתם הטוב והישר מבני אדום ושמתם על כסא אבו והלחמו על ביי
אדוניכם והכל דרך לעג וגזום והנה זה הענין מוטב בכל לשון ומרד
יתבאר עוד דבר האלבלעם לפי דעתו על דרך אמרינו דבנה תורה כלשון בעאדם
ורבותי אלדדשו ויאמרו אלנו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשו לא
תדבר אלי רק אמת בשם יי רק מיעוט יכול שאמר לו דבר לי אמת רק אמת
כלום מעט האמת מלמד שלא אמרה מלבד לא לפי שהיה יושפט מלך יהודה
יושב בשם אמר כן לפי שנתבייש ממוע' ראיתי את עי יושב על כסאו
תאבת על מלך עצמתה לאנה ידיר יעלה אנה האך ולא דגשה לה מק דלך אטוין
פקא לה אן אתבאת לדואם ולמלך אחיקי אנמא הו ללה ואמא אנת ומלכך פקד
אתהיתם ועדמתם וקד ערבת קולך השמים כסאי וכל כבאגשמים

לשון הבאי

במה
יהוה ונב
מירש
ירח
ד' חנה

עומדים עליו מימיו ומשאלו חולה יעני חול לבסא לא אן ללה תעל ללה יספין
ועמא ומתל הדי קול ישעיה שרפים עומדים ממעל לו חולה אי חול לבסא
מתל ועליו מטה מנשה לדי מענאה אי גאנבה וכדלך קא אתרגס וישדן סמיכין
עלוי וקארלן פי שרם מי יפתה את אחאב שהיה באותה שעה שקול
שכטו לו מחצה בשביל שהיה מהנה תלמידי חכמים מנכסיו ואמרו מי יפתה
מי יקטרע עליו כדי שידבו עונותיו על זכויותיו ויעל ויפלוג אקטרע עליו גזל
שגזל כדסנבות ואמרו אל יאפה שהיא מלאה עוגות מי מקטרע בה גזל שגזל
החמקס למטה רשע מלמד שנזקף החמס במקל שזקף החמס עצמו כמטה
ומלמד טובה על הרשע ויאמר יי מי יפתה את אחאב ויעל ויפל
ברמית גלעד אי אנה ינכרע במא יתהם אנה סינגא ויתערר פלמנע
מן יגעלה במנזלה מפתה מתל והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יי פתית את
הנביא ומענאה אכראע במא תוסס לה נפסה מן אחול ירשיהא ועצאם יתעשה
מן כילה פיעתקד אנהא מן קבל אלה כגהלה בחקאין אגרתין פמו פי תלך אחא
מתל לדי קדאני פי פעל מא והו יפעלה מן גור אשתבאר עקל ותצוור בלכחסב
גלבה הוזה וכלאת ואוהאס ויצא הרוח ויעמד לפני יי אצארה
ואמשיה מן ללה תעלי פי מכאפאתה עלי אפעלה אסאיה ונפסה ארדיה וקר
ביינא פי מואע מתפרקה עלי אי ונה תנסב גמלה אפעל אצארה פי אגוד
כלייה וגזאיה וטבישיי ואראדייה וחיקאנייה וענעיה אגמיע ינסב ללדי
תעלי לאנה כלק אטבישה ומוגד אמוגוראית ומקורד אטבאיע עלי מאה עליה
וכלמן אמר בפעל פאפעל ען אמרה קינאכה פעלה ורע אל נס הו מצאשה
ודלך פי חק אבשר פעל ען אלה תעלי לדי אראדתה ומשויתת וקדחת וחכמתה
ליסת אמור מתגאירה ונא מענא מתבאיה בל אנמיע רצאע למעע ואחר והו
ראתה והיילא יסכן תעורה עלי חקיקתה ללכשר אעלא ואמא אטפאל פי
מעוסה סרה ואתפאות פי אדראכה עינים כתיב פלדלך תגלם אגנבא בכל
מא יסדר פי אגוד אנה פעלה באראת ואוקת אחאיע לאן אגמהוד לא יתעוורו
אדראך אגזאית ואמעאקה עלי אסיאת ואמגאזאת עלי אכיראת לאן כאן
אמר עלי הדי לתלמב ואמאגירה פלאפמשו אגמיע פי דלך עלי חכס ובריה
תורה כלשוק במ אדם אד חקב לזיל אגמהורי וקר אשבע רבט משה זכר
מן הוזה אמנא פי כתאב אדלאל והוציא לאר משפטן לכך למין כאן קדוש

פ
יזכר לו נפסה

הלך שחור פנעו נחן ללענא פי אשרה קופה שהיא מלאה עונות מי
מקטרג בה גזל מנין דכית וידא כי דבה דעת האדם בארץ לא נחתם גזל דינא
לא על האדם לכך נאמר דבה דעת האדם שהיו מדשיעין וחומסין לבריות וכן
במזל דעין וחמסין דעין בממונא וחמסין בגופא שהיו חומסין לו לאו ולא היה
כהן משפט צדק וחמסין בגילוי ערוה ואמר איך לשגד דע וכי יש דשע טוב
לא דע לשמרים ולבריות דשע דע בגזל מחלל שבתות וגזל וחומס לבר נאמי כי
דבה דעת האדם בארץ לבריות ולא לשמים שנחתם גזל דינא בער החמס
וקאו דבותיט אל כי שדח רחוק את יי קשע על כסאן זה כסא הדין וכל
צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו לו מלאכים מלמדים זכר
ומלאכים מלמדים חובה המלמדים זכות מימינא ומלמדים חובה משמאל
ושיקן הקלה זכיות אחאב ועונותיו וקטרגו עליו מלמדי חובה בגזל שגזל
כדם נבות וחסד אותו שזמדו רזל קופה מלאה עונות מי מקטרג בה ועלה
למעלה גזל וכשעלתה קטיגוריה לפניו ויצאה הרוח של נבות ותבשה עולבנה
מלפני הקלה ויאמר יימי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה בכה
וזה אומר בכה ויצא הרוח ויעמד לפני יי ואמר זה רוח נבות יעני מן יביין
להאט מדרוע וילך אן אקום לכאזבין כאנו ידעונה והו לא יעלם פקד אלה מן
יביין לה דלך ויעלפה באנה אן וקף על קול לכאדעין אנה יעלה ויפל ברמות גלעד
פקד בעין אמלאינה והו ארעא כקולה עושה מלאכיו ורוח אכא אביין לה דלך והו
קולה אכא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפוצה וגם תוכל צא תעשה כמר
פכוג דלך אמלאך וסחר לו מיכיהו ועלפה דלך פמנה קל מיכיהו ועתה הנה נתן
יי רוח שקר בפי כל נביאך אלה יעני אן אלה קד געל קול האולאי כלהם סטל
כאביאן אדי ביינה לי לא באנה גברהם באן יפתא אות פלס יסמע אחאב לקול
מיכיהו וטלע וקתל ודלך לעצם כטא אחאב ואן אדי כתר כטא לשכץ כסלכ
אלה ערצא ישגל קלבה חתי יתחיר ען ארצא אצחיה ויעמל בארצא לפאסר ולס
הדי מנכר ענר דיו לעקל אן יכון לעבר אדי אסרף פי מעאני דבה אן יעלכ
ראיה ען אמור אדי בהא יעלח מעאשה ומכסבה ורזקה וסחר אחאב דניא
חתי יכבא ענה אצואב כקולה פי אתורה והייתה ממשש בצהרים כאשר
ימשש העור באפלה ולס הדי אקול נעניבה אנה ילזמהם אפסא ולס
יוקע פי כפוסהם אשך לאן דלך גיר גאז מן פעלה אד לסלה מדכל פד פעל

חאא מליך דע שחלמד
חובה על אחאב בשפן
נבוי

פ
עלפה באנה קד הסעה
צדקה בן כענה חתי
תבא לאחאב באסר
ואן אחאב סח יקל קול
ויעל ויפל ברמות גלעד

לאנסאן למשחך דתנא לאנסאן פאעליא ואסתחא וקאע פסל ואחזי סגן
אפעלן עלי למקדמא אתר חובבהא אנדר: כמחא לא יגזאן יוקע ללה
פיקלב לעבר אכתיאר טאעה ונא מעניה גברא כולן לא יגוז ילגמה תינוב
בישא ונא שורא קהרא ולכן קד זקף לה עוצא "כאוגא" ען גממה יכון טולן
מא יתסב לה אכתיאר מא יסרה אא מא יסרה פעליה די לאאל קולן לישעיה קל
ללקום שמעו שמעו ואל תביע ורדרא ואל תדעו יעני אנכס במא ענייתגע
פאכשח בעמא ארזי אנכס סתקמשען כלום פיאמור מכאסכס ונא תגמונא
ותרון אצאב פלא תערפיה וטמס קלובהם באבשכי לא באפעל וותן לאמאעלס
ועיניהם באגתמאס מן דלן ויכון הדי בעיני ינעבה ללה להם פלכפא דלן עתס
כולן גרי לאחאב עמא ללה רחיה ען מאבב מעלמחה ולס יקבל קולן מיכיהו
וטלע וקתל: ויגש עדיקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר
איזה עבר רוח יי מאת לי דבר את: למא סמע עדיקיהו בן כנענה כלום
מיכיהו ערבה על פכה וקא לי אין עול מלך סלה מן עטרי לויא ענן פסלבה
בחירה לגמע ואסכפה סקא לה מיכיהו סתנער נפסך פידלך ליום בלכא
לכגל וחסל לאטור מן למעיהו פגרי לה פי הזה לקניה נעיר מא גרי
לדמיהו מעחנניה בן עזר נכשף ללה דלן: ומעט איזה עבר רוח יי
ידיד מאיזה או אימזה מתלאי מזהבאת או יכון תקדירה איזה הדרך
עבר: שימו אתה בית הכלא לסגן ומנה קיל כלוא ולא אצא ואעלה
מן למנע לאן למסגון ממנוע מן אתמלך ולדול ולכונן: לחם לחך
טעאס נגט איבאלה ועוז ליעב בגאוע ולעטש ולא יתוך אן ימות כל יכתקן
מע כל מרה בסיסיר גלא לימסך ארמק ולא אשבע: ויאמר מיכיהו
אם שוב תשוב בשלום לא דבר יי בי זה אחד משלשה נביאים שאמרו
כלשון הזה יהו ומיכה ומשה משה אמר אם כמות כל האדם ימותן אלה
אם ימותו אלו על מוטותיהן כדרך שמותם כל אדם והנפאים מנפאים אותם
ומבקדים אותם בכל החוליס המתבקרים אף אני כופר ואומר אין תודה ככך
השמים ונא יי שלח אאב עשיתי בכל מדעתי וכדין קדח חלוק עלי:
מיכיהו אמר לאחאב אם שוב תשוב בשלום אף אני אמר לא דבר יי בי:
איהו אמר ענני יי ענני וידע העם הזה כי אתה יי הוא בלהים ואסאין
את עונה אותי אני אומר ואתה הסבות את לבם אחרינית אתה הוא ששמות

להם שמדחת בהם יצור הרע יעני אנא אשהד להם אנהם מעוזיך פי עבדך
גיוך לאנך בעלת פיה יצור ברע ואנת סבב לפטא כמא כלמת יצור הולע ורכבנה
פיהם ומן אגל דלך כף יגוז אן תעחקנהם פאגאבה תעל בירידת האש עליהם
ועל כיוצא בהם טאמר ותגזר אומר ויקס לך ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
התחפש ובה למלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבא במלחמה
מענאזא אגא אתכפא ואדל פו למערכה ואמא אנת פלכך תיגזר וקפמע
לסנאגן ליקל תגדא למלך האמרא "פחיקא דא" אתחפש ואבוא מתל אתחבר
יהושפט אזי מענאזא התגבר פעל מאן וקדבינא מתלהדי כתר: ואלילאנא
הדי קולה ויתחפש ישראל ויבא במלחמה והכי כח קולה להושפט התחפש וביא
במלחמה ואגה לבש בגדיך תסקל ויתחפש מלך ישראל פקד תגתה דא - וימענא
אתכור ולחכתא כמא קלנא פי ויתחפש באפר ונדה: וכך פירשו שאמר
מלך ישראל ליהושפט אזי אתחפש ואבא במלחמה ואתה לבש בגדיך כי אינך
צריך להתחפש: וענין התחפש ענין חלימות והשתנות הענין או הכסות
באחר דל שיסיר מעליו בגדי מלכות כדי שלא יכירו בו שהוא מלך ויקורו
מעליו ויהושפט לובש בגדי מלכות ולמכך חשבו שהוא מלך ישראל ורבו
להרגו עד שצעק והכירו קולו ושיעזרו ויקים להם ממנו והמה
אמרואן מלך ישראל הוא אכין למעט שאינו מלך ישראל ויסירו עליו
להלם וידעך יהושפט והעילו הקבה מחרב שלא היה חסד לא חיתוך הראש
ולסתתם חילה אאב אזי אאד תתמים לחילה עלי יהושפט חת יקתל ויקלם
ואיש משך בקשת לתומו ויר את מלך ישראל ירד גזב לקום איכמל
גזבה אי אסתרפא מר לקום וכשך אסתרפא פתמכך מן אחאב: וקילאנה לס
יעלם אנה מלך ישראל ואכמא רמי מבאכנה ואתפסח והו פי כלמאם לחכמים
כדעיר יקולו מעוה לפי תומו: והכי פסל רבינו תנאם דל ואיש משך
בקשת לתומו מענאזא לסדאגה אי אלה לס יקנדה ולס יעלם אינא חנו מלך
ישראל ולס יקצר שכמא מענינא כל רמא מן גיר חן יעתמט אחד: ול
תרגום קל וגבוא נגר בקשתא לקבלה: ורבותא פיושו ואיש משך בקשת
לתומו זה חן נעמן שהכה את אחאב וככנס לטח השדין והכהו נאמ כאן איש
ונאמ להלך ואיש בא מבעל שלשה זה נעמן ומאי לתומו אמר לעזר לפי
תומו רבא אמר כדי לתמס שש חזיונות אחד שלמיכיהו ואחד שלאליהו

הי פנים חזיר דקחן גאיה
תכין מרכזה פי אגל וקחיה
ויעל עליה אגל וקחיה
לפניה דקחיה ויכין לתח
מעלן איסור נוק רחם
י: וטבה פיסך מעלך
מין פסח ומדעוס מן אסכל
בתך לזיוט אוקח לחמי
יקח לא יקס ויעל מעט
אחאב אנה יקל ליהושפט
אך מקר עגרהו למאב
למיוע ברהו אספה
לחמי חזיר דאך למקאגין
יתקחו אן למלך ואן
לחיקר ישר לתחם למלך
וכדעיר אינא חנו מלך
לאכס ותחב למלך פיושו
תחיקהם בולך

פיהם ומן אגל דלך כף יגוז
אן תעחקנהם פאגאבה תעל
בירידת האש עליהם ועל כיוצא
בהם טאמר ותגזר אומר ויקס
לך ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
התחפש ובה למלחמה ואתה לבש
בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבא
במלחמה ואגה לבש בגדיך תסקל
ויתחפש מלך ישראל פקד תגתה
דא - וימענא אתכור ולחכתא
כמא קלנא פי ויתחפש באפר ונדה:
וכך פירשו שאמר מלך ישראל
ליהושפט אזי אתחפש ואבא במלחמה
ואתה לבש בגדיך כי אינך צריך
להתחפש: וענין התחפש ענין
חלימות והשתנות הענין או
הכסות באחר דל שיסיר מעליו
בגדי מלכות כדי שלא יכירו בו
שהוא מלך ויקורו מעליו ויהושפט
לובש בגדי מלכות ולמכך חשבו
שהוא מלך ישראל ורבו להרגו
עד שצעק והכירו קולו ושיעזרו
ויקים להם ממנו והמה אמרואן
מלך ישראל הוא אכין למעט
שאינו מלך ישראל ויסירו עליו
להלם וידעך יהושפט והעילו
הקבה מחרב שלא היה חסד לא
חיתוך הראש ולסתתם חילה
אאב אזי אאד תתמים לחילה
עלי יהושפט חת יקתל ויקלם
ואיש משך בקשת לתומו ויר את
מלך ישראל ירד גזב לקום איכמל
גזבה אי אסתרפא מר לקום
וכשך אסתרפא פתמכך מן אחאב:
וקילאנה לס יעלם אנה מלך
ישראל ואכמא רמי מבאכנה
ואתפסח והו פי כלמאם לחכמים
כדעיר יקולו מעוה לפי תומו:
והכי פסל רבינו תנאם דל ואיש
משך בקשת לתומו מענאזא
לסדאגה אי אלה לס יקנדה
ולס יעלם אינא חנו מלך
ישראל ולס יקצר שכמא מענינא
כל רמא מן גיר חן יעתמט אחד:
ול תרגום קל וגבוא נגר בקשתא
לקבלה: ורבותא פיושו ואיש
משך בקשת לתומו זה חן נעמן
שהכה את אחאב וככנס לטח
השדין והכהו נאמ כאן איש
ונאמ להלך ואיש בא מבעל
שלשה זה נעמן ומאי לתומו
אמר לעזר לפי תומו רבא אמר
כדי לתמס שש חזיונות אחד
שלמיכיהו ואחד שלאליהו

ויכה את מלך ישראל כנגד הנקדים וכנגד השדין בין דבקים וכין שדינא
נא בין דבקי שוינא בין הדבקים שלשין בין חלק לזרד אי לירע ומעני
דבקים את צאק ואת על ולמק כי החלתי תוגעת ותלמית ועצפת ותגוס
הפוך ירך והוציאת את חזק לאחורך ואפיקני ותעלה המלחמה ביום ההוא
את פעת ווקפת ואנקטעת מתל אל תעלני בחצי ימי אי מענא לא תרפעני
מן אחיא ולתקטעני מנהם וכן תרגמו וקליקו עבדי קרבא והמלך
היה מעמד במרכבה נכח אדם מוקף וחקה מופמר מתל מושלך פתחולת לעמה
מן למים לאחור לחלק ומתלה כי החלתי וכלך יעמד חי לבסא מאחזים לאן
הדי מן שדוט לאחור אלוקים אנה אי כאן פי אול לפלמא חרף תחתה קרבן
ובערדלך לחורף חרף חרף פי חרף איצא בקמץ חטף ויעק דם המכה אל חיון
הרכב סלרם לעזלי וקט למרוב אליהו ראבב עליה ויעבר הדנה במחנה
כבוא השמש למזרח אישאל עיון מענא לעזות ולבריה ומתלה חכמות בחור
תרנה אי תברא מתל ברובות תתן קולה וכלך ונו לעצב שמחה פכר עבר
ויעבר הדנה טאף למנהדי פילעסכר וקד קול פי מתל הדי למעני ויעברו
והזונות רחצו גסלו לסלמא מן תרגום שאמא כלך סב
כען זינך ומנה ויתר תהיה לך על אצניך ואלף מזידה מתל אדוע ואפרוח
וכן תרגמו ומני זינא שטפו ורל פירשו והזונות רחצו כרי למדך שפ
חזיונות אחת שלמיכה ואחת שלאיה מיכה אמר אם שוכת שוב בשלום איהו רב
במקום אשר לקחן הכלבים את דם גבות ילקו הכלבים את רמך גס אתה אמר רב
זונות ממש היו ראחאב מצונן היה ועשתה לו איזבל שתי צודי זונות במרכבת
כדי שידאה חותם ויתאמס ובית השן אשר בנה בית מן עאג ובנה
אותו לעבוד בו על ויוסף אחאב להכעיס את יי אהי ושוט מכל מלכו
ישראל אשר היו לפניו אה ל באגבא וכתב יוחנן שחקק על שער שומכרון
אחאב כפרבא הי ישראל באגבא וכתב לפיכך לא יהיה לו חלק בלהי ונה
בערוך האיכוף מטמא מושב ותפוס שלו מטמא מרוב ושאר כל התופיות
שנעדין אם היו לתבות טפח טמאן ישמי שמפלש התופיות הזונות
והן העצים הנתונים שמאחור ושלפנים כרכה והזונות רחצו והן כיפי המרוב
שנטיפו מן הדם והאיכוף העץ שאחורי הסדנה והתפוס העץ שלפני שאחז
כיון בעת שהוא עולה לרכוב ופ הסדנה אשרת אי מרכב עליה אך

לסר
פ
הי למעלה יקל
פי לשון אברה בענין
אי נאין וקל פישח
משמשין על גשקליס קול
יפלא עלהא נישמע
למא ברא

נא
בין שני רכבות

הבמות לאסור עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות קיל אן הזה לבמות כבוד
 פילשעיהם לזבחי חולים נער מאכא יעצו ישראל כהנו יעמלו פיהא ע"י וכאן א"י
 ע"י מלך יצא יוסף כהנה פ"מ נעוה כוונה מן דלך ויקולן נחן ככת מטהא ע"י
 ונקרב פיהא זבחי חולים ללהתעלי וכאנו יפעלו דלך מהמא כהן דלך אמלל לא
 באקיא וכאנו מזבחים ומקטרים פיהא קראבין ללה תעלי וכאן יגב אן אכלא
 לאן קד כאן ע"י פהא ע"י ולדך דם יחושכט פ"מ כהא ויתר הקדש
 אשר נשאל בימיאסא אבין ביעד מן הארץ תרגמו נשאר נפקת פהא יעניא
 מן בקא מן אקדשים מן דמאן אביה לאלא בוא מנהם לאהד אזלהם אסא וא
 גיר לאהד כשף עליהם והמאט ואדלהם וחו קולה ויתר אי אמת בקין למכין
 ויפצח קרש פ"מ ע"י אסא פ"מ מן הכחך ומעני בעד אכזה ככך
 ובשר הדע ומלך אין באדנעב מלך אדום הם אדום יעני לים פיהם
 מלך ולא מקדס קאם מידתה למלך בלהם דהא לשול חתי כמלת לישא אוקסאה
 מלך באזה אוקסאה מלך אלין מלכא לאדום למלך מלך לכי יעדא אולהם
 שאול ודוד ושלמה ודחבע ואביה ואסא ויהושפט ויהורם ופיא א"י אלה
 קין בימיו כשעאדום מתחיד יהודה וימלכו עליהם מלך וסנביין דלך
 י"ד בריהימים א"י " וקאלתרג ומלכא לית באדום ממא אהין אסטריניא
 דמלכא כלום לאהיה בהם מלך לא בתיבים ממונים עליהם כלבד יהושפט
 עשה אניות תרשיש ולכת אופידה לזהב ולא הלך כי נשברה אניות בעצו
 גבר לפי שנתחבר יהושפט לאחאיה נשתברו האניות ועליו אמר הנביא
 נחתבדך לשע פלך אהים את מעשיך ונאמ ביהושפט ואת ידאי " וכבר
 זה יהושפט מלך יהודה בשעה שהיה רואה ת"ח עומד מכסא וממכתא ומשק
 וקורא לו ר"מ מ"י ותישיש אסא כלד והי בגנב צוה נבסא
 אפריקיא ומאדוסהא ימעני עשה אניות תרשיש עשה אניות צפ"ש
 וקד קנא אן סכב כסר אניות כמא שאך אחזיה מן אכלא מלכא צפ"ש
 פיהא אלה כמא תנבא עליה אב"י וקא בהתחברך לשע פלך אהים את מעשיך
 מעשיך פלמא אנכסרו תאלב יהושפט בולך ולמא קלה אחזיה פ"מ אשתא
 תאנה אמתנע מן דלך הו קולאסא אמר אחזיהו בן אחאב אן יהושפט ילכו
 עבדי עם עבדיך באניות ונא אבה יהושפט ויבקשו את אחזיה וילכו
 והוא מתחבא בשמדון מה היה עושה אמר לי שהיה קודר אזכרות השם וכו'

שם על תחשתה: ויעבד את הבעל וישתחוה לו אצל הזה ללנה מלאכה
שוחה ומנה יסמא למוצע למכככ כגורה או להותה ושנהא שוחה עמוקה
וקד יקל וישתחו והו למעב: ויכל אחזיהו בעד השככה בעלתו אשונשומון
ויחל לשבאך והו משתק מן אתשעב ויסמא לשונב: ופי בעד השככה מן לשסון
ותדנומו וכל אחזיה מן סדוגתא בעליתיה דבשומון ואתמרע עלר
אנה וקע מן לשבאך וסון לשבאך מלס באעמדה דקאך לאן שדחו סריגור
שבחלונות הם כמו עמודי ברזל דקים מרובין זה על זה שתי וערב כדי שיהא
החלון סרוג וסגור: ויחל מחזורף לאס לאנה מן חלה פחקה ויחלה מתל ויעש
מן עשה ומענחה למכך ולעעף: וישלח מלאכים ויאמרו אלם לכו דרשו
בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחל זה בעל זבוב צנב מתל אחריה בעל
ואמא כונה וצפה בזבוב ואחמה ליה כלעלם כאן טלס ללוצאב וכחציתה אן
לא יוגר דבאב פי למוצע לזי יכין טה: ואטת תעלם אן לכוחץ פי לאש יג
לטביעיה למעדייה ולנבחתיה כותה ולא באסאטס כאן שרא שו באציתה
היה לכחציה עמלו מנה דלך לעב יחמוכה לעווס אן הדי מענה ליה
ואכיד מא יעמל מן לטלסמא ללצב לא מן מעני טביעין ליה כאניה
לדלך לפעל פי ציפורם ליה אמור אכר צנאשה חכמיה תנחאף עלי תלך לקחה
לטביעיה פתקוי ותדום מדאס פיעץ אן טעלהס חסב הו לשכב כמא יתע פלא
אצבאדאט ושענראת לתי יכרו בהא אן חפעלהס הי לאסבאב ללך לשעור
כמא בייט פי אול אכחאב ולס לשכב עלי לחקיקה פיהא סוא לקוח למסאעיה
ואכחציה למזאגיה כמא בייט כולך פי הוה לאפעל ולאצנ פיהא לכוחאץ ל
מוגודה פי לאנסאס לאציה וואמואד לעכציה וינאף ליהא אתרצב
לצנאשה כמא תשתפיד למעאבין ולתחאקאט באתרכב קוה לס תכון להא
אולא יכב אתרכיב: ומלאך ידבר אל אלהי התשבי קום ענה לקראת
מלאכי שומון ודבר אלם המבלי אן אלהי ישראל אתם הלכים לרונע בבעל
זבוב אלהי עקרון הוה דנב עיסי לס יר אלה גל דברה אן דעבה פיה
על אכחציה או יחל על ישראל פי דלך כסלה ענימה ויקול אהן עקרון
וגירס קד אחחאגו ישראל לינא ולולך ונה למלאך לאיהו וקל לה לעלה לקראת
מלאכי מלך שומון: ויאמרו אלם מזה שבתם מכתוב כלמה ואחדה
מתל מזה בידך ולהא מנדגמה פי שוה לזאי ומענחה הכא למה זה שבתם

לאנה סוף ענין סבב אתו ע. פתח בוכו חיש עלה לקראתיו ויחמד חליו לכו שוכן
 אל המלך אשר שלח אתכם וברכתם אליו כה אמר יי המבין איך אהים בישל
 אתה שולח לדורש בבעל זבוב לוי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד
 ממנה כי מות תמות. וידבר אליהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם
 וידבר אליהם את הדברים האלה מעני מה משפט האיש מה היה אלה ויחמד
 דלך כמשפטו אשר הואית בהד: ויחמדו דלך איש בעל שער ואזור עור אזור
 במחצין ויחמדו אלה התשובה הוא איש בעל שער צחב שעה יעטן אן לה שעה
 מרכאה או יכונ שעה: ואזור עור קל ומיזר גל פי חקויה וקיל המיזר גל ומן
 שהיה על בהד לוי ערסה אחזיה בוצרס דיה: וקיל אנה עסרצא שעה למחצה
 על ישראל ואן לה מיזר לוי וססה מן חגל אנה כח מסופר מן מערע לוי מניע:
 ומעט אזור חן כחן פעל הו מחלח מן אסס לוי הו אזור עור פליס חזבעיר מקמעני
 ארכס לוי הו אורך מעט כי אם הסוס אסור ותרגוס אגדת אזור אסרת איוצא אר
 רצלה ואסמך ולחמי מן אורך זמיר: וישלח אלו שר חמשים וחמשין מקדס
 על למסין מחלסלה והו ועסכרה אלמסין שכן לוי הו לויס עליהם: ויעל אלו
 והנה יושב על ראשההר וידבר אליו איש ואלהים המלך ודבר רדה גל איה לזערה
 כמה יסלל אלמלך ולל למן יידו יעקבזה אן יגבוה בהנעצא כדלך הוי וצאחבה
 ארדו יזענה באטלבה אלמלך ומן חות אנה גאל לבי ליעת כפון בה ולחלזה
 פלולך קללם לבי אם יש אהים אני תרד אש מן השמים ואסכל אחך ואת חמשך
 ואת חמשים איש שמך: תרד אש מן השמים ותאכל אותו ואת חמשים
 אהרקותם וכדלך אש חלה הוא נאר מחזקה ודלך אן אכל פי לנה אצלה אכל
 ואכל לה מעניי אחזהמה באשבה לאכל והו נמה וכבה ותמיתה: ואתאני
 באססה ללשי למאכונ והו פנאה ופסדה ואימחלה פלולך אסתעיר למעני אלו
 ללש וללש ואחזהמה ולמעארף אתינס בתיה ללפס כסדה לגדל ללברך למן באעלם
 ואדראך תכבד אנפס ומענס פציר להא וגור: תשם לעלס תמות ותלם ותהלך פקיר
 דבי ממצות אכל דין לבו שברו ואכלו כלה מלל עלי לעלם ואדראך ומתלהא כתי:
 ואסתעיר אכל מן למעני אחמי לוי הו באשבה ללשי למאכונ פילפנא ואחלאך
 ואחזהמה פקיר ואכלה אתכם איך איכים חות תאכלו ותאכל בקצה הממה ומן
 הוי ותאכל אותו ואת חמשים: תיקר נא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים
 בעיניך למחזה ולע הוי אולת וכחן גרעה ליע כגדך אולת קלם: וידבר
 מלך יי אלליו ד איתו אל תרד מלל איתו ומעבאה אכל מעה וכדלך וירד איתו

אל המלך אי בלז ומצא מעה: וימת כדבר שי אשר דבר אליהו וימלך יהורם
בשנת שנים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לבן אבא פי
בשנת ענין של לחן הדי אוקת הו נהיה מלכה אי פרונה ואמה אול מלכה פהובשכת
שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה פתקיר לקול וימלך יהורם ותמנו עד שנת שנים
ליהורם בן יהושפט לחן אול לקצה קול אחזיהו בן אחאב מלך על ישראל בשומרון בשנת
שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על ישראל שנים ויהי איז ובקי מן מלך
יהושפט ז סנין לאנה מלך כה סנה כקולה ועשרי סוממס שנה מלך ביושלים ובעד
מות אחזיהו בן אחאב בעד אסנתן תולס יהורם הדי למדכור על ישראל פי אסנה אלתאמה
עשר להושפט ומהם יעלז בעין אמה פי הדה לתאריך סנה וינסב בעצמה סנה
למלך ובקי תהא למלך אכר בעדה סנה כהמלה פתציר פי לאגמל כהנהא סנתין וליס
כולן בל היסנה ואחדה וחשב בעצמה ללואל ובעצמה ללואל וסיקל בעד קלל ויהורם
בן אחאב מלך על ישראל בשומרון בשנת יח ליהושפט מלך יהודה וימלך שנים עשרה
שנה לא בקי מן מלך יהושפט תמחן סנין ומן מלך יהורם אכנה סנתין ובעין אמה
לדי תולס פיהא אגמלה יח ויבסא סנה לעל לתאמה עשר לתליהושפט כחן בקימשהא
איהם קלאל מן אסאכשה עשר לאם ידכרהא אסר לקלתהא פחסבת תלך איהם להדי בסנה
על אסל וסבשנה חשובשנה לא יחאן יכון סוי הכדי חתי תצח לנצונק על לתואויך
ותואפק אססאב: פתכת מן הדי גמיעה אק קולה בשנת שנים ליהורם ירוד
עד שנת שנים ומן אגל הדי גלכנה גמיע מא לכונא מן הדה לתואדך ולתכין
איהם שהארה על מא קרמעה פי ערד לכתח אנהס יכתנרו למעחא פי מכאג
ויביינהא פי גורה פיעל בלנצונק אנהא מתנאקצה ועט לתאלל יבין לחן ואף לא
תבאקן פיהא סוי אגמל ואכתמאר פי מכאג וכסט ותכין פי אכר: כי לא היה
לובן יעל לאחזיה כמלך יהורם חכמה בלה: ויהי בעלות ע את אליה בשנה
השמים וילך איה ואלישע מן הגלגל למעני למחארהא ללה עשרה כמחא לה כיתוכת
ממא יעק פי קצתה מע אישע ליו על מא ילעלה ללכין לוי כחא בער צמודה
גרילה כיתוכת ומתלה ויצא יעק מבארשבע וילך חרנה ופגע במקום לים בער
אן מצא לי חרן עאר גורא לה מא לזכר כל גמל לקצה וקלאן אסל מקצרה פי לזכור
מן ביר סבע הו למצי לחרן וכדאך גורא חנה מצא וועל לכין קכל ועולה ליהא והו
פי לטרויק גרא לה סת וכית הדי הו קיטי לטע וגליצה לכנה אונה ומל לאמר תס
כאלה: ושור בסערה צזובעה והי לריאח לעא עפה: וסמי היגאן לבחר כללך
ויהי סער גדול בים הלך נשע עליהם פמחה באקס אקב לאן סבב היגאן למיחה

הדי יהורם הו אכמה
וקלה פי לטע לתלה
כי לא היה לן כן יעל
לאחזיה כמלך יהורם
אכנה

ואכתובתו אמתאג וארוממהא ואנכמאצגא הו היגאז לריח ובהיגאז ארומא
 יכין האן אמתאג ובקדר הדו ארומא הדומא כקולה ועמד רוחסערה ותרוסם
 גלן יסבסמה לדממה וחשוגלניהם: ואזא אעמסלת אנעוין תגד ארומא
 איה זכר פי איהס יחושפט ואנת תגד פי דבריהמים ויבא מכתב מאליה ליהוה
 בן יהושפט וזלך בעד מות יהושפט בעת סנין על מא נבייה הנאך בדנאין
 מן אניון ואחאריך בקל אן הדא דלל אה בעד עעודה עמד יגהר פי אעס ואמא
 אנעוין לסתזכרה לאהם אכתב באשם גלחידה אן יסתרלנו כנמא ומעגארתא
 ען מעגארת אסתחדיה וכמא: יללוח מן אנן אה לם יגהר בעד זלך אה עלנעבן
 צעורה לבען אהמים כמא הו מסטוחא פי כתבהס והדי גז מעני קול אנביאס לישע
 היום יי לוקח את אחזניך ו: וללך נהי לישע ען תטלבה: וקד כהן ימכן אן יקל
 אן זכר זלך מן אמדיון הנא ליכמל כמא אד וברא בה תם יאכז פי גירה לא לאן זלך
 תחידא צלתאריך: לכן יכטל זלך מא יאח מן קול יהושפט האין כה נביא לבי
 פיכאכ פה אנישעבן שפט אשר יען מים על ידי איהו כתמל זלך: וקל רביט
 קטירה אן פי שרח ויהי בהעלת יי אהת איהו בסעודה השמים לים נעתקד בהדי אקל
 אה צעד לי אסמא לאמאנחל מן יתבב אבשיין ען עמד אהתיד והו אהוא למלכה
 אמאור ללכך פאחרי על אפלאך אנחיה ולם אהר עלמאגא יעיתקדון גיר זלך:
 פהן קל קאל כמא מעני קולה בסעודה השמים קלנא אה תנאגא פי לעל כקולה
 ערים גדולות וצורות בשמים וידל על זלך אן אהאבע לא תחמל פי אהתפאכ
 אה יסיר תם תחט והדי נעתקד פאיהו אן אן אהיאח רפעתה וחטירה
 חית אהר אבאר מחכונא ואנה באקי לי אהן חית יעלם לזלך יגדדי מן רדק
 אבאר תם לאב מן אמות: וקל רביט תנחוס לך פי שרח ועמד את השמים
 שמים הנאליס הו אהס אסמא לא אהם לעל ולא תפאע והדי שרח כהא
 יידהגס והשל מן השמים אי מן לעל לכן שמים ירא בה לעל ולא תפאע
 ואמסתבה לאפלאך לאהתפאעה עמא לים אהת אהת ללך קל יפתח יי
 קן אה אמרו הטוב את השמים וקל אהלא פי אהאד לעלם ואיד יעלה מן הארץ
 והשקה פיה אן שמים יסמא מוניע עליות האד אליהו אבכאר והו סבב למטר
 כלום באיד השמים

סמית אפלאך שמים ער
 קולה כהאסית צוא אהס
 אה השמים יענילך
 אפלאך: וקל פי למלך
 ונשאל מלך שמים למלך
 האיד אשר תעון בשמים:
 כלום באיד השמים

ומטה ומללה ונחלה: פעל הדי. לשון יצח שרם דכינו סעודה לא:
ותאום בסעודה בעלמא סעודה הו' לריוח לעמיק למעטוב פי בעצה בעיך.
ועלמא מן מעני ועוללתי בעפר קרע אי צובת ראסי פי' לתרחב וספר פי' עלמא
לריוח למסרע יעני חמלה ריוח מסרע וסארבה: ותרגום השמים לצית שמיא
ופירוש לצית מכתלף שרחה ורג כי ירח מהביט אל ה' והים מלחמא מניח יקרא
די' וזרקו משה השמימה ויזרקיה משה לצית שמיא וזה שער השמים ודין
תרע קבלן שמיא כיבין שרם לצית לשון נגד גוכח: וקאל יצחקל וישנה אן
צעוד איהו כאן כי און מלך יהורם בן חזאב ככאן יהורם פי' און מלכה עליו חזאב
חל מן למעצצ וכאנו ישול עליו מתל ולך כלם יסע איהו אן יקיס בינהם והם עלי
הזה אחא סקציה כדאי אלה גל זכרה אן ירפעה מן בינהם ולא ירדה ליהם ליזמאן
עמיר: ולם יד אלה אן ימיתה בל רפעה ליזמאן אן ירפעה מן בינהם וזה למלאכה
וימכן אן אלה בקאה וטוול עמרה לאן לישראל פי' דלך אנפכ לכתיר לאנה יעני בענה
ויסל אלה אן יקרב פתגם: ולם נקדרי עלי זכר למעני לם כלל אלה הדי אנבי בזלך
לאן אלהם יקא פיה: גם אני ידעתי החשו מעבא אסכוס: ולמה נשבע
לישע וחמד חי' וחי כפסך אס אעזבך כך פירשו במדוש וכשמו תשבע הו'א
מצות עשה להשבע בשמו לקיים דבר מצוה כמו שמצונו במעז וקלחך אנכי חי' יי
ובלישע שהיה פושט מאביו ומאמו ללמוד חכמה מדבר חי' וחי כפסך אס אעזבך:
ויקח אליהו את אדירתו ויגלוס אכז' שמלתה וטוואהא מן בגלמי תכלת
ואחמק א' שראדאת אמת' הדי צפיהא: וכלך קיל פי' גלמי ראו שוכך
אטווא חי' וחי וזה אב עממי וקיל פיה גסמי מן גולם עלי מא נביין פי' מו'ענה:
ומתלה פי' למעני ונגול כספר השמים במעני תנשו: והרגומו ונסוב איהו יתר
שושיפיה ואחזר כלמר כלל אחתה וכרכה והכה בה את המים וכלך כלל פיה אכז'
רדאה ודאה וטוואה וצוב בה למא פאנקסם: ופירוש אדירתו טליתו שהיה
בעלת שער: ופירוש שושיפיה בגד שני וכך אמרו שושיפא חיואר אכז'
זרקת ליה בערסא ולא חמת ביה קרי ופבג לבג ויכה את המים ויחצו הכה
והכה צוב למא בתלך אשמלה למסויה פאנקסם ימנה ויסרה לנה חצה קר תכין
קסמה עלי אי גז כאן מתל הדי ומתל חחך אתה לים ותחן לארבע חחות השמים

בגדיס כדוכיס וכן פירש
קמי ויגלם כלל אחתה וכן
בדברי רז' בגלומי תכלת
מלמש שיתכסה ביה
וכן בברכה ומיכסי
גלמא ויש מה כרכי
בגדיס

אשר חצה משה וקדמון כנף מחקק מתל חצי הידיעה בחינת חללה
 ממחציתם בקדמון תעלה בחצי ימי לא תופני כי כנף עמרי ויהי
 כעבד ואילו אמר אל איש שאל מה אעשה כי בטרם חקק מעמך ואמר איש
 ויהי נא כי שנים ברוחך אל יצא כותריך אך פי שנים יעפין מחצלה פלאקו
 ואל יגיד לעין אך אחד יוכל לגדה מן אכמל מה לא יקדרו עליה נכסה ואינא
 אך פי שנים פלאקו לים יעפין בל תלתיך לאן קול אכך לתת לו פי שנים בכל
 אשר ימצא לא ייריד בה יעפין ממאענדה בל תלתיך מלה לאה פלתיך אמר על
 ולתיך פקל לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר כי את הבכר
 בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לא ייריד כנף וליך פקס
 מלה תלתיך אקסס ללכר לתלתיך ולגיד לבכר לתלתיך הדיהו גרין אכך ואבא
 פי בכל אשר ימצא לו בלמים כמס בינא מתלה כותיר אי מכל אשר ימצא לו
 ואך כחש לא יאמר אכר מן אתניך פלקסמה על הדיה לעשה באתפלה ואקסס
 ואמא אכך פלם יפין מוי וליך ועלמה תכלם וכולך פי שנים ויכרתו גועו
 והשלישית יורה בה תם קל והכחתי את השלישית באש פצחין פי שנים ואלתלתיך
 פנאיה טוב איש אכך יחצן מן אכמל ואקוה אכפסאניה בקדר תלתיך קה אידהו
 ורלך עניס גרא אד וכל אי בעיך מא וכל איה איהו לאן איהו וכל פי אמר סורה
 אקריב ממא וכל איה משה של איה תחסות קתלה עט החבה מקדאכל אי
 חורב ולית מקדמה תם ואעתיבת סודה מא אסמה מן אוי ומא חצל לה מן
 אדוראך פרבמא ותנבה על בעיך אמאסדה ואמאסדה פי אמר מא ואך כחך
 לים למחציתך פי אדוראך סוי לאן סותבה משה ואדאכה לים ומחציתך מחציה
 אחד מן אגביא באשכציה בל תלתיך תעל לאכך עבדי משה ושהד לה אכרא
 ולאקסביא עד בישל במשה לאן מיתבה איהו עס ענימה גרא בש מחציה
 משה וחסדך קה נכסה פי חמל גססה ורכסה פלאקו מן אכמל מתל זלך פי
 סאיר לאגביא ואינא אסגד נסא ישהד במחציה כחש באך אכאס לא פי אמר
 ולא פי אאתי מע כוך לא בד לבן גסס מן אדוראך ולא עמחל לא מן תרלכ מנה
 וכחך מן אשחוחיך יכר עבודה פלאקו וכאניה מן יאכר לקדמא מן אכר לא
 סכבי אמאסד וקו לא יעלם אכך אכפס הי אחא מלה ללחיואך מקדלה מן חכאך

אִי מִכָּאן וְלוֹא אִנֶּפֶס תִּנְגַּד לָהּ הִזָּה לָקוּהָ לְמַחֲרָה, לִכְאֵן כְּלֻמָּסָה כְּמֵה נִרְאָה
עַד מִפְּאִרְקָתָהּ לָהּ: וְכַעַן לְחֻמָּאן גַּעֲלָת לָהּ טִינָאן בְּחִרְכָּה לִכְן בָּאָה אֲגוּת
לְדָלֵךְ וְהִי אֲגַנְחִיץ לִכְן אִנֶּפֶס אֲנִסְחָנִי קִד בִּינָא שֶׁ מֵהַתְקַדֵּם אֵין לָהּ כְּוָאן
כְּתִירָה וַיִּטַּר עָנָהּ אִפְעַל נְזִירָה מִתְלַמֵּד בְּחֹסֶב אֲכַלָּאף אֲסַתְעִידָאָתָּ
פִּלָּא בָּאָה אֵין יִכְוֹן מִן גַּמְלָה כְּוָאָה וְנִרְאִיב אִפְעָלָהּ אִי קוּת וְאַתְחַדֵּת בְּמִטְרָהּ
אֵין תְּחַמְלָנְסָהּ פִּי אֱהוּי הָדִי וְלֹא לֹא לֹא פִּכִּי וְקִד וְכִתְתָּה לִנְכוּץ וְאֲכִבּוּת בָּהּ
עַן אֲנִבִּיא לָהּ פִּרְקָאן יִכְוֹן אֲכַבָּאָר עַן וְאַחַד אִו עַן גַּמְאָה לָאָה מִדְּ גִּי לְאַחֲרִי
פִּקְדוֹתָהּ עַן בָּאָה לְמַסְתַּנֵּעַ וְצָרִי מִן בָּאָה לְמַמְכֵּן פִּכִּי וְקִד תְּכַרְתָּ בּוֹלֵךְ לְאַכְבָּאָר
עַן כְּתִיר מִן אֲחַעֲלֵן אֵין אֲתַנְלָה אֲנִפְסָהּ בְּמִטְרָהּ וְכִרְגָת פִּתְאִילָהּ וְאַשְׁרִיקָת
אֲנוּרָהּ מִן אִקוּהָ אִי אִפְעַל וְלֹא פִי הִזָּה אֲזַמְנָה פִּתְעִיעַ קִרְנָה פִּי הִזָּה לְאַכְבָּאָר
וְשִׁבְהָהּ אֲתִי נִסְתַּעֲבָרָה וְנִכְדָּהּ אֵין תְּצִיר מִמְכָּה וַיִּזְוֹל עָנָהּ לְאַמְתָּסֶס: פִּתְאִי
כֹּחַת מִמְכָּה צֶח עֵרְנָה לְאַכְבָּאָר אֲנִבִּיבָהּ וְלֹא נִחְזָאָה לְתַאֲיִלָּהּ בְּטוּיָק בְּעָהּ
וְלֹא לְאַכְרָאָהּ עַן צִאָהּ: פִּתְבָּת בְּעוֹ הִזָּה לְאַקְדָּמָהּ אֵין קוֹלָהּ וְהִי נָא פִּי
שְׁבִים בְּרוּחַךְ אֵלַי לֹא יִרְדָּה כְּרִיתִן מִתְלָהּ בִּל סִתְלִי קוּתָהּ וְסִיבִין לֹא אִיבָּא
דָּלֵךְ עַד קוֹלָהּ פִּי אִישִׁעַ וַיִּזְוֹר הִנֵּעַ עַד שְׁבִים פִּעֵמִים (פִּי אִהוּ קָל עַן הָדִי לְמַעַנִי
וַיִּתְמַדֵּד עַל הִילָד שְׁלֹשׁ פִּעֵמִים כְּמֵה נִבִּינָתָּ: וְמַעַנִי וְהִי נָא פִּי שְׁבִים בְּרוּחַךְ אֵלַי
יַעַן יִצַּח לִי בְּאַתְנָא בְּאִכְוָה אִי קִדֵּר תִּלְתֵּץ מִן כְּבוֹתָךְ: וְאַתְרָגוּסָל וְהִי כַעַן
עַל חֵד תִּרִין בְּרוּחַ כְּבוֹאָתְךָ עִמִּי: וְמִתְלָךְ קָל דָּלֵן שְׁמוֹנָה מוֹפְתִים בְּאִהוּ שְׁשׁ
עֲשׂוּהָ בְּאִישִׁעַ שְׁמוֹנָה מוֹפְתִים בְּאִהוּ אִי שְׁבוּעָתוֹ עַל הַשְּׁמִים מִלְּהוּרִד מִטְרָה: בִּ
הַחִיּוֹתוֹ לִבֵּן הָלָמָנָה גִּי יִרְדָּת הָאֵשׁ בְּהִי הַכְּמֵל דִּי יִרְדָּת הַמִּטְרָה בְּתַנְלָתוֹ הִי
שִׁיכּוּס מַעַנִי וְהוּצוֹ לְפִטְאָחָב וְהַמִּטְרָה יוֹרֵד וְלֹא יוֹרֵד עַל אֲחָאָב שׁוֹם טִפָּה כֹּל זִמָּן
שֶׁהוּא רִץ לְבָנָיו עַד שֶׁהִגִּיעַ לְבֵיתוֹ וְלֹא נִגְעַר בִּידִידָת הַמִּטְרָה: וְאֵין שְׁרִיטָת שֶׁשׁ
פִּעֵמִים לְשִׁיחַ מִשִּׁים וְחִמְשִׁיהֶם אִי קִרְיַעַת הִידֵּן: שֶׁשֶׁה עַשֵּׂר מִנִּימִים
בְּאִישִׁעַ אִי קִרְיַעַת הִידֵּן בִּי לְמֵאֵת מִי יִרְיָחוֹ גִּי וְתַצָּח שְׁתִּיסְדוּבִים דִּי נִפְלָה
הַמִּדְּלָן לְמִים הִי רִטָּאָה לְתַבְשִׁין: וְאִישִׁבָּא מִכַּעַן שְׁלִישֶׁה אֲכַל וְהוּתֵר גִּי
כַּעַת חִיָּה אֲתַחְבִּיקָתְבֵן אִי הַחִיּוֹתוֹ טִי לְמֵאֵת צִלְעֵת נַעֲמָן: יִי צִלְעֵת גַּחֲזִי
יֵאֵ וְאַשֶׁה אֲחַת מִנְשִׁיבֵי הַנְּבִיחִים בְּכֵן הַשְּׁמֵן יִי כַּעַת מִחֵר טָאָה סִלָּה
בְּשִׁקֵּן בְּשַׁעַר שׁוּמְרוֹן יֵאֵ וַיִּרְמָסוּ הָעַם אֶת הַשְּׁלִישׁ כְּדָם יִי: יֵאֵ הַכּוֹתוֹ אֶרֶץ פִּעֵמִים:

טו פקחות עיני חנני יו אדמימות המיס בעלייתו לגלעד סול קל
ליון חן יי אשר עמדתו לפניו אם היה חשעס האלה טל ומטר כמאשר דמי וקל
בעדן הנהא אל אחאב ואתנה מטר לסלם ידכר לטל פטר פי טל אנה מגאנח ללטר
והו לטל וקל אנה אכבר מן לטל ואקל מן למטר ודכו אב חניפה סלל אנבאת אן לטל
אנעק מן למטר לא תבאד אן תראה מן נעפה חתי יכיל לך אכפ לדהן או לעצאבה
ואשתמר ליון אן לא ינול הדי לטל לא יתבא מנה עשב יאכלנה קללן טל מנא
לא מיעצר דכח אס יהיה וג טל ומטר כי אס וג לך הרהא אל אחאב ואתנה מטר ולו טל
לא קאמלנה מאי טעמא ולא מיעצר ואקשינן אי הכי ליון אשתבועי למא ליה
לא חכי קאמל ליה אפלו טל דברכה נמילא אותי ולמדדה טל דברכה לא מינכרדא
מלותא דהא טל נמי הוא מעיקרא פצאר טל שלברכה בעצר וטל שאיט שלברכה
לא נעצר וללך קל אן הטל בעצר עלי למתעארף פי לעלם אמה טל שלברכה מנע
ליון נזלה פי טי שבעתו וכלך כאן וקל אול נמצא חניד ונחיה חסו ופרד לא מצאו
אפלו עשב ולו אנהא קל איך הטל נעצר של שלברכה נעצר פי דלך לוקח למא קול
לבי ולמא אלא נזול דלך קל ואנהא מטר לדיהו לאעל ולס יתפת ללפרע לדיהו
לטל לדי רמזו ענה שהא טל שלברכה שהוא מדירי עס המטר וכך אמרו וברך
את שנותי כטלל רענן ברכה ונדה שנים בטובא ואמרו לך הטל סימן יטה לעולליומים
אן טל שלברכה רבן שמעון גמליל אומ מיום שחרב בית המקדש אין יוס שאין בו
קלה ואין יוד טל שלברכה וטל טעם דפירות ויאמר הקשית לשאול ותלנת
פי לסול ונעבת פלטלבת קל לה אן כאן לך קוה אשתעראד ואהתמאס אן תדרך
אחא לוחמלה ל פאענתך אנה איצא בקוה אכרי תתעל בהמא לי מרחמך ותחיר
מטלובך באן יציר לך מא טלבת ואן לם יכונ לך אשתעראד ללך פלא יכפך מנה
תהתיר פיר למול הדי לטל אתי טלבתה הו קולה אס תראה אותי לקח מאתך יהי לך
כן ואס אין לא טיה לו אן אראה למשאד אהא מעני מחסוס לאשתדך פיהד
כל מן לה חאסה אציר ומא כאן פיה תכדיר ולא נעובה ואנמא הו בלא שך מעט
באטן נפסאכ וכו בלא שך נעב את צוור בלאפכאר למן לא לה אשתעראד ללך
אמר כמא אן אשן סני באמור חקיקיה פי אגור ינכחא לליא לעדס אשתעראד
לתזור מוללה וכלך כל חאסה מן לחאס לא תדרך למא הי מאללה לה ולא תשאך
חאסה אכרי פי מרדכא ולא תשער בה לבונא לא תכזב מאללה לה לכן לעין לא תדרך
מעט אסמע ולא אדוק ידוך מעט אכדא ולא אסמע ידוך מעט אהאית ולא אשס

לעל לעצאבה יעל לעצא
לדוע לדי לא יכד
נעלה מן רפגה

מלך
מלך
מלך
מלך

ידרך משפט אכצמאר וכולך סאיר לקוי כל קוה מכצמאר בפעל מא לא תדרך גיהאן
מן לקוה למודכה ואך כאנת מן לקוי לפעולה פלא תפעל גור פעל ואחד והו לוי אה
לה והוקול לנץ כי אגן מלץ תבחן וחיק יטעם לאכל והו לקוה לסאירה פקד צורה
ובאן על טדיק לתנביה ולאכתמאל ואן באן יחזאג בסטא אכזר מן הדי נפץ טדיק
לכתוב אחגאז וקולה לקח מאתך ידיר כה לקוח ומחלה לער היולר והסנה איך
אכל כלהא מעטמאה פשנן ואחת על פושן ושרח איצא אס תראה אותי לקח מא
והילך כן איאנך לא תתכל על הדי אטלב פקט פמא יכונ לך אגתהאד פי לתחזיל פאד
אשתברת פי נפסך בשדי ענך ותגתהד יחזללך מטלכך יעתי ונא מצאנת אלת
אם תראה אותי לקח מאתך יהי לך כן על אן צאהר לעזיח לא כן מעכאנעד לא בד
מן אגתהאד וירסאות אדרת ליהו אף הוא ויכח את האמים מלמד שנע
לאישע נמים בקדשת היורן יתר מליח שבתחלה היתה זכות עדיק אחד וכאן ויהי
פי שנים ברוחך אלי מכאן אמרו שמונה מופתים לאיון ושש עשרה לאישע וקד
תקום שרחהם פי אפיה לוי קבל הוה לורקה אמרו זל הקבלה עשה מלאכים אנשי
בימי אברהם בראאמו בדמות אנשים אכלו נשמו ועשו אנשים מלאכים זה ליהושע ויה
המה הלביס הלון ודבר והנה רכב אש וג' ואישע ראה והוא מצעק והוא מלאך בשמיים
וישאומו אף חנוך ששאו מלאך בשמיים ויתהלך אתה להים ואיכא כי לקח אותו להי
זה לקיחה כמו לקיחת ליהו שאמר למשרתו לאישע בטרם אלקח מעמך ק
ד יוסף בל יהודה זל למא אראד לישע תלמידה אן ימידה אכזר כעלה והוקול ויהי
פי שנים ברוחך אלי לוי הו לתלמן כמא קל תעט את הצבר בן השנואה יכיר לת
פי שנים קלה לוי הדי בידי אן נפעלה לך ואבמא דאן מעלן בן פאן כאנת טבאי
מחזה לקבול מאנלקי ליהא מן למעארף סתתמכן לך אראדתך ואן כנת מקצמא פ
הדי לא ימכן והו קול אס תראה אותי לקח מאתך יהי לך כן ואס אן לא יהיה יע
אן צפת גוהר יתך חת תתביין אנתקלי מן הדי לעלם אדמא אי לעלם אעלם ותת
בבצורת עלוה ותטהם כנהה פקד צפת גוהר יתך ואותקית לי מנזלה לרוחאנין וחי
מע אששא ואן כאנת לא לוי פלא חילה לחיונן נפסך אגאקה פי לקוב מן נפסי
כאפהם הדי אסר ויהי המה הלביס הלון ודבר והנה רכב אש וסויא
ויפרידו בין שניהם ויעל אליהם עברה השמים הדי הו מעכא אראנה עק לחסון
דלך ואלישע ראה במא כאן ענדה מן לקוה ובמא פאטן עליה מן ליהו מן קוה לאור
על מעכא ואפלת מן הרוח ויאמר מן הרוח אשד עלו ותמ על שבועים איש חזקנים
וקארבינו סעדיה זל ויהי המה הולכים הלון ודבר והנה רכב אש וסוד או

מעני אמרתי לרוחאני למקוון פיהם עושה מלאכיו דוחות. ורצו אמו אלו לא שמו
 מלישע לא מעור דבר ומה שזו יהי המה הולכים בלון שבו קמה זו עדיקים בקרית שמו
 כדא ודברת כם דאברית שלטולם היו עמוקין כדא בדבר עיטשן לא בטחמות יושלם
 היו עמוקין כדא דברו על לב יושלם לא במרובה היו עמוקין כדא אנה רכב אש:
 אביאבי אסתאדי ומתאבי מתא וישמע לא צלמסא אבי כל יושב והיה ללמב
 והיית לאב ליושב יושלם כלהא מעני אסתאדיה ומעלמיה: רכב ישראל ופרשיו אסתאדיה
 פי נצרתהם כה ואסתמאדהם עליה וקיל לאנהאמלהם אי מדברהם כמאקיל פי מעני לא
 תדביר כיתאמאדאן שמהו בחיקך וג' ותרגומו רבי דבי דטב ליה לשול בעלמיה ויתכין
 יתכשין ולא רחמו עוד לאנה קי עליה פי לצעוד ונעק אישע ענה: ורחמו
 נבי הנביאים אשר בידיהו מנגד ויאמרו נחה רוח איהו על אישע לאנהם לם יטהרו מנה
 מתאן הדא לקה פעלמואנהא חלה אצילת עליה לאן מן גרה איהו: ויפצרו בו עד
 בוש לחן עליה טוילא ואבבו פי דלך אעני פי קציה מן מעני כבשש משה: וקיל
 אנה פעל מאן מן בושא לאן אסתחא מנחם וכגל ממא לחן עליה פי לאמר: ותרגומו
 ואתקייבוביה עד סג' והמים לעים והארץ משכנת איאן מאנה ידי פלדך
 תזכס אלך לפסאד לאם פכחל פיא הלה למות ולתכל והו מתעל: ואמא משכנת
 ועקרה פדאנה והמא צפסאן: ואמא לא יהיה משם עוד מות ומשכנת פהו אסם לא
 צפה אימות ותכל: ויאמר קחו לי תלחית דרשה ברעה והו תרג' צנצנת: ושימו
 שם מלח יעני עק אלתלחית פהו יריד ושימו בה: פאלד ברעה גדידה וגעל פיהא מלח
 וכח לאס לשין וגעלהא מויתע ציוה למא פברא למא ואבטל לחן בברואמא:
 ורצו דרשו ויתאן מויתע המים וישלך שם מעט מלח ויאמר כה אמרי: לפאת
 למים האלה ולחמיה משם עוד מות ומשכנת והלא מיס יפס כיון שנותנין לתוכך
 מלח מיד מבאשין הא כאיזה עד נתן דבר המאכל לתוך דבר המאכל כדי לעשות
 גם הפך משה בשאר טים שמעשין מתוך מכא אתחמר והמקב' מי מרפא המר
 כדי לעשות גם: ויתקלמו בו תהלוכה ואזרוה ומנה וקלסה לכל הארצות
 לעבוקלם והא במלכיים יתקלם יזרי ויחתקו ופיהוה ללגה מעני צדדי והו למדח
 ולאפתארי מתקלנה לא היית כונה לקלם אתהן אי תפתכרי ותמאדחי בלג' עב
 וכילך קל אתמגום דמתנהיא באגרא טיהא לא מן לאינדא וכתיבמן לאפאך כולך
 מתאן מזור הוא ושפא אן דגדינך למאוי ואמא וילא אפריס את חליו ויהודה ארץ
 מאורו ולא יגהה מכס מאור לחמך ישימו מזור תחתך פהי במעט אור ואמרך עד

אולי ולמים מזידה לאנה מן והיה לכם לזה: ותרגמו ואתלעבו ביה: עלה קרח
עלה קורח לאנה כהן וחלוק לשער על עמודי הזהב והנאך: פ יעני לם כאר
יתייז בתרביה לשער כמא כאן יפעל ורך אהל עזרה לא כאן יזילה ויתלק כמחפז
ולך הזהב פילגוצה: פא עמודי הזהב יחלקו שער ראסהם ויתרכו לשער לדי עץ הזהב
ירבו ויפעלו ולך להם ויאלץ ופשו על דמחוגם מן קורח ביד אוקור חר והן כאן
יפעל כולך ולמא ראה האלהי את זויה מכלף לזיהם כאן שערהס מרבא וזאנא
על סדה לגויס וזו על דמחוגה שערפילוט וסאיר ראסה מחלק הלו בה וקלו לו עלה
קורח עלה קורח: וקלם בשם: קל ותנחום אל לם יכפרו אן הזי בלגלסמ
ולך תשרי עלו לא וקלחלש לזיהוטי עק שתם ברישול וילזם עלה מלקות ואנמא
יריד בה כמעב שם יי לאל פיה פ כמא קלו זכ הזכיר עליהן השם והדגן כלומר
הגה יוד הא ואוהא צטומן היו יודשן אמו שיה חוגה את השם באותותו כמא קין
תה איה באותותיו עשירי שמי בקרבן לאן קד ביתא פיספר שופטים ענר קולה למה זה תשאל לשמי והוא פל
אנה לא יריר מגד לאסמיה לא לזאת וכלך ואמרו לי מה שמו ואקול אן מוללך אשגבו
כי ידע שמי והויריד מערפה למעב לאה לא פיה לזיה חקיקה וזאת לאן מגד
מערפה לנטק לא תסיר ענהא תלך לענהא למזכורה לאן גמיע לטבס כאנו וערפון
אנטק בה על כמאכמה אן קלתאן לגרע לנטק בה ותמא לגמיע כאנו אולא יקרוה
ולפניו בה פי לקראה על מר הוא מסתוב ולם תכון תלך לענאיה ולוקאיה למזכורה
שאמה לגמיע ולם תכון סוי לנאחד או אחאד פי אגיל ולולך אושרן ישדל אנכס
אזי סנכתם פי עלם א שרעה ומערפה אגראמה וקצרתם מערפתם ועבאדצו
ולאנתסאב לז ישרק עליכם נורי פתהאבכס לאמם: ועבד עק הדי למעב בשם יי
קל וזאו כל עמי הארץ כי שם יי נקרא עליך ויראן ממך: פקד תצבת הדי למנצחין
לקצדין לחץ: ואמא מן דקול אן שם יי למקצוד פי הדי למואנעב אנמא הי
אחרק מלפניה מגמעה והי מר חורף א עב חורף פמן ערך ילפנהא וינצמדה
ויסתכרב מענאהא פהו למשחא ליה וסדל באן אתלחמה פואטיק לזי פי פנשר
ויהי בשלח והי ויסע ויבא בין מחנה ויט משה: פי כל פקוק מנהא עב חורף ואן
לשם מרמוז פיהא ובה שם משה לזכר: וכלך יקולו אן פקוק ויהי בשלש
שנהאן סס יחזקל עב חורף איהם ואנה פיה לשם ואי מן אראד שאלת חלום יקראה
עב נומה סבע מראת על נאמה וסבע מראת מקלוב מן אברה לי אולה פירי
פי מטמה מלך יאניה ויכבה במה יטלב: פהיה לאקול גמחה לם לי פידהא

מעב שם יי לאל פיה גסס
המבולש שהיה זדיעאמ
תה איה באותותיו עשירי
כס הקלה לא שרץ
אויס כפול ולא יסאמפ
קלה לא איהו כלב שגפוא
עלם חללה ונמנע
קולס בהמה

מלך בללג ולא נהיגאב ורבינו משה ז"ל קד אשבע לקול פיהא פי אגזלאו
מן דלאה אחריק במחשבה דה לעקול אסלמה ואמא למרעא פלא חילה פ
כילאית יתפיליהא ווסאס יתמהמוהא לא למעלה למן יתקאן ברוא ממכך ומן
אסתחבס מדעה ואזמל פלא חילה פיה אצלא ואמא פקד קלת מא ערפתי ומא ער
ענדי פי זלך ואל יתמר קבלו דעתי שהן לשאין ולא אתה וי יתקא קלפדי
קל לעגס באסס ללהו קולה ויקללם בשם ייעני פעל ללה בכס כלאו כלא פכא
מן הי לקול סוואל אגל וודאנה ואן עכאנהס דסוויק מתקחין בצפאקה וגד
פלן אנכי במתלולך ולסיראני אן יסמח להם לאן פי זלך פסאד ותפלך לי מא
הו אעצס מן זלך וזלך דרשו ויקללם בשם ייעהזכר עליהם את השם והלגן
ודרשו ופך ליהם ויראס מה דאה אמל י יתחך בד נפחא דא שגירל בראשטלית
כגויס פלאמא דאי זיהס ושעורהס קד לבוהא דואבא עלילטה לגויס אסתדקו
עטה ללעך וכאן זלך נכיר פי מא בינ לאמה וכאן זלך מורכי האמורי
וקלו ללך שלשה חלואס חלוא אנשע אחז כשערא דוכים בתינוקות ואחד כשדאכו
לביחז בשתי ידיו ואחד שמת בע שן ואישע חלה את חליו אשר ימות בו
גחזי מאי היא דכתיב ויבא אלנישע דמשק אמל ויוחגן שהלך להחזיר גחזי בשוכה
ולאחזר אמר ליה כך מקובל אני ממך כלחמחטיף את הרבים איך מעפיתין בידו
לעשות תשובה מאי עבר אמל מר אבך שואבית תלא ליה לחטאות בית ידעס
והעמידה בין שמים לארץ אכא דאמר שם חזק לה בפומה והיתה מכרזת ואומת
אנכי יעלמך ולא יהיה איכא דאמרי בטל רבנן מבי מדושא שן ויאמרו בל
הנביאס אל אישע הנה המקום אשר אנחנו יושבים שם לפעך ער ממנו מכלל
דש הווא יומא לא הוו כפיש פ לאנהס כאנו מנחמין ען אדלול לבת המדוש
לכון גחזי מנעום לאן כאן ליה צולה וקוה ענימה כקוה מלך פידמשק ולמא ויתר
אישע לי הנאך מן טבר קוותה מעהס אן יסתקלו פי מכאן יתעלמו פיה וסאשה
בהזה לקוה לאנה כאן עשירי מאמא אטלה מן נעמך ומן בזת מחנה ארס
והוא דחכו אוד שרדף אחר נעמך ולתח ממנו מה שלחך וחזר לפי אישע אחר
שהטמין מה שלחך ובאותה שעה היה אישע יושב בעוסק בשמוכל שויתים אמר
ליה רשע הגע למן לטול שכל שמונה שויתים ערעת נעמך ותיבך בו ובזרעו ש

מלך בללג ולא נהיגאב ורבינו משה ז"ל קד אשבע לקול פיהא פי אגזלאו
מן דלאה אחריק במחשבה דה לעקול אסלמה ואמא למרעא פלא חילה פ
כילאית יתפיליהא ווסאס יתמהמוהא לא למעלה למן יתקאן ברוא ממכך ומן
אסתחבס מדעה ואזמל פלא חילה פיה אצלא ואמא פקד קלת מא ערפתי ומא ער
ענדי פי זלך ואל יתמר קבלו דעתי שהן לשאין ולא אתה וי יתקא קלפדי
קל לעגס באסס ללהו קולה ויקללם בשם ייעני פעל ללה בכס כלאו כלא פכא
מן הי לקול סוואל אגל וודאנה ואן עכאנהס דסוויק מתקחין בצפאקה וגד
פלן אנכי במתלולך ולסיראני אן יסמח להם לאן פי זלך פסאד ותפלך לי מא
הו אעצס מן זלך וזלך דרשו ויקללם בשם ייעהזכר עליהם את השם והלגן
ודרשו ופך ליהם ויראס מה דאה אמל י יתחך בד נפחא דא שגירל בראשטלית
כגויס פלאמא דאי זיהס ושעורהס קד לבוהא דואבא עלילטה לגויס אסתדקו
עטה ללעך וכאן זלך נכיר פי מא בינ לאמה וכאן זלך מורכי האמורי
וקלו ללך שלשה חלואס חלוא אנשע אחז כשערא דוכים בתינוקות ואחד כשדאכו
לביחז בשתי ידיו ואחד שמת בע שן ואישע חלה את חליו אשר ימות בו
גחזי מאי היא דכתיב ויבא אלנישע דמשק אמל ויוחגן שהלך להחזיר גחזי בשוכה
ולאחזר אמר ליה כך מקובל אני ממך כלחמחטיף את הרבים איך מעפיתין בידו
לעשות תשובה מאי עבר אמל מר אבך שואבית תלא ליה לחטאות בית ידעס
והעמידה בין שמים לארץ אכא דאמר שם חזק לה בפומה והיתה מכרזת ואומת
אנכי יעלמך ולא יהיה איכא דאמרי בטל רבנן מבי מדושא שן ויאמרו בל
הנביאס אל אישע הנה המקום אשר אנחנו יושבים שם לפעך ער ממנו מכלל
דש הווא יומא לא הוו כפיש פ לאנהס כאנו מנחמין ען אדלול לבת המדוש
לכון גחזי מנעום לאן כאן ליה צולה וקוה ענימה כקוה מלך פידמשק ולמא ויתר
אישע לי הנאך מן טבר קוותה מעהס אן יסתקלו פי מכאן יתעלמו פיה וסאשה
בהזה לקוה לאנה כאן עשירי מאמא אטלה מן נעמך ומן בזת מחנה ארס
והוא דחכו אוד שרדף אחר נעמך ולתח ממנו מה שלחך וחזר לפי אישע אחר
שהטמין מה שלחך ובאותה שעה היה אישע יושב בעוסק בשמוכל שויתים אמר
ליה רשע הגע למן לטול שכל שמונה שויתים ערעת נעמך ותיבך בו ובזרעו ש

פ חגזי מנחמין פ
לעש
יעבס

פ בענין מחשבה
אצס

עולם ויבא מלפניו מצד עכשיו והיו דבת וארבעה אנשים היו מצדעים כנגד
אנון אמר יוחנן זה גיחזי ושלשת בענין ומעני אין מספיקין בשד לעשות
תשובה שח מספיקין לכפאיה יעני לה יעל פי קוה טבאנה אשתאק פיתול
אתובה ואתחכך מנהא בלגאיה ולטהאיה ולאסתרפא בלבעץ שי בחסב עונות
הרבים לאן אלה לא יעיטה שלילך חתי תתחיק לעקאב משתן מן ישפן עפר
שומרון לשעלים וילך וביילי נכרים ישפיקן והן כאן מכתבין בשין: וקאן
תנחום יקא פי מעונה פי אמר מא ותסביבאין מספיקין בידו לעשות תשובה
מספיקין בידו ללמוד וללמד במעט אנה יתסב לה ילך ויגד עליה מעונה ומחנה
והין מן בפסה אלה יסב לה ולא יעאן עליה: ומישע מלך מואב היה נוקד
פסל פיה גלגלגס מתן אמרה לערב פיזמאנא ואמרה אתרכמאן והם ערב כלל
אתלאתרך לוי להם לאנאס ותרשאה עבידה ולמאנה פכאן הוי לה רגבה פי
כחיה למואשי דון אמל פכאן יערך ענאיתה וחמאנה פי לתכחיר מנהא וכולך
קא לתרגוס מרי גיתין: ופילאס לערב לנקד צגאר לגנב ויסמון לאעיהא נקודה
ומתן מעני נוקד אשר היה בנוקדים מתקוע אי עאחב אנאס: וקא לתרגוס
מרי גיתין ותרגוס מקנה צאן מגיתי עא כלומה היה בעל מקנה: והשיב למלך
ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אלים צמר: והשיב מענאיה הדייה אי אנד
אהדא לה הוי למקדאר מתן מנחה ישיבו מה אשת לוי: ותרגומו ומתב
תקרבא למלכא דישראל שנה בשנה מאה אלפין תורין דפטמא ומאה אלפין דכרין
דרעיא כלומה היה מישע מלך מואב רגל לשלח מק למלך ישראל בכל שנה ושנה
לו הנזכרים וכשמת אחאב פשע ולא שלחאותם כמו שכתוב אחדיו והי כמלך אחאב
ויפשע מלך מואב צמלך יעל: ועתה בהתחזק מלך ישראל אמר שישבו הכסס
כבתחלה: ומעט אלם צמר כבאש צק יעני למתג: ופירוש אלפין תורין
דפטמא כלומ שמינים ומפוטמים: וכן פירש קמחיזל הכרים חס הכבשים: ופירוש
אלפין דכרין דרעיא כלומראינן מפטמין כראשומם לא כחושים מהן ומפני העמר
שעל גופן הם בחושים לפי שרובה שער מכחיש כההגף ואם תגזז הבה ככה
וימר שענה תמצא ריוח ומנחה ותהיה שמחה: ופי שח דביכיתנחום גל
מכתוב אלם צמר ופקדהא כבאש מזחנה מתן צמר צקד וכאן חקה איני להנה

מֵאֵף מִתֵּן אֵלֶיךָ כִּבְדֹת פָּנֶיךָ מִתֵּן כֶּסֶף לַעֲלֹכָתָן עֲטֹדֹס פִּילֵטֹכָה צָמֵד
וְאִמָּה לִּי יִשְׁחָק וְהַסְפִּידִי פֶקֶד אֲלֵיךָ צָמֵד וּפְדֹהָא כְּנָשׁ צִוָּךְ אָנֹכִי לִם תִּגֵּל פֶּכֶם
יְהִי לָהּ דָּלֶךְ כִּי כָל סָנָה יַעֲנֵה לִי אֶתְחַבֵּב כְּלָמָה מֵאֵת אַחָב אֲנִי דִקְרָת לְהִיבָה
וּפִשֵׁעַ מִלֵּךְ מִוֹאֵב כֹּחֶךָ וְלֵךְ וַיִּשְׁלַח אֶל הַוֹּשֶׁבֶט מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר מִלֵּךְ מִוֹאֵב
פִּשֵׁעִי וְהַתֵּן אֶת אֶל מִוֹאֵב לְמַלְחָמָה וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר מִמֶּנִּי כִּמּוֹךְ כְּעַמִּי כְּעַמִּיךְ כְּסוּסִי
כְּסוּסֶיךָ קִבְּוִי הַוֹּשֶׁבֶט מִן יְהוּרִים פִּי דָלֶךְ יִגְבַּעְנִיה לְדָם לִאֲגִלָּה אֲדָם לִם יִתְאָדָב כְּנָמָה
גִּדָּה פִּי זְמָחֵךְ אַחָב וַיֹּאמֶר אֵלֶּה הַדֹּרֶךְ נַעֲלֶה הֵא אֶתְעַנִּיךְ מִדִּידָה
וְלֹא הִיָּה מִיָּם לְמַחֲנֶה וְלִבְהִמָּה אֲשֶׁר בְּמַלְיָהִם אֶת מַעֲשֵׂה מִתְּנוּכָן הָעַם אֲשֶׁר
בְּדִגְלִיךָ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל זָהָה כִּי קִדָּה יִלְשָׁלֶשֶׁת הַמַּלְכִּים לְחַת אֲנֹתָם בִּיד מִוֹאֵב
זָהָה לְפָנֶיךָ תִּתְּנֶנִּי בְּמַעֲשֵׂי יָא אֶסְפָּחָה יָא חֲסִדְתָּהָ וְלֹא תִגֹּס קָל וַיֹּאדִי זְמִיךְ
אֲשֶׁר יִתֵּן מִיָּם עַל יָדֵי אֵלֶּהוּ מַעֲנָה לִי כֹחַ יִבְדָּמָה כְּמֵה קָל וַיִּקֶּם וַיִּלֶּךְ אַחֲרֵי אֵלֶּהוּ
וַיִּשְׁדָּתָהוּ וְקָל אֶתְרִגֹּם וְשָׁמִישׁ יִתְּנֶהוּ וְקָל דָּלֶךְ שִׁימוּשׁ וְיִתֵּן מִלְמוּד אֲשֶׁר לְמֵד
מַלְיָהוּ לֹא כִּאֲמֹד לֹא אֲשֶׁר יִתֵּן מִיָּם עַל יָדֵי אֵלֶּהוּ וַיֹּאמֶר הַוֹּשֶׁבֶט יֵשׁ אֲתָנוּ דְּכֹר
שִׁי הָיִי גִזְמָנִי בְּדִלֶךְ לִאֲסוּל הַלְלָה מִן לָקוֹה אֵךְ יִכָּב עֲמָא יִסָּל עֲנָה אוֹ הֵן עֲנִידָה
כִּכְאֲסָפָה וְלֹא כֹחַ כִּלֶּךְ לִבָּךְ יִחְתָּא גִוֹאֵב בְּלֹא אֲנַעֲס וְלֹאנִן לִם יִדְכֹּה בְּלֹקֵל וַיִּרְדּוּ
אֵלֶּה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֶׁבֶט פִּהֲדִי דִלְנָן אֵנָה תַחֲקִיק מִנָּה בִּאֲנָה קֹאדֵר עַל אֵךְ יִכְבֶּהָ
כְּמֵה יִרִיד פִּלְדִּיךָ קֹאֵם וּמִעָלָה לִי וַיֹּאמֶר לִישֵׁעַ אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֵה לִּי וְלֵךְ לֶךְ חֵן
נְבִיאֵי אֲבִיךָ וְאֶלְכִּיָּא אֲמֵךְ וַיֹּאמֶר לִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵל כִּי קִדָּה יִלְשָׁלֶשֶׁת הַמַּלְכִּים הֵלָה
לְחַת אֲנֹתָם בִּיד מִוֹאֵב וַיֹּאמֶר לִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּבִשׁוֹ לִאֲחִירֵךְ חֹבִיךָ דְּשַׁעֲתָא הָרִיא
בְּעִי עֲלִימָה רַחֲמִיךָ וּפֶלֶךְ פִּיָּה קָל לֵה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֹא תִקְאֲבִלִי בְּהִדִּי לִקוֹן וְלֹא תִלְקָאֵנִי
בְּהִדָּה לִמְקָאֲבִלָה בְּלֹאֲרִיד אֶתְעַלְמֵנִי אֵךְ כֹּחַ קִדָּה יִיבֹב וַיֹּאמֶר לִישֵׁעַ הִי יִי
זְכַאת אֲשֶׁר עֲמִידָתִי לִפְנֵי מַעֲנָה כְּדָמָה וְעִבְדָּהָ מִתֵּל וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת
הַבֵּן תִּלְגָּמוֹ וְהוּא מִשְׁמִישׁ עֲלֵיהֶן כֹּחַ קָל מִשְׁדַּת אֲנֹתָם וּכְדִלֶךְ הַנֶּאֱדִידִי אֲשֶׁר
שְׁדַתִּי לִפְנֵי וְלֹא יִבְעֵד אֵךְ תִּכּוֹן לִמִּים מְבִלָּה מִן בֹּא כְּמֵה בִּינָה מִן חֲלוֹף בֹּמֶךְ
וַיִּכּוֹן מַעֲנָה אֲשֶׁר עֲבִידִי וְעַתָּה קָחוּ לִי מִנְּגֶן קָל זֶל כְּלֵהכּוּעֵס אֵם חֲכֵס
הוּא חֲכָמָה מִסְתַּלְקָת מִכִּמְנֵי וְאֵם נְבִיאָה הוּא נְבִיאָה מִסְתַּלְקָת מִכִּמְנֵי וְלִמְכָּדִי
מִזֶּה הַמִּקְדָּשׁ שְׂכִינָה שְׂכָמָה לִישֵׁעַ נִסְתַּלְקָה מִכִּמְנֵי נְבוּזַחַד עַד שְׂבָקִשׁ מִנְּגֶן וְנִיגָן לִפְנֵי
וְנִתְשַׁבְּהָ דְּעַתָּה חֲזָרָה עֲלֵינוּ הַנְּבוּאָה שֶׁן וְחִיָּה כִּנְגָן הַמִּנְגָּן וְחִיָּה עֲלֵינוּ יִי

ואחאנה ללבוש לתנחומא ואלקלכ מן אבנא לטודאניה לכתיבה ואצלח
מזמג אדמאג לתעדין אגז אטטק מן אנפס פיצחבולך לחלול לוח שטה וחתומא
לפיך לאהי לאנא קד בייכא פי מא תקדם אן אערמאן אמגידה ללמחאג מצעמ
ללכואן למחמח ללעודה למצימיה בולך למחאג לתבירה או לעדמה להאגמלה
ואקמנא לולך מחלחית טביעיה מחמסה פי מעני לכואן למוגודה ללמאסאס
לארציה וקד וגדנא יעקב צדס אחי ענדמא ערן לה כאבה פקד יוסף ועט
לאקתבשאר באנהי אטמט ענה לך לעיך פקל מחי דוחיעקב אביהס קל פיה
לטרנס ושרת דוח כטאה על יעקב אבוהון ולדלך קאן עקבה אחאה אורי
ובשר באנהי ויוסף ישתי ידו על עיניך ואמר בלמתי ליה והו משאהז ולו פי
לקוא אנדניה אן אלמסאן ענד אפיה ולסדור יכון עקלה ופהמה ונעודה וסמעה
וסחיר חוזאה וקווחה פי חקוא מא יכון לה מן לאמר לטביעי פי תלך לאמור
וענד לחזק ולהם ולגם או לפזע תסקר קווחה ויעקב צדח וסמעה והעמה וינכפך
צוה ותבטל שהוואתה ולא יעני ולא יחל דהנה מא יסמעה ולא ינכבט פי כיה
מא יראה לשרה אשתגל נפסה בולך לעשרת לחן הוה לקוא גמיעה כואוס ללגיה
תסתכס כל ואחיה מטהא ש אמר לא מן צדחיהתהא פאיה אשתגל בתגל
מנכד או מכדור להא תעטלת ען אסתכדחמהם מתעטל אפעלהם או תנעך
בחסב קוה דלך לעארך או נעפה וקד בייט מתל הדי כתיב פי מא תקדם
ומעני ידי הדי לכבוה וכקול יחזקל היתה על ידי יי ויאמר כה אמר
יי עשה הנחל הזה גבים גבים אחואין וברך וואחדהם לחשך מים מגבא
ועשה מצדד מענאה אן ינע הדי לאד ופירש קמחיל עשה הנחל הזה
גבים גבים חפירות חפירות כמין בורות תרגוס בור גובא ותעממו פתידין פתידין
ושוח פתידין אחואין מא תרגוס לשמות מים מגבא מפתיד והו חוץ למא
לעם לאן מן קוה מגי למא חפר פי גוארי אחואין פאמתל מא לאנה קל עשה
ומענאה עשה יעשה ותרגוס לאפיקים ולגיאיות לפתידא ולחילא ותרגוס על כל
אפיקין פתידהי ושוח אפיקים ואפיקין כטאדק למא וסיון למא ופירש קמחוי מגבא
מקוה מים תרגוס בור גובא ופירש המים הנגלים בחוזק טקלאים אפיקים
ותרגוס אוליכסאן נחל מים אדבויכין על פתיד מים נמא פירש עשה הנחל
הזה גבים גבים נחלים נחלים והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחור

וכל עין טוב תפילנו וכל מעיני מיס תסתמו וכל חולקה הטובה תכאבו באניס
מכר ומכחור כלבש חצין וכל מוצע מפתח אי חסן וקל אג מותל מבחון
לרא בלנון מותל בחותך ככר עוס לוי הו מותל ובחנותים כבחון את האב ומענה
לסבך ולמתחאק פיון מבחון כמעט מכר מותל עותל ובחן בחן נתת בעכר
לוי הו מותל הנה נתת היום הזה לעיר מבצר אי מחסן מוקא מן שר לאשדא וכולך
הקיימו בחוננו חזונה וקלאעה אבן בחן בדג ומגדל וקלעה פיון לתדאק פי ללפן פתחא
ולמעט ואחד וכל החלקה הטובה תכאבו באניס אונעלס יכח לא לוי לחס
ואתמכר פיה הנא למעט לאפסאד לוי לו כאק מותלה לחסאס לאושה דלך ותלס לה ומותל
הוי פי מעט לאפסאד אק בשדועליו יכאב לילס כמעט וגע לא אן כאנט לארץ ולאגארה
תוגע לתלם ותרגומו ותמחון כל כרך תקיף וכל קריא כריכא וכל אלסן די עיני תעקון
וכל מבועי מים תשתמוק וכל אחסנתא שפירתא תסומון באבניא מעני קריא כריכא
עיר שהיא כלך שאים כמו עיר מבצר כל מונע יקל עיר לים הי מדובה וכל מונע
יקל כרך הי מדובה כקול בן עיר שהלך לדרך ובן כרך שהלך לעיר כלמא קל הנא עיר
מכר עאדת מחצנה בחסן כאנהא מדובה בדוב וקל קמחי זל פי שרחה וכתים כל עיר
מכר וכל עיר מבחור באסמוך על סמוך כמו את סמך מסקד העס נשיא ראש חסן
נהי נחל ופ בא סמוך על סמוך גא מעני מתדאד וקל פי תרעס עירס גדולת לבנות
היון וכדבן וכריכין תרעס בצמות עיכ הנהא תרומהא תקיף והו מעני מתדאד לאן
למחצנה בחסן כאנהא מדובה בדוב ופירוש יעי כמו יאי תרגום שם תרומה
בנו טוב תמן ישלון באות דייא ותרגום יפה עיני עינוהי יאי כיה עין מתחלת
באק מטת אחהע ופירשו עיר מבחור עיר בחורה לפי שתרגום מבחור בלשון
מבחר של טהובין ועני תכאבו תשחיתו וכמוהו אק בשדועליו יכאב כלום שישחית
גפו כיאק מתכואב ומרגיש ופירוש עליו על עצמו ועני תסומון כענין
הסתמו תרגום סתמוס מלשון סמוך כלשתיא ותרגום תפיל תעקון ענין השחתה
ויהי בבקר כעלות המטה ידך בה וקת לידך תמיד שלשחך לאן לקמן יסמא
מנחה כקולה את עולת הבוקר ואת מנחת הערב כאנה קל ואת עולת השב וקד
קל לאתעספו הביא מנחת שחא פלאתקדיר הנא ויהי בבקר בעת עלות המנחה
ועולת חולדת לאן עולה מתל גבא וקד קל ויעלהו עולה על החומה אי קתלה
כמא נביין בער קלל ומותלה אל תעלגי בחצי ימי לא תתנכני ומותלה ואנכי אעלך
גם עלה אי אתפאך בדלל ואסף ישית ידו על עיניך כמא ביינאפ אול לכתאב

מתל חתולונו לחסן

לוי הוי מחצנה בחסן
ולס מדובה

מדובה
באחמרה
באחמרה

ויעקו מכל חוגר חגורה ומעלה ואחכשו מכל אסרופא ושלם: ופיר
מכל חוגר חגורה מכל חוגר כל מלחמה וכמוהו חגור כל מלחמה חגור חרב ער
ירך גבור: וקין פי מעני מכל חוגר חגורה ומעלה מן כל מלך ישד חטה לאי עמל
באג לאי אגדאב אחרב: החרב נחרבו המלכים פעל משחק מן חרב מתל
וישסף לזי הן משחק מן סוף על מלך קין לא מעני תשאפו: וכל מה כאן מן הדי
למעני פה פתח לא הדי קמץ מעני החרב: ואמא נחרבו פבסגול וכל מה שואהוא
פתחין: ויכובה והכות את מואב מעני ויכובה למי למדינה בלעלא לא
ולא מנבניקאת: והכות את מואב לזי בקח מנהם פי למדינה פאמא לזי ועלו לילעסכו
ומנבניקאת מן חגור פקד קל ענהם ויכו את מואב וינוסו מפניהם ודכלו למדינה פלמא דכלו לעסכו
למדינה למנבניקאת בלעלא לא ודכלו וקתלו מן פיה: והו קול לנץ ויבאואן מחטי ישראל
ויקומו ישראל ויכו את מואב וינוסו מפניהם ויכובה והכות את מואב: עד השאי
אבנה בקיר חרשת אי צארת חטאנהא חגורה מטתורה כאנהא קד חרשת בל
מחאדית: וקין אן חרשת אסס בלד ולמעני אן חגורהא וכלת ליתלך לבלד:

והרגומו עד דלא אשתארת אבנא בכתלא דלא פגרוהא כלומר לא נשאר אבן בקיר
שבכל המדינה עד ששבלוה בכלי חרש המשובים: ופירש קמחי לז עד השאי
אבניה בקיר חרשת שברו החומה בכלי חרש כלומר לא נשאר בקיר אבן עד ששבלוה
בכלי חרש: וקל יסחק לספודיאל וקל אתרגום פיה עד דלא אשתארת אבנא
בקרתא דלא פגרוהא פגעל בקיר מקאס בעיר ותם מבאן יסמא קיר ופקולה פי עמוס
וגלועים ארס קירה אמריי: ויסובו הקלעים ויכובה ארמאה בלמקסלוע מבג
קוליעאל השערה: ומעני ויכובה ופגרוהא ופולך ויכו את עקל פלמא
ונהב לא קתל לאה קל הנאך לא המיתו איש: וירא מלך מואב כי חזק
ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שולף חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכול
אבל מלך מואב שבע מאות רגל מגדילסיוף וטלב אן ישק עסכו מלך אדום ליקח
כמה שאון מלך ישראל ענה פלם יקדר: ומעני להבקיע אן ישקו וידכלו לידה:
ויקח את בנו הבסר אשרימלך תחדיו תמירכו ען מלך אדום לא מלך מואב
לאן ולך לא יפדה כל הו חנפ עלי מלך אדום בכונה אשהן ישול ענה פקתל אבד
לענה כאן ענה רהינה אן אסיל פי רסלא וקד בייך ולך פי קולה על שרפו עתמות
מלך אדום לשיי יייד בשיי אי אנה על אמה פמא אחרק אנהא לאן לעמב

לעבאדאת הי חגור
מין אגד למקבלה
ומנבניקאת מן חגור
למנבניקאת ולמעני
החגור כבד בלעלא
על מנה אשנים מן חגור
לעבאדאת יורמא
בהא לחמון לעליה
למאמלחמה כלל
לעבאדאת לזי נאמרי
לא מקבלה לא פקד

גיר הו קולה ויעלה עולה על החומה איתנה ואחריה כמה יורק לקרבן לזי יקרב
 למסמא עולה וקדשינה אשתקאקה ומתלה פי מאתקדס וקלכא אף כל עולה מדבר
 זבח: ולדליל עליה לזי לשרח קולה ויקעו מעלו וישונו לארץ איאן מלך מואב למא
 פעלולך במלך אדום מצא ענה ומצא לבלאדה: ויהי קצף גדול על ישרל מן
 מלך אדום לזי גא פי מעונתהם וסלכב בולך קתל אבנה לאן מנייהם לי בלאד מואב
 וקתלהם להם ואכרצבהם לבלאדום כאן באמד עבי ווח לאהי ומעגזחכרדהם ברה
 אנבי מלא ימכך בעד ללך אקכוזן ויהי קצף מן אלה תעלי: ותם מן קאאנה מן
 אלה לכונה אסרפו פי למצחיקה ולמחצירה אן לי אחוגזה קתל אבנה וגעל קאל
 הדי לקול צמיר בנה בכר ען מלך מואב וקאלן ישרל ופלו עני דלך ולים פילאנץ
 מה יוהם שי מקהלי: ויחצמל אן יכנך מעני קצף גדול עמיד על צמיר ישרל
 איצטה צעב עליהם ולך כחיר לאגל מלך אדום לזי גא מעשים פינגדתהם לזלך
 אקצטה ויקעו מעלו וישונו לארץ: וקאל דלך תגורבנך זהש הכתוב צדקה
 תרמם גיילו ישרל וחסד לאומים חסות חסד שאומות העולם עושין חסותהוה
 לשרל ממי את למד ממישע שן ומישעמלך מואב היה נקד מהווא נוקד רעי:
 ויהי בלמלך ישרל מאה חלף אלם צמד מהו אלם צמד דאבאבד כהנא אכר
 פלציה: מה עשה כינס כל אסטרולוגין שלו אמר להון לית חתוך אמרין לי למא
 חסד עבוד קרבא עם כל אומיא ונצח להון ועס אינך יהודאי ואנוך נצחין לך
 אמרין ליה בזכות חד סבא דהוה אית להון אמר להון ומא הוא דין סבא אמרין
 ליה אברהם אמר להון ומא הוה עסקיה אמרין חד בר יחידאי אתיהיב ליה למאה
 שנין וקרביה אמר להון וקרביה אמרין ליה לא אמר להון ואין דלא קרביה מתעביד
 ליה גיין ולא קרביה על אחת כמה וכמה ופרון כל יחידאי אית ליה להווא גברא
 והיא עתיד מימלך תחתיה והוא אגיל ומקריב ליה דלמא מתעביד ליה ניסין מיר
 תחתיה בכו הבכור אשרימלך תחתיו ויעלה עולה על החומה על החמה כתיב
 שיה משתחוה לחמה מה כתיב תמן ויהי קצף גדול על ישרל אמר הקדש לישרל
 בכו אומות העולם אנן מכירין כוח ומורדין בי אתם מכירין כוחי ומורדין בי
 אמר להון אולי זכות של עובדיה ככל היו ישרל מכולין באותה שעה שן ואשר
 אחת מכשיבני הנביאים: ואשה אחת מעשי בני הנביאים קאלתרגום
 מתלמודי נביא לאן לתמיד ולד ללאסתאד מקחיתו נאקלראיה ותאבע טריקה

למא

פאן רפיעין
לכונן

כאנה קד אנתקן טבעה ליה לאן הויה דפה לולד מעלולד: ובהדי למעט אשמיט
בנים בניס אנתם ליי להיכס אל נתשבה בה חסב אקדורא לבשרייה פיגמיע אצמאר
לכאמלה פלולך אתבעה בערס לאנפעל לא תתגודדו ולא תשימו קדחה ונענן
אלך כי עם קדוש אתה לאנה קדוש וינבני לכס אל תכונו קדושים: ואמא קולד
בני בכורי ישראל פאצן אלך בערב אלך למלה לכאמלה אל לשכך לכאמל הואגחיה
מן גמלה אונוד לספול ואגחיה מן כל שי הי אשרף מא פיה ומע כונוהא לאחחיל
ולא תציהר באפעל אבשר תקלס אקסבאב אפרי אז והי למקצורה מן אווליה
לחל פהי למתקדמה פי ארתבה ולחקיקה ואן ותכלית באזמאן לאן לעמל לחתקס
כאן כאדם להא פלולך כאן לנוע לאנסאני אשרף למתכוונות אספליה פדדו
אגחיה ואן תאכרוגורה ען אנבאת ואחיואן באזמאן פהו למתקדס באחבה
ואשרפיה ואמקנד אל כאן תם קנד על לחקיקה ולא פכאמגאז וישול אזי
כאנו עלי לכמל פהם גחיה לנוע פלולך כאנו בכורות באשרפיה וכל מן חאן
לכמל מנהם כאן בהדי אעתיבאר בכור ללכבורות: וקל אחרגוס ואחחיל
חזא מנשי תלמידי נביא מנחא קדס אישע למימר עבד עובדיה בעלי
מיתות ידעתיארי עבד הוהדחיל חטאין מן תיי דכד קטילת איזבל יד
נביא דיי דבר מנהון מאה גוברא ואבומרינון חמשין חמשין גוברא במעמא
ומה מוזיק ומוביל להון בדין דלא לאוכלותהון מנכסוהי דאחאב מן קדס דאיונון
אונסא וכעך רשא אחא למדבר ית תריז בע ליה לעצין: ותרגס כי תשד
ברעך ארי תרשי בחברך ומעני וכעך רשא ואן אגא לדין יטלב דינה ודו
יורס בן אחאב וכאן עובדיה יתקלף מנה בארביית וינפך עלי לנביאים: וסב
נדאפהא כון יהורס בן אחאב תואערהא בחכד אולאזהא דהנייה בדינה פיעלב
עליהא סוף בניהא יתגדל בבית אחאב הרשע וכאן פיידה לאורה לכונה מלך:
ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יי קיל אנה עובדיה לוי כאן מע אחאב
לקולה תם ועובדיה היה ירא את יי והוקול ממכך מחתמל לכן לים דליל קאטע
ולאבד: וקדדכרנאה תם: והנושה בא למדאין מתל לא תהיה לו פלשה
ואסם לדין נפסה נשי ושלמי את נשיר וליס מן נשך כאן נשך אנמא הו ארביית
והדי יראדה לדין עמוס ולכאף פי נשך צמיר אמונת: ויאמר אליה
אלישעמא אעשה לך וכי מבדכין על שולחן חקס הגדי למה יש לך בבית אמרה

יעל לא יעמלו וילך אלבו
וילעם אל פי אצנס פכאמל
בל יתלנו עלי אלה אל
חס משכנין ביה

לו יש לי כל שלשמן שיטבו לקלחת אמר לה תנוח דעתך שהכרחה נוגעת בשמן הוא
 אר לאהל מושד והוא למטות הכהנים והמלכים וכלי נזק כלים רקים אמרה לו רב
 ומי משחיל לאמנה עניה אמר לה מי שאמר למצרים שישחלו לישראל הוא יעשה לך
 כך: מן החוץ אמרה לו אין דרכי לצאת לחוץ אמר לה מאת כל שפני אמרה לו איני
 יכולה לרנוק וללנות אמר לה מאת כל שפני כתיב שפני וקרי שפני אמר לה
 את שחל מן הנשים ובטח מן האנשים כלים רקים אל תמעיט: ובאת וסגרת
 הדלת בערך אמרה לו אדוני ולמה לא בנהדיה חמלה בעלך לא כלכל לא בענדה
 אף את מכת כלכלת בצנעה: הם מגישים אליה והיא מוצתתמה והיא מוצתתת
 אמר רבותי שהיה עמוד יוסף מתוך הכל ומבצבצת שנתמלאו הכלים:
 והיכלת הכלים מלמד שנתמלא הבית כלים: ותאמר אל בנה והלא ש
 בעס היו לה היכלת אמר אמר הן להביא לה כלים מן החוץ ולא מצא מיד ויעמד
 השמן שהיה בשמן מלפניו ועולה טוץ שלא מצא כלם מיד נח שן ויעמד השמן
 וכתיב ויעמד הים מזעפר: כתב ותלך מחזק מה תל ותבא ותגד לאישה להים
 לא ויעמד השמן שהוקיר ובאת לשאל לנאסתמכור אם לא תמכור הכרחה האמונה
 היתה גולה מן הראשונה: ואת ובניך תחייבנותרע שחיו ממים: ותבא
 ותגד לאישה להים אמרה לו אדוני שמא אמרו בית אחאב שלגו הוא השמן אמר
 לה מי שסכר פי הכלים במצרים הוא יסכור את פיהם: אמרה לו אדוני שמא עיון
 תרומה מעשר אמר לה בעלך לא כלכל לא במים ואים עיך תחמה ומעשר אף זה
 איך עיך תרומה ומעשר: לוי מכרי את השמן אמרה לו ושמה עריך מתנות
 לעניים אמר לה נשמי את נשיך אמרה לו נשמה עיך מס למלכות אמר לה ואת
 ובניך תחייבנותר: ועוד מצינו שגיהו ביוך בשמן ואמר כד הקמח לא תכלה
 וצפחת השמן לא תחסד עליהם זעל כיוצא בהם אמר הכותב ותגזר אומר ויקס לך:
 איך לשפחות כל בנות אם לאשי ויך הדי וכילי כל מעגאה שכתיר:
 כי אם אסוך שמן ועא אמא כוזא נורה מתלברניה ושבההא יולע פיהא
 לזית ליתדהן בה וכלך קא פיה לתרגס מנא זמשהא ישתן מן וסוך לא סכתי: וקיץ
 אן מעגאה דהנה זית ולמעש אן עגדי זית במקדאר נא אנדהן בה מיה נאחזה
 ולא פיה מרובה: ופאר פיה מרהץ יעט ועא אהן ופיה באק דהן:
 והמלא תשי אנה מא מן נסע ולגן מנהמה פלאסך והו מן לתקיל למזיד

יצחק ופיטר לי סאיר
 לאוניה

אעני הסיע ומענאה מהמאה אמתלא מן לאוועיה תרלנה אי תסליה מן בין ידיך אוולא
באוול כלמח אמתלא ועא שיל וקלס גידה : מוצקת מכלגה מן ויעק עליה שבע
לכנהא פאעלה מן לפעל אתקין מנה : ויעמד השמן אי בטל תזיירה במא קילעו
לא ענו עוד לדי מענאה תבטול לכלאס ומתלה ותעמוד מלדת : נשיך דינך כמא
תקדם : ויהיה יוסבען לאאס ולס להא לתערוך תכצית יוס מעייך כל הו מתל ויהי
היוס ויבוא בני הלהיסלה תעב אי למח כאך פיבען לאאס : ור יעחק זקל וכאך מן קרס
לישע אן יטוף ארץ ישול כמח כאך יפעל ליהו פקולה ויהי היוס אמא אן אשאר ליוס
מעלום לקצרה לזך למויע פכל מאתל אחול ימני פיה לז זלך למויע : ואמח אן יכו
אשאר ליוס לדי גרא פיה מא זכרה פי מא בער : ורל דרשו ז שמעון פתר
תפלה לחבקוק הנביא על שגיונות האיי קרוא קשיח ואית לאתכלא ביה מאי שנא
תפלה לחבקוק הנביא מכל שאר נביאי עלמא דלא כתיבתלה לשעיהו הנביא :
(וחדק להנביא ולחושע ושאר נביאי לא הכיך תנינן אן ישע גבה בהאיי עלמא מא זל
זכה נביא אחרנא בר ממשה ועם כלל לא בעא לחטורא למריה כה כתוב ויהי
היו ויעבר לישע אן שונס ושם אשה גדולה מאי אשה גדולה בעבדיה
דכל בני דרא משתבחין בה והיא עיקרא דביתא ובגין דבעלה לא הוה שכיח בבית
למהוי עיקרא לא אידכר הוא לאהיא : תוב ושם אשה גדולה גדולה על שאר
נשי עלמא דהא שאר נשי עלמא כד חמאך או שפילין בביתא מצערין ביה ודח
בה כל שכן לאפקא עליה ממונא : והא חדות באושפיזין ולאפקא עליה כל שכן
כיון דחמת לה לאישע חדות ביה ועל דא שבחא דינה יתיר על שבחא דכולא ובגין
כך ושם אשה גדולה גדולה על שאר נשי : ושם אשה גדולה אמרה לחתנה
כבירה לשאן ביקמה להא : אמר סימון על ידי וחזק בולאכל לחס זכתה שיחיה בנ
קשה פרוסה שגרמה לחדות המתיס לבוא שלא בעיתה שונמית על ידי שהאכילה חת
לישע זכת שיחיה בנה : ירפית על ידי שהאכילה את לחם זכת שיחיה בנה : אמ
ז יהודה בל לעא אסט נרות חפלות היה ליהו מולך עמנו ממקום למקום כל כך למר
שלא להטריח על הכריות : והי מדי עברו פתאר אזי עבד ימין לענא
ליאכל טעמא : הנה נאידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עלמת זלך במא
דאת מן סידנה וכרס אכלאקה וכוה אדה כפסה וקנא עתה ובלגמלה אכלאקה באמר
פי לאעתי לאמאפי לאכלאק מאיר לאמא ולא יחתאג לי מאקין אנא לאתגר פי

במחשבים סופרים

פ
פ

וְלֹא יֵעָנֶה בְּלֹץ אֶתְבָּאֵהוּ אֵלֶיךָ אֲלֵיכֶם אֲלֵיכֶם אֲלֵיכֶם אֲלֵיכֶם
 שְׁעוּרִים וְכִדְּוֹן בְּנִקְלֹן לִימֹךְ בַּהּ מֵאֵה אִישׁ מִבְּנֵי הַנְּבוֹאִים וְיֵלֶךְ עִשְׂרֵה קִמְסִיר
 פֶּעֶה מֵעֵמֶה תִּבְעֶהּ מִן הָדָב וּמִלְּבוֹס עֲלֵי כַעֲמֵן שֶׁר עָבָה מִלֵּךְ אִישׁ וְיֵלֶךְ מִשָּׂא
 אֲרָבִים גָּמֵל מִטוֹב דְּמִשְׁק עֲלֵי חֲזָל וּבֶן הָדָד אֵמֵה מִן יִכְלֹךְ אֲנָחַס בִּלְקוֹן וּחֹשֶׁמֶה
 אִי אֵן יִדְפֻעוֹן לֵה אֲמִילָהּ כִּמֵּה יִפְעֹל בַּעֲלֵן מִן יֵהֵנָּה בְּכַנּוּתוֹדָה לְגִיר צִוּוּה פִּיזִלֵךְ
 מֵהָ בֵּינָה אֲבָה מִחִירֵי זֶלֶךְ פִּי שִׁיחַ מִסִּכֵּת אֲבוֹת מִן שִׁדָּח אֲמִשְׁנָה אֲמִשְׁהוֹן
 וּמִן יִתְכַּן עֲלֵי אֵלֶה תִּעֲלֵךְ וְיִתְרַךְ אֲתִפְכָּחַע מִן סוּחָה וְיִסְלַךְ פִּי הָדָה לִטְרִיק לִפְטִיעֵה
 עֲלֵי שְׁרִוּתָהּ פֶּאֶן אֵלֶה תִּעֲלֵךְ יִרְזָקָה מֵאֲעִיז הַטוֹב וְדוּ הַמֵּלֶכָה וְהַחֲזָה וּיִגְנִיה
 עֵן סוּחָה בְּפֶעֶן מֵהָ כִּמֵּה קָל דְּיוֹד עֵס וְהַכּוֹטָח בְּיִחְסָד יִסְבֻּבְנוּ וְיִקְרָה
 לֵה וְתַעֲמִיד בִּטְחָה וְלִמֵּה בִּטְחָה אֵה שְׁלֵה הִיחָה יִכּוֹלָה לְהִסְתַּכֵּן בְּפִטּוֹ שְׁלֵה תִמּוּרֵךְ
 מִנּוּגָה זִין פִּטּוֹ עֵה וְיֵהִי הַיּוֹם וְיִכָּה שְׁמָה וְיֵהִי הַיּוֹם מֵאֵן הוּא יִמָּה
 דָּה אֵה כִּמֵּה דְאֻקְמוֹה וְתָה אֲזִי הָהוּה יִמָּה יִס טוֹב דְּרֹחַשׁ הַשְּׁנָה הוּה דְאִתְפְּקִידוֹ עֲקִיוֹה
 דְּעִלְמָה וְדְאִתְפְּקִידֵן בִּיה בְּנֵי עֲלִמָּה קִרָּה לֵה וְאִמֵּר לֵה הֵנָּה חֲדָתָה אֲלֵיךְ אֵת כֹּל הַחֲדָה
 הַזֹּאת בְּגִיטְךָ אֲעִטְרִיכֶנָּה לְעִינֵי יִמָּה חֲדָ בְּדִיט עֲלִמָּה דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא דְאֵיךְ
 יִמָּה דָּה לְעִלְמָה וּבְגִיךְ דְאִתְמִישְׁנָה בְּלִחוּד בְּחִתְרָה דָּה אֲעִטְרִיכֶנָּה לְאִסְתַּכְלָה בְּרֹגֶזָה
 דְּעִלְמָה מֵה לַעֲשׂוֹת לֵךְ הִישׁ לְדַבֵּר לֵךְ אֵל הַמֶּלֶךְ וּכִי מֵלֵךְ דָּה לְמֵה אֲעִטְרִיךְ לְגִבִּי אִתְמָה
 דָּה נִפְקִית וְלֵה עֲלִית וְלֵה אֲזִלְתָּ בְּהִיכָלָה דְּמִלְכָּה אֵה יִמָּה הוּא גְרִיס דְּכָל בֵּט עֲלִמָּה
 יִתְכִּין בְּדִיכָה וְהוּה דְּמִנְאֻקְרִישָׁה בְּרִיךְ הוּא אִיקְרִי מֶלֶךְ הַמִּשְׁפָּט אֲמֵה לֵה אֲעִטְרִיךְ
 לֵךְ לְגִבִּי מִלְכָּה שְׁלֵמָה עֵן עוֹבְדֵיךְ דְּבִיךְ וְתִתְּמִיר בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנִי וְשִׁבְתָּ מֵהָ קָה
 אֲמִרָה אֵה בְּשַׁעֲרֵה דְּיִנָּה תִלָּה בְּעִלְמָה לֵה יִתְפָּרְשִׁי בְּרֵשׁ בְּלִחוּדוֹ וְלֵה יִתְרַשִּׁים
 לְעִלְמָה וְלֵה יִשְׁתַּמְדֻעוֹן בִּיה בְּלִחוּדוֹ דָּה בְּזִמְנָה אֲחִירָה דְּיִכָּה תִלָּה בְּעִלְמָה אֲנִיךְ
 דְּאִשְׁתַּמְדֻעוֹן וְדְשִׁימֵן בְּלִחוּדוֹ אֲעֵלְדָּה אֵיךְ אֵיךְ אֲתִפְרִסְמָה בְּקִדְמִיתָה וְעֵלְדָּה
 לֵה לִיבְעִי לֵה
 עֵן עֲמָה כוֹלָהוּ כְּחֹד לֵה אֲיִבְעִי לֵה אֲתִפְרִישָׁה מִבֵּין עַמִּיךְ דְּבִלְזִמְנָה דְּחִמָּה קִדְשָׁה בְּרִיךְ הוּה
 כוֹלָלָה יִשְׁגַּחְזֵן בִּיה לְמִידָן לֵה
 לֵה
 וְהוּ מֵעַן לֵה
 הִישׁ לְדַבֵּר לֵךְ אֵל הַמֶּלֶךְ הַשִּׁיבְתֵּהוּ בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנִי יוֹשֵׁבִת כְּלֹה בְּתוֹךְ מִשְׁפַּחְתִּי אֲנִי וְשִׁבְתָּ

כִּשְׁרִי אֲמִירָה
 שְׁהוּה יִסְרָחֵשׁ
 הַשְּׁנָה

והם יבדלו על אל המלך כשחצו וחינו צריכת לה אמר אישע ומה לעשות לה
והוא נחזי אצל בן און לה כלום לה ששלו את המלך צריכה לכל לה צריכה כי
אין ואישה זקן ור' נחום זל ויהי בבואו אליה מעשה מתלוייה מסתאנף
פי פאדאגס אי ערנא כל פיהו ינה חרית אליה את כל החריה הזאת אנהמס
בנה הדיא אלהתמאס לעניס מן לבלמה אנזעאג: בתוך עמי אנכי יושבת
מחננה ען עבאיה אחד לאט עזיזה ציק אלהי ומחננה ען עשירתי וקומי:
ותרגום הנה חרית אליה את כל החריה הזאת הא עסיקת לגאית כל עסקא הדין:
ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת בתוך עסקי עמי אגס מסוכר: ותרגום
ויכלב יוסף וסוכר יוסף ומענאזה אמונה ואחטאס ותעב בקולא אגס מסוכר
אני מסתגלה ען עטא למלך לאט מסתגלה ביק עשירתי אמונה ואפיקה ולסאנא
מחננה עטיה אגס: אבל בן און לה הי לפנה אסתני בתחיקמא כהן
יטהם סלה ומתלה אבל שיה אשתך בקושטא שיה אשתך אבל אשמים אכח
בקושטא וכן תרגומה כהן בקושטא צלת לה: ופירש' שמשך בן יוחאי
ויאמר נחזי אבל בן און לה אמר לי ששע חזא שעתא קומא דהא יומא גייס יאמר
למוסר הזה כעת חיה את חובקת בן ומעט כעת חיה מתלויי אוקת קחבלא
ומתלה שוב אשוב אלך כשתחיה וקד אקססת ליה וקד ואמרס כה למי ומענאזה
כלהא קאבל ומתס אהיא כהן יקון לצחכה לעחכה אי קאבל ואט פי עאפיה
וכי' קל אלתרגום למזן דאעז קייכין: וקל י שמשך זל מאי טעמא מית
אחרין לא בנך דאניהבת לה ולא לבטלה ומאמר דטקסא אנתקשר וככא
דאנתקשר כעקבא מותא אגד מנת קמיה פירוש מפני שהבדכה היתה
לאשה ולא לבטלה מת הילך לאו היתה הבדכה לבטלה לאשה לא היה העבר
מת כעטן וכור פרי בטן ולא פרי בטן: ומאין שבדכה היתה לאשה
דכח את חובקת בן תא חזי באבדה דכח שוב אשוב אלך כעת חיה אגדא
בן נקסדה אנתקשר ולא בנוקסדה אלך ולא אליה: מאן דאמר בקטר טקסא מות
קרי בלגי: פא השונמית קבלה את אישע בסבר פניס יפות ועבדה ל מטה
ושלח וכסא ומנורה והיתה האשה חשבה וחכמה כעטן שן ושס אשה גרנדה
חשבה והוא כל דבריה בחכמה ובסדר ואני כי הקדימא מטה לשלח כי כן דרך
הבא מן הדרך שחמה לשבב על המטה ולמח יותר מן האכילה ועל כן הזכירה

כי חיוס יפקדו העקרונות

בן נקסדה הבדכה
וצא בנקבה

מטה תחלה ואחר כך שלחן ואחר כך כסא וכבוד השמש ידליקו הנרות עלית
קיר קטנה רב ושמול חדאמי עליה פדועה היתה וקירוה וחדאמי אבסדדה גדולה
היתה וחלקוה לשנים ופ אבסדדה הוא המקום שיש לו שלשה סתלים ותקרה למאן
דאמי עליה העוד כת עלית קיר לא למאן דאמר אבסדדה מאי עלית קיר מעלה
שבתים וזה הכן שנוני לשונות הוא חכרון הנביא וכך פירש לשמעון
וכן פירש בעל כד הקמח ואמר דא חכרון נביאה כדא את חכרת בן אי הכי חכון מיכע עליה אמר
חכרון תרי לא חד דאמיה דאת חכרת ליה וחדאמישע דאת חכרת עמיה תרי חכרון
הוא ומעב חד דאמיה דאת חכרת ליה יעבאן אמה עאנתה ולמלה א צדרהא
בעד אן חיי סקלה ותשא את בנה ומעב חדאמישע דאת חכרת עמיה ישיר
א לאתסוקה ליה ולתמחמה בה וקתאן אחאה פלמא כאן אמה ואישעא כתמנו
בלאתמאן סמי חכרון וההד תפלה לחכרון הנביא על שגיונות דהווא יומא
דאתקשר ביה שגיונות דעלמא הוו תליין קמיה דקדושא בריך הוא ובגימא הוא
שליט ועל דא אתקשר ביה האי תפלה דא תפלה לחכרון הנביא תפלה בגין חכרון
דאיהו עבד בגימיה פיתעא זכר חכרון הנביא בזו התפלה קס שנקשרה
הבדכה באמי את חכרת בן שצאנו היום הוא היה יוסהדין והוא יוס דאש השנה
שמן תלויין השגיונות ששונה אדם בעשיית החטא בכל השנה קס תלויים לפי
המקום שישירחם על עושיהן וימחה ממנו מה ששגג והמקום בזה הוא שליט
בעולמו לזון אתם על השגגות והזדונות הוא אמרו ובגימיה הוא שליט וזכר חכרון
יוס לדתו משבח להקדש עלמה שעשה חסד עמו בהחיותו אחר מיתתו ודא
אמרו דאיהו עבד בגימיה שהקדש עשה בשבילי החסד והחיה אתם שחוא יודע
שהוא עתיד לעשות הטוב והישר כענין בטורס אערך בנטן ידעתיך ובטורס תנא
מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך יי שמעתי שמעתי יוראת תא חדי
כד הוה איתערי עליה דוחא דנסיא על איתר דא דהאי תפלה הוה רתית והוד
דחיל ואזדעזע מניה אמר מאן דנשיך ליה כלבא מקלא אזדעזע נתפחד
שלא ימית אתו פעם שפיה בלא עתה ואמר יי פעלך בקרב שפס חייהו כבאן
פעלך לא עליה קא אמר דאיהו פועל דלמא בקרב שפס חייהו דלא ימות כדמיתא
וקלא לא לא יקון ליגע מתן מאכל למלאך לאברהם שוב אשוב אלך בעת
חיה לא קא למועד הא בעת חיה וכאן יקון שוב אשוב אלך בעת חיה ואת חכרון

וכן פירש בעל
כד הקמח ואמר
חכרון תרי לא
חד דאמיה

שקטלה בו הבכה

קשרה בו זונה פלה

וְאֵלֶּיךָ עֹמֵד בְּחַיָּה יִדְּעֶה לֹא בְּקִרְבָּהּ בְּקִרְבָּהּ לֹא יִתְּנֶה וְלֹא יִלְוֶנָה קֵל
 שׁוֹב אֲשׁוֹב בְּלֹא לִי לְתַחֲרִיט וְלִישָׁע שִׁכְנָה בְּשׂוֹרֵי לֹא יִרְגֵּם מִן אֲמוֹת פְּלוֹק לֵהָא שׁוֹב אֲשׁוֹב
 וְשׁוֹבָה לְמֹת וְלִישָׁע שׁוֹב לֵהָא מִן אֲמוֹת גִּיד צַחִים פְּלוֹק קֵל כַּעֲת חַיָּה אֵת חֲכִמָּתָם וְלֹא יִתְּנֶה
 אֶלֶּיךָ בְּלֹא מֹת וְקֵל שְׁלֹמֶה צִדְקָתִי לֹא בִּי דִּישׁוֹ שׁוֹב אֲשׁוֹב לֹא בִּישְׁדֵּי הַמֶּלֶךְ שִׁישׁוֹב
 אֵלֶּיךָ בְּשִׁלְחוֹת שְׁלֹמֶה אֲמַר לוֹ כְּמוֹ וְיִאמְרֶה מֶלֶךְ מֶלֶךְ יִי הַדְּבָר אֲנִי בְּהַאֲחִידֶנִּי וְהוֹאֲחִי
 בִּידֻלְמוֹת לֹא בְּשִׁמּוֹ שְׁלֹמֶה אֲמַר לֵהָאף כֹּחַ בְּשִׁלְחוֹתוֹ שְׁלֹמֶה אֲמַר לֵהָא אֲלִישָׁע אֲכַבֵּר
 לְשׁוֹמֵי לְמוֹשֶׁה הַזֶּה כַּעֲת חַיָּה אֵת חֲכִמָּתָם בֵּן וְתֹאמַר אֵל אֲדֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֵל תִּכְבָּד שְׁמִיתִי
 אֲמַר לוֹ אֲתָן הַמֶּלֶךְ שִׁכְנָה שִׁכְנָה אֲמַר שׁוֹב אֲשׁוֹב וְאֲתָן אֲמַר כַּעֲת חַיָּה אֵת
 וְחֲכִמָּתָם אֲמַר לֵהָא לִישָׁע אֲתָן הַמֶּלֶךְ שִׁכְנָה שִׁכְנָה חַיִּים וְקִיָּיִם לְעוֹלָם אֲמַר שׁוֹב אֲשׁוֹב אֲבִי
 אֲנִי שׁוֹב בְּשִׁיחָה הַיּוֹם כֹּחַ וּמֹחַר בְּקִרְבֵּי בֵּין חַיִּים מִלְּמוֹשֶׁה הַזֶּה כַּעֲת חַיָּה אֵת חֲכִמָּתָם
 וְתִנְחֹסֶל אֵל תִּכְבָּד בְּשִׁפְחָתָם לֹא יִתְּנֶה יִכּוֹן מַעֲנֶה לֹא תִכְבָּד לֹא תִקְטַע אֵל לֹא
 תִכְבָּד עַיִן פִּי לִדְעָה פִּי הוּא אֲמַר לֵהָא כֹּחַ אֲסֻתְעִיד לְפָנֶיךָ אֲכַסְנָה לְתִכְבָּאת וְנִאֲמַר בֵּיתָ
 וּמִלְכָּתָם מִיִּם נִאֲמַר כֹּחַ אֲסֻתְעִיד לְכֹחַ לְאֲנִקְטָאע וְלִתְלָשָׁא לֵהָא הַכִּי הוּא פִי דִּאֲתָה
 פִּקְלִי אֵלֶיךָ יִכְבָּד מִיָּמִינִי וְקִיָּיִם אֵת מַעֲנֶה לֹא תִכְבָּד עַיִן לֹא אֲכַסְנָה תִגְעֵל
 כֹּחַ דְּבָרֵי אֵלֶיךָ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ
 אֵלֶיךָ לֹא יִמּוֹת אֵל לֹא תִקְטַע בְּגִידֶיךָ פִי הוּא אֲמַר לֵהָא לֹא יִכּוֹן חֲחִי יִכּוֹן וְלֹא לְכֹחַ
 אֵל כֹּחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ לְכֹחַ
 פִּתְגָמָא בְּאֲמַרְתָּ וְיִהְיֶה הַיּוֹם וְיִצָּא אֲנִי אֶלֶּיךָ אֵלֶיךָ יִסֵּה הֵנָּה כֹּחַ עַיִן
 זִמָּן וְנִעֲנָה וְיִהְיֶה בְּמִקְצֵת הַזְמָנִים יִצָּא אֲנִי אֶלֶּיךָ וְיִדְּעֶה לוֹ כִּי וְכִי וְנִעֲנָה אֶלֶּיךָ
 אֶלֶּיךָ יִסֵּה לֹא עַיִן אֲכַסְנָה עַיִן לֹא יִכּוֹן וְיִצָּא אֲנִי אֶלֶּיךָ וְיִדְּעֶה לוֹ כִּי וְכִי וְנִעֲנָה אֶלֶּיךָ
 וְלֹא יִלְכֵּשׁ אֵת יִכּוֹן צִדְקָתִי וְלֹא יִלְכֵּשׁ אֵת קִיל פִּיר חֲבֵעַס נַעַר וְהוּא כֹּחַ בֵּין אֲחֵד וְאֲחֵד עַיִן סֵה
 וְנִעֲנָה עַיִן נַעַר וְהוּא אֲבִן סֵה וְנִעֲנָה עַיִן וְנִעֲנָה עַיִן וְנִעֲנָה עַיִן וְנִעֲנָה עַיִן וְנִעֲנָה עַיִן
 בֵּינָה לֵהָא גְמִישָׁה פִי מִחֲבָרֵם הוּא לֵהָא עַיִן הַעֲמָרִים וְיִמָּת הוּא אֲבִין מִן קוֹלָה
 פִּי הוּא עַיִן אֲשֶׁר לֹא נִוְרָה בּוֹ נִשְׁמָה פִּי יִכּוֹן מַעֲנֶה לֹא תִכְבָּד תִּאֲוֹל פִּי הוּא עַיִן
 קִיל פִי הוּא אֲשֶׁר אֵת מִרְעַ שְׁדִי יִקְרָב לְמֹת פִּי הוּא עַיִן עַיִן אֲשֶׁר מִנְּהָא כֹּחַ
 קִיל וְיִמָּת לְבֹ בְּקִרְבֵּי וְיִסֵּה אֲחֵד לְקוֹל תִּנְחֹסֶל
 אִישׁ הָאֱלֹהִים בְּגִין דְּתִמְךָ חֲמָתָא קִישָׁה עַל מִלְּוֹלָה לֹא חֲדִישׁ וְלֹא שְׁכַת וְלִילְחָה
 כֹּחַ לְקוֹי פִי תִלְךָ לֹא אֵת אֲמַרְקָא לְפִי הוּא וְיִדְּעֶה לֹא יִכּוֹן וְיִכּוֹן בֵּהֶם וְקֵל לֹא
 מִלְּוֹלָה דְּבִישׁוֹשׁ הוּא אֲחֵד לְמִשְׁחָא בְּשִׁלְמוֹה וְנִעֲנָה אֲחֵד

דְּאֵת צִדְקָתָא גְמִישָׁה
 קִישָׁה וְיִמָּת
 שֶׁאֵל הַמֶּלֶךְ

לנלם ושלמה ומתלה ויאמר יוסף מרכבתו וישכב אברהם בכרך ויחנש ויבן שלמה
 את הכית ומתלה כתר: אלתעצור ללכת לא תלח עלי: וקיל לא תחבס לזאבה ולא
 תמסכה לארכב עליה כל סוכ ותקדמני הו קולא נהג ולך ומתלה אם תעצרב
 לא אכל בלחמך: וכאן איש האלים עאדה גאס פי שום פי הר הכרמל ומתלה לא מאשה
 אנלם להו נמא אכית אמתך ולגלם ללא תתעב פתחא לארכוב פלא יכון לוא
 מה תרכב פתעאק ולדך קלתנה ולך אלתעצור ללכת לא תעצב עלי לרכוב:
 הנה השונמית הלך הא שונמיתא ריכיא הויתך לשונמית למן הלך קד יכאון
 בזה אמרו כקול מיהמיס הלזה מה העיון הלך יכון ללמנות במעני תלך מתל השונמית
 היל: השלם לך השלם לאשר השלם לילך מכאן דהיא עיקרא דכיתא: ולא עוד
 לא היא אלא לנביה ולא בעלה: ויגש גחזי להדסה ודפעהא ומתלה להדף את כל
 איביך מפטר: וקל רבוצת להדסה אמר ליש לקיש מלמד שדחפה בהוד יפה אמר
 יוסי בן חטת שנתן ידו בהוד שביפה בין דדיה יענו אנה כיון יריד ירפלהא ומיעך
 שדיה וכשהדגשה בו במה שעשה ידעה לשענות ותחקקת אן מן כאן הדי פעלה לא
 ינגד בפעל אנס ולפיכך אמרה חיי וחי נפשך אסאעזכר: וקל אמאי אמור כר
 כמן דגחזי הוה אגל: אלא היא ידעת ואחוי דההוא רשע דגחזי ולא חיהו כדאי דשאל
 עקא על ידוי: ויאמר איש האלים הדפה לה הדיקול למדיון ען אישע אעמאד
 אישה אלים כאנה קל ויאמר לו הנביא הדפה לה: ויביהעלם ממני ולא הגיד לי הדי
 ידל אן אבי לא יעלם כל מאיגרא מאפי אונד מן לחאצר פלא עמא מלא או מאאמ
 בל הדי קצר מעדסה אמר מא אא אטלמא על קצויה מה פאחשיל להא בפכרה ואזון
 לגלה ליהא פיעלמבהא ורב מא לא יעלם כהא לאנא ראינא שאול יקול גס בחלמיות
 גס כנביאגס ולא עבני ידלן אנה כאן קל לאנביא עמא יטלבה ולם יאחיהם בה גואג
 וקד אשונא איסבבולך פי מאתקדס: פפי גיר וקת אחי ולנכרה לא פדק טון לגבי
 ובין סאיר לעלמא פי לאמור לגביה ולמסחיל לעלמיה: ותאמר השאלתי כן סחית
 אדוני הלא אמרתי לא תשלה אחתי הלא אבדתי בל סוללך פי דלך ואנמא אנת לדי
 אבדתי ביה ונמא ועדתי ביה קלת לך איד אן לא תחלבטיה פתכון לחמיה אשר
 ולמיעבה אעניס: אשתך הדי למפסל לא תשלה אחתי מן שכל והו גיר דחיה:
 וקד יעלם עבדי אן יכון לא תשלה אחתי מן מעב ובשליטה ויכון למעס לא תולד
 די לא תדעול פי אלה וייד הדי למעני קולא פי אן אפסוק השאלתי כן מאת אדוני:
 והכי פל לא תממעט בלוי פאנא מויה ענה מן ובשליטה: וקיל מן שלו

ויפוק מעגהו
 אימא דלך איש

הייתו אז לא תקר כחטרי ותסלך כפסי במא לא יחצלו וקל לתמוס הלא אחת
 לך אם מודה יכלו בר קיים ואם לא לה תבכיס יוש תרגום והנה לעמים נמסך כלום
 עתים כלום לא תניחני שאהיה עצה ומתאבחת על מותי ויאמר לנחזי חג
 מעניך וקח משענתי בידך ולך כי תמצא אש לה תברכנו וכי יברכך איש לא תעננו
 ושמת משענתי על פני הנער קאזאן אישע כתב עלי למטה שם המפורש ואוצא
 גחזי אן יקאכל וגה לקגוד בלמטה ויחיה הילד ואמרה בלאתעגל מן חיות לא יתקף
 ולא יסל על אחד ללא כתחיד ען לרעה ולו לם יפעל כלך לא בשלח המטה כל גמס
 עדיה פוגיע בו היה אומר לו התאמין שהמטה הזה מחיה מתים אמר לו לאו ומצא כלב
 מת והשחו עליו וחיה ופיכך לא עלתה בטר וקל לתרגום ואשכח אנוא מיתא ושוי
 עליה חוטרא לנשווי ביה ואחייה ומשוס דעבר על מילי רביה ולא עבד טרפקיה כיאזל
 ושוי ית חוטרא על אפי רביא ולית קלולית דמיתית ואמרו נחזי כשאמר לו רב
 קח משענתי בידך ולך התחיל מסתמך והולך על מקלו פגע בו בע אדם אמרו לנחמך
 אתה הולך אמר להן להחיות את המת אמרו לו והלא הקרה ואח שטמית ומחיה אמר
 להן אף רבי מית ומת ואמר אישע נחזי אן יקאכל וגה לקגוד בלמטה לא אן געל
 עליה במא אמר תעלי למטה אן יקאכל למטה לילך לשי לזי ירד אן יפעל ורדו
 יפעל מן דאנה במקאבלה שם המפורש למחבר עלי למטה קקלה קח את המטה
 ונסה יך על מימי מיתים יעניחאזי למטה באזא למים וכילך לקול פי לבאקי
 ולכח וטל שלולין וקח משענתי וכאחז והו עיצא יתוכא עליהא
 כיתחצא איש לא תברכנו לא תסלם עליה מול ויברך יעקב את פרעה כלם עליה
 וקיל כלסלסא יי עמם ויאמרו לו יברכ יי ואמא כלסלסא ליוס פרו מנקל לנא
 מן גירסא יא אנהס ירדו שלם לבס ואמא עליכס פרו מאכטרה מן גירסא למא
 מא וגרסא הא פילאנצוץ ואמא לך או לבס פוטרכא זלך לבן על חכס לסיל עקלסלסא
 מול השלם לך השלם לאישך ואיצא ואחז שלום וביתך שלם ופי מול יעקב ען לבן
 השלם לו ויאמרו שלם הכילאמיש חיי ש מפתוח אחא לננה גיר מצאך כל
 צפה לך אחיה ואזאת מעני נחמד לא תכחיד פיהא וכילך כל מא ינסב לחתול
 מן אצחא כלעל ולקדורה ולכמל לא תשד פיהא ולא גיריה כלזאת ואחזרד
 בסיטה פי נאיה לבחטה ולא תרכיב לחקדה בונה מן אנוה לא דאני ולא ערנכי
 כל צמאנהא היורי צמאנהא ואמא חכפסך מצאך לאן חיוה לאנסאן גירסאן

מעבסאמה אנה מנחגה
 אנה מן כל אצחא לך
 יוצא בנהג געאס מן מלעון
 ומלך וגיר לך כחל לשי
 אכסלסא

וזאתה נד חיאתה וכלך סאיר צפאת למכלוקאת גיר וזאתה לילך תגד
 להם תגדה ותעס אברי וחמא כמחלאתה תעלי פדאמה על אדחם לאגלי אגלי
 לקדמרי באפעל אגלי לפי כפן קט באקווה ואוראך הדי למעט ותצוור חקיקתה
 הו מעט לתחיד ומח מואה פמחיל אלתרכיב ולכתרה קאו זל מה הפוש
 ביק נדירם לשבועות בנדירם כנודר בחיי המלך בשבועות כנשבע במלך
 עעמ אעפ שאיך רחיה לזכר זכר חי יי וחי כפשך אס אעבדך פ חי המלך
 וחי כל אדם היא נשמת ורחיה לזכר חישווי כפשך כי כפשך היא הנשמה
 שלך וחי הנשמה כשוא כי הנשמה היא רוחו שלה קבלה כמו שזכר ונשמה
 שדי תבינס ואין קול ואין קשב מענאה לא צות ולא אנחאת פכאה
 קל ואין מקשיב אלא מתכלם ולא מסתמע לא הקיץ הנער לס יתבה
 ומקל בלען לשארוח אנה חעל לה סכתה והי נוס מסתגל כאלגשא חתי לא
 יכאד יבאד לה כפס מחסוס והו מרן מן אמראך אדחאך ואמא אנן פקל
 והנה הנער מת משכב על מפתחו ומושכב מאלם יקס פאעלה
 וינל וישכב על הילי וישס פיו על פיו ועיניו על ענמ וכפיו על כפיו ויגהר
 עליו וחס בשד הילי מעט ויגהר עליו ואנחא עליה אי תטאטא וקל אדחאס וגחין
 עליו אי תטאטא על צדה למסמא גחון כל חולך על גחון על גחון תלך ואחיל
 וקל גחון לחיש לה אי תטאטא וסאדרה וקל פיה אנה להת והו אדי יפיתח
 פאה וינפך פישוי ופאה מפתוח לאן אנפס בלך יכר חחר פיסכך מא נפל
 עליה ואמא אדי כפל מן אפס והו מטבוק פכדג אנפס בארד וילך עליה טביייה
 יעלהא מן נעריסדא פיעלם לטביייה ואדי תאלל אנן וגר אד הדי למעט
 אקרב מן אולא אנה קא חשל וישכב על הילי וישס פיו על פיו ועיניו על ענמ
 וכפיו על כפיו והי כלה שך אנה תמד עליה כקולה פיהו ויתמוד על הילי
 פכס לתמד מא קל תטאטא לזן למעט קאס בלנסבה לי למתמוד פכס
 אנה תמד עליה וצדד ילהת עליה כמא קלם איזן סכך גסמה אולם כאל כקולה
 ויגהר עליו וחס בשד הילי למא באשר אנבי כגוארה לבואח לזבי חמיסיה
 וקלה ויעל ויגהר עליו מיד ויעל אדמה ויגהר עליו ויזורר הער ש
 שבע פעמים נעפין מתל איהו למקל פיהו ויתמוד על הילי שלש פעם
 וקל בלך פישוי ויהי נא פישוי כמחך אל פילתמס מן הכחך

אגלי אגלי
 וזאתה נד חיאתה
 וכלך סאיר צפאת
 למכלוקאת גיר
 וזאתה לילך תגד
 להם תגדה ותעס
 אברי וחמא כמחלאתה
 תעלי פדאמה על אדחם
 לאגלי אגלי לקדמרי
 באפעל אגלי לפי כפן
 קט באקווה ואוראך הדי
 למעט ותצוור חקיקתה
 הו מעט לתחיד ומח מואה
 פמחיל אלתרכיב ולכתרה
 קאו זל מה הפוש ביק
 נדירם לשבועות בנדירם
 כנודר בחיי המלך בשבועות
 כנשבע במלך עעמ אעפ
 שאיך רחיה לזכר זכר חי
 יי וחי כפשך אס אעבדך
 פ חי המלך וחי כל אדם
 היא נשמת ורחיה לזכר
 חישווי כפשך כי כפשך היא
 הנשמה שלך וחי הנשמה
 כשוא כי הנשמה היא רוחו
 שלה קבלה כמו שזכר ונשמה
 שדי תבינס ואין קול ואין
 קשב מענאה לא צות ולא
 אנחאת פכאה קל ואין
 מקשיב אלא מתכלם ולא
 מסתמע לא הקיץ הנער
 לס יתבה ומקל בלען
 לשארוח אנה חעל לה סכתה
 והי נוס מסתגל כאלגשא
 חתי לא יכאד יבאד לה כפס
 מחסוס והו מרן מן אמראך
 אדחאך ואמא אנן פקל והנה
 הנער מת משכב על מפתחו
 ומושכב מאלם יקס פאעלה
 וינל וישכב על הילי וישס
 פיו על פיו ועיניו על ענמ
 וכפיו על כפיו ויגהר עליו
 וחס בשד הילי מעט ויגהר
 עליו ואנחא עליה אי תטאטא
 וקל אדחאס וגחין עליו אי
 תטאטא על צדה למסמא
 גחון כל חולך על גחון על
 גחון תלך ואחיל וקל גחון
 לחיש לה אי תטאטא וסאדרה
 וקל פיה אנה להת והו אדי
 יפיתח פאה וינפך פישוי
 ופאה מפתוח לאן אנפס
 בלך יכר חחר פיסכך מא נפל
 עליה ואמא אדי כפל מן
 אפס והו מטבוק פכדג אנפס
 בארד וילך עליה טביייה
 יעלהא מן נעריסדא פיעלם
 לטביייה ואדי תאלל אנן
 וגר אד הדי למעט אקרב
 מן אולא אנה קא חשל
 וישכב על הילי וישס פיו
 על פיו ועיניו על ענמ וכפיו
 על כפיו והי כלה שך אנה
 תמד עליה כקולה פיהו
 ויתמוד על הילי פכס לתמד
 מא קל תטאטא לזן למעט
 קאס בלנסבה לי למתמוד
 פכס אנה תמד עליה וצדד
 ילהת עליה כמא קלם איזן
 סכך גסמה אולם כאל כקולה
 ויגהר עליו וחס בשד הילי
 למא באשר אנבי כגוארה
 לבואח לזבי חמיסיה וקלה
 ויעל ויגהר עליו מיד ויעל
 אדמה ויגהר עליו ויזורר
 הער ש שבע פעמים נעפין
 מתל איהו למקל פיהו ויתמוד
 על הילי שלש פעם וקל בלך
 פישוי ויהי נא פישוי כמחך
 אל פילתמס מן הכחך

וקל ר' שמעון בן יוחאי ויזורר הנער עד שבע פעמים ולא שלק יתור כמאדא
אמר ימי שנותי כהם שבעים שנה וויזורר מעתל לעין מתחמץ לאדם מן
לא זורר ולא חובשו ויזר אצלה וסענאה לעצור ולכבס ומטה קיל ותשכח כיתור
תחדיה אינם תעלה ולא תשער חן ארגל תרוסהא פיזלך למכאן אי תביט פיה ומהלך
עליה נבייץ פיאויב פמעט ויזורר הנער עד שבע פעמים הו מעט תמודה עליה
כלה בעד ברה סבע מראת ואתא פי איהו פקל פיה די למעניכענה ויתמודר עליה
שלש פעמים פמן הט תעלה תפאת מא בין קולא לכו מן קוה לישע ואנחא חלתיהא
כמה ביינא פי קולא ויהינא פי שניס ברוחך אל לאחנה סחמינ מתל מא קולא ופדור
פיו ויגור עליו ונפך עליה ותנכס עליה חתי חמי גמטה והדי לתפסיר פי הדי לקצה
מוצק גרא והכדי קל לתנוס פיה ולהית עליה ומענאה בלאנסח לדי סלהת ותנכס
ויזורר הנער קיל פתמטא לעבי סבע מראת ופתח עיטה וקיל עטס
סבע מראת לאנה קל ויגור עליו אי מענאה כפך עליה ותנכס בקוה וכמה קל לתרגוס
פיה ולהית עליה והו כאן פיו על פיו ואדי כאן אנפך ולתנכס מן לכני בקוה עלי פס
לעבי ואנסה אנב לה זלך בקדרה ללה תעלי לעטאס ויויד אן מעט ויזורר עטס
לאן תרגוס עטי שותנו זריחה וועטן זריחה מלשח לא זורר ולא חובשו כי בהתעטש
ההם יזור עצמו ופס שקמחי ותשכח כירגל תמורה ויזר את חגזה לא זורר ולא
חובשו ענין מעיכה וידוע וועטן אחל ויזורר הנער ותרגוס עטי שותנו זריחה
ונסדה וועטן קרוב לענין ראשון כי בהתעטש האדם יזור עצמו וקולה עד שב
פעמים בזיאה עד ירד לי לעטסה לסאבעה ופי לסאבעה פתח עיניה וקל לעניס
פי ויזורר ואתמקן כולך תרגוס ויתמחד על הדי שלש פעמים ואתמקן וועל יכוון מעט
ויזורר הנער אי תרגומה ואתמקן ראג על פתל לעטס ויכוון מענאה ואתמקן אול
וקת לעטס סבע עזראת פילאבע שפוסאת למן לדי יעטס עאדיתה כולך יעטס
גמדה ויתגלב לי אן יעטס ושרח ואתמקן סי איהו ששתמח עליו ובקוה באתמקן
שריד חתי כאן אולד אעטע מן שרה לתמקן בה וכאן קצר אנכי בזלך אן יחמא
גמדה בתור ויפאחה נעראת עיני הזה לנה תקל פי פתח לעין לאכתאד
ופתח לאזן לאממעופי פתח לביניה לאזראך ופי פתח לפאסר לפהס מעט לס
יכוון יפהמה קבל זלך למכאן יביז שרחה מחב למינע לדי הו פיה וקל תביט
סעיה זל קד ימות לאנסאך וישא ללה אחיאה לפעלה או לפעל ואדיה בשי ככר

פ
הוא כישוט עצמות

מוגבחת לחכמה כמחפץ ללצרפית על ידי איהו ולשונמית על ידי אישע:

ואלישע שבהגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר לעלו שפות
הסיד הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים שבהגלגלה יורד חל הגלגל אהא אכירה
באל אה כמחפץ: שפעת הסיד אתך לקדר אי אנצנדה והו פעל משרדך
מן והשפעת טפח אחד אי אהתאפי והי אהדאית לחוקדה אסוקאניה את יונעעלנהא
לקדר וכללן תקול לערב אתך לקדר אי צעהע על אהתאפי: ותרגמו תפי דודא רבה
ומענ תפי אנהא על אהתאפי והי אהתאפי אהתאפי את תונע תחת לקדר לאן אהתאפי
יקל אהא שפעתים והשפעת טפח אחד: ובשל נזיד לבני הנביאים ובשל תבשיל
לבני נביא וכן פירש קמחי ויזד יעקב נזיד ויפלא אל סיד הנזיד אל הלחם ואל הנזיד
פירוש נזיד תבשיל וכן פירש צרפתי ויזד יעקב נזיד ויזד לשון בשול: ול
תנחמסל נזיד טוביך ומתלה ויזד יעקב נזיד ולעס הו עדס ולאבד כל אי טבין כח
ומענ ויזד מתל ובשל אהא משתק סך נזיד וקד קיל הנא ובשל נזיד לבני הנביאים
כאה קל ובשל תבשיל: ואמה קלה לחס ונזיד עדשים פתבין למאהיה אנזיד לוי
הו מתל תבשיל: ויצא אחד אל השדה ללקט אורות בקול וכללן קל אתרעס ללך
ירקוטין ורב מא כח משתק סך מעט אהא מתל חלית מורי וחזה כל עוברי דרך
אי כרגיממע לבקול אתי תגא על למגא: וקיל אן מתלה כי טל אורות טלך כלל
לוי יונד על אנצנדה אתי יגיה א וינמוהא: וקיל אה מן אה אי איה כמא
נביין פי מועה: ור יצחק אל ללקט אורות ללקט ירקוטין והי בקול בניה וקיל אה
בקול אלכיל אהא אהא סמית אורות לחדה תמיל לע לשמע וכללן אהמיה פיהא
פאדי אהדקת אשכס מלתאי א שח ויזד נזיד מלתאי אגרב וקד אהדקת ללך
פי מת עכא ער קמטר לבגד ורצות אלך אל אנהא ויזד אה פוגדה כדאך
וקמחי פירש אורות ירקוטין וכללן ויצא אחד אל השדה ללקט אורות מאי אורות
תאנא משמיה דל מאיר זה גריר אמ ר' יוחנן למה נקרא שמן אורות שמאירות
העינים: והוא גרירא מירא: וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקועות שדה
וימצא גפן שדה קיל אנה ירד גפן בשדה וקיל אן גפן מיראף לי שדה והניח
בה בריא לים מגרועא והכרי תקול לחויל כרפס שלגנה וכרפס של שדה אי בכתא
וכלי וכללן כללם שלגנה ושל שדה: וילקט ממנו פקועות שדה הו אפך
ולא שך אנה כח מן אנהא ארדייה למסמומה אתי תולס אכאך וקיל אנה חטל

והי אהדאית לחוקדה אסוקאניה את יונעעלנהא
לקדר וכללן תקול לערב אתך לקדר אי צעהע על אהתאפי
ומענ תפי אנהא על אהתאפי והי אהתאפי אהתאפי את תונע תחת לקדר לאן אהתאפי

קיל אנה מלתאי א שח ויזד נזיד מלתאי אגרב וקד אהדקת ללך
פי מת עכא ער קמטר לבגד ורצות אלך אל אנהא ויזד אה פוגדה כדאך

באשון יטמעל כרפס
קיל אנה נועל אשכ
אשכך

וקול אנה בארנגאן כדי ולה שגד מתל שגד בארנגאן לבסאתין והו צל גרא
 והדי קול קריב לאנה לו כאן חנצל לה יכפא ענהם ומא כאן יקול לנץ כי לא ידעו:
 ויבא ויפלה אל סיד התזיד ידד וישלך אלסיר א שקה וטרחא פי קודל לטביך
 מן עד יפלה חץ כבדו: ומנה סמי אלפלאח אף ישק אלסיר כמו מולח וכוונע: וקול
 אנה מן תרגוס עובד אדמה פלח בארעא לנץ וכוונע הו לשך מן ויבקע עצי עולה:
 ותרגמו ואתא ופרס ורמא לדודא ומעט פרס מן פרוסה אתי הי קטעה יעב
 קטע לבסאתגאן ודמאה לקודר: כי לא ידעו אילס יעלמו אנה מצר אונס
 יעלמו מאהי נלעייתה פשטהוה בבסאתגירה: ויאמר וקחו קמח וישלך אל
 הקיר תקדירה קחו קמח והשליכו אל הקיר ויקחו וישליכו על מאקל להם: ופלד
 אן תקדיר לקול ויאמר לבן וקחו קמח וכחצגמו איתא קמחא ודמו לדודא:
 וברגס סיר דודא קל לנץ פי דברי הימים והקדשים בשלג בסירות וצדעים וצולחות
 ושרח גמיעה קדור ולכן תפתלך בלשכל ובלצפה: בלשכל קד תכין קדירה ואחדה
 פי העל ענעתהא מקסומה קדור כתירה אן יכונ פיהא אדבעה מואצע מקסומה אונלמיה
 ויטבך פיל ואחדה טביך והי מחסוכה בקדירה ואחדה וקד תכין קדירה כבינה תסאע
 דאס מן לגנס וקד תכין סגירה והו יעני פי הדי לנץ אף פי דברי הימים אן מן כונ
 לנחם טבך פיל קדור לבבאר ואסמאר: ובלצפה קד תכין לקדור חגאר וקד תכין
 נחאס וקד תכין דסות כבאר: ולא היה דבר ועבסיר מענאה פלס יבך פיה שי
 מצר: ואש בא מבעל שלישא אלס מכאן ובפל שס עיר וכן אמר הכתוב
 כקפר יהושע קרית בעל והא עיר בעמי יהודה ועלה נאמר מבעלי יהודה ותרגוס
 מבעלי יהודה מקרית דבית יהודה במצא עני ואיש בא מבעל שלישא ואיש בא
 מארץ שלישא: ובעל שלישא תרגומה מארע דומא: ושלשא מעני וכל בשלש
 שפירותו וכל במדה גדולה כלומר שהיתה אותה הארץ שלדורס חצבת ידיס וגדולה:
 וקמית הדי לקמיה שלישא אן הדי למוצע מתוסט בין ציעתיך מתל קולה יהיה
 ישול שלישא למצויס ולמאורי: ואמר אל ואיש בא מבעל שלישא הוא עבמך:
 ויבא לאיש האהים לחם בכורים עשרים לחם שעורים קל לחם בכורים ושלח
 אנה עשרים לחם שעורים: ואמר אל וכי אישע אוכל בכורים היה לא למד לך
 כל המביא דומך לתלמיד חכמים מעלה עלין הכתוב כלו הקריב בכורים:
 ומעני לחם בכורים מן גלה בכרית פיל אדאך לנץ אוקת כאן פיה לגל פכאגז

אַחַס תִּתְּסַחֵבְךָ אֵי מֵאֲסִיבְךָ מִן אֶלֶה וְאֶדְרֵךְ פִּיגְמֵעוֹה וּיְגִחֲלוּ בָהּ תָּם שְׂרָח אֶם
 הָיִי אֶתְּכִיד הַתְּכִיד לִשְׁעִיר פֶּקֶל עֲשִׂימִי לֶחֶם שְׁעוּרִים וְכֹלֶךְ סִמְתָּה אֶתְּוֹה
 וְחֵם תִּקְרִיב מִטְּוֹה בְּכֹרִים אֲנִימָהּ עֵץ לִשְׁעִיר כִּמְהָ תִּבְיִן פִּי לִפְתָּה וְלִנֵּץ אֵינִי
 שְׂרָחָה וְאִמְרוּ אֵל וְחֵם תִּקְרִיב מִטְּוֹה בְּכֹרִים בְּמִנְחַת הַעֹמֶר הַכְּתוּב מִדְּבַר
 שֶׁהִיא בָּהּ אֲנִיב בְּשַׁעַת צִישׁוֹן הַתְּבֹאָה וּמִן הַשְּׁעוּרִים הִיא בָּהּ טָמֹר טָאָן אֲנִיב
 וְנִאֲמַר לֵהֱלֵךְ כִּי הַשְּׁעוּרִים אֲנִיב וְאִמְרוּ אֵל בְּדֹרֶשׁ שְׁמֹר אֶת חֹדֶשׁ אֲנִיב שְׁמֹר
 אֶת הַפֶּסַח שֶׁהִיא בְּזִמְזָן אֲנִיב מִכָּאָן שְׁבִית דִּין מִצְוִיךָ לַעֲבֹד אֶת הַשָּׁנָה כִּדְשִׁי
 הַשָּׁנָה שֶׁנֶּה חֵמָה וְיִבְוֹאוּ כָּל הַמִּוֹעֲדוֹת בְּזִמְזָן כִּי עֲבַד אֶת הַשָּׁנָה שִׁיבֹוּהָ פֶסַח
 בְּאֲנִיב נִתָּן אִמֵּי שְׁמֹר זֶה חֹדֶשׁ אֲנִיב חֹדֶשׁ הַסִּמּוֹךְ לִאֲנִיב אֶת מִעֲבִי וְזֵאת
 זֶה אֲדִיר מִעֲבֵי שְׁמֹר שֶׁהִיא רָחֵי לִאֲנִיב אֲדִיר רָחֵי פִי אֲכַל אֲדִיר אֵין יֵלֶךְ לִפְסֹח קֶבֶל
 אֵין יִכְנֹג לִשְׁעִיר וְכֹלֶךְ עִיבְדוֹ הַשָּׁנָה לִחֹתִי יִכְנֹג לִשְׁעִיר וְיִקְרֹב מִטָּה מִכֹּחַ
 הָעֹמֶר וְיִקְרֹב קָלוֹ עַל גְּדִיּוֹם מִעֲבֵרִים הַשָּׁנָה עַל הַתְּקוּפָה וְעַל אֲנִיב וְעַל פִּירוֹרֵי
 הָאֵלֶיךָ וְאֵין מִעֲבֵרִים אֶת הַשָּׁנָה בְּשַׁעַת עֵבֶן וְתִנְיָא הִיא ז' מֵאִיר אֲנִיב וְאֵין
 בָּא מִבְּעַל שְׁלִישִׁי וְיִבָּא לֵאמֹר הֵאֱמִין לֶחֶם בְּכֹרִים עֲשִׂימִי לֶחֶם שְׁעוּרִים וְכֹלֶךְ בְּעִקְלָה
 אֵין לֶךְ קֶלֶה לִבְכֹּר פִּירוֹתֶיהָ בְּכָל אֲרֶץ יִשְׂרָאֵל יִשְׁרָאֵל מִבְּעַל שְׁלִישִׁי וְאֵין לִבְכֹּר
 אֵין מִיךְ אֶחָד וְשִׁמְחָה חֲסִידֵי תָלַם שְׁעוּרִים וְשִׁמְחָה תִּאֲמַר לִפְסֹח הָעֹמֶר תָּלַם
 תָּלַם לֵעַם וְיִכְלֹו אֶחָד הָעֹמֶר מִעֲבֵרֵי הָאֵלֶיךָ שָׁנָה לִהְיוֹת עֲבֹר וּמִכֵּנִי מֵהָ לֵא עִיבְדוֹ
 לִישַׁע מִפֶּסֶס שְׁשַׁבַּת בְּצוֹרֵת הֵיחָה וְהִיוּ הָלָל רִינִיךְ לְבֵית הַקְּדוֹת וְאִמְרוּ שְׁמֹר
 אֶת חֹדֶשׁ אֲנִיב מִקְדָּשׁ צִוָּה שְׁמֹר שֶׁהִיא רָחֵי לִאֲנִיב לִהְיוֹת בְּכֹחַ הָעֹמֶר
 וְחֵם לֵא עֲבַד אֶת הַשָּׁנָה וּבְשִׁלְשִׁי מִקְדָּשׁ מִזְכִּיר פֶּרֶשֶׁת מִוֹעֲדוֹת בְּתוֹרַת
 כְּהֵנִס מִפֶּסֶס סוּדִים בְּחֹזֶק הַפְּקוּדִים מִפֶּסֶס הַקְּרִיבָן בְּמִשְׁנֵה תוֹרָה מִפֶּסֶס הָעִיבֹוֹר
 וְקֶדֶץ בִּינִי פִי חוֹל הִזֵּה לִכְרוֹם מִעֲבֵי פִי הִזֵּה לִכְנֵץ לִתְמַס מִן הַטָּרֶךְ
 וְכֹלֶךְ בְּעִקְלָה פִּירִיךְ פִּיגְלָאָה אֵין מִקְשָׁר בִּלְסַבֵּל כִּמְהָ הִיוּ קֶבֶל אֵין יִפְרֹךְ
 בְּאִיר וְכֹלֶךְ מִן קְשׁוּרָה וְכֹלֶךְ קָל אֶתְּרָגוֹס וּפִירוֹכִין בְּלִבְשִׁיָּה וּפִירוֹךְ פִּיגְלָאָה
 אֵין עֲחָדָה לֵס יִפְחָס אֵין עֲחָדָה סָבֹול וְלִסִּיקוֹן אֶתְּרָגוֹס וּפִירוֹכִין בְּלִבְשִׁיָּה
 אֵין קָל וּפִירוֹכִין בְּלִבְשִׁיָּה לֵאן לִבְשִׁיָּה עֲחָד אֵין לִבְחָס אֲחֵמֶל וְאֵין עֲחָדָה בְּלִבְשִׁיָּה
 לֵא לִכְרוֹם לֵא לֵא אֵין בָּא מִבְּעַל שְׁלִישִׁי וּפִירוֹכִין כִּדְשִׁי וְכֹלֶךְ נִקְרָא אֶת כָּל
 הַשְּׁבֹלוֹת כִּשְׁהִיא מִלֵּאָה וְהִיא לֵחָה עֲדִיךְ וְכִפְרִי רֶךְ מִלֵּאָה רֶךְ כִּנְוִי לֵחָה וְכֹל

וְאִמְרוּ אֵל וְחֵם תִּקְרִיב מִטְּוֹה בְּכֹרִים בְּמִנְחַת הַעֹמֶר הַכְּתוּב מִדְּבַר
 שֶׁהִיא בָּהּ אֲנִיב בְּשַׁעַת צִישׁוֹן הַתְּבֹאָה וּמִן הַשְּׁעוּרִים הִיא בָּהּ טָמֹר טָאָן אֲנִיב
 וְנִאֲמַר לֵהֱלֵךְ כִּי הַשְּׁעוּרִים אֲנִיב וְאִמְרוּ אֵל בְּדֹרֶשׁ שְׁמֹר אֶת חֹדֶשׁ אֲנִיב שְׁמֹר
 אֶת הַפֶּסַח שֶׁהִיא בְּזִמְזָן אֲנִיב מִכָּאָן שְׁבִית דִּין מִצְוִיךָ לַעֲבֹד אֶת הַשָּׁנָה כִּדְשִׁי
 הַשָּׁנָה שֶׁנֶּה חֵמָה וְיִבְוֹאוּ כָּל הַמִּוֹעֲדוֹת בְּזִמְזָן כִּי עֲבַד אֶת הַשָּׁנָה שִׁיבֹוּהָ פֶסַח
 בְּאֲנִיב נִתָּן אִמֵּי שְׁמֹר זֶה חֹדֶשׁ אֲנִיב חֹדֶשׁ הַסִּמּוֹךְ לִאֲנִיב אֶת מִעֲבִי וְזֵאת
 זֶה אֲדִיר מִעֲבֵי שְׁמֹר שֶׁהִיא רָחֵי לִאֲנִיב אֲדִיר רָחֵי פִי אֲכַל אֲדִיר אֵין יֵלֶךְ לִפְסֹח קֶבֶל
 אֵין יִכְנֹג לִשְׁעִיר וְכֹלֶךְ עִיבְדוֹ הַשָּׁנָה לִחֹתִי יִכְנֹג לִשְׁעִיר וְיִקְרֹב מִטָּה מִכֹּחַ
 הָעֹמֶר וְיִקְרֹב קָלוֹ עַל גְּדִיּוֹם מִעֲבֵרִים הַשָּׁנָה עַל הַתְּקוּפָה וְעַל אֲנִיב וְעַל פִּירוֹרֵי
 הָאֵלֶיךָ וְאֵין מִעֲבֵרִים אֶת הַשָּׁנָה בְּשַׁעַת עֵבֶן וְתִנְיָא הִיא ז' מֵאִיר אֲנִיב וְאֵין
 בָּא מִבְּעַל שְׁלִישִׁי וְיִבָּא לֵאמֹר הֵאֱמִין לֶחֶם בְּכֹרִים עֲשִׂימִי לֶחֶם שְׁעוּרִים וְכֹלֶךְ בְּעִקְלָה
 אֵין לֶךְ קֶלֶה לִבְכֹּר פִּירוֹתֶיהָ בְּכָל אֲרֶץ יִשְׂרָאֵל יִשְׁרָאֵל מִבְּעַל שְׁלִישִׁי וְאֵין לִבְכֹּר
 אֵין מִיךְ אֶחָד וְשִׁמְחָה חֲסִידֵי תָלַם שְׁעוּרִים וְשִׁמְחָה תִּאֲמַר לִפְסֹח הָעֹמֶר תָּלַם
 תָּלַם לֵעַם וְיִכְלֹו אֶחָד הָעֹמֶר מִעֲבֵרֵי הָאֵלֶיךָ שָׁנָה לִהְיוֹת עֲבֹר וּמִכֵּנִי מֵהָ לֵא עִיבְדוֹ
 לִישַׁע מִפֶּסֶס שְׁשַׁבַּת בְּצוֹרֵת הֵיחָה וְהִיוּ הָלָל רִינִיךְ לְבֵית הַקְּדוֹת וְאִמְרוּ שְׁמֹר
 אֶת חֹדֶשׁ אֲנִיב מִקְדָּשׁ צִוָּה שְׁמֹר שֶׁהִיא רָחֵי לִאֲנִיב לִהְיוֹת בְּכֹחַ הָעֹמֶר
 וְחֵם לֵא עֲבַד אֶת הַשָּׁנָה וּבְשִׁלְשִׁי מִקְדָּשׁ מִזְכִּיר פֶּרֶשֶׁת מִוֹעֲדוֹת בְּתוֹרַת
 כְּהֵנִס מִפֶּסֶס סוּדִים בְּחֹזֶק הַפְּקוּדִים מִפֶּסֶס הַקְּרִיבָן בְּמִשְׁנֵה תוֹרָה מִפֶּסֶס הָעִיבֹוֹר
 וְקֶדֶץ בִּינִי פִי חוֹל הִזֵּה לִכְרוֹם מִעֲבֵי פִי הִזֵּה לִכְנֵץ לִתְמַס מִן הַטָּרֶךְ
 וְכֹלֶךְ בְּעִקְלָה פִּירִיךְ פִּיגְלָאָה אֵין מִקְשָׁר בִּלְסַבֵּל כִּמְהָ הִיוּ קֶבֶל אֵין יִפְרֹךְ
 בְּאִיר וְכֹלֶךְ מִן קְשׁוּרָה וְכֹלֶךְ קָל אֶתְּרָגוֹס וּפִירוֹכִין בְּלִבְשִׁיָּה וּפִירוֹךְ פִּיגְלָאָה
 אֵין עֲחָדָה לֵס יִפְחָס אֵין עֲחָדָה סָבֹול וְלִסִּיקוֹן אֶתְּרָגוֹס וּפִירוֹכִין בְּלִבְשִׁיָּה
 אֵין קָל וּפִירוֹכִין בְּלִבְשִׁיָּה לֵאן לִבְשִׁיָּה עֲחָד אֵין לִבְחָס אֲחֵמֶל וְאֵין עֲחָדָה בְּלִבְשִׁיָּה
 לֵא לִכְרוֹם לֵא לֵא אֵין בָּא מִבְּעַל שְׁלִישִׁי וּפִירוֹכִין כִּדְשִׁי וְכֹלֶךְ נִקְרָא אֶת כָּל
 הַשְּׁבֹלוֹת כִּשְׁהִיא מִלֵּאָה וְהִיא לֵחָה עֲדִיךְ וְכִפְרִי רֶךְ מִלֵּאָה רֶךְ כִּנְוִי לֵחָה וְכֹל

כאן ידירה מן מרצה : וקולתא אז יאסוף אותו מערשתו הו עלי מא באגל אפנת
תעודה מן כלל ישראל פי חנה יסמח לברו מן לערעת אסיפה חסד פי זלך אסה
יכרנו למצודע לי כחרג אכלד פחד י ברי מן זלך לער יכלל אכלד וינצם מעל אסח
בער אז כאן מנעל ענה פיסמו ברוא אסיפה באסם מא לא ליה אמרה ואנצם מע
אהלה פקלת להם בלאסם אזי כחנת תערפה ענדה : או אז למדין עבר למעט אזי
קלתה להם בלגתהם בלאמר למעורף פי לגתגא לעבראניה ואם יעבר למעט אזי
עברות בה פיתלק אלנה וכולך ואפנת מערשת : ולפנה אחלי פי לעבראני מתל
לפנה אשרי ומתלה אחלי יכנו דכי וכולך קא לתרגוס טוביה דדבנ מתל אשרי
ישראל טובך ישראל וכמא אז אשרי לסתגד בלאיה : וז יונה פירש אחלי לשון
תכלית כלומר תכלית מה שאפשר שיעלל ומה שיוכל לעשותו שיעמוד לפני
הנביא : וקמחי פירש הנכון בעיני שיהיה מענץ ויחל משה חלו נא פי לא
ומן שרשם שהם עטן תחנה ובקשה והאף נוספת ויאמר לחאז אחלי ולרבי
אחלי ובסמור אחלי אדוני ופירושו תאוות אדוני ובקשותיו יהיו לפני הנביא אשר
בשומרון אז יאסוף אותו מערשתו : ופירוש יאסוף כיהמצודע עענו לשבת
חוצ למחנה או חוצ לעיר כפרד מבע אדם ובהרפאו יאסף חלום ויכנס בתוכם
ויזנך תרגמה לשון רכוחה יסי יתיה מסגירותיה וכן ואסף המצודע ותתסיסגורותיה
וכן ואספתו מערשתו ותסיניה מסגירותיה כלומר תרפה הערשת שעליו ותלך ממנה
ופירוש סגירותו מלשון ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים כלומר שישבה בבית
חוצ למחנה כאו רחא כלואה שבעת ימים וכן המצודע הוא כלוא וחבוש חוצ לעיר לא
יכול להכנס לעיר : ופירוש ערפת זל כל אסיפות האמורות במצודעים עלשים
שהוא משולח חוצ למחנה וכשהוא נרפא נאסף אל המחנה כתובה בו אסיפה לשון
הכנסה : ויבא ויג לאדוניו לאמר כזאת וכזאת דבר הנערה אצטבא
למא קלתה והו בלא שך אעני נעמן עמד אצל בנפסה עלי אתמאס ללמך ואנמא
למדיון אצטבא וליס כמא ינך למתברסמין אזהדי אלפיך בשנה קל לה מתל כזאת
וכזאת יעץ אחיתבל וכזאת וכזאת יעצתני וקד תקדם מתלה כתיב :
אחיה עקי דמאנה באיין זלך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת אפים זהב כחזף זכר אונן כמא חזף זכר
אכיל סג וימד שש ששנים ולא ימכז אז יכון ששת אפים ככרי כסף זהב לאן לכסף
אנמא הו עשו ככרי כסף פימכז אז יכון וששת אפים משקל זהב : וקא לתרגוס
ויסמח למחלך אעני
אמר אסח מן מעני לנחלה
אחיקן וזי ארגלה וסמח מחמץ
לפני בנותיה :

257
פ' ועשת לפי שזהב ושתא אלמך דיניך דזהב: ופירש קמחי'ל כפר החול' היסד
ששים כסל'ן ושל'קודש היה ככול מאה ועשרים לטמן: (ושלח לכתוב הדי' למל'
לעצ'ים ליער'טא שרף כפס' לנבי' אנה לס' י' אן יאכ'ל שי' מן גמיע מאה גאצה וליע'ר'טא
אדנא אן מלך ארם לס' יסתחסן אן יס'ל פי מול' הדי' למר' לעצ'ים א'א וכאן גזזה מל'
גמ'ס: ומעני' קול' אתר'ס (שתה לפי' דיניך דזהב ינני סת'ר' אן מתקל דזהב:
ועשר חלי'נות בגדי'ס כל'ע ונל'חת תב'ל'ל ואחדה בעד אכרי' מן לא יחלי'פכו: ויבא
הספר אל מלך ישראל למר' ועתה כבוא הספר הזה אליך וא' לעטרך לא תכין לא בעד
כ'אס מתק'ס יעטרך עליה פימכ'ן אנה חכא פי לכתוב מאה קל'ת לה'ס לענייה ועד'פה
אן הדי' למל'סון בביר' לשאן ענדי' מחת'רס ענד דשיו'ת ועסאכרי' ת'ס קל' פל'אן עט
ו'סול' לך תה'ל'ס פי אמרה ותב'ריה ולא כלב'ת' ועתה מזידה לא מעני' לה'א:
ואחפ'תו מצרע'ת ק'ן למדי'ן ען למעני' לדי' טלבה מלך ארם מן מדא'א'תה מן מר'עה:
ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדי' ויאמר ה'א'יס א'ט להמית ו'להחיות
כי זה שול'ח אלי' לחסוך איש מצרע'תו הדי' אה'א לל'תע'ל'ב לדי'ך הי' פתורה ואמ'א
ה'א למע'רפה אדי' כאן בעדה'א א' פה יקמוצה לס'סי'מא'ן כאן לא'ק קמ'ן וכול'ך
ה'אמת א'תכ'ס לל'א'תס'ה'אס לדי'ך הי' פת'ה ו'א'ת' לל'מע'רפה קמ'ן מול' ע' ה'א'יס
ומל' ה'א'ת: אן דש'נא כי מות'א'ה הו'א לי' מתע'ט'ת מתק'סב עלי' אשר מתח'ל'ס
בה ומת'לה כי תואנה הו'א מבק'ש מפל'שתי'ס א'י'טל'ב סכב יתסב' בה לל'שר לה'ס ומת'לה
א'ת' לדי'ו סכב: ותע'גומו א'רית'שקפ'א די'ן בע'י' לאח'ר'א'ה בי'ט'ומ' מבק'שע'לי' ע'ל'לה
לה'ס בי' תרג'וס עלילות דב'רי'ס תסק'ופי' מל'ן: ותרג'וס ה'א'ג'יס'א'נ' הש'ר'ן אית'בי'
מק'ן יי': ויבא נעמ'ן בסוסי'ו וברכבו ויעמוד פת'ה הבית לל'ישע בחז'ק'א'ש
מת'ל' לכל יבוא גבו'חת'ך ויריד אשר לל'ישע ולפ'צה' אשר מע'מדה וכן ע'ט'ן לכל יבוא
גבו'חת'ך לכל אשר יבוא גבו'רת'ך וכן תרג'ומו וק'ס בתרע ב'תא'ד לל'ישע: וישל'ח
אלי' אל'ישע למר' הל'וך ורחצ'ת שבע פעמ'יס בירדן וישוב בש'רן לך וטהר הל'וך מע'ד
ו'ה' מק'א'ה הל'וך תלך ורחצ'ת ול'ו כאן אמר כאן תחת אה'א פת'ה וחט'ף מת'ל' עמוד עמוד:
וטוהר יריד וטהר מת'ל' וישוב בש'רן וק'ן אנה אמר ו'ל'ס'לה מע'ני': וק'ן הי'
אמר פי מע'ני' מתק'בל' לא'ת'קד'ידה'א ותס'ה'ר: ויק'ר'ף נעמ'ן ו'ל'ך ויאמר ת'נה
אמו'ת'י א'ל'י' יצוא מע'ד'ר ול' קד'ס למע'ד'ר וק'ן יצוא יצא אלי' לח'ל'ץ א'ל'ך:
והני'ך ידו א'ל' המק'וס ואסף המצ'ורע ויר'יס יד'יה על א'ת'ר בית מ'ח'ר'ס ות'ש'י'ס ג'דות'ה:
ופ'הר ואסף המצ'ורע למדי'ן פי מו'ע'ע למר'ן לאן מע'נ'א'ה יב'רי' למר'ן מן למדי'ן:

ורבותינו אל פירוש והניקיון אל המקום זה הקבה וכך פירשו ויפגע במקום
רב הונא אמר למה מכנים שמעיה הקצרה מקום וכן הוא אומר בנעמן והניקיון ידו אל
המקום שהוא מקומו של שלום וכך הוא אומר יי מעון אתה אתה מעוט של שלום
הלא טוב אמנה ופרפר נהדר דמשק נהדר פי דמשק יסמיהן ליוסמיהן
ויזיד ורבמא כאן פרפר פי מעט פרפר וכו' והוא למנו ולזיזיה ורמיה מן
לדואס עלי חלה ואחיה מן מים סמנים והו מכתוב אבנה כבא לנאן למים ולבא
יתפרו בעצמם מכתוב נעם פי מוחצע כתיבה כמא בינא ופסד הלא טוב
אמנה ופרפר המא נהדר על דמשק אחד במא והו פרפר יסמיהן לננה לערב טורא
והו משתמך מן פר ואחיה והוא אמנה יסמיהן ברדא ויסמיהן אמכאס וען גבא
לדיעליה קא לא חגא לנאן מטורי אמכוס והדי עלי מזהב לקארי לדי קא אמכוד
ויסמיהן אמכוס עלי מזהב למעב לדי קא אבנה ויסמיהן אינא אבדא ולפינא
פא הלא טוב אמנה ופרפר מרות דמשק מכל מימי ישל מכתוב אבנה יעני
נעמן בולק אן חגלה מן חגא דמשק אביר וחגל מן גמיע אדן ישל וכו' לך
מעין ואחד יכרה מן אחיה הו ענדי חגל פלמא שאהד לאיה אמך בלנה עז וגל חגלה
וקא לא איה לאהו הלא אדחך בהם וטודתי אחו מתל אכא כי לנה לערביה
אז כמטוד ומעט איה אביר לנאן מנחם יעלם טוד ולח גבא מן גהה לנדין
אבי דבר גדול דכל הנביא אליך הלא תעשה מדי לו פתגמא רבא נביא מלך לך
הלא תעביד יעני לו אן אביר קלך אמרן ענימא לים כחך יעבד אן תפגל לא סיימא
מא קל לך לא שי הייך ואף כי אמר אליך דחך וטוד כלום כל שכן שלא אמר אליך לא
דחך וטוד שפעמים מלת אף תתברש כמו כל שכן ואמר קמח אל כל מקום שתורה
מלת כי אחד אף תפרשנו כל שכן כמו אף כי אביר אעננו אף כי נתעב ונאלח
וישב בשח כבשר נער קטן ויטוד וצאד בזה כבדן צבי סגיר פילציה
ואחמדה ולתלצף ועתה קח נא ברכה כראת עבדיך הדייה וכן תרגומו
תקדושתא ומחלה קח נא את ברכתי ויאמר חי יי אשר עמדת לפני
קדקנא איה מתל עבדתי בלמעני אי באביל לבא בלמים וכן תרגומו דמשמיענא
קדמוהי ויפירבו לקחת וימאן אל עליה ותרגומו ואתקיף ביה לקבל
ולא אבא ואמר לנא למה לא קיבל אישע מנחות שלנעמך מפני חילול השם שלא
יהו אומות העולם אומין נביא ישל אינם עושים לא בכסף לכך אמר חי יי אשר
עבדתי לפני אס אף ועוד שהחידים לא יבקשו עושר בעולם הזה

ויהמר נעמן ולא יתן נח לעבדך משא עמך פרוי אדמה פה לימכך אף ישא
לעבדך מחמל אוב בגל מן תרצב אדני יעני אף יעמל מנה משה פי צדיה עלי אסם
לנה תעל גלתעבד עליה פי אלפייה מן אסתודה והוקולה כי לא יעשה עוד עבדך
עלה וזבח לאהים אחרים כי אס ליני ופירשו ולא ואס לא כלומר ואס לא תקבל ממני
מנחתי אפי אקבל מנחתי שאני מבקש ממך שתתן לי משא שני פרוי מעפר
אדמת ארץ ישראל ודומה לו מאמר אבשלום לזויד ולא ילך נח אתו חמטן שענינו
ואס לא תלך אתה עמך ילך נח אתה חמטן ותלך משא עמך פרוי אדמה טעון
זוג כודעני מעפר אדמה וקאו למא ערץ אלא על אנבי ולס קבלה סא אף
יעשה מן תרצב אבלי למקדס חמל בגלך וינבלי אף נבייך מא טעלה פירצה למלה
פיקול אנהא עלי ג וגוה אמה אף יכונ תכונף אף יחמל מן תרצב אבלי בגיד און אבי
פי עוד עליה וגוה וילע כיוון כחן גמישה אכל ארס וגירס יהאבון אבלי מן אף
יכונן שיא ואמא אף יכונ ארד אף יעפה לי שש אנבי מן מויעס כמפלל כחן
חתי ילח אף יקרב עליה כמא קל כי לא יעשה עוד עבדך עליה חב לאהים אחרים
כחאס ליני ואמא אף יכונ קצר לי אשתרצב במא ועפה מן אנה לא בר מן אסגוד
פי בית דמוק לוי הו בית מעבוד מולאה מע מולאה צרעה לאנה יפח מן אסיף כנעל
חל חכאיה אשרס משא עמך פרוי וג חתי ינסאק עלי כלאמה כמא קל לרבו הזה
יסלח שיא ולילך יכתב פיה לי אפסוק נא ולא יקרא לאן לפצה נח ה לפצה טלבה
קל לה מא תקול פיה אף אנה עברג ללה וצליה לה בקלבי פי נפסה ולס אקיר אפצה
כילך ולפך זה כופא אפנפני דאך שיא קאלה נעם פלולך יכתב נא ולא יקרא אמה
אנה יטלכ פי נפסה וידעו פי קלבה ולא יטכ בפחה וחמל זל בדדש ולא
יחמוד איש את אדניך מעאנו נעמן אומר ללישע ולא יתן נח לעבדך משא
עמך פרוי אדמה והלא דברים קל וחומר אס עבר הרי הוא מותרא ליטל מארץ
ישראל לא ברשות כי יטל הוא צא לטון נכסים ובהמה לדבר הזה יקלח שיעבד
ידיך בדבר הזה יעני באתקריב ללה עלי למדח לוי בנהא מן אדמה יגבר לזה
מא יסגד ללצנס חין דכולה מע מולאה פכונ תקריבה ללה גפראן עץ תורה ללצנס
מלחאיה למולאה ועמיה פיה ללה יקלח נא יני לעבדך יכתב נא ולא
קרא סבב לך כמא אנה כאן יעבד ללה בקלבה ולס יתצא אדניך וכוף אדניך
קירא ישתחוה בית דמוק לעס ידל ויקרימעה למה מקהור כמא מעני נא אנה
בנקמה מאת ייטלח לי זה העון שאני אנוס בך ויהמר לו לך

5

לשלוש ק"ל כי יקול לה לנבי לנס עלנך שני ח"י סגדת מע מולנך לים אחרונא
קד תצמנת אן למקדור עלי עבארה לאותאן לא יעזרה ללה עלי דלך ולכנה
אנמא קלה לך לשלוש פקט יעני אן עבארתך ללה ותקלנך ללה ועלי אנך תסגד
מע מולנך פי בעני לאוקאת בלגד עיה ללותך מהו אעלה לך מקאן לא תעבי ללה
לבתה וינך מאתו כבית ארץ ק"ל מקדורל מסאפה מיל והו לבינ דראע ומחלה
בעוד כבית ארץ לבוש אפרתה ולכאף אצל ולתא ללא סאפה מללה מן הא
לתאנית וכן נירש ערפת כבית ארץ מדת ארץ והן אפיס אמה כמדת תחום
שבת כדבריל משה הדושן וכן אמר קמתי אל פירשו בבדרת אחרון מיל
כי אמרין שכן מהלך מקבולת רחל לאפרת מיל ואמר ערפתי לך יונתן תרגם
כבית ארץ כגוב חושא ופירוש כלוב ארעא כדי שיעוד מחרישדא ואומל אע
שהיה להם קצב שהיו קורין אותו כדי מחרישדא אחת כדאמרין כרוב ותנא
כמא דמסיק תעלם מבי כובא פ מבי כובא שרה שהיא חנושה שהוא אי
אכל לא זרעים ולא עשבים וקל ל יונה כבית ארץ מיל עלי מא יזעם
אהל לתפיד והס יסחלען עלי דלך מן קולה בעוד כבית ארץ לבוא אפרתה ולמסאפה
בין למויעין מקדורל מיל פי מה יקל וקל ל ינחק הסכדי לך אנא אקול
אן לפנה כמות משתקה מן הקאל כביר אידה טעני לכבר ולפנים פקולה הן אן
כביר כמא תקול לערב ללה אכבר פיכוק תפסיר כבית ארץ עלי הדי למעט מסאפה
כבירה מן ארץ ויגה הדי לתפסיר מואפקא גרא לקול יעקב בעוד כבית ארץ
לבוא אפרתה לאנה יכון בסט עורלה פכאלה קל אנמא טעני אן אאמלהא
ל אפרתה והי מיייתה לאנה כאן בקא אי אן נעל איהא מסאפה כבירה פלסימכנה
חמלהא וכדלך ההנא בעל נעמן מן שומרון מסאפה כבירה ומע דלך לם תהון
גחזי לא נרא כלפה ולחקה ויאמר גחזי נעל אישע יריר ויאמר בלבן
הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת סירו את אשר הביא חשך
הנא ואחתי פי למעני מתערי פי ללכתי ומעט נאבאמתגע מן אן מלל מעמא
אתי בה חי ייכאס רצת אחריו ולקחת מאומה אמרו לך אל תקרא
מאומה לא מומא מממא דהוה בה כלומ מן המוס שהיה בו ומוא הערעה
וכך היה וצדשת נעמן תדבק בך ובזרעך והוא נתנבא ולא ידע מה נתנבא
נתנבא שהוא עתיד לבוש את הערעה ויורק גחזי אחרי נעמן ויראה
נעמן דין אחריו יריר ויראהו יעני עק גחזי ויפן מעל המרכבה

לקראתו נזל בארדונה לא וקוע ומתלה ותפל מעלהגמל על מא בייטא גמלים
בעמק על פני כל אחיו נפל אגמיע נזול: ואמר נעמן האל קח כלבים
תמאזא ותצבר כי אעטיך קנטאריז עונן אקנטאר אוחד מתל ויואל משה הע
נא הואלתי על מא בייטא כי ספר יהושע: וקין אעלם וכל עעפין ממא טלבת
ומתל הואל נא ולך את עבדיך: ותם מן קל אה מתל ויואל שאנל לוי אמתא לטוס
מן אלה ולא מעני לזלך לאנה קל ופרץ בו ויצר כברים כסף מקלוב ויפנה בו אי לא
עליה חתני בעל יאכלו אקטאריז פמן לא עליה חתני יאכלו כיף יקול לה אחלף לאנה
מא טלבת מנה קני קנטאר ואחד: וערגומו שרי קב תדתיז ככניז אי אקטבר
ותאנה ואסתקל מן אתעב לויך אצאכך מן לגרי וכל חסג ממא טלבת
ויצר כברים כסף בשני חריטוס כריטותין או כיסין רבט פיהם למא וועטאה: ועגומו
בתיז כלדיסין ותרג ונתתי לכם שלשים קדיניס תלתין כלדיסין וסדיניס הי אקדאני
לאן אקדאני שבה למא יט: ופסל פי קדיניס שמלאת ולשמלה אמא כסא כסף
או שבה ילתף בה כלטולת לאן כולך כאת סידתהס פי מלכוסהס אן ישתמל
פוק אמתב בשמלה כלטילסאן נחזה וקבוי פסל ר תנחוס אל שלשים קדיניס
ושלשים חליפותבגדים שמלאת ליד אמתב כלבולה ומעדה שמלה:
הכדא יסון תפסיר שע חריטוס עלי דאי אתרגוס שמלתין כייסוס ומלואס פנה
לאנהס יחמלו חזי לזקן ולא יתקטעו: ויתן אל שני נעדיו וישא לפניו ולמאן
לנעמי אמתא משה ומלאת לה: ויבא אל העפל מפתל והו מוצע עלי
חתיז כלבא לאכונג או מא ישבה ומנה קין ויעפילו לעלות אל ראש הדר
א אמענו פי לעמוד לי לעפל פל מוקטב מן אסס: ולתרגוס שרחה
לשק אפל עתל עפל מתל אופל יעטגא לי מוצע כפי מלס קל ועל לאתר כסי
ופולך שוחו אחמיס אפליז הוא חוד הפנימי לסניס מוסקלין מן ויבא אל העפל
והוא בא ויעמד אל אדניו יריד על אדניו מתל והוא עמד עליה ענא
בין ירהס וענדהס ומתלה עמד על הגמלים יריד ענדהס לא פוקהס כמא דרש
אנה אחק אגמל ואחרא פוק אכר והו עמד מן פוק אגמיע עלי לעאשר מנהס
פזעה מן לבק לזלך קין על הגמלים: וכתיר מתל קזה אה יאגאת אתי למא וגוה
מכוס תמסכו בהס ותשרבהס נכוסהס למטאסכתהס ללמחל ובעדהס
ען תצור אה ומעפטה: ויאמר אלמ לא לבי הלך עניט הלא לביהלך

אעס וסיר מעי לימוע
נחס בגמל וכל
יעני גל עסימט
פי כתל למסיר וכל

בגדך נכנס לאפליך
נכנסו אחיו חורגים
מטורקלין פמן עפל
ובחן ויבא אל העפל

ותפסדה אתי לסיאלי בכי וקחתי מליך ואנכי לאב ארגל עקמרה ללקאיך ועלם
אנכי בולך הו מן גרה אנכיה לא מחאה והו קול אצקוס ברוח עבדה אתחוא
לי ור' תנחום לל לא לבי הלך לים כסת חאצרה צפרי ענר מח גרא כית
וכית לאן לב פי לנה לעבראניה לה מעאש כחורה יסמאבה אקלבל ועקל ואלנס
ולפכר ואלאי לאן קולה כל שרית ישראל לב אחד להמלך את דויד מענאחא
עלי ראי ואחד וקל כתאב צאחבאמואזנה לב חכם למיט איך לב בך
לשח חסר לב תרגמה לב ארגל ואל ארגל עקלה ויקל הו לבי ללב ומן אפצחה
לבבתי מענאח קלתיני אי אכזית קלבי ואצבחה ומן הדי למעט לא
לבי הלך אי אנה לסידה לב וראית מר יהודה בן בלעם רחמה ללה קודכר
פיה וגהיך אחדהמא אן יכונ פי מעט אסתפדאס דון הא יליד אסאכונ חאצרה
חין כאן לבי וכדי ואלאי אן יכונ עלי מעט לתבאו מן פעלה חאצרה אסאכונ
פי פעלך ולא רנית בה ולא אדרי מא לוי דעמה לי הדי אתאול אבעדי ולא חסך אן
יכונ עלי ימדה וולך אנה למאקל לה לישע מאיך גחזי ומאנהו לא הלך עטר
אנה ואנה גאובה לישעקאל לא לבי הלך אי אנה ליה לב לבי ולא עקל חרדי
תמות ותכר מא אכזרה ואכפיה ואנא עלים בה השת לקחת את
הכסף ולקחת בגדים וזתים וכרמים וצאן וכקר ועבדים ושפחות אי אנה מא כאן
ירגב פיה פי הדי אמור לאן קדוש השם לוי בולתה לאך במא פעלת כאן חול
מן הדי לוי אכזרה ואמתל אמחלה לאני אנה קד חלפת לה אני לא אכזי מנה שוא
פגעלתע ענה מפלטי לימיך ראגב פי למל כאכס אבנא אדניא והדי לא שך
פי חקה חלול שם עתים ותרגמו השעתא חילאן דנסיבתא סספא ונסיבתא
לבושא וחשיבתא בלבן למחזי ציתין וכרמים וצן ותנוק ועבדין וחמהן פיכונ עלי
הדי לשח לקחת את הכסף לאולי מענאחא אכז ולקחת בגדים וזתים לתאנה
מענאחא שרא במעט אכזת מל לתשתיה בה כית וכית ופסל אהדי וקח
יצלח אן יכז פיה שיי יעט אן הדי וקח כיבוד שם שיקדוש שמו פליס
יצלח אן יקבל פיה הדיה ופסל באנה קל לה כיץ אמכך אן תאכזי מנה
שי וקד סמעת אני חלפת לסיכז מנה שי הל חזה דאר לגזא חת תלחקה
ותאכזי מנה ואמרו לל לאחר שלחך גחזי מעמך מה שלחך חזר לפט

כ
בשנין טומאה שמונה
שבעים מפני שמונה
שבעים

על שמונה
יבנים

לישע והיה לישע באותה שעה יושב ועוסק בשמונה שריצים אמר ליה לישע הגיע
זמן ליטול שכר שמונה שריצים ערעת נעמק ודבק בו וכדעו שר עולם ויצא מלפניו
מקורו כשלא והיו דכות וארבעה אנשים היו מצורעים מהם אינון אמר יוחנן זה גחזי
ושלשת בניו ואמרו בני הנביאים אל לישע הנה נא המקום אשר אנחנו יושבים
שם לפניך צר ממנו אמר רבנן גחזי ביטל רבנן מבי מדרשא שנהנה נא המקום
אשר אנחנו יושבים שם לפניך צר ממנו וזה לאחר שדחפו לישע בשתי ידיו הלך
ועשה אנן שואבת ותלוליה לחטאת ירבעם והעמידה בין שמים לארץ ואיכא דאמרי
שם חקק לה בסומה והיתה מכרזת ואומרת אנכי ולא יהיה ומעני הך ועשה אנן
שואבת וג' אנה בנא בית וגשא גמיע גוד דלך למכאן בחגרי למגנאס אובטא דלך
למכאן בלג בחגאר למגנאס ועמל צנס חדיר ועלקה פלאהוי ויטאר כל גדאר יגדבה לו
ענדה בבקי מעלק פי הוא דלך למכאן ואוקולה ותלוליה לחטאת ירבעם יעני עמל
צנס מהל צנס ירבעם ועלקה פי אלהי כחא קא העמידה בין שמים לארץ כלמא ותלכס
פי לטא ביטל רבנן מבי מדרשא ואסתדלומן הוי לנך ואמרו בני הנביאים אל לישע
הנה אשר אנחנו יושבים שם לפניך צר ממנו מכלל דער הגוא יומא לא הוו נפישוי
ומעני צר ממנו צייק עק אקיספאנא ונחן מנחנין פיה פ לאהסכאא מעחבסי
עק ארכל ל בית המדש לבון גחזי מנשה עקלך לאהסכאא לה ימלא וקנה עצימה
כקנה מלך פידמשק ולמא ועל לישע אי הנאך מן כול קוונה מנשה אקיסחקון
פי מכאן יתעלמו פיה וסאשה בהלה לקנה לאהסכאא עשיר ממא אפדה
מן נחמן ומן בזת מחנה ארס כלכה נא עד הירדך ונקח משם אישקורה
אחת ונעשה לך שם מקום לשבת שם ואמר לכו תרגוס קורה אחת שלי חדה
ותרגוס כי על כן באובת קודתי בטלל שרופת וקלדל חמית בחלמי רשיתת
ובית תבמא ופטר סקף ביתהא אמרו בן ויחמו היטאן אלה מקלות אס ותמר
היטאן עשה יעקבאבים כך להתיגה צאן ליחמנה במקלות ונראה כגובה כי
המלאך כבד אמרו לו שן ואשח עיני וצאא באלנס וזה שעשה לא עשה לא על
פי המלאך שכן דרך האות שיבוא על עשיית המלאכה כמו משה שעשה במצו
בשחין שזרץ פיה הכבשן ונעשה שאין ואישע שחוק עק וארץ בתוך המים
ויצף הגזל וכן ביריחו ששם המלאך כחך המים ונמאן כן עשה יעקב אביא
והמלאך היה מסייע שאס לא היה על ידי מלאך כל מה שהיה רוצה לעשות
צאא לבסאס יש מקלות לכנות בתוך המים היו כן הלא לא יועיל כלום למרד כי

קיינתאמן שמיא : ויאמר האחד הוואל נא ולך את עבדיך פ' הוואל
ברצונך ובחפצך לך את עבדיך ונא ענין בקשה כלום בבקשה ממך : מן ווואל
משה לשבת את החיש שהיא ענין חפץ ורצון : ופסדאעם וסיר מעמ
וילך אחס ויבאו הידנה ויגזרו העניס קטש לשבש לזי ידו מיל גזרו את הילד
החי ומעטא לקטע : ומנה דרך גרה מנקטעה : ותגד אומר תקטע באכר
ויתבב : ויהי האחד מפיל הקורה ואזהבדל נל אל המים ויעק ויאמר
אנה אדכ והוא שאול ואת הבורל חרף אתהני מזיד לא מעט לה פי למסאן
אהא אדוני והוא שאול מסתעאר אלס הו' להס בל אסתעארה מן גירוס : ותרגמו
בבער פוט משאל שלמה : מלחם לי בך העת לקחת את הכסף קיל
אטה אדכ בה אנך אנמא אכזת מנה דלי למל לתמלך אהמא ואתקאר ואמואשי
ואממלין פאד דגבית איהו לאשיא פכז לך אינא בדין נעמן והו אבאקי עלך
ועלי נסלך פתתננך עליך הוה לעמיה בלדיך : אי כמא אן נעמן כאן נעמיר
מצורע ואדכ את לעשרות וחדה לס יתם לך רלך בל ינאק איה לערענות
וקולה וכדעך עד שולס אשאר בה לי מן כאן עאני מנהס כימי מא קלס
פי ואל יכרת מבייתואב צומצורע פאבלס ללה לעצמה מנהס בדה לצה
ותיכאד ללחאדה פי תאלכל לז'יה ולס יקלדלך לנבי לא בעוקף מן ענד
לה כמא חלל שמו הגדול פמחצה תעלי בזלך : ויקרב עץ וישלך שמה
ויצף בברזל קטע מן וקרב אחד לכלה ותקטע וחדר : וקילאנה סק קול
עודא במקדאד אחדי פנזל אשד וטלע אחדי פחזלת איתאג : ולנצאב סאן
מעמפל הקורה ולס יקטע פי למא לא אחדי פקט פלמא אכז אחדי רעב על
לנצאב : וקילאנה קודר עודא במקדאד פס אחדי פחזל לעוד פי כס אחדי
וטלע לגמיע ועלי כלל לקולאן חללחאמין עיממין והמא כזול לעט למא רמא
לנבי פי למא וטלע אחדי יעבא לשב נאן פלמא ואחדי טפיפון למא
ועלי מיל דזי ישכז לנבי מן פעל לכפא מן אנהסאדעו אית ומעגאד
וגעלמא חקא כקולה שמו אמותס אותות קלן קד געלמא אית משהורר
משופה מיל איה אישע לזי אעוד לקדוס לי פון למא בשעבה מן לשב
כמא קל בעקבה יודע כמכז למעלה בסנך ען קרדומות והזי מן למעט
לגריבה : ומעט ויצף דברזל טפא עלי וגה למא מן צנומים עלמאשיאשו

היניף יישיאת מים סוף על פניהם: אל מקום פלוט אלמוט תחנתי מעני
תחנתי מנלמט מן ויסען ויחמי: וקל פי שרח פלוט אלמוט פלמט אפלטת לחממח
פד מעט נחדוקדך לכבד פי לפצה ואחזה לפלמוט חמדדרי: ותרגמו לאור כמי
וטמיר בדת משרטא המקום שמינס רוצים לנלות שסט נקרא כן: ושרח פי תחנתי
נזולי ומחלתי יעני תכונ למחטה אזיל הנחך וכן עניני כי שם אדם נחתיים למסעב
בעדה ארי תמנאנש אדם כסן יעני אן אדם מחטין הנחך ומכפין: כי שם
אדם נחתיים נחלנין מותל חונס לאאנה מן תרגוס וידר וטת פכאלה קל יורדים
ומנה ותחנתי על ידיך גלילת אפתך עלי וחלת בוי: וישלח מלך ישראל אל
המקום אשר אמר לו אישה להם והזהירה ונשמד שם לא אחת ולא שנים למעט
אן כל מכאן כחך יכמך פיה לעד וינצל פיה חתי יכמך להם וינצל עלי בלודהסכנתה
יכבדהס אנבי במחא איתמדה פחותיו מן וילך למכאן ויגעלו אכל מנה אכלה בעד לעדה
הוקולה לא אחת ולא שנים כל רכזע עדה יטורא להס כולך: ואהא פי והזהירה בול ואו
מותל אלה שילה וניהמא: ופירשנהזהירו שישמר בעבוד במקום סארים אורבים
עס ולא היטה הזהירה לו לא פעסאחת ולא שנים לא חתי: ויסער לב מלך אדם
עלהדב הזה אסתער יעני האגלבה גינח וחנקא מן רוח סערה סער גזול בים
איתגנך סתגנך לבחך וקתוחה ואצטרובה וקלן קלן ענים עליהדי לאמר כיף אהס
מכפין ועלמו בהס ישראל: מי משלח אל מלך ישראל תקדירה מי אשר עממך ילך
ויגד למלך ישראל לילך סאן לגואב לה לאחדותי המלך כי אישע הנביא אשר בישל
יגד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכבך: ותרגומו מן מדינא
גלי רח למלכא דישל: ויאמר לכו נרא איכה הוא אהא בול ואו והוסול ען
מכאן פי מעט אי כה וקיל אנה לילך כאן איכו חולס ולס יקרא בקמץ: וקר גא
איכה תרעה איכה תלביץ בקמץ ונמעכא המא מותל איפה לקטת חיוס לחץ איכה
סול ען חל מותל איכה ישובה איכה ינעס: והלא סול ען מסאן:
ופירשו לכו ורא איכה הוא ענימ איפה הוא: ותרגוס בחדר משכבך באדון
בית משכבך ותרגוס החדרה אדון בית משכבך ופיר אדון המקום החשוב והמכובד
שאותה שוכב בוסכו מלשון אדל היקר שפירושו עוצם היקר וגדולתו: ויקיפו
את העיר אחאטו באקריה מן כי הקיפו ימי המשתה דאל אדור פי איאס עדדהס:
ויתפלל אישע ויאמר ש פקח טא את עיניו ויראה ויפקח ייאת עיני הנער
אנפסאח בעירה לא אנפסאח בער לאן לס יכון עלי עיטה גשאה אנלג ומתלג
ונפקחו עיניכס והייס כלגיס: אז תפקחנה עיני עוריס ויפקח להם את עיניה

ותרא באר מים כלהא אנפתאח בעירה וזיאה' שעור ואדראך לה זיאה' עתה
ולא זיאה' פילחס וירא והנה ההר מלא סוסים ורוב אש סביבות אלשע כח
האולאי מלאכים בהדה לצורה וכאן האולאי אמלאיכה חנאי לישע עלי רא חוסה מלא
ייע סביב ליראיו ויחלסו וירדו אלינו ענט ויעלו אליו כענך וירדתי עלהם
שפיר ועלתי כלום כשבא החיל ששלח מלך ארם לתפוש את לישע עלו אליו אל ההר
שהוא יושב בו לתפוש אותו ובקש לישע מהמקום שיכס בסנורים כדי שלא יכירו אותו
וכאשר הכו בסנורים היו ממששים כעור ואמר להם לישע לא זה הדרך ולא זה העיר
אשר אתם מבקשים אלכו אחרי ואראה אתכם האיש אשר אתם מבקשים אותו ובבוא
אותם לשומרון הן נא את הגויהזה בסנורים לשכרה והי ענף לבקרו וכאשר
פי אלן פלא יכערו שיא"א עלה לזיאה' רטובה להווא ויסמא לשעא ופירש
ערפוט סנורים מכת עורון ופירש קמחי סנורים מחשך העין פא פיקוח עינים
בלא ראות וכן עזרא פירש סנורים מחשך העין והלב ופירש ל יונה בסנורים
באמסאדיר והו ענף לבנה ופירש ל יעמק הספרדי ערבה בשפכה וחזירי
אביסארה ואזל דגנה חתילה יהודין איזין קצרון ורבותינו פירשו סנורים
הכה אתם בחחרית ולא יכלו למצוא הפתח ופירשו חלוצים הו ערס לאבצאל מן
שדה לעצב ולתרעם בשכרניה ומעטאדה לצהדה יעננ ינבזהם בצדה לשמם
וחזירי אביסארה והכירי קלן שברירא דשמשא קשי משמשא יעננ אן לעדה עולה
אקא מן ער לשמם ויאמר מלך ישראל אל לישע כדאתו אותם האכה
אכה אבי תקדירה ההכה אכה לאף בדלהא מתלן זאנתולו אבירי לב ויקראו לפשו
אביר עלי מחביטה והו מידר מתלן הכה תכה את יושבי העיר ההיא ויכרה להם
כרה גדולה ינע להם ולימה ומתלה יכו עליו חברים שפידושו ויכל לקח אתו ולעשות
בוסעודה לחברים שטן שנתחבדו עמך וקין אן לבא פי להצות את דויד בל כאף
מתלן כאמרס באמרס כחצות בחצות וויברה פעל מאכוד מן לאמס לדי הו כרה
וקין אן כלי חמס מכורותיהם מן הדי אן ולימהם וטעמיהם אה לעלאח ולאמס
ולאמס פיה מזידה מתלן בעלית המקרה לדי הו מן בוס קרה קור וחוס ותרגומו
ואתקין להון שירו לבא השירן היא הסעודה וכך אמרו לא הוה בעע כלה שירותא
פ שהיה אכל הסעודה ותרגום ויעש להם משתה ועבד להון שירו ותרגום
וארוחתו ארוחת תמיד ושירותיה שירות תדירא ויענ עזאמה ולשון כנה
הוא ארוחה גדולה יעני ולימה כדירה ויהי רעב גדול בשומרון והנה ירד

עליו עבד את ראש חמור בשמונים כסף ורובם הקב דביונים בחמשת כסף קל
 אנה חסם כלל קלוב מן העשר החמרהבת אי חציה יקול בעזה ורובע הקב דביונים
 ואקב בלחמל ארבע סאה דרומה: ואן פקל ראש חמור על עזרה פלח ציר
 יעני לשדה אלגא ועדס לקות אכלו לחם לחממת אגיר מחללה ללחורה לחכידה
 וחפבלו ראש חמור הדי למקדא לשדה לעדס: ואמא דביונים בפסור פיה זבל
 לחמאס וכללך קל לתרגס אינא ורבעת קבא דזיבל מפקת יונא: ואקלוב חמאס
 כאט יקדונה עונך לחטב לעדס לחטב מן סול לחמאר: ופירש קסמי ראש חמור
 כמשמעו וכן תרגס יונתן עד דהוה רישא דחמורא מצדכ בתמנן כסף: וקין אכבה
 כין יסמא ראש חמור: ואמר קמחי א ויש מפדשים אותן מעשר החומר: ופירוש
 חמר שעורים מעשר החומר כור והוא עשר איפות שהן שלשים סאים: ופירוש
 מעשר החומר עשירות החומר: ופירוש כור מכיל ואעמה באעבד כר
 ופירוש החומר והוא הכור שיעורו שלשים סאה והוא גזול כל השיעורין אשומאמר
 מזה הלח והכור מזה העש: וקלאאן לחומר ע"ה אף קפלה ותל קפלה ענהא
 פ' אף ומחיתין וקיה ענהא סת מאיה דטל פכין ראש חמור לזי פירשו אותם מעשר
 החומר וה סתגל טל בשמונים כסף בתמנא דטל לחן אסוף והו דינר והו דנא
 ואן כאן יעב בכסף הנא כסף שקלים לזי אשקל ה קפא פכין שמונים כסף ארבע
 מאה קפלה: ואן כאן יעב בכסף הנא אטל כמא קלל כל מקלא דסתבין חבא
 רבלין פכין כל סתין רפא מן למאכלין בתמנא דטל כ' פ' ע"ה: ואן אגוע אקאס ענהא
 ז סתין במאקלכע פיקסה לאשה את כאן קל להא אישע קבל מאי סתין אגוע קומי ולבו
 מאשר תגור כי קראי לרעב ונס באא הארץ שבע שנים והייתה מקדמה ולו כתבת
 לעד: ואמרו לכל רעב שהיה בימי אישע רעב שלמה רומה היה ער היות ראש
 חמור בכסף: אבל רעב שהיה בימי איהו רעב שלבצרות הדי: ורובע הקב
 דביונים ענף דביונים עזא חמס ורומה לתרגס אשר ילובצרותה ארי ירוב
 דעב דמה כלום מה שיזוב מן היונים וזה שכתוב בכתוב חורי יונס פירשו רעב היוצא
 מן הנקב: ועטמ כאן לעדש טהיו ישראל אוכלים גללהם שלמנהגים בדעב בשמרון:
 והדי אשרח ט' אשרח אאן לזי שלח אנה סכאנו יקדונה עונך אטל פקל חמא אנהס
 כאט יחלונה: וקב הו סל וזן מא יסע חרבע מאיה ומתחישע דחיס בלמקריב
 לאנה מקדארה ארבעת ענין וללוג ארבע רביעות ולרביעית סתה וענצין וזה ס
 בלמקריב: ואזי קין רובע הו רבע לקב: ושלש רבעים תלאתה ארבע לקב פסון
 רובע הקב כין יסע מאיה וארבעה דראהס בתקיע ויכון הלח ורובע הקב ואח

הוא חלק אחד מכלל אסא

[illegible]

ואבי על לי יקח עז לשמחה לא יצא מנה אהם אזי בלתי איהז למבלי לעב
עאדל לל תעל ותאביו וישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלחו
איש מלפניו בטרם יבוא המלך אליו והוא אמר אל הזקנים הראיתם כי שלחתי אחי
הזה להסיר את ראשי ראו כבוד המלך סגרו ודלת ולחצות את כדלת הלא קול רגל
אדוניו אחיו שרה לא לנרורה לאפצאח ברה בין אחרים לחלקיה ומענאה הלא
עלמם זלך מלך וירא עקב כי יש שבר פה ובעת אישע לי לבואבן לנלקן אבאב
חתי לא יהגס וידל לא לבאב וקל לשיוך איך בחצותה אמה תרו מא פעל בן הדי
לקתל והו יעני עז אחאב גלה אי קלה איהו הרצות וגם ירשת פאנה אמר בקתל
פאחאטו פי אז לא ימלך לרסון מן אדול פאח צות תל מולאה וראה לקתל פהדי
כנאס לקתל ואכמא קאישלחאיש מלפניו בטרם יבוא המלך אליו ואדל פי אוקט
והוא אמר אל הזקנים לאנה אראז אן יעלמו לשיוך איש מראדה בלל לבואב
ולחצות אתו כדלת תצנפווה ואמאד למקצוד תשיקווה עבד לבאב לאני שערת
באז אחאדה גאילספה הוקולת הלא קול תל אדוניו אחיו עודנו מדבר
עמם והנה המלך יורד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יימה אחי ליי עוד
יעני אזי באז הודא קד ואפת לבנה מן ענר ללה תעלי אראז בעת הדי לקתל
פמא ירוז אן אצבר ען לשפאעה וקל אזי באז לבלא קד ואפא מן ענר ללה
עלי אמתה פי הדי אנוש פכיר אלבת ען לשפאעה וקל אזי ען טריק לנס וקל
אן למלך בנפסה למא גא איה לקתלה כמא סיקול אי קדאס ברדת המלך ועלי
מאקל אישע לזקנים הלא קול תל אדוניו אחיו קלה למלך כס אצבר ואנת תקדר
אן תל ללה ותשפע פי אמה ולס תפעל וכאן קול אצבר למלך זלך כאכססד קדאס
אב פער זלך למח כח קולה באכסאר קל שפאטלנבי ללה ויאמר
אישע שמעו דבר כה אמר יי בעת מחר סאה סלת בשקל וסאתים שעורים
בשקל בשער שומרון אמרו אל מלמד שלמי השעה נענינה בו דוח הקודש ואמר
כן וכן נאמר במשה כה אמר יי כחצות הלילה אני יצא בתוך מצר כה אמר
יי אלי ישראל שימואש חרבו על ירכו מלמד שלמי השעה נענינה בו דוח הקודש
ותנבא כן פ מעע כנענה בורוח הקודש אן צח עליה שעור נבי ופסא
בזלך אי מענא אן בעען אמלסס כלמה בזלך ותכלס בה לאנה גלס בין אנאס
ולא ימכך תחל עליה נבחה לאן חלול אנבונה עלי אביו והו וחדא מנפרד ען אנאס
מענא צהור נור ינצרה אנבי ולא ימכך יצח ללה זלך והו בין אנאס כלזלך קול נענינה

ואסאה עשרין רטל ואוקיינית מורן מן ארטל איוס יעניאן ינבא
עשרין רטל מן אסמך אנך בשתן וסלת הו אסמך אנך אגליץ ולסמך
גשיש וכמאאן אגשיש והו אסמך משתק פילסאן לערב מן אגש והו אטחן
אגליץ והו ידל עלי כתל ארטל אסמך עשרין רטל אסמך בשתן
פכיק יכין עשר ארין וגירה : ויען השליש אשורל מלך נשען על
ידו לחתול אגלי דגבחה תלמה מן אמלך לאן למלך בעדה וזיר ולתלול
אמיר למתול עלי אגלי : ולסמך פילסאן בולל דה אטעוץ יריר אשורמלך
ותרגוסה שלש גיבורא דמלכא : וכן תרגוס ושלשים על טל וגידך
ממנן על כולהו : הנה יי עושה אוזבות בשמים דואגן וכיא : ותרגומו
אין פתח כוין ומחית טובא מן שמיא וקצר בולל אסמך וגהין אסמך אג
יכין ארטל תריללה יצב לנא הדה אגס מן דואגן אסמך לאן אגליץ מעדוס
מטהא אגליץ : ואמאאן יכין ארטל תריללה אגמא מטרפי אשור
פאבת אגליץ חת יחצול לנא דלך ודלך נזיר קול אלה אס לא אמתח לכס אג
ארבות השמים : היהיה הדבר הזה חת יגרא הו אגמך : ואובעה
אגשיסהין מצודעים פתח השער ואובעה גורין הו סגורין יתבון במעלה
דגשעא : ואמרו רלל זה גחמי ושלשת בעו : ועתה לכו וכפלה אל
מחנה ארס נגזע אלהים אגמך אגליץ עטהם : ויקומצנשף לעסעסה
והו וקתא כתלמא טלול בלל אסמך אגליץ אגליץ אגליץ אגליץ והו גמא אגליץ
ואמאאן בנשף בערביס פהו אגליץ : וקולת אס אגמך נבוא דגביר
ליקולת אגליץ ידל אגליץ מנאח להם ואמאאן קל דלך לאגליץ אגליץ אגליץ
משאגליץ באגפסהם ומשורפין עלי אגליץ מן שדה אגליץ ואחצאר פקל אגליץ
הס פיה ישנלהם ענא וליס יגעל בלהם מנא ויגוז אגליץ יכין אגמך קל נבוא
העיר עלי טורין אגליץ ואתמך פלל יצרו : ואגליץ ידל עלי צחה נקל
אחמאאן אגליץ למא בלל אגליץ אגליץ אגליץ אגליץ אגליץ אגליץ אגליץ
אגליץ אגליץ אגליץ אגליץ אגליץ אגליץ אגליץ אגליץ אגליץ אגליץ
עלי חקיקתה אגליץ מן גירהם ולס ידל אגליץ פלל דלך עלי אגליץ ממנושין
מגליץ אגליץ : לאן אגליץ נקל אגליץ לא עוז אגליץ אגליץ אגליץ אגליץ
ישל אגליץ כאן פגמאן אגליץ : וליס בכון אגליץ אגליץ אגליץ אגליץ

עצמה ימנע מן כוונה יגתבונן אנגאסאד ובלכאץ מן בלל ינל ויער
 ותרגום יקמוצבשך וקמבקבל ותרג חשן קבלא ואמרו הוי קבל וקיס
 ופירש בענוך קבל כמו חשך שתרגמו קבלא כלום שיהיה ענו ויהיה קיים
 וקלף ינהל לעסעסה פי לסאן לערב הי לרקא פי לנלמה פלדלך תקע לאור
 לילך ולכמה לרקא ללכמה פי הדין לוקתין והדא איצא הו מזהב לאואל דכא
 ללה עטה פי לנשף לדי תרגמטה לעסעסה לקוחס אמר רב חשי תרי נשפי הוו
 נשף לילא אתא יממא נשף יממא אתא לילא פנשף לילא הולעסעסה
 אתי תכונ פראכו לילך ויתליהם לטהר: ונשף יממא הו לעסעסה אתי תכונ
 פי און לילך וישי השמיע את מחנה ארסקול רכב קול סוס קול חיל גול
 אקמעהס אצותא למלאכה ורכבן כילהס פפזע והכו: וקלדל פי
 שרם ויחדלו הקולות והכרז כיון שנתפלל משחלא ידרו עוד אבנו בדר
 ואותן אבנים שכבר ידדו לא הגיעו לארץ לא היו תלויין ועומדין באיר שנ לא
 נתן ארצה לאיר מן השמים לא נאמר לא לא נתן ארצה מלמד שהיו תלויין
 בקיפין ואימתי נפלן בימי יהושע שנ ויהי בנוסס מפני שכל הסבמורד ביד
 חורון וישי השלך עליהם אבנים גולות מן השמים שי עזקה וימותו נמצאו תלויין
 באויר ארבעים ואחת שנה ואמרו זכ ברו שהביא הקדש על מצודים הן באבנים
 דלת כזרת אף הקולות היו עומדין באויר אימתי יצאו בימי יהורם
 שנ וישי השמיע את מחנה ארסוג נמצאו תלויין באויר קרוב לחמש מאות
 שנה: לא כן אנטנו עשים לים טון צאעין למסתקס מן כעס אתס
 כן בנות עלכחד דוברות ופירשול טוב אנטנו עשים: ותרגמו לא
 כשו מאד אנטנו עדיין: ואנטנו מחשים סאכתיך וחכינ
 עד אור הבוקר ומצא עון יענו איך ילחקט עקובה מן אטלסאן חיל
 סמעאן ארס הדבו ואן טון אטלעט עליהם ולס נעלמה פיעאקבנא
 ולמד פי ואנטנו מחשים וחכינ עד אור הבקר ומצאנו עון נאבד
 הזה אוא מצאבאס לדי הו חורף שרט ותקדיר לקול אנטנו מחשים
 וחכינ עד אור הבוקר פנל לזטייה: ויקראו אל שוער
 העיר ויגידו להם יריד שוער העיר כמא קל ויקרא השוערים יריד
 ויקראו וקד ביינא מתלילך כתיב: ופירשו ויקרא השוערים ויקרא

פ
 ענין חשך תרגום ושפ
 עצמותו וקבלו גמור
 ותרג ויקמוצבשך וקמו
 בקבלא

פ
 מן סופה וסערה יענין
 בלדיה וסאן ליוחבאן עא
 (הסבמורד פיה מן חספות
 והמזמנות שפירושם כל)

שוער העיר אלה שוערים אשר למלך אי לבואבין אקצר: להחבא בשדה
מכתוב בהשדה עלי לאצל בהא למענדה מתל להמנח להגדוד בהשמים
חסדיך כלמא חסותך קרי בלעגאם עלי לעאדה: ויען אחד מעדיו
ויאמר ויקחו נא חמשה מן הקוסים הנשארים אשר נשארו בה אמרו
זל בה דסבדין במ אבנעה בזה הפקוק שנים: וכן ויקומו ישראל ויכו
את מואב וינוסו מפניהם ויטבוה: בפרשת ומישע מלך מואב היה נוקד:
וכן ותיווש יחשבה ענין לא הארבעה "בס" וקוין בה על פי המסורת:
הנס ככל המון ישראל אשר נשארו בה הנס ככל המון ישראל אשר
תמו כלום אם חיו יהיו מן ההמון הנשארים חיים: ואם מתו הלא הם
ככל ההמון אשר נבד אצלו: פא הנס כל המון ישראל אשר נשארו בה
והנס הקוסים הכחשים ורעים ככל המון ישראל שנשארו בשומרון שהם
כחשים מן הרעב ואם תאמר היחך לא נשארו כי אם חמשה קוסים בשומרון
הנס ככל המון ישראל אשר תמו כמו שתמו האנשים כן תמו הקוסים:
ושרח ויקחוצא חמשה מן הקוסים פלאכדז: ואו מכאן לפא פלעודי:
ופסל הנס ככל המון ישראל אשר נשארו בה הנס ככל המון אשר
תמו קל לתרגום ואם יבדוק הא זינו ככל המונא דישול דעמו ונשלח ונחזי:
יחד בדלך אן תכלית פתרון היא קיה ואן מצת ותלפת פתרון
מתל גידהא אתי ערמית: וקיל אן מעב הנס ככל המון ישראל אנהם מקוומין עתה
כמתל גמיע עסכר ישראל לזי תלף לאן לס יבקא ענדהם גידהא פכא טהא:
אגמלה ומע דלך נבעתהא ונכא טרבהא לבחקן צחה לכבר: וקיל אן
תכדיר אשר נשארו בה הנס ככל המון ישראל לא צוודה לה לאן תקדיר
אקול הכי מן הקוסים הנשארים אשר נשארו בה הנס ככל המון ישראל
אשר תמו: ויקחו שני רכב קוסים ודברו תרין רכבי קוסון:
אשר השליכו ארס בחפזם מן שדה אסתעגלהם וחפזהם עלי להדוב
מן בחפזן תאכלט ויהידוד נאפז ללכת: ויעא העס ויבזו אצד
מחכה נהבה וגמיה והו מן דואת למתלך בזז ולזאי לאול מטיגמה
פיאתניה: והמלך הפקיד את השליש אשר נשען על ידו
על השער כאן להדי אקאיד לזי כולל לנב טה עניס עט לקל טאק פלמא

כִּדְגָּ אֶסְלֹטְאֵן לִישָׁב מַחֲמֵה אִרְס וְכֹלָה עַל בֵּית אֲמִיעֵה חֲתִי לֹא תִגָּס לְרַעֲיָה בַעֲמִידָה
עַל בַּעַץ וְחֶתְכֻּמָּה לִלְנֶהב פִּלְגֹּעַ לִנְאִס וְטֹלְבֵתֵהֶם אֵן יִבְאֲדֻרוּ לִלְכֹּדֹג חֲתִי יִלְחֹקוּ
לִנְהַב אֲזִדְחִמוּ עַל לִשְׁלֹש פִּמְחֹת פִּי אֲזִמְמָה פִּתֹם עֹנֶה צִמְאָן לִנְבִי עֹנֶה אֶסְלֹטְאֵם
וּמַעַנִי וִירְמִסְוֹהוּ דִּאֲשֹׁוה מִן מִרְמָס רְגִלִּים תִּרְשֵׁנָה וְיִהִי כֹדֶב אִישׁ
הָאֱלֹהִים מַעֲנֵהָ אֵנָה כֹּאֵן אֲנִי קִדְקֹל לְלִמְלֶךְ כִּית וְכִית פֶּאֶגְאֵבָה הוּא בְכִית וְכִית
לִזְנֶךְ קֹא אֲשֶׁר צִדְדִּי בְדִדְתִּי הַמֶּלֶךְ אֵלֵינוּ וְיִהִי כֹדֶב רֹאשׁ הָאֱלֹהִים וְיִהִי
אֱלֹהֵי אִשָּׁה אֲשֶׁר הָיְתָה אֵת בְּנָה לְאִמֶּר קִמִּי וְלִכִּי אֵת וּבֵיתֶךְ וּגְוִרֵי צִמְאָן תִּגְוִרֵי
כִּי קִרְאִי לִרְעִיב וְגַם צִמְאָל הָאֶרֶץ שֶׁבַע שָׁנִים מַעֲנֵהָ וְכֹאֵן לִשְׁעֵי קִדְקֹל
לְלִאמֹוֹהָ לִתִּי אֲחִיָּה אֲבִנְהָ קִוְמִי אֲכֹרְגִי מִן הָיְתָה אֲבִנְהָ לֹאֵן אֲנִי אֲתָה לִיְהִי
וְאִמְרוּ זֶל בְּאוֹתָן שֶׁבַע שָׁנִים מֵאִי־כֹוֹן אִמִּי לִזְחֹנֶךְ שָׁנָה רִאשֹׁנָה אֲכֹלוּ
מִה שֶׁנִּבְתִּים שְׁנֵי אֲבֹלֵנוּ מֵה שֶׁבִּשְׁחַת שְׁלִישִׁית בִּשְׁרֵי בְהֵמָה טְהוֹהָ דְּכִיעִית
בִּשְׁרֵי בְהֵמָה טְהוֹהָ חֲמִישִׁית בִּשְׁרֵי שְׂקָצִים וְרִמְשִׁים שְׁשִׁית בִּשְׁרֵי בְּנֵי־אָדָם וְיִהִי
שְׁבִיעִית בִּשְׁרֵי זִדְעוֹתֵיהֶם לְקִיִּים מֵה שֶׁנֶּאֱמַר בִּשְׁרֵי זִדְעוֹנוֹ יֵאָכְלוּ וּמַעַנִי
וּגְוִרֵי בִּאֲשֶׁר תִּגְוִרֵי אֲסַכְכֵּי מִן גֹּוֹר בִּאֲרֵץ הַזֹּאת וְצִדְכֵהֶם וְאִמְרוּ וְגִר מוֹאֵב
פִּמְעֵנָה לְחֹדֶר וּלְפִזֵּעַ וּמִתְלָה תִקְרָא כִּוֹס מוֹעֵד מְגֻרֵי מִסְכֵּיב וּמִתְלָה וְקִרְאֻ
עֲלֵיהֶם מְגֻרֵי מִסְכֵּיב וְלִאֲחִימָהֶם מִזִּידָה וְפִיָּה מַעֲנֵי אֲכֹר יִגְדֻהוּ בְּחִלְמֵנוּ
נִהְרִסוּ מִמְּגֻדוֹת עַל רֹגֶן וְתִירוֹשׁ יִתְגֻדְרוּ מַעֲנֵהָ אֲגַמֵּעַ מִתֵּל מַעֲנֵי אֲגִלָּה
בְּקִצִּיר וְאִמְרוּ אֲשֶׁר אֲנִי מִתְגֻדֹּר עִמָּה פִּמֵּן אֲמַעֲנִי לֹאֵוֹן וְאִמְרוּ גִר
אֲלֵיהֶם רֵבְתָה גִוִּידָה פֶּהוּ מִתֵּל גִּרוּ וְאִגְלָה פִי לְעֹרֶבָה וְהוּא מִקְלֹב מִנְכָּה
וְתִקֵּס הָאִשָּׁה וְתַעֲשׂ כֹּדֶב אִשָּׁה אֱלֹהִים וְתִלֶּךְ הִיא וּבֵיתָהּ וְתִגֵּד בְּאֶרֶץ פִּלְשְׁתִּים
שֶׁבַע שָׁנִים וְיִהִי מִקְצֵה שֶׁבַע שָׁנִים וְתִשָּׁבֶה הָאִשָּׁה מֵאֶרֶץ פִּלְשְׁתִּים וְתָצֵא
לְעֶמְקֵי אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל בֵּיתָהּ וְאֶל שְׂדֶה יִרְדַּע עַל בֵּיתָהּ וְעַל שְׂדֶה וְיִתֵּן לָהּ
הַמֶּלֶךְ סִדִּים אֶחָד גִּוִּיָּה חֵד מַעַנִי גִוִּיָּה לֹאֵנָה יִתְהַנֵּס אִי מִכֹּאֵן חֲדָים אֶסְלֹטְאֵן
וְיִגְלֵס בֵּיתָהּ לִסְכָּלֶךְ גִּוִּידָה הַשְּׁבִי אֵת כָּל אֲשֶׁר לָהּ וְאֵת כָּל תְּבוֹאוֹת
הַשְּׂדֶה מִיּוֹם עֲזָבָה אֵת הָאֶרֶץ וְשִׁרְשָׁתָה חֲקֵה אֲצִהָאֵר אֵלֶּהָ בְּמִפְּיָךְ לֹאֲכֹדָהּ
צִמְיָר אֲמִידָה לְמִזְכֹּרָה פֶּגֶא בְּרִפִּי מִתֵּל וְגִוְחֵמָה הִדֵּת עוֹלָם שְׁנֵי כֹה בְּחִסָּאָה
בְּשִׁגְגָה כִּלְהָא חֲקֵהָ אֲצִהָאֵר אֵלֶּהָ וּמִן הָיְתָה לֹאֵב וְשִׁעֲרָה לֹא חֲסֵךְ לִבִּי
וְיִצְאֵנִי לִשְׁעֵי דְּמִשְׁקָא אִמִּי יוֹחֵנֶךְ שְׁהִלֶּךְ לְהַזְדִּיר גַּחֲזִי בְּתִשְׁבֹּבָה לֹא חֲזֹר וְכוּלִּי
פִּי מֵאֵת תִּקְדֵּס וְקֹא אֲשֶׁר חֲדִיךְ אֵלֶּךְ כֹּאֵן קִצִּיר לִנְבִי בְּלִמְיָאֵי דְּמִשְׁקָא לְיוֹלֵב
חֲזֹל וְעוֹלָם אֵן לִזְנֶךְ לֹא תִסַּע עַל יַד רִסּוֹן כִּמָּא תִסַּע לִנְךְ פִּי אִמֶּר יִהוּא פִּלְלִיךְ

מֵצֵא בַנְפֹסֶה וּבִשְׂרֵה בַלְמֶלֶךְ : וְכֵן הָדָר מֶלֶךְ אֶרֶץ חֹלֶה נֶגְדֵי לְמַעַב :
בְּאֵשׁ הָאֵלִים עֲדֹהֶנּוּ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵל חֹזֵא חֲבִיבִיךָ מִנְהָ לֵךְ לְקִרְיַת אֵשׁ :
הָאֵלִים וְדִשְׁתִּי אֶת יְיָ מֵאֵתוֹ לֵאמֹר הָאֲחִיָּה מִחֻלֵּי זֶה מַעֲשֵׂה לָבוֹת מִן אֲבֹתֶיךָ
וְקִרִיב מִקֵּאן יִכּוֹן מִתֵּל אֶנִּי אֲמִית וְאֲחִיָּה אֵי הֵן אֵשׁ בְּשֵׁר הָיָה לְמִדְרָה פִּיכּוֹן
בְּדֹלֶךְ מִן מַעַב אֲחִיָּה לֹא לָבוֹ : וַיֵּלֶךְ חֹזֵא לְקִרְיַתוֹ וַיִּקְחָהּ מִמֶּנּוּ בִידָיו
וְכֵן טוֹב דְּמִשְׁקָא מִשְׁא אֲרֻבֵּי־גִמְלֵי יָדֵי מִכָּל טוֹב דְּמִשְׁקָא : וְדִשְׁתִּי לֹא דִשְׁתִּי
וְכֵן טוֹב דְּמִשְׁקָא מִשְׁא אֲרֻבֵּי־גִמְלֵי הִיא לֹא מִלְמַד שְׂהִיָּה בִידָיו אֲבָן טַבָּא
וּמִוִּגְלִית לְקִטְוֹת כֹּה כָּל טוֹב דְּמִשְׁקָא : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֱלִישֶׁע לֵךְ אֲמַר לְיוֹ
חַיָּה תַחֲיָה וְהִרְאֵנִי יְיָ כִּי מוֹת יָמוּת לֹא כְתִיב לּוֹ קוֹי וְכֹדֶלְךָ קָל וְתַנְחוּס דְּהִי
מִכְתּוּבָה לֹא חַיָּה תַחֲיָה בְּאֵלָךְ עָלֵי יַמְהָרָה לְמַעַב אֵי אֲמַרְיָי קָל לָהּ לִים יַעֲשֶׂה
לְכֵן לֵה קָל אֵתָּה חַיָּיִשׁ וְאֲמַרְיָי לְחִיקָה פִּתְעָה מֵאֵתָּה : וְקָל יִצְחָק קִצְצֵה לְמַעַב
הַתַּנְחָה תַנְחָה לְעַבְדֵּי מִן אֲתֻמָּל לְכֵן הָדָר לְכַאֲפֵר פִּקְלָלָהּ לֹא חַיָּה תַחֲיָה אֵלִים יַעֲשֶׂה
לְכֵן לֹא אֲוֹרֵא אֵתָּה יָמוּת : וְקָל אֵתָּה קָל לֵה תַבְרָא מִן אֲעִלָּה לְכֵן יָמוּת בְּשֵׁי
אֲכִל בְּמֵא יִתְּלָה חֲזָאן : וְקָל דְּבִינֵי סַעֲדִיָּה לֹא לְאַהֲדֵי מַעֲשֵׂה לֵה פִּיכּוֹן
יִגְבִּיהָ גּוֹאֲבִין מִתְּפִי־אֲדִיִּין פִּתְקוֹל אֵין קָל לֵה סִיבְרָא מִן מִרְצָה לֹאן לְפִנְיָה תַחֲיָה
תִּקַּע עָלֵי בְרוֹ כְּקוֹלָה בְּחֻלֵּתוֹ וַיִּתְּחַלְלוּ וְלִכְנֵה סִימָנוֹת בְּמַעַב אֲכִר סוּי לְמוֹרְךָ וְהִי
לְמִכּוּלָּה אֲתִי גְמִשְׁתִּי שִׁי אֲמַר וּנְעִשְׁתִּי עָלֵי וְגִמְהָ כְּקוֹלָה וַיְהִי מִכְּחֻלֵּת וַיִּיכְדוּ
הַמִּכְבֵּר וַיִּסְבְּלוּ בְּמִים וַיִּפְרֹשׁ עָלֵי פִעוֹ וַיָּמוּת פִּתְמִיָּה אֵין וְהִרְאֵנִי יְיָ כִּי מוֹתֵי
יָמוּת : וְאֲבִיטֵךְ מַעֲשֵׂה לֹא יִכּוֹן פִּיָּה מַעֲשֵׂי לֹא חַיָּה תַחֲיָה אֵתָּה לֹא
יִסְלֵם מִן תֵּלֶךְ אֲתִרְעָה וְלֹא יַעֲשֶׂה כֹאֲנָה אֲשֶׁר אֵי אֲכִל חֲלָה : קָל אֵין
אֵישׁ עַל תֵּלֵה מִסַּח חֲזָל בּוֹרִיָּה אֵיָּהוּ כֹמֵא קִלְלָהּ וּבִאֵת וּמִסַּחֲתֵה אֵת חֲזָל לְמִלְכָּה
עַל אֶרֶץ פִּאֲצֵא אֵישׁ עַבְדֵּי דִלְךָ וְהוּא קוֹל אֵישׁ עַל לֵב שְׂרָא "מֵאֲסֻחָה" הָרֹאֵנִי
יְיָ אֲוֹתֶךָ מֶלֶךְ עַל אֶרֶץ : וְאֵין עָלֵי לֹא סִבְבֵי קִיל לֵאֵיָּהוּ אֵין יִמְשַׁח חֲזָל לְמֶלֶךְ עַל
אֶרֶץ : אֲגֻאֲבֵי לְמֵא קָל אֲנִי קִטְוֹתִי וְכִי עֲזָבוּ בְּדִיתֶךָ וְכִי פִכָּאן אֲגֻאֲבֵי מִכָּה
תֵּעַ לֵה אֲמַר מֵא דְּכֻחָה מִן כְּלֵי־יִשְׂרָאֵל אֲטַאעֲהָ פִּתְמֵא דִלְךָ מִן אֲגִל
לְמֶלֶךְ פִּאֲלֻעָה וְלֵי מִכָּאֵה אֲכִל : וְסִפְּאֲקֻבְּהָסִי אֵישׁ עָלֵי מֵא עֲדִיר מִכָּה־ס
בְּתוֹלִיָּה מֶלֶךְ עַל אֶרֶץ יִתְּלָהִם וַיִּכְרַב בְּלִאֲדֵהִם : וְאֵת אֵישׁ לֹא תַעֲלֵה לְלִתְמִדִּין
וְתַעֲלֵם לְגִמְהוֹר פּוֹלִי מִכָּאֲבָן נְבִיִּיא יַעֲלִיָּהִם : וְקָל אֵין קִדְּעֵלִם אֵין לֵה קָל לֵאֵיָּהוּ
וּבִאֵת וּמִסַּחֲתֵה אֵת חֲזָל וְלֵם נְגִידָה לֹא הוּא אֵישׁ עַל מִסַּחֲתֵה וְאֲנִיָּה קָל לֵה
אֵישׁ עוֹלָא הָרֹאֵנִי אֲוֹתֶךָ מֶלֶךְ עַל אֶרֶץ פִּכָּל מֶלֶךְ יִתְּבֵי מִסַּח אֲלֵי מִסַּח יִתְּבֵי

כִּמְאָ כְּסִדִּי שְׂרָאֲהִי
אֲוֹחֵל עֲבֹד לְכַבֵּר עַל
וְגִמְהָ אֵי אֵין מֵאֵת

משום שפך תבין אז לפצה משיחה תקע עלי כל רואה פי ישראל וגיריהם
 וקדמו כדש משוח והולס ימסח וקיל למלך יור את כרוב ממשח הסוכר
 ויעמד את פניו וישם עד בוש ויבך אישה להים קיל פיה אנה אוקף
 אגמל אזי גאב עליהא להדאא בין ידיה כנס קל משא ארבעים גמל פצאר
 יצע ענהא לאחמא ולהדאא מדה טוילה ואישע מתטלע פיה מליא מתאמר
 שמאילה תם בכא עלי מאל ישראל מנה כמה יקול וחזל מלך ארס לחץ את ישראל
 ואנלס יצע פיה אנה קבל מנה להדאא אא אנה רדאא לבן מן קצה נעמן
 נעלס לס יקבלהא והולאקרב ולאיך מן אכלאק אישש וצפאתה למכרנה
 לאן אסדה ומחבה אמל ליק מן צפאתה ולא מן שמאילה ועתחק ונלך ולא מן
 קנועה וזהדה פיון מענאה אנה וקף בין ידיה אעני חזל ואן אישע געל
 נצרה עליה ותחמלה מליא לאן עלס מאלה פכא פיון תקדיר לקול ויעמד
 לפניו וישם עניונו עד בוש ויבך אישה להים ומעני עד בוש טוילה
 בטיא מן כי בושש משה וקף וכדנא מתלה פיון תקדס פיון ויפצרו
 בו עד בוש אזי קנא לחו עלה טוילה ואכטו פיון ופסד ויעמד אתגנו
 וישם עד בוש ויבך אישה להים אן מענא ונלך אנה למא ראי חזל לס יבן ראה
 קבל תלך אמרה ולס יערפה לא תלך אסאעה בלגנוה ואיקף בשניע אמרה
 ופעלה פי ישראל והו אזי אבטאה קל ענד ונלך ויעמד פניו ופיה אלמאר
 כאנה יקול ויעמד את פניו נגדו וישומהו עד בוש ויענא אנה כזא יקיל
 ראסה וינצד לי חזל וישכך איה כתר ויפכד פיקלבה ויבכי וקל בעין למסור
 ואוקף אישע חלבה צרעה וגעלה ואקפא אי ברהה ויאמר חזל מחזע
 אדוב בנה ויאמר כי ידעת את אשר תעשה לבי ישראל רעה מבצריהם
 תשלח באש ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטט והותיהם תבקייע
 מבצריהם תשלח באש חצונה תחרקהא בלגאד ולא יצקדיר
 במבצריהם תשלח אש או על וגדה מתל שלחו באש מקדשין --
 ועלליהם תרטט מעטאה ארץ ולפניך ולכסר ומנה וקשתות נערים
 תרטטנה ותרגוס ועלליהם תרטט וינקיהון תטריף ותרגוס ותפעס
 ווחו ומיטפא דוחיה אי אנכסרת נפסה מתל קול על עיר שהקיפה
 כדקלס ועל הספינה המיטרפת בים אי למכסרה למטריקה ופסד
 ותפעס כסר מתל את חלס פגם נפעמדת לא אדבר אזי מענאהם

בסדר זרעים וזה דבר יסודי וזה דבר יסודי וזה דבר יסודי וזה דבר יסודי
לכונה דבר יסודי וזה דבר יסודי וזה דבר יסודי וזה דבר יסודי
למעשה מן הדברים שכלם וצור ושבה וקלף ענה אל וזה דבר יסודי
תבדוק מן מעשה הזה וזה דבר יסודי וזה דבר יסודי וזה דבר יסודי
על עוללית ירושם והיותו יצוקו ומתלה על בקעם הוות הגלש
ותגומו ומערייתו תבוע ופירוש ומערייתו ותרג עעבונ והדונ
עעריכי ועדוייכי אחרי בלתי היתה לי ענה אמרה האשה שהיה
לדה יש לה תכשיטי ואני אחרי בלתי היתה לי ענה תכשיטים
ואשר עדי כל זמן שהאשה ילדה וסות ואני אחרי בלתי היתה
לי עענין תרג ירושלמי עיוני ויאמר איש עכ כי מה עבר הכלב
פסר פיה איש קמה עבר ויהי ממחרת ויקח את המכבר
ויטבל במים ויפרש על פניו וימות וימלך חזא תחתיו למטה כענין
העזים וקל לתרגום ונסיב גנבא ותרגום ותכסהו בשמיכה בגונבא
וזה למכמל והוסימא בלגה לערב גונך וכך פירשו בו כסות עבה
וקלף יצחק הספרדי אל קל לתרגום פיה גונבא וקלפי כענין העזים
נודא דעזיא פדלן כענין עטה גיד מכבר ומן קולה ויפוש נסחל
אין לים תפסיר ותמכר מכה ולא מונסה לאה לו כאן כדאר לקל וישם
על פכו ואנמא הושי יבסט ואעלסאן אהל אחוב קד יעמלו עונן אדורב
מבטנא כתיבה לחשן עליה לאקביה תכונ מולדה גמישהא דוזהו
ותכונ וגוהא תיאב דיצא או תיאב קטן כשאין ותלבס וקל לספר לתכונ
מן למטו וקל לתיאב וזהו לטוע יסמא לאחד מנה בלגה
לערב כער ואגמע ככורה ולי דלך אשאר והנא בקולה ויקח המכבר
ולמא בלה בלגה אגד תתן ולמא בקטה עלי וגה בן הדד עגות רוחה
ומאת ולעלה באגדא יסאן עענין גרא אוחזא עבר עלי וגידה
אין מאת וליס נחתאג אין נקול פיהזא למכבר אין וגה מן כוף
מרעניא לים ינשעה לכתאב בולך כל הו כער עבלי לאטלסאן לא אנה
שי יבסט ולהדי קל ויפרש ולמים פ מכבר אלה ויאמר
כענין העזים פהו בלא שך עטי כענין איה לכך כאן וגה עוף כענין

לזכרון הו אהב אחרי
למטלף לתכין וקבל
נסחנה לא יסמא דיכא
ואי לאוהן כאן יסמא דיכא

כענין העזים פהו בלא שך עטי כענין איה לכך כאן וגה עוף כענין

מנצח ונצח כהן לדין ילססה פיאוקאס לספר בענין הדובה בלילה
 ללא ינקט פסעס מכל וחסלה תחת ראש לתרסס וזהא פי' דין אחתגאג
 קוי אד תקול למא דאית כבדה תחת ראסה אשתקדת חנה לנאס ויעמל
 מעה טניר במערד ללעסכרייה פקד תביין אן כנוד ומכבר הו לכבר למכסג
 למדלז אד ילססה אהל אחרב או סאיד לנאס פנצאנו בהמן למטר
 ואדא כהן וגהה צוף כהן צוף מרגזול ולס יתקדמני אחד א גזילתמסר
 לביע וימלך חזלתחתיו בללה מן עין תחת עין וקיל מכאברה
 מן שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו פצה אן תחתיו מול מקומו
 ומתלה וישבו תחתם במחנה ובשנת חמש ליורס בן אחאב מלך
 ישראל והושפט מלך יהודה מלך יהורס בן יהושפט מלך יהודה אנמא
 תכון הזה לסנה תאמנה מן מלך יורס בן אחאב למה מלך בשנת שמונה
 עשרה ליהושפט ומלך יהושפט כהן כמסה ועשויג סנה פכון מותה פיא
 תאמנה מן מלך יורס בן אחאב ופיהא ימלך ולד יהושפט ואינא כיר
 תכון כאמסה למלך יורס ומלך יהושפט מעא והי כאמסה ועשויג למלך
 יהושפט בלא שר פלאקרבאן הדי אתפאות יגתמע מן תראכל לסניג לאבה
 יעד תארה בער לסנה לוסטי בסנה ללאול ובקייתחא בסנה ללותאע מתארה
 יעד לסניג לכוחמל פקט פיקע לאשתבאה כמי תרא ואמא קולדה
 ויהושפט מלך יהודה פאנמא יורס בה אן הזה למדה מן גמלה מלדה
 ואפליס לזכרה מעני וקלר יצחק הספרדיזל יכון מעט קולדה
 ויהושפט מלך יהודה אראדבה אנצור יהושפט ומאס ואנמא ק
 ובשנת חמש ליורס בן אחאב לס יקל ובשנת שמונה אד אראדאן יורה
 א תאדותה וישבה אנה אכרוג יורס בן אחאב ויהושפט לי אחרב מעב
 מאב פשאש יהושפט בער תלך לחאדותה כמס סניג וכאט לסנה ללותה
 ליורס בן אחאב פכון און הזה לכמס סניג הימחאדותה למלך מאב ודהו
 קולקריב תס קלבן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמונה שנה
 מלך בירושלם מלך הזה לתמאן סניג בש אמצראק אביה אד כהן מלך
 פיאמא אביה על מא תקדסבה לקול וילך בורן מלבי ישראל
 כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני

פ יעני כהן כוונתו ללחור
 פ לסנה אג ליורס בן אחאב

פ' דברי הימים בת עמרי וכולן יקול הנא ען אבנה אחזיהו ופס
אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל פהו יורד הלא בת עמרי אבי אחאב
א ירד אחות אחאב כמא קא אלא יעקב ולקחנו את בתו ולאמר
אחותי וקאזל הנשוא אשה לשם גדולה סוף שמעמדין עליו מאותה
המשפחה מי שמעבט זרע אחיו צא ולט מיהושפט מלך יהודה שמת
לאחאב מה כתבו ושתלה אס אחזיה ואתה כי מת בנה ותקם ותאבד
את כל זרע הממלכה למלא הנחית שכנות הקנה לדוד בבר נהוג יואש
באותה שעה וכבדה מלכות בית דוד לתת לו ניר לבניו
כל הימים דולה וסלטה וחכם וקדיש אה פי מא תקדם עט מא
דבר קול הדי אער לרוד בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה
קד ביינא פי מא תקדם אן הדי יהודים ואתאמן מלך מן שאול וקין
אן זלך באזא אתמאניה מלך אדן מלכו לאדום לפני מלך מלך לבני
ישראל וסנבייה איצא פי דברי הימים וקד שרף פינץ ומלך אין
באדום כצב מלך אדום הו אדום יעני לית פיהם מלך ולא מקדם קאים
פי רתבה למלך כל הסדרה לישא חתי כמלת לישא חתמניה מלך
באזא אתמאניה מלך אדן מלכו לאדום לפני מלך מלך לבני ישראל
אלהם שאול ודוד ושלמה ורחבעם ואביה ואסא ויהושפט ויהורם ופי
איאמה קין בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה ומלכו עליהם מלך
ויעבר יורם צעירה ידיאל צעיר אסם בלד ולעלה צוער
למדכורה פילתורה וי צחק הספדי זל פסר ויעבר יורם צעירה
ולקתביין לעצמאן אדום ולא שך עטי פיאן צאד צעירה מבדולה
בשין מן שפירה ותחת לשין קמץ מתל הן עשו אחי איש שעיר
ומן זלך אסמי בלד אדום שעיר ופעירה פלמאעם אדום עלי יורם
וולו עליהם מלכא וכמא קל הנא בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה
גמע יורם עקמה ורכבה וגאז א טרף בלד שעיר וקאס בלל וכבדהם
וקתל מטס מן באן חוליה וורב מן בקא לי מוא צערה בשעת
שתים עשרה שנה ליורסבן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם
מלך יהודה מן הדי איצא יבין לך מאדכרנאה מן תדאכל אסבן

מלך
אחיה
יהורם

לאמר קל אגזורס אבנא מלך בשנת חמש ליהורם בן אחאב ומלך תומאן פנן
 וציריך גס מלך ויהי אחיהו פכוכ על ידי מלסה פי ארבעה עשר
 לקרס בן אחאב עמלה מלכה יג סנה פכוכ ולן בעדה בעתין וקד קא הנא
 אנה פליץ מן מלכה וקל בעד הדי מויע דכד קתל אחיה ענד דכר יהוא
 ובשנת אחת עשרה שנה ליהורם בן אחאב מלך אחיהו עליהודה ויהו לעמח
 ולסנב פיגמיע דלך לתסאמח אמר מור: בן עשרים ושנים שנה
 אחיהו במלכו הדי פי דברי הימים בן ארבעים ושנים ולדי הנא הו ל-
 צוחח לאן יהורם אבנא עאש ארבעין סנה לקולה בן שלשים ושנים יהורם
 במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם פלא ימכן אן יכוכ אבנא אכבר
 מנה בסנעין כמח ביינא פי אצור ונביינא אצא פי צירי הימים:
 וקל רבינו סעדיה זל בן עשרים ושנים שנה אחיהו בסנב וקל פי
 מויע אכרבן ארבעים ושנים שנה אחיהו במלכו ימכן אן תכוכ אבנא
 לאנ לעמור נפסה ולא צאפה לתאניה אי עמר אמה או כאנת סנב נכנה
 לקוס וקל יצחק זל בן עשרים ושנים שנה אחיהו במלכו
 הדי לתאריך פיה כלאך בן אסכותין ולן אנה קל הנא בן עשרים ושנים
 וקל פי דברי הימים בן ארבעים ושנים שנה אחיהו במלכו פליז הו
 תאריך ללודתה וקולה בן עשרים ושנים שנה וקולה בן ארבעים
 ושנים הו תאריך לתאניה: ולדי ימעב אן יכוכ הדי לתאריך ותאניה
 ל וקת וללודתה וקלה אכבר אן כאן ליהורם אבנא למלך לב סנה
 ומלך תומאן סנן צאר עמנה ארבעין סנה פאדא כאן זלן כילן אדיא
 רדנא בן ארבעים ושנים שנה לוקת וללודתה כאן זלן מסתחיל ללודתה
 יוגב אן יכוכ קד ולי קבל אביה בסנעין והדי במסתחיל פיגב צחורה
 אן ילד ליהודתה: ואלי רדנא לתסאב לי ורא נגד אל הדי לתאריך
 וקת בנא עמרי לשומרון: וחסן אן יגעל לתאריך אחיהו וקת בנא
 עמרי לשומרון כן חית אן אמה כאנת אכית אחאב בן עמרי לדי
 אחות צרובא מן למקאבח ולמעאצ וקטע לנה דכר אחאב ומהלך
 אחיהו לאתבאעה איתאר יחאב ועמרי פבנא שומרון עליעציואן
 ומיאהב רדייה אחדיתהא פהדא אקרב לי מה קל פי תכריג הדי

לתאריך: ושם אמו עתליהו בן עמדי הזה הי לוי תוקדם קולה
 ענהא בת אחאב כמא בינא והו יריר אחות אחאב לאן אחאב בן עמדי:
 וישב יורם המלך להתרפא ביזרעל מן המכים אשר יכודהו
 ארמים ברמה מענאה אשר הכוהו לאנה פעל מאן פגא בלפך
 מסתאגף: ואלישע הגצני אקרא לאחד מבני הנביאים ויאמרו חנן
 מתנך וקח פך השמן הזה בידיך ולך רמות גלעד ובאת שמה וראיה
 בן יחזקאל בן שמעון הוא ואמרו אל זה השלח הוא בן יחזקאל בן שמעון
 וקח פך השמן הזה והצאת אותו סדד בחדר תוך בגו תוך לעל
 תוך מתל תאמרים וקד שרתו תא אנה בית טויל פי גנב לביות שנה
 ארושאן והובין האיטיק יעבר פיה מן גנב לבית וידאר גמלה לבית
 לולך יקמא ממך לאנה ילאר פיה מן גנב לאי גאב וולך כמתל מא
 יקל אל כל דאכל לדאכל והדי קיל תוך מלשון תאמרים שפירוש
 חודים חודים: עט קצה בן הדד ואמרו אל יהודאי בתעמא דלנא
 יתבי פבחרה הלכ חשבים כלום יודעים הסתרת משחתין למען
 אל ישראל ידע אל ישראל ויהוא משבט מנשה וכך מפורש בסוף
 פדשת ויחי יעקב בבראשית רבה: ופתחת הדלת ונסתה ולא
 תחכה לא תנתער ולא תתקף: וילך הנער הנער הנביא רמור
 גלעד ואזל עולימא תלמידא דנביא דישל רמות גלעד נמצא
 ענינו וילך הנער נער הנביא רמות גלעד וקל אנה אעאדה
 ליעלמא אנה נפסה בביפקל הנער אי גללס תס קל אן הוי לגלס
 נפסה הו נבי: ויצא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר לי
 אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אלך השר ויקס ויצא
 הביתה ויצק השמן על ראשו ויאמרו לו כה אמר יי אלהי ישראל משחתך
 למלך על עסי אל ישראל יריר על עס יי על ישראל ואמר רבי
 דל זה שמשח אישע ליהוא לא בשמן המשחה משחו לא בשמן
 אפרסמון ודכו זה מסורת ביד החכמים: והכרתי לאחאב
 משחין בקיר ועצור ועזוב בישראל קד תוקדם אן מענאה פאע
 מתל עוצר ועזוב אי חאכס ומדבר חאמל כלף אנמע מן עזוב

בן יחזקאל בן שמעון
 וקח פך השמן הזה
 והצאת אותו סדד

שמה את קלה וישחן יור וישע הנביא קד לאחד מבני הנביאים מכלן למען ילכו וישחן
 על דל לא לום משחו שן ואלוהי דתק תבות אסדוק וכן תאמרו ויאמרו וישחן וישחן
 אומשן וישחן אומשן וישחן אומשן וישחן אומשן וישחן אומשן וישחן אומשן וישחן אומשן

וימנע אנה יריד נאח וחסד ויטלך באמרה מן נעצר לפי
 ויעצרת את השמים כלהא חכס ומסך ועוזב מן אתר ויעצבת עבדיו
 ומתלה ואפס עזר ועצב ואת אצל יאכלוה כלביס בחלק יזרעאל
 ענין בחלק יזרעאל כשזה אשר ביזרעאל וקצת אחת השדה חלקה
 לפי שזו חלק אחד וחלק אחד וקצת בממשל יזרעאל והוא
 יצא אל עבדי אדוניו ויאמר לו שלום מרוע באה משונע הזה אליך
 ויאמר אליה אתם סעיתם את האש ואת שיתו ויאמר לו ירסי ואמר לו
 וכך אמר במסורת סברה ויאמר ומעני ומרוע באה משונע הזה
 אצלך פי כל זמאן ופי כל ארץ ומסאק שיהא אלהא למקטעין על כל ארץ
 שיהא ארמנין למסות גריקן פי חב ארצא ולקצת את אגמאניה לאן אהא
 לא יכלטו ארצא ארצא פי אבן ולא פי שרבלא מחזרתה ולא שחאבהס
 פי מלכוס ולא יצאהוהס פי מאכול ועל אבדור לס יזאן פי אלכואר
 ולמאצע למקטעה או אברארי ולקפאר והוא לאפעל מנהס בדצא
 ואבתיאר ומחבה וסלך דיא צאית וקצי מנהס לעלאג חכסאן נפוסהס
 ורואה מן את צאד ללא שטל חסב מא יח אמתוואג לולך כי תצפו
 נפוסהס ונניו ארואחהס פילתץ באחוזא ולפניה ויפתאש פיהא
 במחנבהס אלי עליה מדאר קטב טריקהס ונאיה מקאצוהס לזן על
 כל חל פתשאבה מנהס בעין הזה אהא ולמגאצן או למתהוסיק וחשחב
 למאל נכוליא אתי תצד מנהס תלך לאפעל עקא מדאין ונלטה אלאס
 רדייה וכבאראת מחתלקה סוראוייה והס לא ישערו במא יפעלה
 ותאלמהס חאצור ותגיד אגמאמהס וארואחהס צאהר לבך לעואס לא
 ישערו בלסרם בין אמרין ולא יעלמו חקיקה לצפתיך פלגלך יגעלוהמא
 ואחר פיסלון אוליא ולמאג מגאצין למכאפתהס טריקהס ארעאיה
 לגמאניה ותאדה יעכסו אמר פשתקדו פי לבנה ולמגאצין ואמתלן
 בטבעהס ונקץ מזאגהס או בעלן ערץ להס אנהס צלחין פסתבארכו
 בהס ויכדמוהס וילץ בכונהס יסמנעו אן מתל הזה אסיה סיהא אוליא
 ולאנביא ולזהא ולעבאד פלא יפרקו בין אנהוין פיסידו פיהא פי

מאחלהס

לעניה
ולאס

יקל פלאן אצלה

אעתקד אתהם חסב ואלהיהם לזלך קל מרועבא המשוגע הזה אלך
פלא לית שערי מנהו למשוגע על לחקיקה לזי סמנה בזלך אהם
לזלך יעתקדון פישכך אנה מכתל מגנון תם אנהם למא סמנו מא קל
קדמו כחם הם על אביה פתממו מא קאה זלך למשוגע על ואיהם אכאס
בא נפסיהם מעלמך לזי כאן ימכך אן הדי אמר לים ען חקיקה פפכעל
מלך אוקת מעהם מן אשר מא יסתחקוה על בפאקהם עליה פצח אנהם
אנהם למשוגעים עלי לחקיקה שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר
למתוך ומתוך למר וראינא יהוא לכס קל לה דבר לי אלך השר קנל מנה
וקאס מן מרתבצתה ודלל מעה לי אבית פלמנא מן הדי אן לבניעאם
מחל כביר ענדלויסא וקיל אן מעע ויאמרלו השלום קולה ויאמר
ולס יקל ויאמר ידל אן ואחד מנהם והו אלהם כאן לזי סאה פאאב
אתם ידעס את האיש ואת שיחו יענ אתם תעופו מא יתכלס נה
ישיר לי אנבות באנשר ואנשר יאמר ויאמר שקד הגדנאלנו ויאמר
כזאת וכזאת אמר לי לאמר כה אמר יי משחתך בלחמך ישראלי וימהו
ויקחו איש בגדו וישימו תחתיו אל גרם המעלות ויתקע בשופר ויאמרו
מלך יהוא שרח גרם המעלות זאת אדרג לזן תרגוס עצם גרמא וקד
קיל בעצם היום הזה וכאנה קל אל עצם המעלות ואמא אתרגוס פקל פיה
דרג שעיא ופיד שקמחי אל גרם המעלות בשש נקודות עצם המעלות
כלום אל המעלות עצמם או הוא ענך מדרגה ויונתן תרגס דרג שעיא
לל המדרגה שהיה בה סימן לשעות היום וכך תרגס על המעלות טול אבן
שעיא וקל רביט שדיה פישרח אל גרם המעלות אי מקחבל אדרג
למה קלאן תפסיד אל פי לגתנא לי כקולה ויעל אל ההר ומנה כז
תפסידה עלי כקולה אל ההרם לא אכל ומנה בסב אל הנער הדד
התפללת ומנה מקאבל וחיל ושימו תחתיו אל גרם המעלות ופסד
בעצהם עמלו מן תיאבהם שנה במנצב וגעלו תחתיה על אדרגה לתכון
אדרגה מקאס כרסי והו אשרח למתקדם ופסד גרם המעלות זאת אדרגה
אי גס אדרגה וקיל לטבלה לזי ללדרג יעט אדרגה לעלוא וללהדי

קרית מלכות ג' המעלות אי אבד ארץ ואמלל שיתן דין חסד מלך
 ירדדא ג' המעלות כגלוהא במקום אכרס א' ל'ס יכונן ללוקת כחמא ח' א'ר
 וגעל ופאדס. מקאס למחבה וצ'בו באבון וק'ו מלך יהוה. ופ'ר ג'ר
 המעלות ג'פס ארץ אי אנהא אלסמה על ארץ א'י כ'אנו ג'סין עלה לעל
 א'ל'ס סתפ'להס'ל'ק. וק'ל ר'כ'י הא'י פ'י כ'צ'אב אח'אי ג'רס המעלות ק'ל'מ'ת'בו
 והו'מ'צ'ע מ'ת'פ'ע. ופ'ר פ'י ג'רס המעלות ג'רס ארץ והו' ס'ג'ר' י'פ'ר' א'ל'סמה
 פ'י ג'ר'ד ארץ אי י'א'ת'הס י'ק'ל ר'ל'ל ג'רס י'ע'נ' ד'ו ג'סר ע'כ'יס. וק'ס' ח'מ'ר
 ג'רס מע'ב'א ג'רס י'ע'נ' ד'א ג'ס'ר ע'כ'יס. וי'ת'ק'ש'ר י'ה'א ב'ז י'ה'ו'ש'פ'ט
 ב'ז נ'מ'ש'י א'ל' י'ר'ס י'ר'ד'ע'ל י'ר'ס'א'י ע'ק'ד ע'ל'ה' א'פ'א'ן ו'ע'צ'א'ן ו'ת'ג'ו'כ'ג
 ו'מ'ר'י'ד ו'כ'ז'ת'ג'ו'ס ו'י'ק'ש'ר ע'ל'ו פ'ק'ח'ב'ז ר'מ'ל'י'ה'ו ו'מ'ר'י'ד ו'כ'ז'ת'ג'ו'ס ו'ת'א'מ'ר'י'ק'ש'ר
 ק'ש'ר מ'ר'ד'א מ'ר'ד'א. וי'ו'ר'ס ה'י'ה' ש'א'מ'ר ב'ת'מ'ל' ג'ל'ש' ו'כ'ל' י'ש'ר'ל מ'פ'פ'י
 ח'ז'ל מ'ל'ך א'ר'ס כ'ל'ו'מ' ש'ו'מ'ר ע'ב'צ'מו ו'מ'ש'מ'ן מ'פ'נ' ח'ז'ל ו'ל'מ'ע'נ' א'ס'ת כ'א'ן ס'ת'א'ן
 פ'י ר'מ'ת ג'ל'ש'ר. וי'ש'ב' י'ה'ו'ר'ס ה'מ'ל'ך ל'ח'ת'ר'פ'א ב'י'ד'ע'ל מ'ן ח'מ'כ'יס א'ש'ר
 י'כ'ו'ה'ו א'ת'מ'ס ב'ה'ל'ח'ו א'ת' ח'ז'ל מ'ל'ך א'ר'ס ו'ש'א'מ'ר י'ה'א'א' י'ש'א'ת' ע'כ'ש'ס
 א'ל' י'צ'א פ'ל'ט מ'ק'ה'ע'י'ר ל'ל'כ'ת ל'ג'ר ב'י'ז'ע'ל א'ס'ר'ע'נ'צ'ס ש'ת'פ'ק'י'ס. ל'כ'ס
 נ'פ'ש'כ'ס ו'ל'א ת'מ'ו'ת' א'ל' י'צ'א מ'כ'ס פ'ל'ט מ'ן ה'ע'י'ר ל'ל'כ'ת ל'ה'ג'ד ב'י'ד'ע'ל
 ש'א'ע ח'צ'ה ל'ל'כ'ת ש'ס ש'מ'א י'ש'מ'ע י'ו'ר'ס ו'י'ב'ר'ח. ו'ת'ר'ג'מ'ו'א'ס י'ע'ו'א נ'פ'ש'מ'ן
 ו'י'ו'א א'ת' ש'פ'ע'ת י'ה'ו'א ב'צ'ו'א מ'ו'כ'ב'ה ו'כ'ו'ל'ך ש'פ'ע'ת א'נ'י ג'ו'א'ה
 ו'מ'כ'ה ס'מ'י א'ש'י ל'כ'ת'י'ד א'נ'ז'י'ר ש'פ'ע'ת י'מ'יס ו'מ'כ'ה פ' ש'פ'ע' י'מ'ס י'ע'ק'ו פ'י'צ'ה
 ו'כ'ת'ר'ה ל'י'ר'ה. ש'פ'ע'ת ג'מ'ל'יס כ'ת'ר'ה ו'ג'ז'א'ר'י'ת'ה. ו'א'ת'ר'ג'ו'ס ק'ל פ'י ש'פ'ע'ת
 י'ה'ו'א מ'ש'ר'י'ת' י'ה'ו'א ו'כ'ו'ל'ך ת'ר'ג'ו'ס ש'פ'ע'ת א'נ'י ר'ו'א'ה מ'ש'ר'י'ת' א'נ'א ח'ז'י ו'ה'ו
 א'ע'מ'ר י'ע'נ' א'נ'י ב'א'נ'ר ע'ק'כ'ר ו'ק'ר'א'כ'ת'הס מ'ו'כ'ב'. ו'י'א'מ'ר י'ה'ו'ר'ס
 ק'ח ר'כ'ב ו'ש'ל'ח ל'ק'ר'א'ת'ס פ'א'ר'ס ל'א'נ'ה ק'ל ב'ע'ו'ה ו'י'ל'ך ח'כ'ב'ה'ו'ס ל'ק'ר'א'ת'ו.
 ו'י'ל'ך ח'כ'ב'ה'ו'ס ל'ק'ר'א'ת'ו ו'י'א'מ'ר כ'ה א'מ'ר א'מ'ל'ך ה'ש'ל'ו'ס ו'י'א'מ'ר
 י'ה'ו'א מ'ה' ל'ך ו'ל'ש'ל'ו'ס ס'ו'ב א'ל' א'ח'ר'י. א'מ'ר ר'ז'ל ג'ר'ו'ל ה'ו'א ה'ש'ל'ו'ס ש'א'פ'ל'ו
 ע'ש'ה א'ד'ס כ'מ'ה מ'צ'ו'ת ו'ל'א ע'ש'ה ש'ל'ו'ס א'י'ן ב'י'ז' כ'ל'ו'ס ש'כ'ן מ'צ'י'נ'ו ב'י'ה'ו'א
 ש'ע'ק'ר'ע'ל מ'י'ש'ר'ל ו'ה'ש'מ'י'ד א'ת' ב'י'ת י'ח'ז'א'ב ו'ה'ר'ג' א'ח'ב'ל ה'מ'ש'ע'ה ו'ל'פ'י ש'ל'ח
 ה'י'ה' ב'י'ז'ו' ש'ל'ו'ס כ'א'ו ל'א ש'ט'ה' כ'ל'ו'ס. ו'מ'צ'י'ן ש'ל'ח ה'י'ה' ב'י'ז'ו' ש'ל'ו'ס ש'נ' ו'י'א'מ'ר
 י'ה'ו'א מ'ה' ל'ך ו'ש'ל'ו'ס ס'ו'ב א'ל' א'ח'ר'י. מ'ל'ח'ק ל'ש'ר'ח ג'ר'ס ה'מ'ע'ל'ו'ת

ו'י'ת'ק'ש'ר י'ה'א ב'ז י'ה'ו'ש'פ'ט
 ו'ת'ג'ו'כ'ג
 ו'ת'א'מ'ר'י'ק'ש'ר
 ו'י'ו'ר'ס ה'י'ה' ש'א'מ'ר ב'ת'מ'ל' ג'ל'ש' ו'כ'ל' י'ש'ר'ל מ'פ'פ'י
 ו'ל'מ'ע'נ' א'ס'ת כ'א'ן ס'ת'א'ן
 ו'י'ש'ב' י'ה'ו'ר'ס ה'מ'ל'ך ל'ח'ת'ר'פ'א ב'י'ד'ע'ל מ'ן ח'מ'כ'יס א'ש'ר
 ו'ש'א'מ'ר י'ה'א'א' י'ש'א'ת' ע'כ'ש'ס
 ו'י'צ'א מ'כ'ס פ'ל'ט מ'ן ה'ע'י'ר ל'ל'כ'ת ל'ה'ג'ד ב'י'ד'ע'ל
 ו'ת'ר'ג'מ'ו'א'ס י'ע'ו'א נ'פ'ש'מ'ן
 ו'י'א'מ'ר י'ה'ו'ר'ס
 ו'י'ש'ל'ח ל'ק'ר'א'ת'ו
 ו'י'א'מ'ר כ'ה א'מ'ר א'מ'ל'ך ה'ש'ל'ו'ס ו'י'א'מ'ר
 ו'ה'ש'מ'י'ד א'ת' ב'י'ת י'ח'ז'א'ב ו'ה'ר'ג' א'ח'ב'ל ה'מ'ש'ע'ה ו'ל'פ'י ש'ל'ח
 ו'מ'צ'י'ן ש'ל'ח ה'י'ה' ב'י'ז'ו' ש'ל'ו'ס ש'נ' ו'י'א'מ'ר
 ו'ש'ל'ו'ס ס'ו'ב א'ל' א'ח'ר'י. מ'ל'ח'ק ל'ש'ר'ח ג'ר'ס ה'מ'ע'ל'ו'ת

וּרְאֵל שְׂרָחוּ גֵרֵם הַמַּעֲלֹת וְיָרִיד לְדָרֹג אִי תַעֲוִיג לְדָרֹג וְאֶשְׁתָּקֶה הַמִּדְּרָה הַזֶּה
וְקָל אֵן אֶהְרִמָּה וְיָרִיד אִי תַעֲוִיג כִּי טַבַּעַת גְּדֻלָּה וְהוּ אִי עֲוִיג פִּתְחָא לְכַתָּה
וְדָרֹג כְּקֹלָהֶם שְׁחַט שְׁלֹשׁ וְהַגְרִיס שְׁלֹשׁ וְחָזַר וְשַׁחַט שְׁלֹשׁ שְׁחִיטָתוֹ כִּשְׁדִּיר
הַגְרִיס שְׁלֹשׁ וְשַׁחַט שְׁלֹשׁ מִחוּד וְהַגְרִיס שְׁלֹשׁ פְּסוּלָה וְיַעֲד הַצּוּפָה לְאִמְרָא
הַמִּלְאָךְ עֲדָהֶם וְלֹא שֶׁב חֵית הֵם אִי וְעַל אֵיהֶם וְקָרָקָל פִּתְחָאֵי רְסוּלָּבָא עֵד אֵלֵיהֶם
וְלֹא שֶׁב פְּצוּחָאֵן עֲדָהֶם מִתַּל אֵיהֶם וְהַמִּנְהַג כַּמִּנְהַג יְהוּא בֶן נִמְשִׁי לְסוּן
לְזִי יִסּוּקָה וְעַל לְזֶלֶךְ וְקָל כִּי בִשְׁגָעוֹן יִהְיֶה וְקָל לְמִדּוֹן אֵן לְדִבְבָאֵן עֵכָף
סוּק יִהְיֶה לְאִנָּה כֹּחַ רַמְמָה אֵן יִסּוּק בְּגִנוֹן אִי כְסוּעָה פִּעֵץ יְהוּדִים אֵן קִד צִפּוֹר בְּהֵם
חֲזָל מֶלֶךְ אֲרִם פְּלוֹלֶן סָלָה הַשְּׁלֹם יְהוּא וְתַרְגוּם כִּי בִשְׁגָעוֹן יִהְיֶה אִי בִנְיָח
מִדְּבַר וּפִירֵשׁ קִמְחָא כִּי בִשְׁגָעוֹן יִהְיֶה כִּי בִשְׁגָעוֹן יִהְיֶה מִחוּנָה
וְיִאמְרוּ יְהוּדִים אֲסוּר בְּמַעֲנֵי אִנָּה אֲמַר אֵן יִסּוּק לָהּ לְסוּר לִידְכָב עֲלֵיהּ וְיִכְתּוּ
וְיִהְיֶה כִרְאוֹת יְהוּדִים אֶת יְהוּא וְיִאמְרוּ הַשְּׁלֹם יְהוּא וְיִאמְרוּ מֶה הַשְּׁלֹם
עַד זְנוּנֵי אִיזְבֵּל זֹמָךְ וְכַשְׂפִּיה הָרַבִּים כְּלֹמַ בְּאֵתִי לְהַנְכִּס מִמֶּךָ וּמִאֲמִיךְ
בְּשִׁבְלֵי זְנוּנִיה וְכַשְׂפִּיה הָרַבִּים שֶׁעֲשִׂתָּהּ אִתָּם וְעַנֵּן עַד כְּמוֹ אֵל וְתִקְדִּיר
לְקוֹל בְּאֵתִי אֶלְזָנוּ וְקִיל קָלָה גִּיתִי לִי זְנוּנֵי אִיזְבֵּל אֲמַר לְאִכְדִּי לְחֵן
מִנֶּךָ וּמִנְהָא וְקִילָאֵה קָל וְאִי כִידִתְגֻזָּה וְאֵת מִתְצַבֵּט בְּקִבְאִיז
אֲמַר וְלִמְעוֹף פִּי זָנוּ לְטַגִּיחָן עַן טַעֲשֵׁה לָהּ וְקִילָאֵה זָנָא מִמֶּךָ
וְיַעֲדוּ לְזֶלֶךְ קוֹלָה לִי קִדָּאִם עֲשֵׂהָ וְאִיזְבֵּל שְׁמַעְהָ וְתַשֵּׁם בְּכוֹר שִׁינָהּ וְתִיטֹב
אֶת רֹאשָׁהּ כְּעִבְלָא מֶה יִפְעֻלָּה לְזָנוֹת לְחֵתִי יִגְוּ כֹאֲמִיחָן וְיִמִּיל לֵהֶן מִמָּה
יִנְצֻרָהֶן מִזִּיטָאֵת פִּי לֵבָם וְנִידָה וְכַשְׂפִּיה הָרַבִּים תִּדְגוּמוֹ וְחִרְשָׁהּ
סְגִיָּאֵן וְתַרְגוּם וְחִלּוּטִים חִרְשִׁיָּא וְתַרְגֵּי לְחֻכְמִים וְלִמְכַשְׂפִּים לְחֻכְמִיָּא
וְלִחֻשִׁיָּא וְהוּ יַעֲנֵי בְכַשְׂפִּיה הֵנָּה אִפְכָּאֲרָהָ וְאִדָּאֵהָ לְדִיִּיָּה מִשְׁתַּךְ
מִן יוֹעַן וְחֵם חֲרָשִׁים הָיִי פִי לְפִכְרָאֲרָאֵי לְגִיד וְהוּ צִד הָיִי לְמַעַן
וְיִהְיוּ יְהוּדִים יִדּוּ וְיִנֵּס וְאֶשְׁתַּחֲוִי יְהוּדִים לְאִחוּזָהֵי וְאִפְכָּאֵי אִדָּאֵהָ לְאִסְלָפִים
וְלִאֲהָרָבָא וְיִאמְרוּ אֵל אֲחִיזָהוּ מִרְמָה אֲחִיזָה יַעֲנֵי לְמֶה גִּשׁוּב יְהוּא
לִיהוּדִים בְּהָיִי לְגִשׁוּב בְּאִדָּר וְאִדָּאֵהָ פִרְסָה לְלִהְרוֹב וְקָל לְאֲחִיזָה אֲהֹב אֲכִיד
אִיָּאֵה מֶה אֲחִיזָהוּ פִּתְחָהּ מִכִּידָה מִן יְהוּא לְאִנָּה קִד אֲנוּאֵה לְנִפְאָךְ וְלִשְׁלָאֵךְ
וְיְהוּא מִלֵּא יִדּוּ בְקִשְׁתִּי וְיִךְ אֶת יְהוּדִים בֵּין זְרוּעֵי וְיַעֲזִיחֵם
מִלְּבָבוֹ וְיִכְרַע בְּרַכְּבוֹ שֶׁלֹּחַ בֵּין זְרוּעֵי בֵּין אֲצִלָּה וְיִרְאֵהָ וּמַעֲנֵי אֲצִלָּה

וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא יִקְרָא לְמִמְּהֵל אֶתְכֶם כִּפְּלוֹת הַקִּשּׁוֹת בֵּין זֶדְעוֹן לְלִלְלָהּ
 מִסְּמֵאָה וְקִינָה מִעֲבוּרֵיהֶם וְנִבְיָא שְׂדֵה מִלְלָהּ הַנְּבִיאִים לְאֻמָּה קִינָה
 עֲבוּרֵיהֶם כִּי יִקְרָא לְכָל כִּי יִקְרָא לְהַמְלֵךְ כִּי יִקְרָא עַל־לִבְיָאִים קִינָה כִּי
 יִתְקַלף בְּלִבָּת מִן יְהוֹרִם בֶּן חֲמֹב וְלִמָּה אֵלֶּיךָ עֲבוּרֵיהֶם יִתְקַלף קִינָה לִּי אֲנִי
 מִן יוֹפִי אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ לְהוֹרִם בֶּן חֲמֹב קִינָה לִּי אֲנִי מִלְלָהּ
 מִמָּת קִינָה וְהַנּוֹשֶׁה בִּיא לְקַחֵת הוֹשֵׁעַ בֶּן חֲמֹב גֵּא לִיטְלָהּ בִּינָה חֲמִידָה
 לְאִישׁ וְפִעַל לִהְיֶה מֵא פִעַל קִינָה וְהוֹרִם וְאֲנִי בִּקְשָׁה בְּלִיטָה לִי לִי
 קִינָה זֶדְעוֹן שִׁפְשֹׁט אֲנִי יְהוֹרִם לְקַחֵת בִּי הַרְבֵּית חֲכִמָּה בְּקִשָּׁה לְאִישׁ וְיִקְרָא
 אֶת יְהוֹרִם בֶּן זֶדְעוֹן וְיִקְרָא אֶת בְּדִקְר שְׁלֹשׁ שָׂא הַשְׁלִיכֵהוּ בְּחִלָּה
 שְׂדֵה נְבוֹתָה יִדְעָה הוּא קִינָה יְהוֹרִם לִי יְהוֹרִם לִי יְהוֹרִם לִי יְהוֹרִם לִי
 כִי זָכַר אֲנִי וְאֲנִי אֶת דּוֹכְבֵּי סַמָּיִם אֲחֵרִי אֲחֵרִי אֲבִין וְיִשְׁ נִשְׁא עֲלֵי אֶת
 הַמֶּשֶׁה הָהָא יִעַן קִינָה לְיְהוֹרִם קִינָה יְהוֹרִם לִי יְהוֹרִם לִי יְהוֹרִם לִי
 דֹאכָה אֲנִי וְאֲנִי גְמִיעָה וְיִשְׁ אֲחֵרִי אֲחֵרִי אֲבִין עֲבִירָה גֵּא אֲחֵרִי בְּרִסָּה
 מִן עֲבִירָה וְקִינָה בְּמִקְוֵי אֲשִׁר לְקַחֵת הַכְּלָבִים אֶת דִּם נְכוֹת יִתְקַן חֲכִמָּה
 אֶת דְּמִי גִם אֲחֵרִי וְקִינָה וְאֲנִי יְהוֹרִם לִי יְהוֹרִם לִי יְהוֹרִם לִי יְהוֹרִם לִי
 וְאֲנִי לִפְנֵי מִכְתָּב לִי אֲנִי קִינָה לִי אֲנִי לִי אֲנִי לִי אֲנִי לִי אֲנִי לִי
 אֲנִי לִי אֲנִי לִי אֲנִי לִי אֲנִי לִי אֲנִי לִי אֲנִי לִי אֲנִי לִי אֲנִי לִי
 בְּעִפְתָּה פִלְמָה גְּלוּהָ בְּעִפְתָּה נְכוֹתָה לִי יְהוֹרִם לִי יְהוֹרִם לִי
 וְעִתָּה שֶׂא בִיא הַשְׁלִיכֵהוּ בְּחִלָּה טִבֵּר יִי וְיִמְעַן אֲנִי וְאֲנִי אֲנִי
 דּוֹכְבֵּי סַמָּיִם וְנִחַן לְכָאב זָקָה וְאֲנִי בְּעִפְתָּה אֲנִי בְּעִפְתָּה
 לְכָאב וְלִפְתָּה אֶת זָאִידָה כִּסְלָה וְאֲנִי הַבְּרָזָל נִפְלֵא אֶת הַמִּים וְאֲנִי
 שְׂרִיט כְּהֵנִי וְאֲנִי לִי לֹא עֲשֹׂה תוֹתִיךָ וְכֵא הַרְבֵּית וְאֲנִי אֲנִי
 אֶת אֲנִי לִי גֵא מִן קִינָה לִי יְהוֹרִם לִי יְהוֹרִם לִי יְהוֹרִם לִי יְהוֹרִם לִי
 אֲנִי לִי אֲנִי לִי אֲנִי לִי אֲנִי לִי אֲנִי לִי אֲנִי לִי אֲנִי לִי אֲנִי לִי
 הַכְּלָבִים יִתְקַן אֶת אֲנִי בְּחִלָּה יִדְעָה וְאֲנִי לִי יְהוֹרִם לִי יְהוֹרִם לִי
 גֵּא מִגְּלוּהָ וְיִמְעַן הַמֶּשֶׁה הָהָא וְיִי וְנִבְיָא וְיִי קִינָה מִן לִי
 לִי קִינָה עֵן אֲנִי וְיִי פִחְזֵךְ גֵּא לִי לִי וְיִי אֲנִי לִי מִסְלָה וְיִי
 קִינָה עֵן אֲנִי לִי מִסְלָה גֵּא לִי מִסְלָה גֵּא לִי מִסְלָה גֵּא לִי מִסְלָה

ושרח חלקה ציפה מקלוב מן חקלא לזיהו תרגום שדה וקין כצב מן חקלא
והו גז מן תלך לארץ מכניץ לפלאן ומתלה וקין את חלקת חשדה לג מנהא לזי
חו כצב שכיץ ותרגום חלקה אחסנתא ותרגום נחלה אחסנתא ותשם שטקואת
חלקה לפי שזו חלק אחד וזו חלק אחד כך ענין אחסנתא זה נוחל חלק וזה נוחל
חלק ופירשם חזקוני זכר אבי ואתה יתכן היותו צווי ופירשו כי זכור
כשהיינו אנן ואתה ופירשם אחרונים צמדים כלום שנין כאחד חכמים צמדים
או פירשו עס חכמים צמדים ותרגומו אלי זכר אנא ואת כד הוינן
רכיבין אנן ואנן בתרא אחאב אבוהי ומן קדם יי אתכטול עלוהי מטל
נבואתא הדא ואחזיהו מלך יהודה ראה וינסדרך בית הלל ויידור
אחריו יהוא ויאמר גם אחזיהו הכוהו אל המרכבה במעלה גור אשר אתיבלעם
וינע מגזו ומתשם יאהר הדי לקול יודיאנה אראד קתלה פי לעקבה אתי
לגור ואנה לם יתם קתלה הנאך כל הדב לי מגדן ומאתתם ונאמר
באחזיהו וילך את ירדס בן אחאב למלחמה עס חזל מלך ארם כלומר הלך עמו
להלחם עס חזל ולעזור אתו במלחמתו ויבא יהוא יזרעאל ואיזבל
שמעה ותשם בפוך עניה ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון מן המקלוב
ותקדירה ותשם הפוך בעיניה והו לכתל אעני לאתמדי ואסמי לאקות לאזרק
כולך קרן הפוך ותרגומו וכתלת בצרידא עיניהא ותקיסת ית רישה ותרג
הנה אנכי מרביץ בפוך אבנך בצרידא ופירשו הנה אנכי רוצף רצפתך באבני
נופך באבני כחלא בלאקות לאזרק ופסד פי צרידא לכתל לאתמדי יעני תכללת
ומשטת ראשהא לתגויה בוסנהא ופסד ותשם בפוך עניה ועלת כחלא
פי עניהא פינבגי עלי הדי אתפסיד נקל לבא מן בפוך לי עיניה ליסתפקים
למעני פיציר ותשם פוך בעיניה ופעלת איזבל הוה לאפעל לתווי יהוא
גלאדתהא ואשהא לסתבא במא קתל ולוהא ולא אורת חסן עליה כל תזיינד
ואכתחלת חתי יאכזהא יהוא ולמא עבד קתלה השלוש זמרי הורג אדוניו
קין אשהא אענת בדלך אע מצאנה לך ולם ידאכל קלבי וחשה מן פעלך
פחד סבך לי הדי לפעל גימך והו זמרי לזי קתל מולאה וזמרי הו עבד אלה
בן בעשא וקין ענה ויקשור עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכבו
וכאן הדי לקול מנהא מכר חתי יהואהא יהוא פאדא חצלת ענהא אחתלת

וְכִּי יִשְׁכַּח אֶת הַזִּמְרָה אֲשֶׁר יָצָא מִפִּי
 מוֹלֵאדָה וְאֶת הַזִּמְרָה אֲשֶׁר יָצָא מִפִּי
 זִמְרֵי הַדָּג אֲזֻנֵּנוּ בְּמַעַי הַדָּג בְּאֶצְמָאֵר אֲשֶׁר יִצְלַק וּפְרֵעָה חֹלֶס תִּקְדִּירָה חֹלֶס
 וְעִמְמִיתָהָ לֵּה בְּאֶסֶס זִמְרֵי תְּכֻוּפָה וְעִמְמִירָה בְּמִתָּל שֶׁאֵקְבֵה זִמְרֵי אֲזִי גִדֵּד
 מוֹלֵאדָה אֲזִי לֹס יִתְמַלֵּךְ קוֹאֶסְבֵּה אִיאֵס וְקִתְלִי וְיִשָּׂא פְנוֹ אֶל הַחֲלוּן
 וְיִאֲמַר כִּי אֲנִי כִּפּ וְיִשָּׁק יְכוֹאֵלִין שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה סְרִיסִים וְיִאֲמַר שֶׁמֶטְרָה וְיִשְׁמָטָה
 וְיִזְ מַדְמָה אֶל הַקִּיר וְאֶל הַסּוּסִים וְיִרְמָסְנָה מַעַשׂ שֶׁמֶטְרָה אֶפְרָחָהּ אֲנִי
 סִיבֹוהָ מִן עַלִי לִקְצֹר פֶּפְעֵלוֹ כִּי־כֵן מִן תִּשְׁמָטְנָה וְנִשְׁמָטָה וְקִלְאֶסְכֹוהָ
 מִן כִּי שִׁמְטוֹ הַבָּקָר וְלִסְכֵּךְ הוּא לֹא מִפְּעַל עַל כֵּעֵז עֵבֶד וּמִנֵּה קֹא שֶׁמֶטְרָה יִרְכֵּךְ
 וּמַעַשׂ וְאֶל הַסּוּסִים וְיִרְמָסְנָה יִדִּיר וְיִרְמָסְנָה וְכֵן תִּלְגֹּמוֹ וְנִשָּׂא מִטָּה
 עַל כֹּחֲלִיא וְעַל סוּסוֹתָיָה וְיִשְׁוֹדָה וְיִבֵּא וְיִאֲכַל וְיִישֵׁת וְיִאֲמַר פִּקְדוֹנָא
 אֶת הָאֲחֻזָּה הַזֹּאת אֶפְתָּקְדוּהָ וְאֶפְרָחָהּ כִּי בֵּת מֶלֶךְ הִיא וְיִלְכוּ לְקַבְּרָהּ
 וְלֵאמֹר מִצְאוּבָה כִּי אִם הַגּוֹלְעִילִית וְהַרְגִּס וּכְמוֹת הַיָּדִים אֲסַב פִּיבָקָה הָאוֹשִׁי
 אֲעִצָּה וְהוּא לֵאמֹר זֶל קֹא אֲנִי כִּי כִּי תִפְעַל בְּהֵס לִכִּיר לֹאנִי כִּי אֲנִי כִּי
 רֹאשׁ עֲרוֹס תִּכְלֹג תִּכְדָּמָה וְתִרְקֹץ תִּגְאָהָה וְתִסְפֹּךְ בִּידָהָה וְתִחַלֵּךְ רֹאשָׁהָ לִכְתוּבָה
 טִרְכָהָה וְתִמְשִׁי תִגְאָהָה בְּהִיאִי עֵשֶׂר כְּטוֹאֹת וְתִתְּנֵנִי לְבֵיתָהָה וְכִי אֲנִי תִשִּׁיךְ
 לִכְלָה וְתִחַלֵּהָ לְבַעֲלָהָה וְתִמְחַדָּהָ לֵה לְתִרְכָּל בֵּיתָהָה לְשֹׁלֵם וְכִי־כֵן אֲזִי
 רֹאשׁ נַעַשׂ תִּכְדָּג וְתִטְכָּב וְתִבְכִּי תִגְאָהָה וְתִתְּנֵנִי לְבֵיתָהָה וְתִסְפֹּךְ בִּידָהָה חֹזֶקָה
 עֲלִיָּה וְתִמְשִׁי תִגְאָהָה בְּהִיאִי עֵשֶׂר כְּטוֹאֹת וְתִתְּנֵנִי לְבֵיתָהָה וְכִי־כֵן וְתִסְפֹּךְ
 וְכִי־כֵן כִּי אֲנִי בֵּיתָהָה מִעֵקֶס פִּי אֲטֹדִיק לֵאמֹר יִגָּע עֲרוֹס וְנַעַשׂ לֹא עֲלֵנָהָה
 פִּלְמָא אֲצֻרְכָּהָה לֹא אֲעִצָּה פִּי פֶּעַל אֲמַצְחִית אֲסֻתְחַקֵּת וְפִנָּהּ שֶׁאִין הַקִּבָּה
 מִקְפֹּחַ שִׁכְרֵי כֹל בְּרִיָּה אֲפֹל שִׁכְרֵי שִׁיחָה נָחָה וְכֵן אֲמַחֵךְ זֶל אִיזְבֵּל בֵּית
 אֲתִבְעַל הַיְּהוּדִיתָהָה מִמֶּנִּי לְשׁוֹךְ וְכֹל מִתְּ שֶׁהִיא עוֹבֵד בְּשׁוֹךְ הֵיתָה יוֹצֵאָהָה
 מִבֵּיתָהָה וּמִכֶּה בְּכִפִּיָּה וּמִקּוֹנֵסֶת בְּפִיָּה וְהוֹלֵכֶת עֲשִׂירֹת וְכֹל חֶתֶק שֶׁהִיא
 עוֹבֵד בְּשׁוֹךְ הֵיתָה יוֹצֵאָה מִכִּיּוֹדָהּ וּמִיִּלְצָהָה בְּכִפִּיָּה וּמִנְעֵלָהָה בְּפִיָּה וְהוֹלֵכֶת
 עֲשִׂירֹת עֲשִׂירֹת וְעוֹלָהָה נִתְּנָה לָהּ זֶל וְהַכִּלְבִּים יֹאכְלוּ אֶת בֶּשֶׁר אֲשֶׁר לֹא יִבְרָהּ
 שֶׁהוּא גּוֹמֵלִים חֶסֶד לֹא שֶׁלְטוֹכָהּ הַכִּלְבִּים קֹא זֶל מִצְחָה עֲשִׂיָּה שֶׁלְטוֹכָהּ
 לְבָקָר חֹלֶס וְלִנְחֹס אֲבִלִים וְלִהוּיָּהָה מִתְּ וְלִהוּכְנִיסָהָה וְכֵן לְשִׁמְחָה הַכִּלָּה וְהַחֲתָן
 וְלִקְשִׁים בְּכֹל צוּכִיָּה וְלֹא הֵן גְּמִילוֹת חֲסִידִים שֶׁאִין לֵהֶן שִׁיעוּרֵי שֶׁסֶה הַלֵּל

מרוכה מן הכל ובית דין מתקנים שלוחים ללוות אדם העובר ממקום למקום
ואם נתעצלו בדבר זה מעלה עליהם הכתוב כאלו שפכו דמים אמרו המלווה
את חברו ארבע אמות יש לו שכר מדובה ושמעוהו כועב וקרי שמוטו
אזימא בהיה אואו לעזירה ל לחלוק למדכר אי אכלע לחלוק חותי יתלע ובשר
ילך חיבוהא מנה פפעלו דלך פלל מן דמהא על אחאיט ועלי ליל ודאסוה
ליל וכתת הידיס ואכף ידין וכן תרגומו ופסת ידוהא בחלק ידעל
יאלו הכלבים את בשר איזבל הדיי איידימא שוחנא פי חלקה אנה גז מן
ארץ ונציב מכצוץ לשפץ וכולך קין וימצאוהו בחלקת נבות והיתה
גבלת איזבל כדומן על פני השדה כלל על ונה לעזרה וכן תרגומו כזיבל
מזרעל אפיחקלא וזלחאב שבעים בניס כשומחז מעטאה וכאן
לחאב לאן אחאב קדמאת וכתב יהואספרים וישלח שומחז אל
שרי יזרעל הזקנים ואל האומנים אחאב לאמר ירד אשו לחאב ומעטאה
לזכא למחחמלו אמר למחלכה למדרין ללרעייה ומן הדי קין ללרעאס/אסואר
לחאמלה ללכניאן ואת האומנות אשר צפה חזקיהו וקד קין פי מעב ל
סיאסה ותרבר לרעייה באתי הי אחסן שאהו בחיקיך כאשר ישא האומן
ומנה קין ואפס עצור ועזוב על כמא ביינא פי קעה ידבעס ואחאב אינא
אן עצור למלך ולחאכס מגזה יעצור בעמי יורשע צד לעצור במלך כע
לכונה יסרי בן לחאמלה ושוב חאמל מן עזבתעזב עמ ונתעזב אליו יגיעך תחמל עלה כסנ
אדי תעכב עליה וקין לרפע לעזת אעזבה עליו שיה ופירש קמדי
האומנים המגלים אותו מנערותו והם אנשי עצתו אשר עליהם עני המלכות
ויונתן תרגס ולות תורבינא ופללר האומנים ישיר לזכאן לליך לבו אולמר
אחאב ואומנים חאכניק מן ויהי אומן את הדסה ועתה כבוא
הספר הזה אליכם ואתכם בני אדוניכם ואתכם הרב והסוסים ועיר מבצר
והנשק כל חנין מניע ולסלאח וכן תרגומו ומדי זינא ויכתב
אליהם ספר שנית לאמר לו כאן שנית עלי ספר לקל שני לאנה מדכר ואמא
יריד פנים שנית אואן פיה אעמאר מונת מתל אגרת אוא מא ישבה
קח את ראשי אנשי בית אדוניכם כלו רווס תל בני מולאכס קיץ רווס בני
למלך לאגידהם ואנמאקל ראשי אנשי וס יקל ראשי בני לפיר אן בלהם
רגל פיהם סגיר וקלאנה ארמל כלו רווס אעמאר בני מולאכס מעב לחלך

הי אסואר ורעאס
הי לרואכב וקין אן
לסוחרי הו לשב
לעמל לוי יבן פוס
ראכנה לדינאמה
לכונה יסרי בן לחאמלה
ולסקר

פִּיכּוֹן קוֹלָהּ וּבְנֵי הַמֶּלֶךְ נִסְתָּא עָלֶי קוֹלָהּ קָחוּ אֶת רֹאשֵׁי אֶת גְּדוּלֵי הָעִיר
 מִגְדָּלִים וְאוֹתָם אֲשֶׁר גְּדוּלֵי הָעִיר מִגְדָּלִים אוֹתָם וְהָיוּ כְּכֹאֵל הַסֵּפֶר
 אֲלֵיהֶם וַיִּקְחוּ אֶת בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁחֲטוּ שְׁבַעִים אִישׁ וַיִּשְׁמְנוּ אֶת רֹאשֵׁי הַסֵּפֶר
 בְּדוֹדִים וַיִּשְׁלַחוּ אֵלָיו יְדֻעָה קָפָק אֶל סָלָא וְכֹלֶךְ קָלָא אֶתְרָגוֹס בְּסִלְיָא וְכַתְּלָה
 שְׁנֵי דְרָאִי תַּחְנִים לֹאֶף מַזְיָה בְּלִיל קוֹלָהּ הַדּוֹר הָאֶחָד וְהַדּוֹר הַשֵּׁנִי וּמִגְדָּה
 חֲמִי אֶלְקִיר לֹאֶי שָׁלָפִיה לְטִיָּן וְלִבְנָן כִּפּוֹן מְדוֹד תַּעֲבֹרְנָה וַיֹּאמֶר
 שִׁימוּ אוֹתָם שְׁנֵי עֲבוּרִים לְדִסְיָן מִן וַיַּעֲבֹד אוֹתָם עֲדִיקִים אֲתָם
 יַעֲנֵי בְהָדִי אֶקוֹל אֲנִכְם גִּיד מִטְּאֲבִין פִּי קַתְלָם הָאוֹלָא לֹאֶנָּה אֲשֶׁר אֵלָה
 וְכִי הִכָּה אֶת כָּל אֱלֹהֵי כְּלוֹה מִי הוּא שִׁיכּוֹל לִהְיוֹת אֶת כָּל אֱלֹהֵי
 הַגְּבוּרִים לֹאֶי כִי יֵי הַעֲדִים כְּדִי לְקַיֵּם דְּבָרוֹ וְהוּא אֲמָרוּ אַחֲרָיו כִּי לֹא וּפְלִי
 מִדְּבַר יִשְׁאֲרָה וַיֵּךְ יְהוָה אֶת כָּל הַבְּשָׁאֲרִים לְכוֹת אַחֲרָיו וַיִּזְעַק
 וְכָל גְּדוּלָּיו וּמִיּוֹדְעָיו וּבִהְיוּ עַד בְּלִילֵי הַשָּׂאִיד לֹא שָׁרִיד מִיּוֹדְעָיו וּבִהְיוּ
 יַחְתָּמֵל אֶן יָכוֹל אֲמָרָא וּמִקְדָּמִין מֵתָל וּבְנֵי דְזִיד כְּהִנִּים הִין וַיַּחְתָּמֵל אֶן יָכוֹל
 כְּדָא לֹאֶעֱנָא כִּקְוָה בְּעַד קִלְיָל כָּל נְבִיאֵי הַבַּעַל כָּל עוֹסִין וְכָל כְּהִנִּים
 וְקָל יִצְחָק וְלֹאֶי מִיּוֹדְעָיו וּבִהְיוּ וּמִשְׁאֲרָפָה וְכֹאֲרָה יִשִּׁיר בִּקְוָה בְּכַהֲנֵי
 לִי כֹאֲרָה מֵתָל וּבְנֵי דְזִיד בְּהִנִּים הִין וְגַם עִירָא הִיאֲרִי בִיה כְּהֵן לְדָדִי
 וַיַּעֲד אֶן יָכוֹן עֲשִׂיר בְּהָדִי כְּהֵנִי הַבַּעַל לֹאֶנָּה דְּכַהֲנִים פִּי מִאֲבָעִי פִי קוֹלָהּ
 אַחֲבָב עֲבָד אֶת הַבַּעַל מֵעַט וְהוּא יַעֲבֹד הַרְבֵּה לֹאֶנָּה קָלָא בְּעִירָה וְשִׁעֲרָה
 כָּל נְבִיאֵי הַבַּעַל כָּל עֲבָדָיו וְכָל כְּהֵנִי קְדָאֹלִי אִישׁ אֶן יִפְקֹד וְכָן
 פִּירִשׁ קִמְחוֹ וּבְהִנִּי דְרָאִין וְכָן מִלִּיךְ כְּהֵנִי שׁוֹלָל רֹאשִׁים וְכָן חֲבֵר כְּהֵנִים
 חֲבוּרֵת הַשִּׁמִּים וְכָן וּבְנֵי דְזִיד כְּהֵנִי הִין דְרָאִים וְקָלָא אֶתְרָגוֹס פִּי גְדוּלָּיו
 וּמִיּוֹדְעָיו וּבִהְיוּ רַבְרָבִי וְקָרִיבִי וְחִנְדוּרָה וַיִּקְס וַיִּלְךָ וַיַּעֲבֹד
 שׁוֹמְרוֹן הוּא בֵּית עֲקָהֲחִים בְּדִירָךְ יַעֲנֵי הוּא וְעָלָא עֲנֵד בֵּית עֲקָדָה
 לֹאֶי לִלְעָתָה עָלֵי אֶטְרִיק פּוֹגֵד אַחֵי אַחֲזִיהוּ וַיִּשְׁבָּה אֶן הָדִי לֹאֶמְכָּה
 אֲנָמָא סָמִי בֵּית עֲקָדָה לֹאֶגֶל אֶן כָּאֶן תָּאִי פִיה לֹאֶגֶל אֲמַכְתְּלָמָה לֹאֶגֶל
 עֲקָדִים נְקָדִים וְטָלָאִים לֹאֶגֶל כָּאֶן אֲמַכְתְּר עֲקָדִים פְּסָמִי לֹאֶמְכָּה בֵּית
 עֲקָדָה לֹאֶגֶל וְקָלָא פִיה אֶתְרָגוֹס וְהוּא בֵּית כְּנִישַׁת דְּעִירָא בְּאוֹרְחָא פְּסָמִי
 עֲקָדָה גְּמָעָה וְפְסָמִי עֲקָדָה גְּמָעָה מִן קוֹלָאֶן וַיַּעֲקָד אֶת יִצְחָק כָּאֶן גְּמָעָה
 יִדָּה לֹאֶי רָמָה וְעֲקָדָה וְרִבְטָה וְהַכְּלִי קָלָא וַיַּעֲקָד יִדָּה וְגִלְיָו מִשְׁחֹרִיו
 הִידִים עֲסִיחְדָּלִים וְהִיא עֲקִידָה וְהוּא לִשׁוֹן עֲקָדִים שְׁקִירָה לְבִנְיָמִן מִקְדָּשׁ

אֶתְרָגוֹס

שעוקדים אותם היה בן ניכר : ויהוא מצא את אחי אחזיהו
מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום
בני המלך ובני הגבירה כלום ונרד לשאול בשלומם ודברים בלתי
במלך ובגבירה לאחאב ואיזבל ולא ידעו שכבר נהרגו : ופסל אנה
יריד לשאול לשלום בני המלך אי נסלם עליהם ונסתקצי אלכארהם
וקל הנא ויהוא מצא את אחי אחזיהו וקד אכבר פי דברי הימים אז
לאעדא קצרו יהודם אביה וקתלו כל בניה ולם יבקו לה גיר יהואחז והו
אחזיהו והוקולה ומליכו יושבי ירושלם את אחזיהו ובנו הקטן תחתיו
כי כל הדאשונים הרג הגדוד הבא בערכים למחנה וג' פעלמנא אגן קולה
אחי אחזיהו לם יקדבה לי אכזבה ארץ מן ולדיה וקדביי איצא פיודי
הימים אגן ארץ קתלהם יהואחז בני אחי אחזיהו כמא קל והי כבשפט
יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני אחי אחזיהו משרתים
לאחזיהו ויהרגם : פאן קלנא אנהם בט אכזבה חקיקה פליס יכלו רלך
מן וגהיז אמא אגן יכוח בני בני עתליה ותכוז עתליה בנת איזבל פנחחא
אגן נקול אולדו אולד והם פגאר פוק לעשד סען אגן כאן ארץ קתלהם
יהוא פי הדי אסן או פוקהם קתליה : ואגן לפ נגעלהם מן אולד עתליה
פיסתמר אגן יקלאן יהודם תגה נסוה קבל עתליה והאולא מנהם פליס
יניק עלינא : ואגן קלנא אנהם בני לעמומה פהו אוסע לא מחאה
אגן יהוא קתל האולא לאנהם כאנו מאילין לי בית אחאב או לאנהם
מן דרייה עתליה עלי בעלאקאוויל זכאנו איצא רשעים פי אנפסהם :
וילך משס וימצא את יהושב בן רכב לקראתו ויברכהו כלומר
אמר לי ברכך : וקד ביינא חלך פ שוח שמו : ויאמר אליו הישאת
לכך ישר כאשד לבכי עם לבבך אי הל קלכך מעי מסתקים סלם
אנייה כמא קלכך קוים מעך : ויאמר יהושב יש אי נעם :
ויש תגאג יריך תקדירה ואם יש תנה את ידיך אי פאן כאן חקא
פצאפחני בלמבאיעה ולטאעה : ויתן ידו פבאיעה ומענאה
למעאדה ואימין : אמרו רלן יהושב מתחלה היו קודין אותו
יהושב וכזן שנתחב ליהוא מנעו ממא אות אחת ונקרא יונדב
לא יכלא ליוטב בן רכב עומד לפני כל הימים מכאן אמרו אגל
תתחב לרשע אפלו לקדו לתורה : וכזן את מוצא באחאב בן קוליה

בתולה היא קודם אותו אחאב כיון שעשה מעשים רעים מעט ממנו
אות אחת ונקרא אחאב: ויעלה אליו אל המרכבה אמר בחן יונת
עלי מרכבה מעה וצחבתה כמה קל וירכבו אותו בדרכו: וקד ביינה
מתל דלך כתיב אן מן אמר בשי פאנפעל וקא אנה פעלה ומתלה ויאסר
יוסף מרכבתו ויבן שלמה וגירה מא כתיב: וקל פי מעני היש ארז
לבבך ישו כאשר לנבי עס לבבך אן אי אראר לאנסאן אן ירא אן
צאחבה יחנה או ינעה פלינער הו מא פי קלבה לה פפיקלב צאחבה
מתלה וען דלך קל אן נמס הפנים לפניס כן לב האדם לאדם ויקולום
אחכמים מא דבלעך לחנור מא דבליביה עלך: ויקול פלאעבי חט
יד עלי כבדך מתל מא תמני אגדך: ויך את כל הנשאים לאחאב
בשומרון עד השמידו כדבר יי תקדירה עד אשר השמידו ולא צמיר
ען אחאב ומן ילודה וינתסב איה: ולו כאן צמיר השמידו ען יהוא
כאן יריד השמידו אותם בפתי תחת אהא לאנה כאן יכון מצד מתע
תקין: ופידשו תנה אתידך ויתן ידו לקיס הנזית כי כן מנהג לקיים
כל דבר טען אדם ידו על ידו שלחבירו על דרך תקעת לזר כפך: ואפשר
להזית טענה אתידך להעלותו על המרכבה עמו: ויהוא עשה הנעקבה
למען האביר את עובדי הבעל בחילה וכבת ומתלה ויעקבני זה פעמים
ופידשו ויעקבני כמו מרמה ויתכן להיותו מגזרת עקוב הלכ' והעקוב
הפך המישור: ותרגומו ויהוא עבד בחכמה ואמר צרפתי ניש מתגמין
ויעקבני וחכמי נתחכם לי: ופסד בעקבה כמו בערמה וערמה
אסס לתחילת פקאן מערימין על הזכור: מותר להערים בזרעה: לא
יערים ואסס הערים אסור ובלבד שלא יערים התחמח במערים יצר
מן המזיד: אגמיע מכר ותכאבת ותחילת מן והנחש הזה ערוס:
וערמה פי אצלנו אזכא ולא ערפה וגודה' את צוור וקוה' אפכר ואזא
אצרפת הדזה אצלאת פי נקאיך כאן ענהא לזבת ולאמר לתחילת:
וקד יכון לתחילת פי אכתסאב כמל מתלבא אחיך במרמה ויקח בדרכך:
ואמא ערמה פי אזכא ואת צוור מתל ושומר תוכחת יערים אני חכמה
שכבתי ערמה: ופידש צרפתי בא אחיך במרמה בחכמה:
וקל דביקעדיה פ שרח אני חכמה שכבתי ערמה אנא אחכמה אסכך
אנה דזה: קולה שכבתי ערמה פליס דלך פי לזבת מן גהה' אככר

ולכנה פטנה ונהצה פי אטאשה וכמה יקולין לחכמים כל לעולם והא אדם
ערום ביראה וכמה פעל חושי הארבי מן אמשורה חתי כלץ רייד: וכמה
פעל י איעלר חין קלקיסר ארומי אן אחאכס עדל יעני רב לעלמין:
וכמה פעל י מאיר חין כחן מטלובא" ליתל פוקע כי ידיהם פקדמו ליה
בשר חזיר פכאן יגמס אחא אצאכשה פי מדקה ומן גידה: וכמה פעל
בעץ תלמסר י מאיר אד תתלס בה דגל פאכפאה תס וקף פקל לטאבה
מז וקפת לס אדאה: ונזיר האולאי כתייר פהדה לפנון ערימה מחמודה:
ואערמה אתי פי גיר דלך מן אלטא פקל פיהא לוכד חכמים בערומס..
ויאמר יהוא קדשו עזרה לבעל ויקראו איהעדו אגמע וטאוב אחר
ללצנס פנאדו: ותרגומו זמינו כנישא ותרגום עצרת תהיה לכם כעשימ
תהון: ויחלא בית הבעל פה לפה כלומ פה אלפה וקל אפיה לתרגום
ספא כספא פגעה מתל מן הקצה אל הקצה: ויאמר לאשר על
המלחה הוצא לבוש לכל עובדי הבעל ויצא להם המלבוש וכילא צנזון
אזי פיה לכסוה ואקמאש ואצל לכלמה לפאפדה מן והחתל לא חתלת וקל
אתרגום על קמטריא ואקמטר פי לסאן לערב הו לצנזון: ופסל פיה
לאזי עלי כזאנה אתיאבאז אכלע: ופסר פי קמטריא אקמטרה ואקמטרה
הי אגמדה אזי יגעל פיה אתיאב: וישלכו הרצים והשלישים וילכו
עירבית הבעל אי טרחה קתלא ולס ילא וראהס אי מוצע בית אצנס
ומתלה ישלך עליו ולא יחמוץ: ופירשו וישלכו הרצים והשלישים אד
פגריהס ארצה וילכו עד עיר בית הבעל: וכך תרגומו ודמו דהטויא וגבויה
קטינץ: ואזלו עד קרית בית בעל: ומעט הרצים ארכאב אצחאב
לכין אזי יקארע פיאחצאר ואגרי: ושלישים קואד: ויתצו את מצע
הבעל ויתצו את בית הבעל וישימיהו למחזאת עד היום: הכדי כתיב
וקרי למחזאות אי געלו מוצע אצנס כראב כל מן מד עליה יתברל תס:
לאן אסס טוה משתן מן יצא למעני געלוה מהייא לאפראג אלתפל ואל
קדאראת והן מכתוב למחזאות להן מן למעני לאנה מן חיוור והן מוצע
אבראז ודפע לפתלה אגליצה ואחא מוצאות פדגמע לפתלתן מע כונה
מן צואה והן קרי וכתוב ומפנאהמא ואחד: ותרגומו ושויהא לבית
מפנאהמא עד יומא דין: ויאמר ייאלהוא יען אשר
הטיבות לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב

צני רבעים ישבו לך על כסא ישראל לם נשכר יהוא לא פי אהל אבה בית
 אחאב ותנתן לאלה עלי ידה ולכנה לם שבון כאמל אטאעה כקולה דק
 חטאי ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחרתם עגלי
 הזהב אשר בית א אשר בן וקולה בני רבעים ישבו לך אן וזמר לך
 ארבעת אגיל יכון לך פי כל גל מנהא מן יגלם עלי כרסו ישל וקדאבר
 ולך פי מא בעד פדל הדי אקול על אן אלה גל זכרה לם ינייע לאחד חסנה
 פכאפאה עלי הזה לחסנה פלא צנא זהו בלא שך מעאקב פי אברה לקולה
 ויהוא לא שמר ללכת בתורת יי וקאן זל אן סבב כטא יהוא בעבאדה
 לא צנאס אנה ראי חותמו של אחיה השילוני שחתם באיגרת ירבעם בן נבט
 שכתב אותה בעת עשיית העגל והוא אמרסלן גסות הרוח שהיתה
 בירבעם היא טרדתו מן העולם שנ ויאמר ירבעם בלבו עתה ישוב
 הממלכה לבית דוד אם יעלה העם הזה לעשות זבחיס בבית יבינו שלם
 ושב לב העם הזה אל אדוניהם אל רחבעם מלך יהודה והדגוני ושבו אל
 רובעם מלך יהודה אמר גמירי דאין ישיבה בעזרה לא למלכי בית דוד
 בלבד כיון דחזו ליה לרחבעם דעתב ואא קאימנא אמרי חאיי מלכא
 זהאי לאו מלכא ואי יתיבנא סברי מורד במלכות הוא ומטלו לי מיד ויעע
 המלך ויעש שני עגלי זהב מאי וועץ אמ רבנא חמך הושיב רשע אצל
 צדיק אמ להו מלכא אנה אמרוליה אין מקבלינו מני מא דאמינא לכו
 אמרו ליה אין אמר להו אפלו למפלח על פליחיתו לעאמליה צדיק חוס
 ושלום אמ ליה רשע לצדיק אפשר גוברא כירבעם פלח לעל לא לנסונק הוא
 דקא באעי אמרו ליה אין ואף אחיה השילוני טעה וחתם שך ויאמר יי אל
 יהוא יען אשר הטיבות לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבני עשית
 לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל וכת אחדין ויהוא לא
 שמר ללכת בתורת יי אלהי ישראל ככל לבבו לא סר מכל חטאת ירבעם אשר
 החטיא את ישראל מא גרמא ליה אמר אבי צדיק כחיתה לשפתים שנ
 אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעברנו הרבה ראבא אמר חודצמו
 של אחיה השילוני ראה וטעה פ אחיה השילוני לים כתבפי אגרת כסא
 מכתוב פיהא למפלח לעל כמא הו משרוח פוק ואנמא יח גדר ככך
 ירבעם פי כתאבד אורקה בימים ההם החל יי לקנות בישראל
 ויכס חזל בכל גבול ישראל מעני לקנות אקטע ואקץ וקול אנה מן קצה
 אי אבתיא טרף בלאדהס ויעטיהא ללעזו אלא באץ כקולה ויכסחזל
 בכל גבול ישראל ולמעני לאון אקוי ופסל פיה ליתחייפהס לעזו אי

ליאכל מן האפסות בלדקס ונאחיה מלשון שנה ואן שנת פאל ליתעלס
ולתטרף הו קטע אטרדאף לאן אטרף יסמא קטע כמא קיל מן הקצה אל
הקצה עד קצה גבולך ותרגמו שדי רוגזא דיי למתקף בישול
וישכב יהוא עם אבותיו קד קלנא פי מואצע כותיה אן מענאה למווד
לא לדפן לילך יתבעה ויקנח אותו והכרי כל שכינה פיהדי למענ מענאה
אופאה ועתליה אם אחזיה ואתה כי מת בנה ותקס ותאבד אתכל
דע הממלכה בתוב בדות ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך ש אשר לא השבית
גול היום אמ' רב ונא מבדכתן שלנשים לא נתקעקעה ביותו שלדויז מן
עתליה ותקח יהושבעת בת המלך יורס אחות אחזיהו את יואש
בזאחזיות ותגנב אותו מתוך בני המלך המומתים אותו ואת מינקתו בחדר
המטות ויקצירו אותו מפע עתליהו ולא הומת קלארגוס ואטמרתיתיה
וית מינקתיה באיזרון בית ערסותא וליס קלא אן יואש היה בבית קדש
הקדשים כמא קלוייה אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים פאישמע
בחדר המטות גואב קיל פישח בחדר המטות כו כור לאסלה והלילה
לאסרה כאנת פי דאר למלך מוצועה פכטה תם חתו אנדפע אוקת פלמא
כמלת עתליה מראדהא אכזתה ככטה פי מוצע מן למקדש וקול אנך אהא
ככטה בבית יי כקולה ויהי אתה בבית יי מתחבא שש שנים לס ירטי ברה
אנה כאן פי נפס בטת אלה איליס הו מוצע סכנא ללרגל פכיק ללאטפא
ואנמא אלאדבה נחו בית אלה ודלל דרשו מהו בחדר המטות ו לעזר
אמ בהתאים שמואבר נחמן אמ בעליות ולא פליגן לא למאן דאמר
בעליות כשעת החמה פ פוקת אחל כאנת תלעלה ללסטח והסי
קא בעליות בטת המקדש בימות החמה ופתאים כימות הגשמים
פלועד אלה לדוד אנה לא יקטע נסלה סתר עלי יואש כן אחזיהו ואמרו
אלא נשתיר אביתר בנוב עיר הכהנים לא נשתיר לדוד שריד ופליס
ולפי ששתייר אביתר נשתיר יואש ורבותים אל דרשו שהיה
בבית קדש הקדשים הוא אמרס יואש עשה עצמו אלה שך ואחרי מות
יהודע הכהן באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך אלהים אמרו
לו אלה אתה לפי שעשית שש שנים בבית קדש הקדשים וכהן גדול איך
נכנס לא פעם אחת בשנה והכל מתיראין עליו ומתפללין עליו למלא שאתה
אלה לא היית עושה שש שש שנים מיז וישמע המלך אלה קיבל עלי
ונבעל כנשים שך ויהי לתקופת השנה עלה עליו חיל אדם ויבאו אל
יהודה וירושלם וישחיתו את כל ירושלים ואת יואש עשו שפטים

לפי סבילי ולמה
האברהם
בפניהם

אל תקרא שפטים לא שפוטם מלמד שמסרו אותו לבריונים קשים שלא ידעו
במשכב אשה והיו מענין אותו במשכב זכור ועליו הוא אומ' וענה גאון
ישור' בפני כלום נתענה גאון של ישראל כלום מלך שלהם נתענה במשכב
זכור בפניהם לא לעיני הכל בפרהסיא ועליו נאמר ומחזיק בפלך שמרוב
העינוי שעינו אותו נשעמד לא יבול להלך והחזיק בפלך והלך בו
ק"ל אן כאן פי נאחיה קדש הקדשים באבאי גיה' אדרוס לס' יבון יסתח
טון אבר' פלא אדאדו אכפא יהואש פתחו לך אמוצע ואכפיה פיה ולס'
אחדך יכטר בבאה אן ולך אבא יסתח חתי יתוהס אן אכפי פיה אחד וכאן
מקפול ויואש וסטה לי אן אדאדו אכפיה פתחו אבאב ואכפיה וכן הדי'
אבאב קאו לא שני פשיפשי' היו להיכל מצד השער הגדול שבאמצעו אחד
בצפון ואחד בדרום שנידו סלא נכנס בו אדם מעולם ועליו הוא מפורש על
ידי יחזקאל השער הזה סגור יהיה לא יפתח ויהי אזהר בית יי
ידיד בבית יי ובשנה השניעית שלח יהוה ויקח את שר
המאות לכרי ולרצים אגלא לקום וגוההם כמא קא ויקח את שרי המאות
ואת האדירים המושלים בעם כללן קא הנא ויקח את שרי המאות לכרי
ולרצים ידיד ואת הכרי ואת הרצים וקא יהוא לרצים ולשלישים פטר
אן כרי ושלישים ואדירים המושלים בעם ואחד ואמא רצים פהס אסעאה
ולגנארה אליך ימשו פירכאב אמלך ויגרון ביך ידיה ודעלהם פי אמהמאת
וכללן לשנים כרים ושנים עליה כרים הם אגלה ולריוסא מתל כרי לאנה מחזוף
למיס ואסתעיר להם הדי' אקס כמא אסתעיר להם אינ' פי קולה אינ' הארץ
אינ' מואב וקד קיל עם חלכריס ואליס בני כשן מן באב למתל וליוטה
לא לכרי ולרצים כרי הם קואד אחרב טאנה קא ואת השלישים ואת הרצים
כמא קיל ויקח את שרי המאות ואת האדירים המושלים בעם וכמא קא
יהוא לרצים ולשלישים ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יי
עאהדהס ואסתח לפהס וירא אותם את בני המלך מחזוף חקד
ויראה אותם בפתח לא אן וירא קד יבון נער הו נפסה מתל וירא אותם
את בני מינ וירא יעקב והנא ידיד אוראה להם מתל ומלכיס וירי
ירדה יפת להיס ותשק את הנער וכתיר גזא אות מתלה מחזוף ודלו
צאהר למעני לא עעבה פיה וינס לאמר זה הדבר אשר תעשו
השלישית מכס באי השבת ושומרי משמרת בית המלך והשלישית
בשער סוד והשלישית בשער אחר הרצים ושומרתם את משמרת

הבית מסח קולה באי השבת לאן לכהנים כאנו משמדות אעכ
נוכ כל נובה תכדים אסכוע פאדא כמל זלך אסכוע כדאן אהל הוה
לנובה ודכלת נובה אכרי אעכ משמדות תכדים אסכועא" אכל ואמא
פי הוה אמרה פלס יתך יהודיע אחרן מנהם ינצור לאנה מחתפאג
ללגמע ועק הדי יאן פיזברי הימים כי לא פטר יהודיע את המלכות
אי נס יטלך אלתב ללגמראך בל אעאך אגמיע עלי מא נביין תס אן
שא אלה תעלי ועק הדי קל להם ושמותם את משמרת הבית מסח
אצלה מנסח לאצה מן ונסחתם מעלה אדמה בית גאס יסח יי ולעבודתו
יסמוך נקץ ארתב ותעדי אחרון נקצא והזמא" קיל פץ יהודיע אל יילדאחב
אי לא יתעדו דתבתהם לזי קיל ענהא והגבלת את העם פלמא כאן
לכל משמרה מן לכהנים דתבה וחל זמאגמא פקל להם אנכס ליוס
תנקצון זלך אחד ותהדמותלך ארתבה ותחפצו כלכס אגמיעין חולאנית
הדמא" לתבתכס אמעלומה וזרמתכס אמוקצד הו קולה ושמרתם
את משמרת הבית מסח אי נקצא לחלתכס והזמא" לתבתכס ואשתמא
פי אטרמה עלי בלאק לעאדה ופי אסריאפי יתנסח אע מביתיה וידן
איצא נקצא זהרם פקל עק הדי למעב ויקחואיש את אנשיו באי
השבת עם יוצא השבת ויבא אל יהודיע הכהן ושער סוד הו
אמקוול ענה פיזברי הימים בשערה יסוד ולעלה דוב פי אטרדיק בך
דאר אמלך ובין בית ללה ליצנטו אטרדיק וקל ייצחק הספורי אל אן
אתרגוס פו שער סוד בתרע גבריאל פגעל סוד גבריאל ואמא פי
אנסכה עטרא מכתוב בתרע בית גינא ולעל אן תרגס סוד
גבריאל עמלהא מתל שרים מתלמא קל אחדי פי יוסרביוס
הווא את התישים וישלביס הווא את התשים געלהם שרים
בזל אסין באשין ושרחו איצא לא יוגד פי אמקרא לשון גסות לא
פי ישעיה יעק כי נגש העם הזה וכן תרגס יונתן אתרוב לעלה
וגדא נגש בקמץ וקד יכרו בעץ אשארין אנהם וגדוהא פי בעץ
אנסך באמץ פבדלו אשין באסין וגעלו נגש לשון גסות פלמא
אואד יהודיע אן ימלך יהואש גמע אליוס וקל לשרי המאות אנטמו
אנתם ומן מעכס תלית אקסאס פאלתל מנכס מע באי השבת
ישיר לי אליוס אצחאכ לטובה יחפצו בית ללה ויצבטו אמרה ולא
יחד אחד ידכל לי בית ללה ויחפצו איצא בית למלך פיזר

מעני אנן השלישית מכס עם באי השבת ישמחו משמחת בית יי
ומשמחת בית המלך וקל פי דברי המינים אלך השלישית מכס
באי השבת לכהנים וללוים לשוערי הספיס ואלתלת אלף פי שער
סור ואלתלת אלף על באב ואלך אלמלך ופסד קל והשלישית בשער
אחר הרצים וליה אשאר בקולה פי דברי הימים והשלישית בבית המלך
אראד בה יכנו שאמדי משמחת בית המלך והם קום כאנו עלי באב
דאר למלך פאנצאפואיהם והם אדין קלענהם אחר הרצים והם א
גטורה אדין ימשו תחת רכאב אלמלך ויגרוז בן ידיה וקל אתרג בתע
דבתרוהי תוע דהטיא ושתי הסדות בכס כל יוצאי השבת אמעני
אן ישתק גמיעהם פי דלך אוקת ללכרמה אעחאב אדולאב ואלכארגין
ענהא אלך קולה להם השלישית מכס באי השבת לאן פי כל אסבוע
כאנו יתראלון תלתא תלתא כקולה להם איצא ושתי הסדות בכס כל
יוצאי השבת פאשרכהם כללהם פי דלך אנהאר פאלכרמה כקולה ען
אנלתיך אלכארגין ען אדולה ושמו את משמחת בית יי אל הככלך
תם קל ען אגמיע ויעשו שרימאות ככל אשר צוה יהודע הכהן
ויקח איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת וקל
אתרגום פי ושמרתם את משמרת הבית מסח ותטוון ית מטרת
ביתא מדמשתלי ירד מן סהו כלומ תשמחו אותו ותחזקו אוצרו
ולא יהיה לכם שגנה בדבר הזה לפי שעתליה המדשעת פרצה אותו
שככי עתלה המדשעת ונניה פרצו את בית הזהים ופסד פיה
אנה אראד בה יצבטו אמר בות אלה חות לא יגרא פיה תשעית ולא
הדם ולא נקץ מקנבאגה לאן אצלה נסח והו משתק מקבית גאים יסח
וי ותקדירה ינסח איש וכלל בידו גבר וזיניה בדיה והנא
אל השדדות יומת ודיוול לגו מן סדניא יתקטיט אלי ידכל כין אמפאלא
תמגוס מערכה סדא שש המערכות שות סדין וישיר אי אמפאלא
אלי צפואא עאל אלמלך פי מא בנהא פקל להם יהודע מן דכלהא
ואכרותמוה אקתלוה והדי אתפסיד או מואפך גרא לאמעני
ויתן הכהן לשרי המאות את החנית ואת השלטים אשר למלך
דויד אשר בבית יי ארמאח ואתראס וקל יונה פי שלטים אנהא
צנך מן אמגנים ידל עלי דלך קול אטבאב ויתן יהודע הכהן לשרי המאות
ס

את החנינות ואת המצוות ואת השלטים פדק בעהמא: וכאנת הודו
לאלהא פי בית יער הלכנון מן זמאן שלמה וענהא קא ותבטבוס-הווא
אל נשק בית היער ופי זמאן יהודע אגבת לי בית: לאהם אחזמאנו אלה
ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד סוף
הבית השמאלית מן גחה' אימין' לי גחה' לשמאל: וכך פידש קמחי' כתף
עד ופיאה: למזבח ולבית על המלך סביב למזבחה ולבית כפורי
על מלכא סחור סחור נקרא המקדש בית כפורי לפי שמתכפרין בו
עונותיהן של ישראל: ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת
העדות ומליכו אותו ומשחווהו ויכו כף ויאמרו יחי המלך: נזר אכלן
זהו אתאג' וקילאן ולקדש נזיר אחיו מתלה: ואת העדות נזר מן
זה ולאמה לא ישאכל נזר למלך וסאנה שאהד עליה ומתלה למלך
על שושן עדות ואשתקאה מן ואעדד עדי: ופסל בעצהם פיהתמיו
נזר ממתנגע וקלאדאד בקולה ואת העדות אנה אחזר מן שהז לר
אנה ולד אחזיהו בן יהורם בן יהושפט בן אסא בן אביה בן רחבעם בן
שלמה בן דוד ויאך אז טאשכאן אבן סנה למא קתל אבאה אחזיהו
וכאנת עתליה המרשעת קד קתלת גמיע זרע הממלכה פסל אנאס
אנה לס עק לרור נסל יגלס על כרסי למלך: ולמא סלס יואש בתאיר אלה
סכחאנה חתי לא יקטע נסל דוד אכר והודיע וגוה לאמה ואוראדס
אבן למלך וערש עורתה וטאנו יסתקדון אחוזה לי אזן כנר: פלמא אגתממע
לאגהדי' אגמע לכביר לתמליכה וקף יהודע ונסבה: וקיל אנה כתב
ולך פירקעה ולכר לשחור פיהא ועלקהא עלי אבא חתי קרואה לחתמין
ווקטעליהם: ויימשחוהו ישיר לי יהודיע ובניו וכקולה ויימשחורו
יהודיע ובניו ואחתנג לי מסחה לאגל מא אנדיתל אקס למלך מן בית
דוד למא מלכת עתליה פגעל יואש כאנה אול פי אדבר: ופידש קמחי
נזר עטרה ואת העדות ואת לבוש הפאר כלום לבוש המלכים המפואר
וכמוהו שזות לאסף כלום פאר וחמטה לאסף זה המסמור: ורבתי
זל דדשו את הנזר ואת העדות נזר כלל' עדות אמר רב יהודה שזות
היא לבית דוד שכל הואי למלכות הולמתו וכל שאני דאוי למלכות
איז הולמתו ומפכה אמרו על אחזיה מתעשא לאמר אני אמלך
שבקש להלמו ולא הולמתו כלומר בקש שתמלא ראשו חלל העטרה

ונתתי שבת העטרה שלמלכות על ראשו ונתתי חלוקת שבת עזות לבגדיו
 דוד ונתתי חלומות במחלבותיו מעט גבורה מעט חולמתו מעט
 ראסה ותשחט עליה ולו נקדו אן כאן לראש בגדו אסגוד אזי הוראו
 למלכות פהתני עליה פה ביוע מן השמים ומעט חולה חלומותו מן חולם
 כמא אן לאסגוד אזי לפי בלפצה חולם יצס פאה ולא יכון פה פצא כדלך
 מן כאן ראוי למלכות תצס ראסה לעטרה ונתתי עליה סוי וקאן מלכות ההי
 פעמים בא בסוף המלה להשלימה ולהחלימה ופעמים תחסר והעטרה אחר
 כמו ורא וראה ומעט להשלימה ולהחלימה תכמלהא ותכתמאה כדלך
 כאנת הזה לעטרה תכתס לנאס נמצא על זה הפירוש את הנזר ואת
 העדות את הנזר שהוא השדות ונאמרו יחי המלך נצור לה אסגוד
 ותשמע עתליהו את קול הרעין העס לנזן בול מיסמול לקצ הימנין
 למחות מלכין חסין ושענדין והו מלך למקלוב ויריד את קול העס חרדים
 איסמשת צמל לקוס וגיריהם פי למקדש ותרא והנה המלך עומד על
 העמוד כמשפט עלי אסירה ולעוף למתעורף ותקדע עתליהו את
 בגדיה ותקרא קשר קשר לנפאך לנפאך ותקדס את קול הרעין
 העס ית קל וירעין עמא כלום שמעה העס שהס רעים וממנה רים
 ומרוב המרוצה כל אור דוחף את חבדו ורץ במהרה לבוא במקדש וכן
 תרגום מעבירים עס פי דעין עמא ריי ופירשו דוחפים אותן מלבנות
 עוד לבית המקדש והקריב קרבן מפני שמאחרים אותם ואין מקריבים
 קרבנותיהן וייצ יהוה הכהן ויצא הנא אמרהם לא יקלאצאם
 לאן אוצייה תכון מתקדמה והי חטא פילמקאס אמרהם באכראגהא
 הוציאוה אל מבית לשדרות אכרגוהא מן בן לנפוף מן תרגום ועובת
 את ערכו ותסד ית סדריה שתיס מערכות תריז סדדין ומנה קיל
 לצפוף לבוא כב צלמות ונא סדדים ועג הזי קא להס והבא אל השדרות ונא
 לאנה קא להס והקפתס על המלך סביב אי תדורו חולה מן בי הקיפו יסגי
 המשתה ומנה סמית אורח לפלכיה תקופת השנה וקיל פי מבאן אלר
 יהי לתשובת השנה והי ארענה לי לנכסה אתי כאנת לעמס פיוחא פי
 לעמס לאנן ומן הזי יסמא כל דור מן לאדואר אתי ונתתי פיה חכמת
 מלא ונתת צס כמא כאנת פי וקת אכרמתקדס מחזור משתק מן ונז
 ומענאה מתל מעט שב פתבת אן תקופת השנה ותשובת השנה
 ונאמר פקלאזי כנתיס מחיטיך בה צפוף כלמך דכל ביך ליצפוף גורלם

לא יתן
לך
בית
לך

יִתֵּן לְכַשִּׁייה מִנָּה מִמֶּנִּי יִגְדֶּל פִּיחֻלָּה : וְקוֹלָהּ וְהִיוּ אֵת הַמֶּלֶךְ
יִדֵּן עִם הַמֶּלֶךְ : וְפֶסֶד וְחִצְיָאָה אֶל מִבֵּית הַשְּׂדֵחֹת הַיְצִיאוֹת
מִחוּץ לַמֶּקֶד שֶׁהוּא מִקְוֶה בְּאֲדָמִים כִּי הוּא שׂוֹדֵשׁ וְהוּא הַמֶּקֶד שֶׁנֶּאֱמַר
עָלָיו וַיִּסְכֵּן אֶת הַכֶּזֶב גְּבִים וְשִׁדְרוֹת בְּאֲדָמִים שֶׁעָשָׂה מִעֲבֹדֹת הַתִּקְוָה
בְּאֲדָמִים : וְהָאֲדָמִים הֵם הַיִּצְחָקִיל עֲנֵה אֲדָמִי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נִטְעַן
דִּירָבָה אֶסְאֵג וְלַעֲנוֹכֶר אֲדָמִי יִסְטַעֲנֹן מִנָּה אֲדָמִי וְיִצְחָקִיל בְּהָא
אֲמֵנָה : וְהָאֲחִיָּה הַמֶּלֶךְ בְּחֹרֶב עֲנֵט יוֹמֶת בְּחֹרֶב וְכֵן תִּרְבּוּ
יִתְקַטֵּל בְּחֹרֶב : וְיִשְׁימוּ לָהּ יָדִים וְקָעוּ לָהּ מִכֶּאֱמָה חֲתִי כְרֶגֶת
מִנָּה מִקְוֶה יֵהִי לָךְ : וְפִירֵשׁ חֲמָחִי שְׁמוּלָה מִקֶּדֶם מוֹכֵן לַעֲבָדֹת
מִמֶּנּוּ : וְפֶסֶד דִּירָו לְהָאֲמֵנָה מִפְתּוּחָהּ בִּינָהּ פְּלֻגָת מִנָּה
וְכֹלֶתִּי טָרִיךְ מִדָּל לְכִיל עֲטָרָה לְמֶלֶךְ וְלִחְקוֹהָ הַנָּאךְ וְקִתְלוֹהָ
וְתִכְלִצוּ מִן שָׂרָה : וְשֵׁם הַכֶּהֱן מִקְדוֹת עַל בֵּיתֵי וְכֹלָא מִן וְיִפְסֵד
הַמֶּלֶךְ פֶּקֶדֶם וְפִקְדוֹת לַעֲזָרָה : וְיִשִּׁיר בְּהַכֶּהֱן הַנָּא אִי הוּדֵעַ אֵנָה גֵּעַן
וְכֹלָא מִן אֲמֵנָה וְאִלּוּ אֲנִי־עַל בֵּית לָלֶה עָלִי מִאֲדָמִי : וְיִסָּח
אֶת שְׂרֵי הַמֵּאוֹת וְאֶת הַכְּרִי וְאֶת הַדְּעִים כְּלוֹמַר וְאֶת הַכְּרִים וְאֶת הַדְּעִים
וְהֵם הַנְּגִידִים וְהַאֲמֵלִים וְדוֹמָה לָהּ וְשִׁים עָלֶיהָ כְּרִים סָבִיב וְהֵם לְוִזְרָא
וְלִקְוָא וְלִדְוִיטָא יַעֲנֵי וְכָל עַלִּיהָ דְּוִיטָא לְלִחְצָא : וְהַדְּעִים הֵם אֲרֵגָה
אֲדָמִי כְּאֵן יִחְאֲדוּן קִדָּא אֲמֵלֶךְ כְּמֵא וְגִדָּא פִּיזְמָאן שְׁלֵמָה וְכִכְרָאן
לְחִבְעֵם אֵנָה כְּאֵן יִחְאֲדוּן מִגְנִים קִדָּא אֲמֵלֶךְ עַבְדֵּי עֲשִׂיָּה אִי בֵּית יַעֲ
כֹלֶךְ הַנָּא אֲכֹל אֲרֵגָה חֲאֲמֵלֶךְ אֲמֵנִים וּמִשְׁוִי תִּגְמָה לְמֶלֶךְ אִי אֵן גֵּלֶם עַלִּי
כְּדֵם אֲמֵלֶךְ הוּא קוֹלָהּ וְיִחְאֲדוּ אֶת הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יַעֲ וְיִבְנוּ אֶת־דֶּךְ שְׁעַר הַדְּעִים
בֵּית הַמֶּלֶךְ וְיִשְׁכְּנוּ עַל־בֵּסָא הַמֶּלְכִּים : כֵּן שְׁבַע שָׁנִים יִהְיֶה בְּמִלְכּוֹ
לֵאמֹר לְמֵת אֲכֹל וְאֲכֹכִי כֹאן לָהּ סֵנָה וְאִתָּא מִכְּבִּי קִתְרָא : וְיַעֲשֵׂה
יִהְיֶה הַיִּשָּׁר בְּעֵינֵי כָל יִמִּין אֲשֶׁר הוֹדָהוּ יִהְיֶה הַכֶּהֱן כְּמֵא עַל־מֵה :
וְרוֹצֶה בְּכָל יִמִּין רֹחַ שְׁמוֹתָיו לִפִּי שְׁמוֹתָיו בְּדַבְרֵי הַיִּמִּים כָּל יִמִּי יִהְיֶה
הַכֶּהֱן כְּלוֹמַר כָּל יִמִּים שֶׁהִיָּה יִהְיֶה מִלְכָּא אֹתָהּ וּמִחֲזִירוֹ לְדֶרֶךְ הַטּוֹבָה
הִיָּה עֹשֶׂה הַיִּשָּׁר בְּעֵינֵי יַעֲ וְכִשְׁנִפְטֵר יִהְיֶה עֹזֵב יִהְיֶה עֲבֹדֹת יִשְׁכָּא שֶׁ
מִפְּדֹשׁ בְּדַבְרֵי הַיִּמִּים : דֶּךְ הַבְּמוֹת לֹא סָדוּ קִדָּא בִּינָה עַל־לֶךְ וְלִתְמָה
מִן מִכָּאֵה עַבְדֵּי אֲמֵלֶךְ וְתִרְגְּמוּ לֹא עֲטָרָה : וְתִרְגְּמוּ כִּי הַלֶּחֶם
אֲנִי מִכְּלִים אֶף זֹרִיךְ עֲטָרוֹ מִנָּה : וְיִאמֶר יִהְיֶה אֵל הַכְּדֵם
כָּל בֵּסָא הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר יוֹבֵא בֵּית יַעֲ כִּסֵּף אֲלֵשׁ כִּסֵּף נִפְשׁוֹת עַבְדֵּי

כל כסף אשר יעלה על לב איש להניח בית יי - ~~ישעיה חזק~~ יתעצב לבית
 רצה לתקן בית יי כלום לתקן צרכי הבית ומשקתיהם ושלמה לבנות בית
 נבחר להיגן נדב הבית עד זמן שהוא שם וזה צדו למאה שנה וכשחלף
 אחזיהו בן עתלבו בדרך בית יי ולקח קדשי בית יי ועשה אותם לבעלים
 כמו שנאמר כי שתליהו הממשעת בטה פרעו את בית יי וגם כל קדשי נט
 יי עשו לבעלים ודעה יהואש לחזק המאמדות הפרוציות ולא היה לבית
 ממון קדש כי אחזיהו לקחו לבעלים ולא רצה לבנות ממנו לא ממון
 קדש ואמר לבעלים כל ממון שיבא לבית יי בין ממון שאדם לוקח בנמנו
 ממכריו כסבין ממון שיבא לבד הבית הכל יחזקו בו בית יי ותבנו אותו
 אתם והוא אמר והם יחזקו וזאת התקשה לאחיהו בהוגן שחזק בדרך
 הבית אינו נבנה לא ממון ישראלי לא ממון הכהנים ואם כן ישראלי
 הסדנים וכאן הכניס הכהנים בכלל והוא אמר ויקחו להם הבהם איש
 מאת מכרו כמו מכרו לל חזקו והם יחזקו ואמר כסף עמך חזק
 למחצית השקל וקרא כסף עובר כענין שנאמר בתורה כל העובר עבד
 הפקדים ואמר לל בפיוש פוק זה יתנו וראו כמין מטביע שלש
 שנטל מחצית כסף הכבוד ומשקל מחצית השקל ואמר לו כזה יתנו אבי
 לו מי יתן אמר לו כל מי שעבד כסף יתן לא כל העובר על הפקדים כדכתיב
 שמעבדך את הנמנין זה אחר זה וכן לשון כל אשר יעבור תחת השבט
 וכן תעבורנה הצאן על ידי מוטה ועוד פירשו כל העובר על הפקדים כלום
 כל מה שהיה מבין עשרה שנה ומעלה תק מחצית השקל וקרא זה
 הכסף העובר וצרי הוציא משאת משה עבד האלים על ישראל וצדור
 ואמר משאת משה הוא מה שנאמר בתורה כי תשא את ראש בני
 ישראל ונתנו איש כפר נפשו וג' זה יתנו וזכר אחר כסף עובר
 כסף בפשות ערכו והם הערכים האמורים בסוף ספר וקרא כמו שאמר
 חייב ערכים וחלמים וקרישות כל דמיהן יפלו לברית הבית ופיוש
 ביד הבית הוא מקום השבד והוריסה ונקרא כך לפי שהוא צריך חיפוש
 כי הדיקה הוא לשון חיפוש כמו שאמר לל בדיקו אחריו ומצא בו
 שמץ פסול בודקין את החמץ לאור הנר ונאמר במקום הערכים לעת
 הגאון חלקי ימי האדם אלבעה הילות והנערות והסחות והשיבה
 ויד הערכים חמש שקלים עשרים שקלים חמשים שקלים חמשה

עשר שקל וכללם תשעים: ועד הסך הזה האדם חי ויהי מספר שקליו
במספר ימיו ומזה והלאה איך חייו חיים כאמרם בן תשעים לשון יש
אומרים הולך שחוח ושכ ליסודו בחייו ויש אומרים לשון שוחה עמוקה
ולקבה כל חלפי ערכה שלשה וחמשים יתכן כי מעם והלאה היש
מסוללת מרחים וסימפך גן נעול מעין חתום וחול מהיות לה אנו לנשים
זהו הוא הנפש והשקל וכפר על הנפש חושבנה דין כחושבניה דין
וכאשר דמך אין לו אין לו דמים: ולמען כי מלת נפש כוללת הנפש
המתאווה ונפש המשכילת נזה לנו יתעלה במחצית השקל לכפר על
מחצית הנפש והיא הנפש החוטאת והנפש המשכילת לא במחיר
נשקלת ולא תסלה בכתם אפד כשהם יקר וספיר: פ הילנות מבין
חדש נקרא ילד והנערות מבין חמש נקרא נער: והנחרות מבין עשרים
נקרא בחור: והשיבה מבין ששים נקרא שב: ופ חמש שקלים עשרים
שקלים חמשים שקלים חמשה עשר שקלים: אם מבין חדש ועד בן חמשים
והיה ערכך הזכר חמשה שקלים ולקבה ערכך שלשת שקלים כסף ואם מבין
חמש ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולקבה עשרות
שקלים ונא קאו את חממה ולמעשה לאי אגב ללה עלי ישראל אברהם
ואעטאם ללכת וללוי קד על תעלי לאתחאבהם פיהם חץ ואי יעטוהם
למן יתאדוה מן אבהים וללוים ואצל לך פי למנצח כמאגא פי ספרי
ואיש אתה שיש לו יהיו למה כאמ' לפי שהוא אומ' כל תרומות הארץ וכו'
שומע את יטלם צדוק תל ואיש את קדשיו לו יהיו מגיד שטובת
קדשים שלבעליהם וכנגד זרוע ולחיים וקובה ונותן לכל כהן שירצה
אכל הפרט והשכחה והפיאה והעוללות אין בהן טובת הנאה לבעליהן
אפלו עט שבישול מוציא את שומעו שלו מידו: ונאם איש
כי יפלט טרוב זהו ערכך הזכר מבין עשרים שנה ועד בן ששים
שנה והיה ערכך חמשים שקל ואם נקבה היא והיה ערכך שלשים
שקלים: ואם מבין ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה
עשר שקל ולקבה עשרה שקלים נמצא שקלי הזכר תשעים כנגד
שני חייו: ושקלי הנקבה שלשת שקלים: עשרת שקלים: שלשים
שקלים: עשרה שקלים: סכום שקלי הנקבה שלשה וחמשים כמעט גן
כל הדמיסהאלו יפלו לבדק הבית: וזכר אחר כן כסף טבה

הוא אמרו כל כסף אשר יעלה על לב איש וקח מה שיבא גרבת וצדק
הבית וגם כן מוציאין ממנו מה שישל צדקים לו כגון אם יבוא אגב
וער עליו שלם יתנו לו ממנו. וזכר אחר כן מה שלוחים הכהנים ממנו
מתנה מחביריהם וממכיריהם לך מה שנותנים להם חביריהם מתנות חנם
בטובת הנאה וחביריהם חסידים ורומז אל מתנות כהונה שאין חוב על
ישראל לתת אותם לזה הכהן לא לכל כהן שירצה הוא אמרו ויחולו הכהנים
איש מאת מכרו. והוצרים שלוחים אותן מחביריהם הם ארבעה ועשרים
מתנות כהונה או אם אין נותנין להם מתנות חיו נותנין להן דמיהן ואמרו
אין ראוי לאדם ליתן כל מתנותיו לכהן אחר לא יחלקם על שאר הכהנים
ואמר הכתוב וגם עירא היאירי היה כהן לדוד וכי היה כהן לדוד בלבד
ולא לשאר העם לא שהיה דוד נותן כל המתנות שלו לעירא בלבד
ולא לכהן אחר. ומפני מה לא היה דוד מחלק מתנותיו על שאר הכהנים
כמו שנינו חכמים מפני שהיה עירא היאירי רבו והיה חכם וראש
הקנה דריק וכבר אמרו לך כל זמן שהיה עירא היאירי חי הוה מתענה להן
לדבוק כי נח נפשיה דעירא היאירי הוה דוד מתענה להו איהו לדבוק. ודוד
היה גדול בחכמה והיה ראוי לחודות לא לפי שהיה עירא רבו לראש
הוה סגור בימיו ודוד למד זו החכמה מעירא רבו ומשמואל הרבני לפי
שאמרו כשדח דוד משאל אתל שמואל לימדו באותו הלילה מה שלא
למד כל חכם בארבעים שנה וקד שדח סגור דלך פי שדח וילך הוא
ושמואל יושבו בעות עט שדח והקד נבאים נמצא פירוש שש
הפסוקים כזה / כל כסף הקדשים אשר יבא ביתי כסף עובר ואיש
כסף נפשות ערכו וכל כסף אשר יעלה על לב איש להבא ביתי ואשר
יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו הכל יכנסו אותו הכהנים והסל
הכהנים יחזקו את צדק הבית וכך אמר בדברי הימים ויקבץ את הכהנים
והלויים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף לחזק את
בית אלהים מדי שנה בשנה ואתם תמהרו לדבר ולא מיהרו הלויים
וכך אמר כהן יהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך והשאל חזקו
הכהנים את צדק הבית לך כששמעו הכהנים זה הדבר מפיחמך
שתקו ולא החזירו לו דבר ולא אמרו לו זאת הצוואה אינה ראויה
שאין אנחנו יביין צניק כי אם ישל החיובים לא אמנו נשתוק שמא

כמו מכליו ודומה לו
אכלה ער מואב כמו
עיר שלמאב

והזנה מלך. מאילו ואיך צריך מעורר, וכששאל המלך אחר ימים שהכחשת
עשו מה שצויתם או לאו אמת לו לא עשו כלום חזר ונקש יהוה ב
והכהנים הוא אמרו ויקרא המלך יהואש ליהודע הכהן ולכהנים ויאמרו
אלהם מה ענינכם מחזקים את ברכ הבית ועתה אל תקחו כסף מאת
מכריכם כי לברך הבית תתנו והו הודיע אותם שהוא עומד בדבורו שתאייחם
כסף מאת מכריהם לעצמן כמנהגן לא יתנו אותו לברך הבית וראויותו
הכהנים לכלתו קחת כסף מאת העם ולכלתו חזק את ברכ הבית כששמעו
הכהנים זו הצואה פעם שניה קיבלו על עצמם ונתעצרו הכהנים כולם שלא
יקחו שום כסף לא ממכריהם ולא משאר כספים שנותנים העם ושלל
יחזקו את ברכ הבית ועשו כן לפי שאמרו שאין חזק הבית ובניין חוק
עליהם לא על ישראל ואם נעשה זה בפעם הזאת יהיה עליהם הבניין חוק
ודמיו ולא יעבוד לא יתלה הבניין באחרים וגם כן אמרו אסביטלם לקחת
כסף מאת מכריהם בעת הזאת אנו חוזרים ולוקחים אחר השלמת הבניין
שלא ישאר לבנין צורך וכשמעו הכהנים לגבות עשה יהוה הכהן
אדון והניחו אצל המזבח והיו הכל משליכין לתוכו כסף נבזה וכשנשלמה
ההבאה מנו הכל והוציאו לבנים והכנים לאבנו הוא אמרו ויהי כראותם
כי רב הכסף באדון ויצורו וימנו: ופידוש ויצורו שעשו הכסף מטביע
להוציאו לאומנים לקנות עצים ואבנים והוא מענין אחר וקדם צורת
ויצר אותו בחרט צורת הבית וצורם לבלות שאל והנחן בו צוררם
וכן כתבונם על צבים הדאזי כתבונתם: וכן רעת דלל במלת וצורת
הכסף כי כך אמרו וצר שיש עליו צורה לפי שפשהביאו הכסף לא
הביאו כסף שיש עליו מטביע לא כסף בלא מטביע: אתה הכסף
המתוכן מן תוכן לבנים שפידוש סכום חשבון חלבים כך פיוו ש
הכסף המתוכן הכסף המנוי והחשוב או פידוש המתוכן בחשבון
ובמטל: ויש לפרש המתוכן שעשו אותו מטביע וזהו שאמר
ויצורו וימנו כלומר ויקחו הכסף שלא היה עליו מטביע ועשו אותו
מטביע להוציאו לאומנים ולקנות עצים ואבנים ויהיה ויצורו לשון צורה
וכן נפרש המתוכן בצורה לל שיש עליו תכונת הצורה: והכסף שאין עליו
צורה נקרא אסימון והוא אמרם אין מחללין מעבשך שני על אסימון
ואסימון מלשון סומה שאין לעינים: וקאו אסימון הו אדרהס אגודיון

ומה שאין באזה לעורה לא ענין יפוא בהמשך שט לחן לנין ~~הוא~~ ::
 פיה לדתם למצורב למטוב כמאן אומר ~~המשך דבר~~ שיש עליו צוה:
 ומעב גרדון אגד לם עליה טאבע: ונתן ארנס ית כספה וחסד
 ותרנס תכונתו טיקוסיה כסן שיש עליו תכונה כלום עליו יחדת מטובע
 ויוציאהו לחוש: ונתן חציו הכסף לשכר חרש העץ: ולגודרים
 פידושן ולבנים הכתלים כמגודר מזה וגורר מזה: ותרנס ולגודרים ^{הוא}
 על דפת התרגום הספסל האבן בקו וכמיה כמו שפוסלים פנות חסד
 בקו וכמיה ונותנין חוט שלמארא בסוף מזה או משר טטין בסרטוט ומשם
 יפסלו האבן: ופסל לבונים לבנאין: ולגודרים לגדאין קיל אנהם כאנו
 יכנו חיטאן שביה בגודראת פמאצט מן אקדס קד תשענות פרממת:
 וקיל ולבנים הם לזין יגלסון אמר עליו אדלס והלזי יסמא אמעמאר:
 ולגודרים הם לזין יעמלטה וילפאטה והלזי יסמא אמעמאר: ^{לזי תמאס}
 מאת מכדו צדיקה ופסל פיה ואהבה ומעטיה וקיל מן ויכר יוסף אגערפה
 ומתלה פילמעני מאת מכריכס וכאן חקה עלי הזי אשוח מכדו:
 בוך הבית תתבע ותפטיש אלס והו יריד מא אד פיה מן אשקך פילחטאן ^{תבע למכאן לתמיד}
 ונחולץ ממא חתאג אצלחא: וראונו הכהנים אגעמו אג לא יאכדו ויפסל עליה ויחללה:
 ומתלה אק בזאת יאותו לנו האנשים ותרנס כן בנות צלפחד וזכרות יאות
 בנט צלפחד ממללן אי נעמא מא קלן: ותרנס בזאת נאתה נטפס
 לטן ויאטו הסהנים לשון פיסה: ופידושן לשון אמר בעדון אק
 בזאת נאות לכס ברס ברא נטפס לכון בעאס יפתנין חטאים אל תאבה
 תרג בני אס ישדלון חטא לא תטפס ותרג ושובבתין ואשדלינג:
 ויקב חור בדלתו אלהם ויקב לאנה מן נקבת במטין: ואסס אלקב
 נקב וחור איצא תקב מן בחורים ובמחבאות: וקל צאחב כתאב
 למאזנה וגאנסדנש בן תמים ויקב חור בדלתו בלפניה ערבייה למ
 יחסן זכרהא: אצל המזבח מימין מכתוב בימין בנא אז טלך
 סאן יקראה לבעין מתל והנותר בבשר ובלחם לאן חורף בולף תבטל
 בעין מכאן בעין: ונתנו שמא לבהנים שומרי הסף אבזאבין
 לזי חפצו עתב אבאב מן נופלת ויריה על הסף ומנה בחלתי וסחפך
 בבית אלהי: ויצרו וימנו צרו פי לתרו ועדן: את הכסף המתוכן אמע
 אלהיאל ללעמארה: על ידי עוסי המלכיה הכפדים בתיי אמואלן

והם מכתוב הפקידים ומענאה אוכלא פלמענ עלי לרואיתין ואחר
והו יחתאג בא אצק אי בבית י : ויציאוהו לרשי העץ
אצדפיה ונפקזה עלי אצטאע פי אגרהם ומנה יסמו לאואיל אל אנפקה
הוצאה קא הלואה להוצאה נתנה : פ יעני אגמא אחר יתסלק שי
לא לחתי ינפכ בה או מא יתפסק בה והלזה קד אנתפסק בהלזי ארינאר
וראחוליס אגן פי וקת אקידוש פי ידא שי ונחז נריד יכון פי ידא אגן
שי תנפסע בה : אתל ארואה המקדש במלוא ובעל עלתשני ובעל
בפחות משה פרוטה ובעל המקדש במלוא אינה מקודשת מאי טעמא
מלוא להוצאה נתנה : פ אמר רבי זל כגון שהיה אעלה חוב דינר
ואמר לה הרי את מקודשת כדינר שישלי בידך אינה מקודשת
מפני שהמלוא להוצאה נתנה ואין כאן דינר קיים ליהנות בו מעתה
שכבר הוציאה אותו דינר ועברה הנאתו : ולגודרים ולחיות
האבן אבנאין איך יבנו לגדלות אעט אחיטאן וקד קיל ולבנים
העושים בית פלאצאדר אגבונים הם איך יבנו מן האבן פילבית נפסה
וגודרים איך יבנו אחיטאן מן האבן ויטח אגלר פי אמתקא את א חול
אמקדש אחיטאן אדאיה בה אחיטה עליה : ואכני מחצב חגאיה
מקטועה מנקושה : על הבית לחזקה תקדידה לחזק את הבית
אי יקוי וישלד מא אהימנה ומא תנעצע : ותרגום כסף עובר
איש כסף תקליא דעבר על מנין גיבריא : ותרגום כסף נפשו
ערט גבר פורסן נפשתא דמיתג גבר פורסן נפשיה ופ פורסן כמו
נטל פרס אדי הו אקטעה כולך מעט פורסן נפשתא אקטעה אדי
עליה אדי הי פכאך נפסה : ותרגום ויאוצו הכהנים ואטפסו סמא
ותרג אק בדא את נאות להם נטפס לחזק וענינו עטק רצוי כלומר
טתרגו וקבלו הכהנים על עצמם : והו מגאנס לקול אערבא אריתנו
ופסר הכהנים שומרי הסף אבואבין אמוכלין לחפץ אמכאן :
ותרגום הכהנים שומרי הסף טהעא אמדכליא ופירשו אמדכל שהוא
מר על הכל והם הכהנים שמפתחות העשרה מסורים להם :
ותרגום ולבנים ולא רדיכליא ותרג בוני סלמה ארדיכלי שלמבר
פאר פי ארדיכלין אנהם למעדלן אנקאשין אדי ישלנו אהגויטקשהא
אז לא יעשה ביטא ספית כסף מזמרות מזרקות חזקנות

אכתוב ומה נלמקס יקל
ולחיל מה ולקוא יקל
אעפן ירד קר סקטת
קוותה

כל פלג בדל זהב וכל סף מן הכסף המובא בית יי כלמי לא עשו
מאלו הכלים הנזכרים מזה הכסף כל זמן שהבית צריך חיזוק ושעשע
צורך הבית ולא נשאר צו מקום צריך בנק עשו מיתר הכסף או הכלים
הנזכרים שגם ספות מזמרות מזמנות חצצרות והראיה שהם עשו מיתר
הכסף אלו הכלים אמרו ברבדי הימים וכללותם הניאו לפני המלך
ויהדע את שאר הכסף ויעשהו כלים לבית יי כלי שרת והעלו
וכפות וכלי אב וכסף ולפיכך אמר לא יעשה ולא אמר לא יעשה
ופ' עלות הוא כלי קטן ששואבין הייך ודומה לו בדברי רש"י עלת
נקפא בכד ועלת היא למאשה יעני אן למאשה דלת קאע אמר באן
ספות כסף טשיות והו גמע מן הדם אשר בסף ופ' מזמרות הם
הכלים שנסמך בהן מזמרות משאמר שבר בוא מן זמר ומזמור
מזמרות שם הכלי שזודקין ממנו מדרך ומזמרות קיבוצין והי למאשה
אין יושב בהא איאקדרי אמל למחצן לאן לא יצוף מנה שי פי עמל
את מן סאיר מה יחזקא איה סוי פי אנדה לענאע פי מאת יכ לעמדה
ולאעמל לאנה אכתר צודה פי חאצר אקט ואכלא אמתצר פין
פי לעמדה ופי לאנפאק לא יחאסכו לאתסאמנא ודלך אקוא
פי חרצום ופדה דואמהם פי לעמל בדגבה ומחבה לאן אמר כאלה
להם ולא י' סוך ידום ולא מן יאמר עליוס ויטלב מנהם חסאב פיצרו
כאלהם פי סלח פלא יכון קלב מן וו פי סכרה גידה ותחת חלמה
כקלב מן יעמל שגל נפסה חיות מיד כמאירי הו קולה ולא יחשבו
את האגשים אשר יתנו את הכסף על ידים לתת לעושו המלאכה
כי באמונה הם עשים כסף אש וכסף חטאות לא יבא בית
יי לכהנים יהיו יעני לא יצוף פי עמדה לבית לאן ודלך מן חקוק
אבהים פלא יכד מל אבהים יעמד מה לאן ודלך כלגרב ואנמא יעק
פה מה גא עלי סביל לתבוע כמאקל כל כסף אשר יעלה על לב איש
להביא ביתי מתל טרים ועדות כסף אשם וכסף חטאות
לא יבא בית יי עשזכר שכל חספים עשו מהן צורך הבית אמר
כאן כסף אשם וכסף חטאות לא נכנסו בכלל אלו הכספים שכסף
אשם יתן לבן יעשה בו מה שירצה וכך פירשו האשם המושב

לִי לִכְהֵן קָנָה הַשֵּׁם וְנָתַן לִכְהֵן שְׂבָאוֹתוֹ מִשְׁמֵר וְכֵן אָמַר בְּמִלְחָמָה
אֲזִידִישִׁיבוּ לִי זֶה גִּלְגָּל וְכֶסֶף חֲטָאוֹת נֹתְנִים אֲחֵנִים הָעַם לְכַנִּי לְכַנִּי
לְקַטְוֹת בְּהֵן בְּהֵמוֹת וּמִקְרִיבִין אוֹתָן אֲשֵׁמוֹת חֲטָאוֹת וְכֶסֶף אֲשֵׁם
הוּא מָה שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְאִם אֵין לְאִישׁ גּוֹלָה לְהַשִּׁיב הָאִשׁ אֵלָיו הָאִשׁ מִמֶּשֶׁב
לִי לִכְהֵן וְאִמְרוּ זֶל אִי אֵהוּ הָאִישׁ שֶׁאֵין לוֹ גּוֹלָה זֶה הֵךְ שְׂמֹת וְאֵין לוֹ אֲשֵׁם
הַכְּתוּב מִדְּבַר שִׁיהִיָּה הֵךְ וְהַחֹמֶשׁ לִכְהֵן שְׂבָאוֹתוֹ מִשְׁמֵר יַעֲשֶׂה בּוֹ
מִה שִׁירְצָה וְהָאִשׁ הָאֲמֹר כֹּהֵן הוּא הַגִּדְלָן אֲדֹרְכִי הַגִּזְלָה וְנֶאֱמַר
בְּמִשְׁנֵה בְּמִסְכַּת שְׁקִלִים בְּסוֹף פֶּרֶךְ שֶׁשִּׁי גְדֵבָה זֶה הָיוּ עוֹשִׂין בְּהַלְקֵחִין
בְּהַ עוֹלוֹת הַבָּשָׂר לֶשֶׁם וְהַעוֹלוֹת לְכַהֲנִים זֶה מִדְּרַשׁ רַדְשׁ יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן
הַגִּדְלוֹן אֲשֵׁם הוּא אֲשֵׁם אֲשֵׁם לִי זֶה הַכֹּלָל כֹּל שֶׁהוּא בָּא מִשׁוֹם חֲטָא וּמִשׁוֹם
אֲשֵׁם יִלְקַח בְּהֵן עוֹלוֹת הַבָּשָׂר לֶשֶׁם וְהַעוֹלוֹת לְכַהֲנִים נִמְצָא שֶׁשֶׁ בְּתוֹכָם
קִיָּמִים אֲשֵׁם לִי וְאֲשֵׁם לְכַהֲנִים וְאִמְרוּ כֶסֶף אֲשֵׁם וְכֶסֶף חֲטָאוֹת לֹא יוֹבֵא
בֵּית יְיָ לְכַהֲנִים יְהוֹי אֲסִתְּלֵהֶנָּה עַל אֵן כֹּל שֶׁהוּא בָּא מִשׁוֹם חֲטָא
וּמִשׁוֹם אֲשֵׁם יִשְׁתַּדֵּךְ פִּיהָ לֹא מִזְבִּיחַ וְלְכַהֲנִים חֲתִי יִתְּבֹת אֲשֵׁם לִי וְאֲשֵׁם
לְכַהֲנִים כִּמְאֵל קֹל כֶּסֶף אֲשֵׁם וְכֶסֶף חֲטָאוֹת לֹא יוֹבֵא בֵּית יְיָ לְכַהֲנִים יְהוֹי
וְכֶסֶף חֲטָאוֹת הוּא מָה שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְאִתְּ אֲשֵׁר חֲטָא מִן הַקֹּדֶשׁ
יִשְׁלַם חֲמִישִׁיתוֹ יוֹסֵף עָלָיו לְפִי שֶׁחֲטָאוֹת אֵין אוֹכְלִים אֲחֵנִים אֵל הַכֹּהֲנִים
וְיִשְׁדֹּא אֵין לֵהֵן בְּהֵן לֹא הַכֹּפֶה בְּהַקְרִבַת הַדָּם לְפִיכֵךְ נֹתְנִין הַדָּם
לְכַהֲנִים וְהֵם יִקְנוּ לְעַצְמָן חֲטָאוֹת וְיִקְרִיבוּ דָמָן וְיֹאכְלוּ הַבָּשָׂר
וְכִבֵּר מִדְּשָׁנוֹ שֶׁחֲכֶסֶף שֶׁהָיוּ לְקָחִים הַכֹּהֲנִים מֵאֵת מִכְרִיָּהם שֶׁהֵם יִשְׁדֹּא
אֵיט חוֹךְ לֹהֵם אֵלֹא מִתְּנֵה נֹתְנִים אוֹתוֹ לֹהֵם מִכְרִיָּהם וְאִחֻבִּיהֶם וּמִיּוֹדְעֵיהֶם
וְתִרְגּוּסֵם אֵךְ לֹא תִבְשֶׁה בֵּית יְיָ סָפוֹת כֶּסֶף קוֹלִין דְּכֶסֶף וּפִידֵשׁ קִנְיָחִי
סָפוֹת שֶׁם כֹּלָל לְכֹל הַיֵּין אֵן לְשֹׂאֵר כֹּלֵי הַבַּיִת לְגִדְלוֹנִים וְלְקַטְנִים נִמְצָא
עֵנֶךְ קוֹלֵךְ כָּדִים שְׁלִיִּי וְתִרְגּוּסֵם וְכֵזָה עַל שְׂכָמָה וְקוֹלֵתָה וְתִרְגּוּסֵם לְכַהֲנִים
יְהוֹי לְכַהֲנֵי יִהְיֶיךָ לִי אֵן יַעֲלֶה חֲזָל מִלֶּךְ אֲדָם מֵאֲחֵי בִלְפִיכֵךְ
מִסְתַּאֲכָף מִלְּעִיבָה יְהוֹשֻׁעַ אֵז יִבְנֶה שְׂלֵמָה אֵז יִשִּׁיר מִשָּׁה אֵז יִכְרִיל
מִשָּׁה וְקֹדֶב יִינָא לְסַבֵּב פִּי הַלִּי אֲסִתְּלֵהֶנָּה פִּי מֵאֵת תִּקְדָּם מִן אֲשֵׁרֶח
זִיקוֹמוֹ עֲבָדִין וְיִקְשְׁרוּ קֶשֶׁר וְיִכּוּ אֵת יוֹאֵשׁ בֵּית מִלֵּא הַיֹּרֶד
סָלָא יִרִיד בְּבֵית וּמִלֹּא שֶׁם מִקָּדָם לִידוּשָׁם סָמֵךְ לְחֻמָּה מִבְּפָנֵים

וְכֶסֶף חֲטָאוֹת

פי מן עשס אנה ישכרה תעלי כמא אחיה ניקול חי יי וכוך ינכרי
 ויחסא לה צור ישעי לישועת קוית יי כל עצמות תאמרנה יי מי
 כמך מניל עע מחזק ממט ועב ואנין מנזל בטרך אפקס רחמי פדית
 אותי יי לאמת ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לחור ודון
 נספר ופד לרציק וימת אלישע ויקדוהו וגדוהי מואב יבוצחו
 בארץ באשנה יריד באן בארץ ולאף בתהא וזמעני פי תלך אסנה
 ופסל גא אילבלד דכול אסנה יעב דכול ראס אסנה ותרג במיעל
 שתא ויהיהם קוברים איש וזנה לאו את הגדוד ויטלכו ארץ
 האיש בקבר אישע וילך ויגע האיש בעצמות אישע וחי ויקס על
 רגליו כאנת לגטאותין צרגן גמיע פדפנ אישע ופיטאה ודסו אן
 ספנו ארגל לאכר אד ראן לעסכר פאסמבעלות ורמוזה פי קבר אישע
 לאנהס לס ילחקו אן יחפרו לה וקא ל יצחק זל עלף אנהס קד עמנו
 עלי דפך דגל פלמא ראן גדוהי ארס קד ואפולס ימכנהס ללבת דאגל אדוהי
 ולא תרך אמית איצא בגיד דפן פפתחו קבר אישע ואקוה פי קברה
 פאמא אף כאן אישע מדפון פי קבר מחפור ואמא אף כאן פי מנאדה
 פאנהס אדכולה פי אמאדה וכאן פיהא חפל עלי רסס לקבר ואישע
 פיה פטרחה הנאך ותחדג ארגל ולאדך עתס אישע כקנה וילך ויגע
 האיש בעצמות אישע פאמא אן יכוך אתעך כפן ארגל בכפן אישע והו
 בעט לקול אנך בעצמות אישע פאל קרב פי אלך אן אישע כהן
 קד מצא לה סנה מדפון כקולה באשנה עלי בעט אגוה אן מנד דפך
 אישע א חית טוח ארגל פי קברה סנה פכאן כפן אישע קד תהלא בענה
 וצהרת עצהמה מן דלך אמוצע לוי תהלא ובני וכאן הדי ארגל בכפן
 פלכונ לדי ודר עליהס טרוח ארגל פטרחה ואנכשק מויע כמך
 בדנה פדנא בעצס אישע פנאש וקאן רבותיו זל פי שרח ויהי נא
 פי שנס ברוחך אלי האחת שהחיה אתבן השונמית והשניה אמרן זל
 היכא אשכחן דאחי אן ל יוחנן שדיטא צרעת נעמן שהיא שקולה
 כמת דמתיב אן נא ודהי כמת ואס תאמר שהחיה האיש שנקבר
 אצלם דכא ויהיהם קוברים איש והנה לאו את הגדוד ויטלכו ארץ
 האיש בקבר אישע וילך ויגע האיש בעצמות אישע ויחי ויקס על רגליו
 אמרו בגמר סנה דליך אמר ליה רב פפא לאביי דלמא לאיקיוכב

ויהי נא פי שנים ברוחך אלי אמר ליה וא הכי הינו דתנינא על חילין
 עמד לביתו לאהלך לא שריפה צרעת נעמן שהיא שחלה כמות
 וקאן זא אל הדי איש הוא שלום בן תקוה בן חדרם שומר הכפר יס
 ארי כחן זוג חולדה הנביאה וקאן יצחק זא לאן כלואס פז הדי א
 רגל הלכאן אנטהא אגלה עט מא מאת פגד לה אלה אגל אכר אן
 עאש לוקחה לתטהר לאנה תס מאת בארוב פאן אקל יתגאדב פיה
 ואנה אאל אקוב חתי תתמאדא צהור לאיה ותשתהר מתל אבן
 אשוכמית גי הנא בלאמה זא וקאן כבתיא זא האיש שנקם
 אצל עצמות אלישע וחיה הוא שלום בן תקוה ולמה זכה שהיה רגל
 בטרקור הרבה ולאחר שחיה הוליד את חנמל בן שלום דוד ידמיה
 ולס בקול אן פי כלום אכמיה תנאקין אלו נאס קאן על רגליו
 לביתו לאהלך ונאס קאן איה והוליד לאנה קאן איה מקשיק מן ההגד
 ונגד פ כלמחה זא כתיב מתל רלך כמאקאן תניא בן סולר ומורה
 לא היה ולא שניר להיות ולמה נכתב דורש חקבל שכל אמל נתן א
 ראיתו וישנתי בבית דינו ועמדתי על קברו עיר הנדחת ל
 היתה ולא שתירה להשת ולמה נכתבה דרוש קבל שפר אמל ל נת
 אנראיתיה וישנתי על תלה תניא בית מנוגע לא היה ולא נא
 אמל נתן אני פניתי את אבני נשר הגדול לא היה ולא נא
 ר נתן אני ראיתי את גזלני איוב לא היה ולא נבגא אמל ל נתן
 ראיתי את בני בני ויחן שיאנתם מן מעני וחנות את אשר
 אחון ומעגאה לראפה ומנה אהים יחך בני תקדירה יחון חו
 או יחון עליך ולא אבה השחיתם ולא השלכם מעל פטו ע
 עתה ירד בה לדואס ולאכדיה כמא יקול פי גיר הדי אמוינע
 מתל הדי למעג ער הוס הזה לאן אי אקת קרי הדי כאנת אש
 כאנה איה ותרגוס ולא השלכם מעל פטו ולא אגלעון מא
 בית שכינתיה וימת חזא מלך ארס וימלך בן הדי בנו חת
 אסמה הכדי ולס הו נסבה לאנה יקול בן הדי בן חזא וקאן ויתב
 ביד חזא מלך ארס וביד בן הדי בן חזאל סאלא קולה בן הדי
 אנמה הו לקב כאן יצאק אקמה ותפש את הסלע במלח
 הזה אקטה קד' כרת פי רברי הימים בשרח ואסע לאנה יכ

זוג חולדה

וְהָיָה אֵלֶיךָ גִּמְעָה עַסְכְּרָה וְאֵנָה לִסִּי כִתְפֵי חֹטֵא אֶסְתַּגְרָה מִן יִשְׂרָאֵל מֵאִי־
 אֶל רֹגֶל כְּמִסְגִּיחַ צִדָּה כּוֹאֶפֶה אֶלֶּי וּמִנֶּעַח עֵץ אֶסְתַּגְרָה בְּיִשְׂרָאֵל
 אֶגְלִיזְנֻכָּהֶם וְסִי־מֵא לִכְרֹחַ פִּי הָדִי לֵאמֹר: וְאֵנָה אֶסְתַּגְרָה קֹלֶל
 נָבִי וּמִצָּה לִי אֲחֹרֶב וְקָתַל מִן אָדָם עֲשֵׂרָה אֶחָד וְסִי עֲשֵׂרָה אֶחָד וְאֶקְרָאֵם
 מִן עָלֵי אֶגְבֵּל חֲתִידֵי אֶקְרָטֵעִי הוּא קוֹלָה וְעֲשֵׂרָה אֶלֶּיִם חַיִּים שְׁנֵי בְנֵי יְהוּדָה
 וּבִיָּאִם לְרֹאשׁ הַסֵּלֶע וְיִשְׁלִיכֻם מִרֹאשׁ הַסֵּלֶע וְכֹלֶם נִבְקָעוּ וּמִנֶּעַח
 תִּפְסֵם אֶת הַסֵּלֶע תִּמְכֵּן מִן גְּבֻלָּהֶם פִּי אֲחֹרֶב וְסִי אֶמְוָעֵעַ יִקְתָּל לִמְעַנִּי אֶן
 לֵאלֹהֵי אֲצִוְסָהֶם כִּסְתָּל תִּקְהִינָה שְׁנֵי: אֶן שְׁלֹחַ אֶמְצִיחֵם מִלֵּאכִים אֶן
 יְהוֹאֲשָׁפָט יְהוֹאֲחָז כִּן יְהוֹאֲשָׁפָט מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לִכָּה נִתְרָאֵה פְעִים נִתְקַאֲבֵל
 בְּאֲחֹרֶב וְנִתְצָאֵה־רִי פִּיה וּמִתְלָה וּיִמִּיתֵהוּ בִּמְגִדוֹ כִּדְאִתּוֹ אֶת עֲנִי מִקְּדֻלָּתָהּ
 אִיָּאָה וּמִחֲחֻדְכָּתָהּ לֵה וּמִתְלָה וְיִתְרָאוּ פְנִים הוּא וְאֶמְצִיחֵם מֶלֶךְ יְהוּדָה
 בְּבֵית שֶׁמֶשׁ אֲשֶׁר לִיהוּדָה בְּדִלְגָל וְיִנְגָּף יְהוּדָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל אִי אֶנָּה עֲחָחֻבוֹ
 וְאֶכְסֵר סִבֵּט יְהוּדָה וְחֹבֶם מִן בֶּן יוֹדִיָּהִם: וְתִרְגֹּמוּ אִי־נִי נִקְבֵּל אֶפִּי־מִ
 בְּקֹדֶשׁ: וְיִשְׁלַח יְהוֹאֲשָׁפָט מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל אֶמְצִיחֵם מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר
 הַחֹחַ אֲשֶׁר בְּלִבִּי שְׁלַח אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּלִבִּי לֵאמֹר תִּנָּה אֶת בֵּיתִי לִבִּי
 לֵאשָׁה וְתַעֲבֹד חֲסִידֵי חֲשִׁידָה אֲשֶׁר בְּלִבִּי וְתִרְמִי־סֵם אֶת הַחֹחַ לִךְ מִתָּל
 אֶקְאִמְהָ לֵּה אֶן מִנְּלִתְךָ עֲנִידִי מִנְּזִלָה לְשׁוֹךְ אֲחִירִי עֲנִידִי אֲשֶׁמֶר לֵאמֹר
 לְעִצְמָה לְעִלָּה פִּכְעֵץ עֲסִכְרִי אֲדָא עֲבִי בֶן שְׂדָאֶסְךָ אֶנָּה וְעִסְכְּרָךְ
 בְּרִגְלֵהּ כִּמָּה תִּדּוּס אֲחֻנֵּשׁ לֵאנֹוֹאֵעַ לֵאשׁוּאֶךְ לִצְגֻלָּהּ וְקִצְוֵהָ וְאֶמָּה
 לֵאמֹר וְלֵאשְׁגָרָא לְעִלָּה לִמְסַפָּה פִּלָּא יִד תִּנְלָהָ: הִכָּה הִכִּיתָ אֶת
 אָדָם וְנִשְׁאָךְ לְבִיךְ הִכְרִי וְשִׁבְבִיתִיךְ וְנִשְׁאָךְ לְבִיךְ תִּרְפֵּעִי לִבִּי
 וְלִחְקִי לְעֵבֶד כִּנְפִסְךָ: הִכְרִי וְשִׁבְבִיתִיךְ אֲחִירִי כִּפְסִי וְאֶגְלִסִּי מִכִּי
 בְּחִרְמָתְךָ: וְלֵמָּה תִּתְגַּרֵּה בְרַעְיָה מִעֲבָאֵה לְתַחֲלָשׁ מִתָּל וְאֶלִּתְתַּגֵּר
 בְּסִי מִלְחָמָה: וְיִפְרֹץ בְּחֻמְכִּי יְרוּשָׁלַם בְּשַׁעֲרֵי אֶפְרַיִם עַד שַׁעַר
 הַפֶּנֶה אֲרֻבֵּעַ מֵאֲזֹות אֶמָּה לִיבֵאֵב אֲרֻבֵּעַ וְתִרְגֹּמוּ עַד תִּרְעֵב
 זִוְיָתָא: וּמִתְלָה אֶבֶן מֵאֲסוֹ הַבּוֹמִים הִיָּתָה לְרֹאשׁ פֶּנֶה צִאֲדִית
 פִּי לִכֵּן לְבֵית יִרְדֵּי פִי אֶעֱצֵל אֶסְאִסָּה: וְאֶת בְּנֵי הַתַּעֲרֻבּוּת
 בְּנֵי אֲשִׁרָאֶף וְלֵאגְלֵא וְכִלְכֵּל קָל אֶתְרָגוֹס וְיִתְבֵּן לְבִדְבִיא וּמִן הָדִי
 סִמִּית לִסְמָאוֹת עֹבּוֹת לִגְלִיתָהָ וְעִצְמֵת קִדְרָהָ וְרִפְעָרָה

אֶת יִקְתָּל יִקְהֵ וְיִמְוָעֵעַ
 קִהֵה כְּעִלָּה מִיָּד
 גִּמְעָה

מִן

ומן הדי אמצע איצט קיין שפאצט הענדלעך צווישן אגלאדלעך אמצע
וכבארה כמא ציינא פיסטונעס: אמרו זל עליהם בן יחש שליה
נוהג כבוד בנביאים ולפיכך מסרה קבלה לידו מה שלא מסר לחזק ולם
ליחושפ בן נון שנ הוא הושיב את גבול ישראל ופ הוא השב את גבול
ישראל אנה אסתקדר ורל גמלה ישראל מן תחת יד אגוס מן גמיע מן כאן
סנאהם ואכל גמיע מן אסתקדר עליהם: ודויד לם יצח לה דלך ולא
יהושע כמא קיין פיאמה ולא יכלו להוריש: והדי אעטאה תעלי א
אזי ואקווה ואסתקדר עלי גמיעהם: הוא הושיב את גבול ישראל
מלבוא חמת עדים העבה טבר יי אהי ישראל אשודבר בר עבדו יונה
בן אמתו הנביא אשר מגת החפר הדי ידלמן יונה כאן לה נבואת
עלי ישראל וועד וועיד כסאיר אנביא ומא וגדנא מנהא פינבונתה
אתי פיתח עשר סוי קצה נינוה חסב פעלמנא מנדלך אנה כאן לה
כתאב אכר וערס מנא כמא ערס ספרה ישר וספר דברי הימים
למלכי ישראל ודברי הימים למלכי יהודה ונבואת גר החודה ונתן
הנביא וכתיר מן כתב שלמה וחכמה ואמתתא ולעל הדי למוגד
ענדנא מן אכטאר למלך ולאנביא לם יכך גז מן אגזא ממא ערס
פי טון אגלות ואסתמאר לשמדות: והדי אלי בקי מוגד מע אטורה
למוגדה איצט אתי סבך ועדה תעלי אנהא לאתנסא בין בונא אבא
וחמה לנא ותנבית עהדה מע אסלאפנא טילא נערס בערמא פקל
לילא תשכח מפי זרעו וללא תבא תהא צינא מע בעץ אכטאר
מלכטא ואצאר אנביאטא ואכטלאך סיר מלתנא ואכטלאך אחאס
בחסבהא ולא כנא אכטלסנא מע באקי לאמס ונסו אסמנא וערס
וגודנא כמא גרי לסאיר לאמס אמתתמה אתי אי מלה קוית ואי
ממלכה צהרת אכתפא פיהא באקי אמלל ואממאך ודירת לאולי
ונסו אסמאה מא כלא ישראל ושריעתה כמא קא אלה תעלי אכ
ימוש החוקים האלה מלפני נאס יי גס זרע יעקב ישבתו מהיות
גוי וקאהנא ולא דבר יי למחות את ערס ישראל מתחת השמים
מתל ולא אמר זהו כמעני משייה מן כ יי אמר לו קלל את דויד
הלהרגני אתה אמר: כי ראה יי את עני ישראל מורה מאד

יבט גאז איאופע
עלי בל שדה

מכאן לכל צלל ומגאזא לכל שדה מן כל איש אשר ימדה את פתק
וקיל מריד גרא מן קולה כי רע ומר עזבך אתי זהדי לא יצח לאן מר
מן וואת אמתלין וקיל דל עלי חלהם ונעפהס מן והורותך ואמענ
לאול אחסן ואקוי והכוי פסרה ל יצחק מכאן גרא איאן שקאהס כאן
מכאן לכל שקאגא קבלה לצעבטה גרא ופסר ליונה מווה מאד
מכאן לכל עוני מבאין לה פי אשרה עלי מדהב מכת בלת סדה וקל פיה
לתרגום תקיף לחדא פגעל מורה מקאס חזק והובעיד ואפס עצור
ואפס עזוב ואין עוזר לישל קד ביינא פי שדה מואנעאן עצור
חאכס מן זה יעצור כעמי יווש עצר שרים עצרו במלס ונעצוב
חאמל ומענאה מדבר כמא קיל שאהו בחיקך ומנה ותעצב אליו יגיען
תחמל עליה תתן וחסבך וקיל פי דפעאצות אעזבה עליו שיחי ואגמיע
מן עזוב ותעצב עמו תחמל מעה חמלה וחו פי למעני מתן לפאעל
אעני עוצרו עזב לכן אתי צפה פאעלה עלי זטה למפענל מתן דבור
כי עפר אנחנו וקד שחל למעני צי הדי לאמונע בקולה ואין עוזר
לישל ולו אן עצור מחבוס כמא יענו או ממסוך ועצוב מתוך לשון
צלאח להם לא נקץ פי חקהס ואתורה קד בינת אן הדי לא יכח לא
מע שדה לצעף ונפלי לענאיה במא אגבתה אדנוב ט יראה כי אצלת
יד ויד הבא לקחה ולקוח מן הדי ייתקצרי וקל בול כי אצלת יד
ואין עוזר לישל קד שדה לחק עט למנעמן וכן פירשו ואפס
עצור ואפס עזוב בלת עצור ובלתי עזוב ועצור ועזוב הם פאעל
ולפצהם מפעול כאנה יאול בלת עוצר ובלתי עזוב יעני לא להם
מלך טברהם ולא שפך חאמל כלפיהם עלי מאתבייך פי והכרדני
ליתבעם משתין בקיר ועצור ועזוב בישל וינגע שיאד
המלך ויהי מצורע עד יום מותו נמצא עזיהו מצורע עשרים
וחמש שנה וישב בבית חפשיה קיל מן חפשי אי בית אחרייה
ואסמי כולך לאנקטאעה פיה מן אנאס כאנה חל מן אטלאטהס
וקיל אנה אסס מכאן ושרחה בית סגיר מגאס לקול לערב וללני
לסגיר חפס בכסר אחא וסכונ לפא וקיל בית פכר מן בגי חופש
אי יתיאב פרה ארה וצילמור ירושלמי עשה לו בית

עזיהו בן אחזיה והו
עזיהו פכאן לה אסמין

בבית הקברות כמאדאת אמר במיתים חפשי ותרגומו ויתב כל
מירושלם : ופסר ר' יצחק וישב בבית החפשיית פי בית לחיה
יעני אנה חר מן אנצור פי אמור אנאס כל כוז מן אמרנה ובעה אנעס
אמערופה בקצר עזיה ושלאהא ותי אמכנה אן ושוק עלי אקדס
וקא צאחב אצול פי תפסירה לבית החפשיית אן לערב תקול ולבית
אסגיר ^{כפ} בכסר אחא וזמא כאן איצא בבית החפשיית מן הדי אמעני
אי בית סגיר עלי טריק אזה זאעבאדה : וקד סאת בעש מן וכבר
לנה לערב פקא אן לבית אסגיר יסמא באעזביה חפש צקאי פי נפס
אתפסיר וקולה בבית החפשיית בהא אתעריק אנה לב יסכז מן גמלה
אקצראי בגאה לא פי לבית אסגיר מנה זהה פי אדניא : ולא מחלה
אנה נרס וצאב אי ללה גיר אן אלה לסירא אן יבריה בלית כד
עלי חלה ואכצור זהו מצורע וכאגילך ליצוב מן למצאח אולהא
אקאמה היכה אקדס : ועלך פי דברי הימים אנה למא מצאח
לם יספך פי אמקברה אתי ללמלוק לאנה מצורע ואגמא דפך פי
לצחרא קדאס אמקברה אתי ללמלוק כללך ליעתבר בה :
ויקשור עליו שלום בן יבש ויכהו קבל עם וימיתהו וימלך תחמני
תרגום נגד כל עמך אעשה בפלאות קביל כל עמך והו יריד
בחצרה אקוס וקבאתהם : וקד קיל מקבילות הלולאות אי מתקאבנה
טהי עבראניה וקריאניה : ותרגומו ומחיה קדס עמא יעני
קתלה חולא אנאס לקווה ידה תרגום נגד קביל פכאנה קא נגד
עם : שלום בן יבש מלך בשנת שלשים ותשעשנה לעזזיהו
מלך יהודה ומלך ירח ימים בשומרון הו למסמם קבל עזזיהו ודהו
למסמא בשדה איצא עזזיהו וכללך ממי פי דברי הימים איצא
פיהו מן גמלה מן שאר באסמין וקד ארינאך מן דלך כתירא :
אז יכה מנחם את תפסח במעני הכה מתל אז יבנה שלכמה
אז ישיר משה : ופירשו רש"י בפירוש וכחזקתו גבה לבו עד
להשחית מה היה בלבו אמר שלשה כתרים הן טתר תורה וכתר
כהונה וכתר מלכות כתר מניה וכתר כהונה מיכך טפי ליה
לכתר מלכות נמצא כתר מלכות למעליה מן הכלל דכחזקתו

קהל
ישיבה
טה

איש אשר ימרה את פיך יומת נא להמלך להקטיל למלך פה
אומה יבא אחריו עזריו הבה ועמו כהנים לוי שמועס בגו חיה
וכלם פרחי כהונה וכו' כל הכהנים אינם לוי לא מאי לוי שמסרה
עצמן על קדושת השם ויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו
לא לך עזיהו להקטיל לוי כי לכהנים בעאהרן המקודש להקטיר
כהן מקודש לא מלך מקודש פאה למקודש להקטיר למקודש לא למלך
דילך כתר מלכות הנח טר כהונה לבעליה עא מן המקודש
כי מעלת ולא לך כבוד מיי אהים כבוד הדב וכבוד העט כבוד הדב
קודם כיון ששמעך נכנס בזכריו שלחכיהו ובקש להפוך איוקעה
על פניה למלא בא מלאך וספרו על פני דבת ויזעק עזיהו וביט
מקטרת להקטיר ובעפז עס הכהנים והצדעת זרחה במצחו מיד
תשש כוחו וטרח לו לחוצ' ואמרו לו שלשה נקקן לאדמה
ונעשו זאנן נח זקין ועזיהו נח ויחל נח אש האדמה ויטע כרם וארע
לו מה שאירע קין דבת זקין היה עובד אדמה וכת ברבע ונח תהיה
בארץ עזיהו דבת אכרים וכור מלכ' כדמלך כי אהב אדמה היה שוה
מלך והפקיר עצמו לאדמה ולא נזקק לתורה יוסאח נכנס לבית הנוע
שאן אותם ואמר להם במה אתם עשיתם אמרו לו בהזר הקרב יומרת
אמר להם הקרב מלך ואע מלך נאה למלך לשמש לפט המלך והקטיר
לפני מיד ויבא אל היכל יי להקטיר שבאותה שעה נקדע בהיכל
הילך זהילך שנים עשר מיל על שנים עשר מיל וגם הוא גבול לצאת
כי נגעו יי מי גיס לו שבטל מן התורה והפקיר עצמו לאדמה
ואמרו לו נאמ' בעזיהו לא לך שני פעמים אמרו לו לא לך המלכות
ולא לך הכהונה מתליא אמריק גמלא אגן מבעי קרני אתנסבוק אודניה
מיניה למה תזכר דומה לעורב שהיה בפז ככר עבר על הכמים
ראה על הכר חטלף מה שבפיו והלך לבקש ולא מצא כן עזיהו
זקרה ואמרו רזן בשנת מות המלך עזיהו כשנצטרע שהמעות
חשוב כמת ואמר ל שלמה הצרפתי בפירוש ואראה את יי
יושב על כסא רם ונשא ושוטן מלאים את בהיכל ושוטן כמו שוטי
המעין ראיתו יושב על כסאו בשמים ורגלו בהיכל מרגליו ציו

פ שבאב הכחכח

פ כלומר לבפור בעיקר

פ נקרא אש האדמה מפני ששעט עצמו לאדמה

בבית המקדש לחק על עזייתו שבה ליטול כתר כהונה ויבש
אמות הספים מקול הקול המלאכים הקוראים הוא היה קם
הרעש שנאמרו ונסתם גיא הרי ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש
בימי עזייתו בו ביום עמד עזייתו להקטיר בהיכל רעשו שבעים
לשרפו לומר בשריפה דינו כמה שנ ותאכל את האמשים ומאתים
איש מקרבי הקטרת וזהו שקראו שרפים עומדים ממעל לו שבאו
לשרפו כעשה הארץ לבלעו כסבורה שדינו ליבלע כרחק שערע
על הכהונה יצאת בת קול ואמרה זכרון לנביא ואתיה עז
המעורר על הכהונה כרחק בלויש וכשרתו בשריפה לא כאשר
דבר ייבט משה בסנה הנאמר טר בחסד והועיאה מעורר עז
כשנג אף כאן הצרעת גרדה במצחו : אז יכה מנחם את
תפסח זאת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא פתח זין ארי
לא פתחת ית תרעה לאשלמה ומחחי : קד תקדם צינן כל מכה
יבוס ירגע בצנור כלם עליהי למעני : זה לי מלחך לידי
כי לא פתח זין קלך יצחק לך אמא אן תכונ הזה תפסח מן בלד
פלשתיים עלי מא קין מתפסח ועד עתה אנהא בקרב גזה פתח
אהל לבלד מן תם מן סאיר חזרהא ואבתיא מן תרצה ליאן וצל
לי תם : ואמא אן תכונ מן ציאה ישראל פקאומה למא מלך
ולם יפתח לה פתחלהם למא פתח לבלד : והדי ממא יחוי אן לפסח
כאנו סכאן פיהא וכאנו גס גפיר פמנעו מן פתח לבלד למנחם כמא
ארצו מנע רייד מן לבלד לי ירושלם וכקולה לא יבוא אל הבית :
ואינא לא יבוא רייד הנה : את כל הדותיה בקיע קין לחבלא
מן אנסא מן הרד וילדת וכונה אברא וחצון אקרב או אמא כן
עליה חצינה מן דורא אמא ואמחת שמיי : והא אתעריך לא חאנה
ליהא לאן אמנאף ליא מערפה מערף : ותא אתנאוס ית כל מעייתא
בזע שפך כטון חבאלאה : בא פול מלך אשור על הארץ ויתג
מנחם לפול אלק ככר כסף להיזת ישי אתו להחזיק הממלכה ביד
ויצא מנחם את הכסף על ישראל על כל גבורי החיל לתת למלך
אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא עמד

שם בארץ הדי קריב מן יסוד אהז לחי שיהיה לוי קלנא אנד
 אפאק שזזיע ואמא הנא פמענא אנה פדח דלך למא לא אעטא
 לפול בלך אשא עלי אנה יכון משה פי אעצד ולמענה פטרו חלך
 עלי אללה ועלי מקדמי לעסכד פמא כרג מן עסכד מעני אקסכה
 קתזעה לכנה אלד זלך ורפעה לפול פקאנה נאב כל שכע מנודס
 כמסין מוקא פדה: ותרגמו ורמא מעס ית כספא על ישראל
 יעני דע עליהם גרמה: ופירש קמח ויוצא מנחם את הכסף
 על ישראל הוציאו עליהם שהם פרעו אותו יעט למא לאי סלמה
 לפול אס ישראל גרממה: ויקשר עליו פקח בן רמליהו שליחו
 ויכהו בשומרון בארמון בית המלך את ארגב ואת דחריה ועמו
 חמשים איש מבני גלשים ומיתיהו וימלך תחתיו בארמון בית
 המלך פי קצר למלך: את ארגב ואת האריה אסמא חלף פא
 את הארגב ואת האריה שם לשני גבורים שנאו עם פקח ועזרה
 להרג המלך וער חמשים איש מבני גלשים באו עמו: וזה ורע
 עם ועם אי קתלה פי אקצר מע פלאן ופלאן: וזה פוואריה מזידה
 אן כאנת לטעדיק לאן אסמא אשכאן לאת ערף: וימכן אנה
 אצל מטל גרפה יולדו להרפה בגת אולף לזלך אשכך לא אסמא
 ויגלס אשורה מכתצר ויגלה אותם אל אשור: ויקשר
 קשר הושע בן אלה על פקח בן רמליהו וימיתיהו וימלך תחתיו:
 אמרו בירש אמר יוחנן מאירכת מאדית בבית רשע
 זה פקח בן רמליהו שהיה אוכל ארבעים סאה גזלות בקינוח סעודה:
 וזה צריקיס בלך זה דחקה מלך יהודה שהיה אוכל לטראבשר
 בסעודתו: ונגז פי שכך כאן יאכל אכזר מן גדי והו מעשכור
 כמא קלו ארבע צוחות צוחה עמה מן גמלתהם צוחה עזרה ואמה
 שאו שערים ראשיכם ויכנס יוחנן בן נבאי תלמידו שלפי קחאי
 וימלא כריסו מקדשי שמים אמרו עזיו על יוחנן בן נבאי שהיה
 אוכל שלש מאות עגלים ושמותה שלש מאות גבלי יין ואוכל ארבע
 סאה גזלות בקינוח סעודה: כל ימיו של יוחנן בן נבאי לא נמצא
 נשח בבית המקדש: וקולה פי אגזלות ארבעים סאה לאן פי
 מיכה גירה את ארי ארדו ביע אפראך אסמא יכולהא באכיל:

בפי ונה

סאה עשר
 סאה
 סאה גזלות
 סאה
 סאה

במים ההם החלישי להשליח ביהודה רצין מלך ארם וצגמו לגדאד
בבית יהודה: אהז וגם את בנו העביר באס אחראק לא
גואז חסב מתל והעביר אותם במלכ אי אחראקס פיאחזגן לוי ישנ
פיה אלגן ומתלה בה עביר בניכס באשתעביר באש וטהר לא וכפ
פיה אן יגוז עלי אנאר ולא תאמר פיה אנאר בל אחראק כמא
תעביר במים גמס פי אמא לא עביר עליה: ולליל אנה אחראק
קולה פידבר הימים ויבער את בנו באש בלשון רבים והליל יל אן
מעניה עביר הבעיר מן אמן לוב: ועלי אן קולה מעביר בנו ובד
באש בהעביר בניכס באש ואן כאן צאהר תפסידה אגאזה וגואז
פאן מענאה אחיקי אחראק באנאר: ואנמא קלנא אנה מקלוב
לאגל קולה פידבר הימים ויבער עוז העביר לוי פילכים והל
הו לאקלאב בעינה: וס' זכר ענה אנה פעל פעל שבעה גוים ולליל
קא כחעבות הגוים אשר הוריש עיאותם מפע בעישראל: ואמר
שהעביר אחז את העקידה וכונו באש לשרפו לשם המולך לעשכות
אמו קלמנדא: ויזבח ויקטר בצמות ועל הגבעות ותחת כל עץ
רענן ותחת כל אינן עבוק פ' עבוק מג'נן כלום שענפיו מרובין
אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלים
למלחמה ויצורו על אחז ולא יכלו להלחם יעלה במעני עלה
מתל ואבשלים יבוא ירושלים במענע בא: וקא פיישעיה ויהי
בימי אחז בן יותם בן עוזיהו מלך יהודה מה ראה הכתוב ליחסו
לאמר מלאכי השרת לפני הקבה שזה שמלך ושע הוא אמר להם
בן יותם הוא בן עוזיהו הוא אבותיו צדיקים היו לפיכך אי אפשר לפשוט
יד בו: עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלים למלחמה
עליה ולא יכול להלחם עליה למה לא היה יכול להלחם עליה מפני
זכות אבותיו בכרמית רבה: ויגד לבית דויד לאמר נחזה
ארם על אפרים ויגד לבית דויד לפי שמשע הוא לא הזכיר שמו
נחזה ארם על אפרים נחזה מלך ארם על מלך ישראל לבוא עליך
נחזה לשון נקבה על שם המלכות לשון ויטח בכל גבול מצרים
וינע לבבו ולבבעמו כנוע עצי יער מפני רוח וינע לבבו לפי
שכבר נלחם בו כל ימיו מהג בפני עצמו ויכול לו כמדה

אֶל מִן אֶרְצָאֲבִין אֲדַמְתָּה אֶת זִכְרָהּ אֲנִי עוֹלֵת הַבֹּקֶר וּמִנְחָתָהּ
הַעֲרֹב וְעוֹלֵת הַמֶּלֶךְ וּמִנְחָתוֹ וְעוֹלֵת כָּל עַם הָאָרֶץ וּמִנְחָתָם וְנִסְסָם
וְכָל דָּם עוֹלָה וְכָל דָּם זָבַח הִזָּה גְּמִי שֶׁהָאֵל תַּעֲמַל עָלַי אֲמַנְכָּה לִי
עֲמִלָּה גְדִיד תָּם וְאֲמַנְכָּה הַנְּחֹשֶׁת יִהְיֶה לִי לְבָקֶר. וְכֹלֶךְ פֶּסֶד לִי צֶמַח
לֹא קָלָל פֶּסֶד צֶמַח אֲצֻל אֲנִי יַעֲנֵה יִכּוֹן לִי לֹא שְׂתָאֵד בְּתַלְמִי
כְּאֵצֶה וְאֲמַא אֲכַל לִי עֲמִלָּה אֶחָד לִלְוֹא גְבֻרָתוֹ וְלִלְוֹא זֶם וְקֵד בֵּין לֹךְ
פִּי מוֹעֵד. וְפֶסֶד פִּי לְבָקֶר אֶתְרַבָּה בְּחֵלָה חֲתִי אֲנִי פִי אֲכַלָּה
פֶּסֶד לִי עֵן אֶרְצָאֲבִין וְגִיִּיר מוֹעֵד. וְיִצְעַץ הַמֶּלֶךְ אֶחָד אֶת
הַמִּסְגְּרוֹת הַמִּכּוֹנוֹת וְיִסֵּר מֵעֲלֵיהֶם וְאֶת הַכִּיּוֹר וְאֶת הַיִּס הַזֶּה
מֵעַל הַבָּקֶר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהָ וְיִתֵּן אוֹתוֹ עַל מַדְצַפֵּת אֲבֵנִים
לְאֵל פִּי הַמִּסְגְּרוֹת מִזִּידָה לֹא נִהְיָה מִצָּאֵה וּמֵעֲבָה אֲחֵפָא
לְקֹאֵשׁ מִלֵּל אֶת הַכִּיּוֹר וְאֶת כֶּנֶן. וְקָל אֶתְרַבָּה יֵת גִּדְנִי כִּסְיָא
וְפֶסֶד פִּי גִדְנִי חֲאֵשׁ יֵה מִרְתַּפֶּשֶׁה דְּאִיר דְּאִיר. וּמֵעַל לְקֹל אֶת
הַמִּסְגְּרוֹת אֲשֶׁר לַמִּכּוֹנוֹת. וּפִירוּשׁ כִּיּוֹר כֶּנֶן דִּז גְּדוּלָה וְלִי
דָּם הַמִּדְּיָקִים מִהֶם מִיִּם. וְכֵנֶן כֶּנֶן גְּמִי בְּסִיסָה מִשְׁכַּב מִתְּחִלָּה
לְכִיּוֹר. וּפִירוּשׁ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת כֶּנֶן שֶׁהָיָה מִיִּסְתָּמִיד. וְשֶׁרָבָה
מֵעַל הַבָּקֶר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהָ חֲקָה תַּחְתֵּנוּ לְאֵן יָם מִזְכֹּר.
עַל מַדְצַפֵּת אֲבֵנִים רִצּוֹף אִו מִצְטָבָה מֵעֲמֻנָה מִן אֲחֵגָד וּקְלָאִים
אֶרֶץ עַל הַדְּצִפָּה זֶהוּ רִצּוֹף לְרִצָּאִים לִי פִי אֶרֶץ אֲמַקְדֵּשׁ. גַּעַל תַּחַת
בְּחֹל לְנִחָאִם פֶּרֶשׁ חֲגֵאֲרָה בְּדָן מִן לְבָקֶר וְעַל לְבָקֶר עַל חֹדָה.
וְאֶת מִסַּךְ הַשִּׁבְתָּ אֲשֶׁר בְּנוּ בְּבֵית וְאֶת מִטָּה הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה הַסָּבִיב
בֵּיתֵי מִפְּנֵי מֶלֶךְ אֲשׁוֹר. מִוֶּסֶד הַשִּׁבְתָּ כְּטָאן לְרִתְבָּה וְלִדְלָה
אִי לְמִכְאֵן לִי יִסְתַּכֵּן פֶּה וְיִסְתַּכֵּל תַּחְתֵּיהָ אֶצְחָאֵב לְדוּלָה לְאֵן כָּאֵן
תָּם מוֹעֵד קֵד עֲמַל שְׂבָדָה עֵישׁ אִו אִוָּאן וְשִׁבָּה. יִגְלַס פִּיהָ אֲהֵל
לְדוּלָה אִי גֵאֵן אִי קֶצֶר לְמֶלֶךְ וְכֵאֵן קֵד עֲמַל פִּיהָ נָקוּשׁ וְתַזְאוּיָק
וְלִי יִצְלַח לְלִמְלֶכֶךְ. וְאֶצְלָה מִן כִּי יִצְפַּנֵּי בְּסִכָּה וְהוּא מִן דְּוֹאֵת לְמִלְחָמָא
וְאֶסְתַּכֵּן לְנִיִּי לִי בַעַד אֲמִים יַעֲנֵן לְמִתָּן לְוֹאֲחֵד וּמִנָּה תִקּוֹן
לְוֹאֲחֵל סִכַּךְ הַסּוּכָה. וְתִנְגְּמוּ וְיֵת טִיקוֹס שְׂבָתָא דְּבֵט בְּבִיטָא
וְתִרְבֵּי דְּגֵל מִחֲנֵה יְחֻדָּה טִיקוֹס וְפֶסֶד פִּיהָ עָלַי מֵעַל אֶתְרַבָּה וְכֵאֵן
וְאֶצְלָה אִי לְמוֹעֵד לִי יִסְתַּכֵּן פִּיהָ אֲגֵלָא לְדוּלָה יוֹס לְסִכָּה. וְתִנְגְּ

דִּי תַחֲזֵק

הכסף והיתכן כסף דמטקס אורגוס תבונה טקווידיה כלל'ה המקום
 יש לו תבונה גדולה בבנין שאם מקום מוטב הנהלים והשמים
 ואת מבוא המלך והמלכה מבוא מרדכי ולבן סאן ללחן עלי ארעא עלי
 סתל תחיתין ואלה אברהם מזידה לים ללחאנות ולסאסרה עליהלת
 דמותה בטעם מלגנין ויתר דברי אהז וכל אשר עשה הלח כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי יהודה וקלן רבתיני זל אהז חתם את התורה
 שגלבותי כנסיות גבתי מרד שחז ואמר כל מי שארד התורה יחזק
 בחב שג צוד תעודה חתום תורה בלמודי כלם חתם חתורה מהלומדים
 ואמרן אהז ביטל עבודה אהז התור את הערוה אהז שרף אהז
 התורה ונמ נקרא שמו אהז אמר הקבה שאהז אותי מלהביא טובה
 לעולם זל אהז שאהז בתי כנסיות ומדרשות והעמית'לם בעליית
 ביתו שג ואת המזבח את אשר על גג עליית אהז בעדוך זל
 נאמר בסוף ויקרא ובהמפט מהלם מנו את אהז עבדי שטפסל בבנו
 בכולו וכשמנו שלשה מלבים ואכשה הדיוטות אמרו מפע ככה
 לא מנו את אהז אכל ירמיה בר אבא מפע שמוטל בין שני טריקים
 בין יתם לחזקיהו ורב יוסף אמר מפע שנתכיים מישעיהו שג ויאמר
 יניאלישעיהו צא נא לקראת אהז אל מסלת שדה כובס' כובש כעב
 איסא דאמרי רבבשיטה לאפיה מעניה ואוכא דאמרי איתי אובלא
 דקצאר וסחף ארישיה כלום הניא כל שנקינים וכפה אותו על ראשו
 זל מפע מה לא מנו את אהז מפע כשתיסר בבנו בפפוס
 שג ויהרג זמור גבור אפרים את מעשיהו בן המלך הא למדת שמחת
 הבנים מכפרות ואמרו יום שמסת אהז נתקצר ונעשה שדד
 שעות ונמה אהז היה עובד לחמה ומפע זה העמידתלם בעליית
 כנגד החמה שג ואת המזבח את אשר על גג עליית אהז ויום
 שנפרע ממנו הקבה ומת נפרע מן החמה ומיעט את היום ובעמידו
 על שתי שעות והחזירם בימי יחזקיהו כנו ואמנו זל כשהקבה
 נפרע מאומה נפרע מאהיה שהיה כשנפרע ממזרים נפרע
 מאהיהם שג ובהיהם עשה יי שפטים מי שהיתה ודאתו שלעם
 היתה נרקבת ונשלת לפניו ומי שהיתה ודאתו שלבן היתה
 מתפוצצת ונשלת לפניו וכך אהז פא נתקצר יום

שהיה כובש פטו לארץ
 בשעה מדגבית בארץ
 והוא נבדח למקום הארץ
 כלום שאין השכמה שורה
 בראש הטורא:

שלאח כדי שלא יספדו אותו לפי שרשע היה לא נשן
 נקבצים להספידו מפני שהוא מלך נתקצרה יום ובלילה ואנשים
 בלא הספר שההספד כבוד המת הוא וכל שכן מלך וזה לא נעשה לו כבוד
 כל עיקר: פי כתב למפתח תנודתו שעה דברים עשה חזקיה
 מלך יהודה מדעתו גירר עצמות אביו על מטה שלחבלים שחזו אסע
 אתי לאגלה פעל חזקיה בעצמות אביו ה'י לפעל פי מסכת סנהדרין בפרק
 נגמר הדין אנה קצד כי היכי דתהוי ליה כפרה לאבוה ורזל וחרפה לאנשא
 על קובו המקרב את קטביו: נבזה בעיניו נמאס זה חזקיה מלך יהודה
 שגירר עצמות אביו על מטה שלחבלים: ומוסך השבת מעב מבווא
 המלך כאן יפראן אי כארג למדינה פכאף אן יחתל מלך אשור ויככל
 קומא מן תלך למואצע פכטלה מא פאמא מוסך השבת כאן נפודה מן
 תחת ארץ מן אמוצע אי יגרי פיה אמא אי בלא למדינה: וקילאן כאן
 דימאס מנה יסג אי ברא אסור וטאן מלך אשור מחאצר אבלי פפזש
 יככל מן תלך אי אגל פכזה: ואמא מבווא המלך פטאן מדכל ללמל
 למדינה פי מוצע אכרגיר אבואב למדינה פאדארה מן תלך אי נאחיה
 בית אלה הם לכופה מן מלך אשור וכמא קאמפס מלך אשור
 ויקבר עסאבותין בעיר דרזי וקא פי דברי הימים ויקברוהו בעיר דושלם
 כי לא הביאוהו לקברי מלכי ישראל וכאן לקולין מתצאדין אי פי מלכים
 יזכר אנה רפן מע אבאיה ופי דברי הימים יזכר אנה מאדפן מעהם
 פלזופיק בינה מא הווא קא אנה רפן מע אבאיה ואן אמראד רה אנה
 רפן מעהם פי למדינה לא פי אתרבה ולמעני פי אנה לס ירפן מעהם
 פי אתרבה לאגל אנה אסרף פי אמעאצי ולס יתוב בל כל מא מר פי זאזא
 עציאן וכמא קא ובשת הצר לו ויוסף למענל בייז הוא המלך אחז פארואו
 אן יפרקו בינה ובין גיה חתי יזכר כל ואחר בעמלה כמא אפר עוזיהו
 ולס ירפן מעהם: וקא רזל אן חזקיהו גירר עצמות אביו וקתדפנה
 ושכחה אחכמים בזלך הו קולחם ששה דברים עשה חזקיה המלך על
 שלשה הודו לו ועל שלשה לא הודו לו גנז ספר רפואות והודו לו כתת נחש
 הנחשת והודו לו גירר עצמות אביו על מטה שלחבלים בבזיון והודו לו
 ועל שלשה לא הודו לו קיצץ דלתת ההיכל ולא הודו לו ועל שלשה סתם
 מי גיחזן הענין ולא הודו לו עיבר ניסן בפסח ולא הודו לו: מעני

רחמי שאלה
 לקול ופטר פי יחוסין
 שלש צדיחוב

הווא בר שמיאל
 ועד יוסף

יעב אמר אן ירפן על
 סניד בעיר צדוק אהא

ספר רפואות קא רבינו זל לעלה באן ספר פיה טב אמרו ויקון אלס א
י ירלב כוא ויסקא עלי צפה כוא פתחית ענה מן אמדאץ כד וכד
באמר אלמאני פארי ראי אטביב תלך אמדאץ עלסאן אלס אלמאני
פיקאבלה במא יכלעה: פלמא פסד אנאס וצארו יתלון בהאגא
ואמרו זל ופי לא עבד צדיק ממשא ועד חזקיה להעבירו לא אותה
שדה הניח לו הקבל לבצעטר בה בוא וראה שהרי משה פקנו להזת לאות
סל לזכור עסיא וכמה שנים עבדו משה ועד חזקיהו ולא כתתו ל
לא נביא וכמה ביערו אסא ויהושפט ושאר חזקיס מבעריהאשרה
לא כתתוהו וכמה עתידות אמר משה ובינו ולא היה יודע שישראל עתיד
עות ונמה הנחורו לכבשון וכל המשרתים לאהים באמת נקרא עבדי
קדור אד יכול לתקן הדורות לא בכל דור ודור שרי ישראל מודיעים לשם
דך אהים ומתקנים ומחדשים ומוסיפים בסיני הראשונים על דרך עבודת
ומעני כתת נחשה נחשת לאהם קאן פתחיהו כתת נחש
נחשת בראותו את העם מקטרים לו והיו בטוחים עליו ולא היו מבקשים
מס מלפני הקבלה לכך כתתו כדי שיבקשו נחמים מלפני הקבלה ובסמ
תו קרא לו נחשתן בלשון ערבי אנטשתא פתחונו הבאשת את ריחני
ועני אנטשתא אנטשתא והוספת נחשתן למעט שלא היה
נשלת כי עקד נחשתן נחשת והסיפו הגן לחסון: לאנה קבר
לגל כמא קאן נחשת אהם ופא הללה: והוא נחש הנחשת
נשה משה וכך אמרו עשה לך שרף של נחשת היה: ואמרו
פר הרמזים בפירוש וישמחו עליהם וישמחו חסד יוד לא נשה
צוק ששמחו עליהם כדי שלא יטעו אחריו ישראל לעבוד לו כי כן
נחש לאחד כן שנ כי כתת נחש הנחשת אשר נשה משה כי נחש
ימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן וזה ראה
שהכרוח הקודש לכך וישמחו חסד יוד: לא וישמחו חסד יוד
עתידי לשכר וליכתת: נחשת וישמחו על עון עתידין
עשות בו עון: ומעני גרר עצמות אביו על מטה שלח בלים
בזיון יעני אן אחמאין חמלו אסירי אמוצו עליהא ואמרו פי אמשי
גר תאני ולא יתבעו אכראמה כסאיר אמלך אזי ממשו בהם בחשמה
אכראס עתים לאנה קבר פי לניל כמא קאן נחשת היום ובאה ליל
מא באן משיהם בסרעה וכאן ללך כעיתיה קא גרר עצמות אביו:

נח
חם
נח
קיה
יחם
נח

וּמַעַנְי עֲצוּמוֹת דָּאֵזָה לֹא עֲצוּמָהּ וְחִדְהָא וְכָל דָּלָךְ אֶהְיֶה לָּהּ:
בְּשָׁנֹת שְׁתַּיִם עֲשָׂדָה לְאַחַד מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ הוֹשֵׁעַ בֶּן אֱלֹהִים
בְּשׁוֹמְרוֹן עַל יִשְׂרָאֵל שְׁשֶׁע שָׁנִים וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יִירֵד לֹא
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵי סוֹא קִא פִי אֲבִיהַ בֶּן יִרְבֵּעַס יַעֲקֹב נִמְצָא בֶן דָּבִי
טוֹב וְקִא אֲמִרְשִׁים אֶן הָיָה לְטוֹב שְׁבִיטֹן שׁוֹמְרִים שְׁהַעֲמִי יִרְבֵּעַ
אֲבִין עַל הָדָרִים שִׁימְנֵעוּ יִשְׂרָאֵל מִלְּעֻלֹת לְחִגְיָה בְּשָׁלֹשׁ דְּגָלִים וְגַם
יִקוֹן פִּי וְצַף כְּצוּצִיָּה טֹא בֹאב הַיּוֹס כִּטֹּן בֶּן אֱלֹהִים שׁוֹמְרֵי אוֹרוֹחַ וְגַם
עַם יִרְבֵּעַס עַל מִסְלָה לְהַשְׁבִּית חֹג מַעִיר בְּרוּכָה וְלֹס נֶגֶד דָּכָר פִּי
בֶּן אֱלֹהִים אֵל וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יִירֵד לֹא כַמֶּלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵי
פְּנֵשְׁתָּהּ אֲתַבִּיץ מִן אֵי מִכָּאן נִקְלוּ אֲחֵכִים דָּלָךְ אֶן הוֹשֵׁעַ בֶּן
וְאֶן כֹּאן הוֹשֵׁעַ הוּא אֶפְאֵל דָּלָךְ לֹס דָּכָר הוֹשֵׁעַ וְחִדְהָ וְכֹאן מִן אֲוֹגֵב
יִקוֹן הַיּוֹס בְּטֹל אֲבִיהַ לְיָדָה וְאֶחָד בְּפִעַל דָּלָךְ וְאִי־צֵא אֶן הוֹשֵׁעַ
מִן יִרְבֵּעַס בְּמִדְרָךְ מִן אֲזִמְאָן וְהוּא בְּעִדָּה בְּמִלּוֹךְ כְּתִירָה וְכֹאן כִּי
וְאֹב אֶן יִזְכָּר אֲבִיהַ וְלֹס יִרְבֵּעַס לֹאנָה בִּטֹּן שׁוֹמְרִים שְׁהַעֲמִי
אֲבִין גּוֹאֵב אֶשְׁאֲרָהּ הִי פִי לְפִתָּה דָק וְהִטִּי קִאן מִאֵד דָק לֹא
יִשְׂרָאֵל הֵינּוּ שְׁבִיטֹן פְּלוֹסְטָאוֹת לֹאן מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כֹּאֲנוּ יִמְנֵעוּ יִשְׂרָאֵל
לְטוֹנוֹעַ לִי אֲמַקְדֵּשׁ לִינָא יִהְיֶה פִי אֲגִלְתָּם בְּעִזְרָה דְּגַמְדִּי אֶן יִשְׂרָאֵל
בְּעִזְרָה אֵל מֶלֶךְ כִּיט דְּוִיד בְּלֹבֵד פְּלִמָּת אֲקִיל פִּי הוֹשֵׁעַ דָק אֶן
אֶה לֹס יַפְעַל פְּעִלָּהִם אֵל יִטָּה וְקִאן אִי־צֵא כְּתִיב בְּהוֹשֵׁעַ בֶּן אֱלֹהִים
דָק לֹא כַמֶּלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְכְתִיב עָלָיו עֲלֵה שְׁלֵמַסְדֵּר מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֲמַח
אֲזַתָּן פְּלוֹסְטָאוֹת שְׁהוֹשִׁיב יִרְבֵּעַס בֹּא הוּא זְבִטֹלִם וְאַעֲפֵי שְׁהִי־יִירֵד
כְּשֶׁעַ שֶׁן וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יִירֵד לֹא כַמֶּלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְהֵינּוּ שְׁבִיטֹן
פְּלוֹסְטָאוֹת וְאַעֲפֵכֶן לֹא עָלוּ יִשְׂרָאֵל לְרֹגֵל וְאֲמַר חֲקִבָּה בְּשִׁבְלֵי אֲמַח
שָׁנִים שָׁלֹשׁ עָלוּ יִשְׂרָאֵל יִלְכוּ בְּשָׁבִי וְקִאן מִפְּנֵי מֵה נִשְׁתַּנְּהָה
הוֹשֵׁעַ בֶּן אֱלֹהִים מִכָּל הַמְּלָכִים כֹּהֹלִם שְׁגָלוּ יִשְׂרָאֵל בִּימֵינוּ תִּשְׁוֹכָה
מִשְׁבָּא יִרְבֵּעַס בֶּן עֲבֹט וְעַד שְׁבִיטֹן הוֹשֵׁעַ בֶּן אֱלֹהִים הִיטָה עַל קְשׁוּרָה
בִּישְׁרֵי וְקִשָּׁה לִפְנֵי חֲקִבָּה לְהַגְלִית אֶת יִשְׂרָאֵל בְּעוֹן הַיִּחִיד כִּי־נֶקֶד שְׁבִיטֹן
הוֹשֵׁעַ בֶּן אֱלֹהִים זְבִטֹלִם הַמִּשְׁמָדוֹת כֹּלָן וְאֲמַר כָּל מִי שְׁהוּא חֲקִיבָה
לְעֻלֹת לִירוּשָׁלַם יַעֲלֶה שְׁבִיטֹן קוֹלֵר מִצְוָתוֹ וְנֶתָן בְּצוֹאֵר הַרְבִּים מִכָּן
אֲמַר חֲכָמִים עַל הַעֲשָׂה מִצְוָה וְלֹא גִמְרָה הִרְיָה מִתְחַיֵּיב בְּגִמְרָה
וְקֹבֵד אֲשֵׁנוּ זְבִינוּ וְאֲבִיהַ בֶּן יִרְבֵּעַס לִים הוּא מֶלֶךְ וְאֲנִמָּת

פ' הוא המעלה במעלה בהנהיגת יוסף שאמר לו בעצם כי הנה אהיה ואלו גמליה לראיון לא אמר לו ומכבר ואולי חושע רב אומר בבענין שלש

גמליה עשה

ואסלם נפסה וגמיע מאה איה למא דאי לס וטיקה לאנה אין מחא צרא לך
פאטפע בולך לאנה כרג פי אמאן ונפע קומה איצט וואסן איז שטענדיג
וכאנו אגמאשה אזי כרג מעה אף נפס וכאנו עלמא וצאחק וואס
קאן הגלה נבוכדנצר עם יכניה אלף צדיקים שנ' חחדש והמסגר אף והם
שחזקו פי ישראל לתורה בגלות: וקאן פי שרחה חדש והמסגר החדש
כיון שמוחזקין ודורשין הכל נעשו כחלשים: המסגר כיון שסוגרים שו
אין אחד פותיח: ויגל את ישראל אשורה ויושב אותם בחלח ובחבור
נהרגין וערי מדי הוה בלאד פיאקלים כראסאן: וקילאן נהר גשן
יערף אן נהר גזוה: וחבור ימכן אקיוכן אפאבור באבא אהא בלח כח
קד אוריעא חדל כדר חורף כדר מחבוא מכבא: וקאן יצחק אן יגוז
אן יבן בלד לאלח ארצה רטבה טייה תלז אמא מן כתורה אנהאד אנה
פיהא ויבן בחלח מכתצר אלס ואצלה בלחלח: ונהר גוזן מן מעט
אגוז ומו משתן מן אתרוס גזו ירדנא ויריד אנה נהר יבאן בלגל
ויצא פיה ואצא לא יעבדנו לא יגזונוה: ומלכי ישראל אשר נעשו
יריד ובחקות מלכי ישראל אשר עשו: ויחפאובני ישראל דברויסאשו
לא כן עליי אצאפו ונסבו איה אמור לא יצלה ולא יסדקיס אן תנסב
איה ולא תצאק לה פכאטהם לטכזה בהא עלי אמאז והו משתן כען
חפה עצי בלושים ויחפאו זהב טהור ותרגס ויכס הענן וחפא זילך
פי חקה תעלי מגאז וקולה לא כן מולך כן בנות עלפחד: והכיד פסד
ר יונה וחפו ראשם וראשנו חפוי חפה עצי בלושים ומן הדי למעט
ענדי ויחפאז בני ישראל אי אנהם אצאפו איה ונסבו איה אשיא גור
מסצויה פכאטהם לטכזה בהא תעלי אלה עלנא כבירא עמא יקולנא א
מלחדיק והדי עלי למגאז ולאתסאע: וקאן יצחק אן וגטו בני ישראל
אשיא גור מסתיה יריד ונפן עלי אלה כלס טען גלי ליה כזאך יעט
כדנו עלי אלה ונסבו איה לגור זאעלס וכמא קא והמה דברו עלי כזבים
וקיל אנהא מדיאהב מספיה עלמוהם איהא נביאי השקר וכאנו
ירעון אנהא מן ענא אלה כמא קא על יי איהם: וזילך קא ויחפאו כלס
מגסא לה באטן וצאהר אי גשו ודלסו כאן נביאי שקר יקולו להם ויקולו
הם קאן לא נביאי צדק זור ובהתעין: ויבנו לחס כמות בכל עריהם
ממגל נוצלים עד עיר מבצר מן ברג אנואצר אוכלי למחזן בחזן
והו ברג יעמל ללולאיע יקפון עליה וקת אכשיה מן אשיו: איהא חזק

אמאזון לאן למחיהו
לכסר לדי יעקב אן
לסו גסו וגסו ולסו
פי למות

הו ברג יעמל ללולאיע
עלמא וזעו עליו
לסו גסו וגסו ולסו

הו ברג יעמל ללולאיע
עלמא וזעו עליו
לסו גסו וגסו ולסו

וְיָנִיעָה אֵי אֶבֶר בְּלִי וְחֶזֶק כְּנֻלָּהֶם אֲמַעֲבִיר וְאֶעֱנֵאֵם אֶחָד צִדְקָתִי
 אֵנָה לִסְיֻכָּם לֵהֶם מוֹעֵד יֵאוּזָן פִּיהַ חֲתִי עֲמִלּוֹ פִּיהַ מוֹעֵד עֲבָדָה לַעֲלֵ תֵּלֵי מֵת
 קִין פִּי מִסְפָּר עֲדִיר הִיוּ אֱלֹהֵיךָ יְהוּדָה וְרָאִי אֶת־גּוֹסֵפִילְךָ קִין מִמֶּחֶל תִּקְוָךָ
 עַד קִדְוִין כְּדִיכָךְ וַיַּעֲבִדוּ הַגְּלָלִים וּפְלָחוּ טַעֲוֹתָ וְאָמְרוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ
 עַל גְּלָלִים שֶׁהֵם עוֹמְדִים כְּגִלְלִים מִן־כָּל וְהוּא אֲדָם אֲדָם לֹא יִתְחַדֵּךְ מִן־מוֹעֵדָה
 וּפְסָר גְּלָלִים מִן־וְחֻמֹּם כְּגִלְלִים כִּאֲלֵה בִּפְתָח אֲגִים וְהוּא אֶבֶר וְסִמִּית
 צִדְקָתְךָ וְתִגְשִׁי אֶל־הָאֵל וַיֵּשֶׁ יֵשׁ בִּישְׂרָאֵל וּבִיהוּדָה כִּיד כָּל־נִפְאָר
 כָּל חֻזָּה לֵאמֹר שׁוֹבוּ מִדְּכִכֶּם הָרַעִים אֲשֶׁר בָּהֶם וְתִנְאֲשֶׁהֶם מִתֵּל
 וַיֵּשֶׁ מִלֵּאךְ יֵי בִיהוֹשֻׁעַ תָּם קִין אֵם יִשְׁמְרוּ בְּעַךְ אֶת־דְּרָכָם וְאֶמְצָא
 קוֹלָה בִּיד כָּל־נִבְיָאֵי פִימֶכָּ אֵנָה פִּיהַ אֶצְמָאֵר אֶסֶם תִּצְאָךְ לִנְבִיָאִים לִיהַ
 מִתֵּל נִבְיָאֵי יֵשֶׁר אֵל עֲמָךְ אֵל מֵת יֵשֶׁבֶת לֵלֶךְ וַיִּתְּנָה כָּל־חֻזָּה וְאֵם
 אֶעֱטֹף מִתֵּל שֶׁמֶשׁ יִחַ וְשִׁכְהָ וְאֶקְרֹב מִן־הָרִי יִרְיֵה בִּיד כָּל־נִבְיָאֵי
 וְכָל־חֻזָּה וְלֵלֶךְ תִּכְתֵּב לִנְבִיָאֵי בָּאֵל וּמִן־כָּאֲדָם נִבְיָאֵי בִיָּא אֶמְצָא לִמְכֻּת
 פִּאֲךָ לֵאמֹר תִּצְאָרֶת מִן־כָּל וְאֶנְסִיפֶת אֵי נִבְיָא וְאֶסְתַּמְרֶת עַל־יְהוָה
 וּמִצִּי מִתֵּל וּיִתְחַטֵּוּ מִמֶּנּוּ וְלֵעַל קוֹלָה הֵם נִבְיָא הוּא אֶבְיָא לִמְרֻסֵּת חֻזָּה
 הוּא אֶגִּיר מִרְסוֹן בָּל עַל־טְרִיךְ לֹעֲבֵץ וְאֶתְעַלִּים וְאֶמְצָא פִי מִכָּאֵן גִּיר
 הָרִי פִיקָל נִבְיָא וְחֻזָּה דְּרֹאֵה עַל־מַעַע וְאֶחָד וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי
 הַהֵבֶל וַיִּהְבֵּלוּ לִמָּה תֵּעַלִּם נְפֻסֵּהֶם בְּאֶחָדָת וְאֶחָדָת אֶגִּיר חֲקִיקָה
 וְלֹא אֶמְצָא תִּצְאָרֶת אֶגִּיר פִּתְצוּרֶת נְפֻסֵּהֶם בְּמִתֵּל תֵּלֶךְ לְצוֹר לִמְלֻאֲשָׁה
 פִּעֲאֶדֶת לֵאמֹר גִּיר וְלֹא בָקָא פִּיהַ פִּרְתָּנָה לְשֵׁם וְאֶתְלַשִּׁי לֵאמֹר
 תִּצְאָרֶת לִנְפֻס אֶמְצָא הוּא בְּחֶסֶד מֵת צִוּר פִּיהַ מִן־צוֹר לִמְרֻסֵּת אֶת
 פִּאֲךָ טַעֲוֹת צוֹר תִּצְאָרֶת בְּאֶקִּיָּה פִּאֲכָפֶס בְּאֶקִּיָּה בְּבָקָהָה וְאֶקִּיָּה
 צוֹר וְהִמִּיָּה כִּי־לִיָּה פִּלְאֶתְבִּאֵת לֵהָא וְלֹא גִיר סוּי מֵעַ לְכִיָּל וְלֵבֶר
 טְרִמָּה פִּתְעֵשׁ וְלֵאמֹר לְכָל־כָּפֶס הִזֵּה צוֹחֲזָה וַיַּעֲבִירוּ
 אֶת־בְּנֵהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵהֶם בְּאֵשׁ אֶחָדָךְ כִּמָּה בִּיָּתָא וְלֹא טַעֲוֹת גִּיר
 אֵין תִּעֲשִׂיָּה לְקִין עַל־הָאֵשׁ פִּיהַ מִתֵּל וְהַעֲבִיר אֶת־כָּל־כָּפֶס
 אֶחָדָה־פִּי אֶתְנִין אֲדִי יֵשׁוּא פִּיהַ לְכָךְ וְאֶמְצָא חֲזָקָה מִלֶּךְ
 יְהוּדָה בְּקֶשׁ אֲבִיו לֵהַעֲבִירוּ בְּאֵשׁ לֹא שִׁסְכְּתוּ אֶמְצָא לִמְרֻסֵּת
 כִּשְׁמַעֲבִידִין אֵשׁ שְׁבַעִים שָׁנָה בְּמָקוֹם אֶחָד נִבְרָאת מִצֻּכְךָ לְמוֹת

נביא
 7

פכר ופזאות סלמנדא דא דשסך אדש עצמו בו אינו נשדף החל הזה
 תרגום יח' ית כרכשטא דתסלמנדא ויקסמו קסמים אסתעב
 לענאיע אנגומייה ואסתעבמל למעבאיתמן גהתהא וקאל קסה דל הזה ל
 לנה עאמה לכל עטאנה יתחאל בהא אדראך עלם לגיב וססר פי קוסמים
 קטאעין אמר וצארמינה ובחל'נה מן קסם על שפתי מלך ויחל
 קוסם קסמים קוסם זה החוח במקלו לשון קיסם קסם במטר יח
 אחוז במקלו וינחשו גללו וקאל בלגלר ולתפאולות עלי אכתלאך
 טרקהא ותפנן מטאברא עלי מח ביינא פי אוול אכתאב פי קצה בעלת
 אב פא לגר הו לפעל לדי יגלר צאחב הזה לעננה ען פעל מא יחיד
 והו פעל בעלזאב לדי יסמע צפצוף חעופות פי וקת מינה וינזגר ען פעל
 וידי יפעלה אוכלאי יקול נפלה מקל מידי או נפלה פתי מפי הואל ואירע
 כך לאעשה כך וכך ונחו מא תקול לעוואסקר נעשת מן אטרוק מאתנני
 לי חאנה והדי ליוס און מא ראית פיה לשי אסלאע פמא אנא ארעא ליוס
 הדי הו מעט לגר אי אן לפעל לדי אתפק יגלר צאחב הזה לעננה ען פעל
 מא יחיד ל תנחום דל למגס יסמא קוסם מן מעט חנה יחכס כ
 לאמור ויקול וכו' כית וכית וכו' יסמא חכאם וחכאמין וקסם פי לעבראע
 חכס קסם על שפתי מלך ומנה קין קסמי נא לי באוב יעט אחכמי לי במג
 יגרא ואעלמינ כה וקין אן קוסם וקוסמים כאהן ומתכהן והו אי יחא
 מן מעט לחכס באצינאית ואלא כבארבא ויתמכרו לעשות
 הדע שהו פי פעל אשר וגלחו ולס יותדעו ולס יגלו בל כאגהסאצא
 אנפסהס לה ביעולס וחתשמו ולא יכשו מן שי גורה ופסל בלל נפוסהס
 פי פעל אשר צאחבהא פיה והבוהא לה ופיוש קמחי ויתמכרו עט
 מכירה פי מרוב השתלות בפעולתה עבדות כלו מכר עצמן לפעולה חהיא
 ויתאנף י מאד בישראל וגד עליהם וג'ב ואעלה מן אף ויתנס
 ביד שוסים נאהבין כי קרע ישראל מעל בית דוויר ומליכו את
 ירבעם בן נבט וירח ירבעם את ישראל מאחרי יי והחטיאם חטאה גדולה
 פי קרע אסתעבארה פי כלע אטאנה ואזלה חרמותה ואמרה ענהס
 מאכוד מן קול שמוא קרע יי את ממלכות ישראל מעלך היום ותקול
 לערב פי מעבא שן לעצאה אי כלע לנאס טאענה עלי סבל אסתעבארה

הו לנטק יקאמר והו
 יגלר בלתי עדי יעט
 ינטק בלתי מרע
 ולגלר הוא קול שמואע
 באי

ונתאחרו

ויקח את תגיון הדין אלפיץ לפתח לפני בשרה אל האם קלוקרעו ולח דמו
 וימליכו את ירבעם בן נבט מלך ירבעם קץ שלמת אנה כחך בחי לאה
 ואנ אחיה השילוני בשורה בה ואועדה ואשרם עליה לעלמיה לידום לה למלך
 ואנ תגיון טגיון מלכה והלך הוא ונמלה עלי מא תואעדה ותראה הנא קד אב
 עלי ישדל שלי תמליכה פהדי ידלואן ועד שלה תעלי באמר או תואעדה בנקינה
 לא יכלה דלך לאמר ען באב לאמכאן ולא יגבר אחד עלי פעל דלך לאמר למועד
 בה אלאמחואעד בל דלך למחעל לו שא לס יפעלה וללך יעאקב עליה אן כאן שר
 ויגאזא עליה אן כאן כיד מע כון עלם שלה תעלי בלשי ואכבאר לבכי בה לאב
 מן כונה לח כן אק לס יכן עלי יד יד כחך עלי יד גירה ולא יגבר אחיהמא דון של
 אכל באן לא יפעל או באן יפעל וקד אשבע דבינו משה דלל פיהדי אק
 ובסטה ושלח גזאיתא פלפצל אנהמן מן אמתל אתי קדמהא עלי שדח מסכת
 אבות משנה פאכשפה מנה פ יבאן מן הדי שדח אן יש למא אכחאו
 ומלך ירבעם ומא איה פלאכטא אכל עליהם עלי תמליכה ולו שאו לס יפעלו
 דלך וכאנו יתכלצו מן למואכזה ולו אן מלכה לא נד חנה כאן יכוך עלי יד
 גירה וידח ירבעם את ישראל מכתוב וידא ירבעם בלך וקד עלמתאן
 אחא וללך מן חרון אהה והלה ללך למכתובה הי מותע הי מן וידו אבן בי
 זיגל ישראל מעל אדמות אשורה עד היום הזה יירד ויגלה פחוף לא
 לפעל מן ויפן כה וכה מן פנה והו יירד ויפנה ואמא ויפן זנב אל זנב
 פהו מן חכנה ופתחת ליא בלמעל דן עלי להא לאנהא פתח קטן ומתלהא
 ויגל ישראל אשורה כמא ביינא ויבא מלך אשור מבבל ומכותה ומעוה
 ומחמת ומסמרוס ויושב בעגי שומרון תחת בט ישראל וירשו את שומרון
 וישבו בעליה ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את יי שהיו עובדים עין
 ולא היו מודים בהקבה שהוא אמת לא בעל בלד ולפיכך שלח בהם אתמחיות
 וכשהודיעם הכהן משפט אלהי הארץ כתוב בהם ויהיו יראים את יי ועוד
 כתוב בהם את יי היו יראים ואת אלהיהם היו עובדים ושרח ויבא
 מלך אשור מבבל ומחמת ללך יסמו ענדא אליוס כותים לאנהם מן כות
 ואמא כונהם ערב ובתסמיה סמרא סאגהם למא גאבהם אכבהם פי שומרון
 פסאדו יסמו שומרונים כסכה ליבלי קכטהם פי שומרון פאחמור דלך אקס

א
 ק

להם לזמון לעב פערבולס. ^{שמואל} שמואל בם מרה ואסמלר דין ונס. מאתקל
 וחת תלאאן קור וגורדם אנמחה פי בלאד שומרון וה. ^{אנס} אנס אכלאד דא
 ושומרון תמא ליום סבטיה פי גכל נאבלס והכיר קל לנץ ויירשו את שומרון
 ושבנו בעריה. ויאמרו למלך אשר לאמר הגוים אשר הגלית ותשב בערי
 שומרון לא ידעו את משפט אלה הארץ וישלח בם את הארית והנס ממתינס
 אותם כאשר אינס יודעים את משפט אלה הארץ. ויצו מלך אשר לאמר
 האניכו שמה אחד מן הכהנים אשר הגליתם שמה וילכו וישבו שם ויורס את
 משפט זה הארץ. יריד וילך וישכסס ויורס לנץ לנמיר ען פלאד כמכא
 קל הולית שמה אחד מהכהנים אשר הגליתם משם וקאובא אחד מהכהנים
 וישב בביתו ויהי מורה אתם איך יראו את יי. ויהיו עושים גוי גוי
 אלהיו וינחו בבית הבמות אשר עשוה שמועס גוי גוי בעדיהם אשר הם
 יושבים שם אי אן הזה לאמס לתי אתי בהם מלך אשר ואסכנהם פי בלאד
 שומרון כאנת כל אלה מנהם באקיה עלי תעבר מעבדה אתי תעבר בה
 אוולא כמא קא אנשי בכל עשו את סכות בנות ואנשי כוש עשו את נרגל
 ואנשי חמת עשו את אשימא וזה עוים עשו את נבחן ואת תלתן והספרים
 שרפים את בנחם באס לאדרמלך וענמלך אלה ספרים סכות בנות צורה
 דגאנה ופראכהא. ונרגל צורה תורנגול. אשימא צורה תיס פא סער
 נבחן צורה לב. ותרתן צורה חמאר. אדרמלך צורה בגל. ענמלך צורה
 סוס. פא אדרמלך וענמלך לקוד ולטאוס. ורבותינו לל פירשו סכות בנות
 מאי ניהו תורנגולות שמסוככת על כטה פא תורנגולות ונחיה. נרגל מאי
 טהו ברה דתנגלא. אשימא מאי טהו בלאחאה קרחא. נבחן ותרתן
 מאי ניהו כלב וחמור. אדרמלך וענמלך הפוד והסוס. אדרמלך ואדר
 ליה למריה בטענה. ענמלך דעניניה למריה בקרבא. ומנחם מן פסל
 דין אסמא כואכב ופסר סכות בנות לזהרה ותאפע וואדף יעב עמל
 עלי סטוח ביותם צורה אזהרה ויתעבדון להא. נרגל למשתרי. אשימא
 למיך. נבחן חל. תרתן עטאר. אדרמלך וענמלך לנסר לואקעול.
 נסולטאר ואני אן הוד אקרב. ונסתל בללך אנהם כאני יעמלון פילתהם
 צורה לכוכב לדין כאנו יתכדוה מעבדא ויעבדון לצוהה. והספרים

ד"ר נדב
תורגמן

પ્રત્યક્ષ-અનુભવ

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁכַּח
 כָּל-עֲוֹנוֹתֶיךָ

שרפים את בניהם באש לצאן החולאי כאנו עבדנו אנא בזהה לשפסדה ל
 מלענה לבעירה גדא ען אחיקה ענד אחס ולמקל ויהו ירמיהא
 יי ויעשו להם מקצותם כהע במות ויהיו עושים להם בבית הבמות עבד
 לקום לוי געלוהם כהע במות עמלו להם הזה למעבוראת בבית הבמות
 את יי היו יראים ואת אלהיהם היו עובדים כמשפט הגוים אשר הגלו אותם
 משם ערף אן האולאי לאמם כאנו כאפיץ מן אלה וכאנו אינא עאבריימ
 מעבוראתם מתלשלה לוי אגלהם מלך אשור מן שומרון פקולה כמספט
 הגוים ישיר בה לישל פתמתלו בהם האולאי לאמם ואנמא סלט ללה
 עליהם לאסוד באבטרא וקתלת פיהם לא לכנהם כאנו עלי עבאדה לאותמ
 גיר מקלין בלה עלי עה מן אגוה פארחד אלה גל לכה אן יצהר שרף הזה
 לאדאני אן לא יסתקיס חל מן גלם כיהא ויהו מנכרא ללה ואסתקאס אמהם
 בעד אן גאהם לכהן ועלמחם מא עלמהם מע תבאתהם עלי עבאדה לאותמ
 לאנהם קד קרב מן קלובחם שי מן עבאדה ללה אן אתבת פי כפוסהם אנה
 לקאדר עלי אגלהם ולקאדר עלי אנהאתהם ואזלה לבלא ענהם פטאפה
 וקאו אן האולי לכותים ותגירו ואממהם גירי אדות כלומ נתגידו מלכ
 שהיו האדיות טורגין בהן עד היום הזה הם עושים כמשפטם ויהיו עושים
 יראים את יי ואינם עושים כחיותם וכמשפטם וכתונה וכמלכה אשר ענה
 יי את בני יעקב אשר שם שמו ושלל מן אול הדי לנץ לי ויהיו הגוים
 האלה לוי כי אכר לכתל הו וקחל ישלל וליס ללסמרה פיה מדכל ומן ויהיו
 הגוים לי אכל לפצל מקוול פי לסמרה וחוקולה ויהיו הגוים האלה יראים את
 יי ואת כסליהם היו עובדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבותם הם
 עושים עד היום הזה הדי לנץ לאגע לי לסמרה ואמא למיתקדס הו ויערף
 קל ישלל ולוי אחוגלי ללד כול בזכר ישלל פי קצה לסמרה הו אנה למא
 קל כמשפט הגוים אשר הגלו אותם משם ואשאר לי ישלל ואן לסמרה
 תמתלו בהם אכל אן ישוח כף כאן רסס ישלל פי ללאפהם לטאעה אלה
 תעלי חזקיה הוה הליר את הבמות ושבר את המצבת וברר
 את האשורה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עדימים ההמה
 היו בע ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן וכתת פלר וליתן מן וכתתי
 מפניו עריו ומטה קיל שמן זית דך כתית ואמרו בכסא שלמה חקן

ויהו ירמיהא
 כהו מן חושעים וכח
 קוער בן קיער פלע
 וכאנו ענא בעל הכה
 את קויער פלע

ישיור לו ושלל כערף א
 ראמו עלי מתל דלנ
 בעד אן גל אינע

נחש ושמו על נס והיה הנחש שורק בפיו וכל חולי ירושלים מתרפא מקל
ז' לעזר אומ' הוא הנחש שעשה משה ושמו על נס והוא הנחש שהתעלה
חזקתו מלך יהודה שנ' וכתת נחש הנחשת וג' שאלו התלמידים את ל' וחנן
אמרו לו רחמי הנה לחזקיה וכול' כסא שלמה וידבק ב' לא סר
מאחריו אמרו ז' אחז סתם את התורה ובטל בתי כנסיות ובתי מדרשות
ונעץ חרבות בכל הארץ ואמר כל מי שקורא בתורה ידקד בחלב ולפי שהושע
הרבה יום שמות נתקצר ונעשה שתי שעות כדי שלא יספדו אותו ויקברו
אותו וכשמלך חזקיהו בנו פתח בתי כנסיות ובתי מדרשות ונעץ חרב
על פתח בית המדרש ואמר כל מי שאינו עוסק בתורה ידקד בחלב והעמיד
עבדיו וכידיהם חרבות חדים והם מכריזים ואומרים כל מי שפתח חטתו
או עסק במשא ומתן קודם שיכנס לבית המדרש או כל מי שעבר על
פתח בית המדרש ולא נכנס בטוב ללמוד תורה ידקד בחלב והחזקות וביקו
בימיו מדן ועד באר שבע ולא מצאו עם הארץ מגבל' וש' אנטיפסרס
(לא מצאו איש ואשה תינוק ותינוקת שלא היו בקיאים בהלכות טהרה
וטומאה ועל אותו הדור הוא אומר והיה ביום ההוא יהיה כל מקום אע"פ
יהיה שם אלק' גפן באלף סף לשמיר ולשית ידעו אע"פ שאף גפן שוות באלף
בסך שהגפנים יקדים הם לשמיר ולשית יהיה' דלכא דעסיק בהו דעסקי
בתורה' ושרח שמיר ושית הו' אחר' וזק' צוס' אחר' הו' אשור וזה
שור' מתלת סגיר אנס' ותרגמו הובאי בוג' כליה באירה'
כי יניחו ב' עליהם והולכים ולמדו תורה והם מעלות קמטו נישות ולשם
ועקד' ב' וכבר פירשנו פירוש נחשת במלכות אחז' וקא' ל' יצחק
ז' ויקרא ל' נחשת ידועה א"ה למא' חס'מה וכס'לה ואזל ענה צורה'
לנחש וסל'ה סמאה נחשת אי קד' סאד פי' מתאבה' לנחש אמכסור
ל' לא מקד'אל לה ולא יסתח' לתבכ'ל לה' וקד'סל' לאי סבב עמל'
משה רבינו צורת נחש עלי' נחש הנחשת' גואב קד' קא' לחכמים דז'
עבא נחש שלקה על הוצאת דבה ויפרע ממיתאי דבה שאמרו עת'
מ'ן זה שיתפח בתוך מיעינו כלום ישלך אדם ול'ד אשה שמכעס ואינ'
מו'צא: יבוא נחש שכל המינים נטעמים לו טעם אחר ויפרע
מכפוי' טובה שדב' אחד משתנה להם לכמה טעמים' ולמה אמר

אמר ר' מנחם ור'
שם רבנא עירוב' והיה
כל אחת ואחת מועצה
כ'ת' מ'צ'ים

ז'
כל'ם תנאי' ול'ם ל'פ'
ג'ת'

הגמט'
קריס'

לו הקב"ה שיעשה נחש נחשת אמרו חכמי ארמאות כי ארמיא
 ישכנו נחש ויראה נחשת מיד מת לפיכך אמר בקב"ה למשה עשה לך
 נחש נחשת ויהי כל הנשק ויראה אותו וחי בהם טבע העולם כפי הגדיל
 הנס וכן דלות תאנים לחזקיהו וכן ויורהו יי עין כי אמרו כי עין מר
 היה וזה הפירוש לנדר קמחיל: הוא הכה את פלשתים עד עזה
 ואת גבוליה ממגדל נוצרים עד עיר מבצר מגדל נוצרים הו ברז יעמל
 לללנא יע יקפון עלה וקתלכשייה מן עדו למעני לאחזראס ולאנאאר
 בלעדו מן נוצרתאנה ואכלסמה: עד עיר מבצר לבלד לחיין למעני
 ובאדבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על
 כל עגי יהודה הבצורות ויתפסם לחצינה למענה ואמרו רלל היה
 אורך מחנה סנחריב ארבע מאות פרסה ורוחב מחנהו ארבעים פרסה סך
 מחנהו מאתים וששים דבוא אלביס חסר אחד באעי רבא חסר לפא או חסר
 מאה תיקו בעת ההיא קצץ חזקיה אתולתית היכלי ואת האומנות
 אשר צפה חזקיה מלך יהודה ויתנם למלך אשור קצץ בפיתח מתל שבר
 גדל וקד יקל קצץ בערי מתל שבר גדל דבר וללנאן גאזתאן ומענה
 מתל לפפנ לעבבי ופי הדי קא קצץ דלחנות ההיכל ולא הודול
 והאומנות דעמאס וסוארי חאמלה ללבעאן כאנהא חאצנתה וקד אסמאן
 לקס מדברי לללך חאמלי לעייה ואת האומנים אחאב עלי מא ביינא כי
 מכאנה ויחשו המגדלים אותנו מנעבותו והם אנשי ענת אשר עליהם
 עניי המלכות ופירש קמחי לל ואת האומנות אשר צפה חזקיהו
 עמודים שדון קוש הכניץ וינתן חרש וית סקופתא כלומר אסקופות השערים
 ופסדלי צחק קל ואת האומנות אשר עמה חזקיהו הי ללכאת לת
 על לאבואב קטעהא מעמא על למלאבן לגאנייה מן אנשא איד גשאה
 חו וחאסל אי מלך אשור ולכון ללכאת לאבואב שבת בחאצנת
 פקל האומנות והדי לקולו אקרב מן קול צאחב לאצול פיה אד קא פטח
 אכל ומן הדי קיל ללדעאס ולסוארי לחאמלה ללבעאן ואת האומנות אשר
 צפה חזקיהו אד ללס נגד פיבנא לבית דעאס וסוארי גשית בדהב
 ואי חאנה אי דעאס פיבית גיד לבנא וקא פיה אתדוס וית סקופיא וקא
 לל כיך אנה מעתל אנה עלה ללה וטאעתה לל אסל איה הלה לאמול

פירוש
 לעתבה אספניה מן
 אסקופה ותרגום מפי
 חזקיה ביהמקד

קד שוח פ

אורי
7

ויקול לחטאת פקא קוס אן זלך כאן קבל הזה ארבעה פי אולאסנה
ואנה פצא עליה פי אברהם פגזחה דפעה תחיה לקולה פי ישעיה ויהי
בארבע עשרה שנה למלך חזקיה עלה סנחריב וג' וישלח מלך אשור ארבע
רב שקה מלכישירושלמה אל המלך חזקיהו בחייל כבד ויעמוד בתעבולת
הבדיכה העליונה ותמאכ לקול וקבלי זכר רבינו סעדיה זל אן חזקיה
חמל לי סנחריב פי אסנה זאל תלאת מאיה בדה וריק ותלאתין בדה עין
ולאקרב הו אן יקא אנה טלב אן ידאפעה מסב מא יחדר עלה ולא יבא שמח
לאן זלך כאן פי וקת קריב סיימא אנה זכר אן חזקיה ארסל איה לי לכיש ואן
מלך אשור ארסל איה מן לכיש ואי צא אנה לס יזכר אנה למא בעת איה
למארגע ולסככ פי אנה לס ירגע עטה הו מא קדמות זכרה אנה אכבר אן
חזקיה טלב מראפעתה ואנה קד עמל עלי לתכלאן עלי ללה ואנה לס יבלי
אן יכלפה פארסל איה מלך אשור לסלה עעבה ליפגעה לידה ען אכתארה
ולטף בה איצא בקולה עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש נפלו ואיש
תאטנו ושתו איש מי בורו עי בואי ולקחת אתכם אל ארץ בארעכם ארץ
דגן ותירוש ארץ לחם וכלכלים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמותו וכלכלו
לה מא פי כפסה אן כאן זלך מראפעה או גר פה די אקרב מא קיץ
פיה בתעלת הבדיכה העליונה סאקיה או פסקייה ומתלה ואתהמים
אשר בתעלה במסלת שדה כובס דרך כבושה וכן תרגומו רבכיבש
פי מוצע לוטא שדה כובס תרגם ינתן חקל משטח קצריא שושים
לם הכובסים את הכבים ויואח בן אסף המזכיר כותב לדרוכות
בדברי הימים ופסר למלכא והו צאחב אסנה והו אזמאס לזי יכונחסאב
אסלטאן ומטאעאתחת יוא והו מזכיר ללסלטאן מא אסתל פי גמלוד
חסאבה ושדח סנה לאנה אלי יגעל אזמאס פיהא אוראק למטאעאת
ואחסאב פה המזכיר צאחב לזכר והו אחאגב אלי יקדל אקצט פה
הו אזכיר לזי מנע קצט אכאס לי למלך ל תנחום זל דגזכיר קיץ לזי
יאכא אקצטמן אכאס ויקדמהא ללמלך ויזכר בהם אן גפל למלך ונסי
ופלאעבדי יחמו לרצאט זמאס ואשי למרבוט מזמוס כזלך הדיר
למא כאן חסאב אסלטאן מצבוט תחת ידה סמלי זמאס ותרגמו דמאס
בל חכמה ואמר אליהם רב שקה רב שקה כאן מן ישלח

מראפעה בלסאן

לכנה משומד כארג עקראיך אשר יעשה חבדך לך רביה על שם שם
משומד היה אמרת אך רבד שפתיים נענה ונבדה למלכות
מענאה הל צננתאן אמר לחוב ותבירחא ומא ינא פיהא מן אבדות
היינא כקול תכרה מן ביק שפתיך והו פי ישעיה אמרתי בעבה לקול
נפסה והדי לוי הנא הו ללאיק בזמנני וקין אן מענאה אן לא תתן
כאן לכנאס ולדשא בלשפתיך כאפי תביר אמר לחוב ומא יתחא פירך
מין לקווה ולגברות למעט לא תטמע נפסך כחך חזינו לרבך יכליך
מן הדי למנך לענים לסן לס יכליך מעבוד מן סאי למעבד אמותי
למתעבדה לה חתי תשבה אנת חיצא ומקול אהי יכליני כמא יתן להם
בשר קול איה אלה חמת ואפס זכריתתא עתה הנה בשחת לך על
משענת הקנה הרצוף הזה על מזמרים וכאפי לקצבה למצוניה
אשר יסמך איש על הקנה הרצוף והוא נשבר והקרומיות באין בכפו
ונקבות אותה מן פניה לבוטחים בן ויאמר ליהודה ולירושלם
תקדירה לבי יהודה ולושבי ירושלים ותרגום ואת מזבחותיו וית
איגוריה ומעני איגוריה חגא מגמועה והו פי כל מותני יתרגם
מזבח מזבחא והנא תרגם מזבחותיו איגוריה והו יעני אן הוה למזבח
אתי הי מבנייה מן חגאדה מגמועה והי מלקטתמן כל מכאן אלק פידא
קאנוז לשוע ולט תלח ליקרב עליהא כל הי מזבחות כהא אעצא
ליגעלו עליהא עץ והדמהא יחזקיהו ועדהא קאגם מזבחותם כגלים
על תלמשידי ותגמהא איצא אף איגוריהו אסגיאו כיגריין פדדי
את ענא שרא סנחריב וקא הלא הוא אשר הסד את כמותו ואת מזבחותיו
וכן תרגום ויקרא על המזבח וקרא על איגורא ויעשו קל תרג ירושל
ועבדו אוגר - ועתה התערב נא את אדוני פלטה למעט כן פי
טאענה מצאחב לה וקין אנה מן מעט ערבון ארצה עלי מנאסיה
אן אחצרת לך אמן כאכבא אם תוכל לתת לך רוכבים עליהם ולס אא
לדך מעט ואאון אידב: וכך פירש ירמיה התעבב לשון ערבון
התעבב נא בבהדה ואתנה לך זפים קמים אם תוכל לתת לך חכבים
עליהם אם תוכל לקיימו ואיך תשיב את פני סחת אחד מעבדי
אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולמשיים מענאה אעלר

לך אן תבין מכלל ומצאב אחד נואב למך ועבדה לעצמך מן אן תתפל עלי
כצרה מלך מער ועסאכרה אן ינגד לאגה לא יפידך וינדתי פירי
איך תשיב אפלו פני פחת שהוא אחד מעבדי אדוני הקטנים ושרח פחת אמר
והו כוק ללמה לאן תפסיד סגן פי לאם לחכמים למה פחן גדול
עתה המבלש יי עליתי על המקום הזה להשחית יי אמר אלי עלי על הארץ
הזאת וחשחיתה מענאה אן ללה אלאד ואלך והו במשייתה ולמעט לא תתפל
אן ללה ינגד ויכלתך לאנה לולא תלסך הוה לארץ מן מעשייתה ואראיתה למא חסן
לי למגי איהא ולא חרבע לקצרהא פאד וולך כאן במשייתה לא תתפל באגה
יכלתך קצרה בולך אן יקטע רגאה מן כל גהה ויכופה בבל מעני אי אן אתפלת
על נגדה מלך מער פלא יפידך כאן לא קור לה ולא קימה בלגסבה למלך אשור
ואן קלת אן ענאה ללה תשמלך ותכלתך פהו לוי אלאד ואלך וסכבה ולולא ואלך
לס אתמך איקערך וקצד בלאדך מן גיר אלאדיתה זהוי לס מן אעתיקחד סמחריב
לוי קול הדי לקול עלי לסאטה ונקל ענה בל בו קול רב שקה איהאם לה ותפוק
וקולה ייאמר אלי מתל חלהרגני אתה אומר לוי מענאה הל תניד אן תתפל
ופרש צרפתי המבלשי יי שלא מרשותו וברנא אל עבדיך אדמית כי
שומעיס אנטנו כלמט בלגסיה פאנא נהס מא תקולה וכאן סלאהס הדי כמא
מן אן תשמע לעאמה כלאס רב שקה פתנכסר קלוב לעייה כי שומעיס
אנטנו מענאה כהס ללנה מן גוי אשד לא תשמע לשונו א מן לא תפיהס
לגתה לאן ללנה שמע פי לעבדהא עלי תלאת מעאט במעט סמאט
ומעט קבול ומעט פהס לסמאט ויעקב שמע כי טמא את דינה ביען
ולקבול וישמע יעקב אל אביו ואל אמו לא תאבה לו ולא תשמע אלע שמוע
אשמע צעקתו ולפהס תשמע חלוס לפיתור אותה ומתלה הדי לאזכור הדי
ואמא שמע ישול תפסירהא אפהס יאאסראין ואעלס יקול לא תסתכס אן
תשמע מן לגיר אן ללה הו לאחד ולא איצא תקבל הדי לבלאס תקליד מן מעלס
וגירה אן ללה הו לאחד ואמא לקט אנך אנת תעלס ותפהס מעט לחדאניה
ותתעוורהא פי כפסך ותתמיאהא ותעקלהא למעט אן תאכיל וחדאניה ללה
בלבדהאן לא באתקליד ויגוז תפסירהא לקבול הדי שמע מזבח טוב יעבי
אך לוי כנת גיר עאדך פאקבל הדי לבלאס תקליד אן ללה הו לאחד פלולך
לא יגוז אן יפסל שמע ישול אשמע וימכך אן יכון שוח שמע אשמע

ויכון דל-מכעז באבנו ישול חזקן: ויש מעט אחדת און רבשעטעס
 הוא כמו אמרת הכתוב בישעיה כלומר אמרת של אנטון לתת לאדון
 לאשמה אלא אשול לך שלח אלך משמי בשפתו ואתה תשלים עמי ותעביד
 ואתה לא עשית כן לא אמרת יש לי עצה וגבורה לעשות עמך מלחמה עתה הישע
 מה היא העצה על מי בטחת כי מדרת בך: ועתה התעבב נא יעני נתנאמן
 ומתאון באן מלך אשור ועטיך לפים סוסים לאתקוד תבעל דלך וסך תדע אלגנה
 ותכלט: לאבן את חוריהם ולשונות את שיניהם עמהם הכלי מכתב
 והו קרי לאבן את עזאתם ולשונות את מימי רגליהם: ועטן חוריהם רעי היוצא
 מן הנקב: ועטן לשונות את שיניהם לשונות את מימי שיניהם כמו שיע
 יש לכרשא ונראה לזה קרויה מימי שיניהם ומימי רגליהם שלשה קרוי קס כן
 כדאמרינן במסכת נדה כמין שינים יש באותו מקום: ואמרו עוד יולד
 שירדה לטבול מטומאה לטהרה ונעקר ממנה דם בירידתה ויצא חוץ לבין השנים
 הרי זו טמאה: אל ישיא לכם חזקיהו לא יגיבם ויכאדעכם באקולא ובמא
 יקול לכם אתכלו עלי אלה והו יכלעכם: ולא תנתן את העיר הזאת ביד מלך
 אשור את דאכלה פי אכלאם ולא זיאה' מעני להא פי למכאן: עשו ארץ
 ברכה ועאו אלי מענהה עלה ומצאנה תרגומו עבדו עמי שלמא: ארץ
 דגן ותירוש דגן הוא שם החטה או השעורה או אחד משאר המינים שנמדה
 ותירוש הוא היין החדש: ארץ דגן ותירוש תרגומו ארע עבוור וחמר וקל לין
 ויאכלו מעבור הארץ ופסל מן טעאם לבלי: ארץ לחם וכוונאים ארע חקלן וכוונין
 וכל לחם ענינו כלל לכל מאכל כף פירש קמח זל נמצא ענין ארץ לחם ארץ
 שתוציא כל מיט מאכל: ארץ זית יצהר ודבש פיר ארץ זית יצהר עיני
 זית שעושין שמן כי יש זיתים שאינן עושין שמן והוא כענין ארץ זית שמן
 ותרגום ארץ זית ומתלה כל חלבי יצהר ויריד בה לזית וקל יצהר לא לזית
 יכון פיה ואף שית אל לזפתיה והי עפה גלבה: ותרגום ארץ זית יצהר ארע
 דזיתא עבדין משחא ותרגום ארץ זית שמן ארעא דזיתא עבדין משחא
 ותרגום ודבש והיא עבדא דבש: כי יסית אתכם ה'ה לא יא אכלעל
 באתי כי כי יסיתך אחיך וחקי יסית ממל יקיס ישיב: איה להי חמת ואופד
 איה להי ספרוים הנעשה כי העילו את שומרון מידי יריד את יושבי שומרון
 לאן סכאן שומרון חייב סאט לקס לזי גלאם סנחריב מן ה'ה אללא ואוכתים
 שומרון פקלאן ה'ה למעבודא לא תכליט סנחריבא לזי הם לאן יסכנו פישאמון
 ח'יז כאנו פי בלדהם בל וקעו פי ידי ותחכאת עליהם כמא ארדת ומע

הוא המשי הדבוק בפי
 פ

מן חמת ואיש

נפעתם מעבודתם כחכא אמר כולך כיך תתבן אנת אן אחר יכלך
ירושלם מן ידי פצח אן קולה אולה אן חרבתה לי ירושלם במשיח אלה תע
לם הו אנתקארה ולא הו קאילה ען חקיקה בל תשעע עלי חזקיהו ואסתנקאן
לה כונה ישתקד מתל דלך ויקולה לאהל יושלם כחכא במא יעלם אנה ישתקדה
ליכון זאדה פי איהאמה ותכופה ותרגום הנעוועה ארי טלוינזון ואנלינזון
הנעו ועוהו מלך אשור וקלר יצחק זל הנעוועה קין איהא אסמא מואנע
ואנא למאסאפרג לי חלב אול ועול ליילשאס וועלת לו מעפתלנעמאן כאתבג
רבינו ברוךהרב הגדול זל מן חלב יקול לי בלגה לתלמוד מטת בשולחא דמסא
ליה מר לאמנא דהנע פעלמת מן קולה אן הנע הי מערה לעמאן ולעלתא
אנמא סחית כולך לאן אלהא כתיר מא ינגל מנהא לסלכ לעדו להא לאמא כתירה
לנעס ופיהא מן שגל אפסתק כתיר גרא וסחית הנע מן נע ונר ואמא
ועוה פהי עול והו מכאן יסמא לענה ויבא ליכוס בן חלקיהו וג אן חזקיהו
קוועי כגדים על ששמעו גדופיהשס והוא ברבת השם מפי רב שקה שהיה
אמרן זל רב שקה לא נתפס לא מתוך דבריו שנ עד בואו ולקחת
אתם אל ארץ בארצכם אמרו לו אם אין ארצנו יפה לך הנחנו במקומנו אמר להם
לעזובנו ונלך ארץ ישראל לשרה הייתי בורח ממנה משכנעתי לשרה כל מי שהוא מבקש
להוציאני מתוכי אני יורד עליו בבקעות ושרח קוועי בגדים ממזקין
לחגאן אן מן ארץ אתיאב לולך תעמן אנן אן מן סמע ברכת השם מן אחד אשכאן ישול ולין
ישול חבן לאיירי דלך באן כאלג ען למנה ומתכלי ען לשריעה אז ואעלה מנהם פילס לדי יסמא
ולא יסכנהא לאמא לענה
זל מנהא וקול
כאעכס ולס קול טוב
ואעכסדל ען אקדאה
כאן דפיהא וחזקיהו
ברכת השם מן דלך לכאנא אן ישק תיאבה כמן מאת לה מיית כלא ען אן יסמע
דלך מן ישראל פיחאער אוקת ורב שקה מן ישראל כאן לכנה משומר כאלג ען
דאירה לשריעה יוס ערה ותוכחה ונאעה חיוס הזה אמא ערה כחן מאחער
מן לעאיקה מן לעדו ותוכחה מא חער מן לעתראן ולתוכיך בכלאס רב
שקה פי חן לגנאב ללאהי ותעייר ישל ומסאואד אלהס במעבוראן לאמס
ואענאמהס ונאעה מאחער מן לכראהייה לסמאע תוך לאקול לאנהיס
אכרהו ולגנבו פי סמאעהס וקל אתרגוס פי ותוכחה וחיסודיך פגענה מתל
וחרפה כלוק מחרפים אותנו ומשתכחיס בהעללותס לאמר ידינו רמה ואין
להיס ופסל פי נאעה לכראהה ואזדרא ולחתקאר ופסל אגאנה
יעני צאדו לערא יגיצונא בולין לכלאס מן נאענע העס הזה פי באן
בנעס עד משכר למחבר והו לכרסד לתי חלד ענה לאמראד ותרגום וראיתן
על האבנים ותחזון על מתבדא והו מתל לשרה לעאיקה ועצס לאס ענד קרב

דחבר

מעני תפישתו אנה
באנה מרעב ולא יידי
תוכחה ויגלס פיארי
מפני שחפז השרה
ואינא אנה אקד בחוקות
לחגאן אן מן ארץ
ישול חבן לאיירי דלך
ולא יסכנהא לאמא לענה
זל מנהא וקול
כאעכס ולס קול טוב
ואעכסדל ען אקדאה
כאן דפיהא וחזקיהו

אלהיה וקוה למכאיה פאן לעשת לקה ענדע אלז גלסת למלכות
 מלך בה חזקתו חל יאקוהם מע אשרו פקל לישעיהו עס אן לסאע
 ביקה מן אגנאב לאהי בתלסט קחך אנפמלייה ולאקחתיך סקטת ויילא
 אלתלף ה קולה ט בנו בנים עד משבר וכוח אן לידה ופחד פי משבר
 מתבר והו מסקט אל מן ארץ און ישמעל פ להיך את כל דברי רב
 שקה אשר שלח מלך אשרי ארצו לחרף אהיס חי אי מדרך עלם במאזל
 מן רב שקה ומא לפתרה פי חקלגנאב לאהי מן אמערה ולשנאעה
 והוכיח בדברים אשר שמע יאהיך הו לזי קל ענה יוס ענה ותוכחה כמא
 ביינא וקולה אשר שמע יי הו מעני קולה להיס חי לאן מעט חקיקה
 אחיאה הו לאדראן לאן כל מדרך פהו חי ומא לים בחי פלים מדרך ונשאת
 תפלה בעד השאריתתמצאה מענא תרפע לה דעא ותשפע עזאמל וקד
 ביינא פי אן ספר שמועל ענד ותפלל חנה מן לפת תפלה פי כל אמקא ופי ארץ
 ללגא אנמא הו ארעא לא פיתלאת מואיע הו במעני תהלה והו ותפלל חנה
 תפלה למשה תפלה לתבין ותרגום והוכיח בדברים ויעביד פורענותא על
 כל פתגמיא דשמעין קדש ש אהי כהתאמרן אל אדניכם כה אמריי
 אל פירא מסע הדברים אשר שמעת אשר גרמו בערי מלך אשרי ארצו גלגא
 לאן נערה גאדיה ונער גלאס ונערים גלמאן פללך יסמא לכביר לזן נער
 מסל ומשרתו יהושע בן נון נער ווסף נער עברי וקל ויאמרו נערי המלך
 משרתיו ומעט אגורף הו לזי קל ענה לחרף אהיס חי והו כונח געל לספה
 ומשאכא ביק אגנאב לאהי ופין לאענאס למעבודא לביאליה אתי ליד
 חקיקה לשי מעבא פי אגורף הנגי נותן בו רוח ושמע שמעיה ושב לאמו
 והפלגו בחרב באצו גרף ואראדה וראי אי אפא אגיד לה ראי יחנה ללדגע
 א בלאה ומתלה כל חחו ויציא כסיל אי יצוד גמיע ראח בלעה מן גיר תה
 ולא תפלך בעדס בדירה ושמע שמעיה מיו אהיא שמועת ויהקרה
 מלך כוש ומתוך כך ילך מעמכס הפעם הזאת להלחם עם תדקקה וסין לו
 שיבה לאצו ואחר כך משוב הלזכ ואט עתיד להשיבו למצו ולחפיל שם
 בחרב ורצן ובני שין אשר בתלשור אמא רעף פהו בלד אפסג שארעה
 רצוף חמדה ואמא בתלשור פקין אנהא אנסר למיכדה פיאחדה ואל לאף
 מבדלה בוח מן קבא אהיש אין מלך חמת ומלך ארפי אוא בל הא
 איה או אנה רב איה הוא ונעלהא כלמה מכתנדה פסן פה עמיל מתקדם
 קבן לזכר כאנה קל מלך חמת אין פאנמיר לזי פה שאר אי מלך חמת ופ

ישעיהו היה מלך חמת... ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלך ויקראם
 ויעל ביתו ויפרשו חזקיהו לפני יי חקה ויפרשם מתל ויקראם לאנה וחקק
 על ספרים שהם מתל את שני האנשים ותעצב וקד ביינה פ אול לבתאב מיתה
 כתר ופי ישעיה ויקראוהו איצא פי מויע ויקראם הנא פקד צהר לחק ולמנצפין
 הטה בראשך ושמע טלב מסלבה סמינ... פקח יי שניך וראה עזאב
 מעזאבה בעיר לאן לבאדי תבארך ותעלי הו עאס באשיא קבל חזקיהו ואוליה
 עארפין באנה יעלמה קבל אן תכו פכיק בעד כונה אפס יעלמון מעדאך אנה
 לא יחתאג לי אן יכצרהא ולא אן יסמעהא כאדא קאל פידעאהם אבער ואסמע
 מע עלמהם אנמא יידון כולך אצהאר קורה ועעמה אמא בנוע מן ארמה
 אן כאן וכלך לשי אמנור או למסמוע מן אבואב לטאעה או בנוע מן אנקמה
 אן כאן וכלך לשי מן אמעאני... והזה לקצייה לא ישך פיהא לעקל לעחיה כלמא
 כאן לאמר כולך כאן קל חזקיהו ההנא הטה בעאזנך פקח יי שניך יסלא אעתיא
 עקבה... וקול דניא הטה יי אעזנך פקח עיניך יסלא אעתיא חחמה... וכולך
 עבארה כל הטות אוזן פי ספר תהלים וסאיר מא נחי הלי אנו... ושמע
 את כל דברי סנחריב אשר שלח לחאך להיס חי צמיר שלח עקדב שקה לבנו
 לזכר ען אמכאן לאנה מתקדם כאנה קל אשר שלח את רב שקה להפתור אסמה
 ואשאר ליה בצמיר... ולנס צמיר למכעול פי שלח ען סנחריב כמא יתן מן לא
 בעיה לה ויקול אן מעטאה אשר שלחו יי כמא קלאולא ען נפסה יי אמר
 עלה על הארץ הזאת והשחיתה והו פילאנץ בייך לא יחתאג תטויל ללביאן
 אעמס אלהי הודיבו מלכיאשור את הגוים ואת ארעס תצמן לפיך החריבו מע
 אחדמא מן מעני לכאב והו עמיד עלי ארעס... ולאכלר מעני לקחל מן חרב
 מתל חרב נחובו המלכים אי תקאיפו ותקאחלו וכולך והגוים חרוב יחרבו
 והוי עמיד עלי את הגוים... שחיתא בכלמה ואחדה צמנהא למענין באצאפה
 למכעולין והי לאמס ולאלין והדי גאיה פיאפצאחה ולבאגה... אשר
 התפללת אני אל סנחריב ידיד של סנחריב... בזה לך לעגה לך בתולה
 בת ציון אזורת כך וחדת עליך גמאעה בלד ציון עלי טויק אתמחיל ולא
 כטאבה... ונקראת כנסת ישראל כאן בתולה כי האשה שלא נבעלה נקרא
 בתולה וכך האדמה שלא נחלשה נקראת בתולה שלא עבדוה מעולם וכך אמר
 ש שמגיע למלע אז לבתולה כך סנחריב לא יבוא בארעס ולא יעבור לא הר
 היא כבתולה שלא עבד בה אש... ותרגום בזה לך לעגה לך פתלתבת ציון
 מבטל לא עלך מעיקא עלך מלכות כנסתא ציון... ותאמר בחרב לכב

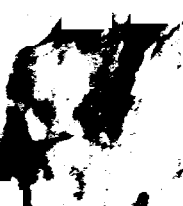
ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלך ויקראם ויעל ביתו ויפרשו חזקיהו לפני יי חקה ויפרשם מתל ויקראם לאנה וחקק על ספרים שהם מתל את שני האנשים ותעצב וקד ביינה פ אול לבתאב מיתה כתר ופי ישעיה ויקראוהו איצא פי מויע ויקראם הנא פקד צהר לחק ולמנצפין הטה בראשך ושמע טלב מסלבה סמינ פקח יי שניך וראה עזאב מעזאבה בעיר לאן לבאדי תבארך ותעלי הו עאס באשיא קבל חזקיהו ואוליה עארפין באנה יעלמה קבל אן תכו פכיק בעד כונה אפס יעלמון מעדאך אנה לא יחתאג לי אן יכצרהא ולא אן יסמעהא כאדא קאל פידעאהם אבער ואסמע מע עלמהם אנמא יידון כולך אצהאר קורה ועעמה אמא בנוע מן ארמה אן כאן וכלך לשי אמנור או למסמוע מן אבואב לטאעה או בנוע מן אנקמה אן כאן וכלך לשי מן אמעאני והזה לקצייה לא ישך פיהא לעקל לעחיה כלמא כאן לאמר כולך כאן קל חזקיהו ההנא הטה בעאזנך פקח יי שניך יסלא אעתיא עקבה וקול דניא הטה יי אעזנך פקח עיניך יסלא אעתיא חחמה וכולך עבארה כל הטות אוזן פי ספר תהלים וסאיר מא נחי הלי אנו ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחאך להיס חי צמיר שלח עקדב שקה לבנו לזכר ען אמכאן לאנה מתקדם כאנה קל אשר שלח את רב שקה להפתור אסמה ואשאר ליה בצמיר ולנס צמיר למכעול פי שלח ען סנחריב כמא יתן מן לא בעיה לה ויקול אן מעטאה אשר שלחו יי כמא קלאולא ען נפסה יי אמר עלה על הארץ הזאת והשחיתה והו פילאנץ בייך לא יחתאג תטויל ללביאן אעמס אלהי הודיבו מלכיאשור את הגוים ואת ארעס תצמן לפיך החריבו מע אחדמא מן מעני לכאב והו עמיד עלי ארעס ולאכלר מעני לקחל מן חרב מתל חרב נחובו המלכים אי תקאיפו ותקאחלו וכולך והגוים חרוב יחרבו והוי עמיד עלי את הגוים שחיתא בכלמה ואחדה צמנהא למענין באצאפה למכעולין והי לאמס ולאלין והדי גאיה פיאפצאחה ולבאגה אשר התפללת אני אל סנחריב ידיד של סנחריב בזה לך לעגה לך בתולה בת ציון אזורת כך וחדת עליך גמאעה בלד ציון עלי טויק אתמחיל ולא כטאבה ונקראת כנסת ישראל כאן בתולה כי האשה שלא נבעלה נקרא בתולה וכך אמר ש שמגיע למלע אז לבתולה כך סנחריב לא יבוא בארעס ולא יעבור לא הר היא כבתולה שלא עבד בה אש ותרגום בזה לך לעגה לך פתלתבת ציון מבטל לא עלך מעיקא עלך מלכות כנסתא ציון ותאמר בחרב לכב

להשותף לבואר לפניו מותו שדאגתו ומותו שואה ומשואה בלתי
 כדורה ונעים מן עריך תצננה אי תכרה וגלים אכדאס ומותה גס
 מזבחותם כגלים והו גמע גל אבטס גדול וקלדינו סעדיה אל יתככל
 קולה הלא שמעת למרחוק מעאני שתי למימי קדם אומא בה אי אעמא שות
 מותו מאצנע באמרפ ואצחאבה ובפרעה וקומה וסחח ועוג וכושן ועגלון
 וסיסרא ומדין ומלשונם ובט עמון וחלס נהרים וארס עבה וארס דמשח
 ונעדראיהם פאן כל מצרב מן הזה למעארב לו טח פכברה שרחא ואמא
 לאסתחאס אן יכון תכסירא לקול ללה עז וגל למרחוק אותה עשית למימי
 קדם פקל ללה עתה הבאתיה לאן אחל בכ מותהא שתתלף פתכון כאדא
 ארבע אשיא אמא באעטב או לבחן או באחשיש א לאכאמר הו קולה
 וישביה קצרי ירחתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדפה
 לכס קמה וסכאנהא תנצר אידיהם פיטלון ויכיוון וינידון בעשב למחל
 וכמה לכלא וכחשיש לסטחאו לכאפור קבלאן ינר סנבלא קאימא
 ואנמא שבה קמה ער חלון לאפה בהס ברה לארבעה אשיא אן מן א
 נבאת לאן לשמסאדי הי אשדעת עליהא גפת ואנפרכת ועלי אן בעתהא
 בלטבע אחבת מן בעץ פאן אחר לשדי יסאי בנהא פ לאנמחל כולך
 תלך לסור אתי אחרק ללה בהא סנחריב תסאויא פיהא לזיר ולקאיד ולסארס
 ולאגל לגליל ועלי אן בעתהם אקוא מן בעץ וקולה כלחשיש לים כל
 לתאס לא סנבאט עלי לסטח לון אחר ולשמס יסדעאן אי תגפיסה אכור
 מן ליה וכולך נל אקוס פאחרק למלאך אדואמהס בנאה ל תנחוס
 אל וישביה קצרי יד צעיפי לקוה עדימין למקדלה עאגלין ען מראדאס
 מן היד יתתכל חתו ובשו אנדון ואנכסו פכגלו ממא כאנו יצרון
 אולא מן אדואעי ולתעאעם פעטמא יתר עגזהם ואנחאקאס כדון
 וכלל הין עשב שדה בחוף כאך לתשביה יריד בעשב
 חציר גגות כלחשיש ואעשב לדי ינבת עלי לאסטחה לאן לא קאך לזה
 יתפע עליה ולא רטונה תחוס לה יכון בהא תבאתה פהו קדיע לעטב כמא
 קא יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש ושדפה לבעקמה אזרע אנר
 מסתכמל לממתל חלה רחא קבל יעקד ויכלל ואסס מנה שדפון והו אל
 שוב יצרתי פירש לא שמשת למרחוק אותה עשית מומי קדם
 יצניתה עתה הבאתיה וג ולמה תנפאר איניזו שלך כי גזרה היא מלפני

לויח לוי ינכ אחבה

זה שנים רבות שתהיה אתה נפרע פורענות כענין שטאנר הוי אשור שנט
 אפי' למימי קדם מששת ימי בראשית עלתה על לבי אותה גזרה שנגזרה
 עליך שני עיון מאת מול תמידה גם היא למלך הוכן' עתה כשהגדלתך עליהאמת
 הבאתה אותה וגזרה כדי להשאות גלים נעים עלים בצורות שזהות אדם
 תשביהן ותהיינה שאייה מאדם: יען התגזק עלי התלעשך והתגברך
 אלי' ושמתי חחי באיך כמיין טבעת היא ותוחבין אותה בנחירי בהסנה שעסך
 רעים למשכהבו' ותרגומי הלא שמעת מלקדמין מאד עבדית לפועה מלכא
 דמזרים על דשלטו בהון אף עלך אתגביא נביאי ישורא ולא תבטא ודא חזיא
 קדמי מיומי קדם למעבר לך אף אתקדמה כעין איתתה ודא הות לך לתקלא על
 דהואה קדמך כאתרגושת גלין דשהו קדון כליכין פירוש ודא חזיא קדמי
 כלום ודא המורה ראתי לגזור עליך מששת ימי בראשית שעשית גהנם
 והתקנתה לך ושטה באשת להמלע ממך וזו הפורענות נגזרה עליך על שחשבת
 בעיניך הערים הבצורות כמו המייתתה שכל שחט מימיו שנוח לעבור בו
 כן הערים הבצורות בעיניך קלם ונחביטך לבוא בהם שאנם חשבים בעיניך
 לבלום והוא רמז על יחשם והערים שקביבותיה בשבילן זו המחשבה שחשבת
 זמנתי את כוחם לפטרך ותרגום חזיר גנות ושדפה לפני קמה כעסך
 איגרוה דשליח עד לא מטא למהוי שכלין הנשאר בקרקע שלשי הקציר
 לפני הקמה שלא הגיע להתבשל ולהתקשות לבוא לפי הקצה והוא חלש ורך
 לפי הקמה בטרם יהיה קמה' ומעט דשליח עד לא מטא למהוי שכלין יעני
 נצח וכסף קבלאן יתיר סנבל קאס מן חזארה' לשמש את תצרב עליה ותנכס
 ואת התגזק אלי יריד על מולך אל הנער הזה התפללתי אלי מעבדא
 על' ומעט התגזק אחזראך וגבאצבך ואנזעאך מולך וירגז המלך ויעל
 על עלית השער' ול יונה לא ואת התגזק אלך ארתגאזך נחוי ארתגאזך
 ואצטראכך באחלד וקד יגוזאן יכונ מעאנסא' ללארתגאז אלי יקא עני
 צות ארעד למתדאך ויכונ למראד בה תגלי' כך בלכלאם ואטלאך באקונ
 לשדיר וממא יכד הדי כיה קולה ושאנך עלי באזני יריד אמראכך פי חקונ
 ויגאנס הדי למעט ותרגילי בכל אלה אי אטרסת פי הדי לאפעל כלהא
 לתנחוס אלך ושאנך עלי באזני פי מעני שאונך והו אדוי ואהדיר מרדך
 שאן ימים והמון לאומים: ופירוש קמחי התגזק התלעשך והתגברך אלי
 ושאנך כמו ושאתך וכן תרגומי ואיתרגושתך מלוקט לקדמי' ושמתי

אשטאנר לאן גיעסה
 מיהשטאנר פילגסר

והוא שלבדל תחבין אותו בשכר הנקה וכן פירש קמחי' ומתני בשפתיך

הוא הגדול האמור שמשמין בפי הבמה והוא כמו הרסן לא שאינו עשוי ימחבנה

והוא הגדול האמור שמשמין בפי הבמה והוא כמו הרסן לא שאינו עשוי ימחבנה

והוא הגדול האמור שמשמין בפי הבמה והוא כמו הרסן לא שאינו עשוי ימחבנה

והוא הגדול האמור שמשמין בפי הבמה והוא כמו הרסן לא שאינו עשוי ימחבנה
 וזה לך האות אטל השנה ספיקה בשנה השנית שחיס ובשנה השלישית
 זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים ספיקה כלל והוא מא יכלל לזרע בשנה
 חציה מתל ספיקה קציר: ושחיס כלל כלל והוא מא יכלל לזרע בשנה
 לזי אטל מתל כלל ופסק נחור כלל: ופירש קמחי' אל הדבר הזה אינו
 לסתור לא הנביא אומר לחזקיהו התשובה הזאת תהיה לך לאות להבטיחה
 אחרי החריבו הלגינות את כל הזרעים וגדעו את האילנות הבטיחה
 בשנה הזאת מספיקי הזרעים שיצמחו מאיליהן: ובשנה השנית שחיס
 הם ספיקי גזע האילנות כהוא בסוד עולם אבל יונתן תינף כתבתי ספיקי
 קמחי' ותיכלל בשתא גזע כתנן ובשנת תבנית כתבתי ונתן ואת ספיקי
 קציר ויתכח חצור והוא כלל לזי תבנית לזרע מן וזהו אטל אטל
 מא יסחט וינתלך פיה מן אטל פירש קמחי' וכן פירש קמחי' אל
 את ספיקי קציר אטל לא יצמח והוא צמחה מן הזרע שנתלך בשנת קציר
 שהצמח הוצא מכל ספיקה וזו העצה הוא קלוי ספיקה והואיה על זה שהס
 לא זרעו כל השנים שנים מתמור אחרי כן ובשנה השלישית זרעו וקצרו
 ונטעו: והוא ספיקה דבית ספיקה קטנה כלל לאמה מא ינתלך וינתלך מן
 נכסה: וקלוי ספיקה דבית ספיקה קטנה כלל לאמה קטנה כלל
 קרע פיה לזי וזהו אטל ינתלך מן קרע פיה לזי וזהו אטל וזהו
 לזי תסמא ספיקה: ופירש קמחי' עקד איתון וכן פירש בעינן גזעיות
 קשרי זנים והוא כגון אמרין בפירש מתל אטל פי עקדה יתלך אטל
 עקדה יקטע אטל ויאלץ: ותלך לזרע לחת יעשו ויתמור לזרע
 לזיתים לאמה לזי אטל אטל מן אטל לא עמד יתמור ותלך אטל

ולא שאר תלמוד וינצל צאחב לסגרה כלולך יבקי לה עקידה
הנטישה כשהיא קטנה נקדחת גופית ומעני בתולת שקרה האין כי ילד
החליפה נקדחת בתולה יעני מא דאמה להם וכלך גירה יסמא בשלה לאן און נסמא
עמה צנה לזכר פאדי טלע מנה עקב כאכל ונר וקא שלש בתולתהן בתולת
אדם בתולת בהמה בתולת אילן בתולת אילן כל שלא החליפה וקאן פיל בתולת
שקמה שגרה גמז קנל קטעהא לאהא תקטע הות תנבת אצניה ושקמה
הו אגמז והו אקס ויקמא תין בלי והו נחות שבתאנים לאנה מן אצנאפה
וזה יהיה בלחות הארץ מדוי המטר שכן פרשו המפרשים על הוצאם
וחוללו דמן לגרע הזרע שהם מתחת הארץ כמתים והיו אחרי כן ויחוללו -
ואמרו מתחת מים כמו מתחת הארץ והם לא המים סנה ללחות הארץ אשר -
ממנה יצמחו הצמחים והזרעים וזה הענין בענין וצויתי את בנותי לכם
בשנה הששית ועשת את תבואה לשלש השנים ושוחס גמיע למפסנין
פסחה כלך לכלך פכאלה קל ספיוח הקפיוח וענין הפסוק אכול השנה ספיוח
ובשנה הששית קפיוח כלומר ספיוח הקפיוח וקיל אן התין לענין באט
לאולי שמטה ולאצניה אתי בשדהא יוכל ונהדי בשדהא אן לכלך וכלך לכלך
יכפאדם נא לא ימכדום יזרעו וגעלה איה להם ומעני כתיב ונת כדתיך
מא ינדי סי לסנה לאולי ופי לסנה אצניה מן הזרע וקת אחצא ויסקס מן בשנה
בתש ומן וכתתו חרבותם לארץ מיענאדם דק ונהשים ישני אן אצניה
תנבת מן לחבוב ארץ תבקיט עליהא פי וקת אחצא וקת דק אסעב והו מעני
כתין פירסל חסד פיהא בריס ונתבית ויסתננו כהא וכלוך וקת אן אחצא
ארץ ונאציה תביר ממה יסקט עליהא אצניה מן אצניה את טלעת והו מעני
כתיב כתיב וקל אשאר חיי פי שוח זה לך האות וגו' יעני אן אקוס לוי יחא אדם
יאכנון אצמין אהי יחא אדם פיהא מן לקוח דרועה סוכלוצהא ואמא פיל
תלגה פאדעו יאגרוו לכחוס וכלו תמרהם וסבב הדיה אמוא עיד אן סנחור
למא חט עם דושנס אתלפו גלמאציה גמיע גלמאנה גמיע אצנוע ולבאציה
פועדהם תעלי אן יסתכפו סנתהם תלך מן לחבוב ארץ סקטת פי וקת אן קטענהא
עקב סנחורב אן יטלעו מן דאיהם ויסתכפו בהא סנתהם תלך ויסתכפו א
סנה אצניה מכת כתיב והדי במעני מנה תעלי אצניהם ען אצנוע ואצניה
סנחורב ופי לסנה אג יזרעו והו קולד ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטי

בשנת יערה

כרמים ואכלו פרים. ויבדלו בפקד יצחק וחלף יצחק אי יתמר ויתגדל
 ויעבד יסולל ויבש יתקצר וייבש. ויספה מליטת בית יחזקיה הנשאר
 שורש למטה באצמאר עשה שורשאו שלום שורש מלך תשלח קציר יוד
 ותשרש שרשיה. ועשה פרי יד ויעשה לאן פליטת מונת. ותרגום
 ועשה פרי למעלה ומרים נופה לעילא ופיחש נופה גען וקאו במעש
 הכל חולך אחר הנוף כלומר אחר הפרי. קנאתי צבאות תעשה זאת במע
 די צבאות תתעבד רא. כה אמר יי אל מלך אשר ירד על מלך אשר
 ולא ישכוך עליה סללה לא יעצב עלהא מנגניק לרמי לאחמאר מן סלו סלו
 המסלה ודלך דאנה במה אן אתם יסמא קקילה ויסקלו אותו באבנים מאל וידגמו
 ואסתעיד לתעין לאחמאר וומיהא מן אטרקחת סקלו מאבן כולך אסתעד
 לתעין ואתעין ללוגס. קין פי לתעין סלו סלו פנודרך וקיל פילארגס בחמה
 למנגניק לשכוך סללה הנה הסוללות באו העיר. ואמא סלו ללוב בערבות
 פמעט אכד והו תענים ותבגיל ומה סללה ותחמסך אי עץמאה פתרפער
 ומה קאת לאאין הכהנים כהנו סלסול בעצמן אי תענים ותנזיה למדתבה
 לכהונה. וקין אן מנה אינא עטרך מסתולל בעמי אי מתכבד עליהם מתעאג
 כנפסך פילאמלך בהם ולאסר עליהם. וקילאנה במעט מתקצב מתל
 מתחזק ומתלה פילאמעט מסולות לכית. רפחיד ומסאט תמסך לסקף ומתלה
 וכולך קין פי סלסלה אינא תמלך בהא ותתבול פה תרפער. בלעכיל אן
 תפליט ענהא ותרתהא ולדל אתבער מכבוד כיתחכמה לאחצות הו
 תלוגס. וקאתוגס ולא יתבד עליה משינא אמר תרפתי זל אומר אי
 הוא ששופכין עפר וצוברין לני החומר והמגלות לעלות עליהם כניחוס
 סוללה על שסוללין וכי שין אותו במקביל כדי שיתקשה העטב. ה
 מליתא על שם ששופכין. שתי מחצות גיד ששופכין ושופכין העטב
 וכוכשין אותו שם לאחרי שגיל את המחצות. וכסר פי סללה הו
 חדיד אדי כנוג למחצותין ללחוב חסלהם אעני רמוה כבאחא וזו חסלה
 למשוטה ויטו עליהא באחמארם ולא עמד ימכנהם לטעין מהם
 וגנותי על הערה זאת חגך ואסתר מן מגן אכס מגן לך חגני וקין ישע
 פה במעט ושמותי כמי ועל זמנה. וידר בלילה ההוא ויצא מלאך
 י וק במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אף וישכמו בבקר והנה כולם
 פגרים מתים קאו כרג גדל כעף ליל באמר ללה ווקף פי וסטא מחלה

170

[illegible]

[illegible]

אֲמַשְׁאֵר אֵלֶּה הֵנָּה קוֹא יִשְׁעִיה עֲלֶיהָ לְסַלֵּם לָדִי כִּי אֶרְסוֹן פִּי אֲמַיִם הָיִיתִי
לְסַלֵּם וְהוּא לְסַבֵּב פִּי הָיִיתִי לְכַאֲנֵה וְקִדְ עֲלִמְתָּאן מִלֵּאךְ וְקִדְ קִיל וְיִאמֵר חַג
מִלֵּאךְ יִי בְּמִלְחָמוֹת עֵי פִלָּא פִּדְק קוֹלָה מִלֵּאךְ יִי אִן עֲבִד יִי אֵא שְׁלֹחַ יִי לְמַעַנְע
וְאַחֵר וְכִלְנֵךְ קָא הֵנָּה אֲכִי שׁוֹלַח מִלֵּאךְ לְפַעֵךְ וְקָא וְיִשְׁלַח מִלֵּאךְ וְיִעֲזָאנוּ מִמִּצְרִים
וְקוֹלָה כִּי שְׁמִי בִּקְרָבוֹ אֲשַׁאֲרָה עֵן לְסֹר לְאַחֵי וְלַמַּעַנְע אֲעֲלֶה לְחֻחָאֵנִי לָדִי
חַל פִּיָּה וְהוּא חִקִּיקָה דִּיאַתָּה לְאַנְחָקֵד בִּינָה פִּיקְרָה מַעֲחָ עֲטֵר קוֹלָה לְלִמְלֵאךְ מִי
שְׁמִיךְ כִּי אֲגַבְדָּה לְמַה זֶּה תִּשְׁאֵל לְשִׁמְכִי וְהוּא פִּלִּי אֵנָּה לֹם מִיָּד מִגִּלָּה לְאַסְמִירָה
לְאֵן דִּלְנֵךְ לֹא יִפִּיד פִּי מַעֲרִפָה אֲדָאָת וּמַעֲרִפָה לְאַסְס לֹא עֲשׂוּבָה פִּיָּה לִיקוֹן לָהּ וְהוּא
פִּלִּי בִלְהוּ מִרְאֵדָה מַעֲרִפָה דִּיאַתָּה לְדִלְנֵךְ קָלָה מִי שְׁמִיךְ וְלֹם יִתְלֵן מִתְּאַבְדָּה שְׁמִיךְ טָאָה
קָא מִיִּיאַתָּה וְכִלְנֵךְ קוֹן מִשָּׁה עָה וְאַחֲרֵי לִי מַה שְׁמוֹ קִדְ בִּינָה וְכִסְ אֵן לְקִינְדָּה
מַעֲרִפָה אֲדָאָת לְדִלְנֵךְ קָלָה אֲמִיהָ אֲשֶׁר אֵהִיָּה לְמַעַנְע אֲנָה מוֹגוֹר לֹם יִזְל מוֹגוֹר
וְלֹא עֲסָה לָהּ גִּיר דִּיאַתָּה בִל וְגוֹדָה וְיִפְאֲתָה וְאַסְמִירָה וְסוֹאִיר לְכַמְלֵאָתָה לְמַעֲסוֹדָה
לָהּ מַעֲבִינָא וְאַחֵר לֹא זִיאַדָה פִּיָּה וְלֹא תִרְכִּיב יִלְחָקָה בּוֹגָה מִן אֹגוּהָ לְדִלְנֵךְ כִּי אֵן
לְאַסְס אֵהִיָּה וְלִצְפָה לְמוֹצוֹן כִּי אֵהִיָּה וְהָיִיתִי לְאַשְׁאֲרָאָת תִּלְנֵךְ עֲלִי לְאַדָּת
לֹא עֲלִי לְאַסְס פִּכֵּן מִן נִפְלֵד אֲמִירָה וְאַמִּירָה פִּעֲלָה אֲמִירָה בִּיאַמֵּר וְאַמִּירָה בִּיאַמֵּר
אִן בְּטִבְעָה פִּהוּ רְסוֹן לְדִלְנֵךְ לְפַעֵךְ וְיִסְמִירָה מִלֵּאךְ וְקִדְ עֲלִמְתָּאן אֲדָאָתָה
מַעֲבִינָה אֲגַסְסָה מִיִּיתָה לֹא תִדְרֵךְ עֲפִאֲתָהָ וְלֹא דִיאַתָּהָ וְלֹא טִבְאִיָּהָ
וְלֹא מִיאִיָּדָה מִנְהָה מִן לְאַפְעֵל בִּל קָלָה עֲלִי מִאִיָּהָ לְחִקְתָּה עֲלִיָּה מִן אֲטִבְעָה
מִן גִּיר שְׁעוֹר וְלֹא מַעֲרִפָה וּמַעֲבִינָה לְדִלְנֵךְ קִינְ עֲטָהָ עֲנִשָּׁה מִלֵּאבִינֵי וּרְחִירָה
מַעֲרִינֵי אֲשֶׁר לִהוּטָה וְאַמִּירָה לְאַבְלָאךְ לֹא יִחְתָּאָג אֵן וְיִבִּין דִּלְנֵךְ פִּיָּהָ לֹאן קִדְ
בִּינָה כִּי לִיָּדָה אֵן קוֹלָה וְכַמְלֵאָתָה יִשִּׁים תִּהְלֶה אֵנָּה לְלִאֲפִלָּאךְ יִשׁוּרָהָ
וְאֵן תִּבְלָה לְכַתְּאָפָה וְאַחֲרָאָס בִּלְסַבְבָּה לְעֵלָם לְמַפְאֲרִיקָאָת לְגִיר מַתְּגַסֵּס אֲעֵלָה
מַעֲבִינָה אֲעֵנִי לְאַפְלָאךְ וְלִכּוֹאֲכָב שְׁכִאָפָה מִיִּיתָה נִימָה לְטִיִּטָה בִּלְסַבְבָּה
לְלִאֲסִתְקִצָּתָה פִּעֲלָה אֵן מִלֵּאךְ יִי לְאַמְשָׁר אֵלֶּה חֲטָא יְגוֹז אֵן יִכּוֹן הוּיִסְעִיה
עֲלִיָּה לְסַלֵּם וְקוֹלָה וְיִסָּה בְּחֹז אֵהִמָּה לְנִפְסָאֲנִיָּה וְיִתְהוֹר אֲקוּוּהָ לְאַהֲיָה
וְיִתְהוֹר תִּלְנֵךְ לְאַפָּה וְחִלּוֹן תִּלְנֵךְ לְאַנְחָמָה פִּי עֵלָם אֲחִס פִּלְדִּלְנֵךְ עֲבִר בְּלִפְתֵּי וְיִעֲתָה
לֹא כְרוֹג גִּסְמֵאָנִי וְלֹא אֲעִתְקָל מִן מַכָּאן אֲיִאֲכֵר פִּהוּ מַתְלֵךְ וְיִיִּטָּה יִי וְנִלְחָס
בְּגוֹיִם הָהֵם לָדִי הוּא עֲדָה עֲקוּבָה וְיִתְהוֹר אֲפָה לְלִאֲמִים וְעֲנִיָּה לְיִשְׁרָאֵל אֵן
מַתְלֵךְ וְיִעֲתָה אֲוִתָּהּ וְיִתְהוֹר אֲפָה לְלִאֲמִים וְעֲנִיָּה לְיִשְׁרָאֵל אֵן פְּגִיִּים

מתים אגסאד מייתה: ויהי הוא משתחוה בית נסוך להיו קאו זל נסוך
נסד מתעבד שלגה כדמשש בהגדת חלק: והו קולדס הנאך אזל אשכח דא מתעבד
דנח אמר הינו להא רבה דשיעביה לנח מטופטא איהא זמנא מתעבד נביסנא להו
לתנין בנאי קמך שמעוה בניה וקטלהו: וכן פירש צדפתי זל שמעו שאמר אם
תניל אותי שלא יהרגני בט מלכותי שהבאת בעהם לבאן ומת אנא קריב שב
בני לפטך עמדו והרגוהו והוא יוס טוב שלפסח: והמה במלשו אר
ארדט קילאן הוה לארץ כחנת וערה צעבה פיהחטו אנאס למנא איהא לעבובא
טדקהא וילחקהס לסמע מן וודט החזיקה ומן כי ירט הדרך וג' ולהי למענ
הדבו איהא לחתי תחצנא פיהא ואחתמיה לאן לים ינשט אודי ללמני איהא לעבובא
טדקהא פאטמאנא מן אכיהמא אסר חדון ולס יכאכא: קאו זל ישעה קיפח
ארבעה מלכים שנ בימי עזיהו יותס אחז יחזקיהו מלכי יהודה ואינא קאו אין לך
נביא ונביא שלא קיפח ארבעה מלכים כמו ישעה יענ אטא אשימהס אי עזמו
פי אאמה והו באן ודלך למכאפתהס לך: וכל לבס' קיפוח מענא הא אשאס
אין הקנה מקסח שכר כל בריה לא יעדס אחד ולא ימנעה חק יסתגבה:
בימיס ההס חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמון הנביא ויאמר אליו
כה אמר יי' עו לביתך כי מות אתה ולא תחיה הדי לים הו אמר גזס חתם בל
כמה קנא פי קול עוד ארבעים קס וניכוח נהפכת ופי היוד שאול כאשר שמע
עבדיך יי' אהי ישראל הגד נא לעבדיך ויאמר יי' ירד אן זלך גמיעה בשרא יט פתחך
אשרא יט אסתגור ואינא לכון זלך מעלס אטא יגדלי אשתראט פענז מא לסיתס
זלך אשרט ולא ידאס עליה פלא יעח אתנא ער ויבטל בסול סבבה: וקאו אין מענ
ולא תחיה אטא לא יעס פי אכרה אעט ש תחית המתים והי אקוי זלל עלי מא
קנא אטא כאן עלי שרט אדואס עלי זלה כאן יסתחך בהא למות פי אדנא ולעקובה
פי אכרה פלמא תאב ענהא וטלב אלל תעל פי אסתגפאר פנפחת ענה פחדתפע
אתנא עד מעכונ אנן מא יחתאג לי הדי אתנאיל כל מענא אנה קרב מותך ולס
בקי לך דאיה הו קולה ולא תחיה לכך זלך לקול חסן עלי חכס אודט תביין אין הדי
אתנאש כאן עלי שרט אדואס עלי אסבב ליכונ אהל תאבט לא ינתקן והו קולה
כי לא יפול מדבר יי' ארעה: והדי אמנר כאן קבל מני סנחריב והי לסעל אנגרב
פי הדי למכאן ליכנס מא גרא לה מן למענא את ומא שמלס מן לענאיה לאהייה
סתגליה מתגלה בבעטהא בעת לאן סנחריב קד זכר מות עסכיה והוובא אטא

ו' שלא עקב פיה חכמה

חתלה אלה ושים זכרה ומלכה... וכמא יל על דלך קולה והוספתי על ימך חמם
 עטרה שנה ומכך מלך אשור אעילך... וכיף יקול דלך וקד'כר מות סנחריב לא באט
 הוה למד'ס קבל מגי סנחריב... וכך אמר צדקת'ל ומכך מלך אשור אעילך למותו שלט
 מכולת חלה... ואסתחק יחזקיהו הוה לענאיה למחלתיה בשביל שריבץ תוה בישראל
 וכך אמרו דל חזקיה הוה דריש בחדי סר רבאטא ושכנא הוה דריש בתלסר ובואטא
 כי אטא סנחריב על על יחש'ס כתב שכנא ושדא כמרא שכנא וסיעתו השלמו חזקיה
 וסיעתו לא השלמו שנ כי חנה הרשעים ידכון קשת כוננו חס על יתר לירות במו אפל
 לישי ל' הוה קא מצטער חזקיה אמר דלמא חס ושלם נטוא דעתיה דקודשא בריך הוא
 בתר רובא וכיון דרובא משלמי אענהו נמי ממשרי בא נביא ואמר לו לא תאמרון קשר
 לכל אשר יאמר העם הזה קשר כלומר קשר רשעים הוא וקשר רשעים אינו מן המצוין
 הלך להצוב לו קבר אתל קברי מלכי בית דוד באבטא ואמר לו מה לך פה פי אצבת
 לך פה קבר וג' הנה י' מטלטלך טלטלה גבר אמר רב טלטלה דגבולא קשר מואתתא
 ועבך עטה שפרוהבו צדעת' וכך הוא אומר במתורעו על שפס יעשה צנף יצנפק
 צנפה על קלון בית אדונך הוא בקש קלון בית אדוניו לפיכך נהפך כבודו לקלון כי הוה קח
 נאפיק הוה קא נפקא משריתיה בתניה אתא גבילא אחריה לטא באפיהו אמרי ליה
 משריתך היכא אמר ליה הדרו בי אמרו ליה אחרי קא מחייתבן נקבותו בשק'בין
 ותלאוהו בגב' סופיהן והיו מגדרים אותו על הקוצים ועל הבדקנים אמר לא עזר
 שבנא בעל הנאה היה שכ כה אמר י' צבאות לך בוא אל המוכן הזה אל שבנא אשו
 על הבית וטוב התם וזהו לו סוכנת פירוש שהיה מחמם עצמו ומותא שכבת
 זרע לטלה... ואמרו דל ברדשמי כהחם יודע פשר דבר מי כה קצרה עשה
 פשרה בין שני צדיקים בין חזקיהו לישעיהו חזקיה אמר ניתי ישעיהו לגבאי
 כי היכי דאלן אלהו גבי אחאב ישעיהו אמר עתי חזקיהו לגבאי כי היכי דאלן
 קרסבן אחאב גבי אשע אמר חקבה על לעשות פשרה ביניהן מה עשה הביא
 יקולין על חזקיהו ואמר לישעיהו חקך את בחולה שנימים ההם חלה יחזקיהו
 למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ... ואמרו דל בןש משח מלפני הקדש
 מפני מה יש צדיק נטוב לו יש צדיק ורע לו יש רשע וטוב לו יש רשע ורע לו
 אמר לו צדיק וטוב לו צדיק בן צדיק אבותיו זכו לו חיי העולם הזה והוא זכר
 לעצמו חיי העולם הבא ואיה לזכר יצחק בן אברהם שנ ויהי אחרי מות אברהם
 ויצחק אהים את יצחק בנו... אברהם זכה לו חיי העולם הזה והוא זכה לעצמו חיי
 העולם הבא צדיק ורע לו צדיק בן רשע אעפ שהוה זכה לעצמו חיי העולם
 הבא אבותיו לא זכו לחיי העולם הזה ואיה לזכר הזה יחזקיהו בן אחז אמרו

רבא לוחק פי סנחריב
 ל' מלכה סנחריב

ל' אלה כל יספך עליו
 חילתא דלגל ל' סר
 אן אונל רב מא יכונל
 עבדא ס' בל' אונל
 לאנל עפ' אלה ל' אן
 מאו יא' ס' ו' אן
 ו' אן אלה ו' אן
 כל' יספך עליו ו' אן
 חלוקי מן ילס אונל א'

ד' ל' ל' נס' בע' ב
 ו' י' א' י' א' י' א'
 ל' א' א' א' א' א'
 ע' ע' ע' ע' ע'
 ב' א' א' א' א' א'

ד' א' י' א' א' א'
 ע' ו' ע' ו' ע' ו'
 ר' ע' ו' ע' ו' ע' ו'
 ג' ו' ע' ו' ע' ו' ע' ו'
 א' א' א' א' א'

מימיו שלחזקיהו לא ראה סימן יפה בקומו לא שהיה אותו החול שטאמר בו בציור
ההם חלה חזקיהו היות קשה מן הכל ומי גרם לו חובת אביו גרמה לו וכן הוא אמר
מה אדבר ואמר לו והוא עשה מה אומר על חלי ואבי עשה כל זאת הרי את הולך
כל שנותני במדנבסי: רשע וטוב לו רשע פן צריק אע"כ שהוא לא זכה לעצמו
חי העולם הבא אבל אבותיו זכו לו חיי העולם הזה ראיה לרבו משה בן יחזקיהו
שהאריך לו הקצה כל אותן השנים שכך זכו לנאבותיו: רשע ורעלו רשע בן
רשע שהוא לא זכה לעצמו חיי העולם הבא ואבותיו לא זכו לו חיי העולם הזה
ראיה לרבו אמוץ שאין לו במה יתלה: ותלמוד כי מת אחתה ולא תחיה את
מחצית את ולא תחיה ממדעך: וקלרבינן סעדיה זל קולה עולביתך לים
הוא אמר וכולך כי מת אחתה לים הוחתם ואנמא לאנל אסתתנא ולתאט א' כבר
אסתתנא והו עלי מא אכגת באחמאד אן קלנל ופי תלך לאיאס מרנח חזקיהו
ובלג למות כדלן איה ישעיהו בן אמוץ אנבי וקלה כזא קל אלה אן אחית עלי
פאנך מאית ולא תבנא ישע אנה קל ליה אן אסת אוית עלי לך ופי אסתאנך
קבצתך פוגב עבס דלך והו אן אנת לס תפעל וללל אגזאדה אשפיתך: פאנמא
הדי תלילך יתדעיה אדעא ושביה במא כנת סלות פי אתורה קול ללה לסגשה
ועתה הניחה לי לדי לים הו אמר ולו כזאן אמר לס יגוז למוסי אן יכאפד
ויסל פי אן יצפח ען לקוס ולכנה אסתתנא בזאדה אן יקול אן אסת תוכת
אתשלב אפמת לקוס ויריד לעבס והו אנך אן שפעת פיהס שפעתך ולדלך
אכתא אשפע בקולה ויחל משה ונעיר מת כנת אינא ביינת פי הצילו מתוך
אעדה הזאת ופי הרמז מתוך העדה הזאת וגעלה אנמינ אסתתנא כדלך
הבנא למא כירה אמא אן יוצו פיתופא או ישפע פישפע אכתא חזקיה
אן יסל פיגאב פקל ויסכח חזקיהו פטו אלה הקיר: וממא יסתעאן פה פי
אן אסתתנא קד יחכא בלא צבטה אס כקול יעקב וזפקוס יסאחד
אס דפקוס: וכקול ללה לבנ אקראין רגע אחד אעלה בקרבך וכליתך
אני אעלה עמי אס רגע אחד ואשבאנה: וקל בענן אשאר חין לא תינא אן נכווד
ישעיה אכירה מנאקנה ללנכווה אולי פי קולה כי מת אחתה ולא תחיה
אני אעלה עמי אס רגע אחד ואשבאנה: וקל בענן אשאר חין לא תינא אן נכווד
אחתה מחלי זה ואנמא קל כי מת אחתה מבהס אכז לפנא" משתרכא" יחתמל
מסמושה מן הדיה למרעה ויחתמל אנה מת פי אסתאנך כמא קיל לאברהם
אבינו נח והעלמו שם לעולה אכז לפנא" משתרכא" יחתמל מסמושה ופליעה
על אמהם פקט ויחתמל תקריבה עולה ממנו טאכז אברהם אבינו אש

[illegible]

ותאמרו וכול ש מאבשר ואמרו אל בדרש ויסב חזקיהו פניו אל הקיר
לקחות לבו נסתכל הוה מעי מעי אוחילה קירות לבס לבו כות אמר לפני רבות
שלשם בריקת בעצמי במאמץ נאבשם ושמונה איברים שישבי ולא מצאתי
שדבעסתיך אפלו באחד מהם איכו דין שתתן לי נפשי קול לרביה ד-
מא הוה לחציה למנושה ולי ונה סגננת והל דאכל פי גמלה דלך לסתור ומא
מאמלא אס לא וסתודה תכין פיה צור גיר נאמיה וכאנת פי גמלה לזתסתקן
לל לא או יסוד כהא חוטאן לביות עלי סבך לתגמל הל פ דלך תחיה אס לא
גואב לעלה פיאסתחבאבהם לקרב מן אחאיט כונה יונג כל פי לאכזר
פי פווקלכו וליס לקת מאגע ואנמא יכרה אן יפולבינה ופי אחאיט כזאבה
או ילדוקאו אעדל ונחוקא פאן הדי ממא ישווש לכאטר ואסתקל לעוור
ולו כאנת גיר בארזה מכונה מן אגל לאסתגל בכנהא ואפסאדהא לכונה
ונחן נגמלך אעיאננה פי לעלאס מתי אתפק לנא דלך פי סתר או חאיטמנקוט
ורבותיך אל דרשו כי מת אתה ולא תחיה מת בעולם הזה לא תחיה
לעולם הבא משום דלא נסבת אתתא ולא הוה לך בע אמר ליה חזאי ברוח הקודש
דלא כפך מנה זרעא מעליא אמליה בהדי כובשי דקודשא בריך הוא לכמה
לך דא פא דמפתך אי בעי לך למעבר ומאי דנחא קמיה להוי אמר ליה
השתא הבלי ברתך אפשר מע ומנך תסתניע מלתא אנפקי מונן דפא
מעליא אמליה קא אמינא לך ע לביתך כי מת אתה ואת אמר לי הב לי
ברוך כבד כגזרה גזרה אמר לו בן אמוץ כלה לבואתך ונא כך מקובל
אני מבית אבי אבא אפלו חרב מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו
מן הרחמים מיד ויסב חזקיהו פטו אל הקיר וככה בכי גדול והתפלל אל
י י מה כתוב אחריו ויהי ישעיהו לא יצא חצר התענה ודבר יש היה
אליו לאמר שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כה אמר ישאחי דויד
אבין שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתיך ויהי ישעיהו לא
יצא חצר התיכונה יחזקיהו הוה ללחשדך לאנה קד עדף איננה וקלהתנסה
והי מכחוסה מן דאלל העיר ותקרא חצר עלי מא וגד פכהדי תקרא והכי
תכתב ומא כאן איך אן תכין סוי מן חצר ואנמא לו קין מן החצר התיכונה
או שעג החצר התיכונה או עד החצר התיכונה כהא אגמיע גאיז ואופק
למעני ויסב חזקיהו פטו אל הקיר מכאן אמרו חכמים אמר למיפול
שמה דכל חוציני בינו ובין הכותל דא פלמד שחתפל מחקירות לבו

בהדי כובשי דמדי טלוא
לך אמר לי כלל לא תע
חוקך עלי פגלה יבני
לי חוצא פ פירה וביה
דניחא קמיה לחי לא סג
כביש לשי למבט למסל
עלה כהא מחקור עלי
ומלך עליה

יעי אן חצר חזקיהו

מחזיקה קלמה

יחזקיהו

ורבותם אל דרשו ויהי ישעיהו לא ימא חסד התכונה ודבר יי היה אליו לאמר
והוא בפנים לא ימא חסד התכונה: שקרי וכתב היה כתיב עיר וקרינן חסד
מטא לאסכרטיא שלמלך שבן בעיירות בינוניות ופירוש אסכרטיא היא רחבה
שאחרי פלטין ושם היו נוחין ומיטוילים שם תמיד: וחסד תכונה היא אחר
פלטין שלחקהו דאי חסד שלפני הבתים הוא חסד קארי לה: יש מר
החכמים שאומר עיירות בינוניות בית כור הויאן ובית כור שלשים בנות סאה
יש מן החכמים אומר עיירות בינוניות ארבעים סאה הויאן וישעיה מלא
באני התם אמו רבה בדר חנה אמר רבי מלמד שחלה חזקיהו והלך ישעיהו
להושיב ישיבה על פתחו מסאן לתלמיד חכמים שחלה שמושיבין ישיבה על
פתחו לעסקין בתורה ולאן מילתא היא דלמא אתו לאגדויי ביה בשטן כלומר רבי
חאזו מלסאן הכאות דמינתי בהדיא מגרי בהו: וקאן אן בית סאה הירקעה
כמסין פי כמסין תכסידהא לפסן וכמס מאיה זראע: פיסון שלשים בנות סאה
לסול אן ותק זראע: ולערבן אן ותק זראע: וארבעים בנות סאה לפין זראע
סול ואפין ערבן מסנל תחום חשבת: וארבעים בנות סאה תכסיר בית סאה
עמעני אתכסיר הי כמס ממדורה פי וסט ארקעה מן חול סולאה לי אכנה
וקאן מפני מה הביא הקסה שחין על חזקיהו מלך יהודה מפני ששלח ידו בזהבו
שלבית המקדש וקפלו ונתן למלך אשור וזלך מן גמלה שלשה דברים שעשה
ולא הודו לו חכמים בהן קעני דלתות ההיכל ולא הסדו לו ולפיכך נענש על זה
ויאמר ישעיהו קחו ובלת תצאים קטעה מן תין מעגון עלו בעתה בעבן
וכדלך תתמיה למשנה לחסך בה את הרבייה ותצא פי לערביה פודה אי קטעה
מנה וזלך אן צמע והו לין רטב פנממע ויטלן ולכתלה מנה הי אמורה
ויקחו וישימו על השחין ויחי געלוה עלו לקרחה פברית הדי אנת פי ישעיה
דל אן מדעה כאן שי מקרח אמה טלוע או דמל כבית מן כווע אסרסאן או מא
ישבה זלך וכאן יאול בה לי אולאך: ומכתוב פי אשרח ומלחו ושרח ויזללן
ופי למשנה עד שימריח והו אתליים ואתבסיס לללה ללשי לליין לדי יתבטכאל
ישמע ואזהן ולפת ולמרהס או מא ישבההא: ולבסט באכף או אינאבע חומל
זלך וכדלך פי לערב אתמריק הו אדלך באכף: קחו דבלת תחנים כס בתוך כס
הוא שהרי אף בשור הדי שאתה כותק בו רבייה מתאבל וכסרח לא הקרה כותק וזלך מן
המתאבל לתוך רבי הטבל והוא מתרפא: וכן ויורהו יש עין כס בתוך כס כי אמרן יבט
כי עין מרהה ויורהו יש עין זה עין הרופע פ עין זה טל על שפת הנהר

ענין נפילת סאה
כמה הוא אסכרטיא
אין לחזקיה סולא
לפי זראע

אן והלך זראע
לפין זראע

ונקט
פסל
אעית
תעני בל
עקרה
הוא אסר

זכר משה ויחזקיה מריח
שעה ענין אחר

אשר חללים נחלן רישון חתומה
אבות שולח וכו' דורות ימות חתומה
אשר חללים נחלן רישון חתומה
אבות שולח וכו' דורות ימות חתומה

חיס דומים לשושנים והן מריס ביותר והוא סס המות שלבהמה
וכי ימרו על השחין ויחלקוה לרפזיה על השחין מלחץ והו עלה חמש לל
אמנאט טעלמה לרב קמחאט למא ה"ס אי פעל לעלה מאשאה אמא אמרה
בדלניה לא למזבח פקט כולך ישעיהו י"ז אן יחזקיהו ימות מן תלך אמרה
ולא בד כלמא אמא חזקיה לקלוע ממא כאן עליה מן אמנאט על מ צ"ה פרה
ורביה כמא ביינו ז"ל כי מת אתה בשלם הזה ולחזקיהו לשלם הבא וקולה
חלה חזקיהו למות לים מעטאנה מרין לימות כל אנה מרין מרין דעב כטר אבין
מנה על אמרי אטביעי בעיר לאנה מרין קתל פכאן מאלה מנה ללהלך לולא
למעגז לריגד פי כלמאנה בהמה לבי וקוותה אנפסאניה למדוסה נחיה וז
אוי"ל זל קא אן דכנה לדי תוועד לאגלה בלמות כונה מאמאנה מנה ואנה אבט
מסית פריה ורביה למעוסתה אן נסלה יכון עליך לנלח ואן ישעיה כהן לה בנת
פאנפאן אנה יאנהא לעל זכותה ישלח ותגי אולחן זלחין ומע דלך כאן אמלח
לול מנשה ואן הדי הו סל ולא תורה אן אן תמות ב"ס ולי יחי ויכרך בש עות
והדי אן כאן נלך פירבל ואמא אן לח יוגי פיה מא ידל על הדי נלח על גירד
בל לדי ויכח לך הוה פשאטיה דקרה ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אמת
כי ירפא י"ל ועליתי ביום השלישי בית י"ז ויאמר ישעיהו זה לך האת מאת י"ז
כי ישעיה את הדבר אשר דבר ה"ל עשר מעלות אס ישוב עשר מעלות
היהר טולא עסר שען אס יטב עסר שען יעס אנה ק"ל א"ימא אחב
ליך תנפל לשמס לי קדאס עשר דרגא דפעה ואחיה או תנגע לי וואהא עסר
דרגא פאסותל חזקיהו באב לעמי לי קדאס ועלי אנה איה מענה נלח בלמאנה
לי איה היאעלס מנה קללס והובאב דגוע לשמס לי י"ז כקלה ויאמר חזקיהו
נקל לנל לנסות עשר מעלות לא ישוב ה"ל אחורית עשר מעלות ואמר
כמא קדמה חזקיהו וולך אן מסיר אפלן למענים למא כאן מן למשרק לי למגרב
וקר אשתאד למס דלך כחטת לשמס אן הי נסות עשר דרגא ב"ס ל
יתבינהא אכנהא א"י כאן דלך על שכל למסיר ונסמה מן למשרק לי ל
מגרב ולכן לעב לבאהר דגועהא פירכן למס בערמא קד שאהדוהא
קד עאדת לי נאחיה למעב ישאהדוהא קד עאדת לי נאחיה למשרק בללח
לעאה פתכוקאה באהרה לא תכפא על אחד או לים ה"ל לחרכה מן קוס
למסיר פאגאנה לנבי ען ללה לי מחקלה כקולה ויקרא ישעיהו הנביא א"י
וישב את ה"ל במעלות אשר ירה במעלות אחז אחורית עשר מעלות

ויסתכל על זכרה מעלות אחז פי הוה לקצה עליו אז מלך בני אקראל באג
 להם עלאמאת ללסאשאת פי רודהם וקל בעצהם אז הוה אדוג אחז עמלהם
 למנאזל לשמש וכדלך קל אתרגום ואתב ית טולא בעורת אבן שעניא רעחת
 במסכנא דאחז שמשא לאחורוי עזר שען פקל אנבי לחזקיה אנך וכן לם
 תכרג אי לבראח פאך תתביין הדי ואת פי קצרך גאס מן עלאמחות אדוג לזי
 כאן אחז אבן קד אצלחהא וידל יקלה חשו ירדה עליו אז לפי קד כאן מל
 בער ביתך לנהאר עשר רגאת והוה פי איריה כקולה פי קצה גבעת בנימין
 והוס דז מאד ולא יען איהא אן לאיה אנמא כאט פי דאר חזקיה פקס
 בל פי מיע לעס חות תביינהא לאמס ומלוכהם אי תגא אן מלך באבאמא
 בעת לחזקיהו בהודאית וכתב לחז הוה לאיה כקולה פי דברי הימים וכן
 במליכי שרי בבל המשלמים עליו לירוש המופת אשר היה בארץ והי למפס
 הו רגוע לשמש לייגעלה אלה ברהאס לחזקיהו ולזאדה עליו חיותה כקולה
 הנאך ויפלט אל יי ויאמר לו ומופת נתן לו ומעט ויאמר לו נעיה בזאדה
 טו קטה פי עמרה וכך אמרו רלל במחך בלאדן היה פשתמוה לחמד
 והיה למוד לחבול בשש שעות וישן שי תשע שעות וכיון שחזר גלגל חמה
 בימי חזקיהו וישן לו עמד ומצא שחלית בקש להותאח עבדיו אמר להם
 הנחתם אותי ישן כל היום וכל הלילה אמרין ליה דומא חד הוא לא שחא
 אמר להם ומי החזירן אמרו לו אהיו שלחזקיהו שהוא גדול מלהיך כיד
 שלח ספרים ומטה לחזקיהו ההד בעת ההיא שלח מחדן בלאדן בן בלאדן
 ספרים ומטה אל יחזקיהו כי שמע כי תלה ויחזק משום דחלה משד לו
 ספרים אל לא שלח לו לא לירוש את המופת שגיה בארץ ורלל דרשו
 בן יכבי אב זה בלאדן בן בלאדן מלכא הוה ואשתני אפיה כעקובא דכלבא
 פ כדמות כלב הוה יתיב בריה עלבצא כי הוה כתיב הוה כתיב שמיד
 ושמא דאבוה זעב אדוניו זה נבוצראדן שר טבחים עמד לפני מלך
 בבל ירושלם ומאי סליק נבוכדנצר לירושלם והא כתיבו יעלו אותו אל מלך
 בבל רבלתה ואמר רב אבהו רבלתה זו אנטוכוא רב חסדא ול יחזקבר
 אבדימי חד אמר ריוקני היתה לו חקוקה על מרכבתו וחז אה אימה יתיה
 לו ממא ודומה כמי שעומד לפני תמיד פ דיוקני שלנבוכדנצר
 היתה חקוקה על מרכבת נבוצראדן וכשהיה מביט בה היה נוחה כלו אחז
 עומד לפניו ומתירא ממא וטעם לו כלו הוא עומד לפני אדוניו

המעלות שעולה עליהם
 אחז

בייאך
 מאין גהה למרכ

אני עליית מנוס הרים ירדתי לבנון אי בעצמתי וקוה גנודי וכתחמכבונ
עצתי לי ארבע אגבא יעני עקארץ ישראל וירושלם את היא עבא לארץ לכונה
מוסטה לזיה והדי יעד מא קאנה באמדלנה אתא ליהא וקצרהא: ופירש
עופתי מנוס הרים יעד הבית ירדתי לבנון בית המקדש: ושוח יעד הבית
בית אהמלה וסמי כדלך לחא פיה מן עולף כשבאריז: ותקום יעד הלבנון
מקיות מלכיה יעני כחן הדי אמויענזיה יתנזה ביד אקלסא ויתבדר פיר
פיציר מעני בית יעד הלבנון בית נזהה למנוך ומותע יתכלל כה למנוך
ופירוש ירדתי לשון סוף תגוס ולידתי המשכן ולסיפי שהמקדש הוא בסוף
המדינה על ההר: ואכלות קומת ארזיו אשאלה ללמנוך ולאמא: מבחר
ברושץ אשאלה ללמנוך ולתגאר וארבע אמוז ומבחר מתל וכל מבחר
כדריכס: ואמא מלון קצו יעד כומלו יעני כדלך בלוגה גאה אמא
וועלה לי נהאיה מדאמה מעאזכחא קא פרעה תמלאמו כפשי אינין חרבי
תגישמו ידי: וקילחנה יעני כמחם וגיס לי ירושלם כמא קיל ירושלם הרים
סביב לה: וירדתי לבנון אקדס וירדתי הא הפיאה שהמקדש בנוי בפיה
מירושלם: ונקרא המקדש לבנון מפני שהוא מלכין עונותיהן של ישראל
קומת ארזיו גבוליס שלבית דוד: מבחר ברושיו המלכים שלהן גדולים
ומלכים כבדושי: מלון קצו ישיר לי ציון לי פיהא קצו דוד וקא פי ישעיה
על מלון קצו מנוס קצו ויריד תמלנה פלוקר ומעני קצו לשון קצו אי ועלת
לי אקחתי רפעה כאנה קא קץ מומו: ואבא שדה מלון קצו ייד קץ מלון
אי לי ארבע כדאנה ואכעלא אתי אפתיאה למביתה ונאמה: יער כמלון
יער הוא מקום עצים הרבה ודמה שאל העם ביער וכנעמל לרוב מענם שהמל
הוא מקום שדות וכרמים: ותלגומו וזגורית בשגאיות רתיכא: אטא סלקית
לתקון כרכיהון אף איחוד בית מקדשיהון וזגורית שפני גביריהון מבחר
שלטתיהון ואכביש קרית תיקטוהון ואשיצי סג משריתיהון: אט קרדתי
ושתתתי מים זרים ואחריב בכף פעמיו כל יאורי מתור קיל אן מעבאה ואפתי
למא אטבע ואקתכרילתה בכטלה יבסאכדי ואן כאא למעט הוהזי: לכין
אשתקאק אלפיה מן מקור מים מתלבהקיר בור מימיה ליק ואקזס בזמעט
וכאנה בקלה מים זרים אי אן עסאכדי שלבת לאמיה: ואסתכלתא כחחתנת
אן אכפר ואסתבע מאגדיד גייב לשד בקייה עסאכדי ותמאס אפסוק
עליה הו קולה ואחריב בכף פעמיו כל יאורי מיתא אי גפתי אנהאר ענד מלא

יער דביר שהוא על ההר

[illegible]

אמר ויחנך יום שמת בו אחז שתי שעות היה ויום שחלה בו חזקיהו עשרים
ושנים שעות היה **והנביא** תנחום דל נמר פי דלך וקל פי שרח וישב
את העל במעלות אשר ידעה במעלות אחז אחזנית עשר מעלות לס יכון
ללפלך הנח דכר ולח וקוף ולח צהור אתר פי גמלה לעלם בל אמורור דג כרס
צהר סן רגוע לפי עשר דרגות מפעעה פי מועע מעיין ענדה פי דאלל
דארה: ואקול אן דלך לס ידה ולח שער בה מוי הו או מן באג חאצרה: הנאך
פי דלך אוקת: ולח ידה פי אונד תגיד אוגב ללחאס לעטור במא גרה ואנמא
דלך לה פייט עמא טלבה מותל קעה גרעון וטלבה דללל פי אגזה דה לס
ישער בדלך סוטה ולח דגה גידה כמא בייטא: והוי יסן בחוד וקנין אמא
למטה לשדה אסתגאקה פי אקעייה ואותגאה באסטא דלחך תעל גאב ען חוואס
וחיר ענר קדסה כרס עט גיבתה מן לחס מא רא מן דלך דללל מעתאיד
לנכילה ומעוטתה איה פי אמצא מא וערה בג: ואמא אן יכון לאכבר
מחוסק מעחצור לחס וחוראן אביר כאלן סאן תס מאנע לכור שעאע שטמ
ען דלך למכאן פי מתל דלך אוקת ככאנת קוה לנבי אבאעלה מענופה חינד
אי אגלה דלך למאנע פאשדוקת לשמס עט תלך למואנא אתי כאת קד יתגלה
ענהא ואטגבת בדלך לחנאב לחנאב וביר דלך אנטגבת ען אמדארב
אתי כאת קד תקדמת איהא: ובלא שך אן תלך אמדאנא כאת בין למשרק
למגביות ממיר לשמס אטביעי לא פי גרה יתגאדה לממרה חית לא
ימכך ועול ששערה איה: והוי הו דלך ילל עליה לקול וושהד בה אעטגה
קיאקה אכלאס דון לאול לאן מה יכון דלך מעגא "עאהורא" ודלל חק לכך
לפלך באגמלה לס יכון לה רגא דכר אעל כמא בייטא פי ספר יהושע
פאעלם דלך: פאך לפי אמר ער צי: ותגיד מנא ידה לא יערר יבנה
ולא ילזס מנה תגיד איהא אטביעיה והזה פאידה קולה את העל ולס
יקל את השמש: וקולה אשר ידה מכאן ירד לאן אעל מדיכר או יכון
אעמיר ען שמש כאת קא את על השמש במעלות אשר ידה כמאקא
פי ספר ישעיה גנני משיב את על דמעלות אשר ידה במעלות אחז
בשמש אחזנית לוי מענאה אשר ידה חשמש במעלות אחז
וקאבער למפסקין אנה לס ירגע לא כלך אשמס פקט ולו כאן דגעמעה
גיה לכת קד יכרה: בשת ההיא שול ברדוך בלאדן בן בלאדן

קא אצל אסיר ללסב לס
לא חסדה ולא נקמה
מעט אגוע אמיל מן
למרכז

סן גרה אעטגה חול
וגיבתה קוה אעל
מן גרה למרכז לוי קט
ורגעת סגליו ואמקול
סל תלך למראה את ס
לכור שטמא למא אן
תגיד לא יכון לה הט נא
לח גרה אעל פי גמלה
לס לך אעל דלך ללכ
לח עה למא איהא ונא קא
ואמא מעט אעל אמיל
נא למרכז

מלך בבל ספרים ומטה ליחזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו
והוא שמו בלאן שיהיה לו בל ארון ומה בקרא בטס אביו לפי שמה חנה קר
והוא לו חזקיהו וזוהי גוי רכז וזמנת קוסים זרמס
ואת דבת בלאן בן בלאן הני מלך בגותו אבל נתייח הבנים לא יחזקו וגב
בת אבוהון ואמרו לו בעת שחזר על המעלות אחודנית בימי חזקיהו
לא שלח ברוך בלאן מלך שער ויחל על זה המופת לא לארץ ישראל שנ בעית
ההיא שלח בלאן מלך בבל לדחש המופת אשר היה בארץ והיה לו לשאול על זה
המופת לשאל הארצות לא לפי שידעו כל האומות שאין הקב"ה עשה כן
האמת לא לישראל בלבד ואמרו לו שיהי נבוכדנצר ספר שלמלך וכשכתב
שלח כהוגן לא היה עמוס וכשבה ומיחה על שהקדימו שלום בשם על שלום
המקום ב"ה ורץ ארבע פסיעות לכבוד המקום בא גדיל והקריבו לשלוח אליו ומעט
מלחין עוד פסיעה חמשית ארבע לאמלא לא הקריבו לא היתה תקנה לשונאיהן
שלישול שבשכר ארבע פסיעות לו אפלו על עוף השמים מלך ומעני בל עוף
השמים מלך יעני תאלך עלי אקאצי אבעדה ושב"ה בש אקאצי כבש אטיר
פי אטיראן כמא קל פי שח כי עוף השמים יולך את הקול אנה יעני בה אטיר
אלי יקטע ארץ פי למשי כשה קטע אטיר פי טיראה פי אגל ובעני קלו
לא היה נודר כנף חוץ מדשחט שלנבוכדנצר שנ ולא היה נודר כנף ופי לא
היה נודר כנף להיו כנפות הארצות שהם קצוות הארצות מתנודדים לעשות
דבר מן הדברים אשר שות ונבוכדנצר שהוא היה מלך עליהם שהוא היה
כוולך מסוף השלם ועד צופי ואמרו לו אמר ירמיה לפע הקב"ה מדון
דרך רשעים עלמה מפני מה זכה נבוכדנצר לכל הכבוד הזה השיבו כי את
רגלים רעת וילאוך ואיך תתחלה את הקוסים אם על שכר שלש פסיעות
שרץ נבוכדנצר לכבוד בימי מורוך בלאן אתה תמיה שהרבת גולתו
כל כך מה תתמה עוד שילום שכר שאשנל לעיניקים שנינו לפע פקוסים
נא אתה תמיה על שרץ לפע ארבע פסיעות ונתתי לו כל הכבוד הזה בע
אברהם יצחק ויעקב שהם רעים לפע בכל זמ לבתי כנסיות ולבתי מדרשות
כמה שכר יש להם ומה שילום גמול יש להם וישמע עליהם
חזקיהו לא יליק במשנה אן יכון לא וישמח כמא פי ישעיהו ומעני
עליהם בסגבם אי אנה ערבהם ואנבט משהם ואוראקם וזאירד

הם על כזאניה ותבאהא עליהם באמלה לא אן יכון מעטאנה
טלבו מנהולך כקבל מנהם ואוראהם ולם ידכר פי לנין קוליהם מנה וילך ועל
הרז אנה יכון עליהם במעט אלהם.. ויראם את כל בית נכתה פסל פיה
כזאניה את פיהא לטיב ולעטר וגם בקולה נכאת ועלי ולס קילאנה לעסלכתה
מא יערך פיעגן לאדויה.. ולתרגום קל ית בית גנזוהי והי כזאניה וזכאירה
והרי חקרב והו צאהר פילנץ לאנה קל ויראם את כל בית נכתה אסם עאם
תם פלל את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת שמן הטוב ואת בית כליו
ואת כל אשר נמצא באוצרותיו פתחאן בית נכתה היאכזאין את תמי הזה
לאתנאף גמישהא.. ואת שמן הטוב הזהן לבלסאן.. וקילאנוע מטייבה
ממסכה מותל ששה חדשים בשמן המור.. ופירש יצפתי זל בית נכתה
בית גנזיו שלבשמים כמו נכאת ועלי ולס.. ואת שמן הטוב יש שפותנין
הוא שמן פלסמון שהוא מעי בארץ ישראל והוא פנג האמור ביחזקל יהודה
וארץ ישראל הסה סוחליך בחטימנית ופנג.. וראית בספר יוסיפוס שהוא
אפרסמון וגל ביריחו לכך נקראת יריחו על שם הריח.. לא היה דבר
אף ספר תורה.. ואמרו רזל ויראם את בית נכתה זו אשת שהלאה
אותה להם שהיתה משקה אותם.. כך כתוב בגמ' סנהדרין אמר רב אשת
השקתה עליהם ומפע זה קצר עליו הקבה עקב שהוציאת להם אשת
ומכער אשר יצאו ממך אשר תוליד יקח והיו מליסם בהיכל מלך בבל..
ויראם את בית נכתה כל כנוסי בשמים הרבה קרוי נכאת וכך
ויבאם את בית נכתה מרקחת בשמיו ול תנחום פירש את בית נכתה
כזאניה וזכאירה אנפסה וכילך קל לתרגום ית כל בית גנזוהי וקיל
אוראהם מא עטה מן לעטר ומן לעקאקיר לגיבה לקיללה אגס את
תאות מן לבלאד לבעירה כבלאד להנד ואימן וטוהא אפתכא מנה
ותבאהא בין סאיר למלון מן אן לאקחלים לבעירה ואקחתי אחר
תהאדיה ותרסל לה לזכאיר לפיסה וכלהם יקצו רצאה עליהם סלמה
להם.. וקילאן נכתה מותל נכאתו ומעטאה מלסאן מחאסטה וילך
באכרל אלף מן אכלת.. וקל ראהם החסיד זל ערוח לביאים פי
אנתקאדה תעל עלי יחזקיהו מע עלו דרגתה וכל עבדותה עלי יד
יששהו עס חין אחצור קל מלך בבל לי בית נכותה חתי שאהח מא
שאהורה מן זכאירה ומא פי בית מלה.. וסל הזה למאכלה שופר

עַל לִחְמֵךְ מִלֵּי אוֹתְמָלִיחַ בִּקְטִיָּה וְלִים דְּלֶךְ לֵאמֹר בְּדוֹגְתָהּ פְּלִמִּי עַל דְּלֶךְ וְגַד
וְיִבְרָא יִשְׁעֵיהֶם הַנְּבִיא אֶל הַמֶּלֶךְ חֲזָקִיהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִה אֲמַרְךָ
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וּמֵאַיִן יָבוֹאוּ אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר יִחְזָקִיהוּ מֵאַרְצָא דְחוֹרָה בְּאִמְבֶּל
זֶה אֶחָד מִשְׁנֵשֶׁה נְכִיָּאִים שְׂבוּרָן הֶקְבֵּה וּמֵצֵאֵן כְּעֵבֶר שְׁלֹמִיָּה
וְנָלִים קִין וְכַלְעִם וְחֲזָקִיהוּ הִיָּה לֵן לְהַשִּׁיב אֹתָהּ נִבְרָאוּ שְׁלֹמִיָּה וְלֵן אֲדֹנָה
שׁוֹאֵל מֶלֶךְ הַבְּלָא נִבְרָאָה מֵאַרְצָא דְחוֹרָה בְּאִמְבֶּל לְעֵבֶר נִבְרָאָה
וְעַל שֵׁשׁ גִּם בְּלָבָא דְהַכִּילָא עַל שְׁלֹמִיָּה כַלְעִם שְׁאֵמֵד לֵן מִן הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה יִבְרָא וְהַשִּׁיב וַיֹּאמֶר בְּלָא בֶן צִפּוֹר מֶלֶךְ מֵחֹב שְׁלֹמִיָּה וְכֵן קָרָא אִמֵּר
לֵן הַבְּלָא אֶחָד מִן הָאֲנָשִׁים הַזֵּה לְבָרִי שְׁלֹמִיָּה כַל הַעֲתִידוֹת גְּלוּיָן לֵן כִּדָּא הִיָּה
בְּתַחֲמוּתָא דְשְׁלֹמִיָּה לֵן בְּרִיָּה וַיֹּאמֶר שְׁלֹמִיָּה כִּדְבָרֶיךָ אֵלָּה לְכַסְטָא
לְשֵׁמֶה שְׁלֹמִיָּה דְּהָסִים לְהַלֵּךְ אֶחָד הַזֵּה לְשֵׁמֶה וַיֵּצֵא לְשֵׁם זְקִיָּה
וְאֶחָד הַזֵּה לְשֵׁם זְקִיָּה וַיֵּצֵא לְשֵׁמוֹ כֵּן חֲזָקִיהוּ הוֹשִׁיטָה לְשֵׁמֶה
וַיֵּצֵא לְשֵׁם זְקִיָּה לְשֵׁמוֹ אֵת זְכוֹר נֶאֱמַר אֲשֶׁר הִתְבַּלְכְּתִי
לְכַסְטָא בְּזִמְרִיָּה לְשֵׁם זְקִיָּה וְגַמְתִּי עַל הַעֲמִיד הַזֶּה לְהוֹשִׁיטָה
לְמַעַן יִשְׁתַּחֲוֶה דְּרִיָּה עַבְדִּי מִשְׁנֵה הַנְּשִׁיטָה לְשֵׁם זְקִיָּה וַיֵּצֵא לְשֵׁמוֹ
הוֹשִׁיטָה לְשֵׁם זְקִיָּה זְכוֹר לְבִרְהֵם לְעִזְרָא וְלִישְׁרָא עַבְדִּי וַיֵּצֵא לְשֵׁמוֹ
וַיֹּאמֶר בְּאִמְבֶּל כִּדְבָרֶיךָ אֵבֵל יִחְזָקָא נִעְמָא בִּקְ דַּכְתָּ בֶן אֲדָם הַתַּחֲיִיָּה
הַעֲצֻמוֹת הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֲתָה יֵדַע וַיֹּאמֶר מִה לֹא בְכַתִּיךָ וַיֹּאמֶר
יִחְזָקִיהוּ אֶת שְׁלֹמִיָּה בְּבִיתֵהּ רֹא לֹא הִיָּה דְבִל אֶת לֹא הוֹאֲתִים בְּאִמְבֶּל וְיִבְרָא
וַיֹּאמֶר יִשְׁעֵיהֶם אֶל יִחְזָקִיהוּ סַמְעֹנִיָּה הִיָּה יָמִים בָּאִם וְנִשְׁאֵל אֶת
בְּבִיתֶךָ וְאֶת הַזֵּה אֲבֹתֶךָ עַד הוֹסֵהָ הִיָּה לֹא יִתֵּן זְכוֹר אֲמַר יֵי לֵן
יִתֵּן דְּבִר מִדָּה כְּסִיף מִדָּה לֹא בִיָּה דְבִר וּמִכַּכֶּךָ וְאֲשֶׁר תִּלְוֵד וְגַד וְהָיָה
סְרִיסִים כְּהִיכָל מֶלֶךְ בְּלָא הִם חֲנֻנָה מִישָׁאֵל וְעִזְרִיָּה וַיֹּאמֶר חֲזָקִיהוּ אֶל
יִשְׁעֵיהֶם טוֹב דְּבִר בְּמִשְׁרַד רַבְרַת מֵאַחַר שִׁיחִיָּה בִּימֵי שְׁלֹמִיָּה וְקָא תֵּיָא
לֵן שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָז אֲמַר בְּשִׁבְלִי שְׁאֵשִׁיב חֲזָקִיהוּ מִהָאֵת גְּרָם וְאֶכְלוּ גְוִיס
לֵן שְׁלֹמִיָּה וְכַשְׁבִּל שְׁאֵבֵל גְּרָם עַל שְׁלֹמִיָּה גְרָם גְּלוֹת לִכְנֹו וּמִבְּעַךְ אֲשֶׁר
יֵצֵא מִמֶּךָ אֲשֶׁר תִּלְוֵד יִקְחוּ וְהָיוּ סְרִיסִים כְּהִיכָל מֶלֶךְ בְּלָא תֵּיָא לֵן שְׁמֵעֹנִי
בֶּן אֲעִזָּר אֲמַר לֵן הַמְּזֻמָּה גְוִיס עַל שְׁלֹמִיָּה כִּד לְשִׁמְחָה בִּהֶן גְּוִיס גְּלוֹת לִכְנֹו
לְכַת וּמִבְּעַךְ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּךָ וְכַתִּב וַיִּשְׁמַח עֲלֵיהֶם חֲזָקִיהוּ וַיֵּרָא אֶת
בֵּית נְכִתָּה מֵאִי אֶת בֵּית נְכִתָּה אֶת רַב אֲשֶׁתִּי הַשְׁקִתָּה לֵהָן וְשִׁמְוָא אֲמַר

אשר יבא עמנו ונאמר לו הנה אנחנו נאמרים לך
אשר יבא עמנו ונאמר לו הנה אנחנו נאמרים לך

[illegible]

היה זה צנס מעמול על יורה דלך לכוזב או אבוג אמתכיל על מה
אחלזלך לשאן ואמנמין איצא אן לכל כוכב מן לכוכב וכל ברג מן לבנות
מכסועה פיצולו לחל שין אסוד גלס על כרסו ואלמך רגל אחמד ללון ביתה שין
ולשמוס מלך גלס על עגלה ועל ראסה תא ומה שבה דלך לביאית ומה
רץ כחוב במנשה פסל וכתוב פסלים אכר יוחנן כחולה עשה מנשה לעצמו
פרנקוף אחר ולבסוף עשה לו ארבע פרימסות דאמר כל מקום שיש שביתה תראה
ותכלסם אחז העמידו בעליה שן ואת המזבחות אשר על גג עליית אחר
מנשה העמידו בהיכל שן וישם את פסל האשה אשר עשה בבית אשר אחר
שאל דויד ואל שלמה בנו ו ואמר אל מנשה קידך את האזכרות מנשה
היך את המזבח מנשה בא על אחותו ואמרו מפס מה לא מנו ארץ
אמר מפס כבודו של אשיהו אי הכי מנשה נמי לא לימניה מפני כבודו של
חזקיהו כח מזביאב אבא לא מזבז ברא דכח ואין מדי מנין אין אברהם
מנין את ישמעל ואין יצחק מנין את עשו השתא דאית להכי אחז נכח
מפני כבודו של חזקיהו נמצא יאשיהו זכה אמון אביו ולא מנין אורו
אשרי כנסת הגדולה בכלל שלשה מלכים וארבעה הדיוטות שאין להם חלק
לעולם הבא וחזקיהו זכה אחז אביו שלא למנות והשלשה מלכים
הם ירבעם ואחאב ומנשה וארבעה הדיוטות בלעם ודואג אחיתופל
וגיחזי ואמרו אל דב אשי קא מתני בחלק אוקים על שלשה מלכים אסר
למחר נפתח ונתני בחבריה אתא מנשה אתחזי ליה בחלמיה אמר ליה חברך או
חברך דאבך משא המוציא לאגמרת וחבריה קדית לך אמר ליה אגמרת וחדשה
משמר אמר ליה מהיכא דבשיל טפי אמר ליה וכי מאחר דחכימיתו כולי האי
מא טעמא פלחיתון לעל אמר ליה אית הוית בהווא דלא הוית מכסכים
לה כסוכי למחר אמר נפתח ונתני בדבואתא ומעני אוקים על שלשה
מלכים יעני בלג אדש פי דלך לנהאר אי שלשה מלכים ופ משא המוציא
לא גמרת כלום שאנך יודיע מהיכא בוצעין ופ אגמרת למדס ופ מסס
לה כסוכי כסת תקלס על באסטאך מן כתר חלונתהא כמא תקלס לבער
סול תרינגר דויד שפע פי אבשלס כמא שרר פי מכאנה גואב
אבשלס כהן צדיק ואמא תשרא בלגשי אביו טמע פ אלמך אמא האול
דשעים לגמארי ואיצא לס ינבו לחמ אבשלס לא על פלגשי אביו לא גיר
והם משכבין כל יסתחך העולם הבא אס לא קו קולס אל אבשלס שבת על
פלגשי אביו מהו לעלס הבא דבירא לך נשים בטובה וקידעין ופ

במה כעבד וקידושין ונגד איצא הן אכשלוס קד קוצץ עלי פלוג בעלס ומה
היה כן לל שבה על עשר פילגשי אביו טתנובו עשר לזכרות ארמיה ש
עשרה נערים נשאי כל יואב ויכו את אכשלוס וימיתוהו וזני שגנב ואל
לכ אביו ולכ בית דין ולכ אישי ישרל לפיכך נתקע בו ל שנים שז ויקד
אלשה שבטיסכסו ויתקעס בלב אכשלוס ואלא אוסף עוד להניד
את תלמוד מביאה אחרכה ואתקלקל ולא לא מן נע ונד אשר כ
שומע תעלה שר חזנו תטן חזניה מן לקול דלל שפתי וקד ביטה פי שמו
איצא וקלס אן נחלה דלל לחס שומרים ומתלמים ועלל שמו אגמיעס מעב
לטמן ודדי ודדי פי שמו פי קצה תעלה בחיק תחת אצמד ומה תחת
למא ואזא דדי חיק תחת אצמד ופוטח תחת אצמד ולסימן עלשה לתחפך ומה
ענית ומה עני תפארתו ונטיה על ירושלם אתקו שומרון וד
משקלם כח אצמד ומחית את ירושלם כאשר ימחה את העלמות מזה
והפך ירושלם משקולת הן ארעאדה לזי יזן בהא אכנא אחאוס כ
יכו מן קס מסתי ואזן לא ימל וקו הן אכיס לזי פיה תלך ארעא
מן קו הן קס ומעט ונטיה אצמד מן נטה ירך והו ידיר בדלך אכר
ישקפס שמה שאקב אונדך וזן טכס במיזאנהס למשאבהס אפעלהס
לא ימל ודדי ודדי פי אחרתך ואכנאדה ומחה והפך מוצמד בצע
לפס אכנאדה והו לבז ולמשסה לכל איביהס נהב ואקטלס ומענא
ואחד ונס ציס נקי שפך נשאה הוכה מאד ש אשר מלא את ירושל
פל לפס שמהס כופה ארתלא לזי קתל חזני כאלה מלא מנהס אכלאד
לזל מלסו שמה הנשא דלס שאין נושאין לו לא אלק איש ובכל
ויקד הנה כנענא איש כנענא אותו למקום שירמה ולבסוף הודג אותס
וההנה קרדא כל מה יצאנשיא את ישרל לאביהן זכשמים ואמר
יהודי מנשה ישרל חלק לנפס הכא שר ותפלל אליו ויעתר לו מהו עשת
הן עשה לך בקולו זמין ממחירת כטי לקבלו בתשורה נה שחור לו
והנה ברקיע מתחת כנא הכבוד שלו ושייטת פלגו נמ נא ענין ויעתר
לו ויחזר לו ואמר לוי שכן בשכניה נחמן לשתרף תא חתונתה
ואמר לו כשנפס משה עבדוניה פיסקרי דראמי לערא ואותב וד
נגד ואמר לו כנרא תחזיה והיה בחותו הכלי נקבים נקבים כיון שראה
הן צרה לא הנח ע. שמה הזכיר שמה ולא נענה כיון שראה שלא הגיע